BIBL NAZ
RACCOLTA
VILLAROSA
E
7/13
NA

A
1 2

Raccolta Vis.
E.7 1/3

Digitized by Google

Digitized by Google

BULLARUM
PRIVILEGIORUM AC DIPLOMATUM
Romanorum Pontificum
AMPLISSIMA COLLECTIO

Cui acceſſere Pontificum omnium Vitæ, Notæ, & Indices opportuni.

OPERA ET STUDIO

CAROLI COCQUELINES

TOMUS QUINTUS
PARS QUARTA

Ab Anno VII. PAULI V. uſque ad Annum I. GREGORII XV. ſcilicet ab Anno 1611. uſque ad 1621.

ROMÆ MDCCLIV.
TYPIS, ET SUMPTIBUS DE MAINARDIS

SUPERIORUM FACULTATE, ET PRIVILEGIO SANCTISSIMI.

Digitized by Google

PROSPERO

S. GEORGII AD VELUM AUREUM

SANCTÆ ROMANÆ ECCLESIÆ

DIACONO CARDINALI

COLUMNÆ.

JOANNES MAINARDI

PERPETUAM FELICITATEM.

MAXIME eſſet optandum, PRINCEPS EMINENTISSIME, ut quas a Romanis Pontificibus, quos inter præclariſſima Columnenſium Familia non paucos recenſet,

Digitized by Google

cenſet, eoſque magni nominis, in adminiſtranda demandata ſibi Eccleſia ediderunt ſanctiſſimas leges, vel ad fidei dogmata a Novatorum erroribus ſervanda, vel ad eccleſiaſticam diſciplinam reparandam, promovendamque, vel ad Sedis Apoſtolicæ jura vindicanda, firmanda demum quæ ad Principatum bene, ſanćteque regendum præcipue pertinent, eæ noſtram ad ætàtem omnes pervenire potuiſſent. Novis profećtò decretis ad nos ipſos inſtruendos, exteroſque edocendos non indigeremus.

Huic incommodo Pontificiarum Conſtitutionum Collećtione, quam typis meis publici juris facere ſum aggreſſus, magna ex parte conſului: meaque induſtria quamplurimos excitavi, ac præſertim Regularium familiarum Chronologos, Hiſtoricoſque, ut vetera hujuſce generis monumenta pro ſuis quiſque viribus perquireret, & in unum collećta ad ſeros poſteros amandaret. Hoc vero ut exequerer, me plurimum ſemper movit aućtoritas Tua, juvit favor, atque patrocinium.

Quartam igitur Tomi Quinti Partem in manus hominum ſub tuo nomine emittimus. In ea Bullæ, ac Brevia, quæ Paulus Papa V. ultimis decem apoſtolatus ſui annis edidit, quaſque Gregorius XV. primo anno ſanćtiſſime ſanxit, continentur.

Li-

Libenti quidem animo cæteras quoque ejuſdem Gregorii Conſtitutiones adjunxiſſem, niſi illorum commodo, qui magnæ molis faſtidiunt volumina, conſulendum eſſe putaſſem. Eòque libentiùs id præſtitiſſem, quod altero regiminis ſui anno cupidiſsimus ille propagandæ per orbem fidei catholicæ Pontifex Sacram de Propaganda Fide Congregationem erexerit, eamque cardinalitiis, quos vocant, anulis dotaverit, ampliſsimiſque donaverit privilegiis. Hujus Congregationis pars magna es, PRINCEPS EMINENTISSIME: & cum rei adminiſtrandæ præſis, quam ille erexit, ſumma augendam curas diligentia: atque inde potiſsimum ſit, ut volumen hoc Te præ cæteris jure quodammodo ſuo ſibi vindicet Mæcenatem.

Neque verò præclariſsimi generis tui laudes hic auſim recenſere: tum quod ejus originem ex antiquitatis tenebris eruere, difficillimum eſſe experti ſunt eruditiſsimi omnes; tum etiam quod probè noverim, Te hujuſmodi laudes tamquam alienas deſpicere. Patere tamen, PRINCEPS EMINENTISSIME, nonnulla ſummis a me ſaltem labiis delibari.

Itaque cum doctiſsimis quampluribus Viris aſſerere non dubito, Columnenſes ex ipſa Regionis Columnæ in Via-Lata appel-

appellatione ſuum fuiſſe nomen ſortitos. In ea ſiquidem Regione ſplendidiſſimas ſemper ædes habuere Columnenſes, omniumque nobiliſſimi Seculo VIII. habiti ſunt.

Optimo proinde jure, ac validiſſima conjectura rerum antiquarum peritiſſimi nonnulli viri eidem Familiæ Hadrianum Papam I. adnumerant. De eo ſiquidem Anaſtaſius Bibliothecarius ſic ſcribit: *Hadrianus, natione Romanus, ex patre Theodoro, de Regione Via-Lata, vir valdè præclarus; & nobiliſſimi generis proſapia ortus, atque potentiſſimis parentibus editus*. Carolus vero Magnus in Epitaphio, quod ejus ſepulchro inſculptum voluit, hæc lacrymans cecinit: *Nobilis ex magna genitus nam gente parentum*. Quod ſi ævi illius hiſtorias quis perluſtraverit, nullam aliam in Regione Viæ-Latæ, ſeu, ut appellari etiam ſolet, Columnæ, Familiam nobilem, ac potentiſſimam reperiet præter Columnenſem.

Potentiſſima profectò per id temporis haberi merebatur Gens Tua, PRINCEPS EMINENTISSIME: quippe quæ ex Tuſculanis Comitibus profluens Tuſculo imperabat, antequam Stephanus Seculo XI. Emiliæ Præneſtes Comitiſſæ nuberet. Quod ut rear, ipſa Comitum Tuſculanorum potentia facit. In comperto ſiquidem eſt, neminique dubium, Columnenſes Caſtris,

Oppi-

Oppidiſque Tuſculo finitimis eſſe potitos, quo tempore Tuſculani Comites potentiſſimi prædicabantur. Quis verò ſibi ſuadeat, Tuſculanos Comites a Columnenſibus fuiſſe diſtinctos, qui ſua illos potentia obruere potuiſſent?

His accedit, Petrum Columnam Tuſculi Cœnobium Sanctiſſimæ Trinitatis a ſe erectum, hæreditariiſque dotatum bonis Caſsinenſibus tradidiſſe, Romanam Sedem adminiſtrante Alexandro Papa II. Porro in Inſtrumento hujuſce fundationis, quod refertur ab Eraſmo Gattula in ſuo Chronico Caſsinenſi, Petrus Othonis, & Georgii pater, ac Dominus Caſtri de Columna, *Conſul, Dux, & Senator Romanorum*, ac *Tuſculi Dominus* appellatur. Othonem verò Eugenio III. Pontifici Tuſculi partem pretio vendidiſſe, teſtis eſt Cincius Camerarius, qui venditionis hujuſmodi refert Inſtrumentum. Is demum fuit ſemper Gentis hujus ſplendor, ea potentia, ut de illa pluribus agere voluerint Cardinalis Baronius, Blondus, Volaterranus, Gualdus, Prioratus, Ciacconius, Ughellius, Sanſovinus, aliique quamplurimi: quos inter ultimo loco ponendus non eſt Franciſcus Petrarca, qui a Stephano Columna ineunte Seculo XIV. in præceptorem Nepotum adhibitus, ludicram Joanni Stephani ejuſdem filio, quem etiam

diſci-

diſcipulum habuerat, a Joanne XXII. inter Cardinales cooptato inſcripſit Epiſtolam, in eaque ſuper Columnæ cognomine perbelle, ſciteque jocatur.

Quod ſi quamplurimis omiſsis, quæ vel ad militarem gloriam pertinent, vel ad potentiam, vel ad partam literis gloriam Columnenſibus, qui mox Præneſtes Domini, recentioribus verò temporibus *de Carboniano* ſunt appellati; nonnullos Proavos Tuos recenſere velimus: facilè occurrunt Beata Margarita, cujus vitam inter alios ſcripſere Lucas Waddingus, & Gallonius, ſacrumque corpus in æde SS. Silveſtro, & Stephano Pontificibus Romæ dicata aſſervatur; nec non Beatus Bartholomeus in celeberrimo Benedictinorum Monaſterio propè Mantuam tumulatus.

Joannem Cardinalem Tituli S. Praxedis temporibus Honorii III. apud exteras quoque gentes celeberrimum, *hoſpitales domos ad Lateranum occidentem verſus ſuis opibus cum magnis redditibus in alimenta peregrinorum, & egenorum cum ſingulari pietatis laude primum ædificaſſe*, teſtantur Onuphrius Panvinius, Volaterranus, ac Sanſovinus.

Huic non abſimilis Jacobus Othonis filius, quem S. Cardinalium Collegio Nicolaus Papa III. adſcivit, Monaſterium in Urbe Roma, quod Sancti Silveſtri in Capite

pite ſolet appellari, ære ſuo erectum, prædio, quod *Columnenſem* vocant, donavit. Cum autem eſſet *Archipresbyter Sanctæ Mariæ Majoris*, inquit Ciacconius, *anteriorem partem, abſidem, muſivo opere pro temporum conditione elegantiſſimè decoravit; Sacella multa erexit*. Eam verò cum extremis tabulis omnium prorſus, quæ ſui juris erant, hæredem inſtituerit; unum hoc impoſuit onus, teſte Hyppolito Marraccio, *ut Capitulum, & Canonici perpetuò ſex Sacerdotes alerent, quorum quatuor Sacrificium quotidiè celebrarent in S. Joannis Sacello ab ipſo conſtructo; reliqui quotidiè ſacra facerent in Nicolai IV. Sacello ab eodem Jacobo Cardinali condito*.

Jacobi, quem nunc laudavimus, Nepos, ac Joannis filius Petrus Cardinalis, quem ſuis in ædibus Xenodochium Sancti Jacobi *Incurabilium* vulgò dictum fundaſſe, bonorumque omnium hæredem dixiſſe, memoriæ prodidit Ciacconius, ac pervetuſta Inſcriptio, quæ in antiqua Eccleſia ejuſdem Sancti Jacobi legebatur, & ipſe Liberianæ Baſilicæ Archipresbyter Patrui veſtigia ſequutus, multis eam donavit prædiis. Porro ejuſdem Baſilicæ Canonici in perenne grati erga Jacobum, & Petrum Cardinales animi monumentum, hoc in Sacrario elogium inſculptum eſſe voluerunt: *Petrus, & Jacobus Columnæ hujus Tem-*

b *pli*

pli Archipresbyteri Cardinales ambo de re ſacra præclarè meriti: ſed Jacobus opere, ſumptuque collato cum Nicolao Pontifice ex inſtauratione Baſilicæ deceſſit illuſtrior.

Sed cum nonnihil ex eo fonte attingendum neceſſariò mihi ſit, unde tota hæc noſtra Collectio dimanat; ſub ſilentio prætерire non poſſum, quæ S. Pius V. in celeberrima, quam dedit anno *1572.*, Conſtitutione de præclare pro Apoſtolica Sede geſtis rebus a Columnenſibus Præneſtes Dominis diſſeruit: *Intra mentis noſtræ arcana,* inquit Sanctiſſimus ille Pontifex, *debita meditatione revolventes egregia virtutum merita, quibus dilecti filii Nobilis viri Julii Cæſaris Columnæ Domicelli Romani anteceſſores in noſtro, & Sedis Apoſtolicæ conſpectu claruerunt, inter quos extitit bo: me: Joannes Tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Columna nuncupatus, qui a fel. record. Honorio Papa Tertio Prædeceſſore noſtro Sedis Apoſtolicæ Legatus effectus, dum in expeditione Hieroſolymitana inibi munere ſuo fungeretur, inter duos poſtes a barbaris hoſtibus incluſus martyrio intrepidè ſe objecit; quod profecto etiam ſuſtinuiſſet, niſi ipſius Joannis Cardinalis conſtantia, & fides barbaros ipſos a propoſito deterruiſſent: nec multo poſt inde diſcedens Eliopolim Urbem in Nili oſtiis ſitam expugnavit: Romam poſtremò rediens Columnam, cui Re-*

dem

demptor Noſter Chriſtus Dominus , dum plagas ſuſtinebat , alligatus fuit , ſecum attulit : Cujus exemplum ſequutus Stephanus Romanæ Eccleſiæ copiarum Dux ſub piæ memoriæ Eugenio IV. etiam Prædeceſſore noſtro Alphonſum Calabriæ Ducem prælio fudit, ingenti hoſtium ſtrage edita , magnaque præfatæ Eccleſiæ Romanæ parta victoria : Alter autem Stephanus ipſius Julii Cæſaris pater conſilio, & armis clariſſimus eamdem Romanam Eccleſiam ita obſervanter dilexit, ut pro ea pluriès dimicare non dubitaverit : A quo non degenerans Franciſcus ejus natus piæ memoriæ Paulo Papæ IV. etiam Prædeceſsori noſtro pro aris, & focis dimicanti auxilium benignè tulit: Noſtris deinde mandatis obtemperans in Emiliam profectus, Ariminum contra aſiaticos tumultus firmavit . Præſenti quoque conſideratione recolentes ipſius Julii Cæſaris in Nos , & Sedem præfatam devotionem, & ſedulitatem cum animi promptitudine ad omnia officia , munera , & labores pro chriſtianæ religionis , orthodoxæque fidei defenſione ſubeunda conjunctam &c.

At quorſum hæc ? Ornentur alii mortuorum virtute; qui propriis abundas, non indiges alienis. Porro BENEDICTUS XIV., qui maximo omnium bono, ſummoque rei catholicæ incremento Chriſti Eccleſiam regit, cum Sacram Purpuram Tibi detulit, Homini non Generi , Moribus non

Majoribus, virtuti perſpectæ, ſibique probatæ non auditæ nobilitati conceſſit. Mirentur alii tuam diverſis in rebus fortitudinem, animique robur invicti, quod nec illa quidem, quæ in rebus humanis fortuna dominatur, ullo pacto potuit umquam infringere. Mirentur prudentiam, æqui rectique amorem, candorem animi, liberalitatem. Hujuſmodi virtutes acquirunt alii ſummo labore, longoque rerum uſu: Sunt tamen Romano viro ingenitæ, Romanoque in pectore ipſa cum luce naſcuntur.

Nunc earum rerum, quas ipſe quidem hoc tempore poſſum, maximam benigno animo excipe, PRINCEPS EMINENTISSIME, omnino neque amplitudine tua, neque iis officiis, quæ in me contuliſti, digna res videtur; ſed ut ſpero, muneris noſtri tenuitatem humanitatis tuæ magnitudo ſublevabit. Quod cum ſpero, poſtuloque, Sacram Purpuram ſummo cultu deoſculor. Vale.

Dabam IV. Nonas Majas MDCCLIV.

IN-

INDEX
RUBRICARUM BULLARUM
ET PRIVILEGIORUM OMNIUM,
Quæ in hac Tomi Quinti Parte Quarta continentur,

Quæ hoc Indice ☞ deſignantur, erant in Editione Cherubini.

PAULUS QUINTUS.

CLXXII. INhibetur Jeſuitis, & Fratribus Ordinis Minimorum Biſuotinæ Civitatis, nc facultates in Univerſitate Studii Generalis Oppidi Dolæ ejuſdem Biſuutinæ Diœceſ. legi ſolitas, in dicta Civitate doceant, niſi pro ſuis reſpective Religioſis. Pag. 1

CLXXIII. ☞ Declaratur, Fratres Congregationis Joauuis Dei, in Regnis Hiſpaniarum, tria vota ſubſtantialia, & quartum ſerviendi infirmis iu ſuis Hoſpitalibus emittere, & ſub Regula S. Auguſtini, Ordinariorumque correctione, & obedientia degere debere, veroſque propterea Religioſos, & Regulares eſſe cenſendos. 2

CLXXIV. Mandat Capitulo Eccleſiæ Paderbornen., ut ad electionem Coadjutoris cum futura ſucceſſioue procedat in regimine, & adminiſtratione dictæ Eccleſiæ. 4

CLXXV. Epiſcopo Paderbornenſi: in idem argumentum. 5

CLXXVI. Capitulum Eccleſiæ Monaſterienſis hortatur, ut Archiepiſcopo Coadjutorem eligat. 6

CLXXVII. Provlucia de Pernambuco in Indiis Occidentalibus disjungitur ab Eccleſia S. Salvatoris, & in Vicariam perpetuam erigitur. Ibid.

CLXXVIII. Declarat, Collectas exigendas eſſe, ubi ſita ſunt poſſidentium bona, non autem in loco corum Domicilii. 9

CLXXIX. ☞ Inſtitutio Congregationis pro nbertate Annonæ, & Graſciæ, in Sedis Apoſtolicæ temporali ditione, & in Urbe potiſſimnm curanda, ultra Congregationem Cardinalium a Sixto Quinto erectam. Et conceſſio privilegiorum Agriculturam esercentibus. Ibid.

CLXXX. Epiſcopo Sarſinaten. conceditur facultas cognoſceudi omnes cauſas tam civiles, quam crimiuales, & mixtas vertentes inter ſubditos Caſtrorum Ceulæ, Mutellæ, Cerfolii, Fenoculi, & Putei in prima, ſecunda, & tertia inſtantiis. 12

CLXXXI. Diſmembratio Provinciæ de Mozambique ab Eccleſia Goana, ejuſque erectio in Vicariam perpetuam. 13

CLXXXII. Clericis, & Laicis Regnorum Hiſpaniarum interdicitur, quominus libros hæreticorum legant revocatis omnibus licentiis aliàs couceſſis. 16

CLXXXIII. Declaratur Caſtra Ceulæ, Mutellæ, Cerfolii, Fenoculi, & Putei ad ſupremum Sedis, & Cameræ Apoſtolicæ dominium pertinere. 17

CLXXXIV. Facultas Nuncio ad Præpoſitum, Decanum, & Capitulum Eccleſiæ Saliſburgen., admittendi ceſſionem regiminis dictæ Eccleſiæ cum certis conditionibus. 19

CLXXXV. Conditiones appoucndæ in admiſſionc ceſſionis Eccleſiæ Salisburgen. 20

CLXXXVI. Facultas Nuncio Salisburgen. admittendi ceſſionem regiminis dictæ Eccleſiæ cum conditiouibus ſibi beneviſis. 21

CLXXXVII. Facultas Nuncio ad Capitulum Salisburgen. admittendi ceſſionem regiminis Eccleſiæ Salisburgen., & Archiepiſcopum ab ejuſdem Eccleſiæ vinculo abſolvendi. 22

CLXXXVIII. Facultas Capitulo, & Canonicis Eccleſiæ Salisburgenſis deveniendi ad electionem, ſeu poſtulationem novi Archiepiſcopi. Ibid.

CXXXIX. ☞ Reformatio Tribunalium Urbis, eorumque Officialium. 23
- De Signatura Gratiæ, & Juſtitiæ. Ibid.
- De Camerario, & Camera Apoſtolica. 24
- De Gubernatore Urbis, & ejus Tribunali. 25
- De Auditore Cameræ, & ejus Tribunali. 26
- De Auditorio Rotæ. 28
- De Capitolio, & ejus Officialibus. 30
- De Juriſdictione in Hebræos. 31
- De Curia Sabellorum, & Turris Nonæ. Ib.
- De Curia Ripæ, & Ripettæ. Ibid.
- De Judicibus Criminalibus Urbis, & pertinentibus ad eos. 32
- De Judicibus in cauſis Civilibus. 34
- Communia Judicum omnium tam civilium, quam criminalium. 35
- De Sportulis, ſeu propinis. 36
- De Commiſſariis. Ibid.
- De Advocatis Pauperum, & Fiſci. 37
- De Pauperum Procuratoribus. Ibid.
- De Fiſci Procuratore, & Subſtitutis. 38
- De Advocatis, Procuratoribus, & Sollicitatoribus. 39

De

Digitized by Google

De Notariis Tribunalium Urbis. 40
De Regiſtris, Extractibus, & exemplis, ſeu copiis. 47
De Curſoribus, & Mandatariis. 49
De Baroncellis, & Exequutoribus. 50
De Carceribus, & Carceratis, & eorum Viſitatoribus, & Cuſtodibus. 51
De facultatibus Viſitatorum Carcerum. 53
De Protomedico, & Aromatariis. 54
CXC. Prohibet, quominus Domus, vel Congregationes ſub titulo Sancti Philippi Nerii erigantur ſine facultate Præpoſiti, & Congregationis Romanæ. 55
CXCI. Taxa Notariorum, & Officialium ☞ Urbis. Ibid.
Taxa Notariorum Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ, & ſolutionis Sigilli Illuſtriſſimi D. Card. Camerarii. 56
Taxa Notariorum civilium Gubernatoris Urbis, Vicarii, Burgi, & aliorum Tribunalium non habentium propriam taxam. 61
Taxa Notariorum Auditoris Cameræ. 62
Taxa Notariorum Rotæ. 65
Taxa Archivii. 66
Taxa Notariorum Cauſarum Criminalium Gubernatoris, Auditoris Cameræ, Vicarii, Senatoris, ac Judicis Burgi. 68
Taxa Notariorum Curiæ Capitolii. 71
Taxa Notarii Magiſtrorum Viarum. 76
Taxa Notarii Ripæ, ſervanda etiam coram Præſide in quacumque inſtantia. 78
Taxa ſervanda in Curia Ripettæ tam in prima, quam in ſecunda inſtantia per Judicem, Notarium, & alios Officiales dictæ Curiæ, etiam coram Præſide. 80
Taxa Notarii Hebræorum. 81
Ordini, e Taſſe da oſſervarſi dalli Guardiani delle Carceri. 84
Ordini, e Taſſe per li Barigelli, ed Eſſecutori. 86
Declaratio Conſtitutionis ſuper reformatione Tribunalium Urbis, nuper editæ. 87
Sequitur declaratio ejuſdem Reformationis quoad Aromatarios Urbis. 88
CXCII. Facultas Nuncio Colonien. conferendi Beneficia in Menſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis in Weſtphalia, & diſtrictu Oppidi Aquiſgrani Leodien. Diœceſis Romano Imperio vacante. 89
CXCIII. Facultas Nuncio ad Præpoſitum, Decanum, Capitulum, & Canonicos Eccleſiæ Salisburgen. inquirendi de fide, vita, & moribus Marci electi ipſius Eccleſiæ Salisburgenſis Archiepiſcopi. 90
CXCIV. Facultas Nuncio Salisburgenſi ſuſpendendi quædam ſtatuta a Capitulo, & Canonicis ipſius Eccleſiæ Salisburgenſis edita. Ibid.
CXCV. Monetur Archiepiſcopus electus Salisburgenſis, ne quædam pacta, ſeu conventiones per Capitulum, & Canonicos Salisburgen. initas, aut Juramento firmatas, obſervet. 91
CXCVI. Mandatum eidem electo Archiepiſcopo ſuper eadem. Ibid.
CXCVII. Committitur Nuncio Apoſtolico, ut juramentum a Capitulo Salisburgen. præſtitum pro obſervatione prædictorum ſtatutorum relaxet. 92
CXCVIII. Sigiſmundo III. Poloniæ Regi facultas conceditur recipiendi ſubſidium ab Eccleſiaſticis Regni ſponte oblatum pro bello contra Moſchos. Ibid.
CXCIX. Confirmatio Concordiæ initæ inter Regem Catholicum Adminiſtratorem Militiæ Beatæ Mariæ de Monteſia, & Præceptorem de Onda, ac Univerſitatem Oppidi de Onda Dertuſen. Diœceſis ſuper quadam Juriſdictione. 93
CC. Confirmatio electionis Marci Sitici ab Altaemps in Archiepiſcopum Salisburgenſem. 95
Idem Marcus Siticus a quibuſcumque cenſuris abſolvitur. Ibid.
Epiſcopus ſuffraganeos hortatur, ut electo Salisburgen. obſequium, & obedientiam præſtent. 96
Ad Matthiam Imperatorem in idem argumentum. Ibid.
Capitulo Salisburgen. in idem Argumentum. 97
In idem Argumentum Clero, & Populo Salisburgen. Ibid.
In idem Argumentum Clero, & Populo Salisburgen. Ibid.
Vaſſallis Eccleſiæ Salisburgenſis, ut illi debita ſervitia, & jura exhibeant. Ibid.
Marco Sitico Electo Salisburgen. facultas conceditur munus conſecrationis a quocumque ſibi beneviſo Epiſcopo ſuſcipiendi. 98
CCI. Confirmatio venditionis Caſtri Vallis-cluſæ in Comitatu Venayſino favore Claræ de Peruſiis. 99
CCII. Seminarium Anglicanum in Oppido Matriti Toletanæ Diœceſis eximitur a juriſdictione Archiepiſcopi, & immediate ſubiicitur Sedi Apoſtolicæ. 101
CCIII. Revocatio omnium licentiarum Mo- ☞ naſteria Monialium ingrediendi, aut cum eis converſandi, mulieribus hactenus conceſſarum. 102
CCIV. Erectio Congregationis, ac deputa- ☞ tio Officialium ſuper Aquæ Paulæ, & illius Aquæductu cura, & adminiſtratione in Alma Urbe. Ibid.
CCV. Unio Prioratuum Angliæ, & Hiberniæ, ac Bajulivatus Aquilæ Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani Magiſtratui dicti Hoſpitalis, donec Regnum Angliæ ad unitatem Eccleſiæ Catholicæ redierit. 106
CCVI. Facultas Deputatorum a Capitulo ☞ Conventuali Eremi Montis Senarii, Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis, recipiendi Novitios. Et mitigatio jejunii in pane, & aqua, pro quarta feria cujuslibet hebdomadæ Adventus, & Quadrageſimæ. 107
Sequitur ſupradicta mitigatio jejunii in pane, & aqua. Ibid.
CCVII. Apoſtolica Benedictio ad Petrum Patriarcham Maronitarum Antiochenum, facultaſque ei tributa omnes Catholicos Maronitas benedicendi, cum indulgentiarum elargitione. 108

Coo-

Digitized by Google

CCVIII. Confirmatio Electionis, & Coronationis Matthiæ in Regem Romanorum, 108
CCIX. Senatus Solodori admonetur ut quædam Decreta per Nuncium Apoſtolicum apud Helvetios ad diſciplinam regularem in Monaſterio Monialium Tertii Ordinis Sancti Franciſci inducendam edita, exequutioni curet demandari, 109
CCX. Matthiæ Romanorum Regi in Imperatorem electo primariæ preces, ſeu jus ad Beneficia Eccleſiaſtica primo vacatura nominandi, conceduntur. 110
CCXI. Erectio Seminarii ſub invocatione Sancti Pauli in Urbe, Fratrum Carmelitarum Diſcalceatorum Congregationis Italiæ, pro chriſtianæ fidei propagatione, 111
CCXII. Statuitur omnes Collegii Doctorum, & Ambroſianæ Bibliothecæ Conſervatores ex Eccleſiaſticorum cœto eſſe eligendos. 112
CCXIII. Contra Monachos Sancti Bernardi Congregationis Ciſtercienſium Italiæ, dignitates, & officia ipſius Congregationis, conquiſitis extra eam favoribus, ambientes, eorumque complices, & fautores, nec non contra Superiores, eoſdem in electionibus favores attendentes. 113
CCXIV. Collegium Hibernorum Uliſypponen. erectum eximitur a Juriſdictione Ordinarii, & Sedi Apoſt. ſubmittitur. 114
CCXV. Facultas Nuncio Poloniæ conceditur Clero dicti Regni facultatem ſubſidium Regi præſtandi pro ejuſdem Regni neceſſitatibus. 115
CCXVI. Committitur Nuncio Apoſtolico inferioris Germaniæ, ut nonnulla decreta quoad Tonſuram, & Habitum Clericalem per ipſum edita pro Diœceſi Leodienſi curet obſervari. Ibid.
CCXVII. Eadem commiſſio quoad ſimilia decreta ſuper Monialium clauſura. 117
CCXVIII. Sequitur ſimilis commiſſio quoad Decreta edita pro obſervatione Sacri Concilii Tridentini in eadem Leodienſi Diœceſi. Ibid.
CCXIX. Confirmatio erectionis Congregationis Presbyterorum ſæcularium in Eccleſia S. Laurentii in Damaſo de Urbe a Cardinale Montalto inſtitutæ. 118
CCXX. Confirmatio concordiæ inter Univerſitates locorum Roſſeni, & Montis Turturis Bononien., & Mutinen. reſpective Diœceſum ſuper differentiis, & controverſiis circa fines exortis. 120
CCXXI. Confirmatio Privilegiorum Univerſitatis Studii Generalis Civitatis Cracovien, 123
CCXXII. Regi Hiſpaniarum conceditur facultas amovendi, & deputandi Adminiſtratorem in temporalibus Abbatiæ, ſeu Monaſterii Sanctæ Mariæ de Alcobatia Ulyxbonen. Diœceſ., illæſa remanente facultate deputandi Adminiſtratorem in ſpiritualibus, Nuncio conceſſa. 124
CCXXIII. Confirmatio Inſtrumenti concordiæ initæ ſuper Finibus, & Aquis inter Civitates Bononienſem, & Mutinenſem, 125
CCXXIV. Mandat Subditis Epiſcopatus Cenetenſis ne contra ſua, & Clementis VIII. Decreta, aliquid in præjudicium Eccleſiæ Cenetenſis, & auctoritatis eccleſiaſticæ, audeant attentare. 135
CCXXV. Regimen, & adminiſtratio Scholarum in Alma Urbe ad pauperes gratis erudiendos inſtitutarum, & ubicumque inſtituendarum Congregationi Clericorum Sæcularium B. Mariæ perpetuo demandatur: ipſaque Congregatio Beatæ Matris Dei de cætero nuncupari decernitur. 137
CCXXVI. Quæ ſint facultates Cappellani Majoris, & Cappellanorum Cappellæ Regis Catholici Hiſpaniarum. 138
CCXXVII. Confirmatio Concordiæ, ſeu Tranſactionis inter Univerſitates Terrarum Citernæ, & Monterchi Status Eccleſiaſtici. & Magni Ducis Hetruriæ reſpective pro reparandis alluvionibus Fluminum Cerſonis, & Rivianelli, initæ. 141
CCXXVIII. Facultas Nuncio Poloniæ indulgendi Eccleſiaſticis, ut alterum Regi ſubſidium conferre poſſint. 145
CCXXIX. Conceſſiones, & Decreta ſuper fabrica novæ Ripettæ e conſpectu Eccleſiæ S. Hieronymi Illiricorum de Urbe pro bono publico, Urbis ornatu, nec non quiete. & ſecuritate Mercatorum, aliorumque negotiantium. 146
CCXXX. Deputatio Nuncii Apoſtolici apud Sabaudiæ Ducem in Judicem omnium cauſarum in ſecunda inſtantia, durante quinquennio prorogationis in locis Montanarii, Filetri, Lombardonis, & Sancti Benigni, Abbatiæ nuncupat. Sancti Benigni. Ordinis Sancti Benedicti, Provinciæ Taurinenſis. 149
CCXXXI. Declaratio ſuper reformatione Scrutinii in Superiorum electionibus, Ordinis Eremitarum S. Auguſtini. 150
Sequitur declaratio d. Conſtitutionis. 151
CCXXXII. Publicatio Ritualis Romani, in adminiſtratione Sacramentorum, aliiſque Eccleſiaſticis functionibus, inviolate ſervandi. Ibid.
CCXXXIII. Monetur Epiſcopus Cenetenſis, ne quid ab ullo, in ſuæ Eccleſiæ, & Sedis Apoſtolicæ præjudicium, attentari patiatur: aut conſenſum præſtet. 152
CCXXXIV. Vicariis Generali. & Foraneo, Auditoribus, aliiſque Officialibus Epiſcopi Cenetenſis præcipitur, ne aliquid in Eccleſiæ Ceneten., Sedis Apoſtolicæ, & Eccleſiaſticæ auctoritatis præjudicium innovent, minuſque ab aliis innovari conſentiant, ſeu permittant. 154
CCXXXV. Unio Provinciarum de Peraiba, Itamaraca, & Rio Grande Provinciæ de Pernambuco in Indiis Occidentalibus. Ibid.
CCXXXVI. Diſmembratio nonnullorum redditunm ex Collegiis Maurorum Regni Valentiæ, qui officio Inquiſitionis ejuſdem Regni adſcribuntur, 158

Fa-

CCXXXVII. Facultas Nuncio in Partibus inferioris Germaniæ viſitandi Civitatem, & Diœceſim Maguntinam. 159

CCXXXVIII. Confirmatio Concordiæ inter Regem Catholicum, & Clerum Regnorum Caſtellæ, & Legionis ſuper ſolutione ſubſidii ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum eidem Regi præſtandi. 160

CCXXXIX. ☞ Renovatio Conſtitutionum Clementis Papæ VIII. circa Officium duorum Aſſiſtentium Prioris generalis Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, una cum earum declarationibus. 166

Sequitur innovatio alterius Conſtitutionis Clementis VIII. 167

Opportunum duxi hic ſubinferere, quæ circa prædictam primam Clement. VIII. Conſtitutionem Cardinalis Ordinis Protector conſulto eodem Pontifice declaravit. 168

Decretum Capituli Generalis Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, Recineti Anno Domini 1602. Præſidente Illuſtriſs., ac Reverendiſs. D. D. Octavio Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali Bandino celebrati, circa officium duorum Aſſiſtentium. 169

CCXL. Clero Sæculari Civitatis, totiuſque Regni Novæ Hiſpaniæ in Indiis ubique competit præcedentia ſuper Clerum Regularem, etiam in propriis Eccleſiis, & Conventibus quorumcumque Regularium. Ibid.

CCXLI. Confirmatio decreti Concilii Conſtantienſis contra aſſerentes, licere inferre manus Tyramnis. 170

CCXLII. ☞ Probibitio de pecuniis Montium Pietatis Status Eccleſiaſtici, ad alium, quam ab eorum erectione deſtinatum uſum, abſque Sedis Apoſtolicæ licentia, quoquo modo diſponendi. 171

CCXLIII. Quæ ſervare debeant Clerici Regulares Congreg. S. Pauli Decollati in admittendis Novitiis ad habitum, & profeſſionem Religionis. Ibid.

CCXLIV. ☞ Inſtitutio Studii Generalis, in Collegio per Theodorum Epiſcopum Paderbonen., & Sacri Imperii Principem, ad catholicæ fidei, ac bonarum artium profectum in Civitate Paderbonen. erecto, ſub regimine Societatis Jeſu, cum privilegiorum, & gratiarum elargitione. 172

CCXLV. Ludovico Regi Chriſtianiſſimo conceditur ad ſui vitam indultum nominandi ad Eccleſias, & Monaſteria Britanniæ, & Provinciæ Provinciæ. 174

CCXLVI. Confirmatio literarum Magni Magiſtri, & quorumdam Capitulorum in Conſilio dicti Magni Magiſtri factorum pro Fratribus Militibus Linguæ Provinciæ Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani. 175

CCXLVII. Conſtitutio contra Eccleſiaſticos locantes bona Hæreticis in Dominio Archiducis Auſtriæ. 178

CCXLVIII. Caſſatio, & annullatio Decretorum, legum, & ordinationum in præjudicium Eccleſiæ, & Patriarchæ Aquilejen. factorum ſuper datiis, & cognitione cauſarum in Caſtris Sancti Danielis, & Sancti Viti Aquilejen., & Concordien. reſpective Diœceſum. 179

CCXLIX. Indultum Archiepiſcopo Civitatis Regum Concilii Provincialis celebrationem ad annos duodecim differendi. 180

CCL. Statuitur Regulares exercentes curam animarum in Diœceſi Meſicana approbandos ad id eſſe ab Archiepiſcopo. Ibid.

CCLI. Simile Decretum de Regularibus ab eodem Archiepiſcopo approbandis ad ſæcularium Confeſſiones audiendas. 181

CCLII. Mandat Collectori Apoſtolico Portugalliæ, ut juxta formam a Sacro Concilio Tridentino præſcriptam, in omnibus, & ſingulis Monaſteriis Monialium ejuſdem Regni cum tantum numerum ab Archiepiſcopis, & Epiſcopis denuo præfigi, ac impoſterum conſervari curet, qui ex redditibus propriis eorumdem Monaſteriorum, vel ex conſuetis eleemoſynis congrue poſſit ſuſtentari, abuſus propinarum tollat, & Conſtitutionem Pii Quinti ſuper prohibitione egreſſus Monialium e Monaſteriis obſervari curet. 182

CCLIII. ☞ Erectio Cappellæ Burgheſianæ in Baſilica S. Mariæ Majoris de Urbe, & ad illam translatio Sacræ Imaginis Glorioſiſſimæ Virginis Mariæ, cum Prioratus, Cappellaniarum, & Clericatuum, ac Juriſpatronatus inſtitutione, annuorumque reddituum aſſignatione, & Cardinalis Protectoris juriſdictione. 183

CCLIV. ☞ Inſtitutio Confraternitatis utriuſque ſexus Chriſtifidelium in Alma Urbe, ſub invocatione SS. Benedicti, & Scholaſticæ de Nurſia, cum indulgentiarum elargitione, & quotannis unum ex capitali pœna damnatis liberandi facultate. 197

CCLV. Quod de cætero perpetuis futuris temporibus quatuor Adoleſcentes Nationis Ruthenæ, ex iis videlicet, qui ad unitatem Sanctæ Matris Eccleſiæ redierunt, in Collegio Græco de Urbe recipi, & admitti valeant. 198

CCLVI. Declaratio circa Ritus, & Cœremonias ab Epiſcopis, & Clero Ruthenis obſervandas. 199

CCLVII. Statutum ſuper ſuſceptione muneris Conſecrationis pro Epiſcopis Ruthenis. Ibid.

CCLVIII. ☞ Confirmatio, & declaratio Conſtitutionis Sixti V. ſuper pœnis, & confiſcationibus, quæ fiunt in Statu Eccleſiaſtico, illarumque ſolutione Cameræ Apoſtolicæ debita, & forma de cætero perpetuo ſervanda. 200

CCLIX. ☞ Decernitur, Monaſteria Congregationis Monachorum Cœleſtinorum Ordinis Sancti Benedicti, obſervata reddituum quantitate, per Abbates, aut Priores gubernari, in eiſque, & non in aliis illorum membris familiam conſtitui. 202

Inſti-

Digitized by Google

CCLX. Inſtitutio Congregationis Monachorum Ordinis Ciſtercienſis, in Regnis Aragoniæ, Valentiæ, Majoricarum, & Principatu Cathaloniæ, & Regno Navarræ, ſub perpetua tamen obedientia Abbatis, & Capituli generalis Ciſtercii. ☞ 203

CCLXI. Unio Congregationis Clericorum Doctrinæ Chriſtianæ in Civitate Avenionis inſtitutæ Congregationi Clericorum Somaſchæ, ſive Sancti Majoli Papienſis, una cum Capitulorum inter eaſdem Congregationes initorum approbatione. ☞ 207

CCLXII. Innovatio Conſtitutionum a Sixto Quarto, & Pio Quinto de Conceptione Beatæ Mariæ Virginis editarum. Impoſitioque majorum pœnarum in traſgreſſores, & locorum Ordinariis, & Hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus puniendos. ☞ 209

CCLXIII. Confirmatio Decreti Collectoris Generalis ſpoliorum in Regno Portugalliæ, quo cavetur, quominus Moniales propinas Superioribus Monaſteriorum ſolvant in emiſſione Profeſſionis. 211

CCLXIV. Inhibitio, ne Monachi Ordinis S. Benedicti, Congregationis Cœleſtinorum, dignitates, gradus, & officia, ſæculari favore, & illicitis viis procurent, pluribus in eos, eorumque fautores pœnis indictis. ☞ 212

CCLXV. Revocatio, abrogatio, annullatio, novaque conceſſio Privilegiorum nominandi ad Beneficia in Civitate, & Diœceſi Leodien. pro Univerſitate Studii Generalis Oppidi Lovanien., Mechlinien. Diœceſis. 213

CCLXVI. Confirmatio nonnullarum Conſtitutionum, ſeu Ordinationum a Fratribus Eremitis Sancti Auguſtini Congregationis Siciliæ, pro feliciori ejuſdem gubernio editarum. Nec non approbatio unionis ipſius Congregationis prædicto Ordini antea factæ. ☞ 222

CCLXVII. Congregatio Fratrum Joannis Dei in Italia pridem inſtituta, & Hoſpitalia Germaniæ, Galliæ, & Poloniæ in veram Religionem eriguntur ſub tribus votis ſubſtantialibus, & quarto de juvandis Infirmis, ſub Regula Sancti Auguſtini. 223

CCLXVIII. Erectio Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum ad Pauperes Scholares pie, & abſque ullo premio docendos, & erudiendos. ☞ 226

CCLXIX. Quod Fratres Minores Conventuales Ordinis S. Franciſci ſemel in menſe, prima die non impedita alio feſto novem Lectionum, Officium de ipſo S. Franciſco, prout recitatur in die feſto ejuſdem, recitare poſſint, & valeant. ☞ 227

CCLXX. Confirmatio Conſtitutionum Religionis Fratrum Joannis Dei Ordinis Sancti Auguſtini. ☞ 228

CCLXXI. Confirmatio quorundam Statutorum Univerſitatis Studii Generalis Viennenſis. Ibid.

CCLXXII. Confirmatio Erectionis Accademiæ, & Collegiatæ Eccleſiæ in Oppido de Novozamoyskio Chelmen. Diœceſis. 230

CCLXXIII. Jubilæi indictio ad divinam opem pro Eccleſiæ neceſſitatibus implorandam. ☞ 232

CCLXXIV. Præceptum omnibus Eccleſiaſticis tam ſæcularibus, quam regularibus Civitatis, & Dominii Reipublicæ Venetiarum, ne quamdam Collectam, ſeu Gabellam ipſis abſque Sedis Apoſtolicæ licentia impoſitam, perſolvant. 234

CCLXXV. Prohibet quominus in actibus publicis Beatiſſimam Mariam Virginem in peccato originali fuiſſe conceptam, aſſeratur. ☞ Ibid.

CCLXXVI. Erectio, & conceſſio Monaſterii pro Congregatione Monachorum Sylveſtrinorum Ordinis S. Benedicti in Civitate Auximana, cum approbatione ſanctitatis, & miraculorum Sancti Sylveſtri Abbatis fundatoris ejuſdem Congregationis. ☞ 236

Sequitur extenſio cujuſcumque gratiæ, & privilegii Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium ad prædictam Congregationem cum omnibus reſtrictionibus. 239

CCXXVII. Irritatio nonnullorum Actorum a Judicibus Laicis Regni Portugalliæ attentatorum contra eccleſiaſticam immunitatem. 240

CCLXXVIII. Confirmatio Concordiæ inter Forum Archiepiſcopale, & Forum ſæculare Mediolani ſuper controverſia exorta occaſione conſuetudinis trahendi Laicos ad Forum Eccleſiaſticum. 241

CCLXXIX. Quod Fratres Cappuccini Ordinis Minorum S. Franciſci in publicis Proceſſionibus ubique locorum Crucem propriam deferre poſſint. ☞ 244

CCLXXX. Mandatum Rectori, & aliis Officialibus Univerſitatis Studii Generalis Oppidi Lovanien. Mechlinien. Diœceſis, ut obſervent Decreta a Viſitatoribus Apoſtolicis edita. 245

CCLXXXI. Innovatio, & declaratio Conſtitutionum Sixti Quinti, & Clementis Octavi de non alienandis bonis in Statu Eccleſiaſtico exiſtentibus in Forenſes, ac Caſtris, & aliis Juriſdictionalibus tam in Forenſes, quam in Subditos, abſque præcedenti Sedis Apoſtolicæ licentia in ſcriptis obtinenda. ☞ 246

CCXXXII. Judices nonnulli Regni Portugalliæ, dummodo, quæ egerunt, revocent, abſolvuntur ab excommunicatione, in quam inciderant ob violatam eccleſiaſticam juriſdictionem. 247

CCLXXXIII. Confirmatio Statutorum, ſeu Capitulorum Confraternitatis Coquorum, & Paſticeriorum ſub invocatione Annunciationis Beatiſſimæ Mariæ Virginis in Eccleſia SS. Vincentii, & Anaſtaſii de Urbe. ☞ 248

CCLXXXIV. Nuncio Apoſtolico in partibus inferioris Germaniæ committitur viſitatio Civitatis, & Diœceſis Bambergenſis. Ibid.

CCLXXXV. Confirmatio concordiæ,& tranſlationis inter Clerum, & Communitatem, ac Homines Civitatis Neapolitanæ initæ ſuper quorumdam vectigalium impoſitione. 250

CCLXXXVI. Mandatum Nuncio Apoſtolico apud Sabaudiæ Ducem, ut deputet Epiſcopum Gebennen. in Viſitatorem Generalem Eccleſiarum, & Monaſteriorum, & aliorum locorum Piorum in toto Ducatu Sabaudiæ. 251

CCLXXXVII. Eccleſiaſticis Regni Caſtellæ mandatur, quædam extraordinaria ſubſidia Regi ſolvant intra ſexennium pro Religionis catholicæ defenſione. 253

CCLXXXVIII. Indultum Fratribus Ordinis Eremitarum S. Auguſtini Regni Valentiæ, & Capitulo Cathedralis Eccleſiæ Valentin. Ven. Thomam a Villa Nova olim ejuſdem Eccleſiæ Archiepiſcopum appellandi Beatum, Officiumque, ac Miſſam celebrandi die 18. Septembris. 254

CCLXXXIX. ☞ Extenſio indulti recitandi Officium Beati Philippi Benitii Ordinis Fratrum Servorum B. Mariæ pro Regularibus, & ſæcularibus Civitatis Tudertinæ. 155

Indultum a Leone Papa X. Fratribus ejuſdem Ordinis conceſſum, ut pro Beato venerari poſſint Philippum Benitium dicti Ordinis olim profeſſorem; ejuſque feſtum die 23. Auguſti ſub duplici officio quotannis celebrare. Ibid.

Sequitur ampliatio dicti indulti, ſcilicet quod lectiones propriæ dicti Beati in Matutinis recitari poſſint, prout etiam Officium de Beata Virgine ſingulis diebus Sabbathi non impeditis. 256

Subſequitur extenſio prædicti indulti recitandi Officium de dicto Beato ad omnes Presbyteros tam Regulares, quam ſæculares in Civitate Florentina. 257

CCXC. ☞ Beatificatio Ven. Paſchalis Baylon ex Diſcalceatis Ordinis Minorum Regularis Obſervantiæ, Provinciæ Sancti Joannis Baptiſtæ Regni Valentiæ: Cum indulto recitandi Officium, & celebrandi Miſſam pro Fratribus hujus Ordinis in eodem Regno Valentiæ, ac in Oppido Villæ Regalis ejuſdem Regni, ubi ejus Corpus requieſcit. Ibid.

Sequitur extenſio conceſſionis ejoſdem indulti pro univerſis Religioſis utriuſque ſexus ejuſdem Ordinis in Hiſpaniarum Regnis, & pro cuncto Clero in Oppidis, ubi B. Paſchalis natus fuit, vel ubi ejus Corpus requieſcit. 258

CCXCI. ☞ De Magiſtrorum Cœremonialium, aliorumque Officialium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Collegii emolumentis. & privilegiis. 259

Conſtitutio Pii Papæ IV. de emolumentis perſolvendis in Creatione, & Obitu Cardinalium Magiſtris Cœremoniarum. 260

CCXCII. ☞ Jubilæi indictio ad divinam opem in præſentibus Eccleſiæ neceſſitatibus implorandam. Ibid.

CCXCIII. Irritatio Vectigalis Macinæ a Senatu Veneto impoſita in Caſtris S. Danielis, & S. Viti in præjudicium Dominii ſuper iis ſpectantis ad Patriarcham Aquilejenſem, & auctoritatis Sedis Apoſtolicæ. 262

CCXCIV. Ferdinando Hungariæ, & Bohemiæ Regi facultas conceditur Militarem Ordinem inſtituendi ſub invocatione Beatiſſimæ Matris Dei. 263

CCXCV. ☞ Declaratio Juriſdictionis Ordinariorum in Fratres Congregationis Joannis Dei, ac ſpecialis ipſius præſinitio. 264

CCXCVI. Irritatio Datii Macinæ a Senatu Veneto in Urbe Cenetenſi impoſiti contra jura Epiſcopi. 267

CCXCVII. Facultas Archiepiſcopo Lugdunen. erigendi quinque Monialium Monaſteria, ſub nuncupatione S. Urſulæ, & Regula S. Auguſtini pro puellarum inſtructione. 268

CCXCVIII. ☞ De ambitu Fratribus Minoribus de Obſervantia Ordinis S. Franciſci, eorumque Superioribus interdicto. 271

CCXCIX. ☞ In idem Argumentum: Pro Ordine Fratrum Minorum Ordinis S. Franciſci Conventualium. 272

CCC. ☞ In idem Argumentum: Pro Ordine Fratrum Minimorum S. Franciſci de Paula. Ibid.

CCCI. ☞ Extenſio indulti recitandi Officium, & Miſſam celebrandi de B. Thoma a Villanova ad omnes Fratres Ordinis Eremitarum S. Auguſtini Regnorum Hiſpaniarum, & ad quoſcumque utriuſque ſexus Regulares, ac etiam Presbyteros Sæculares in Oppido de Villanova commorantes. 273

CCCII. ☞ Beatificatio Ven. Franciſci Xaverii Sacerdotis Societatis Jeſu, cum facultate recitandi Officium. ac celebrandi Miſſam de communi Confeſſoris non Pontificis quotannis die ſecunda Decembris. 274

CCCIII. Ferdinandus Imperator a cenſuris ad cauthelam cum complicibus abſolvitur ob amotionem Cardinalis Cleſelii ab Aula Cæſarea. Ibid.

CCCIV. Nuncio Apoſtolico in Poloniæ Regno committitur diſmembratio Decimarum manipularium Præfecturæ Lomzenſis a Menſa Epiſcopali Plocen. earumque unio Menſæ Capitulari pro diſtributionum quotidianarum augmento. 275

CCCV. Decimæ ſex ſuper omnibus fructibus, & Penſionibus Eccleſiaſticis Italiæ imponuntur. 277

CCCVI. Exemptio Monaſterii Monialium Diſcalceatarum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Biſuntin. Diœceſis Oppidi de Liege a cura & gubernio Archiepiſcopi Biſuntin., ac Superiorum, & Fratrum Carmelitarum, & ſubjectio curæ quorumdam Presbyterorum ad hujuſmodi Monaſteriorum regimen a Sede Apoſtolica deputatorum. 280

CCCVII. Confirmatio Electionis Ferdinandi Secundi in Imperatorem Romanorũ. 281

CCCVIII. ☞ Confirmatio Conſtitutionum Fratrum Erem. Ord. S. Auguſtini Congregationis Diſcalceatorum Italiæ. 283

Man-

CCCIX. Mandatum Archiepiſcopo Mexicano Cœremoniale Romanum introducendi in Cathedrali, & Diœceſi Mexican. 284

CCCX. Ferdinando in Romanorum Imperatorem Electo Primariæ Preces, ſeu indultum nominandi ad Beneficia primo vacatura conceduntur. Ibid.

CCCXI. Inſtitutio Collegii S. Antonii de Patavio in Inſula Melevitana, & Domo Regulari Fratrum Minorum Conventualium Ordinis S. Franciſci pro Studentibus ejuſdem Ordinis. 287

CCCXII. Impoſitio Decimæ in Germania pro Religionis defenſione ab omnibus Eccleſiaſticis uno tantum anno perſolvendæ. 288

CCCXIII. De Abbatiarum, Prioratuum, aliarumque Domorum Congregationis Monachorum Beatæ Mariæ Montis Virginis Ordinis Sancti Benedicti erectione; Abbatumque, & Priorum, ac aliorum eis præficiendorum electione: Vocalium in Capitulis præfinitione: Novitiorumque, Converſorum, & aliorum habitu, atque regimine. 290

CCCXIV. Quod Superioribus Ordinis Mendicantium liceat ſuos Religioſos etiam per aliam viam, quam per Luſitaniam, ad Japonicas, & alias Indiarum Orientalium regiones, prædicandi, aut chriſtianam fidem docendi cauſa tranſmittere, ſervata in reliquis forma Conſt. Clem. VIII. 293

CCCXV. Inſtitutio Congregationis Piorum Sacerdotum Oratorii Jeſu Chriſti Domini Noſtri nuncupandæ, in Regno Franciæ, ab Henrico Epiſcopo Pariſienſi, & Maria Francorum Regina, ad reſtituendam, augendamq; fidem catholicam promotæ. 294

CCCXVI. Confirmatio Conſtitutionum Congregationis Oratorii a Beato Philippo Nerio in Urbe fundatæ: Et prohibitio, ne quævis Congregatio Conſtitutiones ſub denominatione dicti Beati Philippi promulgare, aut ejuſdem Inſtituti domos in Urbe inſtituere poſſit. 297

Sequitur prohibitio alias Domos Romæ erigendi ſub denominatione Congregationis Oratorii. 310

GREGORIUS XV.

I. Beatus Iſidorus Agricola Matritenſis Sanctorum Confeſſorum albo adſcribitur. 311

II. Privilegia, & indulta pro Conclaviſtis, qui interfuerunt Conclavi, in quo Greg. XV. Pontifex electus fuit. 316

III. Indictio Univerſalis Jubilæi ad divinũ auxiliũ initio Pontificatus implorandum. 322

IV. Confirmatio literarum Clementis VIII., & Pauli V. ſuper regimine, & viſitatione Monaſteriorum Monialium Ordinis Carmelitarum Diſcalceatorum in Regno Galliæ. 324

V. Monaſteria Monialium Reformatarum Ordinis Sancti Benedicti in Regno Franciæ committuntur curæ Cardinalis de Rez, Archiepiſcopi Senonen., & Superioris Monachorum Reformatorum ejuſdem Ordinis S. Benedicti. 326

VI. Privilegia, Indulta, Gratiæ, Facultates, & Exemptiones conceſſæ Cubiculariis, qui Sanctitati Suæ inſerviebant. 328

VII. Decernitur in Ordine S. Antonii de Sancto Antonio Viennen. non admitti poſſe Novitios, niſi juramentum præſtiterint de ſervanda Reformatione, quam Abbas Generalis induxerit. 334

VIII. Univerſo Ordini Eremitarum S. Auguſtini etiam utriuſque ſexus indultum conceditur celebrandi Feſtum S. Thomæ de Villanova cum Officio, & Miſſa. Ibid.

IX. De Facultatibus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Camerarii. 335

X. Erectio Congregationis S. Mauri Ordinis S. Benedicti in Galliis. 343

XI. Erectio Hoſpitii, & Collegii Gregoriani in Urbe pro univerſis Monachis ſub Regula S. Benedicti Militantibus, una cum privilegiorum conceſſione. 345

XII. Confirmatio Sententiæ latæ favore Cam. Apoſt. in Regnis Hiſpaniarum, contra Judicem Curiæ Archiepiſcopalis Hiſpalenſis Juriſdictionem Sedis Apoſtolicæ lædentem. 350

XIII. Facultas Clero Regni Poloniæ, & Archiepiſcopo Gneſnenſi, ut Regi ſubſidium præſtare poſſint. 351

XIV. Sex Decimæ ſex annis perſolvendæ in Dominiis Caroli Emanuelis Sabaudiæ Ducis pro eodem Duce indicuntur. 352

XV. Confirmatio nonnullarum literarum Apoſtolicarum, quibus ſtatuitur, ut Eccleſiaſtici tam ſæculares, quam regulares Civitatis Bononienſis ad opera publica concurrant. 354

XVI. Exemptiones nonnullæ Legatis, & Vice-Legatis, & Gubernatoribus Civitatis Bononien. conceduntur. 355

XVII. Cauſæ Eccleſiaſticorum, & Locorum Piorum Civitatis, & Diœceſis Bononienſis in prima inſtantia in Foro Archiepiſcopali cognoſcendæ. Ibid.

XVIII. Facultas Vice-Legato Avenionen. eligendi tres viros pro deciſione controverſiarum inter Civitatem Avenionen., & Homines Burgi de Noves, & alios Provinciales vertentium ratione confinium, & juriſdictionis, quam Francorum Rex ſuper Flumine Durentiæ ſibi aſſerit. 356

XIX. Epiſcopis Indiarum Occidentalium conceditur facultas Lauream Doctoratus iis concedendi, qui in Scholis Collegiorum Societatis Jeſu per quinquennium ſcientiis operam dabunt, ubi ſtudiorum deſunt Univerſitates. 357

XX. Erectio Officii perpetui ad inſtar aliorum Officiorum Romanæ Curiæ vacabilis pro uno Notario ſpecialiter deputato ad formandum, privative quoad alios quoſcumque Notarios, Proceſſus coram S.R.E. Cardinalibus ſuper qualitatibus promovendorum a Summo Pontifice ad Cathedrales Eccleſias, & Monaſteria Conſiſtorialia, eorumque ſtatu cum privilegiorum, & gratiarum elargitione. Ibid.

Sequitur Deputatio hujus Notarii ad conſervandum dd. Proceſſus in partibus formatos, & ad Romanam Curiam tranſmiſſos cum emolumentorum aſſignatione. 359

XXI. Confirmatio Literarum Nicolai Quinti, Sixti Quarti, & Clementis Septimi, quibus

bus Univerſitas Studii Generalis Trevirenſis erigitur, conceſſiſque privilegiis nonnullis ei Beneficia aliqua Eccleſiaſtica uniuntur. 361

XXII. Regni Galliarum Proceres ſub escommunicationis pœna admonetur, ne rebellibus contra Ludovicum Regem adhæreant, faveantque. 369

XXIII. Facultas Epiſcopo Luceorien. reſervandi tria Beneficia Eccleſiaſtica in ſingulis Gneſnen., Uladislavien., Poſnanien., Plocen., Cracovien., Warmien. Eccleſiis perſonis per Regem Poloniæ nominandis. 371

XXIV. Hortatur Archiepiſcopos, & Epiſcopos Regni Franciæ, ut aſſiduas preces pro felici Regis ſucceſſu contra hæreticos fundant. 372

XXV. Facultas Nuncio Apoſtolico apud Regem Hiſpaniarum confirmandi nonnullos Judices ſæculares ab eodem Rege deputatos pro cognitione cujuſdam cauſæ concernentis Milites Militiarum Regnorum Hiſpaniarum. Ibid.

XXVI. Præfinitio nonnullsrum Ordinstionum pro feliciori gubernio Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia Reformatorum in Italia. 373

XXVII. Facultas Nuncio spud Regem Franciæ affrançandi nonnulla Bona Eccleſiaſtica, pecuniaſque ex hujuſmodi affrancatione provenientes in ſumptus belli contra hæreticos, ac rebelles erogandi. 374

XXVIII. Facultas Apoſtolico Nuncio apud Galliarum Regem colligendi ſubſidium decies centenorum millium ſcutorum ab Eccleſiaſticis, Piiſque Locis Regni ejuſdem, quæ in Belli contra rebelles ſumptus erogentur. 375

XXIX. Eadem de cauſa duæ Decimæ in Galliæ Regno ab eccleſiaſticis perſolvendæ indicuntur. 377

XXX. De decem mille Ducatis Fabricæ S. Petri quotannis perſolvendi ex eleemoſynis, quæ in Regno Portugalliæ ex Privilegiis Cruciatæ colliguntur. 379

XXXI. Facultas Officiali Metenſi uniendi Abbatia S. Gregorii Primatui Collegiatæ Eccleſiæ B. M. V. Oppidi de Nancey Tullen. Diœceſis. Ibid.

XXXII. Pampilonenſis Univerſitatis erectioni cæterarum Univerſitatum privilegia conceduntur. 382

XXXIII. Revocatio quarumcumque electionum Judicum Conſervatorum hactenus factarum, & nova de eis, eorumque electionibus imposterum faciendis diſpoſitio. 385

Sequitur quoddam Dubium ſuper iſta Conſtitutione exortum, cum ſua declaratione. 387

XXXIV. Eccleſiaſticis Regni Siciliæ permittitur, nonnullas pecunias loco donativi Regi Philippo IV. offerant. Ibid.

XXXV. Prævia confirmatione Literarum Pauli Papæ Quinti quibus Canoniſſis Eccleſiæ S. Petri Oppidi Romaricomontis Nullius, ſeu Tullen. Diœceſis facultas conceditur monaſticam emittendi profeſſionem, ſtatuitur, ut Canonicatus, & Dignitates quas imposterum vacare contigerit, iis, quæ profeſſionem emiſere, conferantur. pag. 388.

XXXVI. Religioſis Societatis Jeſu indultum conceditur Officium recitandi, ac Miſſam celebrandi de Communi Confeſſoris non Pontificis die 21. Junii de Beato Aloyſio Gonzaga. 390

XXXVII. Suppreſſio, & estinctio Parochialis Eccleſiæ S. Cœciliæ de Urbe in Monte Jordano, cum animarum curæ translatione ad Eccleſias circumpoſitas, & es ejus proventibus duorum Canonicatuum in Eccleſia S. Laurentii in Damaſo erectione, ac ejuſdem reductio ad profanos oſus: Nec non ejuſdem conceſſio Congregationi Oratorii Urbis pro ampliori Sacriſtiæ, ac Oratorii ædificatione, & propriæ Domus dilatatione. Ibid.

XXXVIII. Confirmatio Decreti S. Congregationis Epiſcoporum, & Regularium pro elevatione Congregationis Presbyterorum Matris Dei ad ſtatum Religionis cum tribus Votis ſolemnibus. 393

XXXIX. Confirmatio quarumdam literarum Apoſtolicarum, & privilegiorum pro Collegio Studii Generalis Civitatis Elboren. quod ab Archiepiſcopi juriſdictione liberum declaratur. Ibid.

XL. Quod votum, ac juramentum, quæ Clerici Congregationis Doctrinæ Chriſtianæ de Urbe in ea perpetuo manendi emittunt, Romano Pontifici reſervata de cætero ſint. 399

XLI. De Electione Summi Romani Pontificis. 400

XLII. Clericis Regularibus Scholorum Piarum permittitur, tria ſolemnia vota emittant. 404

Sequitur communicatio omnium exemptionum, indultorum, & privilegiorum quibuſcumque Ordinibus Mendicantium, eorumque locis, & perſonis quomodolibet conceſſorum, & concedendorum. 405

XLIII. Inveſtitura Regni Siciliæ Philippo IV. Hiſpaniarum Regi Catholico conceditur cum ſolitis conditionibus. 406

XLIV. Facultas Epiſcopo Ebroicenſi erigendi Congregationem Hoſpitalarem utriuſque ſexus in Oppido Locovarienſi ejuſdem Ebroicen. Diœceſis ſub Regula Ordinis Minorum S. Franciſci, nonnullis additis conceſſionibus, & privilegiis. 410

XLV. Confirmatio, & innovatio Conſtitutionum Gregor. XIII., & Gregor. XIV. ſuper prohibitione delationis Habitus Fratrum Cappuccinorum, vel conſimilis Habitus per alios Regulares. Nec non commiſſio Ordinariis Locorum Regnorum Hiſpaniæ, Franciæ, aliorumque Regnorum, & Provinciarum Italiæ, ne aliis quibuſvis Religioſis cujuſcumque Ordinis, Societatis, & Inſtituti Regularibus ſub quovis prætextu imposterum, Nomen, vel Habitum ipſorum Fratrum Cappuccinorum ſibi vendicare, vel uſurpare permittant, ſed ipſas editas Conſtitutiones per eccleſiaſticas cenſuras, & pœnas obſervari faciant. 416

Am-

XLVI. Ampliatio, & extenſio facultatis Fratribus Minoribus Ordinis S. Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum in Regnis Hiſpaniarum commorantium, nova loca erigendi, ſervata forma Sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini, cæteris non obſtantibus, ad Fratres ejuſdem Ordinis citra montes degentes. 418

XLVII. Confirmatio Conſtitutionum a Congregatione Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum pro felici ſui regimine editarum. Ibid.

LXVIII. Ludovicus Francorum Rex admonetur, damnis occurrat, quæ catholica doctrina patitur ex Libris, qui in Galliarum Regno vulgantur. 419

XLIX. Confirmatio Unionis Congregationis Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Eremitarum S. Auguſtini in Regno Siciliæ antea erectæ, Congregationi Italiæ ejuſdem Ordinis. Ibid.

Literæ Pauli PP. V. conceſſionis Eccleſiæ B. Mariæ de Catena in Civitate Panormitana exiſtentis, Fratribus Ordinis Eremitarum S. Auguſtini Diſcalceatorum Congregationis Siciliæ. 422

Sequitur vivæ vocis oraculum datum Cardinali Saulio Protectori ab eodem Paulo V. ſuper unione, atque incorporatione Congregationum Italiæ, & Siciliæ. 423

Sequitur aliud vivæ vocis oraculum ſuper dicta unione confirmatorium primi cum ſupplemento quorumcumque defectuum, ſi qui deſuper intervenerint. Ibid.

Subſequuntur Decretum, ac Literæ, quibus conceditur facultas dd. Fratribus in domibus S. Nicolai, ac S. Gregorii Panormitan. ante dictam unionem profeſſis, tranſeundi ad alias Domos Conventuales extra dictum Regnum per Priorem Generalem aſſignandas infra ſex menſes a notitia præſentium decurrendos. 424

INDEX
INITIALIS BULLARUM
Quæ in hoc Volumine referuntur.

A

A *Ccepimus.* 109
Ad Apoſtolatus. 91
Ad audientiam. 240
Adeo. 123. 226
Ad Militantis. 326
Admonemur. 271. 272
Ad Romanum. 17
Ad Sacram. 207
Ad uberes. 405
Ad Weſtphaliæ. 89
Æterni Patris. 400
Aliàs, 106. 107. 118. 113. 124. 135. 145. 152. 171. 211. 250. 258. 334. 388. 418.
Apoſtolicæ Sedis. 95. 151

C

C *Æleſtis Patris.* 382
Chriſtifidelium. 297
Circumſpecta. 328
Collapſa regularis. 422
Conſuevit. 357
Cum ad uberes. 390
Cum aliàs. 168. 354
Cum bone. 146
Cum Civitas. 154
Cum dilecti filii. 310
Cum Nos. 55. 98
Cum nuper. 19
Cum poſt aliquas. 88
Cum poſt factam. 110. 284
Cum pridem. 324
Cura Dominici gregis. 170
Cupientes. 159. 248. 356
Cum ſicut. 16. 87. 90. 91. 92. 116. 117. 179. 234. 245. 274. 350. 355. 372. 393.
Cum Ven. Frater. 262. 267

D

D *Ebitum paſtoralis.* 275
Decet Romanum Pont. 198
Divina diſponente clementia. 95
Domini noſtri. 227. 255. 257
Demiant. 260

E

E *A quæ.* 228
Ecce tribulationes. 232
Eccleſiarum prælatos. 12. 355
Eccleſiæ Salisburgea. 221
Ex commiſſo. 149
Ex debito. 280
Ex incumbenti. 399
Eximia Ordinis. 256
Ex injuncto. 93. 120. 125. 141. 207. 334. 416
Ex Majeſtatis. 92
Exponi Nobis. 169. 222. 284. 351. 387
Expoſitum Nobis. 241
Expoſuit Nobis. 255
Ex ſuprema. 379

F

F *Ides, & diligentia,* 259

G

G *Ratiæ divinæ.* 96

H

H *Odie.* 20. 96. 379
Humilibus piorum. 99

I

I *Mmenſa, & inveſtigabilis.* 34
Immenſa bonitatis. 183
In Sede. 202. 254. 257. 274. 390
In ſpecula. 277
In ſupereminenti. 6. 13. 154. 172. 225. 287. 357
In ſuprema. 200
In ſupremo. 199. 273. 393. 404
Inter paſtoralis. 4. 137
Inter univerſa. 268

L

L *Icet, ſicut Nobis.* 260

M

M *Onialium quieti.* 202
Militantis Eccleſiæ. 288. 374. 375. 377

N

N *Omine chariſſimi.* 158
Nuper a Nobis. 151

Off-

Index Initialis.

O

O *Fficii paſtoralis.* 6
Onerosa. 171. 180. 182. 251. 373
Orthodoxa fidei. 253

P

P *Aſtorale munus.* 246
Paſtoralis noſtra. 150
Paſtoralis officii. 9. 101. 115. 203. 244. 419
Paſtoris æterni. 197
Perſonarum omnium. 175
Pias Chriſtifidelium. 248
Piis Catholicorum votis. 138
Poſtquam Dominus. 369
Poſtulat ratio. 290
Præſtantia dilecti filii. 357
Pridem cum in formandis. 359
Pro noſtri. 118
Pro noſtro. 160
Proviſionis noſtræ. 166. 167

Q

Q *Uoniam res eccleſiaſticæ.* 21
Quoniam fraternitatis tuæ. 108
Quoniam nemo. 112

R

R *Eddet Majeſtatis Tuæ.* 419
Redemptor noſter. 5
Regimini univerſalis. 213
Regis æterni. 406
Regis pacifici. 209
Religioſorum virorum. 239
Romani Pontifices. 108. 111. 181
Romanum decet. 335
Romanus Pontifex. 2. 9. 223. 264. 316

S

S *Acri Apoſtolatus.* 180. 283. 343. 372. 418.
Sacroſancta Romana Eccleſia. 294
Salvatoris noſtri. 345
Sanctiſſimus. 234. 385
Sanctorum Virorum. 236
Sedes Apoſtolica. 245
Sedis Apoſtolicæ. 107. 293
Sedula Romani Pont. 1
Solet circumſpecta. 199
Spiritus Domini. 322
Superna diſpoſitione. 410

V

U *Niverſalis Eccleſia.* 181. 361
Univerſi agri. 22
Ut chariſſimus. 371
Ut urgentibus. 28

IN-

INDEX
CHRONOLOGICUS PONTIFICUM,

Quorum Bullæ in hac Tomi Quinti Parte Quarta continentur.

Paulus V.	An. 1611.	habet Conſt.	CXLV.
Gregorius XV.	An. 1621.	habet Conſt.	XLIX.

IMPRIMATUR,

Si videbitur Reverendiſſimo Patri Sacri Palatii Apoſtolici Magiſtro.

F. M. de Rubeis Patriarch. Conſtant. Viceſg.

IMPRIMATUR,

Fr. Joſeph Auguſtinus Orſi Ordinis Prædicatorum S. Palatii Apoſtolici Magiſter.

CON-

CONSTITUTIONES PAULI QUINTI

ANNO VII.

CLXXII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Inhibetur Jeſuitis, & Fratribus Ordinis Minimorum Biſuntinæ Civitatis, ne facultates in Univerſitate Studii generalis Oppidi Dolæ ejuſdem Biſuntinæ Diœceſ. legi ſolitas, in dicta Civitate doceant, niſi pro ſuis reſpective Religioſis.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Sedula Romani Pontificis providentia uberes fructus, quos ſtudiorum generalium Univerſitates in Vinea Domini adferre ſolent, attente conſiderans, illarum conſervationi propenſis ſtudiis intendit: Catholicorumque Principum illud idem anhelantium votis libenter annuit, prout in Domino conſpicit ſalubriter expedire.

Pius V., & Sixtus V. Univerſitatem Biſuntinam erigi permiſere.

§. 1. Sane poſtquam fel. recor. Pius V. & ſucceſſive Sixtus etiam V. Romani Pontifices Prędeceſſores Noſtri ſupplicationibus tunc exiſtentium Senatorum Biſuntin. ſibi tunc humiliter porrectis inclinati eiſdem Senatoribus, ut in dicta Civitate, & loco ad id convenienti, & apto, unum Collegium Scholarium cum Dote, Eccleſia, vel Cappella, ſtructuris, ædificiis, cameris, & locis ſimili Collegio convenientibus, & neceſſariis, in quo aliquot Præceptores, ſeu Doctores, qui inibi publice Theologiam, & Jus tam Canonicum, quam Civile, ac Philoſophiam, & Medicinam profiterentur, ac docerent, ſub certis modo, & forma tunc expreſſis erigere, & inſtituere poſſent, facultatem apoſtolica auctoritate reſpective conceſſerant, ſeu indulſerant.

Ac idem Pius V., & Gregorius XIV. ob proximitatem Academiæ Dolen., ſic d. Univerſitatem Biſuntinam ſupprimi decreverant.

§. 2. Et ſubinde tam dictus Pius Prædeceſſor, quam ſimilis memor. Gregorius Papa XIV. informati, quod in Oppido Dolenſi Provinciæ Burgundiæ a prædicta Civitate octo leucis, vel circa tantum diſtanti, inſignis, & antiqua Univerſitas ſtudii generalis inſtituta erat, & occaſione erectionis Collegii in dicta Civitate, gravia, & irreparabilia damna, ſcandala, mala, & inconvenientia veriſimiliter oriri poterant; Pius V. ſuam ipſius, & Gregorius Sixti V. conceſſiones hujuſmodi revocaverant, caſſaverant, & annullaverant.

Quas ſecundo dictas literas confirmavit Paulus V.

§. 3. Nos ſupplicationibus dilectorum filiorum nobilis Viri Alberti Archiducis Auſtriæ, ac Rectoris, Magiſtrorum, & ſcholarium dictæ Univerſitatis nobis poſtmodum humiliter porrectis inclinati, revocationem, caſſationem, & annullationem dicti Gregorii Prædeceſſoris, & deſuper confectas literas perpetuo confirmavimus, & approbavimus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjecimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui in eis quomodolibet interveniſſent, ſupplevimus, prout in diverſis Prædeceſſorum, & Noſtris deſuper confectis literis plenius continetur.

Cum vero Jeſuitæ, ac Minimi ſuis in Domibus Biſuntinis Philoſophiam, ac Theologiam legerent.

§. 4. Cum autem, ſicut dictorum Alberti Archiducis, & Rectoris, ac Magiſtrorum, nec non ſcholarium dictæ Univerſitatis nobis expoſitum fuit, in dicta Civitate Biſuntina unum Collegium Presbyterorum Societatis Jeſu, & una Domus Fratrum Minimorum Sancti Franciſci de Paula inſtituta reperiantur, & tam Presbyteri dicti Collegii, quam Fratres prædictæ Domus non ſolum Philoſophiam, verum etiam Theologiam publice profiteri, ac docere, ſeu legere in maximum dictæ Univerſitatis præjudicium aggreſſi fuerint, id non ſibi regularem vitam profeſſis, ſed Præceptoribus, & Doctoribus ſecularibus ex dictarum literarum tenore vetitum eſſe, forſan allegantes, adverſus Prædeceſſorum, & noſtram voluntatem.

Idem Paulus id eis pro ſuis Religioſis tantum licere decernit.

§. 5. Nos damnis, & ſcandalis, ac malis, quæ inde oriri poſſent, occurrere cupientes, Prædeceſſorum prædictorum veſtigiis inhærentes, ac ſingularum literarum prædictarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, dicti Al-

Digitized by Google

berti Archiducis, & Rectoris, ac Magiſtrorum, nec non ſcholarium prædictorum ſupplicationibus Nobis denuo humiliter porrectis inclinati, Presbyteris Regularibus Societatis Jeſu, & Fratribus Sancti Franciſci de Paula Minimis nuncupatis, ne de cætero perpetuis futuris temporibus ex quavis cauſa in dicta Civitate Philoſophiam, aut ſacram Theologiam publice, vel ſecrete, præterquam ſuos Religioſos reſpective docere, ſeu legere, ac profiteri audeant, ſeu præſumant, ſub indignationis noſtræ, & excommunicationis ipſo facto incurrendis pœnis, auctoritate apoſtolica, tenore præſentium interdicimus, & prohibemus.

Clauſulæ.

§. 6. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Derogatio contrariorū.

§. 7. Non obſtantibus quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Societatis, Ordinis, nec non Collegii, & Domus prædictorum etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis Societati, & Ordini, ac Collegio, & Domui prædictis, illorumque Superioribus, Presbyteris, & Fratribus, ac quibuſvis aliis perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua mentio habenda foret, illorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 17. Junii 1615. An. VII.

Datum Romæ apud S. Marcum ſub Annulo Piſcatoris die 17. Junii 1615. Pontificatus Noſtri Anno VII.

CLXXIII.

Declaratur, Fratres Congregationis Joannis Dei, in Regnis Hiſpaniarum, tria vota ſubſtantialia, & quartum ſerviendi Infirmis in ſuis Hoſpitalibus emittere, & ſub regula S. Auguſtini, Ordinariorumque correctione, & obedientia degere debere, veroſque propterea Religioſos, & Regulares eſſe cenſendos.

Congregationem hanc approbavit Pius V. in Conſtit. CXC. Licet. *Tom. IV. Par. III fol.* 190. *Reformavitque Clemens VIII. in Conſtitut. CXXXIV.* Romani Pontificis. *Tom. V. Par. II. fol.* 122. *Paulus V. in Conſtit. CXXXI.* Inter alias. *Tom. V. Par. III. fol.* 363.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex circa ſacrarum Religionum, & Congregationum, ac etiam Hoſpitalium, & aliorum piorum locorum ſalubrem directionem, & felicem progreſſum ex demandatæ ſibi apoſtolicæ ſervitutis officio intentus, ea, quæ deſuper a Prædeceſſoribus ſuis facta fuiſſe comperit, partim approbat, & confirmat, partim vero aliis juſtis cauſis ita ſuadentibus alterat, & immutat, aliaſque ejuſdem officii ſui partes ſavorabiliter interponit, prout rerum, locorum, temporum, & perſonarum qualitate penſata, conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Huic Congregationi, Romani Pontif. nonnulla gratias elargiti fuerunt.

§. 1. Dudum ſiquidem cum Congregatio Joannis Dei ſub regula S. Auguſtini in Republica chriſtiana introducta, & ſubinde apoſtolica auctoritate recepta, atque admiſſa fuiſſet, ac gratia cooperante divina per varias partes multiplicatis illius Fratribus mirabiliter propagaretur, & quamplurima Hoſpitalia ex congeſtis Chriſtifidelium eleemoſynis conſtrueret, in eiſque innumerabiles Chriſti pauperes utriuſque ſexus, videlicet ſenes, mentecaptos, membrorum, & virium impotentia, atque debilitate laborantes, aliaſque miſerabiles perſonas pro eorum morbis, & infirmitatibus etiam incurabilibus ſublevandis, refovendis, & ſanandis, continuo reciperet; Diverſi interim Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri Congregationem hujuſmodi in eadem Republica Chriſtiana, pauperum, & infirmorum hujuſmodi ſubventioni apprime utilem, ac perſonarum inibi ſub illius habitu eiſdem pauperibus, & infirmis caritative deſervientium opera apud Deum valde meritoria fore animadvertentes, ac ipſius Congregationis felici ſucceſſui, & ſalubri regimini, atque directioni intendentes, illis nonnulla privilegia, gratias, & indulta benigne conceſſerunt.

Pius V. habitum Fratribus præſcripſit, eleemoſynas colligendi pro Hoſpitalium ſubventione licentiam cōceſſit, Ordinariorumque obedientiæ ſubjecit.

§. 2. Siquidem fel. rec. Pius V. Prædeceſſor noſter, hoc præſtantiſſimum genus officii, infirmos in Hoſpitalibus exiſtentes adjuvandi, certior factus per tunc exiſtentem confratrem Majorem nuncupatum, Hoſpitalis Joannis Dei nuncupati Granatenſis, Ordinis S. Auguſtini, in dicto, & nonnullis aliis ad inſtar illius erectis Hoſpitalibus pie exerceri, conceſſit licentiam, & facultatem pro tempore exiſtentibus Fratribus dictorum Hoſpitalium deferendi certum habitum tunc deſignatum, eleemoſynaſque colligendi, & de earum adminiſtratione ſingulis annis legale computum loci Ordinario, in quo Hoſpitalia hujuſmodi conſiſterent, reddendi, dummodo ſub regula S. Auguſtini, & ſub obedientia Ordinarii ejuſdem loci, in quo ipſa Hoſpitalia exiſterent, degerent, nonnullaque alia, quoad eoſdem Fratres, eorumque Hoſpitalia ordinavit.

Sixtus V. eoſdem in unam Congregationem univit, Provinciaſque diſtinguendi, & Generalem eligendi facultatem conceſſit.

§. 3. Et deinde fel. record. Sixtus Papa V. Prædeceſſor noſter, cum plerique eorum tria vota ſubſtantialia, ac quartum de juvandis infirmis emitterent, nec Generalem, nec Conſtitutiones, aut certum vivendi modum haberent, omnia Hoſpitalia Joannis Dei nuncupata, tam in Italia, quam in cæteris quibuſvis Provinciis, etiam Tranſalpinis exiſtentia, invicem univit, ac unam Congrega-

tionem

Digitized by Google

tionem Confratrum Joannis Dei nuncupatam erexit, ac in Hoſpitali S. Joannis Calavitæ de Urbe Capitulum generale dictorum confratrum de menſe Maii tunc proxime venturo celebrandum indixit, ac Provincias diſtinguendi, & Generalem eligendi, aliaque deſuper faciendi licentiam, & facultatem conceſſit.

Clemens VIII. unum ab his Fratribus inſerviendi Hoſpitalibus ſub Ordinariorum obedientia votum emitti decrevit.

§. 4. Et poſt eos fel. record. Clemens Papa VIII. ſperans Fratres dictæ Congregationis, quorum plerique tria vota ſubſtantialia religionis, ac etiam quartum de juvandis infirmis emittebant, nulla profeſſione præterquam Hoſpitalibus, & infirmis inibi ſerviendi per eos emiſſa, ſub obedientia Ordinariorum locorum quietius, & tranquillius victuros, ac delinquentes ſine ſcandalo, aut nota aliqua ex locis, ubi degerent, ſic expelli poſſe, per ejus literas in forma Brevis confectas, ſub Dat. die 13. Februarii, Pontificatus ſui anno primo, inter alia perpetuo ſtatuit, & ordinavit, quod de cætero Fratres Congregationis hujuſmodi, unum dumtaxat inſerviendi prædictis Hoſpitalibus ſub obedientia Ordinarii votum emitterent, prout in ipſis literis plenius continetur.

Major autem Hoſpitalium in Regnis Hiſpaniarum exponit non obſtante decreto Clem. VIII. Fratres tria vota, & etiam quartum de juvandis Infirmis emittere conſuevisse & eos Congregationis munia ſub regula S. Auguſtini obire ſalubrius eſſe.

§. 5. Cum autem, ſicut dilectus filius Petrus Frater Major Hoſpitalium, & locorum dictæ Congregationis in Regnis Hiſpaniarum conſtitutorum, Nobis nuper exponi fecit, literæ Clementis VIII. ſupradictæ in Hoſpitalibus, & locis Regnorum hujuſmodi, nonnullis tamen iiſque paucis exceptis, quoad hoc numquam exequutioni demandatæ, nec effectum ſuum ſortitæ fuerint, immo poſt eas Fratres ſupradicti tria vota, & quartum de juvandis infirmis emittere, prout antea fere in omnibus ſuorum Hoſpitalium locis perrexerint, idque etiam nunc obſervent, utiliuſque, & ſalubrius, ac bono regimini ipſorum, & Hoſpitalium gubernationi conducibilius eſſe experti fuerint, quin progreſſu temporis experientia docente compertum ſit, Fratres dictæ Congregationis, qui inibi ſub regula S. Auguſtini degere, & ultra receptionem atque ſervitium Infirmorum, proprium ipſius Congregationis inſtitutum, etiam normam in eadem Regula præſcriptam, ad inſtar illius profeſſorum, ſedulo obſervare, eique inſiſtere dignoſcuntur, ſi pariter a ſæculo abſcinderentur, & eidem Congregationi per emiſſionem trium votorum ultra quartum de juvandis Infirmis religioni penitus auctoritate apoſtolica mancipanrentur, ea ratione ſervitium, & aſſiſtentiam dictorum Infirmorum, aliaque munia eis ex inſtituto Congregationis hujuſmodi jugiter incumbentia expeditius, & ſalubrius obituros, ac propterea æquum, & ſuæ vocationi congruum fore, eos etiam ad emiſſionem ſupradictorum votorum per Nos, & Sedem Apoſtolicam admitti.

Hic ergo Pontifex, Fratres in illis Regnis ſic profeſſionem emittere debere, decernit.

§. 6. Nos igitur, qui ſimilia opera pia, & meritoria Deo accepta miniſterio noſtri paſtoralis officii libenter promovemus, de conſilio dilectorum filiorum noſtrorum Pompeii S. Balbinæ Arrigoni, Jo. Garziæ SS. Quatuor Coronatorum Millini, Michaelis S. Bartholomei in Inſula S. R. E. Presbyterorum Cardinalium Nazareni nuncupatorum, quibus hoc negocium ſedulo examinandum, & deinde nobis referendum commiſimus, circa præmiſſa, ac etiam alia dictæ Congregationis laudabile inſtitutum concernentia, prout ex ejuſdem officii debito tenemur, maturius diſponere cupientes, ipſumque Petrum a quibuſvis &c. cenſentes, necnon Ordinationes, ſtatuta, privilegia, gratias, & indulta hujuſmodi, ac tam ſuper eis confectarum, quam ſupradictarum ejuſdem Clementis Prædeceſſoris literarum tenores etiam veriores, atque inde ſequuta quæcumque præſentibus pro expreſſis habentes, ſupplicationibus dicti Petri in ea parte inclinati, de Nobis attributæ poteſtatis plenitudine, præſentium tenore perpetuo ſtatuimus, & ordinamus, quod ex nunc perpetuis futuris temporibus, in Hoſpitalibus, & locis Regnorum hujuſmodi, quæ proprium Confratrem Majorem eorum regimini, & Adminiſtrationi, ſub juriſdictione tamen, & viſitatione Ordinarii præfectum habere conſueverunt, illi videlicet, qui hactenus eis nomen ſuum dederunt, & inibi ultra annum ſteterunt ſtatim reliqui autem, & qui in poſterum in eis habitum ſuſcipient, anno eorum probationis elapſo, ac aliàs juxta ſacrorum Canonum, & decretorum Concilii Tridentini præſcriptum tria vota ante dicta, videlicet obedientiæ, caſtitatis, & paupertatis, ac inſuper quartum votum ſerviendi Infirmis in uorum Superiorum manibus ſolemniter emittere omnino teneantur.

Et ſic profeſſos, vere, & proprie religioſos, & regulares eſſe declarat.

§. 7. Hujuſmodi autem perſonas, quæ elapſo probationis anno quatuor prædicta vota ſolemniter emiſerint, vere, ac proprie Religioſos, ac proprios, & veros Regulares eſſe, ac pro talibus ab univerſis Chriſtifidelibus habendos, & recipiendos, illamque veram, & propriam ſub regula S. Auguſtini Religionem eſſe, ac inter reliquas Eccleſiæ Catholicæ Religiones eſſe connumerandam.

Eos autem ad habitum, & profeſſionem, qui pro numero Infirmorum neceſſarii erunt, dumtaxat admitti præcipit.

§. 8. Nun liceat autem Superioribus dictorum Hoſpitalium, & locorum plures inibi ad habitum, aut profeſſionem admittere, quam quot pro numero Infirmorum, aliarumque miſerabilium perſonarum illuc recurrere ſolitarum, illarumque miniſterio neceſſarii fuerint.

In ſingulis Domibus Hiſpaniarũ duos Presbyteros admitti poſſe concedit.

§. 9. Præterea eiſdem Hoſpitalibus dictorum Regnorum, ut deinceps in eorum ſingulis duo Fratres Præsbyteri manere, & ali poſſint, qui confeſſiones tam Infirmorum, quam aliorum Confratrum, & Miniſtrorum inibi audire, & injuncta ſibi pœnitentia ſalutari, eos a peccatis ſuis abſolvere, illiſque Sanctiſſimæ Euchariſtiæ, & extremæ Unctionis ſacramenta miniſtrare, libere, & licite valeant, ac aliis verbo, & exemplo prælre debeant, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Omnes autem juriſdictioni Ordinariorum ſupponit.

§. 10. Cæterum omnia Hoſpitalia, & loca eorumdem Regnorum, illorumque perſonas, & Superiores, etiam quod perſonæ Religioſæ ſint, ac etiam dictum Confratrem Majorem, & quemcumque alium pro tempore exiſtentem, juriſdictioni, ſuperioritati, viſitationi, & correctioni Ordinariorum locorum perpetuo ſubeſſe, Ordinarioſque in loca, & perſonas hujuſmodi, quoad cauſas civiles, & cri-

minales, & mixtas, tam in viſitatione quam eatra, plenam poteſtatem, ſacultatem, & auctoritatem perpetuis futuris temporibus habere, ac ratione omnium, & ſingulorum bonorum, proprietatum, & rerum, tam mobilium, quam immobilium decimas, primitias, novalia, & alia onera quomodolibet nuncupata ſolita, & conſueta quibuſcumque locorum Ordioariis, Monaſteriis, Domibus, Capitulis, Hoſpitalibus, Parochialium Eccleſiarum Rectoribus, aliiſque perſouis, & locis, quibus ea colligeudi jus competit, perſolvere teueri, & ad id per opportuna juris remedia cogi, & compelli, uiſi privilegio apoſtolico, vel legitima præſcriptione hactenus obſervata muniautur, nec deinceps contra juriſdictionem, & ſuperioritatem Ordinariorum, aut ſolutionem decimarum, primitiarum, uovalium, & aliorum onerum præmiſſorum, ullo umquam tempore quantumvis longiſſimo præſcribere, aut præſcripſiſſe dici, vel cenſeri.

Et ſi ceſſet Hoſpitalitas, eorum locorum adminiſtrationem ad Ordinarios ſpectare decernit.

§.11. Quiuimo, ſiquando in hoſpitalibus, & locis antedictis hoſpitalitas defecerit, eoſdem Ordinarios illa, eorumque bona per Fratres bujuſmodi, aot alias perſonas etiam ſæculares admiuiſtranda, ita quod Hoſpitalia, & loca, illorumque bona prædicta nullatenus umquam dictæ Congregatioi incorporentur, committere, & demandare poſſe, ac etiam debere volumus, decernimus, & declaramus.

Et durante Hoſpitalitate quotannis locorum Ordinariis Fratres rationem reddere jubet.

§. 12. Immo dum dictorum Hoſpitalium admiuiſtratio ad ipſos Fratres pertinebit, teneautur omnino ſingulis annis ſuæ adminiſtrationis rationem Ordinario reddere ad Tridentini Concilii præſcriptum.

In prædictis tamen aliorū juribus non præjudicare declarat.

§.13. His tamen, quæ ſuperius iu quacumque parte conceſſimus, declaravimus, & ordiuavimus, Uuiverſitatum, Collegiorum, aut ſiugularium perſooarum quarumcumque juribus qualibuſcumque, ſiquæ illis ſuper dictis Hoſpitalibus, bonis, perſoniſve etiam ratione Cappellauiarum, vel aliorum beueficiorum ex fundatioue, dotatione, vel aliàs legitime competat, ollo pacto præjudicatum, vel præjudicium ullum quautumvis minimum illatum eſſe, nou intendimus: idque eapreſſe declaramus, & pro declarato, ac iu qualibet hujus diſpoſitionis parte pro repetito haberi volumus, & maudamus.

Hujus conceſſionis præſervativas clauſulas ſubdit.

§. 14. Decernentes præſentes literas nullo umquam tempore de ſubreptionia, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut iutentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari ullatenus poſſe, ſed ſemper validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque pleuarios, & integros effectus ſortiri, & obtiuere, ſicque per quoſcumque Judices &c. ſublata &c. irritumque &c.

Contrariiſque derogat.

§. 15. Non obſtantibus fuudationibus, & inſtitutionibus Hoſpitalium, & locorum hujuſmodi, ac dicta ejuſdem Clementis Prædeceſſoris, aliiſque Apoſtolicis, necnon in Univerſalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordioationibus, ac Hoſpitalium, locorum, & Congregationis hujuſmodi Juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roborata Statutis, & conſuetudiuibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis, in coutrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus, etiamſi &c. de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, nou aotem per clauſulas generales idem importantes mentio habenda foret, tenores hujuſmodi, acſi de verbo ad verbum iuſererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 7. Julii 1611. An.VII.

Datum Romæ apud S.Marcum ſub annulo Piſcatoris die 7.Julii 1611. Pont. Noſtri Anno Septimo.

CLXXIV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Mandat Capitulo Eccleſiæ Paderbornen., ut ad electionem Coadjutoris cum futura ſucceſſione procedat in regimine, & admiuiſtratione dictæ Eccleſiæ.

Dilectis filiis Capitulo Eccleſiæ Paderbornen.

PAULUS PAPA QUINTUS

Dilecti filii, ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

INter paſtoralis uoſtræ ſolicitudinis curas, quibus aſſidue premimur, hæc præ cæteris cordi noſtri inſidet, ut provideamus, oe Cathedrales Eccleſiæ Paſtoris ſolatio deſtitutæ aliqua in ſpiritualibus, vel temporalibus detrimenta patiantur.

Cauſa eligendi Coadjutorem.

§.1. Accepimus ſiquidem, quod Eccleſiæ Paderborneuſi magnopere intereſt, propter pericula præſertim, quæ illi immiuerent, ſi Paſtore viduata ad ſucceſſoris electionem devenieudum foret, ut Venerabili Fratri Theodoro Epiſcopo Paderbornen. coadjutor eum futura ſucceſſione eligatur.

Mandat Capitulo, ut illum eligat.

§.2. Quare Nos pro noſtro paſtoralis officii debito dictæ Eccleſiæ ſtatui conſulere volentes, Vobis, ad quos, occurreote vacatione ipſius Eccleſiæ, per ceſſum, vel deceſſum illius Epiſcopi pro tempore exiſtentis, electio perſonæ idoneæ in Epiſcopum ejuſdem Eccleſiæ, juxta Concordata iuter Sedem Apoſtolicam, & uationem Germanicam inita, ſpectare dignoſcitur, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium committimus, & mandamus, ut quamprimum fieri poterit, quibuſcumque impedimentis lemotis, capitulariter congregati, aliquem etiam extra veſtri Capituli gremium, etiam aliarum ſimilium Eccleſiarum Præſulem, vel iu earum regimine Coadjutorem cum futura ſucceſſione a Sede Apoſtolica deputatum, ſeu etiam alium, qui aliàs poſtulandus eſſet, zelo tamen, & puritate catholicæ fidei cum morum probitate, & prudentia ſpectatum in Coadjutorem perpetuum, & irrevocabilem dicto Theodoro

Epi-

Digitized by Google

Epiſcopo in regimine, & adminiſtratione prædictæ Eccleſiæ Paderbornen. in ſpiritualibus, & temporalibus cum futura ſucceſſione eligatis. Nos enim Vobis ad electionem hujuſmodi deveniendi, aliaque circa electionem hujuſmodi neceſſaria, & opportuna faciendi, gerendi, & exercendi licentiam, & facultatem, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & impertimur.

Obſtantia tollit.

§.3. Non obſtantibus generalis Concilii, ac aliis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non dictæ Eccleſiæ, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis, eidem Eccleſiæ, ejuſque Præſuli, & quibuſvis aliis perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu proprio, & conſiſtorialiter, aut aliàs in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, confirmatis, ac etiam innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis ſpecialis mentio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, acſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 23. Julii 1611. An. VII.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum ſub Annulo Piſcatoris, die 23. Julii 1611. Pontificatus noſtri Anno VII.

CLXXV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Epiſcopo Paderbornenſi: In idem argumentum.

Ven. Fratri Theodoro Epiſcopo Paderbornen.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ven. Frater, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium a ſolicitudine Præſulum ſuarum Eccleſiarum deſumptum.

REdemptor Noſter Unigenitus Dei Filius Chriſtus Jeſus inter cætera, quibus tranſiturus ex hoc mundo ad Patrem ineffabili charitate inſtruxit Eccleſiam ſuam, pater ſancte, quos dediſti mihi, inquit, cuſtodivi, & nemo ex eis periit, niſi filius perditionis; ut Nos videlicet (quod probe novit Fraternitas Tua) omneſque doceret, quibus miniſterium cuſtodiendi Eccleſiam ſuam creditum eſt, ut ita gregem cuſtodiamus, ut, quantum eſt in Nobis, illum ſervemus, animas etiam ipſas noſtras, ſi oportuerit, dando, nullam alioquin excuſationem habituri, ſi vel Nobis neſcientibus, lupus oves comedet. Quanto ergo minus, ſi illum venientem viderimus, & dimiſerimus gregem, quaſi ad Nos de ovibus non pertineat, quarum ſanguinem de manibus noſtris Dominus requiret. Quæ ſane cogitare, & præſtare ſemper, & nunc maxime oportet Nos quidem, quibus univerſi gregis cuſtodia, nullis licet noſtris ſuffragantibus meritis commiſſa eſt, pro ſolicitudine, quam cunctis Eccleſiis debemus, Fraternitatem vero Tuam in partem ſolicitudinis nec modicam vocatam pro officii debito erga proprium gregem.

Neceſſitates Eccleſiæ Paderbornenſis recenſet.

§.1. Quantis enim, & qualibus in periculis conſtituta nunc ſit Eccleſia Tua Paderbornen., longe melius novit Fraternitas Tua, quæ præſens eſt, & venientem turbinem adſpicere poteſt, quam Nos, ad quos iſtinc omnia deferuntur: nec dubitamus quin Fraternitatem Tuam maxime ſolicitam nunc habeant hujuſmodi imminentia mala, quæ Nos ingenti timore trepidare abſentes compellunt. Non enim de unius ovis, pro qua tamen bonus Paſtor nonaginta novem dimiſit in deſerto, ſed de univerſi gregis ſalute agitur, cui ſi occurrere omni conatu omiſerimus, quis non videt inter mercenarios potius, quam inter Paſtores Nos numerandos eſſe, & futurum, ut dici jure poſſit, veniſſe Nos, non ut ſervaremus gregem Nobis commiſſum, ſed ut perderemus? Perdit quippe, qui eum ſervare teneatur, ſi poteſt, non ſervat, aut ſervare omnibus viribus non conatur.

Seque Capitulo mandaſſe, ut Epiſcopum Coadjutorem eligat.

§.2. Quamobrem ne culpam hujuſmodi tanto cum detrimento ſalutis, & honoris incurreremus, quod unum eſſe accepimus remedium, pro munere noſtro adhibendum duximus. Reliquum eſt, ut Fraternitas etiam Tua pro ſuo ſimiliter paſtorali munere, quidquid in ſe eſt, faciat, & nobiſcum efficiat. Nos enim dilectis filiis Capitulo Eccleſiæ Tuæ Paderbornen. commiſimus, & mandavimus, ut ad electionem Coadjutoris Tui quamprimum veniant, ſperantes, fore ut Eccleſiæ neceſſitatem, ac ſolius Dei honorem, & gloriam ſpectantes, eum virum eligant, qui catholicæ religionis zelo, & aliis rebus poſſit, & velit fidem catholicam, & Eccleſiam Paderbornen. conſervare, ac promovere.

Epiſcopum ut opem ad id ſuam præſtet, hortatur.

§.3. Nunc igitur Fraternitatis Tuæ erit, non ſolum conſenſum opportunum præſtare, ſed etiam negocium ita juvare, & fovere, ut ſe talem Paſtorem præſtet, qualem Dominus pro Paſtore agnoſcit, & qualem ſe ſemper oſtendit, ac res deſiderat. Quod etſi facturam pro Tua prudentia, catholicæ religionis zelo, & erga gregem tuæ fidei commiſſum caritate, plane confidimus, tamen ne alicujus officii prætermiſſi in tam gravi re argui poſſimus, eamdem Fraternitatem Tuam ex toto corde noſtro hortamur, & per viſcera Jeſu Chriſti enixe requirimus, ut partes tuas hoc tempore impleas, tuumque honorifices miniſterium, ut in extremo examine, tamquam fidelis ſervus, & Domini imitator, eidem Domino dicere, quantum homini fas eſt, valeas: quos dediſti mihi, cuſtodivi; & cum eſſem cum eis, ſervabam eos

eos in nomine Tuo. Quod Tuæ Fraternitati, ut concedat Deus, precamur, & apoſtolicam benedictionem impertimur.

Dat. die 23. Julii 1611. An. VII.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum ſub Annulo Piſcatoris die 23. Julii 1611. Pontificatus noſtri Anno VII.

CLXXVI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Capitulum Eccleſiæ Monaſterienſis hortatur, ut Archiepiſcopo Coadjutorem eligat.

Dilectis filiis Capitulo Eccleſiæ Monaſterien.

PAULUS PAPA QUINTUS

Dilecti filii, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

OFficii paſtoralis cura, quam noſtram humilitatem gerere, nullis noſtris meritis, voluit divina dignatio, cogit Nos, omnium Eccleſiarum ſtatui, & neceſſitatibus ſolicite providere.

Ad vacationis evitanda pericula ut Coadjutorem eligi curet, Archiepiſcopum ſe admonuiſſe refert.

§. 1. Cum itaque, ſicut accepimus, magnopere interſit Eccleſiæ Monaſterien., ut ad electionem Coadjutoris Ven. Fratris Erneſti Archiepiſcopi Colonien. in regimine, & adminiſtratione Eccleſiæ Monaſterien., cujus adminiſtrator ad ſui vitam apoſtolica auctoritate deputatus exiſtit, hoc tempore deveniatur, propter gravia, quæ illi impenderent pericula, ſi occurrente illius vacatione, electio hujuſmodi celebranda eſſet; propterea pro noſtri officii debito, ad eumdem Erneſtum Archiepiſcopum, & Adminiſtratorem ſcribimus, ut Coadjutorem cum futura ſucceſſione iſtius Eccleſiæ quamprimum petat, Vobiſque ad ejuſdem Coadjutoris electionem veniendi, & virum religionis catholicæ zelo, prudentia, & aliis virtutibus, ac donis præſtantem etiam extra gremium Capituli veſtri, etiamſi poſtulandus eſſet, eligendi auctoritate apoſtolica facultatem concedimus, & indulgemus, prout in literis in ſimili forma Brevia ad eumdem Erneſtum Archiepiſcopum, & Adminiſtratorem ſcriptis plenius continetur.

Ad id Capitulum hortatur.

§. 2. Sed licet Nos de veſtra in Deum ſincera pietate, & erga Eccleſiam Monaſterien., cui deſervitis, debita charitate fiduciam in Domino habentes, non dubitemus, quin vos imminentia mala cernentes, ſponte veſtra facturi ſitis, tamen quia noſtri muneris erat, cohortandos Vos in Domino vehementer, quod facimus, exiſtimavimus, & enixe requirendos, ut ad electionem Coadjutoris perpetui cum futura ſucceſſione hujuſmodi abſque mora veniatis, eumque eligatis, qui hoc munere ad Dei gloriam, & Eccleſiæ iſtius utilitatem fungatur, firmam in Domino ſpem habentes fore, ut & veſtro officio, & noſtræ expectationi ita reſpondeatis, ut omnibus appareat in re, ubi Dei honor maxime agitur, quæ Dei ſint, tantum quæſiviſſe, & apoſtolicam vobis benedictionem impertimur.

Dat. die 23. Julii 1611. An. VII.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum ſub Annulo Piſcatoris, die 23. Julii 1611. Pontificatus noſtri Anno VII.

CLXXVII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Provincia de Pernambuco in Indiis Occidentalibus disjungitur ab Eccleſia S. Salvatoris, & in Vicariam perpetuam erigitur.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN ſupereminenti militantis Eccleſiæ ſpecula, meritis licet imparibus, divina diſpoſitione præſidentes, ad univerſa orbis loca potiſſimum omnipotentis Dei miſericordia per Catholicos Reges, & Principes fidei catholicæ prædicationi, & introductioni patefacta aciem noſtræ meditationis reflectimus, & ut in locis hujuſmodi in dies magis plantetur, & plantata confirmetur Chriſti religio, eorumque Incolæ, & Habitatores propriorum paſtorum aſſiſtentia, & regimine ſuffulti proficiant ſemper in fide, & operibus chriſtianis, opem, & operam libenter impendimus efficaces, prout eorumdem Regum expoſcit devotio; Noſque locorum, & rerum circumſtantiis mature penſatis, ad fidei orthodoxæ conſervationem, & propagationem, animarumque ſalutem, & profectum conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Provincia de Pernambuco Eccleſiæ Sancti Salvatoris olim attributa.

§. 1. Aliàs ſiquidem in partibus Indiarum Occidentalium Cathedralis Eccleſia Sancti Salvatoris apoſtolica auctoritate erecta, & illi pro parte Diœceſis, & Cleri, ac Populi Provincia *de Pernambuco* vulgò nuncupata conceſſa, & aſſignata fuit.

Cauſæ eam ſejungendi, & in Vicariam perpetuam erigendi.

§. 2. Cum autem, ſicut chariſſimus in Chriſto filius noſter Philippus Portugalliæ, & Algarbiorum Rex Catholicus Nobis nuper exponi fecit, pro tempore exiſtens Epiſcopus Sancti Salvatoris ob dictæ Provinciæ de Pernambuco diſtantiam, mariſque incommodum, ac difficilem, & diſpendioſam navigationem, Piratarumque illic diſcurrentium periculum curæ, regimini, & adminiſtrationi ſui gregis in dicta Provincia conſiſtentis, prout ejus paſtorali officio incumbit, non ſine illius ſalutis diſpendio intendere nequeat; Hincque Incolæ, & Habitatores dictæ Provinciæ, nec fidei doctrina, nec pie vivendi præceptis inſtrui, nec ſi quid deliquerint, corrigi ab Epiſcopo ſuo poſſint, & propterea, ſi dicta Provincia de Pernambuco a prædicta Eccleſia S. Salvatoris ſepararetur, & diſmembraretur, illaque ſic diſmembrata, & ſeparata in Vicariam, ſeu adminiſtrationem ſpiritualem Provinciæ de Pernambuco nuncupandam pro uno Vicario, ſeu adminiſtratore in ſpiritualibus Provinciæ de Pernambuco nuncupando, qui inibi omnimodam ſpiritua-

lem

lem, & eccleſiaſticam, ac ordinariam, & quaſi Epiſcopalem Juriſdictionem tam in foro interiori, quam exteriori haberet, & exerceret, erigeretur, & inſtitueretur, ex hoc profecto Provincia de Pernambuco hujuſmodi felicioribus proficeret incrementis, illiuſque Cleri, & Populi prædictorum ſaluti, & dictæ fidei profectui, & exaltationi, divinique cultus incremento, & tot incommodis, & animarum periculis opportune conſuleretur. Quare idem Philippus Rex Nobis humiliter ſupplicari fecit, quatenus eamdem Provinciam ab Eccleſia, & Diœceſi Sancti Salvatoris hujuſmodi perpetuò ſeparare, & diſmembrare, ac inibi Vicariam, ſeu adminiſtrationem prædictam erigere, & inſtituere, aliàſque in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Eam igitur ſeparat Paulus, & a quacumque Epiſcopi S. Salvatoris ſuperioritate liberat.

§. 3. Nos igitur, qui fidei cultum, & incrementum, ac locorum quorumlibet ſalutarem directionem cum animarum Chriſtifidelium ſalute, & ſpirituali conſolatione intentis deſideramus affectibus, quaſcumque alias diſmembrationes aliarum Provinciarum, & locorum ab Eccleſia, & Diœceſi prædictis hactenus apoſtolica auctoritate factis præſentibus pro expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati ad omnipotentis Dei laudem, & gloriam, ac glorioſiſſimæ ejus Genitricis Mariæ totiuſque curiæ cæleſtis honorem, & ipſius fidei catholicæ exaltationem, dictam Provinciam de Pernambuco cum illius Territorio, Oppidis, Villis, locis, nec non Clero, Populo, & perſonis, ac Monaſteriis, Eccleſiis, Collegiis, & piis locis, ac Beneficiis Eccleſiaſticis, ſæcularibus, & quorumvis Ordinum regularibus ab Eccleſia Sancti Salvatoris, & Diœceſi prædictis perpetuo ſeparamus, & diſmembramus ab omni Juridictione, ſubjectione, ſuperioritate, correctione, viſitatione, & poteſtate pro tempore exiſtentis Epiſcopi S. Salvatoris, ejuſque Vicariorum, & Officialium, ac a ſolutione quorumcumque jurium eidem Epiſcopo, & dilectis filiis Capitulo dictæ Eccleſiæ Sancti Salvatoris per Clerum, Populum, & Perſonas Provinciæ de Pernambuco hujuſmodi, ratione ſubjectionis, juriſdictionis, ſuperioritatis, aut viſitationis etiam Diœceſis, ita quod de cætero prædictus Epiſcopus Sancti Salvatoris aliquam Juriſdictionem ſpiritualem, preterquam in his, quæ ſunt Ordinis, ac demptis inferius expreſſis, in oppida, terminos, territoria, villas, & loca, ac Clerum, Populum, perſonas, Monaſteria, Eccleſias, & loca pia, nec non beneficia ſub ſeparatione, & diſmembratione hujuſmodi compræhenſa exercere, nec eadem Beneficia, quæ antea ad ipſius collationem, proviſionem, inſtitutionem, vel quamlibet aliam diſpoſitionem pertinebant, conferre, ſeu de illis etiam providere, aut aliàs diſponere, vel fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta per eum in Provincia de Pernambuco, illiuſque terminis, Territoriis, Oppidis, Villis, & locis prædictis ratione Viſitationis, aut legis Diœceſanæ percipere nullatenus poſſit, dicta auctoritate, etiam perpetuo eximimus, & totaliter liberamus.

Ipſamque in Vicariam erigit pro Preſbytero a Portugalliæ Rege nominando.

§. 4. Ipſamque Provinciam de Pernambuco ſic diſmembratam, & ſeparatam in Vicariam, ſeu adminiſtrationem ſpiritualem Provinciæ de Pernambuco nuncupandam pro uno Preſbytero ſæculari, vel cujuſvis Ordinis regulari Vicario, ſeu adminiſtratore in ſpiritualibus Provinciæ de Pernambuco nuncupando in Theologia, ſeu Decretis graduato, vel aliàs prævio examine, ſeu Judicio deputatorum Senatus menſæ Regiæ Conſcientiæ, & Ordinum Militiarum, in quo quamplures Viri tam ſæculares, quam regulares literarum ſcientia, & virtute inſignes reperiuntur, habili, & idoneo ad alios docendum, approbato, & per ipſum Philippum, & pro tempore exiſtentem Portugalliæ, & Algarbiorum Regem perpetuis futuris temporibus, & hac prima vice libere, nullius ad hoc requiſito conſenſu, etiam ad tempus ſibi beneviſum deputando, & conſtituendo.

Facultates hujuſce Vicarii quæ ſint.

§. 5. Qui deputationis, & conſtitutionis hujuſmodi vigore abſque alia Romani Pontificis, vel Epiſcopi Sancti Salvatoris pro tempore exiſtentium, aut cujuſvis alterius confirmatione, approbatione, licentia, vel conſenſu curam, regimen, & adminiſtrationem Provinciæ de Pernambuco, & Cleri, & Populi tam chriſtiani, quam gentilis, necnon Oppidorum, Terrarum, & locorum in illius diſtrictu, limitibus, terminis, & locis prædictis conſiſtentium habere, & inibi prædicare, & prædicari facere, gentileſque prædictos ad orthodoxæ fidei cultum convertere procurare, & converſos in eadem fide inſtruere, & confirmare, eiſque baptiſmi gratiam, & confirmationis ſacramentum impendere, & tam illis ſic converſis, quam aliis omnibus fidelibus in Provincia de Pernambuco, ac illius Oppidis, Terris, Villis, Locis, Territoriis, limitibus, & tam prædictis pro tempore degentibus, & ad ea declinantibus ſacramenta eccleſiaſtica, & alia ſpiritualia munera, non tamen ea, quæ ſunt Ordinis, ut præfertur, miniſtrare, & adminiſtrari etiam facere, & procurare, & quæcumque beneficia eccleſiaſtica ſub ſeparatione, & diſmembratione hujuſmodi compræhenſa, & quæ antea ad ipſius Epiſcopi Sancti Salvatoris collationem, proviſionem, inſtitutionem, ſeu quamvis aliam diſpoſitionem pertinebant, conferre, & de illis diſponere, ac in eis inſtituere, calices, campanas, veſtimenta, corporalia, & alia paramenta, & ornamenta conſecrare, & benedicere, Eccleſias, Cœmeteria, & loca eccleſiaſtica ſanguinis, & ſeminis effuſione, ſeu aliàs quomodolibet polluta, vel prophanata aqua per ſeipſum benedicta reconciliare, ipſaſque Eccleſias, & loca ſub Provincia de Pernambuco prædicta compræhenſa, & illorum perſonas viſitare, ac in illorum ſtatum, regimen, ſtatuta, conſuetudines, vitam, ritus, mores, de-

licta,

Digitized by Google

licta, & diſciplinam tam in capite, quam in membris inquirere, nec non evangelicæ, & apoſtolicæ doctrinæ, ſacrorumque Canonum, & generalium Conciliorum decretis, & inſtitutis inhærendo, quæcumque mutatione, correctione, emendatione, punitione, revocatione, ac etiam ex integro editione indigere cognoverit, reformare, mutare, corrigere, punire, & etiam de novo condere, nec non beneficiales, matrimonialeſque, & quaſcumque alias cauſas eccleſiaſticas, & civiles, ac ad forum eccleſiaſticum quomodolibet pertinentia motas, & incoatas, & interim movendas cum earum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, audire, decidere, & fine debito, prout juris fuerit, terminare, ſeu cauſas ipſas alii, vel aliis idoneis modo, & forma prædictis, cum ſimili, vel limitata poteſtate pariter audiendas, decidendas, & terminandas delegare: ac denique plenam, meram, & omnimodam ſpiritualem, & eccleſiaſticam, ac ordinariam juriſdictionem tam in foro interiori, quam exteriori habere, & eam, ac omnia alia, & ſingula, quæ pro tempore exiſtens Epiſcopus Sancti Salvatoris in illis partibus hactenus habere, gerere, & exercere debuit, potuit, & convenit, ſimiliter, & pariformiter, nullaque prorſus differentia, exceptis tamen iis, quæ, ut dictum eſt, ſunt Ordinis, prout divini cultus augmento, ac ipſorum Cleri, & Populi animarum ſaluti expedire cognoverit, gerere, exercere, facere, & exequi cum omnibus, & ſingulis aliis privilegiis, facultatibus, exemptionibus, libertatibus, juriſdictionibus, præeminentiis, favoribus, gratiis, & indultis, qui in de Ormuz, & Mozambique, ac Coſala, nec non Malaca, aliiſque Provinciis, & locis erectæ adminiſtrationes, & illarum pro tempore deputati adminiſtratores ſimiliter ordinariam, ut præfertur, juriſdictionem inibi habentes utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, auctoritate, & tenore prædictis ſimiliter perpetuo erigimus, & inſtituimus.

Clauſulæ.

§.6. Decernentes, præſentes literas nullo unquam tempore ex quavis cauſa, etiam quod prædictus Epiſcopus Sancti Salvatoris, aut quomodolibet intereſſe habentes ad hoc vocati minime fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari, vel impugnari, aut in jus, vel controverſiam vocari, nec contra illas reſtitutionem in integrum, reductionem ad terminos juris, aut quodvis aliud gratiæ, vel juris remedium impetrari poſſe, nec cauſas, propter quas præmiſſa conceſſa fuerunt, minime verificari, nec ob id viribus carere, minuſque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, ſuſpenſionibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam eis in toto, vel in parte derogantibus, vel obvian., etiam a Nobis, & dicta Sede quomodolibet pro tempore emanatis, nullatenus compræhendi, ſed ſemper validas, & ab illis prorſus exceptas, & quoties illæ emanabunt, aut ſub eis quovis modo compræhendi viderentur, toties in priſtinum, & eum, in quo, antequam illæ emanaſſent, ſtatu reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo conceſſas eſſe, & cenſeri, & ad hoc, ut ſub illis non compræhendantur, vim validi, & efficacis contractus inter Nos, & dictam Sedem, ac Philippum, & pro tempore exiſtentem Regem prædictum initi, & ſtipulati, & omni tempore ſuos plenarios, & integros effectus ſortiri: Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantibus derogatur.

§.7. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis Apoſtolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, nec non dictæ Eccleſiæ Sancti Salvatoris, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ac fundatione, erectione, & inſtitutione, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eidem Eccleſiæ Sancti Salvatoris, & illius Præſuli pro tempore exiſtenti, ac prædictis Capitulo, & aliis perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac etiam conſiſtorialiter, vel aliàs quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, ac forma in illis tradita obſervata inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Populi Provinciæ de Pernambuco in iis, quæ requirunt caracterem Epiſcopalem Epiſcopo S. Salvatoris ſubiiciuntur.

§.8. Volumus autem, ac ſtatuimus, & ordinamus, quod Clerus, & Populus, aliique Incolæ, & habitatores tam ſub per præſentes erectæ Provinciæ de Pernambuco, quam de cætero earumdem præſentium vigore erigendis Vicariis, ſeu Adminiſtrationibus prædictis compræhenſi, & compræhendendi in his, quæ ſunt Ordinis, ut præfertur, ad prædictum Epiſcopum Sancti Salvatoris pro tempore exiſtentem, habitis tamen a ſuis Vicariis, ſeu Adminiſtratoribus ad id literis dimiſſorialibus, recurrere teneantur.

Prout etiam Vicarii ratione perſonarum ſuarum,

§.9. Quodque Provinciæ de Pernambuco, & alii præſentium vigore pro tempore

pore deputati Vicarii, ſeu Adminiſtratores ratione perſonarum ſuarom dumtaxat viſitationi, correctioni, ſuperioritati, & juriſdictioni prædicti Epiſcopi Sancti Salvatoris pro tempore exiſtentis ſubſint, & a ſenteotiis definitivis tantum, ſeu vim definitivarum habentium, & quarum gravamen per appellationem a deſioitiva reparari nequeat, per ipſos Vicarios, ſeu Adminiſtratores, ſeu eorum Officiales pro tempore latis appellationes ad eumdem Epiſcopum Sancti Salvatoris pro tempore exiſtentem interponi, ipſarumque appellationum cauſæ per eum cognoſci, decidi, & fine debito, prout juris fuerit, terminari poſſint.

Dat. die 12. Auguſti 1611. An. VII.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum ſub Annulo Piſcatoris die 12. Auguſti 1611. Pontificatus uoſtri Anno VII.

CLXXVIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Declarat, Collectas exigendas eſſe, ubi ſita ſuut poſſideutium bona, non autem in loco eorum Domicilii.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontiſex in ſuprema Beati Petri Sede conſtitutus auctoritatis ſoæ partes adhibere ſolet, ut quæ juſtitia, & æquitas exigit, ab iis maxime, qui ſub ſuavi ejuſdem Sedis temporalis ditionis jugo vivunt, inviolate obſerventur.

Cauſæ faciendæ declarationis.

§. 1. Accepimus ſiquidem, quod licet à Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus gravaminibus ſublevandis Populorum apoſtolicæ Sedi ſubjectorum præpoſitis cauſa cognita, deciſum non ſemel fuerit, quod Collectæ, qoæ pro oneribus realibus imponuntur ſuper bonis ſtabilibus, in locis, ubi bona ipſa ſita ſunt, nulla habita ratione loci Domicilii poſſidentium, ſolvantur; Nihilominus aliquæ Communitates, Univerſitates, & forſan particulares perſonæ Apoſtolicæ Sedi in temporalibus ſubjectæ, prætextu diverſorum privilegiorum illis conceſſorum deciſionem generalem deſuper factam, & ſæpius iteratam nondum acceptarunt.

Declaratio, de qua in rubrica.

§. 2. Quare Nos ad evitandam confoſionem, & lites, quæ ob alienationem bonorum, & frequentem motationem Cataſtri cujuslibet loci in dies oriuntur, de cooſilio eorumdem Venerabiliom Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalinm, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo ſtatuimus, & ordinamus, quod Collectæ, quæ pro oneribus realibus imponuntor ſuper bonis ſtabilibus, in locis, ubi ipſa bona ſita ſunt, non autem ubi poſſidentes dicta bona habitant, perſolvantur, ita ut ſi Cives poſſideant in Comitatu, vel è contra Comitatenſes in diſtrictu Civitatis, habita ratione bonorum, non autem poſſidentium dicta bona Collectæ prædictæ in Civitate, vel in Comitatu ſolvantur, & ſolvi ſine ulla exceptione debeant.

Clauſulæ.

§. 3. Sicque ab omnibus, & ſingulis Communitatibus, Uoiverſitatibus, & hominibus prædictis perpetuo obſervari, & ita, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoraoter contigerit attentari, decernimus.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinatioaibus Apoſtolicis, ac quarumcumque Commnnitatum, & locorum ſtatutis, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis, illis, eorumque habitatoribus, & Incolis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis io contrarium forſan quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio habenda eſſet, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentea, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Transſumptis danda fides.

§. 5. Et quoniam difficile foret, præſentes ooſtras omnibus, ad quos pertinet præſentari; idcirco volumus, ut earum exempla etiam impreſſa, manu alicujus Notarii publici ſubſcripta, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munita eamdem fidem faciant in Judicio, & extra, perinde acſi præſentes fuiſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 7. Octobr. 1611. An. VII.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum ſub Annulo Piſcatoris, die ſeptima Octobris 1611. Pontificatus noſtri Anno VII.

CLXXIX.

Inſtitutio Congregationis pro ubertate Annonæ, & Graſciæ, in Sedis Apoſtolicæ temporali ditione, & in Urbe potiſſimum curanda, ultra Congregationem Cardinalium a Sixto V. erectam. Et conceſſio privilegiorum Agriculturam exercentibus.

Congregationem a Sixto V. erectam vide Conſtitut. CXVII. Immeoſa *Tom. IV. Par. IV. fol. 392. Privilegia autem Agricultorum, & Præfecti Annonæ juriſdictionem legere eſt in Clementis VII.* Inter.

PAULUS PAPA QUINTUS

Motu proprio &c.

Exordium.

PAſtoralis officii cura Nos admonet, ut quæ ad Annonæ, & Graſciæ ubertatem, in ditione noſtra temporali, potiſſimum

vero in hac Alma Urbe noſtra, ad quam in dies tanta hominum frequentia undique confluit, conſervandam ſpectare noſcuntur, intenſiori animo amplectamur, ac quantum in Domino poſſumus, in primis providere ſtudeamus, ut in Agro Romano, locíſque finitimis Agriculturæ ars humano uſui adeo neceſſaria nullatenus deſeratur. Licet enim quamplures Prædeceſſores noſtri Romani Pontifices eadem ſolicitudine ducti, in hanc rem diligenter incumbentes, plura remedia, & proviſiones adhibere, privilegia concedere, ac ſubſidia parare curaverint, quibus tum rei frumentariæ, tum aliarum rerum Annonam, & Graſciam concernentium ubertas, nedum conſervari, ſed augeri facile poſſet, hominum tamen culpa, quod non ſine animi noſtri perturbatione recenſemus, fruſtratoria cuncta redduntur.

Cauſæ hujus cõſtitutionis.

§. 1. Quapropter Nos tamquam paterfamilias a Domino ſuper familiam ſuam conſtituti, ſummopere cupientes, quantum in nobis eſt, noſtra vigilantiâ hiſce malis occurrere, dormientes Agricolas excitare, ac opportune etiam providere, ut Annonæ, & Graſciæ negocium univerſum in futurum bene, provideque geratur, Agriculturæ exercitium uberius fiat, necnon frumenti, & aliarum rerum ad communem vitæ uſum, & ſubſtentationem neceſſariarum copia, in ipſa Urbe, & reliquo Statu noſtro temporali ſemper ſuppetat. Cum vero populi promerentibus peccatis, ob terræ ſterilitatem, ſeu aliàs Annona, vel Graſcia in aliquid incommodi, ſeu anguſtiæ inciderit, ut viri prudentes ſint, qui eam cito ſublevent, congruaque remedia ſubminiſtrent:

InſtitutioCongregationis, ad curandam ubertatem Annonæ, & Graſciæ, quintodecimo quoque die cogenda.

§. 2. Motu ſimili, ac ex certa ſcientia, & deliberatione noſtris, ac de apoſtolicæ nobis attributæ poteſtatis plenitudine, Congregationem Prælatorum, Officialiumque, & egregiorum virorum pro ubertate Annonæ, & Graſciæ curanda inſtituimus, in qua dilecti filii Theſaurarius noſter Generalis, ac Annonæ Præfectus, & Graſciæ Præſes, necnon Cameræ Apoſtolicæ Commiſſarius Generalis pro tempore exiſtentes a nobis deputati, & dilectus filius Joannes Baptiſta Coſtaguta Januenſis familiaris noſter, ſeu alius a nobis ad Congregationem hujuſmodi deputandus, perſonaliter interſint, & quintodecimo quoque ab eis ſtatuendo die in unum conveniant, ac de arte Agriculturæ reſtituenda, & augenda, laboreriis, & paſcuis dividendis, atque vendendis, & de ſtatu Annonæ, & Graſciæ hujuſmodi, rebuſque omnibus illam concernentibus invicem conferant, tractent, & diligenter perpendant, & quod ab eis, ſeu majori parte matura conſultatione præhabita fuerit reſolutum, nobis referant, ut quid pro publica utilitate ſtatuendum ſit, providere poſſimus, firma remanente in rebus arduis Congregatione S. R. E. Cardinalium ſuper ubertate ejuſdem Annonæ a fel. record. Sixto Papa V. Prædeceſſore noſtro inſtituta.

Prohibitio mercandi Boves aratorios vel ad arandum aptos ad effectum mactandi.

§. 3. Præterea agnoſcentes, quantum ad agros excolendos, artemque Agriculturæ conſervandam, boves aratorii pernecceſſarii ſint, motu, ſcientia, & poteſtate ſimilibus, omnibus, & ſingulis perſonis tam Eccleſiaſticis, quam ſecularibus cujuſcumque gradus, & conditionis, etiam S. R. E. Cardinalibus, necnon Principibus, Ducibus, Baronibus, & aliis quacumque dignitate, titulo, & prærogativa ſuffultis, ne boves aratorios, ſeu ad arandum aptos, etiam nondum domitos, præcipue autem decem annis minores pro uſu macellorum, ſive Urbis, ſive quarumvis aliarum Civitatum, Terrarum, & locorum Sedi Apoſtolicæ mediate, vel immediate ſubjectorum, vel ad effectum incontinenti, vel in aliud tempus mactandi, emere, vendere, aut aliquem contractum, ſeu pactum inire, ſub amiſſionis bobum, & quingentorum ſcutorum Cameræ noſtræ Apoſtolicæ applicandorum pœna.

Dohaneris non recipiant gabellam pro cõtractu quorumcumque Bobum, niſi ipſorum, & Commiſſarii a Præfecto Annonæ, deputandi prævia inſpectione.

§. 4. Necnon Dohaneriis, & Gabellariis etiam Urbis, ac quorumvis aliorum Civitatum, Terrarum, & locorum prædictorum, eorumque Officialibus, & Miniſtris, aliiſque ad quos ſpectat, ſub aliorum quingentorum ſcutorum eidem Cameræ, ut præfertur, applicandorum, aliiſque etiam corporalibus pro qualitate perſonarum, & exceſſuum, arbitrio Annonæ Præfecti pœnis irrogandis, & moderandis, ne aſſignationem, notam, ſeu ſolutionem aliquam Dohanæ, ſeu Gabellæ, pro venditione, vel contractu bobum quorumcumque, etiamſi aratorii, vel ad arandum apti non ſint, recipere, niſi prius dictos boves, ſuper quibus contractus initus fuerit, tam ipſi, quam Commiſſarius ad id ab Annonæ Præfecto deputatus diligenter inſpexerint: ubi vero eos aratorios, vel ad arandum aptos eſſe cognoverint, contractum aliquem ſub eadem pœna nullatenus admittere.

Laniĩ, & alii non mactent boves ad arandum aptos.

§. 5. Laniis vero, & aliis animalium mactatoribus, ne ſub eiſdem, & etiam fuſtigationis pœnis ejuſdem Præfecti arbitrio irrogandis, boves aratorios, vel ad arandum aptos hujuſmodi, mactare audeant, vel præſumant, diſtrictius prohibemus.

Conſtitutiones prædeceſſorum deſuper editæ confirmantur.

§. 6. Ac quaſcumque ordinationes tam per Nos, & Prædeceſſores noſtros Romanos Pontifices, quam ejuſdem S. R. E. Camerarios, & Annonæ Præfectos, deſuper factas, ſeu editas, illarum tenorem præſentibus etiam pro expreſſo, & inſerto habentes, approbamus, confirmamus, & innovamus:

Juvenci vigeſcentũ Vaccis albis ad uſũ artis Agriculturæ quotannis nutriantur & numerus Vaccarum Præfecto aſſignetur.

§. 7. Mercatores autem, & quivis alii greges, ſeu armenta vaccarum albarum habentes, ad quotannis juvencos vigintiquinque pro quolibet centenario vaccarum hujuſmodi ad uſum artis Agriculturæ educandum, necnon ad veram earumdem vaccarum quantitatem, quam habent, in principio cujuslibet anni eidem Annonæ Præfecto notificandum, & aſſignandum teneri, ſtatuimus, & mandamus, & ad id ſub ſcutorum quingentorum, aliiſque etiam gravioribus pœnis ejuſdem Præfecti arbitrio irrogandis etiam compellantur.

In-

Digitized by Google

Vaſſalli ubi voluerint agros colere poſſint non obſtante quocumque Dominorum privilegio.

§.8. Inſuper, ut artis Agriculturæ exercitium latius patere poſſit, Agricultorumque & Colonorum copia ſit, nec illorum numerus minuatur, prohibitioni aliàs a rec. me. Clemente Papa VIII. ſimiliter Prædeceſſore noſtro per ſuas literas deſuper factæ inhærentes, illamque extendentes, & ampliantes, volumus pariter, & declaramus, quod quicumque etiam Ducum, Baronum, Domicellorum, Principum, & etiam ejuſdem S.R.E. Cardinalium, aut alia quacumque temporali, vel eccleſiaſtica dignitate fulgentium, Vaſſalli, ſeu ſubditi, quo eis placuerit, ad laborandum, & colendum agros accedere poſſint, nec ipſi etiam in propriis terrenis Ducum, Baronum, & Domicellorum ſuorum, etiam Principum, & S.R.E. Cardinalium, aut alias, ut præfertur qualificatorum inviti laborare cogantur, aut quo minus ad loca eis beneviſa ad laborandum, & colendum, etiam cum eorum bobus, & animalibus accedant, ab eiſdem Ducibus, Baronibus, Domicellis, & etiam Principibus, & S.R.E. Cardinalibus, aut aliàs, ut præfertur qualificatis, eorumve Officialibus, Agentibus, Factoribus, & Miniſtris, ſub confiſcationis bonorum, & feudorum, ac etiam excommunicationis latæ ſententiæ pœna, directe, vel indirecte impediri poſſint, ſeu debeant, etiam prætextu quorumvis privilegiorum, & indultorum eis conceſſorum, aut conſuetudinum, vel etiam juramentorum, quæ tamquam contra publicam utilitatem inducta quoad hoc tollimus, & abrogamus.

Privilegia exercentium artem Agriculturæ confirmantur, in his quæ huic Bullæ non adverſantur.

§.9. Ut autem mercatores, & alii quicumque ad agros excolendos, artemque agriculturæ exercendam eo magis alliciantur, & invitentur, illos gratiis, & favoribus proſequentes, omnia, & ſingula indulta, & privilegia in favorem artem prædictam exercentium per Nos, & Prædeceſſores noſtros quomodolibet hactenus conceſſa, quoad ea, quæ præſentibus non adverſantur, confirmamus, & approbamus.

Eiſdem in territorio Urbis, Latii, Campaniæ, & Maritimæ Provinciis, facultas extrahendi frumentum certo modo conceditur.

§.10. Item omnibus Agricultoribus, Mercatoribus, & Colonis, qui tam in propriis, quam in alienis, & conductis terris, in Territorio, & diſtrictu Urbis, necnon Latii, Campaniæ, Maritimæque Provinciis agriculturam exercuerint, & ſementem fecerint, ſingulis annis, quibus pretium, & valor frumenti communiter in Urbe, per ipſos Agricultores, & Mercatores vendendi a tempore meſſis, & recollectionis uſque ad Kal. Martii, cujuslibet anni ſummam Juliorum quinquaginta quinque in ſingula rubra non exceſſerit, quintam partem totius frumenti per ipſos eodem anno recollecti, deducto tamen ſemine, ad quævis loca, præter infidelium, & S.R.E. hoſtium, terra marique libere extrahendi, & traſportandi, ſeu extrahi, & tranſportari faciendi facultatem concedimus, & hoc etiam intelligi volumus de frumento, quod Domini, & Locatores tenutarum, ſeu terrarum a conductoribus receperint, quatenus tamen eorum tenutas, & terras ad frumenti recolligendi quotam, & non aliàs locaverint, & dummodo quota hujuſmodi quintam partem prædictam non excedat: ii autem qui aliter quam ad quotam tenutas, ſeu terras locaverint, hujuſmodi extractionis beneficio pro frumento ab eis exigendo frui minime poſſint. Dictæ autem extractionis licentia de menſe Martii cujuslibet anni, & non prius concedi debeat a Congregatione prædicta, ac præcedente Chirographo a Nobis ſubſignato, ſolutis tamen prius Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Juliis quinque pro quolibet rubro extrahendo. Quod ſi aliqui prædicti ob maris diſtantiam, ſeu aliàs quantitatem frumenti permiſſam extrahere nequiverint, ſeu noluerint, facultatem, & privilegium extractionis hujuſmodi aliis ad rationem Juliorum quinque pro quolibet rubro vendere, ſeu cedere valeant. Si autem per Nos, vel Succeſſores noſtros, Cameramque, aut Annonæ Præfectos ex quavis cauſa dictam licentiam impediri contigerit, teneatur ipſa Camera eiſdem Agricultoribus, ſeu Dominis tenutarum, ſeu terrarum, pro intereſſe dicti impedimenti ſummam Juliorum ſex pro quolibet rubro ſolvere, libere, & abſque ulla prorſus exceptione, dummodo tamen totum eorum frumentum ad Urbem conduxerint, ſeu licentiam obtinuerint illud extra Urbem dimittendi ſub obligatione ad Urbem conducendi, & data nota ſummæ, & loci, ubi dictum frumentum repoſitum fuerit.

Subventionem ſc. 1000. vel alterius ſummæ a Præfecto Annonæ decernendæ parvo ſub emolumento eiſdem dari præcipitur.

§.11. Ac eiſdem Agricultoribus, & Agriculturæ artem exercentibus, præterea de aliquo ſubventionis auxilio providere volentes, quo facilius arti hujuſmodi incumbere, pecuniaſque minori interuſurio habere valeant, motu, ſcientia, & poteſtate ſimilibus dilectis filiis Proviſoribus Sacri Montis Pietatis Urbis, eorumque Miniſtris, ad quos ſpectat, per præſentes diſtrictius præcipiendo mandamus, ut cuilibet vero Agricultori uſque ad ſummam mille ſcutor. monetæ, ſeu aliam a Præfecto præd. ordinandam, accepto eodem emolumento duorum pro centenario nomine meriti, ſeu aliàs ab aliis ratione expenſarum ſolvi conſueto, & accepto idoneo, & ſufficienti pignore, aliiſque ejuſdem Montis legibus, & inſtitutis hactenus obſervari ſolitis, adimpletis, & obſervatis debeant mutuare, de licentia tamen Præfecti Annonæ prædicti, & non aliter, & cum conditionibus, & clauſulis ab eo præſcriptis, dummodo illæ Montem prædictum majori quam prædicto onere non afficiant. Qui quidem Annonæ Præfectus antequam Agricultorem ad hujuſmodi commodum admittat, licentiamque expediat, quantitatis laborerii, & qualitatis perſonæ rationem habebit, dictamque licentiam opportunis temporibus tantum, & pro ea ſumma, quæ ſibi videbitur neceſſaria, dummodo quantitatem mille ſcutorum prædictam non excedat, concedet. Summa autem mille ſcutorum prædicta de ordine ipſius Congregationis pro qualitate perſonæ, & laborerii ejuſdem Congregationis arbitrio, etiam uſque ad ſumma bis mille ſcutor. augeri poſſit. Sic-

Digitized by Google

que in præmiſſis omnibus &c. ſublata &c. irritum &c.

Auctoritas Congregationis pro obſervantia hic contentorum.

§. 12. Mandantes etiam Congregationi, & Deputatis prædictis, & eorum ſingulis, ut præſentes noſtras literas, & in eis contenta quæcumque obſervent, & exequantur, & faciant ab aliis, quantum in eis erit, condigna pœnarum inflictarum animadverſione, aliiſque opportunis juris, & facti remediis, firmiter, & inviolabiliter obſervari. Dantes eis in præmiſſis, & circa ea plenam, & omnimodam facultatem, & poteſtatem.

Contrariorum derogatio.

§. 13. Non obſtantibus præmiſſis, necnon quibuſvis Conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, ac illa etiam, quatenus opus ſit, ejuſdem Pii Quarti Prædeceſſoris noſtri de regiſtrandis, ita ut præſentes abſque alia in eadem Camera admiſſione, & regiſtratione validæ ſint, ſuumque debitum ſortiantur effectum: nec non Urbis, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Villarum, & locorum quorumcumque juramento, confirmatione apoſtolica, & quavis alia firmitate roboratis ſtatutis, conſuetudinibus, reformationibus, decretis, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis, Communitatibus, Univerſitatibus, Baronibus, aliiſque prædictis, & quibuſvis a Sede prædicta, vel a Nobis forſan conceſſis, ac etiam confirmatis, approbatis, & innovatis, quæ eis quoad præmiſſa nolumus ſuffragari, & quibus omnibus, & ſingulis etiamſi &c. illorum tenores, &c. pro ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, hac vice ad effectum præſentium dumtaxat, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter, & expreſſe, ac latiſſime derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Sola Signat. ſufficiat.

§. 14. Volumus etiam, quod præſentium ſola ſignatura ſufficiat, etiam abſque alia data, & regiſtratura, regula quacumque contraria pariter non obſtante.

Literæ deſuper expediri poſſint.

§. 5. Et nihilominus literæ in quavis forma expediri poſſint cum clauſulis opportunis.

Fides tranſumptorum.

§. 16. Præſentiumque, & literarum deſuper forſan expediendarum tranſumptis etiam impreſſis, manu unius Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus ex Congregatione prædicta obſignatis, in Judicio, & extra plena fides adhibeatur. Placet motu proprio C.

PP. ſubſcr.

CLXXX.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Epiſcopo Sarſinaten. conceditur facultas cognoſcendi omnes cauſas tam civiles, quam criminales, & miſtas vertentes inter ſubditos Caſtrorum Ceulæ, Mutellæ, Cerfolii, Fenoculi, & Putei in prima, ſecunda, & tertia inſtantiis.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Eccleſiarum Prælatos, illiſque in temporalibus earumdem Eccleſiarum ratione ſubjectos, eos præcipue, qui erga Nos, & Apoſtolicam Sedem fidelitatis, & devotionis præſtant obſequia, libenter favoribus, & gratiis proſequimur, ac illa eis concedimus, quæ eorum commoditatibus in Domino conſpicimus opportuna.

Conceſſio de qua in Rubrica.

§. 1. Volentes Nos igitur Venerabilem Fratrem Nicolaum Epiſcopum Sarſinaten., ratione illius Eccleſiæ Dominum in temporalibus Caſtrorum Ceulæ, Mutellæ, Cerſolii, Fenoculi, & Putei Sarſinaten. Diœceſis ſtatus noſtri Eccleſiaſtici, ac noſtræ Provinciæ Romandiolæ, nec non Univerſitates, & homines eorumdem Caſtrorum ob ipſorum fidei, ac ſinceræ devotionis erga Nos, & eamdem Sedem, mutuæque noſtræ in eos paternæ charitatis affectum, favore proſequi gratioſo, ac ſingulares perſonas eorum a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia noſtra, & de apoſtolicæ Nobis attributæ poteſtatis plenitudine, eidem Epiſcopo Sarſinaten. nunc, & pro tempore exiſtenti, omnimodam facultatem lites, & cauſas omnes prophanas tam civiles, quam criminales, & mixtas quaſcumque inter homines, habitatores, & diſtrictuales eorumdem Caſtrorum active, & paſſive hactenus motas, & in futurum movendas in prima, ſecunda, & tertia inſtantiis per ſe, ſuoſque Officiales, & Miniſtros cognoſcendi, decidendi, & terminandi, dummodo idem Epiſcopus, & illius in ſpiritualibus Vicarius per ſe ipſos ſententiam in cauſa ſanguinis non ferat.

Epiſcopo, ejuſque ſubditis conceditur quoque exemptio a datiorum ſolutione.

§. 2. Nec non eidem etiam exemptionem, & immunitatem ab omnium, & quorumcumque datiorum, & onerum hactenus quomodolibet impoſitorum ſolutione, præſtatione, & contributione pro bonis, & fructibus etiam ſulphurariæ, & ſulphuria Eccleſiæ præfatæ, cjuſque menſæ, & in locis prædictis, ac alterius loci montis Jottoni nuncupati tantum: Hominibus vero, & habitatoribus ſupradictis, qui ſicut accepimus, paupertate, agrorumque ſterilitate laborant, immunitatem a datiorum, & onerum quorumcumque per Sedem, & Cameram apoſtolicam hactenus Civitatibus, Caſtris, & aliis locis impoſitorum ſolutione, præſtatione, & contributione, prout hucuſque a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris permiſſum fuit, apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo concedimus, & indulgemus.

Clauſulæ.

§. 3. Decernentes, eaſdem præſentes literas de ſubreptionis, aut obreptionis, ſeu nullitatis vitio, ac intentionis noſtræ defectu, aut alio quovis prætextu, ratione, vel cauſa notari, impugnari, reſcindi, ſeu revocari, vel in Jus, aut controverſiam adduci, eaſque ſub ſimilium, vel diſſimilium conceſſionum, revocationibus, moderationi-

bus,

bos ; limitationibus , aut quibuſvis aliis contrariis diſpoſitionibus factis , ſeu faciendis minime comprahendi , ſed ſemper validas , firmas , & efficaces eſſe , & perſiſtere t ſicque ab omnibus cenſeri , ac ita , & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios , & extraordinarios , & Commiſſarios , & etiam Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ , & Palatii noſtri Auditores , & etiam S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, judicari , & definiri debere , irritumque , & inane , quidquid ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel iguoranter contigerit attentari.

Exequutores deſignantur.

§. 4. Mandantes propterea dilectis filiis S. R. E. Camerario , nec non Theſaurario , Clericis Præſidentibus Cameræ noſtræ , ac ejuſdem Provinciæ Romandiolæ Legato, ſeu Præſidi nunc , & pro tempore exiſtentibus , ut eaſdem præſentes, & in eis contenta quæcumque firmiter , & inviolabiliter obſervent , ac faciant a Theſaurario dictæ Provinciæ, juriumque ejuſdem Cameræ Exactoribus , & aliis omnibus , & ſingulis, ad quos ſpectat , & in futurum ſpectabit , etiam firmiter , & inviolabiliter obſervari : Contradictores quoslibet , & rebelles , per ſententias , cenſuras , & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocatu etiam ad hoc , ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis .

Contraria tolluntur.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis , & quibuſvis Conſtitutionibus , & Ordinationibus apoſtolicis , privilegiis quoque, ſtatutis, decretis , uſibus, ſtylis , & conſuetudinibus . Quibus omnibus , & ſingulis illorum omnium , & ſingulorum tenores , præſentibus pro expreſſis habentes , hac vice dumtaxat harum ſerie derogamus , cæteriſque contrariis quibuſcumque .

Dat. die 7. Januar. 1612. An. VII.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 7. Januarii, 1612. Pontificatus noſtri Anno Septimo .

C L X X X I.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Diſmembratio Provinciæ de Mozambique ab Eccleſia Goana , ejuſque erectio in Vicariam perpetuam .

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam .

Exordium.

IN ſupereminenti militantis Eccleſiæ ſpecula , meritis licet imparibus , divina diſpoſitione præſidentes , ad universa Orbis loca , potiſſimum Omnipotentis Dei miſericordia per Catholicos Reges, & Principes fidei catholicæ prædicationi, & introductioni patefacta aciem noſtræ meditationis reflectimus, & ut in locis hujuſmodi in dies magis plantetur, & plantata confirmetur chriſtiana religio , eorumque Incolæ , & habitatores propriorum Paſtorum aſſiſtentia , & regimine ſuffulti proficiant ſemper in fide , & operibus chriſtianis , operam libenter impendimus efficaces, prout eorumdem Regum expoſcit devotio, Noſque locorum , & rerum circumſtantiis mature penſatis ad fidei orthodoxæ conſervationem , & propagationem , animarumque ſalutem , & profectum conſpicimus in Domino ſalubriter expedire ,

Provincia de Mozambique Eccleſiæ Goanæ olim attributa.

§. 1. Alias ſiquidem in partibus Indiarum Orientalium Metropolitana Eccleſia Goan. apoſtolica auctoritate erecta , ac illi pro parte Diœceſis , & Cleri , ac Populi Provincia, ſive diſtrictus Inſulæ de Mozambique vulgo nuncupat. conceſſus , & aſſignatus fuit .

Cauſæ eam diſjungendi , & in Vicariam perpetuam erigendi.

§. 2. Cum autem , ſicut chariſſimus in Chriſto filius Noſter Philippus Portugalliæ, & Algarbiorum Rex Catholicus Nobis nuper exponi fecit , pro tempore exiſtens Archiepiſcopus Goan. ob dictæ Provinciæ, ſive diſtrictus Inſulæ de Mozambique, locorumque infraſcriptorum diſtantiam , mariſque incommodum , ac difficilem, & diſpendioſam navigationem curæ , regimini , & adminiſtrationi ſui Gregis in dicta Provincia , ſive diſtrictu, Lociſque hujuſmodi conſiſtentis , prout ejus paſtorali officio incumbit , non ſine illius ſalutis diſpendio intendere nequeat , hincque Incolæ , & Habitatores dictæ Provinciæ , ſive Diſtrictus , & Locorum hujuſmodi, nec fidei doctrina , nec pie vivendi præceptis ita commode inſtrui, nec ſi quid deliquerint, corrigi ab Archiepiſcopo ſuo poſſint , & propterea ſi dicta Provincia, ſeu diſtrictus de Mozambique cum eiſdem locis a prædicta Eccleſia Goan. ſepararetur, & diſmembraretur , illaque ſic ſeparata , & diſmembrata in Vicariam , ſeu adminiſtrationem ſpiritualem Provinciæ , ſive diſtrictus Inſulæ de Mozambique nuncupandam pro uno Vicario , ſeu Adminiſtratore , in ſpiritualibus Provinciæ, ſive diſtrictus Inſulæ de Mozambique nuncupando, qui inibi omnimodam ſpiritualem , & eccleſiaſticam , ac ordinariam Juriſdictionem (non tamen in his , quæ ſunt Ordinis) tam in foro interiori , quam exteriori haberet , & exerceret , erigeretur , & inſtitueretur , ex hoc profecto Provincia , ſive diſtrictus Inſulæ de Mozambique hujuſmodi felicioribus proficeret incrementis , illiuſque Cleri, & Populi prædictorum ſaluti , ac dictæ fidei profectui , & exaltationi , divinique cultus incremento , & tot incommodis , & animarum periculis opportune conſuleretur .

Philippi Portugalliæ Regis preces.

§. 3. Quare idem Philippus Rex Nobis humiliter ſupplicari fecit, quatenus eamdem Provinciam, ſive diſtrictum ab Eccleſia , & Diœceſi Goan. hujuſmodi perpetuo ſeparare , & diſmembrare , ac inibi Vicariam, ſive adminiſtrationem prædictam erigere , & inſtituere , aliaſque in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur .

Eam igitur disjungens Pauius a quocumque Archiepiſcopi Goani [illegible]

§. 4. Nos igitur , qui fidei cultum , & incrementum , ac locorum quorumlibet ſalutarem directionem, cum animarum Chriſtifidelium ſalute , & ſpirituali conſolatione intentis deſideramus affectibus , quaſcumque alias diſmembrationes aliarum Provin-

cia-

Digitized by Google

ciarum, & locorum ab Eccleſia, & Diœceſi prædictis haſtenus apoſtolica auctoritate factas præſentibus pro expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati: Ad omnipotentis Dei laudem, & gloriam, ac glorioſiſſimæ ejus Genitricis Mariæ, totiuſque curiæ cæleſtis honorem, & ipſius fidei catholicæ exaltationem d. Provinciam, ſive diſtrictum Inſulæ de Mozambique, & loca, quæ a promontorio de Guardenfui, uſque ad promontorium bonæ ſpei continetur, necnon quæ Mombaca, Zanzibar, Ampaza nuncupantur, & omnia alia illius oræ, ac etiam quæ Cabaceira, Soſala, Sena, Zete vocantur, aliaque omnia fluminis de Cuama, & reliqua in illis partibus juriſdictioni Vicariorum Archiepiſcopi Goan. in locis de Mozambique, & Mombaca ſubſunt, cum illorum Territorio, Oppidis, Villis, locis, necnon Clero, Populo, & perſonis, ac Monaſteriis, Eccleſiis, Collegiis, & Piis locis, ac beneficiis eccleſiaſticis ſecularibus, & quorumvis Ordinum Regularibus ab Eccleſia, & Diœceſi Goana prædictis perpetuo ſeparamus, & diſmembramus ab omni Juriſdictione, ſubjectione, ſuperioritate, correctione, viſitatione, & poteſtate pro tempore exiſtentis Archiepiſcopi Goan., ejuſque Vicariorum, & Officialium, ac a ſolutione quorumcumque jurium eidem Archiepiſcopo, & dilectis filiis Capitulo dictæ Eccleſiæ Goan. per Clerum, Populum, & perſonas Provinciæ, ſive diſtrictus Inſulæ de Mozambique hujuſmodi ratione ſubiectionis, Juriſdictionis, ſuperioritatis, aut viſitationis, etiam Diœceſis, itaquod de cætero prædictus Archiepiſcopus Goan. aliquam Juriſdictionem ſpiritualem, præterquam in his, quæ ſunt Ordinis, ac demptis inferius expreſſis, in Oppida, terminos, Territoria, Villas, & loca, ac Clerum, Populum, perſonas, Monaſteria, Eccleſias, & loca Pia, necnon beneficia ſub ſeparatione, & diſmembratione hujuſmodi compræhenſa exercere, nec eadem beneficia, quæ antea ad ipſius collationem, proviſionem, inſtitutionem, vel quamlibet aliam diſpoſitionem pertinebant, conferre, ſeu de illis etiam providere, aut aliàs diſponere, vel fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta per eum in Provincia, ſeu diſtrictu Inſulæ de Mozambique, illiuſque terminis, Territoriis, Oppidis, Villis, & locis prædictis ratione viſitationis, aut legis Diœceſis percipere nullatenus poſſit, dicta auctoritate, etiam perpetuo eximimus, & totaliter liberamus.

Eamque in Vicariam perpetuam erigit adminiſtrandam a Preſbytero ab ipſo Rege nominando.

§. 5. Ipſamque Provinciam, ſeu diſtrictum Inſulæ de Mozambique, ſic diſmembratum, & ſeparatum in Vicariam, ſeu adminiſtrationem ſpiritualem Provinciæ, ſeu diſtrictus Inſulæ de Mozambique nuncupan. pro uno Preſbytero ſeculari, vel cujusvis Ordinis Regulari, Vicario, ſeu Adminiſtratore in ſpiritualibus Provinciæ, ſeu diſtrictus Inſulæ de Mozambique nuncupan. in Theologia, ſeu decretis graduato, vel aliàs prævio examine, ſeu judicio Deputatorum Senatus Mensæ Regiæ conſcientiæ, & Ordinum Militiarum, in quo quamplures viri tam ſæculares, quam Regulares, literarum ſcientia, & virtute inſignes reperiuntur, habili, & idoneo ad alios docendum approbato, ac per ipſum Philippum, & pro tempore exiſtentem Portugalliæ, & Algarbiorum Regem perpetuis futuris temporibus, & hac prima vice libere, nullius ad hoc requiſito conſenſu, etiam ad tempus ſibi beneviſum deputando, & conſtituendo.

Vicarii hujuſmodi facultates quæ ſint.

§. 6. Qui deputationis, & conſtitutionis hujuſmodi vigore abſque alia Romani Pontificis, vel Archiepiſcopi Goan. pro tempore exiſtentium, aut cujuſvis alterius approbatione, confirmatione, licentia, vel conſenſu curam, regimen, & adminiſtrationem Provinciç ſeu diſtrictus Inſulç de Monzambique, ac Cleri, & Populi tam chriſtiani, quam gentilis, nec non Oppidorum, Terrarum, & lucorum in illius Diſtrictu limitibus, terminis, & locis prædictis conſiſtentium habere, & inibi prædicare; & prædicari facere, gentileſque præſcriptos ad orthodoxæ fidei cultum convertere procurare, & converſos in eadem Fide inſtruere, & confirmare, eiſque Baptiſmi gratiam, & Confirmationis Sacramentum impendere, & tam illis ſic converſis, quam omnibus aliis fidelibus in Provincia, ſeu Diſtrictu Inſulæ de Mozambique, ac illius Oppidis, Terris, Villis, Locis, territoriis, limitibus, & tam prædictis pro tempore degentibus, & ad ea declinantibus Sacramenta eccleſiaſtica, & alia ſpiritualia munera, non tamen ea, quæ ſunt Ordinis, ut præfertur, miniſtrare, & adminiſtrari etiam facere, & procurare, ac quæcumque beneficia eccleſiaſtica ſub ſeparatione, & diſmembratione hujuſmodi compræhenſa, & quæ antea ad ipſius Archiepiſcopi Goan. collationem, proviſionem, inſtitutionem, ſeu quamvis aliam diſpoſitionem pertinebant, conferre, & de illis diſponere, ac in eis inſtituere, Calices, Campanas, veſtimenta, Corporalia, & alia paramenta, & ornamenta conſecrare, & benedicere, eccleſias, Cœmeteria, & loca Eccleſiaſtica ſanguinis, & ſeminis effuſione, ſeu aliàs quomodolibet polluta, ſeu prophanata aqua per ipſum benedicta reconciliare, ipſaſque Eccleſias, & loca ſub Provincia, ſeu diſtrictu Inſulæ de Mozambique hujuſmodi compræhenſa, & illorum perſonas viſitare, ac in illorum ſtatum, regimen, Statuta, conſuetodines, vitam, mores, ritus, delicta, & diſciplinam tam in capite, quam in membris inquirere, necnon evangelicæ, & apoſtolicæ doctrinæ, ſacrorumque Canonum, & generalium Conciliorum decretis, & inſtitutis inhærendo quæcumque mutatione, correctione, emendatione, punitione, revocatione, ac etiam ex integro editione indigere cognoverit, reformare, mutare, corrigere, punire, & etiam de novo condere, necnon beneficiales, matrimonialeſque, & quaſcumque alias cauſas eccleſiaſticas, & civiles, ac ad forum eccleſiaſticum quomodolibet pertinentes, motas, & inchoatas, ac interim movendas cum earum incidentibus,

dentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis audire, decidere, & prout juris fuerit, terminare, ſeu cauſas ipſas alii, vel aliis idoneis modo, & forma prædictis cum ſibi limitata poteſtate pariter audien., deciden., & terminan. delegare, ac denique plenam, meram, & omnimodam ſpiritualem, & eccleſiaſticam, & ordinariam Juriſdictionem tam in foro interiori, quam exteriori, non tamen in his, quæ ſunt Ordinis, ut præfertur, habere, & eam, ac omnia, & ſingula alia, quæ pro tempore exiſtens Archiepiſcopus Goan., ac in illis partibus hactenus habere, gerere, exercere debuit, potuit, & conſuevit, ſimiliter, & pariformiter, nullaque prorſus differentia, exceptis tamen iis, quæ ut dictum eſt, ſunt Ordinis, prout divini cultus augmento, ac ipſorum Cleri, & Populi animarum ſaluti expedire cognoverit, gerere, exercere, facere, & exequi cum omnibus, & ſingulis aliis privilegiis, facultatibus, exemptionibus, libertatibus Juriſdictionibus, præeminentiis, favoribus, gratiis, & Indultis, qui in de Ormuz, & Mozambique, ac Coſala, necnon Maluco, & aliis Provinciis, & locis erectæ adminiſtrationes ſimiliter ordinariam, ut præfertur, Juriſdictionem inibi habentes utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, auctoritate, & tenore prædictis ſimiliter perpetuo erigimus, & inſtituimus.

Clauſulæ.

§. 7. Decernentes præſentes literas nullo unquam tempore, & quavis cauſa, etiam quod prædictus Archiepiſcopus Goan., aut quomodolibet intereſſe habentes ad hoc vocati non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari, vel impugnari, aut in jus, vel controverſiam vocari, nec contra illas reſtitutionem in integrum, reductionem ad terminos juris, aut quodvis aliud gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari poſſe, nec cauſæ, propter quas præmiſſa conceſſa fuerint, minime verificari, nec ob id viribus carere, minuſque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, ſuſpenſionibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam eis in toto, vel in parte derogantibus, vel obviantibus, etiam a Nobis, & dicta Sede quomodolibet pro tempore emanatis, nullatenus compræhendi, ſed ſemper validas, & ab illis prorſus exceptas, & quoties illæ emanabunt, aut ſub eis quovis modo compræhendi viderentur, toties in priſtinum, & eum, in quo, antequam illæ emanaſſent erant ſtatum, reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo conceſſas eſſe, & cenſeri, & ad hoc, ut ſub illis non compræhendantur, vim validi, & efficacis contractus inter Nos, & dictam Sedem, ac Philippum, & pro tempore exiſtentem Regem prædictum initi, & ſtipulati, & omni tempore ſuos plenarios, & integros effectus ſortiri; Sicque per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditorea, etiam S. R. E. Cardinales ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 8. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis Apoſtolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon d. Eccleſiæ Goan. etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, ac fundatione, erectione, & inſtitutione, privilegiis quoque, Indultis, & literis apoſtolicis eidem Eccleſiæ Goan., & illius Præſuli pro tempore exiſtenti, ac prædictis Capitulo, & quibuſvis aliis perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac etiam Conſiſtorialiter, vel aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione aliàs de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Populi de Mozambique in iis, quæ requirunt characterum Epiſcopalem ad Archiep. Goanum recurrere tenentur.

§. 9. Volumus autem, ac ſtatuimus, & ordinamus, quod Clerus, & Populus, aliique Incolæ, & habitatores tam ſub per præſentes erectæ Provinciæ, ſeu diſtrictus Inſulæ de Mozambique, quam de cætero earumdem præſentium vigore erigendis Vicariis, ſeu Adminiſtrationibus prædictis compræhenſi, & compræhendendi in his, quæ ſunt Ordinis, ut præfertur, ad prædictum Archiepiſcopum Goan. pro tempore exiſtentem, habitis tamen a ſuis Vicariis, ſeu Adminiſtratoribus ad id literis dimiſſorialibus, recurrere teneantur.

Vicarius eidem Archiepiſcopo ſubeſt ratione ſuæ perſonæ.

§. 10. Quodque Provinciæ, ſeu diſtrictus Inſulæ de Mozambique, & alii præſentium vigore pro tempore deputati Vicarii, ſeu Adminiſtratores ratione perſonarum ſuarum dumtaxat viſitationi, correctioni, ſuperioritati, ac Juriſdictioni prædicti Archiepiſcopi Goan. pro tempore exiſtentis ſubſint, & a ſententiis definitivis tantum, ſive vim definitivarum haben., & pro quarum gravamen per appellationem a definitiva reparari nequeat, per ipſos Vicarios, ſeu Adminiſtratores, aut eorum Officiales pro tempore latis, appellationes ad eumdem Archiepiſcopum Goan. pro tempore exiſtentem interponi, ipſarumque appellationum cauſa per eum cognoſci, decidi, fi-

fineque debito, prout juris fuerit, terminari poſſint.

Dat. die 21. Januarii 1612. An. VII.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris die 21. Januarii 1612. Pont. Noſtri Anno Septimo.

CLXXXII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Clericis, & Laicis Regnorum Hiſpaniarum interdicitur, quominus libros hæreticorum legant revocatis omnibus licentiis aliàs conceſſis.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Damna ex lectione librorum prohibitorum promanantia.

§.1. Cum ſicut accepimus, licentiæ legendi libros hæreticorum, vel de hæreſi ſuſpectos, aut aliàs reprobatos, & damnatos, certis ex cauſis, aut prætextibus impetratæ, in Regnis Hiſpaniarum nimis excreverint, & periculum ſit, ne idcirco lectionis librorum hujuſmodi permiſſio, in partibus præſertim, divina gratia a diro contagio hæreſum illæſis plus inſipientibus noceat, quam proſit ſapientibus:

Revocantur facultates quibuſcumque conceſſæ.

§.2. Nos propterea, quibus ſuper gregem dominicum invigilandi onus incumbit, opportuno remedio, quantum cum Domino poſſumus, providere volentes, Prædeceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum veſtigiis inſiſtendo, omnes, & ſingulas licentias, & facultates legendi libros hæreticorum, ſeu de hæreſi ſuſpectorum a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, ſeu Nobis, vel Generali hæreticæ pravitatis in Regnis Hiſpaniarum deputato Inquiſitore, damnatos, & reprobatos, quibuſcumque tam Clericis ſæcularibus, vel, ut præfertur, regularibus, quam laicis in dictis Regnis degentibus, cujuſcumque illi ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, & præeminentiæ exiſtant, etiamſi Abbatiali, Epiſcopali, Archiepiſcopali, Patriarchali, Primitiali, aut alia eccleſiaſtica dignitate, vel mundana, etiam Marchionali, Ducali auctoritate, ſeu excellentia præfulgeant, Generali Inquiſitore prædicto dumtaxat excepto, per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ac Nos etiam vivæ vocis oraculo, & Sedem Apoſtolicam, ſive ejus Pœnitentiarium majorem, vel quoſvis ordinarios, ſeu alios etiam per literas apoſtolicas in ſimili forma Brevis, vel ſub Plumbo expeditas, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, nec non irritantibus, & aliis decretis, ac ex quibuſcumque cauſis, ſeu prætextibus etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, & aliàs quomodolibet conceſſas, earum omnium, & ſingulorum tenores, præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium revocamus, caſſamus, irritamus, & annullamus, ac viribus penitus evacuamus, & pro revocatis, caſſis, irritis, & nullis haberi, eaſque nemini ſuffragari poſſe decernimus.

Prohibitio hujuſmodi libros legendi, & retinendi additis nonnullis legibus.

§.3. Omnibus, & ſingulis Clericis, & Laicis in dictis Regnis degentibus etiam, ut præfertur, qualificatis, non tamen Generali Inquiſitori, in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub excommunicationis latæ ſententiæ, aliiſque ſententiis, cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis, & etiam temporalibus in legentes libros hujuſmodi hactenus latis, & promulgatis, a quibus non niſi a Nobis, aut pro tempore exiſtente Romano Pontifice, ſeu Generali Inquiſitore prædicto, præterquam in mortis articulo abſolvi poſſint, diſtrictius inhibentes, ne libros hujuſmodi ex quavis cauſa, vel prætextu, publice, vel occulte quovis ingenio, vel colore legere, aut apud ſe tenere, ſeu imprimere, vel venales habere præſumant, ac mandantes eiſdem ſub ſententiis, cenſuris, & pœnis prædictis, ut infra terminum eis a Generali Inquiſitore prædicto per ejus edictum publicum locis affigendum publicis ſtatuendum, libros ipſos officio Inquiſitionis hæreticæ pravitatis omnino conſignent, & qui de eiſdem libris notitiam aliquam habuerint, ſeu perſonas ipſos libros legentes, aut apud ſe tenentes, vel imprimentes, aut venales habentes ſciverint, id quod ſciverint, ac nomina, & cognomina libros ipſos legentium, aut apud ſe tenentium, vel imprimentium, aut venales habentium, & qualitatem eorumdem librorum, prædicto officio omnino revelent, & notificent.

Generali Inquiſitori commiſſa legis hujus exequutio.

§ 4. Quocirca dilecto filio noſtro Bernardo tituli Sanctæ Anaſtaſiæ Presbytero Cardinali Toletan. nuncupat. in dictis Regnis hæreticæ pravitatis generali Inquiſitori, de cujus fide, pietate, ac catholicæ religionis zelo, nec non vigilantia, & induſtria plurimam in Domino fiduciam habemus, per præſentes etiam committimus, & mandamus, quatenus per ſe, vel alium, ſeu alios ad exequutionem præſentium procedens non permittat aliquem etiam, ut præmittitur, qualificatum, & dicta dignitate, ſeu honore, vel auctoritate, aut excellentia fulgentem, libros hujuſmodi ex quavis cauſa, vel prætextu publice, vel occulte quovis quæſito colore apud ſe tenere, aut legere, vel imprimere, ſeu venales habere, quinimo cogat quoſcumque ad libros ipſos ſuo Inquiſitionis officio conſignandum, & qui de eiſdem libris notitiam aliquam habuerint, ſeu aliquos in præmiſſis culpabiles noverint, ad eos officio prædicto juxta præſentium tenorem revelandum, & notificandum; Contradictores quoslibet, & rebelles, ac ſibi in præmiſſis non parentes, etiamſi, ut præfertur, qualificati, & hujuſmodi dignitate, ſeu honore, vel auctoritate, aut excellentia præditi ſint, per ſententias, cenſuras, & pœnas prædictas, vel alia opportuna juris remedia juſta facultates ſibi in officio hujuſmodi conceſſas, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſi-

ceſſibus, ſententias, cenſuras, & pœnas prædictas etiam iteratis vicibus aggravandi invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Obſtantia tolluntur.

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quiboſcumque. Aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Præſentium facienda publicatio.

§.6. Ut autem præſentes literæ ad omnium, quorum intereſt, notitiam deducantur, omnibus, & ſingulis Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopis, & Epiſcopis, ac aliis Ordinariis, & Diœceſanis Regnorum Hiſpaniarum in virtute ſanctæ obedientiæ injungimus, & mandamus, ut in eorum Diœceſibus, Civitatibus, & Provinciis, abſque alia requiſitione eis deſuper facienda, præſentes literas, ſeu earum tranſumptum manu Notarii publici ſubſcriptum, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ, aut Curiæ Eccleſiaſticæ munitum publicent, & publicari faciant. ad hoc, ut nemo eorum ignorantiam prętendere, aut contra eas excuſationem aliquam adſerre valeant. Nos enim tranſumpto ſic, ut præfertur ſubſcripto, & ſigillo munito, eam prorſus fidem adhiberi volumus, quæ eiſdem originalibus literis adhiberetur, ſi originaliter exhiberentur.

Dat. die 26. Januar. 1612. An. VII.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die vigeſimaſexta Januarii 1612. Pontificatus noſtri Anno VII.

CLXXXIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Declaratur Caſtra Ceulæ, Mutellæ, Cerfolii, Fenoculi, & Putei ad ſupremum Sedis, & Cameræ Apoſtolicæ dominium pertinere.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD Romanum Pontificem ſpectat, cum de juribus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ controverti, aut hæſitari contingit, controverſias omnes, & dubia quæque recta judicii prolatione dirimere, & declarare, ac alia pro ipſorum jurium conſervatione decernere, & ordinare, quæ juſtitia ſuadente, in Domino conſpicit expedire.

Sarſinatenſis Epiſcopi aſſertio Caſtra hic recenſita eſſe feuda imperialia.

§.1. Sane licet Caſtra Ceulæ, Mutellæ, Cerfolii, Fenoculi, & Putei Sarſinaten. Diœc. per pro tempore exiſtentes Epiſcopos Sarſinaten. uti Bobii Comites cum illorum juriſdictione, & dominio temporali poſſeſſa fuerint, & illa intra fines ſtatus noſtri Eccleſiaſtici in Provincia noſtra Romandiolæ conſiſtentia ejuſdem Eccleſiæ Romanæ, & Sedis Apoſtolicæ, & non alterius cujuſvis ſuperioritati, ſupremoque, & alto dominio ſubjecta ſint; nihilominus cum Ven. Frater Nicolaus modernus Epiſcopus Sarſinaten. prætenderet, dicta Caſtra feuda imperialia, & omnino libera, & exempta fuiſſe, & eſſe, idque quibuſdam aſſertis privilegiis, literis, ſententiis, aliiſque ſcripturis probare niteretur;

Rationes pro Cam. Apoſt. deductæ.

§.2. Viciſſim vero dilectus filius Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Commiſſarius Generalis opponeret, prætenſionem omnem dicti Epiſcopi Sarſinaten. in aſſertis ſcripturis informibus, & nullam fidem facientibus prętenſorum privilegiorum Conradi, & Friderici Imperatorum fundatam eſſe, & in aſſertis ſententiis Procuratorem Fiſcalem, ſeu Commiſſarium Cameræ prædictæ tunc exiſtentes non fuiſſe citatos, & nihilominus etiamſi privilegia prædicta vera, & in forma probanti eſſent, prædicti tamen Nicolai Epiſcopi prætenſionem nullam, & invalidam eſſe, ſtante quod idem Nicolaus Epiſcopus dicta loca, & Caſtra ſe uti Comitem Bobii jamdiu diruti retinere fateatur, & clarum ſit Bobium cum Comitatu, aliiſque ſuis juribus, Territoriis, & pertinentiis antea per Romanos Imperatores, & alias pias perſonas, & inter alios Pipinum, & ſucceſſive Ludovicum Primum Francorum Reges, ac Othonem, & Henricum Romanorum Imperatores Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, & Sedi Apoſtolicæ confirmatum, ac denuo conceſſum, & donatum fuiſſe;

Juribus partium a Delegatis Pontificis cognitis;

§.3. Nos pro habenda ſuper his veritate, ac ut de juribus tam Sedis, & Cameræ Apoſtolicæ, quam Eccleſiæ Sarſinaten., & illius pro tempore exiſtentis Epiſcopi plenius cognoſceretur, & diſcuteretur, dilectis filiis noſtris Michaeli Angelo Sancti Bartholomæi in Inſula Nazareno, & Jacobi Sancti Georgii in Velabro titulorum Presbyteris Cardinalibus Serræ nuncupatis, ac dilecto etiam filio Magiſtro Julio Monterentio Prothonotario Apoſtolico Almæ Urbis noſtræ Gubernatori, & Vice-Camerario vivæ vocis oraculo commiſimus, & dedimus in mandatis, ut dictum Nicolaum Epiſcopum pro Eccleſia Sarſinaten., & prædictum Commiſſarium pro Sede, & Camera noſtra prædictis audirent, ſcripturaſque, & jura hinc inde deducta, & coram eis deducenda diligenter viderent, examinarent, atque expenderent, Nobiſque referrent.

Paulus declarat eadem Caſtra ad ſupremum Sedis Apoſtolicæ, & Cameræ dominiũ pertinere.

§.4. Cum autem, ſicut Michael Angelus, & Jacobus Cardinales, & Julius prædicti Nobis retulerunt, illi ſe ſe pluries ad effectum prædictum congregaverint, ac eumdem Nicolaum Epiſcopum pro Eccleſia Sarſinaten. dictumque Commiſſarium pro Sede, & Camera prædictis audierint, ſcripturas, & omnia tam pro parte dictæ Eccleſiæ Sarſinaten., quam pro parte Sedis, & Cameræ Apoſtolicæ deducta quæcumque examinaverint, habita inter eos diligenti diſcuſſione, perſpexerint, dictas aſſertas ſcripturas, quæ pro parte Epiſcopi aſſeruntur eſſe Conradi, & Friderici Imperatorum, non eſſe in forma probanti, ac fide, & legalitate carere, neque eſſe tales, quæ Sedi, & Cameræ Apoſtolicæ in aliquo præjudicare poſſint, aſſertaſque ſententias, alia-

que geſta, & inde ſequuta quæcumque invalida, nullioſque roboris, & momenti eſſe, dictaque Caſtra Ceulæ, Mutellæ, Cerſolii, Fenoculi, & Putei de Statu noſtro Eccleſtaſtico, ac Juriſdictione Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, Sediſque, & Cameræ Apoſtolicæ fuiſſe, & eſſe, & pro dictis Caſtris, & illorum occaſione modernum, & pro tempore exiſtentes Epiſcopos Sarſinaten., & eorumdem Caſtrorum homines, & habitatores ad eamdem Romanam Eccleſiam, Sedemque, & Cameram Apoſtolicam ſuperioritatem, ſupremumque, & altum dominium in illis habentem etiam in temporalibus in omnibus recognoſcendum teneri cum regalibus, & prærogativis ſ.perioritatemque, ſupremum, & altum · ominium habenti competentibus, ita ut nodernus, & pro tempore exiſtentes Epiſcopi Sarſinatenſes prædicti pro eiſdem Caſtris, & illorum hominibus, & habitatoribus, illorumque Juriſdictione temporali, meroque, & mixto Imperio, quam, & quod in dictis Caſtris, & ſuper illorum homines, & habitatores obtinent, & exercent, ac etiam ipſi, homines Nos, noſtroſque Succeſſores Romanos Pontifices, Sedemque, & Cameram Apoſtolicam, & illorum Miniſtros, & Officiales in ſuperiores, & non alium, ſeu alios quoſvis modo, & forma, prout faciunt, & recognoſcunt alii poſſidentes Caſtra, & loca juriſdictionalia in Statu noſtro Eccleſiaſtico, reeognoſcere teneantur. Idcirco Nos es relatione hujuſmodi, & aliàs de prætenſionum dicti Nicolai Epiſcopi nullitate, & e contra Sedis, & Cameræ prædictarum bono jure plene informati, omnem circa præmiſſa de cætero dubitandi, & controvertendi materiam de medio tollere volentes, & aſſertorum privilegiorum, literarum, ſententiarum, aliarumque ſcripturarum prædictarum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, ipſaſque ſententias, quatenus opus ſit, revocantes, & annullantes, motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, prædicta Caſtra Ceulæ, Mutellæ, Cerſolii, Fenoculi, & Putei de Statu noſtro Eccleſiaſtico, & Juriſdictione Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, Sediſque, & Cameræ Apoſtolicæ fuiſſe, & eſſe, ae pro dictis Caſtris, & illorum occaſione modernum, & pro tempore exiſtentes Epiſcopos Sarſinaten., & eorumdem Caſtrorum homines, & habitatores ad eamdem Romanam Eccleſiam, Sedemque, & Cameram Apoſtolicam ſuperioritatem, ſupremumque, & altum dominium in illis habentem, etiam in temporalibus recognoſcendum, ſe ſeque in omnibus illi ſubiiciendum teneri, & ad eam uti talem in omnibus, & per omnia recurrendum fore, & eſſe cum regalibus, & prærogativis ſuperioritatem, ſupremumque, & altum dominium habenti competentibus, ita ut modernus, & pro tempore eſiſtentes Epiſcopi Sarſinaten. prædicti pro eiſdem Caſtris, & illorum hominibus, & habitatoribus, illorumque Juriſdictione temporali, meroque, & mixto Imperio, quod in dictis Caſtris, & ſuper illorum homines, & habitatores obtinent, & exercent, ac etiam ipſi homines, & habitatores Nos, noſtroſque Succeſſores Romanos Pontifices, Sedemque, & Cameram Apoſtolicam, & illorum Miniſtros, & Officiales in ſuperiores, & non alium, ſeu alios quoſvis modo, & forma, prout faciunt, & recognoſcunt alii poſſidentes Caſtra, & loca juriſdictionalia in Statu noſtro Eccleſiaſtico recognoſcere teneantur, harum ſerie perpetuo declaramus, & dicto Nicolao, ac pro tempore exiſtenti Epiſcopo Sarſinaten. perpetuum ſuper præmiſſis ſilentium imponimus.

Clauſulæ

§. 5. Decernentes præſentibus noſtris literis, & in eis contentis Eccleſiam Sarſinaten. dictumque, ſeu alios pro tempore exiſtentes ejuſdem Eccleſiæ Epiſcopos, & Præſules ſtare, & acquieſcere debere; eaſdem vero præſentes, & in eis contenta quæcumque de ſubreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ defectu, aut alio quovis prætestu, jure, vel cauſa, etiam in corpore juris clauſa, aut aliàs quomodolibet notari, impugnari, reſcindi, revocari, retractari, aut in jus, vel controverſiam adduci nullatenus poſſe, ſed literas prædictas abſque aliorum jurium, & inſtrumentorum exhibitione, aut aliorum præmiſſorum verificatione ad omnia, & ſingula ſufficienter in judicio, & estra plene probandum, omnino ſufficere, nec alterius probationis adminiculum ad id requiri, eaſdemque præſentes, etiamſi in Camera Apoſtolica, & in ſuis libris admiſſæ, & regiſtratæ non ſint, nihilominus ſemper, & perpetuo validas fore, & eſſe, & perpetua roboris firmitate ſubſiſtere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & in futurum ſpectabit, firmiter, & inviolabiliter obſervari debere; Sicque, & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis in quacumque inſtantia, & per quoſcumque Judices ordinarius, & delegatos etiam Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ, & Palatii noſtri Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarium, & Cardinales, etiam de latere Legatos, Vice-Legatos, & Nuncios, judicari, & definiri debere, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, irritumque, & inane, quidquid ſecus a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatur contrariis.

§. 6. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſcumque ſententiis etiam in judicatum tranſactis, nec non fel. rec. Pii Papæ IV. Prædeceſſoris noſtri de gratiis intereſſe Cameræ concernen. in eadem Camera infra certum tempus regiſtran., & aliis quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ſtatutis, decretis, legibus, uſibus, ſtylis, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, ae quatenus opus ſit noſtra de jure quæſito non tollendo, aliiſque noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum omnium tenores præſentibus pro plene, &

ſuffi-

ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie latiſſime derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Præſentium facienda publicatio.

§.7. Volumus autem, ac apoſtolica auctoritate decernimus, quod præſentes literæ, ſeu illarum exempla ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe affixa, ita omnes arctent, & afficiant, acſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Dat. die 28. Januarii 1612. An.VII.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 28. Januarii 1612. Pontificatus noſtri Anno VII.

CLXXXIV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Facultas Nuncio ad Præpoſitum, Decanum, & Capitulum Eccleſiæ Salisburgen., admittendi ceſſionem regiminis dictæ Eccleſiæ cum certis conditionibus.

Dilecto filio Antonio Diaz in utraque Signatura noſtra Referendario ad dilectos filios Præpoſitum, Decanum, & Capitulum Eccleſiæ Salisburgen. Nuncio noſtro.

PAULUS PAPA QUINTUS

Dilecte fili, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Recenſet deputationẽ Nuncii a ſe factã, facultatemq; ei conceſſam Archiepiſcopum detinendi.

§.1. CUm nuper Eccleſiæ Salisburgen. neceſſitatibus Paſtorali charitate ſubvenire ſatagentes, & de tua fide, prudentia, & rerum experientia, ac erga Nos, & Apoſtolicam Sedem devotione plurimam in Domino fiduciam habentes, Te ad dilectos etiam filios Præpoſitum, Decanum, Capitulom, & Canonicos Eccleſiæ Salisburgen. nec non ad Principes, & alios quoſcumque Catholicos, quacumque dignitate fulgentes, quos te ejuſdem Eccleſię Salisburgen. negociorum occaſione adire contigerit, Nuncium noſtrum miſerimus, utque munus tibi commiſſum, ad omnipotentis Dei gloriam, prædictęque Eccleſię Salisburgen. ſolatium, eſequi valeres, certas tibi facultates conceſſerimus, ac inter alia, tibi etiam in mandatis dederimus, ut Ven. Fratrem Wolfangum Archiepiſcopum Salisborgen. in tuam poteſtatem reciperes, noſtroque, & Sedis Apoſtolicæ nomine detineres.

Facultatem quoque ei tribuit ceſſionẽ ejuſdem Salisburgen. Eccleſiæ admittendi cũ conditionibus, quæ recenſentur.

§.2. Dictæ autem Eccleſiæ Salisburgen. præſens ſtatus requirat, ut omni ſtudio invigilemus, quo illa quamprimum è præſentibus tribulationibus, & periculis educatur; Idcirco rationabilibus cauſis animum noſtrum moventibus matura deliberatione deſuper habita ultra facultates tibi, ut præfertur conceſſas, ut poſtquam dictum Wolfangum Archiepiſcopum in tuam poteſtatem babueris, ceſſionem regiminis, & adminiſtrationis ejuſdem Eccleſiæ per prædictum Wolfangum Archiepiſcopum in tuis manibus faciendam, apoſtolica auctoritate noſtra admittere valeas, tenore præſentium, auctoritate apoſtolica facultatem concedimus, & impertimur cum infraſcriptis videlicet conditionibus: nempe, quod facta per dictum Wolfangum Arebiepiſcopum actuali ceſſione regiminis, & adminiſtrationis Eccleſiæ Salisburgen., ex fructibus, redditibus, & proventibus Menſæ Archiepiſcopalis Salisburgen. pro definita, & fixa penſione duobus quotannis terminis, & ſemper anticipate eſolvantur eidem Wolfango Archiepiſcopo ad vitam viginti millia, & ſic quovis termino decem millia florenorum, quolibet floreno ad ſexaginta cruciferos Salisburgen. monetæ, atque valoris computato: & hæc quidem penſio ſtatim facta ceſſione prædicta initium capere, confeſtimque pro prima vice adnumerari, & ſic deinceps, qoamdiu dictum Wolfangum Archiepiſcopom in vivis ſupereſſe contigerit citra ullam moram, dilationem, aut detentionem continuo præſtari debeat: Præpoſitus vero, Decanus, & Capitulum prædicti tam ſuo, quam futuri Archiepiſcopi Salisburgen. nomine, imo poſtmodum idem ipſe futurus Archiepiſcopus dicto Wolfango Archiepiſcopo non tantum ſufficientes obligationes, conſtitutæ hujuſmodi penſionis gratia confectas tradent, quibus eidem Wolfango Archiepiſcopo tam in redditibus Salinariis dictæ Menſæ, quam aliis quibuſcumque, de certa, & indubitata ejus ſolutione abunde ſatis cautum ſit; verum etiam dilectum filium nobilem Virum Maximilianum Bavariæ Ducem requirent, ut ſe, ejuſque hæredes, & ſucceſſores Bavariæ Duces in regimine conſtitutos, obligatos conſtituat, ſi forte per futurum Arcbiepiſcopum ſtet, quominus prędicta penſio aſſignatis terminis ex redditibus prædictæ Menſæ Archiepiſcopalis ſolvatur, quod tunc dictus Maximilianus Dux, eamdem penſionem ipſemet ex iis pecuniis, quas pro evecto ſale Halenſi dictæ Menſæ Archiepiſcopali pendere tenetur, citra defectum præſtare, & poſtmodum prædicto futuro Archiepiſcopo, ejuſque Succeſſoribus in calculu ſubtrahere poſſit, velit, & debeat: ſalvo tamen nihilominus, & integre ſemper permanente dicto Wolfango Archiepiſcopo ſuo jure dictam penſionem perſequendi in omnibus ſibi oppignoratis, & hypothecatis dictæ Menſæ bonis, ſi eadem penſio ſtatuto tempore quot annis perſoluta non fuerit. Inſuper Præpoſitus, Decanus, & Capitulum prædicti promittant, ſeque obſtringant, quod dicto Wolfango Archiepiſcopo ſimul cum ſolutione primi termini dictæ penſionis, decem millia in parata pecunia, & ratione argenteæ ſupellectilis quinque millia florenorum dictæ monetæ annumerare, & nihilominos eumdem Wolfangum Archiepiſcopum omnis generis, alia ſupellectili, argentea excepta, pro futuro ejus ſtatu ſufficienter inſtruere velint. Præterea iidem Præpoſitus, Decanus, & Capitulum ſpondeant, atque promittant, quod ceſſione prædicta peracta dicto Wolfango Archiepiſcopo ſpeciales quaſdam literas obligatorias pro certa pecuniæ ſumma ad octoginta quatuor

tuor millia, & noningentos florenos aſcendente, & tam apud illos de Stainhauſens, quam alias ſingolares, & privatas perſonas ad cenſum collocata aſſignare, & realiter tradere velint: quam ſummam dictus Wolfangus Archiepiſcopus citra ullum futuri Archiepiſcopi, & dictorum Præpoſiti, Decani, & Capituli impedimentum inter ſuos partiri, & quemadmodum voluerit, de eis libere diſponere queat: ſicut etiam ejuſdem Wolſangi Archiepiſcopi familiaribus omnis iſta veſtium, linteorumque copia, quæ in avectis arcis, & vaſis reperta eſt, nec minus etiam aliqua portio alterius ſupellectilis e lecticis, argenteis vaſis, catheuis aureis, monilibus, aliiſque rebus pretioſis pro arbitrio dictorum Præpoſiti, Decani, & Capituli tradatur. Ad hæc debiturum tam literis ſigilloque confirmaturum, quam aliorum, quæ hoc tempore dictæ menſæ Archiepiſcopali exolvenda depræhenduntur, citra diſpendium, & moleſtiam dicto Wolfango Archiepiſcopo fiat ſolutio: denique quindecim millia florenorum, quæ Baro Georgius Sigiſmundus de Lambergh pro annuo cenſu penes ſe habet a dictis Præpoſito, Decano, & Capitulo prædicto Wolfango Archiepiſcopo concedantur, & obligatio deſuper confecta ei ſimiliter tradatur.

Ad eaque omnia neceſſaria Nuncio conceduntur facultates.

§.3. Nos enim tibi, ut ceſſione hujuſmodi cum dictis conditionibus per te admiſſa ex cauſa prædictæ ceſſionis penſionem annuam viginti millium florenorum dictæ monetæ, ut dictum eſt, perſolvendam, & obligationibus, & cautelis munien., ſuper dictæ menſæ Archiepiſcopalis fructibus, redditibus, proventibus, ac juribus, obventionibus, & emolumentis univerſis dicto Wolſango Archiepiſcopo ſolvere, & conſignare, ſeque ad præmiſſa omnia tam ſuo, quam futuri Archiepiſcopi nomine obligare libere, & licite poſſit, dicta auctoritate apoſtolica concedere etiam valeas, eadem apoſtolica auctoritate tenore præſentium licentiam, & ſacultatem tribuimus.

Contraria tollantur.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Eccleſiæ ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis eidem Eccleſiæ, illiuſque Capitulo, & Canonicis, ac quibuſvis aliis perſonis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 16. Februar. 1612. An. VII.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 16. Februar. 1612. Pontificatus noſtri Anno Septimo.

CLXXXV.

Conditiones apponendæ in admiſſione ceſſionis Eccleſiæ Salisburgen.

Ex regeſt. in Secret. Brev.

Dilecto filio Magiſto Antonio Diaz in utraque Signatura noſtra Referendario ad dilectos etiam filios Præpoſitum, Decanum, & Capitulum Eccleſiæ Salisburgen. Nuntio noſtro.

PAULUS PAPA QUINTUS

Dilecte fili, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Recenſet facultates Nuncio præcedentibus literis conceſſas.

§.1. HOdie per alias noſtras in ſimili forma Brevis expeditas literas tibi facultatem conceſſimus, ut poſtquam Venerabilis Frater Wolſangus Archiepiſcopus Salisburgen. in tuam poteſtatem veniſſet, ceſſionem regiminis, & administrationis Eccleſiæ Salisburgen. per dictum Wolfangum Archiepiſcopum in tuis manibus faciendam cum nonnullis conditionibus, decretis, clauſulis, gratiis, conceſſionibus, & penſione, quæ in aliis ſimiliter literis exprimi voluimus, apoſtolica auctoritate noſtra admittere valeres, facultatem conceſſimus, prout in dictis literis pleniùs continetur.

Conditiones in ceſſione hujuſmodi apponendas præſcribit.

§.2. Rationabilibus autem cauſis adducti, & matura deliberatione habita conditiones, clauſulas, decreta, gratias, conceſſiones, & penſionem infraſcriptas in dicta admiſſione ceſſionis concedendas, & reſpective reſervandam duximus; videlicet, quod facta per d. Wolſangum Archiepiſcopum actuali ceſſione regiminis, & adminiſtrationis Eccleſiæ Salisburgen. ex fructibus, redditibus, & proventibus Menſæ Archiepiſcopalis Salisburgen. pro definita, & fixa penſione duobus quot annis terminis, ſemper anticipate exolvantur eidem Wolſango Archiepiſcopo ad vitam viginti millia, & ſic quovis termino decem millia florenorum, quolibet floreno ad ſexaginta cruciferos Salisburgen. monetæ, atque valoris computato: & hæc quidem Penſio ſtatim facta ceſſione prædicta initium capere, confeſtimque pro prima vice adnumerari, & ſic deinceps, quamdiu d. Wolſangum Archiepiſcopum in vivis ſuperesſe contigerit, citra ullam moram, dilationem, aut detentionem continuo præſtari debeat. Præpoſitus vero, Decanus, & Capitulum prædicti tam ſuo, quam futuri Archiepiſcopi Salisburgen. nomine, imo poſtmodum idem ipſe futurus Archiepiſcopus dicto Wolſango Archiepiſcopo non tantum ſufficientes obligationes conſtitutæ hujuſmodi Penſionis gratia confectas tradent. Quibus eidem Wolfango Archiepiſcopo tam in redditibus Salinariis dictæ Menſæ, quam aliis quibuſcumq; de certa, & indubitata ejus ſolutione abunde cautum ſit, verum etiam dilectum filium nobilem virum Maximilianum Bavariæ Ducem requirent, ut ſe, ejuſque hæredes, & ſucceſſores Ba-

variæ

Digitized by Google

variȩ Duces in regimine conſtitutos obligatos conſtituat, ſi forte per futurum Archiepiſcopum ſtet, quominus prædicta Penſio, aſſignatis terminis ea redditibus prædictæ Menſæ Archiepiſcopalis exſolvatur, quod tunc dictus Maximilianus Dux eamdem penſionem ipſemet ea iis pecuniis, quas pro evecto Sale Halenſi dictæ menſæ Archiepiſcopali pendere tenetur, citra defectum præſtare, & poſtmodum prædicto futuro Archiepiſcopo, ejuſque Succeſſoribus in calculo ſubtrahere poſſit, velit, & debeat, ſalvo tamen nihilominus, & integro ſemper remanente dicto Wolfango Archiepiſcopo ſuo jure dictam Penſionem perſequendi in omnibus ſibi oppignoratis, & hypothecatis dictæ menſæ bonis, ſi eadem Penſio ſtatuto tempore quotannis perſoluta non fuerit, Inſuper Præpoſitus, Decanus, & Capitulum prædicti promittant, ſeque obſtringant, quod dicto Wolfango Archiepiſcopo ſimul cum ſolutione primi termini dictæ Penſionis decem millia in parata pecunia, & ratione argenteæ ſupellectilis quinque millia florenorum dictæ monetæ annumerare, & nihilominus eumdem Wolfangum Archiepiſcopum omnis generis alia ſupellectili, argentea excepta, pro futuro ejus ſtatu inſtruere velint. Præterea iidem Præpoſitus, Decanus, & Capitulum ſpondeant, atque promittant, quod ceſſione prædicta peracta dicto Wolfango Archiepiſcopo ſpeciales quaſdas literas obligatorias pro certa pecuniæ ſumma ad octoginta quatuor millia, & nongentos florenos aſcendente, & tam apud illos de Stainhauſens, quam alias ſingulares, & privatas perſonas ad cenſum collocata aſſignare, & realiter tradere velint, quam ſummam dictus Wolfangus Archiepiſcopus citra ullum futuri Archiepiſcopi, & dictorum Præpoſiti, Decani, & Capituli impedimentum inter ſuos partiri, & quemadmodum voluerit, de eis libere diſponere queat, ſicut etiam ejuſdem Wolfangi Archiepiſcopi familiaribus omnis iſta veſtium, linteorumque copia, quæ in avectis, arcis, & vaſis reperta eſt, nec minus etiam aliqua portio alterius ſupellectilis e lecticis, argenteis vaſis, catenis aureis, monilibus, aliiſque rebus pretioſis pro arbitrio dictorum Præpoſiti, Decani, & Capituli tradatur. Ad hæc debitorum tam literis ſigilloque confirmatorum, quam aliorum, quæ hoc tempore dictæ menſæ Archiepiſcopali exſolvenda depræhenduntur, citra diſpendium, & moleſtiam dicto Wolfango Archiepiſcopo fiat ſolutio. Denique quindecim millia florenorum, quæ Baro Georgius Sigiſmundus de Lambergh pro annuo cenſu penes ſe habet a dictis Præpoſito, Decano, & Capitulo, prædicto Wolfango Archiepiſcopo concedantur, & obligatio deſuper confecta ei ſimiliter tradatur. Nos enim tibi, ut ceſſione hujuſmodi tam dictis conditionibus per Te admiſſa ex cauſa prędictæ ceſſionis penſionem annuam viginti millium florenorum dictæ monetæ, ut dictum eſt, perſolvendam, & obligationibus, & cautelis muniendam ſuper dictæ menſæ Archiepiſcopalis fructibus, redditibus, proventibus, Juribus, obventionibus, & emolumentis univerſis dicto Wolfango Archiepiſcopo ſolvere, & conſignare, ſeque ad præmiſſa omnia tam ſuo, quam futuri Archiepiſcopi nomine obligare libere, & licite poſſint, dicta auctoritate concedere etiam valeas, eadem apoſtolica auctoritate tenore præſentium licentiam, & facultatem tribuimus.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus apoſtolicis, nec non dictæ Eccleſiæ ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis eidem Eccleſiæ, illiuſque Capitulo, & Canonicis, & quibuſvis aliis perſonis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Contraria tollit.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 16. Februarii 1612. Pontificatus noſtri Anno Septimo. Dat. die 16. Februar. 1612. An. VII.

CLXXXVI.

Facultas Nuncio Salisburgen. admittendi ceſſionem Regiminis dictæ Eccleſiæ cum conditionibus ſibi benevisis. *Ex regeſt. in Secret. Brev.*

Dilecto Filio Magiſtro Antonio Diaz in utraque Signatura noſtra Referendario ad dilectos filios Præpoſitum, Decanum, & Capitulum Eccleſiæ Salisburgen. Nuncio noſtro.

PAULUS PAPA QUINTUS

Dilecte fili ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

§.1. QUoniam res Eccleſiaſticæ Saliſburgen. eo ſtatu ſunt, ut celerem opem requirant; Idcirco de tua fide, prudentia, & rerum experientia plurimum in Domino confiſi, ultra alias facultates tibi per Nos conceſſas, tibi, ut poſtquam Ven: Fratrem Wolfangum Archiepiſcopum Saliſburgen. juxta mandatum noſtrum tibi datum, in poteſtatem tuam receperis, ceſſionem regiminis, & Adminiſtrationis dictȩ Eccleſiæ per prædictum Wolfangum Archiepiſcopum in tuis manibus faciendam, cum conditionibus, Decretis, & clauſulis, & gratiis tibi benevisis, & quæ, ut concedantur, in Domino expedire judicaveris, apoſtolica auctoritate noſtra admittere libere, & licite valeas, licentiam, & facultatem eadem apoſtolica auctoritate tenore præſentium concedimus, & impertimur. Nuncio Ap. conceſſa facultas admittendi ceſſionem Eccleſiæ Saliſburgenſis cum conditionibus ſibi benevisis.

§.2. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus apoſtolicis, nec non dictæ Eccleſiæ ſtatutis, etiam juramento, confirmatio- Quibuſcumque non obſtantibus.

matione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis eidem Eccleſiæ, illiuſque Præſuli, Capitulo, Canonicis, & quibuſvis aliis perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio habenda eſſet, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 16. Feb. 1612. An. VII.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 16. Februarii 1612. Pontificatus Noſtri Anno VII.

CLXXXVII.

Facultas Nuncio ad Capitulum Salisburgen. admittendi ceſſionem regiminis Eccleſiæ Salisburgen., & Archiepiſcopum ab ejuſdem Eccleſiæ vinculo abſolvendi.

Dilecto filio Magiſtro Antonio Diaz in utraque Signatura noſtra Referendario ad dilectos etiam filios Præpoſitum, Decanum, & Capitulum Eccleſiæ Salisburgen. Nuncio noſtro.

PAULUS PAPA QUINTUS

Dilecte fili ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Conceſſio facultatis, de qua in Rub.

§. 1. UT urgentibus neceſſitatibus, & periculis Eccleſiæ Salisburgen. de celeri remedio provideatur, tibi quem nuper ad dilectos filios Præpoſitum, Decanum, & Capitulum Eccleſiæ Salisburgen., necnon ad Principes, & alios quoſcumque Catholicos quacumque dignitate fulgentes, quos te ejuſdem Eccleſiæ Salisburgen. negociorum occaſione adire contigerit; Nuncium Noſtrum deputavimus, tibique per alias noſtras literas diverſas facultates conceſſimus, ultra eaſdem facultates, ut poſtquam Ven: Fratrem Wolfangum Archiepiſcopum Salisburgen. juxta mandatum noſtrum tibi datum, in poteſtatem tuam receperis ceſſionem regiminis, & adminiſtrationis dictæ Eccleſiæ per prædictum Wolfangum Archiepiſcopum in tuis manibus faciendam cum conditionibus, Decretis, clauſulis, gratiis, conceſſionibus, & penſione, quæ in aliis noſtris literis exprimuntur, apoſtolica auctoritate noſtra admittere, eumdemque Wolfangum a vinculo, quo dictæ Eccleſiæ tenetur, abſolvere libere, & licite valeas, licentiam, & facultatem, eadem apoſtolica auctoritate, tenore præſentium concedimus, & impertimur.

Contraria tolluntur.

§. 2. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non dictæ Eccleſiæ etiam ſtatutis juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eidem Eccleſiæ, illiuſque Præſuli, Capitulo, Canonicis, & quibuſcumque aliis perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio habenda eſſet, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die, annoque eiſdem.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris die 16. Februarii 1612. Pont. Noſtri Anno Septimo.

CLXXXVIII.

Facultas Capitulo, & Canonicis Eccleſiæ Salisburgenſis deveniendi ad electionem, ſeu poſtulationem novi Archiepiſcopi.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Dilectis filiis Præpoſito, Decano, & Canonicis Eccleſiæ Salisburgen.

PAULUS PAPA QUINTUS

Dilecti filii ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Recenſet deputatione n. Nuncium factam, datamque ei facultatem admittendi ceſſionem Eccleſię Saliſburgenſis.

§. 1. ECcleſiæ Salisburgen. præſentibus neceſſitatibus, & periculis paſtorali, ac præcipua ſollicitudine pro noſtro munere, & noſtra in eam charitate invigilantes, hodie dilecto filio Magiſtro Antonio Diaz in utraque Signatura noſtra Referendario noſtro ad Vos Nuncio per alias noſtras in hujuſmodi forma Brevis expeditas literas facultatem dedimus, ceſſionem regiminis, & adminiſtrationis dictæ Eccleſiæ Salisburgen. a Ven. fratre Wolfango Archiepiſcopo juſtis de cauſis in ſuis manibus faciendam nomine noſtro admittendi & recipiendi.

Facultatem Capitulo concedit archiepiſcopum eligendi.

§. 2. Cum autem ceſſionis hujuſmodi admiſſione facta, illud reſtet, ut eidem Eccleſiæ paſtoris ſolatio deſtitutæ, de idoneo Archiepiſcopo provideatur, qui, & illi bene præeſſe, ac prodeſſe velit, ac poſſit, ideo Vobis, ut ad canonicam electionem ejuſdem Archiepiſcopi procedere poſſitis, & valeatis, facultatem, & auctoritatem apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, concedimus, & impertimur.

Canonicos hortatur, ut virum ad eam Eccleſiam regendam idoneum eligant.

§. 3. Cæterum quoniam, ut probe noſtis, de ſumma iſtius Eccleſiæ cæleſti favore multipliciter a Domino inſignitæ nunc agitur, fore non dubitamus, quin pro ea, quæ in Vobis eſt pietas, religionis catholicæ zelus, ac prudentia, in hoc tam gravi negotio ita geratis, ut ſolius honoris Dei, ejuſque Eccleſiæ utilitatis rationem habuiſſe omnibus appareat, id quod Dei gratia conſequuturos Vos ſcitis, ſi perſonarum acceptione remota, & mundanis affectibus, ac

car-

Digitized by Google

carnalibus deſideriis omnibus poſthabitis, quæ Chriſti ſunt, ſpectantes in virum conſenſeritis, quem Sanctorum Patrum Regulæ poſtulant, Eccleſiæ Salisburgen. conditio deſiderat, & officii noſtri ratio requirit, quod, ut re ipſa, ſicut in Domino ſperamus, præſtare Vobis ſuccedat, enixe a divina clementia precamur, aſſidueque precabimur.

Dat. die, annoque eiſdem.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 16. Februarii 1612. Pontificatus noſtri Anno VII.

CXXXIX.

Reformatio Tribunalium Urbis, eorumque Officialium.

PAULUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei,

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

UNiverſi agri dominici curam, meritis licet imparibus, divina diſpenſatione gerentibus, ſedulo Nobis invigilandum eſt, ut quæ ex veteri maledicto, quotidie in eo ſpinæ innaſcuntur, & tribuli, miniſterio noſtri Apoſtolatus, quantum ex alto permittitur, extirpentur. Quod ſi hanc ſolicitudinem omnibus Mundi partibus, ex officii noſtri debito debemus, illis ſane impendere præcipue tenemur, quæ noſtro etiam temporali regimini creditæ ſunt.

Cauſæ hujus Reformationis, & abrogationis aliarum Reformationum, quæ huic adverſantur.

§. 1. Sane cum a diverſis Prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus ad Tribunalium Almæ Urbis noſtræ reformationem, præſertim a fel. record. Paulo III., & IV. Pio item IV., & V. Gregorio XIII., & Sixto V. multa variis temporibus, provide, ac ſalubriter conſtituta ſint, tamen quia ſucceſſu temporis, ut humana fert conditio, complures abuſus irrepſerunt, idcirco, ut debitus decor, ac forma, ſicut Juſtitiæ ratio, & publica utilitas poſtulant, iiſdem Tribunalibus reſtituantur, apoſtolica auctoritate providendum duximus. Negocium vero hujuſmodi, ut matura deliberatione, & prudentium conſilio, prout rei gravitas poſtulabat, tranſigeretur, omnes pene Almæ Urbis noſtræ prædictæ Magiſtratus, alioſque viros doctrina, & uſu præſtantes ſimul convenire, ac rem per eos diu multumque, vocatis etiam iis, quorum intereſſe poterat, examinari fecimus. Quod cum longo tempore, multoque ſtudio, & labore, diligenter, fideliterque perſecerint, Nos de eorumdem conſilio, omnes, & quaſcumque alias Prædeceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum Conſtitutiones ſuper reformatione Tribunalium Urbis noſtræ prædictæ, in iis, quæ præſentibus noſtris adverſantur, abrogantes, & revocantes, in aliis vero omnibus, præſertim in iis, quæ in prædictis Conſtitutionibus conſtituta, & ordinata ſunt, confirmantes, & innovantes, hac noſtra in perpetuum valitura Conſtitutione ſancimus, ſtatuimus, & ordinamus, ut ſequitur.

De Signatura Gratiæ, & Juſtitiæ.

§. 1.

1. IN primis, quod nullus Referendariorum Commiſſionem expediat, in qua non adſit a tergo nomen Procuratoris, ſeu impetrantis, noti ſaltem ipſi Referendario, cujus ſolius citatio ſufficiat in reformatione ipſius.

2. Verum ipſi Procuratores, ſeu impetrantes ſuum nomen a tergo manu propria inſeribant, & de mendacio convicti, juxta juris diſpoſitionem puniantur.

3. Ubi vero in Commiſſionibus expediendis requiritur citatio partis, una ſaltem citatio una die pro altera fieri debeat perſonaliter, aut factis diligentiis per duos Curſores (ut moris eſt) dimiſſa copia.

4. Atque in ipſis citationibus apponatur ſemper nomen Referendarii, alioquin Referendarii ipſi Commiſſionem non expediant.

5. Similiter nullus Referendariorum, propoſitas, & rejectas in Signatura Juſtitiæ Commiſſiones, in Signatura Gratiæ coram Nobis proponere audeat, niſi per Signaturam Juſtitiæ ad eamdem Signaturam Gratiæ remiſſæ fuerint, vel niſi talis ſit materia, quæ ſcientiam noſtram requirat, & tunc præhabita ſemper licentia noſtra, & ſucceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum, vel ſaltem Cardinalis Præfecti pro tempore Signaturæ Gratiæ, qui parte audita deliberare poterit an cauſa proponenda ſit.

6. Nec in antiquis, & arduis materiis, in quibus plures hinc inde expeditæ fuerint Commiſſiones, & in avocatoriis a prioribus judicibus, & quovis modo præjudicialibus, Referendarii manum apponant, niſi prius citata coram eis parte intereſſe habente.

7. Et cum agitur de revocatione, aut moderatione alicujus præinſertæ, ſimiliter manum non apponant, niſi in præinſerta appoſitum ſit nomen Referendarii, qui illi manum appoſuit, ut rationem reddere, & eam juſtificare poſſit.

8. Nec etiam reformatio, ſive moderatio ejuſdem præinſertæ a Præfecto Signaturæ Juſtitiæ, niſi nomen Referendarii, ut præmittitur, in ipſa præinſerta appoſitum fuerit, aliquo modo ſignetur.

9. In Commiſſionibus appellationum ab interlocutoriis manus non apponatur, niſi expreſſo relevanti gravamine, neque in Commiſſionibus appellationum a definitiva cum clauſula, aut vim definitivæ habente, niſi res adeo exprimatur, ut videat Referendarius, an tale ſit gravamen, quod per definitivam reparari non poſſit, & ſi in Commiſſione appoſita fuerit clauſula, *Cum toto negocio principali*, tunc addatur, *Juſtificato tamen dicto gravamine*. Et idem ſervetur, quando eſt appoſita clauſula, *Quam, & quas* quæ tamen non ſit reſtricta per ſola verba, *de, & ſuper præmiſſis*.

10. Et nihilominus in ſupradictis Commiſſionibus appellationum ab interlocutoriis, ſemper citetur pars, etiamſi exprimatur gravamen, ut ſupra dictum eſt, quod per definitivam irreparabile videatur.

11. Et ab exceſſiva taxatione expenſarum

rum ſemel tantum appellatio committatur, & duæ ſententiæ habeant vim trium.

12. Ubi pars Commiſſionem aliquam doloſe extorſerit, & ob id Commiſſio reformata fuerit, Præfectus manu regia, & executive, expenſas factas in reformatione Commiſſionis reſtituere faciat, ſine litis minime expectato.

13. Commiſſio pro dilatione, vel alternativa, ſemel tantum concedatur, quam qui jam impetraverit, lapſo trimeſtri aliam, niſi a Nobis, vel Succeſſoribus noſtris, & Signatura noſtra Gratiæ impetrare nequeat, & impetrata non ſuffragetur, nec tribuat Juriſdictionem.

14. Abſtineant præterea Referendarii ab appoſitione manuum in Commiſſionibus nullitatum, & attentatorum, niſi exprimantur nullitates ex defectu juriſdictionis, citationis, vel mandati, & ipſa attentata.

15. Item in Commiſſionibus moleſtationum, & jactationum, niſi addita clauſula, *Dummodo non ſint judicialiter illatæ*.

16. Et omnino abſtineant ab illis, in quibus narratur pronunciatum fuiſſe, prout in cedula.

17. Nec etiam manum apponant in Commiſſionibus prorogationis fatalium in cauſis criminalibus, nec illa concedatur ultra primam vicem, niſi prævia præſcriptione judicis aſſerentis, Commiſſionem ſibi ſignandam videri, & citato Fiſco.

18. In Civilibus autem prorogationes hujuſmodi ultra primam vicem nonniſi ex cauſa concedantur.

19. Et ſimiliter inſtantia, quæ cauſis diſcuſſionum præſcripta eſt, nullo modo, niſi ex magna cauſa, & per Signaturam noſtram Gratiæ, prorogetur.

20. Quilibet autem Referendarius teneatur recipere contra Commiſſiones, & eas omnino in eadem Signatura proponere, eoque caſu ſufficiat partem adverſam per quinque dies ante Signaturam fuiſſe modo ſuprafcripto citatam.

21. Cauſæ matrimoniales, & criminales Clericorum, & aliarum perſonarum Eccleſiaſticarum committantur iis tantum, quibus diſpoſitum eſt per Concilium Tridentinum committendas eſſe.

22. Cauſæ vero criminales Laicorum in Terris Eccleſiæ, locorum Gubernatoribus committantur.

23. Regens Cancellariæ, & alii officiales ad expeditionem Commiſſionum Signaturæ Juſtitiæ deputati abſque mora receptis Commiſſionibus illas expediant, nec ſub quovis prætextu illas penes ſe retineant. Et qui illas per turnum diſtribuere debent, illas ſine aliqua ordinis ipſius turni perverſione diſtribuant, illaſque ad bancum Curſorum etiam irrequiſiti, ſine mora tranſmittant, ſub pœna privationis officii, & aliis arbitrio noſtro, & Succeſſorum noſtrorum Rom. Pontificum.

De Camerario, & Camera Apoſtolica.

§. II.

1. Camerarius, Præſidentes, & Clerici Fiſci noſtri negociis incumbant, utque illud liberius, & facilius facere, & exequi poſſint, cauſis inter Fiſcum noſtrum, ac privatos juxta propriam eorum Tribunalis naturam contenti ſint, & propterea a cognitione cauſarum inter privatos etiam per viam appellationis, etiam ex terris Eccleſiæ ad Sedem Apoſtolicam interpoſitæ omnino abſtineant, niſi cauſæ a negociis Fiſcalibus dependeant, aut ab illis originem trahant.

2. Similiter abſtineant a Commiſſionibus, & avocationibus cauſarum, necnon literis monitorialibus, & inhibitoriis, & ſequeſtrationibus, & aliis hujuſmodi, ubi non agitur de intereſſe Fiſci, etiam in terris Eccleſiæ, cum hæc ad Signaturam noſtram ſpectare noſcantur, & aliàs ordo Judiciorum multipliciter confundatur.

3. Permittimus tamen Camerario pro minori pauperum diſpendio, ut cauſas appellationum a ſententiis definitivis, vel earum vim habentibus interlocutoriis, intra quadraginta milliaria ab Urbe, in rebus minimis, & profanis ſumma viginti quinque ducatorum non excedentibus (de quo diſpoſitive mentio fieri debeat) per ſimplices literas, aliàs juxta formam juris, & juxta ſolitum, committere poſſit.

4. Inſuper, ne delicta impunita remaneant, ab abſolutionibus, & remiſſionibus delictorum quorumlibet, etiam levium, aut illarum Commiſſionibus, necnon ſalvis conductibus pro delinquentibus, etiam de delictis extra terras Eccleſiæ commiſſis, omnino abſtineant.

5. Similiterque a moratoriis dilationibus, nec etiam ad modicum tempus.

6. Necnon literas Camerales pro adipiſcenda poſſeſſione beneficiorum Eccleſiaſticorum, etiam Nobis, ac Sedi Apoſtolicæ reſervatorum, ac prorogationem temporis ad expediendas literas Apoſtolicas quarumcumque gratiarum, aut ad ſolutionem annatarum, vel Collegio Cardinalium, aut Officialibus debitorum, minime concedere valeant.

7. Clerici Cameræ, cum nullam Juriſdictionem, ut ſinguli, ſed tantum collegialiter, & in plena Camera habere noſcantur, nihil expediant privatim, & ſingulariter, nec aliquas literas, aut patentes de quacumque re ſubſcribant, niſi ex commiſſione eis facta in eadem plena Camera, in qua omnia clare, & diſtincte proponi, ac in libro propoſitionum adnotari debeant, vel niſi agatur de negociis Guberniorum, & Præſidentatuum, & Præfecturarum, quæ privatim juxta ſolitum expedire poſſint.

8. Notariique in expeditionibus, & ſcripturis deſuper conficiendis de propoſitione, & commiſſione hujuſmodi mentionem expreſſam facere teneantur.

9. Sed, & tam Camerarius, quam Clerici ipſi, ultra prohibita in præſenti reformatione, a quibuſcumque licentiis, gratiis, & indultis de rebus ſpiritualibus, in forma gratioſa, vel commiſſaria, etiam cum clauſulis juſtificativis, & aliis tam in Terris Ec-

Eccleſiæ ; quam extra illas, omnino abſtineant.

10. Et ſimiliter a quibuſcumque aliis expeditionibus, quæ ſibi ratione ſuæ ordinariæ Juriſdictionis propter publicam utilitatem expreſſe, per literas ſuarum facultatum, conceſſæ non reperiuntur. Nec prætextus conſuetudinis, aut quaſi poſſeſſionis, etiam antiquiſſimæ, & immemorabilis in ſimilibus concedendis eis ſuffragetur, etiam ſi conſuetudo, vel quaſi poſſeſſio hujuſmodi per literas aliquorum Pontificum generaliter approbatæ fuerint.

11. Conſtitutio fel. recor. Pii Papæ IV. ſuper reformatione Tribunalis Cameræ Apoſtolicæ incip. *Cum inter cæteras*, ſub datum Kalend. Novembris, Anno 1564. juxta ſolitum legatur ſingulis annis in prima Camera menſis Octobris.

12. Cauſæ conjunctorum, & propinquorum alicujus Clerici ad quartum gradum excluſive, ipſi Clerico nullatenus committantur, nec quiſquam eorum ſibi commiſſas audiat, ſed eas expreſſa cauſa recuſet.

13. Nec etiam in diſcuſſionibus, & deciſionibus tam illarum, quam aliarum quarumcumque cauſarum, in quibus aliquod intereſſe prætendere poſſet, ſive Clericus, ſive Aſſiſtens ille ſit, ullo modo intereſſe, nec ullum votum habere, ſed ſtatim a dicta Camera, etiam dum cauſa proponitur, etiam injuſſus (cum in hoc ignorantiam prætendere non poſſit) egredi debeat, & ſi ſecus fecerit, Clericus per menſem ſuſpenſione ab exercitio, & perceptione emolumentorum ſui officii aliis Clericis applicandorum ipſo facto incurrat, Aſſiſtens verò jocalium, & ſalarii exactione, aliis Aſſiſtentibus applicanda, ipſiuſque Cameræ ingreſſus trium menſium ſpatio mulctetur.

14. Quicumque autem, ſive ex Clericis, ſive ex aliis Cameralibus prædictis ab aliquo ſuſpectus in cauſa recuſatus fuerit, recuſans non niſi expreſſa ſuſpicionis cauſa audiri, illaque expreſſa abſente recuſato, ut ſuſpecto in Camera diſcuti, eaque a pluribus approbata, ſuſpectus ipſe in hujuſmodi cauſa nullo modo ſe intromittere, aut intereſſe debeat, ſi vero ſuſpicio probari nequiverit, nulla ejus allegatæ ratio habeatur.

15. Caveant autem appellationes a decreto vim definitivæ habente ullo pacto recipere, neque alias appellationum cauſas committere, niſi gravamine, & gravaminis cauſa ita expreſſa, ut Camera poſſit intelligere, & deliberare, an appellatio ſit admittenda necne, & in omni caſu nonniſi citata parte hæc fiant.

16. Ad hæc pauperum Advocatus, necnon Fiſci tam Advocatus, quam Procurator, Commiſſarius, & quivis alius de eadem Camera, ſub eiſdem & aliis Noſtro, & Succeſſorum Noſtrorum arbitrio pœnis, non ſcribant in cauſis privatorum in Cameræ Tribunali pendentibus, exceptis pauperum cauſis, & reſpective iis, in quibus Camera alicui adhærendo partem facit in judicio, vel in quibus alias de Fiſci, & Cameræ intereſſe agitur.

De Gubernatore Urbis, & ejus Tribunali.

§. III.

1. LOcumtenens Civilis Gubernatoris Almæ Urbis pro tempore exiſtentis, unus dumtaxat ſit, legum ſcientia, vitæque probitate, & Romanæ Curiæ experientia inſignis, & ex hoc loco, qui ab Urbe diſtet ſaltem per quadraginta milliaria oriundus, qui omnes cauſas civiles, tam Commiſſarias juxta formam Commiſſionum, quam ordinarias, vel alias in ipſo Tribunali introducendas, juxta ſuas facultates cognoſcat, terminet, & decidat. Audientiam terminorum, pro quibus litigantes pro certa hora citati non ſint, in Sala Palatii Gubernatoris circa horam vigeſimam pro Tribunali ſedendo teneat. Jus reddat ſingulis diebus, exceptis feſtivis de præcepto, aut conſuetudine Almæ Urbis, necnon diebus Coronationis Pontificis viventis, ingreſſus Gubernatoris, Jovis, Lunæ, & Martis immediate ante Cineres, ac ipſius diei Cinerum, totius Hebdomadæ majoris, Commemorationiſque omnium fidelium defunctorum, & vigiliæ Nativitatis Domini.

2. Significationes per viam recurſus concedendas ſemper concedat cum clauſula, non tamen in contumaciam.

3. In cauſis ordinariis, vel via ordinaria introducendis, etiamſi ad probationem producantur cedulæ, jura, & inſtrumenta obligationum Cameralium, non relaxet mandata exequtiva, ſi reſpectu ſummæ, vel valoris rei, vel aliàs ex natura cauſæ de qua agitur, dictæ cauſæ ſint appellabiles, niſi elapſis decem diebus datis ad appellandum, & ſervatis ſolitis terminis ad docendum de legitima appellatione, & ejus legitima proſequutione, & conſtito ſibi de re judicata.

4. Suſpectos poſt litem conteſtatam, vel pro conteſtata habitam, allegari non poſſit, niſi a principalibuſmet, vel eorum Procuratoribus ad id ſpeciale mandatum habentibus, & ea certa cauſa per eos in actis ſpecificata, & jurata, a Gubernatore pro legitima approbata.

5. Ab ejus ſententiis definitivis appelletur ad Nos, noſtramque ſanctam Sedem Apoſtolicam in cauſis appellabilibus: in quibus vero de jure recurſus datur, recurratur ad Gubernatorem, qui cauſas hujuſmodi recurſus per ſeipſum, vel alium ab eo deputandum juxta ſuas facultates expediat. Qui deputandus, tam in ipſis cauſis recurſus, quam in illis, in quibus loco Locumtenentis uti ſuſpecti recuſati a Gubernatore deputabitur, & in cauſis quoque commiſſariis, in quibus reſcripto Signaturæ a Gubernatore ſimiliter deputabitur, ea dumtaxat emolumenta recipiat, quæ ut mox dicetur, Locumtenens recipere poſſet, & nihil penitus ultra ſub pœnis eis indictis.

6. Recurſus, ut ſupra ad Gubernatorem a Locumtenentis, vel deputandi decretis, & ſententiis petendi, infra decem dies dumtaxat peti debeant, & tunc exequutionem

non retardent, uſquequo Gubernator hujuſmodi recurſus non admiſerit.

7. Locumtenens habere debeat ſcuta auri inauro quinque a quolibet ex duobus Notariis cauſarum civilium hujus Curiæ, ipſi tantum Locumtenenti quolibet menſe in ejus principio ſolvenda, & percipere poſſit julium unum pro ſingulis infraſcriptis expeditionibus. Videlicet pro quolibet mandato exequutivo, non tamen in contumaciam. Pro quolibet Areſto in carceribus. Mandato de excarcerando, ſignificatione Dotali, aut vigore termini, aut in vim litis pendentiæ, aut litis finitæ, aut ſtante depoſito, vel negatione, aut data cautione de ſtando juri, & judicatum ſolvendo conceſſa. Et etiam pro quolibet citatione, vel inhibitione vigore commiſſionis, aut extra Curiam decreta, dummodo in quolibet ipſorum caſuum agatur de re, vel ſumma ſcutorum auri ſeptem, qui conſtituunt julios ſeptuaginta ſeptem.

8. Gubernator Urbis cumulative procedere valeat in omnibus, & quibuſcumque cauſis criminalibus, in quibus Camerarius Ripæ vigore ſuarum facultatum procedere poteſt, ita ut inter eos juxta ſolitum ſit locus præventioni.

9. Habeatque Juriſdictionem in Hebræos, prout infra diſpoſitum eſt.

De Auditore Cameræ, & ejus Tribunali.

§. IV.

1. IN primis, quoad formam, & exequutionem obligationis Cameralis, mandamus ſervari ſtylum hodiernum, ut ſcilicet quis obliget ſe, hæredes, & bona in ampliori forma Cameræ, cum ſolitis clauſulis, & renunciationibus, citra tamen conſtitutionem Procuratorum, & qui voluerit arctius obligari, conſentiat relaxationi mandati exequutivi, aut illud in ſe ſuſcipiat, unica, ſi ſic placuerit, citatione, aut intimatione præcedente. Nec ullo umquam tempore renovetur vetus illa cenſurarum ſuſceptio jam antiquata, & a Curia eliminata.

2. Minuſque ad dictarum cenſurarum relaxationem deveniatur, niſi in juris ſubſidium, & factis prius diligentiis in locis deſtinatæ ſolutionis, prout hactenus fieri conſuevit.

3. Et ſi parti petenti, ac debitum agnoſcenti danda videbitur aliquando longior aliqua dilatio ad ſolvendum, intra quam nullum omnino mandatum, aliudve exequutionis genus relaxari poſſit, ea erit dierum triginta ad ſummum, aut etiam viginti, vel minor arbitrio Judicis, qui pro debitoris qualitate, ac debiti ſumma, quem mal uerit de prædictis terminis, eliget. Hoc tamen omnino obſervando, ut nonniſi ſimpliciter, & abſque ulla conditione, proteſtatione, vel reſervatione, quæ confeſſioni ſit contraria, debitum confitenti concedatur, & qui aliter, aut præmiſſa aliqua proteſtatione, vel reſervatione petere, aut ſuſcipere voluerit, repellatur. Et nihilominus proteſtatio, vel reſervatio forte clandeſtine, aut aliter facta, quoad præjudicium dictæ confeſſionis, & ſuſceptionis termini pro infecta omnino habeatur, & nullius ſit roboris, & momenti. Et ſi poſt decretum, aut etiam Actori a Notario traditum mandatum exequutivum, Judici præfatam dilationem concedere viſum fuerit, nec reus intra eam ſolverit, Actor abſque alio novo judicio, citatione, vel mandato, ſed eodem illo, quod antea decretum, vel relaxatum, aut traditum fuerat, exequutionem ſuam proſequatur.

4. Quodque ſuperſeſſoriæ, ſeu (ut vocant) non gravetur, aut inhibitiones, vel dilationes non concedantur, præterquam in vim ſuſceptionis cenſurarum, vel termini judicialis a debitore ſuſcepti, & niſi adjecta hac conditione, dummodo alium terminum ab ipſo, vel alibi non ſuſceperit. Et tam pro dictis ſuperſeſſoriis, quam pro illarum revocationibus juxta ſtylum dicti Tribunalis conſuetum nihil prorſus recipiatur, ſed gratis, etiam pro ſigillo, ac ſine ulla Secretarii, Judicis, aut cujuſcumque alterius perſonæ mercede concedantur.

5. In cauſis criminalibus, in locis Nobis, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ immediate ſubjectis, impoſterum non decernantur, neque relaxentur monitoria contra aliquem in prima inſtantia, niſi per Auditorem Cameræ pro tempore, facto prius verbo nobiſcum, ſeu cum Romano Pontifice pro tempore exiſtente, præterquam in caſibus in Bulla in Cœna Domini legi ſolita contentis; in quibus nihilominus, quando monitoria extra Italiam decernenda erunt, in locis Nobis, & eidem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ non ſubjectis, vel alias contra Officiales Curiales exemptos, & contravenientes inhibitionibus, & literis Apoſtolicis, vel etiam pro rebus dependentibus a cauſis criminalibus coram Auditore Cameræ pro tempore legitime introductis, ac pendentibus, hujuſmodi monitoria non relaxentur, niſi facto prius verbo Nobiſcum, ſeu cum Romano Pontifice pro tempore exiſtente.

6. Nec decernat Monitoria ſpecialia in cauſis profanis, etiam in terris Eccleſiæ, ultra quadraginta milliaria ab Urbe, quando valor cauſæ non excedit ſummam centum florenorum.

7. Appellationes non aliter recipiat, audiat, vel admittat, quam ſi exhibita fuerit Notario in actis ab appellante fides publica, ſeu publicum inſtrumentum (ita quod ſimplex copia, nec recipiatur, nec admittatur) ſententiæ, a qua extitit appellatum eaque ſit definitiva, vel vim habeat definitivæ, neque aliter earum ratione inhibeat, quam inſerto in literis inhibitionis toto fidei, ſeu inſtrumenti hujuſmodi tenore, & expreſſa clauſula: Quatenus a definitiva, vel vim definitivæ habente appellatum ſit. Facta tamen fide de petitione appellationis, & Judicis, ſive Notarii denegatione,

Au-

Auditor inhibere, & in cauſa procedere poſſit.

8. In expeditionibus vigore hujuſmodi appellationum apponatur clauſula: Et quatenus re vera ſententia non ſit definitiva, vel vim definitivæ non habeat, præſentes literæ nullius ſint roboris, vel momenti.

9. In monitoriis generalibus reſervet facultatem etiam Ordinario loci, abſolvendi incurrentes cenſuras in eis contentas.

10. Item non decernat ſequeſtra in cauſis beneficialibus, in quibus procedere poteſt, niſi juxta formam Conſtitutionis felicis recordationis Clementis Papæ Quinti Prædeceſſoris noſtri, quæ incipit: *Ad compeſcendas*, prout ſervatur in Rota, & in illis ſemper apponatur clauſula, Proviſo quod de fructibus ſequeſtratis cultus divinus manuteneatur, animarum cura exerceatur, & alia onera beneficio incumbentia ſupportentur.

11. Mandata de manutenendo numquam, niſi ſervatis ſervandis, & parte legitime citata, decernat, aut concedat.

12. Idemque in ſequeſtris, & in mandatis ſuſpicionis fugæ ſervet, niſi aliqua ratione timendum ſit Judicis arbitrio de ſuſpicione fugæ, vel bonorum dilapidatione, quo caſu juramentum præſtari debeat de ſuſpicione fugæ, vel de metu dilapidationis bonorum.

13. Non decernat contra Epiſcopos, & iis Superiores, monitoria ad perſonaliter comparendum, niſi prævia commiſſione ſignata manu noſtra, aut pro tempore exiſtentis Romani Pontificis, & pro decreto monitorii ad perſonaliter comparendum nihil recipiat.

14. Non concedat, neque dari permittat Auditor remiſſoriam ad partes examinandum, vel repetendum citata parte teſtes ad inſtantiam Fiſci, vel probandam ejus intentionem, ſed advocentur teſtes ad Curiam, vel cauſa remittatur ad partes, ubi delictum eſt commiſſum.

15. Nec minus concedat literas ad partes pro capiendis indiciis contra aliquem, niſi prius in Curia ipſimet Auditori Cameræ ejus arbitrio aliqualiter conſtiterit de delicto.

16. Et in cauſis ordinariis Auditor prædictus, ſeu ejus in civilibus Locumtenens non recipiat ſportulas, neque Notarius aliquid pro nota ſententiæ, ſed in cauſis commiſſariis, & declaratoriis contumacialibus tantum.

17. Præterea Auditor non concedat monitoria, ſeu inhibitiones in vim Conſtitutionis Eugenianæ ad favorem Curialium, niſi pro illis, qui ſaltem per annum in Curia continue reſidentiam fecerint.

18. Ut tollantur controverſiæ inter Tribunalia Curiæ, & unicuique ſua juriſdictio ſervetur, declaramus executionem obligationis in forma Cameræ ad prædictum Auditorem Cameræ privative ad alia Tribunalia pertinere, præterquam in inſtrumentis dependentibus a cauſis, & actis in aliis Tribunalibus hujuſmodi geſtis, ac ſine præjudicio motus proprii in favorem Populi Romani editi, & quo ad Clericos ratione originis, vel Beneficii, Romanos, & loca pia, locus ſit præventioni inter ipſum Auditorem, & noſtrum in Urbe Vicarium.

19. Et quoad præventionem inter ipſum, & forum Capitolinum in cauſis vertentibus inter Cives, & Incolas, ſtatuimus, & declaramus, nomen Incolarum juxta juris communis diſpoſitionem eſſe intelligendum: & ubicumque ſuper hoc dubitari contigerit, orta inter Tribunalia differentia, ad Præfectum Signaturæ Juſtitiæ recurri mandamus, qui hunc articulum manu regia ſine ſcriptura, omni, & quacumque appellatione, & recurſu remotis, in quolibet caſu controverſiam terminet, & decidat.

20. Citationes autem extra Urbem exequutæ, quarum vigore hodie coram Auditore Cameræ ad exequutionem obligationis Cameralis procedi ſolet, reproducantur infra menſem ab exequutione earum in partibus facta, alioquin pro circumductis habeantur.

21. Literas Apoſtolicas, quibus certus, qui per ſeipſum procedat, exequutor præſcriptus eſt, nullo modo Auditor prædictus exequatur, ſed & omnes præterea, in quarum exequutione pars vocanda fuerit, non aliter exequatur, quam ſervatis pro rerum contingentia Conſtitutionibus felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, niſi ipſis Conſtitutionibus derogatum fuerit expreſſe in literis, quæ fuerint exequendæ: ſed & tunc, ne quemquam extra Diœceſim ultra tot dietas evocet, quot in ipſis literis expreſſum erit, exceptis literis penſionum, quarum ſolutio in Romana Curia deſtinatur, & his omnibus, quibus ipſe nominatim exequutor præſcriptus fuerit: his enim caſibus poſſit ad ſe undecumque, & quocumque partes evocare, neve aliis vices ſuas committat, vel ſubdeleget, quam conſtitutis in dignitate eccleſiaſtica, aut aliis, quibus Sedes Apoſtolica cauſas committere ſolet.

22. Monitoria generalia vulgo, ſignificavit appellata, quæ ſcilicet, ut aliquid reveletur, ſeu reſtituatur, aut probetur, cum cenſuris eccleſiaſticis publicari ſolent; nullo modo decernat, ſive expediat.

23. Similiter nihil ſine ſpeciali noſtra commiſſione decernat, aut faciat, aut mandet, quod Epiſcopos, aut alios locorum ordinarios impedire poſſit, ne ad exequutionem decretorum Sacri Concilii Tridentini, correctionemque morum libere procedant.

24. Ab omnibus autem, & ſingulis iis, quæ ad ejus juriſdictionem ſecundum præmiſſa pertinere nolumus, uſque adeo abſtineat, ut neque monitoria, neque citationes, neque inhibitiones, neque ſequeſtra, neque mandata de manutenendo, neque aliud quicquam quocumque ſub prætextu ſuper iis, aut ipſe decernat, aut ab aliis decreta revocet, & pariter ejus Notarii

rii nihil omnino expediant, aut etiam ſcribant ſub pœna ſcutorum quingentorum pro qualibet vice Cameræ Apoſtolicæ applicandorum, & ſi adſit accuſator, vel inſtigator, ei quarta pars pœnæ ſolvendæ detur.

25. In cauſis vero ſui fori civilibus, etiam in quibus ſummarie, & ad inſtar beneficialium procedendi ei conceſſa eſt facultas, nunquam omnino ad pœnas contumaciales deveniat, ſed potius receptis probationibus ad negocium principale ſpectantibus, datoque competenti termino parti abſenti, demum ſuper his ſervatis ſervandis deffinitive pronunciet, etiam ſine litis conteſtatione.

26. Ne autem contingat, ut abſentes, & in remotiſſimis ab Urbe partibus degentes, maxima itineris incommoda, & diſpendia pati abſque culpa compellantur, dum ob prætenſum delictum ad comparendum perſonaliter moniti comparent, & inculpabiles reperiuntur, neminem poſthac extra Urbem exiſtentem ad comparendum perſonaliter moneat, niſi facto verbo nobiſcum, & Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, de quo verbo habito fiat mentio in literis monitoriis.

27. In cauſis, quæ ordinarie ſecundum Auditoris facultates in ejus Tribunali introductæ fuerint, vel introduci potuerint, ſive poſt cœptam cauſam ſuperveniat commiſſio, ſive ante impetrata ſit, ſive in prima, ſive in ulteriori inſtantia, nulla in re augeat impenſam, ſed quoad hoc habeatur ſemper cauſa pro ordinaria, itaut etiam ratione ſententiæ, neque Notarii, neque Judices quicquam propterea accipiant ultra id, quod accipere potuiſſent, ſi commiſſio non adeſſet.

28. Permittimus tamen ejus in civilibus Locumtenenti in cauſis per commiſſionem ab initio introductis, etiam ſui natura ordinariis, ob magnam laborum aſſiduitatem, & emolumentorum tenuitatem, ſportulas moderatas juxta præſentem Conſtitutionem recipere. Declarantes nihilominus, in reliquis omnibus cauſas intelligi ordinarias, nec Notarios quicquam amplius exigere poſſe, aut debere, quam in aliis ordinariis permiſſum eſt.

29. Quodque Auditoris Cameræ pro tempore exiſtentis Locumtenens mandata exequutiva, niſi prius ipſemet Locumtenens in libro expeditionum diem ſubſcriptionis manu propria notaverit, ſubſcribere non poſſit.

30. Quodque Auditoris Cameræ pro tempore exiſtentis Judex Locumtenens in criminalibus, pro ſportulis, ſalario ſibi jam aſſignato contentus, nihil percipere poſſit.

31. In cauſis civilibus vero Locumtenenti ſingulis menſibus quinquaginta ſcuta monetæ a Notariis dicti Auditoris Tribunalis pro rata ſolvi, nec aliqua alia portio pro eo retineri debeat.

De Auditorio Rotæ.

§. V.

1. CONſtitutiones felicis recordationis Innocentii VIII., Pii IV., & aliorum Prædeceſſorum noſtrorum innovantes, & Auditorium noſtri Palatii, in quo univerſorum Chriſtifidelium graviores cauſæ mature cognoſcuntur, & juſte terminantur, novis prærogativis augentes, volumus, & ordinamus, ut unica tantum commiſſio in qualibet inſtantia ſufficiat, & illius vigore Auditor cauſam ſibi commiſſam cognoſcere, & cum omnibus, & ſingulis dependentibus, & emergentibus, ac aliàs quomodolibet incidentibus decidere valeat.

2. Poſſit etiam Auditor ſine nova Commiſſione præfigere terminum ad docendum de attentatis, & nullitatibus, & cauſis, propter quas quis in integrum reſtitui debeat, ac illo elapſo, & non docto, ad cauſæ expeditionem procedere, necnon remiſſorias decernere, dilationes concedere, liquidationes fructuum in partibus delegare, ac omnia, & ſingula alia uſque ad finalem ſententiarum ſuarum exequutionem incluſive facere, quæ de jure Ordinarii facere poſſunt.

3. Necnon poſſit Auditor præfigere terminum ad docendum de appellatione, & ejus legitima proſequutione ad effectum procedendi ad exequutionem ſententiæ latæ in cauſa appellabili, in qua condemnatus non appellavit.

4. Inſuper, & tempus quadriennii in cauſis reſtitutionis in integrum poſſit Auditor prorogare arbitrio ſuo.

5. Et tam dictam, quam omnes alias facultates ſibi vigore, vel Innocentianæ, vel Conſtitutionis Pii Quarti, aut aliorum Summorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum competentes extendimus, & habere locum decernimus, etiam in cauſis cuilibet Rotæ Auditori extra Rotam commiſſis.

6. Prorogationes autem fatalium, ſæpius, & paſſim non concedat, ſed tantum ex aliqua honeſta cauſa, ac prævia illius cognitione arbitrio Rotæ.

7. Auditor tamen in aliqua cauſa, ſive magni, ſive parvi momenti exiſtat, etiamſi ejus deciſio clari juris eſſe videatur, deffinitivam ſententiam, vel interlocutoriam vim definitivæ habentem ferre non valeat, niſi cauſa in Rota propoſita, & habitis votis Coadjutorum, niſi partes in actis expreſſe conſenſerint, quod cauſa ſine voto eorumdem expediri poſſit.

8. Idemque in aliis quibuſvis præjudicialibus decretis ſervari volumus, ſi actor, vel reus, ut negotium in plena Rota cognoſcatur, inſteterit.

9. Item ſententiæ latæ per Auditores, prout in cedula, ut moris eſt, vel per viam termini proſervato, ſubſcribantur, & publicentur in actis intra quindecim dies, & in ultimi anni audientia infra menſem, alioquin pronunciationes, & termini hujuſmodi pro circumductis habeantur.

Ter-

10. Termini etiam pro ſervatis habiti & cedulæ ipſarum ſententiarum, quæ interdum per alium Notarium, quam actuarium ipſius cauſæ, ad referendum accipi conſueverunt, referantur ipſi Notario cauſæ cadem, vel ſequenti die, qua recipiuntur, in ultimis vero audientiis ſaltem infra triduum. Et ſi Auditor, qui pronunciavit, prout in cedula, vel terminum habuit pro ſervato, retinuerit citationem penes ſe, illam Notario cauſæ ſimiliter intra prædictos dies conſignare debeat, aliàs termini hujuſmodi circumducti, & irriti cenſeantur.

11. Auditor vero non pronunciet in cauſa niſi perfecto regiſtro, & illo ad Rotam delato una cum dictis teſtium, illiſque, ac juribus in eadem Rota, prout res exegerit, lectis.

12. In ultima vero anni audientia, & quandocumque agetur de ferenda declaratoria contra contumacem, etiam regiſtro non perfecto, ex actis originalibus pronunciare valeat, ita tamen, quod pars, ad cujus inſtantiam pronunciatum fuerit, regiſtrum ipſum pro actorum conſervatione quantocitius perfici curare teneatur.

13. Et inſuper, Auditor partibus petentibus copiam deciſionis in cauſa factæ, cum juribus, ac rationibus tradere debeat, prout antiquitus laudabiliter fieri conſuevit.

14. Cauſæ autem propriæ Auditorum, & eorum familiarium, ac conſanguineorum, vel affinium uſque ad ſecundum gradum juxta jus Canonicum computandum, non cognoſcantur in Rota.

15. Nec Auditores in eorum domibus ſubſtitutos, vel doctores, aut alios Juriſperitos, etiam conſanguineos habeant, qui ſubſtituti, vel advocati, aut procuratoris officio fungantur, aut in cauſis Rotalibus, vel eorum proceſſibus, ſeſe quoque modo intromittant.

16. Item Advocati, aut Procuratores conſanguinei, vel affines, uſque ad ſecundum gradum, ut ſupra computandum alicujus Auditoris, ac etiam illius Notarii in cauſis coram eo pendentibus, nullatenus patrocinari valeant.

17. Nec iidem Auditores compellant, aut aliquo modo inducant partes, per ſe, vel per alios, ut aſſumant certum Advocatum, vel Procuratorem, ſed electio hujuſmodi omnino ipſarum partium arbitrio relinquatur.

18. Item Decanus, & alii Auditores præſertim antiquiores attendant, ne aliquid non ſolum contra jus, ſed nec etiam contra ſtylum, & deciſiones antiquas factas in Rota, quæ impreſſæ habentur, quoquo modo decidatur, etiam prætextu æquitatis in jure non ſcriptæ, niſi maxima cum ratione, & diſcuſſione, omnibus votis, ſeu ſaltem illorum duabus tertiis partibus aliter faciendum eſſe judicaverint.

19. Non attendantur præterea aliquæ nullitates in cauſis, præterquam ex defectu juriſdictionis, citationis, vel mandati.

20. A liquidatione fructuum, & expenſarum taxatione ſemel tantum appellare liceat, ita quod duæ conformes rem judicatam faciant.

21. Auditores cauſas ſibi commiſſas ad ſolam partium inſtantiam ad Cancellariam remittere non poſſint, ſed tantum habita licentia a Nobis, vel Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, vel ex juſtis cauſis deductis in Rota, & ab ea probatis.

22. Et ſi Auditor cognoverit in actis adeſſe ſuſpicionem criminis, remittat acta hujuſmodi, vel illorum exemplum, prout res exegerit, ad Judicem ordinarium, & ſi cauſa criminalis præjudicialis fuerit cauſæ civili, in ejus cognitione ſuperſedeat.

23. Quandocumque Judex ipſe ordinarius in cauſis criminalibus coram eo pendentibus indiguerit depoſitionibus teſtium, vel aliquibus ſcripturis ad cauſas criminales facientibus, teneatur Auditor illas, vel earum exemplum, ut præfertur exhiberi facere.

24. Nemini liceat turbare ordinem ſervandum in diſtributionibus cauſarum, ſed illarum commiſſiones diſtribuantur bona fide juxta ordinem Turni, qui nullo prorſus modo, neque a Notariis, nec a quoquam alio pervertatur, prout ſupra de Signatura Juſtitiæ diſpoſitum eſt.

25. Ut autem debitus modus ſportulis imponatur, non poſſint Auditores a partibus, per ſe, vel alium, quovis modo ſportularum nomine aliquid petere, vel exigere, ſed nec a ſponte dantibus ultra taxam infraſcriptam accipere, videlicet.

26. In cauſis pecuniariis, ſeu profanis, aut quæ aliàs pretio quoquo modo æſtimari poſſint, ſi æſtimatio rei, de qua agetur, non excedat ſummam mille ducatorum, aureos decem; a mille vero uſque ad decem millia, vigintiquinque; a decem millibus uſque ad viginti millia, quinquaginta; ab inde ſupra uſque ad quamcumque ſummam, centum. In beneficialibus vero ſi redditus annuus, de quo agetur, non excedat ſummam centum ducatorum, ſimiliter decem; a centum vero uſque ad mille, vinginti quinque, a mille uſque ad tria millia quinquaginta; ab inde vero ſupra, centum aureos pro ſportulis cujuſcumque ſententiæ definitivæ dumtaxat, ut præfertur, accipere valeant. Si vero cauſa æſtimationem non facile recipiat, ſportulæ moderatæ, pro rerum, & perſonarum qualitate juxta taxas prædictas recipi poſſint. Nec aliquid ultra non ſolum ipſis Auditoribus, ſed nec eorum familiaribus, vel conſanguineis, aut aliis quibuſvis perſonis, directe, vel indirecte, quovis quæſito colore, vel ingenio, exceptis eſculentis, & poculentis, quæ triduo conſumi poſſint, ipſarum ſententiarum, aut Auditorum intuitu præſtari poſſit. Quas quidem ſportulas juxta taxam prædictam apud Notarium cauſæ poſt ſubſcriptam ſententiam, & Notario traditam, & non antea, deponi, & Auditori conſignari volumus. Quodque Notarius diſpoſitionem, & conſignationem hujuſmodi in actis notare, & ſpecificare teneatur.

De

De Capitolio, & ejus Officialibus.

§. VI.

1. SEnator, & Judices ipſius poſſint primas inſtantias unica vice eorum arbitrio abſque ulla commiſſione prorogare.

2. Capitaneus appellationum, pro revocatione, ſeu moderatione quarumcumque inhibitionum, ſportulas nullo pacto accipiat: Notarius vero dumtaxat mercedem actus, ſive ſcripturæ.

3. Si petito Conſultore, pars quæ petierit, neglexerit per decem dies inſtare pro illius electione, Capitaneus poſſit per ſeipſum cauſam expedire.

4. Et ſi Conſultor electus, infra duos menſes a die electionis non acceptaverit, vel recuſaverit, ad alterius electionem procedatur.

5. Terminus quinque dierum datus a Statuto Urbis ad redeundum pro apoſtolis, ita & taliter intelligatur, ut ſufficiat interim quandocumque pro apoſtolis redire.

6. Conſervatores Urbis abſtineant ab omni genere munèris, etiam eſculenti, & poculenti, a piſtoribus, laniis, ſalſamentariis, olitoribus, fructarolis, & aliis artificibus, nec ab eis aliquid ſub quovis prætextu accipiant. A quibus etiam abſtinere faciant omnino eorum Scribam, Notarium, Secretarium, Fideles, & alios eorum Officiales, atque in primis extraordinarios, corporali eos pœna coercendo, & deinde ab officio removendo.

7. Nec poſſint de pœnis ſtatutariis, vel per eorum edicta inflictis aliquo modo gratiam facere in totum, & præſertim de corporalibus, nec illas commutare ſine conſenſu ipſorum omnium ſimul convocatorum, & eo caſu non ultra medietatem pœnæ remittere, nec in domo propria ſua ſuper hujuſmodi gratiis aliquid ſignare poſſint, ſed ad earumdem pœnarum exequutionem, poſtquam de illarum incurſu conſtiterit, celeriter procedant.

8. Ad quarum etiam pœnarum præſertim corporalium exequutionem, in eventum, in quem non mittantur exequutioni per ipſos Conſervatores, a die delati criminis intra quindecim dies, quilibet alius Judex ordinarius, & aliàs competens procedere poſſit.

9. Extraordinarius ad officium Extraordinariatus exercendum nullatenus admittant, niſi recepta ab eis cautione ſub pœna ipſis Conſervatoribus beneviſa, de officium ipſum fideliter exercendo, & præmiſſa obſervando, ac de ſeipſos repræſentando pro omni eo, quod in dicto eorum officio committere, vel ommittere poſſent, ac dictis Extraordinariis fidem adhibeant juxta formam decreti aliàs a Conſervatoribus editi, & non aliter.

10. Cogant inſuper extraordinarium majorem ad exercendum officium etiam per ſeipſum, & per ſubſtitutum idoneum ab ipſis Conſervatoribus approbandum.

11. Atque iidem extraordinarius major, & ejus ſubſtitutus, ac minores extraordinarii cogere poſſint quoſcumque, etiam per detentionem perſonarum, ut permittant ponderari carnes, & alia omnia, quæ ſub eorum cura ſint, & pretium denuncient, & recuſantes puniantur prima vice in duplum valoris rei penes eos inventæ: quod ſi alia vice illud idem admiſerint, in duplum, & alia etiam pęna corporali arbitrio Conſervatorum, & nihilominus extraordinarii tam majores, quam minores, omnia Conſervatoribus denuncient, & res taliter inventas nullatenus ſibi retineant, ſed ad ipſos Conſervatores deſerre teneantur.

12. Et Baroncellus, ac alii Exequutores quarumcumque Curiarum eiſdem extraordinariis majoribus, in prædictis, & aliis eorum officium concernentibus, obedire teneantur.

13. Magiſtri Viarum ad vias lateribus ſeu ſilicibus ſternendas, prout eis opus eſſe videbitur, dominos contiguarum domorum cujuſcumque ſint dignitatis, aut ipſis abſentibus, vel ſolvendo non exiſtentibus, illorum inquilinos juris remediis opportunis, ac ſub eorum arbitriis pœnis cogant.

14. Poſſint autem inquilini retinere de penſione ſolvenda ratam ut ſupra per eos ſolvendam, non obſtante obligatione Camerali, aut quacumque exceptione quæ opponi poſſet, & non obſtantibus quibuſvis ſequeſtris, etiam anterioribus.

15. Curentque eaſdem Urbis vias continuo, & Plateas adminus quater in anno, & hoc in Martii, Junii, Septembris, & Decembris menſibus, ab immunditiis purgari.

16. Nullos actus, nullaque negocia, quę alicujus momenti fuerint, ſine rogitu ſui Notarii expediant.

17. Reddant rationem Cameræ ſingulo quoque ſemeſtri, prout in literis ad Cameræ Tribunal ſpectantibus conſtitutum eſt.

18. Edant initio eorum officii edicta ſub nomine Camerarii, & de pœnis in illis, atque etiam in ſtatutis contentis nullam ſine ejuſdem Camerarii, aut ſaltem Clerici Præſidentis mandato gratiam facere poſſint.

19. In cæteris, tam quoad appellationes ab eorum ſententiis, quam quoad reliqua omnia, ſervent omnino ſtatuta de eorum officio loquentia.

20. Submagiſtri vero ſuas relationes, quas tamquam periti facere ſolent, nonniſi medio juramento faciant, & ſi quid dolo, vel fraude egerint, perjurii, & alias pœnas arbitrio Camerarii, & Clerici Cameræ pro tempore Præſidentis incurrant, & ad intereſſe partibus condemnentur.

21. Conſules Artium quarumcumque obſervent earum ſtatuta legitime approbata, & uſu recepta. Nec reaſſumant cauſas, præſertim mercedum, ac miſerabilium perſonarum coram majoribus Magiſtratibus introductas.

22. Minus impediant, aut moleſtent ali-

aliquo modo petitos, ſive æſtimatores a Judicibus electos, ſub pœna privationis, & aliis arbitrio Superioris.

23. Notarii vero ipſorum Conſulum, taxam eis per ſtatuta præſcriptam, & ubi aliqui ipſorum nullam minorem taxam haberent, aliorum, qui illam habent ſequantur, & ſecundum illam exigant.

24. Aſſeſſores prædictorum Conſulum, & aliorum Officialium Curiæ Capitolinæ ſalarium non habentes, caveant ne in cauſis minimis, ideſt a quinque ſcutis infra, quicquam pro eorum voto, ſeu conſilio, & in aliis non ultra ſportulas dictis ſtatutis taxatas, percipiant.

25. Procurator Fiſci Capitolini illud ipſum, in omnibus, & per omnia obſervet, quod Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Procurator, quoad ea ſcilicet Capitula ſuperius adnotata, quæ ipſum etiam concernere, & ſibi convenire poſſint.

De Juriſdictione in Hebræos.

§. VII.

1. GUbernator Urbis poſſit contra Hebræos in criminalibus cauſis procedere, etiam quod agatur inter ipſos Hebræos tantum.

2. In cauſis Cameralibus, ſeu ad Cameram quomodocumque ſpectantibus, aut ad Camerarium, etiam ratione pignorum, aut perſonarum Hebræorum Banchariorum, aut ad Præſides, Camerarius, & Præſides poſſint contra eos procedere.

3. In cauſis furtivorum pignorum quoad Hebræos Bancherios, ſit locus præventioni inter Camerarium, & Gubernatorem.

4. Quoad Auditorem Cameræ Hebræi ſint illius juriſdictioni ſuppoſiti privative quoad alios, ubi agitur de obligatione Camerali, præterquam in dependentibus a cauſis, & actis aliorum Tribunalium juxta ſuas facultates. In criminalibus autem poſſit idem Auditor Cameræ contra eos procedere, prout in præteritum procedere conſueverat.

5. Inter Vicarium, & Senatorem, in delictis, in quibus Chriſtiani ſunt aliquo modo participes, & ſic quando adeſt mixtura delinquentium Chriſtianorum, & Hebræorum, ex officio non autem ad querelam locum habeat præventio, in aliis vero caſibus ſervetur Conſtitutio fel. rec. Julii Papæ III. Prædeceſſoris noſtri diſponens, quod quando agitur inter ipſos Hebræos, habeat Vicarius in eos juriſdictionem activè, & paſſive, quando vero inter alios paſſivè tantum.

De Curia Sabellorum, & Turris Nonæ.

§. VIII.

1. JUdex Curiæ de Sabellis gratuito a Mareſcallo deputetur, adeo ut neque Judici dare, neque Mareſcallo propter hoc accipere quicquam liceat, etiam mutui, vel alio nomine, aut quavis de cauſa, vel prætextu ſive ante, ſive poſt adeptum officium, etiam in vim, vel prætextu cujuſcumque indulti Apoſtolici, vel conſuetudinis, quod, & quam per præſentes expreſſe revocamus, & improbamus, & ut ſupra omnino ſervari mandamus.

2. Deputatio vero Judicis fiat cum participatione, & approbatione Gubernatoris Urbis pro tempore, & fiat ad annum dumtaxat, quo finito, finitum ſit etiam ejus Judicis officium, niſi propter aliquam rationabilem cauſam prorogandum viſum fuerit, quæ tamen prorogatio annum nullo pacto excedat, & ſemel tantum fieri poſſit.

3. Antequam incipiat exercere officium, caveat idoneis fidejuſſoribus de ſtando Syndicatui, & finito officio etiam ſi nec querelatus, nec requiſitus fuerit, offerat ſe Syndicatui coram Gubernatore Urbis præfato: ille vero 40. diebus Syndicatum abſolvat, Judicemque prout jure faciendum erit, vel abſolvat, vel condemnet, & puniat. Quod ſi intra dictorum dierum numerum non fecerit, Camerarius S. R. E. qui tunc erit, duos viros deputet, qui intra alios viginti dies hujuſmodi Syndicatum peragant: lapſis autem dictis terminis pro abſoluto habeatur.

4. Commentarienſis, & Capitanei, nec non exequutorum ejuſdem Curiæ munia per idoneos, & fidos miniſtros gerantur, & neque vendantur, neque locentur ullo modo, nec quicquam pro illis conſequendis, aut exercendis quovis nomine, & prætextu ſolvatur, vel reſpondeatur, etiam vigore contractuum, aut locationum de præterito factarum, quæ per præſentes nullæ, & irritæ intelligantur, & qui aliquid ſolverint, vel reſponderint, officio privati ſint, & publice fuſtigentur.

5. Turris Nonæ Judex non ſe intromittat in cauſis ſummam decem ſcutorum excedentibus, nec in criminalibus niſi levibus, & minimis.

6. Et dictus Judex Turris Nonæ coram Gubernatore præfato in fine cujuslibet anni Syndicatui ſe offerre, & ſtare teneatur, prout de Judice Curiæ Sabellorum ſupra dictum eſt.

De Curia Ripæ, & Ripettæ.

§. IX.

1. RIpettæ Præſes, aut Judex, non faciat aliquam compoſitionem, minuſque ſolvere faciat aliquam pœnam quantumlibet minimam, ſub quovis prætextu, niſi ſervatis ſervandis, ac prævio proceſſu, ac decreto, ut ex actis intelligi poſſit, an juſte pœna ſoluta, vel compoſitio facta fuerit.

2. Neque Camerarius, neque Ripettæ Preſes tranſmittant extra Urbem Commiſſarios ad menſurandum paſſus lignorum.

3. Ripæ, & Ripettæ Judices, in fine officii coram Clerico Cameræ ejuſdem Ripæ Præſide Syndicatui ſtare teneantur.

4. Nec Camerarius Ripæ ultra ſex menſes in ejus officio permanere, nec confirmari debeat.

5. Pro mala menſuratione lignorum nullus pœna pecuniaria, ſed corporali, veluti trium ictuum funis, aut fuſtigationis, aut berlinæ arbitrio Judicis puniatur.

6. Camerarius Ripæ aliquas compoſitiones facere non poſſit, niſi præcedente legitimo proceſſu, & decreto, & omnes compoſitiones in libro annotentur.

De Judicibus Criminalibus Urbis, & pertinentibus ad eos.

§. X.

1. JUdices criminales Urbis, ſeu Locumtenentes, & eorum Subſtituti, quibus certum a Nobis ſalarium eſt conſtitutum, illo contenti nihil prorſus, aut pecuniæ, aut alterius cujuſcumque rei etiam minimæ quantitatis a quoquam etiam ſponte dante accipiant, neque pro ſportulis, ſeu propinis ſententiarum, vel pro decretis, abſolutionibus, aut relaxationibus quibuſcumque in quibuſcumque cauſis etiam delegatis, & Commiſſariis, neque quovis alio modo, titulo, vel nomine, etiam muneris, vel regaliorum quamvis eſculentum, vel poculentum, etiam in caſibus alioqui de jure, vel quacumque Conſtitutione permiſſis, ſub privationis officii, & inhabilitatis impoſterum ad quodlibet judicandi munus, & aliis noſtro, & Succeſſorum noſtrorum arbitrio infligendis pœnis.

2. Camerarius, Teſaurarius, & Præſides Cameræ, excepto Præſide Riparum, item Hoſpitalium, Confraternitatum, ac aliorum locorum piorum, ſeu Collegiorum Rectores, & alii quicumque habentes in Urbe juriſdictionem criminalem, & facultatem Judices deputandi, non deputent in criminalibus cauſis alios Judices, quam aliquem ex ordinariis ſibi benevisum, qui nullas debeat recipere ſportulas, ut ſupra ſancitum eſt, & in deſcribendis actis, atque proceſſu, utatur proprio ſui Tribunalis Notario, niſi Notarius deputantis habeat officium titulo oneroſo, & jus ſcribendi etiam in criminalibus, quo caſu ipſe deſerviat in dictis cauſis, etiam apud Judices deputatos.

3. Nullus autem Judicum in cauſis criminalibus procedat, vel ſententiam ferat, niſi Procuratore Fiſcali, vel Commiſſario Cameræ reſpective in omnibus actis, in quibus de jure citari debent, legitime citatis.

4. Minuſque tranſmittantur extra Urbem Monitoria, nec aliquod Judicium ad Fiſci, vel Commiſſarii Cameræ reſpective inſtantiam, introducatur ſine procuratoris Fiſci, vel Commiſſarii Cameræ licentia.

5. Nec quiſquam capiatur ſine indiciis ad inſtantiam cujuſcumque inſtigatoris, niſi in cauſis gravibus arbitrio Judicis, & tunc nonniſi data cautione per inſtigatorem de reficiendo damna, expenſas, & intereſſe, necnon etiam (ſi ita Judici viſum fuerit) de ſe repræſentando.

6. Nec concedant Judices in cauſis Criminalibus ſignificationes aliquas, niſi in cauſis coram ſe, vel in ſuo Tribunali, & aliter datæ non obſerventur.

7. Pariter non relaxent monitoria Criminalia pro contraventione inhibitionis obtentæ in cauſa civili, ſed agatur pro ea civiliter coram Judice, qui dedit inhibitionem, niſi forte contraveniendo fuerit vis aliqua illata, vel injuria realis, aut verbalis in ſpretum inhibitionis, & Judicis contemptum.

8. Contra reum abſentem, & contumacem pro delicto, quilibet Judex competens procedere valeat, nec alter alterius poceſſu impediatur.

9. Non tranſmittantur contra reos abſentes citationes, aut Monitoria ad informandam Curiam ſub pecuniaria mulcta, quando Judex habet in proceſſu probationes, vel indicia contra illos ſufficientia ad tranſmittendum monitorium, ſive inquiſitionem, aut citationem ſuper delicto.

10. Nec comminentur umquam in monitoriis pœnæ corporales majores pœna delicti, pro quo monitio fit.

11. Item inquiſito Reo non fiat inventarium illius bonorum, niſi agatur de delicto, pro quo veniat imponenda pœna capitalis, vel confiſcationis bonorum, aut alia notabilis pœna.

12. Et quando inventarium conficiendum fuerit, non deſcribatur inventarium hujuſmodi in regiſtro, ſed tantum moderata merces pro qualitate rei a Notario accipiatur.

13. Et caſu quo propter rei contumaciam inventarium fieri contingat, nonniſi unicum fiat.

14. Relaxatus ab uno Judice, non poſſit ab alio pro eadem cauſa carcerari.

15. Similiter pro pugnis, & verbis altercatoriis, & injurioſis in rixa, & ex accidenti inter viles perſonas prolatis, aut pro quavis alia ſimplici rixa, miniſque etiam in fraganti reperti non carcerentur, niſi prius ducti ad præſentiam Judicis ſub pœna privationis, & aliis arbitrio ſui Judicis. Et ſi relaxandi erunt, gratis ubique relaxentur.

16. Querelæ Dominorum contra famulos, vel operarios, qui jam Dominos ex cauſa mercedis convenerunt, non recipiantur, niſi facto depoſito, vel data cautione in forma depoſiti Judicis arbitrio, & nonniſi in eo Tribunali, in quo cauſa mercedis pendet, ſi juriſdictionem habeat criminalem.

17. Captus ab incompetenti Judice, vel ab eo, qui non proceſſit, remittatur ad eum, qui proceſſit, ſed captus ab eo, qui proceſſum formaverat, non remittatur, etiam quod ab alio fuiſſet in procedendo, vel in contumaciam condemnando, præventum, quinimo proceſſus omnes, & informationes tranſmittantur ad illum, qui fuit diligentior in captura.

18. Quod ſi ex pluribus delicti conſortibus quilibet aliquem habeat carceratum, remittantur omnes ad eum, qui habet principaliorem in manibus.

19. Curent autem Judices quicumque, ne rei detineantur in ſecretis ultra triduum

ante-

antequam examinentor, niſi cauſæ natura aliud ſuadeat.

20. Et tam reos, quam teſtes interrogeot, deſcriptis, & extenſis a Notario integre verbis omnibus interrogatorii, rejecto prorſus, & ſublato abuſu illo ſcribendi, ad opportunam Domini interrogationem, vel interrogatus reſpondit, aut ſubdens interrogatus, aut ſimili, quem tamquam perniciofum, & uti ſuggeſtivarum interrogationum velamentum, & fraudibus pleoum damnamus.

21. Reſponſiones ſimiliter reorum, & teſtium iotegre de verbo ad verbum, prout ex eorum ore profluunt, etiam quod contra Fiſcum ſint, noo diminute, nec per relationem, & in externæ nationis hominibus adhibito ſcriba, vel interprete illius linguæ perito, fideliter ſcribi faciant.

22. Nec ullo pacto Judicibus liceat, vel Notariis, teſtes, quos ipſi veriſimiliter informatos crediderunt, citatos, ſeu vocatos, extrajudicialiter cum juramento, vel ſine eo interrogare, & non ſcriptis eorum reſponſionibus dimittere, forſan ex eo quod contra Fiſcum deponant, & pro reo, ſeu omnino prævio juramento de veritate dicenda, eorum examen recipiatur, & in ſcriptis redigatur, dummodo non adſit vehemens ſuſpicio ſubornationis.

23. Reorum recognitiooes non fiant niſi Judice præſente, & coram pluribus, nec ullo pacto reus antea ipſi teſti oſtendatur.

24. Teſtes pro Informatione Curiæ nou niſi iu gravioribus carcerentur, & tunc pro relaxatione nihil penitus ſolvant, nec etiam pro alimentis, quæ, vel inſtigator, ſi adeſt, ſolvere debeat, vel Fiſcus.

25. Captum pro uno crimine, ſuper aliis, de quibus indicia non habent interrogare nullo modo præſumant, ſed in hoc, & aliis omnibus occurentibus, Juris communis diſpoſitionem Judices ſervare teneantur.

26. Et in quocumque crimine quantumvis graviſſimo, reos antequam torturæ ſubiiciant, etiam non petentes admittant ad purgandum indicia, data eis indiciorum copia, pro ea tantum parte proceſſus, quam ipſi, petierunt in forma boni extractus, & non regiſtri, cum expreſſione nominum teſtium, & competenti termino ad faciendas defenſiones, & eo pendente detur commoditas carceratis libere loquendi cum eorum Advocatis, & Procuratoribus etiam ſemotis arbitris, niſi tamen qualitas cauſæ aliud neceſſarium ſuadeat, & dicta copia indiciorum detur pauperibus gratis, vel oſtendantur originalia Advocato, & Procuratori Pauperum ſimiliter gratis, & abſque ulla impenſa.

27. Neque cogantur rei declarare ſe habere teſtes curiæ pro rite, & recte examinatis, & quatenus voluerint illos ſic habere, præter abſentes, & mortuos, & ſalvis exceptionibus contra perſonas, & dicta teſtium, ſalvoque jure illos repetendi, talis proteſtatio admittatur, minimeque reiiciatur.

28. Ac teſtes contra reum repetendi, prius examineotur ſuper ioterrogatoriis pro ejus parte datis, deinde ſuper eorum depoſitionibus repetantur.

29. Ac Judices, Auditores, ſeu Locumtenentes Gubernatoris Urbis, ſeu alterius cujuſcumque Magiſtratus habentis facultates procedendi præter, aut contra formam juris, vel ſtatutorum, noo utantur dictis facultatibus, niſi prævio decreto dicti Gubernatoris, vel Magiſtratus, concedente ſibi facultatem ſic procedendi in illa cauſa.

30. Tormento Vigiliæ Judices non utantur, niſi in delictis atrociſſimis, & in quibus etiam urgentiſſima præcedant indicia, & tunc nonniſi de voto Congregationis illius Tribunalis, quo proceditur contra reum, nec umquam reus ſubiiciatur huic tormento Vigiliæ eodem die, quo alio genere tormentorum fuit tortus, minuſque reus, qui tormento funis ſemel, atque iterum tortus fuit. Nec quiſquam in hoc tormento Vigiliæ poſitus detineatur brachiis extenſis ad modum torturæ, ne ultra Vigiliæ tormentum patiatur etiam tormentum funis, ſed in omnibus modus adhibeatur, quo vel innocentiæ reus, vel ſupplicio reſervetur, & Judices tam in hoc, quam in aliis tormentis ipſi aſſidue, continueque aſſiſtant omnino, nec eorum loco Notarium, vel Subſtitutum Fiſcalem dimittant.

31. Nec in tormento funis quemquam ultra horam pro qualibet vice detineant.

32. Inſuper abſtineant omnino a verbis, & factis injurioſis in reos, ac teſtes.

33. In ſententiis, & condemnationibus reorum abſentium, & contumacium, Judices exprimant pœnas certas, neque ſe referant ad jus commune, Statuta, Conſtitutiones, vel edicta.

34. Reis in contumaciam condemnatis, & captis ante exequutionem ſententiæ, detur copia proceſſus, ſi petatur, & actorum, etiam quod non fuerint admiſſi ad novas defenſiones.

35. Nec ullus inquiſitus, ſive carceratus, ſive non carceratus, non ſolum a Notariis juxta Conſtitutionem nuper a Nobis de anno 1608. editam, quam innovamus, & illibatam eſſe volumus, ſed nec etiam a Judicibus, ſeu aliis quibuſcumque Officialibus cogatur directe, vel indirecte proceſſus caſſare, abſolutionem, ſeu abolitionem petere.

36. Similiter Judices, Fiſcales, aut Notarii nullo modo cogant, vel inducant directe, vel indirecte, reos ad compoſitionem. Idcirco ſtudeant Judices celerrimæ cauſarum expeditioni, ne rei diutius tædio carceris, vel laboribus, & expenſis fatigati, componere, & ſe redimere cogantur.

37. Studeant ſimiliter omnes Judices, & Officiales quorumcumq; Tribunalium generaliter dilationes in favorem Fiſci abbreviare, ne rei diutius laboribus, & expenſis fatigentur, nec differant expeditiones cauſarum inter privatos pendentium, licet Procurator Fiſci proteſtetur cauſam non expediri, niſi ipſo citato pro ejus intereſſe, niſi de eo incontinenti ſaltem ſummarie doceat.

38. Obligationes, & ſatiſdationes quæ-

cumque de non offendendo, vel ſe repræſentando, aboleri, vel caſſari nequeant, niſi citato Fiſco, vel Commiſſario Cameræ reſpective, & aliter caſſæ habeantur pro non caſſis, niſi quando cautio de non offendendo caſſatur ob pacem ſequutam, & conſenſum præſtitum caſſationi,

39. Et in quibus caſibus Officiales, aut Exeqoutores habent aliquam partem pœnarum, ſi ex gratia pœnæ moderatio fiat, etiam poſt exequutionem, tamen non recipiant niſi partem ejus, quod juxta gratiæ tenorem perſolvitur.

40. Inhærendo Conſtitutionibus felicis record. Pii IV. quæ incipit *Cum alias per ſpecialem*, & *Cupientes pro injunctæ*, & Sixti V. quæ incipit *Ad Rom. Pontificem pertinet non modo*, & Clementis VIII. quæ incipit; *Inter cæteras animi noſtri*, *Prædeceſſorum noſtrorum*, ac illas ampliando; Omnes, & quaſcumque pœnas, mulctas, compoſitiones, & confiſcationes a reis, vel delinquentibus, maleficiorum, vel quaſi fraudum, & contraventionum quarumcumque, vel alia quavis occaſione per quemcumque Judicem quavis dignitate, & quantumvis ſpeciali nota dignum fulgentem, Magiſtratum, ſeu Tribunal Urbis, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarium, Gubernatorem, Auditorem Cameræ, Vicarium, Senatorem, Annonæ Præfectum, Præſides, eorumque Locatenentes, Auditores, & Judices, alioſque Cameræ Urbis Miniſtros, quacumque dignitate fulgentes, & quovis titulo, & nomine, criminum, vel quaſi cognitionem in Urbe habentes, vel quoquo modo exercentes, exigendas, ſive ea bonorum mobilium, vel immobilium prædictorum reorum, vel delinquentium venditione, vel ſubhaſtatione redigendas, cujuſcumque etiam minimæ quantitatis penes Cameræ noſtræ Depoſitarium pro tempore exiſtentem, & non alium, integre, & abſque ulla diminutione deponi debere præcipimus.

41. Nec quiſquam ea Judicibus, Magiſtratibus, aut Officialibus præfatis, minus etiam Fiſci Procurator, Cameræ Commiſſarius, aut quivis alius dictarum pœnarum, mulctarum, compoſitionum, confiſcationum, pecuniarum, aut participationum quovis modo, vel titulo habens, audeat, vel præſumat ſibi propria auctoritate partem aliquam etiam minimam retinere, nec aliter recipere, quam de manibus Depoſitarii prædicti, prævio dictorum Magiſtratuum mandato, Fiſci Procuratoris, & in cauſis in quibus Commiſſarius Cameræ intervenire ſolet, ipſius Commiſſarii manu ſubſcripto, cauſam propter quam ſolvit, quantitatem, & perſonam, cui ſolvitur, explicite expreſſam continente, ſub pœna privationis officii, & inhabilitatis ad alia: ſolutioneſque aliter quam ut ſupra factæ tamquam indebite extortæ, reſtitui, atque ad earum reſtitutionem quilibet prædictorum ab eodem Commiſſario Cameræ cogi omnino, & cum effectu debeat. Et nihilominus Depoſitarii aliter, quam cum prædicto mandato, ut ſupra ſubſcripto, ſolventes, de ſuo erogaſſe cenſeantur, & in reddendis rationibus id eis minime computari debeat.

De Judicibus in cauſis Civilibus.

§. XI.

1. NUllus Judicum audeat Superſeſſorias, dilationes, aut Non gravetur cuiquam adverſus mandata ab aliis Judicibus, aut in aliis Tribunalibus relaxata concedere, & conceſſa ſint nulla, neque ſerventur a Judicibus, qui mandata relaxarunt, ſalvis tamen inhibitionibus, quæ vigore appellationum, ſeu commiſſionum, aut in vim reaſſumptionis cauſæ, aut ſuſceptionis cenſurarum, ſeu termini ab Auditore Cameræ conceduntur, & ſalvis etiam Cartis dotalibus.

2. Minus etiam Judices apponere poſſint in mandatis illam clauſulam, videlicet *Exequatur per Exequutores noſtros*, ſub pœna nullitatis, vel ſimili.

3. Expediant cauſas a quinque ſcutis infra ſummarie, manu regia, & ſine ſcriptis, partibus tantum oretenus auditis, niſi aliter ipſis Judicibus ea rationabili cauſa viſum fuerit, quam Turris Nonæ, Sabellorum, Ripæ, & Ripettæ Judices, & Conſules Artium exprimere in actis teneantur.

4. Cauſas autem ſummam ſcutorum undecim monetæ non excedentes, & coram competentibus Judicibus vertentes, nullus prorſus Judex, aut Magiſtratus reaſſumere poſſit.

5. Similiter cauſæ cujuſcumque Collegii, Societatis, Confraternitatis, Archiconfraternitatis, Hoſpitalis, Ordinis, ſeu Religionis, Loci pii, Artis, aut perſonæ habentis ea privilegio proprium, & ſpecialem Judicem, non reaſſumantur, poſtquam eorum Officiales, vel Procuratores, aut perſonæ privilegiatæ conſenſerint in juriſdictionem alterius Judicis ordinarii aliàs competentis, ſine tamen præjudicio facultatum, & juriſdictionis Auditoris Cameræ, necnon Tribunalis ipſius Cameræ Apoſtolicæ, & Cameralium.

6. Et cauſæ mercedis ad effectum faciendi depoſitum, illæ tantum intelligantur, in quibus agitur de diurna, vel menſtrua mercede, ſive ſalario.

7. Non attendant nullitates, niſi ex defectu citationis, juriſdictionis, aut mandati, ſed ad expeditionem cauſæ procedant.

8. Non relaxent Arreſta contra debitores, niſi præcedente mandato relaxato ſervatis ſervandis, & aliter relaxata, ſint nullius roboris, & momenti.

9. Pro debito ſummam ſeptem aureorum ad rationem juliorum duodecim pro quolibet aureo non excedente nemo carcerari poſſit, niſi debitum habeat annexum crimen.

10. Neque in dicta ſumma compræhendantur expenſæ mandati, neque fiat cumulatio ſummarum, vel debitorum ad effectum carcerandi.

Nec

11. Nec concedant inhibitiones, Significationes, aut Non gravetur io vim cujuſcumque Commiſſionis pro dilatione, vel alternativa obtinenda impetratæ cum clauſula, *Servata forma Motus proprii*, oiſi delato bireto viridi, & non aliter. Et nihilominus quæcumque inibitiones, & Noo gravetur, aliter quam, ut ſupra conceſſa non ſuffragentur, & ſint nullius roboris, & momenti, eiſque non obſtantibus exequutio quęlibet realis, & perſonalis contra debitores ſine bireto viridi repertos fieri poſſit, & valeat.

12. Nec quiſquam Judex, aut Magiſtratus præter Auditorem Cameræ, audeat directe, vel indirecte ſub quovis prætextu concedere terminum, ſive dilationem triginta dierum debitoribus.

13. Poſſit autem quilibet Judex, cui cauſæ reſtitutionis in integrum, nullitatis, & attentatorum fuerint commiſſæ, abſque ſpeciali commiſſione terminum præfigere ad docendum de cauſis reſtitutionis, ſive de ipſis nullitatibus, vel attentatis, & eo lapſo, nihilque quod relevet, docto, ad negotii principalis expeditionem devenire.

14. Poſſit etiam quiſque Judex in quibuſcumque cauſis coram eo introductis, vel introducendis, omnes terminos ſubſtantiales abſque alia ſpeciali commiſſione reiterare.

15. Mandata de manutenendo in poſſeſſorio ſummariiſſimo nullus Judicum det, niſi per viam decreti, non autem cedulæ, nec quicquam ſportularum, aut propinæ pro eis, etiam a ſponte dantibus accipiatur.

16. Mandata ſuſpicionis fugæ nun citato debitore in Urbe non concedantur, niſi conſtito in actis ſummarie de credito liquido, ac de ſuſpicione fugæ ſaltem per juramentum creditoris, & quod ipſi creditori non ſit cautum per alios correos, vel fidejuſſores, & tunc etiam nou relaxentur, niſi deducendo debitorem ad pręſentiam Judicis, non autem ad Carceres, & Judex ipſe debitore ducto audito, prout ipſi videbitur, provideat. Expenſas autem mandati, & capturæ creditor ipſe abſque ulla ſpe repetitionis exſolvat. Et ſi creditor aliter hujuſmodi mandatum extorſerit, arbitrio Judicis puniatur, & Notarii in conceſſione hujuſmodi mandatorum ſuſpicionia fugæ, aut ſequeſtrorum nullo pacto poſſint creditores cogere ad ſolvendam, vel deponendam mercedem mandati exequotivi.

17. Mandata ſuſpicionis fugæ non ſubſcribantur, niſi viſis a Judice juribus, & a Judicibus non ſubſcripta exequutioni nequaquam mandentur.

18. Juramentum calumniæ non admittant Judices, niſi præſtitum juxta formam a Nobis infra Notariis in illius receptione præſcriptam.

19. Pro perjurio autem in dicto juramento calumniæ commiſſo, non facile Judices criminaliter procedant, neque in alio Tribunali, quam ubi perjurium commiſſum prætenditur, & tunc non retardato judicio civili.

20. Juramenta vero litis deciſiva, coram Judice ſuſcipiantur, & non aliter, oiſi Judex alind arbitratus fuerit ex cauſa infirmitatis, vel alterius legitimi impedimenti litigantium.

21. Cauſæ diſcuſſionum inter creditores, & hæredes defuncti, ſeu alterius debitoris, de cujus bonis inter ipſos creditores agitur, intra tres menſes, quoad præſentes, quoad abſentes vero citra montes intra ſea, ultra autem intra novem menſes expediantur. Et nullo modo niſi ex magna cauſa, ut ſupra diximus, inſtantia prædicta prorogetur. Et a die obitus debitoris intra duos menſes hæredes præſentes, abſentes autem citra montes intra quatuor, ultra vero montes intra ſex, inventarium conficere, & an velint hæreditatem adire, deliberare teneantur. Et interim Judices, coram quibus cauſas diſcoſſionis hujuſmodi pendere contigerit, bona ipſius debitoris, vel defuncti, vel decocti creditoribus habentibus ſua credita liquida, recepta idonea cautione de reſtituendo habentibus priora, & potiora, & contribuendo habentibus æqualia jura, conſignari mandent, & faciant.

22. Et quia jam a fel. rec. Pio Papa V. Prædeceſſore noſtro conſtitutum eſt, ut in cauſis diſcuſſionum miſerabiles perſonæ aliis anterioribus Creditoribus pro ſumma ſcutorum qoinquaginta præferantur, Volumus, & declaramus, id habere locum, etiam cum dictæ miſerabiles perſonæ ſunt in majori ſumma creditrices, ut nihilominus pro dicta ſumma ſcutorum quinquaginta dumtaat aliis etiam anterioribus in omni Judicio juxta dictam conſtitutionem præferantur.

23. Et dictarum miſerabilium perſonarum cauſæ, ad inſtantiam Creditorum coram quibuſcumque Judicibus ordinariis competentibus introduci, & ab illis terminari poſſint.

24. Pro ſigillo Judices ordinarii in quibuſcumque cauſis, & expeditionibus (his tantum exceptis, quæ taxam requirunt) oon niſi julium unum recipiant.

Communia Judicum omnium, tam civilium quam criminalium.

§. XII.

1. NUllus Judicum ſive ordinariorum ſive delegatorum quantæcumque dignitatis, & auctoritatis, etiam ſpeciali nota dignus, domi ſuæ familiariter retineat Advocatum aliquem, vel Procuratorem, etiam conſanguineos, aut ſuæ Curiæ Notarium.

2. Similiter nullus Judicum ſive ordinarius, ſive delegatus ſuadendo, vel rogando, minus etiam commendando, vel aliàs quomodolibet directe, vel indirecte ſe immiſceat in proponendis Advocatis, Procuratoribus, vel Solicitatoribus in cauſis tam coram eis, quam coram aliis pendentibus.

3. Ipſi autem Judices ordinarii quicumque, tam civiles, quam criminales, abſtineant omnino a Procuratoris, vel Advocati mu-

munere, tam publice, quam ſecrete exercendo.

4. Ad hæc Judices omnes, item Auditores, Subauditores, Locatenentes, & Subſtituti, ſeu alio quocumque nomine nuncupati, tam in cauſis civilibus quam criminalibus, & mixtis a partibus coram ſe litigantibus, ſive ſint actores, accuſatores, querelantes, aut inſtigatores, ſive etiam rei conventi, inquiſiti, vel querelati, nihil prorſus muneris, aut doni, neque ſub alio quocumque titulo, nomine, vel prætextu quantumlibet minimum accipiant, ſub pœnis noſtro, & Succeſſorum noſtrorum arbitrio infligendis.

5. Judices quicumque tam civiles quam criminales, tam ordinarii quam delegati, etiam in cauſis in officio Archivii Prælatis Romanæ Curiæ commiſſis, ſententias, prout in cedula ferre, & terminos pro ſervatis habere ſoliti, dictarum ſententiarum cedulas ſubſcribere, & publicare, nec non terminos pro ſervatis habitos intra decem dies omnino a die habiti termini pro ſervato, & non ultra declarare poſſint, & debeant, exceptis Rotæ Auditoribus, qui in hoc eorum facultatibus utantur.

6. Nec citationes, in quorum terminis pronunciare, vel quarum terminos pro ſervatis habere contigerit, penes ſe ipſos retinere poſſint, ſed penes Notarios dimittant, alioquin ſententiæ, & termini ipſi, lapſis dictis decem diebus, pro nullis, & circumductis habeantur.

7. A litigantibus Judices, & eorum uſque ad ſecundum gradum cognati, & affines, eorumque familiares, neque mutuum, neque fidejuſſiones, nec alias ſimiles obligationes recipiant.

8. Similiter a baroncellis, & quibuſvis aliis exequutoribus etiam ſuarum Curiarum particularibus, etiam ſponte dantibus ſub quovis prætextu, nihil prorſus recipere poſſint.

9. Innovamus Conſtitutionem fel. rec. Gregorii Papæ XIII. Prædeceſſoris noſtri, de datis, & promiſſis propter gratiam, vel juſtitiam conſequendam, quæ incipit, *Ab ipſo Pontificatus noſtri*, & eſt ſub data anni milleſimi quingenteſimi ſeptuageſimi quarti, nonis Novembris, Pontificatus ſui anno Tertio, cujus tenor hic pro expreſſo de verbo ad verbum habeatur.

De Sportulis, ſeu Propinis.

§. XIII.

1. NUllus Judicum ordinariorum, Urbis, & Romanæ Curiæ cujuſcumque dignitatis, etiam ſpeciali nota dignus, in cauſis civilibus ordinariis ratione ſportularum, ſive propinarum aliquid prorſus accipiat, etiam a ſponte dare volentibus.

2. In Commiſſariis autem pariter civilibus, ubi de ſumma ſcutorum vigintiquinque agitur, & infra, nihil prorſus, a vigintiquinque ſupra uſque ad centum incluſive, ſcuta tria, a centum uſque ad ducentum, ſcuta ſex; a ducentum uſque ad quamcumque ſummam, ſcuta decem, & non ultra.

3. Pro quacumque ſententia declaratoria ob non paritionem monitorii in contumaciam, non ultra julios ſeptem cum dimidio.

4. Pro declaratoria in vim literarum, aut alias habente vim diffinitive ſi ſumma ſit certa, accipiant juxta taxam prædictam, ſi vero incerta, ſed agatur ad ipſarum literarum exequutionem, accipiant juxta cauſæ, & perſonæ qualitatem, dummodo non ultra quinque aureos.

5. Pro quacumque interlocutoria, ſive decreto, ante ſententiam diffinitivam nihil omnino.

6. Similiter, & pro decreto mandati de manutenendo, item decreto moderationis, inhibitionis, & multo magis pro decreto taxationis expenſarum, nihil omnino recipiatur.

7. Pro decreto ſuper contractibus minorum, mulierum, aut rerum Eccleſiæ, & Piorum locorum in Domo ipſorum Judicum interponendo, non ultra julios quinque, extra Domum vero, non ultra julios decem.

8. Quæ decreta non niſi a Gubernatore, Auditore Cameræ, Vicario, & Senatore, eorumque Judicibus, ac Judice Burgi in Burgo, & Advocato Pauperum dumtaxat, & a nullo alio interponantur, & a pauperibus nihil recipiant.

9. Facultates autem interponendi decreta quibuſvis aliis perſonis, & Judicibus in Urbe hactenus conceſſæ, pro caſſis, & annullatis haberi volumus, prout illas omnino caſſamus, & annullamus.

10. Capitaneus autem appellationum Curiæ Capitolii recipiat ſportulas juxta taxam ei conſtitutam ab Urbis Statutis, non tamen in caſibus ſibi hac Conſtitutione interdictis.

11. At prædictas ſportulas, ſive propinas, ut ſupra taxatas Judicibus, non niſi de manibus Notarii cauſæ, & ſententia prius ab ipſis ſubſcripta accipere ullo modo liceat.

12. Debeantque propterea Notarii librum habere, in quo dictas ſportulas, ſeu propinas notent, cum pro Judicibus deponuntur, ubi eum poſtea lata ſententia Judici perſolvuntur, ipſe Judex manu propria notato depoſito ſubſcribat ſe illam recepiſſe. Quæ ſic, ut ſupra, Judici data deinceps inter expenſas litis taxandas, ac reficiendas omnino ponatur, & victori reficiatur, uſu quocumque contrario non obſtante.

De Commiſſariis.

§. XIV.

1. QUicumque Commiſſarii, & Subcommiſſarii tam ad inſtantiam Fiſci noſtri, quam etiam particularium perſonarum a Nobis, aut a Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, vel Almæ Urbis noſtræ Gubernatore, Cameræ Apo-

ſto-

ſtolicæ Auditore, Vicario, Senatore, & aliis quibuſcumque Judicibus ordinariis, ſeu delegatis ad diverſa loca miſſi, ad ſumendas informationes, ſurmandos proceſſus, & alia neceſſaria gerenda, necnon omnes, & ſinguli Notarii ſecum ad effectus prædictus aſſumptis teneantur omnia, & ſingula Acta per eos ſcripta, & recepta, proceſſus, teſtium dicta originalia, & authentica, cum primum ad Urbem redieriut, vel commiſſio finita ſuerit, omni mora poſtpoſita penes acta Notarii, ubi ipſa cauſa ſpecialis pendet, vel pendere ſperatur, aut ſi id dubium ſit, apud eum Judicem quem Procurator Fiſcalis noſter elegerit, exhibeant, depouant, & dimittant, ſub amiſſionis integri eorum propterea debendi ſalarii, ac etiam ducentorum ducatorum Cameræ Apoſtolicæ applicandorum pœna.

2. Ne autem propterea Notarii, & Scribæ prædicti laborum ſuorum jacturam faciant, mandamus, ut ſi pars certa, & manifeſta fuerit, ad cujus inſtantiam talis proceſſus ſit formatus, contra eam pro condigna Notarii ſatisſactione Judices ipſi ſummarie, & executive procedant, prout in cauſis mercedum, & depoſitorum Gubernator procedere conſuevit. Sin autem nulla ſit pars, ſed ſolus Fiſcus noſter ex Officio inquirat, & procedat, tunc de primis, quæ ea cauſa hujuſmodi proveniunt, emolumentis eidem Notario celeriter, & ſine fraude Judices cauſæ ſatisfieri mandent, & faciant cum effectu.

3. Nec non Commiſſarii prædicti ad bona quæcumque tam mobilia, quam immobilia, & ſe moventia ubicumque exiſtentia, quarumcumque perſonarum pro tempore delinquentium, & quorumcumque exceſſuum, ſeu delictorum prætextu, quæ Judices ipſi coram quibus cauſas hujuſmodi pendere contigerit, Cameræ, ſeu Fiſco noſtro applicanda eſſe putaveriut, capienda, & appræhendenda, deputati, ſeu deputandi, ſe de bonis ipſis non amplius intromittere, nec ex eis quicquam etiam ratione viatici, ſeu alia quavis ratione, vel cauſa, ſibi retinere ullatenus poſſint, aut debeant, ſed cauſis, & proceſſibus hujuſmodi coram Judicibus illis coram quibus illæ prius pendebant terminandis, & finiendis remanentibus, ipſi Commiſſarii in informationibus, & proceſſibus in ſimilibus fieri ſolitis rite formandi dumtaxat verſari, ac fideliter, & ordinate, omnique ceſſante ſtrepitu, & confuſione, bona ipſa uti decet, in Inventarium redigere, & annotare, ac illa ſic redicta, & annotata, Theſaurario, ſeu Depoſitario Cameræ prædictæ in Provincia, ſive ejus Vice-Theſaurario, aut Vice-Depoſitario in illa Civitate, vel loco deputato, realiter, & cum effectu dare, tradere, & conſignare teneantur. Volumus autem, quod de bonis ſic annotatis, & conſignatis, eiſdem Commiſſariis de eorum viaticis juxta formam, & ordinem a Judicibus a quibus dicti Commiſſarii tranſmiſſi fuerint præſeriptum, ſatisfieri a Depoſitario poſſit, & debeat.

4. Commiſſarii vero ad ſpolia, decimas, ſubſidia, vel alia regalia, aut credita Cameralia, vel Fiſcalia exigenda, ſive recuperanda, non niſi idonei, & probatæ vitæ nullum habentes in ea intereſſe conſtituantur, qui etiam jurejurando, ac idoneis cautionibus de eorum officio, fideliter, & diligenter exercendo aſtringantur. Serventurque quoad eos in omnibus decreta Congregationis bono regimini Communitatum Status Eccleſiaſtici præpoſitæ, & edicta Cameralia, quæ per præſentes approbamus, & innovamus.

De Advocatis Pauperum, & Fiſci.

§. XV.

1. ADvocatus Pauperum ſolicite ſtudeat, ne carcerati, in aliquo tam a Judicibus, quam etiam ab exequutoribus, & Carcerum Cuſtodibus graventur, & propterea non abſint unquam in viſitationibus Carcerum, tam publicis quam privatis. Et Procuratores Pauperum, ac illorum ſubſtitutos, & etiam Carcerum Viſitatorem ſingulis hebdomadis una vice ad ſe evocet, & de omnibus carceratis præſertim iis qui in ſecretis detinentur, diligenter ſe informet. Et ſi ipſum Procuratores, vel ſubſtitutos, & Viſitatorem negligentes invenerit, Viſitatoribus carcerum denunciet, atque ut de aliis provideatur inſtet, & cum ratione ſui officii gratis pauperes defendere, & illis patrocinari debeat, nihil prorſus ab illis accipiat. Et ut facilius pauperibus operam ſuam impendere valeat, viſitato Carcerum quolibet die ad eum accedere, & alia quæ illi hac Conſtitutione injuncta ſunt, facere teneatur.

2. Non poſſit Advocatus præfatus contra reos ad offenſam, etiam ſi cauſa extra carceres agatur, patrocinando, aut alias quomodolibet ſub quovis prætextu intervenire, nec, exceptis pauperibus, pro ullo alio qui contraxerit, aut litiget cum Camera patrocinetur.

3. Fiſci Advocatus in omnibus cauſis criminalibus, & aliàs Fiſcum tangentibus ubi articuli Juris emerſerint, interveniat, & Procurator Fiſci ipſum ſuper hoc omnino requirere teneatur, & in eis abſque ullo præmio patrocinetur. Poſſit tamen ab inſtigatoribus propriam injuriam, vel intereſſe proſequentibus, ſi quid ſponte dare voluerint, illud percipere. Idemque in omnibus viſitationibus Carcerum adeſſe teneatur, nec reorum, etiam extra Carceres exiſtentium defenſionem aſſumat, ſed pro veritate, & juſtitia cauſam Fiſci tueatur.

De Pauperum Procuratoribus.

§. XVI.

1. PRocuratores Pauperum, ac ipſorum Subſtituti ſingulo quoque die carceres viſitare, & nomina omnium qui ad illos ducuntur, ac Judicum de quorum man-

mandato ; ac etiam cauſas eorum detentionis, & diem cum in liberiori carcere, ſeu ad largam ponuntur, & an ante, vel poſt prandium, ſive cœnam, annotare teneantur, & ſimiliter pecunias, & aliàs quaſcumque res, quas invenerint repertas fuiſſe penes ipſos carceratos, & deinde omnia ad notitiam dicti Advocati Pauperum deducant, ad quem etiam quod ab ipſo minime requiſiti fuerint, ſemel in hebdomada, & interim toties quoties carceratis opus erit accedant.

2. Nihil omnino accipiant, non ſolum a pauperibus, ſed nec etiam ab aliis carceratis, etiam quod divites ſint.

3. Non poſſint aliquo modo dicti Procuratores, & Subſtituti contra reos ad offenſam, etiamſi extra Carceres ipſorum reorum cauſa agatur, patrocinando, vel aliàs quomodolibet ſub quovis prætextu intervenire.

De Fiſci Procuratore, & Subſtitutis.

§. XVII.

1. IN omnibus cauſis criminalibus quorumcumque Judicum, & Tribunalium, etiam Ripæ, Ripettæ, & aliorum omnium, unus tantum ſit Fiſci Procurator generalis a Nobis, & ſucceſſoribus noſtris ſcilicet deputatus, quo citato, vocato & audito, & non aliter poſſit ad earum expeditionem, compoſitionem, ſeu quodcumque aliud decretum procedi, exceptis dumtaxat cauſis fori Capitolini, & iis in quibus pro Fiſco intervenire ſolet Cameræ Commiſſarius.

2. Qui Fiſci Procurator in primis proſpiciat, ut quemadmodum in admiſſione ad ejus officium in Camera juramentum præſtat de illud recte, ac fideliter adminiſtrando, ita deinde taliter in illius proſequutione ſe gerat, ut promiſſis reſpondeat, nec ullam cauſam promoveat, quam calumnioſam eſſe cognoverit, & cum primum de calumnia, lite cœpta, vel de rei innocentia conſtiterit, ab illa deſiſtat, etiam non expectata ſententia.

3. Cumque ratione ſui officii cogatur ad introducendas cauſas in quibus de intereſſe Fiſci agitur, nihil omnino ab inſtigatoribus accipiat pro decreto, vel ſubſcriptione cujuſcumque Monitorii, etiam ad perſonaliter comparendum, vel alia quacumque cauſarum introductione.

4. In proſequutione vero cauſarum tam ipſe, quam Subſtituti ipſius, non niſi moderate pro labore per eum, ſive ejus Subſtitutos ad utilitatem, & commodum eorumdem inſtigatorum ſubeundo. Nihil vero accipiat a reis ſub quovis prætextu, & præſertim ab iis qui obtinuerint ſententiam abſolutoriam, a qua ipſe Procurator appellare noluerit, nec etiam pro appoſitione manus in mandatis de relaxando.

5. Similiter, & ſubſtituti ipſius, pro inventariis, caſſationibus proceſſuum, citationibus, informationibus, aut alio quocumque prætextu, titulo, vel cauſa, nihil prorſus a reis, ſive in carceribus, ſive extra eos conſtitutis, aut pecuniæ, aut muneris, etiam eſculentum, aut poculentum, & a jure, vel Conſtitutionibus permiſſum, accipiant, ſub pœna infamiæ, privationis officii, inhabilitatis impoſterum, & aliis etiam noſtro, & ſucceſſorum noſtrorum arbitrio.

6. Quoad expenſas contumaciales, vel quæ alias a reo reficiuntur, ſi inſtigator aderit, ſive apertus, ſive ſecretus, qui ipſas fecerit, ipſi inſtigatori Procurator Fiſcalis, cui ratione condemnationis ſolvendæ veniunt, reſtituat, ubi vero nullus adfuerit inſtigator, ſatisfactis prius de illis Notariis pro mercede laborum ſuorum, reſiduum dictarum expenſarum, cum non ſit juſtum reum ex contumacia ſua commodum conſequi, eidem Procuratori Fiſci ſolvatur.

7. Reos ipſe Fiſci Procurator, aut ejus Subſtituti non interrogent, neque teſtes examinent, niſi in præſentia Judicis. Atqui extra Carceres liceat eiſdem cum interventu Notarii examinare. Et pro aſſiſtentia pro ſive examine reorum, vel teſtium, ſive ad offenſam, vel alias pro reo productorum, nihil prorſus accipiat ipſe, nec ejus Subſtituti, & ubi in termino citationis examini teſtium non interfuerit, vel interrogatoria non dederit, teſtes inducti ſine ulteriori dilatione examinentur.

8. Citatus originalem citationem non poſſit ultra diem penes ſe retinere, ſed illam die ſequenti reſtituere teneatur, in qua citatione, pars ad cujus inſtantiam fit, nomen Notarii in cujus officio cauſa tractatur, vel tractari debet, & Procuratoris ſi principalis abſit ab Urbe, debeat apponere, alioquin citatio ipſa nulla cenſeatur, nec ipſum Fiſci Procuratorem afficiat.

9. Non det mandata de capiendo quempiam, voce, vel in ſcriptis, niſi ubi adfuerit periculum fugæ, & Judicis copiam incontinenti habere non poſſit.

10. Et cum ad Signaturam ſpectet cauſas appellationum nomine dicti Procuratoris Fiſcalis ſententiis contra eum latis interpoſitarum rejicere, vel committere, idem Procurator appellare non prohibeatur, verum quo ad illarum rejectionem, vel commiſſionem, pro cauſarum, vel perſonarum qualitate Signatura ipſa occurrentibus caſibus hujuſmodi providere poterit, in cujus Commiſſionis Signatura citetur prius, antequam ſignetur, pars quæ ſententiam abſolutoriam obtinuit, & aliter Signatura nullius ſit roboris, vel momenti.

11. Et cum officium Procuratoris Fiſci quoad cauſas criminales principaliter conſiſtat in proſequutione publicæ vindictæ, non ſe intromittat pro obtinendis inhibitionibus de ſuperſedendo in cauſis civilibus, & præſertim uſurarum, niſi ubi de jure ad ejus inſtantiam inhiberi poteſt.

12. Nec ei concedantur literæ ad partes pro capiendis inditiis niſi dato prius aliquo ſumo arbitrio Judicis à quo impetrantur, & tunc non committantur alteri, quam

quam loci Ordinario, vel ejus Vicario, oiſi ſubſiſtente probabili cauſa ſuſpicionis.

13. Nec etiam dilationes non neceſſariæ, nec debito longiores. Quinimmo potius ſtudeant Judices quamprimnm cauſas expedire.

14. Procurator præfatus non tractet de compoſitione cum ipſis reis, ſed expeditioni cauſarum incumbat, & ubi reus compoſitionem fieri petierit, non fiat niſi cum interventu Judicis, & ipſius Fiſci Procuratoris.

15. Qui etiam non proſequatur cauſam appellationis a ſententia contra eum lata, ubi adſit inſtigator ſecretus, vel apertus, niſi data prius per eumdem inſtigatorem cautione de reficiendo expenſas tam prioris, quam ulterioris inſtantiæ in eventum ſuccumbentiæ.

16. Non audiatur Fiſcus proteſtando, cauſam quæ agitur inter privatos non expediri niſi ipſo citato ſub prætextu intereſſe ipſius, niſi de illo incontinenti, quantum Judici ſufficere videbitur, docuerit.

17. Et cum ſit Fiſci, & Cameræ Apoſtolicæ Procurator generalis, & propterea ad eum ſpectet Procuratores Fiſcales uti ejus Subſtitutos in terris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ deputare, illos Legati etiam de latere cum literis patentibus dicti Procuratoris Fiſcalis ad eorum officia admittere teneantur, & faciant admitti. Qui ſubſtituti ſub pœna privationis eorum officii, ac aliis arbitrio noſtro imponendis, ipſum Procuratorem generalem de omnibus Fiſcum concernentibus, & præſertim de ſententiis tam abſolutoriis, quam condemnatoriis certiorem facere debeant.

18. Caveat autem idem Procurator generalis, ne a dictis ejus Subſtitutis, ſive pro ſubſtitutione facienda, ſive quavis alia ratione, vel cauſa quicquam recipiat, ſed omnia emolumenta eiſdem Subſtitutis libere, & integre dimittat.

19. Vigeſimam autem dicto Fiſci Procuratori, & centeſimam Subſtituti ipſius de compoſitionibus, confiſcationibus, & pœnis eorum opera, & interventu jam incameratis, ideſt facta jam incameratione, & non prius, deberi, ac perſolvi volumus, & declaramus.

20. Et amplius iidem Subſtituti Fiſcales cum ad reformandos proceſſus extra Urbem mittuntur, ultra victus, & equorum impenſam, poſſint etiam debita, & taxata viatica recipere.

21. Et Fiſci Procurator ſeptem Subſtitutos habere debeat, quibus ſingulis Cameræ ſcuta quinque menſtrua perſolvat, videlicet quatuor Subſtitutos pro Tribunali Gubernatoris, duos pro Tribunali Auditoris Cameræ, & unum pro Tribunali Vicarii.

De Advocatis, Procuratoribus, & Sollicitatoribus.

§. XVIII.

1. ADvocati, ſeu Procuratores, Conſanguinei, vel Affines uſque ad ſecundum gradum alicujus Judicis, vel Officialis in cauſis coram eo pendentibus, nullo pacto valeant patrocinari.

2. Non omnes paſſim, ſed ii ſolum ad procurandum in Rotæ Auditorio admittantur, qui doctrinæ uſus, & morum examen ſubierint, & per ipſius Rotæ Decanum, vel alium loco Decani arbitrio Rotæ deputandum, adhibitis duobus, vel tribus Procuratoribus ab ipſorum Collegio deputatis, ſuper his univerſis approbati fuerint, unde ſiqui tales in præmiſſis idonei reperti non erunt, a Procuratoris officio removeri volumus, ac pro dicto examine aliquid exigi, vel ſolvi debere expreſſe prohibemus.

3. In Tribunalibus Gubernatoris, Auditoris Cameræ, Vicarii, & Senatoris, Procuratores non admittantur, qui non ſint prius approbati a Superioribus illius Tribunalis, & in libro particulari deſcripti.

4. Quin etiam ut indemnitati litigantium conſulatur, omnibus, & quibuſcumque Judicibus diſtricte præcipimus, ne Procuratores inhabiles ad cauſas coram ipſis agendas admittant.

5. De propinis, ſeu bibalibus dandis, Procuratores, aut etiam Advocati ſe non immiſceant, ſed curam hanc partibus, vel earum Sollicitatoribus relinquant.

6. Stipendia modeſte, nec ultra meritum, aut ultra taxas capiant.

7. Et ſicut de quota litis, ita de fructibus, & expenſis, aut parte earum in quibus Adverſarii condemnantur, aut aliis emolumentis, & præmio, cum partibus in eventum victoriæ quiſquam Advocatus, vel Procurator nullatenus conveniat.

8. Unum Procuratorem idoneum cum competenti ſalario, qui patrocinium pauperibus gratis præſtet, ſingulis annis deputent Procuratores in eorum Collegio, & factam deputationem denuncient Advocato Pauperum, qui ejus opera uti, & pauperes ad eum, eum occurrerit, mittere poſſit.

9. Cum Notariis, vel aliis, de gratiis regiſtrorum, & extractuum, præterquam in partium principalium utilitatem, & commodum, ita quod evidenter appareat per inſtrumentum publicum, non paciſcantur, & in his reperti culpabiles perpetuo ſint procurationis officio privati.

10. Notariatus aliquod officium Procuratores emere non poſſint, neque cum Notario ſocietatem aliquam inire, neque in totum, neque in partem ſub pœna amiſſionis ipſius officii. Quod Advocatis etiam prohibitum eſſe volumus ſub eadem pœna.

11. Sententias contra eorum principales a Curia abſentes, a quibus procurare licet in rem judicatam tranſire non permittant, ſed appellare, & cauſam committi facere teneantur, ac principalibus ſuis ſigni-

gnifi-

Digitized by Google

gnificare, & prorogationem fatalium ſemel petere, ſub pœna privationis officii, & aliis pœnis arbitrio Judicis.

12. Poſtquam alicujus cauſæ patrocinium ſuſceperint, & onus Procuratoris receperint, indefenſas cauſas non dimittant, ſed pro viribus defendant, niſi excuſationem legitimam habeant a Judice approbandam, necnon ſecreta caularum adverſarii non revelent aliquo prætextu, vel cauſa ſub iiſdem pœnis.

13. Procuratores, & Solicitatores quarumcumque cauſarum, non poſſint a ſuis Clientibus ſalarium petere, niſi conventum.

14. Pridie ejus diei quo Rota agitur, non liceat Advocatis, Procuratoribus, & Solicitatoribus, etiam tamquam amicis, vel aliter attinentibus, ſtudia Auditorum perturbare.

15. Procuratores, qui ſunt de Collegio Procuratorum præcedant omnes alios Procuratores, licet antiquiores.

16. Neque Advocatus, neque Procurator, aut Solicitator, qui pro una parte patrocinium ſuſcepit, in eadem cauſa pro altera patrocinari poſſit ſub pœna privationis officii, & infamiæ.

De Notariis Tribunalium Urbis.

§. XXIX.

1. NUllus Notariorum cujuſcumque Curiæ, ſive criminalium, ſive civilium cauſarum, audeat quicquam exigere, niſi juxta taxam eis traditam, quam vulgari ſermone ſcriptam in eorum officiis appenſam, ita ut ab omnibus legi poſſit, habere teneantur.

2. Exerceant autem ſinguli (etiam quibus officia per Sedem, ſeu Cameram Apoſtolicam conceſſa fuiſſent) eorum officia per ſeipſos, nec illa arrendare, locare, aut in adminiſtrationem quovis modo concedere poſſint ſine expreſſa noſtra, aut Succeſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum licentia in ſcriptis obtenta, & tunc non niſi perſonis a Superioribus ſui Tribunalis approbatis, ac recepta ſatiſdatione de fideliter exercendo, & obſervandis taxis, & reformationibus.

3. Et loca pia habentia aliquod ſimile officium illud exerceri faciant ab aliquo viro probo ab eis ſtipendiato, & a Superiore ſui Tribunalis approbato, qui taxas, & reformationes obſervare, ut ſupra ſatiſdare teneatur.

4. In juramento calumniæ a partibus præſtando Notarii jurantem admoneant vim, & importantiam ipſius, & faciant hæc nominatim, & ſpecifice aſſeri, & jurari. Primo, quod non animo calumniandi agit, vel defendit, ſed quia lis pro parte ſua ſibi juſta videtur. Secundo, quod probationem non exiget, niſi quam pro veritate ſibi neceſſariam putabit. Tertio, quod nihil dedit, aut promiſit, dabit, vel promittet Judicibus, aut Notario, vel teſtibus, aut mediatoribus, aut alicui alteri perſonæ, ut ſententia detur. Quarto, quod calumniandi animo aliquam dilationem non petet. Quinto, quod pactum de quota litis non fecit. Quæ Capitula per Actuarium Jurantibus declarari mandamus ſub pœna decem aureorum vice qualibet incurrenda. Et nihilominus ulterius ad ſcribendum in illa cauſa non admittatur. In actis tamen non opponatur, niſi juraſſe monitum juxta formam hujus conſtitutionis.

5. Nihil ſcribant in cauſis ubi agitur de ſumma, vel re valoris infra quinque ſcuta, niſi aliter Judex mandaverit.

6. Et in cauſis ſcutum unum non excedentibus Notarii cujuſcumque Curiæ nihil prorſus recipiant a partibus, ab uno vero ſcuto uſque ad duo incluſive pariter nihil, niſi ſi quid a Judice fuerit eis conceſſum, ſub pœna furti.

7. Neque poſſint rogari de Inſtrumentis quæ extra judicium fiunt ad referendum alteri, quamvis Connotario, etiam Cameræ, vel Auditoris Cameræ, ſed quiſque per ſe, aut per proprios Subſtitutos qui in ipſius officio commorantur, de dictis Inſtrumentis rogetur, & non pro altero ad referendum.

8. Si contingat unum Notarium accipere terminum pro alio Notario ad referendum, teneatur accipiens per totam illam diem, qua acceperit, relationem facere, & decretum ſcribatur, ſive ſubſcribatur manu Notarii referentis.

9. Nec quiſquam ſimiliter poſſit in futurum plura Notariatus officia in diverſis Tribunalibus obtinere, ſed cenſeantur, eſſe dicta officia inter ſe incompatibilia, abſque noſtra, vel Succeſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum licentia.

10. Et tam ipſi, quam eorum Subſtituti non poſſint eſſe Procuratores in Curia, in qua Notarii ſunt, aut Subſtituti officium exercent.

11. Citationes, Monitoria, ſeu quaſvis alias proviſiones, extra Urbem mittendas non expediant ad alicujus inſtantiam, niſi notato in actis nomine Procuratoris, principalis, aut alterius illas obtinentis, ut ſi ad illarum moderationem ſit procedendum, poſſit pars incontinenti ſcire, quis ſit citandus, ejuſque citatio ſufficiat ad obtinendam moderationem.

12. Nec ſufficiat in actis exprimere nomen Procuratoris, niſi iis notus ſit in Curia ad hoc ut citari poſſit, vel ſaltem talis Procurator eligat domicilium ubi citari velit.

13. In mandatis exequutivis vigore inſtrumentorum, ſive apocarum relaxatis tam in Curia, quam extra eam mittendis, apponatur dies, menſis, & annus inſtrumenti, ſive apocæ, cujus vigore mandatum relaxatum fuit.

14. Similiter in relaxatione mandatorum, & quarumcumque expeditionum tam in Curia, quam extra eam mittendarum citatis partibus, vel earum Procuratoribus, aut in contradictorio judicio obtentarum,

rum, apponi debeat altera ex iſtis clauſolis, videlicet: In contumaciam N. Procuratoris, vel ſi Procurator vere contradixerit, & in actis proteſtationem fecerit, loco prædictæ clauſulæ ſcribatur, non obſtante proteſtatione N. ex adverſo Procuratoris.

15. Porro moderatis inhibitionibus a ſuo Judice emanatis nullo prætextu Notarii lapſo termino intimationis poſſint obtentæ moderationis fidem retardare, niſi de impedimento vere conſtet in actis. Notarii quorumcumque Tribunalium Urbis, excepta Rota, teneantur in quibuſcumque cauſis etiam Commiſſariis intra Statum Eccleſiaſticum dare literas miſſivas loco remiſſorialium, & pro ſingulis literis hujuſmodi, atque illarum inſtrumento, etiam cum articulis, & interrogatoriis inroclufis, ſolvatur merces juliorum novem, nec pars hujuſmodi literas petens contra ejus voluntatem cogatur remiſſoriam accipere.

16. Summaria Teſtium quando a Notariis dari contigit ſcribantur in bona carta non bibula, & charactere intelligibili, ſoluta ſolita mercede.

17. Notarii nullam prorſus mercedem, aut emolumentum etiam minimum recipiant, quod prius in libro receptorum) quem retinere debeant) fideliter non annotaverint, cum expreſſione diei, cauſæ, & perſonæ ſolventis, ut ex libro ſuperior poſſit ex officio cognoſcere, ſi quid ultra taxas indebite receperint:

18. Cæterum de datione Arrharum pro regiſtris, extractibus, aut copia Indiciorum, non ſtetur libro Notarii, nec ejus annotationi, niſi cum ſubſcriptione partis, aut Procuratoris arrham dantis.

19. In manualibus, vel broliardis, vel libris inſtrumentorum actorum, & filzarum quas vocant ligatarum, non dimittant Notarii folia ulla in parte alba, ubi ſcribi ſolet, ſed ubi ſic alba remanſerint, ea interlineare teneantur.

20. Non retineant ſcripturas, & jura quæcumque producta in pulpitis, ſed infra biduum a die productionis eorum productionem in manuali, ſeu broliardo actorum annotare, & in filzis ponere teneantur, etiam quod productio fuerit in calce citationis annotata. Examina reorum, & teſtium quorumcumque tam in civilibus, quam in criminalibus, ab initio, & in ipſo actu examinis deſcribantur in libro bene compacto, & compaginato.

21. Non audeant Notarii inconſulto Judice facere ea ſe decretum aliquod quantumlibet ſolitum, & ordinarium, nec aliquem terminum quamvis leviſſimum in forma, ut ajunt, ſervare, ſed ſemper Judicem adeant, & citationes omnes coram eodem legant, ab eoque decreta ſumant, & deinde in actis apponant, & idem ſervent, etiam ſi terminus ſit ad videndum inhiberi juxta formam commiſſionis, ſub pœna falſi, & privationis exercitii.

22. Citationes, & aliæ Curſorum, & Mandatariorum relationes, nullatenus in actis apponantur, niſi Curſores, & Mandatarii eas in cartulis earum ſubſcripſerint, & ſupra ſubſcriptionem nomen Notarii cauſæ appoſitum fuerit.

23. Citationes, & alios actus pro aliquo, vel contra aliquem non recipiant, niſi tam Actoris, quam rei nomen cum cognomine, & exercitii, vel habitationis, vel patriæ deſignatione ſpecifice in eis exprimatur.

24. Citationes ad videndum mandari conſignari pignora non recipiant, niſi appoſitum ſit etiam ad videndum mandari ſubbaſtari.

25. Item non audeant differre, vel retardare publicationem, oſtenſionem, & lectionem ſententiarum tam civilium, quam criminalium ſub prætextu non ſolutæ notæ ipſarum, aut regiſtri, & aut alterius cujuſque mercedis ſibi debitæ. Quinimmo teneantur per totum ſequentem diem illas una cum citationibus ad ſententiam in peculiari libro, quem ad hoc habeant, regiſtrare.

26. Quod etiam ſervetur in cedulis privatis Depoſitorum, quæ ſcilicet ſtatim facta illarum productione regiſtrentur.

27. Sententiarum, Decretorum, aut aliarum quarumcumque ſcripturarum tam civilium, quam criminalium copiam unicuique petenti, ſoluta copiæ competenti mercede dare teneantur.

28. Caveant inſuper Notarii ſcribere quemquam in actis oti inſtantem, proteſtantem, producentem, ſeu quomodolibet comparentem, niſi is tunc præſens fuerit, nec ſuffragetur mandatum generale Notario datum a quavis perſona, ut poſſit ejus nomen in cauſis, vel actis apponere.

29. In eventum in quem in cauſis fiant nullitates quæ poſſint adſcribi culpæ, aut negligentiæ Notarii, & pars propter paupertatem expenſas reficere non valeat, ad illas Subſtitutus Notarii, qui in cauſa ſcripſit, teneatur.

30. Proteſtatione ſcribantur in broliardo eodem die, nec recipiantur in foliis volantibus, & quatenus ob eorum longitudinem in hujuſmodi foliis recipiantur, ſtatim hujuſmodi receptio in broliardo annotetur.

31 Similiter non audeant expedire mandata, quæ non fuerint a Judice manu propria ſubſcripta, & aliter expedita fiot omnino, & in quacumque Curia etiam Capitolii nulla. Verum dicta ſubſcriptio gratis fiat, nec ob eam augeatur ullatenus ſolita impenſa mandatorum.

32. Quando aliquis Notarius allegatur ſuſpectus, & alius deputatur, una tantum merces conſignanda alteri ex dictis Notariis, cui de jure perſolvatur.

33. Cuſtodiant Notarii diligenter ſcripturas omnes, extractus, & regiſtra, & quibuſvis perſonis accomodata infra annum a die accomodationis recuperare, alioquin eis, vel aliquo eorum deperditis illa ſuis ſumptibus reficere teneantur.

34. In Notariorum officiis non recipiantur Subſtituti, Scribæ, Juvenes, vel alii quicumque ad Teſtes examinandos, neque ad conficienda acta civilia, aut criminalia,

niſi qui prius fuerint tam quoad ſufficientiam pro munere ab eis exercendo, quam quoad vitæ probitatem a Superiore Tribunalis approbati.

35. Ad rogandum vero quælibet inſtrumenta, teſtamenta, & alias quaſcumque diſpoſitiones tam inter vivos, quam in ultima voluntate, non admittantur, niſi prævio rigoroſo examine ſint prius creati Notarii ab habente facultatem, neque tamen propterea talis approbatio principalem Notarium, ſive Officialem excuſet, quo minus ſi quid præfatorum culpa, vel facto minus recte geſtum fuerit, ipſi omnino Notarii teneantur, prout teneri volumus ad damna, expenſas, & intereſſe partibus damnum paſſis.

36. Notarii non audeant rogare, vel ſtipulari obligationes aliquas, ſive contractus etiam parvi momenti, niſi vel contrahentes ipſos Notarii bene noverint, vel ab uno ſaltem ex teſtibus cum juramento adhibitis, cognitos eſſe ſciant, teſteſque prædicti, aut unus eorum, contrahentes ut ſupra recognoſcentes, noti ſint iiſdem Notariis, & nihilominus in quibuſcumque contractibus ultra nomen, & cognomen cujuſlibet contrahentium, apponatur etiam patria, & nomen patris, aut alia ſimilis demonſtratio, atque de hujuſmodi cognitione mentio fiat in inſtrumento, alioquin ultra pœnas infra ſubjectas teneantur etiam partibus ad omnia damna, expenſas, & intereſſe, neque per hoc derogatum cenſeatur ſtatutis, majorem in propoſito ſolemnitatem, vel diligentiam requirentibus.

37. Prohibemus inſuper ne in inſtrumentis, teſtamentis, & aliis actibus in quibus teſtes requiruntur, Notariorum ſocii, Subſtituti, & alii in officio illius Notarii, qui rogatur degentes admittantur, ſed alios adhiberi omnino mandamus.

38. Diſdictam ſocietatis officii teneantur Notarii non ſolum in manuali regiſtrare, ſed etiam in margine inſtrumenti ſocietatis annotare his verbis, videlicet. Die tali diſdicta, & die tali reproducta, neque talis reproductio diſdictæ in actis alterius Notarii de ſocietate non rogati fieri poſſit, neque facta ſuffragetur, niſi quando contractus ſocietatis extra Urbem eſt rogatus, vel etiam in Urbe, quando eſt rogatus Notarius, qui non ſit actuarius alicujus Tribunalis, quibus caſibus diſdicta regiſtretur in manuali, ut ſupra, ſub pœna in quolibet præfatorum caſuum Notario principali ſcutorum centum ipſo jure Fiſco applicandorum, & Subſtituto ſcribendi, vel de tali actu rogato, ſub pœna infamiæ, & ſuſpenſionis ab exercitio.

39. Idemque ſervetur in nominatione, necnon. & in translatione periculi vitæ, quæ non ſuffragentur, neque cuiquam proſint, niſi parti intra tempus ad nominandum, vel transferendum intimatæ, & per Notarios ut ſupra fuerint annotatæ.

40. Et ſi Notarii, eorumque Subſtituti, Actuarii, vel Juvenes quicumque ſe quoquo modo directe, vel indirecte ſub quovis etiam amicitiæ nomine, vel prætexto ingeſſerint, interpoſuerint, vel tractaverint, ſeu mediatores fuerint in aliquo cenſuum, ſocietatis officiorum, aut aliorum quorumcumque negotiorum contractu, non poſſint ſub pœna perpetuarum triremium, ac privationis officii, ejuſque proprietatis, & tituli ipſo jure Cameræ Apoſtolicæ applicandi, ullas pecunias, bona, ſeu res, etiam minimæ quantitatis a quoquam etiam ſponte dante occaſione præmiſſa recipere, ſed ſint, & eſſe debeant contenti debita eis mercede rogitus inſtrumenti ſi quod ab eis fuerit rogatum.

42. Quælibet inſtrumenta ſubſcribantur ab eo ſubſtituto qui illa confecit, apponendo nomen, & cognomen ſuum in margine finis Inſtrumenti.

43. Inſtrumenta quoque in ſuis manualibus dietim extendantur, & deſcribantur.

44. Inſtrumenta quæcumque ab eis rogata, Notarii debeant infra tres menſes a die celebrati contractus, vel Inſtrumenti in librum, quem fileam vocant, redegiſſe, vel in Protocollum, quod alii manuale extenſorum appellant, deſcripſiſſe cum ſuo indice. Non derogando per hoc Statutis diligentiorem formam requirentibus.

45. Teſtamenta autem, & codicillos viventium nemini oſtendant, ſed fideliter recondita ſervent, & quatenus ſint aperta illa, & illos intra tres menſes in librum ad hoc de more compactum redigant.

46. Alia cujuſcumque generis, qualitatis, quantitatis, contractus, acta, Inſtrumenta, vel ab ipſis rogata, vel apud eos producta, teneantur partibus intereſſe habentibus ad earum beneplacitum gratis oſtendere, ipſiſque copiam facere, & tradere, ſoluta ſolita mercede competenti, ſine tamen, die anno, menſe, teſtibus, ita ut nullam in Judicio fidem facere poſſint.

47. Neminem tamen poſſint aſtringere ad accipiendum Inſtrumenta publica, vel eorum exempla, niſi ita ipſis Contrahentibus, aut aliis intereſſe habentibus placuerit.

48. Pro rogitu cujuslibet inſtrumenti. cum quibuſvis conditionibus, & clauſulis, ubi non adſunt particulares taxæ, & ubi non præcedit conventio partium, ſolvantur pro quolibet centenario ſcutorum uſque ad ſcuta mille julii duo, a mille uſque ad quinque millia, julius unus pro quolibet ſimili centenario, a quinque mille uſque ad quamcumque ſummam, bononeni quinque pro quolibet ſimili centenario, dummodo in totum non excedat ſummam ſcutorum viginti quinque.

49. Pro caſſatione cujuslibet inſtrumenti, ſeu retrovenditionis cenſus, vel ſimilium, cum quibuſvis ceſſionibus, reſervationibus, conditionibus, ſeu translationibus, & aliis clauſulis, ubi non adſunt particulares taxæ, ſolvatur ad eamdem rationem, prout dictum eſt pro rogitu cujuslibet inſtrumenti.

50. In tradendis autem publicis inſtrumentis quoad mercedem quicumque Notarii,

tarii, ſive deſcripti in Archivio Romanæ Curiæ, ſive in Archivio Capitolii, & alii Notarii retinentes publica officia, non habentes ſpecialem taxam publicorum inſtrumentorum, vel in quibus eorum taxa non diſponeret, teneantur ſervare taxam ſtatutorum Urbis.

51. Pro rogitu teſtamentorum, codicillorum, donationum inter vivos, & cauſa mortis, ubi non adſint taxæ minores, vel ubi Notarii non ſubiiciuntur Statutis Urbis, & ubi non fuerit aliter conventum per partes, ſi fuerint factæ a perſonis quorum patrimonium non excedat ſcuta quinque millia. ſolvantur julii quinque: a quinque millibus uſque ad viginti millia, ſcutum unum: a vigintimillibus uſque ad quamcumque ſummam non exigant ultra ſcuta duo.

52. Orta inter Notarios, & litigantes, vel alios differentia ſuper ipſorum Notariorum mercede, non a Notariorum Collegiis, ſeu deputatis ab eis, ſed ab eorum Judicibus, qui non ad Menſarios, ſeu Notarios remittant, ſed ipſimet proprio ipſorum arbitrio definiant, inviolabiliter obſervata taxa.

53. Et quandocumque Notarii vigore hujus Conſtitutionis ex facto ſuo, vel ſuorum tenentur aliquid refundere, reſtituere, aut partibus reſarcire, procedatur contra eos executive, & manu regia.

54. Ad hæc Archivii privilegia illæſa eſſe cupientes, ſtatuimus, & mandamus, quod Protonotarii, Comites Palatini, & alii quicumque habentes, vel habere prætendentes facultatem creandi Notarios, aut ſpurios legitimandi, non poſſint illos creare, vel legitimare, nec juriſdictionem, aut poteſtatem aliquam in Urbe, & extra eam per unam Dietam legalem exercere in præjudicium Collegii Archivii, & privilegiorum ejus, juxta conſtitutionem fel. re. Leonis X. Prædeceſſoris noſtri editam pridie nonas Octobris 1513. quæ incipit. *Ex miniſterii paſtoralis*, quam innovamus, & approbamus;

55. Quodque ſi aliquis creditor mandatum de capiendo ratione ſuſpicionis fugæ in quocumque Tribunali, etiam Auditoris Cameræ, contra debitorem ſuum, vel ipſius debitoris pecunias, & bona ſequeſtrum aliquod obtinuerit, creditor ipſe ad mandati exequutivi expeditionem, vel aliquo modo illius ſolutionem faciendam, aut ejus taxam deponendam, cogi non poſſit.

56. Juramenta ſuſpicionis fugæ, ab aliis, quam a principalibuſmet, vel perſonis ad id ſpeciale mandatum habentibus, non recipiant.

57. Sequeſtra non ſcribant, etiam in cauſis mercedum, niſi in exequutionem mandatorum ſervandis relaxatorum, vel niſi docto de credito etiam extrajudicialiter arbitrio Judicis, juratoque prius de dilapidatione, aut fugæ ſuſpicione.

58. Advocatos, Procuratores, & Solicitatores pro fidejuſſoribus occaſione litium dandis nullo pacto recipiant.

59. Significationes per viam recurſus concedendas non ſcribant, niſi cum clauſula, *Non tamen in contumaciam*.

60. Alias vero ſignificationes non ſcribant niſi vigore termini, aut niſi productis juribus, vel probationibus ſuper ſolutione, aut niſi ſtante pendentia litis, ſive lite finita, vel niſi data cautione de ſtando juri, & judicatum ſolvendo, quando eſſent relaxata mandata ſuſpicionis fugæ pro aſſecuratione judicii, aut niſi ſtante negatione contra mandata in contumaciam relaxata.

61. Reſponſiones ad articulos, & juramenta ſuper partitis deciſivis, coram Judice tantum recipere poſſint, & debeant, niſi ipſe Judex aliter decreverit ex cauſa infirmitatis, aut legitimi impedimenti collitigantium.

62. Conſtitutionem a nobis die prima Martii 1608. contra Notarios Criminales Urbis editam innovantes, denuo, & diſtricte inhibendo præcipimus omnibus quibuſvis Notariis cujuſcumque Tribunalis, & Curiæ quoquo modo cauſas criminales exercentibus, ne ſub pœna privationis officiorum, & proprietatis ipſorum ipſo facto incurrenda, & Cameræ noſtræ Apoſtolicæ applicanda, aliiſque gravioribus etiam corporalibus arbitrio Judicis imponendis pœnis audeant, vel præſumant mercedes notulæ ſententiæ, vel decreti, aut caſſationis proceſſus in relaxatione Carceratorum, ſeu abolitione quærelarum non Carceratorum, etiam a ſponte dantibus, nec etiam ad minimum accipere, niſi quando Reus ipſe fabricato proceſſu, & præcedente plena cauſæ cognitione, & diſcuſſione Fiſco, & parte ſi aderit citatis, in ipſa ſententia, vel decreto vim diffinitivæ habente, & a Judice ſubſcripto fuerit a crimine, pro quo detinebatur, vel quærelabatur, diffinitive tanquam innocens, vel tamquam hactenus non repertus culpabilis, expreſſe abſolutus.

63. Pro compoſitionibus vero eaſdem notulas decretorum, & caſſationes accipere, niſi in cauſis, & criminalibus gravibus, & gravamen pœnam merentibus, & in quibus non ſolum intervenerit plena cauſæ cognitio, ſed etiam diſcuſſio, & decreta fuerint non Judicis tantum, ſed, & Procuratoris noſtri Fiſcalis manu ſubſcripta, minime poſſint.

64. Remiſſiones tamen gratioſas Bannitorum in contumaciam condemnatorum, necnon exilii, & triremium pœnarum de ordine noſtro, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis, excipimus, in quibus iidem Notarii notulas decretorum, & caſſationis proceſſuum accipere licite poſſint. In aliis autem quibuſcumque caſibus, contenti eſſe debeant ſola mercede mandati de relaxando ſi rei fuerint carcerati, & ſi non fuerint carcerati pariter contenti ſint ea mercede, quæ ſi carcerati fuiſſent eis deberetur pro dicto mandato de relaxando, reprobata prout reprobamus omni prava conſuetudine, & obſervantia Notariorum ad effectum extorquendi notulam decreti in omnibus fere decretis de relaxando apponentium illa verba, *mandavit caſſari, & amplius non moleſtari, ſilentium imponi*, vel ſimilia.

63. Et

65. Et inſuper ſuper eiſdem pœnis, omnibus Notariis prohibemus, ne per ſe, vel alios Reos quoquo modo proceſſatos, ad proceſſus caſſationem, aut eujuſcumque ſententiæ, vel decreti abſolutorii impetrationem, vel poſtulationem per eitationem ad ſe repræſentandum, aut ad ſententiam, vel aliàs qualibet via, directe, vel indirecte, aut quoqnomodo, cogere, inducere, aut invitare audeant, vel præſumant, ſed omnia, & quæcumque hac noſtra Conſtitutione contenta ad unguem omnino obſervent:

66. Et pro mandatis de excarcerando quibus a Judice adjectum eſt, *gratis*, nihil prorſus, & in forma pauperum, pro medietate tantum accipiant, ideoque nec mandati mercedem ante recipiant, quam a Judice fuerit ſubſcriptum, & forte receptam omnino reſtituant.

67. Nec pro copia indieiorum, quam effectualiter reo non dederint, quicquam percipere (niſi loco arrhæ) debeant, & ubi reus amplius ipſam copiam habere noluerit, etiam quod arrham dederit, ab ipſo non exigant, niſi pro rata copiæ confectæ.

68. Similiter alimenta Carceratorum penes eos depoſita Notarii ſine ulla retentione pro depoſito, vel alia qualibet diminutione, Carceratis integre conſignent.

69. Quicumque ex Notariis in eorum officiis ſcribentibus in aliquo præmiſſorum contravenerit, pro qualibet vice pœnam ſcutorum viginti quinque, aliaſque pœnas pecuniarias, & corporis afflictivas pro modo eaceſſus a ſuo Judice arbitrandas incurrat, damnaque, & intereſſe partibus reficere cogatur.

70. Ultra præmiſſa diligenter per omnes Notarios cujuſvis Tribunalis obſervanda, ſancimus, ut Notarii infraſcriptorum Tribunalium etiam ſequentes ordinationes quemlibet eorum tangentes ſervare debeant.

71. Notarii Cameræ illis qui annatas, & alia jura Cameræ pro expeditionibus debita perſolverint, quietantiarum, & liberationum Inſtrumenta ſuper ſolutionibus per eos factis intra triduum juxta veterem conſuetudinem, mercede ſolita recepta, in forma authentica tradere compellantur, aut per eos non ſtet quominus tradantur. Et abſtineant ab indebitis exactionibus, maxime pro obligationibus ſolvendi annatas.

72. Bullas quarum ratione, commune, annata, vel alia jura ſolvi debent Cameræ Apoſtolicæ, quæ quomodolibet concernunt intereſſe dictæ Cameræ, aut Sedis Apoſtolicæ, ſive earum continentiam per ſeipſos tantum, & non per ſubſtitutos ſcribant, & annotent in libris, & Bullæ regiſtratæ auſcultentur per menſarium ipſorum Notariorum, qui in ſignum auſcultationis manum apponere in regiſtro, & de mala auſcultatione teneri debeant. Et regiſtra in Archivio Palatii Apoſtoliei cuſtodiantur.

73. Obligationes ſolvendi commune, & alia jura Cameræ pro Monaſteriis, vel Eccleſiis oneratis penſione, aut ſolvendi quindennium ratione unionum, infra quindecim dies ab ipſiſmet Notariis in libro ſerbantur.

74. De reſtitutis autem ſervetur conſuetudo capiendi julios duos cum dimidio Cancellariæ pro qualibet reſtitutione bullarum, & non ultra.

75. Emolumenta eis debita, tam ratione regiſtrationis Bullarum quam alia quæcumque, inter ſe certo pretio, vel aliàs quomodolibet non arrendent, nec arrendare poſſint.

76. In expeditionibus, & ſcripturis conficiendis, de propoſitione, & commiſſione facta in plena Camera, mentionem expreſſam facere teneantur.

77. Ponant in maſſa communi mercedes Inſtrumentorum omnium tam Cameralium, quam intereſſe Cameræ active, & paſſive, ſeu aliàs quomodolibet concernentium, etiam extra Cameram coram Theſaurario, vel alio per noſtrum, aut ſucceſſorum noſtrorum Chirographum, vel literas, aut aliter deputato rogatorum, de quibus rogatus Notarius teneatur illa denunciare Collegio, & ut præfertur, in maſſa ponere, dempta rata ſibi pro mercede laborum debita juxta Conſtitutiones ipſorum.

78. Et conficiatur liber apud eorum menſarium dimittendus, in quo quiſque Notarius in fine hebdomadæ ſummatim deſcribat ſingulas, quas fecerit, expeditiones.

79. Pro expeditionibus, & ſigillo in gratioſis, quando ſunt plures perſonæ conſortes, etiam ſi ſint Congregationes, Collegia, Capitula, vel Univerſitates, non ſolvator niſi pro taxa duorum. In judicialibus vero expeditionibus non niſi pro uno tantom exigatur.

80. Et pro literis patentibus quorumcumque Commiſſariorum tam a Camerario, quam a Theſaurario, vel Commiſſario Cameræ, etiam in partibus conſtitutorum, non ſolvatur ultra julios viginti duos in totum, computato ſigillo, & mercede Secretarii, ac Notarii.

81. Mercede ſemel ſoluta juliorum quinque Notario dictæ Cameræ pro deputatione Judicum ad ſolidanda computa, pro quacumque poſtea ſubrogatione ſolvatur tantum medietas ſummæ prædictæ.

82. Notarii Gubernatoris teneant intus, vel juxta dictum Palatium eorum officia ſeparata, & in locis ita diſtantibus, ut collitigatorum tumultus nullum afferre poſſit impedimentum.

83. Manualia citationum, & manualia proteſtationum ſeparatim, & diſtincte teneant.

84. Expeditionum duos libros habeant, in quorum uno diſtinctæ, & ordinatim annotare debeant omnes ſignificationes per viam recurſus concedendas, cum expreſſione nominis collitigantium. & Curiarum a quibus Locumtenens recurſus juxta ſuas facultates concedet, & etiam ſummæ, vel valoris rei de qua agitur; necnon omnia ſequeſtra, & monitoria ex quavis cauſa decernenda.

85. In altero autem ſimiliter annotare de-

debeant omnia mandata eaequtiva, non tamen in contumaciam, & omnia arreſta, mandata de eacarcerando, ſignificationes dotales, aut vigore termini, aut in vim litis peodentiæ, aut litis finitæ, aut ſtante depoſito, vel negatione, aut data cautione de ſtando juri, & judicato ſolvendo conceſſas, & omoea citationes, vel inhibitiones vigore commiſſionis, aut estra Curiam decretas, dummodo in quolibet ipſorum caſuum agatur de re, vel ſumma ſcutorum auri ſeptem cooſtituentium julios octuaginta quatuot, ut ſupra.

86. Liſtas expenſarum non conficiant, neque propterea mercedem aliquam etiam a ſponte dantibus recipiant, niſi prævio Locumtenentis decreto, & ejuſdem ſubſcriptione, in calce citationom *ad videndum taxari expenſas* apponenda.

87. Examen teſtium ſcribere poſſint duo tantum Notarii pro quolibet officio, quos Gubernator pro tempore approbaverit, & non alii.

88. Notarii Auditoris Cameræ ultra ea, quæ ſancita ſunt de Tribunali Auditoris Cameræ, & de aliis Notariia, abſtinesnt a monitoriis jactationis, & jactationum, aut aliis quibuſcumque, quibus prima inſtantia a ſuis ordinariis auferatur, exceptis caſibus privilegiatis.

89. Et in Mooitoriis ſpecialibus in prima inſtantia, ubi permittitur, & inhibitionibus vigore appellatiooum, quæ ab Auditore Cameræ cooceduntur in partibus cum clauſula, *dummodo cauſa ſummam ſcutorum quinquaginta excedat, & moleſtiæ non ſint judiciales*, debeant prædictam clauſulam, *dummodo cauſa*, ſcribere literis majuſculis & loco illius clauſulæ, *dummodo moleſtiæ non ſint judiciales*, ſcribere pariter literis majuſculis bæc verba, videlicet, *dummodo judicium non ſit cœptum in partibus*, ita ut ſi judicium coram sliquo Judice competenti ſit cœptom, monitorium non afficiat. Et quatenus inter partes de dicto valore controvertstur, Auditor Cam., vel ejus io civilibus Locumtenens, conſtito ſibi etiam *extrajudicialiter* cauſam non eacedere dictam ſummam, teneatur per literas miſſivas, & abſque ulla impenſa dictas eorum inbibitiones, & monitoria revocare, & cauſas ad ſuos Judices remittere.

90. Et quoniam esperientia compertum eſt, quod Notarii multoties inducunt bujuſmodi monitos, & citatos, ut in Juriſdictionem tacite conſenſiant, volumus, ut quando ſummam prædictam cauſa non excedit, hujuſmodi conſenſus io juriſdictionem minime ſufficiat, niſi adſit eapreſſus.

91. Noo poſſint relaaare mandata vigore termini in eorum officiis ſuſcepti, quando jam mandatum a Iudice cauſæ in alio Tribunali eſt relaxatum. Eo vero nondum relasato, io arbitrio ſit, & poteſtate creditoris illud utrobi voluerit, accipere, cogi tamen ad id noo poſſit.

92. Atque in præfata termini ſuſceptinne non admittant aliquam conditionem, reſervationem, aut proteſtationem terminum petentis, neque illam ſcribant, ſed tantum ſimplicem debiti confeſſionem, & ſolvendi in fine termini obligationem, & non aliter.

93. Et ad effugenda incommoda, quæ ob citationes deperditas, ſorte etiam ſubtractas, frequenter occurrunt, mandamus eiſdem Auditoris Cameræ Notariis, ut ſinguli justa veterem conſuetudinem Manuale Actorum omnino cooficiant, illudque infra unius menſis ſpatium a die publicationis præſeutium debeant inchoaſſe, & quanto citius perfeciſſe, in ſuturum vero illud quolibet trimeſtri faciant, ac Auditori Cameræmet quolibet trimeſtri eahibere teneantur.

94. Teneantur Notarii prædicti deſcribere in liſta omnes indiſtincte informare volentes in ſua die, nec pro ordine, antelatione, vel informando Judice aliquid recipiant, etiam a ſponte dantibus. Et liſta fiat una die pro altera. Et in eventum in quem omnes in liſta poſiti informare non potuerint, aliis præferantur in ſequenti informatione.

95. Pro contradictis non recipiant, niſi quod vere ſolvitor officio contradictarum.

96. Subſtituti Notariorum ejuſdem Auditoris Tribunalis ad conficiendum acta civilia, ſeu criminalia ad teſtes examinandos, oecnon ad rogands quælibet inſtrumenta, teſtamenta, & alias diſpoſitiones, ultra requiſitas approbationes Auditoris Cameræ, ſive ejus in civilibus, vel criminalibus Locumtenentiom oon admittantur, niſi prævis etiam approbatione Collegii eorumdem Notariorum, in qua Notarii ipſi de approbatione, fide, & idoneitate admittendorum atteſtentur.

97. Quodque tam Notarii ſub amiſſionis officii, quam eorum Subſtituti prædicti ſub triremium perpetuarum pœna, aliquas ſocietatum officiorum pecunias, cenſuum, & aliorum cujuſvis generis contractum, oiſi procuratorio oomine, vel de ordine, conſenſu, aut voluntate partium eaigere, recipere, & penes ſe quovis modo retinere, tractare, & habere non audeant. Et ſi ſecus feceriot, Notarii ad damna, & intereſſe, quæ culpa Subſtitutorum eoromdem partibus evenerit, teneantur, & obligati ſint, accôtra eos in his esequutive procedi poſſit, & debeat.

98. Poſtremo dicti Notarii nihil unqoam cujuſvis generis ſcripturæ ad judicium pertinentis, quod eatra Curiam mittendum ſit, expediant, & parti tradant, niſi cum ſubſcriptione Auditoris, vel ejus Locumtenentis.

99. Notarii Vicarii Urbis non faciant monitoria geoeralia, vel ſpecialia eatrà Curiam, & Urbis diſtrictum, cum oon ſit eorum officii, oec deot cenſuras, neque terminum ſuper obligationibus io forma Cameræ. Neque concedant monitorium in forma *Significavit*, pro rebus deperditis, niſi juata formam Concilii Tridentini.

100. Non capiant pro examine, vel literis ordinandorum, oiſi quantum ſibi a Concilii Tridentini decretis, & reformatione ſumere eſt permiſſum.

101. Pau-

101. Pauperibus gratis dent ut tenentur.

102. Notarii Rotæ in confectione regiſtrorum, rubricarum, & copiarum remiſſoriis, compulſoriis, exequutorialibus, notis ſententiarum diffinitivarum, teſtium examine, & hujuſmodi, hanc noſtram, & alias Rotæ conſtitutiones accurate obſervent, ſub pœnis in eis contentis, quas innovamus, nec ultra quam per eas licet, accipiant.

103. Literas remiſſoriales ſcribant in charta juxta veterem morem a Chartulario lineata, cujus unaquæque linea contineat ſaltem ſyllabas decem, & octo, atque totuli palmus ſit linearum triginta.

104. Dent iidem Notarii Rotæ petitas a partibus expeditiones abſque requiſitione depoſiti pro regiſtro illius actus, vel expeditionis conficiendo, vel facto depoſito regiſtrum de illis omnino fiat, & non relinquant folia in albis.

105. Facto regiſtro conficiant inventarium actorum, inſtrumentorum, & ſcripturarum in eo deſcriptarum, Actoris primum, deinde Rei acta, & jura notando cum adiectione foliorum in quibus illa deſcripta reperiuntur, & dictum inventarium aſſuant initio regiſtri.

106. Pro notis vero interlocutoriarum nihil accipiant, quod idem de moderatis ſolutionibus in copiis, & publicatione teſtium ſervetur.

107. Ac pro relationibus ſocio faciendis de rogatis per eos nihil capiant.

108. Faciant præterea ſinguli in eorum officio broliardum qui dicitur actorum, in quo omnes omnium proviſiones, decreta, comparitiones, & proteſtationes, etiam a tergo citationum ſcriptæ notentur. Item, & manuale citationum cum ſuis proteſtationibus, & decretis, atque aliarum rerum regiſtrari ſolitarum, ita ut nihil prorſus ſuperſit in cartulis, quod non ſit in libris deſcriptum.

109. Officia Notariorum Rotæ non conferantur niſi perſonis peritis, & idoneis, quæ per ſeipſos illa exercere ſciant, & exerceant, niſi aliqua legitima cauſa impediantur. Nec eo caſu officia aliquibus arrendare, aut Subſtitutos deputare valeant, niſi a proprio Auditore approbati fuerint, qui inſuper de officio fideliter exercendo arbitrio Auditoris cavere debeant.

110. Et pro ipſorum Subſtitutorum facto, Notarii ipſi quoad intereſſe partium tanquam principaliter obligati omnino teneantur.

111. Pauperes omnes qui juxta formam conſtitutionum admitti debent ad juramentum paupertatis, tam in beneficialibus quam in profanis, etiam per Procuratorem admittant, & ſi ille pro quo juratur, præſens non erit, ultra Notarii, vel Procuratoris aſſertionem per duos teſtes de paupertate doceri debeat, ita tamen ut quicumque fuerit admittendus non ſine juramento, & obligatione pinguioris fortunæ, ut moris eſt, admittatur, & hoc niſi evidens ſit, atque notorium, quod paupertatem jurare volens, ſit opulentus, quo caſu illum admittere non teneantur.

112. Quæ omnia, & ſingula inviolabiliter obſervari mandamus ſub pœna ultra alias infra expreſſas vigintiquinque aureorum, ac ſuſpenſionis ad ſex menſes pro prima vice, & ſi ſecunda erraverint, eo ipſo in pœnam privationis officii, & alias hac noſtra conſtitutione contentas incurrant.

113. Quocirca querelæ omnes pauperum, & oppreſſorum ad dictæ Rotæ Decanum deferantur, qui his omnibus opportunis remediis provideat, tum ne partes opprimantur, tum ut opprimere auſi puniantur, & prædicta exactiſſime ſerventur.

114. Notarii Conſulum Agriculturæ, & cæterarum Artium taxam eis per ſtatuta præſcriptam, & ubi aliqui ipſorum nullam minorem taxam haberent, aliorum, qui illam habent, ſequantur, & ſecundum illam exigant, & qui non habent officium titulo oneroſo, exigant tantum pro medietate taxæ aliorum Notariorum Capitolinorum, & non ultra in omnibus, & per omnia.

115. Protonotarius Senatoris non ſe immiſceat in cauſis criminalibus, neque fidejuſſiones recipiendo, neque mandata ſubſcribendo.

116. Notarii Capitolini deſervientes Collateralibus Senatoris pro Actuariis, per ſeipſos coram Collateralibus acta conſcribant, nullumque aliud officium Notariatus in alia quavis Curia obtineant.

117. Et tam dictus Protonotarius, nec non maleficiorum, & Collateralium Notarii, quam Scriba Senatus, Secretarius Conſervatorum, Notarius Magiſtrorum Viarum, & alii omnes Notarii Curiarum Capitolii, aliquid etiam minimum non recipiant ultra taxam ipſis ſtatutam ſub quocumque prætextu.

118. Eorumdem Notariorum Capitolii defunctorum, & eorum, qui in poſterum decedent, hæredes, ac quicumque alii ſcripturas eorum detinentes, exceptis iis, qui emerunt officia, juxta conſtitutionem fel. recor. Sixti Papæ Quinti prædeceſſoris noſtri infra quindecim dies ab obitu ipſorum Notariorum, ac publicationis præſentium reſpective computandos, ſcripturas prædictas cum nomine Notarii, cujus fuerint hæredes ſub pœna amiſſionis dictarum ſcripturarum, & emolumentorum inde provenientium, conſignent Archivio Populi Romani, cujus Cuſtos librum teneat, in quo per Inventarium dictæ ſcripturæ adnotentur.

119. Notariorum officia in Curia de Sabellis duo tantum habeantur, neque hic numerus ullo prætextu augeri unquam poſſit, & ii etiam approbandi ſint ab Urbis Gubernatore pro tempore exiſtente.

120. Notarius Curiæ Turris Nonæ obſervet tabulam Notariorum Curiæ Sabellorum.

121. Notarii locorum piorum debeant ſervare ſtilum, conſuetudinem, & taxas Tribunalis Vicarii, nec prorſus aliquid recipere ultra quod Notarii Vicarii in ſuis cauſis or-

ordinariis recipere poſſunt. Qui autem ex eis gratis ſunt deputati, nec habent officium titulo oneroſo, non poſſint exigere niſi pro medietate dictæ taxæ Notariorum Vicarii, & non ultra in omnibus, & per omnia.

122. Notarius Ripettæ pro publicandis inſtrumentis, & in publicam formam dandis, exigat juxta formam Statutorum Urbis.

123. Et in conficiendis extractibus ſervet formam Capitolinam, & normam aliis præſcriptam.

124. Atque in prima inſtantia nullus in Curia Ripettæ fiat extractus, minuſque in ſecunda coram Præſide, niſi de utriuſque partis conſenſu, vel Notarius fuerit juratus ſuſpectus, ita ut acta tranſportari debeant, & ſi ſecus factum fuerit, qui arrham dedit, totum de ſuo ſolvere teneatur, nec ulla detur cedula depoſiti contra alium.

125. Nullum mandatum Notarius dare poſſit pro indiciis abſque Judicis licentia.

126. Singulis autem diebus etiam feſtivis, abortu ſolis uſque ad occaſum officium apertum tenere debeat, neque ab illo diſcedat ſine cauſa neceſſitatis.

127. Depoſita non recipiat, niſi uſque ad ſummam permiſſam, & penes eum facta, poſt decretum de conſignando debeat omnino infra diem conſignare ſub pœna arbitrio Præſidis.

De Regiſtris, Extractibus, & Exemplis, ſeu Copiis.

§. XX

1. Quoad Regiſtra, & Extractus perpetuo ſtatuimus, & ordinamus, quod in omnibus, & quibuſcumque cauſis cujuſcumque generis ordinariis in quibuſcumque Urbis Tribunalibus, & coram quibuſvis Judicibus, nullis prorſus exceptis, motis, & movendis (quæ ſcilicet a principio via ordinaria introductæ fuerint, etiamſi in illarum progreſſu una forſan, aut plures commiſſiones ſupervenerint, ac materia introducta via ordinaria non eſſe de juriſdictione Judicis ordinarii) nulla penitus fiant regiſtra, ſed tantum extractus ſimplices, & abſque aliqua terminorum extenſione: qui in uno confecti, in quibuſvis aliis Tribunalibus, ſi ad illa tranſportantur, plenam fidem faciant in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi eſſent regiſtra extenſa.

§. 2. Minuſque extractus in cauſis ordinariis fiant, etiam una, vel utraque partium petente, niſi de Judicum licentia in ſcriptis obtenta, vel niſi acta eſſent ad alium Judicem tranſportanda.

3. In vere autem commiſſariis cauſis ſummam ducatorum ducentorum auri de Camera excedentibus, quarum videlicet principia ordinarie non ſunt introducta, regiſtra quidem fiant, ſed modo infraſcripto, quem & in extractibus prædictis ſervari volumus, & mandamus.

4. Regiſtra bona, & legibilia Notarii accurate, & juxta normam hac noſtra conſtitutione traditam, & innovatam faciant.

5. Tam in regiſtris quam in Extractibus hujuſmodi conficiendis, facultates Judicum ordinariorum, vel deputationes eorum Locatentium, cum illæ ſint notoriæ, & illarum exempla publica, & impreſſa habeantur, nullatenus præinſerantur, & pro illis Notarii nihil a partibus exigant.

6. Deinde tam in ordinariorum extractibus, quam in eorum, & aliorum quorumcumque delegatorum etiam cauſarum Palatii noſtri Apoſtolici Auditorum, & S. R. E. Cardinalium regiſtris, dimittantur appoſitiones Feſtorum ordinariorum, & certorum, Si autem occurrant Feſta incerta, & repentina, in quæ caderet obſervatio alicujus termini, fiat mentio de illis ſummarie, & hoc modo, videlicet: Die tali fuit Conſiſtorium publicum, & ſic de cæteris ſimilibus.

7. Succeſſive citationes, ſive cum inhibitione ſive abſque ea factæ in earum reproductione nullo pacto repetantur, ſed illarum exequutio tantum apponatur his aut ſimilibus verbis, Tali die reproducta fuit citatio, de qua ſupra, quæ fuit exequuta.

8. Nec monitoria Procuratoribus de ſolutione regiſtri facta ponantur in regiſtro, niſi forte ad effectum docendi de cenſuris.

9. Præterea ſi contingat commiſſiones ſemel regiſtratas aliis Commiſſionibus dependentibus præinſeri, illæ amplius non regiſtrentur, ſed annotetur folium in quo ſuperius fuerunt regiſtratæ, & idem de Motibus propriis, Brevibus, & aliis litteris Apoſtolicis, ac aliis quibuſcumque jam ſemel regiſtratis.

10. Idem, & determinorum etiam ſubſtantialium extenſione obſervari mandamus, ut ſemel tantum pro qualibet parte extenſa non amplius extendantur, ſed tantum eorum reiteratio ſine extenſione notetur etiam in citatione ad ſententiam,

11. Inſtrumenta quæ in actis cauſæ rogantur, non ultra illorum notulam extendantur, quoad ea vero quæ producuntur, præinſeratur aliquid de illorum ſubſtantia, idque ſuccincte deinde illorum tenor apponatur hoc modo, Talis conſtituit Procuratorem ſuum talem, prout in inſtrumento, cujus tenor ſequitur, & ſic de aliis.

12. Conſequenter tam in regiſtris, quam extractibus cauſarum, in quibus per duos, vel tres annos nihil actum fuerit, non ponantur in illarum reaſſumptione mutatio anni, vel menſis, indictio vacationum, creatio Pontificis, & ſimilia ad cauſam non ſpectantia.

13. Porro ſi contingat in aliqua cauſa plurium recipi Juramenta teſtium unico contextu, in regiſtis hujuſmodi unicum juramentum, ubi omnes jurati nominentur, dumtaxat extendatur.

14. Inſuper non reputantur dignitates, vel tituli Judicum, vel locus eorum Tribunalium, & partium litigantium, ſed tantum talis Judex, vel Auditor prædictus, vel talis Actor, vel Reus, aut Procurator aut ſimilia.

15. Sin-

Digitized by Google

15. Singula folia in regiſtris confectis coram quibuſcumque Tribunalibus, ac aliis Judicibus prædictis contineant in qualibet illorum pagina ad minus lineas vigintiquatuor, & unaquæque linea ad minus duodecim ſyllabas, quæ ſcribantur literis bonis, & intelligibilibus, & in charta bona, non infecta, nec bibula, alioquin liceat unicuique tam Judicum, quam partium, vel Procuratorum litigantium folia aliter ſcripta lacerare, & omnino debeant poſtmodum expenſis Notarii convenienter reſcribi, ſive lacerata ſint, ſive non, aut ſi Judici, & partibus ſeu Procuratoribus magis placuerit, folia ſic male ſcripta taxentur pro medietate, vel alia rata ad Judicis arbitrium.

16. Rubricellæ regiſtrorum ſimiliter literis bonis, & intelligibilibus ſcribantur, ſintque fideles, & ſufficientes, integre, & exacte introſcripto actui reſpondentes, totiuſque actus, & decreti tenorem, prout in broliardo jacet, & inſtrumentum, diem, annum, menſem, & partium nomina, reiq; geſtæ ſummam, vel indicem continentes.

17. Proceſſus de partibus, itemque Remiſſoriales, Compulſoriæ, & alia, nulla ſcripturæ habita ratione, ſive ſit longa, ſive ſit brevis, ſive excedat, ſive non excedat numerum foliorum vigintiquatuor, non regiſtrentur, neque in Regiſtris, aut Extractibus deſcribantur, ſed tantum, ut dicitur, rubricentur ſi rubricati non fuerint, & pro dicta rubricatione ſolvatur merces foliorum ipſius proceſſus originalis tantum.

18. Niſi quando ſcriptura dicti originalis in qualibet facie excederet lineas triginta continentes in earum qualibet ultra ſyllabas decem, & octo, quo caſu exceſſivitas reguletur, & ſolvatur ad rationem linearum, & ſyllabarum, ut ſupra.

19. Copiæ, quæ inſtar Regiſtri, vel extractus dantur, non minori ſyllabarum, aut linearum numero deſcriptæ tradantur.

20. Inſtrumenta in actis rogata, etiam ſemel publicata, aut quæ in actis alias producta ſunt, ſi repetantur, & poſtea regiſtrari contingat, non ſolvatur merces, niſi foliorum ſcripturæ ad rationem regiſtri, vel extractus, & ſi non fuerint alias publicata, ſolvatur tantum tertia pars mercedis debitæ pro publicatione, cujus etiam ratio habeatur in caſu quo poſtea ſumantur in publica forma, ut ſcilicet tanto minus de mercede publicationis ſolvatur.

21 Pauperibus dentur gratis extractus, regiſtra, inſtrumenta etiam publica copiæ, aliæ quæcumque expeditiones, & ſcripturæ, tam civiles, quam criminales, & oſtendantur etiam originalia Pauperum Advocato, & Procuratori ſimiliter gratis, & abſque ulla impenſa, & ſi quando contigerit probandam eſſe paupertatem, teſtes ſimiliter gratis, & ſummarie examinentur, & de paupertate ſtetur arbitrio Judicis.

22. Et quoniam aliquando Notarii extorquent a partibus modicam arrham, ut poſtea cogere illas poſſint ad recipiendum Extractus, arrha non obliget, niſi in caſibus, in quibus extractus jure conficiendus eſt.

23. Neque exigant Notarii, quicunque illi ſint, etiam Archivii Romanæ Curiæ, mercedem extractus, ſive regiſtri, niſi illis completis.

24. Notarii Rotæ, ultra præmiſſa per eos omnino ſervanda rubricationes per ſe fideliter, & ſufficienter faciant, & correſpondentes actui introſcripto, ut ſupra dictum eſt.

25. Non rubricentur proceſſus de partibus rubricati, ut jam ſupra dictum eſt, niſi quantum illis deeſſe viſum fuerit, nec regiſtra de illis ullatenus fiant, ſed poſt regiſtra de Curia, ut moris eſt, ligentur, & ſi interpretationem fieri neceſſe fuerit ob idioma a Latino diverſum, in quo proceſſus forte conſcriptus erit, non fiat in forma regiſtri, ſed proceſſus de partibus, ita ut una carta regiſtri illius importet dimidiam ad minus proceſſus de partibus, niſi de partium conſenſu id fieri convenerit.

26. De parte lucri regiſtrorum, vel teſtium, vel copiarum, antequam cauſæ ſuis ſint Auditoribus commiſſæ, cum Solicitatoribus, Advocatis, vel Procuratoribus non paciſcantur, nec de gratia, quam de regiſtro facere intendunt, veluti de dando quindecim, vel viginti folia pro ducato, ita ut perſonæ, cum quibus agunt, de lucro participent, ſub pœna privationis, ſed totum quicquid poſt commiſſam cauſam convenerit, partis beneficio penitus cedat.

27. Mandantes omnibus, & ſingulis Judicibus, & Auditoribus prædictis ſub indignationis noſtræ pœna, ut pro præmiſſorum inviolabili obſervatione in cauſis coram eis ad præſens pendentibus, & quæ inpoſterum pro tempore pendebunt, nulla aliter, quam ut præfertur, confecta regiſtra, & extractus admittant, & recipiant, imo illa tamquam in fraudem, ac damnum partium litigantium confecta rejiciant, ſuoſque Notarios, ut extractus, & regiſtra hujuſmodi juxta præmiſſa conficiant, cogant, & compellant, atque, ut illa obſerventur diligentem curam adhibeant. Diſtrictius nihilominus inhibentes Notariis ipſis ſub mille ducatorum auri de Camera, partim partibus litigantibus, partim Cameræ Apoſtolicæ applicandorum, ac privationis, & amiſſionis Notariatus per quemcumque contravenientem eo ipſo incurrendis pœnis, ne de cætero in cauſis, in quibus Notarii deputati fuerint, & ſcripſerint regiſtra, & extractus, aliter quam, ut præfertur, omnibus ſemotis fraudibus, conficere audeant, ſeu præſumant. Volumus tamen, & mandamus, quod Gubernator Urbis, & Auditor Cameræ cumulative poſſint, & debeant, etiam ex officio, & partibus non inſtantibus inquirere etiam extrajudicialiter, & manu regia, an Notarii cujuſvis Tribunalis præmiſſa ſervent, & contravenientes ſupradictis pœnis punire, prout etiam ipſimet Scribæ extractuum, & regiſtrorum, qui in illis ſcribendis præmiſſa omnia non ſervaverint, poſſint ab iiſdem eorum arbitrio pœnis puniri, non obſtante quavis appellatione, reclamatione, aut recurſu.

De

De Curſoribus, & Mandatariis.

§. XXI.

1. CUrſores, & Mandatarii quicumque, eorum officium fideliter, & ea, qua decet integritate, diligentia, peritia, & diſcretione exerceant.

2. Ad dicta officia non admittantur perſonæ ſuſpectæ de falſitate, & qui neſciant legere, vel ſcribere latine, neque infirmi non valentes ambulare propriis pedibus, vel ſenes excedentes annum ſexageſimum.

3. Curſores ſolitam, & debitam aſſiſtentiam irrepræhenſibiliter obſerveot, Conſiſtoria publios, & privata, nec non alias ſolemnitates, & divina officia intimari ſolita fideliter debito tempore intiment Cardinalibus, & aliis, quibus tenentur abſque præmii, & mercedis alicujus expectatione, niſi ſolita antiquitus, & conſueta.

4. Citationes, & intimationes perſonales, vel ad domum, vel io valvis, & locis publicis, tam Curſores, quam Mandatarii pro eorum officio, & Curiis, quibus ſerviuot fideliter, & mature faciant, & factas referant, & contra proprias perſonas non ſuppoſitas, vel falſas, aut non cogoitas per eos, ſub pœna amiſſionis officii. Et quando perſonæ citandæ eis notæ non ſunt, non aſſertioni partis, ſed duorum teſtium teſtimonio de citandorum qualitate veram notitiam habentem ſtare debeant, alias exequutionem citationis facere, vel factæ referre non debeant ſub ſimili poena, & pro falſariis habeantur contrarium facientes, ſintque ſtatuta mercede contenti, novas angarias non faciant, neque inducant.

5. Relationes de citationibus perſonaliter exequutis, niſi ſit perſona citanti cognita, & perſonaliter appræhenſa, tam Curſores, quam Mandatarii facere non audeant, neque debeant.

6. Nec poſſiot Curſores, vel Mandatarii citationes ab aliis Curſoribus, vel Mandatariis exequutas ſubſcribere, etiam quod inter ſe citationes, per Urbis Regiones diſtribuant, ſed illemet Curſor, vel Mandatarius, qui citationem eſt exequutus in pede ejuſdem debeat fidem, & relationem facere factæ per eum exequutionis, ſub pœna falſi.

7. Officia pro alio, vel aliis in arrendam capere, vel exercere non debeant, nec poſſint.

8. Caveant etiam ab appaltu citationum ſuper quibuſvis, quod pactum cum quibuſvis perſonis ioiri omnino interdicimus.

9. Inſuper curent tam Curſores, quam Mandatarii omnes citationes perſonaliter exequi. Et ſi perſonas commode habere non poteront teneantur dimittere citationum copiam in manibus alicujus de familia, qui ſi oon adſit, aut fores aperire nolint, citationes affigant ad januam domus ſibi cognitæ, adhibito ſaltem uno teſte, & relationes in ſcriptis dumtaxat referre debeant, exprimendo, an perſonaliter, vel domi dimiſſa copia, vel affixa, in caſibus præmiſſis, qui in citatione exprimi debeant, & an ad ſtatim, vel ad hodie per totam, ſeu ad primam diem, vel aliam fecerint, ſub pœnis prædictis.

10. Præterea citationes, & earum copiæ citatis dimittendæ, vel affigeodæ, tam a Curſoribus, quam a Mandatariis fiant omnino bono, & intelligibili charactere, & dictæ copiæ ſubſcribantur a Curſoribus, & Mandatariis, qoi eas exequuntur, ot in omnem caſum poſſint ad eum qui eas fecerit, recurri.

11. Citationes, intimationes, & alia, non exequantur prædicti, ſive perſonaliter, ſive domi dimiſſa copia poſt tertiam horam noctis, per affixionem autem in caſibus præmiſſis nonniſi de die, & tunc in relationibus exprimant feciſſe de die dimiſſa copia affixa in tali loco.

12. In citationibus, & aliis, oomen tam actoris, quam rei cum cognomine, exercitio, vel habitationis, vel patriæ deſignatione exprimant.

13. Iidem Curſores, & Mandatarii in ſobhaſtationibus pignorum affigere debeant ad valvas officii, in qoo fit ſobhaſtatio, oblationes, quæ dietim fiunt pro pignoribus captis ſubhaſtandis.

14. In citatiooibus *ad videndum mandari conſignari pignora* apponant etiam, *Et videndum mandari ſubahaſtari*.

15. Pignora omnia ab exequutoribus quibuſcumque eis conſignanda, ordinatim ſingulariter adnotare debeant in eorum libris, exprimendo rerum qualitates, & quantitates, nomen exequutoris, & collitigantium.

16. Oblationes recipiendas annotare debeant in eorum libris cum appoſitione anni, menſis, & diei, ac expreſſione nominis, cognominis, exercitii, vel habitationis, vel patriæ offerentium.

17. Non recipiant oblationes cujuſcumque officialis illius Tribunalis, in quo facta eſt exequutio, nec ipſius officialibus inſervientium, neque Notariorum, aliorum juvenum Tribonalis, neque ipſorum Curſorum, & Mandatariorum affinium, vel conſanguineorum uſque ad tertium gradum.

18. Minus officiom ipſorum cuiquam impartiri doloſe recuſent, vel differant, nec etiam ſub prætextu modicæ mercedis, vel quod majorem babere velint.

19. Curſores (ad quos ſpectat) commiſſiones ad bancum Curſorum perventas, ſtatim ſcribaot, & in libro ſolito annoteot, ita ut ab omnibus videri poſſint, nec quovis modo aliquam commiſſionem non annotatam, vel occultatam penes ſe retineant.

20. Quicumque ex Curſoribus, & Mandatariis, qoi in aliquo præmiſſorum contravenerit, pœnam ſcutorum decem pro qualibet vice, aliaſque pœnas pecuniarias, & corporis afflictivas, privationiſque officii pro modo exceſſus a ſuo Judice arbitrandas incurrat, damnaque, & intereſſe partibus reficere compellatur.

21. Curſores pro qualibet citatione, inhibitione, vel quavis alia intimatione cujuslibet actus judiciarii non exigant ultra boooenos duos, niſi forſan exequutio citationia, vel alterius actus judiciarii hujuſmodi fa-

facienda eſſet in loco ſatis diſtanti a Tribunalibus Urbis, quo caſu exigere poſſint bononenos quatuor, & non ultra. Et loca intelligantur eſſe diſtantia, exempli gratia, ſi exequutio ſit facienda in regione Tranſtyberim, Montium, Trivii, & non longe ab Eccleſia Beatæ Mariæ de Populo. Et ſi extra mœnia Urbis (in illius tamen ſuburbiis) non ultra carolenum unum.

22. Pro citatione vero, inhibitione, vel intimatione ſimili, facienda contra Epiſcopos, & Prælatos, ac alias perſonas qualificatas, & Procuratores Fiſci, non ultra bononenos quinque.

23. Pro citationibus, vel exequutionibus, aut intimationibus quarumcumque literarum extra Curiam, & in partibus faciendis, ſtatuta, & debita eis antiquitus mercede ſint contenti, & ultra exigere non audeant.

24. Pro ſubhaſtatione quorumcumque pignorum, tam mobilium, quam immobilium, iidem Curſores exigant, prout hactenus exigere conſueverunt.

25. Pro deliberatione vero cuſtodiæ, vel reſtitutione pignorum, aut alio prætextu etiam quando bona non ſunt poſita ſub haſta nihil, etiam a ſponte dantibus, recipiant.

26. Nec quiſquam ipſorum pro ea intimatione, quæ parti intimatur, mandatum procuræ eſſe in actis productum, vel Procuratores in cauſa eſſe revocatos, ultra julium unum percipere audeat, etiamſi dictum procuræ mandatum de partibus veniret.

27. Et pro prima Commiſſione, per quam cauſa coram aliquo Judice introducitur, exigant bononenos quinquaginta, & pro aliis vero, ſiquæ in cauſa ſupervenerint bononenos decem, & octo, etiam quod dictæ Commiſſiones poſt primam ſupervenientes adderent aliquid, vel alterarent juriſdictionem, aut haberent aliquam novam clauſulam, vel admitterent aliquem tertium pro ſuo intereſſe ad cauſam, quocumque contrario uſu, vel potius abuſu non obſtante.

28. Diem præſentationis in Commiſſionibus appellationum, vel principalibus in cauſis, manu propria antequam præſentent, vel in Arca eas ponant, ſeu ut vulgo dicitur, incapſent, vere, & fideliter ponere teneantur, nec ſine tali manus, & nominis appoſitione, ultra manum Magiſtri Curſorum dictæ Commiſſiones ponantur in Arca.

29. Cæterum Mandatarii quarumcumque Curiarum, non exigant ultra bononenum unum pro citatione, niſi facienda ſit in longinquis locis ab eorum Curiis, quo caſu exigant duos, & non ultra, itemque exigant duos bononenos pro intimatione cujuslibet ſequeſtri, monitorii, inhibitionis, decreti, & cujuſcumque actus judiciarii, exceptis citationibus faciendis contra Fiſcum pro quibus exigere poſſint bon. tres.

30. Pro ſubhaſtatione, & deliberatione pignorum, ſive rerum, & bonorum mobilium, & immobilium, uſque ad ſummam trium ſcutorum bononenum unum pro quolibet ſcuto, abinde ſupra bon. duos pro quolibet ſcuto, ita tamen quod ultra unum ſcutum non exigant pro quacumque ſumma, etiam quod res ſubhaſtatæ, & deliberatæ ad magnam ſummam aſcendant.

De Baroncellis, & Exequutoribus.

§. XXII.

1. BAroncelli, & exequutores omnes quarumcumque Curiarum, obſervent in omnibus, & per omnia Tabulam, ordinationes, & taxam de mandato noſtro editas, & pro exequutione quacumque nihil ultra prædictam taxam, & mercedem eis aſſignatam, etiam ſponte dantibus recipiant ſub pœnis in ea contentis.

2. Quinimo nec debitam mercedem, nec aliud quicquam etiam à ſponte dantibus recipiant, niſi facta vere, & realiter exequutione reali, vel perſonali, aut captis pignoribus, quorum retractus ſi non ſufficeret, itaut ſit opus nova exequutione, novam propterea mercedem recipere non poſſint, ſed teneantur denuo gratis, & toties idem mandatum exequi donec integre creditor ſatisfiat.

3. Quo vero ad pignorum in exequutione captorum cuſtodiam, ſubhaſtationem, & reſtitutionem, quo res integre, & ſine ulla fraude fiat, quiſque Magiſtratus in ſuo Tribunali ſuum quemque Depoſitarium eligat, & deputet, penes quem pignora conſerventur.

4. Capta autem pignora debeant Baroncelli, & Exequutores per totam ſequentem diem conſignare depoſitario, quem quiſque Magiſtratus ad hoc hujus noſtræ Conſtitutionis authoritate deputaverit.

5. Quæ pignora fideliter deſcribantur in libris ad hunc effectum ſpecialiter per quemlibet Baroncellum, Exequutorem, & Depoſitarium ut ſupra deputandum, retinendis, cum annotatione quantitatis, & qualitatis bonorum, diei, & Exequutoris.

6. Et quando contingit poni ſubhaſta bona in partibus exiſtentia vigore mandati in Urbe relaxati, volumus, & mandamus, præter edicta, & diligentias in loco ſubhaſtationis, & judicii fieri ſolitas, fieri debere etiam in loco ubi, vel in cujus territorio bona ipſa ſubhaſtanda reperiuntur pro reperiendis oblatoribus, nec aliter poſſe ad deliberationem deveniri, niſi habita prius ab officiali illius loci relatione de edictis ibi publicatis.

7. Ad hæc in pignorum ſubhaſtationibus, ſi lapſo ad offerendum tempore quiſpiam plus obtulerit, non fiat deliberatio, niſi intimato eo qui prius licitando vicerat, ut poſſit iterum ſi velit per totam ſequentem diem plus offerre, alioquin oblatio, & deliberatio, illi, cui facta eſt non ſuffragetur.

8. Cum autem in Exequutionibus realibus contigerit recipi cautionem in forma depoſiti, aut pignora alicui in depoſitum tradi, non credatur de hoc Exequutoribus, niſi, vel cum ſubſcriptione ipſiuſmet depoſitarii à tergo mandati, vel cum interventu duorum teſtium, quorum nomina ſimi-

Digitized by Google

ſimiliter à tergo mandati deſcribantur, ac deinde in prædictum librum referantur.

9. Mandata civilia, birruarii, vel Exequutores, non exequantur in diebus feſtivis, neque de nocte, niſi ſint mandata ſuſpicionis fugæ, neque de die in domo januis clauſis niſi parte citata, & cum ſpeciali decreto Judicis.

10. Mandata ſibi à partibus conſignata, teneantur infra triduum exequi, vel illa partibus petentibus reſtituere, & caſu quo mandata aliqua ipſis conſignata perdiderint, ad ſumptus duplicatorum extrahendorum teneri decernimus.

11. Et oſtenſa Exequutoribus carta dotali, non gravetur, vel inhibitione aliqua, nihil exigant mercedis, neque faciant exequutionem aliquam, & ſi quam fecerint gratis reſtituant.

12. Quando autem Exequutor aſſerit aliquam exequutionem non feciſſe eo quia ſibi exhibitum fuerit non gravetur, vel carta dotalis, vel inhibitio, debeat ſumere ejus copiam ſi brevis eſt, vel ſaltem annotare diem, Notarium, & Judicem, qui hujuſmodi inhibitionem, aut non gravetur, aut cartam dotalem conceſſit, alias Exequutor Judicis arbitrio puniatur.

13. Reſtituat quilibet Exequutorum prædictorum, exequutiones, ſive bona in exequutione capta gratis, quotieſcumque Judex id mandaverit.

14. Porro, traditis ſibi mandatis de conſignandis pignoribus in exequutione captis, non poſſint Exequutores, eorum conſignationem vigore cujuſvis impedimenti ſopervenientis effugere, vel differre, ſed teneantur omnino dicta pignora conſignare.

15. Cęterum nullus Exequutor, aut birruarius, poſſit mandata civilia exequi alterius Tribunalis, quam ejus in quo ſunt ipſi Exequutores, exceptis Exequutoribus, aut birruariis Gubernatoris Urbis, Vicarii, Auditoris Cameræ Senatoris, & Borgi, pro quibus omnibus teneantur eorum Baroncelli, contra quos quocumque caſu procedatur exequutive, & manu regia.

16. Baroncelli autem, & cæteri Exequutores Urbis, poſſint ad exequutionem procedere contra commitentes fraudes, & facere, ut ajunt inventiones, eo modo quo Extraordinarii, & alii Curiæ Capitolinæ, & Conſervatorum exequutores faciunt, dummodo in fraude depræhenſos ad ipſos Conſervatores defferant, & deducant, habeantque partem pœnarum hujuſmodi inventionum, ſicuti, & dicti Extraordinarii.

17. Nec quiſpiam eorum qui exequutionem non fecerit, ſub prætextu, quod facta fuerit exequotio ab eo exequutore a quo fieri non poterat, vel in loco in quo certus exequutor deputatus erat, aliquid prorſus à partibus, contra quas exequutio facta fuerit, ſub pœna furti audeat exigere.

18. Capti cum mandato de deducendo ad præſentiam, non carcerentur, nec ad Carceres, niſi de expreſſo ordine Judicis illius, qui mandatum relaxavit, ducantur, etiam quod ipſius Judicis præſentia commode habere non poſſit.

19. Baroncelli non exigant à carceratis quicquam ratione expenſarum in caploratoribus factarum.

20. Baroncelli, & alii Exequutores quarumcumque Curiarum, Extraordinariis majoribus in ſpectantibus ad eorum officium obedire teneantur.

21. Quicumque in præmiſſis, ac aliis ſibi vetitis, aut ordinatis contravenerit, pro modo exceſſus etiam corporalibus pœnis, ac etiam privationis officii, Superioris ſui arbitrio plectatur, damnaque, & intereſſe partibus reficere cogatur, pro quibus damnis, & intereſſe quilibet Baroncellus cujuſcomque Curiæ, pro ſui, Exequutoribus, & birruariis obligatus ſit.

De Carceribus, & Carceratis, & eorum Viſitatoribus, & Cuſtodibus.

§. XXIII.

1. CArceres Curiæ Sabellorum, Turris Novæ, & Capitolii, nullo pacto locentur, ſed ad eorum cuſtodiam, & officium Commentarienſis, ipſorum carcerum domini, ſub certa mercede deputent aliquem virum probum, à Gubernatore Urbis, & quoad Capitolium à Senatore approbatum. Et quatenus de licentia noſtra, vel Succeſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum locentur, conductores approbentur à Gubernatore, & Senatore reſpective, qui etiam poſſint ipſos conductores ex cauſis illis bene viſis, & ad eorum libitum removere.

2. Gubernator Urbis, ſemel in Menſe una cum Pauperum, & Fiſci Advocatis, & Procuratoribus, ac deputatis à Societatibus Charitâtis, & Pietatis, ultra Viſitationem ordinariam ſemel in hebdomada fieri ſolitam (quam omnino fieri volumus, & mandamus) viſitet Carceres tam ſecretos, quam publicos per ſeipſum, ne carcerati indebite à Cuſtodibus carcerum male tractentur. Atque ut tabula noviſſime edita, & in ipſis carceribus affixa tenenda obſervetur, provideat.

3. Protector autem Charitatis, & illius deputati, cum interventu Gubernatoris, & Fiſci Procuratoris, eligat duos Medicos fideles, & expertos, unum ſcilicet Phyſicum, alterum vero Chirurgum, qui viſitent carceratos infirmos, & curent, ac de eorum infirmitate cum opus fuerit, fidem gratis faciant eidem Gubernatori, & aliis Judicibus, provideatque eiſdem de competenti ſalario ex pœnis maleficiorum ſolvendo.

4. Eligat etiam in primis aliquem Preſbyterum, ſæcularem, vel regularem, qui confeſſiones ipſorum infirmorum, vel aliorum carceratorum (non tamen ultimo ſupplicio damnatorum, poſtquam in manibus exequutorum conſignati fuerint, quorum cura ad Confratres Societatis Miſericordiæ ſpe-

ſpectat) audiat, eoſque carceratos viſitet, ac ſpiritualiter conſoletur.

5. Triremes bis in anno viſitentur a Commiſſario ad id deputato.

6. Viſitator vero carcerum, qui nunc a Societate Pietatis carceratorum eligitur, & deputatur, quolibet die poſt carcerum Viſitationem ad Advocatum pauperum accedere, & ſibi nomina eorum, qui in dies carcerantur in ſcriptis, & pariter etiam Judicibus deferre teneatur.

7. Capſæ omnes eleemoſynarum, quæ fiunt carceratis, clauſæ teneantur, & claves ſint penes Pauperum Advocatum, qui ſuo arbitrio eas aperiat, & eleemoſynas in eis repertas diſtribuat inter carceratos, qui facultatem ſe alendi, & alimenta aliunde non habent.

8. Carcerati in Ripa, præſententur in Viſitatione Capitolii; Carcerati vero in Burgo præſententur in Viſitatione Turris Nonæ, & Viſitationes intimentur Camerario Ripæ, & Judici Burgi per Procuratores Pauperum.

9. Cæterum omnes de carcere ad carcerem, occaſione Viſitationis tranſportandos, birruarii cujuſvis Tribunalis requiſiti tranſportare debeant gratis, & nihil prorſus recipiant etiam nomine muneris, ſub pœna privationis officii, & trium ictuum funis publice infligenda.

10. Citationes contra carceratos in carceribus exequendæ nonniſi perſonaliter fiant.

11. Arreſta contra debitores aliter quam præcedente mandato ſervatis ſervandis relaſata, nulla ſint, & eis non obſtantibus arreſtati relaxentur.

12. Alimenta debitoribus carceratis ex decreto præſtanda deponantur anticipate ſaltem pro decem diebus, & integra carceratis ſolvantur, & conſignentur abſque ulla diminutione, vel retentione.

13. Carcerati pro teſtibus, quibus ab Inſtigatore, vel Fiſco præſtari debent alimenta neceſſaria quamdiu ibi detinebuntur, expediti ſtatim relaxentur gratis ubique, nec pro dictis alimentis, ſive expenſis ullatenus retineatur, ſed carcerum Cuſtodes illa exigant ab Inſtigatoribus, vel Fiſco.

14. Inſtrumenta ſatiſdationum pro carceratis in partibus datarum, vel receptarum, nonniſi parte cujus intereſt citata, in actis producantur, & aliter producta non ſuffragentur, & Notarii, qui ea ſine partis citatione receperint, periculo recepta intelligantur.

15. Julius dari ſolitus Cancellario Baroncelli pro quolibet carcerato, relaxando ſolvatur Cancellario dumtaxat Baroncelli Gubernatoris, & non aliis cujuſvis alterius Tribunalis, & quando mandatum erit ſignatum gratis, nihil, quando vero in forma pauperum, nonniſi medietatem julii Cancellarius præfatus poſſit, & audeat exigere, ſub pœna arbitrio viſitatorum.

16. Relaxati à carceribus in quibus pro cauſa criminali detinebantur, per ſpatium horæ non poſſint pro civili cauſa capi, & carcerari.

17. Relaxati vero a carceribus ob non præſtationem alimentorum, poſſint quidem volente quandocumque creditore alimenta præſtare denuo carcerari, ſed non cum eodem mandato, niſi prævia nova citatione, & facto alimentorum depoſito ſaltem pro quindecim diebus, aut amplius arbitrio judicis.

18. Pauperes carcerati quando ſunt in cauſa liberationis, liberentur, & relaxentur gratis ubique, quoad Judices, Notarios, Exequutores, carcerum Cuſtodes, & alios omnes, nec quicquam pro nota ſententiæ, vel decreti, Judicum propinis, aut quibuſvis juribus Fiſcalibus ſolvere teneantur.

19. Et ſi cum exilio relaxentur, conſerventur in ſolita exemptione non ſolvendi Cuſtodibus carcerum expenſas victus habitas in carceribus, & juxta formam mandatorum ſtatim, ac libere dimittantur.

20. Cuſtodes quorumcumque carcerum, ſeu Commentarienſes, obſervent, & ipſi tabulam poſt præſentem conſtitutionem ſuo loco imprimendam, quam etiam publice affixam teneant, & alias ordinationes, & decreta ipſos concernentia, ſub pœnis contentis in eis.

21. Obſervent inſuper, & exequutioni ſemper demandent quicquid communi Viſitatorum voto fuerit deliberatum, & inobſervantes eorumdem Viſitatorum arbitrio puniantur.

22. Et poſt decretum a Viſitatoribus factum de relaxando debitorem, Cuſtodes ad inſtantiam cujuſvis creditoris Arreſta eadem die non recipiant, ſed nec etiam poſtea ad inſtantiam illius creditoris qui eum detinebat, niſi Arreſtum fuerit a duobus Viſitatoribus ſubſcriptum.

23. Teneantur etiam dicti Cuſtodes, poſt publicam viſitationem carcerum, a Viſitatoribus, ſeu ab Advocato pauperum requiſiti, dare notam carceratorum criminalium in ſecretis exiſtentium, cum expreſſione temporis, & Judicis illorum.

24. Et infirmos etiam pro civili cauſa detentos, teneantur ponere in Valetudinario, quod infirmariam appellant.

25. Detentos in publicis carceribus ſuperioribus, & in mediis, quolibet die conducant ad audiendam Miſſam.

26. Nullum recipiant in carceres, quem prius non deſcribant in libro carceratorum, de cujus mandato, ad cujus inſtantiam, & pro qua cauſa captus, & an pro ſuſpicione fugæ. Alioquin carceratus non deſcriptus ad nullas victus, aut carceris expenſas teneatur.

27. Ac bona, vel pecuniæ quæ penes ipſum ad carceres ductum reperiuntur, facto inventario in ejuſdem carcerati præſentia, cum duobus teſtibus conſignentur Cuſtodi carcerum, qui teneatur omnia integre reſtituere ad mandatum Judicis, qui illum capi fecit.

28. Nec poſſint Cuſtodes, vel Capitanei, quicquam veſtimentorum carceratis auferre, vel ſibi retinere, prætextu alimentorum præſtitorum, ſub pœna privationis offi-

Digitized by Google

officii, & aliis abitrio Viſitatorum.

29. Detentis in ſecretis carceribus nullo pacto, directe, vel indirecte prohibeant, vel impediant quominus alimenta aliunde deferantur, facta tamen prius per ſeipſos Cuſtodes diligenti inquiſitione, ne apodiſſa, vel quid aliud in ferculis tranſmittatur, niſi aliud ſibi a Judice demandatum fuerit. Atque in tali caſu alimentorum aliunde habitorum, non poſſint Cuſtodes quicquam a dictis carceratis, neque pro alimentis, neque alia de cauſa prætendere.

30. A carceratis autem in publicis carceribus, & ut dicitur ad largam exiſtentibus, nihil pro Camera, paſſeggio, vel etiam alimenti ultra quinque dies petere poſſint.

31. Similiter pro tranſportatione carceratorum ad alios carceres de mandato Judicis facienda, vel pro extractione a carceribus ad effectum alicujus contractus, vel obligationis faciendæ, aut etiam pro extractione compedum nihil recipiant.

32. Nec pro Arreſto ab Arreſtantibus, etiam ſponte dantibus plus exigant, vel recipiant, quam a carcerato exigitur pro relaxatione a carceribus.

33. Non permittant in publicis mulierum carceribus, neque ad earum ferreos cancellos, ſeu feneſtras, aliquem alium carceratum accedere, ſeu verſari.

34. Et ubi Judices in mandatis de excarcerando apponunt clauſulam abſque alia manu, etiam Procuratoris Fiſci, vel Commiſſarii Cameræ reſpective, Cuſtodes obedire, & carceratos dimittere teneantur, licet Procurator Fiſci, aut Commiſſarius Cameræ reſpective manum apponere recuſaverit.

De facultatibus Viſitatorum carcerum.

§. XXIV.

1. Viſitatores carcerum poſſint relaxare debitores a carceribus ex cauſis infraſcriptis.

2. Primo, concedendo dilationem data cautione de ſolvendo infra tempus aſſignatum, & hoc præſertim quando Viſitatores conſiderant retentionem debitoris cedere, non ſolum in ipſius præjudicium verum etiam creditorum, cum debitor in carceribus exiſtens efficiatur deterioris conditionis, & in dies minus ſolvendo, ubi extra carceres facilius intra tempus aſſignatum modum ſatisfaciendi reperturus ſit, & hoc dummodo creditores ſint ditiores, & ære alieno non onerati.

3. Secundo, relaxare poſſint debitorem, qui licet non habeat pecunias in promptu, habet tamen tot bona, ex quorum venditione poteſt creditoribus ſatisfieri, & ex tunc conſenſit eorumdem bonorum ſubaſtationi, & Viſitatores hoc faciant facta prius per debitorem indicatione ſuorum omnium bonorum, ac data cautione de ſe repræſentando, in eiſdem ſtatu, & terminis in quibus carceratus reperitur, in caſu impedimenti, vel quod bona non ſufficiant.

4. Et ſi bona non ſufficiant, nec bonis cedere velit, neque biretum viride deferre, nonniſi de omnium creditorum conſenſu quemquam relaxare poſſint.

5. Idemque ſervetur etiam quod clarum ſit, debitores nullum prorſus habere modum ſatisfaciendi creditoribus ſuis, niſi ex ſudore vultus ſui.

6. Tertio, relaxare poſſint quando exequutionem habet realem, & eſt in bonis captis per exequutionem ſibi bene cautum.

7. Quarto, in caſu infirmitatis, creditores eorum ſumptibus pauperibus debitoribus alimenta, & medicamenta miniſtrent in carceribus, quibus creditoribus recuſantibus relaxentur habita fide a Medicis deputatis, & data cautione, ſi illam habent, ſin minus recepta juratoria cautione, de ſe repræſentando poſtquam convaluerint. Quod ſervetur etiam in debitoribus non pauperibus infirmis, qui data pariter cautione de ſe repræſentando, ut ſupra ſub pœna debiti relaxari poſſit.

8. Quinto, relaxentur debitores quando cognita eorum paupertate, & pertinacia creditoris, qui tamen non ſit æque pauper, et mandatum fuit ut carcerato debitori ſubminiſtret alimenta, & ipſe hoc facere recuſat. Quandocumque autem debitori relaxato creditor paratus ſit alimenta præſtare, poſſit illum cogere ad redeundum ad carceres, prout ſupra diſpoſitum eſt.

9. Sexto, relaxentur mulieres pro debito civili detentæ quando ſunt honeſtæ, etiamſi captæ ſint pro debito publico.

10. Septimo, relaxare poſſint debitores, qui ex natura debiti de jure non tenentur ultra id quod facere poſſint, tunc enim nec carcerari poterant, & propterea contra bona eſt exequutio dirigenda.

11. Octavo, relaxentur debitores capti ut ſuſpecti de fuga, data cautione de ſe repræſentado ſub pœna debiti.

12. Nono, relaxentur debitores facta ceſſione bonorum prout de jure, & ſervata forma conſtitutionum fel. recor. Pii Papæ Quarti, quæ incipit: *Cupientes mercatoribus*, & Pii Papæ Quinti, quæ incipit: *Reverendi Domini Viſitatores*.

13. Decimo, relaxentur debitores nulliter, & indebite capti, de qua nullitate manifeſte conſtet.

14. In quibus omnibus relaxationibus ſint præſentes Judices, qui mandata relaxarunt, & uti edocti, atque inſtructi de meritis cauſæ rationem reddant.

15. Et in præmiſſis habeatur ratio paupertatis creditoris, & an debitor calumnioſe diu litem ſubſtinuerit, fatigando creditorem expenſis, & laboribus, & an aliam dilationem habuerit, & creditori non ſatisfecerit, non conſtito de legitimo impedimento. Et in his omnibus Viſitatores arbitrio utantur, & penſatis qualitatibus tam creditoris, quam debitoris, ac facultatibus, & natura debiti, decernant ea, quæ juri, & æqui-

Digitized by Google

æquitati, & utilitati etiam creditorum conveniat.

16. Cum autem a Viſitatoribus carcerum fuerit alicujus carcerati cauſa commiſſa alteri Judici, quam illi qui mandatum de carcerando relaxavit, maneat nihilominus dictæ cauſæ Notarius is, per cujus acta fuit relaxatum mandatum, & id ipſum ſervetur quandocumque contigerit cautionem aliquam recipi per alium, quam cauſæ Notarium, quo caſu, is qui cautionem recipit, teneatur dictæ cautionis integram fidem, & authenticam dare cauſæ Notario.

17. Quando in viſitatione alicui carcerato dilatio videtur concedenda, illa ſemper intelligatur concesſa, etiam quoad exequutionem realem, niſi in ſpecie in decreto ſit appoſita clauſula: *Sine præjudicio exequutionis realis*.

18. Atque Præſidi carcerum, & aliis quibus a dictis carcerum Viſitatoribus alicujus carcerati cauſa commiſſa eſt, cum carceratum a carceribus relaxarint, nullo pacto ſe amplius in principalis cauſæ cognitionem immiſceant, ſed merita ſuo Judici cognoſcenda relinquant.

De Protomedico, & Aromatariis.

§. XXV.

1. PRotomedicus in viſitatione Aromatariarum faciat in manibus Notarii præſtare juramentum ab Aromatariis, quod bona in Aromataria exiſtentia, ſunt propria ipſorum, nec alia habent alio loco abſcondita, & qui falſum juraverint, ab eodem Protomedico, & Conſiliariis, debita pœna puniantur.

2. Conſules Aromatariorum, ſicut, & cæteri Aromatarii ſint ſuppoſiti juriſdictioni, & obedientiæ Protomedici, a quo ſi quando ſe gravatos ſenſerint, ad Auditorem Cameræ recurrant.

3. Atque in puniendis Aromatariorum delictis, & aliis caſibus in quibus vigore concordiæ, Protomedicus, & Conſiliarii teneutur exquirere conſilium Conſulum Aromatariorum. ſi dictis Protomedico, & conſiliariis viſum fuerit, dictum conſilium minime ſequi faciant eo non obſtante ſuum decretum, a quo qui ſenſerint ſe gravatos recurrant ad Auditorem Cameræ, & interim, recurſu, vel tempore ad recurrendum pendente, ſuperſedeatur in exequutione decreti.

4. Iidem Conſules nullam prorſus habeant poteſtatem, & juriſdictionem eligendi Aromatarium, quem Proconſulem vocant, ad viſitandas Aromatarias extra Urbem degentes, minuſque ſubſcribendi patentes uti Conſules diſtrictus Urbis, & ſuperintendentes Artis in Statu Eccleſiaſtico, ſed talis eligendi poteſtas penes Protomedicum ſit, & remaneat.

5. Decreta facta in Congregationibus Aromatariorum, quod nullus Aromatarius poſſit pro veritate fidem aliquam facere, niſi de conſenſo, vel licentia Conſulum, ſint penitus nulla, & invalida, & quiſque ad libitum poſſit abſque ulla prorſus licentia pro veritate ſe examini ſubiicere, aut estrajudiciales fides facere.

6. Pro pretio rerum Aromatariæ ſervetur præſcriptio quinquennalis, non obſtante quàvis interruptione etiam per receptionem partis pecuniarum, aut per dationem aliarum rerum Aromatariæ.

7. Aromatarii nullam prorſus audeant in quemquam exercere, ſub quovis prætextu criminalem Juriſdictionem. Protomedicus autem non niſi in delictis pro quibus veniat imponenda pœna pecuniaria uſque ad aureos viginti quinque.

Pœna Conſtitutionis.

§. 26. QUicumque vero ex iis, qui hac Conſtitutione ſunt compræhenſi, aliquid contra præmiſſa eos reſpective concernentia, in quibus ſpecialiter pœna non eſt adjecta commiſerint, illi ſcilicet qui ſupremo Magiſtratu funguntur, vel alia dignitate præfulgent, indignationis noſtræ, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, aliaſque ſimiliter arbitrio noſtro, & Romani Pontificis infligendas pœnas. Cæteri vero omnes, ultra rerum, & pecuniarum male, indebite, vel alias perceptarum reſtitutionem, & alia damna, expenſas, & intereſſe, ad quæ omnino tam ex ſuo, quam ſuorum in officio exiſtentium facto teneri, & pro eis exequutive, ac manu regia procedi volumus, & mandamus. pœnam privationis, exilii, & alias pœnas pecuniarias, & etiam corporales arbitrio Judicis, pro facti, & perſonarum qualitate, infligendas pœnas incurrant. Pœnarum quod tantum contraventores.

§. 27. Ut autem præmiſſa, omnia, & ſingula, a Nobis, ut præmittitur ad publicam præcipue Pauperum carceratorum, & litigantium utilitatem, & levamen, Statuta, decreta, & ordinata, debitæ, in omnibus, & per omnia exequutioni mandentur, & inviolabiliter obſerventur, mandamus omnibus, & ſingulis Almæ Urbis, & Curiæ noſtræ Judicibus, & Magiſtratibus, ac præcipue Camerario, Vice-Camerario, & Gubernatori Urbis, Auditori Cameræ, ac Præſidi carcerum pro tempore exiſtentibus, & eorum ſingulis, ut (ultra alios etiam in aliquo caſu ſpecialiter deputatos) præmiſſa omnia, & ſingula ab omnibus obſervari faciant cum effectu, inobedientes coerceant, & compeſcant tam ex officio, & per inquiſitionem, quam ad inſtantiam Advocati pauperum, Procuratoris Fiſci, Commiſſarii Cameræ, & Procuratoris pauperum pro tempore exiſtentium, & aliorum quorumcumque, omni, & quacumque appellatione, ſive recurſu remotis. Procedatur tam ex officio, & per inquiſitionem quam ad inſtantiam quorumcumque.

§. 28. Declarantes hac noſtra Conſtitutione, ſub ſimplici, ac generali Magiſtratuum, Judicum, Notariorum, aut Officialium nomine, omnes omnino Magiſtratus, Judices, & perſonas quantalibet dignitate fulgentes, ac ſpeciali nota dignas, omniaque Tribunalia quamvis ſuprema, Camerarii, Omneſque etiam majores Magiſtratus in Conſtitutione compræhendantur.

Vice-

Viceeamerarii, Gubernatoris, Auditoris Cameræ, Vicarii, cauſarum Sacri Palatii noſtri Auditorum, & Clericorum prædictæ Cameræ Præſidentium, Senatoris, Conſervatorom, locorum Piorum, & cæterarum Curiarum Judices quoſcumque, tam majores, quam minores, eorumque Notarios, Officiales, & Miniſtros omnes, nullis prorſus exceptis, compræhendi, & ſignificari, & in ea expreſſis pœuis ſubjici, & ad eorum, quæ io ea ſancita ſunt, obſervantiam indiſtincte teneri.

Clauſula ſublata, & decretum irritans.

§. 29. Et ita per quoſcumque Judices tam ordinarios, quam delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, & de latere Legatos, judicari, & definiri debere, ſublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate. Decernentes irritum, & inane, quicquid ſecus in præmiſſis, & quolibet præmiſſorum, & hac noſtra Conſtitutione contentorum, & ſtatotorum, vel circa ea a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, aut ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorū, & Sanctio pœnalis.

§. 30. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, legibus, ac Urbis, & Romanæ Curiæ Tribunalium, & Collegiorum prædictorum, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, ſtylis, & conſuetudinibus, quos, & quas per præſentes improbamus, privilegiis quoque, indultis, & facultatibus, & literis Apoſtolicis eiſdem Tribunalibus, Officiis, & Collegiis, ac perſonis, etiam motu proprio, & conſiſtorialiter, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, etiam in vim contractus, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, in genere, vel in ſpecie, per quoſcomqoe Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, aut etiam Nos conceſſis, approbatis, confirmatis, & innovatis: quibus omoibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio habenda, ſeu quævis alia exquiſita forma ſervanda foret, tenores hujuſmodi pro ſufficienter expreſſis habentes, ſpecialiter, & expreſſe derogamos, cæteriſque contrariis quibuſcumqoe: aut ſi præfatis perſonis, vel quibuſvis aliis communiter, vel diviſim ab eadem ſit Sede iodultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem. Nulli ergo &c.

Dat. die 1. Martii 1612. An. VII.

Datum Romæ apud S. Petrum, kalendis Martii, Anno Incarnationis Dominicæ 1612. Pont. Noſtri Anno Septimo.

CXC.

Prohibet, quomlaus Domus, vel Congregationes ſub titulo Sancti Philippi Nerii erigantur ſine facultate Præpoſiti, & Coogregationis Romanæ.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

PAULUS PAPA QUINTUS.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prohibitio, de qua in rubrica.

§. 1. CUM dilecti filii Præpoſitus, & Presbyteri Congregatioois Oratorii Sanctæ Mariæ in Vallicella nuncupat. de Urbe, quibus pridem a Sede Apoſtolica indultum fuit, ut pro felici regimine dictæ Congregationis Statuta, & Ordinationes ab ipſis obſervanda facere, & condere valerent; Indulto hujuſmodi iohærentes certa Statuta, & Ordinationes condiderint, quæ de mandato Noſtro reviſa, & per Nos apoſtolica auctoritate confirmata fuerunt: & ſicut accepimus diverſis in locis aliæ Congregationes ad inſtar primo dictæ erectæ fuerint, quæ a primodictæ Congregationis regulis declinare noſcuntur; Nos primodictæ Congregationis laudabile inſtitutum in ſuo vigore perpetuo manere cupientes, dictorum Presbyterorum ſupplicationibus Nobis humiliter porrectis inclinati, ne de cætero quævis Congregatiooes, ubivis locorum, inſtitutæ, Conſtitutiones, & Inſtituta ſub denominatione Beati Philippi Nerii primodictæ Congregationis Fundatoris promulgare audeant, minuſque in Urbe aliæ Domus ejuſdem Inſtituti abſque prædictorum Præpoſiti, & Presbyterorum licentia inſtitui poſſint, ſub pœuis arbitrio noſtro imponendis, & per contrafacientes ipſo facto incurrendis apoſtolica auctoritate tenore præſentium prohibemus.

Derogatio contrariorū.

§. 2. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque in contrarium facientibus quibuſcumque.

Dat. die 3. Martii 1612. An. VII.

Datum Romæ apud S. Marcum ſub Annulo Piſcatoris die 3. Martii 1612. Pont. Noſtri Anno Septimo.

CXCI.

Taxa Notariorum, & Officialium Urbis.

PAULUS PAPA QUINTUS

Motu proprio &c.

Proœmium.

CUM Nos nuper generali reformationi Tribunalium Urbis incumbentes, Judicibus, Notariis, aliiſque Officialibus, & Juſtitiæ Miniſtris ſingulorum Tribunalium, ſingulariumve Curiarum Taxas, juxta quas mercedes, & emolumenta exigere, & percipere deberent, confici, & tradi mandaverimus, jamque expedito reformationis negocio, ac noſtris literis deſuper confectis, & publicatis, Taxæ prædictæ, oec non ordinationes nonnullæ ad illarum clariorem in-

intelligentiam de conſilio prudentum virorum, quibus curam hanc demandavimus, vocatis, & auditis iis etiam, de quorum intereſſe agebatur, compilatæ, ac pleraſque veteres Taxas a Prædeceſſoribus noſtris editas, proceſſuque temporis in abuſum tranſactas innovando, pleraſque novas, pro perſonarum, & rerum qualitate addendo, tandem Dei auxilio ad formam, & modum infraſcriptos reductæ fuerint.

Confirmatio taxarum.

§. 1. Nos, ut illæ validiores, & firmiores ſint, omnibuſque innoteſcant, & a cunctis inviolate ſerventur, opportune providere volentes, motu ſimili, & ex certa ſcientia noſtra, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Taxas, & ordinationes omnes, & ſingulas ſupradictas, illarum omniom tenorem hic pro repetito, expreſſo, & inſerto habentes, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, ac Bullæ noſtræ generalis reformationis annecti volumus.

Juſſo eas obſervandi.

§. 2. Ac ab omnibus Judicibus, Notariis, Officialibus, & juſtitiæ Miniſtris, Tribunalium, & Curiarum Urbis, & aliis, ad quos ſpectat, & in futurum ſpectabit, ſub pœnis in Bulla reformationis, ac Taxis, & ordinationibus ſupradictis irrogatis, inconcuſſe, ac inviolabiliter obſervari.

Ac in loco publico eas retinendi.

§. 3. Ac in ſingulis Notariorum officiis, Curiiſque, & Tribunalibus Taxas illas, quæ Curias, Tribunalia, & officia prædicta concernunt, vulgari idiomate impreſſas in loco publico, quo ab omnibus inſpici, legi, & intelligi poſſint, affixas retineri mandamus.

Derogatio contrariorú.

§. 4. Non obſtantibus omnibus, quæ in noſtra Bulla reformationis prædictæ voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 5. Volumus etiam, quod præſentium ſola Signatura ſufficiat, abſque alia data, & regiſtratura, regula quacumque contraria pariter non obſtante

PP. ſubſcr.

Placet Motu proprio C.

Taxa Notariorum Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ, & ſolutionis Sigilli Illuſtriſs. D. Card. Camerarii.

Reformatio Cameræ, & Camerarii eſt ſupr. Conſtit. CLXXXIX. §. 2.

§. I.

1. Citatio, ſive Monitorium extra Curiam, vigore commiſſionis Sanctiſſimi cum inhibitione, vel ſine, etiam ſub cenſuris pro uno, vel pluribus litis conſortibus, Collegio, Capitulo, vel Univerſitate, ſolvantur Notario julii octo, bon. duo cum dimidio. Et pro ſigillo ſolvantur bonon. viginti ſeptem cum dimidio.

2. Citatio, ſive monitorium ſimile per edictum, Notario ſcutum unum, ſigillo bon. viginti ſeptem cum dimidio.

3. Compulſoriales generales, ſive ſpeciales, pro uno, ſive pluribus, ut ſupra, Notario ſcutum unum, ſigillo bonon. viginti ſeptem cum dimidio.

4. Remiſſoriæ Inſtrumentum, pro uno, ſeu pluribus, ut ſupra, Notario julii quindecim, ſigillo bonon. viginti ſeptem cum dimidio.

5. Remiſſoriæ rotulus ſi fiat, pro quolibet palmo ſolvatur Notario julii ſeptem cum dimidio, ſit autem palmus linearum triginta, & ſyllabarum decem, & octo.

6. Literæ miſſivæ clauſæ loco remiſſorialium cum articulis introcluſis, pro uno, ſive pluribus, ut ſupra, Notario julii ſex, bonon. duo cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

7. Inſtrumentum declaratoriæ vigore commiſſionis, pro uno, ſive pluribus, ut ſupra, Notario ſcutum unum, & ſigillo bonon. viginti ſeptem cum dimidio.

8. Inſtrumentum litis pendentiæ extra Curiam, pro uno, ſive pluribus, ut ſupra, Notario julii quinque cum dimidio, ſigillo bonon. viginti ſeptem cum dimidio.

9. Inſtrumentum ſententiæ vigore commiſſionis, ſi extrahatur pro uno, ſive pluribus, ut ſupra, Notario ſcutum unum, ſigillo bonon. vigintiſeptem cum dimidio.

10. Inſtrumentum abſolutionis, vel commiſſionis, pro uno, Notario julii quinque cum dimidio, ſigillo bonon. viginti ſeptem cum dimidio.

11. Inſtrumentum abſolutionis pro pluribus, Capitulo, Univerſitate, & ſimilibus, Notario ſcutum unum, ſigillo julii quinque cum dimidio.

12. Inſtrumentum abſolutionis cum reincidentia, pro uno, ſive pluribus, ut ſupra, Notario julii quinque, ſigillo bonon. vigintiſeptem cum dimidio.

13. Inhibitio in Curia vigore commiſſionis, pro uno, ſive pluribus, ut ſupra, Notario julii quatuor, ſigillo julius unus.

14. Inſtrumentum litis pendentiæ in Curia, pro uno, ſive pluribus, ut ſupra, Notario julii quatuor, ſigillo julius unus.

15. Monitorium extra Curiam ſpeciale, in ordinariis, etiam cum inhibitione, & etiam pro pluribus conſortibus, Capitulo, vel Univerſitate, Notario julii quinque ſigillo bonon. viginti ſeptem cum dimidio.

16. Inhibitio in Curia vigore privilegii, vel recurſus, aut prævia citatione, pro uno, vel pluribus conſortibus, Notario julii tres cum dimidio, ſigillo julius unus.

17. Citatio extra Curiam vigore appellationis, etiam cum inhibitione, etiam pro pluribus, ut ſupra, Notario julii quinque, ſigillo bon. vingintiſeptem cum dimidio.

18. Monitorium per edictum extra Curiam, pro uno, vel pluribus, ut ſupra, Notario julii ſeptem cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

19. Remiſſoria per literas clauſas cum articulis, pro uno, vel pluribus, ut ſupra, Notario julii ſex, bon. duo cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

20. Sequeſtrum extra Curiam, ſive mandatum de ſequeſtrando pro uno, vel pluribus, ut ſupra, Notario julii quinque, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

21. Sequeſtrum in Curia, nihil ubique.

22. Inſturmentum litis pendentiæ extra Curiam, pro ono, vel pluribus. ut ſupra, Notario julii quinque, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

23. Inſtrumentum declaratoriæ, pro uno, vel pluribus, ut ſupra, Notario julii quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

24. Mandatum eaequutivum poſt declaratorias, pro uno, vel pluribus, ut ſupra, Notario ſcuta duo, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

25. Mandatum ſuſpicionis fugæ uſque ad quamcumque ſummam, etiam vigore obligationis Cameralis, pro uno, vel pluribus, ut ſupra, etiam parte citata, Notario julii quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

26. Mandatum eaequutivum, uſque ad ſcuta vigintiquinque, pro uno, vel pluribus, ut ſupra, Notario julii quinque, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

27. A vigintiquinque uſque ad quingenta, Notario julii vigintiduo, ſigillo jul. undecim.

28. A quingentis uſque ad mille, Notario jul. quinquagintaquinque, ſigillu jul. ondecim.

29. A mille oſque ad quamcumque ſummam, Notario ſcuta novem, & jul. novem, ſigillo jul. undecim.

30. Mandatum de excarcerando, ſive relaxando, pro uno, vel pluribus, ut ſupra in eadem cauſa, Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

31. Pro examine cujuslibet teſtis in officio, tam in commiſſariis, quam in ordina*riis*, cum articulis, & interrogatoriis, Notario jul. quatuor

32. Si autem ſuper materiis capreſſis in citatione jul. duo.

33. Extra officium capiatur duplum.

34. In exceſſivis arbitrio Judicis.

35. Pro examine cujuslibet teſtis ſuper intruſione, Notario jul. unus.

36. Pro mandato ſuper intruſione ſine teſtibus etiam pro pluribus, & Capitulo, vel Univerſitate, Notario julii quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

37. Pro nota ſententiæ diffiuitivæ in prima inſtantia, pro uno, ſive pluribus, ut ſupra, Notario jul. trigintaſeptem cum dimidio.

38. In ſecunda inſtantia ſcuta tria.

39. In tertia inſtantia jul. vigintiduo.

40. Pro nota ſententiæ abſolutoriæ, pro ono, vel pluribus, ut ſupra, ſcutum unum.

41. Pro nota declaratoriæ, pro uno, vel pluribus, ut ſupra ſcutum unum.

42. Pro nota interlocutoriæ, pro uno, vel pluribus, ut ſupra, ſcutum unum.

43. Tranſumptum extra Curiam alicujus bullæ, inſtrumenti, ſeu cedulæ, vel etiam plurium ſimilium, vel aliorum jurium in 'eodem tranſumpto deſcriptorum, non tamen de ſcripturis Archivii Cameræ, ſi fuerint in forma probanti (habita ratione ſcripturæ) arbitrio Judicis, pro uno, vel pluribus, ut ſupra, Nutario jol. ſex, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

44. Pro tranſumpto alicujus bullæ extra regiſtrum bullarum Archivii, Notario ducatus unus, ſigillo jul. quinque cum dimidio.

45. Pro tranſumpto alicujus bullæ ex Archivio, quando ex licentia ſuperiorum dare contigerit, ſalva ſemper eaceſſivitate ſcripturæ arbitrio Judicis, tam in ſumpto, quam in tranſumpto, Nutario ducatus unus, ſigillo jul. duodecim.

46. Pro quolibet inſtrumento publicato valoris uſque ad quinquaginta ducatos auri, Notario jul. quioque.

47. Uſque ad centum incluſive, ducatus unus,

48. Uſque ad quingentos, ducatus onus pro quolibet centenario.

49. A quingentis uſque ad mille, dimidium pro quolibet centenario.

50. A mille ſupra, ſulvatur unum quartum pro quolibet centenario excedente.

51. Pro inſtrumentis non Cameralibus, quorum merces non ponitur in maſſa, ſervetur taxa Nutariorum Auditoris Cameræ.

52. Pro literis de jure ſummarin, Notario julii quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

53. Pro literis commendatitiis, Notario jul. quinque, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

54. Pro rogitu quorumlibet inſtrumentorum, caſſatione, & pro rogitu teſtamentorum, & aliorum ſervetur Conſtitutio Sanctiſſimi Domini Nuſtri in rubr. *de Notariis*, §. *pro rogitu cujuslibet*, & §. *pro caſſatione*, & § *in tradendis*, & §. *pro rogitu teſtamentorum*.

55. Pro quocumque depoſito cujuſcumque ſummæ, vel rei, per cedulam, vel ſine, nihil recipiatur.

56. Pro reſtitutione vero cedulæ, vel depoſiti, uſque ad ſummam ſcutorum quadragintaquinque incluſive, recipiant Notarii omni caſu bon. duos tantum pro quolibet ſcuto, nec aliud quicquam, neque pro reſtitutione cedulæ, neque pro mandato, neque pro quietatione.

57. A ſcutis quadragintaquinque ſupra, uſque ad quamcumque ſummam, quando depoſitum eſt factum ante mandati relaxationem, abſque conditione, vel proteſtatione extrinſeca, cum conſenſu, quod conſignetur adimpletis conventis, & facta legitima quietatione, tunc pro mandato de conſignando habeat Notarius julios quatuor cum dimidio, & alios quatuor cum dimidio pro conſignatione cedulæ, & non ultra.

58. Quando vero depoſitum eſt cum proteſtatione, vel conditione extrinſeca non conventa in ſcriptura cujus vigore agitur, adeo quod oriatur ſuper ea decretum, tunc pro mandato de conſignando illud, habeat Notarius tantum, quantum ſolveretur pro mandato illius ſummæ executivo, & amplius julios quatuor cum dimidiu pro reſtitutiune cedulæ, ſi conſignetur in totum, ſin minus, julium unum pro quieta-

tione ſummæ, quæ conſignabitur, & non ultra.

59. Quando depoſitum eſt factum poſt mandati executivi relaxationem, quomodocumque fiat, etiam quod plura deſuper fieri decreta contingat, nunquam habeat Notarius, niſi julios quatuor cum dimidio pro mandato de conſignando, & totidem pro reſtitutione cedulæ, & quietantis, ſi integrum conſignetur, alioquin ultra mandati prædicti mercedem habeat julium unum pro quietantia, ut ſupra, & nihil amplius pro quolibet prædictorum caſuum.

60. Mandatum de conſignando, aut de liberando, a vigintiquinque ſcutis infra, Notario jul. tres cum dimidio, ſigillo julius unus.

61. A vigintiquinque ſupra uſque ad quamcumque ſummam. Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

62. Mandatum regaliarum in totum Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

63. Mandatum gratioſum de ſolvendo, pro uno, ſeu pluribus, ut ſupra Notario julii tres cum dimidio, ſigillo julius unus.

64. Mandatum de reſtituendo a ſcutis vigintiquinque infra, pro uno, ſeu pluribus ut ſupra, Notario julii tres cum dimidio, ſigillo julius unus.

65. Ab inde ſupra uſque ad quamcumque ſummam, Notario julii quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

66. Mandatum de immittendo, aſſociando, vel manutenendo, ſeu ſimile, ſervatis ſervandis, exigatur, prout in mandatis exequutivis.

67. Mandatum eleemoſynæ ſalis, Notario jul. tres.

98. Mandatum de obſervando cum inſertione privilegii, pro uno, ſeu pluribus, ut ſupra, Notario ſcutum unum, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

69. Pro mandato de retinendo annatam Notario ſcutum unum, ſigillo ſcutum unum.

70. Patentes quod ſoluto damno non teneatur ad pœnam, pro uno, ſive pluribus ut ſupra, Notario jul. undecim, ſigillo jul. undecim.

71. Patentes faciendi mercatum, ſeu nundinas, Notario jul. vigintiduo, ſigillo jul. undecim.

72. Patentes ad favorem conducentium graſciam ad Urbem Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

73. Patentes conceſſionis Areis, vel aliorum bonorum, Notario jul. undecim, ſigillo jul. undecim.

74. Patentes aperiendi apothecam barbitonſoris, Notario jul. undecim, ſigillo jul. undecim.

75. Patentes deferendi arma pro Miniſtris, & Appaltatoribus Cameralibus, Notario ſcutum unum, ſigillo ſcutum unum.

76. Patentes ad favorem deferentium aurum, ſeu margaritas ad Urbem, & ſtatum Eccleſiaſticum, Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

77. Patentes conceſſionis officii Proxenetæ Ripæ in numero vigintiquinque, Notario julii vigintiduo, ſigillo ſcuta quadraginta auri in auro.

78. Patentes conceſſionis officii Notariatus Rotæ, ex illis duodecim ad Cardinalem Camerarium ſpectantibus, Notario jul. undecim, ſigillo ſcuta vigintiquinque auri in auro.

79. Quietantia decimarum, vel alterius ſubſidii, pro uno, Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio

80. Pro Clero, & Capitulo, vel pluribus, Notario jul. undecim, ſigillo jul. quinque cum dimidio.

81. Quietantia cenſus unius anni, pro uno, ſeu pluribus conſortibus, Notario jul. tredecim, ſigillo jul. quatuordecim.

82. Quietantia unius quindennii, pro uno, ſive pluribus, Univerſitate, vel Capitulo, Notario jul: duodecim, ſigillo jul. duodecim.

83. Remiſſio caducitatis in plena Camera, pro uno, vel pluribus conſortibus, Notario jul. vigintiduo, ſigillo jul. undecim.

84. Salvus conductus pro Navi, Notario jul. undecim, ſigillo jul. undecim.

85. Rogitus præſtationis juramenti, pro computis ſolidandis, & fide illius, Notario jul. quinque cum dimidio.

86. Pro quietantia apponenda in mandatis de ſolvendo, non tamen ordinariis, Notario Jul. duo pro quolibet centenario, pro ordinario vero, nihil.

87. Pro patentibus confirmationis ſtatuti, & Capitulorum, ſive pro privatis, ſive pro Collegio, vel Univerſitate, Notario jul. undecim, ſigillo jul. undecim.

88. Pro patentibus confirmationis officiorum, ſeu bonorum Cameræ, pro uno, vel pluribus, ut ſupra, Notario jul. undecim, ſigillo jul. undecim.

89. Pro patentibus deputationis alicujus Officialis Notario Jul. undecim, ſigillo jul. undecim.

90. Pro literis Cameralibus juſtitiæ, pro uno, vel pluribus conſortibus, ut ſupra. Notario Jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

91. Mandatum de admittendo aliquem ad officium Curſoratus, Notario jul. undecim, ſigillo jul. undecim.

92. Patentes cum inſertione motus proprii, ſive Brevis in Camera Apoſtolica præſentati, pro uno, ſive pluribus, ut ſupra, Notario jul. undecim, ſigillo jul. undecim.

93. Pro tolerantia pro Judeis pro quolibet anno Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo jul. undecim.

94. Abſolutiones, quas vocant a tranſgreſſibus pro Judeis non ſunt taxatæ, quia nullo modo ſunt concedendæ.

95. Patentes exemptionis ob numerum duo-

Digitized by Google

duodecim filiorum, Notario jul. undecim, ſigillo jul. undecim.

96. Patentes effodiendi theſauros, ſive minerias, aut puteolanam, Notario Jul. undecim, ſigillo jul. undecim.

97. Atteſtatio viſitationis liminum, Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

98, Mandatum de caſſando anuſtam alicujus Eccleſiæ, Notario ſcutum unum, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

99. Pro qualibet conſenſu præſtito per principalem, Notario bon. vigintiſeptem cum dimidio.

100. Pro recognitione mandati, Notario Jul. unus.

101. Pro conſenſu coadiutoriæ, Notsrio ducatus unus.

102. Pro conſenſu ceſſionis Monaſterii Conſiſtorialis, Notario ducatus unus.

103. Pro conſenſu ceſſionis Eccleſiæ Cathedralis, Notario ducati duo.

104. Pro conſenſu reſervationis penſionis per obitum, ad favorem Palatinorum, ſeu alterius perſonæ compræhenſis obligatione principalis, & fidejuſſoribus, ſi in Italis adeſt beneficium, Notario ducatus unus, ſi extra Italiam ducati duo.

105. Pro conſenſu reſervationis penſionis ſuper fructibus menſę Monaſterii Conſiſtorialis, Notario ducatus unus.

106. Pro conſenſu reſervationis penſionis ſuper fructibus alicujus Eccleſiæ majoris, Notario ducatus unus.

107. Pro regiſtratura unius bullæ, pro ſingulis quinque lineis, Notario bon. undecim.

108. Pro regiſtratura bullæ alicujus Monaſterii virorum, Notario ducati tres.

109. Pro regiſtratura bullæ alicujus Eccleſiæ majoris, Notario ducati quatuor.

110. Pro regiſtratura bullæ Monaſterii Monialium uſque ad valorem annuum ducentorum ducatorum, Notario ducatus unus.

111. Uſque ad trecentos ducatus, Notario ducatus unus cum dimidio.

112. A trecentis uſque ad quingentos, Notario ducati duo.

113. Et Notarius regiſtri, vel ejus ſubſtituti non poſſint gravare partes ultra taxam appoſitam in bulla per menſarium taxarum ſub pœnis in reformatione Sanctiſſimi appoſitis, ac ſoluta taxa ordinaria, nihil prorſus pro collationatura, vel regiſtratura recipist.

114. Pro qualibet obligatione annatarum, Notario bon. vigintiſeptem cum dimidio.

115. Pro quolibet teſte, Notario bon. undecim.

116. Pro qualibet quietantia annatæ uſque ad ducentos ducatos excluſive, Notario bon. vigintiſeptem cum dimidio.

117. Pro ducentis ducatis, Notario jul. quinque cum dimidio.

118. A ducentis, uſque ad quatuorcentum excluſive, Nutsrio jul. octo cum dimidio.

119. Pro ducatis quatuorcentum, Nutario ducatus unus.

120. Pro quietantia communium uſque ad ducatos de Camera centum, Notario ducatus unus.

121. A centum uſque ad quingentos, Notario ducati duo.

122. A quingentis uſque ad mille excluſive, Notario ducati tres.

123. Pro mille ducatis, Notario ducsti quatuor.

124. A mille vero uſque ad quamcumque ſummam, multiplicetur uſque ad dictam rationem quatuor ducatorum pro quolibet millisri.

125. Pro qualibet obligatione ſolvendi commune, Notario jul. quinque cum dimidio.

126. Pro decreto relaxationis bullæ Eccleſiæ Cathedralis, Notario ducati duo.

127. Pro decreto relaxationis bullarum Monaſterii, Notario ducatus unus.

128. Pro qualibet reſtitutione bullarum etiam quod ſint plures, Notario bon. vigintiſeptem cum dimidio.

129. Abſolutio a cenſuris pro uno, Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

130. Abſolutio a cenſuris pro pluribus, Capitulo, vel Univerſitate Notario jul. undecim, ſigillo jul. quinque cum dimidio,

131. Arreſtum pro uno, vel pluribus in eodem negocio, vel cauſa Nutario jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

131. Atteſtatio valoris ducati, Notsrio jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

133. Atteſtatio ſuperviventiæ, vel obitus, Notario julii quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

134. Atteſtatio decreti Cameralis, pro uno, vel pluribus, ut ſupra, Notario Jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

135. Aggravatoria excommunicationis, ſeu aggravatoria cum invocatione brachii ſæcularis, pro uno, vel pluribus, aut Collegio, Capitulo, vel Univerſitate, Notario jul. novem, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

136. Bannimentum pro uno, vel pluribus conſortibus, Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

137. Exequstur mandatorum non emanatorum a Tribunali Cameræ, ſi prævia cauſæ cognitione, & tranſportatis actis, & ſi ſupra ſcuta vigintiquinque, exigatur, prout in mandatis executivis.

138. Si infra, vel ſupra, ſine cauſæ cognitione, Notario jul. tres cum dimidio, ſigillo julius unus.

139, Pro fide præſtiti juramenti, Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

140. Pro fide pro natura, Notarin jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

141. In-

141. Inſtrumentum moderationis, vel reductionis inhibitionis ad viam juris, vel ſuperſeſſoriæ, pro uno, vel pluribus, Notario jul. quinque, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

142. Indultum ſuper aliquo novo modo invento, Notario jul. vigintiduo, ſigillo jul. undecim.

143. Indultum imponendi, & exigendi collectam etiam pro Univerſitate, Notario jul. undecim, ſigillo Jul. undecim.

144. Indultum faciendi lottum, Notario jul. undecim, ſigillo Jul. undecim.

145. Salvus conductus a debitis extra Statum Eccleſiaſticum contractis juxta formam noviſſimam, Notario Jul. undecim, ſigillo Jul. undecim.

146. Tracta grani extra Statum Eccleſiaſticum, & Civitates Bononiæ, & Ferrariæ (quæ non concedatur, niſi prævio chirographo ſignato manu Sanctiſſimi) ab uno rubro uſque ad decem rubra, Notario jul. unus, ſigillo jul. unus.

147. A decem uſque ad quinquaginta incluſive, Notario bon. vigintiſeptem cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

148. A quinquaginta uſque ad centum incluſive. Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

149. A centum uſque ad ducenta, Notario jul. undecim, ſigillo jul. undecim.

150. Et ab inde ſupra pro ſingulo centenario rubrorum, Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo jul. undecim.

151. Pro tractis expediendis a Præfecto Annonæ.

152. Ab uno rubro uſque ad quinquaginta, Notario jul. unus, ſigillo jul. unus.

153. A quinquaginta uſque ad centum, Notario jul. duo, ſigillo jul. duo.

154. A centum uſque ad quamcumque ſummam, Notario jul. quinque, ſigillo jul. quinque.

155. Pro tractis infra ſtatum, de Provincia ad Provinciam (præter loca comprehenſa in facultatibus Præfecti Annonæ) quæ non concedantur niſi prævio chirographo ſignato manu Sanctiſſimi, ab uno uſque ad quinquaginta, Notario jul. duo, ſigillo jul. duo.

156. A quinquaginta uſque ad centum, Notario jul. quatuor, ſigillo jul. quatuor,

157. A centum uſque ad quamcumque ſummam, Notario ſcutum unum, ſigillo ſcutum unum.

158. Pro tractis de loco ad locum in eadem Provincia, nihil ubique.

159. Licentia extrahendi uſque ad unam ſalmam olei, pellium, vel ſaponis, nihil ubique.

160. Pro ſalmis duabus, Notario jul. duo, ſigillo jul. duo,

161. Pro ſalmis tribus uſque ad quinque Notario jul. tres, ſigillo jul. tres.

162. Pro ſalmis quinque uſque ad decem, Notario jul. quinque, ſigillo jul. quinque.

163. Pro decem, Notario jul. undecim, ſigillo jul. undecim.

164. Ab inde ſupra uſque ad quamcumque ſummam, pro ſingulis decem ſalmis, Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo Jul. quinque cum dimidio.

165. Pro rebus quibuſcumque, quæ ad Urbem conducuntur, nihil ubique.

166. Idem fiat de pellibus quando concedi contigerit.

Eſt ſublata in conſt. ſeq. § 15.

167. Idem de ſapone, ex Urbe, vel aliunde extrahendo.

168. Pro licentia extrahendi oleum extra ſtatum (prævio tamen chirographo manu Sanctiſſimi) ad rationem milliarium, pro ſingulis tribus millibus, Notario jul. undecim, ſigillo jul. undecim.

169. Et ſic augeatur, & minuatur proportionabiliter.

170. Idem fiat de carnibus ſalitis.

171 Pro licentia extrahendi petia tria ſolæ albæ, nihil ubique.

172. Pro licentia extrahendi ſalmam unam calceamentorum novorum, ſeu veterum, nihil ubique.

173. Pro licentia extrahendi cineia uſque ad libras mille, nihil ubique.

174. A mille uſque ad tria millia, Notario bon. vigintiſeptem cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

175. A tribus millibus uſque ad quinque millia, Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo jul. quinque cum dimidio.

176. A quinque millibus uſque ad octo millia, Notario jul. octo, bon. duo cum dimidio, ſigillo jul. octo, bon. duo cum dimidio.

177. Ab octo millibus uſque ad decem millia, Notario jul. undecim ſigillo jul. undecim.

178. Et ſic augeatur proportionabiliter.

179. Pro licentia extrahendi agnos quinquaginta, Notario jul. duo, ſigillo jul. duo.

180. Pro centum, Notario bon. vigintiſeptem cum dimidio, ſigillo jul. duo.

181. Pro ducentis, Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

182. Et ſic pro ſingulis ducentis.

183. Literæ paſſus, Notario jul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

184. Literæ legalitatis, pro uno, vel pluribus, Notario jul. unus, ſigillo jul. unus.

185. Licentia accipiendi ad cenſum, vel ſe obligandi pro Communitate vigore decreti Cameræ, uſque ad quamcumque ſummam, Notario jul. ſexdecim cum dimidio, ſigillo jul. quinque cum dimidio,

186. Pro non compræhenſis in præſenti taxa, nihil omnino recipiatur, neque a Notariis, neque pro ſigillo.

Ta-

Taxa Notariorum civilium Gubernatoris Urbis, Vicarii, Burgi, & aliorum Tribunalium non habentium propriam taxam.

Reformatio Curiæ Gubernatoris, & aliorum Tribunalium hujuſmodi eſt ſup. in Conſtit. CLXXXIX., & ſeqq.

§. II.

1. PRo quocumque monitorio, arreſto, ſeu præcepto litis introductivo, cum clauſula, *ſiquis* &c. nihil recipiatur.

2. Pro quacumque petitione, comparitione, proteſtatione, ſive allegatione, bon. unus.

3. Pro quacumque revocatione inhibitionis de facto factæ, arreſti, ſequeſtri, ſeu cujuſvis mandati, bon. duo.

4. Pro mandato ſuſpicionis fugæ cum examine teſtium, uſque ad ſummam ſcutorum decem, bon. decem.

5. Cum productione jurium a decem infra, bon. ſeptem cum dimidio,

6. A decem ſupra cum examine teſtium bon. duodecim.

7. Cum productione jurium a decem ſupra, bon. decem.

8. Pro arreſto in carceribus idem ſolvatur reſpective.

9. Pro mandato de relaxando, cum cautione, uſque ad ſummam ſcutorum decem, compræhenſa mercede cautionis, bon. quindecim.

10. Si vero cum conſenſu ſine cautione bon. duodecim.

11. Ab inde ſupra ſi cum cautione, compræhenſa mercede cautionis, ut ſupra, bon. vigintiquinque.

12. Si vero ſine cautione, bon. viginti.

13. Pro quocumque mandato in contumaciam, bon. tres.

14. Pro revocatione mandati in contumaciam, bon. duo.

15. Pro non gravetur, ſeu mandato de non moleſtando in forma juris, bon. tres.

16. Pro quocumque depoſito, ſive cedula cujuſcumque ſummæ in actis faciendo, nihil.

17. Pro reſtitutione depoſiti, pro quolibet ſcuto bon. unus.

18. Pro rogitu cujuſcumque obligationis in officio uſque ad ſummam ſcutorum decem, bonon. ſeptem cum dimidio.

19. Ab inde ſupra, bon. decem.

20. Extra officium, duplum.

21. Pro caſſatione cujuſcumque obligationis judicialis uſque ad ſummam ſcutorum decem. bon. quinque.

22. Ab inde ſupra bon. decem.

23. Pro ſuſceptione termini in judicio ad ſolvendum, bon. duo.

24. Pro moderatione termini. bon. unus.

25. Pro quocumque partito litis deciſivo, bon. duo.

26. Pro quocumque juramento extra officium, ſuſceptione termini, aut actus judicialis, uſque ad ſcuta decem, bon. ſeptem cum dimidio.

27. Ab inde ſupra, bon. decem.

28. Pro quocumque mandato vigore termini in Judicio ſuſcepti. vel juramenti, uſque ad ſummam ſcutorum quinque, bon, quinque.

29. A ſcutis quinque uſque ad decem, bon. decem.

30. A decem uſque ad viginti, bon. viginti.

31. A viginti uſque ad quamcumque ſummam, bonon. quinquaginta.

31. Pro decreto ſupradicti mandati, bonon. duo.

32. Pro quacumque fide de exequendo mandatum in alia Curia decretum, ſeu appoſitionis manus in contumaciam, vel alias non facto proceſſu, bon. duo.

33. Pro quocumque rogitu procuræ in officio, bon. duo.

35. Extra vero officium, bon. octo.

36. Pro fide cujuſcumque procuræ in actis rogatæ. vel productæ, bon. decem.

37. Pro productione quorumcumque jurium, articulorum, & interrogatoriorum bonon. duo.

38. Pro quacumque reſtitutione jurium cum dimiſſione copiæ, a decem ſcutis infra (ſupra tamen duo) in ſcripturis privatis, bon. ſeptem cum dimidio.

39. A decem uſque ad viginti, bon. quindecim.

40. A viginti ſupra, bon. viginti.

41. Si vero inſtrumenta publica, vel alia jura, duplum in quolibet caſuum prædictorum.

42. Pro relatione ad videndum jurare teſtes, & illorum inductione, ſpecificatione materiarum, etiamſi inſimul cum inductione teſtium fiat, bon. duo.

43. Pro reſponſione articulorum, ſive præparatoriorum, pro quolibet articulo, ſeu præparatorio, etiam generali, ſive fiat verbo, ſive fiat per productionem cedulæ, bon. unus.

44. Pro examine teſtis, in quacumque ſumma ſummarie abſque articulis. & interrogatoriis bon. ſeptem cum dimidio.

45. Pro examine ſuper recognitione teſſerarum, bonon. quatuor.

46. Pro recognitione apocharum, bon. tres.

47. Pro examine ſuper articulis, & interrogatoriis, a ſcutis decem infra (ſupra tamen duo) bon. decem.

48. A decem uſque ad viginti, bon quindecim.

A viginti uſque ad quamcumque ſummam bon. vigintiquinque.

49. Si vero articuli, & interrogatoria fuerint exceſſiva ſolvatur arbitrio Judicis.

50. Extra vero officium, ſolvatur duplum.

51. Pro examine ſuper articulis abſque interrogatoriis, uſque ad ſcuta decem (ſupra tamen duo) bon. octo.

52. Uſque ad ſcuta viginti, bon. decem.

53. Uſque ad quamcumque ſummam, bon. quindecim, & non ultra.

54. Pro copia teſtium publicatorum, ſol-

ſolvatur ad rationem, ut ſupra pro examine.

55. Pro quacumque informatione Judici facienda, cum oſtenſione actorum, jurium, vel teſtium, ſiqui adſint, a quinque ducatis infra, nihil.

56. A quinque, uſque ad decem bon. ſex.

57. Ab inde ſupra bon. ſeptem cum dimidio.

58. Et unica tantum informatio in omnibus caſibus ſolvatur.

59. Et ſi fiat extractus, vel regiſtrum, ubi juxta reformationem fieri licet, nihil ſolvatur pro informatione.

60. Pro nota ſententiæ diffinitivæ, & pro quocumque decreto vim diffinitivæ habente, uſque ad ſummam ſcutorom quinque, bon. tres.

61. Uſque ad decem bon. ſeptem cum dimidio.

62. Uſque ad viginti, bon. vigintiquinque.

63. Uſque ad quamcumque ſummam, bon. quadragintaquinque.

64. Pro quocumque mandato vigore ſententiæ, ſervatis ſervandis, vel cauſa cognita, uſque ad ſummam ſcutorum quinque, bon. quinque.

65. Uſque ad decem, bon. ſeptem cum dimidio.

66. Uſque ad viginti, bon. vigintiquinque.

67. Uſque ad quamcumque ſummam, bon. quadragintaquinque.

68. Pro copia cujuslibet commiſſionis, bon. decem.

69. Pro copia ſimplici cujuslibet Inſtrumenti in actis rogati, bon. ſeptem cum dimidio.

70. Pro copia ſubſcripta pro fide eorumdem, bon. decem.

71. Pro copia articulorum ſi ſit magna ſcriptura, bon. decem.

72. Pro copia cujuslibet petitionis partiti, juramenti, allegationis, & cujuſcumque alterius acti judicialis in actis facti, bon. duo.

73. Pro mandato de evacuando domum, bon. vigintiquinque.

74. Pro quocumque mandato de conſignandis pignoribus, bon. tres.

75. Pro quocumque decreto confeſſionis debiti, bon. duo.

76. Pro quibuſcumque literis, & declaratoriis vigore monitorii, vel illarum loco mandato in contumaciam, bon. trigintaſeptem cum dimidio.

77. Pro quibuſcumque literis excommunicatoriis, ſive declaratoriis, vigore obligationis in forma Cameræ, vel monitorii reintegrati, vel mandato loco illarum, uſque ad ſummam vigintiquinque ſcutorum, bon. trigintaſeptem cum dimidio.

78. A vigintiquinque uſque ad quamcumque ſummam, bon. quinquaginta.

79. Pro abſolutione a cenſuris, bon. ſeptem cum dimidio.

80. Pro inſtrumento abſolutionis a cenſuris, idem ſolvatur, prout in literis.

81. Pro quocumque brachio ſæculari, ſolvatur duplum ad rationem ſummæ prædictæ.

82. Pro monitorio extra Urbem in illius diſtrictu, bon. viginti.

83. Pro rogitu inſtrumenti poſſeſſionis intra mœnia Urbis, bon. trigintaſeptem cum dimidio.

84. Extra vero mœnia Urbis, arbitrio Judicis.

85. Pro inventario de bonis extra officium, bon. quinquaginta.

86. Pro mercede publicorum inſtrumentorum, ſerventur ſtatuta Urbis.

87. In cauſis a quinque ſcutis infra ſpecificentur materiæ in actis, & examinentur teſtes abſque articulis, & interrogatoriis, & Notarius teneatur ſuper generalibus examinare, & ſi pars voluerit dare interrogatoria, concordet Notarium.

88. Et ſi agatur de bonis, & non de pecuniarum quantitatibus, ſtetur arbitrio Judicis quæ taxa ſolvi debeat.

89. Pro extractibus fiendis juxta reformationem Sanctiſſimi, & non aliter, pro quolibet folio bene ſcripto juxta dictam reformationem *ſub rub. de regiſtris*, bon. ſex.

90. In cauſis vero commiſſariis, juxta prædictam reformationem, pro comparitionibus, & relaxationibus, nihil recipiatur.

91. Et in omnibus caſibus ſolvatur, prout in aliis Urbis Tribunalibus ſolvi ſolitum, & conſuetum eſt.

92. A pauperibus, & miſerabilibus perſonis nihil, de paupertate, & miſerabilitate ſtetur relationi Advocati, vel Procuraris pauperum.

Taxa Notariorum Auditoris Cameræ.

Reformatio Curiæ A.C. eſt ſuper Conſtit. LXXXIX.

§. III.

1. IN cauſis ordinariis ad hoc forum pertinentibus, etiam quod adſit commiſſio quocumque tempore impetrata, exigatur, ut infra.

2. Pro expeditionibus, quando ſunt plures perſonæ conſortes, etiam ſi ſint Congregationes, Collegia, Capitula, vel Univerſitates, non niſi pro uno tantum exigatur, prout, & in reformatione Sanctiſſimi ſancitum eſt ſub rubr. *de Notariis*. §. *Pro expeditionibus*. *Eſt hic ſupra num.* 79.

3. Pro Monitorio ſpeciali ad partes, julii novem.

4. Pro Monitorio ſpeciali per edictum, julii undecim.

5. Pro Monitorio in vim Bullæ Eugenianæ, julii duodecim.

6. Pro Eugeniana per edictum, Jul. quindecim.

7. Pro Monitorio in vim Bullæ Cœnæ Domini, jul. duodecim.

8. Pro citatione cum inhibitione vigore appellationis extra Curiam, cum inſertione Inſtrumenti ſententiæ, a qua appellatur, julii decem.

9. Pro Inſtrumento remiſſoriæ, julii novem.

10. Pro

10. Pro Inſtrumento litis pendentiæ eatra Curiam, julii novem.

11. Pro tranſumpto ſimplici unius Bullæ, vel Inſtrumenti, aut cedulæ, vel etiam plurium ſimilium, ſeu aliorum jurium in eodem tranſumpto deſcriptorum, ſi fuerint in forma probanti, jul. duodecim.

12. Si vero in ſorma, *vidimus*, julii novem.

13. Hsbita tamen ratione cxceſſus ſcripturarum arbitrio Judicis quoad laborem Notarii.

14. Pro ſequeſtro extra Curiam, julii novem.

15. Pro literis ſupervivcntiæ, quæ non taxentur, compræhenſo ſigillo, julii quatuor.

16. Pro fide legalitatis apponendæ in Inſtrumentis Notariorum, in totum una cum ſigillo, jul. duo.

17. Pro mandato de eaequendo, julii novem.

18. Pro nota ſententiæ, nihil.

19. Pro ſportulis, nihil.

20. In cauſis commiſſariis juxta reformationem Sanctiſſimi, *ſub rubr. de Auditore Cameræ. §. in cauſis.*

21. Pro citatione vigore commiſſionis abſque inhibitione eatra Curiam, julii novem.

22. Pro citatione cum inhibitione ſimplici, jul. undecim.

23. Pro citatione cum inhibitione ſub cenſuris, jul. quatuordecim.

24. Pro citatione cum inhibitione ſub cenſuris per edictum, etiam pro neceſſario examine, jul. decem, & octo.

25. Pro inhibitione ſimplici extra Curiam, jul. novem,

26. Pro inhibitione extra Curiam ſub cenſuris, jul. duodecim.

27. Pro inhibitione in Curiam, bonon. triginta quinque.

28. Pro Mooitorio ſpeciali, julii quindecim.

29. Pro Inſtrumento remiſſoriæ, julii duodecim.

30. Pro notis ſententiarum diffinitivarum, quæ in ſcriptis proferuntur in prima inſtantia, ſcuta quatuor, ideſt julii quadragiuta.

31. In ſecunda inſtantia, jul. triginta.

32. In tertia inſtantia, jul. viginti.

33. Pro nota abſolutoriæ ab obſervatione judicii, jul, quindecim.

34. Pro nota interlocutoriæ, jul. quindecim.

35. Pro nota declaratoriæ, jul. octo.

36. Pro mandato de exequendo, julii quindecim.

37. Pro ſequeſtro, jul. quindecim.

38. Pro ſportulis Judicum, pro ſententiis definitivis io ſcriptis proferendis, non ultra id, quod io aliis Curiæ Tribunalibus ordinariis, olim fel. recor. Pio Papa Quarto, & nuper a Sanctiſſimo præſcriptum, & innovatum eſt, *ſub rub. de ſportulis.*

Et eſt hic ſupra.

39. In cæteris actis, ſcripturis, & expeditionibus infraſcriptis, ſive cauſæ ſint ordinariæ, ſive commiſſariæ, ſolvatur, ut infra, videlicet.

40. Pro compulſorialibus generalibus, ſive ſpecialibus, julii duodecim.

41. Pro palmo rotuli remiſſoriæ, qui ſit linearum triginta, & quælibet linea ſit ſyllabarum decem, & octo, jul. tres.

42. Pro Inſtrumento litis pendentiæ in Curia, bonon. quadragintaquinque.

43. Pro interdicto ſpeciali, julii quindecim.

44. Pro Inſtrumento relaaationis interdicti, jul. quindecim.

45. Pro eaequutorialibus, julii trigiota ſex.

46. Pro mandato de immittendo in poſſeſſionem, vigore literarum Apoſtolicarum, ſeu Brevia, jul. decem,

47. Pro abſolutione, ſive abſolutionis commiſſione pro uno, Jul. novem.

48. Pro duobus litis conſortibus, julii quatuordecim.

49. Pro tribus litis conſortibus, julii decem, & octo.

50. Pro quatuor litis conſortibus, julii viginti tres.

51. Ultra quatuor quotcumque addantur perſonæ litis conſortes, nihil augeatur pretium expeditionis.

52. Pro Capitulo, Collegio, Confraternitate, aut Univerſitate, jul. quinquaginta.

53. Pro Inſtrumento abſolutionis, jul. duodecim.

54. Pro decretis a Judice non ea ſcripto prolatis, etiam vim definitivæ habentibus, nihil.

55. Pro nota eorumdem, nihil.

56. Pro ſportulis eorumdem, nihil.

57. Pro ſimplici fide, etiam plurium actorum, jul. duo.

58. Pro examine teſtium cum articulis, & interrogatoriis in cauſa æſtimationis, a quinquaginta ſcutis ſupra uſque ad quacumque ſummam, ſi articuli non excedant numerum vigintiquinque, & interrogatoria numerum triginta quinque, in Domo, vel officio Notarii, jul. quatuor.

59. Extra officium, non ultra duplum.

60. In cauſa æſtimationis, a quinquaginta ſcutis infra, ad rationem jul. undecim pro ſcuto, ſolvatur tantum pro dimidio.

61. Quod ſi articuli eaccdant numerum vigintiquinque, & interrogatoria triginta quinque, ſolvatur merces Notario arbitrio Judicis.

62. Pro Inſtrumento ſententiæ, ſi extrahatur, jul. quindecim.

63. Pro Inſtrumento declaratoriæ, non tamen vigore obligationis in forma Cameræ, jul. duodecim.

64. Pro brachio ſæculari ob non paritionem monitorii, aut literarum Apoſtolicarum, vel exequutorialium, jul. triginta.

65. Pro mandato ſuſpicionis fugæ, uſque ad quacumque ſummam, etiam vim obligationis Cameralis, & etiam parte citata decreto, jul. quatuor cum dimidio.

66. Pro

Digitized by Google

66. Pro Mandato de conſignando vigore ſequeſtri, etiam ubi pro illius verificatione debitor prius fuiſſet conventus via executiva, vigore obligationis Cameralis, jul. quatuor cum dimidio.

67. Pro mandato de conſignandis pignoribus, ſubhaſtandis, aut deliberandis, jul. quatuor cum dimidio.

68. Pro mandato de relaxando pro debito civili, jul. quatuor cum dimidio.

69. Pro mandato in cauſis civilibus loco literarum, pro parva ſumma, jul. quatuor cum dimidio.

70. Computato in his omnibus mandatis julio ſigilli.

71. Pro mandato exequutivo, ſive brachio ſæculari, ubi ejus invocatione opus fuerit per omnia expedito omnibus comprehenſis, ab uno ſcuto uſque ad quindecim ad rationem jul. undecim pro ſcuto, julii quatuor cum dimidio.

72. A ſcutis quindecim, uſque ad vigintiquinque ad eamdem rationem, julii vigintiduo.

73. A ſcutis vigintiquinque, uſque ad quingentos ad eamdem rationem, jul. triginta tres.

74. A ſcutis quingentis, uſque ad mille ad eamdem rationem, jul. ſexaginta ſex.

75. A ſcutis mille, uſque ad quamcumque ſummam ad eamdem rationem, ſcuta undecim.

76. Pro cenſuris Eccleſiaſticis, vel in expeditione mandati exequutivi, ſeu brachii ſæcularis, vel ſeorſum ab eo, nihil.

77. Neque uſquam alias, niſi ubi ad illas rite proceſſum fuerit re ipſa.

78. Pro declaratoria, aggravatoria, & reaggravatoria ſimul junctis, & totali earum omnium expeditione ubi ad eas rite proceſſum fuerit, & non alias, exigatur tantumdem, quantum pro mandato, ſeu brachio ſæculari, habita diſtinctione ſummarum, ut ſupra, ita ut omnes impenſa utriuſque expeditionis tam mandati ſcilicet, vel brachii ſæcularis, quam cenſurarum ſimul juncta, duplum non excedat ejus pretii, quod pro mandato, ſeu brachio ſæculari pro qualibet dictarum ſummarum taxatum eſt, excepta ultima majori ſumma, videlicet a mille ſupra, in qua etiam ſi contigat ultra, vel poſt mandatum exequutivum, ſeu brachium ſæculare cenſuras quoque relaxari, nihil earum nomine exigatur, ſed tantum ultra pretium ſolius mandati, ſeu brachii ſæcularis, ut ſupra taxatum, accipi poſſit juſta merces pro ſcriptura.

79. Nec umquam cogantur partes invitæ una cum mandato exequutivo, vel brachio ſæculari, cenſurarum quoque expeditionem accipere, aut earum expeditionis pretium ſolvere, etiamſi ad cenſuras ipſas in ſubſidium contra contumacem Judex comminando rite proceſſerit, & extra loca temporali dominio S. R. E. ſubjecta, vel etiam extra Italiam expeditio mittenda foret.

80. Et ubi quiſquam legitime ſervatis proceſſibus utramque expeditionem, mandati ſcilicet, vel brachii ſæcularis, & cenſurarum eodem tempore habere voluerit, tunc apponatur verbis expreſſis in ipſa expeditione quoad cenſuras, ne eis pretium, quod illarum ratione expendit, ullo modo repetere poſſit ab his contra quos decretæ, & prolatæ fuerunt, niſi adverſus eoſdem vigore mandati exequutivi, ſeu brachii ſæcularis, non ſatisfacientes, aut alias non parentes cenſuris ipſis, uti neceſſe fuerit.

81. Pro duplicatis, etiam poſt quodcumque tempus expeditis, nihil præter ſcripturæ mercedem.

82. Pro ſigillo parvo appenſo in qualibet expeditione, ſi non adſit minor taxa ſolvatur tantum, jul. unus.

83. Pro mandatis exequutivis, vel aliis quibuſcumque expeditionibus, Notarii nihil recipiant, niſi illis effectualiter partibus conſignatis.

84. Nec partes cogantur accipere aliquam expeditionem, niſi quam voluerint.

85. Pauperibus expeditiones in forma pauperum, miſerabilibus vero gratis omnino tradant, etiam ſcripturæ mercedem, diſtinctio vero iſtarum perſonarum, Judicis arbitrio remittitur.

86. Pro terminis coram Judice ſervandis, Judicibus informandis, ſcripturis ad eos deferendis, ſeu etiam in officio perquirendis, regiſtris, ſeu extractibus tranſportandis, & aliis hujuſmodi, Notarii, vel eorum Subſtituti, Scribæ, & Copiſtæ, etiam nomine regalium, ſeu bibaliorum, nihil prorſus, etiam a ſponte dantibus accipiant.

87. In cauſis criminalibus expeditionum, quæ erunt ejuſdem generis, ſeu hominis, cujus ſunt ſupraſcriptæ, pretium augeri non poſſit ultra tertiam partem ejus, quod ſupra in civilibus præſcriptum eſt.

88. In regiſtris, extractibus, copiis indiciorum, & alterius quam ſupradicti generis, ſeu nominis expeditionibus criminalibus, ſervetur Taxa aliis Tribunalibus ordinariis Urbis in criminalibus præſcripta.

89. Pro rogitu Inſtrumentorum, caſſatione, & pro rogitu Teſtamentorum, & aliorum, ſervetur Conſtitutio Sanctiſs. D. N. ſub rubr. *de Notariis*, §. *Pro rogitu cujuslibet*. §. *Pro caſſatione*. §. *In tradendis*, & §. *Pro rogitu Teſtamentorum*.

90. Pro mercede Inſtrumentorum, ſeu Teſtamentorum publicatorum, ab uno ſcuto uſque ad vigintiquinque, bonon. quadraginta quinque.

91. A ſcutis vigintiquinque, uſque ad quinquaginta, jul. ſeptem cum dimidio.

92. A ſcutis quinquaginta, uſque ad centum, ſcutum unum.

93. A ſcutis centum, uſque ad quingenta, pro quolibet centenario ſcut. unum.

94. A ſcutis quingentis, uſque ad quamcumque ſummam, pro quolibet centenario, jul. duo.

95. Dummodo in totum, uſque ad centum ſcuta pro qualibet ſumma, & non ultra recipere valeant.

96. Pro quocumque depoſito cujuſcumque

que ſummæ, vel rei, per cedulam, vel ſine nihil recipiatur.

97. Pro reſtitutiooe vero cedolæ, vel depoſiti, uſque ad ſummam ſcutorum quadragintaquinque incluſive, recipiant Notarii omni caſu, bonoo. duos tantum pro quolibet ſcuto, nec aliud quicquam, neque pro reſtitutione cedulæ, neque pro mandato, neque pro quietatione.

98. A ſcutis quadragintaquinque ſupra, uſque ad quameumque ſummam, quando depoſitom eſt factum ante mandati relaxationem, abſque conditione, vel proteſtatione extrinſeca. Cum conſenſo quod conſignetur adimpletis conventia, & facta legitima quietatione, tunc pro mandato de conſignando habeat Notariua, jul. quatuor cum dimidio, & alios quatuor eum dimidio pro conſignatione cedulæ, & non ultra.

99. Quando vero depoſitum eſt cum proteſtatione, vel condictione extrinſeca non conventa in ſcriptura cujus vigore agitur, adeo quod oriatur ſuper ea decretum, tunc pro mand. de conſignando illud habeat Notarius tantum, quantum ſolveretur pro mandato illius ſummæ exequtivo, & amplius, jul. quatuor cum dimidio pro reſtitutione cedulæ, ſi conſignetur in totum, ſin minus, jul. unum pro quietatione ſummæ, quæ conſignabitur, & non ultra.

100. Quando depoſitom eſt factum poſt mandati exequutivi relaxationem, quomodocumque fiat, etiam quod plura deſuper fieri decreta contingat, numquam habeat Notarius niſi, julii quatoor eum dimidio pro mandato de conſignando, & totidem pro reſtitotione cedulæ, & quietantia, ſi integrum conſignetor, alioqui ultra mandati prædicti mercedem habeat, jul. unum pro quietantia, ut ſupra, & nihil amplius inquolibet prædictorum caſuum.

101. Pro reſtitutione ſcripturarum quaromcomque in eodem termino productarum, etiamſi plures ſint, jul. quatuor cum dimidio.

102. Pro quibuſcumque copiis, bene, & una margine deſcriptis ad inſtar originalis, pro quolibet folio jul. unus.

103. Pro contradictis, quod vere ſolvitur officio contradictarum, & non amplius.

Taxa Notariorum Rotæ.

Reformatio hujus Tribunalis habetur ſupra in conſtitut. CLXXXIX. §. 5.

§. IV.

1. PRo quolibet centenario foliorum regiſtri boni facti juxta reformationem Sanctiſſimi ſub tit. de regiſtris, jul. ſexaginta. *Eſt hic ſup. fol.*

2. Pro qoolibet folio copiarum inſtar boni originalis, bon. ſeptem cum dimidio.

3. Pro rubricatora cujuslibet centenarii foliorum proceſſus de partibus facta juxta reformationem Sanctiſſimi ſub tit. de regiſtris. §. *Rubricellæ*, & §. *Proceſſus de partibus*, & §. *Notarii Rotæ*, jul. *vigintiquinque*. *Eſt hic ſup. fol.* 281. *n.* 16. 17. & 24.

4. Pro rubricatura Teſtium de partibus, pro medietate.

5. Et idem ſolvatur de proceſſibus per alium quam Notarium rubricatis in Curia, niſi quod deducatur ad ſavorem partis tantum, quantum ſolviſſet Notarius cauſæ Copiſtæ rubricanti.

6. De aliis vero proceſſibus rubricatis in partibus, in quorum rubricatura, nihil eſt corrigendum, addendum, vel minuendum, ſolvantur pro reviſione cujuslibet centenarii, jul. quindecim.

7. Pro citatione ſimplici extra Curiam, jul. ſeptem cum dimidio.

8. Pro citatione eum inbibitione extra Curiam, jul. quindecim.

9. Pro citatione cum inhibitione per edictum extra Curiam, vel ſub cenſuris, jul. quindecim.

10. Pro inhibitione ſimplici facta in Curia, bonon. trigintaſeptem cum dimidio.

11. Pro inhibitione ſimplici extra Curiam ſub cenſuris, jul. undecim, & bon. duo cum dimidio.

12. Pro citatione ad valvas in Curia tempore feriarum, bon. quindecim.

13. Pro compulſoria generali extra Curiam, jul. ſeptem cum dimidio.

14. Pro compulſoria ſpeciali extra Curiam, jul. qoindecim.

15. Pro arreſto generali, jul. tres.

16. Pro Inſtrumento remiſſoriæ ad partes, jul. quindecim.

17. Pro quolibet palmo rotuli remiſſoriæ, numerati juxta reformationem Sanctiſſimi ſub tit. de Notariis omnium Tribunalium. §. *Literas remiſſoriales*, jol. ſeptem cum dimidio.

18. Et ſi remiſſoria conſignatur non facto regiſtro, depoſitom reguletur ad rationem ſexaginta foliorum regiſtri, excompntandum poſtea in mercede regiſtri.

19. Pro quolibet ſequeſtro extra Curiam cum illius inſtrumento jul. quindecim.

20. Pro inſtrumento revocationis, ſeu relaxationis ſequeſtri jul. ſeptem cum dimidio.

21. Pro monitorio pœnali in eventem citatorio extra Curiam, jul. quindecim.

22. Pro literis excommunicationis in Curia ob non ſolutam mercedem Notarii, vel alias, boo. trigintaſeptem eum dimidio.

23. Pro mandato de reportando regiſtrum, acta, vel proceſſus, ſeu de perquirendo, jul. quatuor cum dimidio.

24. Pro nota ſententiæ diffinitivæ in prima inſtantia, jul. trigintaſeptem cum dimidio.

25. In ſecunda inſtantia, jul. triginta.

26. In tertia inſtantia, jul. vigintiduo cum dimidio.

27. Pro inſtrumento ſententiæ diffinitivæ, jul. quindecim.

28. Pro Inſtrumento diffinitivæ ſententiæ cum taxatione expenſarum, jul. vigintiduo cum dimidio.

29. Pro inſtrumento taxationis expenſarum

rum ad partem jul. ſeptem cum dimidio.

30. Pro nota ſententiæ interlocutoriæ, nihil.

31. Pro literis exequutorialibus, ſive eorum inſtrumento ultra depoſitum ſcutorum quatuor cum dimidio, excomputandum poſtea in mercede regiſtri, julii quindecim.

32. Pro nota ſententiæ declaratoriæ vigore monitorii, vel literarum exequutorialium, jul. ſeptem cum dimidio.

33. Pro inſtrumento ſententiæ declaratoriæ, jul. quindecim.

34. Pro inſtrumento aggravationis ad partem, jul. quindecim.

35. Pro inſtrumanto reaggravationis ad partem, jul. quindecim.

36. Pro Inſtrumento interdicti ad partem, jul. quindecim.

37. Pro Inſtrumento brachii ſæcularis per ſe, & ſimplicitar abſque declaratione, jul. triginta.

38. Pro Inſtrumento abſolutionis ab excommunicationis ſententia, ſive commiſſionis ejuſdem abſolutionis in partibus faciendæ, etiamſi fuerint plures, ſive Communitas, Capitulum, aut Collegium, in eadem cauſa, & expeditione, jul. quindecim.

39. Pro mandato exequutivo cujuſcumque ſummæ, jul. triginta.

40. Pro mandato de manutenendo, reintegrando, ſive de immittendo, julii triginta.

41. Et ſi dentur non confecto regiſtro, liceat exigere depoſitum pro ſoliis quinquaginta, excomputandum ut ſupra in mercede regiſtri.

42. Pro inſtumento ceſſionis juris, litis, & cauſæ, ſive litis, & cauſæ dumtaxat, ſi extrahatur conjunctim, vel ſeparatim, jul. ſeptem cum dimidio.

43. Pro nota, ſeu rogitu inſtrumenti hujuſmodi ceſſionis, bon. triginta ſeptem cum dimidio, videlicet quando non extrahitur inſtrumentum, ſed ſi extrahatur, tunc in extractione dicti inſtrumenti defalcatur dicta ſumma, bon. triginta ſeptem cum dimidio.

44. Pro inſtrumento proceſſus ſubrogationis in jure cujuſvis, jul. quindecim.

45. Pro examine teſtia in domo Notarii jurati coram Domino, bon. triginta ſeptem cum dimidio.

46. Extra domum, vel officium Notarii, jul. ſeptem cum dimidio.

47. Et ſi articuli excedant numerum vigintiquinque, & interrogatoria triginta, habeatur ratio exceſſivitatis juxta laborem Notarii.

48. Pro copiis teſtium publicatorum, ſive in partibus, ſive in Curia examinatorum ſolvatur, prout de ſoliis regiſtrorum dictum eſt.

49. Pro quocumque inſtrumento, ſive prorogationis remiſſoriæ, ſive mutationis Judicum, vel alicujus intimationis, aut alio quovis actu judiciali in publicam formam redacto, jul. ſeptem cum dimidio.

50. Pro quocumque depoſito cujuſcumque ſummæ, vel res, per cedulam, vel ſine nihil recipiatur.

51. Pro reſtitutione vero cedulæ, vel depoſiti, uſque ad ſummam ſcutorum quadragintaquinque incluſive, recipiant Notarii omni caſu bon. duos tantum pro quolibet ſcuto, nec aliud quicquam, neque pro reſtitutione cedulæ, neque pro mandato, neque pro quietatione.

52. A ſcutis quadragintaquinque ſupra, uſque ad quamcumque ſummam, quando depoſitum eſt factum ante mandati relaxationem, abſque conditione, vel proteſtatione extrinſeca, cum conſenſu quod conſignetur adimpletis conventis, & facta legitima quietatione, tunc pro mandato de conſignando habeat Notarius jul. quatuor cum dimidio, & alios quatuor cum dimidio pro conſignatione cedulæ, & non ultra.

53. Quando vero depoſitum eſt cum proteſtatione, vel conditione extrinſeca non conventa in ſcriptura cujus vigore agitur, adeo quod oriatur ſuper ea decretum, tunc pro mandato de conſignando illud habeat Notarius tantum, quantum ſolveretur pro mandato illius ſummæ exequutivo, & amplius julios quatuor cum dimidio pro reſtitutione cedulæ, ſi conſignetur in totum, ſin minus, jul. unum pro quietatione ſummæ quæ conſignabitur, & non ultra.

54. Quando depoſitum eſt factum poſt mandati exequutivi relaxationem quomodocumque fiat, etiam quod plura deſuper fieri decreta contingat, numquam habeat Notarius niſi julios quatuor cum dimidio pro mandato de conſignando, & totidem pro reſtitutione cedulæ, & quietantia, ſi integrum conſignetur, alioquin ultra mandati prædicti mercedem habeat julium unum pro quietantia, ut ſupra, & nihil amplius in quolibet prædictorum caſuum.

Taxa Archivii.

§. V.

1. Pro quolibet folio copiæ factæ inſtar boni originalis, bon. ſex.

2. Pro fide cujuslibet primi actus, jul. quatuor cum dimidio.

3. Et ſi fuerint plures, addantur jul. duo pro quolibet actu.

4. Pro quolibet centenario regiſtri boni juxta reformationem Sanctiſſimi ſub rubr. de regiſtris, jul. quadragintaquatuor.

5. Pro quolibet centenario rubricaturæ proceſſus de partibus, jul. viginti.

6. Teſtes, qui non rubricantur, ſolvantur pro medietate.

7. Proceſſus habiti vigore remiſſoriæ, ſeu compulſoriæ, & alii, etiam non excedentes folia vigintiduo, non regiſtrentur, & circa rubricaturam fiat numeratio juxta dictam reformationem Sanctiſſimi ſub rubr. de regiſtris.

8. Pro nota ſententiæ in prima inſtantia coram Referendario, jul. triginta.

9. In ſecunda, jul. viginti.

10. In tertia, jul. quindecim.

11. Pro nota ſententiæ interlocutoriæ, jul. quinque.

12. Pro

12. Pro nota ſententiæ declaratoriæ, jul. quinque.

13. Pro inſtrumento declaratoriæ, jul. ſex.

14. Pro brachio ſæculari, jul. decem, & octo.

15. Pro nota ſententiæ abſolutoriæ a cenſuris, jul. quinque.

16. Pro inſtrumento abſolutionis, etiamſi fuerint plures, aut Capitulum, Communitas, vel Collegium in eadem expeditione, & cauſa, jul. ſex.

17. Pro inſtrumento reintruſionis in cenſuras ſimiliter ut ſupra, jul. ſex.

18. Pro quolibet teſte examinato in officio, jul. quatuor cum dimidio.

19. Extra officium duplum.

20. Et ſi materiæ fuerint exceſſivæ in officio, jul. ſex.

21. Extra officium duplum.

22. Exceſſivitas intelligatur ſi articuli excedant numerum vigintiquinque, & interrogatoria numerum trigintaquinque.

23. Pro publicatione, ſeu ſummario teſtium, ſolvatur modo quo ſupra, & habeatur reſpectus ad exceſſivitatem modo prædicto.

24. Pro mandato de manutenendo, jul. decem.

25. Et ſi fuerit vigore ſententiæ, jul. quindecim.

26. Pro ſimili de reſtituendo, & reponendo, jul. quindecim.

27. Pro mandato de ſubhaſtando extra Curiam, jul. ſeptem cum dimidio.

28. In Curia, jul. quatuor cum dimidio.

29. Pro alio de deliberando, in Curia, & extra tantundem.

30. Pro citatione cum inhibitione in Curia, jul. quatuor cum dimidio.

31. Pro ſimili extra Curiam abſque cenſuris, jul. decem.

32. Pro citatione cum inhibitione ſub cenſuris extra Curiam, jul. duodecim.

33. Pro citatione ſimplici extra Curiam, jul. ſeptem cum dimidio.

34. Pro compulſorialibus generalibus, jul. octo.

35. Pro compulſurialibus ſpecialibus, jul. decem.

36. Pro monitorio pœnali vigore commiſſionis, jul. octo.

37. Pro ſequeſtro extra Curiam, jul. octo.

38. Pro inſtrumento relaxationis illius, jul. ſex.

39. Pro mandato de conſignando pecunias, res, & bona poſtquam fuit relaxatum mandatum exequtivum extra Curiam, jul. novem.

40. In Curia, jul. ſex.

41. Pro inſtrumento intimationis litis, ceſſionis, & ſimilium, jul. ſex.

42. Pro mandato exequutivo extra Curiam, jul. vigintiquinque.

43. In Curia, jul. vigintiduo.

44. Pro mandato de exequendo extra Curiam, jul. octo.

45. Pro fide decreti, ſeu ſimili mandato in Curia, jul. quatuor.

46. Pro inſtrumento remiſſoriæ, jul. quindecim.

47. Pro literis miſſivis, etiam cum articulis, & interrogatoriis introcluſis, jul. novem.

48. Pro inſtrumento prorogationis termini remiſſoriæ, ſeu deputationis Judicum, jul. ſex.

49. Pro quolibet palmo rotuli remiſſoriæ factæ juxta reformationem Sanctiſſimi ſub rubr. de Notariis, §. *literas remiſſoriales*, jul. quinque.

50. Pro inſtrumento ſubdelegationis, jul. decem.

51. Pro mandato de immittendo in poſſeſſionem, ſolvatur tantum, quantum pro mandato exequutivo, in Curia, & extra.

52. Pro depoſito quocumque, etiam cedularum, nihil ſolvatur.

53. Pro reſtitutione vero cedulæ, vel depoſiti, uſque ad ſummam ſcutorum quadragintaquinque incluſive, recipiant Notarii omni caſu bon. duos tantum pro quolibet ſcuto, nec aliud quidquam, neque pro reſtitutione cedulæ, neque pro mandato, neque pro quietatione.

54. A ſcutis quadragintaquinque ſupra, uſque ad quamcumque ſummam, quando depoſitum eſt factum ante mandati relaxationem abſque conditione, vel proteſtatione eſtrinſeca, cum conſenſu quod conſignetur adimpletis conventis, & facta legitima quietatione, tunc pro mandato de conſignando habeat Notarius julios quatuor cum dimidio, & alios quatuor cum dimidio pro conſignatione cedulæ, & non ultra.

55. Quando vero depoſitum eſt cum proteſtatione, vel conditione eſtrinſeca non conventa in ſcriptura cujus vigore agitur, adeo quod oriatur ſuper ea decretum, tunc pro mandato de conſignando illud habeat Notarius tantum, quantum ſolveretur pro mandato illius ſummæ exequutivo, & amplius julios quatuor cum dimidio pro reſtitutione cedulæ ſi conſignetur in totum, ſin minus julium unum pro quietatione ſummæ, quæ conſignabitur, & non ultra.

56. Quando depoſitum eſt factum poſt mandati exequutivi relaxationem quomodocumque fiat, etiam quod plura deſuper fieri decreta contingat, numquam habeat Notarius niſi julios quatuor cum dimidio pro mandato de conſignando, & totidem pro reſtitutione cedulæ, & quietantia, ſi integrum conſignetur, alioquin ultra mandati prædicti mercedem, habeat julium unum pro quietantia, ut ſupra, & nil amplius in quolibet prædictorum caſuum.

57. Pro reſtitutione quarumcumque ſcripturarum ſimul, & eodem actu reſtituendarum, jul. quatuor.

58. Et ſi fuerint exceſſivæ habeatur reſpectus quoad copiam a Notario faciendam, & in actis dimittendam.

59. Item, quod pro regiſtratura quorumcumque mandatorum, & aliorum inſtrumentorum, pro quibus ſolet fieri depoſi-

poſitum in Rota, ſolvantur ſolia quinquaginta regiſtri, quod tamen omnino fiat.

60. In cauſis coram Cardinalibus ſolvatur duplum juxta ſolitum.

61. In cauſis Cardinalium, videlicet pro Cardinalibus propriis, & aliorum privilegiatorum ſervetur ſolitum eorumdem privilegiatorum.

62. Pro pauperibus tam præſentibus, quam abſentibus, ſervetur reformatio Sanctiſſimi, *ſub titulo de regiſtris*, verſ. *pauperibus*, *eſt hic ſupra n.* 21.

63. Pro duplicatis ſolvatur medietas omnium ſupradictorum.

Taxa Notariorum cauſarum criminalium Gubernatoris, Auditoris Cameræ, Vicarii, Senatoris, ac Judicis Burgi.

Reformatio Judicum criminalium eſt ſupra in Conſtit. CLXXXIX. §. 10.

§. VI.

1. PRo receptione querelæ ex officio, vel ad inſtantiam partis, ſive in officio, ſive extra officium, nihil.

2. Pro examine teſtium pro informatione Curiæ ſive in officio, ſive extra officium ſimiliter ex officio, vel ad inſtantiam partis, nihil.

3. Pro examine reorum in carceribus, nihil.

4. Pro quolibet monitorio, inhibitione, vel ſequeſtro in Curia cum clauſula: *Si quis*, bon. tres.

5. Pro inhibitione, arreſto, monitorio, vel ſequeſtro, ſine dicta clauſula, bon. quinque.

6. Pro qualibet ſignificatione, cum fidejuſſione, ſive obligatione, bon. quindecim.

7. Pro ſimili ſignificatione abſque fidejuſſione, & obligatione, bon. decem.

8. Pro monitorio pœnali, citatione, inhibitione, ſequeſtro, arreſto, aut alio quovis inſtrumento, ſive in Curia, ſive extra Curiam, ſive auctoritate ordinaria, ſive commiſſaria pro Fiſco, nihil.

9. Pro ſimili monitorio in Curia in vim commiſſionis, ſi adeſt inſtigator ſecretus, vel apertus, bona trigintaſeptem cum dimidio.

10. Pro monitorio, vel ſequeſtro extra Curiam auctoritate ordinaria ſi adeſt inſtigator, ut ſupra, bon. vigintiquinque.

11. Pro monitorio, vel ſequeſtro extra Curiam in vim commiſſionis, ſi adeſt ſimilis inſtigator ſecretus, vel apertus, ſcutum unum.

12. Pro inhibitione in Curia vigore commiſſionis ad inſtantiam partis, vel ſi adeſt inſtigator, ut ſupra, bon. trigintaſeptem cum dimidio.

13. Pro inhibitione ſimili extra Curiam, jul. ſex.

14. Pro citatione etiam cum inhibitione vigore commiſſionis, etiam per edictum extra Curiam ad inſtantiam partis, vel ſi adeſt inſtigator ut ſupra, ſcutum unum.

15. Pro compulſorialibus generalibus, vel ſpecialibus extra Curiam vigore commiſſionis, ſcutum unum.

16. Pro inſtrumento remiſſoriæ, ſcutum unum.

17. Pro quolibet palmo rotuli remiſſoriæ factæ juxta reformationem Sanctiſſimi ſub rubr. *de Notariis* §. *literas remiſſoriales*, bon. triginta ſeptem cum dimidio.

18. Pro literis miſſivis pro examinandis teſtibus extra Curiam loco remiſſorialium, jul. duo.

19. Pro literis declaratoriis ob non paritionem monitorii extra Curiam, jul. ſeptem cum dimidio.

20. Si in cauſa commiſſaria, ſcutum unum.

21. Pro brachio ſæculari ſimiliter ob non paritionem monitorii extra Curiam in cauſa ordinaria, ſcutum unum cum dimidio.

22. Pro brachio ſæculari, vel mandato executivo loco executorialium extra Curiam in cauſa commiſſaria, ſcuta duo cum dimidio.

23. Pro mandato de capiendo extra Curiam auctoritate ordinaria ad inſtantiam partis, vel inſtigatoris ſecreti, vel aperti, bon. vigintiquinque.

24. Si in cauſa commiſſaria, ſcutum unum.

25. Pro edicto tempore vacantiarum, bon. quinque.

26. Pro comparitione, relatione, jurium productione, vel aliis quibuſvis actis pro Fiſco, nihil.

27. Pro qualibet relatione, comparitione, proteſtatione, jurium productione, vel alio actu parte inſtante, ubi non ſit extractus, vel regiſtrum, bon. duo.

28. Pro actu depoſiti pecuniarum, vel cedulæ, nihil.

29. Pro conſignatione depoſiti, pro quolibet ſcuto bon. unus.

30. Pro conſignatione pignoris, vel rei depoſitatæ, in totum, bon. ſeptem cum dimidio.

31. Pro examine cujuslibet teſtis in cauſa capitali, vel in qua veniret imponenda pœna corporis afflictiva, cum articulis, & interrogatoriis, vel cum interventu Judicis, vel Fiſci in officio, vel domo ipſius Judicis, jul. quinque.

32. Si extra domum, & officium etiam ſi teſtis ſit egregius, vel illuſtris, ſuper eiſdem, ſcut. unum.

33. Si abſque interrogatoriis, & interventu Judicis, & Fiſci, vel ſuper bona fama, aut ſuper uno, vel duobus articulis tantum in officio, jul. duo.

34. Si extra officium, etiamſi teſtis ſit illuſtris, ut ſupra, jul. quatuor.

35. Pro examine teſtis in aliis cauſis non capitalibus ſuper articulis, & interrogatoriis, vel cum interventu Judicis, vel Fiſci in officio, jul. tres.

36. Si extra officium etiamſi teſtis ſit egre-

egregius; vel illuſtris, jul. quinque.

37. Si abſque interrogatoriis, & interventu Judicis, vel Fiſci in officio, bon. quindecim.

38. Si extra officium, bon. vigintiquinque.

39. Si materiæ in articulis, vel interrogatoriis fuerint exceſſivæ, in quolibet ex caſibus prædictis augeri poſſit taxa juxta exceſſivitatem arbitrio Judicis.

40. Pro examine teſtis in officio ſummarie abſque articulis, & interrogatoriis, jul. unus.

41. Si extra officium, bon. quindecim.

42. Pro oſtenſione depoſitionis teſtium publicatorum abſque copia ſolvatur medietas ejus, quod ſolutum fuerit pro eaamine reſpective.

43. Pro copia ipſius depoſitionis teſtium, pro quolibet folio facto in forma boni extractus juxta reformationem Sanctiſſimi, ſub rubr. *de regiſtris*, bon. ſex.

44. Pro quolibet folio copiæ indiciorum continente lineas vigintiquatuor, & pro qualibet linea duodecim ſyllabas ad minus, ſi unus tantum reus fuerit, bon. quinque.

45. Si duo, vel plures rei fuerint, etiam pro Collegio, Univerſitate, vel Capitulo, eamdem copiam inſimul omnibus dare teneantur, & pro quolibet folio ſimili, bon. ſeptem cum dimidio ad ſummum.

46. Pro quolibet folio eatractus facti juxta prædictam reformationem Sanctiſſimi, etiamſi fuerint plures rei, vel adhærentes in eadem cauſa bon. ſea, dummodo in aliquo ex prædictis Tribunalibus minor taxa non eaiſtat, quam omnino ſervari volumus.

47. Pro quolibet folio boni regiſtri facti juxta dictam reformationem in cauſis, in quibus illa fieri licet, ſolvatur idem.

48. Pro quolibet centenario rubricaturæ proceſſus de partibus ſcut. unum cum dimidio.

49. Pro mandato de relaxando aliquem in cauſa capitali, vel alia in qua veniret imponenda pœna corporis afflictiva, ubi præceſſerint indicia, & reus fuerit examinatus, non tamen fuerit lata, & ſubſcripta ſententia, jul. quinque.

50. Ubi vero reus præcedentibus indiciis examinatus fuerit condemnatus, vel etiam tam ante, quam poſt compoſuerit, aut ſolverit pœnam, ſeu ex gratia pœna ei remiſſa fuerit, ſcutum unum.

51. Pro mandato de relaaando aliquem in alia cauſa ubi præcedunt indicia, & reus componat, vel pœnam ſolvat, aut condemnatus ex gratia liberetur, jul. tres.

52. In aliis vero quibuſvis caſibus pro ſimili mandato de excarcerando, jul. duo.

53. Pro præcepto injuncto illi, qui excarceratur, nihil.

54. Pro rogitu cujuslibet fidejuſſionis in officio, vel carcere, jul. unus.

55. Si extra officium, & carcerem, jul. duo.

56. Pro mandato de capiendo aliquem pro indiciis, vel pro Curiæ informatione, nihil.

57. Pro mandato de capiendo pro cautione de non offendendo, bon. ſeptem cum dimidio.

58. Pro non gravetur, bon. quinque.

59. Pro mandato de evacuando ſervatis ſervandis, jul. duo,

60. Pro inventario in cauſa capitali, ſcut. unum.

61. Pro ſimili inventario facto mandato Judicis in quavis alia cauſa criminali, jul. quinque, & plus, vel minus arbitrio Judicis.

62. Et pro ſimili inventario in cauſa civili ſi fieri contingat, jul. duo.

63. Pro æſtimatione, ſubhaſtatione, & venditione bonorum mobilium, vel ſemoventium Fiſco incorporatorum uſque ad valorem ſcut. decem, bon. quindecim.

64. A ſcut. decem uſque ad viginti, jul. tres.

65. A ſcut. viginti uſque ad quinquaginta, bon. ſeaagintaquinque.

66. A ſcut. quinquaginta uſque ad centum, ſcutum unum.

67. A ſcutis centum uſque ad quingenta, ſcuta duo.

68. A ſcutis quingentis uſque ad quamcumque ſummam ſcuta tria, & non plus.

69. Pro adeptione poſſeſſionis bonorum ſtabilium Fiſco incorporatorum intra mœnia, ſcutum unum.

70. Si extra ſolvatur juxta importantiam cauſæ, & diſtantiam loci arbitrio Judicis.

71. Pro ſubhaſtatione, venditione, & deliberatione ſimilium bonorum ſtabilium uſque ad valorem ſcutorum centum, ſcut. unum.

72. Ab inde ſupra capiatur arbitrio ejuſdem Judicis.

73. Pro nota ſententiæ definitivæ, declaratoriæ, vel interlocutoriæ in quavis inſtantia pro Fiſco, nihil.

74. Pro nota ſententiæ abſolutoriæ definitivæ in cauſa capitali in prima inſtantia, ſcut. quatuor.

75. Si in ſecunda inſtantia, ſc. tria.

76. Si in tertia inſtantia, ſc. duo.

77. Pro ſimili nota ſententiæ in alia cauſa, in qua veniret imponenda pœna corporis afflictiva in prima inſtantia, ſc. tria.

78. Si in ſecunda, ſc. duo.

79. Si in tertia, ſc. unum.

80. Pro ſimili nota ſententiæ abſolutoriæ definitivæ in cauſa non capitali, & in qua non veniret imponenda pœna corporis afflictiva in prima inſtantia, ſc. duo.

81. Si in ſecunda ſcut. unum cum dimidio.

82. Si in tertia inſtantia ſc. unum.

83. Pro ſimili nota ſententiæ declaratoriæ in quavis cauſa, & inſtantia, ſcut. unum.

84. Pro nota ſententiæ definitivæ in cauſa diſcuſſionis, recipiatur juxta importantiam cauſæ arbitrio Judicis.

85. Pro nota decreti habentis, vim ſententiæ definitivæ in quolibet ea caſibus prædictis

Digitized by Google

dictis, permiſſis tamen, & juata reformationem Sanctiſſimi ſub rubric. *de Notariis*, §. *Conſtitutionem*, capiatur pro medietate juxta taxam prædictarum ſententiarum reſpective, & pariter ſi fuerint plures arbitrio Judicis.

86. Et in quolibet ex caſibus prædictis, ſi fuerint plures pro nota ſententiæ ſolvatur arbitrio Judicis.

87. Pro quolibet folio copiæ articulorum, vel jurium productorum, factæ inſtar boni originalis, bon. ſex.

88. Pro reſtitutione jurium, etiamſi fuerint plura, & diverſo tempore producta, bon. vigintiquinque.

89. Pro reſtitutione rerum furtivarum Domino, etiamſi fuerit neceſſarium mandatum, nihil.

90. Pro quolibet ſalvoconducto pro homicidio ad quodvis tempus, ſi forte dari contingat de mandato S.D.N. ſcur. uuum.

91. Si pro alio minori delicto, jul. quinque.

92. Pro decreto ad exequendum mandatum jam decretum revocationis, inbibitionis, vel ſequeſtri, de conſignando bona depoſitata, vel ſimilis naturæ, unacum fide, vel mandato deſuper opportuno, bon. ſeptem cum dimidio.

93. Pro caſſatione cujuslibet ſimplicis fidejuſſionis, obligationis, vel querelæ, n caſibos permiſſis, jul. unus.

94. Pro caſſatione ſimilis fidejuſſionis, vel querelæ ubi ſequutus fuerit proceſſus, vel examen inqoiſiti, non tamen coodemnatin in caſibus permiſſis, jul. duo.

95. Pro caſſatione ſimilis fidejuſſionis, vel obligationis in cauſa gravi, & pro perſona illuſtri, attendatur importantia ipſius cauſæ, & perſonæ inquiſitæ, & ſtetur arbitrio Judicis, niſi partes fuerint inter ſe concordes.

96. Pro caſſatione proceſſus in cauſa capitali, ſcutum unum, & ſi fuerint plures, arbitrio Judicis.

97. Si in cauſa minori, in qua tamen veniret imponenda pœna corporis afflictiva, bon. ſeptuagintaquinque, & ſi fuerint plures, arbitrio Judicis.

98. Pro caſſatione proceſſus in alia cauſa non capitali, & in qua non veniret imponenda pœna corporis afflictiva, jul. quinque, & ſi fuerint plures, arbitrio Judicis.

99. Pro caſſatione proceſſus in cauſa gravi, & perſona illuſtri attendatur importantia cauſæ, & perſonæ, & ſtetur arbitrio Judicis, ut ſupra.

100. Pro inſtrumento ſententiæ in cauſa capitali, ſc. duo.

101. Pro ſimili inſtrumento in cauſa, in qua tamen veniret imponenda pœna corporis afflictiva, ſcut. unum cum dimidio.

102. Pro ſimili inſtrumento in cauſa minori, ſcut. unum.

103. Pro inſtrumento ſententiæ declaratoriæ abſolutionis, vel decreti habentis vim ſimilis ſententiæ, jul. quinque.

104. Pro ſuſceptione cenſurarum, vel termini in judicio, bonon. quinque.

105. Pro fide cujuslibet actus Judicialis, jul. unus.

106. Pro fide decreti viſitæ in die viſitæ nihil, eatra diem viſitæ, bon. quinque.

107. Pro rogitu procuræ in officio, bon. quinque.

108. Si eatra officium, jul. unus.

109. Pro expenſis contumacialibus in cauſa capitali ordinaria, in qua præcedentibus indiciis reus fuerit monitus, & in contumaciam condemnatus, ſcut. unum cum dimidio, & nihil ulterius a Fiſco, vel alio recipiatur.

110. Si in cauſa non capitali, in qua tamen modo præmiſſo reus ſit in pœnam corporis afflictivam condemnatus, ſcut. unum, & nibil ultra ut ſupra.

111. Si in alia minori cauſa, in qua eodem modo reus ſit tantum in pœnam pecuniariam condemnatus, jul. quinque, & nihil ultra, ut ſupra.

112. Pro ſimilibus expenſis contumacialibus in cauſa commiſſaria in primo capite ut ſupra, ſcut. duu, cum dimidio, & nihil ultra ut ſupra.

113. Si in ſecundo, ſcut. duo, & nihil oltra ut ſupra.

114. Si in tertio capite, ſcut. unum cum dimidio, & nibil ultra ut ſupra.

115. Si vero hujuſmodi expenſæ fuerint in cauſa gravi, vel pro perſona illuſtri, exigatur juxta importantiam cauſæ, & qualitatem perſonæ arbitrio Judicis.

116. Pro quibuſvis aliis inſtrumentis, expeditionibus, & ſcripturis, quarum merces in præſenti taxa non eaprimitur, & etiam in præinſertis, in quibus videlicet controverſia inter Notarium, & partem oriri contigerit, ſtetur arbitrio Judicis, niſi aliter per reformationem Sanctiſſimi fuerit proviſum, & Judex per ſe cognoſcat, & ad Notarios non remittat.

117. In omnibus caſibus prædictis, & aliis quomodolibet contingentibus pro paupere nihil penitus recipiatur, & de paupertate ſtetur relationi Domini Advocati, vel Procuratoris pauperum, & ubi opus fuerit luco copiæ indiciorum, vel jurium, oſtendantur originalia ipſi Domino Advocato, vel Procuratori dictorum pauperum gratis.

118. Eadem taxa præinſerta ſervetur in quibuſvis officiis criminalibus prædictis, etiam in cauſis mixtis, vel etiam civilibus a criminalibus dependentibus, aut in quibus de intereſſe Fiſci agitur.

119. In aliis vero mere civilibus in eiſdem officiis pertractandis, etiam in caſibus prædictis, ſervetur taaa Notariis civilibus impoſita.

Taſa Notariorum Curiæ Capitolii.

Reformatio hujus Curiæ legitur ſupr. in conſtit. CLXXXIX. §.6.

De inſtrumentis publicis.

§. VII.

1. PRo publicis inſtrumentis quorumcumque contractuum inter vivos, & quorumcumque teſtamentorum, & aliarum ultimarum voluntatum, uſque ad quantitatem, ſeu valorem ſcutorum vigintiquinque, recipiat Notarius, jul. tres.

2. A vigintiquinque uſque ad quinquaginta julios ſeptem cum dimidio.

3. A quinquaginta uſque ad centum, jul. decem.

4. A centum uſque ad ducentos, alios jul decem.

5. A ducentis uſque ad mille, jul. quinque pro quolibet centenario.

6. A mille uſque ad quamcumque ſummam, bon. vigintiquinque pro quolibet centenario, dummodo non excedat ſummam ſcutorum vigintiquinque in totum.

7. Pro duplicato inſtrumenti publicati, recipiat Notarius a parte, ſi illa fuerit quæ habuit præfatum inſtrumentum, vel illius hæres, ultra mercedem ſcripturæ, quintam partem ejus quod valeret prædictum inſtrumentum, dummodo non excedat ſummam ſcutorum decem in totum.

8. Pro particula teſtamenti, ſeu legati cum hæredis inſtitutione, habeat Notarius a legatario juxta importantiam particulæ ſui legati tantum, ut ſupra in primo capite.

9. Sed ſcriptus hæres ea particola quoad inſtitutionem quoquo modo utatur, poſſit cogi per Notarium ad ſolutionem mercedis totius teſtamenti, dato tamen eidem inſtrumento publico totius teſtamenti.

10. Si vero Notarius ab hærede de inſtitutione, aut toto inſtrumento teſtamenti fuerit ſatisfactus, legatarius quartam partem prædictæ ſummæ taxatæ pro particula ſolvere teneatur.

11. Pro inſtrumentis diviſionum recipiat Notarius tertiam partem ejus quod acciperet, ſi bona illa alienarentur.

12. Pro duplicatis illorum quintam partem ut ſupra Notarius recipiat, habendo rationem in prædictis ad exceſſivitatem ſcripturæ, ſuper qua ſi eſſet controverſia inter Notarium, & partem, ſtetur declarationi D. Senatoris.

13. Pro inſtrumentis emphiteuticis, vel livellariis perpetuis, aut cenſuariis, in quibus non eſſet appoſita æſtimatio rei, habeat Notarius pro quantitate cenſus, vel canonis, æſtimando ad rationem ſcutorum quinque pro quolibet centenario, prout in primo capite, ubi vero appoſita eſt æſtimatio rei, itidem, ut in primo capite.

14. Pro duplicatis hujuſmodi inſtrumentorum recipiat Notarius, ut in capite de inſtrumentis duplicatis ſuperius fuit expreſſum.

15. Pro inſtrumentis quietationum ſi ipſe Notarius de obligatione rogatus non ſit, & eſt appoſita certa quantitas, habeat tertiam partem ejus quod ſolveretur pro principali obligatione, ubi vero non eſt appoſita certa quantitas, ſi res æſtimari poteſt, habeat Notarius prout ſupra declaratum eſt, ſi vero æſtimari non poteſt, ſtetur arbitrio D. Senatoris pro perſonarum, & rerum qualitate, qui in taxatione non excedat ſummam ſcutorum decem, ſi vero fuerit idem Notarius qui fuit de primæva obligatione rogatus, pro quacumque ſumma, ſive fuerit expreſſa, ſive non, recipiat Notarius non ultra, jul. quatuor.

16. Pro inſtrumentis publicis inveſtituræ, ſeu adeptionis poſſeſſionis, ſive immiſſionis in illam, recipiat Notarius bon. trigintaſeptem cum dimidio.

17. Pro rogitu inveſtituræ in Urbe, habeat Notarius, jul. tres, extra mœnia Urbis, & infra duo milliaria, jul. quinque, & habeat equum ad equitandum.

18. Si vero ultra dicta duo milliaria, habeat julios ſeptem cum dimidio quolibet die, ultra expenſas victus, & vecturas.

19. Pro inſtrumentis quorumcumque conſenſuum, ratificationum, acceſſionum, & ſimilium, ſeparatis a primo inſtrumento, cujuſcumque ſint ſummæ, & qualitatis, bonon. trigintaſeptem cum dimidio.

20. Pro inſtrumento caſſationis obligationis, recipiat Notarius, prout in quietationibus eſt diſpoſitum, & pro quietatione, & caſſatione uno contextu facta, ſufficiat unica ſolutio.

21. Pro inſtrumentis locationis a decem annis citra. non excedentis annuam penſionem, ſeu affictum ſcutorum centum, bon. trigintaſeptem cum dimidio.

22. A centum uſque ad quamcumque ſummam, jul. ſeptem cum dimidio.

23. Et ſi ſupra decennium, dummodo non fuerit contractus emphiteuticus, vel ex aliis ſupradictis expreſſis, recipiat Notarius tertiam partem mercedis expreſſæ in primo capite.

24. Pro inſtrumento tutelæ, vel curæ, cum inventario tutelari, jul. ſeptem cum dimidio.

25. Pro inſtrumento actoriæ, jul. tres.

26. Pro inſtrumento aditionis hæreditatis cum inventario ſolemni, ac bannimento, & edicto, habeat principalis Notarius, ſcut. unum.

27. Reliqui Notarii ſe ſubſcribentes pro quolibet, bonon. decem.

28. Et ita ſervetur in his duobus poſtremis caſibus, niſi eſſent hæreditates multum opulentæ, quo caſu de inſtrumento tutelari cum inventario, & de inſtrumento aditionis hæreditatis plus recipiat Notarius arbitrio D. Senatoris.

29. Pro rogito inſtrumenti aditionis hæreditatis cum edicto, & bannimento, ac illorum reportatione, jul. quatuor.

30. Reliqui Notarii ſe ſubſcribentes, bonon. quinque pro quolibet.

31. Pro inſtrumentis mandatorum ad lites,

tes, bonon. quindecim ad, quæcumque negocia, ſeu ad exigendum, & quietandum cum quacumque clauſula, jul. tres.

32. Pro inſtrumentis fidejuſſionis, ſive ratificationis, ſive recognitionis bonæ fidei, ſubhaſtationis, & aliis ſimilibus ſeparatis a primo inſtrumento, recipiat Notarius bonon. trigintaſeptem cum dimidio.

33. Et illud idem ſolvatur pro inſtrumentis pacis.

34. Pro inſtrumento Inſinuationis donationis, ſi ſine inſertione donationis fuerit, bon. trigintaſeptem cum dimidio. ſi vero cum inſertione vltra ſcripturam, jul. ſeptem cum dimidio.

35. Pro rogitu caſſationis, & quietantiæ quarumcumque obligationum, recipiat Notarius a vigintiquinque infra, jul. unum.

36. A vigintiquinque uſque ad quinquaginta, jul. duos.

37. A quinquaginta uſque ad centum, jul. tres.

38. Inde uſque ad quamcumque ſummam, julium unum pro quolibet centenario, dummodo in totum non excedat ſommam juliorum decem.

39. Pro rogitibus quorumcumque inſtrumentorum, ſive judicialium, ſive extrajudicialium, in quibus per hujuſmodi taxam non eſſet diſpoſitum, recipiat Notarius prout a partibus contrahentibus dari placuerit, quarum abſoluto arbitrio ſtari debeat.

40. Teneantur quoque Notarii partibus petentibus inſtrumentorum de quibus rogati fuerint, copias dare ſimplices, exceptis inſtrumentis teſtamentorum, & codicillorum, quorum copias Notarius invitus tradere non teneatur, & pro dictis ſimplicibus copiis recipiat.

41. A ſcutis vigintiquinque infra, jul. unum.

42. A vigintiquinque uſque ad quinquaginta, jul. duos.

43. A quinquaginta uſque ad centum, Jul. tres.

44. A centum uſque ad quamcumque ſummam, Julium unum pro quolibet centenario, ita quod pro quavis ſumma non excedat, julios decem.

45. Exceptis inſtrumentis locationum, & ſimilium minoris taxæ, pro quorum copiis non ultra jul. duos exigere valeat, habita tamen in omnibus præmiſſis ratione ad exceſſivitatem ſcripturæ, ſuper qua ſi fuerit inter Notarium, & partem controverſia, ſtetur ſemper declarationi D. Senatoris.

46. Excipimus tamen ab obligatione hujuſmodi dandi copias Archiviſtas, qui nullo modo teneantur, nec poſſint copias quorumcumque inſtrumentorum Notariorum defunctorum ſub pœna decem ſcutorum pro qualibet copia dare.

47. Pro tranſumtis quorumcumque inſtrumentorum, teſtamentorum, & aliarum ultimarum voluntatum, Collegium habeat ſuam integram tertiam partem etiam ex inſtrumentis defunctorum, non obſtante quocumque privilegio, etiam ex quavis cauſa, & occaſione cuivis perſonæ conceſſo uni ex Notariis ad hujuſmodi tranſumpta facienda deputatis, ſolvendam juxta taxationem faciendam per dictos deputatos, reliquæ expenſæ fiant ſumptibus partium petentium tranſumptari.

Pro judiciariis actibus.

48. Pro expeditionibus quando ſunt plures perſonæ conſortes, etiamſi ſint Congregationes, Collegia, Capitula, vel Vniverſitates, nonniſi pro uno tantum exigatur.

49. Pro quolibet monitorio de evacuando, & de reſpondendo articulis, bon. tres.

50. Pro quolibet monitorio cum inhibitione, & clauſula *ſiquis*, bon. tres.

51. Pro eorum reportatione, bon. duo.

52. Pro quolibet ſequeſtro, bon. tres.

53. Pro verificatione crediti ad effectum obtinendi ſequeſtrum, ſive per teſtes, ſive per inſtrumentum rogatum per eumdem Notarium cum ſequeſtro, in totum jul. unus.

54. Pro revocatione cujuſlibet ſequeſtri, bon. duo.

55. Pro citatione edicto Senatus, jul. unus.

56. Pro qualibet conſtitutione Procuratoris ad lites, ad tribunal, vel in officio Notarii, bon. duo, extra officium arbitrio partis conſtituentis.

57. Si vero fuerit conſtitutio cum poteſtate exigendi, quietandi, paciſcendi, & ſimilium, in officio bon. decem, extra officium arbitrio partis, ultra dictos decem.

58. Pro qualibet relatione, contradictione, replicatione, proteſtatione, comparitione, verbali petitione, bonon. unus.

59. Pro fide moderationis inhibitionis ad effectum ſuſpenſivum, quando remanet cognitio quoad effectum devolutivum, bonon. quinque.

60. Pro productione præparatoriorum, bon. unus.

61. Pro reſponſione ſuper præparatoriis, bon. tres ſolvendi per partem producentem, & pro viatico, ſi in Vrbe contingat per partem reſpondentem, bon. quinque.

62. Pro productione libelli ſive petitionis in ſcriptis, una cum actu productionis, bon. duo.

63. Pro conteſtatione litis, & juramento calumniæ in qualibet parte lite conteſtante, vel jurate, cum Judicis interlocutoria cum decreto deſtinationis Notarii ad recipiendum juramentum calumniæ a qualibet parte, ſive in officio, ſive ad tribunal juris, bon. duo.

64. Pro productione articulorum cum actu relationis, bon. duo.

65. Pro ſpecificatione materiarum ad tribunal juris, ſive officio Notarii, bon. duo.

Pro

Digitized by Google

66. Pro inductione cujuslibet teſtis, & juramento, quatren. duo.

67. Pro reſponſione articulorum ad Tribunal, vel in domo Notarii, quatren. duo pro quolibet articulo, ſolvendi per partem producentem, ſi extra domum, bon. quinque pro viatico per partem reſpondentem.

68. Pro decreto de habendis articulis pro confeſſatis, bonon. duo.

69. Pro inſtrumento intimationis litis, bon. trigintaſeptem cum dimidio.

70. Pro relatione ad dicendum contra facultates, bon. duo.

71. Pro inhibitione emanata vigore facultatum, bon. ſeptem cum dimidio, cum inſertioni Motus proprii, bon. triginta.

72. Pro inhibitione vigore commiſſionis ſine illius inſertione, bon. ſeptem cum dimidio, & cum inſertione commiſſionis bon. triginta.

73. Pro literis remiſſorialibus, ſive compulſorialibus, cum inſertione articulorum, & interrogatoriorum, bon. triginta ſeptem cum dimidio.

74. Pro productione quorumcumque inſtrumentorum, jurium, teſſerarum, aut ſimilium, cum actu relationis pro quolibet, bon. duo, dummodo non excedant julium unum.

75. Pro recognitione dictorum jurium, ſeu teſſerarum, bon. duo pro quolibet teſte & pro omnibus juribus, & teſſeris, & ſi cum interrogatoriis partis, bon. quinque.

76. Pro reſtitutione jurium quorumcumque unica citatione, & productione, habeat Notarius julium unum in totum, & ſi ipſe Notarius copiam fecerit, habeat mercedem pro ipſius copia ultra jul. unum pro reſtitutione.

77. Pro rogitu compromiſſi ex forma ſtatutorum facti, jul. unum a qualibet parte.

78. Pro inventario cum Judicis decreto faciendo, jul. tres.

79. Pro præſentatione cujuslibet commiſſionis, bon. duos.

80. Pro prorogatione inſtantiæ, ſive fatalium, ſeu nova termini præfixione vigore commiſſionis, bon. ſeptem cum dimidio.

81. Pro repetitione generali actorum, extractus, ſive extractuum, quanti fuerint, in totum bon. ſeptem cum dimidio.

82. Pro productione librorum, reſtitutione, & partitarum aſcultatione, a quinque ſcutis infra bon. quinque.

83. A quinque uſque ad decem, bon. decem.

84. A decem uſque ad viginti, bon. quindecim.

85. A viginti uſque ad quamcumque ſummam, bon. viginti.

Pro examine teſtium, & aliis

86. Pro examine cujuslibet teſtis uſque ad numerum quinque, vel ſex articulorum, excluſo articulo repetitivo in domo Notarii, julium unum.

87. Et ultra ſupradictorum articulorum numerum, bon. quindecim.

88. Si cum interrogatoriis partis, quæ numerum decem, & octo non excedant, in primo caſu, jul. duo.

89. In ſecundo caſu, jul. tres.

90. Si interrogatoria excedant numerum præfatum, pars quæ dederit interrogatoria exceſſiva, ſolvat exceſſivitatem. Si vero fuerit controverſia inter Notarium, & partem, pars ſolvat Notario mercedem arbitrio Judicis.

91. Et in quolibet caſu prædictorum ſi alius Notarius examini adjungatur, tantundem ſolvatur adjuncto a parte illum adhibente, ſed ſi cauſa eſſet valde gravis, & perplexa, vel articuli ſuper quibus teſtes examinantur eſſent ultra numerum prædictum, ſolvatur pro modo laboris, ſed ſi ſuper mercede eſſet controverſia, ſolvatur Notario a parte, quod fuerit declaratum per Judicem.

92. Si extra Domum, vel officium Notarii, intra tamen mœnia Urbis, ultra ſummam ſuperius taxatam habeat pro viatico, ſive unus, ſive plures teſtes examinentur, jul. unum.

93. Si extra mœnia per duo milliaria, habeat pro viatico, julios duos, & equum ad equitandum. Si vero ultra dicta duo milliaria, habeat pro viatico (quando eſſet diſcordia inter Notarium, & partem) quod fuerit taxatum per Judicem, ac expenſas victus, & vecturas pro quolibet die.

94. Pro publicatione teſtium, & proceſſus petita, & obtenta, termino dato ad dicendum contra, ſeu excipiendum, bonon. duos.

95. Pro extractibus, & quibuſcumque copiis factis in forma extractus, bonon. tres pro qualibet pagina, quæ debeat in ſe, & qualibet facie habere lineas viginti, & quælibet linea literas trigintaduas, juxta formam Statuti, ſub *cap.* 26. *lib.* 1. ſed ſi extractus ab aliqua ex partibus peteretur revideri, ſolvatur id, quod per Judicem fuerit taxatum.

96. Pro extractu duplicato pro medietate ſolvatur.

97. Pro rogitu voti Aſſettamenti, & extenſione in actis, quando Judex juxta illud pronunciat in omnibus articulis, in quibus votum Aſſettamenti a Judice conceditur, exceptis definitivis, & cauſam terminantibus, jul. unum.

98. In definitivis autem, & cauſam terminantibus, bonon. quindecim.

99. Pro lectura cujuslibet ſententiæ definitivæ, ſive cum voto, ſive ſine voto Dominorum de Aſſettamento, bon. quindecim.

100. Pro qoolibet partito litis deciſivo, ſive in ſcriptis, ſive verbali, bon. duos.

101. Pro juramento deſuper faciendo, bon. duos.

102. Pro ſuſceptione termini ad ſolvendum, bon. duos.

103. Pro decreto moderationis inhibitionis, cum clauſula *ſiquis*, bononenos tres.

104. Pro moderatione, ſeu decreto de exequendo ratione recurſus ad DD. Con-

 ſer-

Digitized by Google

ſervatores, vel alios, etiam cum clauſula, *Niſi pro quacumque ſumma*, bon. tres.

105. Pro aliis vero moderationibus cum remiſſione cauſæ bon. 15.

106. Pro buſſula, & extractione conſultoris, bon. ſeptem cum dimidio.

107. Pro traditione voti Aſſeſſoris, ſeu Conſultoris, & viatico in totum, jul. unum.

108. Pro apertura dicti voti cum ſententia, bonon. quindecim.

109. Pro electione peritorum a qualibet parte eligendorum, bonon. duos.

110. Pro relatione eorumdem peritorum a qualibet parte, & qualibet relatione, bonon. duos.

111. Pro ſignificatione concedenda, vigore Inſtrumenti dotalis rogati per eumdem Notarium, bon. vigintiduos cum dimidio.

112. Pro copia cujuslibet ſententiæ bonon. decem, præterquam cauſarum diſcuſſionum prioritatis, & potioritatis, pro quibus ſolvatur pro modo ſcripturæ.

113. Pro non gravetur, ſive ſignificatione de non moleſtando, bon. tres.

114. Pro interpoſitione appellationis, & cedulæ productione cum Judicis reſponſione tam interlocutoriis, quam definitivis bonon. duos.

115. Pro reditu Apoſtolorum, & reſponſione facta per Judicem, bon. duos.

116. Pro Inſtrumento publico appellationis, cum inſertione cedulæ appellationis, vel fine, cum Judicis reſponſione, bonon. quindecim.

117. Pro Inſtrumento publico, vel fide reſponſionis Apoſtolorum ſeparato in alio folio ab appellatione primo loco interpoſita, bonon. decem, & ſi inſertum fuerit, cum primo Inſtrumento, nihil ſolvatur.

118. Pro reportatione dicti Inſtrumenti cum citatione, vel fine, bon. duos.

119. Pro fide mandati ad lites, bonon. quinque, ad alia quæcumque negocia, jul. unum.

120. Pro fide remiſſionis cauſæ, vel revocationis ſequeſtri, moderationis inhibitionis, cum clauſula, *ſiquis*, & aliorum ſimilium, bon. ſeptem cum dimidio.

121. Pro fide tutelæ, vel curæ, vel actoriæ, vel aditionis hæreditatis ſubſtantialiter, ut fieri ſolet, conſenſus fidejuſſionis obligationis apud acta, immiſſionis in poſſeſſionem, rejectionis inſtrumenti appellationis, moderationis inhibitionis ſine clauſula, *ſiquis*, pronunciæ deſertionis cauſæ, & ſimilium, bon. trigintaſeptem cum dimidio, ubi vero taxa inſtrumentorum publicorum eſſet minor ſolvatur, prout in taxa inſtrumentorum.

Pro repetitionibus.

122. Pro repetitione inſtrumenti, de quo ſit idem Notarius rogatus continentis uſque ad ſummam ſcutorum vigintiquinque julium unum.

123. A vigintiquinque uſque ad quinquaginta, jul. duos.

124. A quinquaginta uſque ad centum, jul. tres.

125. A centum uſque ad quingentos jul. quinque.

126. A quingentis uſque ad quamcumque ſummam, julios decem.

127. Pro repetitione inſtrumenti locationis ad non longum tempus, uſque ad ſummam ſcutorum vigintiquinque annuæ penſionis, ſive affictus, jul. unum.

128. A vigintiquinque uſque ad quinquaginta, jul. duos.

129. A quinquaginta uſque ad centum, jul. tres.

130. A centum uſque ad quamcumque ſummam, jul. quinque.

131. Pro repetitione inſtrumentorum in actis rogatorum per Notarium cauſæ, & alias repetitorum, bon. ſeptem cum dimidio pro omnibus, ſi vero fuerit in alio judicio, bon. ſeptem cum dimidio pro quolibet inſtrumento reſpective repetito.

132. Pro rogitu decreti mandati vigore prædictarum repetitionum, a vigintiquinque infra, bon. ſeptem cum dimidio.

133. A vigintiquinque uſque ad quamcumque ſummam, julium unum.

134. Pro repititione ſententiæ in actis rogatæ, recipiat Notarius prout in capitulo de locatione ad modicum tempus dictum eſt.

135. Si vero certa quantitas expreſſa non eſſet pro mercede repetitionis, recipiat bon. ſeptem cum dimidio.

De depoſito, & illius conſignatione.

136. De depoſito in pecunia numerata, ſeu cedula, vel in re mobili precioſa, ſeu alias in manibus Notarii faciendo pro quacumque ſumma, recipiat Notarius, bonon. duos pro quolibet depoſito.

137. Pro conſignatione, ſeu reſtitutione cujuſvis depoſiti in pecunia numerata, vel re mobili, uſque ad ſummam ſcutorum decem, habeat Notarius, bon. duos pro quolibet ſcuto.

138. Ab inde ſupra uſque ad quamcumque ſummam, habeat Notarius bon. unum pro quolibet ſcuto, dummodo in totum non excedat ſummam ſcutorum trium.

139. Et idem ſervetur per Mandatarios in ſubhaſtatione pignorum, & illorum deliberatione.

140. Si vero depoſitum factum fuerit in cedula uſque ad ſcut. quinquaginta, bon. quindecim.

141. Uſque ad ſcuta centum, bononenos vigintiquinque.

142. Uſque ad quamcumque ſummam, bon. trigintaſeptem cum dimidio.

143. Pro depoſito in immobilibus penes acta Notarii, vel tertiam perſonam faciendo, recipiat Notarius uſque ad ſummam ſcutorum centum, bon. quinque.

144. Uſque ad quamcumque ſummam, jul. unum.

145. Et totidem pro reſtitutione, ſeu caſſatione.

Pro

Pro ſententiis publicis, ſive in extenſum regiſtrandis.

146. Si ordinariis definitiva ſit ſententia continens quantitatem, ſeu rem minoris valoris quinquaginta ducatorum, recipiat Notarius bonon. trigintaſeptem cum dimidio.

147. A quinquaginta uſque ad trecentos ducatum unum.

148. A trecentis uſque ad quingentos, julios quindecim.

149. Inde uſque ad quamcumque ſummam, ſeu æſtimationem, ſcuta duo.

150. Si vero certam non contineat quantitatem, vel de facili ejus valor æſtimari non poſſit, habeat Notarius ducatum unum, aut plus, vel minus arbitrio Judicis pro rerum qualitate, & perſonarum, dummodo prædictam ſummam duorum ſcutorum non excedat.

151. Pro ſententiis vero ſuper exequutione inſtrumentorum, ſententiarum, teſtamentorum, & privatarum ſcripturarum ſi certam contineant quantitatem, vel rei valor de facili liquidari poſſit, uſque ad ſummam vigintiquinque ducatorum, recipiat Notarius bonon. vigintiduos cum dimidio.

152. Uſque ad quinquaginta, bononenos triginta ſeptem cum dimidio.

153. Inde uſque ad centum, julios ſex.

154. A centum uſque ad ducentos, ducatum unum.

155. Inde uſque ad quamcumque ſummam, vel æſtimationem, ducatos duos de carolenis.

156. Pro ſententia ſuper evacuatione, ſeu exfractatione, julios tres.

157. Pro ſententia ſuper interdictis quibuſcumque, julios ſeptem cum dimidio.

158. Pro ſententia lata in cauſa conventionis, & reconventionis introductæ ante litem conteſtatam, Notarius habeat mercedem, ut ſupra dictum eſt pro unica ſententia tantum, non autem pro duabus, ſecus quando reconventio facta fuerit poſt litem conteſtatam, quia tunc ſatisfiat pro duabus ſententiis juxta præcedentem taxam.

159. Pro interlocutoriis, ſi publicentur cum ſigno, bonon. quindecim.

160. Pro quolibet actu judiciario, de quo inſtrumentum actorum confecerint, bonon. tres, in quo debeant acta integra, non mutilata ſcribere, alioquin mercedem petere non poſſint, & acceptam reſtituere teneantur.

161. In cauſis vero diſcuſſionum accipiat a quolibet graduato pro ſumma graduata mercedem, ut ſupra in cauſis exequutivis eſt taxatum.

Pro mandatis.

162. Pro quolibet mandato in contumaciam, etiam de evacuando, pro quacumque ſumma bonon. tres.

163. Pro mandato de conſignandis pignoribus, bon. tres.

164. Pro mandato de parendo ſententiæ, julios tres.

165. Pro reportatione dicti mandati, bonon. duos.

166. Si cum repetitione actorum ſententiæ, ſive ſententiarum, & rei judicatæ, bon. ſeptem cum dimidio.

167. Pro mandatis exequutivis in ſummariis, vel exequutivis, & vigore obligationis in forma Cameræ, uſque ad ſummam ducatorum decem, julium unum.

168. A decem uſque ad vigintiquinque, julios duos.

169. A vigintiquinque uſque ad quinquaginta, bon. trigintaſeptem cum dimidio.

170. A quinquaginta uſque ad centum julios ſex.

171. A centum uſque ad quingentos, julios decem.

172. A quingentis uſque ad quamcumque ſummam, julios quindecim.

173. Pro mandato duplicato uſque ad ſummam ſcutorum decem, bon. quinque.

174. Uſque ad quinquaginta, julium unum.

175. Ab inde uſque ad quamcumque ſummam, bonon. viginti.

In ordinariis.

176. Pro mandato ſervatis ſervandis a vigintiquinque uſque ad quinquaginta ducatos, julios tres.

177. A quinquaginta uſque ad centum, julios ſex.

178. A centum uſque ad trecentos, ſcutum unum.

179. A trecentis uſque ad quingentos, julios quindecim.

180. A quingentis uſque ad quamcumque ſummam, ſcuta duo.

181. Pro mandatis duplicatis, ſervetur forma ſuperius tradita.

182. Pro mandato vigore termini quando aliquid non fuerit verificatum, bon. tres.

183. Quando vero fuerit aliquid verificatum, ſolvat ut ſupra fuit diſpoſitum in mandatis ſervatis ſervandis.

184. Pro mandato de evacuando ſervatis ſervandis, julios tres.

185. Pro mandato ſuſpicionis fugæ cum examine, ſive jurium productione, bon. quindecim.

186. Pro mandato de reſtituendis pignoribus captis vigore mandati in contumaciam, bon. tres.

187. Si vero ulterius mandati, bon. quinque.

188. Pro Mandato de excarcerando, ſeu relaxando carcerato, pro quacumque ſumma, bon. quindecim.

189. Pro mandato gratioſo in conſignatione cedulæ depoſiti, ſeu pecuniarum alibi quam in manibus Notarii depoſitarum, uſque ad ſummam ſcutorum vigintiquinque, julium unum.

190. A vigintiquinque uſque ad quamcumque ſummam, julios tres.

191. Pro arreſto in carceribus, julium unum.

192. Pro appoſitione manus in mandatis alterius Judicis, a decem infra, bon. quinque.

193. Ab inde uſque ad quamcumque ſummam, bon. quindecim.

194. Pro appoſitione manus in mandato de auferendo pallium, de aperiendo portam per vim, vel de capiendo, quando non poteſt exequi in bonis, vel de exequendo non obſtante ſignificatione, & ſimilibus, bon. tres.

195. Pro mandato de immitendo in poſſeſſionem, & de aſſociando, jul. tres.

196. Sed ſi eſſet relaxatū ſervatis ſervandis in ordinariis cauſis habeat Notarius prout in ordinariis cauſis pro mandato executivo eſt diſpoſitum. Et in dubio quando eſſet diſcordia inter partem, & Notarium, ſtetur declarationi Judicis.

197. Pro mandato de manutenendo, julium unum.

198. Pro bannimento pro ſubhaſtatione bonorum immobilium, bon. quindecim.

199. Pro reportatione illius, bon. duos

200. Pro decreto deliberationis bonorum ſtabilium plus offerenti, bon. quindecim.

201. Pro decreto adjudicationis bonorum, bon. duos.

202. Pro decreto dationis in ſolutum, bon. quindecim.

203. Pro examine liſtæ expenſarum, bon. ſeptem cum dimidio.

204. In caſibus autem, in quibus ſcriptura videretur exceſſiva, cujus exceſſivitatis ratio ſemper habeatur, orta controverſia, recipiat Notarius quantum per Judicem, vel Senatorem reſpective oretenus taxatum fuerit, cui declarationi ſemper ſtare debeat Notarius, & partes in caſibus hic non expreſſis.

205. In quibus non reperitur proviſum per hujuſmodi taxam, procedatur prout in ſimilibus, & alias arbitrio Senatoris, vel Judicum, ut ſupra, qui non excedant ſummas taxatas.

206. Et quod præſens taxa indiſtincte ſervetur a Protonotario, Notariis Conſervatorum, Capitani appellationum, Magiſtrorum Viarum, Juſtitiariorum quorumcumque Conſulatuum (pro medietate tamen, qui gratis officium, & non titulo oneroſo habent juxta reformationem Sanctiſſimi) & aliis quibuſcumque Notariis Capitolinum forum verſantibus, in omnibus caſibus, in quibus particulariter quoad eos reſpective per ſtatuta, vel reformationes proviſum non fuerit. Et ita Senator, & alii Judices teneantur facere ab omnibus ſervari ſub pœnis infraſcriptis, ſub quorum Juriſdictione, & correctione ſint omnes Notarii præfati, Archiviſtæ, & alias quomodocumque, & qualitercumque in foro Capitolino, & illius Curiis verſantes etiamſi præfati Notarii ſint officiales.

207. Quod quilibet Notarius, qui aliquid receperit ultra ſummam præſentis taxæ, vel alias contravenerit ſupradictis, pro qualibet vice puniatur in ſcutis decem, quæ actio ſit popularis, & applicetur pro medietate Fiſco Capitolino, & pro alia Collegio abſque ſpe alicujus gratiæ, ſive remiſsionis, & ultra dictam pœnam pro ſecunda vice ſuſpendatur Notarius ab officio arbitrio Senatoris, vel Judicis cauſæ, & pro tertia vice puniatur arbitrio eorumdem.

208. Notarius, qui quolibet anno non confecerit ſuum protocollum inſtrumentorum, & manuale actorum juxta formam ſtatuti Urbis, & infra duos menſes poſt feſtum Nativitatis Domini illa non exhibuerit perfecta Decano, & Menſario, ultra pœnam ſtatutariam non poſſit ab aliquo exigere, niſi tertiam partem mercedis ſuperius taxatæ, etiam quoad acta judiciaria, ſententias, mandata, & quæcumque alia, & quatenus exegerit, reſiduum reſtituat, & incidat in pœnam ſuperius impoſitam plus debito recipienti. Et Decanus, & Menſarius teneantur præmiſſa ſervari facere.

Taxa Notarii Magiſtrorum Viarum.

§. VIII.

1. PRo literis patentibus licentiæ occidendi hædos, coquendi caſtaneas in locis publicis, aperiendi macellum porcorum, immittendi tabulata, & ſimilium rerum, non recipiat Notarius ultra julium unum.

2. Pro literis patentibus loci perpetui in platea Agonis in pergameno, cum capſula, ſigillo, & cera, in totum julios quinque.

3. Pro literis patentibus facultatis ſternendi lateribus, vel ſilicibus vias publicas, ſive alterius operis conſtruendi, jul. unum.

4. Pro literis patentibus perpetui macelli, ſemel tantum, julios quinque.

5. Pro licentia fodiendi puteolanam, & lapides, jul. tres.

6. Pro literis patentibus conceſsionis aquæ, jul. quinque.

7. Pro literis patentibus licentiæ vehiculorum, ſive Cocchiorum, jul. tres.

8. Pro renuncia vehiculorum, ſeu Cocchiorum, jul. unum.

9. Pro literis conceſſionis fili, & terreni publici ſimul, jul. quinque.

10. Pro literis conceſſionis fili tantum, jul. duos.

11. Pro mandato de reſtituendis pignoribus ad Curiæ, ſive officii inſtantiam captis, caſſationis querelæ, contraventionis bannimentorum, ſeu incurſu pœnarum, bon. quinque.

12. Pro productione menſuræ ſilicatæ, vel lateritii, bon. duos.

13. Pro relatione Peritorum, bon. duos.

14. Pro aperitione relationis, & decreto, pro qualibet parte bon. quindecim.

15. Pro mandato de reſtituendis pignoribus virtute mandati exequutivi captis, bon. tres.

16. Pro mandato de reſtituendo equos, ſive

ſive bubalos, aut alia animalia, bon. quinque.

17. Pro mandato de capiendo, nihil.

18. Pro mandato de excarcerando pro uno, vel pluribus ejuſdem facti conſortibus, bon. vigintiquinque.

19. Pro mandato de aſſiſtendo, una cum ipſa aſſiſtentia Notarii, & rogitu, bon. quinquagintaquinque.

20. Pro mandato de amovendo, una cum aſſiſtentia Notarii, & rogitu, bon. quinquagintaquinque.

21. Pro licentia devaſtandi vias cum obligatione de reficiendo, jul. duos.

22. Pro qualibet licentia a Magiſtris data carrecteriis expurgatoribus latrinarum, bon. duos.

23. Pro viſione loci differentiæ in Urbe, bon. quindecim.

24. Extra Urbem, jul. tres.

25. Pro quibuſvis edictis, ſive bannimentis, nihil.

26. Pro taxa inſtaurationis, ſeu directionis viarum, vel jectitus, ſi uſque ad ſummam ſcutorum quingentorum, ſcutum unum pro quolibet centenario.

27. Ab inde ſupra uſque ad ſummam ſcutorum mille, jul. quinque pro quolibet centenario.

28. A mille ſupra uſque ad quamcumque ſummam, ſcutum unum pro quolibet milliari.

29. Et prædicta intelligantur pro quocumque ſuo labore tam in confectione taxæ, quam illius exactione, & exequutione, ita quod nihil aliud exigere poſſit, nec etiam pro confectione, & regiſtratione mandatorum ſolutionis faciendæ pro mandatis Depoſitario directis de ſolvendis pecuniis jectitus, ſive emendationis damnorum, & ſimilium, nec alio quovis prætextu.

30. Et ſi contingat taxam augeri, aut novam fieri pro eodem opere, augmentum, ſeu nova taxa jungatur, & computetur cum prima taxa ad prædictam Notarii mercedem æſtimandam.

31. Et dictam mercedem Notarius exigere non valeat, niſi exacta prius integre taxa, & interim donec taxa integre exacta fuerit, poſſit Notarius recipere tantum mercedem pro medietate taxæ exactæ.

32. Eadem merces ſolvatur ſubmagiſtris viarum pro ſuis laboribus in confectione taxarum, & ſi labor fuerit valde exceſſivus, remittatur arbitrio Domini Præſidis, dummodo hujuſmodi arbitrium medietatem ſupradictæ taxæ non excedat.

33. Pro literis patentibus exactorum, & fidejuſſione per exactores præſtanda de fideliter exercendo, & ratione reddenda, non exigat Notarius ultra julios tres, & pro fidejuſſione, jul. unum.

34. Neque Notarius, neque ejus Subſtituti pecunias taxæ, nec etiam a ſponte offerentibus, recipiant, ſed omnes taxæ debitores remittant ad exactores, ſeu depoſitarium.

35. Nullo modo eſſe poſſint exactores, neque Notarius, neque ejus Subſtituti, neque Mandatarius, neque viarum fabricatores.

36. Supradicta merces Notarii ſervetur etiam in taxis pendentibus.

37. Pro immiſſione, ſeu reſtitutione fiſtularum Notarius non exigat ultra julios quinque.

38. Pro rogitu inſtrumenti pro quolibet centenario uſque ad ſcuta quinquaginta Jul. duos.

39. Ab inde ſupra jul. unum pro quolibet centenario ſcutorum, dummodo non excedat in totum ſummam ſcutorum quinque.

In cauſis coram Cardinali Camerario, ſeu Præſide Viarum tam conjunctim, quam diviſim cum Magiſtris Viarum.

40. Pro monitorio de vendendo, ſeu de reſcindendo, ſolvatur jul. unus.

41. Pro ſimili monitorio extra Urbem, cum inſertione literarum, ſeu commiſſionis, bon. ſeptuagintaquinque.

42. Pro viſione loci differentiæ in Urbe, jul. tres.

43. Extra Urbem ultra unum milliare, jul. ſex.

44. Pro nota, & publicatione ſententiæ definitivæ, ſcuta duo.

45. Pro inſtrumento ſententiæ coram Camerario, & Magiſtris viarum, pro quacumque ſumma bon. quadragintaquinque.

46. Pro mandato de conſignando pecunias parti, bon. quinque.

47. Pro nota decreti definitivi in cauſis ordinariis, etiam coram Præſide, vel cum voto Cardinalis Camerarii, ſeu ejus Auditoris, bon. trigintaquinque.

48. Pro depoſito ſportularum tam pro ſententiis, quam pro decretis definitivis, non recipiant, nec deponi faciat Notarius, neque ejus Subſtituti, niſi ſummam vere Judicibus debitam.

49. Pro mandato de immittendo in poſſeſſionem in vim ſententiæ definitivæ, nullo alio mandato exequutivo præcedente, ſcutum unum.

50. Præcedente vero mandato exequutivo, bon. vigintiquinque.

51. Pro repetitione ſententiæ inter alias perſonas latæ, bon. trigintaſeptem.

52. Si autem erit lata inter eaſdem perſonas, bon. duos.

53. Pro declaratione de emendo juxta formam Conſtitutionis fel. rec. Gregorii Papæ XIII. *ſuper jure congrui*, jul. unum.

54. Pro reproductione intimationis factæ vicinis, ſeu inquilinis vigore dictæ Conſtitutionis, jul. unum.

55. Pro juramento juxta formam dictæ Conſtitutionis præſtando tam ab emptoribus, quam a venditoribus, Julium unum pro qualibet parte.

56. Pro conſignatione, ſive reſtitutione cedulæ depoſiti in Monte Pietatis, uſque ad ſummam ſcutorum quinquaginta, bon. unum pro quolibet ſcuto.

57. A di-

57. A dicta ſumma uſque ad ſcuta quingenta, ſcuta duo.

58. Ab inde ſupra uſque ad ſcuta mille, ſcuta quatuor.

59. A mille ſopra uſque ad quamcomque ſummam, oon ultra ſcuta ſex in totum.

60. In cauſa vero mercedia pro conſignatione cedulæ, ſeu reſtitutione depoſiti in caſibus præmiſſis, io omoibus pro medietate.

61. Pro reſtitutione cedulæ facienda ipſimet parti deponenti io cauſa ſuccumbentiæ, ceſſione litis, aut alio quocumque caſu in quo depoſitum non habeat effectum, exigantur boo. quadragiotaquinque, & noo ultra.

62. Pro depoſito bonorum mobilium cujuſcumque ſummæ, vel pecuoiæ uſque ad ſum nam ſcutorum quinqoe io manibus Notarii, nihil.

63. Pro reſtitutione depoſiti uſque ad ſummam ſcutorum quinque, bon. unus pro quolibet ſcuto.

64. Pro reſtitutione vero mobiliom penea cum depoſitorum, exigat, ut ſupra dictum eſt pro reſtitutione cedulæ depoſiti.

65. Pro quolibet actu coram Illoſtriſs. D. Camerario tantum, nihil.

66. Pro examioe teſtium coram Illoſtriſſimo D. Camerario com articulis, & interrogatoriis, bon. trigintaquioque pro quolibet teſte.

67. Super materiis vero in citatione expreſſis, jul. unos.

68. Pro mandato de parendo ſenteotiæ, vel decreto definitivo, jul. tres.

69. Pro non gravetur coram Illuſtriſſimo Domioo Camerario tantum, jul. onus.

70. Extractus autem faciat Notarius juxta formam reformationis Sanctiſſimi Domini Noſtri, itaut acta in eo deſcribantur prout jacent in manuali, oec repetantor in omnia, dignitates, aut tituli Judicum, ſeu partium litigaotium, aut Procuratorum comparentium, vel ſimilia, & ſingola folia contineant io qualibet eorum pagina ad minus lineas vigiotiquatoor, & unaquæque linea ad mious ſyllabas duodecim, & ſcribantur litera booa, & intelligibili, & oollatenus in carta bibula, & alias juxta formam dictæ reformationia, alioquin partea ad earum ſolutionem non teneantor, & ſervata forma prædicta habeat Notarius pro ſiogulis fol. bon. ſeptem cum dimidio.

71. Pro copia ſimplici bene ſcripta adinſtar booi originalis pro quolibet folio, bon. ſex.

72. Pro extractibua, & quibuſcumque aliis ſcripturia, & actia conficiendis, pro officio nihil, nec etiam pro ſigillo.

73. Pro ceſſione litis, jul. tres.

74. Io reliquis Notarius ſervet taxam noviſſimam Notariis Curiæ Capitolinæ præſcriptam, quam io ejua officio io propatulo appenſam ſimul cum iſta perpetuo retioeae debeat.

75. Ultra præmiſſa oon exigat Notarius, nec ejus ſubſtituti aliqnid etiam a ſponte dantibus, ſub pœna privationia officii, & aliia pœnis, de quibus in generali reformatione Sanctiſsimi Domioi Noſtri.

Taxa Notarii Ripæ, ſervaoda etiam coram Præſide io quacumque inſtantia.

Reformatio Curiæ Ripæ eſt ſupra in Conſtitut. CLXXXIX.

§. IX.

1. PEr qualſivoglia petizione, o atto, bajocco uno.

2. Per qualſivoglia decreto, che oon finiſchi la cauſa, baj. uno.

3. Per eſſame d'un teſtimonio, dove non ſiano articoli, baj. tre.

4. Per eſſame d' un teſtimonio dove ſiano articoli, ed ioterrogazioni, baj. ſette e mezzo.

5. Per la produzione di qualſivoglia inſtrumeoto, o poliza, baj. due.

6. Per qualſivoglia decreto definitivo, dove non intervicoe cedula di ſenteuza, baj. tre.

7. Pca rogito di qualſivoglia ſentenza data io ſcriptis io cauſa civile, baj. ſette, e mezzo.

8. Per qualſivoglia ſentenza aſſolutoria io cauſa criminale data in ſcriptis, baj. ſette, e mezzo.

9. Per qualſivoglia maodato eſecutivo, baj. tre.

10. Per qualſivoglia mandato penale, baj. tre.

11. Pea qualſivoglia mandato di rilaſſo, taoto civile, quanto criminale, bajocchi cinque.

12. Pea uu mandato ſoſpetto di fuga, baj. ſette, e mezzo.

13. Per il termine, che ſi piglia in giudizio, baj. due.

14. Per il rogito di ciaſchedun' inſtrumento, baj. ſette, e mezzo.

15. Per inſtrumento publico fin' alla ſomma di veoticinque ſcudi, bajocchi quindeci.

16. Per inſtrumeoto publico fin' alla ſomma di ſcudi cento, giuli cinqne.

17. Da cento ſcudi, fioo a mille, mezzo ſcudo per cento.

18. Da mille in sù a qualſivoglia ſomma, ſcudi ſei, e non più.

19. Per reſtitutione di ſeritture, o d'ioſtromenti prodotti, ritenuta la copia collazionata con obligo di riportarli, ſe la copia ſarà fatta dal Notaro, habbia per detta reſtitutione, ed obligo, baj. qoindici, ſe li ſarà data la copia, e loi ſolo la collazionarà, habbia baj. cinque.

20. Dove occorre far atto, ioſtanza, o decreto di più perſone nominate inſieme, o ſia in caoſa di diſcuſsiooe, o di aſsicuramenti, o in qualſivoglia altro modo, o cauſa, anco ſe foſſe Univerſità, Congregazione, Capitolo, o Collegio, non ſi paghi ſe non l' ordinario, che ſi paga per un ſolo.

21. Che quando ſi dimanda il cooto, baſti darlo ſemplice dal Mercaote ſenz' altra mer-

Digitized by Google

mercede al Notaro, che un bajocco per l'atto.

22. Quando ſi domandaſſe eſſibir li libri, baſti ſolo eſſibirli al Camerlengo, e con il Notaro collazionare il conto, che laſcierà, e riportarli, ed il Notaro habbi per ſua mercede con l'atto baj. due.

23. Per qualſivoglia inventario, ancorchè ſi faceſſe ad inſtanza di più perſone, e della Corte, per qualſivoglia cauſa civile, o crimioale, baj. ſettantacinque.

24. Dove occorre far depoſito di qualſivoglia ſorte di robbe, in caſo di fallimento, diſcuſſione, o morte, ſi faccia in mano d'un Mercante idooeo di Ripa. Ma ſe ſaranno denari, ſi faccia nel Monte della Pietà, ed in qoeſti caſi il Notaro non habbia più, che baj. due per l'atto.

25. Ne gl'altri caſi da cinque ſcudi in giù ſi faccia in mano del Notaro, e da detta ſomma in sù, ſe in denari, oel Monte della Pietà, ſe in robbe, ad arbitrio del Camerlengo.

26. E per la reſtituzione de' detti depoſiti, che ſi faranno in mano del Notaro, habbia eſſo Notaro, computato l'atto, e la quietanza, per ogni ſcudo, baj. doe.

27. Per quelli, che noo ſi ſaranno in man ſua, habbia ſolamente il Notaro per l'atto, baj. doe.

28. Che il Notaro non poſſa pigliar depoſito alcuno ſenza il decreto del Giudice, eccetto, quando foſſe relaſſato il mandato contra il debitore, nel qual caſo li poſſa fare un non gravetur, ricevendo lui, o depoſitando la parte come ſopra, la quantità giodicata, e le ſpeſe fatte, le quali debba il Notaro pagare intieramente al creditore, ſenza ritenerſi depoſito alcuno, ma farſi pagare dal debitore quanto fra loro ſaranno d'accordo, quando gli darà il nou gravetur.

29. Se per decreto di Giudice ſi farà depoſito in mano del Notaro, debba eſſo Notaro farſi pagare quanto gli vieoe dal depoſnente, quando farà il depoſito, acciò il depoſito intiero ſi conſegni al creditore ſenz' alcuna diminuzione.

30. Che il Notaro per portar' atti, ed informare il Camerlengo, non poſſa pigliar coſa alcuna, ma per informare, e portare atti al Preſidente, poſſa pigliare baj. ſette, e mezzo.

31. Per pigliare il poſſeſſo deotro di Roma, al Notaro ſi paghi baj. trentaſette, e mezzo.

32. Fnori di Roma fino a tre miglia, ad inſtanza di uno, o di più perſone, che ſiano inſieme in cauſa contro di uno, giuli ſette, e mezzn.

33. E ſe ſi andaſſe lontano più di tre miglia, e contro diverſe perſone, ed in diverſi lunghi, ſi pigli quel più, che parerà al Camerlengo.

34. Per qualſivoglia calculo per conto di gettiti, o altre ſimili coſe, ſe verrà il teſtimoniale fatto, il Notaro noo poſſa pigliare più d'uno ſcudo in tutto, computato tuttn quello, ſi è fatto in tal cauſa, con la ſentenza, la quale anco ſia tenuto dar autentica.

35. Se eſſaminarà eſſo Notaro li teſtimonj habbia d'avere più dello ſcudo la mercede dell'eſſame delli teſtimonj, ſecondo quello, che è detto di ſopra circa l'eſſame di teſtimonj, e queſto s'intenda tanto in approvare, quanto in reprovare.

36. Che il Notaro, o altra perſoua, che avrà cura di tenere li traſti, ſiano obligati tenere fino al numero di cento traſti, e le barche, o padroni di eſſe, che l'adopreranno, ſiano obligati a pagare li ſoliti quindeci bajocchi, e nel partir loro, conſegnarli fuori dell'acqua al padrone delli traſti, ovvero notificare a qual barca l'averanno conſegnati per ſervirſeoe, ſotto pena di pagarli del ſuo, e mancando il numero delli cento traſti, e le barche, che non l'adopreranno per mancamento di eſſi, non ſiano tenute a pagare coſa aleuna per tal conto, ne le fregate, che non uſano adoprarli.

37. Per qualſivoglia ſubhaſtatione, bajocchi due.

38. Per qualſivoglia deliberazione ſi paghi al Notaro fino a ſcudi cento, bajocchi due per ſcudo.

39. Da cento fino a cinqueeento, bajocco uno.

40. Da cinquecento fino a mille, mezzo balocco.

41. Da mille ſopra non ſi poſſa aſcendere più.

42. Per la prima poliza, che ſi fa per l'eſpedizione delle barche, bajocchi ſette, e mezzo.

43. Non ſi poſſa commettere coſa alcuna, ne civile, ne eriminale ad Aſſeſſore alcuno, e volendo il Camerlengo il parer del Saulo, lo pigli da ſe ſteſſo, ſenza interveoto delle parti.

44. Il Notaro, che pro tempore farà a Ripa, debba per ſe ſteſſo, e non per Suſtituti ſottoſcrivere, mandati, inſtrumenti, fede, e ſimili atti, ſe già non foſſe talmente impedito da infermità, o altro caſo, che pareſſe al Camerlengo di dare autorità di ſottoſcrivere ad altro idonco, che nominaſſe il detto Notaro, & con il quale lui ſi debbia accordare.

45. Da dieci ſcudi d'oro in gin, non ſi poſſa in modo alcuno appellare, ne dir di nullità.

46. Li Notari, ne altri poſſin prendere parte alcuna della pœna gratiata, ò io totto ò in parte, ſe ſia fatta la gratia, mà debbano ancor loro reſtar contenti della grazia.

47. In modo alcuno noo ſi faccia eſtratto nella prima inſtantia. ancorche la cauſa foſſe commiſſaria, ſe gia tutte le parti non ſe ne contentaſſero, ma ſe una delle parti lo addimaoda oella ſeconda inſtanza, ſi poſſa fare, ed in tal caſo ſi facci all' uſanza di Campidoglio, e ſi pigli bajocchi tre per foglio.

48. Se in cauſa eriminale occorrerà far eſtratto, o dar eopia d'indizj, ſi paghi bajocchi cinque per foglio.

49. Per nn monitorio, baj. tre.

Per

50. Per un ſequeſtro baj. tre.
51. Per una inibizione conceſſa per facoltà ordinaria, baj. tre.
52. Per una inibizione vigore commiſſionis, baj. tre.
53. Per un non gravetur, o mandato di non moleſtare, baj. tre.
54. Per un partito, che decida la cauſa, baj. due.
55. Per fede di eſeguire un mandato fuor della Corte, baj. due.
56. Per li mandati, e qualſivoglia altre eſſazioni, che ſi fanno dal Preſidente in nome, e col ſigillo del Cardinal Camerlengo, baj. dieci, oltre il ſigillo.
57. Per reſtituir chiavi, o beni inventariati con la quietanza, baj. due.
58. Per un Monitorio extra Curiam in carta pergamena infra quaranta miglia, giuli nove.
59. Per un mandato ſimile extra Curiam in carta pergamena, giuli nove.

Taſſa delli Mandatarj di Ripa.

60. Per ciaſcheduna citazione, baj. uno.
61. Per ciaſchedun mandato penale, baj. due.
62. Per ciaſcheduna ſubhaſtazione, e deliberazione ſino a ſcudi tre, baj. uno per ſcudo, da tre ſcudi in sù, baj. due per ſcudo, purche non paſſi in totto uno ſcudo.
63. Per ciaſcheduna citazione nel luogo, il quale ſi dice il franco, baj. due.
64. Per ciaſcheduna citazione alle porte della Città, baj. due 65. per citazione da farſi fuori delle porte della Città fra un miglio, baj. ſei, da un miglio in sù, baj. quattro per miglio.

Taſſa delli Eſſecutori di Ripa.

66. Per ciaſcheduna eſſecuzione reale, o perſonale, ſino alla ſomma di cinque ſcudi, baj. ſette, e mezzo.
67. Sino alla ſomma di dieci ſcudi, baj. quindeci.
68. Sino alla ſomma di cinquanta ſcudi, baj. trentaſette, e mezzo.
69. Da lì in sù ſino a ciaſcheduna ſomma, baj. ſettantacinque.
70. Nelli caſi ne' quali è pena capitale, over di ſangue, baj. ſettantacinque.
71. E nelli caſi nelli quali ſe li deve la quarta parte della pena ſecondo li ſtatuti, cioè, quando eſſo è primo inſtigatore, e delatore del delitto, ſe li paghi la quarta parte della pena, che realmente, & effettivamente ſi eſſigerà. E ſia obligato ſtare alla compoſizione, o grazia, che ſi farà della pena in parte over del tutto.

Taxa ſervanda in Curia Ripettæ tam in prima, quam in ſecunda inſtantia per Judicem, Notarium, & alios Officiales dictæ Curiæ, etiam coram Præſide.

Reformatio hujus Curiæ eſt ſupra in Conſtitut.CLXXXIX. §.9.

De Sportulis Judici ſolvendis:

§. X.

1. Pro qualibet ſententia definitiva, ſeu decreto ſervatis ſervandis facto, uſque ad ſummam ſcutorum centum, ſolvantur bonon. duo cum dimidio pro quolibet ſcuto.
2. Ab inde ſupra uſque ad quamcumque ſummam, bon. duo pro quolibet ſcuto, dummodo non excedat ſcuta tria monetæ.
3. Pro quolibet mandato ſuſpicionis fugæ, etiam parte citata relaxato, bon. quinque.
4. Pro quolibet mandato reſtitutionis pignorum, bon. quinque.
5. Pro mandato relaxationis carcerati, etiam pro pluribus in eadem cauſa, bonon. quinque.
6. Pro mandato vigore termini in officio ſuſcepti, bon. quinque.
7. Pro mandato vigore obligationis Cameralis, jul. unus.
8. Pro mandato de capiendo pro cautione de non offendendo, jul. unus.
9. Pro mandato de relaxando carceratum, vel carceratos etiam plures pro indiciis in eadem cauſa, dummodo indicia fuerint relevantia, jul. unus.
10. Pro caſſatione obligationis, vel proceſſus, etiam pro pluribus in eadem cauſa criminali, jul. unus.
11. Pro viatico faciendo ad videndum aliquam differentiam in Urbe, bon. trigintaſeptem cum dimidio.
12. Extra Urbem circa decem milliaria, ſcutum unum auri; ultra decem, ſcutum unum auri quolibet die, & expenſæ victus.
13. Pro revocatione ſequeſtri data cautione, bon. quinque.
14. Si vero ſervatis ſervandis, ſolvatur ut ſupra dictum eſt de definitiva.
15. Pro ſententia abſolutoria, ſive decreto ſervatis ſervandis facto in cauſa criminali in caſibus permiſſis a Conſtitutione Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ, etiam pro pluribus in eadem cauſa, bonon. ſeptuagintaquinque.
16. Pro quibuſcumque pœnis pecuniariis, & aliis rebus confiſcandis, quarta pars juxta ſolitum aſſignetur eidem.
17. Et prædicta taxa ſervetur etiam, quod in cauſis ab initio adſit, vel poſtea ſupervenerit commiſſio.

De

De mercede Notarii tam in prima, quam in ſecunda inſtantia, etiam coram Præſide.

18. Pro monitorio, bon. tres.

19. Pro ſequeſtro, bon. tres.

20. Pro non gravetur, bou. tres.

21. Pro reproductione illorum, & decreto moderationis, ſeu reductione ad viam Iuris, bon. duo.

22. Pro inhibitione cum clauſula: *Si quis*, bou. tres.

23. Pro quacumque relatione, proteſtatione, & reſponſione, bon. unus.

24. Pro quocumque termino habito pro ſervato, nihil.

25. Pro munitione facta partibus præſentibus, nihil.

26. Pro mandato ſuſpicionis fugæ, etiam parte citata relaxato, & cum examine teſtium, ſive productione librorum, & Iurium, uſque ad ſcuta viginti, bon. quindecim.

27. A viginti ſupra pro quacumque ſumma, jul. tres.

28. Pro arreſtu contra carceratum, conſtito de credito, & mandato relaxato, ſolvatur prout in mandato ſuſpicionis fugæ.

29. Pro mandato de relaxando carceratum cum cautione, vel de conſenſu uſque ad ſcuta decem, in totum bon. quindecim.

30. Ab inde ſupra uſque ad quamcumque ſummam. jul. duo.

31. Pro mandato in contumaciam relaxato, bon. tres.

32. Pro illius revocatione, bon. tres.

33. Pro quacumque ſignificatione ſubſcripta, vel non ſubſcripta a Iudice, bon. tres.

34. Pro quocumque depoſito faciendo, bon. duo.

35. Pro reſtitutione depoſiti pro quolibet ſcuto, bon. duo, ſed in cauſis mercedum pro medietate.

36. Pro rogitu cujuſque obligationis in officio, jul. unus extra officium, jul. duo.

37. In cauſis mercedum, bon. ſeptem cum dimidio.

38. Pro caſſatione cujuſque obligationis in cauſa civili, a ſcutis quinque infra, bon. quinque.

39. A quinque ſupra uſque ad quamcumque ſummam, jul. unus.

40. Pro ſuſceptione termini in officio, bon. duo.

41. Extra officium, bou. quinque.

42. Pro moderatione termini, vel repoſitione, bon. duo.

43. Pro quocumque partito in actis facto, bon. duo.

44. Pro copia illius bon. duo.

45. Pro juramento illius, bon. duo.

46. Pro quocumque mandato vigore termini in judicio ſuſcepti, uſque ad ſcuta decem, jul. unus.

47. Ab inde uſque ad ſcuta vigintiquinque, bon. vigintiquinque.

48. Ab inde uſque ad ſcuta quinquaginta. jul. quinque.

49. Ab inde uſque ad centum, bon. ſeptuaginta quinque.

50. Ab inde ſupra uſque ad quamcumque ſummam, ſcutum unum.

51. Pro fide litis pendentiæ, jul. unus.

52. Pro fide cujuslibet actus, jul. unus.

53. Pro productione quorumcumque jurium, bon. duo.

54. Pro quacumque reſtitutione cedularum privatarum, inſtrumentorum, librorum, ac aliarum quarumcumque ſcripturarum cum dimiſſione copiæ, uſque ad ſummam ſcut. vigintiquinque, bon. quindecim.

55. Ab inde ſupra uſque ad quamcumque ſummam, bon. vigintiquinque.

56. Si copia fuerit exceſſiva ſolvatur arbitrio Iudicis.

57. Pro reſponſione ſuper articulis, pro quolibet articulo omiſſo repetitivo, bou. unus.

58. Pro examine teſtium ſine articulis, & interrogatoriis uſque ad quamcumque ſummam, bon. ſeptem cum dimidio.

59. Cum articulis, & interrogatoriis uſque ad ſummam ſcutorum decem, bon. quindecim.

60. Ab inde ſupra uſque ad quamcumque ſummam, bon. vigintiquinque.

61. Et ſi articuli, & interrogatoria fuerint exceſſiva, ſolvatur arbitrio Iudicis.

62. Pro decreto publicationis teſtium, bon. duo.

63. Pro copiis depoſitionis teſtium ſolvatur prout in examine.

64. Pro recognitione, ſive examine ſuper recognitione teſſerarum, & aliarum ſcripturarum, ſive Iurium, ſine interrogatoriis, bon. tres.

65. Cum interrogatoriis, ſolvatur arbitrio Iudicis.

66. Pro informatione Iudici facienda in cauſa cujuſcumque ſummæ, nihil.

67. Pro nota ſententiæ, ſeu decreto definitivo ſervatis ſervandis, ſolvatur prout ſupra in mandato vigore termini.

68. Pro mandato ſervatis ſervandis relaxato, ſolvatur ſimiliter prout in mandato vigore termini.

69. Pro quacumque appellatione interpoſita verbo, vel in ſcriptis, etiam cum productione cedulæ appellationis, bon. duo.

70. Pro mandato de evacuando ſervatis ſervandis, jul. duo.

71. Pro mandato de conſignandis pignoribus mandatario ad effectum ſubhaſtandi, & de ſubhaſtando. bonun. trea.

72. Pro mandato de deliberando, bon. ſeptem cum dimidio.

73. Pro mandato vigore obligationis in forma Cameræ uſque ad ſcuta decem, bon. quindecim.

74. Uſque ad triginta, jul. tres.

75. A triginta uſque ad quinquaginta, jul. quinque.

76. A quinquaginta uſque ad centum, ſcutum unum.

77. Ab inde ſupra uſque ad quamcumque ſummam, ſcuta duo.

L Pro

78. Pro ſubhaſtatione quorumcumque pignorum, nihil.

79. Pro rogitu adeptionis poſſeſſionis barcæ, ſeu partis illius, bon. vigintiquinque.

80. Pro rogitu adeptionis poſſeſſionis domus, ſeu vineæ in Urbe, bon. vigintiquinque.

81. Extra Urbem, jul. quinque.

82. Pro confectione Inventarii, ſive deſcriptionis bonorum extra officium, ſimiliter jul. quinque.

83. Pro repetitione inſtrumentorum rogatorum in officio uſque ad ſummam ſcutorum decem, bonon. ſeptem cum dimidio.

84. Uſque ad ſummam ſcutorum quinquaginta, bon. vigintiquinque.

85. Uſque ad quameumque ſummam, bon. quadragintaquinque.

86. Pro bannimentis ad inſtantiam privatarum perſonarum, in totum jul. duo.

87. Pro ſequeſtris generalibus pro Univerſitatibus artium careſteriurum, impaſſatorum, & exoneratorum barcarum, bon. trigintaquinque.

88. Pro ſpecificatione materiarum, bon. duo.

89. Pro juramento calumniæ, bon. duo.

90. Pro acceſſu ad locum differentiæ in Urbe, bon. vigintiquinque.

91. Extra Urbem infra duo milliaria, jul. quinqoe.

92. In aliis locis longinquioribus, ſcutum unum.

93. Pro mandato de reſtituendis pignoribus, a decem, infra, bon. quinque.

94. Ab inde ſupra uſque ad quamcumque ſummam, jul. unus.

95. Pro patente, quod ſoluto damno non teneatur ad pœnam pro carrigio lignorum ad Urbem, etiam pro pluribus inſimul, jul. quinque.

96. Pro inhibitionibus vigore decreti Cameræ in reaſſumptione cauſarum ab alio Tribunali, ſtante quod agitur de juriſdictione Riparum, jul. tres.

97. Pro quolibet folio extractus facti juxta reformationem Sanctiſſimi Domini Noſtri, bon. tres.

98. Admiſſus ad juramenti paupertatis ſolvat pro medietate.

99. Pro caſſatione cujuslibet inventionis, jul. unus.

100. Et prædicta taxa ſervetur, etiam quod in cauſa adſit, vel ſuperveniat commiſſio.

101. Pro rogitu quorumcumque contractuum, teſtamentorum, ſeu inſtrumentorum, ac pro illis in publicam formam dandis, nec non caſſatione eorumdem, & aliis de quibus in præſenti taxa non eſt diſpoſitum, ſervetur taxa ſtatutorum Urbis.

102. Teneatur quoque Notarius partibus petentibus inſtrumentorum copias, de quibus rogatus fuit tradere, & pro eis julium unum pro centenario ſcutorum, ita tamen, quod pro quavis ſumma julios decem non excedat, recipere poſſit, & non ultra, exceptis inſtrumentis locationum, pro quorum copiis non ultra julios duos exigere poſſit.

103. In cauſis criminalibus ſervet taxam fel. rec. Pii Papæ Quarti a Sanctiſſimo Domino Noſtro innovatam.

De mercede Mandatariorum.

104. Pro præſentatione monitorii, inhibitionis, ſequeſtri pro qualibet perſona, bon. duo.

105. Pro qualibet citatione in Curia, bon. unus.

106. Extra Curiam infra unum milliare, pro qualibet perſona, bon. tres.

107. In Curia in locis longioquis, videlicet ad Ripam, ad Eccleſias Lateranen., vel Sanctæ Mariæ Majoris, & ſimilia, bonon. duo.

108. Pro citatione exequenda in cauſa criminali contra officiales Curiæ, bon. duo.

109. Pro exequutione literarum monitorialium, rogatorialium citationis exequendæ extra Curiam ultra milliare ſolvatur arbitrio Judicis.

110. Pro ſubhaſtatione, & deliberatione pignorum, ſeu bonorum uſque ad ſcuta, tria, bon. unus pro quolibet ſcuto, ab inde ſupra, duo pro quolibet ſcuto, ita tamen quod non excedat in totum ſcutum unum.

111. Mandatarius teneatur præſtare idoneam cautionem arbitrio Judicis de fideliter exercendo, de conſignandis, & reſtituendis pignoribus, ac pretio pignorum juxta decretum Domini, ac etiam habitare prope officium.

112. Item teneatur ſingulis diebus tam feriatis, quam non feriatis, bis in die ad minus ad officium ſe præſentare, & ſignanter hora audientiæ, & durante audientia, ſine licentia Judicis ab officio non diſcedere, & in hora audientiæ in præſentia Judicis apud Notarium non ſedere, & officium Mandatarii facere, & non Procuratoris, vel partis, aut Notarii.

De mercede executoris.

113. Pro quacumque exequutione reali, vel perſonali uſque ad ſummam ſcutorum trium incluſive, bonon. ſeptem cum dimidio.

114. Ab inde uſque ad decem, bon. duo cum dimidio pro quolibet ſcuto.

115. A decem uſque ad quinquaginta, bon. duo pro quolibet ſcuto, dummodo merces non ſit minor juliis tribus.

116. Ab inde ſupra uſque ad centum, julii quindecim dividendi pro rata cujuslibet ſcuti.

117. Ab inde ſupra uſque ad ducenta, julii viginti.

118. Et a ducentis uſque ad quingenta, jul. vigintiquinque in totum.

119. Et ab inde ſupra uſque ad quamcumque ſummam ſolvatur arbitrio Præſidis dummodo non excedat ſummam ſcutorum quatuor in totum.

Extra

120. Extra vero Urbem ultra duo milliaria ſolvatur duplum.

121. Pro exequutione mandati ſuſpicionis fugæ, etiam parte citata, uſque ad ſummam ſcutorum decem ſolvatur, ut ſupra.

122. Ab inde ſupra uſque ad quinquaginta, jul. quiuque.

123. Ab iode ſupra ad qnamcumque ſummam, ſcutum unum in totum, & nou oltra, & nonoiſi ab una tantum parte ad id obligata.

124. Item eſequntor teneatur præſtare cautionem arbitrio Judicis de fideliter, ac diligenter exercendo, ac de conſignando pignora infra unum diem juxta Reformationem Sanctiſſimi Domini Noſtri.

125. Teneatur etiam habitare apud officium, & ſingulis diebus de mane, & de ſero hora audientiæ ſe repreſentare, & per totam audientiam ibi permanere ſaltem cum uno ſocio, vel ſamulo habili, & ſufficienti pro officio ſuo.

126. Item exequotor teneatur præmiſſa omnia ad unguem obſervare ſub privationis officii, & alus pœnis arbitrio Præſidis.

127 In criminalibus obſervet taxam generalem aliorum exequutorum, niſi a Judice minus fuerit declaratum.

128. In reliquis obſervet tam reformationem generalem Sanctiſſimi *ſub rub. de Baroncellis, & exequutoribus*, quam alias Ordinationes a Baroncellis, & exequntoribus obſervandas.

Taxa Notarii Hebræorum.

De Hebræis habetur in praeced. Conſtit. §.7.

§. XI.

1. Pro qoalibet citatione, intimatione, proteſtatione, bonou. unus.

2. Pro productione jurium, bon. duo.

3. Pro recognitioue jurium, bon. tres.

4. Pro monitorio de reſpondendo articulis, bon. tres.

5. Pro reſponſione articulorum in domo Notarii, dimidium bon.

6. Extra domum, pro viatico bonon. quinque ſolvendi a parte reſpondente.

7. Pro depoſito, bon. duo.

8. Pro rogitu procuræ ad lites in officio, bon. duo.

9. Extra officium jul. unos.

10. Pro fide, ſeu inſtrumento publico dictæ procuræ ad lites, jul. onus.

11. Pro conſenſu bon. duo.

12. Pro quocunqne termino ad ſolvendum, bon. duo.

13. Pro nota ſententiæ, ſeu decreti definitivi ſervatis ſervandis uſque ad ſummam, vel æſtimationem ſcutorum ceotum, bon. unus pro quolibet ſcuto.

14. A centum uſque ad ducenta, dimidium bononeni pro quolibet ſcuto ſupra centum.

15. Si excedat uſque ad quamcumque ſummam, ſcuta duo in totum.

16. Pro ſequeſtro cum examine teſtium, vel productione jurium, bon. quindecim.

17. Pro mandato ſuſpicionis fugæ, etiam parte citata, & cum examine teſtium, vel productione jurium, bon. quindecim.

18. Pro inhibitione in Curia, jul. unos.

19. Extra Curiam in pergameoo, bon. quadragintaquinque.

20. Pro non gravetur, idem qnod ſupra dictum eſt de inhibitione.

21. Pro monitorio, ſeu inhibitione introductiva litis, bon. tres.

22. Pro arreſto, bon. quindecim.

23. Pro mandato de exearcerando, bon. quindecim.

24. Pro mandato in contumaciam uſque ad quamcumque ſummam in Curia, bon. tres.

25. Extra curiam in pergameno, bon. quadragintaquiuque.

26. Pro mandato exequutivo, uſque ad ſummam ſcutorum decem, jul. nnus.

27. Uſque ad vigintiqniuque, jul. tres.

28. Uſque ad centum, jul. ſex.

29. Uſque ad ducenta, ſcuta duo io totum.

30. Uſque ad quamcnmque ſummam, ſcuta quatuor in totom.

31. Pro mandato de evacuando, vel de admovendo, aut ſimili, jnl. tres.

32. Pro mandato de immitendo, ſeu de manntenendo, jul. tres.

33. Pro mandato de conſignaodis pignoribus, ſeu deliberando, aut de reſtituendo, jul. unus.

34. Pro obligatione, ſeu fidejuſſione de ſtando juri, & judicatum ſolveudo, ſeu de repræſentando in officio, jul. unus.

35. Extra officium, jul. duo.

36. Pro ſuperſeſſoria in venditione pignorum iotimanda per Notarium Hebræia Bancheriis, jul. onus.

37. Pro perquiſitione bonorum generaliter apud omnes Hebræos Bancherios facienda, jul. quinqoe.

38. Si autem fiat pro majori parte dictorum bancheriorum, jul. quatnor.

39. Si pro medietate eorumdem bancheriorum, bon. vigintiquiuque.

40. Si pro miuori numero, jul. duo.

41. Pro extractu bene facto juxta reformationem Sanctiſſimi Domini Noſtri, pro quolibet folio ſolvatur prout in aliis Curiis.

42. Pro examioe teſtis ſuper materiis, jul. unos.

43. Super articulis autem ſine interrogatoriis, jul. duo.

44. Cum interrogatoriis non excedentibus nnmerum triginta, jul. tres.

45. In exceſſivis autem ſolvatur arbitrio Judicis.

46. Pro ſummario cuiuslibet teſtis, computata mercede ſcripturæ, tantum quantum pro examine ejuſdem.

47. Pro reſtitutione jorium quorumcumqne nno actu productorum, jul. unus.

48. Et ſi Notarius cupiam ſecerit, ultra julium prædictum recipiat ut infra pro copia.

49. Pro reſtitutione bonorum depoſitorum

torum valoris uſque ad ſummam ſcutorum decem una cum quietantia, jul. unus.

50. Valoris autem uſque ad vigintiquinque, jul. duo.

51. Uſque ad quinquaginta, jul. tres.

52. Uſque ad quamcumque ſummam, bon. quadragintaquinque.

53. Pro conſignatione depoſiti, ſive cedulæ ipſius cum quietatione, pro quolibet ſcuto bon. duo.

54. Pro ſimplici copia bene ſcripta ad inſtar boni originalis apocarum, & aliarum, pro quolibet folio jul. unus.

55. Pro rogitu inſtrumenti procuræ ad exigendum, ſive ad alia quæcumque negocia jul. unus.

56. Pro fide, ſeu inſtrumento publico dictæ procuræ ad negocia quæcumque, jul. duo.

57. Pro rogitu inſtrumentorum pro quolibet centenario uſque ad ſcuta quingenta, jul. duo.

58. A quingentis uſque ad duo millia, pro quolibet centenario bon. quindecim.

59. A duobus millibus uſque ad quamcumque ſummam, ſcuta quinque.

60. Pro copia ſimplici dictorum inſtrumentorum integra ſolvatur pro medietate. Si vero ſine die, anno, & teſtibus, ita ut non probet, ſolvatur quantum ſupra dictum eſt pro copia ſimplici aliarum ſcripturarum.

61. Pro inſtrumentis publicis, ſeu fide illorum uſque ad ſcuta vigintiquinque, jul. tres.

62. Uſque ad ſcuta quinquaginta, jul. quinque.

63. A quinquaginta uſque ad trecenta, ſcutum unum pro quolibet centenario.

64. A trecentis uſque ad mille, ſcuta quinque.

65. Ab inde ſupra, ſcutum unum pro quolibet milliare.

66. Pro fide, citationis, intimationis, ſeu alterius cujuslibet actus, jul. unus.

67. Pro fide litis pendentiæ, jul. unus.

68. Pro inſtrumento publico ſententiæ uſque ad ſummam ſcutorum centum, bon. unus pro quolibet ſcuto.

69. Ad inde ſupra uſque ad quamcumque ſummam, jul. quindecim.

70. Pro deputatione Curatoris jul. duo.

71. Pro extractione, ſeu fide partitarum, ultra viaticum ſi fieri contigat, bon. tres pro qualibet partita.

72. Pro viatico, jul. unus.

73. Pro decreto admiſſionis ad exercitium fœnerandi in perpetuum, ſcuta quinque.

74. Pro decreto dictæ admiſſionis ad tempus ſcuta duo, & jul. quinque.

75. Pro approbatione libri Hebræorum bancheriorum, bon. vigintiquinque.

76. Pro venditione pignorum, bon. duo pro quolibet pignore vendito.

77. Pro ſupravantio pignorum venditorum, bonon. duo pro quolibet ſcuto.

78. Pro fide, ſeu quietantia dicti ſupravantii, uſque ad ſcuta quinque, bon. tres pro quolibet ſcuto.

79. Uſque ad decem, bon. duo pro quolibet ſcuto.

80. Uſque ad viginti, bon. unus cum dimidio.

81. Uſque ad quadraginta, in totum jul. quatuor.

82. Ab inde ſupra uſque ad ſummam quamcumque, in totum jul. quinque.

83. Pro obligatione, & fidejuſſione pro bollettinis amiſſis una cum bollettino dando uſque ad ſummam ſcutorum quinque, bon. quinque.

84. A ſcutis quinque ad decem, jul. unus.

85. A decem uſque ad vigintiquinque, bon. quindecim.

86. A vigintiquinque uſque ad centum, jul. tres.

87. Ab inde ſupra uſque ad quamcumque ſummam, julios quinque.

88. Pro examine liſtæ expenſarum, jul. unus.

89. In caſibus in hac taxa omiſſis procedatur de ſimilibus ad ſimilia.

90. In criminalibus ſervetur taxa fel. recor. Pii Papæ Quarti à Sanctiſſimo Noſtro innovata.

61. Pignora vendenda vendantur una cum ſuis involucris poſitis in pignoratione ſub pœna arbitrio Judicis.

Ordine, e Taſſe da oſſervarſi dalli Guardiani delle Carceri.

La riforma di queſti Guardiani ſi legge nella Coſtituzione CLXXXIX. §. 23.

§. XII.

1. E Prima li Capitani, e Guardiani di qualſivoglia Carcere tengano un libro, nel quale debbano ſcrivere tutti quelli, che entraranno prigione, eſprimendo non ſolo con che mandato, ad inſtanza di chi, perche cauſa, e ſe per ſoſpetto di fuga, ma anco quando entrano in ſecreta, e quando eſcano alla larga, e ſe inanzi, o dopo pranzo, e parimente la ſera ſe inanzi, o doppo cena, affinchè ſi poſſa far conto delli paſti, e li non ſcritti al libro non ſiano tenuti pagare ne ſpeſe, ne coſa alcuna per conto di Carcere, e non eſſendo ſcritto il tempo preciſo, come di ſopra, non ſi paga coſa alcuna per quel giorno, così dell' entrata, come dell' uſcita.

2. Item ſiano obligati tener una caſſa ferata con due chiavi, de' quali una ne tenga il Capitano, e l' altra il Procurator de' Poveri, nella quale s' abbino a riporre tutte le robbe, e denari, che ſi trovaranno appreſſo quelli, che ſaranno condotti, e ſcriverlo nel libro per inventario fatto in preſenza del Carcerato, e teſtimonj, e non facendo, ſiano puniti come di furto, con quella pena, che parerà a Monſig. Governatore di Roma, o al Chierico Preſidente delle Carceri pro tempore.

3. Sia in arbitrio de Carcerati farſi le ſpeſe da ſe, etiam in ſecreta, facendoſi portare da mangiare come li parerà, ſe però altro per

per qualche raggione non ordinaſſe il Superiore, ne poſſa il Capitano, o Guardiano in alcun modo direttamente, o indirettamente impedire, ne mutarli di luogo, o trattarli peggio per queſto, che ſi facciano le ſpeſe da ſe, o per qualſivoglia altro ſuo pretenſo credito, ſotto le pene ioſraſcritte, facendo ſolo diligenza quanto a quelli che ſaranno in ſecreta, che non ſe li portino polize, o imbaſciate.

4. E facendoſi il carcerato le ſpeſe da ſe non poſſa il Guardiano, o Capitano per il ſervizio domandare coſa alcuna.

5. Per le ſpeſe, che ſaranno alli prigioni in ſecreta, non poſſino pigliare più d'un carlino per paſto, e ſiano obligati a darli buon pane, e buon vino a baſtanza, e una libra almeno di carne il giorno con, la mineſtra, e quando non ſi mangia carne, darli ova, o peſce ſecondo li tempi oneſtamente.

6. Ne poſſino metter mano a botte di vino per li prigioni, ſe prima non ſia provata dal Procurator de Poveri.

7. Non dando, o non facendo come di ſopra, per ogni volta, che contraverrano li Capitani caſchino in pena di ſcudi dieci, da applicarſi un quarto al Procurator ſuſtituto ſopra il governo de' prigioni, e gl' altri tre quarti a San Leonardo, e inoltre di ſtar' alla berlina per quel giorno.

8. E li Guardiani, e Servitori, che ſerviranno, non lo revelando, ipſo facto s' intendino eſſer incorſi nella pena della fruſta alli quali Guardiani, o Servidori ſi darà fede contra il Capitano ſenz' altro teſtimonio.

9. Non poſſino pigliare da quelli che ſtanno nelle Camere più di bajocchi cinque il giorno, eccetto che in Tor di Nona, & Corte Savella dove ſi permette il ſolito d'un giulio per perſona.

10. Non poſſino mettere, ne tenere in dette Camere maggior nomero di perſone di quello che ſarà ſcritto da Superiori delle Carceri (a quali però ſi ordina che lo ſcrivino quanto prima ſopra dette Câmere) ſenza eſpreſſo conſenſo d'eſſi carcerati, o particolar'ordine de Superiori predetti. In qual caſo però non ſi accreſca la mercede ſtatuita alle Camere, mà ſi divida egualmente trà tutti, facendo il conto con l'intervento del Procuratore dè poveri, e deputati della Carità.

11. Et alle controverſie di chi voleſſe ſtar nelle Camere, o nelle ſale, & non foſſe meritevole, il Prelato delle Carceri Deputato dalla Carità pro tempore habbia a rimediare, & diffinirle.

12. Per la publica di ſopra per qualſivoglia lungo tempo, non ſi paghi più di cinque giulii per Carcerato all'uſcire che ſarà, & ſtandoci meno di ſei giorni non paghi più di un groſſo il giorno.

13. Per la publica di mezzo per qualſivoglia lungo tempo non ſi paghi più di tre giulii per Carcerato all'uſcire, & ſtandoci meno di ſei giorni, non paghi più di tre bajocchi il giorno.

14. Le publiche da baſſo, & le publiche delle donne ſiano gratis.

15. Parimente le publiche de Religoſi gratis, & le porte ſiano aperte.

116. Per la ſala dove ſi fà la Viſita, Cortili, Tinelli, Corridori, & altri luoghi fuori delli ſudetti, non ſi paghi coſa alcuna. E l'abuſo, e nome di paſſeggiu s'intenda levato via affatto.

17. Li poveri relaſſati con eſilio, non paghino coſa alcuna, manco di ſpeſè, ſecondo il ſolito.

18. Et quando nel relaſſo de Teſtimonii ſemplici, o altri ci ſarà *gratis ubique*, s' intenda etiam quanto alla prigionia di qualſivoglia ſtanza, & dalli teſtimonii ſemplici non habbino manco le ſpeſe, ma le recuperino dall'iuſtigatore, o dal Fiſco.

19. Per la prigione d'ogni Carcerato non ſi facci pagar più di due carlini, ne ſi poſſa far pagare cos'alcuna per mancia del Guardiano, o altro, perche quello e la ſua mercede per la guardia.

20. E per ogni arreſto, che veniſſe contro il prigione, non ſi poſſa far pagare ſe non altrettanto, cioè due carlini da quello che portarà l'arreſto, e non dal prigione, ſotto pena della berlina, da incorrerſi irremiſſibilmente ogni volta, chè contraverranno, così all' uno, come all' altro capo.

21. Per traſportare i Carcerati, o per cauſa della Viſita, o per altro, per cavar li ferri, o per abilitarli per occaſione di far' inſtrumento, o altro non abbino coſa alcuna.

22. Si facci l' inſermaria in ciaſcheduna prigione, e ne abbia cura il Prelato delle Carceri deputato dalla Carità pro tempore, e in caſo di biſogno, ſe ci mettino ancora li Carcerati civili, e li poveri ſtiano *gratis*.

23. Nell' oſteria, che ſi permette, ſi facci pagare la fogſietta del vino mezzo bajocco manco, come nelle oſterie eſenti, e ſi tenghino le miſure giuſte di vetro.

24. Nel ricever le monete, ſi oſſervino li bandi.

25. Non permettino, che li carcerati trattino con le donne carcerate, ne manco alle grati loro.

26. Menino ogni mattina li prigioni, che ſtanno nelle publiche di ſopra, e di mezzo, alla Meſſa.

27. Del giulio di San Leonardo, e del giulio per il Cancelliero del Bargello del Governatore, ſi oſſervi il ſolito, e quando il mandato ſarà in *forma pauperum*, ſi paghi per metà, e quando *gratis*, niente.

28. E quando li prigioni averanno avuto il mandato di rilaſſo, non poſſino il Capitano, o Guardiani ritenere, ne levarli alcun veſtito per il debito, che averanno fatto, etiam per cauſa di vitto, o altro, ma ſi debbano ſubbito rilaſſare, imputando ſe ſteſſi ſe l' averanno tenuti di ſopra ſenza farſi pagare, o aſſicurarſi con ſicurtà, o pegno.

29. Alli condannati a morte, galera, o altra pena, non poſſino ſotto pena di tre tratti di corda, fruſta, o berlina, levare panni, o roba alcuna, che detti condannati aveſſero, o attorno, o in prigione, ma

tutto

Digitized by Google

tutto debbano notificare, e conſegnare al Giudice della cauſa, acciò ne poſſa fare quel tanto ſarà di giuſtizia.

30. Ne li detti Capitani, o Guardiani poſſino pigliare più delle taſſe ſopradette, ancorchè ſe gli daſſe ſpontaneamente, e debbano ſervare tutti li ſopradetti capitoli, ſotto pena di corda, fruſta, ed altre maggiori ad arbitrio de' Superiori.

31. Dichiarando, che nelle carceri dove è minor taſſa non s'intenda per queſti Capitoli innovato coſa alcuna, ma ſi oſſervi ſempre la minore.

Ordini, e Taſſe per li Barigelli, ed Eſſecutori.

La riforma di queſti ſi legge ſopra nella Conſtituzione CLXXXIX. §. 22.

§. XIII.

1. Li Barigelli, ed Eſſecutori qualſiſiano, e di qualſivoglia Corte, non poſſino ad alcuno, che condurranno prigione levar denari, ne robbe di ſorte alcuna, ne meno l'armi, quando non le portaranno contrabando, ma debbano le robbe laſciarle ad eſſi prigioni, e quelle conſegnarle con l'arme al Capitano, o Guardiano delle Carceri, a fine di riporle come ſi è detto, ſotto pena di tre tratti di corda, della fruſta, o berlina.

2. Item dalli decapitati, o altrimente morti, o puniti per giuſtizia, o da qualſivoglia altro condannato a morte, galera, o altra pena, ancorchè vi foſſe de' beni loro non poſſino pigliare, ne panni, ne coſa alcuna per loro eſſecuzione, o altro conto, ma detti beni ſi conſegnino a chi di ragione, ſotto le ſuddette pene.

3. Per Cattura di quelli, che condurranno prigione per cauſa capitale, & meritevoli di morte, o ſiano aſſoluti per ſentenza, o commutatali la pena, o in qualſivoglia altro caſo, non poſſino per loro eſſecutione pigliar piu di uno ſcudo.

4. Et meritando la cauſa non pena di morte, ma Galera, eſilio, mutilatione di membro, ò fruſtra, ò che ſiano aſſoluti per ſentenza, ò commutatali la pena, ò rimeſſa, ò in qualſivoglia altro caſo, per eſſecutione, & cattura non poſſino pigliare più di giuli cinque, & dalli puniti niente, come ſi è detto.

5. Nelle cauſe civili per eſſecutione reale, ò perſonale, per la ſomma di cinque ſcudi piglino due Carlini, & da cinque ſcudi ſino a dieci, giulii trè, & da dieci ſcudi ſino à venti, giulii cinque, & da venti ſcudi ſino à quaranta, giulii dieci, & da quaranta ſino à ſcudi ſettanta, giulii quindici, da ſettanta ſino à cento, giulii venti, da cento ſino à cinquecento, ſcudi tre, da cinquecento ſino a mille, ſcudi quattro, & facendoſi eſſecutione per maggior ſomma, ſi paghi ad arbitrio del Giudice del mandato, del quale ſarà fatta l'eſſecutione, purche non paſſi la ſomma di ſcudi ſei al più, accettuando li Giudici di Corte Savella, Tor di Nona, Ripa, & Ripetta, li quali non poſſino eccedere la detta Taſſa ſenza licenza del Governatore, o vero Auditore della Camera, ò del Chierico Preſidente delle Ripe reſpettivamente, eccettuando ancora li mandati della Corte del Governatore, nelli quali ſi oſſervi la ſua Taſſa, quale è minore per la povertà de Litiganti, che concorrono ad eſſa Corte.

6. Per mandati di mettere in poſſeſſo de Beni ſtabili ſenza eſpreſſione di ſomma, un ſcudo, e non piu, & dove ſia la ſomma eſpreſſa ſi oſſervi come ſopra.

7. Per mandato di ſoſpetto di fuga ſino alla ſomma di ſcudi quaranta, ſi pigli ſecondo la Taſſa ſopradetta, & da quaranta in sù per qualſivoglia ſomma non piu di uno ſcudo.

8. Per eſſecutione fatta in Animali, ſi oſſervi il medeſimo, ne ſi facci pagar alcuna coſa per la capezza, come già per abuſo ſi è fatto alcuna volta.

9. Per eſſecutione fatta fuora di Roma fra tre miglia, ò ſia civile, ò criminale, ſi oſſervi come dentro di Roma, & ſe oltre tre miglia, & in qualſivoglia Città, ò Caſtello ancora oltre quaranta miglia, gli Eſſecutori di Roma habbino l'eſſecutione, che ſi paga in Roma duplicata, ma ſe ſaranno Eſſecutori di altre Città ſi paghi duplicata la Taſſa, che ſi oſſerva in quel luogo, dove ſi fà l'eſſecutione.

10. Occorrendo caſo non compreſo in queſta Taſſa, ſi ſtia alla dichiaratione del Giudice, che hà rilaſſato il mandato, eccetto li ſopradetti Giudici di Corte Savella, Tor di Nona, Ripa, & Ripetta, li quali non poſſino far tale dichiaratione ſenza licenza del Governatore, ò Auditore della Camera, ò Preſidente delle Ripe reſpettivamente, come di ſopra.

11. Neſſuno Barigello, ne Eſſecutore predetto ardiſca pigliar denari da Debitori per la loro eſſecutione ſe eſſettualmente non la fanno, ne differire l'eſſecutione della quale ſon ricercati, mà debbano eſſeguirla quanto prima, ne dal Creditore pigliar denari, ſe non in caſo, che il Debitore non ſia obligato à pagarlo. Et moſtrata, che vi ſia carta dotale, inhibitione, ò non gravetur, non piglino coſa alcuna, ne facin'eſſecutione, & facendola la reſtituiſchino gratis.

12. Facendo cattura in caſa di alcuno, non poſſino pigliar arme di alcuna ſorte ſe non prohibite, come Archibugietti, etiam ſottopreteſto, che il prigione l'habbia portato in tempo prohibito.

13. Non ardiſchino ſenza ordine particolare del Giudice della cauſa, andare con Notarii à far Inventario di robbe, & in caſo, che li ſia ordinato, non poſſino pigliar più di un ſcudo in caſo di omicidio ſeguito, in ogni altro caſo non più di giulii cinque.

14. Dalli poveri non poſſino per qualſivoglia mandato eſſigere coſa alcuna, ma ſiano tenuti laſciarli gratis, ſenza un quattrino di ſpeſa, ò pigliare ſolamente la metà di quello, che li verria ſecondo, che li man-

mandati ſaranno ſottoſcritti, *o gratis*, *o in forma pauperum*.

15. Alli quali mandati coſì ſottoſcritti neſſun Barigello, Capitano, ò altro miniſtro ardiſca replicare, ma ſubito eſſeguirli. Et quando li mandati ſaranno ſegnati *gratis*, non ſi ricerchi ſottoſcrittione di Barigello Eſſecutore, & il *gratis*, *o in forma pauperum*, s' intenda tanto per il Notaro, quanto per gli Eſſecutori.

16. Non poſſino pigliare mercede, ne altro, ſe non fatta realmente l'eſſecutione, ò reale, ò perſonale, & per la rata di eſſecutione fatta, & eſſendo una volta ſodisfatti, ſiano obligati ritornare quante volte biſognerà à far nova eſſecutione, ſin tanto, che il creditore ſia intieramente ſodisfatto, ſenz altra nuova mercede.

17. Quelli che controverranno alle coſe predette alle quali non e preſcritta pena, incorrano per la prima volta la pena di tre tratti di corda, per la ſeconda della fruſta per la Città, & per la terza della Galera, da eſſeguirſi irremiſſibilmente dalli ſudetti Giudici ſenza alcuna ſperanza di gratia.

18. Et acciò, che ogni uno poſſa haver notitia delli detti ordini, e Taſſe, tanto li Barigelli, & Eſſecutori, quanto li Capitani delle Carceri, ſiano obligati tenere continuamente detti decreti ſtampati in una tavola affiſſa nel muro, in parte, che ogn'uno poſſa vederli, & leggerli di ogn'hora. Avvertendo particolarmente, che dalle perſone ignoranti non ſi pigli oltre il dovere, ſotto le pene ſudette di ſcudi cinquanta, d'applicarſi à San Leonardo, & altre pene più gravi.

Declaratio Conſtitutionis ſuper reformatione Tribunalium Urbis, nuper editæ.

PAULUS PAPA QUINTUS

Motu proprio, &c.

Cauſa hujus declarationis.

CUm ſicut accepimus nuper poſt noſtram ſuper Tribunalium Urbis reformationem a pleriſque, præſertim vero a Notariis eorumdem Tribunalium, nonnullæ difficultates ſuper intelligentia, & exequutione dictæ conſtitutionis, & taxarum inde conſectarum, ſubmotæ fuerint, Nos difficultates omnes opportuna declaratione tollere volentes, Motu ſimili.

Cap. iſtud eſt in Conſt. 159. §. 19. n. 16.

§. 1. In primis quoad diſpoſitionem, quæ habetur *in verſ. Notarii quorumcumque Tribunalium*, declaramus, Notarios in cauſis Commiſſariis, ſummam, aut valorem ducentorum ducatorum auri de Camera non excedentibus, teneri dare literas miſſivas loco remiſſorialium, ſed ſi dictam ſummam, ſeu valorem exceſſerint, & ſint veræ Commiſſariæ, Notarios ad dandas dictas literas miſſivas loco remiſſorialium non obligamus. Et amplius declaramus copiam articulorum, & interrogatoriorum, ſiquæ in Curia data fuerint, & in dictis miſſivis introcludendorum, ultra taxatam mercedem juliorum novem, eſſe ſolvendam ad inſtar aliarum copiarum.

§. 2. Inſuper quoad *verſ. iidem*. Addendo volumus eam partem quæ inſtat pro ſententia, teneri in actu depoſitionis ſportularum, ſive propinarum pro Judice, etiam mercedem notæ ſententiæ pro Notario deponere. Cap. iſtud eſt ibid. n. 26.

§. 3. Et quoad *verſ. Notarii non audeant* declaramus ſufficere quod Notarius, aut unus ex teſtibus cognoſcat alterum ex contrahentibus. Et quando contrahens eſſet alienigena, ſive peregrinus, aut tam vilis conditionis, ut ejus cognitio, vel notitia eſſet in Urbe difficilis, contractum nihilominus fieri permittimus cum licentia Gubernatoris, ſive Auditoris Cameræ, aut Vicarii, vel Senatoris, ſeu Judicum ipſorum, aut Burgi, modo dicta Judicis licentia in inſtrumento adnotetur, ac pro ea nihil omnino, neque Judici, neque Notario ſolvatur. Cap. iſtud e ibid. n. 37.

§. 4. Quoad *verſ. Citationes, monitoria*. poſt verba, *Aut ulterius illas obtinentes*. Addatur, & electo domicilio. Cap. iſtud eſt ibid. n. 22.

§. 5. In *verſ. Ad rogandum vero &c.* in fin. Addatur. Volumus autem, & declaramus, quod omnia Teſtamenta, & contractus, intelligantur rogati nomine officii, ſive Notarii primarii, non autem nomine proprio, etiam quod aliter exprimeretur, aliàs Notarii Subſtituti, aut alioquin in aliorum officiis manentes ſeveriſſime puniantur arbitrio Judicum cujuſque Tribunalis. Hoc cap. eſt ibid. n. 36.

§. 6. Quoad *verſ. Reſponſiones*, declaramus excipiendas eſſe mulieres, & egregias perſonas, ad quas Notarius poſſit Judicis arbitrio tranſmitti, qui Judex quandocumque ipſe dictis reſponſionibus, aut juramentis, etiam in domo reſpondentis, aut jurantis, vel alibi intervenerit, nihil recipere poſſit, aut debeat. Hoc cap. eſt ibid. n. 61.

§. 7. Quoad *verſ. Notarii locorum Piorum*, declaramus, loca pia, quæ Notariorum opera uti hactenus conſueverunt, non poſſe de cætero, alium Notarium tam in civilibus, quam in criminalibus eligere quam unum ex dictis Vicarii Notariis, inter quos, & ſolita diſtributio ſervetur, & ſolita merces ſolvatur. Hoc cap. eſt ibid. n. 112.

§. 8. Quo vero ad regiſtra *verſ. Neque exigant*, declaramus illa verba, niſi illis completis, intelligi de actis factis, uſque ad diem petitæ confectionis extractus, ſive regiſtri. Hoc cap. eſt ibid. §. 20. n. 31.

§. 9. Quoad *verſ. Non rubricentur*, declaramus, tunc non eſſe rubricandos proceſſus de partibus quando bene fuerunt in partibus rubricati, alioqui prohibemus in Curia ab alio, quam a Notario cauſæ rubricari. Hoc. cap. eſt ibid. n. 25.

10. Quoad *verſ. In vere autem Commiſſariis, & verſic. proceſſus de partibus*, declaramus non fuiſſe noſtræ intentionis compræbendere Notarium Archivii, qui propterea poſſit in cauſis Commiſſariis cujuſcumque valoris regiſtra conficere, in illiſque proceſſus de partibus, remiſſoriales, & compulſorias, ſive excederent, ſive non folia vigintiquatuor regiſtrare; ſervata in

cæ-

Digitized by Google

cæteris forma in dicta noſtra reformatione contenta ſuper regiſtratione confectione.

Hoc eadem eſt ſup in Conſtit. 159. §. 21. n. 21.

§. 11. Quo vero ad Curſores, *verſic. Curſores pro qualibet citatione*, declaramus Trivii Regionem pro locis ultra fontem, & arcum Trivii non citra, nec ullo pacto inter partes longinquas enumerari loca illa, quæ vel antea ipſi Curſores non enumerabant, vel pro quibus ſolita mercede bonon. duorum contenti erant, ne quod a Nobis ad publicam utilitatem, & tollendo abuſus conſtitutum eſt prava interpretatione contrarium pariat effectum.

Hoc eſt additum.

§. 12. Inſuper declaramus, pro citatione contra Epiſcopos, vel alias qualificatas perſonas, quinque bonon. accipere poſſe, quando citatio ſit perſonaliter contra ipſammet perſonam qualificatam exequuta, non autem contra Procuratorem, vel aliter.

Hoc. cap. eſt in dicta Conſtitut. 189. §. 4. n. 24.

§. 13. Et dum in eadem noſtra, reformatione prohibetur Auditori Cameræ concedere remiſſoriam ad partes ad examinandum, vel repetendum citata parte teſtes ad inſtantiam Fiſci, vel ad probandam ejus intentionem, & prout latius in ea, declaramus id non procedere, ſi aliqua legitima ſubſiſtente cauſa aliud in aliquo particulari caſu ipſimet Auditori viſum fuerit.

Hoc. cap. eſt ibid. n. 4.

§. 14. Inſuper in *verſic. Quodque ſuperſeſſoriæ &c.* poſt verba, *vel alibi non ſuſceperit*. Addatur, vel niſi ex legitima cauſa ſui Tribunalis tantum, & non aliàs.

Hoc cap. eſt ibid. §. 1. n. 126., & ſeq.

§. 15. Quoad taxas impreſſas poſt dictam noſtram reformationem, infraſcripta corrigi mandamus. In primis quoad Notarios Cameræ deleatur *verſic. idem fiat de pellibus, & verſic. Idem de ſapone*, utpote impreſſoris errore ſupervacanee edicta, ea quo jam ſuper ſufficienter erat proviſum.

Hoc cap. eſt ibid. n. 156.

§. 16. Quoad *verſic. ultimum taxæ Notariorum Cam. incip. Pro non comprehenſis*, declaramus intelligi de expeditionibus gratioſis. In judicialibus autem ſiquid in ea, vel aliis taxis fuerit prætermiſſum, ſervetur de ſimilibus ad ſimilia.

Hoc cap. eſt in Conſtitut. præced. §. 2. n. 17.

§. 17. Quoad taxas Notariorum Gubernatoris, Vicarii, & aliorum, *verſ. Pro reſtitutione depoſiti*, bonon. unum pro quolibet ſcuto, intelligi volumus in cauſia mercedum; In aliis vero bon. duos pro quolibet ſcuto permittimus, ſicuti vere in taxa fel. record. Pii Quarti prædeceſſoris noſtri habetur, licet aliter aliquando fuerit per errorem impreſſum.

Hoc cap. eſt ibid. n. 70.

§. 18. Et in eadem taxa *verſ. Pro copia ſimplici cujuslibet Inſtrumenti in actis rogati*. Declaramus intelligi de inſtrumento actus judicialis, non de ſimplici extrajudicialium inſtrumentorum copia, pro qua bene, & ad inſtar boni originalis deſcripta, bonon. ſeptem cum dimidio pro quolibet folio ſolvi, & exigi permittimus.

Hoc cap. eſt in Conſtitut. præced. §. 4. in princ.

§. 19. Quoad taxam Notariorum Rotæ in primo *verſ. julios ſexaginta ſex*, legendum, declaramus, non autem ſexaginta, prout impreſſoris errore fuit notatum.

Hoc cap. eſt in dic. Conſtit. §. 5. n. 26.

§. 20. Quoad taxam Archivii. *verſ. Pro Inſtrumento abſolutionis*, mandamus corrigi juxta taxam fel. rec. Gregorii XIII, prædeceſſoris noſtri.

Hoc ead. eſt num. 62.

§. 21. Rurſus in *verſic. Pro pauperibus* declaramus, & volumus ſervare eamdem taxam fel. recor. Gregorii XIII., ut admiſſi ad juramentum paupertatis, juxta formam dictæ taxæ ſolvant.

Hoc cap. eſt in d. Conſtit. præced. §. 6. num. 44.

§. 22. Quoad taxam Notariorum criminalium Gubernatoris, A.C., & aliorum, *verſic. Pro quolibet folio copiæ indiciorum*. declaramus intelligendum, ut quælibet pagina, ideſt facies cujuslibet continere debeat lineas viginti quatuor, prout in noſtra reformatione. ſub *tit. de regiſtris §. Singula folia, & alibi*, volumus intelligi.

Hoc cap. eſt in §. 7. n. 4.

§. 23. Quoad taxam fori Capitolini, *verſic. A centum uſque ad ducentos*. Addatur verbum, alios, errore Scriptoris omiſſum.

Clauſula ſublata, & decretum irritans.

Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & extraordinarios, & etiam executores dictæ noſtræ Conſtitutionis, judicari, & definiri debere, ſublata &c. irritum &c.

Non obſtantibus præmiſſis, ac prioribus literis ſuper reformatione, & taxis emanatis, cæteriſque contrariis quibuſcumque, & cum decreto, quod præſentis ſola ſignatura ſufficiat, etiam abſque alia data, & regiſtratura.

Placet Motu proprio. PP. ſubſcr.

Sequitur declaratio ejuſdem Reformationis quoad Aromatarios Urbis.

PAULUS PAPA QUINTUS

Motu proprio &c.

Cauſa hujus declarationis.

CUM poſt aliquas declarationes a Nobis Conſtitutioni, quam ſuper reformatione Tribunalium Urbis condidimus factas, Aromatarii, quædam ejuſdem Conſtitutionis capita ipſos tangentia declarari ſuppliciter poſtulaverint; Nos dubia tollere, & litibus occurrere cupientes.

Declaratio circa præſcriptionem.

§. 24. Dum in præfata noſtra Conſtitutione dicimus, pro pretio Aromatariæ ſervandam eſſe præſcriptionem quinquennalem, non obſtante quavis interruptione, etiam per receptionem partis pecuniarum, aut per dationem aliarum rerum Aromatariæ, declaramus dictam diſpoſitionem, non intelligi, neque locum ſibi vendicare, ubi, vel interruptio fuerit judicialis, vel aliter, quam per proprios ipſorum libros Aromatarii ſuum creditum probaverint, quibus caſibus diſpoſitionem Statutorum Urbis ſervari volumus, & mandamus.

Declaratio circa juriſdictionem criminalem.

§. 25. Inſuper dum in eadem Conſtitutione interdicimus Aromatariis, ne ullam prorſus audeant in quemquam exercere, ſub quovis prætextu criminalem Juriſdictionem, declaramus intentionis noſtræ non fuiſſe adimere eis facultatem aliàs ipſis a fel. rec. Clem. VIII. Prædeceſſore noſtro conceſſam, res medicinales ad eorum artes ſpectantes, viſitandi, recognoſcendi, & quod in eis corrupti, vitiati, vel adulterati repertum fuerit, proiiciendi, comprendique, ac juxta de-

Digitized by Google

delicti, & negligentiæ qualitatem culpabiles repertos debitis pœnis non tamen corporis afflictivis, quæ pœnæ Eccleſiæ, & Hoſpitali S. Laurentii in Miranda nuncupatæ eo ipſo applicentur, & applicatæ cenſeautur, afficiendi. Quod tamen quoad libros negamus, etiam quod in illis fraus aliqua detegeretur, ſed hoc a ſuo Judice competeiti cognoſci, ac defiuiri debere intendimus, & mandamus.

Declaratio circa electionem Aromatarii mittendi extra Urbem, ad viſitandas aromatarias.

§. 26. Et tum in dicta conſtitutione noſtra ſancitum eſt, quod Conſules nullam habeant juriſdictionem eligendi Aromatarium, quem Proconſulem vocant, ad viſitandas aromatarias extra Urbem, minuſque ſubſcribendi patentes uti Conſules diſtrictus Urbis, & ſuperintendentes artis in ſtatu Eccleſiaſtico, ſed talis eligendi poteſtas penes Protomedicum ſit, & remaneat. Declaramus noſtræ intentionis non fuiſſe quoad hoc derogare concordiæ alias initæ inter Collegium Phyſicorum, & Collegium Aromatariorum, dum in ea dicitur, quod quotieſcumque ad viſitandas aromatarias extra Urbem, Medicus ex Urbe mittendus erit, ne eis forſan artis Aromatariæ impeditum ſibi comitem adjungat, Prothomedicus qui Viſitatoris deſignandi jus obtinet, Urbanis Aromatariis id denunciet, atque ab eis exquirat, habeant ne aliquem peritum, & idoneum hominem, qui Medico illi in hujuſmodi viſitationis munere, comes, & miniſter eſſe velit &c. juxta prædictam concordiam confirmatam per fe. record. Gregorium XIII. prædeceſſorem noſtrum, ſub die prima Julii 1575. *verſic. Quotieſcumque ad viſitandas Tabernas &c.* Dummodo Aromatarii, neque juriſdictionem propterea in hoc ſibi aliquam uſurpent juxta formam dictæ concordiæ, neque electom Proconſolem vocent, neque patentes ſubſcribant, uti Conſules diſtrictus Urbis, neque quicquam contra tenorem noſtræ prædictæ Conſtitutionis faciant, ſub pœnis in ea contentis.

Sola Signat. ſufficit.

§. 27. Et præſentis ſola ſignatura ſufficiat, etiam abſque alia data, & regiſtratura.

Subſcriptio Papæ.

Placet motû proprio C.

CXCII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Facultas Nuncio Colonien. conferendi Beneficia in Menſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis in Weſtphalia, & diſtrictu Oppidi Aquiſgrani Leodien. Diœceſis Romano Imperio vacante.

Ven: Fratri Antonio Epiſcopo Vigilien. Noſtro, & Sedis Apoſtolicæ in partibus inferioris Germaniæ Nuncio.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ven. Frater Salutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Conceſſio facultatis, de qua in rub.

AD Weſtphaliæ Provinciæ, necnon Terræ, & Diſtrictus Aquiſgranæ Leodien. Diœceſis Statum pro Noſtro Paſturalis officii debito animum convertentes, & Beneficiorum inibi conſiſtentium, Sacro Romano Imperio vacante, collationi proſpicere volentes, ac de fraternitatis tuæ fide, prudentia, & integritate plurimum in Domino confiſi, eidem fraternitati tuæ, ut quæcumque Beneficia Eccleſiaſtica cum cura, & ſine cura ſecularia, & quorumvis ordinum regularia in locis Provinciæ, Terræ, & diſtrictus prædictorum Weſtphaliæ, & Aquiſgrani, quorum tamen juriſdictio temporalis ab hæreticis occupatur, conſiſtentia, etiamſi ſecularia, Canonicatus, & Præbendæ; dignitates, perſonatus, adminiſtrationes, vel officia in Cathedralibus, vel Collegiatis Eccleſiis etiam curata, Nobis, & Apoſtolicæ Sedi ratione Menſium, vel aliàs quomodolibet justa concordata dudum inter eamdem Sedem, & inclitam Nationem Germanicam inita reſervata, quæ dorante vacatione Imperii prædicti per obitum claræ mem. Rodulphi dum vixit Romanorum Regis in Imperatorem electi in dictis Eccleſiis vacare contigerit, quibuſvis perſonis, quæ tibi magis idoneæ, & in primis in fide Catholica conſtantes videbuntur, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque cum cura, & ſine cura cum eiſdem tamen conferendis Beneficiis compatientia Beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus cum omnibus juribus, & pertinentiis ſuis Apoſtolica auctoritate justa Sacrorum Canonum, & Conciliorum diſpoſitionem conferre, & de illis etiam providere, ipſaſque perſonas, vel earum Procuratores illarum nomine in corporalem poſſeſſionem per te eis, ut præfertur conferendorum Beneficiorum, juriumque, & pertinentiarum omnium eorumdem inducere, & inductos defendere, tibiq; de illorum fructibus, redditibus, & proventibus, juribus, & obventionibus univerſis integre reſponderi:

Aliarumque ad hoc neceſſariarum.

§. 2. Aliaque in præmiſſis, & circa ea neceſſaria, & opportuna facere, etiam contradictores quoslibet, & rebelles per pœnas pecuniarias tibi beneviſas, ac demum per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo libere, & licite valeas, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium de ſpeciali gratia indulgemus.

Clauſa

§. 3. Decernentes reſervationes in dictis Menſibus, regulas, Conſtitutiones, & Ordinationes, ac decreta in illis contenta quoad impedien. te quominus conceſſo tibi per præſentes indulto uti valeas, ad Beneficia hujuſmodi nullatenus estendere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper præmiſſis etiam per Nos, & alios quoſcumque quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis aliis Apoſtolicis, nec non per Nos in contrarium editis, & edendis Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac Cancellariæ Apoſtolicæ regulis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum tenores, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, hac vice ad effectum præſentium tantum ſpecialiter, & ex-

preſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Decreta Concilii Tridentini, & Conſtitutiones Apoſt. in hujuſmodi collationibus ſervanda.

§.5. Volumus autem, quod tam Parochiales Eccleſiæ, & alia Curata, quam cætera Beneficia omnia juxta formam, & tenorem decretorum Sacri Concilii Tridentini ſuper hoc editorum perſonis dignis, & idoneis, etiam quæ prius profeſſionem fidei juxta literarum fe. re. Pii Papæ IV. Prædeceſſoris Noſtri deſuper editarum formam emittere omnino teneantur, ſuper quo tuam Conſcientiam oneramus, conferre debeas, aliter collationes nullæ ſint.

Infra ſex Menſes literæ Apoſtolicæ expediendæ.

§.6. Quodque ii, quibus Beneficia aliqua hujuſmodi vigore præſentium contuleris, infra ſex menſes a die illis factæ eorumdem Beneficiorum proviſionis computan., novas proviſiones ſuper beneficiis hujuſmodi a Nobis impetrare, & literas Apoſtolicas deſuper in totum expedire, ac Jura Cameræ Apoſtolicæ propterea perſolvere omnino teneantur, poſſintque per alios ab eadem Sede libere impetrari. Et inſuper in literis proviſionis, quæ de ipſis Beneficiis ſic reſervatis, vel affectis per te vigore præſentium fierit, decretum hujuſmodi exprimi debeat, alioquin Proviſiones hujuſmodi ſimiliter nullius ſint roboris, vel momenti.

Dat. die 10. Martii 1612. An. VII.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 10. Martii 1612. Pontificatus Noſtri Anno Septimo.

CXCIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Facultas Nuncio ad Præpoſitum, Decanum, Capitulum, & Canonicos Eccleſiæ Saliſburgen. inquirendi de fide, vita, & moribus Marci electi ipſius Eccleſiæ Saliſburgenſis Archiepiſcopi.

Dilecto filio Magiſtro Antonio Diaz in utraque Signatura noſtra Referendario ad dilectos etiam filios Præpoſitum, Decanum, Capitulum, & Canonicos Eccleſiæ Saliſburgen., Nuncio noſtro.

PAULUS PAPA QUINTUS

Dilecte fili, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Marcus Altaemps in Archiep. Saliſburgenſem eligitur.

§.1. CUm, ſicut accepimus, nuper Eccleſia Saliſburgen. certo, quem præſentibus pro expreſſo haberi volumus, modo Paſtoris ſolatio deſtituta, dilecti etiam filii Decanus, Capitulum, & Canonici dictæ Eccleſiæ, qui electionem futuri Archiepiſcopi in caſu vacationis prædictæ conceſſimus, & indulſimus, in unum legitime congregati, dilectum pariter filium Marcum ex Comitibus ab Altaemps ejuſdem Eccleſiæ Canonicum in Archiepiſcopum canonicè elegerunt.

Commiſſio, de qua in rubrica.

§.2. Nos de tua fide, prudentia, doctrina, & morum probitate plurimam in Domino fiduciam habentes, tibi munus inſtructionis, examinis, & inquiſitionis de fide, vita, moribus, doctrina, & prudentia, aliiſque perſonalibus qualitatibus dicti Marci electi, nec non de Eccleſiæ Saliſburgen. ſtatu, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium committimus.

Facultatum neceſſariarum conceſſio.

§.3. Dantes tibi plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem omnia, & ſingula, quæ ad inſtructionem, examen, & inquiſitionem hujuſmodi juxta ſacrorum canonum diſpoſitionem requiruntur faciendi, & profeſſionem fidei dicti Marci electi, ſervata tamen in omnibus forma literarum fel. rec. Gregorii Papæ XIII. Prædeceſſoris noſtri deſuper editarum recipiendi.

Derogatio contrariorum

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non dictæ Eccleſiæ etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eidem Eccleſiæ, illiuſque Præſuli, Capitulo, & Canonicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, & cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 30. Martii 1612. An. VII.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 30. Martii 1612. Pontificatus noſtri Anno VII.

CXCIV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Facultas Nuncio Saliſburgenſi ſuſpendendi quædam ſtatuta a Capitulo, & Canonicis ipſius Eccleſiæ Saliſburgenſis edita.

Dilecto filio Magiſtro Antonio Diaz in utraque Signatura noſtra Referendario, noſtro, & Sedis Apoſtolicæ apud dilectos etiam filios Præpoſitum, Decanum, & Capitulum, & Canonicos Eccleſiæ Saliſburgenſis Nuncio.

PAULUS PAPA QUINTUS

Dilecti filii, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Eccleſia Saliſburgen. vacante Capitulum nonnulla ſtatuta ediderat.

§.1. CUm, ſicut accepimus, nuper Eccleſia Saliſburgen., per ceſſionem regiminis, & adminiſtrationis Venerabilis Fratris Wolſfangi Archiepiſcopi nuper Saliſburgenſis in manibus tuis ſponte factam, & per te, auctoritate a Nobis tibi attributa, admiſſam vacante, dilecti etiam filii Præpoſitus, Decanus, & Capitulum, & Canonici dictæ Eccleſiæ ante electionem certa ſtatuta, conventiones, ſeu pacta, aut Capitula fecerint, & juraverint, ac illis ſe ſubſcripſerint, quæ nonnulla præjudicialia juriſdictioni pro tempore exiſtenti Archiepiſco-

piſcopo Salisburgenſi competenti, & forſan alia ſacris Canonibus contraria continent.

Committitur Nuncio Apoſtolico, ut ea reſcindat, vel ſuſpendat.

§. 2. Nos, quibus omnium Eccleſiarum, & ſacrorum Canonum commiſſa eſt cuſtodia, ex noſtri apoſtolatus officio, Tibi per præſentes committimus, & mandamus, ut ſi ita tibi videbitur, & in Domino expedire judicaveris, ſtatuta, conventiones, ſeu pacta, aut Capitula hujuſmodi, illorumque effectum, donec, & quouſque a Nobis viſa, examinata, & quid deſuper decernendum erit, a Nobis, & Apoſtolica Sede decretum fuerit, auctoritate noſtra Apoſtolica ſuſpendas, & ad illorum obſervationem tam electum Salisburgen., quam Præpoſitum, Decanum, Capitulum, & Canonicos prædictos, & alios quoſcumque minime teneri decernas, ac quatenus opus ſit, quæcumque juramenta per eos deſuper præſtita, ad effectum præmiſſum relaxes, ſeu ſuſpendas, vel ſi etiam opus eſſe duxeris, eadem ſtatuta, conventiones, ſeu pacta, aut capitula, reliquis ejuſdem Eccleſiæ ſtatutis in ſuo robore permanſuris, dicta auctoritate, caſſes, irrites, & annulles, viribuſque, & effectu evacues, aut aliàs mandes, ſtatuas, & decernas.

Conceſſis ad id neceſſariis facultatibus.

§. 3. Nos enim tibi ſuper præmiſſis, Electo, Præpoſito, Decano, Capitulo, & Canonicis prædictis, & quibuſvis aliis etiam per ſententias, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas inhibendi, aliaque præmiſſa in eiſdem, & circa ea quomodolibet neceſſaria faciendi, dicendi, gerendi, exercendi, & exequendi, plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem, eadem apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, concedimus, & impertimur.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non dictæ Eccleſiæ etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis eidem Eccleſiæ, illiuſque Præſuli, Capitulo, & quibuſvis aliis perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis: Quibus omnibus etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio habenda eſſet, eorum omnium, & ſingulorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 14. Aprilis 1612. An. VII.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 14. Aprilis 1612. Pontificatus noſtri Anno VII.

CXCV.

Monetur Archiepiſcopus Electus Salisburgenſis, ne quædam pacta, ſeu conventiones per Capitulum, & Canonicos Salisburgen. initas, aut juramento firmatas obſervet.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Dilecto filio Marco Electo Salisburgen.

PAULUS PAPA QUINTUS

Dilecte fili, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Capitulum ſtatuta nonnulla juriſdictioni Archiepiſcopi præjudicialia edit.

§. 1. Cum, ſicut accepimus, dilecti filii Præpoſitus, Decanus, Capitulum, & Canonici Eccleſiæ Salisburgen. antequam ad electionem novi Archiepiſcopi, per quam tu electus fuiſti, devenirent, certa ſtatuta, pacta, conventiones, ſeu Capitula fecerint, ac juramento illa obſervare promiſerint, in quibus nonnulla juriſdictioni Archiepiſcopi Salisburgen. præjudicialia, & forſan alia ſacris Canonibus contraria continentur, tuque inter cæteros Canonicos ad illa obſervanda juramento ſimiliter te obſtrinxeris.

Admonitio, de qua in rubrica.

§. 2. Nos pro paſtoralis officii noſtri debito, tecum, quem paterna charitate diligimus, paterne etiam agere volentes, ex corde in Domino te hortamur, ut prædicta ſtatuta, pacta, conventiones, ſeu Capitula adverſus ſacros Canones inita, decreta, & etiam jurata, non immemor, quod prædicti ſacri Canones ſtatuant minime obſerves, nec jures, id quod, & tuo officio conſentaneum, & Nobis pergratum erit.

Dat. die 14. Aprilis 1612. An. VII.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 14. Aprilis 1612. Pontificatus noſtri Anno VII.

CXCVI.

Mandatum eidem Electo Archiepiſcopo ſuper eadem.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Dilecto filio Marco Electo Salisburgen.

PAULUS PAPA QUINTUS.

Dilecte fili, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Facti ſeries.

§. 1. Ad Apoſtolatus Noſtri audientiam pervenit, quod nuper dilecti filii Præpoſitus, Decanus, Capitulum, & Canonici Eccleſiæ Salisburgen., ex cujus gremio tu etiam eras, antequam ad electionem futuri Archiepiſcopi devenirent, certa ſtatuta, conventiones, ſeu pacta, aut Capitula fecerunt, & obſervare jurarunt, juriſdictioni Archiepiſcopi Salisburgen. præjudicialia, & alia forſan continen. Sacrorum Canonum diſpoſitionibus contraria.

Mandatum Archiepiſcopo, ne adita ſtatuta juret, vel obſervet.

§. 2. Idcirco Nos pro paſtoralis officio noſtri debito a te ſerio requirimus, tibique in virtute Sanctæ obedientiæ, & ſub indi-

ſnationis noſtræ, aliiſque arbitrii noſtri pœnis diſtricte præcipimus, & mandamus ne ſtatuta, conventiones, ſeu pacta, aut Capitula hujuſmodi in aliquo obſerves, nec jures obſervare, vel illis deferes, aut ad illorum, ſeu alicujus eorum exequtionem procedas, aut procedi facias, donec a Nobis quid ſuper illis ſtatuendum ſit, matura deſuper conſultatione adhibita tibi nominatim injunxerimus.

Derogatio contrariorum

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, & aliis quibuſvis ſtatutis, & conſuetudinibus dictæ Eccleſiæ etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis conceſſis, confirmatis, & approbatis, nec non etiam juramento, pro dictorum ſtatutorum conventionum, ſeu pactorum, aut Capitulorum obſervatione a te præſtito, quod ad hunc effectum harum ſerie ſuſpendimus, & pro ſuſpenſo haberi volumus, & declaramus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 14. Aprilis 1612. An. VII.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 14. Aprilis 1612. Pontificatus noſtri Anno VII.

CXCVII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Committitur Nuncio Apoſtolico, ut juramentum a Capitulo Salisburgen. præſtitum pro obſervatione prædictorum Statutorum relaxet.

Dilecto filio Magiſtro Antonio Diaz in utraque Signatura Noſtra Referendario, Noſtro, & Apoſtolicæ Sedis, ad dilectos etiam filios Præpoſitum, Decanum, Capitulum, & Canonicos Eccleſiæ Salisburgen., Nuncio.

PAULUS PAPA QUINTUS.

Dilecte fili ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Statuta per Capitulum edita, & juramentum præſtitum.

§. 1. CUM; ſicut accepimus, dum Ven. frater Wolfangus Archiepiſcopus nuper Salisburgen., Eccleſiæ Salisburgen. præeſſet, quædam Statuta a Præpoſito, Decano, & Capitulo Canonicis Eccleſiæ Salisburgen. perpetuo obſervanda edita fuerint, & dilecti etiam filii moderni Præpoſitus, Decanus, Capitulum, & Canonici dictæ Eccleſiæ illa, & certa alia Statuta, conventiones, ſeu pacta, aut Capitula per eos nuper, Sede Archiepiſcopali Salisburgen. vacante, & antequam ad electionem futuri Archiepiſcopi devenirent facta obſervare juraverint, hæc autem omnia a Sede Apoſtolica minime approbata fuerint; Et ſicut etiam accepimus in eis nonnulla Sacris Canonibus minus conformia contineantur.

Commiſſio, de qua in rub.

§. 2. Nos pro Noſtro Paſtoralis officii debito, Tibi per præſentes committimus, & mandamus, ut quæcumque juramenta per dictos Præpoſitum, Decanum, Capitulum, & Canonicos in præmiſſis quomodolibet præſtita quatenus opus ſit, auctoritate Apoſtolica relaxes, eoſque, & quemlibet eorum ad Statutorum, conventionum, pactorum, & Capitulorum hujuſmodi obſervationem minime teneri dicta auctoritate declares.

Derogatio contrariorum

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac prædictis, & aliis quibuſcumque dictæ Eccleſiæ Statutis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis eidem Eccleſiæ, illiuſque Præſuli, Capitulo, Canonicis, & quibuſvis aliis perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 12. Maii 1612. An. VII.

Datum Romæ apud S. Marcum, ſub Annulo Piſcatoris die 12. Maii 1612. Pont. Noſtri Anno Septimo.

CXCVIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Sigiſmundo III. Poloniæ Regi facultas conceditur recipiendi ſubſidium ab Eccleſiaſticis Regni ſponte oblatum pro bello contra Moſchos.

Chariſſimo in Chriſto filio Noſtro Sigiſmundo Poloniæ, & Sueciæ Regi Illuſtri.

PAULUS PAPA QUINTUS.

Chariſſime in Chriſto fili noſter ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Pro bello contra Moſcos eccleſiaſtici Regni Poloniæ aliquod ſubſidium Regi præſtare promittunt.

§. 1. EX majeſtatis tuæ literis nuper cognovimus, quod cum ſuſcepti a Te belli in Moſcovia rationes poſtulent, ut cum novis copiarum ſupplementis eo proficiſcaris, nutantibus, ac partim etiam rebellantibus Moſchis, feliceſque progreſſus tuos Catholicæ Religionis hoſtibus impedire adnitentibus, regiæque vires exhauſtæ, & opes aciſæ ſint, dilecti filii Clerus Regni Poloniæ, ſubſidii nomine, aliquam pecuniæ ſummam, eidem Majeſtati tuæ, noſtro videlicet ad hoc, & Apoſtolicæ Sedis accedente conſenſu, conferre ſponte volunt.

Hoc ſibi permitti petit Sigiſmundus Rex.

§. 2. Cum autem propter lateranenſe Concilium, nec non diverſas alias Canonicas, & Apoſtolicas Conſtitutiones ſub diverſis cenſuris, & pœnis caveatur. expreſſe ne, Reges, Principes, & alii Potentatus ab Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, & aliis perſonis Eccleſiaſticis etiam ſponte offerentibus, aliquam pecuniarum ſummam, ſive ſubventio-

Digitized by Google

tionem recipiant; Nobis propterea humiliter ſupplicaſti, ut præmiſſis noſtram, & hujus S. Sedis auctoritatem interponere dignaremur.

Permittit Pontifex.

§. 3. Nos hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ſubſidio hujuſmodi ſponte tamen per Archiepiſcopos, Epiſcopos, Abbates, & alias Eccleſiaſticas perſonas pro una vice, & ſumma, quæ eis videbitur tantum tribuendo, noſtram, & dictæ Sedis auctoritatem interponimus per præſentes.

Eccleſiaſticis illud elargiendi, Regiiſque Miniſtris recipiendi, ſine cenſurarum incurſu tribuit facultatem.

§. 4. Et nihilominus Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, & aliis Eccleſiaſticis perſonis prædictis, ut aliquam pecuniæ ſummam hujuſmodi ſemel tantum, ut ſupra conferendam perſolvere, ac Majeſtas tua, tuique Miniſtri prædicti petere, & recipere, abſque conſcientiæ ſerupolo, ac cenſurarum, & pœnarum prædictarum incurſu libere, & licite poſſint, concedimus, & indulgemus, ipſoſque Archiepiscopos, Epiſcopos, Abbates, & alias perſouas Eccleſiaſticas, & earum ſingulas, quatenus ipſi dictam pecuniæ ſummam promiſerint, aut ſolverint, nec non eamdem Majeſtatem tuam, & tuos Miniſtros prædictos ſi illam jam receperint, ab omnibus, & ſingulis cenſuris, & pœnis propterea quomodolibet incurſis eadem auctoritate abſolvimus, & abſolutos fore cenſemus, & declaramus.

Contraria tollit.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nec non Eccleſiarum, Monaſteriorum, & Beneficiorum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, ac exemptionibus, immunitatibus etiam in corpore juris clauſis, quibuſvis generaliter, vel ſpecialiter conceſſis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda ſit, & in eis caveatur expreſſe, quod per hujuſmodi clauſulas generales etiam ſpecialem mentionem importantes eis derogatum eſſe non cenſeatur, aut derogari videatur, niſi certis modo, & forma in illis expreſſis plene obſervatis. Quibus omnibus eorum tenores præſentibus pro plene expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Archiepiſcopo Gneſnenſi committitur hujuſmodi ſubſidii exactio.

§. 6. Quocirca Ven. fratri Archiepiſcopo Gneſnen, ut ad prædicti ſubſidii exactionem auctoritate noſtra Apoſtolica per perſonas Eccleſiaſticas, & non alias eum a Majeſtate tua fuerit requiſitus, procedat, invocato etiam ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis, tenore præſentium committimus, & mandamus, eidemque eamdem exactionem faciendi facultatem damus.

Exceptis tamen pauperibus.

§. 7. Volumus autem, ut pauperes Clerici, qui in redditibus non haberent niſi victum neceſſarium, ad contribuendum minime compellantur.

Præſentium tranſumptis credi jubet.

§. 8. Præterea volumus præſentium tranſumptis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eamdem prorſus fidem in Iudicio, & extra in omnibus, & per omnia adhiberi, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi furent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Marcum ſub Annulo Piſcatoris die prima Junii 1612. Pontificatus Noſtri Anno Octavo.

Dat. die 1. Junii 1612. An. VIII.

C X C I X.

Confirmatio Concordiæ initæ inter Regem Catholicum Adminiſtratorem Militiæ Beatæ Mariæ de Monteſia, & Præceptorem de Onda, ac Univerſitatem Oppidi de Onda Dertuſen. Diœceſis ſuper quadam Juriſdictione.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Ven. fratri Antonio Archiepiſcopo Capuan. Noſtro, & Sedis Apoſtolicæ in Regnis Hiſpaniarum Nuncio.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ven. frater ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Proœmium.

EX iniuncto Nobis deſuper Apoſtolicæ ſervitutis officio piorum locorum quorumlibet, & maxime Regularium utilitati, & commodis intendentes, ea quæ propterea inter fideles quoslibet, ſemotis litium anfractibus, concorditer facta fuiſſe dicuntur, ut firma, & illibata perpetuo perſiſtant, libenter cum a nobis petitur, mandamus Apoſtolico patrocinio roborari.

Ad ſopiendas controverſias inter Præceptorem, & Univerſitatem Oppidi de Onda.

§. 1. Exhibita ſiquidem Nobis nuper pro parte chariſſimi in Chriſto filii noſtri Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici, qui Adminiſtrator perpetuus Militiæ Beatæ Mariæ de Monteſia, & Sancti Georgii de Alfama auctoritate Apoſtolica deputatus exiſtit, ac dilectorum filiorum moderni Præceptoris Præceptoriæ Oppidi de Onda dictæ Militiæ Dertuſen. Diœceſis, ac Univerſitatis, & hominum ejuſdem Oppidi petitio continebat, quod cum hactenus graves, & variæ lites inter Philippum Regem, uti Adminiſtratorem Militiæ hujuſmodi, ac Præceptorem ex una, nec non Univerſitatem, & homines prædictos ex altera partibus, alioſque forſan litium conſortes ſuper quibuſdam Juriſdictionibus civilibus, & maxime ea, quam *Alphonſinam* vulgo vocant in illis partibus, variiſque juribus, quorum aliqua ad Præceptorem pro tempore exiſtentem dictæ Præceptoriæ ſpectabant, videlicet electio unius ex pluribus a Populo deputatis, pro officio Prætoris, ſeu ut dicunt in illis partibus juſtitiæ civilis, ac graduandi, ſive gradatim per ordinem eligendi juratos, alioſque Officiales, alia vero idem Præceptor ad ſe licet pluries ſuper illis condemnatus fuerit, ſpectare prætendebat, rebuſque aliis in actis cauſæ, & cauſarum hujuſmodi latius deductis, ortæ fuerint, & aliquæ, etiam de præſenti in ſupremo Regio Conſilio indeciſæ pendeant.

§. 2. Præ-

Partes ad quamda... C. cordiam devene...

§. 2. Præceptor, ac Univerſitas, & homines prædicti exceſſivis ſumptibus, quos paſſi ſunt, parcere, ac tam iidem, quam dictus Philippus Rex conditionem dictæ Præceptoriæ meliorem efficere cupientes, ad infraſcriptam inter ſe ſub noſtro, & Sedis Apoſtolicæ beneplacito devenerunt tranſactionem, videlicet, quod dictus Philippus Rex tamquam Adminiſtrator Militiæ prædictæ omnem Juriſdictionem civilem ſupra expreſſam, uſumque, & exercitium ejuſdem, una cum Arce, Terris, ac omnibus juribus, & pertinentiis, ſalariis, pœnis, ac proventibus, & emolumentis, qui ipſe tamquam talis Adminiſtrator Militiæ, & Præceptor prædictus in eodem Oppido, illiuſque Territorio, & Diſtrictu, nec non ſuper Incolis, & Habitatoribus Oppidi hujuſmodi nunc tenent, & poſſident, ac denique omnia, & quæcumque jura, & actiones, ſeu prætenſiones, quæ habent, & ad ipſos nunc ſpectant, & pertinent, ac ſpectare, & pertinere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, etiam ratione Juriſdictionis *Alphonſinæ* hujuſmodi, ex qua parva, vel minima Juriſdictio reſultat, ex quocumque jure, via, modo, forma, titulo, cauſa, vel ratione, ex quibus omnibus Præceptor dictæ Præceptoriæ pro tempore exiſtens non ultra l. ducat. auri de Camera annuatim percipiebat, Univerſitati, & Hominibus prædictis cedere, renunciare, & transferre, ipſi vero Univerſitas, & homines in recompenſam ceſſionis, renunciationis, & translationis hujuſmodi, bona ſtabilia valoris in proprietate ſex mille, & annui redditus trecentarum librarum monetæ Valentin., quæ trecentæ libræ ſummam CCXL. ducat. auri de Camera, vel circa conſtituunt prædictæ Præceptoriæ de conſenſu, & cum interventu dicti Philippi Regis, uti Adminiſtratoris generalis Religionis prædictæ, ſeu ab eo deputati aſſignare, cum pacto retrovendendi quandocumque, ac idem Philippus Rex tamquam talis Adminiſtrator, & Præceptor prædictis omnibus, & quibuſcumque litibus, & inſtantiis occaſione prædictæ Juriſdictionis civilis, & *Alphonſinæ*, ſive illius uſus, & exercitii ubicumque motis, & pendentibus indeciſis, ac inſuper quibuſcumque articulis, & proviſionibus ab illis dependen., ac juribus, & actionibus, quæ ea occaſione quomodolibet prætendere poſſent, renunciare, prout cum effectu renunciaverunt: Univerſitas autem, & homines prædicti omnes, & ſingulas expenſas in expeditione præſentium neceſſarias de ſuorum proprio facere tenerentur, ac ſub pactis, & conditionibus tunc expreſſis licitis, & honeſtis, prout in publico deſuper confecto Inſtrumento dicitur plenius contineri.

Philippus Rex Adminiſtrator Militiæ d. Concordiam petit confirmari.

§. 3. Quare pro parte Philippi Regis, & Præceptoris, ac univerſitatis, & hominum prædictorum aſſerentium tranſactionem hujuſmodi pro terminandis litibus inter ipſos vigentibus, & ad obviandum illis, quæ frequentes, & graves ſuper præmiſſis oriri poſſent, ac pro conſervanda inter ipſos pace factam fuiſſe, illamque in evidentem dictæ Præceptoriæ ceſſiſſe, & cedere utilitatem, Nobis fuit humiliter ſupplicatum quatenus illam approbare, & confirmare, aliaſque in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Confirmat Paulus.

§. 4. Nos igitur certam de præmiſſis notitiam non habentes, ipſoſque Philippi Regem, ac Præceptorem, nec non Univerſitatem, & homines prædictos, eorumque ſingulos a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, nec non inſtrumenti prædicti tenores etiam veriores, ac dat. præſentibus pro expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, fraternitati tuæ per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ſi, & poſtquam vocatis, qui fuerint vocandi, ac juribus prædictis, illorumque circumſtantiis univerſis prius coram te ſpecificatis, de tranſactione, & jurium ceſſione cum pactis, & recompenſa prædictis, ac quod illa in evidentem dictæ Præceptoriæ ceſſerit, & cedat utilitatem tibi legitime conſtiterit, illam perpetuo approbare, & confirmare, illique inviolabilis, & Apoſtolicæ firmitatis robur adjicere, nec non omnes, & ſingulos tam juris, quam facti, & ſubſtantiales defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint ſupplere, ac tranſactionem eamdem validam, & efficacem fore, & eſſe, per eoſque, ad quos nunc ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit firmiter obſervari debere, ac quid quid ſecus ſuper his a quoquam qua vis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contingeret attentari, irritum, & inane decernere, auctoritate noſtra procures.

Obſtantia tollit.

§. 5. Non obſtantibus fe. re. Pauli II. Prædeceſſoris noſtri de rebus Eccleſiæ non alienandis, ac quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non Præceptoriæ, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis, quorum tenores præſentibus pro expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Decretum pro redemptione bonorum ad Præceptoriam pertinentium.

6. Volumus autem, quod ſi contingat dicta bona ſtabilia per Univerſitatem, & homines prædictos, ut præfertur aſſignanda, redimi, pretium inde proveniens penes aliquam ædem Sacram omnino deponi, nec inde amoveri debeat, niſi ad effectum convertendi illud in emptionem aliorum bonorum ſtabilium pro dicta Præceptoria.

Dat. die 8. Junii 1612. An. VIII.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum ſub Anuulo Piſcatoris die 8. Junii 1612. Pontificatus noſtri Anno VIII.

Con-

CC.

Ex Regeſt. in Cancel. Apoſt.

Confirmatio electionis Marci Sitici ab Altaemps in Archiepiſcopum Salisburgenſem.

PAULUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Dilecto filio Marco Sitico ex Comitibus ab Altaemps Electo Salisburgen., ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

Divina diſponente elementia cujus inſcrutabili providentia ordinationem ſuſcipiunt univerſa in Apoſtolicæ dignitatis ſpecula, meritis licet imparibus, conſtituti ad univerſas Orbis Eccleſias aciem noſtræ conſiderationis extendimus; & pro earum ſtatu ſalobriter dirigendo Apoſtolici favoris auxilium adhibemus. Sed de illis Nos propenſius cogitare convenit, quas propriis carere Paſtoribus intuemur, ut illis juxta cor noſtrum Paſtores præficiantur idonei, qui commiſſos ſibi populos per ſuam circumſpectionem providam, & providentiam circumſpectam ſalubriter dirigant, & bona Eccleſiarum ipſarum non ſolum gubernent utiliter, ſed etiam multimodis efferant incrementis.

Vacante Salisburgenſi Eccleſia,

§.1. Sane nuper, poſtquam Nos Venerabili Fratri noſtro Wolfango Theodurico Archiepiſcopo olim Salisburgen. regimini, & adminiſtrationi Eccleſiæ Salisburgen., cui tunc præerat, in manibus dilecti filii Magiſtri Antonii Diaz in otraque Signatura noſtra Referendarii, ac noſtri, & Apoſtolicæ Sedis in illis partibus Nuncii cedendi, & ipſi Antonio Nuncio ceſſionem hujuſmodi apoſtolica auctoritate admittendi, necnon dilectis filiis Capitulo dictæ Eccleſiæ ad quos electio perſonæ idoneæ in Archiepiſcopum Salisburgen., dum Eccleſia ipſa pro tempore vacat illi per Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem ad electionem hujuſmodi præficiendæ juxta concordata dodum inter Sedem præſatam, & Nationem Germanicam inita pertinere dignoſcitur ad electionem hujuſmodi procedendi facultatem ex certis rationabilibus cauſis per noſtras ſub Annulo Piſcatoris expeditas literas conceſſeramus; Cum conceſſionis, & literarum earumdem vigore Wolſangus Theodoricus Archiepiſcopos regimini, & adminiſtrationi hujuſmodi in dictis manibus ſponte, & libere ceſſiſſet, ac Antonius Nuncius ceſſionem ipſam dicta auctoritate admiſiſſet, Eccleſia hujuſmodi per ceſſionem eamdem Paſtoris ſolatio deſtituta Capitulum præfati pro futuri Archiepiſcopi Salisburgen. electione celebranda vocatis omnibus, qui voluerant, potoerant, & debuerant electioni hujuſmodi commode intereſſe, die ad eligendum præfixa, ut moris eſt, convenientes in unum te tunc ipſius Eccleſiæ Canonicum de Nobili, & Comitum genere procreatum, & in Subdiaconatus ordine a nonnullis annis conſtitutum, & ad docendum alios idoneum in eorum, & dictæ Eccleſiæ ſic vacantis Archiepiſcopum concorditer elegerunt: Tuque electioni hujuſmodi illius tibi præſentato decreto conſenſiſti, & deinde Electionis hujuſmodi negocium proponi feciſti in Conſiſtorio coram Nobis, petens illam dicta auctoritate confirmari in his omnibus ſtatutis a jure temporibus obſervatis,

Capitulum Marcum Siticum ab Altaemps in Archiepiſcopum eligit.

§.2. Nos igitur electionem eamdem, nec non idoneitatem, & merita perſonæ tuæ examinari fecimus, & quia invenimus electionem ipſam de eadem perſona tua, cui apud Nos de literarum ſcientia, vitæ munditia, honeſtate morum, ſpiritualium providentia, & temporalium circumſpectione, aliiſque virtutum donis fide digna teſtimonia perhibentur, fuiſſe canonice celebratam, illam de Fratrum noſtrorum conſilio dicta auctoritate approbamus, & confirmamus: Teque eidem Eccleſiæ in Archiepiſcopum præficimus, & Paſtorem: curam, & adminiſtrationem ipſius Eccleſiæ Salisburgen. tibi in ſpiritualibus, & temporalibus plenarie committendo in illo, qui dat gratias, & largitur præmia: confidentes, quod dirigente Domino actus tuos præfata Eccleſia Salisburgen. per tuæ circumſpectionis induſtriam, & ſtudium fructuoſum regetur utiliter, & proſpere dirigetur: ac grata in eiſdem ſpiritualibus, & temporalibus ſuſcipiat incrementa.

Pabulus electionem confirmat.

§.3. Jugum igitur Domini tuis impoſitum humeris prompta devotione ſuſcipiens curam, & adminiſtrationem præfatas ſic ſollicite geras, & fideliter exequaris, quod Eccleſia Salisburgen. Gubernatori provido, & fructuoſo adminiſtratori gaudeat ſe commiſſam. Tuque præter æternæ retributionis premiom noſtram, & Apoſtolicæ Sedis benedictionem, & gratiam exinde uberius conſequi merearis.

Electumque hortatur eam Eccleſiam feliciter regat.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo duodecimo, quarto decimo Kalendas Julii, Pontificatus noſtri Anno Octavo.

Dat. die 18. Junii 1612. An. VIII.

Idem Marcos Siticus a quibuſcumque cenſuris abſolvitur.

PAULUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Dilecto filio Marco Sitico ex Comitibus ab Altaemps Canonico Salisburgen. ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Apoſtolicæ Sedis conſueta clementia, ne diſpoſitiones per eam de Metropolitanis Eccleſiis pro tempore factæ valeant quomodolibet impugnari, ſed perſonæ ad eas promovendæ illis puro corde, & ſecura conſcientia præſidere poſſint, remedia, pro ut convenit adhibet opportuna.

§.1. Cum itaque Nos hodie electionem de

Digitized by Google

de perſona tua in Archiepiſcopum Salisburgen. Eccleſia ipsà tunc certo modo Paſtoris ſolatio deſtituta canonice celebratam de fratrum noſtrorum conſilio Apoſtolica auctoritate approbari, & confirmari; Teque illi in Archiepiſcopum, & Paſtorem præficere intendamus. Nos ne ſi forſan aliquibus ſententiis, cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis ligatus ſis, approbatio, confirmatio, & præfectio præfatæ valeant, propterea quomodolibet invalidæ reputari, providere volentes, Te a quibuſvis ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ſi qoibus quomodolibet innodatus ſis, ad hoc dumtaxat, ut approbatio, confirmatio, & præfectio præfatæ, nec non ſingulæ literæ deſuper conficiendæ ſuum ſortiantur effectum, dicta Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, abſolvimus, & abſolutom fore nunciamus.

Derogatio contrariorum. §. 2. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac dictæ Eccleſiæ Salisburgen., etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Clauſula. §. 3. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtræ abſolutionis, & nunciationis infringere, vel ei auſu temerario contrahire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die annoque eiſdem. Datum Romæ apud S. Marcum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo, duodecimo, quatuordecimo kalendas Julii Pont. Noſtri Anno octavo.

Epiſcopus Suffraganeos hortatur, ut Electo Salisburgen. obſequium, & obedientiam præſtent.

PAULUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI,

Venerabilibus Fratribus univerſis ſuffraganeis Eccleſiæ Salisburgen., ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Electionem, confirmationemque præfatas recenſet. §. 1. HOdie ſiquidem electionem de perſona Dilecti filii Marci Sitici electi Salisburgen. in Archiepiſcopum Salisburgen. per dilectos filios Capitulum, & Eccleſiæ Salisburgen., Eccleſia ipſa certo tunc expreſſo modo paſtoris ſolatio deſtituta canonice celebratam, de fratrum noſtrorum conſilio Apoſtolica auctoritate approbavimus, & confirmavimus, Ipſumque illi, in Archiepiſcopum præfecimus, & Paſtoralem curam, regimen, & adminiſtrationem ipſius Eccleſiæ Salisburgen. ſibi in ſpiritualibus, & temporalibus plenarie committendo, prout in noſtris inde confectis literis plenius continetur.

Monetque ſuffraganeos Epiſcopos, ut ei obediant. §. 2. Quo circa Univerſitatem veſtram monemus, & hortamur attente, vobis per Apoſtolica ſcripta mandantes, quatenus eidem Marco Sitico Archiepiſcopo Electo, tamquam membra capiti obſequentes exhibeatis ei obedientiam, & reverentiam debitas, & devotas; Ita quod mutua inter vos, & ipſum gratia gratos ſortiatur effectus: Noſque devotionem veſtram poſſimus propterea in Domino condignis actibus merito commendare.

Dat. die annoque eiſdem. Datum Romæ apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo, duodecimo, quartodecimo kalendas Julii Pont. Noſtro Anno octavo.

Ad Matthiam Imperatorem in idem Argumentum.

PAULUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Chariſſimo in Chriſto filio Matthiæ Hungariæ Regi in Romanorum Imperatorem Electo ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Procemium. GRatiæ divinæ premium, & humanæ laudis præconium acquiritur, ſi per ſæculares Principes Eccleſiarum Prælatis, præſertim Pontificali dignitate præditis opportuni favoris præſidium, & honor debitus impendatur.

Facti ſeries. §. 1. Hodie ſiquidem electionem de perſona Dilecti filii Marci Sitici Electi Salisburgen. in Archiepiſcopum Salisburgen. per Dilectos filios Capitulum Eccleſiæ Salisburgen., Eccleſia ipſa certo tunc expreſſo modo Paſtoris ſolatio deſtituta canonice celebratam, de fratrum noſtrorom conſilio Apoſtolica auctoritate approbavimus, & confirmavimus; Ipſumqoe illi in Archiepiſcopum præfecimus, & Paſtoralem curam, regimen, & adminiſtrationem ipſius Eccleſiæ Salisburgen. ſibi in ſpiritualibus, & temporalibus plenarie committendo, prout in noſtris inde confectis literis plenius continetur.

Ad hortatio ad Matthiam ut novo Archiepiſcopo praſto ſit. §. 2. Cum itaque; Fili chariſſime, ſit virtutis opus Dei Miniſtros benigno favore proſequi, ac eos verbis, & operibus pro Regis Æterni gloria venerari, Majeſtatem tuam Regiam rogamus, & hortamur attente, quatenus eumdem Marcum Siticom Electum, & præfatam Eccleſiam ſuæ curæ commiſſam habens pro noſtra, & Sedis Apoſtolicæ reverentia propenſius commendatos in ampliandis, & conſervandis juribus ſuis, ſic eos tui benigni favoris auxilio proſequaris, quod ipſe Marcus Siticus Electus tuæ celſitudinis fultus præſidio in commiſſo ſibi curæ Paſtoralis officio poſſit, Deo propitio proſperari, ac Tibi exinde a Domino perennis vitæ premium, & a Nobis condigna proveniat actio gratiarum.

Dat. die annoque eiſdem. Datum Romæ apud S. Marcum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo, duodecimo, quartodecimo kalendas Julii Pont. Noſtri Anno octavo.

Ca-

Secret. Brev. Cancel. Apoſt.

Capitulo Salisburgen. in idem Argumentum.

PAULUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Dilectis filiis Capitulo Eccleſiæ Salisburgen. ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Electionem factam recenſet.

HOdie Electionem de perſona dilecti filii Marci Sitiei Electi Salisburgen. in Archiepiſcopum Salisburgen. per vos, Eecleſia veſtra Salisburgen. certo tunc expreſſo modo Paſtoris ſolatio deſtituta, canonice celebratam de Fratrum noſtrorum conſilio apoſtolica auctoritate approbavimus, & confirmavimus; Ipſumque illi in Archiepiſcopum præfecimus, & Paſtorem, curam, regimen, & adminiſtrationem ipſius Eccleſiæ Salisburgen. ſibi in ſpiritualibus, & temporalibus plenarie committendo, prout in noſtris inde confectis literis plenius continetur. Quocirca diſcretioni veſtræ per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus eidem Marco Sitieo Archiepiſcopo Electo, tamquam Patri, & Paſtori animarum veſtrarum intendentes, etiam exhibentes ſibi obedientiam, & reverentiam debitas, & devotas ejus ſalubria monita, & mandata ſuſcipiatis, humiliter, efficaciter adimplere curetis, alioquin ſententiam, quam idem Marcus Sitieus Archiepiſcopus Electus rite tulerit in rebelles ratam habebimus, & faciemus auctore Domino, uſque ad ſatisfactionem condignam inviolabiliter obſervari.

Capitulum ad obedientiam ſuo Paſtori debitam hortatur.

Dat. die 15. Junii 1612. An. VIII.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo duodecimo, quartodecimo, Kalendas Julii Pontificatus Noſtri Anno octavo.

Ibid.

In idem Argumentum Clero, & Populo Salisburgen.

PAULUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Dilectis filiis Clero Civitatis, & Diœceſis Salisburgen. ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

HOdie electionem de perſona dilecti Filii Marci Sitici Electi Salisburgen. in Archiepiſcopum Salisburgen. per dilectos Filios Capitulum Eccleſiæ Salisburgen., Eccleſia ipſa certo tunc expreſſo modo Paſtoris ſolatio deſtituta canonice celebratam de Fratrum noſtrorum conſilio Apoſtolica auctoritate approbavimus, & confirmavimus, ipſumque illi in Archiepiſcopum præfecimus, & Paſtorem, curam, regimen, & adminiſtrationem ipſius Eccleſiæ Salisburgen. ſibi in ſpiritualibus, & temporalibus plenarie committendo, prout in noſtris inde confectis literis plenius continetur. Quocirca diſcretioni veſtræ per apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus eumdem Marcum Sitieum Archiepiſcopum Electum, tamquam Patrem, & Paſtorem animarum veſtrarum grato admittentes honore, & exhibentes ſibi obedientiam, & reverentiam debitas, ejus ſalubria monita, & mandata ſuſcipiatis humiliter, & efficaciter adimplere curetis, alioquin ſententiam, quam idem Marcus Sitieus Archiepiſcopus Electus rite tulerit in rebelles, ratam habebimus, & faciemus auctore Domino uſque ad ſatisfactionem condignam inviolabiliter obſervari.

Dat. die anque eiſdem

Datum Romæ apud S. Marcum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo duodecimo, quartodecimo Kalendas Julii Pontificatus noſtri Anno Octavo.

In idem argumentum Clero, & Populo Salisburgen.

PAULUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Dilectis filiis Populo Civitatis, & Diœceſis Salisburgen., ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

HOdie electionem de perſona dilecti filii Marci Sitiei Electi Salisburgen. in Archiepiſcopum Salisburgen. per dilectos filios Capitulum Eccleſiæ Salisburgen., Eccleſia ipſa certo tunc expreſſo modo Paſtoris ſolatio deſtituta, canonice celebratam de Fratrum noſtrorum conſilio apoſtolica auctoritate approbavimus, & confirmavimus, ipſumque illi in Archiepiſcopum præfecimus, & Paſtorem, curam, regimen, & adminiſtrationem ipſius Eccleſiæ Salisburgen. ſibi in ſpiritualibus, & temporalibus plenarie committendo, prout in noſtris inde confectis literis plenius continetur. Quocirca Univerſitatem veſtram monemus, & hortamur attente vobis per apoſtolica ſcripta mandantes, quatenus eumdem Marcum Sitieum Electum tamquam Patrem, & Paſtorem animarum veſtrarum devote ſuſcipientes, & debita honorificentia pertractantes, ejus monitis, & mandatis ſalubribus humiliter intendatis. Ita quod idem Marcus Siticus Electus in vobis devotionis filios, & vos in eo per conſequens Patrem benevolum inveniſſe gaudeatis.

Dat. die anque eiſdem

Datum Romæ apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo duodecimo, quartodecimo Kalendas Julii, Pont. noſtri Anno Octavo.

Vaſſallis Eccleſiæ Salisburgenſis, ut illi debita ſervitia, & jura exhibeant.

PAULUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Dilectis filiis univerſis Vaſſallis Eccleſiæ Salisburgen. ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

HOdie electionem dilecti filii Marci Sitiei Electi Salisburgen. in Archiepiſcopum

pum Salisburgen. per dilectos filios Capitulum Eccleſiæ Salisburgen., Eccleſia ipſa certo tunc expreſſo modo Paſtoris ſolatio deſtituta, canonice celebratam de Fratrum noſtrorum conſilio apoſtolica auctoritate approbavimus, & confirmavimus, ipſumque illi in Archiepiſcopum præfecimus, & Paſtorem, curam, regimen, & adminiſtrationem ipſius Eccleſiæ Salisburgen. ſibi in ſpiritualibus, & temporalibus plenarie committendo, prout in noſtris inde confectis literis plenius continetur. Quocirca univerſitati veſtræ per Apoſtolica ſcripta mandamus quatenus eumdem Marcum Siticum Electum devote ſuſcipientes, & fidelitatem debitam, & conſueta ſervitia, & jura ſibi à vobis debita integre exhibere ſtudeatis, alioquin ſententiam, ſive pœnam, quam idem Marcus Siticus Electus rite tulerit in rebelles, ratam habebimus, & faciemus auctore Domino uſque ad ſatisfactionem condignam inviolabiliter obſervari.

Dat. die annoque eiſdem

Datum Romæ apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo duodecimo, quartodecimo Kalendas Julii, Pontificatus noſtri Anno Octavo.

Marco Sitico Electo Salisburgen. facultas conceditur munus Conſecrationis a quocumque ſibi beneviſo Epiſcupo ſuſcipiendi.

PAULUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Dilecto filio Marco Sitico Electo Salisburgen. ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Electionem, confirmationemque recenſet.

CUm Nos pridem electionem de perſona tua in Archiepiſcopum Salisburgen. per dilectos filios Capitulum Eccleſiæ Salisburgen., Eccleſia ipſa tunc certo modo Paſtoris ſolatio deſtituta, canonice celebratam de Fratrum noſtrorum conſilio apoſtolica auctoritate approbaverimus, & confirmaverimus, Teque illi in Archiepiſcopum præfecerimus, & Paſtorem, curam, regimen, & adminiſtrationem ipſius Eccleſiæ Salisburgen. tibi in ſpiritualibus, & temporalibus plenarie committendo, prout in noſtris inde confectis literis plenius continetur.

Facultatem concedit, de qua in rubrica, injuncto onere juramentum præſtandi.

§. 2. Nos ad ea, quæ ad tuæ commoditatis augmentum cedere valeant, favorabiliter intendentes, tuis in hac parte ſupplicationibus inclinati, Tibi poſtquam Preſbyter fueris, ut a quocumque, quem malueris, catholico antiſtite gratiam, & communionem Sedis Apoſtolicæ habente, accitis, & in hoc illi aſſiſtentibus duobus, vel tribus aliis catholicis Epiſcopis ſimiles gratiam, & communionem habentibus, munus conſecrationis recipere valeas, ac eidem antiſtiti, ut recepto prius per eum a Te noſtro, & Romanæ Eccleſiæ fidelitatis debitæ ſolito juramento juxta formam præſentibus adnotatam munus præfatum auctoritate noſtra impendere libere Tibi poſſit, plenam, & liberam earumdem tenore præſentium concedimus facultatem.

Sub pœnis hic expreſſis.

§. 3. Volumus autem, & eadem auctoritate ſtatuimus, atque decernimus, quod ſi non recepto prius a Te per ipſum Antiſtitem præfato juramento idem Antiſtes munus hujuſmodi Tibi impendere, & Tu illud ſuſcipere præſumpſeritis, idem Antiſtes a Pontificalis officii exercitio, & tam ipſe, quam Tu ab adminiſtratione tam ſpiritualium, quam temporalium Eccleſiarum veſtrarum ſuſpenſi ſitis eo ipſo. Præterea etiam volumus, quod formam juramenti hujuſmodi a Te tunc præſtiti Nobis de verbo ad verbum per tuas patentes Literas tuo Sigillo munitas per proprium Nuncium quantocitius deſtinare procures.

Forma juramenti fidelitatis.

§. 4. Forma autem juramenti, quod præſtabis hæc eſt — Ego Marcus Siticus Electus Salisburgen. ab hac hora in antea fidelis, & obediens ero Beato Petro, Sanctæque Apoſtolicæ Romanæ Eccleſiæ, ac Dño noſtro D. Paulo PP. V. ſuiſque Succeſſoribus canonice intrantibus, non ero in conſilio, aut conſenſu, vel facto, ut vitam perdant, aut membrum, ſeu capiantur mala captione, aut in eos violenter manus quomodolibet ingerantur, vel injuriæ aliquæ inferantur quovis quæſito colore: Conſilium vero, quod mihi credituri ſunt per ſe, aut Nuncios, ſeu literas ad eorum damnum me ſciente nemini pandam: Papatum Romanum, & Regalia Sancti Petri adjutor eis ero ad retinendum, & defendendum contra omnem hominem: Legatum Apoſtolicæ Sedis in eundo, & redeundo honorifice tractabo, & in ſuis neceſſitatibus adjuvabo: jura, honores, privilegia, & auctoritatem Romanæ Eccleſiæ Domini noſtri Papæ, & Succeſſorum præfatorum conſervare, & defendere, augere, & promovere curabo: Non ero in conſilio, facto, vel tractatu, in quibus contra ipſum Dominum noſtrum, vel eamdem Romanam Eccleſiam aliqua ſiniſtra, vel præjudicialia perſonaliter juris, honoris, ſtatus, & poteſtatis eorum machinentur, & ſi talia a quibuſcumque procurari novero, vel tractari, impediam hoc poſſe, & quantocitius potero commode ſignificabo eidem Domino noſtro, vel alteri, per quem ad ipſius notitiam poterit pervenire: Regulas, Sanctorum Patrum decreta, ordinationes, ſententias, diſpoſitiones, reſervationes, proviſiones, & mandata Apoſtolica totis viribus obſervabo, & faciam ab aliis obſervari: Hæreticos, Schiſmaticos, & Rebelles Domino noſtro, & Succeſſoribus præfatis pro poſſe perſequar, & impugnabo: Vocatus ad Synodum veniam, niſi præpeditus fuero canonica præpeditione: Apoſtolorum limina ſingulis quatriennis perſonaliter, & per me ipſum viſitabo, & Domino Noſtro, & Succeſſoribus præfatis rationem reddam de toto meo Paſtorali officio, & de rebus omnibus ad meæ Eccleſiæ Statum, ad Cleri, & Populi diſciplinam, ani-

Digitized by Google

animarum denique, quæ meæ Fidei creditæ ſunt, ſalutem quovis modo pertineotibus, & viciſſim mandata Apoſtolica præfata humiliter recipiam, & quam diligentiſſime exequar: Quod ſi legitimo impedimento detentus fuero, præfata omnia adimplebo per certum Nuncium ad hoc ſpeciale maodatum habentem de gremio Capituli mei, aut alium in dignitate eccleſiaſtica couſtitutum, ſeu alias perſonatum habentem, aut his mihi deficientibus per Diœceſanum Sacerdotem, & Clero deficiente omnino per aliquem alium Presbyterum, ſeu ſæcularem ſpectatæ probitatis, & Religiouis de ſupradictis omnibus plene inſtructum: de hujuſmodi autem impedimento docebo per legitimas probationes ad Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalem proponentem in Congregatione Sacri Concilii Tridentini per ſupradictum Nuncium tranſmittendas: Poſſeſſiones ad menſam meam pertinentes non vendam, neque donabo, neque impignorabo, neque de novo infeudabo, vel aliquo modo alienabo etiam cum conſenſu Capituli Eccleſiæ meæ inconſulto Romano Pontifice; & ſi ad aliquam alienationem devenero, pœnas in quadam ſuper hoc edita Coostitutione contentas eo ipſo incurrere volo: ſic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.

Dat. die 19. Junii 1612. An. VIII.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Domiojcæ milleſimo ſexcenteſimo duodecimo, tertiodecimo Kalendas Julii, Pootificatus noſtri Anno Octavo.

CCI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio venditionis Caſtri Vallis-cluſæ in Comitatu Venayſſino favore Claræ de Peruſiis.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

HUmilibos piorum Chriſtifidelium, præſertim Nobis, & Romaoæ Eccleſiæ immediate ſubjectorum votis libenter aonuimus, eoſque favoribus proſequimur opportuois, prout io Domino conſpicimos ſalubriter expedire.

Clara de Peruſiis feudum Vallis-Cluſæ emit a Magdalena de Sagnet.

§. 1. Exponi ſiquidem oobis nuper fecit dilecta in Chriſto filia Clara de Peruſiis mulier vidua Avenionen., quod ipſa de Anno 1608., & die 4. Menſis Martii, Caſtrum feodale Vallis-cluſæ Cavallicen. Diœceſis in Comitatu noſtro Veoayſſioo cum juriſdictiooe, juribus, & pertinentiis ſuis uoiverſis a dilecta ſimiliter in Chriſto filia Magdalena de Sagnet, & Caoſan, tunc utili Domino ejuſdem Caſtri, pretio inter eas convento treſdecim millium, ſexcentorum, & ſexaginta ſex ſcutorum, & ſolidorum quadraginta ad rationem ſolidorum ſexaginta illarum partium pro quolibet ſcuto hujuſmodi, pro ſe, ſuiſque Hæredibus, & Succeſſoribus emit, & in Inſtrumento emptionis, & venditionis prædictæ, dictum, & expreſſum fuit, dictum Caſtrum Vallis-cluſæ cum ejus juribus, & pertioentiis eſſe ſub directo Dominio Cavallicen. Epiſcopi, cenſuque, & ſervitio conſueto, prout in Inſtrumento deſuper confecto per dilectum filium Stephanom Marelli Notarium dictæ Civitatis Avenionen. plenius dicitur contineri.

Epiſcopus Cavallicenſis laudemium ſibi ſolvendum eſſe prætendit.

§. 2. Et ſubinde cum bo. mem. Hieronymus, dum vixit, Epiſcopus Cavallicen. jus concedendi inveſtituram dictæ Claræ, nec non laudemium ratione venditionis prædictæ in illis partibus ſolvi ſolitum, non Nobis, ſed ſibi, & pro tempore exiſtenti Epiſcopo Cavallicen. deberi prætendens, litem ſuper receptione ejuſdem laudemii, & concedenda inveſtitura prædicta contra Fiſcum noſtrum in illis partibus, atque etiam in Romana Curia introduxiſſet, & interim dicta Clara licentiam petiiſſet, & obtinuiſſet poſſidendi dictum Caſtrum cum ejus juribus, & pertineotiis a Judice Cameræ noſtræ Apoſtolicæ in Civitate Carpentoraten. degente, citato Procuratore dicti Hieronymi Epiſcopi, & in illius contumaciam obtuliſſet accipere inveſtitoram, & ſolvere laudemium, cui magis de jure deberetur, ac ſucceſſive, prædicto Hieronymo Epiſcopo vita functo, jurium, & ſpoliorum Cameræ noſtræ Apoſtolicæ debitorum in illis partibus Subcollector laudemium hujuſmodi exigi curaſſet, lite, & cauſa tam ſuper prædicti laudemii ſolutione, quam quantitate, ad qoam laudemium hujuſmodi ſolvi deberet, & an ad Cameram, vel Epiſcopum prædictum pertineret, & ſpectaret, indeciſis pendentibus, prædicta Clara ad inſtantiam præfati Subcollectoris, & commiſſarii ſpoliorum, perſolvit ſcuta ducenta eidem Commiſſario ad bonum computum dicti laudemii, Sede Epiſcopali adhuc vacante.

Actaque cauſa eſt contra Fiſcum Rev. Cam. Apoſt.

Deinde ipſa Clara infeudationem a Pontifice petit;

§. 3. Poſtmodum, facta proviſione dictæ Eccleſiæ Cavalliceo. de perſooa Venerabilis Fratris Octavii Epiſcopi Cavallicen., cum dicta Clara differret ſumere dictam inveſtituram a Camera noſtra, illiuſque officialibus io illis partibus commorantibus, & ſolvere reſiduum dicti laudemii prædicto ſubcollectori, de mandato ejuſdem ſubcollectoris fuerunt factæ pignorationes, & exequutiones in, & ſuper bonis mobilibus, & immobilibus ejuſdem Claræ, ac etiam ſuper dicto Caſtro Vallis-cluſæ tam ante, quam poſt adeptam per prædictum Octavium Epiſcopum poſſeſſionem dictæ Eccleſiæ, non obſtantibus oppoſitionibus, & appellationibus factis, & interpoſitis per dictam Claram, & Procuratorem præfati Octavii Epiſcopi prætendentis jus concedendi inveſtituram, & percipiendi dictum Laudemium nondum integre ſolutum ad ſe pertinere, ob quod dicta Clara a dilecto filio Theſaurario Cameræ noſtræ in Comitatu Venayſſino, cum interventu dicti ſubcollectoris, & aliorum officialium Cameræ noſtræ apoſtolicæ in partibus prædictis commorantium, & cum proteſtationibus, reſervationibus, & ſub pactis, & qualitatibus contentis in Inſtrumento deſuper con-

confecto per dilectum filium Franciſcum Gereſi vice-ſcribam dictæ Cameræ, eidem ſubcollectori conſignavit, & tradidit centum ſalmatas frumenti, ea quarum pretio ſolvit ſcuta 300. ultra alia 200. prædicta ad bonum computum dicti Laudemii, ratione ſupradicti Spolii, ulterioreſque litium anfractus evitare cupiens, pro reſiduo ejuſdem Laudemii, alia ſeptingenta ſcuta ſimilia Nobis perſolvere obtulit, dummodo venditioni, & emptioni prædictis beneplacitum, ſeu conſenſum opportunum, ac apoſtolicæ noſtræ confirmationis robur adjicere, ipſiuſque Caſtri infeudationem illis modo, & forma, quibus prædictæ Magdalenæ, ſeu illius Anteceſſoribus conceſſa fuerat, concedere dignaremur.

Qui impoſito ſuper hac cauſa ſilentio Epiſcopo,

§. 4. Nos igitur prædictam Claram ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſcumque excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodata exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutam fore cenſentes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine litis, & cauſæ prædictarum ſtatum, & merita, ac prædicti inſtrumenti tenorem, præſentibus pro expreſſis habentes, litem, & cauſam prædictas, quoad laudemium hujuſmodi, in ſtatu, & terminis, in quibus coram quibuſcumque Judicibus reperiuntur ad Nos avocamus, & caſſamus, extinguimus, ac penitus annullamus, modernoque, & pro tempore exiſtenti Epiſcopo Cavallicen. perpetuum ſuper prætenſione hujuſmodi laudemii ſilentium imponimus, nec non ſeptingenta ſcuta prædicta pro omni, & toto eo, quod ratione laudemii hujuſmodi exigi ſolitum erat, & a Nobis tam ratione ſpolii, quam alio quocumque jure prætendi poterat, recipimus, & admittimus, ac ab Officialibus noſtris, ad quos ſpectat, recipi, & admitti præcipimus, & mandamus, ac reſiduum eidem Claræ gratioſe remittimus, & condonamus.

Venditioniſque contractum approbat.

§. 5. Et inſuper motu, & ſcientia paribus, ac de plenitudine poteſtatis noſtræ apoſtolicæ beneplacitum, & conſenſum prædictum præſtamus, nec non præmiſſas venditionem, & emptionem dicti Caſtri Vallis-cluſæ, & inſtrumentum prædictum, ac omnia, & ſingula in eo contenta, licita tamen, & honeſta apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, approbamus, & confirmamus, ac illis firmitatis robur adiicimus, omneſque, & ſingulos tam juris, quam facti, & ſolemnitatum forſan omiſſarum, ac alios quantumvis ſubſtantiales defectus, etiam de ſtylo dicti Comitatus, ac etiam ex diſpoſitione Conſtitutionum Apoſtolicarum quomodolibet, & qualitercumque requiſitos, cognitos, & incognitos, ſi qui principaliter, vel acceſſorie intervenerint in eiſdem, etiamſi de illis ad hoc, ut ſuppleri poſſent, ſpecialis mentio facienda eſſet, pleniſſime ſupplemus; & dicti Caſtri Vallis-cluſæ infeudationem, nulla tamen ipſius feudi primæva natura immutata, ac modo, & forma, quibus primitus conceſſa fuit, cujus tenorem, etiam præſentibus pro expreſſo haberi volumus, ſine tamen in reliquis præjudicio jurium Eccleſiæ, & pro tempore exiſtentis Epiſcopi Cavallicen., ac præſertim ſuper directo Dominio ab eo prætenſo, prædictæ Claræ pro ſe, ſuiſque hæredibus, & ſucceſſoribus, auctoritate, & tenore prædictis, concedimus.

Et quamvis Caſtrum illud ad directum Epiſcopi Cavallicen. Dominium ſpectare decernatur, Claram de Peruſiis ſuper hac inveſtitura prohibet perturbari.

§. 6. Decernentes motu, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, quod ſi ſuper directo Dominio prædicto, & jure concedendi Inveſtituram ratione directi Dominii hujuſmodi ad favorem dicti Epiſcopi Cavallicen. moderni, & pro tempore exiſtentis ullo umquam tempore lis terminari, & decidi, ac judicari, & directum dominium, ac jus concedendi Inveſtituram prædictam eidem Epiſcopo, tamquam directo Domino, competere declarari contingat, nihilominus prædicta Clara, ac dicti ejus Hæredes, & Succeſſores, neque ſuper Laudemio, neque ſuper Inveſtitura a Nobis conceſſa prædictis ullatenus moleſtari poſſint.

Clauſulæ pro hujuſce Conſtitutionis firmitate.

§. 7. Præſenteſque noſtras literas nullo unquam tempore, etiam ex eo, quod quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes ad id vocati non fuerint, neque ſolemnitates, & quævis alia ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta fuerint, ſeu quovis alio prætextu, cauſa, & occaſione de ſubreptionis, & obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, vel invalidari, nullatenus poſſe, ſed etiam abſque eo, quod in eadem Camera Apoſtolica præſententur, & in ea, ſuiſque Libris admittantur, & regiſtrentur, ſemper, & perpetuo validas, & efficaces fore, & eſſe, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere: Sicque per quoſcumque Judices, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, judicari, & definiri debere, ac Irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantia tollit.

§. 8. Non obſtantibus præmiſſis, & quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ noſtræ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, nec non felic. record. Pij Papæ IV. Prædeceſſoris noſtri, & aliis quibuſvis Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, & dicti Comitatus Statutis, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis, Indultis, & literis Apoſtolicis dicto Comitatui, illiuſque habitatoribus, & Incolis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & in-

Digitized by Google

& innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis ſpecialis mentio habenda foret, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 25. Junii 1612. An. VIII. Datum Romæ apud Sanctum Marcum ſub Annulo Piſcatoris, die 25. Junii 1612. Pontificatus noſtri Anno VIII.

CCII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev. Seminarium Anglicanum in Oppido Matriti Toletanæ Diœceſis eximitur a juriſdictione Archiepiſcopi, & immediate ſubiicitur Sedi Apoſtolicæ.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium. PAſtoralis officii cura, meritis licet imparibus, Nobis ex alto commiſſa poſtulat, ut ea, quæ piorum locorum quorumlibet, præſertim Collegiorum, & Seminariorum ad Juventutis religioſam educationem, ac in eccleſiaſticis, aliiſque ſalutaribus diſciplinis inſtitutionem pie inſtructorum, tranquillo ſtatui, felicique progreſſui conducunt, libenter concedamus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Privilegium, de quo in rub. §. 1. Itaque dilectos filios Rectorem, ſcolares, Miniſtros, & alias perſonas Collegii, ſeu Seminarii Nationis Anglicanæ in Oppido Matriti Toletanæ Diœceſis canonice erecti, ut apoſtolico præſidio ſuffulti, & a quibuſvis perturbationibus, & gravaminibus releventur, & in ſua vocatione utilius perſiſtant, ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatę exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati Collegium, ſeu Seminarium prædictum, illiuſque Rectorem, ac ſcolares, Miniſtros, & alias perſonas quaſcumque, nec non ejuſdem res, & bona quæcumque, ab omni, & quacumque juriſdictione, correctione, viſitatione, ſuperioritate, & poteſtate moderni, & pro tempore exiſtentis Archiepiſcopi Toletan., illiuſque officialium, & Miniſtrorum quorumcumque, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium tam in univerſum, quam ſingillatim perpetuo eximimus, & liberamus. illoſque, & illa ſub B. Petri, ac noſtra, & Sedis apoſtolicæ protectione ſuſcipimus, nobiſque, & pro tempore exiſtenti Romano Pontifici etiam perpetuo ſubiicimus, itaut modernus, & pro tempore exiſtens Archiepiſcopus prædictus, ejuſque officiales, & Miniſtri, ullam, quovis prætextu, & ex quacumque cauſa in dictum Seminarium, ejuſque bona, Rectorem, Miniſtrum, ſcolares, ac alias perſonas, res, & bona quæcumque juriſdictionem, correctionem, poteſtatem, & ſuperioritatem habere, & exercere minime poſſint.

Clauſulæ. §. 2. Decernentes præſentes literas ſemper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, nec non Collegio, ſeu Seminario, & aliis prædictis in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: Sicque per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutorem deputatio. §. 3. Quocirca Judicibus a pro tempore exiſtente Protectore dicti Seminarii ſimiliter pro tempore nominandis, per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Rectoris, & Collegialium, ac aliorum prædictorum, ſeu alicujus eorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra Rectorem, & Collegiales, alioſque prædictos earumdem præſentium, omnium eis conceſſorum uſu, & effectu pacifice frui, & gaudere; Non permittentes illos deſuper a quoquam, quavis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari: Contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Derogatio contrariorum. §. 4. Non obſtantibus felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris Noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus Dietis, dummodo ultra tres Dietas, aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, ac Apoſtolicis, nec non in univerſalibus, Provincialibuſque, & ſynodalibus Conciliis editis, generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, nec non quibuſvis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, Indultis, et Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum omnium tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 3. Julii 1612. An. VIII. Datum Romæ apud S. Marcum ſub Annulo Piſcatoris die 3. Julii, 1612. Pontificatus noſtri Anno Octavo.

Re-

CCIII.

Revocatio omnium licentiarum Monaſteria Monialium ingrediendi, aut cum eis converſandi, mulieribus hactenus conceſſarum.

Hac ſuper re vide Conſtit. XLIV. Greg. XIII. Ubi gratiæ. *Tom. IV. Part. III. fol. 298.*

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

MOnialium quieti, quæ carnalia deſideria abnegantes, Dei obſequio ſeſe addixerunt, paſtorali ſolicitudine conſulere cupientes, ad ea removenda, quæ religioſam earum quietem, & regularem obſervantiam perturbare dignoſcuntur, curam noſtram libenter intendimus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Revocatio licentiarum ingrediendi Monaſteria Monialium mulieribus ſecularibus conceſſarum.

§. 1. Quoniam itaque, ſicut accepimus, experientia compertum eſt, non levia incommoda licentias ingrediendi Monaſteria Monialiũ mulieribus ſecularibus conceſſas, dictis Monialibus inferre: Nos malis hujuſmodi opportuno remedio providere volentes: Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes & ſingulas licentias ingrediendi Monaſteria Monialium ubique locorum exiſtentium, ac cum Monialibus converſandi, & refectionem ſumendi corporalem mulieribus cujuſcumque ſtatus, gradus, & conditionis exiſtentibus, etiam Marchionali, & Ducali dignitate fulgentibus, ſub quibuſcumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque fortioribus, & efficacioribus, ac inſolitis clauſulis, necnon irritantibus decretis, ad tempus, vel in perpetuum à prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, & etiam à Nobis conceſſas, quarum tenores, acſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus haberi volumus pro expreſſis, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium revocamus, caſſamus, & irritamus, ac revocatas, caſſas, & irritas eſſe decernimus.

Pœna utentium licentiis.

§. 2. Inhibentes mulieribus prædictis licentias hujuſmodi habentibus, ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna, à qua non niſi à Nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, præterquam in mortis articulo abſolvi poſſint, nè Monaſteria prædicta prætextu licentiarum hujuſmodi ingredi audeant, ſeu præſumant.

Pœna eas admittentium.

§. 3. Ipſorum vero Monaſteriorum Abbatiſſis, ſeu Prioriſſis, ac Superioribus, ſub eadem, ac privationis ſuorum officiorum, quæ obtinent, & inhabilitatis ad illa in poſterum obtinenda, ipſo facto ſine alia declaratione incurrendis pœnis, ne eas introducere, ſeu admittere, vel admiſſas quoquo modo retinere audeant, ſeu præſumant.

Deputatio executorum.

§. 4. Quocirca dilectis filiis noſtris, & Apoſtolicæ Sedis pro tempore exiſtentibus Nunciis, ac locorum Ordinariis, necnon dictorum Monaſteriorum Prælatis, & Superioribus præcipimus, & mandamus, quatenus præſentes literas publicari, & præmiſſa omnia obſervari faciant: Contradictores quoslibet, ac præmiſſis non parentes, per prædictas, & alias ſententias, cenſuras, & pœnas, aliaque juris, & facti remedia opportuna, appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Derogatio contrariorũ.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§. 6. Quia vero difficile foret, has litteras ad omnia loca deferri: Volumus quod earum tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, ac ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, acſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 8. die 10. Julii.

Datum Romæ apud ſanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die decima Julii 1612. Pontificatus noſtri Anno Octavo.

CCIV.

Erectio Congregationis, ac deputatio Officialium ſuper Aquæ Paulæ, & illius Aquæductuu cura, & adminiſtratione, in Alma Urbe.

PAULUS EPISCOPUS,

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN Sede Beati Petri, meritis licet imparibus, divina diſpoſitione conſtituti, boni Paſtoris fungentes officio, creditas nobis oves non ſolum ſacris, ac ſpiritualibus ſtudemus munire præſidiis: ſed temporalibus etiam commodis, illiſque præſertim, quæ ſunt humanæ vitæ uſui neceſſaria, abundanter cumulare enixe curamus, ut apertius deinde ad ſupremi Paſtoris, ac Mundi univerſi procreatoris immenſam benignitatem, ac munificentiam extollendam, ab operibus hiſce noſtris, ut ab humanis linguis quotidie excitentur, ac fida veluti manu ad rerum divinarum aſſiduam contemplationem, laudemque deducantur.

Paulus Urbem Romam novis ædificiis Templis, viis, aliiſque modis exornavit.

§. 1. Quod ſi omnium Chriſtifidelium, cæterarumque Civitatum, & locorum noſtræ curæ, & fidei commiſſorum, præcipua ratio Nobis habenda eſt, quanto impenſius Urbem Romam communem patriam, ac veritatis magiſtram, in qua Chriſtus Dominus illam præ aliis diligens, Eccleſiæ fundamenta jecit, & ſtabilivit, Nos in terris Chriſti vicem agentes ad ipſius imitationem præ cæteris amare, & novis aſſidue ornamentis, commodiſque

Digitized by Google

que augere, & illuſtrare debemus? Hiſce permoti cauſis Urbem hanc noſtram, tum in Templis, tum in ædificiis, viis, areis, aliiſque ſtructuris amplificare, ac pulchriorem, & commodiorem reddere non deſiſtimus.

Et deinde aquarum fœcunditate ditare ſtuduit.

§.2. Et jamdudum paterno conſiderantes affectu, illam licet in cæteris ſui partibus aquarum opportunitate fœcundam, in Tranſtyberina tamen regione, ac Civitate Leonina, quæ Burgus S. Petri appellatur, earum uſu pene deſtitutam eſſe, ac propterea complura ibi exiſtentia Templa Virorum, & ſanctimonialium Cœnobia, Xenodochia, & alia pia loca, ædificiaque inſignia, & quod caput eſt, ipſius Principis Apoſtolorum Baſilicam, & Romani Pontificis Sedem, & domicilium, aquarum commoditate carere, incommodo huic providere neceſſarium duximus.

Aquas multas, è locis ab Urbe longe diſtantibus collectas, magno ſumptu ad eam uno Aquæductu adduci curavit.

§.2. Scientes itaque Aquæductum illum antiquitate atque operis magnitudine celeberrimum, per quem olim aqua Sabatina, & Alſietina, quæ etiam Auguſtæ à Cæſare Auguſto Imperatore cognomentum ſumpſit, in eandem Urbem via Aurelia, ad Naumachias, aliaſque delicias, & voluptuarios uſus Gentilium Romanorum influebat, ſive barbaræ gentis, ſive temporis injuria dirutum ita jacere, ot ejus veſtigia vix alicubi apparerent, vigilantia paſtorali dignum ſane putavimus, non ſolum impuros, ac ſuperſtitioſos veterum ritus, vera religione, ſacroque cultu emendare, verum etiam reliqua, vel ad oſtentationem, & ſuperbiam ab illis extructa, vel ad illicita animi oblectamenta, relaxationeſque excogitata, ac deinde illorum temporum cujuſdam veluti intemperantiæ monumenta poſteris relicta, in meliorem, ac neceſſarium vitæ uſum, quantum in Nobis eſt, convertere, ſimulque intelligentes ſupra Lacum Sabbatinum, Anguillariæ, & Brachiani nunc dictum, ad radices collium eidem Lacui in illius ambitu dextrorſum ſuperaſtantium, ultra Anguillariam, & Trivinianum, vigeſimo octavo ab Urbe milliario, complures aquarum perennium per ſilicom venas ſcaturientium, viſu, & guſtu jucundiſſimarum, & ſaluberrimarum fontes exoriri, de aquis prædictis colligendis, corrivandiſque, ac in Urbis, & Janiculum, & Vaticanum eminentes Colles inducendis cogitavimus, pro certo habentes, has Aquas non ſolum regioni Tranſtyberinæ, & Palatio noſtro Apoſtolico in Vaticano, ac locis omnibus dictæ regionis, & Civitatis Leoninæ, ſed etiam ultra Pontes traductas, in plura Caſtella diviſas, univerſæ fere Urbi, tum publicum, tum privatum commodum allaturas, nec non loca Tranſtyberina incolarum paucitate pene alicubi deſerta, uſu, & commoditatecarum habitatu frequentiora, & frequentatione jucundiora, ac ſaniora reddenda. In primis autem Aquæductum veterem, ac ipſas Aquas, ſed longe ſalubriores quam quæ primum ab Auguſto, poſtea à fel. rec. Adriano Papa Primo prædeceſſore noſtro reductæ ſunt, earumque ſcaturigines, & diverticula perveſtigari juſſimus, certioreſque facti ab iis, quibus curam hanc demandavimus, Aquas hujuſmodi colligi, & ad Urbem Colleſque præfatos cura ſolerti adhibita adduci poſſe: Nos neque laboribus, neque ſumptibus pro huius Urbis, & in ea degentium commodo, & utilitate parcentes, opus aquæ ducendæ quamprimum aggredi, ac perficere deliberavimus. Ideoque compluriuum aquarum ſontibus ſalubrioribus, qui in Territoriis Brachiani, Vicarelli, Baſſani, & Triviniani, ſub certis diſtinctis eorum denominationibus oriuntur, opportuna ſubſtructione compræhenſis, corrivatiſque rivulis unum in receptaculū collectis, atque conſuſis, & unam aquam conſicientibus, aquam omnem per novum aquæductum, quem ob veterem diſſipatum, ſubterraneo, & arcuato opere à fundamentis extruximus, & reſtituimus, ac inter cætera duobus ſublimioribus arcubus prope Urbem, cum ſuis ſubſcriptionibus ad perpetuum rei monumentum erectis ornavimus: longo nempe à priori receptaculo quinque, & triginta millia paſſuum circuitu, ad eminentiorum collium, & humiliurum Vallium obices evitandos, & ut inflexo ductu, crebroque anfractu meliur inde aqua redderetur, ad eandem Urbem, Dei beneficio, ingenti omnium lætitia adduximus, & ex ea, quæ ad uncias centum ſupra mille ſimul aſcendit, de majori ipſo aquæductu in via ſupra Sacellum ſub invocatione Beatæ Mariæ Repoſi vulgo nuncupatæ, trecentas in Vaticanum pro uſu Palatii noſtri Apoſtolici, & Burgi S. Petri derivavimus, reliquas octingentas uncias in Montem Janiculum inter Portam Divi Pancratii, & Eccleſiam Divi Petri in Monte aureo nuncupatam perduci placuit, ubi prædicto magnifico, latoque Fonte extructo, ac ingenti ſumptuoſoque perpolitorum marmorum, & columnarum apparatu exornato, per quinque lapideas Aquilas, & Dracones, veluti per totidem latiſſima ora magno, vel adſtaptium, vel è longinquo proſpicientium, oblectamento abunde aqua decurrit, ac perenne manat. Ut vero Fons ipſe egregia ſua ſtructura meliorem è regione adventantibus præſtaret proſpectum, ac deinde publico uſui commodior, & viſui jucundior eſſet, omnibuſque ad eum acclivior, & facilior pateret acceſſus, parte Montis, in qua Fons ipſe conſpicitur, quantum opus fuit depreſſa, aream ſatis amplam, & viam aperuimus, alia etiam ornamenta, & commoditates in dies adjecturi. Atque ut cætera urbis publica, & privata loca, uſu, & commoditate hujus aquæ frui poſſint, eandem aquam ultra Sixtinum, & quatuor Capitum dictæ Urbis Pontes traduci, & in Caſtella diviſam, in Capitolium, & reliqua Urbis loca diſtribui mandavimus.

Cum-

Et modo prd. Aqua ipſiuſque aquæductus cura & conſervatione, Congregationem Aquæ Paulæ nuncupandam erigit.

§.4. Cumque non ſatis ſit Aquam hujuſmodi adduxiſſe, & tantom opus ſummo labore, ac tam largo ſumptu abſolviſſe, niſi in ejus adminiſtratione, ac perpetua conſervatione exacta & præcipua quæque cura & diligentia adhibeatur, partes noſtri paſtoralis officii eſſe cognovimus, ut hujus aquæ & illius aquæductus, totiuſque operis coram & rationem talibus viris committamus, quorum opera, fide, prudentia, ſolertique ſtudio, recte & feliciter regantur & gubernentur, ac alia, quæ ad eorum conſervationem ſpectare noſcuntur, ſtatuamus. Motu proprio non ad alicujus Nobis ſuper hoc oblatæ petitioois inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, ac deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetua conſtitutione Congregationem Aquæ Paulæ nuncupandam, in qua dilecti filii Cameræ noſtræ Apoſtolicæ generalis Theſaurarius, & Archihoſpitalis ſancti Spiritus in Saxia de eadem Urbe Præceptor, ac ejuſdem Cameræ Commiſſarius etiam generalis, nunc & pro tempore exiſtentes, necnoo per nos, & Succeſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, ad noſtrum, ipſorumque ſucceſſorum beneplacitum deputandi, unus ex ejuſdem Cameræ Præſidentibus Clericis, & duo Cives Romani eſſe debeant, perpetuo erigimus & inſtituimus, ac ex nuoc ad ipſam Congregationem Magiſtrum Galeatium Sanuitalem ejuſdem Cameræ Præſidentem Clericum, & Alexandrum Mutum, ac Paulum Mellinum Cives Romanos, dilectos filios, quibus Nos aliàs ducendæ aquæ hujus curam demandavimus, & de qoorum prudentia, fide, & integritate plurimum in Domino confidimus, ad beneplacitum ſimiliter noſtrum deputamus.

Protectorem d. Congregationis Cardinalem Burghelium deputat.

§.5. Ipſique Congregationi dilectum filium noſtrum Scipiooem tit. S. Chryſogoni presbyterum Cardinalem Burgheſium nuncupatum, noſtrum ſecundum carnem ex ſorore germana nepotem, durante ejus vita præficimus, & in Aquæ Paulæ, & illius aquæductus, & operis prædictorum Protectorem ſimiliter ad ejus vitam deputamus, ipſam protectionem, & præfectionem poſt ipſius Cardinalis obitum alteri concedi prohibentes, ſed eas poſt obitum prædictum ceſſare, & penes dictam Congregationem remanere debere, decernentes, & declarantes.

Secretarium ejuſdem Congregationis Jo. Jacobum Bulgarinum eligit.

§.6. Præterea dilectum filium Jo. Jacobum Bulgarinum, quem alias ad curam ſcripturarum hujus negocii deputavimus, ad ejus etiam vitam, cum honoribus, & oneribus, juribuſque, & emolumentis ſolitis, & cooſuetis, etiam in remunerationem laborum per eum, tàm in opere hujuſmodi quàm pro ſervitio, & utilitate Cameræ noſtræ impenſorum, ejuſdem Congregationis Secretarium, cui Caſtella, & receptacula illorumque claves cuſtodiendi, & ne à quoquam amplios aut latiori modulo, ſeu fiſtula, vel alias qoam fuerit impetratum, vel conceſſum aqua accipiatur, animadverteodi cura, & oous iocumbat, conſtituimus, deputamus, ac declaramus, & eſſe volumus.

Congregationis juriſdictionem & facultates præſcribit.

§.7. Dictæque Congregationi univerſam cuſtodiam, & curam aquæ, & aquæductus, ac operis prædictorum, per præſentes committimus, & mandamus, illiuſque Deputatis prædictis ſemel ſingulis menſibus, & quotics opus fuerit, ſe congregandi, & aquam prædictam pro uſu, & commodo, tam publico, quam privato, & à quavis parte aquædoctus, & quaſuis Urbis regiones, & loca deducendam, diſtribuendi, & erogandi, & poſtquam fuerit diſtributa, & erogata, per ceſſionem vel conſenſum obtinentium in alia etiam transferendi, litteraſque patentes deſuper ſub Scipionis Cardinalis quoad ipſe vixerit, & ſucceſſive ſub Theſaurarii pro tempore exiſtentis præſatorum ſigillo, & nomine expeditas, deſuper concedendi, necnon pro ipſius aquæductus, & operis conſervatione ea, quæ facienda, quæ vitanda fuerint, decernendi, ac ſuper præmiſſis etiam ſtatuta condendi, caqoe mutandi, corrigendi, variandi, & de novo faciendi, ac de & ſuper eiſdem præmiſſis, & eorum occaſione ioter, & contra qoaſcumque perſonas cujuſvis ſtatus, grados, ordinis, & conditionis, ac quavis tam eccleſiaſtica quàm temporali dignitate, titulo, & honore fulgentes, ſummarie, ſimpliciter, & de plano, manuque regia, & ſola facti veritate ioſpecta cognoſcendi, procedendi, judicandi, & definiendi, necnon citandi, ac ubi, quando, ac quoties opus fuerit inhibendi, ac pecuniarias, & ubi perſonarum, & caſuum qualitatem ſic exigere Congregatio ipſa judicaverit, etiam corporis afflictivas pœnas contra tranſgreſſores ſtatutorum prædictorum, & alios, contra quos opus fuerit, eorum arbitrio imponendi, & ad illarum, necoon etiam earum, quæ de jure communi, ac dictæ Urbis ſtatutis de cuſtodiendo aquæductu, aut alias in ſimilibus conſtitutæ ſunt, incurſus declarationem, & exequutionem, omni, & quacumque appellatione, reclamatione, reviſione, & recurſu penitus, & omnino remotis, deveniendi, ac deveniri mandandi, & faciendi, aliaque neceſſaria, & opportuna gerendi, & exequendi etiam privative quoad omnes Judices, & Officiales Romanæ Curiæ, ita tamen, ut ubi dicta Congregatio ad exequutiooem alicujus pœnæ corporis afflictivæ ſuper præmiſſis deveniendum duxerit, exequutionem hujuſmodi dilecto filio moderno, & pro tempore exiſtenti dictæ Urbis Gubernatori, qui ad illam omni & quacumque appellatione pariter remota procedat, committere, atque demandare debeat, ſimiliter perpetuo tribuimus, concedimus, & imper-

Digitized by Google

pertimur plenarlam, & omnimodam poteſtatem, ſacultatem, & auctoritatem.

Viſitatores Aquæductus duos eſſe, & deputari præcipit.

§.8. Inſuper, ut præmiſſa omnia accuratius perficiantur, duos aquæductus, & operis hujuſmodi Viſitatores, quorum præcipuum inter alia aquæductum inviſere, & perluſtrari, repurgari, ac reſareiri facere, ae ut aqua aliquo pacto non iuſiciatur, nec in aquæductu aliquid vitii fiat, neve à quopiam in aquarum juribus ulla fraus, doluſve committatur, miuuſque aqua, ſive clandeſtine, ſive palam, per vim, aut propria auctoritate, & niſi permiſſione, aut conſenſu ipſiuſmet Congregationis accedente, & juxta modum ab ea præſcribendum, etiam prætextu, ſeu vigore cujuſcumque reſcripti, ſeu conceſſionis noſtræ, vel ſucceſſorum noſtrorum Romanorum Poutificum aliò derivetur, ſeu deducatur, provide cavere, fornices, & parietes univerſos, & ipſum opus, ac ædificium integrum diligenter tutari, & quicquid in reparatiooe indigere, aut in aquæductu, & illius juribus aliquid vitii, ſeu damni factum fuiſſe, vel fieri repererint, quamprimum eidem Congregationi renunciare, ac de mandato ejuſdem Congregationis reparationem, & proviſionem opportunam adhibere, ae in omnibus juſſa Congregationis præfatæ, ut ad effectum perducautur, efficere, munus exiſtat, & eſſe debeat, per Scipionem Cardinalem quoad vixerit, & eo vita functo per Congregationem hujuſmodi deputari, ipſiſque Viſitatoribus, ac prædicto Jo. Jacobo, & pro tempore exiſtenti Secretario hujuſmodi quinque ſcuta monetæ ſingulis menſibus conſtitui, & perſolvi mandamus, & volumus.

Datem locorum ducentum Montis non vacabilis, ut eorum annuus redditus pro Aquæductus conſervatione deſerviat, aſſignat.

§.9. Poſtremo, ut impenſæ, quæ neceſſario fient in reparatione, & conſervatione prædictis, necnon ut Officialium, & Miuiſtrorum ſalaria ſolvi poſſiut, ducenta loca alicujus Montis non vacabilis de pecuniis Cameræ Apoſtolicæ, ſub oomine, & in favorem aquæductus prædicti quamprimum emi etiam mandamus, illaque ſic empta ex nunc pro ejuſdem aquæductus, & illius operis perpetua dote aſſiguamus hoc modo videlicet, ut illorum annuus redditus, illorumque ſors numquam imminuatur, neque in alios uſus, quàm dicti aquæductus convertatur. Quicquid autem ex ipſo redditu, impenſis oeceſſariis, & ſalariis deductis, annuatim ſupererit, ſorti aecreſeat, & in emptionem aliorum locorum ejuſdem Montis in ſortis incrementum collocetur, & ipſius redditus, ac incrementi admioiſtratio, ac libera diſpoſitio, nunc, & in perpetuum peues dictam Congregationem ſit, & eſſe debeat: non poſſit tamen redditus ipſe in toto, vel parte, alias quàm per Coogregationis mandata Depoſitario hujus Montis, nunc, & pro tempore esiſteoti dirigeoda exponi, & per dictum Depoſitarium abſque ejuſdem Cougregationis mandato ſolvi, prout id omnino prohibemus.

Obſervantia præmiſſorum injungitur.

§.10. Deeernentes præmiſſa omnia, & ſingula per eos, ad quos ſpectat, & in futurum quomodolibet ſpectabit, firmiter, & inviolabiliter perpetuo obſervari debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoqoam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogatur.

§.11. Non obſtantibus piæ memoriæ Pii Papæ (11). prædeceſſoris noſtri, quatenus opus ſit, ſuper gratiis intereſſe dictæ Cameræ conceroentibus in eadem Camera intra certum tunc expreſſum tempus regiſtrandis, ita quod præſentes etiam ſi in ipſa Camera regiſtratæ, vel in ea intimatæ nou ſuerint, nihilominus perpetuo valere, & in ſuo robore perſiſtere debeaut, aliiſque Conſtitutionibus, & ordiuationibus Apoſtolicis, ac quibuſvis ſacultatibus, privilegiis, indultis, & literis Apoſtolicis, noſtro, & pro tempore exiſteuti Romani Pontificis Camerario, ſeu Cameræ Apoſtolicæ, & ejus Præſidentibus Clericis, aliiſque Officialibus, & Mioiſtris quibuſcumque, etiam iteratis vicibus, etiam motu ſimili ex certa ſcieotia, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam Conſiſtorialiter, per Nos, & Prædeceſſores noſtros quomodolibet, etiam cum derogatoriarum derogatoriis, irritantibuſque, & aliis decretis, ac tam Præceptori Archihoſpitalis prædicti, quam Depitatis Aquæ Paulæ, & quibuſvis aliis communiter, vel diviſim, coOceſſis, approbatis, & innovatis, etiam in corpore juris clauſis, etiam præmiſſa fieri ſpecialiter prohibentibus, eorumque uſibus, & naturis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores hujuſmodi, acſi præſentibus etiam de verbo ab verbum, & forma in illis tradita nihil penitus omiſſo obſervata insererentur, eiſdem præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe, motu, ſcientia, & poteſtate paribus derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Sanctio pœnalis apponitur.

§.12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrorum erectionis, inſtitutionis, præfectionis, conſtitutionis deputatorum, deputationum, declarationis, commiſſionis, demandationis, tributionis, coneeſſionis, impartitiouis, voluntatum, mandatorum, aſſignatinnis, prohibitionis, decretorum, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omoipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pau-

& Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 13. Sept. 1612. An. VIII.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo ſexcenteſimo duodecimo, Idibus Septembris, Pontificatus noſtri Anno octavo.

CCV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Unio Priorstuum Angliæ, & Hibemiæ, ac Bajulivatus Aquilæ Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani Magiſtratui dicti Hoſpitalis, donec Regnum Angliæ ad unitatem Eccleſiæ Catholicæ redierit.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Gregorius XIII. Præceptorias Angliæ Magiſtratui univit.

§. 1. ALiàs, poſtquam fel. record. Gregorius Papa XIII. prædeceſſor noſter motu proprio, & ex certa ejus ſcientia majorem, & alios omnes Prioratus, & Præceptorias, cæteraque Beneficia, & dependentias Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani in Regno Angliæ conſiſtentia quæcumque, quotcumque, & qualiacumque eſſent, & quibuſvis modis, quos haberi voluit pro expreſſis, & ex quorumcumque perſonis illa vacarent, cum illis forſan annexis, ac juribus, & pertinentiis ſuis, Magiſtratui dicti Hoſpitalis, donec dictum Regnum ad obedientiam Sedis Apoſtolicæ reductum foret, univerat, annexuerat, & incorporaverat, rec. mem. *Siſtus* Papa V., etiam prædeceſſor noſter, ut de Angliæ, & Hiberniæ Prioratibus, & Bajulivatu Aquilæ ejuſdem Regni, & Linguæ Angliæ perſonis idoneis dicti Hoſpitalis ſalubriter provideretur, motu, & ſcientia ſimilibus unionem, annexionem, & incorporationem hujuſmodi quoad Angliæ, & Hiberniæ Prioratus, nec non Bajulivatum Aquilæ dumtaxat diſſolvit, & bon. mem. Ugoni Diacono Cardinali, tum dicti Prioratus Hoſpitalis Magno Magiſtro conceſſit, & indulſit, ut quoteſcumque dicti Prioratus Angliæ, & Hiberniæ, nec non Bajulivatus Aquilæ per ceſſum, vel deceſſum, aut alio quovis modo vacarent, vel eos vacare contingeret, fratribus ejuſdem Hoſpitalis ſibi beneviſis cujuſcumque eſſent Nationis, & Linguæ, dummodo tamen aliàs eſſent idonei, & capaces, ad Dignitatem Magnæ Crucis obtinendam juxta formam ſtabilimentorum, & conſuetudinum ejuſdem Hoſpitalis, quoad prædictum Regnum ad unitatem Catholicæ Eccleſiæ rediret, providere, & conferre poſſent, prout in Gregorii, & Sixti prædeceſſorum prædictorum literis deſuper expeditis plenius continetur.

Siſtus PP. V. hanc unionem diſſolvit quoad Prioratus Angliæ, & Hiberniæ, & Bajulivatum Aquilæ.

Unionem a Gregorio factam reſtituit Paulus.

§. 2. Quoniam autem, ſicut accepimus, plurimum expediat, ut Prioratus, & Bajulivatus hujuſmodi prædicto Magiſtratui de novo uniantur. Idcirco Nos, motu, & ſcientia paribus Prioratus Angliæ, & Hiberniæ, ac Bajulivatum Aquilæ prædictos, quorum fructus, redditus, & proventus præſentibus haberi volumus pro expreſſis, ea nunc ſi illi ad præſens quovis modo vacent, vel cum primum per reſignationem, ſeu ceſſionem, aut obitum illos ad præſens obtinentium, aut aliàs quomodolibet vacare contigerit, etiamſi forſan tanto tempore vacaverint, quod eorum collatio juxta Lateranen. Statuta Concilii ad Sedem Apoſtolicam legitime devoluta, illaque diſpoſitioni Apoſtolicæ ſpecialiter, vel generaliter reſervata exiſtat, & ſuper eis inter aliquos lis, cujus ſtatum, nec non verum, & ultimum cujuſque illorum vacationis modum, etiamſi ea illo quævis generalis reſervatio etiam in corpore Juris clauſa reſultet, & præſentibus ſimiliter haberi volumus pro expreſſis, pendeat indeciſa, cum illis forſan annexis, ac omnibus Juribus, & pertinentiis ſuis, ſine tamen præjudicio illos ad præſens obtinentiom, & antianitatem, aut Jus quæſitum ad illos habentium, Magiſtratui prædicto, donec dictum Regnum ad obedientiam prædictæ Sedis reductum fuerit, apoſtolica auctoritate tenore præſentium de novo unimus, annectimus, & incorporamus: Ita quod liceat moderno, & pro tempore exiſtenti Magiſtro dicti Hoſpitalis ex tunc ſi dicti Prioratus, & Bajulivatus vacent, vel cum primum illi, ut præfertur, vacaverint, per ſe, vel alium, ſeu alios corporalem poſſeſſionem eorumdem Prioratuum, & Bajulivatus propria auctoritate libere appræhendere, & donec reductio prædicta facta ſit, retinere, illorumque fructus, redditus, & proventus in eorumdem, & ſuæ menſæ Magiſtralis uſus, & utilitatem convertere, Diæceſanorum locorum, vel quorumvis aliorum licentia deſuper minime requiſita.

Derogat contrariis.

§. 3. Non obſtantibus noſtra de unionibus committendis ad partes, & valore fructuum etiam Beneficii, cui illud uniri petitur, ac etiam de valore fructuum Beneficiorum Eccleſiaſticorum in eorum impetrationibus exprimendo, nec non Bonifacii Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri, aliiſque Apoſtolicis Conſtitutionibus, ac dicti Hoſpitalis Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, ac novis reformationibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis eidem Hoſpitali, illiuſque Conventui, & Linguis quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, quod Prioratus, & Bajulivatus hujuſmodi ubicumque poterit, debitis propterea non fraudentur obſequiis, ſed eorum congrue ſupportentur onera conſueta.

Dat. die 25. Septemb. 1612. An. VIII.

Datum Romæ apud S. Marcum ſub Annulo Piſcatoris die 25. Septembris 1612. Pontificatus Noſtri Anno Octavo.

Pa-

Digitized by Google

CCVI.

Facultas Deputatorum à Capitulo Conventuali Eremi Montis Senarii, Ordinis Fratrum Servorum B. Mariæ Virginis, recipiendi Novitios. Et mitigatio jejunii in pane, & aqua, pro quarta feria cujuslibet hebdomadæ Adventus, & Quadrageſimæ.

Hæc Eremus inſtituta vel potius reſtituta fuit anno 1593. tempore Clem. VIII. ut videre eſt in ejus Conſtit. CCLXIV. Decet. *Tom. V. Par. II. fol. 304. Cætera de Ordine iſto Servitarum vide in Conſtit. XI.* Sedis, *Martini V. Tom. III. Par. II. fol. 443.*

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SEdis Apoſtolicæ circumſpecta benignitas perſonarum quarumlibet in Eremis & aliis locis regularibus Altiſſimo famulantium votis ad pii eorum inſtituti propagationem, & incrementum tendentibus, libenter annuit, eaque favoribus proſequitur opportunis.

Facultas Deputatorum à Capitulo Cõventualis recipiendi Novitios ad Eremum.

§. 1. Hinc eſt, quod nos ſupplicationibus nomine dilectorum filiorum Eremitarum domus Montis Senarii Florentiæ Diœceſis, Ordinis Fratrum Servorum B. Mariæ, Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, eiſdem Eremitis perpetuo concedimus, & indulgemus, ut in eorum domo tres ex antiquioribus à Capitulo Conventuali ejuſdem domus deputari poſſint, qui eandem habeant facultatem, & poteſtatem in admittendis Novitiis, quam habent Capitula generalia, & provincialia, aliaq. deputandi justa Conſtitutionem ſuper Novitiorum receptione à fel. record. Sisto Papa V. prædeceſſore noſtro editam, ſub Dat. ſesto Kal. Decembris anno tertio, & alteram ejus declarationem ſub Dat. duodecimo Kal. Novembris, anno quarto ejus Pontificatus: dummodo in reliquis earumdem Conſtitutionum formam ſervent, ad hocque plenam, & amplam facultatem, & auctoritatem dictis Deputatis impertimur.

Derogatio contrariorũ.

§. 2. Non obſtantibus prædictis Sixti V. & aliis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 2. Octob. 1612. An. VIII.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 2. Octobris 1612. Pontificatus Noſtri Anno VIII.

Sequitur ſupradicta mitigatio Jejunii in pane, & aqua.

PAULUS PAPA QUINTUS.

Ad perpetuam rei memoriam.

Clementis VIII. Conſtitutio.

ALias fel. rec. Clementi Papæ VIII. prædeceſſori noſtro, &c.

Petitio mitigationis Jejunii in pane, & aqua.

§. 3. Cum autem, ſicut pro parte dilectorum filiorum Majoris, & Conventus Fratrum Eremitarum dictæ Eremi Montis Senarii, Nobis nuper expoſitum fuit, quod prædicti Prior Generalis, ac Prior, & Fratres dictæ domus Annunciatæ, conceſſa ſibi, ut præfertur, facultate utentes, erectionem, & alia præmiſſa fecerint, ſtatuerint, & ordinaverint: experientia vero compertum ſit, quod jejunium in pane, & aqua tantum, in tribus prædictis quarumlibet hebdomadarum Adventus, & Quadrageſimæ feriis obſervandum, dictorum Fratrum Eremitarum vires nimis debilitet, ac valetudini officiat, Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis, ut infra, providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Conceſſio dictæ mitigationis.

§. 4. Nos igitur attendentes, quod prædictorum Fratrum Eremitarum inſtitutum, etiam ſi dicta panis, & aquæ jejuniorum obſervantia moderetur tantum, ſatis arctum remanet, humanæ infirmitati aliquid indulgendum duximus. Itaque eoſdem Fratres Eremitas, ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaſat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, eiſdem nunc, & pro tempore exiſtentibus Eremi prædictæ Fratribus Eremitis, ut in Feria quarta cujuslibet hebdomadæ Adventus, & Quadrageſimæ, in pane, & aqua tantum jejunare minime teneantur, firmis in reliquis remanentibus literis prædictis, dicta auctoritate, tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Juſſio deſuper non moleſtadi Eremitas.

§. 5. Decernentes ipſos Fratres Eremitas ſuper præmiſſis, aut eorum aliquo, nullo modo moleſtari, vel perturbari quoquo modo poſſe, ac irritum, & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorũ.

§. 6. Non obſtantibus literis prædictis, ac quibuſvis Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis, & Eremi prædictorum, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum, quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis: quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 18 Octob. 1612. An. VIII.

Datum Tuſculi, ſub Annulo Piſcatoris, die 18. Octobris 1612. Pontificatus noſtri Anno octavo.

CCVII.

Apoſtolica benedictio ad Petrum Patriarcam Maronitarum Antiochenom, facultaſque ei tributa omnes Catholicos Maronitas benedicendi, cum Indulgentiarum elargitione.

PAULUS PAPA QUINTUS

Venerabili Fratri Petro Patriarchæ Maronitarum Antiocheno, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Patriarcha Maronitarum Pontificis benedictionem pro ſe, & aliis poſtulat.

§. 1. QUoniam fraternitatis tuæ nomine Apoſtolatui noſtro nuper expoſitum fuit quod noſtram Apoſtolicam Benedictionem Tibi, cæteriſque Venerabilibus Fratribus noſtris Archiepiſcopis, Epiſcopis, dilectiſque filiis Clero, & populo Maronitarum impertiri deſideras.

Qui illam ei impartitur.

§. 2. Idcirco Nos pio deſiderio hujuſmodi boni paſtoris benigne ſatisfacere volentes, eidem Fraternitati tuæ hujuſmodi Apoſtolicam Benedictionem libentiſſime impertimur,

Et alios, auctoritate ipſius Pontificis benedicendi munus injungit.

§. 3. Quo vero ad Archiepiſcopos, Epiſcopos, Clerum, & populum prædictos attinet, ut eorumdem perſonas utriuſque ſexus reſpective, tuoſque etiam, & illorum agros, poſſeſſiones, domos, & bona quæcumque, ex parte omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, & noſtra, eadem Fraternitas tua per ſe, vel alios, Epiſcopali tamen dignitate fungentes, unica vice tantum benedicere;

Præſentibuſque huic benedictioni confeſſiſque, & ſacra communione refectis, remiſſione peccatorum elargiendi.

§. 4. Iiſque præterea, qui confeſſi, & ſacra communione refecti huic benedictioni præſentes erunt, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino, eadem auctoritate noſtra Apoſtolica elargiri poſſit, tenore præſentiom concedimus, & indulgemus,

§. 5. Precamurque Dominum, ut aperiens manum ſuam, impleat vos, & bona veſtra, & univerſam Maronitarum catholicam nationem benedictione ſua.

Dat. die 22. Decembris, A. VIII.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1612. decimo Kalend. Decemb. Pontif. noſtri Anno octavo.

Ex Archiv. in Caſtro S. Angeli.

CCVIII.

Confirmatio Electionis, & Coronationis Matthiæ in Regem Romanorum.

PAULUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Chariſſimo in Chriſto filio Matthiæ Romanorum Hungharia, & Bohemia Regi Illuſtri, ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Proœmium.

ROmani Pontificis, qui Regis Regum, Domini Dominantium, & per quem Reges regnant, & Regum Conditores juſta decernunt, in Beati Petri Sede vices gerit in terris, muneris eſſe dignoſcitur, quæ ad communem utilitatem, ſalutem, & præſidium, & ad Sacri Romani Imperii Statum pertinent judicii, & auctoritatis ſuæ robore communire,

Mortuo Rodulpho Roman. Imperatore eligitur Matthias;

§. 1. Quapropter cum inclytæ memoriæ Rodulpho Romanorum Rege in Imperatorem Electo rebus humanis exempto, Romanum vacaret Imperium, ejuſdem Imperii Principes Electores a Venerabile Fratre noſtro Joanne Archiepiſcopo Moguntin. pro munere ſuo in Civitatem Francofurti de more ad certam diem vocati, in eadem Civitate convenientes, ut Romanorum Regem futurum Imperatorem eligerent, qui præcelſis, regiiſque virtutibus Rempublicam tueretur, iidem Principes Te, qui Hungharia, & Bohemiæ Rex eras, unanimi conſenſu divina favente clementia in Romanorum Regem futurum Imperatorem ſolemniter elegerunt; Tuque electioni hujuſmodi, oblato Tibi de more decreto, qua decuit, modeſtia conſenſiſti, ac deinde in ejuſdem Civitatis Collegiata Eccleſia Sancti Bartholomæi poſt Miſſarum ſolemnia a prędicto Joanne Archiepiſcopo Moguntin. celebrata, per Te in manibus ejuſdem Joannis Archiepiſcopi præſtito more Catholicorum Regum Romanorum Prędeceſſorum tuorum juramento, aliiſque ſolemnibus rite peractis dicti Joannis Archiepiſcopi miniſterio, ritu, & pompa ſolita coronatus fuiſti.

Qui ab Archiepiſcopo Moguntino coronatus,

Electionem ſuam Pontificia auctoritate petit confirmari.

§. 2. Quoniam vero electionis, coronationiſque negocium hujuſmodi nuper per Venerabilem Fratrem Noſtrum Joannem Epiſcopum Bambergen. ejuſdem Imperii Principem, Conſiliarium, & Oratorem Tuum ſpecialem coram Nobis proponi feciſti, petens omnia præmiſſa per Nos apoſtolica auctoritate cœremoniis ſervari ſolitis confirmari;

Confirmat Paulus.

§. 3. Nos de præmiſſis per legitima documenta ſufficienti habito teſtimonio, & re cum Venerabilibus Fratribus Noſtris S. R. E. Cardinalibus diligenter perpenſa, & mature conſiderata, magna animi noſtri cum ſpirituali lætitia ex eadem electione ſuſcepta, ad laudem, & gloriam Omnipotentis Dei, glorioſiſſimæque ejus Genetricis Mariæ, ac Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, nec non ejuſdem Romanæ Eccleſiæ, & ſacri Imperii exaltationem, & honorem, electionem de perſona Majeſtatis Tuæ in Regem Romanorum futurum Imperatorem, & Coronationem in dicta Civitate Francofurti factas, ob præſtantiſſimas animi, & corporis Tui dotes, luculentiſſimaque earum indicia, ac teſtimonia, & certiſſimam ſpem, quam de Te in ſanctæ fidei, & Religionis Catholicæ, ac Noſtra, & Romanæ Eccleſiæ, illiuſque rerum, & honorum defenſione, propagatione, & protectione conceptam habemus, de eorumdem Fratrum conſilio, & unanimi aſſenſu auctoritate apoſtolica, & ex certa noſtra ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tenore præſentium confirmamus, & approbamus

bamus, omneſque, & ſingulos juris. & facti defectus, qui aut ratione formæ, aut loci Coronationis ejuſdem, aut perſonarum Electorum eorumdem, ſeu etiam ex eo, quod idem Rodulphus electus Imperator de manu Romani Pontificis auream Coronam non ſuſceperit, ſeu quavis alia ratione, vel cauſa in hujuſmodi electione, & coronatione, quovis modo forſan intervenerint, ſupplemus, Teque ſic electum, & confirmatum ad ſuſcipiendum Imperialis dignitatis culmen ſuis loco, & tempore dignum, & idoneum etiam decernimus, & declaramus.

Contraria tollit.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nec non quibuſvis legibus Imperialibus, ac privilegiis Electoribus ipſis, & quibuſvis aliis forſan conceſſis: Quibus etiamſi ad illorum derogationem de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per generales clauſulas idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia forma ſervanda eſſet, illorum omnium tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, auctoritate, ſcientia, poteſtate, & tenore præmiſſis ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Clauſulæ.

§. 5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ confirmationis, approbationis, ſuppletionis, decreti, declarationis, derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 9. Januarii 1612. An. VIII.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo duodecimo, quinto Idus Januarii Pont. Noſtri Anno Octavo.

Papæ.

✠ Ego Paulus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Loco ✠ ſigni.

Satiabor cum apparuerit gloria tua.

Et Cardinalium ſubſcriptiones.

✠ *Ego Antonius Epiſcopus Sabinen. Cardinalis Saulius.*

✠ *Ego Evangeliſta Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Caſentinus.*

✠ *Ego Paulus Epiſcopus Albanenſis Cardinalis S. Ceciliæ.*

✠ *Ego Benedictus Cardinalis Juſtinianus Epiſcopus Prænestinus.*

✠ *Ego Franciſcus Maria Tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis a Monte.*

✠ *Ego Flaminius Tit. S. Mariæ de Pace Presbyter Cardinalis Platus.*

✠ *Ego Oct. Tit. S. Sabinæ S.R.E. Presbyter Cardinalis Bandinus.*

✠ *Ego Bart. Tit. S. Praxedis S.R.E. Presbyter Cardinalis Ceſius.*

✠ *Ego Franciſcus Tit. S. Mariæ de Populo S.R.E. Presbyter Cardinalis Mantica.*

✠ *Ego Bonifacius Tit. S. Petri ad Vincula Presb. Cardinalis Bevilaqua.*

✠ *Ego Dominicus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presb. Cardinalis Tuſcus.*

✠ *Ego Robertus Tit. S. M. in Via Presbyter Cardinalis Bellarminus.*

✠ *Ego Dominicus SS. Apoſtolorum Cardinalis Gymnaſius.*

✠ *Ego Antonius Tit. S. Crucis in Hieruſalem Presb. Cardinalis Zapata.*

✠ *Ego Carolus Tit. S. Priſcæ Presb. Cardinalis de Comitibus.*

✠ *Ego Joannes Cardinalis de Vincen.*

✠ *Ego Joannes Cardinalis Sanneſius.*

✠ *Ego Scipio Cardinalis Burgheſius Tit. S. Chriſogoni.*

✠ *Ego Jo: Garſia Tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Cardinalis Millinus.*

✠ *Ego M. Tit. SS. Quirici, & Julittæ Cardinalis Lantes.*

✠ *Ego P. Card. la Rochefoucauit.*

✠ *Ego F. Tit. S. Auguſtini Presb. Cardinalis Verallas.*

✠ *Ego J. B. Tit. S. Sixti Presb. Cardinalis Lenius.*

✠ *Ego Decius Tit. SS. Jo., & Pauli Presb. Cardinalis Caraſa.*

✠ *Ego M. Tit. S. Alexii Presb. Card. Senen.*

✠ *Ego T. Tit. S. Georgi in Velabro Presb. Card. Serra.*

✠ *Ego F. Auguſt. Tit. S. M. in Araceli Presb. Cardinalis.*

✠ *Ego Hor. Tit. S. Salvatoris in Lauro Presb. Cardinalis Lancellottus.*

✠ *Ego Gaſpar Tit. S. Suſannæ Presb. Card. Bargia.*

✠ *Ego A. S. Laurentii in Damaſo Diac. Cardinalis Montaltus S. R. E. Vicecancellarius.*

✠ *Ego A. S. Angeli in Foro Piſcium Diac. Cardinalis Perettus.*

✠ *Ego P. S. Agathæ Diac. Cardinalis Capponus.*

CCIX.

Senatus Solodori admonetur, ut quædam Decreta per Nuncium Apoſtolicum apud Helvetios ad diſciplinam regularem in Monaſterio Monialium Tertii Ordinis S. Franciſci inducendam, edita executioni curet demandari.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Dilecto filio Sculteto, & Senatui Solodori.

PAULUS PAPA QUINTUS

Dilecti filii ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Nuncius Apoſtolicus nonnulla ſtatuit ad reparandã diſciplinam.

Accepimus, nec ſine animi noſtri moleſtia, quod poſtquam Ven. frater Ladislaus Epiſcopus Venafran. noſter, & Apoſtolicæ Sedis in iſtis partibus Nuncius de ſpe-

Regularem in Monasterio Tertiariarum Urbis Solodori.

ſpeciali mandato noſtro, ad reformationem regularis diſciplinæ collapſæ in Monaſterio Tertiariarum Ordinis S. Franciſci iſtius urbis juxta Sanctorum Patrum regulas, & Sacrorum Canonum decreta laudabiliter proceſſit, eaque geſſit, & decrevit, quæ Dei honor, ejuſque Monaſterii ſtatus, & Religioſarum ſpiritualis utilitas, pro tradita ſibi a Deo prudentia, & Zelo exigere in Domino judicavit, hoſtis humani generis, qui Religioſæ vitæ candorem, & ſanctitatem ſubvertere ſemper conatus eſt, ſolitis dolis, & inſidiis perfecit, ut a quibus opus Dei hujuſmodi intentis ſtudiis adjuvari, & promoveri debebat, grave detrimentum acceperit.

Nonnulli tamen ea parvipendunt.

§. 2. Siquidem, licet prædictus Ladiſlaus Epiſcopus pro ſui officii debito, & noſtris ſpecialibus mandatis geſſerit, & decreverit, quæcumque dicti Monaſterii reformationi, & recto regimini expedire perſpexit, tamen non defuerunt, qui honoris Dei, Apoſtolicæ Sedi debitæ reverentiæ, ſuæque profeſſionis immemores, ſalubria ejuſdem Epiſcopi acta, & decreta non tantum parvipendere non ſint veriti, ſed etiam penitos convellere, quaſi temere, & ſine auctoritate facta, ſint conati.

Pontifex Magiſtratum adhortatur, ut ea exequutioni demandari curet.

§. 3. Quamobrem, etſi veſtra prudentia, pietate, & ſincera in nos, & Apoſtolicam Sedem devotione freti minime dubitamus, quin vos omnium, quæ noſtra, & Apoſtolicæ Sedis auctoritate geruntur, promptos defenſores exhibeatis, nihilominus pro noſtro paſtorali munere vos cohortandos duximus, prout in Domino cohortamur, ut omnino efficiatis, quantum veſtro auxilio, & favore effici poteſt, ut acta, & decreta hujuſmodi inviolabiliter obſerventur, non præbentes aures iis, qui auribus prurientes, non erubeſcunt fidem Prælatorum a nobis, & Apoſtolica Sede comprobatam, a vobis vero, ut par erat, agnitam, in dubium vocare, non ſine detrimento honoris Dei, & vitæ Religioſæ ancillarum ejus, & in animarum ſuarum damnationem. Rem enim vobis dignam, & nobis, & Apoſtolicæ Sedi gratiſſimam, Deoque maxime acceptam feceritis.

Dat. die 16. Februar. 1613. Anno VIII.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum ſub Annulo Piſcatoris die 16. Februarii 1613. Pontificatus noſtri Anno Octavo.

CCX.

Ex Archiv. in Arce S. Angeli.

Matthiæ Romanorum Regi in Imperatorem electo primariæ preces, ſeu jus ad Beneficia Eccleſiaſtica primo vacatura nominandi, conceduntur.

PAULUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Chariſſimo in Chriſto Filio Matthiæ Romanorum Regi illuſtri in Imperatorem electo ſalutem.

Matthiæ Roman. Regis preces.

§. 1. CUm poſt factam de perſona tua per Sacri Romani Imperii Principes Electores in Regem Romanorum electionem, ac per Nos pro univerſa Chriſtianæ Reipublicæ ſalute confirmatam nuper Nobis ſignificaveris, te ſummopere deſiderare perſonas tibi gratas, & acceptas gratia, & munificentia, aliqua beneficia Eccleſiaſtica conſequi poſſe; Nos quemadmodum magnis merentur efferri laudibus, inſignibusq; præconiis commendari ſublimium Principum deſideria, & vota, quæ in divini nominis, & perſonarum illi Clericali vinculo adſtrictarum amorem feruntur, & opere poſtmodum conſequente tutum deducantur in actum, ita etiam dignum, vel potius debitum exiſtimamus, ut quoniam in fidei ſinceritate, & devotione illibatæ Eccleſiæ Sponſæ noſtræ Te fidelem Advocatum devoviſti, eamque humili profeſſione Matrem, & Dominam tuam recognoviſti, & ad ipſius honorem, & Sacri Romani Imperii decus unctionem victoriæ, & diadema etiam noſtro miniſterio adveniente tempore ſuſcipere, & in eis immobilis perſiſtere intendis, verum etiam tanquam ipſius Eccleſiæ legitimus pugil, & athleta Te adverſus Schiſmaticorum, & Hæreticorum, Turcarum Tiranni, ac fidei, & Chriſti nominis hoſtium inſanias, & furores ſpiritualiter, & temporaliter armaris, & in dies arma hujuſmodi jugiter exequeris, ea Tibi favorabiliter concedamus, quæ Tuæ Celſitudini cedant ad honorem, & per quæ eiſdem benemeritis perſonis Te munificum reddere poſſis ope auctoritatis apoſtolicæ, exhibitione gratiarum.

Conceſſio, de qua in Rubrica.

§. 2. Hinc eſt, quod Tuæ Celſitudinis ſupplicationi inclinati, dicta auctoritate, præſentium ſerie eidem Celſitudini Tuæ concedimus, & indulgemus, quod ſi per Te, quibuſvis collatoribus, ſeu collatricibus quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum ſæcularium, vel Regularium Ordinum quorumcumque per ſacrum Romanum Imperium ubilibet conſtitutorum: etiam ſi quis, vel ſi quæ Pontificali, vel alia quavis dignitate præfulgeant, ſeu Collegia, Capitula, & Conventus fuerint, ſuper ſingulis Beneficiis Eccleſiaſticis cum cura, & ſine cura ſæcularibus, vel Ordinum hujuſmodi Regularibus in ſingulis Cathedralibus, etiam Metropolitanis, Collegiatis, & aliis quibuſvis Eccleſiis, etiamſi Beneficia hujuſmodi Canonicatus, & Præbendæ, Dignitates, perſonatus, adminiſtrationes, vel officia in eiſdem Cathedralibus, etiam Metropolitanis, vel Collegiatis, & ipſæ Præbendæ in illis ex hujuſmodi Eccleſiis, in quibus majores, vel minores Præbendæ eſſe noſcuntur, etiamſi majores fuerint, & ad Dignitates, perſonatus, adminiſtrationes, vel officia hujuſmodi conſueverint qui per electionem aſſumi, eiſque cura immineat animarum: dummodo dignitates ipſæ in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, poſt Pontificales majores, aut Collegiatis hujuſmodi principales non exiſtant, ad eorumdem collatorum, & collatricum collationem, proviſionem, præſentationem, electionem, ſeu quamvis aliam diſpoſitionem com-

communiter, vel diviſim pertinentibus, ſingulis perſonis conferendis, ſeu ſic per hoc, quod perſonæ hujuſmodi ad illa recipiantur, & admittantur, Preces porrigi, ſeu de perſonis eiſdem ad hujuſmodi beneficia nominationes fieri contigerit, primarias iidem collatores, & collatrices, ſalvo quod ſingulæ collationes, & ſingulæ Eccleſiæ ea hoc ultra, quam in uno beneficio non graventur, ac ipſi collatores, & collatrices ſaltem quatuor beneficia Eccleſiaſtica conferre habeant: hujuſmodi precibus, & nominationibus parere, & intendere: nec non perſonas ipſas ad hujuſmodi beneficia, poſtquam ipſis de illis canonice proviſum fuerit, juxta earumdem Precum, aut nominationum tenorem, recipere, & admittere debeant, & etiam teneantur &c. Quodque quicumque quibuſvis in dignitatibus conſtituti, ſeu Eccleſiarum Cathedralium Canonici ſinguli, videlicet in illis, quos pro ſingulis perſonis prædictis Precum, & nominationum hujuſmodi, & ad hoc, ut illæ ſortiantur effectum, etiam præſentium executores deputaveris, per ſe, vel per alium, ſeu alios beneficia prædicta, cum in quibuſvis, etiam Ordinariis Collatoribus per Conſtitutiones Noſtras, aut literas alternativas, aliaque privilegia, & indulta, quæcumque quomodolibet conceſſis, & in poſterum concedendis, aut aliis quibuſcumque menſibus vacaverint, & quæ perſonæ, pro quibus Preces, & nominationes hujuſmodi factæ fuerint, quatenus hujuſmodi Preces, ſive nominationes ad illa ſe extendant, infra menſem, poſtquam ipſis vacatio hujuſmodi beneficiorum innotuerit, duxerint acceptanda, etiamſi ipſa beneficia diſpoſitioni Apoſtolicæ aliàs quam per Conſtitutionem fel. rec. Benedicti Papæ XII. Prædeceſſoris noſtri, quæ incipit; *Ad Regimen*, generaliter reſervata exiſtant, & ea diverſis perſonis vacaverint &c. dummodo quoad hujuſmodi qualitates aliàs cum eis canonice diſpenſatum, & beneficia in eadem Eccleſia obtinenda talia ſint, quæ ſine diſpenſatione Apoſtolica inſimul obtineri poſſint, aut conſueverint, ac ipſorum vacantium beneficiorum collatio non fuerit juxta Lateranenſis Statuta Concilii ad Sedem prædictam legitime devoluta, neque ſuper illis inter aliquos lis pendeat indeciſa, conferre, & aſſignare &c., ac perſonis prædictis, pro quibus hujuſmodi primarias Preces porrigi, ſeu nominationes fieri contigerit, quod ipſæ expectativis, & nominationibus, ſeu ſpeciatim reſervationum de quibuſvis beneficiis pro eis factarum gratiis, & mandatis de providendo ipſis de eiſdem, ſi quæ ipſis conceſſa fuerint, una cum gratia Precum, & nominationum primariarum earumdem, uti poſſint, nec aliqua gratiarum hujuſmodi conſumpta, reliquæ earumdem caſſæ cenſeantur, vel irritæ, indulgemus.

Derogatio contrariorum

§. 3. Non obſtantibus noſtris de non utendo gratia, expectativa, ac reſervatione ſpeciali, vel duabus gratiis inſimul, ac de inſinuatione, ac publicatione, & diligentiis per acceptantes deſuper faciendis, & in favorem ordinariorum collatorum, nec non expectativas in forma pauperum habentium, ac illuſtrium, & graduatorum, ac Sedis præfatæ Officialium, ac certas inibi expreſſas gratias habentium: nec non quibuſcumq; in Cancellaria Apoſtolica quandocumque publicatis, & publicandis, ac aliis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non Eccleſiarum, in quibus Beneficia hujuſmodi forſan fuerint, Statutis, & conſuetudinibus, illis præſertim, quibus in Eccleſiis, in quibus majores, & minores præbendæ hujuſmodi fuerint, caveri dicitur, quod nullus inibi majorem præbendam majorem aſſequi valeat, niſi illam de minori gradatim, & per optionem aſcendat, juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate aliàs roboratis, contrariis quibuſcumque &c. nec non Concordatis Nationis Germanicæ, ac eorumdem Concordatorum confirmatione, ac prædictis, & quibuſcumque aliis quandocumque editis, & edendis Conſtitutionibus, & Regulis noſtris, & dictæ Cancellariæ, ad quarum ſolemnitatem, adſtrictionem, formam, vel ſatisfactionem, ſeu obſervantiam habentes Preces, ſeu nominationes hujuſmodi minime teneantur: nec ipſæ Preces ſub illis comprehendantur quoquo modo, nec non quibuſvis privilegiis, Indultis, & literis Apoſtolicis, & quibuſvis gratiis expectativis ſpecialibus, vel generalibus, etiam mentalibus reſervationibus, unionibus, annexionibus, & incorporationibus, ſuppreſſionibus, & extinctionibus perpetuis, & temporalibus nominationibus &c.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1612. kalen. Martii Pont. Noſtri Anno Octavo.

Dat. die 1. Martii 1613. An. VIII.

CCXI.

Erectio Seminarii ſub invocatione S. Pauli in Urbe, Fratrum Carmelitarum Diſcalceatorum Congregationis Italiæ, pro Chriſtianæ fidei propagatione.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis providentia circumſpecta, animarum ſaluti aſſidue invigilans, quæ antea provide facta fuiſſe videntur, ſi rerum, & temporum ratio poſtulaverit, nonnumquam in melius commutat, prout in Domino conſpicit ſalubriter expedire.

Inſtituit hic Pontif. Congregationem ſub invocatione S. Pauli ex Ordine Carmelitarum reformatorum pro Chriſtianæ fidei propagatione.

§. 1. Alias ſiquidem pro miſſione ad converſionem Infidelium inſtituenda, per noſtras in ſimili forma Brevis expeditas literas, ſub datum 22. Julii 1608. Pontificatus noſtri Anno Quarto, Motu noſtro proprio, ex Ordine Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, novæ reformationis tam Hiſpaniarum, quam Italiæ, unam Congregationem ſub invocatione S. Pauli, ab uno Commiſſario generali, cum Definitorum inter-

interventu regendam perpetuo ereximus, ipſamque Congregationem, & ejus Commiſſarium generalem, ac Fratres, illorumque Monaſteria, Domos, & bona, ab omni juriſdictione ordinariorum locorum quorumcumque, nec non ab omni obedientia Præpoſitorum generalium tam Congregationis Hiſpaniæ, quam Italiæ, præterquam in nonnullis tunc expreſſis, etiam perpetuo exemimus, & liberavimus, ac ſub noſtra, & Sedis Apoſtolicæ protectione ſubjecimus, aliaque fecimus, prout in dictis literis plenius continetur.

Eam modo revocat.

§.2. Quoniam autem, ſicut Nobis innotuit, novæ Congregationis hujuſmodi erectio, & alia præmiſſa juſtis de cauſis, ut effectum ſortiantur non expedire in Domino dignoſcitur; Idcirco Nos dictarum literarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo habentes, motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine; Erectionem Congregationis S. Pauli, & literas prædictas, ac in eis contenta, & ſiquæ ſint inde ſequuta quæcumque, tenore præſentium perpetuo caſſamus, irritamus, & annullamus, viribuſque, & effectu vacuamus.

Seminariumque in Urbe pro eiſd. Fratribus Congr. Italiæ ad eumdem effectum erigit.

§.3. Cupientes autem dicti Ordinis Fratres in pio eorum propagandæ religionis zelo confovere, nihilque quod convertendis ad fidem infidelibus, & reducendis hæreticis opportunum in Domino judicamus prætermittere, in ædibus per dictos Fratres in Monte Quirinali prope Eccleſiam Monaſterii Monialium Sanctæ Suſannæ de Urbe noviter extructis, unum Seminarium dicti Ordinis Congregationis Italiæ, ſub invocatione Sancti Pauli, in quo prædicti Ordinis Fratres, qui ad meſſem Dominicam aptiores videbuntur, diverſarum linguarum, & controverſiarum ſcientiam ad evertendos errores Hæreticorum, Schiſmaticorum, Saracenorum, Gentilium, & Judæorum, aliorumque infidelium, neceſſariam addiſcere, & majoribus vigiliis, abſtinentiis, aliiſque virtutum exercitiis aſſueſcere poſſint, indeque edocti, pro arbitrio Superiorum ad infidelium partes pro converſione animarum proficiſci debeant, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus etiam perpetuo erigimus.

Gratias alicuj quorumcumque Ordinum elargitur.

§.4. Necnon Seminario hujuſmodi, illiuſque Rectori, & Fratribus, quod omnibus privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, conceſſionibus, gratiis tam ſpiritualibus, quam temporalibus, & indultis, quibus alii Fratres tam Mendicantes, quam non Mendicantes utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ſimiliter uti, potiri, & gaudere poſſint, & debeant, concedimus, & indulgemus.

Clauſulas præſervativas, & decretum irritans apponit.

§.5. Decernentes, præſentes literas, & in eis contenta quæcumque perpetuo valida, & efficacia fore, ac ſuos plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quicquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.6. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon prædicti, & quorumcumque aliorum Ordinum ſtatutis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, eiſdem Ordinibus, illorumque Superioribus, & perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, ac individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis credi jubet.

§.7. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, aut ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fidea in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 7. Martii 1613. An. VIII.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 7. Martii 1613. Pontificatus noſtri Anno Octavo.

CCXII.

Statuitur omnes Collegii Doctorum, & Ambroſianæ Bibliothecæ Conſervatores ex Eccleſiaſticorum cœtu eſſe eligendos.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Recenſet a Card. Friderico Borromæo erectum Doctorũ Collegium Mediolani.

§.1. Aliàs pro parte dilecti filii noſtri Federici tituli Sanctæ Mariæ Angelorum Preſbyteri Cardinalis Borromæi nuncupati Eccleſiæ Mediolanen. ex conceſſione, & diſpenſatione Apoſtolica Præſulis Nobis expoſito, quod antea ipſe pio, & laudabili tam Ordinem Eccleſiaſticum, quam rem literariam in Civitate, & Diœceſi Mediolanen. juvandi, promovendique zelo, & affectu ductus in dicta Civitate, & loco ad id commodo, & opp r ııno unum Collegium Eccleſiaſticum duodecim Doctorum, quorum quatuor Sacræ Theologiæ, reliqui vero aliis facultatibus, & ſcientiis operam dare deberent, ac quatuor propterea

rea laicorum liberalibus diſciplinis exculto-rum, nec non ibidem ad ipſius Collegii uſum, & commoditatem unam Bibliothecam Ambroſianam nuncupatam ingenti ſacrorum, & prophanorum, ac antiquorum, & recentiorum librorum magno dicti Federici Cardinalis ſumptu undique conquiſitorum numero inſtructam certis modo, & forma tunc expreſſis perpetuo erexerat, & inſtituerat, ac ad defenſionem, & conſervationem tam Collegii, & Bibliothecæ prædictorum, quam bonorum ad ea ſpectantium octo Conſervatores, duos videlicet ex Capitulo Canonicorum ordinariorum Eccleſiæ prædictæ, & duos alios ex reliquo Clero Urbano, ac Præpoſitum pro tempore exiſtentem Congregationis Oblatorum aliàs Sancti Sepulchri Mediolanen., nec non unum ex ſexaginta Decurionibus Concilii Generalis dictæ Civitatis, ac unum ex Juriſperitorum, reliquum vero ex Phyſicorum Collegii etiam Mediolanen. aſſumendos, ac certis modo, & forma tunc quoque expreſſis eligendos, qui curam Collegii, & Bibliothecæ, ac bonorum ad ea, & ſex Cappellanias non collativas ad Altare Beatæ Mariæ de Arbore nuncupat. ſituat. in dicta Eccleſia per eumdem Federicum Cardinalem pro totidem Cappellanis ex numero Doctorum dicti Collegii deſumendis fundatas, & dotatas ſpectantium gererent, & alia tunc expreſſa facerent, & curare deberent, conſtituerat, & deputaverat.

Confirmaverunt que Apoſtol. auctoritate cũ legibus a dicto Cardinali ſtatutis.

§.2. Nos d. Federici Cardinalis ſupplicationibus Nobis humiliter porrectis inclinati primum erectionem, & inſtitutionem Collegii, & Bibliothecæ, ac deſuper confectas ſcripturas, in eiſque contenta quæcumque auctoritate apoſtolica perpetuo approbavimus, & confirmavimus, omneſque, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet interveniſſent ſupplevimus, & ſubinde numerum dictorum quatuor laicorum in prædicto Collegio, ut præfertur, adſcriptorum, ad duos laicos tantum perpetuo reduximus, numerum vero dictorum octo Conſervatorum in duobus aliis, quorum alter ex Capituli, alter vero ex Cleri Urbani prædicti gremio eligi, & aſſumi deberent auximus, & ampliavimus; curam autem, gubernium, regimen, & administrationem tam dicti Collegii, quam illius Cappellaniarum prædictarum bonorum, fructuum, reddituum, jurium, obventionum, & pertinentiarum quorumcumque tam præſentium, quam futurorum ſolis ex dictis Conſervatoribus, qui Eccleſiaſtici Ordinis eſſent privative quoad cæteros Conſervatores laici Ordinis, ita quod deinceps in perpetuum cura, & adminiſtratio dictæ Bibliothecæ omnibus Conſervatoribus prædictis tam Eccleſiaſticis, quam laicis communiter, & conjunctim: Regimen vero, gubernium, & adminiſtratio Collegii prædicti, illiuſque, ac Cappellaniarum hujuſmodi bonorum, fructuum, reddituum, proventuum, jurium, & pertinentiarum prædictarum ſolis ex Conſervatoribus prædictis, qui Eccleſiaſtici Ordinis eſſent, ut præfertur, competere deberet itidem perpetuo commiſimus, & mandavimus, & aliàs prout in diverſis noſtris deſuper confectis literis plenius continetur.

Idem Cardinalis petit decernit omnes Collegii Doctorum, & Bibliothecæ Cõſervatores Eccleſiaſticos eſſe.

§.3. Cum autem, ſicut dictus Federicus Cardinalis Nobis denuo nuper exponi fecit, ipſum uſu, & experientia edoctus felici Collegii, & Bibliothecæ prædictarum adminiſtratione, doctorumque in ipſo Collegio pro tempore exiſtentium quieti, & tranquillitati expedire judicaverit, ut omnes Conſervatores prædicti Eccleſiaſtici exiſtant: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut ſuper præmiſſis opportune providere, ut infra de benignitate apoſtolica dignaremur.

Hoc autem decernit Paulus.

§.4. Nos igitur dictum Federicum Cardinalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, ac dictarum literarum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ne de cætero perpetuis futuris temporibus laici in dicti Collegii Conſervatores admitti poſſint, aut debeant ſimiliter perpetuo ſtatuimus, eoſdemque laicos Conſervatores ab ipſo Collegio, ipſiuſque defenſione, & conſervatione ex nunc in perpetuum penitus removemus, ac remotos eſſe, irritumque, & inane, ſi ſecus ſuper his, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Derogat obſtantibus.

§.5. Non obſtantibus literis noſtris prædictis, nec non dicti Collegii etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 14 Martii 1613. An. VIII.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum ſub Annulo Piſcatoris die 14. Martii 1613. Pontificatus noſtri Anno VIII.

CCXIII.

Contra Monachos S. Bernardi Congregationis Ciſtercienſium Italiæ, dignitates, & officia ipſius Congregationis, conquiſitis extra eam favoribus, ambientes, eorumque complices, & fautores, necnon contra Superiores, eoſdem in electionibus favores attendentes.

Congregationem iſtam firmavit Alexand. VI. in ſua Conſtitut. X. Plantatus, *Tom. III, Par. III. fol. 240.*

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

De Ambitus Monachorum Congregationis S. Bernardi Ciſtercien. in Italia reprimatur.

ALias per Nos, accepto quod quidam in Ordine S. Bernardi Congregationis Ciſtercienſium Italiæ, profeſſionis, & regulæ, quam profeſſi fuerunt penitus immemores, nimiaque dignitatum, & officiorum Eccleſiaſticorum in d. Congregatione conſequendorum ambitione ducti, pro iis conſequendis Eccleſiaſticorum, & ſæcularium Principum fu-

ſtudia requirebant, commendatitias literas, alioſque favores, & gratias, propterea expectabant, quibus adjuti, quos ipſi ex ſe promeruiſſe minime confidebant, gradus, & dignitates in eadem Congregatione conſequi valerent, ſicque ejuſdem Congregationis quietem non ſine animarum ſuarum periculo perturbabant.

Pontifex favores extra Religionem pro habendis gradibus in ea exquirentibus pœnas impoſuit, ut in alia ejus Conſtitquam cui hic plene relatum prætermiſſ.

§. 1. Nos malum hoc ab eodem Ordine, & Congregatione, pro noſtra Paſtorali ſolicitudine expellere ſummopere cupientes, motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, eos omnes, & ſingulos Monachos d. Ordinis, & Congregationis, cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis exiſtentes, qui ex tunc de cætero ad prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & alia officia dicti Ordinis, & Congregationis aſſequenda intenti, ad Principum, & Prælatorum, ac aliarum quarumcumque perſonarum tam ſæcularium, quam Eccleſiaſticarum, de gremio dictæ Congregationis non exiſtentium, etiam Cardinalatus honore, & quacumque ſæculari dignitate, & excellentia, etiam imperiali, regali, & ducali fungentium, favores recurriſſent, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliiſque viis directe, vel indirecte, palam, vel occulte, ad prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & alia officia prædicta obtinenda aſpiraſſent, vel aliis minus legitimis, & honeſtis rationibus ea obtinere quæſiiſſent, aut etiam ſponte oblatis, & minime conquiſitis uſi fuiſſent, illorumque complices, & fautores, ad quaſcumque prælaturas, dignitates, & officia, gradus, honores, adminiſtrationes, & munera in ipſa Congregatione obtinenda perpetuo inhabiles declaravimus, & obtentis per eos prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, adminiſtrationibus, functionibus, & officiis hujuſmodi eo ipſo privavimus, ac privatos voce tam activa, quam paſſiva carere decrevimus, & declaravimus.

Superioribus favores hujuſmodi attendentibus pœnam inobediẽtiæ, & excommunicationis latæ ſententiæ impoſuit, ut ibidem.

§. 2. Atque in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac ſub cenſuris latæ ſententiæ pœna omnibus d. Ordinis, & Congregationis, Superioribus, & Prælatis, quocumque titulo nuncupatis, etiam Præſidenti, & Patribus definitoribus, tunc præſentibus, & futuris præcepimus, diſtricteque mandavimus, ne quempiam ullo tempore precibus, literis, nec favoribus adducti, vel alias ad inſtantiam, ſeu requiſitionem, vel contemplationem Principum, vel Prælatorum, aut aliorum quorumcumque tam ſæcularium, quam Eccleſiaſticorum, extra dictum gremium exiſtentium, etiam Cardinalium, Imperatoris, Regum, Ducum, ad cujuſvis generis Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & officia prædictæ Congregationis promoveri, vel pœnas aliquas remittere, auderent, vel præſumerent, & alias prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis ſub die 27. Julii 1605. expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Ambientibus ſupradictis eamdem excommunicationis pœnam addit.

§. 3. Nos qui pro muneris noſtri debito in hoc potiſſimum laborare non deſiſtimus, ut eccleſiaſtica, regulariſque diſciplina priſtino candori reſtituatur, ac hujuſmodi ambitionis malum, ne ulterius ſerpat, pec amplius providere volentes, Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus omnibus, & ſingulis Monachis dicti Ordinis, & Congregationis cujuſcumque ſtatus, gradus, conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis exiſtentibus, ne de cætero ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & alia Officia dicti Ordinis, & Congregationis aſſequenda, ad Principum, & Prælatorum, ac aliarum quarumcumque perſonarum tam ſæcularium, quam eccleſiaſticarum de gremio dictæ Congregationis non exiſtentium etiam Cardinalatus honore, & quacumque ſæculari dignitate fungentium, favores recurrant, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliiſque viis, directe, vel indirecte, palam, vel occulte, ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & alia officia prædicta obtinenda aſpirent, vel aliis minus legitimis, & honeſtis rationibus ea obtinere quærant, aut etiam ſponte oblatis favoribus, & minime conquiſitis utantur in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna, per contrafacientes ipſo facto incurrenda, diſtricte præcipimus, mandamus, ac prohibemus.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, necnon omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque; Aut ſi prædictis Monachis, vel quibuſvis aliis communiter, aut diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici &c. mentionem.

Hanc legem in Monaſteriis publice legi mandat.

§. 5. Ut autem harum literarum notitia ad omnes dicti Ordinis, & Congregationis Monachos facilius deveniat; Volumus, illas in Monaſteriis dictæ Congregationis publice legi, illaſque in Monaſteriis hujuſmodi lectas ſic arctare, ac ſi legitime unicuique intimatæ eſſent.

Tranſumptiſque credi jubet.

§. 6. Illarumque exemplis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Præſidentis ipſius Congregationis, vel alterius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eamdem prorſus fidem haberi, quæ præſentibus haberetur, ſi exdem exhiberentur.

Dat. die 30. Martii 1613. An. VIII.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 30. Martii 1613. Pontificatus noſtri Anno VIII.

Digitized by Google

CCXIV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Collegium Hibernorum Uliſypponen. erectum eximitur a Juriſdictione Ordinarii, & Sedi Apoſtolicæ ſubiicitur.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAſtoralis officii cura, meritis licet imparibus, Nobis ex alto commiſſa poſtulat, ut ea, quæ piorum locorum quorumlibet, præſertim Collegiorum, & Seminariorum ad juventutis religioſam educationem, ac in Eccleſiaſticis, aliiſque ſalutaribus diſciplinis inſtructionem pie inſtitutorum tranquillo ſtatui, felicique progreſſui conducunt libenter concedamus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Declaratio, de qua in Rubr.

§.1. Itaque dilectos filios Rectorem, Scholares, Miniſtros, & alias perſonas Collegii, ſeu Seminarii Nationis Hibernorum Civitatis Ulixbonen. canonice erecti, ut apoſtolico præſidio ſuffulti a quibuſvis perturbationibus, & gravaminibus releventur, & in ſua vacatione utilius perſiſtant, ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Collegium, ſeu Seminarium prædictum, illiuſque Rectorem, ac Scholares, Miniſtros, ac alias perſonas, nec non ejuſdem res, & bona quæcumque nunc, & pro tempore exiſten. ab omni, & quacumque juriſdictione, correctione, viſitatione, ſuperioritate, & poteſtate moderni, & pro tempore exiſtentis Archiepiſcopi Ulixbonen., illiuſque Officialium, & Miniſtrorum quorumcumque, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium tam in univerſum, quam ſingillatim perpetuo eximimus, & liberamus, illoſque, & illa ſub Beati Petri, ac noſtra, & Sedis Apoſtolicæ protectione ſuſcipimus, Nobiſque, & pro tempore exiſtenti Romano Pontifici etiam perpetuo ſubjicimus, ita ut modernus, & pro tempore exiſtens Archiepiſcopus prædictus, ejuſque Officiales, & Miniſtri ullam quovis prætextu, & ex quacumque cauſa in dictum Collegium, ſeu Seminarium, ejuſque Rectorem, Miniſtrum, Scholares, aliaſque perſonas, bona, & res hujuſmodi, juriſdictionem, correctionem, poteſtatem, & ſuperioritatem habere, & exercere minime poſſint.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes præſentes literas ſemper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, nec non Collegio, ſeu Seminario, & aliis prædictis in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari; Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutorũ deputatio.

§.3. Quocirca Judicibus, ac pro tempore exiſtenti Protectori dicti Collegii, ſeu Seminarii ſimiliter pro tempore nominandis per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Rectoris, & Collegialium, ac aliorum prædictorum, ſeu alicujus eorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra Rectorem, & Collegiales, alioſque prædictos earumdem præſentium, ac in eis contentorum quorumcumque uſu, & commodo, ac effectu pacifice frui, & gaudere. Non permittentes, illos deſuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari: Contradictores quoslibet, & rebelles, per cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Derogatio contrariorum

§.4. Non obſtantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis ad judicium non trahatur, ac Apoſtolicis, nec non in Provincialibus, Univerſalibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, nec non quibuſvis ſtatutis, & conſuetudinibus etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 22. Aprilis 1613. An. VIII.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum ſub Annulo Piſcatoris die 22. Aprilis 1613. Pontificatus noſtri Anno VIII.

CCXV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Facultas Nuncio Poloniæ concedendi Clero dicti Regni facultatem ſubſidium Regi præſtandi pro ejuſdem Regni neceſſitatibus.

Ven. Fratri Lelia Epiſcopo Balneoregien. apud chariſſimum in Chriſto filium noſtrum Sigiſmundum Poloniæ, & Svetiæ Regem illuſtrem noſtro, & Apoſtolicæ Sedis Nuncio.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ven. Frater, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Opantibus Regni Eccleſiaſticis aliquod Regi præſtare ſubſidium;

§.1. CUm, ſicut accepimus, ad ſubvenien. gravibus Regni Poloniæ præſentibus neceſſitatibus, ejuſdem Clerus ſubſidii nomine aliquam pecuniæ ſummam chariſſimo in Chriſto filio noſtro Sigiſmundo Poloniæ, & Svetiæ Regi Illuſtri noſtra, & Sedis Apoſtolicæ ad id accedente licentia, & conſenſu ſponte conferre deſiderent;

Pontifex facultatem concedit, de qua in Rubrica.

§.2. Nos prædicti Sigiſmundi Regis, & dicti Poloniæ Regni hujuſmodi neceſſitatibus couſulere volentes, Tibi, ot dicto Sigiſmundo Regi pro dictis neceſſitatibus Regni ſubſidium, ſponte tamen, Archiepiſcopi, Epiſcopi, Abbates, & aliæ eccleſiaſticæ perſonæ pro una vice, & ſumma, quæ eis videbitur tantum tribuere, prædicto autem Sigiſmondo Regi, ejuſque Miniſtris, quod ſubſidium hujuſmodi petere, & recipere abſque conſcientiæ ſcrupulo, ac cenſurarum, & pœnarum eccleſiaſticarum incurſu libere, & licite poſſint, apoſtulica auctoritate indulgendi, ac licentiam concedendi, ipſoſque Archiepiſcopos, Epiſcopos, Abbates, ac alias perſunas eccleſiaſticas, & earum ſingulas, quatenus ipſi dictam pecuniæ ſummam abſque Apoſtolicæ Sedis licentia promiſerint, aut ſolverint, nec non eumdem Sigiſmundum Regem, & ſuos Miniſtros prædictos, ſi illam ſimiliter abſque licentia prædicta jam receperint, ab omnibus, & ſingulis cenſuris, & pœnis propterea quomodolibet incurſis, eadem auctoritate abſolven. facultatem, & auctoritatem, tenore præſentium concedimus, & impertimur. Tibique, ut ad exactionem prædicti ſubſidii per perſonas eccleſiaſticas tantum, & non aliàs procedere debeas, eadem auctoritate committimus, & mandamus.

Derogat contrariis.

§.3. Non obſtantibus Concilii Lateranen., & quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non Eccleſiarum, Monaſteriorum, & Beneficiorum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, ac exemptionibus, immunitatibus, etiam in corpore juris clauſis quibuſvis generaliter, vel ſpecialiter conceſſis, etiamſi de illis, eorumqne totis tenoribus de verbo ad verbum mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda ſit, & in eis caveatur expreſſe, quod per hujuſmodi clauſulas generales etiam mentionem ſpecialem importan. eis derogatum eſſe non cenſeatur, aut derogari videatur, niſi certis modo, & forma in illis eapreſſis plene obſervatis. Quibus omnibus, eorum tenores præſentibus pro plene expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaaat ſpecialiter, & eapreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Pauperes autem ab hujuſmodi preſtando ſubſidio eximit.

§.4. Volumus autem, ut pauperes Clerici, qui in redditibus non habent, niſi victum neceſſarium, ad contribuen. minime compellantur. Præterea volumus, præſentium tranſumptis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eamdem prorſus fidem in Judicio, & extra in omnibus, & per omnia adhiberi, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent eabibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 4. Maii 1613. An. VIII.

Datum Romæ apud Sanctom Marcum ſub Annulo Piſcatoris, die 4. Maii 1613., Pontificatus noſtri Anno VIII.

CCXVI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Committitur Nuncio Apoſtolico inferioris Germaniæ ut nonnulla decreta quoad Tonſuram, & Habitum Clericalem per ipſum edita pro Diœceſi Leodienſi curet obſervari.

Ven. Fratri Antonio Epiſcopo Vigilien. in partibus inferioris Germaniæ noſtro, & Apoſtolicæ Sedis Nuncio.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ven. Frater, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Nuncius Apoſtolicus nonnulla edit decreta ſuper Tonſura, & Habitu Clericali in Diœceſi Leodienſi.

§.1. CUM, ſicut accepimus, tu pro commiſſo tibi a Nobis munere, viſitationi Eccleſiæ Leodien. invigilans, & diſpoſitioni Concilii Tridentini inhærens, nonnulla decreta præſertim circa habitum, & tonſuram Clericales per Canonicos, Preſbyteros, & alios eccleſiaſticæ Militiæ adſcriptos, deferendos edideris, & Clero prædicto obſervanda propoſueris, ſeu proponere intendas; Nonnulli vero ex iis ſuorum ſtatus, & ſalutis immemores, dicta decreta admittere, & obſervare recuſent, ſeu recuſaturos dubites in præjudicium ſalutis ſuarum animarum.

Paulus eidem committit, ut illa curet obſervari.

§.2. Nos attendentes, quod parum eſt, recta ſtatuere, & ordinare, niſi illa exequutioni demandentur, tibi per præſentes committimus, & mandamus, ut decreta, quæ circa præmiſſa edidiſti, ſeu edideris, Ven. Fratri Ferdinando Epiſcopo Leodien. exhibeas, ad hoc, ut ille pro ſua in Deum pietate, & religionis zelo, auctoritate ſibi a dicto Concilio attributa, omnino obſervari

Digitized by Google

ri faciat: Ac contradictores, & rebelles qnoſcumque; opportnnis juris, & facti remediis, appellatione poſtpoſita compeſcat: invocato etiam ad hoc, ſi opus ſuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Derogat contrariis.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non Eccleſiarum, Civitatis, & Diœceſis Leodien. etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſnetndinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtulicis eiſdem Eccleſiis, illarumque Capitulis, Canonicis, & quibuſvis aliis Superioribus, & perſonis ſub quibuſcnmque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis elanſulis, & decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum omnium tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 6. Julii 1613. An.IX.

Datnm Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die ſexta Julii 1613. Pontificatus noſtri Anno IX.

CCXVII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Eadem Commiſſio quoad ſimilia Decreta ſuper Monialiom clauſura.

Ven. fratri Antonio Epiſcopo Vigilien. in partibus Inferioris Germaniæ noſtro, & Apoſtolicæ Sedis Nuncio.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ven. frater ſalutem. & Apoſtolicam benedictionem.

Decreta à Nuncio Apoſtolico edita ſuper Monialium clauſura recenſentur.

§. 1. CUM, ſicut accepimus, Tu pro commiſſo Tibi a Nobis munere, Viſitationi Eccleſiæ Leodien. invigilans, & diſpoſitioni Concilii Tridentini inhærens, nonnulla Decreta præſertim circa Monialium clauſuram edideris, ſeu edere intendas, & Monialibus ipſia obſervanda propoſneris, ſeu proponere decreveris, nonnullæ vero ea iis ſuarum ſtatus, & ſalutis immemores, dicta Decreta admittere, & obſervare recuſent, ſeu recuſaturas dubites in præjudicium ſalutis ſuarum animarum.

Ei committitur, ut illa curet obſervari.

§. 2. Nos attendentes, quod parum eſt recta ſtatuere, & ordinare, niſi illa exequutioni demandentur, Tibi per præſentes committimus, & mandamus, ut Decreta, quæ circa præmiſſa edidiſti, ſeu edideris, Vener. fratri Ferdinando Epiſcopo Leodien. exhibeas, ad hoc, ut ille pro ſua in Deum pietate, & Religionis zelo auctoritate ſibi a dicto Concilio attributa, omnino obſervari faciat, ac contradictores, & Rebelles qnolcumque opportunis juris, & facti remediis appellatione poſtpoſita compeſcat, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nec non Monaſteriorum dictarum Monialium, & Ordinum, quorum fuerint, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Monaſteriis, illorumque Abbatiſſis, Prioriſſis, Monialibus, & aliis quibuſcumque perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die anno. que eiſdem.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die ſexta Julii 1613. Pont. Noſtri Anno Nono.

CCXVIII.

Sequitur ſimilis Commiſſio quoad Decreta edita pro obſervatione Sac. Concilii Tridentini in eadem Leodienſi Diœceſi.

Ven. fratri Antonio Epiſcopo Vigilien. in partibus Inferioris Germaniæ Noſtro, & Apoſtolicæ Sedis Nuncio.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ven. frater ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Facti ſeries.

§. 1. CUM, ſicut accepimus, Tu pro commiſſo Tibi a Nobis munere, reformationi dilectorum filiorum Cleri Civitatis, & Diœceſis, Leodien. invigilans, & diſpoſitioni Concilii Tridentini inhærens, nonnulla Decreta pro obſervatione ejuſdem Concilii hactenus edideris, & alia edere intendas, & Clero prædictis obſervanda propoſueris, & propones: Nonnulli vero Canonici, & forſan Capitula, & aliæ perſonæ Eccleſiaſticæ Eccleſiarum Civitat., & Diœceſ. prædictarum ſuorum ſtatus, & ſalutis immemores Decreta prædicta, ſeu eorum aliqua admittere, & obſervare recuſent, ſeu forſan recuſaturi ſint, in præjudicium ſalutis ſuarum animarum.

Commiſſio, de qua in Rub.

§. 2. Nos attendentes, quod parum eſt recta ſtatuere, & ordinare, niſi illa exequutioni demandentur, Tibi per præſentes committimus, & mandamus, ut Decreta prædicta per Te tam hactenus, ut ſupra edita, quam edenda, Ven. fratri Ferdinando Epiſcopo Leodien. exhibeas, ad hoc, ut ille pro ſua in Deum pietate, & religionis zelo auctoritate ſibi a dicto Concilio attributa, eadem Decreta omnino obſervari faciat, ac Contradictores, & Rebelles quoſcumque opportunis juris, & facti remediis, appellatio-

tione poſtpoſita compeſcat, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nec non dictarum Eccleſiarum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Eccleſiis, illorumque Capitulis, Canonicis, & quibuſvis aliis ſuperioribus, & perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & Decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 10. Julii 1613. An. IX.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 10. Julii 1613. Pont. Noſtri Anno Nono.

CCXIX.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio Erectionis Congregationis Presbyterorum ſecularium in Eccleſia S. Laurentii in Damaſo de Urbe à Cardinale Montalto inſtitutæ.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

PRo noſtri paſtoralis muneris debito auctoritatis noſtræ robore libenter communimus, quæ pro Domus Dei zelo, divinique cultus augumento, & animarum ſalute non ſine maturitate conſilii novimus inſtituta, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Card. Montaltus Congregationem Presbyterorũ in Eccleſia S.Laurentii in Damaſo erigit.

§. 1. Expoſuit ſiquidem Nobis nuper dilectus filius Noſter Alexander Sancti Laurentii in Damaſo Diaconus Cardinalis Montaltus nuncupatus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Vicecancellarius, quod ipſe aliàs attente conſiderans Collegiatam Inſignem, & Parochialem Eccleſiam Sancti Laurentii in Damaſo, quæ denominatio ſui Cardinalatus exiſtit, curam Animarum, & Parochiam ſatis amplam habere, & populum in ea ita numeroſum eſſe, ut ſolus Vicarius perpetuus ad curam hujuſmodi deſtinatus non poſſit ſufficere Eccleſiaſticis Sacramentis miniſtrandis, & aliis, quæ ad divinum cultum, & animarum ſalutem procurandas ſpectant, propterea, ut muneris ſui debito ſatisfaceret, juxta diſpoſitionem Sacri Concilii Tridentini proximè præteritis annis nonnullos pios Sacerdotes ad nutum amovibiles deputavit, qui inſimul, & propè Eccleſiam prædictam Sancti Laurentii in Domo ab ipſo Alexandro Cardinale conducta habitantes, ac pro eorum ſubſtentatione convenienti portione, & propriis redditibus ab eodem Alexandro Cardinali conſtituta in eadem Eccleſia Sancti Laurentii deſervire, confeſſiones Chriſtifidelium audire, Eccleſiaſtica Sacramenta adminiſtrare, & pueros Doctrinam Chriſtianam docere deberent: & poſtea animadvertens idē Alexander Cardinalis hoc opus ad magnum Dei ſervitium tendere, & in dicta Eccleſia Sancti Laurentii Sacerdotum ipſorum opera, ac induſtria frequentiam Sacramentorum, & alia pia, & ſancta exercitia in dies accreſcere in eadem Eccleſia Sancti Laurentii ordinario Jure ſibi ſubjecta unam Congregationem Presbyterorum ſæcularium ad nutum amovibiliũ pro ſervitio ejuſdem Eccleſiæ Sancti Laurentii ad Confeſſiones Chriſtifidelium audiendas, Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum adminiſtrandum, necnon dictum exercitium Doctrinæ Chriſtianæ manutenendum, moribundis aſſiſtendum, aliaque pia opera exercendum juxta formam Capitulorum, & Regularum ad hunc effectum ab ipſo Alexandro Cardinali præſcriptam, ſeu præſcribendam erexit, & inſtituit, illique ſic erectæ, & inſtitutæ pro dictorum Sacerdotum ſuſtentatione vigore facultatum per Literas felic. record. Clementis Papæ VIII. prædeceſſoris Noſtri ſub die 15. Septembris Anni 1593., ac Noſtras in ſimili forma Brevis expeditas ſub die 2. Julii anni 1607. ſibi deſuper conceſſarum nonnullos redditus, Canones, & reſponſiones annuas Eccleſiis Parochialibus ejuſdem Eccleſiæ Sancti Laurentii filiabus apoſtolica auctoritate ſuppreſſis provenientes, videlicet unam Domum cum Apotheca in via Leutariorum vicinam bonis dilectorum filiorum Hieronymi Mignanelli ab una, & Pauli Dizzoni ab altera partibus, ac antè viam publicam, in qua tunc habitabat dilectus etiam filius Georgius Albertus Leutarius uti Emphyteuta ejuſdem Domus ſibi ad tertiam ejus generationem mediante beneplacito Apoſtolico conceſſæ ſub annuo canone ſexaginta quinque ſcutorum monetæ, necnon unum Canonem annuum ſex ſcutorum ſimilium ſuper quadam Domo ſita in Regione Arenulæ in via Gipponariorum nuncupata, ac vicina Eccleſiæ Sancti Martinelli nuncupatæ, poſſeſſa à dilecta in Chriſto filia Gentileſca Palma de Capranica, & dilecto filio Bernardino Normetæ Pellario ad præſens locata, ac alterum annuum Canonem doodecim ſcutorum parium impoſitum ſuper alia Domo in eadem Regione, quem dilectus etiam filius Jacobus Cochectus uti legitimus poſſeſſor dictæ Domus ſolvit, quæ Domus, & Canones olim fuerunt Eccleſiæ ſancti Martinelli prædictæ dudum ſuppreſſæ. Inſuper undecim ſcuta pro canone unius Domus in dicta Regione ſitæ, quam ad præſens poſſident uti Emphyteutæ dilecti filii hæredes quondam Baptiſtæ Capponi ad tertiam generationem, & alia viginti unum ſcuta annua ex fru-

Eique redditus nonnullos addicit.

fructibus trium locorum Montis Sanitatis, ac alium annuum Canonem ſcutorum duorum, & bon. vigintiquinque impoſit. ſuper Domo propè Eccleſiam, & ſub Campanili Eccleſiæ Sancti Pauli de Arenula poſſeſſa à dilecto etiam filio Thoma Thetio, ac alium canonem annuum ſcutorum trium, bon. 37. impoſitum ſuper alia Domo propè dictam Eccleſiam Sancti Pauli de Arenula, ac olim ſub proprietate illius exiſten: modo poſſeſſa à dilecto ſimiliter filio Fabritio de Specules, necnon Reſponſionem duorum berilinm muſti ſingulis annis debitam à dilectis etiam filiis hæredibus quondam Gaſparis Maroſſi pro Canone vineæ ab eis poſſeſſæ, & poſitæ eſtra Portam Sancti Laurentii extra Mænia Urbis, quæ loca montinm, Canones, & Reſponſiones olim erant redditus dictæ Eccleſiæ Sancti Pauli de Arenula jam ſuppreſſæ; necnon etiam fructus duorum locorum montis pacis annuos, videlicet ſcuta decem, & bon. 50. ac unam Domum vicinam Eccleſiæ Sancti Nicolai de Molinis etiam nuncupatur cum tribus apothecis, quæ poſſideri ſolebant pro indiviſo à Rectore dictæ Eccleſiæ Sancti Nicolai, & Cappellano Sanctæ Catharinæ nuncupatur in eadem Eccleſia exiſtens Reſponſionis pro rata Rectoris ipſius Eccleſiæ Sancti Nicolai circiter ſcuta quadraginta. Præterea unam ſtantiam, ſeu habitationem vicinam Domui dilecti filii Dominici de Cavaleriis apud Cæſarinos, quæ ad uſum repoſitionis currus, & fenilis eſſe ſolet, ac locabatur ſcutis viginti quatuor, quæ loca Montium, & Domus olim pertinebant ad eamdem Eccleſiam Sancti Nicolai de Molinis. necnon omnes redditus Parochialium Eccleſiarum Sanctorum Valentini, ſeu Sebaſtiani apud Plateam Matthejorum, & Sanctæ Mariæ de Cacaberis ſimiliter nuncupatur in dicta Regione Arenulæ ſuppreſſarum cum primum ipſæ Eccleſiæ per obitum illarum Rectorum vacaverint. Denique redditua Parochialis Eccleſiæ Sanctæ Barbaræ, etiam ſuppreſſæ, cum primum, ut prefertur, vacaverit, deductis tamen ex dictis redditibus Sanctæ Barbaræ centum ſcutis applicandis pro ſervitio Cappellæ Muſicorum dictæ Eccleſiæ Sancti Laurentii applicavit, & appropriavit, ita quod liceret eiſdem Sacerdotibus propria auctoritate capere poſſeſſionem omnium prædictorum reddituum, tam tunc decurſorum, quàm in futurum decurrendorum, ac ſub applicatione hujuſmodi compræhenſorum, ac etiam diſpoſuit prædictos redditus adminiſtrandos, & eſpendendos eſſe modo, & forma ab ipſo Alexandro Cardinali præſcribenda in utilitatem tamen dictorum Sacerdotum, & non alias, qui ut commodiùs Deo in Eccleſia Sancti Laurentii hujuſmodi in adminiſtratione Sacramentorum, & aliis exercitiis ſpiritualibus inſervire poſſent etiam duas Domus ſimul junctas propè dictam Eccleſiam Sancti Laurentii, unam eidem Congregationi per dilectam in Chriſto filiam Ceciliam Tramezzinum Romanam perpetuo donatam, & alteram ab hæredibus quondam Joannis Baptiſtæ de Buvabellis à dicto Alexandro Cardinali vigore aliarum noſtrarum ſimiliter in forma Brevis ſub die 7. Martii 1611. expeditarum literarum, ut accepimus, emptam pro ipſorum Sacerdotum habitatione, & uſu deſtinavit, & alias prout in patentibus literis ejuſdem Alexandri Cardinalis deſuper expeditis latius dicitur contineri.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubiungebat dictus Aleſander Cardinalis erectionem, applicationes, & appropriationes, ac deſuper confectas patentes literas prædictas, necnon omnia in prædictis literis contenta, ut firmiter obſerventur, ac perpetua validitate ſubſiſtant Apoſtolicæ confirmationis robore communiri cupiat, & Nobis propterea humiliter ſupplicaverit. *Eaque omnia Pontificia auctoritate, pe[illegible] roborat.*

§.3. Nos hujuſmodi ſupplicationibus benigne annuere volentes, ac ſingularum literarum, & facultatum prædictarum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, Erectionem, applicationes, appropriationes, ac patentes literas hujuſmodi cum omnibus in illis contentis, & inde ſequutis quibuſcumque Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illiſque perpetuæ, ac inviolabilis Apoſtolicæ confirmationis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos, tàm Juris, quàm facti, necnon ſolemnitatū etiam ſubſtantialium defectus, etiam de neceſſitate ſpecialiter, & expreſſe exprimendos, ſi qui intervenerint in eiſdem ſupplemus, & quatenus opus ſit denuo præmiſſa omnia, & ſingula facimus. *Confirmat Paulus.*

§.4. Ac inſuper perpetuo ſtatuimus, & ordinamus, quod electio Sacerdotum hujuſmodi ſemper ſpectet, & pertineat ad Alexandrum Cardinalem, & pro tempore exiſtentem Sancti Laurentii in Damaſo Diaconum, ſeu Presbyterum Cardinalem dumtasat: ipſi verò Sacerdotes priuſquam eligantur à dilecto filio Noſtro in Alma Urbe Vicario in Spiritualibus generali ad confeſſiones audiendas prævio examine approbari, & pro confeſſionibus hujuſmodi audiendis dilecti etiam filii Vicarii perpetui dictæ Eccleſiæ Sancti Laurentii pro tempore exiſtentis conſenſum habere debeant. *Nonnulla ſtatuit circa electionem, & regimen hujuſmodi Presbyterorum.*

§.5. Inſuper eidem pro tempore exiſtenti Cardinali Vice-Cancellario ſuper præmiſſis, & ſingulis, necnon circa ſervitium divinum, ac pias exercitationes in dicta Eccleſia Sancti Laurentii per hujuſmodi Sacerdotes faciendas, & qualitatem perſonarum in dictam Congregationem adſcribendarum, ac redditnum, & proventuum ad hujuſmodi Congregationem quomodocumque ſpectantium adminiſtrationem, ac alias dictos Sacerdotes concernentia quæcumque Statuta, & Ordinationes licita, & honeſta, Sacris tamen Canonibus, & Concilio Tridentino *Facultates nonnullas Vice-Cancellario concedit.*

non

non contraria, ac à Sede Apoſtolica approbanda, condendi, & promulgandi, ac prout qualitas temporum exegerit, & expediens viſum fuerit, prævia approbatione hujuſmodi, reformandi, & innovandi, eaque de novo faciendi plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem, & tenore prædictis concedimus.

Clauſulas pro præſentium firmitate apponit.

§.6. Præſenteſque literas, & in eis contenta quæcumque nullo unquam tempore, etiam ex eo, quod præmiſſa non juſtificatis, & verificatis eorum, ſeu cujuslibet eorum cauſis emanaverint, nec Capitulum, & Canonici dictæ Eccleſiæ Sancti Laurentii, & alii in præmiſſis intereſſe quomodolibet habentes ad hoc vocati fuerint, neque illis conſenſerint, & ex quavis cauſa, & occaſione, ac quocumque capite undecumque reſultante, vel prætextu, & quæſito colore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, invalidari, in Jus, vel controverſiam vocari, ad terminos Juris reduci, aut adversùs illa quodcumque Juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, ſeu etiam motu proprio concedi nullatenus unquam poſſe, neque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum, etiam effectum non ſortitarum, revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis diſpoſitionibus etiam à Nobis, vel Succeſſoribus Noſtris Romanis Pontificibus, etiam in craſtinum aſſumptionis cujuslibet eorum ad ſummi Apoſtolatus apicem, & alias quandocumque, ac ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, necnon quibuſvis clauſulis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis, necnon irritantibus, & aliis Decretis pro tempore emanatis compræhendi, ſed ſemper, & omni tempore ab illis omnibus, & ſingulis excepta eſſe, & cenſeri, & quoties aliquas contrarias diſpoſitiones emanari contigerit, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum ſuum adverſus hujuſmodi contrarias diſpoſitiones reſtitutas, & plenarie reintegratas, ac de novo conceſſas eſſe, & cenſeri; ſicque per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & deffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Cardinalem Titularem earumdem exequutorem deputat.

§.7. Quo circa eidem Alexandro Cardinali, ac pro tempore exiſtenti Sancti Laurentii in Damaſo Præsbytero, vel Diacono Cardinali per præſentes committimus, & mandamus, quatenus per ſe, vel alios, præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ſolemniter publicans eaſdem debitæ exequutioni demandari, ac perpetuo cuſtodiri auctoritate Noſtra curet, & faciat. Contradictores quoslibet, eiſque auxilium, & conſilium, vel favore publice, vel occulte, directe, vel indirecte quomodolibet præſtantes per cenſuras Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo.

Obſtantia tollit.

§. 8. Non obſtantibus regulis Noſtris de unionibus committendis ad partes vocatis quorum intereſſet, ac de exprimendo valore, etiam alterius Beneficii, cui aliud uniri peteretur, ac Lateranen. Concilii noviſſime celebrati uniones perpetuas, niſi in caſibus a jure permiſſis fieri prohibens; aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac ejuſdem Eccleſiæ S. Laurentii, & aliarum quarumcumque Eccleſiarum, ac etiam Almæ Urbis Noſtræ, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, ac privilegiis, Indultis, & literis Apoſtolicis quibuſvis perſonis, Eccleſiis, & locis piis, ac etiam dilectis filiis Populo Romano in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, & confirmatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & ad verbum expreſſa mentio habenda eſſet, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab Apoſtolicá ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas, non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 23. Julii 1613. Pont. Noſtri Anno IX.

Dat. di 23. Julii 1613. An. IX.

C C X X.

Confirmatio Concordiæ inter Univerſitates Locorum Roſſeni, & Montis Turturis Bononien., & Mutinen. reſpective Diœceſum ſuper differentiis, & controverſiis circa fines exortis.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto nobis deſuper apoſtolicæ ſervitutis officio, Chriſtifidelium quorumlibet, & præſertim ſubditorum noſtrorum, ac circumvicinorum Populorum quieti intendentes, illa, quæ pro litium inter ipſos ſemovendis anfractibus concorditer facta fuiſſe dicuntur, ne in recidivæ contentionis vitium, ſucceſſu temporis prolabantur, ſed firma perpetuo, & illibata remaneant, libenter Apoſtolicæ confirmationis robore communimus.

Facti ſeries.

§. 1. Cum itaque, ſicut ex intimatione dilecti filii noſtri Maffæi Tituli S. Honuphrii Præ-

Digitized by Google

Presbyteri Cardinalis Barberini nuncupati, in Civitate noſtra Bononien., ac toto ejus Comitatu, Juriſdictione, & Diſtrictu noſtri, & Apoſtolicæ Sedis de Latere Legati, accepimus, orta dudum lite, & controverſia inter dilectos filios Univerſitatem, & Homines Roſſeni ex una, ac Univerſitatem, & Homines Montis Turturis Terrarum, ſeu locorum Bononien., & Mutinen. reſpective Territoriorum ex altera partibus ſuper dictarum Terrarum, ſeu locorum Confinibus, dilecti filii Sylvius Albergatus Senator Bononien. ab eodem Maphæo Cardinale Legato, & Regimento dictæ Civitatis Bononien., nec non Andreas Codebò a dilecto filio nobili viro Cæſare Eſten., Duce Mutinen., & Rhegii ad præmiſſa ſpecialiter deputati, de eorum ordine, & mandato ad infraſcriptam ſub noſtro, & Sedis Apoſtolicæ, ac dicti Cæſaris Ducis beneplacito, devenerint concordiam, tenoris ſequentis videlicet:

AL NOME D'IDDIO

Adì 16. Settembre 1613.

Concordiæ tenor.

PER dar fine alle differenze, che ſino al dì d' oggi ſono ſtate frà la Città di Bologna, e quella di Modana intorno à Confini tra il Comune di Roſſeno, Territorio di Bologna, da una parte, ed il Comune di Montetortore, Territorio di Modanà dall' altra, il Signor Silvio Albergati nobile, e Senatore di Bologna, ed à ciò ſpecialmente deputato dall' Illuſtriſſimo, e Reverendiſſimo Sig. Cardinal Barberini per la Santità di Noſtro Signore Papa Paolo V. Legato de Latere della Città di Bologna, ancora con il conſenſo, e partecipazione dell' Illuſtriſſimi Signori Senatori del Regimento di detta Città per Lettere Patenti ſottoſcritte da detto Illuſtriſſimo Sig. Cardinale, e dal Sig. Alberto Bolognetti Confaloniere di Giuſtizia ſotto la Data delli 3. del preſente da una parte, e il Sig. Andrea Codebò nobile Modaneſe, e Segretario del Sereniſſimo Signor Duca di Modana, e parimente alle infraſcritte coſe deputato dal detto Signor Duca, per Lettere Patenti ſottoſcritte da S. A. dall' altra, il tenore delle quali deputazioni ſarà regiſtrato nel fine della preſente ſcrittura: Avendo viſitato una, e più volte il luogo, e li luoghi delle differenze, ancora con l' intervento de Periti dell' una, e l' altra parte, ed inteſe le ragioni de' Sudditi di tutti duoi li Stati, ed avendo maturamente eſaminato, e conſiderato ciò, che ſi deduceva, ed allegava, per ambe le parti, ed avendo avuti molti diſcorſi li ſodetti Signori, con l'intervento ancora del Maſſaro, ed uomini di Roſſeno, e Montetortore, finalmente per ſalute, e queſte di ambeduoi li Stati, e loro Sudditi, ſalvo però, riſpetto all' intereſſe della Città di Bologna, e del Comune di Roſſeno il beneplacito, ed aſſenſo della Santità di Noſtro Signore da ottenerſi dentro lo ſpazio di due meſi proſſimi, che detto Sig. Cardinale, e li detti Signori del Regimento procureranno di avere, in modo tale, che non s' ottenendo dentro li detti duoi meſi, il preſente accordo ſi abbia per non fatto, ma ſia privo di ogni valore, come ſe non foſſe ſeguito, e parimenti, riſpetto all' intereſſe della Città di Modana, e Podeſteria di Montetortore, ſalvo l'aſſenſo, e beneplacito del detto Sereniſſimo Signor Duca da ottenerſi dentro all' iſteſſo termine di duoi meſi, di che ne averà cura il detto Sig. Codebò, quale conſenſo non ottenuto dentro il detto termine, ſia parimente nullo il preſente accordo, e ſi abbia per non fatto, li ſudetti Signori Silvio, ed Andrea ſenza obligare loro ſteſſi, in virtù dell' autorità data à ciaſcuno di loro, per dette Lettere Patenti, hanno convenuto, ſtabilito, e concordato nel modo infraſcritto.

Che partendoſi dal luogo detto la Croce di Mazone, qual' è ſituato ſul Monte, ovvero Collina detta della Piaſtra fra li Confini del detto Comune di Roſſeno, e della Villa di Ajano, Territorio della Città di Bologna, e fra li confini del detto Comune di Montetortore, Territorio di Modana, dove è ſegnata una Croce nella Pianta, ovvero Diſſegno concordemente fatto da M. Vincenzo Saſſi, Perito di Bologna, e dal Sign. Capitano Aſcanio Ambroſii Perito di Modana, quale ſi regiſtrerà nell' Iſtromento della Tranſazione, che à maggior pruova doverà eſſer celebrato fra le dette Parti à voglia loro, la qual Croce è diſtante dalla Caſa di Baldone di Pellegrino, ſituata per diſopra in Bologneſe pertiche 23., e piedi 9. miſurando per la ſtrada, che tende per gradi 18. d' Oſtri, il quale luogo è il primo termine, che hanno detti Signori con l'intervento di detti Periti, ſtabilito, che ſia nel piede di un Caſtagno di circuito di oncie 18. in circa, dove parimenti hanno fatto piantare un Palo ivi fra li Terreni di Luca di Pirone, Luca di Canobio, e Giacomo Fontana, diſtante da una Querciola ſegnata con una Croce piedi, ed un terzo, poſta à mano deſtra nel Terreno di detto Luca di Pirone verſo mezzogiorno, dalla detta Croce ſi aſcende per la Sena, ovvero ſommità della Collina, ò Monte della Piaſtra, per linea tortuoſa, come cammina la detta ſommità, o ſchiena verſo la regione, che è tra Oriente, e Tramontana, per la miſura di pertiche 214., e mezza, miſurate per aria, ſecondo la tortuoſità della detta Collina alla miſura del Comune di Bologna ſino al luogo, che è nel detto Diſegno, o Pianta ſopradetta, ſegnata *A.*, ed è nella fine della ſommità della detta Collina, dove s'è piantato un Palo, ed'è nel Terreno di Pietro, e Domenico Ruzzolino del Zoleto.

E poiche dal detto luogo ſegnato *A.* piegando nove gradi verſo Grego, e camminando per retta linea, ſi continui per iſpazio di pertiche 227. di lunghezza, ſino al luogo, che nel detto Diſſegno, e Pianta viene dimoſtrato con la lettera *B.* ed in contro al quale dalla banda Orientale di detta linea, e così ſu'l Bologneſe ſtà ſituata una

Caſa, ora poſſeduta da Michele, Giacomo, e Battiſta del quondam Cirotto Fruelini da Roſſeno, in luogo detto Valle di Medoro, aliàs Piano di Dajano, la qual Caſa è lunga piedi 26. e un 6., e larga piedi 18. e tre quarti ſecondo la detta miſura di Bologna, e tende con la ſua lunghezza per gradi 8. di Levante. ed è diſtante dalla detta linea, tirando la miſura in Angolo retto da eſſa all'Angolo Meridionale della iſteſſa Caſa più proſſimo pertiche 2., e piedi 3. di miſura fatta per Aria, dove ancora s'è piantato un palo di Quercia.

E dal detto luogo ſegnato *B.* hanno ſtabilito, che ſi vada continuando pure per linea retta pertiche 260., e piedi 6. ſino al luogo ſegnato nella detta Pianta, ò Diſſegno con lettera *C.* ad una Collina, chiamata il Poggio di Miſſerino, ſopra la quale dal lato occidentale di detta linea è poſta una Caſa poſſeduta di preſente da Stefano, e Bartolomeo di Andrea di Miſſerino, la qual Caſa è lunga piedi 30., e larga piedi 15. e tende con la ſua lunghezza per gradi 3. di Greco dall' Angolo Orientale, e Meridionale, della qual Caſa più proſſimo, e diſtante la detta linea pertiche 2., e piedi 3, miſurati per aria, partendoſi dalla iſteſſa linea con Angolo retto,

E poi hanno determinato, che dal detto luogo ſegnato con la detta lettera *C.* dove ancora s'è piantato un palo, ſi continui la medeſima linea retta, ſino al mezzo del Rio della Braja, ò Zreſenda per iſpazio di pertiche 133., il qual loogo nella Pianta, o Diſſegno ſtà ſegnato con lettera *D.* ed è diſtante dal Molino al preſente poſto ſulla Riva della Samoggia, e poſſeduto da Gio; Antonio Corſeno, pertiche 55. miſurate per linea retta, e per aria alla ſudetta miſura.

Ed indi partendoſi dal detto luogo ſegnato *D.* nel qual luogo, in Ripa però al Rio dalla banda, che tende verſo Garbini, hanno fatto piantare un Palo diſtante dal detto mezzo del Rio della Braja pertiche 6., ſi vada ſeguendo il corſo di detto Rio della Braja, o Zreſenda ſino dove egli sbocca nella Samoggia, entrando ſino al mezzo di detta Samoggia nel luogo ſegnato nella ſudetta Pianta, o Diſſegno con la lettera *E.* diſtante dal punto *D.* al preſente pertiche 59. miſurate per linea retta, che tende per gradi 7. di Maeſtro.

E che di lì partendoſi dal detto luogo ſegnato *E.* ſi ſegua dietro al corſo della Samoggia, continuando ſino dove cominciano le conſina del Zoleto, Comune del Contado di Bologna, e di Montetortore ſudetto, Territorio di Modana nel luogo ſegnato *F.* nel Diſſegno con la lettera *F.*

In maniera tale che tutto quello, che rimane da man deſtra nel cammino ſudetto dal detto punto ✠ ſino alla detta lettera *F.* tanto riſpetto al Territorio, quanto alla giuriſdizione, Sudditi, e Caſe, con ogni ragione d'imporre Collette, Eſtimi, o altre Taſſe reali, perſonali, o miſte, e con ogni ſuperiorità di mero, e miſto impero, e di altra giuriſdizione, ſia, e s'intenda della Città di Bologna, e ſi comprenda dentro il Comune di Roſſeno, e per il contrario, tutto quello, che nel caminare dal detto punto Croce alla detta lettera *F.* ſi laſcia da man ſiniſtra, tanto riſpetto al Territorio, quanto alla giuriſdizione, Sudditi, e Caſe, con ogni ragione d'imporre Collette, Eſtimi, o altre Taſſe reali, perſonali, ò miſte, e con ogni ſuperiorità di mero, e miſto impero, e di altra giuriſdizione ſia, e s'intenda della Città di Modana, e ſi comprenda dentro al Comune di Montetortore, reſtando dalla linea tirata, come di ſopra dal punto ✠ al punto *D.* diviſo, e ſeparato l'un Territorio dall'altro, e parimenti ſervendo per termine diviſorio il mezzo del Rio della Braja, o Zreſenda dal detto punto *D.* al punto *E.*, e facendo l'iſteſſo effetto di ſeparazione, e diſtinzione de Territorj il mezzo della Samoggia dal punto *E.* al punto *F.*

E per maggior pruova, e chiarezza nè ſudetti luoghi ſegnati ✠ *A. B. C.* dove da detti Periti ſono ſtati piantati li detti pali, o Termini di legno ſi debbano porre à ſpeſe comuni tanti termini di pietra viva, ſu'l detto Rio della Zreſenda dalla banda di Bologna incontro al detto punto ſegnata *D.* dove ſimilmente è ſtato piantato il ſudetto palo, ſi ponga un' altro termine di Pietra viva,

E perchè dove Montetortore confina con il Zoleto, Savigno luogo del Contado di Bologna, quali paſſano la Samoggia, tendendo verſo Occidente al Monte del termine così chiamato, li Termini benche chiari, nondimeno ſono di pietra rozza, acciò ſi conoſcano per termini di giuriſdizione, hanno convenuto, che io luogo loro, vi ſi ponghino Termiui di Pietra viva, e li quali tutti ſudetti Termini di Pietra viva, doveranno avere le Armi di Santa Chieſa, e della Città di Bologna dalla parte, che riguarda il Bologneſe, e le Armi di S. A., e della Città di Modana dalla banda, che riguarda Montetortore, perchè denotino, che tutti queſti ſono Termini diviſorj, e de' Confini del Territorio, e giuriſdizione di Bologna, e di Modana, ed il tutto ſi faccia a ſpeſe comuni.

Che li beni, che de' Sudditi di Montetortore ſecondo il preſente accordo reſteranno ſu quello del Bologneſe, non ſieno gravati più di quello, che ſono, ovvero ſaranno gravati gli altri beni de' Sudditi di Bologna, e li Padroni ſudditi di S. A., e li loro ſucceſſori in detti beni, quanto ſia per detti beni, ſolamente godano tutti i privilegj reali, e la immunità, quanto a i beni, che godono gli altri di Roſſeno, e così ancora hanno convenuto, che ſi oſſervi per quelli di Roſſeno, che godono beni dentro al Comune di Montetortore, e per li loro ſucceſſori,

Che alla detta Caſa del Piano di Vajano verſo Montetortore, ed à quella ſudetta di Miſſerino verſo il Bologneſe, non ſi poſſa fabricare ſenza licenza reſpettivamente de ſuperiori dell'uno, e l'altro Stato, acciocchè le diſtanze, e la detta linea ſi conſervino nello ſtato detto di ſopra,

Che

Che gli uni, e gli altri poſſano liberamente, ſenza licenza, o denunzia eſtraere li loro frutti, e raccolti da un Territorio all'altro de' beni ſudetti, talmente che per qualunque grida, proibizioni, ò altro, che ſi ſia, che s'abbia qui per eſpreſſo, mai ſi poſſano proibire, differire, o impedire qualſivoglia modo dette eſtrazioni.

Come anco, che non poſſano eſſere aſtretti à venderli, permutarli, o in altra maniera diſtraerli ma ſieno in aſſoluta libertà di tenerli, goderli, e diſporne in qual perſona piacerà loro, ed alienadoli in Sudditi del Signor Duca, quelli di Montetortore, ai quali reſtano beni ſu quello di Montetortore in ſudditi del Bologneſe, Roſſeno, e quelli di Roſſeno, à quali reſtano beni ſu quello di Montetortore, in ſudditi del Bologneſe, li ſucceſſori, e chi averà cauſa da loro, in perpetuo godano del medeſimo privilegio detto di ſopra.

E per più quiete de' Sudditi dell'uno, e l'altro Stato hanno convenuto, che s'intenda, e ſia con effetto rimeſſa ogni pena incorſa da qualunque particolare per cauſa d'alienazione de' beni, fatta à Foraſtieri contro la forma de' Statuti dell'uno, e l'altro Stato, tanto contro gli Acquirenti, quanto contro gli Alienanti, ſiccome li Banditi, condannati, e proceſſati dall'una, e l'altra parte, per cauſa di detti Confini, o di pretenſa perturbazione di giuriſdizione, ſieno, e s'intendano rimeſſi, e liberati gratis dalli Bandi, e condannazioni, ed aboliti li Proceſſi formati contro di loro.

In fede di che &c.

Confirmatur. §. 3. Nos omnem ſuper præmiſſis recidivæ contentionis hujuſmodi inter Univerſitatem, ac Homines prædictos, ac de cætero litigandi occaſionem auferre volentes, Concordiam prædictam, & omnia in ea contenta, & inde ſequuta quæcumque, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, perpetuo confirmamus, & approbamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti, ac ſolemnitatum aliàs forſan requiſitarum, & neceſſariarum, ac quoſvis alios, etiam quantumvis ſubſtantiales, & maximos defectus, ſi qui in præmiſſis, aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint, aut interveniſſe dici, vel cenſeri poſſint, ſupplemus.

Clauſulæ. §. 4. Decernentes Concordiam, & literas præſentes hujuſmodi, perpetuo validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, & ab omnibus, quos illæ concernunt, perpetuo, & inviolabiliter obſervari debere: Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §. 5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non Univerſitatum predictarum, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis: Quibus omnibus, & ſingolis, eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 28. Septembris, 1613. Pont. Noſtri Anno Nono. Dat. die 28. Sept. 1613. An. IX.

CCXXI.

Confirmatio Privilegiorum Univerſitatis Studii generalis Civitatis Cracovien. *Ex Regeſt. in Secret. Brev.*

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. AD ea, per quæ Univerſitatum ſtudii generalis, unde in Eccleſia Catholica doctrinæ fructus uberes percipere aſſidue ſolet, jura confirmantur, libenter intendimus, ipſaſque Univerſitates ſavoribus, & gratiis proſequimur opportunis, prout in domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Preces pro confirmatione privilegiorum huic Univerſitati alias conceſſorum. §. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt Venerabilis Frater Epiſcopus Cracovien., & dilecti filii Rectores Univerſitatis ſtudii generalis Civitatis Cracovien., quod ipſa Univerſitas multis, ac diverſis privilegiis a pleriſque Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris, ac Regibus Poloniæ ſibi conceſſis gaudet, quæ ſicut aliorum Prædeceſſorum noſtrorum confirmatione roborata fuere, ita, & noſtrarum vigore literarum communiri plurimum deſiderant: Quare Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportunæ confirmationis gratiam impertiri de benignitate apoſtolica dignaremur.

Confirmatio apoſtolica. §. 2. Nos igitur honeſtæ eorum petitionis æquitatem attendentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati omnia, & ſingula privilegia, facultates, indulta, exemptiones eidem Univerſitati per quoſcumque Romanos Pontifices etiam Prædeceſſores noſtros, & Poloniæ Reges, ut præfertur, conceſſa, confirmata, & approbata, dummodo tamen ſint in uſu, & Sacri Concilii Tridentini decretis, ac noſtris, & eorumdem Prædeceſſorum Conſtitutionibus non adverſentur, nec revocata, vel ſub aliquibus revocationibus compræhenſa ſint, apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint ſupplemus, ipſaque privilegia in eadem Uni-

verſitate perpetuo obſervari; ſicque per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Derogatio contrariorum

§. 5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 14. Nov. 1613. An. IX.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 14. Novembris 1613. Pontificatus noſtri Anno IX.

CCXXII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Regi Hiſpaniarum conceditur facultas amovendi, & deputandi Adminiſtratorem in temporalibus Abbatiæ, ſeu Monaſterii Sanctæ Mariæ de Alcobatia Ulyxbonen. Diœceſ. illæſa remanente facultate deputandi Adminiſtratorem in ſpiritualibus Nuncio conceſſa.

Chariſſimo in Chriſto filio Noſtro Philippo Portugalliæ, & Algarbiorum Regi Catholico.

PAULUS PAPA QUINTUS

Chariſſime in Chriſto fili Noſter ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Pontifex recenſet, Commendatum a ſe Monaſterium de Alcobatia Ferdinando Hiſpaniarum infanti.

§. 1. ALiàs dilecto filio nobili Puero Ferdinando Infanti Hiſpaniarum nato tuo tunc ſecundum ætatis ſuæ annum agenti Monaſterium Abbatiam nuncupat. Beatæ Mariæ de Alcobatia Ciſtercien. Ordinis Ulyxbonen. Diœceſis, quod de tuo Jurepatronatus ratione Regni Portugalliæ, cujus Tu etiam Rex exiſtis, ex privilegio Apoſtolico, cui non eſt hactenus in aliquo derogatum, eſſe dignoſcitur, illius Commenda, in qua bon. mem. Georgius olim Epiſcopus Viſen. ad ejus vitam ex conceſſione, & diſpenſatione Apoſtolica, dum viveret, obtinebat, per obitum dicti Georgei Epiſcopi extra Romanam Curiam defuncti ceſſante, adhuc eo, quo ante Commendam ipſam vacabat modo, tunc vacans, per eum quoad viveret, ex tunc prout poſtquam clericali charactere rite inſignitus foret, tenendum, regendum, & gubernandum, Motu proprio per aliàs noſtras literas commendavimus.

Datamque Ap. Nuncio facultatem Adminiſtratorem deputandi in ſpiritualibus, & temporalibus.

§. 2. Et ne propter ejus minorem ætatem dictum Monaſterium interim aliquod in ſpiritualibus, & temporalibus detrimentum pateretur, Motu ſimili, perſonam, ſeu perſonas, in dignitate tamen eccleſiaſtica conſtitutas a noſtro, & Sedis Apoſtolicæ Nuncio tunc, & pro tempore in dictis Regnis exiſten. deputan. de tuo conſenſu, ac toties quoties tibi videretur, & placeret, amovendas, ac illius, ſeu illarum loco, aliam, ſeu alias ſimiles perſonas a dicto Nuncio de eodem conſenſu tuo ponendas, ſeu deputandas Adminiſtratores dicti Monaſterii, illiuſque bonorum, redditnum, & jurium quorumcumque in ſpiritualibus, & temporalibus, donec dictus Ferdinandus ad legitimam ætatem perveniſſet, cum omnibus facultatibus, immunitatibus, exemptionibus, & aliis gratiis tam ſpiritualibus, quam temporalibus ſimilibus Adminiſtratoribus eatenus conceſſis, & impoſterum concedendis, ac de jure, uſu, conſuetudine, privilegio, aut aliàs quomodolibet competen., & competituris conſtituimus, & deputavimus, curam ipſius Monaſterii, ac hujuſmodi regimen, & adminiſtrationem perſonæ, ſeu perſonis, ut prætenditur deputatis, ſeu deputandis, ita tamen quod ab alienatione qualibet bonorum immobilium, & pretioſorum mobilium Menſæ Abbatialis ejuſdem Monaſterii penitus ſe abſtineret, ſeu abſtinerent, ac de receptis, ſeu adminiſtratis quoad temporalia tantum rationem Tibi omnino reddere tenerentur, ætate autem legitima eidem Ferdinando ſuffragante ſibi plenarie committendo, prout in dictis literis plenius continetur.

Sed eum conſultius eſſe putetur, Adminiſtratorem in temporalibus ab ipſo Rege deputari,

§. 3. Cum autem, ſicut accepimus, dicto Ferdinando magis conſultum, & expediens ſit, ut durante minori ætate, cura, & adminiſtratio Monaſterii hujuſmodi in temporalibus ad illius perpetuum Commendatarium pro tempore exiſtentem pertinentibus alicui perſonæ ſæculari ad id a te ejus Genitore, non autem Nuncio prædicto deputandæ committatur;

Neceſſarias ad id Paulus concedit Regi facultates.

§. 4. Nos ſuper his opportune providere volentes, ac literarum prædictarum, & inde ſequutorum quorumcumque tenores, præſentibus pro expreſſis habentes, Motu pari Tibi, ut tu ſolus, donec dictus Ferdinandus legitimæ ætatis fuerit, & prædictum Monaſterium Abbatiam nuncupat. obtinuerit, quamcumque perſonam ſæcularem arbitrio tuo in Adminiſtratorem jurium, rerum, bonorum quoad temporalia tantum, ac etiam Juriſdictionis temporalis dumtaxat ad pro tempore exiſtentem Commendatarium prædictum ſpectantis, & pertinentis auctoritate Noſtra conſtituere, & deputare, ac tam ipſum Adminiſtratorem ſic a te pro tempore conſtituendum, & deputandum, quandocumque Tibi videbitur, & placuerit, quam alium quemcumque jam forſan a dicto Nuncio hactenus conſtitutum, & deputatum ab adminiſtratione temporali hujuſmodi dumtaxat nullo ad id requiſito conſenſo ejuſdem Nuncii amovere, ac illius loco, aliam perſonam ſæcularem ſimiliter arbitrio tuo ad curam, & adminiſtrationem eorumdem temporalium ponere, ſufficere, & ſurrogare libere, & licite valeas: Ita quod Adminiſtrator hujuſmodi a Te ſic pro tempore deputandus plenam, & liberam habeat facultatem, & poteſtatem omnia, & ſingula, quæ ad officium Adminiſtratoris hujuſmodi in temporalibus prædictis de jure, vel conſuetudine, & aliàs quomodolibet legitime pertinent, faciendi, gerendi, & exercendi in omni-

omnibus, & per omnia, perinde ac ſi cura, & adminiſtratio temporalium hujuſmodi perſonæ a te, non autem Nuncio prædicto deputandæ particulariter, & inſolidum per Nos ſervata in reliquis forma literarum, prædictarum etiam quoad facultatem deputandi Adminiſtratorem in ſpiritualibus eidem Nuntio conceſſam, quæ illæſa remaneat, commiſſa fuiſſet, concedimus, & indulgemus, ac eaſdem literas noſtras quoad hoc reſtringimus, & moderamus.

Remanente penes Nuncium auctoritate deputandi Adminiſtratorem in ſpiritualibus.

Derogatio contrariorum

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non omnibus illis, quæ in literis prædictis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 5. Decemb. 1613. An. IX.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 5. Decembris 1613, Pontificatus Noſtri Anno IX.

CCXXIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio Inſtrumenti Concordiæ initæ ſuper Finibus, & Aquis inter Civitates Bononienſem, & Mutinenſem.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis deſuper apoſtolicæ ſervitutis officio, Chriſtifidelium quorumlibet, præſertim ſubditorum noſtrorum, ac circumvicinorum populorum quieti intendentes, illa, quæ pro litium inter ipſos ſemovendis anfractibus concorditer facta fuiſſe dicuntur, ne in recidivæ contentionis vitium ſucceſſu temporis prolabantur, ſed firma perpetuo, & illibata permaneant, apoſtolicæ confirmationis robore libenter communimus.

Facti ſeries.

§. 1. Cum itaque, ſicut ex inſinuatione dilecti filii noſtri Maphæi tituli Sancti Honuphrii Presbyteri Cardinalis Barberini nuncupati in Civitate noſtra Bononien., ac toto ejus Comitatu, juriſdictione, & diſtricto, noſtri, & apoſtolicæ Sedis de latere Legati accepimus, orta dudum controverſia inter Civitatem, & Statum noſtrum Bononien. ex una, Civitatem, & Statum Mutinæ ex altera partibus de, & ſuper modo operum in flumine Panarii, & circa, ſecuſque Ripas illius tam ad obviandum, & impediendum, ne flumen prædictum continuaret in corrodendo, & deſtruendo terrena ibi contigua ſita in Agro Bononienſium, quam etiam ad reducendum dictum flumen ad priſtinum illius Alveum, & deinde ſuper modo dandi felicem declivium, apertum aditum, & exitum facilem aquis Cavamenti nuncupati de Foſcaglia, & ſuper forma excavandi, & expurgandi utrumque Conductum Genarellæ, & Foſcaliæ uſque in flumen Panarii, & de modo excavandi, & expurgandi Cavamentum nuncupatum la Muzza, & muniendi Ripas illius, & ſuper modo dandi exitum aquis Bononienſibus a communi Gadii, & aliis ſuperioribus locis ad præſens derivantibus in Territorium Nonantulanum, & ſuper modo, quo Bononienſes tenerentur recipere aquas Agri Nonantulani per Agrum Bononien., mediante dicto Cavamento Genarellæ: præterea ſuper confinibus inter Nonantulanum, & Bononienſe Territoria reſpective, & denique inter dilectos pariter filios univerſitatem, & homines Roffeni ex una, ac univerſitatem, & homines Montis Turturis, terrarum, ſeu locorum Comitatus Bononien., & Mutinen. reſpective Dominii ex altera partibus ſuper dictorum locorum, ſeu terrarum confinibus, & aliàs, prout in inſtrumento infraſcripto, dilecti filii Hercules Rangonus, & Joſeph Anſelmus dicti Maphæi Cardinalis, & Legati Auditores ab ipſo Maphæo Cardinale, & Legato, vigore facultatis tam ſuæ Legationis, quam illi deſuper ſpecialiter datæ, nec non Philippus Pepulus, & Silvius Albergatus a dilectis pariter filiis quadraginta viris Reformatoribus Status Libertatis dictæ Civitatis Bononien., ac Andreas Codebovios, & quondam Petrus Paolus Caula a dilecto filio Nobili Viro Ceſare Eſtenſe Mutinæ, & Rhegii Duce reſpective deputati, omnibus, & ſingulis per plures menſes, & annos tractatis, ac omnibus partium prætenſionibus, ac juribus exacte diſcuſſis, & mature hinc inde ventilatis, ad infraſcriptam devenerint concordiam, tenoris ſequentis, videlicet:

Concordiæ tenor.

§. 2. In Chriſti Nomine. Amen. Anno ab illius Nativitate milleſimo ſexenteſimo decimotertio, indictione undecima, die vero vigeſimo octavo menſis Septembris, tempore Pontificatus Sanctiſſimi Domini Noſtri Domini Pauli, divina providentia, Papæ Quinti, circa horam primam noctis ſubſequentis dictam diem, tribus luminaribus accenſis, diurnam lucem repræſentantibus.

Ad ſedandas quæſtiones ſatis antiquas, pendentes inter inclytam Civitatem Bononien., & illius Statum ex una, & inclytam Civitatem, & Statum Mutinæ ex alia ſuper variis capitibus, & inter cætera.

Primo ſuper modo operum in flumine Panarii, & circa, ſecuſque Ripas illius, quæ Bononienſes prætendebant facere eis licere, cum ad obviandum, & impediendum ne flumen prædictum continuaret in corrodendo, & deſtruendo terrena ibi contigua, ſita in Agro Bononien., cum etiam ad reducendum dictum flumen ad illius priſtinum Alveum,

Et deinde circa modum dandi felicem declivium, apertum aditum, & facilem exitum aquis Cavamenti nuncupati di Foſcaglia, & ſuper forma excavandi, & expurgandi utrumque conductum Zenarellæ, & Foſcaliæ uſque in flumen Panarii, & de modo excavandi, & expurgandi cavamentum nuncupatum la Muzza, & muniendi Ripas illius, & ſuper modo dandi exitum aquis Bononien. a Communi Gadii, & aliis ſuperioribus locis in præſentiarum derivantibus in Territorium Nonantulanum, & ſuper modo, quo Bononienſes tenerentur

re-

recipere aquas Agri Nonantulani per Agrum Bononienſem, mediante dicto Cavamento Zenarellæ.

Item, & ſuper finibus inter Nonantulanum, & Bononienſe Territorium, & denique pro extinguẽdis antiquiſſimis controverſiis finium Communis Roffeni, Comitatus Bononien., & Montis Turturis Dominii Mutinen. quos fines Civitas Bononien. prætendebat ſe extendere trans Flumen Samodiæ verſus occidentem, uſque ad ſemitam vulgo nuncupatam *Sentiero di Montetortore*, & compræhendere nedum Molendinum nuncupatum *di Corſino*, verum etiam Domos in Loco nuncupato *li Baghi*, dum vice verſa, pro parte Mutinenſium prætenderetur, Fines Montis Turturis, Territorii Mutinen. ſe extendere uſque ad Altare Majus Eccleſiæ Sanctæ Luciæ de Roffeno vulgo nuncupatæ, & proinde compræhendere multas Domos, & quamplura Terrena citra Flumen Samodiæ, illorumque habitatores, & Incolas: Quarum differentiarum occaſione, illaſque amicabiliter terminandi gratia, mediantibus Perilluſtribus DD. Aſſumptis, deputatis ab Illmis. DD. de Regimine Bononiæ, & Perilluſtribus DD. Commiſsariis a Sereniſſimo D. Duce Mutinæ, & Rhegii Deputatis, fuerunt viſitata Loca Differentiarum hujuſmodi, etiam cum Peritis utriuſque Partis, & hæc nondum ſemel, ſed pluries, & habiti multi tractatus in facto, & extra, & tam coram Illmo, & Rmo D. Cardinale Juſtiniano, tunc Bononien. Legato, quam coram Illmo, & Rmo D. Cardinale Barberino pro Sancta Sede Apoſtolica moderno Legato meritiſſimo ejuſdem Civitatis, & plene diſcuſſa jura ambarum Partium, & viſa dicta teſtium, inſpectique Libri æſtimorum, & Cataſtorum, & alia multa monumenta, & allegationes facti & juris utriuſque Partis, multæque habitæ ſeſſiones, & frequentes diſcuſſiones, non ſolum coram dicto Illmo, & Rmo D. Bononien. Legato in hac Civitate, verum etiam in Urbe coram Sanctiſſimo Domino Noſtro mediantibus Oratoribus utriuſque Civitatis, & denique in Congregatione Illuſtriſſimorum, & Reverendiſſimorum Dominorum Cardinalium ſuperinde de mandato Sanctiſſimi facta, tandem omnibus per plures menſes, & annos plene tractatis, ac omnibus Partium prætenſionibus, & juribus exacte diſcuſſis, & mature ventilatis, ſummi Dei gratia, mediante prudentia, & dexteritate prædicti Illmi, & Rmi D. Cardinalis Legati, concurrente opera Illuſtriſſimorum, & Excellentiſſimorum DD. Herculis Rangoni, & Joſephi Anſelmi illius Auditorum, ſuamque operam ſedulo navantibus Perilluſtribus D. Aſſumptis Illmi Regiminis Bononien. in hujuſmodi negotio deputatis, præſertim Perilluſtribus DD. Co: Philippo Pepulo, & Sylvio Albergato, & cooperante Illmo, & Excellentiſſimo J. U. D. D. Dominico Medices eorum Conſiliario ex una, & ex altera parte, mediante Perilluſtri, & Excmo J. U. D. olim D. Petro Paulo Caula, dum viveret prædicti Sereniſſimi Domini Ducis ad hoc Commiſſario, & dein. illo impedito, demumque mortuo, Perilluſtri, & Excellentiſſimo J. U. D. Domino Andrea Codebovio Nobili Mutinenſe, ejuſdem Sereniſſimi Domini Ducis a Secretis, & in hoc negotio ſpecialiter aſſumpto ex altera, interveniente etiam miniſterio aliorum utriuſque partis miniſtrorum, hujuſmodi controverſiæ, quæ inextricabiles videbantur, & quarum aliquæ ſupra centeſimum annum, cum morte multorum ſubditorum utriuſque partis fuerant protractæ, denique terminatæ, ſedatæ, ſopitæ, & compoſitæ fuerunt modo, & forma infraſcriptis, videlicet.

Quia prædictus Illuſtriſſimus, & Reverendiſſimus Dominus Bononien. Legatus utens in hac parte non ſolum ordinaria facultate ſuæ Legationis, ſed etiam ſequendo ordinem ſpecialem ex parte Sanctiſſimi ſuæ Dominationi ſignificatum per Literas Illuſtriſſimi, & Reverendiſſimi Domini Cardinalis Burgheſii, ſub Data die 21. Auguſti proxime præteriti, Nobis Notariis per ſuam Illuſtriſſimam Dominationem traditas, ad præſentiam infraſcriptorum Teſtium in infraſcripto Loco, & infra poſt clauſulas generales præſentis Inſtrumenti regiſtrati juſſas, pro Sancta Sede Apoſtolica agens, necnon Illuſtriſſimus Dominus Albertus Bolognettus Vexillifer Juſtitiæ Populi, & Communis Bononien., & Perilluſtres DD. Marcus Antonius Blanchettus, Federicus Guidottus, Franciſcus Coſpius, Æmilius Bologninus, Gualengus Ghiſlerius, & Joannes Baptiſta, Sampierius omnes nobiles, Patritii, & Senatores Bononienſes, ſex ex decem Aſſumptis, & ſic major pars DD. Aſſumptorum in materia hujuſmodi Aquarum, & Finium cum conſenſu dicti Illuſtriſſimi Domini Legati ſpecialiter deputatorum ab Illmo Regimine Bononien. ex S. C. præſenti die eorum deputationis ad infraſcripta ſpeciali, & individuo rogato per D. Dominicum Caſtellanum uti Proſecretarium Illuſtriſſimi Regiminis antedicti, & unum ex Notariis Bononien., nobis Notariis infraſcriptis per dictos DD. Vexilliferum, & Aſſumptos ad præſentiam infraſcriptorum Teſtium in infraſcripto Loco præſentato in forma probanti, & cujus tenor pariter infra poſt clauſulas generales præſentis Inſtrumenti regiſtrabitur, agentes vice, & nomine Populi, & Communis Bononien., & Communitatum, Univerſitatum, ac ſingularum perſonarum quomodolibet ex parte Bononien. in infraſcriptis intereſſe habentium, ſalvo beneplacito Sanctiſſimi D. Noſtri Papæ, & Sereniſſimi Domini Ducis, de quo in infraſcriptis Capitulis obtinen. infra duos Menſes, de quibus in illis, quod intelligatur, & ſit dumtaxat reſpectu Finium Communis Roffeni, & Montisturturis, & non aliter ex una, & dictus Perilluſtris, & Excellentiſſimus Dominus Andreas quondam D. Gulielmi de Codebovis, nobilis Mutinen., & a Secretis dicti Sereniſſimi Domini Ducis ac Procurator ſpecialis ab eadem

Cel-

Celſitudine in individuo deputatus ex Inſtrumento dictæ Procuræ rogato per Dominum Franciſcum Mariam Panizzatum Notarium Mutinen. ſub die 23. Menſis, & Anni præſentium, cujus tenor pariter infrà regiſtrabitur, cum Literis, & Sigillo legalitatis Civitatis Mutinæ in calce illius appoſitis, nobis Notariis infraſcriptis præſentato per eum ad præſentiam infraſcriptorum Teſtium in loco infraſcripto, in forma probanti, ex alia, ad infraſcriptam inter eos devenerunt Tranſactionem, Compoſitionem, & Concordiam modo, & forma infraſcriptis,

Nam una Pars ad inſtantiam alterius, & è contra agentes nominibus, quibus ſuprà, reſpectivè, utentes facultatibus ſibi attributis, & præmiſſa proteſtatione, quam in qualibet parte præſentis Inſtrumenti, ubi expediat, voluerunt eſſe, & cenſeri repetitam, quod non intendebant neque ſe ipſos, nec eorum bona propria obligare, ſed dumtaxat ex parte Mutinæ Sereniſſimi Domini Ducis prædicti, & illius Cameræ Ducalis bona, & reſpectu Civitatis Bononien. bona Communis, & Cameræ Bononien. tantùm, & non aliàs aliter, nec alio modo, ſponte &c. una pars ad inſtantiam alterius, & è contrà, dixerunt, aſſeruerunt, & unanimi conſenſu inter eos interveniente, confeſſi fuerunt, & publice recognoverunt, hujuſmodi controverſias inter eos verſas fuiſſe, & verti, & pro illarum terminatione unanimiter, & concorditer firmarunt, concluſerunt, & ſtabiliverunt, immo verius, reſpectu Communis Roſſeni, & Montis Turturis firmata, ſtabilita, & concluſa fore, & eſſe voluerunt infraſcripta Capitula hinc, & inde ab utraque parte acceptata, & approbata, ac ſubſcripta, & videlicet Capitula quoad differentiam Communis Roſſeni, & Montis Turturis ſub die 16. præſentis Menſis, & Anni ſubſcripta per admodum Illuſtrem Dominum Sylvium Albergatum Nobilem, Patritium, & Senatorem Bononien. unumque ex Aſſumptis prædictis vigore Literarum Patentium in Calce prædictorum Capitulorum regiſtratarum, & per prædictum Perilluſtrem D. Andream Codebovium ſimiliter per Literas Patentes deputatum a dicto Sereniſſimo D. Duce, ſimiliter regiſtratas poſt dicta Capitula, firmata, & ſubſcripta, nec non alia Capitula, præſenti die, & ad præſentiam Teſtium, & noſtrorum Notariorum infraſcriptorum ſubſcripta, & affirmata per dictum Illuſtriſſimum, & Reverendiſſimum D. Legatum, eumdem Illuſtriſſimum D. Vexilliferum, & ſupradictos ſex Perilluſtres DD. Aſſumptos ex una, ac dictum Perilluſtrem D. Andream Codebovium ex altera, quorum Capitulorum, & primo Concordiæ differentiæ Roſſeni, & Montis Turturis cum Literis Patentibus auctoritatum primo dicti D. Andreæ Codebovii, & deinde dicti D. Sylvii Albergati, & poſtea aliorum capitulorum, ut ſupra præſenti die concordatorum tenores, ſunt infraſcripti, videlicet,

Al Nome di Dio a dì 16. Settembre 1613. Per dar fine alle differenze, che ſino al dì d'oggi ſono ſtate fra la Città di Bologna, e quella di Modana intorno a i Confini tra il comune di Roſſeno, Territorio di Bologna da una parte, ed il comune di Montetortore, Territorio di Modena dall' altra, il Signor Silvio Albergati Nobile, e Senatore di Bologna, ed a ciò ſpecialmente deputato dall' Illuſtriſſimo, e Reverendiſſimo Signore Cardinal Barberino, per la Santità di Noſtro Signore Papa Paolo Quinto Legato de latere della Città di Bologna, ancora con il conſenſo, e participazione delli Illuſtriſſimi Signori Senatori del Reggimento di detta Città per lettere Patenti ſottoſcritte dal detto Illuſtriſſimo Signor Cardinale, e dal Signor Alberto Bolognetti Confaloniere di Giuſtizia ſotto la data delli tre del preſente da una parte, ed il Signore Andrea Codebò Nobile Modaneſe, e Segretario del Sſmo Signor Duca di Modena, e parimente alle infraſcritte coſe deputato dal detto Signor Duca per lettere Patenti, ſottoſcritte da Sua Altezza dall' altra, il tenore delle quali deputazioni ſarà regiſtrato nel fine della preſente ſcrittura.

Avendo viſitato una, e più volte il luogo, ed i luoghi delle differenze ancora con l' intervento de' Periti dell' una, e l' altra parte, ed inteſe le ragioni de' ſudditi di tutti dui li Stati, ed avendo maturamente eſaminato, e conſiderato ciò, che ſi dedoceva, ed allegava per ambe le parti, ed avendo avuti molti diſcorſi con li ſuddetti Signori, con l' intervento ancora del Maſſaro, ed uomini di Roſſeno, e Montetortore, finalmente per ſalute, e quiete di ambedui li Stati, e loro ſudditi, ſalvo però, riſpetto all' intereſſe della Città di Bologna, e del Commune di Roſſeno il beneplacito, ed aſſenſo della Santità di Noſtro Signore da ottenerſi dentro lo ſpazio di due meſi proſſimi, che detto Signor Cardinale, e li detti Signori del Reggimento procureranno di avere, in modo tale, che non s' ottenendo dentro li detti due meſi, il preſente accordo s' abbia per non fatto, ma ſia privo d' ogni valore, come ſe non foſſe ſeguito, e parimente, riſpetto all' intereſſe della Città di Modena, e Podeſteria di Montetortore, ſalvo l' aſſenſo, e beneplacito del detto Sereniſſimo Signor Duca da ottenerſi dentro all' iſteſſo termine di due meſi, di che ne averà cura il detto Signore Codebò, qual conſenſo non ottenuto dentro il detto termine, ſia parimente nullo il preſente accordo, e s' abbia per non fatto, li ſudetti Signori Silvio, ed Andrea, ſenza obbligare loro ſteſſi, in virtù dell' autorità data à ciaſcuno di loro per lette lettere Patenti, hanno ſtabilito, convenuto, e concordato nel modo infraſcritto.

Che partendoſi dal luogo detto la Croce di Mazzone, quale è ſituato ſul Monte, ovvero Collina detta della Piaſtra, fra li Confini del detto Comune di Roſſeno, e della Villa di Ajano, Territorio della Cit-

tà

tà di Bologna, e fra li Confini del detto Comune di Montetortore, Territorio di Modana, e dove è ſegnata uoa Croce nella Pianta, ovvero diſegno concordemente fatto da M. Vincenzo Saſſi Perito di Bologna, e dal Signor Capitaoo Aſcanio Ambroſi Perito di Modena, quale ſi regiſtrerà nell' iſtromento della tranſazione, che a maggior prova doverà eſſer celebrato fra le dette parti a voglia loro, la qual Croce è diſtante dalla Caſa di Baldone di Pellegrino, ſituata per di ſopra in Bologneſe pertiche ventitrè, e piedi nove miſurando per la ſtrada, che tende per gradi dicidotto di oſtro, il qual luogo è il primo termine, ed hanno detti Signori con l' intervento di detti Periti ſtabilito, che ſia nel piede di un Caſtagno, di circuito di oncie dicidotto in circa, dove parimenti hanno fatto piantare un Palo ivi fra li Terreni di Luca di Pirone, Luca di Canòbio, e Giacomo Fontana, diſtante da una Querciola ſegnata con una Croce piedi ſei, ed un terzo poſta a mano deſtra nel Terreno del detto Luca di Pirone verſo mezzo giorno: dalla detta Croce ſi aſcenda per la Serra, ovvero Sommità della detta Collina, o Monte della Piaſtra per linea tortuoſa, come cammina la detta ſommità, o ſchiena verſo la Regione, che è tra Oriente, e Tramontana per la miſura di pertiche duecento quattordeci, e mezza miſurate per aria ſecondo la tortuoſità della detta Collina alla miſura del Comune di Bologna fino al luogo, che è nel detto diſegoo, o pianta ſopradetta, ſegnata A, ed è nella fine della ſommità della detta Collina, dove ſi è piantato un Palo, ed è nel Terreno di Pietro, e Domenico Ruzzolino del Zoleto.

E poiché dal detto luogo ſegnato A piegando nove gradi verſo Greco, e camminando per retta linea, ſi continui per iſpazio di pertiche doecento ventiſette di longhezza, fino al luogo, che nel detto diſegno, o pianta viene dimoſtrato con la lettera B, ed incontro al quale dalla banda Orientale di detta linea, e così ſul Bologneſe ſtà ſituata una Caſa ora poſſeduta da Michele, Giacomo, e Battiſta del qoondam Cinotto Fucellini da Roſſeno, in luogo detto Val di Medoro, alias Piano di Vajano, la qual Caſa è lunga piedi 26. ed un ſeſto, e larga Piedi 18., e tre quarti ſecondo la detta miſura di Bologna, e tende con la ſua lunghezza per gradi 8. di Levante, ed è diſtante dalla detta Linea, tirando la miſura in Angolo retto da eſſa linea all' Angolo Meridionale dell' iſteſſa Caſa più proſſimo pertiche due, e piedi tre di miſura fatta per aria, dove ancora ſi è piantato un Palo di Quercia.

E dal detto luogo ſegnato B hanno ſtabilito, che ſi vada continuando pure per linea retta per pertiche ducento ſeſſanta, e piedi ſei ſinn al luogo ſegoato nella detta pianta, o diſegno con lettera C ad una Collina chiamata il Poggio di Miſſerina, ſopra la quale dal lato Occidentale di detta linea è poſta una Caſa poſſeduta di preſente da Steſano, e Bartolomeo di Andrea di Miſſerino, la qual Caſa è lunga piedi trenta, e larga piedi qoindici, e tende con la ſua lunghezza per gradi tre di Greco dall' angolo Orientale, e Meridionale, della qual Caſa più proſſimo è diſtante la detta linea pertiche due, e piedi tre miſurate per aria, partendoſi dalla iſteſſa linea con angolo retto.

E poi hanno determinato, che dal detto luogo ſegnato con la detta lettera C dove ancora ſi è piantato un Palo, ſi continoi la medeſima linea retta fino al mezzo del Rio della Braja, o Zreſenda per iſpazio di pertiche cento trentatre, il qual luogo nella pianta, o diſegno ſta ſegnato coo lettera D, ed è diſtante dal Molino al preſente poſto ſulla Riva della Samoggia, e poſſeduto da Gio: Antonio Corſino pertiche cinquantacinque miſurate a linea retta, e per aria alla ſuddetta miſura.

Ed indi partendoſi dal detto luogo ſegnato D nel qual luogo, in Ripa però al Rio dalla banda, che tende verſo Garbino, hanno fatto piantare un Palo diſtante dal detto mezzo del Rio della Braja, pertiche ſei, ſi vada ſeguendo il corſo di detto Rio della Braja, o Zreſenda, fino dove egli sbocca nella Samoggia, entrando fino al mezzo di detta Samoggia, nel luogo ſegnato nella ſuddetta pianta, o diſegno con la lettera E diſtante dal punto D al preſente pertiche cinquantanove, miſurate per linea retta, che tende gradi ſette di Maeſtro.

E che di lì partendoſi dal detto luogo ſegnato E ſi ſegua dietro al corſo della Samoggia, continuando fino dove cominciano li Confini del Zoleto Comune del Contado di Bologna, e di Montetortore ſudetto, Territorio di Modana nel luogo ſegnato nel diſegno con la lettera F, di maniera tale, che tutto quello, che rimane da man deſtra, nel cammino ſuddetto, dal detto punto ✻ fino alla detta lettera F, tanto riſpetto al Territorio, quanto alla giuriſdizione, ſudditi, e Caſe, con ogni ragione d' imporre Collette, Eſtimi, o altre Taſſe reali, perſonali, o miſte, e con ogni ſuperiorità di mero, e miſto impero, e di altra giuriſdizione, ſia, e s' intenda della Città di Bologna, e ſi comprenda dentro al Comune di Roſſeno: E per il contrario tutto quello, che nel camminare dal detto punto ✻ alla detta lettera F, ſi laſcia da man ſiniſtra, taoto riſpetto al Territorio, quanto alla giuriſdizione, ſudditi, e caſe, con ogni ragione d' imporre Eſtimi, Collette, o altre Taſſe reali, perſonali, o miſte, e con ogni ſuperiorità di mero, e miſto impero, e di altra giuriſdizione, ſia, e s' intenda della Città di Modena, e ſi comprenda dentro al Comune di Montetortore, reſtando dalla linea tirata, come di ſopra dal punto ✻ al punto D diviſo, e ſeparato l' un Territorio dall' altro, e parimente ſervendo per termine diviſorio il mezzo del Rió della Braja, o Zreſenda dal detto punto D al ponto E, e facendo l' iſteſſo effetto di ſeparazione, e diſtinzione de' Terri-

ritori

ritorj il mezzo della Samoggia dal punto E al punto F.

E che per maggior prova, e chiarezza ne' ſudetti luoghi ſegnati ✠ A. B. C. dove da' detti Periti ſono ſtati piantati li detti Termini, o Pali di legno, ſi debbano porre a ſpeſe comuni tanti Termini di Pietra viva, e ſul detto Rio della Zreſenda dalla banda di Bologna, incontro al detto punto ſegnato D. dove ſimilmente è ſtato piantato il ſudetto Palo, ſi ponga un altro Termine di Pietra viva.

E perchè dove Montetortore confina con il Zoleto, e Savigno, luoghi del Contado di Bologna, quali paſſano la Samoggia, tendendo verſo Occidente al Monte del Termine, così chiamato, li Termini, benchè chiari, nondimeno ſono di Pietra rozza, acciò ſi conoſcano per termini di giuriſdizione, hanno convenuto, che in luogo loro, vi ſi pongano termini di pietra viva, li quali tutti ſudetti termini di pietra viva doveranno avere le Armi di Santa Chieſa, e della Città di Bologna dalla parte, che riguarda il Bologneſe, e le Armi di Sua Altezza, e di Modana dalla banda, che riguarda il Modaneſe, perchè denotino, che tutti queſti ſono termini diviſorj, e de' Confini del Territorio, e giuriſdizione di Bologna, e di Modana, ed il tutto ſi faccia a ſpeſe comuni.

Che li beni, che de' ſudditi di Montetortore, ſecondo il preſente accordo, reſteranno sù quello del Bologneſe, non ſieno gravati più di quello, che ſono, ovvero ſaranno gravati gli altri beni de' ſudditi di Bologna, e li Padroni ſudditi di Sua Altezza, e li loro ſucceſſori in detti beni, quanto ſia per detti beni ſolamente, godano tutti li privilegj reali, e le immunità quanto ai beni, che godono gli altri di Roffeno, e così ancora hanno convenuto, che ſi oſſervi per quelli di Roffeno, che godono beni dentro al Comune di Montetortore, e per li loro ſucceſſori.

Che alla detta Caſa del Piano di Vajano verſo Montetortore, ed a quella ſudetta di Miſſerino verſo il Bologneſe, non ſi poſſa fabbricare ſenza licenza reſpettivamente delli ſuperiori dell' uno, e l' altro ſtato, acciocchè le diſtanze conforme la detta linea, ſi conſervino nello ſtato detto di ſopra.

Che gli uni, e gli altri poſſono liberamente, e ſenza licenza, o denuncia eſtrarre i loro frutti, e raccolti da un Territorio all' altro de' beni ſudetti, e talmente, che per qualunque grida, proibizioni, o altro, che ſi ſia, che s' abbia qui per eſpreſſo, mai ſi poſſano proibire, differire, o impedire in qualſivoglia modo dette eſtrazioni.

Come anco, che non poſſano eſſere aſtretti a venderli, permutarli, o in altra maniera diſtrarli, ma ſieno in aſſoluta libertà di tenerli, goderli, e diſporne in qual perſona piacerà a loro, ed alienandoli in ſudditi del Signor Duca, quelli di Montetortore a' quali reſtano beni sù quello di Roffeno, e quelli di Roffeno, a quali reſtano beni sù quello di Montetortore in ſudditi del Bologneſe, li ſucceſſori, e chi averà cauſa da loro in perpetuo godano del medeſimo privileggio detto di ſopra.

E per più quiete de' ſudditi dell' uno, e l' altro Stato, hanno convenuto, che s' intenda, e ſia con effetto rimeſſa ogni pena incorſa da qualunque particolare per cauſa di alienazione de' beni fatta a foraſtieri contro la forma de' ſtatuti dell' uno, e l' altro Stato, tanto contro gli Aquirenti, quanto contro gli Alienanti, ſiccome li Banditi, Condannati, e Proceſſati dall' una, e l' altra parte per cauſa di dette Confina, o di pretenſa torbazione di giuriſdizione, ſieno, e s' intendano rimeſſi, e liberati gratis dalli Bandi, e condannazioni, ed aboliti li Proceſſi formati contro di loro.

In fede di che la preſente ſcrittura ſarà ſottoſcritta, ed affermata da i ſopradetti Signori Silvio, ed Andrea, e ciaſcheduno di detti Signori ne averà una copia ſottoſcritta da ambedue, e dalli teſtimonj infraſcritti.

Si dichiara, che le parole, che cominciavano *per tutto*, e fornivano *per l' avvenire*, nell' ultimo Capitolo, che comincia *per più quiete*, ſono ſtate caſſate di conſenſo delle parti, come poſte per errore.

Io Silvio Albergati in virtù dell' autorità datami, come nella mia Patente, affermo, e prometto quanto di ſopra.

Io Andrea Codibò in virtù dell' autorità datami, come nella mia Patente, affermo, e prometto quanto di ſopra.

Io Venceslao Cipriani fui preſente a quanto di ſopra, e vidi ſottoſcrivere a detti Signòri.

Io Domenico Albani fui preſente a quanto di ſopra, e vidi ſottoſcrivere a detti Signori.

Ceſare Duca di Modana &c.

Eſſendo differenza fra' ſudditi di Santa Chieſa di Roffeno, ed i noſtri di Montetortore ſopra i Confini dell' uno, e dell' altro luogo, e deſiderando, che ſi terminino amorevolmente, confidati nella integrità, e ſufficienza del Dottor Andrea Codibò noſtro Segretario, in virtù di queſta noſtra, che ſarà ſegnata di noſtra mano, e ſugellata del noſtro ſugello, l' eleggiamo, e deputiamo, perchè termini, e componga come a lui parrà ragionevole le dette differenze col Deputato dell' Illuſtriſſimo, e Reverendiſſimo Signor Cardinale Barberino, a nome di Sua Beatitudine dandogli piena, ed aſſoluta autorità di poter fare quanto di ſopra: Promettendo noi in fede di leale Prencipe di avere rato, e fermo quanto per eſſi due ſarà accordato, o deciſo ſopra detta differenza, nè mai per alcun tempo contravvenire, e di farlo oſſervare da ſudditi noſtri.

Dato in Modana a dì 8. Settembre 1623.

Ceſare -- Locus ✠ Sigilli.

Maphæus Cardinalis Barberinus Bononien. de latere Legatus.

Deſiderando noi conforme alla Santa Mente di Noſtro Signore, ſignificataci per

Lettere dell' Illuſtriſſimo, e Reverendiſſimo Signor Cardinal Borgheſi, porre fine alle controverſie, che per occaſione de' Confini tra la Città di Bologna, e quelli del Comune di Roſſeno da una parte, ed il Sereniſſimo Signor Duca di Modana, ed il Comune di Montetortore dall' altra vertiſcono nelle parti di Montagna, per tenore delle preſenti, col conſenſo, e participazione de' Signori Senatori del Reggimento di detta Città, abbiamo deputato, ed eletto la perſona del Signor Silvio Albergati, alla cui fede, prudenza, ed integrità poſſiamo confidare anco coſa maggiore, al quale diamo ampliſſima facoltà, e poteſtà di ritrovarſi quanto prima in fatto nel lungo della differenza, ed ivi inſieme con l' Agente, qual ſarà mandato dal Sereniſſimo Signor Duca di Modana con ſimile facoltà terminare, ſtabilire, decidere, e comporre la detta differenza in quel modo, e forma, che gli piacerà, e parerà per quiete comune di ambedue li Stati, ponendo quei Termini, e Confini, che le parerà, facendone anche ſcrittura ſe ſarà di biſogno, da inſerirſi poi nell' inſtrumento della tranſazione, promettendo d' avere rato, e grato, e d' approvarſi, ſiccome ex nunc approviamo tutto ciò, che da detto Signor Albergati ſarà riſoluto, determinato, e fatto in tal materia, ed in effetto, dandole tutta l' ampiezza della noſtra autorità da Noſtro Signore delegatici. In quorum fidem &c.

Datum Bononiæ die 3. Sept. 1613.

M. Cardinale Barberino Legato.

Albertus Bolognettus Vexillifer Juſtitiæ.

Locus ✠ Sigilli.

Regiſtrat. libr. Brevium, & Patentium fol. 34.

Torquatus Moraldinus Cancellarius.

Al Nome di Dio. Adì 28. Settembre 1613. In Bologna. Eſſendo nate alcune differenze tra la Città di Bologna, e quella di Modana, e tra li ſudditi dell' uno, e l' altro Stato intorno all' infraſcritti capi, ed eſſendoſi trattato lungamente di eſſi con l' Illuſtriſſimo, e Reverendiſſimo Signor Cardinal Giuſtiniano Legato di Bologna, e con li Molti Illuſtri Signori Aſſunti del Reggimento di Bologna deputati per tali affari, nè ſi eſſendo potuto porvi l' ultima mano innanzi al partire di detto Signor Cardinale, s' è ripigliato il trattato dall' Illuſtriſſimo, e Reverendiſſimo Signor Cardinal Maffeo Barberini Legato de latere della detta Città, e da' moderni Signori Aſſunti del Reggimento, e finalmente con l' autorità, e prudenza di Sua Signoria Illuſtriſſima, e Reverendiſſima ſi ſono concordate nell' infraſcritto modo, cioè:

Per il Fiume di Panaro in luogo detto il Paſſo di S. Ambrogio.

1. Hanno convenuto, che per le preſenti Capitolazioni, o accordo, non s' intenda derogato all' Iſtromento dell' anno 1474. adì 14. del meſe di Ottobre, rogato per Bonaventura Paleotto, nè a quello del 1579. adì 12. Febraro, rogato per il già Cornelio Berti, e Tommaſſo Barbieri, nè ad altri iſtrumenti paſſati fra le parti, nè fatta novazione alcuna, ma s' intendano riſervati in tutto, e per tutto.

2. Che per le preſenti Capitolazioni ſia lecito a i Signori Bologneſi al Paſſo di Sant' Ambrogio, a dirittura della ſtrada maeſtra verſo la Torre de' Modaneſi fare ogni ſorte di lavoro opportuno, per riſpingere l' acqua del detto Fiume di Panaro di mano in mano al ſuo priſtino corſo, in conformità però della detta tranſazione del 1474. con pigliare ivi a detto effetto Ghiara, Sabbia, e Saſſi, e con l' entrare anche nella detta acqua, e tante volte, quante gli parerà di tempo in tempo, acciò poſſano dare tal forma al Lavoro, che baſti all' effetto ſudetto, ed a conſervare il Fiume nel ſuo Alveo vecchio ſenza offeſa però della Ripa vecchia del Modaneſe, ed il Signor Duca ſe ne contenta, e promette di non fare contro lavoro, che poſſa impedire ai Signori Bologneſi nel lavoro ſudetto, ma ſolo lavorare per aſſicuramento della ſua Ripa, ed Argini, sì che in un medeſimo tempo, e reciprocamente non s' impediſca il Lavoro a' Signori Bologneſi, nè ſi roda, o ponga in pericolo, o ſconcerto la detta Ripa vecchia de' Modaneſi, di modo, che foſſe poi impoſſibile, o molto difficile il mantenerla ove è ora, ed anco ſia lecito ai Signori Bologneſi nel ſudetto luogo valerſi per uſo publico, e privato della Ghiara, Saſſi, e Sabbia di detto Fiume.

Siccome anco ſi dichiara, che altrove fuori di eſſo Luogo per tanto, quanto durа il Confine del Bologneſe, ſu la Ripa del Panaro, poſſano li Signori Bologneſi, che averanno beni dietro a detto Fiume, come in virtù di queſti Capitoli Sua Altezza gli permette entrare nel detto Fiume, e ivi pigliare Acqua, Ghiara, Sabbia, e Saſſi, e valerſene per la riparazione, e conſervazione di detta Ripa, ſenza però reſtringere il ſolito, e naturale Alveo del Fiume, e ſenza pregiudizio delle ragioni di Sua Altezza, le quali s' intendano riſervate in tutto, e per tutto.

3. Non poſſano però li Signori Bologneſi mandare nell' Alveo di detto Fiume l' acqua della Muzza contro la volontà di Sua Altezza, e quanto alle altre acque ſi oſſervi la detta tranſazione del 1474.

Per le Acque della Genarella.

4. Per dare felice eſito alle acque, che entrano nella Genarella, ed altre, affinchè non diano danno ad alcuna delle parti, ſi dovrà cominciare il Cavamento del finale in Foſcaglia, da Panaro, venendo in sù fino alli Confini della Palata, principiando allo sbocco del Panaro, e venendo in sù per quanto tiene il confine del finale, con levare tutti li Doſſi fattivi, Alberi, Viti, e Berlette, tanto dietro all' Alveo, ed accanto delle Ripe, quanto fuori, dentro però

però degli argini, e le dirupature, ed atterramenti dell' Alveo, e ſcarpare, e cavare detto Alveo, e portare la Terra, ed ogni altra coſa, che ſi caverà, fuori dell' Arginatura per diſtanza neceſſaria alla manutenzione, e ſcaricamento delle Ripe, ed in ſomma levare tutti gl' impedimenti, che ſono, o per l' avvenire ſaranno in eſſo Condotto, ovvero dentro agli Argini, e sù gli Argini ſteſſi, li quali poteſſero dare impedimento al felice eſito, o ſcolo delle acque, ovvero nuocere al detto Condotto, e tutte le predette coſe liberamente, e ſenza impedimento alcuno: e ſi conviene, che ciò ſi poſſa fare da Signori Bologneſi a loro ſpeſe, ad ogni loro volontà, e tante volte, quante biſognerà, ed il tutto ad arbitrio di buon uomo, facendolo prima ſapere d'un giorno innanzi al Governatore del Finale, che ſarà pro tempore, nel che baſti, che dall' Uffiziale Reſidente in S. Agata ne ſia ſcritto a detto Governatore, ed a chi gli preſentarà la Lettera con la preſenza di due Teſtimonj, ſi dia piena ſede, riferendolo negli atti di detto Uffiziale di S. Agata, il che fatto, convengono, che nè da Sua Altezza, nè da' ſuoi ſucceſſori, nè dal Governatore del Finale, o altri Miniſtri, o Sudditi di Sua Altezza ſi poſſa dare impedimento alcuno nel cavare, tante volte, quante a' Bologneſi parerà, cioè un anno cavare, e l' altro ſterpare, e nettare con la larghezza, che al preſente ſi truova, qual è di piedi ventidue nel pelo dell' acqua, e cavandola tre piedi, reſterà piedi venti nel fondo ſotto l' acqua, agguagliandola così da Panaro, ſino a Guazzalocca, e da li ſino al Ponte delli tre Archi ſi doveranno ſimilmente fare li Cavamenti da' Signori Bologneſi per tre piedi, con la larghezza, che ſi trova; con levare le dirupature, che foſſero ſcorſe, e ſcorreranno nel Cavo, ed ogni altro impedimento, cavandola quanto ſarà di biſogno, e come di ſopra s' è detto: E che li Ponti, che ſono ſopra detta Foſcaglia sù quello del Finale ſi mantenghino da Finaleſi, alti, e larghi a proporzione del Cavo, come ſono di preſente, di modo che non dieno impedimento al corſo dell' acqua. E per effettuar queſto, con minore difficoltà, e men danno de' ſudditi di Sua Altezza, per queſta prima fiata, Monſignore Illuſtriſſimo Legato, deputerà perſona intelligente con un Perito deputato da Sua Altezza, che vadano a ſegnare tutti gli Alberi, che poteſſero apportar danno al corſo dell' acqua, ed il Governatore del Finale averà ordine dalla predetta Altezza di fare, che li Padroni di detti Alberi, ſubito li taglino, e portino via, con il minor danno di detti Argini, che ſia poſſibile, e che ſi faccia grida, che per l' avvenire, ne' luogi ove ſaranno ſtati queſti, non ve ſe ne piantino più, e naſcendone, ſi taglino ſubito.

5. Che li Nonantulani, quali ſecondo la ſentenza del 1561. dovevano cavare la Genarella, pertiche trecento ſeſſanta di Bologna, debbano cavarla, e nettarla, come ſi è detto di ſopra di Foſcaglia, dal Ponte di Genarella, ſino al Ponte della via del Rivale, e l' eſcavazione, e netto ſia di piedi tre eguali, abbaſſando il fondo egualmente alla detta miſura, permettendole di slargarla un piede di più di quello, che dice la ſentenza, ſolo ſino al detto Ponte, talchè per le trecento ſeſſanta pertiche, non ſia in fondo più di quindeci piedi, e nel reſtante, ſino al Ponte, tredici, e dove foſſe più larga, che poteſſe nuocere reſtringerla ad arbitrio de' Periti a detto ſegno, e quando vorranno cavare, o ſterpare, lo facciano ſapere prima all' Officiale Reſidente a S. Agata pro tempore, per un giorno innanzi, nel che baſti, che dall' Uffiziale Reſidente a Nonnantola, ne ſia ſcritto all' Uffiziale di S. Agata, ed al preſentante della Lettera con la preſenza di due Teſtimonj, ſi dia piena ſede, fattane la relazione, come è detto, e fatta la detta notificazione, nè dall' Illuſtriſſimo, e Reverendiſſimo Signor Legato, o Vice-Legato pro tempore, nè da' ſuoi Succeſſori, o altri Miniſtri, e Sudditi di Santa Chieſa, ſe gli poſſa fare impedimento alcuno: E dal detto Ponte della via del Rivale, ſino al Ponte delli tre Archi, dove non anderà fatto altro Arco, ma ſi laſcierà nel termine, che ſi trova, ſi doverà cavare da quelli di S. Agata alla larghezza, che dice detta ſentenza, con oſſervare nel reſto il contenuto di eſſa, cavandola tre piedi, come di ſopra.

6. Che nel medeſimo tempo ſi cavi la Muzza, la metà da quelli di Sant' Agata, e l' altra metà da quelli di Nonantola, facendo gettare la terra sù le Ripe dell' una, e l' altra parte, a proporzione, in maniera, che dette Ripe ſi eguglino, e ſempre ſi mantenghino egualmente alte dando a detta Muzza la debita larghezza, che è di piedi quindici in cima, ed in fondo di piedi cinque, e profondità di Piedi ſette dalla ſommità della Ripa, e che ogni quattro Anni ſi cavi, con far mettere la terra, da una banda, e l' altra, in ordine d' Argine, in maniera, che reſtino eguali di altezza ambedue i lati, come di ſopra, e che quando li predetti Argini non foſſero alti abbaſtanza per ritenere la Muzza dentro al ſuo Letto, ſia lecito alle Parti alzarli, notificatolo prima alla parte oppoſta di tre giorni innanzi nel modo, e forma detto di ſopra nel Capitolo Quinto, acciocchè, volendo, li poſſano alzare egualmente.

7. Che di preſente, à ſpeſe comuni, ſi faccino i due Ponti di legno, che ſono ſopra la detta Muzza, e che poi i Signori Bologneſi mantenghino il Ponte Galetto, e l'altro che và a S. Giovanni, lo mantenghino que' di Nonantola, reſtando però, quanto all' uſo, comuni.

8. Che dal Ponte de' Galletti in sù verſo Caſtel Franco, i Signori Bologneſi mantenghino cavata, ed arginata la Muzza, cioè principiando dal Ponte di Arcovato, s' inteſtino, e riempiano li due Foſſi della ſtrada per lunghezza di pertiche tre, acciò ſtieno otturati, in maniera, che l' acqua

della Muzza non vi poſſa entrare, nè pereiò cauſare rottura; e poi da detto Ponte di Arcovato, per iſpazio di pertiche cento ventinove, da' Signori Bologneſi ſi rivegga il Cavo ſudetto della Muzza, con nettarlo ſolamente, e da loro parimente s' argini l' iſteſſo Cavo per pertiche quarantotto per quanto tiene il Prato, chiamato de' Galletti, acciò non iſparga a danno de' Nonantolani.

9. Che a ſpeſe comuni ſi ſerrino tutte le Bocche, quali vanno dalla Muzza nel Canale di S. Agata, e ſi ponga il Ponte diritto alla ſtrada, e ſi laſci ſpiantato il Foſſo di detta ſtrada per lunghezza di pertiche tre, e ſi rifaccia, ed accommodi il Cavo per pertiche ſettantaſette, e per altre pertiche trentadue ſi faccia tutto di nuovo per eſſere ammonito, e rompendo da qualſivoglia parte, ed in qualſivoglia luogo della Muzza, ſi ripari, ed accommodi da quella parte, dalla banda della quale aveſſe rotto.

10. Che quanto alla diverſione delle acque del Molino degli Eredi del Signor Cavalier Tanara, quando quelli di Nonantola ſaranno di accordo, con detti Eredi, ed altri particolari intereſſati legittimamente, la Città di Bologna gli da licenza di poterla fare con l' aſſiſtenza de' Periti, e che le Bocche, quali vengono da Panaro di quello di S. Ceſario, Spilimberto, e Prinazzo, ed altri, che ſe ne ſervono l'eſtate, non ſi aprano prima di San Michele di Maggio, e ſi ſerrino a S. Michele di Settembre.

11. Che alle acque de' Signori Bologneſi, che ora vengono dal Comune di Gaggio, e di altri luoghi ſuperiori, ſia dato il debito ſcolo ſul Nonantolano, e cominciando dalla parte verſo Panaro, ſi rifaccia il primo Ponte rotto alla miſura di piedi due per quadro, riſpetto a' foro, o vacuo, e gli ſi dia l' eſito proporzionato, e s' accommodi il primo Ponte del Viazzolo largo piedi tre per ogni verſo, e ſi faccia l' altro Ponte ſopra il Canalino largo piedi due per quadro, ſebbene al preſente è d'un piede ſolo, e ſi faccia un Ponte alla Via maggiore dalla parte di Levante largo piedi due per quadro, e nel luogo detto il Buſo del muro al preſente di piedi uno, e un quarto, ſi riduca il detto Buſo alla larghezza di piedi trè per quadro, e ſi faccia il Ponte ſopra la ſtrada dell' iſteſſa larghezza di piedi tre, e ſi faccia il Ponte ſopra la foſſa mozza di larghezza di piedi cinque, e un quarto, e di altezza piedi tre, e ſi faccia un Ponte alla dirittura della via di Rubiara di largezza di piedi due per quadro: Per lo ſcolo de' tre foſſi ſuperiori, che vengono dalla parte di mezzo giorno ſu il Bologneſe, e nel principio della via, che va al Molino dell' Abbazia di Nonantola, detto di Lampergola, alla dirittura del foſſo di Levante, ſi faccia un Ponte di piedi due per quadro: Al Condotto di Miſelè s' allarghi il Buſo, il quale è al preſente di mezzo piede per quadro, ſi riduca alla larghezza di piedi due per quadro, e ſi faccia il Ponte ſopra la ſtrada dell' iſteſſa larghezza: Item s'accommodi un altro Ponticello, che è fra il ſudetto, ed il Limido di larghezza di piedi due, e un quarto per quadro: Che il Ponte del Limido s'accommodi dell' iſteſſa larghezza, che al preſente ſi truova, e così ſi mantenga l' imboccatura del Limido, e che di ſotto dalli ſudetti Ponti, ſia dato il debito, e proporzionato ſcolo ſul Nonantolano, la qual proporzione ſia regolata dalle miſure di detti Ponti a ſpeſe de' Nonantolani, i quali ſono tenuti cavare, e mantenere cavati li Condotti, principiando alli ſudetti luoghi, e continuando ſul Nonantolano almeno per lunghezza di pertiche cento alla miſura di Bologna, e che tutti li ſudetti Ponti ſieno fatti di pietra, e mantenuti a ſpeſe de' Bologneſi.

12. Che il Canale, che paſſa ſopra la foſſa del Boſco di Nonantola, ſi faccia paſſare con tromboni ſerrati, ſi che non ſparga, a ſpeſe de' Nonantolani, ed a loro ſpeſe ſi mantenga nel detto modo.

13. Che li Argini della foſſa del Sorgo verſo Settentrione, e quello della foſſa del Boſco verſo mezzo dì appreſſo il Ponte della Zenarella ſi regolino, ſicchè l' acque non dieno danno, nè ad una parte, nè all' altra, nè ſormontino la ſtrada, il che d' accordo ſi dichiara, che ſia in queſto modo, cioè: Che detti Argini s' abbaſſino tanto, che la loro altezza non eccede l' altezza dell' Area del Ponte della Genarella, e che la ſtrada del Ponte della Genarella ſino alli Confini di Ravarino ſi poſſa alzare, ed accommodare o tutta, o parte, della maniera, che è l' altra dietro la Muzza verſo Caſtel Franco a ſpeſe di chi la vorrà alzare, ed accommodare, e con quell' altezza di più, della quale nell' infraſcritto Capitolo.

14. Che poſſano li Signori Bologneſi alzare la ſtrada dietro la Muzza, o tutta, o qualſivoglia parte di quella, purchè non ſia più alta della ripa della Muzza, laſciando però commodo il viaggio.

15. Che ſia lecito alli Sudditi di S. A. paſſare liberamente ſenza impedimento di Dazio, o altro per la ſtrada, che è dietro la Muzza ſul Bologneſe verſo S. Agata dal Ponte della Genarella in fine di detta Muzza, ſino al Ponte de' Galletti incluſive, e con le Armi, che ſaranno permeſſe ai Paſſaggieri per lo Stato di Bologna, purchè non ſi fermino per notabile ſpazio, ma per puro tranſito, ſenza uſcire di ſtrada.

16. E che li cavamenti s'incomincino dagl'Intereſſati il dì primo Decembre proſſimo: ma che però ſia lecito à Signori Bologneſi di 15. giorni prima dar principio al cavamento di Foſcaglia, ma ſe la ſtagione non patiſſe, che li Signori Bologneſi poteſſero far lavorar prima, come è detto, ſi debba differire il cavamento della Muzza, e Generella a commoda, ed opportuna Stagione, ed in tutti li caſi, il termine delli 15. giorni dato a Signori Bologneſi, dopo i quali, ſi dovera principiare il Cavo della Muzza, e Genarella, non finiſca più tardi del primo di Maggio.

Per

Per li confini tra Bologna, e Nonantola.

17. Che il Cavo della Muzza ſia comnne, c faccia Confiui, ed il medeſimo s'intenda della ſtrada ſotto la Muzza, diritta verſo Settentrione, ſino ai Confini di Ravarino, e ſimilmente ſieno comuni, c facciaoo confine la ſtrada detta dell'Argine dal Poute de' Galletti, ſino allo ſtradello di Lampergola, ed eſſo ſtradello ſino da Caſa del Signor Marcheſc Ugo Pcpoli, cd indi la ſtrada detta delli Confini, la quale ſi dovria eſtendere di la dalla Caſa degli Eredi del Medico Carandino, ed allungarc verſo Ponente ſino à Panaro nell'iſteſſa diritturа, c larghezza, che è l'altra, la qual parimentc ſia comune.

18. Ed acciocchè queſti Confini più non ſi confondano, convengono, chc ſi debbano porre Termioi di Pietra viva cou le Armi di Noſtro Signore dalla banda di Bologna, c di S. A. dalla banda del Modaneſe, o Nonantolano, nelli ſottoſcritti luoghi, cioè nella ſtrada ſotto il Ponte della Genarella verſo Ravarino, uno, e nella via dell'Argini di la dal Pontc de' Galletti, un altro nello ſtradcllo di Lampergola, un altro ncl principio della via del confine nel Canale, da Caſa del Signor Marcheſe Ugo Pepoli, un altro, ed appreſſo la poſſeſſione degli Eredi del Medico Carandino, un altro, e vicino à Pauaro, dove s'è detto di allunghare la ſtrada, un altro, ovvcro anche in altri luoghi, ove foſſe giudicato più opportuno, e queſto à ſpeſe comuni, con allarghare anco la ſtrada, dove ſarà biſogno, ne' luoghi, dove ſi porranno, li Termini, facendogli Piazza dalle bande, ſicchè ivi poſſano tranſitare le Carra, ſenza impedimento.

19. E per più quiete de' Sudditi dell'uno, e l'altro Stato, convengono, che li Banditi, condannati, o proceſſati dall'una, e l'altra parte, per cauſa de' Confini, ed acque, o di pretenſa turbazione di giuriſdizione, ſieno, e s'intendano rimeſſi, e liberati gratis dalli Bandi, e condannazioni, ed aboliti li Proceſſi formati contro di loro.

20. E convengono, che tutti li lavori, ed operazioni, quali di ſopra ſi è pattuito, che debbano eſſer fatti, o fatte dall'una, e dall'altra partc inſieme, o da una ſola debbano eſſer forniti per tutto il Meſe di Giugno proſſimo, e prima, ſe il tempo lo concederà, e chi mancherà, poſſa, e debba eſſere sforzato dal ſuo Superiore ad iſtanza dell'altro, e debbano anche eſſere mantenuti dalla iſteſſa Parte, a cui s'è impoſto il peſo, ſecondo le convenzioni reſpettivamente di ſopra eſpreſſe.

21. E per queſte convenzioni non s'intenda derogato all'altre, per altri tempi fatte trà Nonantolani, ed altri Sudditi della Legazione di Bologna, c trà l'uno, c l'altro Stato, ſe non quanto ſi contiene nelli preſenti Capitoli.

22. In oltre dichiariamo, che li ſudetti Capitoli ſieno, e s'intendano correſpettivi, e particolarmente convengono, che quando il corſo dell'acqua di Foſcaglia in Panaro, sù per quello del Finale, ovvero lo ſcolo dell'acqua di Gaggio per il Nonantolano, ò da Finaleſi, ò dà Nonantolani in qualſivoglia modo foſſero impediti, ſicche non aveſſero il felice ſcolo, conforme alla convenzione ſudetta, in tali caſi, ed in ciaſcheduno di eſſi, li Bologneſi non ſieno tenuti a pigliar l'acque del Nonantolano ſul ſuo Territorio, nc' per la Genarella, nc' per altro luogo, e per il contrario, quando da' Bologneſi fuſſe in qualſivoglia modo impedito lo ſcolo delle acque del Nonantolano, ſicchè non aveſſero il felice ſcolo, conforme alle convenzioni ſudette, in tal caſo li Nonantolani, e Finaleſi, ed altri della giuriſdizione di Modana, non ſieno tenuti dar l'adito alle acque di Gaggio, ó altre ſuperiori, che vengono nel Nonantolano, ne da Foſcaglia in Panaro, ne' alle altre acque de' Bologneſi.

23. E finalmente promettono tutte due le parti oſſervare quanto di ſopra, ſotto l'obligo dc' beni dell'uno, e l'altro Stato, e così del Sereniſſimo Signor Duca, come della Camera, e Comuni di Bologna, promettendo, che amendue li Stati da' loro ſudditi, così riſpetto alle perſoue private, come alle Communità, ed Univerſità, faranno oſſervare quanto di ſopra ſi contiene in vigore di perpetua, ed inviolabile legge, facendoſi perciò publicarc dall'uno, e dall'altro Principe, e ſuperiori, Editti, ed Ordini penali, che leghino tutte le perſone, Communi, Colleggi, ed Univerſità à loro ſoggetti all'oſſervanza delle ſudette convenzioni.

M. Cardinalis Barberinus Legatus &c.
Alberto Bolognetti Confaloniere di Giuſtizia.
Andrea Codibò Mandatario del Sereniſſimo di Modana.
Marc-Antonio Bianchetti Aſſunto.
Federico Guidotti Aſſunto.
Franceſco Coſpi Aſſunto.
Æmilius Bologninus Aſſumptus.
Gualengo Ghislieri Aſſunto.
Gio: Battiſta Sampieri Aſſunto.

Et quæ Capitula per me Dominicum Albanum, unum ex Notariis infraſcriptis, aliis duobus infraſcriptis Notariis obſervantibus, ad præſentiam infraſcriptorum Teſtium, & in loco, de quo infra, alta, & intelligibili voce lecta fuerunt, coram prædicto Illmo, & Rmo Domino Cardinali Legato, dictis DD. Vexillifero, & Aſſumptis, ac D. Andrea Codebovio, ad præſentiam infraſcriptorum Teſtium, qui omnes, ut apparuit, illa ſintellexerunt, prout ad præſentiam infraſcriptorum Teſtium dixerunt, aſſeruerunt, confeſſi fuerunt, & publice recognoverunt, ac medio juramento, ut infra, profeſſi fuerunt, & recognoverunt prædicta Capitula ab eis fuiſſe beneviſa, attente inſpecta, & diligenter conſiderata, ac mature penſata, & recognoverunt ſubſcriptiones in calce illorum appoſitas fuiſſe, & eſſe eorum manu ſcriptas, & reſpectu ſubſcriptionis ad Capitula concordiæ Communis Roſſeni

ſeni.& Montis Turturis cantantis ſub nomine D. Sylvii Albergati, illius manu, & in effectu omnes ſubſcriptiones omnium dictorum Capitulorum fuiſſe, & eſſe per illos factas, ſub quorum nominibus reſpective cantant, & ita inter eos pro terminatione dictarum controverſiarum fuiſſe concordatum, pactum, & conventum, & renunciarunt cuicumque exceptioni erroris, rei non ſic geſtæ, & cuivis aliæ quam in contrarium quomodolibet opponere poſſent, & illa, ac omnia, & ſingula quæcumque in illis conventa, & contenta, iterum, & de novo acceptarunt, & approbarunt, & emologarunt, adimplereque, attendere, obſervare, & exequi convenerunt, omni meliori, & validiori, ac efficaciori modo, quo de jure fieri potuit, & poteſt.

Et ſic de prædictis.

Quæ omnia &c. pœna ſcutorum decem millium &c. promiſſionæ reſectionis damnorum &c. obligationibus bonorum &c. Pacto precarii &c. Renunciatione beneficiorum &c. juramentis &c., & reſpecto dicti Illmi, & Rmi Domini Cardinalis manu pectori appoſita, more Illuſtriſſimorum, & Rmorum DD. Cardinalium, reſpectu vero dicti Perilluſtris D. Marci Antonii Blanchetti Equitis Galatracæ, manu ſuper Cruce appoſita, & reſpectu aliorum, manibus cujuslibet eorum tactis ſcripturis &c. & prædicta omnia in omnibus, & per omnia ſecundum formam extenſionum clauſularum Inſtrumentorum editarum Bononiæ de Anno 1582.

Tenor vero literarum Illmi, & Rmi Domini Cardinalis Burgheſii eſt infraſcriptus, videlicet.

A tergo = All' Illmo, e Rmo
Signor mio Oſſmo.
Il Signor Cardinal Barberino
Legato di Bologna.
Intus vero.
Illuſtriſſimo, e Reverendiſſimo
Signor mio Oſsmo.

E molto tempo, che non ſi tiene avviſo alcuno da V. S. Illuſtriſſima del negozio de' Confini con li Modaneſi, non ſenza deſiderio di Noſtro Signore d'intendere qualche coſa, come materia, che preme aſſai alla Santità Sua, e qui in tanto á nome di detti Modaneſi ſi è fatto ricorſo con un Memoriale con eſporre, che li Bologneſi non ſi poſſino indurre all' accomodamento de' Confini di Montetortore, che è cagione, che ſtieno ſoſpeſi tutti gli altri accomodamenti degli altri confini: il che ha poſto occaſione di ſignificare à V. S, Illuſtriſſima, che Sua Beatitodine averia guſto particolare, che ſi ſpediſſero, e decideſſero tutte le differenze, che ſi hanno con li Sudditi Modaneſi, tanto quella di Montetortore, quanto ogn'altra, e però quand'ella con l'autorità, e deſtrezza ſua poſſa ſuperare le difficoltà, che ſono riſpetto alli Confini di Montetortore, e venire alla terminazione di tutte queſte differenze. Sua Santità loderà ſommamente, che lo faccia, ma vedendo, che non poſſa riuſcirli, la Mente di Sua Beatitudine è, che almeno ſi ſtipulino le Capitolazioni ſopra le altre differenze concordate, e nelle quali non v'è difficoltà conforme alli ſtabilimenti altre volte mandati di quà, laſciando in pendenza queſta di Montetortore, con continuare però la prattica dell' accomodamento di eſſa, per la totale quiete di que' Popoli, compiacendoſi frattanto avviſare, in che batta la difficoltà, per la quale non ſe ne può venire al fine di preſente, ed à V. S. Illuſtriſſima bacio con ogni riverenza le mani.

Di Roma alli 21. Agoſto 1613.
Di V.S. Illma, e Rma.
Umiliſſimo Servitore.
Il Cardinal Borgheſi.

Tenor autem S. C. de quo ſupra, eſt de quo infra.

Die Sabbati 28. Septembris 1613. Congregatis Illuſtriſſimis DD. Reformatoribus Status Libertatis Civitatis Bononien. num. 29. in Aula ſuperiori reſidentiæ Illuſtriſſimi, & Reverendiſſimi D. Cardinalis Barberini Bononien. de Latere Legati Apoſtolici proſpicien. ab occaſu ſupra viridarium Palatii Majoris eodem D. Legato præſente, ac de ipſius conſenſu, & voluntate, inter eos poſitum, & obtentum fuit infraſcriptum partitum, videlicet: Per ſuffragia omnia affirmativa, omnimodam tribuerunt Illuſtriſſimo D. Alberto Bologuetto Moderno Dictatori, & Vexillifero Juſtitiæ Populi, & Communis Bononien., una cum Perilluſtribus DD. Marco Antonio Blanchetto, Friderico Quidotto, Franciſco Coſpio, Alforgio Volta, Friderico Elephantutio, Emilio Bolognino, Sylvio Albergato, Conſtantio Urſio, Gualengo Ghiſilerio, & Joanne Baptiſta Samperio modernis Aſſumptis ejuſdem Illuſtriſſimi Regiminis in materia finium, & Aquarum, eorumque Conſervatoribus, vel majore illorum parte, facultatem, & auctoritatem tranſigendi, & concordandi cum Perilluſtri D. Andrea Codebovio Secretario, & Commiſſario ad id deputato à Sermo D. Duce Mutinæ ſuper Finibus Territorii hujuſce Civitatis Bononien. cum Territorio Mutinæ ejuſdem Sermi D. Ducis in dictis finibus, & ſuper aliis differentiis præſertim in materia aquarum, & prædicta facien. reſpectu differentiæ inter Communia Roſſeni, & Montis Turturis, juxta formam Capitulorum ſub die 16. Menſis Septembris præſentis anni cum dicto Sermo D. Duce concordatorum, mediantibus dictis D. Sylvio pro parte Civitatis Bononien., & dicto D. Andrea Codebovio pro parte dictæ Civitatis Mutinæ, ac ab illis ſubſcriptorum, reſpectu verò aliarum differentiarum, ſive juxta formam Capitulorum jam viſorum, & placitorum, mox ſubſcribendorum per prædictos Illuſtriſſimum, & Reverendiſſimum D. Cardinalem Legatum, Illuſtriſſimum D. Vexilliferum Juſtitiæ, & majorem partem dictorum DD. Aſſumptorum, ac præfatum D. Andream Codebovium, ſive ſub alia qua-

Digitized by Google

quavis forma dictis Dominis Legato, Vexillifero, & Aſſumptis, vel majori parti illorum bene viſa: Deſuperque Inſtrumenta, & documenta quæcumque opportuna, & neceſſaria cum inſertione dictorum Capitulorum conficiendi, ſeu confici faciendi, pœnali ſtipulatione, obligatione bonorum Cameræ,& Communis Bononien. juramento, & aliis clauſulis, & cautelis vallata, quæ eis, vel majori parti illorum videbitur expedire rogan. per publicum Notarium unum, vel plures, cæteraque facien. neceſſaria, & opportuna: Contrariis &c. promittentes ſe ratum, & gratum, ac firmum habituros quidquid ſuperindè fuerit factum per dictos Illuſtriſſimos Legatum, ac DD. Vexilliferum, & Aſſumptos, vel majorem partem eorum ut ſupra.

Dominicus Caſtellanus Illuſtriſſimi Senatus Bononien. Pro-Secretarius.

Loco ✠ Signi.

Sequitur tenor Inſtrumenti Procuræ.

Confirmatur Pontifice. §.3. Nos omnem ſuper præmiſſis recidivæ contentionis, ac litigandi occaſionem inter Civitates, Status, necnon Univerſitates. & Homines prædictos auferre volentes: Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, concordiam prædictam, ac omnia in ea contenta, & indè ſequuta quæcumque, auctoritate apoſtolica, tenore præſentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos tàm juris, quàm facti, & ſolemnitatum aliàs forſan requiſitarum, & neceſſariarum, ac quoſvis alios, etiam quantumvis ſubſtantiales defectus, ſi qui in præmiſſis, aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Clauſulæ. §.4. Decernentes,Concordiam prædictam, ac præſentes literas perpetuò validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ac ab omnibus, quos illæ concernunt, perpetuò, & inviolabiliter obſervari debere: Sicque per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorũ. §.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus,& Ordinationibus apoſtolicis, necnon Civitatum, & Univerſitatum prædictarum etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & ſingulis eorum omnium tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 20. Decembris 1613. Pontificatus noſtri Anno Nono. Dat. die 20. Dec. 1613. An. IX.

CCXXIV.

Mandat Subditis Epiſcopatus Cenetenſis nè contra ſua, & Clementis VIII. Decreta, aliquid in præjudicium Eccleſiæ Cenetenſis, & auctoritatis eccleſiaſticæ, audeant attentare.

PAULUS PAPA QUINTUS.

Ad futuram rei memoriam.

Refert. Clementis VIII. Decreta pro conſervandis juribus Eccleſiæ Ceneten. §.1. ALiàs poſtquàm fel. record. Clemens Papa VIII. Prædeceſſor noſter, ad tuendam ex paſtoralis muneris debito,auctoritatem eccleſiaſticam,ac cum Civitas Cenetenſis, etiam in temporalibus Epiſcopo Cenetenſi pleno jure ſubjecta eſſet, prout ad præſens eſt, & ideò appellationes à ſententiis pro tempore in Tribunali Curiæ Epiſcopalis Cenetenſis, etiam in cauſis mere prophanis, tàm civilibus, quàm criminalibus, ipſo jure ad Superiores ſuos eccleſiaſticos devolverentur, & in cauſis hujuſmodi Eccleſia Cenetenſis in quaſi poſſeſſione exiſteret, prout ad præſens exiſtit, nè appellationes hujuſmodi ad alios quoſcumque, præterquàm ad ſuos Superiores eccleſiaſticos à quoquam temere interponerentur, opportune providere volens, univerſos, & ſingulos Cives, Incolas, & Habitatores Civitatis Cenetenſis, prædicti Epiſcopi Cenetenſis non ſolùm ſpirituali, ſed etiam temporali juriſdictioni ſubjectos per ſuas in hujuſmodi forma Brevis expeditas Literas ſub Dei omnipotentis, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ac ſuæ indignationis, necnon excommunicationis latæ ſententiæ pœnis, à quibus nonniſi a ſe, & Sede prædicta, præterquàm in mortis articulo quiſquam abſolvi poſſet, monuerat, iiſdemque univerſis, & ſingulis diſtrictè præcipiendo mandaverat, nè quiſquam eorum à quibuſvis ſententiis in Tribunali dictæ Curiæ Epiſcopalis ſuper quibuſvis cauſis, etiam merè prophanis, tam civilibus, quàm criminalibus, eò uſque latis, aut deinceps in perpetuum quandocumque ferendis, appellationes ad quoſcumque Judices ſæculares, etiam Principes, etiam Senatum, Rempublicam, ſeu quoſcumque alios, cujuſcumque illi gradus, dignitatis, & conditionis forent, etiam ducali, regali, vel imperiali dignitate præfulgentes, interponere auderent, vel præſumerent, ſed ad ſuos Superiores eccleſiaſticos, ad quos cognitio cauſarum dictarum appellationum pertinet, illas interponere omninò deberent, decreta, leges, & ordinationes in contrarium quomodolibet facta, ſeu tùm impoſterùm facien-

Digitized by Google

cienda, necnon appellationes ad prædictos, & alios quoſcumque Judices ſæculares interpoſitas, ſeu tunc interponendas cum omnibus indè ſequutis, & ſequuturis, ac illa, & illas nullius roboris, & momenti, ac minimè attendenda eſſe: ſicque per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique judicari, & diffiniri debere, decernens, & alia diſpoſuerat, & ordinaverat.

Ac ſua.

§.2. Per nos accepto, quod nonnulli, nedùm contra dictarum Literarum tenorem, & prohibitionem, ſed alia etiam attentare tractabant, ſeu jam forſan attentaverant in auctoritatis eccleſiaſticæ, Sedis apoſtolicæ, & dictæ Eccleſiæ Cenetenſis, illarumque jurium præjudicium. Nos iiſdem Clementis Prædeceſſoris veſtigiis inhærentes, omnibus, & ſingulis perſonis in dictis Literis expreſſis, aut quomodolibet compræhenſis, ſub eiſdem Dei Omnipotentis, ac Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, & noſtræ indignationis, necnon excommunicationis, ipſo facto incurrendis pœnis, à quibus nonniſi à nobis, & Sede prædicta, præterquàm in mortis articulo conſtitutus quiſquàm abſolvi poſſet, mandavimus, nè eorum quiſquam per ſe, vel alium, ſeu alios, directè, vel indirectè, ſeu aliàs quomodolibet contra prædictarum Literarum tenorem, aut aliàs quomodocumque, & qualitercumque quidquam facere, vel alio quocumque modo in auctoritatis, ac Sedis Apoſtolicæ, & dictæ Eccleſiæ Cenetenſis, illarumque jurium præjudicium attentare, aut innovare præſumeret, immò, ſi quid in contrarium tunc forſan attentatum eſſet, aut impoſterum attentaretur, vel innovaretur, illud etiam ex tunc, prout poſtquam attentatum, ſeu innovatum fuiſſet, cum omnibus indè ſequutis, & ſequuturis, de apoſtolicæ plenitudine poteſtatis, irritavimus, & annullavimus, ac nullius roboris, & momenti eſſe, & fore, irritumque, & inane quidquid ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contingeret attentari decrevimus, & declaravimus, & aliàs, prout in dicti Clementis Prædeceſſoris ſub die 23. Decembris 1600. & noſtris ſub die 21. Maii 1611. deſuper in hujuſmodi forma Brevis expeditis literis, quarum tenores, præſentibus pro expreſſis haberi volumus, pleniùs continetur.

Cauſæ ea renovandi.

§.3. Cum autem, ſicut non ſine gravi animi noſtri moleſtia etiam accepimus, nonnulli contra prædictarum Clementis Prædeceſſoris, & noſtrarum Literarum prohibitiones, mandata, decreta, & declarationes, & aliàs in grave præjudicium jurium, & auctoritatis eccleſiaſticæ, ac Sedis, & Eccleſiæ prædictarum alia attentaverint, & innovaverint: nos, qui ſuper univerſas Eccleſias à Domino, nullis noſtris meritis conſtituti ſumus, ſollicitè laborantes, ne paſtoralis Officii prætermiſſi ratio, in diſtricto Dei judicio, à nobis exigatur, pro incumbentis nobis officii hujuſmodi debito, ſub ejuſdem Omnipotentis Dei, & Domini noſtri Jeſu Chriſti, qui venturus eſt judicare vivos, & mortuos, ac Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, & noſtræ indignationis, necnon excommunicationis ipſo facto incurrendis pœnis, à quibus nonniſi à nobis, & Sede prædicta, præterquàm in mortis articulo conſtitutus quiſquam abſolvi poſſit, omnibus, & ſingulis perſonis in literis Clementis Prædeceſſoris, & noſtris prædictis quomodolibet compræhenſis, tenore præſentium, iterùm diſtrictè præcipiendo mandantes, ne eorum quiſquam per ſe, vel alium, ſeu alios ſub quocumque prætextu, aut colore, directè, vel indirectè, aut alias quomodocumque contra Clementis Prædeceſſoris, & noſtrarum Literarum hujuſmodi apoſtolicas prohibitiones, mandata, decreta, & declarationes, aut earumdem Literarum tenorem, ſeu aliàs auctoritatem eccleſiaſticam, ac Sedis apoſtolicæ, & Eccleſiæ Cenetenſis jura quomodolibet in auctoritatis prædictæ, & earumdem Sedis, & Eccleſiæ Ceneten. jurium, præjudicium quidquam attentare, aut innovare, ſeu quomodocumque, & qualitercumque facere præſumat quidquid hactenus, tàm poſt Clementis Prædeceſſoris, quàm noſtras literas prædictas contra ejuſdem Clementis, & literarum noſtrarum hujuſmodi apoſtolicas prohibitiones, mandata, decreta, & declarationes, aut earumdem literarum tenores, ſeu aliàs contra auctoritatem eccleſiaſticam, & Sedis apoſtolicæ, & Eccleſiæ Cenetenſis hujuſmodi jura attentatum, innovatum, aut quomodolibet factum eſt, aut impoſterum attentabitur, aut innovabitur, aut fiet, directè, vel indirectè, illud, ac omnia, & ſingula indè ſequuta, & ſequutura de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, irrita, & inania, ac nullius roboris, & momenti eſſe, & fore.

Renovat.

Clauſulæ.

§.4. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane quidquid ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari pariter decernimus, & declaramus, contrariis non obſtantibus quibuſcumque.

Præſentium facienda publicatio.

§.5. Volumus autem, & apoſtolica auctoritate decernimus, ut præſentes literæ, ſeu illarum exempla in Urbe ad Valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, vel in Civitate Ferrariæ, ſeu ad Valvas dictæ Eccleſiæ Cenetenſis affixa, ita omnes arctent, & afficiant, ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Ma

Digitized by Google

Majorem ſub Aonulo Piſcatoris, die 11. Januarii 1614. Pontificatus oostri Anno Nono.

CCXXV.

Regimen, & adminiſtratio Scholarum Piarum in Alma Urbe ad pauperes gratis erudiendos inſtitutarum, & ubicumque inſtituendarum Congregationi Clericorum ſecularium B. Mariæ perpetuo demandatur: ipſaque Congregatio B. Matris Dei de cætero nuncupari decernitur.

Congregationem iſtam pridem ab Epiſcopo Lucenſi, Lucæ inſtitutam, approbavit Clement VIII. Conſtit. CCCLXX. Ex quo divina *Tom. V. Par. III. fol.* 116.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter paſtoralis officii curas, quæ Romani Pontificis animum aſſidue ſolicitum habere debent, illa non mediocris eſſe dignoſcitur, ut Chriſti fideles piis moribus, & doctrina mature imbuantur.

Quia opus Scholarum Piarū ad pauperes gratis erudiendos pridem in Urbe inſtitutum,

§. 1. Quapropter ut pium, ac maxime laudabile opus, pauperes erudiendi, & inſtituendi in Alma Urbe noſtra pridem divina gratia inſtitutum, in dies magis ad Dei gloriam promoveatur, pro noſtri muneris debito libenter procuramus, & cum operarii religioſo zelo labores ſuos in agro Domini tam fructuoſe impendere cupientes ſe offerunt, apoſtolicæ auctoritatis favore proſequimur, ac præſidio communimus, & alias diſponimus, prout conſpicimus ſalubriter in Domino expedire.

Perpetuo duraturum ſperat Pont., ſi alicui Congregationi eccleſiaſticarum perſonarum, committatur;

§. 2. Sane cum, ſicut accepimus, opus piarum Scholarum a Nobis in Urbe noſtra, ad pauperes erudiendos, & inſtituendos erectarum uberes fructus ferat, operæ pretium eſſe duximus providere, ut pium ac ſalubre inſtitutum hujuſmodi perpetuo duret: quod facile Deo adiuvante ſucceſſurum ſperamus, ſi dictarum Scholarum cura alicui perſonarum Eccleſiaſticarum Congregationi, in qua perſonæ idoneæ veriſimiliter defuturæ non ſunt, committatur.

Præfectique dictarum Scholarum convenerunt cum Præpoſito, & Clericis Congregationis B. Mariæ, quod ipſis Præfectis deficientibus in dicto opere ſubintret ipſa Congregatio.

§. 3. Cum vero, ſicut dilectorum filiorum Præpoſiti generalis, & Clericorum ſecularium Congregationis B. Mariæ, necnon Præfecti dictarum Scholarum nomine nobis nuper expoſitum fuit, Præpoſitus generalis, & Clerici præfati, chriſtiana charitate ducti, ſeſe onus hujuſmodi ſuſcepturos obtulerint, & habito deſuper tractatu de conſenſu Venerabilis fratris noſtri Benedicti Epiſcopi Præneſtini Cardinalis Juſtiniani nuncupati, earumdem Scholarum Protectoris, cum eodem Præfecto ad infraſcriptas conditiones devenerint, videlicet quod Scholarum præfatarum cura, regimen, & adminiſtratio, Præpoſito, & Clericis d. Congregationis pro tempore exiſtentibus perpetuo incumbat; ipſe tamen Præfectus vita ſua durante in hujuſmodi officio Præfecti dictarum Scholarum, & alii, qui in domo earumdem Scholarum ad præſens reperiuntur, etiam vita eorum durante, ſi voluerint inibi permanere, ac Regolas, quas nunc habent, obſervare poſſint, & debeant: illis autem vita functis, ſeu inibi manere recuſantibus, in eorum locum non alii, quam qui juxta regulas d. Congregationis a fel. rec. Clemente Papa VIII. Prædeceſſore noſtro confirmatas vivere voluerint, admitti debeant.

Quodque Scholares pauperes in his Scholis gratis, erudiantur.

§. 4. Inſuper ut tam in dictis Scholis piis in Urbe præfata erectis, quam in aliis in eadem Urbe pro tempore erigendis, pauperes dumtaxat cum fide Parochi de eorum paupertate, nec non filii nobilium, quorum familiæ ad inopiam redactæ fuerint, cum fide eorum Confeſſariorum, vel alterius perſonæ fide dignæ, admittantur, in iiſque gratis, & abſque ullo præmio, propter charitatem, & Dei amorem erudiri debeant.

Ipſe Pont. dictam Congregationem Clericorum Matris Dei de cætero nuncupari decernit, eique regimen, & Adminiſtrationem Scholarum piarum ubique erectarum, & erigendarum demandat,

§. 5. Quare nos dictæ Congregationis Clericos, utiles fore operis hujuſmodi miniſtros firmiter in Domino ſperantes, ac Præpoſiti, & Clericorum præfatorum promptam ad præmiſſa voluntatem plurimum in Domino commendantes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, nec non dictam Congregationem, illiuſque Præpoſitum, & Clericos, ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, apoſtolica auctoritate tenore præſentium, Præpoſito, Clericis, & Congregationi prædictæ, quæ de cætero perpetuis futuris temporibus MATRIS DEI noncupari, ac in illa ejus Præpoſitus, & Clerici nunc, & pro tempore exiſtentes, ſub regulis, & conſtitutionibus ejuſdem Congregationis a dicto Clemente Prædeceſſore confirmatis, quibus, nec non ejuſdem Congregationis privilegiis præjudicare non intendimus, exceptis iis, quæ præſentibus contrariæ ſunt, militare debeant, curam, regimen, & adminiſtrationem dictarum in Urbe erectarum, & aliarum piarum Scholarum pro tempore erigendarum, cum ſupradictis conventionibus dictis Præpoſito, Clericis, & Congregationi, auctoritate, & tenore præfatis perpetuo committimus, & demandamus. Ita quod liceat Præpoſito, & Clericis præfatis præfatarum Scholarum hujuſmodi, & aliarum, ſimul, atque erectæ fuerint, illarumq. bonorum, & reddituum quorumcumque, corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem capere, & appræhendere, ac de illis in Scholarum earumdem beneficium diſponere.

Has literas perpetuo valituras decernit,

§. 6. Decernentes præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ſemper, & perpetuo valida, firma, & efficacia fore,

& eſſe, dictiſque Præpoſito, & Clericis, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari

Decretum irritans appoſuit.

§ 7. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi lecus ſuper his a quocumque quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantiaque omnia removet.

§. 8. Non obſtantibus quibuſvis Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nec non dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia, roboratis ſtatutis, ac conſuetudinibus, illis præſertim, quibus cavetur expreſſe, quod Clerici dictæ Congregationis novas domos, com obligationibus docendi adoloſcentes rudimenta grammatices, aut literas humaniores, & cum aliis quibuſvis obligationibus, quibus Clerici hujuſmodi extra Eccleſiam inſervire teneantur, recipere non poſſint; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, conceſſis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, hac vice domtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſqoe contrariis quibuſcumque.

Dat. die 14. Januar. 1614. An. IX.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 14. Januarii 1614. Pont. Noſtri Anno Nono.

CCXXVI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Quæ ſint facultates Cappellani Majoris, & Cappellanorum Cappellę Regis Catholici Hiſpaniarum.

Chariſſimo in Chriſto filio Noſtro Philippo Hiſpaniarum Regi Catholico.

PAULUS PAPA QUINTUS

Chariſſime in Chriſto fili Noſter ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

Piis Catholicorum Regum votis, per quæ divinus cultus augeri, & Miniſtrorum Eccleſiaſticorum præſertim Cappellarum Regiarum ſervitio adſcriptorum ſtatus ad Dei gloriam tranquille, ac recte dirigi, & gubernari valeat, libenter annuimus, ac privilegiis, & Indultis communimus, & aliàs diſponimus, prout conſpicimus in Domino ſalobriter expedire.

Archiepiſcopus Compoſtellanus perpetuus Cappellæ Regiæ Cappellanus.

§. 1. Itaque veſtigiis Romanorum Pont. Prædeceſſorum noſtrorum inhærentes, ac ſupplicationibus Majeſtatis Tuæ nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, eidem Majeſtati Tuæ, ut Archiepiſcopos Compoſtellanus pro tempore exiſteus, cui, ſicut ex inſtitutione ejuſdem Majeſtatis Tuæ nomine Nobis nuper facta accepimus, cura Regiæ familiæ tuæ, conſanguineorum, affinium tuorum, ac omnium perſonarum in Curia tua pro negociis confluentium, & commorantium; ipſamque Curiam ſequentium tamquam Cappellæ tuæ Cappellano Majori ex Indulto Apoſtolico, aut antiqoa, & immemorabili conſuetudine incumbit in quibuſvis Civitatibus, Oppidis, & locis, in quibus dictam Majeſtatem tuam, tuamque Regiam Curiam pro tempore reſidere contigerit continue, vel ad tempus, curam aoimarum familiæ tuæ, omniumque, & ſingularum perſonarum, tam ex tois Regois & Dominiis originem trahentiom, quam extraoeorum Curialium, ac dictam Curiam ſequeotium cujuſcumque ſtatus, gradus, Ordinis, & conditionis, ac præheminentiæ exiſtentium tam Eccleſiaſticorum, quam ſæcularium, Archiepiſcopis, & Epiſcopis exceptis exercen., earumque Rector ouncupari, eaſque corrigere, & viſitare, ac in eaſdem omnimodam Juriſdictionem Ordinariam, omniaque, & ſingula alia, quæ Archiepiſcopi, & Epiſcopi, ac alii locorum Ordinarii in Diœceſibus ſuis de jure, vel conſuetudine, aut aliàs quomodolibet facere, & exercere conſueverunt, ac per ſe, vel alios Miniſtros ſuam Juriſdictionem ordinariam exercere.

Animarum curam quoad eos, qui Regiam Curiam ſequuntur,

Ordinariamque juriſdictionem exercet.

§. 2. Nec non Miniſtros, & Officiales neceſſarios ad exercendam apoſtolica auctoritate hujuſmodi omnimodam Juriſdictionem tam Curiæ Palatii, quam uti Jodex Cappellæ hujuſmodi, & aliorum prædictorum, qui ab eo, & ejus mandato nominati exerceant eorum Officia, & Joriſdictionem ſuam, tam in cauſis familiarium Capellanorum ſervientiom Oratorii Cappellæ Cantorum, & Miniſtrorum, etiam laicorum ejuſdem Cappellæ, quam aliarum perſonarum quarumcumque nationum Tibi ſervientium, ac perſonarum Regularium, & Regiæ prolis io illos tantom, qui vere ſunt Curiales, nec non Cappellanorum in ruralibus Domibus, ſeu Palatiis tuis exiſtentium nominare, nec non per ſe, aot Miniſtros ſuos Confeſſores Regulares de licentia ſuorum Superiorum, aut ſæculares pro cura animarum dicti Palatii, & Curiæ etiam nominare, & Cappellanos, & Clericos ſervientes Tibi, & Domui Regali in dicta Cappella, & Oratorio ad celebrandum Miſſas, & confeſſiones audiendas, ac verbum Dei prædicandom examinare, ſeu examinari facere, & eis id faciendi licentiam, & facoltatem dare, ac etiam prædicatores Regulares, aut ſæculares in dicta Curia, vel extra eam ad prædicandum Verbum Dei in Cappella Regia, & Domo, ubi Tu, & Curia tua erit, itaut nollos Ordinarius loci, in quo dicta Curia, ſeu Tu, aut Domus Tua erit, ſive eundo, ſive ſtando, ſive etiam recreationis cauſa prædicationem Verbi Dei impedire poſſit, convocare.

Miniſtros, Officiales ſuos ad id neceſſarios deputat.

Confeſſarios approbat, & Concionatores deputat.

§. 3. Inſoper Cappellaoos, Cantores, & Scholares in dicta Cappella pro tempore exiſtentes propter iniectionem manuum violentam inter ſe ipſos, ac etiam in clericos dictæ Cappellæ non exiſten., citra tamen membrorum mutilationem, aut enormem læ-

Excommunicatos abſolvit & diſpenſat ſuper irregularitate.

Digitized by Google

læſionem excommunicationis ſententiam incurrentes ab eadem ſententia, ſatisfactione prævia, & injunctis injungendis abſolvere, & cum ipſis ſuper irregularitate, ſi quam hujuſmodi ſententiis ligati Miſſas, & alia Divina Officia, non tamen in contemptum Clavium celebrando, aut illis ſe immiſcendo contraxerint, diſpenſare, omnemque inhabilitatis, & infamiæ maculam, ſive notam, per eos propterea contractam abſolvere. Et Infantes, & Turcas, & Saracenos, qui in præſentia tua, ex quavis cauſa, pro tempore baptizabuntur, baptizare, ac Tibi, & tuis filiis, reliquiſque in Domo tua pro tempore ſervientibus, & reſidentibus, aliiſque dictæ Curiæ Curialibus Pænitentiæ, & Euchariſtiæ, ac alia Sacramenta, etiam in Feſto Reſurrectionis Domini Noſtri Jeſu Chriſti, abſque alicujus licentia miniſtrare, ſeu miniſtrari facere.

Sacramenta etiam in Paſcate Adminiſtrat.

§. 4. Nec non idem Cappellanus Major Te, & omnes Curiales, & quoſcumque alios Curiam ſequentes tuam ab omnibus, & ſingulis delictis, exceſſibus, & criminibus, etiam caſibus Epiſcopalibus, injunctis injungendis abſolvere, & interdicti tempore eccleſiaſticæ ſepulturæ tradere, quodque pro ſe, & aliis Cappellanis prædictis in quacumque Eccleſia, etiam Ordinum Fratrum Minorum, ad quam te pro tempore declinare contigerit, dummodo in ea ipſi Cappellani, & Cantores Divina Officia celebrent, & cantent, oblationes, etiamſi de manu tua, tuorumque filiorum, ſeu filiarum procedant, prout in dicta Regia Cappella recipere. Nec non quæcumque matrimonia, quæ in præſentia tua contrahentur ſolemnizare, ac prædictus Cappellanus Major in Epiſcopali dignitate conſtitutus tantum omnibus, & ſingulis intereſſentibus Miſſarum ſolemniis, & Verbi Dei prædicationi in tua præſentia vere pœnitentibus, & confeſſis ducentos dies de injunctis eis pœnitentiis miſericorditer in Domino, in forma Eccleſiæ conſueta relaxare. Utque omnium, & ſingulorum Chriſtifidelium in Curia tua, ubicumque reſidebis continue, vel ad tempus, pro tempore commorantium per ſe, vel alium, ſeu alios per eum ad id deputandos a ſuo, ſi Curiales non fuerint, Ordinario approbatos, Confeſſiones audire, eoſque a peccatis abſolvere injunctis iiſdem pro commiſſis, pœnitentia ſalutari, & aliis injungendis: nec non tam ipſe, quam ab eo deputatus Presbyter ſæcularis, vel cujuſvis Ordinis de ſuorum Superiorum licentia Regularis pariter a ſuo, ſi non fuerit Curialis, Ordinario approbatus omnium, & ſingulorum in Hoſpitali Curiæ tuæ exiſtentium confeſſiones ſimiliter audire, eiſque Sacramenta Eccleſiaſtica miniſtrare, & in mortis articulo omnium peccatorum ſuorum abſolutionem injunctis pariter injungendis impendere, ac Parochialem Eccleſiam viciniorem Palatio, ubi te pro tempore morari contigerit, & ſi fuerint duæ Parochiales Eccleſiæ æque vicinæ dicto Palatio alteram, quam maluerit, eligere, in eaque tam Cappellanus Major, quam perſona ab eo ad animarum curam deputanda libere ingredi, & exinde Sacramenta prædicta accipere, & ſibi ſubditis miniſtrare, & ad Infirmos Curiæ tuæ deferre;, & monitiones matrimoniales ſuorum ſubditorum juxta Decreta dicti Concilii publicari facere, eoſque Matrimonio, ſine tamen præjudicio jurium Parochialium, conjungere.

A caſibus Ordinario reſervatis abſolvit.

Nonnullaſque concedit indulgentias.

§. 5. Præterea ſi eidem Cappellano Majori videbitur, conſiderata decentia, & neceſſitate, Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, & extremæ unctionis in Cappella Regia, ut ad Infirmos, & infirmas in dicto Palatio exiſtentes commodius deferatur, & multis incommodis, quæ aliàs naſci poſſent, obvietur, reponere libere, & licite, & abſque ullo conſcientiæ ſcrupulo, aut cenſurarum Eccleſiaſticarum incurſu valeat, licentiam, & facultatem auctoritate apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Euchariſtiam, & Oleum infirmorum Regia Cappella poteſt reponere.

§ 6. Ad hæc, ut quicumque locorum Diœceſani, & alii Ordinarii Judices in Majorem, & Cappellanos, Cantores, & Scholares prædictos actu inſervientes, & conſueta ſtipendia percipientes, quos ab illis prorſus, & omnino eximimus, ac totaliter liberamus, & quoad Majorem Sedi Apoſtolicæ immediate, quoad alios vero Cappellanos, Cantores, & ſcholares hujuſmodi dicto Cappellano Majori ſubeſſe decernimus, nullam penitus ſuperioritatem, dominium & Juriſdictionem exercere, nec ſe de illis quomodolibet intromittere valeant, ſed prædicti Cappellani, Cantores, & Scholares coram ipſo Cappellano Majori, ſeu Legatis, aut delegatis dictæ Sedis dumtaxat teneantur de juſtitia reſpondere.

Ipſe, Cappellani, Cantores &c. non ſubſunt juriſdictioni Ordinariorum.

§. 7. Inſuper, ut Cappellani, Cantores, & Scholares ſervientes prædicti a quocumque maluerint Catholico antiſtite gratiam, & communionem Sedis Apoſtolicæ habente, Ordines Sacros ſtatutis ad id a Jure temporibus ſucceſſive accipere, dictique Cappellani, etiam religioſi Miſſas, horas Canonicas, & divina officia, etiam Te abſente, juxta tamen ritum Romanæ Curiæ etiam in dicta Cappella, & in dicta Cappella tantum, tam alii Cappellani, quam Cantores, & Scholares dicere, recitare, & canere, eaſdemque horas Canonicas, ex cauſa tamen, & infra diei terminum, ac privatim, non autem in ipſa Cappella anticipare, & poſtponere, ac in feſto SS. Corporis Chriſti, & per ejus Octavam Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in eadem Cappella cum debitis reverentia, & honore tenere, & in quinta, & ſexta majoris hebdomadæ feriis idem Sanctiſſimum Sacramentum in dicta Cappella in ſacrario, ſive urna reponere, & ad morem patriæ monumentum, ſeu tumulum nuncupatum cum luminaribus facere, & tenere, nec non coram te Miſſas, etiam antequam eluceſcat dies, circa tamen diurnam lucem, ac per unam horam poſt meridiem celebrare.

Et a quocumque Epiſcopo Sacris Ordinibus poſſunt initiari.

Aliaque hic expreſſa facere,

§. 8. Quodque perſona loco Archiepiſcopi Compoſtellani Cappellani majoris, ut infra deputan., nec non triginta ex Cappellanis prædictis, non tamen præbendas theo-

Cappellani poſſunt Beneficia eccleſiaſtica obtinere, & fructus percipere tamquam præſentes,

theologales, & pœnitentiales obtinentes, fructus, redditus, & proventus quorumcumque Beneficiorum tuorum Ecclefiaſticorum, etiamſi Canonicatus, & præbendæ, dignitates, perſonatus, adminiſtrationes, vel officia fuerint, cum ea integritate, diſtributionibus quotidianis exceptis, percipere poſſint, cum qua illos perciperent, ſi in eiſdem Eccleſiis perſonaliter reſiderent, nec ad reſidendum interim in eiſdem teneantur auctoritate, & tenore ſimilibus etiam concedimus.

Curiales poſſint in Paſcate a quo maluerint Presbytero Sacramenta recipere.

§. 9. Inſuper, ut Chriſtifideles Curiales tui de licentia ipſius Cappellani majoris dumtaxat quemcumque idoneum Presbyterum ſecularem, vel cujuſvis Ordinis regularem approbatum ab Ordinario, ſi Curialis non fuerit, in ſuum poſſint eligere Confeſſorem, qui eorum confeſſionibus diligenter auditis eos a peccatis abſolvere, & pro commiſſis pœnitentiam ſalutarem, & alia injungenda injungere, & Sacramenta prædicta, etiam in die feſto Reſurrectionis Dominicæ miniſtrare poſſit, atque Capellani, Cantores, & aliæ Eccleſiaſticæ perſonæ deputan. ad informationes facien. ſuper puritate ſanguinis admittendorum in Cappellam hujuſmodi, teſtes per cenſuras Eccleſiaſticas compellere poſſint juxta ſacrorum Canonum diſpoſitionem, auctoritate, & tenore prædictis pariter indulgemus.

Abſente Archiepiſcopo Compoſtellano Rex poteſt ejus loco alium deputare, qui iiſdem gaudet privilegiis, auctoritate, & facultatibus.

§. 10. Atque hæc omnia, & ſingula moderno, & pro tempore exiſtenti Archiepiſcopo Compoſtellan. tanquam dictæ Capellæ Cappellano Majori quandiu, & quoties in dicta Curia perſonaliter reſederit, & eo ab eadem Curia abſente, ſeu in illa non reſidente perſonæ in Presbyteratus ordine conſtitutæ per te toties, quoties tibi viſum fuerit, nominandæ, & per ſuum Ordinarium approbandæ, quam nos ex nunc prout ex tunc, poſtquam per te nominata, & a ſuo Ordinario approbata fuerit, deputamus, & approbamus, quæ durante abſentia dicti Archiepiſcopi a Curia prædicta in quibuſvis Civitatibus, Oppidis, & locis, in quibus te, tuamque Curiam Regiam pro tempore reſidere contigerit, omniaque, & ſingula alia, quæ Archiepiſcopi, & Epiſcopi, ac alii locorum Ordinarii in Diœceſibus ſuis de Jure, vel conſuetudine, aut alias quomodolibet facere, & exercere conſueverunt, citra tamen exercitium Pontificalium, & ordinum, ac beneficiorum collationem, exercere libere, & licite: quodque omnibus, & ſingulis gratiis, favoribus, præeminentiis, & Indultis, quibus dictus Archiepiſcopus, dum in tua Curia reſidet, ratione dicti Officii Cappellani majoris gaudet, fruitur, & utitur, ac gaudere, uti, & frui quomodolibet poteſt, gaudere, uti frui poſſit, & valeat pariformiter, & æque principaliter, ac tibi perſonam hujuſmodi nominandi, & eligendi plenam, & omnimodam facultatem Apoſtolica auctoritate tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

§. 11. Præſentes quoque Literas de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, vel invalidari nullatenus poſſe, ſed illas validas, & efficaces exiſtere, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere, ſicque, & non aliter per quoſcumque Judices quavis auctoritate fungentes, etiam Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane quicquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Clauſulæ pro præſentium literarum firmitate.

§. 12. Quocirca Venerabilibus fratribus Segobien., & Abulen. Epiſcopis, ac dilecto filio Noſtro, & Sedis Apoſtolicæ in Regnis Hiſpaniarum Nuncio per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios, quoties pro parte Majeſtatis tuæ, ſeu alicujus ex Cappellanis, vel Cantoribus, & Scholaribus prædictis fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, tibique, & illis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra, Majeſtatem tuam, ac Cappellanos, vel Cantores, & Scholares prædictos præmiſſorum omnium, & ſingulorum effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes Majeſtatem tuam, aut illos deſuper a quoquam quomodolibet indebite moleſtari: Contradictores quoslibet, & rebelles per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Exequutores ejuſdem.

§. 13. Non obſtantibus felic. record. Bonifacii Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri, qua cavetur, ne quis extra ſuam Civitatem, vel Diœceſim, niſi in certis cauſis, exceptis caſibus, & in illis ultra unam dietam a fine ſuæ Diœceſis ad judicium evocetur, & de duobus dietis in Concilio generali editis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad Judicium non trahatur, ac aliis Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nec non quibuſvis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis per quoſcumque Romanos Pontifices etiam Prædeceſſores noſtros, ac nos, & dictam Sedem, etiam per viam generalis legis, ac ſtatuti perpetui, ac motu proprio, & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam cum quibuſvis irritantibus, annullativis, caſſativis, revocativis, præſervativis, exceptivis, reſtitutivis, declarativis, mentis atteſtativis, ac derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis quomodolibet etiam pluries conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, & in-

Derogatio contrariorum.

Digitized by Google

& individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut exquiſita forma ſervanda foret, & in eis caveatur expreſſe, quod illis nullatenus derogari poſſit, illorum, ac omnium, & ſingularum Literarum prædictarum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis, nec non modus, & formas ad id ſervandas pro individuo ſervatis habentes, hac vice dumtaxat, illis in ſuo robore permanſuris, harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides danda tranſumptis. §. 14. Volumus autem, quod præſentium Literarum tranſumptis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur ubique in Judicio, & extra illud, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 17. Februar. 1614. An. IX. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 17. Februarii 1614. Pontificatus Noſtri Anno Nono.

CCXVII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev. Confirmatio Concordiæ, ſeu Tranſactionis inter Univerſitates Terrarum Citernæ & Monterchi Status Eccleſiaſtici, & Magni Ducis Hetruriæ reſpective, pro reparandis alluvionibus Fluminum Cerſonis, & Rivianelli, initæ.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. EX injuncto Nobis deſuper apoſtolicæ ſervitutis officio, Chriſtifidelium quorumlibet, præſertim ſubditorum noſtrorum, ac circumvicinorum Populorum quieti intendentes, illa, quæ pro litium, & differentiarum inter ipſos ſemovendis anfractibus, concorditer facta fuiſſe dicuntur, ne in recidivæ contentionis vitium, ſucceſſu temporis prolabantur, ſed firma perpetuo, & illibata permaneant, apoſtolicæ confirmationis robore libenter communimus.

Facti ſeries. §. 1. Cum itaque, ſicut ex inſinuatione Venerabilis Fratris Dominici Epiſcopi Albinganenſis, Civitatis noſtræ Peruſinæ Gubernatoris accepimus, ortis dudum controverſiis, & differentiis, ſeu litibus inter dilectos Filios Univerſitatem, & Homines Citernæ ex una, ac Univerſitatem, & Homines Monterchi Terrarum, ſeu Locorum Status Eccleſiaſtici, & ſtatus dilecti filii nobilis Viri Coſmi Medices Etruriæ ſibi ſubjectæ Magni Ducis reſpective ex altera partibus ſuper cluſa in Flumine Cerſonis, & Territorio Status Eccleſiaſtici fabricata, aliiſque rebus in infraſcriptæ Concordiæ inſtrumento latius expreſſis, dictus Dominicus Epiſcopus, & Gubernator in vim ſpecialis commiſſionis ſibi deſuper datæ, ac dilectus filius Raphael de Medicis a dicto Coſmo Magno Duce ſpecialiter deputatus, viſis, conſideratis, & diligenter recognitis dictorum Locorum, ſeu Terrarum ſtatu, atque confinibus, aliiſque deſuper neceſſariis, & requiſitis circumſtantiis, omnibuſque, & ſingulis partium prætenſionibus, ac juribus exacte diſcuſſis, & mature hinc inde ventilatis, cluſam prædictam demoliendam, ac aliam loco dicti Fluminis, & eodem Territorio Status Eccleſiaſtici fabricandam, Univerſitatemque, & Homines dicti Loci, ſeu Terræ Monterchi in expenſis pro hujuſmodi cluſa fabricanda neceſſariis, ratione utilitatis, quam eorum agri inde recipiunt, concurrere debere decreverunt, & ſuper aliis rebus prædictis ad infraſcriptam devenerint Concordiam, ſeu Tranſactionem, tenoris, qui ſequitur, videlicet.

In Nomine Domini. Amen.

Tenor Concordiæ. Noi Domenico Marini Veſcovo di Albenga, Governatore di Perugia, e della Provincia dell'Umbria per la Santità di Noſtro Signore, e dalla iſteſſa deputato alle infraſcritte coſe, come per Lettere del Signor Cardinal Borgheſe date ſotto li 14. di Decembre 1613. da regiſtarſi qui ſotto, e Raffaelle Medici Senatore, e Commiſſario delle Milizie del Sereniſſimo Gran Duca di Toſcana deputato da Sua Altezza, come per patente da regiſtrarſi parimente quà ſotto. Volendo conforme alla mente dell'uno, e l'altro Prencipe provedere, che li Vaſſalli così di Sua Santità, come di Sua Altezza poſti ne' confini, e particolarmente quei di Citerna, e di Monterchi confinino bene, e pacificamente, e provedere ai rumori paſſati, e ſcandali, che poteſſero tra di loro naſcere: Eſſendoci abboccati piu volte inſieme, veduto il ſito del Paeſe, riconoſciuti li Confini, conſiderato lo ſtato in che ſi rittruova il Piano di Monterchi, ed il danno, che viene dalle Acque di diverſi Fiumi: conſiderata parimente, e veduta la Chiuſa del Signor Giulio Bufalini da Città di Caſtello poſta nel Confine, che traverſa tutto il Fiume Cerſone, e conſiderato parimente, e veduto il taglio, o rottura fatta ſopra i Beni del Signor Fabrizio Monanni da Monterchi, Stato di Sua Altezza, e veduta parimente, e conſiderata la rottura, ed inondamento fatto, e che minaccia di fare il detto Fiume Cerſone ne' Beni di Antimo in quella parte, che è poſta nello Stato Eccleſiaſtico di contro al detto Taglio; e finalmente vedute, e conſiderate tutte quelle coſe, che ſi dovevano vedere, e conſiderare, ſentite le parti tanto li Deputati dall'una, e l'altra Communità di Citerna, e Monterchi, quanto l'Agente, ed Avvocato del Signor Giulio Bufalini più volte, e mandati ſul luogo piu volte a livellare, e far altro toccante al loro meſtiero Maeſtro Lorenzo Petrozzi Architetto Perugino, e Maeſtro Gherardo Mechini Architetto di Sua Altezza; i quali riſe-

riferirono quello, che ſi vedrà dalla loro relazione da regiſtrarſi qui ſotto di parola in parola, dichiariamo, ordiniamo, ſentenziamo, e comandiamo quanto in appreſſo, cioè.

Che la rottura, o taglio, come ſopra, fatto ne' Beni di eſſo Signor Fabrizio per dare nuovo letto al detto Fiume Rivianello, o per qualſivoglia altro ſuo penſiere, ed intereſſe, ſi riduchi, ed aſſetti dal detto Signor Fabrizio in quel modo, che ſarà ordinato dalli prefati Architetti a ſue ſpeſe, e queſto dentro di un meſe da incominciarſi dal giorno della ſtipulazione di queſta noſtra ſentenza ſotto pena di cento ſcudi da applicarſi la metà alla Camera di Sua Altezza, e l'altra metà all'iſteſſo effetto di ridurre, e raſſettare la detta rottura, o taglio come ſopra: e perchè il Cerſone non rompa, come ha minacciato alcune volte di fare ne' beni della Chieſa di Sant' Antimo poſti nello Stato Eccleſiaſtico, ordiniamo, che il Padrone, o Affittuario di eſſi beni, debba rimediarvi con Argini, o Chiuſa in quel modo, che gli parerà più eſpediente, e quando il rimedio da lui applicato non pareſſe ſufficiente alla Communità di Citerna, ſia lecito ad eſſa di accommodarlo a ſpeſe proprie, o delli aggiacenti Eccleſiaſtici, in modo tale, che ſtia bene, ed aſſicuri il pericolo della rottura, valendoſi del Terreno di eſſa Chiuſa con quel minor danno del Rettore, o Affittoario di eſſa, che ſarà poſſibile.

Che la Chiuſa, o ſia ſteccata fatta, come ſopra nel Fiume Cerſone dal Signor Giulio Bufalini ſi diſtrugga, e ſe ne faccia un altra più abbaſſo nel modo, e forma, che vien reſerito, e concordato dalli detti Architetti nella detta relazione da regiſtrarſi qui ſotto, che da noi in tutto, e per tutto ſi approva, e ſe ne comanda l'oſſervanza, ed eſecuzione, e per la ſpeſa, che anderà nel fare la nuova Chiuſa, e diſtruggere la vecchia debbano concorrerci per la metà li Monterchieſi, per il beneſizio, che ne ſentiranno i loro Piani al preſente offeſi dalle acque, e non volendo tener conto della ſpeſa, che ſi farà nel mutare, e riformare la detta Chiuſa, abbiano da pagare fra tre meſi al detto Sigoor Giulio ſcudi cento per queſta volta ſolamente, il quale abbia da farla, per il reſtante, tutta a ſue ſpeſe, e mantenerla, ſe vorrà, che il ſuo Molino macini, con tenere la Forma, o ſia Gora profonda, e netta, della dovuta larghezza, e la Colta rimondata, e netta dal fango, ed anco aperta la Forma ſotto avanti la Trecena della larghezza delle Bocchette, conforme ſi dirà nella ſottoſcritta relazione de' Periti: e mancando detti Monterchieſi di pagare nel ſudetto tempo li detti ſcudi cento, ovvero metà di ſpeſa, come ſi è detto di ſopra, ſia lecito al detto Signor Giulio di fare aſtringere dal Vicario di Anghiari, o di Monterchi, paſſato detto tempo, il loro Camerlengo, precedente una notificazione di otto giorni con ogni opportuno rimedio, ed in evento, che il Signor Giulio non voleſſe ricevere li detti cento ſcudi, caſo, che li Monterchieſi eleggano di pagare li cento ſcudi, e non la metà della ſpeſa, ſia lecito alli medeſimi depoſitarli, con una precedente dichiarazione, o intimazione nella Teſoreria, o di Città di Caſtello, o di Perugia, dove più gli parerà commodo, qual depoſito fatto, s'intendano liberati, ed obbligato il detto Sigoor Giulio a quanto ſi è detto di ſopra, e ſi dirà di ſotto, tutto a ſue ſpeſe, e non adempiendo per il tempo infraſcritto quanto deve adempire, ſe li debba, con notificarlo prima al Commiſſario di Citerna, diſtruggere affatto la detta Chiuſa vecchia, e rifare la nuova nel modo detto di ſopra dalla Communità di Citerna, la quale reſti padrona del Molino, e ne tiri li frutti, ſin tanto, che ſi ſarà rinfrancata di quel tanto, che averà ſpeſo con valerſi delli cento ſcudi, che ſi depoſitaranno dalli Monterchieſi, o della metà della ſpeſa da farſi come di ſopra, dichiarando, come dichiariamo, che detto Signor Giulio ſia tenuto, ed obbligato in evento, che riceva li detti cento ſcudi di aver finita la detta nuova ſteccata in tutto, e per tutto alli 15. di Agoſto del preſente anno 1614. al più lungo, e levata la vecchia, il che non facendo, ſi debba aſtringerlo a farlo dal Governatore di Città di Caſtello, e li Monterchieſi in tal caſo ne diano conto alli loro Superiori, ò a Sua Altezza, acciocchè poſſa la Santità di Noſtro Signore darci opportuno rimedio, quando ſi mancaſſe di farlo da' ſuoi Miniſtri, e che in neſſun modo della ſteccata vecchia reſti veſtigio alcuno, che poſſa dare veruno impedimento nel letto di detto Fiume Cerſone.

E perchè nella relazione de' Periti ſi da autorità, e facoltà al detto Signor Giulio, o ſuoi Miniſtri, di potere li quattro meſi dell'anno, cioè, da mezzo Maggio, fino a mezzo Settembre, nel qual tempo ordinariamente ſogliono mancar le acque, imporre ſopra la Chiuſa da fabbricarſi dell' altezza, e qualità, che ſi ſpecifica in detta relazione, faſcine amovibili, o altre coſe ſimili fermate da' ſaſſi parimente amovibili, per poter raccorre tant'acqua, quanta gli baſti per macinare, ſi dichiara, che ſe ve la terrà in altro tempo, o in modo tale, che venendo piena, non ſieno ſubito levate, ſia tenuto a rifare tutti li danni, che per queſto effetto, e per cauſa di detto impedimento riceveſſero li Monterchieſi, da dichiararſi da due Periti, da eleggerſi uno per parte, e che ciò non oſtante, dopo una notificazione da farſi dalla Corte di Citerna ad iſtanza di detti Monterchieſi a lui, o al Mugnajo, o Affittuario, o alla caſa di detto Molino di giorni tre, caſchi in pena detto Signor Giulio di ſcudi venticinque da applicarſi per un terzo al Notificatore, paleſe, o ſegreto, per un altro terzo alla Reverenda Camera Apoſtolica, e per il reſtante al Giudice, o Commiſſario, che ne farà eſecuzione per ogni volta, che traſgredirà.

Di-

Dichiarando, che tutte le ſudette coſe convenute, e ſcritte di ſopra, come anco le relazioni, ed altro da ſcriverſi qui ſotto ſaranno ſtipulate con riſerva della approvazione così di Sua Santità, come di Sua Altezza Sereniſſima.

Tenor literarum Illuſtriſſimi Domini Cardinalis Burgheſii de quibus ſupra fit mentio eſt videlicet: ab extra.

All' Illuſtre, e Molto Reverendo Signore come Fratello il Governatore di Perugia.

Loco ✠ Sigilli. Iotus vero.

Illuſtre, e Molto Reverendo Signore come Fratello.

Dalle ultime dei 12. ſpedite di quà a V.S. per Staffetta, averà inteſo come ella aveva accordato con il ſenſo di N.S. in ſcrivere al Governatore di Città di Caſtello, che ſe ſi potevano ſoſtenere le ragioni della Sede Apoſtolica con riputazione, e ſenza venire a rottura, era bene di farlo, maſſime finchè foſſe arrivata la riſpoſta del Gran Duca, e ſuoi Miniſtri, ora con la preſente mi occorre dirgli di più, che quell' Altezza ha di già fatto intendere quà per il ſuo Ambaſciatore, che non ha ſaputo coſa alcuna de' motivi de' Monterchieſi, e che ha ordinato, che di là ſi aſtenghino dall' innovare, e che deſidera ſommamente, che ſi termini ogni differenza con quiete, ed amorevolezza, deputandoſi per tale accommodamento uno per parte; ed in oltre, quando l' innovato fin qui etiam in quello del ſuo ſtato portaſſe pregiudizio alcuno al Territorio eccleſiaſtico, vuole, che reſtituiſca in priſtino, di che il detto Ambaſciatore ne ha fatto iſtanza particolare, e ſupplicatone la Santità Sua, la quale ſi è compiaciuta condeſcendere a tale iſtanza, e però tenendo molta fede nella diligenza di V. S. accompagnata da affezione, che porta al ſervizio della Sede Apoſtolica, ha deputato per la parte ſua la perſona di Lei, ed ha ordinato, che ſe le ſcriva, che ſe ella averà ſicura informazione, che il fatto patiſca dilazione, talmente, che non poſſa dall' innovato ſuccedere per adeſſo pregiudizio alcuno al Territorio della Chieſa, in tal caſo s' intenda con li Miniſtri di Sua Altezza, e concerti il tempo, e giorno, che doverà eſſere col deputato dall' altra parte, per conto del quale già ſi è ſcritto dall' Ambaſciatore a Fiorenza, e ſe ne doverà di là far proviſione ſubito, e poi vada di perſona al luogo, e ſuppliſca a tutto quello, ſarà neceſſario, ed eſpediente per il ſervizio della Santità Sua, e della Giuriſdizione eccleſiaſtica: ma quando il negozio non comporti dilazione, e dal tardare di rimediarvi poſſa eſſere pericolo di pregiudizio allo Stato eccleſiaſtico, e giuriſdizione della Sede Apoſtolica, allora ſi contenti di pigliarſi incommodo di andar ſubito al luogo della differenza, e con la deſterità, e prudenza ſua rimediarvi, con ar arginare nel noſtro, vedendo di far capaci quelli Miniſtri del Gran Duca, che ſtanno ſul luogo, e valendoſi d' ogni altro modo, che potrà, migliore, purchè s' aſſicuri, che non ſegua un minimo pregiudizio alla ſuddetta Sede Apoſtolica. Queſto è quanto devo dirle in ſignificazione della ſanta mente di Sua Beatitudine, ed aſpetto a ſuo tempo eſſere da lei avviſato del ſeguito: concheme le offro. Di Roma li 14. di Decembre 1613.

Di V. S. Come Fratello il Cardinale Borgheſe.

Tenor vero literarum Patentium Sereniſſimi Magni Ducis Etruriæ, de quibus ſupra fit mentio eſt, videlicet.

Don Coſmo Gran Duca di Toſcana. Continuando noi nell'antico noſtro iſtituto, e deſiderio, che infra li ſudditi noſtri, e quelli de' ſtati alieni, e particolarmente dello Stato eccleſiaſtico, ſi vicini, e confini con amorevolezza, e reciproca, intera, e ſcambievole quiete, e ſi levi ogni occaſione, ancorche minima di diſpareri, controverſie, e malagevolezze fra loro, atti in progreſſo di tempo ad apportar moleſtie, così per l'una, come per l'altra parte, e volendo Noi moſtrare in queſto Pontificato della Santità di Paolo Papa V. amorevoliſſimo noſtro ogni effetto di queſta noſtra volontà verſo la Santità Sua, ſiamo prontamente concorſi nella riſoluzione fatta da Sua Beatitudine, che ſi deputino perſone, che vadano ſul luogo della differenza, che verte fra la noſtra Communità, ed uomini di Monterchi da una, ed il Signor Giulio Buſalini da Città di Caſtello, o altre perſone, o luoghi dello Stato eccleſiaſtico dall' altra per cauſa, ed occaſione della ſteccata, del Molino del detto Signor Giulio, ed innondazione del Fiume Cerfone, e rottura fatta in detto Fiume, e nel Fiume di Rivianello, e danni, che ſono ſeguiti, e ſeguono in quelle Pianure, e beni per cagione di detta ſteccata, Molino, e Fiome: ed eſſendo per la parte della Santità Sua ſtato eletto, e deputato Monſignore Marini Veſcovo di Albenga, ed al preſente Goveroatore di Perugia, e dell' Umbria: confidati noi nella diligenza, prudenza, ed integrità di voi Cavalier Raffaello Medici Gentiluomo, e Senator Fiorentino, Commiſſario delle noſtre Milizie, vi abbiamo eletto, ed in virtù della preſente, e patenti lettere, vi eleggiamo, e deputiamo in Commiſſario, e Delegato noſtro per traſferirvi perſonalmente ſul luogo della differenza con quelle perſone, e periti, che riputerete a propoſito, e convenirſi per abboccarvi tante volte, quante farà di biſogno con il detto Monſignor Marini per vedere, ed intendere, conoſcere, riferire, ſtabilire, decidere, e terminare ogni differenza, come meglio parerà a voi, che convenga, tanto per via di amorevole compoſizione, accommodamento, ed accor-

cordo, quanto per termine, e via di buona, e netta giuſtizia, e per detto effetto, e qualunque delle coſe ſoprascritte, e per ogni altra ancora dipendente, emergente, e conneſſa, ed ancora per ricevere, onorare, ed accarezzare, e far ſervire detto Prelato per tutti i luoghi delli ſtati noſtri, ne' quali talvolta ſarà eſpediente, che egli perſonalmente ſi traſferiſca, come deſideriamo, vi concediamo, e diamo ampiamente tutta la facoltà, ed autorità, che biſogna, e che foſſe neceſſaria, ed opportuna in tutto, e ciaſcuna delle coſe ſopradette congiuntamente, e ſeparatamente, e quanta ſarà all' incontro ſtata data, o che ſi darà dopo la data delle preſenti noſtre dalla Santità di Noſtro Signore a detto Monſignor Marini per detto effetto, eſſendo noi per aver rato, e grato, e fermo, ſiccome da ora conſermiamo tutto quello, che di comune concordia nelle predette coſe, ed in qualſivuglia di eſſe ſtabilirete, e fermarete per beneficio, e quiete dell' una, e l' altra parte, e come più parrà convenirſi: E però comandiamo al Vicario di Anghiari, che vi riceva, e riconoſca per Delegato noſtro, e Commiſſario, ed anco vi aſſiſta in tutto quello, che a voi piacerà, ſe comandiamo parimenti al Vicario, Cancelliere, Officiali, Miniſtri, e Priori, ed altre perſone pubbliche, e private di Monterchi, o di qualunque altro luogo del noſtro Dominio, che ancora loro, come tale vi ricevano, riconoſcano, ed aſſiſtino, ed obbediſcano per quanto ſtimano la grazia, e temono l'indignazione noſtra. In fede di che abbiamo ſatte fare le preſenti firmate di noſtra mano, ed impreſſe con il noſtro ſigillo maggiore, e contraſegnate dall' infraſcritto noſtro primo Segretario di Stato.

Data in Fiorenza a' 16. di Genn. 1614. ab Incarnatione.

Il Gran Duca di Toſcana.

Loco ✠ Sigilli.

Per comandamento di Sua Altezza.

Curzio Picchina.

Tenor vero Relationis Peritorum, de qua in dicta ſententia ſit mentio, eſt, videlicet.

Illuſtriſſimi Signori Delegati dalla Santità di Noſtro Signore Papa Paolo Quinto, e dal Sereniſſimo Don Coſmo Medici Gran Duca di Toſcana Quarto.

Noi Gherardo Michini Fiorentino, e Lorenzo Petrozzi Perugino Architetti conforme all' ordine, e commiſſione dataci dalle Signorie Voſtre Illuſtriſſime ci ſiamo traſferiti al Molino del Signor Giulio Bufalini, che ſta piu vicino alla Terra di Monterchi, detto il Perugino, ed abbiamo con ogni accuratezza, e diligenza veduto, conſiderato, miſurato, e livellato, e fatto quanto è ſtato neceſſario, ed opportuno per aver buona, e perfetta cognizione di quello, che ſi deſiderava dalle Signorie Voſtre Illoſtriſſime, e riferimo quanto appreſſo.

Che il rimoderare l' altezza della ſteccata che dà l' acqua al detto Molino, quale e fabbricato ſul fiome Cerſone, attraverſandolo da una ripa all' altra con ſtilloni, e Trave di legname di Caſtagno, e Cerro, e Tavoloni o in altezza di piedi tre alla miſura Perugina, ſarebbe coſa difficiliſſima, atteſo che biſognerebbe affondare la Gora piu di quello, che è, ed affondandoſi a ſufficienza, non vi ſi potrebbe mantenere per riſpetto delle frame, e dilamate, che vi caſcarebbono dentro dalle Ripe, che pur coſì nello ſtato, che è, ve ne caſcano, non oſtante la grande altezza di detta ſteccata. Però a noi parrebbe, che meglio foſſe ſabbricare una nuova ſteccata piu verſo il Molino, nello ſtato di S. Santità in ſito ſicuro, e ſtabile nella ſorma, che e la ſteccata vecchia che ſarà quaſi della medeſima lunghezza, vel circa, e diſtante dalla ſteccata vecchia piedi trecentoſeſſanta, che ſarà appunto paſſato il ſito framoſo, e dilamoſo delle Ripe cattive all incontro dello ſciaquatoro murato, e queſta ſteccata da farſi nel detto lungo, e ſito, ſia di altezza di piedi due, e mezzo alla miſura Perugina, che alla miſora Fiorentina ſarà di braccia uno, e ſoldi undeci, e da una ſponda all' altra del Fiume alla teſta di detta ſteccata ſi fabbrichi da ciaſcheduno de'lati con muraglia ſtabile, e ferma un pilaſtro, che dimoſtri l' altezza della detta ſteccata, acciò non ſi poſſa alterare, traſcendere, ne paſſare l' inverno, e ſia la ſuperficie di queſta ſteccata meſſa in piano con una catena di legname, che colleghi con tutti gli altri pali, talmente che il di ſopra ſia tutto in piano con la moraglia, che ſi ſarà dalle bande, perchè ſi veda, e non abbia ritegno alcuno: E perchè le acque l' eſtate calano ordinariamente per tutti li Fiumi, però ci pare, che per tener il Molino di detto Signor Giulio macinante tutto l' anno, di permettere al detto Signore Giulio, che dalla metà del meſe di Maggio, fino alla metà del meſe di Settembre, che con faſcine amovibili, e deboli, che poſſano eſſer portate via da ogni piena, alzi la ſteccata, ajutando, ſe biſognerà il ritegno dell' acqua, la quale, e con dette faſcinate, e con ridurre la profondità, e larghezza proporzionata della Gora, e con tenere la Gora pulita, ed il Bottaccio della colta netto dal fango, l' eſito dell' acqua del Molino, largo quanto ſono le Bocchette, ſarà dett' acqua tanta, quanta è di preſente, e baſtante, e ſufficiente al Molino, come ſi è ſul luogo fatto vedere alle Signorie Voſtre Illuſtriſſime, e come ſtate ſono da noi in voce fatte capaci con le dimoſtrazioni. Ed in quanto alla rottura, o taglio del Fiume Rivianello, che è ne' Beni del Signor Fabrizio Monanni, per rimetterlo nel ſuo ſtato vecchio, e vi vada con facilità, diciamo, che ſi deve dargli volta dolce, fortificata di Palata, come nella pianta allegata da noi concordemente fatta ſi dimoſtra, e riempire la rottura, o taglio ſopradetto, che sbocca nel Fiume Cerſone, e da noi è ſtata ſottoſcritta: e nel far queſto

taglio

taglio, con addolcirlo come di ſopra, anderà tagliato delli Beni di Maſſer Andrea Monanni: Ed in Fede abbiamo ſottoſcritta la preſente di noſtra propria mano queſto dì 24. di Gennaro 1614.

Io Gherardo Michini Architetto di S. A. Sermã per la cunferma di detta relazione hò ſottoſcritto mano propria di accordo cun Lorenzo Petrozzi Architetto Perugino, queſto dì 24. ſopradetto.

Io Lorenzo Petrozzi confermo quanto di ſopra ſi cuntiene, eſſendo ſtato condotto da Monſignore Illmõ Marini ad intervenire à quanto ſopra ſi è detto, come Architetto, e Perito.

Così hò giudicato, pronunciato, e ſentenziato. Io Domenico Veſcovo di Albenza Commiſſario, e Giudice deputato apoſtolico.

Così hò giudicato, pronunciato, e ſentenziato io Raffaello Medici Commiſſario, e Giudice delegato dall' Altezza di Toſcana, ſequitur legalitas &c.

Confirmatio. §. 3. Nos omnem ſuper præmiſſis contentionis, & differentiarum, ac litigandi materiam inter Univerſitates, & Homines prædictos auferre volentes: motu proprio, & ex certa ſcientia, ac mera deliberatione noſtris, concordiam, ſeu tranſactionem prædictam, ac omnia in ea contenta, & inde ſequuta quæcumque, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, confirmamus, & approbamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos, tàm juris, quàm facti, & ſolemnitatum aliàs forſan requiſitarum, & neceſſariarum, ac quoſvis alios etiam quantumvis ſubſtantiales defectus, ſi qui in præmiſſis, aut eorum aliquo, quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Clauſulæ. §. 4. Decernentes concordiam, ſeu Tranſactionem hujuſmodi, ac præſentes literas validas, firmas, & efficaces, perpetuo eſſe, & fore, ac ab omnibus, quos illæ concernunt inviolabiliter obſervari debere: ſicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane ſi ſecùs ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio. §. 5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus apoſtolicis, necnon Univerſitatum prædictarum, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & ſingulis eorum omnium tenores, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes; illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 26. Febrarii 1614. Pontificatus noſtri Anno Nono. Dat. die 26. Febr. 1614. An. IX.

CCXXVIII.

Facultas Nuncio Poloniæ indulgendi Eccleſiaſticis, ut alterum Regi Subſidium conferre poſſint. *Ex Regeſt. in Secret. Brev.*

Venerabili Fratri Lælio Epiſcopo Balneorigien apud chariſſimum in Chriſto filium noſtrum Sigiſmundum Poloniæ, & Svetiæ Regem Illuſtrem, noſtro, & Apoſtolicæ Sedis Nuntio.

PAULUS PAPA QUINTUS

Venerabilis Frater ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

§. 1. Alias per Nos accepto, quod Clerus Regni Poloniæ ad ſubveniendum gravibus dicti Regni neceſſitatibus, ſubſidii nomine, aliquam pecuniæ ſummam Chariſſimo in Chriſto filio noſtro Sigiſmundo Poloniæ, & Svetiæ Regi Illuſtri noſtra, & Apoſtolicæ Sedis accedente licentia, & conſenſu ſponte conferre deſiderabant, Nos per alias noſtras in ſimili forma brevis ſub die quarta Maii Anni proximi præteriti expeditas literas, Tibi, ut Archiepiſcopi, Epiſcopi, Abbates, & aliæ Eccleſiaſticæ perſonæ eidem Sigiſmundo Regi pro dictis neceſſitatibus regni ſubſidium pro una vice, & ſumma, quæ eis videretur tantum, ſponte tamen tribuere prædicto autem Sigiſmundo Regi, ejuſque Miniſtris, quod hujuſmodi ſubſidium, petere, & recipere, abſque conſcientiæ ſcrupulo, ac cenſurarum, & pœnarum Eccleſiaſticarum incurſu libere, & licite poſſent Apoſtolica auctoritate indulgendi, ac licentiam concedendi, ipſoſque Archiepiſcopos, Epiſcopos, Abbates, ac alias perſonas Eccleſiaſticas, & earum ſingulas quatenus ipſi dictam pecuniæ ſummam, abſque Sedis Apoſtolicæ licentia promiſiſſent, aut ſolviſſent, necnon Sigiſmundum Regem, & ſuos Miniſtros prædictos, ſi illam ſimiliter abſque licentia prædicta jam recepiſſent, ab omnibus, & ſingulis cenſuris, & pœnis propterea quomodolibet incurſis eadem auctoritate abſolvendi facultatem, & auctoritatem conceſſimus, & impartiti ſumus. Tibique ut ad exactionem prædicti ſubſidii per perſonas Eccleſiaſticas tantum, & non alias procedere deberes, eadem auctoritate commiſimus, & mandavimus: Voluimus tamen ut pauperes Clerici, qui in redditibus non habebant, niſi victum neceſſarium, ad contribuendum minime cumpellerentur, & alias prout in dictis literis quarum tenore, præſentibus pro expreſſis haberi volumus plenius continetur. Conceſſionem alias factam recenſet.

Durantibus verò eiſdem Regni neceſſitatibus.

§.2. Cum autem ſicut ex literis Venerabilis Fratris Alberti Archiepiſcopi Gneſnen. nuper cognovimus Archiepiſcopi, Epiſcopi, Abbates, & aliæ perſonæ Eccleſiaſticæ prædictæ in vim licentiæ eis ante conceſſæ ſummam centum, & Octuaginta millium florenorum monetæ illarum partium, vel circa dicto Sigiſmundo Regi dederint durautibus vero adhuc neceſſitatibus prædictis dicti Regni vires admodum exauſtæ ſint, & propterea perſonæ Eccleſiaſticæ prædictæ, quo dicti Regni neceſſitatibus per amplius cooſulant, aliā pecuniæ ſummam ad centum mille florenos dictæ monetæ, vel circa aſcendentem ſubſidii nomine eidem Sigiſmundo Regi noſtra, & Apoſtolicæ Sedis ad id accedente licentia, & conceuſu, ſponte conferre deſiderent.

Novam Pontifex concedit facultatem.

§.3. Nos prædicti Sigiſmundi Regis, & dicti Poloniæ Regni hujuſmodi neceſſitatibus conſulere volentes, tibi, ut Archiepiſcnpi, Epiſcopi, Abbates, & aliæ perſonæ Eccleſiaſticæ prædictæ dicto Sigiſmundo Regi pro neceſſitatibus prædictis ſubſidium centum millium florenorum hujuſmodi, vel circa, pro uoa vice tribuere, prædicto autem Sigiſmundo Regi, ejuſque Miniſtris prædictis, ot ſubſidium hujuſmodi petere, & recipere, abſque cooſcieotiæ ſcrupulo, ac cenſurarum, & pœnarum prædictarum incurſu libere, & licite poſſint, dicta auctoritate indulgendi, ac licentiam concedendi, ipſoſque Archiepiſcopos, Epiſcopos, Abbates, & alias perſonas Eccleſiaſticas, & earum ſingulas, quatenus ipſi ultimodictam pecuniæ ſummam abſque dicta licentia obtulerint, promiſerint, aut ſolverint, necnon eumdem Sigiſmuodum Regem, & ſuos Miniſtros prædictos, ſi illam ſimiliter abſque eadem liceutia jam receperint, ab omnibus, & ſingulis cenſuris, & pœnis propterea quomodolibet incurſis eadem auctoritate abſolvendi facultatem, & auctoritatem tenore præſentium concedimus, & impartimur, Tibique ut ad exactionem ultimam dictæ ſummæ centum millium floreuorum, vel circa per perſonas Eccleſiaſticas tantum, & non alias procedere debeas, mandamus. Volumus autem ut pauperes clerici, qui in redditibus non habent, niſi victum neceſſarium ad cootribuendū minime compellantur.

Obſtantia tollit.

§.4. Non obſtantibus omnibus illis, quę in dictis literis noluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis fidem addit.

§.5. Volumus pariter, quod præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicujus notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 1. Martii 1614. An. IX.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die prima Martii 1614. Pontificatus noſtri Anno IX.

CCXXIX.

Conceſſiooes, & Decreta ſuper fabrica nnvæ Ripettæ è conſpectu Eccleſiæ S. Hieronymi Illyricorum de Urbe pro bono publico, Urbis ornatu, necnon qoiete, & ſecuritate Mercatorum, aliorumque negotiantium.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Conſulendo Mercatorum commodo adminiſtrat. res Hoſpitalis Pauperum Ripettam fabricare &c. offerunt, Statuto iiſdem Mercatoribus pretio &c.

§.1. Cum bono publico, & ad Urbis ornatum, necnon quietem, & ſecuritatem Mercatorum, aliorumque in loco *Ripetta* vulgò uuncupato negotiantium, qui contra Eccleſiam Sancti Hieronymi Illirycorum de Urbe prædicta exiſtit, quorum Mercatorum negotiatio adeò aucta eſt, ut ſæpe præ multitudine lignorum in ea exiſtentium, ac loci anguſtia magna pars viæ publicæ occupetur, quæ à Porta Flaminia ad locum, *Scrofa*, vulgò etiam nuncupatum tendit, & per quam præter contiouas mercium, aliarumque rerum ad uſum Urbis advectiones ſolent etiam ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ac Chriſtianorum Principum Oratores primo, & ſolemni more io Urbem ingredi, iiſdem mercibus, & mercatoribus locum mutandum duſerimus, ac dilecti filii Joanoes Vanzanten., & Carolus Madernus Architecti à Nobis ſuper inſpectione loci, ad quem transferendi eſſeot deputati, auditis etiam eiſdem Mercatoribus in Congregatione Venerabilium fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium ſuper viis deputatorum, ac viſis, & conſideratis multis locis Nobis, & eiſdem Cardinalibus deputatis retulerint aream, ſeu Plateolam è regione Hoſpitalis Sancti Jacobi Incurabilium exiſtentem, ac domibus illorum de Monaldeſches, & aliis Domunculis, necnon à ſiniſtro latere, & verſus dictam Ripettam, quibuſdam areis, ſeu ſitibus cohæreotem pro nnvo loco, ſeu Ripetta, ac liguorum exoneratione, & venditione, necnon vehiculorum onerariorum commoda ſtatione præviis nonnullis demolitionibus ſufficientem, & capacem fore; cumque premiſſa quamprimùm exequtiooi demandari vellemus, ac pro eorum exequutioue domunculas, & ſitus hujuſmodi emere opus eſſet, dilecti etiam filii Adminiſtratores, & Officiales Hoſpitalis Pauperum mendicantium de eadem Urbe, cui pridem fel. record. Siſtus Papa V. prædeceſſor noſter gabellam ſuper eiſdem lignis a ſe impoſitam cooceſſit, ſe dicti Hoſpitalis mendicantium nomine omnes, & quaſcnmque expenſas pro reducenda ad formam oovæ Ripettæ plateola prædicta, muriſque muuienda, & juxta mandata eorumdem Cardinalium ſoper viis deputatorum amplianda, necnon demolitionibus prædictis faciendis, ac demum pro integra

tegra totius Ripettæ fabrica, & perfectione neceſſarias ſubituros obtulerint, cum hoc tamen, ut dicta Plateola per Nos eidem Hoſpitali mendieantium donetur, illique exigendi, & exigere faciendi pro loco prædictis mercatoribus aſſignando pro quibuslibet die, & nocte Julium unum vice, & loco illius, quem ad præſens in dicta Ripetta exigunt,ubi mercatores præter Julium, quem pro unoquoque loco perſolvunt, etiam ligna pro igne, & excubiis nocturnis contribuere tenentur: præterea ſitus, & Domus, ſeu domunculas prædictas à quibuſvis perſonis, ſeu Eccleſiis, Hoſpitalibus, Monaſteriis, & aliis locis piis abſque eo quod aliquid augumenti juxta formam Conſtitutionis piæ mem. Gregorii Papæ XIII. etiam prædeceſſoris noſtri ſuper Jure congrui editæ perſolvere teneantur, emendi licentia, & facultas concedatur.

Approbat Pontifex.

§.2. Quare Nos oblationem dictorum Adminiſtratorum, & Officialium acceptantes, & novam Ripettam hujuſmodi juxta relationem Joannis, & Caroli prædictorum, quam primum fieri, & aptari volentes, necnon plateolæ prædictæ veriores ſitus, confines, menſuras, quantitatem, denominationes, & vocabula præſentibus pro expreſſis habentes: Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine eidem Hoſpitali mendicantium, ac pro eo Adminiſtratoribus, & Officialibus prædictis plateolas hujuſmodi, ac ſitum è regione dicti Hoſpitalis Sancti Jacobi, ac Riparum fluminis Tyberis exiſtentem uſque ad viam publicam, cum omnibus ſuis annexis, & pertinentiis univerſis ad commodum tamen, & beneficium ipſius Hoſpitalis mendicantium, in ſubventionem expenſarum per eos in fabrica, & perfectione novæ Ripettæ hujuſmodi, non autem aliis uſibus facien. titulo puræ, liberæ, & irrevocabilis donationis, quæ dicitur fieri inter vivos tenore præſentium perpetuo donamus, concedimus, aſſignamus, & applicamus, ipſumque Hoſpitale Mendicantium, ac pro eo Adminiſtratores, & Officiales prædictos quoad Plateolam, & ſitum hujuſmodi in Jus, & locum Cameræ noſtræ Apoſtolicæ ponimus, ſubſtituimus, & ſubrogamus, ac illis plateolæ, & ſitus hujuſmodi, necnon annexorum, & pertinentiarum eorumdem corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem vigore præſentium eorum, & dicti Hoſpitalis mendicantium nomine appræhendendi, & retinendi, illaque ad præmiſſorum dumtaxat effectum utendi iiſdem modo, & forma, quibus ipſa Camera Apoſtolica uti poſſet; necnon Julium unum pro unoquoque loco, ac pro die, & nocte in totum à Mercatoribus prædictis, quibus loca in nova Ripetta hujuſmodi juxta Ordinationes deſuper per eoſdem Cardinales ſuper viis deputatos faciendas alligabuntur exigendi, & exigere faciendi, plenam, & amplam facultatem impertimur, ipſumque

Dictoque Hoſpitali Plateolam, aliaque loca donat.

Julium eidem Hoſpitali Mendicantium, ac ad illius beneficium, ad effectum prædictum, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus perpetuo aſſignamus, & concedimus.

§.3. Volentes, & decernentes Mercatores prædictos ad omnimodam unius Julii prædicti ſolutionem teneri, & obligatos exiſtere, ac iiſdem modo, & forma, quibus ad dimidiæ partis unius Julii hujuſmodi ſolutionem cogi, & compelli poſſunt, ſimiliter cogi, & compelli poſſe, & debere, ita tamen, ut ipſi, & alii negotiantes prædicti ultra Julii prædicti, ac gabellæ per dictum Sixtum prædeceſſorem, ut ſupra, impoſitæ, ad alterius rei contributionem non teneantur, nec pro alia re quomodolibet gravati ſint, quos omnes ab omnibus, & ſingulis aliis ſolutionibus, & contributionibus, quæ per eos quocumque modo, & quovis prætextu, vel cauſa ratione præmiſſorum fieri ſolerent reſpectu cujuſcumque perſonæ, etiam Eccleſiarum, Monaſteriorum, Hoſpitaliũ, & locorum piorum occaſione appulſionis,& exonerationis lignorum,vel alias illorum cauſa, in platea, & area Ripæ veteris, abſolvimus, & totaliter liberamus.

Vectigal ad hoc à Mercatoribus ſolvendum deſignat.

§.4. Necnon Adminiſtratoribus, & Officialibus prædictis, ut omnes, & ſingulas Domos, & loca, quæ ad effectum præmiſſum iidem Cardinales ſuper viis deputati nunc, & pro tempore neceſſaria judicaverint, tam ad levam, quam ad dexteram ejuſdem plateæ conſiſten. etiamſi Domus, ſitus, & loca prædicta ſub proprietate, & directo Dominio Eccleſiarum etiam inſignium, & Patriarchalium, ſeu Monaſteriorum, Collegiorum, Abbatum, Hoſpitalium, Confraternitatum, & aliorum locorum Eccleſiaſticorum, etiam quantumvis privilegiatorum, ac etiam talium, quæ expreſſam requirerent mentionem conſiſtant, ſeu ad Eccleſias, Monaſteria, & loca prædicta libere ſpectent, ſive etiam fideicommiſſis, donationibus, alienandi prohibitionibus ſubjecta, ſeu alias quomodolibet affecta, & obnoxia exiſtant, cum omnibus decretis, Indultis, derogationibus, privilegiis, ac clauſulis in Conſtitutione Gregorii prædeceſſoris hujuſmodi, cujus tenorem præſentibus pro expreſſo haberi volumus, contentis, & expreſſis, etiam abſque alicujus augumenti juxta formam Conſtitutionis hujuſmodi facien. ſolutione, ſed pro pretio tantùm à duobus peritis hinc inde eligendis, & deputandis, ac in eventum diſcordiæ ab eiſdem Cardinalibus ſuper viis deputatis ſimpliciter æſtimando emere libere, & licite valeant, licentiam, & facultatem ſimiliter impertimur: Et ad hunc effectum quæcumque fideicommiſſa, conditiones, teſtamenta, vincula, obligationes, & hypothecas, quibus Domus, ſitus, & loca, ut ſupra emenda ſubjecta, & obnoxia forſan ſunt penitùs tollimus, & abolemus, illiſque in pretium prædictum transferimus, & transfundimus.

Eidem Hoſpitali Domos utrâque ex parte poſitas vendi mandat abſque Privilegio Juris congrui.

Pretium vero in locis Montium investiri pro evictione.

§.5. Quod quidem pretium volumus ſimiliter, & decernimus, ut in locorum Montium Cameræ noſtræ Apoſtolicæ non vacabilium, ſeu bonorum ſtabilium emptionem inveſtiatur, quæ pro totali evictione Domorum, ſituum, & locorum, ut ſupra, emendorum ad dicti Hoſpitalis Mendicantium, & poſtea ad eorum, in quorum favorem, Domus, ſitus, & loca prædicta quomodolibet affecta, hypotecata, vel alias obligata eſſent commodum ſimiliter obligata, & in ſpecie hypothecata remaneant, necnon Domorum, ſituum, & locorum prædictorum Dominis, ſeu perſonis prætium, ut præfertur inveſtire recuſantibus illud penes Montem pietatis, ſeu aliquem Mercatorem fide, & facultatibus idoneum ad eorumdem Cardinalium deputatorum arbitrium deponatur, ad effectum inveſtiendi, ut præfertur.

In aliis Cancellis majorem ſolito lignorum quantitatem retineri vetat.

§.6. Et quia iidem Cardinales ſuper iis deputati cum ſcientia, & participatione noſtra decreverunt quod Cancelli, tam ad Hoſpitale Sancti Spiritus in Saxia de Urbe ſpectan., quam alii duo in Platea Nicoſia, & alii tres propè Sanctæ Luciæ de Tinta, & Sanctæ Mariæ de Urſo reſpectivè nuncupatas Eccleſias exiſtentes nullatenùs removeantur: Nos indemnitati eorum, quibus loca in nova Ripetta hujuſmodi aſſignabuntur, ac etiam ipſius Hoſpitalis Mendicantium conſulere volentes, volumus ſimiliter, & ordinamus, quod deinceps in prædictis Cancellis ad habendum, ſeu vendendum ligna ſub quovis prætextu, colore, ingenio, cauſa, ſeu occaſione etiam emptionis, ſeu alias quomodolibet plures Mercatores eſſe, & manere non poſſint, quam ad præſens reperiuntur, iidemque Mercatores, & alii prædicti, qui pro tempore erunt, eoſdem Cancellos lignis *da peſo* nuncupatis refertos continuo habere debeant, nec in eis majorem quantitatem lignorum ſtanghæ, ſeu *faſcinaccie* nuncupat., quàm eam, quæ ab eis de licentia Curiæ tenetur, tenere poſſint.

Ligna ve alibi vendi.

§.7. Diſtrictius inhibentes omnibus, & ſingulis Mercatoribus, & Negotiantibus prædictis, necnon aliis cujuſcunque ſtatus, gradus, & conditionis exiſtentibus perſonis ſub indignationis noſtræ, ac mercimoniorum, & lignorum amiſſionis, & aliis arbitrio noſtro pœnis per contravenientes incurrendis, nè alios Cancellos faciant, ſeu ligna exonerent, reponant, aut vendant alio in loco, quàm novæ Ripettæ, ut præfertur facien. exceptis dumtaxat lignis, quæ vehuntur, & venduntur in locis Ripæ Magnæ, & Mormoratæ vulgò pariter nuncupat., quæ in ſuo Statu remanere debere, nec in præſenti prohibitione compræhendere intendimus.

Facultates neceſſarias Congregationi viarum concedit.

§.8. Et ut præmiſſa omnia, & ſingula quamprimùm concludantur, eiſdem Cardinalibus ſuper viis deputatis, ac Adminiſtratoribus, & Officialibus quæcumque pacta, conventiones, capitula, Inſtrumenta, ſcripturas, decreta, & declarationes, quæ pro felici progreſſu, & conſervatione dictæ novæ Ripettæ neceſſaria, & opportuna, ac præſentibus minimè contraria fuerint, ac tàm cum dictis Adminiſtratoribus, & Officialibus, quàm Mercatoribus prædictis, & alia quavis perſona reſpicien. concludendi, & ſtabiliendi, ipſiſque Adminiſtratoribus, & Officialibus Hoſpitale Mendicantium prædictum, ejuſque bona, actiones, Jura, & redditus in ampliori, & ſtrictiori Cameræ prædictæ forma cum clauſulis opportunis obligandi, eiſdem Cardinalibus Deputatis quoties opus fuerit, quæcumque banna, & edicta publicandi, & publicari, necnon proviſiones, & mandata, quæ eis in præmiſſis, & circa ea neceſſaria, & opportuna videbuntur faciendi, plenam, amplam, & liberam facultatem, poteſtatem, & auctoritatem Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus concedimus, & impartimur, ac es nunc quæcumque in præmiſſis, & illorum occaſione per prædictos Cardinales Deputatos acta, & geſta approbamus, & confirmamus, omneſque, & ſingulos, tam Juris, quàm facti, & quoſvis alios etiam quantumvis ſubſtantiales, & formales defectus, ſi qui in præmiſſis quomodolibet intervenerint, aut interveniſſe dici, vel cenſeri poſſint, etiamſi de eis, ad hoc, ut ſanari poſſint ſpecialis, & espreſſa, & individua mentio habenda foret, ſupplemus.

Clauſulæ.

§.9. Decernentes ſimiliter præſentes literas, & in eis contenta, ac per eoſdem Cardinales deputatos exequutioni demandanda quæcumque nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ quavis ratione, cauſa, vel prætestu etiam in corpore Juris clauſo, etiam ex eo, quod Mercatores, & negotiantes, ac Domorum, ſituum, & locorum Domini, ſeu patroni, aut alii quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, vel habere prætendentes ad præmiſſa vocati, citati, & auditi non fuerint, nec præmiſſis conſenſerint notari, impugnari, invalidari, ſeu retractari non poſſe, ſed ea omnia, & ſingula ſemper, & perpetuo valida, firma, & efficacia fore, & eſſe, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; ſicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis alirer judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio.

§.10. Non obſtantibus defectibus prædictis, aliiſque præmiſſis, ac quavis donatione, applicatione, & conceſſione plateæ veteris Ripettæ prædictæ, illiuſque reddituum, & emolumentorum quovis

modo

modo etiam in favorem cujuſvis perſonæ, ſeu etiam Eccleſiarum, & locorum piorum, etiam titulo oneroſo, & ſub quibuſcumque verborum formis, ac cum quibuſvis Decretis, & clauſulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, necnon quibuslibet aliis privilegiis, Indultis, & conceſſionibus, & gratiis etiam dilectis filiis Populo Romano, ut ſupra, quomodolibet factis, necnon quibuſcumque fideicommiſſis, Inſtitutionibus, Codicillis, diſpoſitionibus; obligationibus, & hypothecis, etiam obligatione Camerali, vel aliàs quomodolibet ſuper eiſdem Domibus, ſitibus, & locis factis, & appoſitis, ac etiam regula noſtra de Jure quæſito non tollendo, & quavis litis pendentia, ac vitio litigioſi contra Conſtitutiones, ac literas rec. mem. ſimmachi, Pauli II. aliorumque Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum de rebus Eccleſiæ, & Cameræ non alienandis, necnon Conſtitutione Gregorii prædeceſſoris prædicta, ac ſimilis mem. Pii IV. ſimiliter prædeceſſoris noſtri de gratiis intereſſe Cameræ concernen. in eadem Camera regiſtrandis, ac quibuſvis aliis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Legibus tam Canonicis, quam Imperialibus, necnon decretis etiam Conſiſtorialibus, & Cameralibus, reformationibus, ſtatutis, etiam Urbis, illorumque reformationibus, uſibus, ſtylis, etiam Palatii Noſtri Apoſtolici, ac Curiæ; privilegiis quoque, naturis, conſuetudinibus, & Literis Apoſtolicis etiam ſæpeſæpius tam a Nobis, quam aliis Romanis Pontificibus prædeceſſoribus Noſtris etiam conſiſtorialiter, & alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro ſufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe harum ſerie, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 12. Martii 1614. An. IX.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 12. Martii 1614. Pontificatus noſtri anno IX.

CCXXX.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Deputatio Nuncii Apoſtolici apud Sabaudiæ Ducem in Judicem omnium cauſarum in ſecunda inſtantia, durante Quinquennio prorogationis in Locis Montanarii, Filetri, Lombardonis, & S. Benigni, Abbatiæ nuncupat. Sancti Benigni, Ordinis Sancti Benedicti, Provinciæ Taurinenſis.

P A U L U S   P A P A   V.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX commiſſa nobis deſuper paſtoralis officii cura invigilare debemus, ne Chriſtifideles, & præſertim Sedi Apoſtolicæ ſubjecti, qui in remotis degunt, & paupertate premuntur, in proſequendis eorum Litibus expenſis, & incommodis graventur.

Quibus de cauſis facta jã fuerit deputatio ad quinquennium.

§. 1. Aliàs ſiquidem nomine dilectorum Filiorum Univerſitatum, & Hominum Sancti Benigni, & Montanarii, ac Filetri, necnon Lombardonis, & aliorum Locorum juriſdictionis Monaſterii Abbatiæ nuncupat. Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjecti, ejuſdem Sancti Benigni, Ordinis Sancti Benedicti, nullius Diœceſis, Provinciæ Taurinen., Nobis expoſito, quod dudum fæ. rec. Pius Papa V. Prædeceſſor noſter dictis Univerſitatibus, & Hominibus, qui propter eorum paupertatem, magnamque dictorum Locorum a Sede Apoſtolica diſtantiam, cauſas ad dictam Sedem pro tempore devolutas, proſequi nequibant, tunc, & pro tempore exiſtentem Sedis prædictæ in illis Partibus Legatum, ſeu Nuncium, Judicem, qui qualcumque cauſas in ſecunda inſtantia a quibuſcumque ſententiis, ſummam quinquaginta ſcutorum auri in auro non exceden. per ipſius Monaſterii Abbatem, aut ab eo deputatos pro tempore latis cognoſcere, decidere, & fine debito terminare, ac debitæ executioni demandare valeret, ad ipſius Prædeceſſoris, & dictæ Sedis beneplacitum conſtituerat, & deputaverat: Et ſubinde pro eo, quod Univerſitatibus, & Hominibus prædictis propter eorum paupertatem, & diſtantiam hujuſmodi valde difficile erat pro ſingulis caſibus dictam ſummam quinquaginta ſcutorum excedentibus, ad Sedem eamdem recurſum habere, fe. rec. Clemens Papa VIII. etiam Prædeceſſor noſter, facultatem cognoſcendi quaſcumque cauſas in ſecunda inſtantia, uſque ad ſummam quinquaginta ſcutorum Nuncio Apoſtolico conceſſam, ad omnes, & quaſcumque cauſas in ſecunda inſtantia civiles, criminales, & mixtas, ac etiam Beneficiales, & matrimoniales, ac alias quaſcumque cujuſcumque qualitatis exiſtentes, & ad quamcumque ſummam aſcendentes, pro tempore movendas, ad certum tunc expreſſum tempus extenderat, ipſumque tempus pluries, & ultimo ad quinquennium prorogaverat.

Nos

Et conceſſa fuerit prorogatio.

§. 2. Nos ſupplicationibus dictarum Univerſitatum, & Hominum Nobis humiliter porrectis inclinati, dictum quinquennium ad alind quinquennium etiam extendimus, & prorogavimus, & alias, prout in dictorum Prædeceſſorum, & noſtris deſuper in ſimili forma Brevis expeditis Literis, quarom tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Quibus adhuc durantibus,

§. 3. Cum autem, ſicut Univerſitates, & Homines prædicti nobis nuper exponi fecerunt, ipſi eadem paupertate adhuc præmantur, & propterea quinquennium ſic per Nos prorogatum, ad aliud tempus Nobis benevіſum prorogari ſummopere deſiderent: Nobis propterea humiliter, ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Iterum prorogatur.

§. 4. Nos igitur dictas Univerſitates, & Homines amplioribus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a qnibuſvis excommnnicationis, ſuſpenſionis, & iuterdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſeotentiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectom præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, quinquennium ſic per Nos prorogatum, ad aliud qninquennium a fine dicti quinquennii per nos prorogati computandum, quo durante, nonc, & pro tempore exiſtens in illis Partibus Nuncius, cauſas quaſcumque in ſecunda inſtantia civiles, criminales, & mixtas, ac etiam Beneficiales, & Matrimoniales, & alias quaſcumque cujuſcumque qualitatis exiſtentes, & ad quamcumque ſummam aſcendentes, justa Literarum prædictarum tenores, audire, cognoſcere, decidere, & fine debito terminare, ac exequutioni demandare poſſit, & debeat, auctoritate apoſtolica; tenore præſentium estendimus, & prorogamus.

Derogatio contrariorum

§. 5. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in ſingulis Literis prædictis expreſſum fuit non obſtare, cæteriſque contrariis qoibuſcumque,

Volumus antem, ot præſentium Tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 26. Martii 1614. An. IX.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 26. Martii 1614. Pontificatus Noſtri Anno Nono.

CCXXXI.

Declaratio ſuper reformatione Scrutinii in Superiorum electionibus, Ordinis Eremitarum S. Auguſtini,

Alia, quæ hunc Ordinem concernunt, vide in Conſt. CV. Admonemur. *Tom. V. Par. III. fol.* 323. *& Conſtit. CCVI.* Sedis, *ut ſupr. fol.* 107.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium,

PAſtoralis noſtra ſollicitudo nos admonet, ut ea quæ regularium ſub ſancta religionis jugo Deo militantium felici regimini conducunt, præſertim in ſuperiorum, & Officialium, a quibus recta eorum Ordinom adminiſtratio maxime pendet, electionibus obſervari omnino curemus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Electiones Prioris generalis, & aliorum Officialium fiant in Capitulis per ſuffragia ſecreta, & clauſa, non aperienda niſi datis omnibus ſuffragiis.

§. 1. Igitur ut Prioris genetalis, aliorumque Officialium Ordinis Fratrom Eremitarum S. Auguſtini, tam in proximo generali in domo regulari S. Auguſtini de Urbe, quam in aliis ubilibet perpetuis ſoturis temporibus celebrandis Capitulis electiones, cum zelo honoris Dei, & regularis diſciplinæ obſervantiæ otilitate, & incremento, rectæ in Domino fiant, ſublatis iis quæ libertatem in ferendis ſuffragiis tollere, aut qnomodolibet minuere poſſent, Motu proprio non ad alicujus nobis ſuper hoc oblatæ petitionis ioſtantiam, ſed ex certa ſcientia, ac mera deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine teoore præſentium perpetuo ſtatuimus & ordinamus ejuſdem Prioris generalis, & quorumcumque ſuperiorum, & aliorum Officialium d. Ordiois in proximo prædicto generali, & aliis quibuſcumque Capitulis, electiones per ſcercta, & clauſa ſuffragia fieri debere, quæ aperiri, & legi non poſſint, oiſi poſtquam omnes qui ſuffragaturi ſunt, ſuffragia tulerint, ita ut illi qui vota recipient, aut electioni aſſiſterent, intelligere, aut ſcire non poſſint in cujus favore quiſque ſuffragatus fuerit in reliquis vero ejuſdem Ordinis conſtitutiones ab Apoſtolicæ Sede approbatas ſervari debere, præcipimus, & mandamus, decernentes irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit atteotari.

Quibuſcumque non obſtantibus.

§. 2. Non obſtan. quibuſvis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac d. Ordinis etiam juramento confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudioibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eidem Ordini, illiuſque apud Nos, & Sedem Apoſtolicam pro tempore exiſtentibus Protectoribus, & Præſidentibus in dictis Capitulis, & quibuſvis aliis ſuperioribus, & perſonis, per Nos, ſeu quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ſub quibuſcumque tenoribus, & ſormis, ac cum

eum quibuſvis elauſulis, & decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſuffieienter expreſſis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris, hae viee dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Publicatio hujus Conſtit. facta Congregationi vocalium ſufficienter, liget.

§. 3. Volumns autem, & decernimus, ut præſentes noſtræ in Congregatione vocalium ante electionem ejuſdem proximi futuri Prioris generalis ad hunc effectum convocanda publicatæ, obligent, & adſtringant perinde ac ſi ſingulis perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Dat. die 16. Mai 1614. An. IX.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 16. Maii 1614. Pontificatus Noſtri Anno Nono.

Sequitur declaratio dictæ Conſtitutionis.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dubiorum propoſitio.

§. 4. NUper a Nobis emanarunt literæ tennris ſubſequentis videlicet. Paſtoralis &c. *ut ſupra*. Cum autem ex eo quod in Conſtitutionibus dicti Ordinis inter cætera cavetur, quod in electione Prioris generalis bujuſmodi, Scriba in paucis ſchedulis ſeribat plura nomina, & eognomina diverſa Patrum ab Electoribus petita, & quod unuſquiſque ex Electoribus petat plura nomina diverſorum in diverſis ſchedulis ſeribi ex quibus illam tantum mittat in buſſula, in qua fuerit nomen, & eognomen illius Patris, quem ipſe voluerit in Priorem generalem eligere, dubitari contigerit, an per Conſtitutionem noſtram ſupraſcriptam Scribæ miniſterium hujuſmodi ſublatum fuerit, itaut nomina diverſorum Fratrum ab Electoribus petita per ſcribam in diverſis ſchedulis, ut præfertur ſeribi amplius non poſſint. Et præterea quoniam Nobis innotuit electiones Priorum Provincialium, & Conventualium, aliorumque Officialium in Capitulis generalibus, & Provincialibus reſpective, per ſecreta, & clauſa ſuffragia, ut præfertur, hoc eſt per ſecretas ſchedulas ob eorum multitudinem diffieile fieri poſſe.

Declaratio quod prædictæ electiones fiant abſque Scriba.

§. 5. Nos licet Conſtitutio noſtra prædicta ſatis aperta ſit, ad omnem tamen ambigendi occaſionem tollen. omneſque interpretationes Con. Trident. Decretis, noſtræque menti, & ſecretæ electioni contrarias penitus arcendas, & probiben., & ad amputan. quaſcumque diffieultates, quæ poſſent in prædictix electionibus exoriri, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium declaramus, Scribæ miniſterium prædictum tam in electione Prioris generalis, quam aliorum quorumcumque Superiorum, & Officialium hujuſmodi adhiberi minime poſſe, ſed electiones prædictas abſque ejus miniſterio, & omnimode ſecretas, juxta decreta prædicti Concilii Tridentini eſſe debere.

Aliorum autem per fabas ſecretas.

§. 6. Inſuper electiones Priorum Provincialium, & conventualium, aliorumque Officialium (Prioris, & Procuratoris generalis, ac Aſſiſtentium in generalibus, nec non Priorum ſimiliter Provincialium, & Diffinitorum in Provincialibus Capitulis, electionibus dumtaxat exceptis) per ſecretas fabas fieri poſſe decernimus pariter, & declaramus.

Clauſula ſublata &c.

§. 7. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, ſimiliter decernimus.

Clauſulæ derogatoria.

§. 8. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in literis noſtris prædictis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Publicatio facienda.

§. 9. Volumus autem, ut præſentes noſtræ in Capitulo Conventuali Domus Sancti Auguſtini de Urbe, in quo Prior generalis, ac Procurator etiam generalis dicti Ordinis, nec non Aſſiſtentes eſſe debeant, lectæ, & publicatæ perinde omnes afficiant, ac ſi in Capitulo generali publicatæ, & legitime intimatæ fuiſſent.

Fides tranſumptorum.

§. 10. Utque earum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 14. Julii 1614. An. X.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 14. Julii 1614. Pont. Noſtri Anno Decimo.

CCXXXII.

Publicatio Ritualis Romani, in adminiſtratione Sacramentorum, aliiſque Eccleſiaſticis functionibus, inviolate ſervandi.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

APoſtolicæ Sedi per abundantiam divinæ gratiæ, nullis ſuffragantibus meritis, præpoſiti, noſtræ ſollicitudinis eſſe intelligimus, ſuper univerſam domum Dei ita invigilando intendere, ut opportunis in dies magis rationibus provideatur, quo ſicut admonet Apoſtolus, omnia in ea honeſte, & ſecundum ordinem fiant: præcipue vero quæ pertinent ad Eccleſiæ Dei Sacramentorum adminiſtrationem, in qua religioſe obſervari Apoſtolicis traditionibus, & Sanctorum Patrum decretis conſtitutos ritus, & cœremonias pro noſtri officii debito curare omnino tenemur.

§. 1. Quamobrem fel. rec. Pius Papa V. Præ-

Piu V. Breviarium, & Miſſale reformavit.

Prædeceſſor noſter, hoſus Noſtri, tunc ſui, officii memor, ad reſtituendam ſacrorum rituum obſervationem in ſacroſancto Miſſæ ſacrificio, divinoque officio, & ſimul ut Catholica Eccleſia in fidei unitate, ac ſub uno viſibili capite Beati Petri ſucceſſore Romano Pontifice congregata, unum pſallendi, & orandi ordinem, quantum eum Domino poterat, teneret, Breviarium primum, & deinde Miſſale Romana multo ſtudio, & diligentia elaborata, paſtorali providentia edenda cenſuit.

Clemens VIII. Pontificale, & Cæremoniale pro Epiſcopis, & Prælatis reſtitutum edidit.

§. 2. Cujus veſtigia eodem ſapientiæ ſpiritu ſecutus, ſimilis mem. Clemens Papa VIII. etiam prædeceſſor noſter, non ſolum Epiſcopis, & inferioribus Eccleſiæ Prælatis accurate reſtitutum Pontificale dedit ſed etiam compluribus alias in Cathedralibus, & inferioribus Eccleſiis cæremonias, promulgato Cæremoniali ordinavit.

Hic modo Pont. Rituale Rom. prævia diligenti examinatione edi, & ſervari mandat.

§. 3. His ita conſtitutis, reſtabat, ut uno etiam volumine comprehenſi, ſacri, & ſinceri Eccleſiæ Catholicæ ritus, qui in Sacramentorum adminiſtratione, aliiſque Eccleſiaſticis functionibus ſervari debent ab iis, qui curam animarum gerunt, Apoſtolicæ Sedis auctoritate prodirent, ad cujus voluminis præſcriptum in tanta Ritualium multitudine, ſua illi miniſteria, tamquam ad publicam, & obſignatam normam peragerent, unoque, ac fideli ductu, inoffenſo pede ambularent eum conſenſu. Quod ſane jampridem agitatum negocium poſtea quam generalium Conciliorum Græcæ, Latineque divina gratia editorum opus morari deſivit, ſollicite urgere noſtri muneris eſſe exiſtimavimus. Ut autem recte, & ordine, ut par erat, res ageretur nonnullis ex Ven. Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus pietate, doctrina, & prudentia præſtantibus, eam demandavimus, qui cum conſilio eruditorum virorum, variis præſertim antiquis, & quæ circumferuntur, ritualibus conſultis, eoque in primis, quod vir ſingulari pietatis zelo, & doctrina bo: mem: Julius Antonius S. R. E. Cardinalis S. Severinæ nuncupatus, longo ſtudio, multaque induſtria, & labore pleniſſimum compoſuerat, rebuſque omnibus mature conſideratis, demum divina aſpirante clementia, quanta opportuit brevitate, Rituale confecerunt, in quo cum receptos, & approbatos Catholicæ Eccleſiæ ritus ſuo ordine digeſtos, conſpexerimus, illud ſub nomine Ritualis Romani merito edendum publico Eccleſiæ Dei bono judicavimus.

Prælatos, & alios ut in Sacris Functionibus eo utantur hortatur.

§. 4. Quapropter hortamur in Domino Ven. Fratres Patriarchas, Archiepiſcopos, Epiſcopos, & dilectos filios eorum Vicarios, nec non Abbates, Parochos univerſos, ubique locorum exiſteotes, & alios, ad quos ſpectat, ut in poſterum tamquam Eccleſiæ Romanæ filii ejuſdem Eccleſiæ omnium Matris, & Magiſtræ auctoritate conſtituto Rituali in ſacris functionibus utantur, & in re tanti momenti, quæ Catholica Eccleſia, & ab ea probatus uſus antiquitatis ſtatuit, inviolate obſervent.

Datum Tuſculi ſub Annulo Piſcatoris, die 20. Julii 1614. Pontificatus noſtri Anno Decimo.

Dat. die 20. Junii 1614. An. X.

CCXXXIII.

Ex Regeſt. i. Secret. Brev.

Monetur Epiſcopus Cenetenſis, ne quid ab ullo, in ſuæ Eccleſiæ, & Sedis apoſtolicæ præjudicium, attentari patiatur: aut conſenſum præſtet.

Venerabili Fratri Leonardo Epiſcopo Cenetenſi.

PAULUS PAPA QUINTUS

Venerabilis Frater ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Clemens VIII ſub excommunicationis pœna cavet, quo minus à ſubditis Eccleſiæ Ceneten. appellationes ad quoſcumque laicam Poteſtatem interponerentur.

§. 1. Alias cum civitas Ceneten. etiam in temporalibus tibi, & pro tempore exiſtenti Epiſcopo Cenetenſi pleno jure ſubjecta eſſet, prout ad præſens eſt, & ideo appellationes à ſententiis pro tempore in Tribunali Curiæ Epiſcopalis Ceneten. latis, etiam in cauſis mere prophanis, tàm civilibus, quàm criminalibus, ipſo jure ad Superiores ſuos eccleſiaſticos devolverentur, & in cauſis hujuſmodi Eecleſia Ceneten. in quaſi poſſeſſione exiſteret, prout ad præſens exiſtit, fel. rec. Clemens Papa VIII. prædeceſſor noſter providere volens, nè appellationes hujuſmodi ad alios quoſcumque, præterquam ad ſuos Superiores eccleſiaſticos, à quoquam temere interponerentur, univerſos, & ſingulos Cives, Incolas, & habitatores civitatis Ceneten. tunc, & dicti Epiſcopi Cenetenſis pro tempore exiſtentis non ſolum ſpirituali, ſed etiam temporali juriſdictioni ſubjectos, per ſuas in hujuſmodi forma Brevis expeditas literas ſub Dei Omnipotentis, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ac ſuæ indignationis, necnon excommunicationis latæ ſententiæ pœnis, à quibus nonniſi à ſe, & Sede prædicta, præterquam in mortis articulo quiſquam abſolvi poſſet, monuit, eiſdemque univerſis, & ſingulis diſtrictè præcipiendo mandavit, nè quiſquam eorum à quibuſvis ſententiis in Tribunali dictæ Curiæ Epiſcopalis ſuper quibuſvis cauſis, etiam merè prophanis, tàm civilibus, quàm criminalibus eo uſque latis, aut deinceps ex tunc in perpetuum quandocumque ferendis, appellationes ad quoſcumque Judices, ſæculares etiam Principes, & Senatum, Rempublicam, ſeu quoſcumque alios, cujuſcumque illi gradus, dignitatis, & conditionis forent, etiam Ducali, Regali, vel Imperiali dignitate præfulgentes interponere auderent, ſeu præſumerent, ſed ad ſuos Superiores Eccleſiaſticos, ad quos cognitio cauſarum dictarum appellationum pertinet, illas interponere omnino deberent, annullans etiam de plenitudine poteſtatis, ac irrita declarans quæcumque Decreta, leges, & Or-

Ordinationes in contrarium quomodolibet ſacta, ſeu impoſterum facienda, necnon appellationes ad prædictos, & alios quoſcumque Judices ſæculares interpoſitas, ſeu tunc interponendas cum omnibus inde ſequutis, & ſequuturis, nulliuſque roboris, & momenti, ac minimè attendenda eſſe: Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique judicari, & definiri debere decernens, & alia diſponens, & ordinans.

Paulus quoque V. quidquam contra jura illius Eccleſiæ attentari ſub eadem pœna prohibuit.

§.2. Et ſubinde per nos accepto, quod nonnulli nedum contra dictarum literarum tenorem, & prohibitionem, ſed alia etiam attentare tractabant, ſeu jam forſan attentaverant in auctoritatis eccleſiaſticæ, & Sedis apoſtolicæ, ac dictæ Eccleſiæ Ceneteuſis, illarumque jurium præjudicium: Nos iiſdem Clementis Prædeceſſoris veſtigiis inhærentes, omnibus, & ſingulis perſonis in dictis literis expreſſis, aut quomodolibet compræhenſis, ſub eiſdem Dei Omnipotentis, ac Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, & noſtræ indignationis, necnon excommunicationis ipſo facto incurrendis pœnis, à quibus nonniſi à nobis, & Sede prædicta, præterquam in mortis articulo conſtitutus quiſquam abſolvi poſſet, mandavimus, ne eorum quiſquam per ſe, vel alium, ſeu alios, directe, vel indirecte, ſeu alias quomodolibet contra prædictarum literarum tenorem, aut alias quomodocumque, & qualitercumque, quidquam facere, vel alio quocumque modo in auctoritatis eccleſiaſticæ, ac Sedis apoſtolicæ, & dictæ Eccleſiæ Ceneten. illarumque jurium præjudicium attentare, aut innovare præſumeret: immò, ſi quid in contrarium tunc forſan attentatum eſſet, aut impoſterum attentaretur, vel innovaretur, illud etiam ex tunc, prout poſtquam attentatum, ſeu innovatum fuiſſet, cum omnibus inde ſequutis, & ſequuturis de apoſtolicæ plenitudine poteſtatis, irritavimus, & annullavimus, ac nullius roboris, & momenti eſſe, & fore, irritumque, & inane, quidquid ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contingerit attentari, decrevimus, & declaravimus.

Et ea, quæ fecerant attentata, irritavit.

§.3. Ac demum, cum ad notitiam noſtram perveniſſet, quod nonnulli contra prædictarum Clementis Prædeceſſoris, & noſtrarum literarum prohibitiones, mandata, Decreta, & declarationes, & alias in grave præjudicium jurium, & auctoritatis eccleſiaſticæ, ac Sedis, & Eccleſiæ prædictarum alia attentaverant, & innovaverant: Nos, ſub ejuſdem Omnipotentis Dei, & Domini noſtri Jeſu Chriſti, ac Beatorum apoſtolorum Petri, & Pauli, & noſtræ indignationis, necnon excommunicationis ipſo facto incurrendis pœnis, à quibus nonniſi à nobis, & Sede prædicta, præterquam in mortis articulo conſtitutus quiſquam abſolvi poſſet, omnibus, & ſingulis perſonis in literis Clementis Prædeceſſoris, & noſtris prædictis quomodolibet compræhenſis, iterùm diſtricte præcipiendo mandantes, ne eorum quiſquam per ſe, vel alium, ſeu alios ſub quocumque prætextu, aut colore, directe, vel indirecte, aut alias quomodocumque contra Clementis Prædeceſſoris, & noſtrarum literarum hujuſmodi apoſtolicas prohibitiones, mandata, decreta, & declarationes, aut earumdem literarum tenorem, ſeu alias auctoritatem eccleſiaſticam, ac Sedis apoſtolicæ, & Eccleſiæ Ceneten. Jura quomodolibet in auctoritatis prædictæ, & earumdem Sedis, & Eccleſiæ Ceneten. jurium præjudicium quidquam attentare, aut innovare, ſeu quomodocumque, & qualitercumque facere præſumeret, quidquid eatenus tàm poſt Clementis Prædeceſſoris, quam noſtras literas prædictas contra ejuſdem Clementis, & literarum noſtrarum hujuſmodi apoſtolicas prohibitiones, mandata, decreta, & declarationes, aut earumdem literarum tenorem, ſeu alias contra auctoritatem eccleſiaſticam, & Sedis apoſtolicæ, & Eccleſiæ Ceneteuſis hujuſmodi jura, attentatum, innovatum, aut quomodolibet factum erat, aut impoſterum attentaretur, ſeu innovaretur, aut fieret, directe, vel indirecte, illud, ac omnia, & ſingula inde ſequuta, & ſequutura, de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine irrita, & inania, ac nullius roboris, & momenti eſſe, & fore: ſicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecùs ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contingerit attentari, pariter decrevimus, & declaravimus, & alias, prout in dicti Clementis Prædeceſſoris ſub die 23. Decembris 1600. & noſtris ſub 21. Maii 1611. ac 11. diebus Januarii præſentis Anni deſuper etiam in hujuſmodi forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, pleniùs continetur.

Monet Epiſcopum, ne hujuſmodi attentatis ſub iiſdem pœnis præſtet aſſenſum.

§.4. Nunc autem, licet te officii tui memorem in præmiſſis, & circa ea futurum non diffidimus, tamen, ut muneris noſtri debito per ampliùs ſatisfaciamus; Tibi ſub ejuſdem Omnipotentis Dei, & Domini noſtri Jeſu Chriſti juſti Judicis, qui retributurus eſt unicuique juxta opera ſua, ac Beatorum Petri, & Pauli, & noſtræ indignationis, necnon excommunicationis ipſo facto incurrendis pœnis, à quibus nonniſi à nobis, & Sede prædicta, præterquàm in mortis articulo conſtitutus abſolvi poſſis, diſtrictè præcipiendo mandamus, ne attentationi,

ni, ſeu innovationi per quoſcumque, quovis quæſito colore, ingenio, vel prætextu, & ex quacumque cauſa contra ejuſdem Clementis, & literarum noſtrarum hujuſmodi apoſtolicas prohibitiones, mandata, decreta, & declarationes, aut earumdem literarum tenorem, ſeu alias contra auctoritatem eccleſiaſticam, ac Sedis apoſtolicæ, & Eccleſiæ Ceneten. hujuſmodi jura directe, vel indirecte, facta, vel facienda, tacite, vel expreſſe ullo modo, ullave forma conſeutias, ſeu conſenſum quomodolibet præſtes, nos enim ex nunc irritos decernimus, & inanes quoſcumque conſenſus, & actus deſuper per te quomodolibet præſtitos, & factos, ac irritum ſimiliter, & inane quidquid per te contra prædictarum, & præſentium literarum tenores fieri contigerit, & attentari.

Derogat contrariis. §.5. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque,

Dat. die 21. Junii 1614. An.X. Datum Tuſculi ſub Annulo Piſcatoris, die 21. Junii 1614. Pontificatus noſtri Anno Decimo.

CCXXXIV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Vicariis Generali, & Foraneo, Auditoribus, aliiſque Officialibus Epiſcopi Cenetenſis præcipitur, ne aliquid in Eccleſiæ Ceneten., Sedis apoſtolicæ, & eccleſiaſticæ auctoritatis præjudicium innovent, minuſque ab aliis innovari conſentiant, ſeu permittant.

Dilectis filiis Vicariis Generali, & Foraneo, Auditoribuſque, & aliis quibuſcumque Officialibus quovis nomine nuncupentur Venerabilis Fratris nunc, & pro tempore exiſtentis Epiſcopi Eccleſiæ Cenetenſis.

PAULUS PAPA QUINTUS

Dilecti filii ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Civitas Cenetenſis in ſpiritualibus, & temporalibus Epiſcopo ſubjecta. §.1. Cum Civitas Cenetenſis pro tempore exiſtenti Epiſcopo Cenetenſi etiam in temporalibus pleno jure ſubjecta ſit, & proinde tàm à fel. rec. Clemente Papa VIII. Prædeceſſore noſtro, quàm a nobis per diverſas in ſimili forma Brevis deſuper expeditas literas quibuſcumque perſonis, quavis auctoritate ſuffultis, etiam ſub excommunicationis latæ ſententiæ poena, a qua nonniſi a Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo abſolvi poſſint, & expreſſe prohibitum fuerit, ne appellationes à ſententiis in Tribunali Curiæ Epiſcopalis Cenetenſis in quibuſvis cauſis etiam mere prophanis pro tempore latis, ad Judices ſæculares quoſcumque etiam Principes, Senatum, & Rempublicam, aut alios, quàm Superiores eccleſiaſticos interponerent, minuſque quidquam quovis modo in auctoritatis eccleſiaſticæ, & Sedis apoſtolicæ, ac Eccleſiæ Ceneten. præjudicium quomodolibet attentare, aut innovare præſumerent, irritanti decreto deſuper appoſito, prout in dictis literis plenius continetur.

Preceptum, de quo in rubrica. §.2. Nihilominus, juſtis de cauſis animum noſtrum moventibus, vobis omnibus, & veſtrum cuilibet, ſub Omnipotentis Dei, & Domini Noſtri Jeſu Chriſti juſti Judicis, qui retributurus eſt unicuique ſecundum opera ſua, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum, & noſtræ indignationis, necnon excommunicationis ipſo facto incurrendis poenis, a quibus nonniſi a Nobis, & Sede Apoſtolica, præterquam in mortis articulo conſtituti, abſolvi poſſitis, diſtricte præcipiendo mandamus, ne vos, vel veſtrum quiſpiam, quovis quæſito colore, ingenio, vel prætextu, aut ex quacumque cauſa, contra ejuſdem Clementis, & noſtrarum literarum hujuſmodi Apoſtolicas prohibitiones, mandata, decreta, & declarationes, aut earumdem literarum tenorem, vel aliàs quomodolibet, contra auctoritatem eccleſiaſticam, ac Sedis Apoſtolicæ, & Eccleſiæ Cenetenſis hujuſmodi jura, directe, vel indirecte, tacite, vel expreſſe, per ſe, vel per alium attentare, innovare, facere, & committere, ſeu attentanti, innovanti, aut committenti conſentire audeatis, vel præſumatis: irritum nihilominus decernentes, & inane quid quid per vos, & veſtrum quemlibet, ut præfertur, innovari, ſeu fieri contra prædictarum, ac præſentium literarum tenorem attentari contigerit.

Derogatio contrariorum. §.3. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 27. Junii 1614. An.X. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 27. Junii 1614., Pontificatus noſtri Anno X.

CCXXXV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Unio Provinciarum de Peraiba, Itamaraca, & Rio grande Provinciæ de Pernambuco in Indiis Occidentalibus.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. In ſupereminenti militantis Eccleſiæ ſpecula, meritis licet imparibus, divina diſpoſitione præſidentes ad univerſa Orbis loca potiſſimum Omnipotentis Dei miſericordia per Catholicos Reges, & Principes fidei catholicæ prædicationi patefacta aciem noſtræ meditationis intendimus, & ut in locis hujuſmodi plantetur, & plantata confirmetur Chriſti Religio, eorumque Incolæ, & habitatores propriorum Paſtorum aſſiſtentia, & regimine ſuffulti proficiant ſemper in fide, & operibus chriſtianis, opem, & operam libenter impendimus efficacem, prout eorumdem Regum expoſcit devotio,

Noſ-

Digitized by Google

Noſque locorum, & rerum circumſtantiis mature penſatis ad fidei orthodoxæ conſervationem, & propagationem, animarumqoe ſalutem, & profectum proſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Paulus Provinciam de Pernambuco ab Eccleſia S. Salvatoris ſeparans in Vicariam erexerat.

§. 1. Aliàs ſiquidem, poſtquam in partibus Indiarum Occidentalium Cathedralis Eccleſia Sancti Salvatoris Apoſtolica auctoritate erecta, & illa pro parte Diœceſis, & Cleri, ac Populi Provincia de Pernambuco vulgo nuncupat. conceſſa, & aſſignata fuerat, pro parte Chariſſimi in Chriſto filii Noſtri Philippi Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Catholici Nobis expoſito, quod pro tempore exiſtens Epiſcopus Sancti Salvatoris ob dictæ Provinciæ de Pernambuco diſtantiam, mariſque incommodam, ac diſficilem, & diſpeodioſam navigationem, Piratarumque illic diſcurrentium periculum curæ, regimini, & adminiſtrationi ſui gregis in dicta Provincia conſiſtentis non ſine illius ſalutis diſpendio intendere nequibat, hincque Incolæ, & habitatores dictæ Provinciæ, nec fidei doctrina, nec pie vivendi præceptis inſtrui, nec ſi quid deliquerant, corrigi ab Epiſcopo ſuo poterant, & propterea ſi dicta Provincia de Pernambuco a prædicta Eccleſia Sancti Salvatoris ſepararetur, & diſmembraretur, illaque ſic ſeparata, & diſmembrata in Vicatiam, ſeu adminiſtratiouem ſpiritualem Provinciæ de Peroambuco nuncupan. pro uno Vicario, ſeu Adminiſtratore io ſpiritualibus Provinciæ de Peroambuco nuocupan., qui inibi omnimodam ſpiritualem, & eccleſiaſticam, ac ordinariam, & quaſi Epiſcopalem Juriſdictionem tam in foro interiori, quam exteriori haberet, & exerceret, erigeretur, & inſtitueretur, ex hoc Provincia de Pernambuco bujuſmodi felicioribus proficeret incrementis, illiuſque Cleri, & Populi prædictorum ſaluti, & dictæ fidei profectui, & exaltationi, divinique cultus incremento, ac tot incommodis, & animarom periculis opportune conſuleretur; Nos dicti Philippi Regis ſopplicationibus Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ad Omnipotentis Dei laudem, & gloriam, ac glorioſiſſimæ ejus Genetricis Mariæ, totiuſque Curiæ cæleſtis bonorem, & ipſius fidei catholicæ exaltationem dictam Provinciam de Pernambuco cum illius Territorio, Oppidis, Villis, locis, nec non Clero, & Populo, & perſonis, ac Monaſteriis, Eccleſiis, Collegiis, & piis locis, ac Beneficiis Eccleſiaſticis ſecularibus, ac quorumvis Ordinum Regularibus ab Eccleſia Sancti Salvatoris, & Diœceſis prædictis perpetuo ſeparavimus, & diſmembravimus ab omni juriſdictione, ſubjectione, & ſuperioritate, correctione, viſitatione, & poteſtate pro tempore exiſtentis Epiſcopi Sancti Salvatoris, ejuſque Vicariorum, & Officialium, ac a ſolutione jurium quorumcumque eidem Epiſcopo, & dilectis filiis Capitulo dictæ Eccleſiæ Sancti Salvatoris per Clerum, Populum, & perſonas Provinciæ de Pernambuco hujuſmodi ratione ſubjectionis, juriſdictionis, ſuperioritatis, aut viſitationis, etiam Diœceſis, ita quod ex tunc de cætero prædictus Epiſcopus S. Salvatoris aliquam Juriſdictionem ſpiritualem, præterquam io his, quæ ſoot Ordinis in Oppida, terminos, Territoria, Villas, & loca, nec non Beneficia ſub ſeparatione, & diſmembratione bujuſmodi compræhenſa exercere, nec eadem Beneficia, quæ antea ad ipſius collatiouem, proviſionem, inſtitutionem, vel quamlibet aliam diſpoſitionem pertinebant, conſerre, ſeu de illis etiam providere, aut aliàs diſponere, vel fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta per eum in Provincia de Pernambuco, illiuſque terminis, Territoriis, Oppidis, Villis, & locis prædictis ratione viſitatioois, aut legis Diœceſis percipere nullatenus poſſet, apoſtolica auctoritate perpetuo exemimus, & totaliter liberavimus, ipſamque Provinciam de Pernambuco ſic diſmembratam, & ſeparatam in Vicariam, ſeo adminiſtrationem ſpiritualem Provinciæ de Pernambuco nuocupan. pro ono Presbytero ſeculari, vel cujuſvis Ordinis Regulari Vicario, ſeu Adminiſtratore in ſpiritualibus Provinciæ de Pernambuco noncupando in Theologia, ſeu Decretis graduato, vel aliàs prævio examine, ſeu judicio deputatorum Senatus Menſæ Regiæ conſcientiæ, & Ordinum Militarium, in quo quamplures viri tam ſeculares, quam Regulares literarum ſcientia, & virtute inſignes reperiuntur, habili, & idoneo ad alios docendum approbato, ac per ipſum Philippum, & pro tempore exiſtentem Portugalliæ, & Algarbiorum Regem perpetuis futuris temporibus, etiam ad tempus ſibi beneviſum deputando, & conſtituendo, qoi deputationes, & conſtitutiones hujuſmodi vigore, abſque alia Romani Pontificis, vel Epiſcopi Sancti Salvatoris pro tempore exiſtentium, aut cujuſvis alterius confirmatione, approbatiooe, licentia, vel conſenſu curam, regimen, & adminiſtrationem Provinciæ de Pernambuco, & Cleri, ac Populi tam chriſtiani, quam gentilis, nec non Oppidorum, Terrarum, & locorom in illius diſtrictu, limitibus, terminis, & locis prædictis conſiſten. habere, & inibi prædicare, & prædicari facere, gentileſque prædictos ad urthodoxæ fidei cultum convertere, procurare, & converſos in eadem fide inſtruere, & confirmare, eiſque Baptiſmi gratiam, & confirmationis Sacramentum impendere, & tam illis ſic converſis, quam aliis omnibos fidelibus in Provincia de Pernambuco, ac illius Oppidis, Terris, Villis, locis, Territoriis, limitibus, & tam prædictis pro tempore degen., quam ad ea declinantibus Sacrameota Eccleſiaſtica, & aliis ſpiritualia munera, non tamen ea, quæ ſunt Ordinis, ut præfertur, miniſtrare, & adminiſtrari etiam facere, & procurare, ac quæcumque Beneficia Eccleſiaſtica ſub ſeparatione, & diſmembratione hujuſmodi compræhenſa, & quæ antea ad ipſius Epiſcopi S. Salvatoris collationem, proviſionem, inſtitotionem, ſeu quamvis aliam diſpoſitionem pertinebant, conferre, & de illis diſponere, ac in eis inſtituere, Calices, Campa-

Digitized by Google

nas, veſtimenta, Corporalia, & alia paramenta, & ornamenta ;conſecrare, & benedicere, Eccleſias, Cœmeteria, & loca, eccleſiaſtica ſanguinis, & ſeminis effuſione, ſive aliàs quomodolibet polluta, vel profanata aqua per ſe ipſum benedicta reconciliare, ipſaſque Eccleſias, & loca ſub Provincia de Pernambuco prædicta compræhenſa, & illorum perſonas viſitare, ac in illorum ſtatum, Regimen, Statuta, conſuetudines vitam, mores, ritus, delicta, & diſciplinam tam in capite, quam in membris inquirere, necnon Evangelicæ, & Apoſtolicæ doctrinæ, ſacrorumque Canonum, & generalium Conciliorum Decretis, & inſtitutis inhærendo, quæcumque mutatione, correctione, emendatione, punitione, revocatione, ac etiam ea integro editione indigere cognoviſſet, reformare, mutare, corrigere, punire, & etiam de novo condere, nec non beneficiales, matrimonialeſque, & quaſcumque aliàs cauſas eccleſiaſticas, & civiles, & ad forum eccleſiaſticum quomodolibet pertinentes motas, & inchoatas, ac interim movendas, cum earum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis audire, decidere, & fine debito terminare, prout juris fuiſſet, ſeu cauſas ipſas alii, vel aliis modo, & forma prædictis cum ſimili, vel limitata poteſtate pariter audien. deciden., & terminan., delegare, ac deniquè plenam, & meram, & omnimodam, ſpiritualem, & eccleſiaſticam, ac ordinariam juriſdictionem tam in foro interiori, quam exteriori habere, ac eam, & omnia alia, & ſingula, quæ pro tempore exiſtens Epiſcopus S. Salvatoris in illis partibus eatenus habere, gerere, & exercere debuerat, potuerat, & convenerat, ſimiliter, & pariſormiter nulla prorſus differentia, exceptis tamen iis, quæ, ut dictum eſt, ſunt Ordinis, prout divini cultus augmento, ac ipſorum Cleri, & Populi animarum ſaluti expedire cognoviſſet, gerere, exercere, facere, & exequi cum omnibus, & ſingulis aliis privilegiis, facultatibus, exemptionibus, libertatibus, Juriſdictionibus, præeminentiis, favoribus, gratiis, & Indultis, qui in de Ormuz, & Mozambique, & Coſala, nec non Maluco, aliiſque Provinciis, & locis erectæ adminiſtrationes, & illarum pro tempore deputati Adminiſtratores ſimiliter ordinariam, ut præfertur, Juriſdictionem ibibi habentes utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poſſunt, dicta auctoritate ſimiliter perpetuo ereximus, & inſtituimus, & aliàs, prout in aliis Noſtris deſuper in ſimili forma Brevis ſub die 18. Auguſti 1611. expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, pleniùs continetur.

Iiſdem concurrentibus cauſis etiam quoad Provincias de Po-[illegible], Itamaraca, Riogrande, & Maranham.

§. 2. Cum autem, ſicut dicti Philippi Regis nomine Nobis denuo expoſitum fuit, poſtmodum ad ejuſdem Philippi Regis notitiam devenerit, quod Provinciæ Capitaneæ vulgo nuncupatæ de Peraiba, Itamaraca, & Riogrande, & Maranham dictæ Eccleſiæ Sancti Salvatoris etiam pro parte Diæceſis, & Cleri, ac populi aſſignatæ longiori itinere, quam dicta Provincia de Pernambuco ab eadem Eccleſia Sancti Salvatoris diſtent, & propterea pro tempore exiſtens Epiſcopus Sancti Salvatoris ob diſtantiam hujuſmodi, mariſque incommodam, ac difficilem, & diſpendioſam navigationem, piratarumque illic diſcurrentium periculum curæ, regimini, & adminiſtrationi ſui gregis in dictis provinciis exiſtentis, prout ejus paſtorali officio incumbit, ſine illius ſalutis diſpendio intendere nequeat, hincque Incolæ, & Habitatores dictarum Provinciarum nec fidei doctrina, nec piè vivendi præceptis inſtrui, nec ſiquid deliquerint, corrigi ab Epiſcopo ſuo poſſint, & propterea ſi dictæ Provinciæ de Peraiba, Itamaraca, & Riogrande a prædicta Eccleſia Sancti Salvatoris etiam ſepararentur, & diſmembrarentur, illæque ſic ſeparatæ, & diſmembratæ dictæ Provinciæ de Pernambuco ab illius Vicario, ſeu adminiſtratore gubernandæ unirentur, & adjungerentur, ea hoc dictæ Provinciæ de Peraiba, Itamaraca, & Riogrande, & de Maranham felicioribus proficerent incrementis, illarumque Cleri, & Populi ſaluti, & dictæ fidei profectui, ac exaltationi, divinique cultus incremento, ac tot incommodis, animarumque periculis opportune conſuleretur.

Philippus Rex eas ab eadem Eccleſia ſejungi, & Provinciæ de Pernambuco petit uniri.

§. 3. Quare idem Philippus Rex nobis humiliter ſupplicari fecit, quatenus eaſdem Provincias de Peraiba, Itamaraca, & Riogrande, & de Maranham ab Eccleſia, & Diæceſi Sancti Salvatoris hujuſmodi perpetuo ſeparare, & diſmembrare, illaſque dictæ Provinciæ de Pernambuco ab ejuſdem Vicario, ſeu adminiſtratore in ſpiritualibus regendas, & adminiſtrandas unire, & adjungere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Pontifex ſeparat, ac reſpective unit.

§. 4. Nos igitur, qui fidei cultum, & incrementum, ac locorum quorumlibet ſalutarem directionem cum animarum Chriſti fidelium ſalute, & ſpirituali conſolatione intentis deſideramus affectibus, quaſcumque alias diſmembrationes aliarum Provinciarum, & locorum ab Eccleſia, & Diœceſi prædictis hactenus apoſtolica auctoritate factas præſentibus pro expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ad Omnipotentis Dei laudem, & gloriam, ac Glorioſiſſimæ ejus genetricis Mariæ, totiuſque Curiæ Cæleſtis honorem, ac ipſius fidei catholicæ exaltationem dictas Provincias Capitanias vulgo nuncupatas de Peraiba, Itamaraca, & Riogrande, & de Maranham cum illarum territoriis, Oppidis, Villis, locis, nec non Clero, & Populo, ac perſonis, Monaſteriis, Eccleſiis, Collegiis, & piis locis, nec non Beneficiis Eccleſiaſticis ſecularibus, & quorumvis Ordinum regularibus ab Eccleſia Sancti Salvatoris, & Diœceſi prædictis perpetuo ſeparamus, & diſmembramus, ac ab omni Juriſdictione, ſubjectione, ſuperioritate, correctione, viſitatione, & poteſtate pro tempore exiſtentis Epiſcopi Sancti Salvatoris, ejuſque Vicariorum, & Officialium, nec non etiam a ſolutione quorum-

Digitized by Google

rumcumque Jurium eidem Epiſcopo, & dilectis filiis Capitulo dictæ Eccleſiæ Sancti Salvatoris per Clerum, Populum, & perſonas Provinciarum de Peraiba, Itamaraca, & Riogrande, & de Maranham hujuſmodi ratione ſubiectionis, Juriſdictionis, ſuperioritatis, aut viſitationis, & Diœceſis, itaquod de cætero prædictus Epiſcopus Sancti Salvatoris aliquam Juriſdictionem ſpiritualem præterquam in his, quæ ſunt Ordinis, ac demptis inferius expreſſis, in Oppida, terminos, territoria, Villas, & loca, ac Clerum, Populum, perſonas, Monaſteria, Eccleſias, & loca pia, nec non Beneficia ſub ſeparatione, & diſmembratione hujuſmodi comprahenſa exercere, nec eadem Beneficia, quæ antea ad ipſius collationem, proviſionem, inſtitutionem, vel quamlibet aliam diſpoſitionem pertinebant, conferre, ſeu de illis etiam providere, aut alias diſponere, vel fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta per eum in Provinciis de Peraiba, Itamaraca, & Riogrande, & de Maranham, illarumque terminis, Oppidis, territoriis, villis, & locis prædictis ratione Viſitationis, aut legis Diœceſis percipere nullatenus poſſit, dicta auctoritate perpetuo eximimus, & totaliter liberamus, ipſaſque Provincias de Peraiba, Itamaraca, & Riogrande, & de Maranham ſic diſmembratas, & ſeparatas dictæ Provinciæ de Pernamboco per ejuſdem Provinciæ de Pernambuco Vicarium, ſeu Adminiſtratorem in ſpiritualibus ad inſtar dictæ Provinciæ de Pernambuco in omnibus, & per omnia, ac juxta facultates dicto Vicario, ſeu adminiſtratori per nos, ut ſupra, conceſſas, regendas, & gubernandas auctoritate, & tenore prædictis unimus, & adjungimus.

Vicario opportunas concedit facultates.

§. 5. Itaut Vicarius, ſeu Adminiſtrator hujuſmodi, etiam curam, regimen, & adminiſtrationem Provinciarum de Peraiba, Itamaraca, & Riogrande hujuſmodi, ac Cleri, & Populi tam Chriſtiani, quam gentilis, nec non Oppidorum, Terrarum, & locorum in illarum diſtrictu, limitibus, terminis, & locis prædictis conſiſten. habere, & inibi prædicari facere, gentileſque prædictos ad orthodoxæ fidei cultum convertere procurare, converſoſque in eadem fide inſtruere, & confirmare, eiſque Baptiſmi gratiam, & confirmationis Sacramentum impendere, ac tam illis ſic converſis, quam aliis omnibus fidelibus in Provinciis de Peraiba, Itamaraca, & Riogrande, ac illarum Oppidis, Terris, Villis, locis, Territoriis, limitibus, nunc, & pro tempore degen., & ad ea declinantibus Sacramenta Eccleſiaſtica, & alia ſpiritualia munera, non tamen ea, quæ ſunt Ordinis, miniſtrare, & adminiſtrari etiam facere, & procurare, ac quæcumque Beneficia Eccleſiaſtica ſub ſeparatione, & diſmembratione hujuſmodi comprahenſa, & quæ antea ad ipſius Epiſcopi Sancti Salvatoris collationem, proviſionem inſtitutionem, ſeu quamvis aliam diſpoſitionem pertinebant, conferre, & de illis diſponere, ac in eis inſtituere, Calices quoque, Campanas, veſtimenta, Corporalia, & alia paramenta, & ornamenta conſecrare, & benedicere, Eccleſias, Cœmeteria, & loca Eccleſiaſtica ſanguinis, aut ſeminis effuſione, ſive alias quomodolibet polluta, & profanata aqua per ſe ipſum benedicta reconciliare, ipſaſque Eccleſias, & loca ſub Provinciis de Peraiba, Itamaraca, & Riogrande, & de Maranham prædictis comprahenſa, & illorum perſonas viſitare, ac in illorum ſtatum, Regimen, Statuta, conſuetudines, vitam, ritus, mores, delicta, & diſciplinam tam in capite, quam in membris inquirere, Evangelicæ, & Apoſtolicæ doctrinæ, ſacrorumque Canonum, & generalium Conciliorum Decretis, & inſtitutis inhærendo quæcumque mutatione, correctione, emendatione, punitione, revocatione, & ex integro editione indigere cognoverit, reformare, mutare, corrigere, punire, & de novo condere, nec non beneficiales, matrimoniales, & quaſcumque alias cauſas Eccleſiaſticas, & civiles, ac ad forum eccleſiaſticum quomodolibet pertinentes, motas, & inchoatas, ac interim moven. cum omnibus earum inciden., dependen. emergen., annexis, & connexis audire, decidere, & fine debito terminare, prout juris fuerit, ſeu cauſas ipſas alii, vel aliis idoneis modo, & forma prædictis cum ſimili, vel limitata poteſtate pariter audien., deciden., & terminan. delegare, ac denique plenam, meram, & omnimodam ſpiritualem, & eccleſiaſticam, ac ordinariam Juriſdictionem tam in foro interiori, quam exteriori habere, & eam, ac alia omnia, & ſingula, quæ pro tempore exiſtens Epiſcopus Sancti Salvatoris in illis partibus hactenus habere, gerere, & exercere debuit, potuit, & conſuevit ſimiliter, & pariformiter, nullaque prorſus differentia, exceptis tamen iis, quæ, ut dictum eſt, ſunt Ordinis, prout divini cultus augmento, ac ipſorum Cleri, & Populi animarum ſaluti expedire cognoverit, gerere, exercere, facere, & exequi libere, & licite valeat.

Clauſulæ.

§. 6. Decernentes præſentes literas nullo unquam tempore ex quavis cauſa, etiam quod prædictus Epiſcopus S. Salvatoris, aut quomodolibet intereſſe habentes ad hoc vocati minime fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari, vel impugnari, aut in jus, vel controverſiam vocari, nec contra illas reſtitutionem in integrum, reductionem ad terminos juris, aut quodvis aliud gratiæ, vel juris remedium impetrari poſſe, nec cauſas propter quas præmiſſa conceſſa fuerunt, minime verificari, nec ob id viribus carere, minuſque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, ſuſpenſionibus, etiam eis in toto, vel in parte derogantibus, vel obvian. etiam a Nobis, & dicta Sede quomodolibet pro tempore emanatis nullatenus comprahendi, ſed ſemper validas, & ab illis prorſus exceptas, & quoties illæ emanabunt, aut ſub eis quovis modo comprahendi viderentur, toties in priſti-

Digitized by Google

ſtinum, & eum, in quo, antequam illæ emanarent, erant ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo conceſſas eſſe, & cenſeri, & omni tempore ſuos plenarios, & integros effectus ſortiri; ſicque per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§. 7. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis Apoſtolicis, & in Provincialibus, ac Synodalibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, nec non d. Eccleſiæ S. Salvatoris etiam juramento confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, ac fundatione, erectione, & Inſtitutione: privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis eidem Eccleſiæ S. Salvatoris, illiuſque Præſuli pro tempore exiſtenti, nec non Capitulo, & aliis perſonis prædictis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, ac aliis decretis in genere, vel in ſpecie etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac etiam conſiſtorialiter, vel aliàs quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, ac forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Incolæ hujuſmodi Provinciarum in iis, quæ ſunt Ordinis Epiſcopalis, ad Epiſcopum S. Salvatoris recurrere debeat.

§. 8. Volumus autem, ac ſtatuimus, & ordinamus, quod Clerus, Populus, aliique Incolæ, & Habitatores dictarum Provinciarum de Pernambuco, Peraiba, Itamaraca, & Riogrande in his, quæ ſunt Ordinis ad prædictum Epiſcopum Sancti Salvatoris pro tempore exiſtentem, habitis tamen a ſuo Vicario, ſeu Adminiſtratore ad id literis dimiſſorialibus, recurrere teneantur.

Vicarius autem in Provincia de Peraiba reſideret.

§. 9. Quodque dictarum Provinciarum pro tempore deputatus Vicarius, ſeu Adminiſtrator, ut commodius curæ, & regimini Cleri, & Populi earumdem Provinciarum intendere valeat, de cætero in Provincia de Peraiba, quæ ſicut accepimus, in medio dictarum Provinciarum ſita eſt, reſidere debeat, & ratione ſuæ perſonæ dumtaxat viſitationi, correctioni, ſuperioritati, & Juriſdictioni prædicti Epiſcopi S. Salvatoris pro tempore exiſtentis ſubſit, & a ſententiis definitivis tantum, ſeu vim definitivarum habentibus, & quarum gravamen per appellationem a definitiva reparari nequeat, per ipſum Vicarium, ſeu Adminiſtratorem, aut

Et in iis quæ hic recenſentur a præd. Epiſcopo dependere.

eorum Officiales pro tempore latis appellationes ad eumdem Epiſcopum S. Salvatoris pro tempore exiſtentem interponi, ipſarumque appellationum cauſas per eum cognoſci, decidi, & ſine debito, prout juris fuerit, terminari poſſint.

Dat. die 5. Julii 1614. An. X.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 5 Julii 1614. Pont. Noſtri Anno Decimo.

CCXXXVI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Diſmembratio nonnullorum redditium ex Collegiis Maurorum Regni Valentiæ, qui officio inquiſitionis eiuſdem Regni adſcribuntur.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Mauris Regni Valentiæ ad ſidem chriſtianam converſis, qui pecunias nonnullas ſingulis annis Officio S. Inquiſitionis contribuebant;

§. 1. Nomine chariſſimi in Chriſto filii noſtri Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici Nobis nuper expoſitum fuit, quod præteritis temporibus, qui ex Mauris noviter ad fidem converſis originem ducebant, & in Regno Valentiæ commorabantur, ex conventione inter ipſos, & Officium inquiſitionis hæreticæ pravitatis in dicto Regno inſtitutum inita, certam pecuniarum ſummam ad bis mille, & quingenta ſcuta monetæ illarum partium aſcenden. Officio inquiſitionis, illiuſque officialibus, & miniſtris quot annis contribuere ſolebant:

Ab eodem Regno expulſis;

§. 2. Non ita pridem vero de mandato dicti Philippi Regis illi omnes, qui ex Mauris noviter ad fidem converſis hujuſmodi originem ducebant, & prædictum Regnum incolebant, ex ipſo Regno expulſi fuerunt, quo factum eſt, ut Officium prædictum dicto annuo reddidu deſtitutum onera ſibi incumbentia ſupportare, ac officiales, & miniſtros prædictos ſuſtentare nequeat;

Philippus duorum Collegiorum, quæ pro iis erecta fuerant, redditus in ſumma 2500. ſcut. Officio eidem uniri petit.

§. 3. Si vero a duobus Collegiis, quæ in Civitate Valentin. unum ſcilicet pro Pueris, & alterum pro Puellis ex Mauris ad fidem noviter converſis prædictis deſcendentibus educandis, & in fide catholica erudiendis erecta fuerunt, & quæ futuris temporibus propter expulſionem hujuſmodi verisimiliter Alumnis deſtituentur, tot redditus, quot ad valorem annuum bis mille, & quingentorum ſcutorum ſimilium aſcendant ſeparaventur, & diſmembrarentur, illaque ſic ſeparata, & diſmembrata dicto Officio applicarentur, & appropriarentur, ea inde Officium prædictum onera ſupportare, & officiales, & miniſtros hujuſmodi ſuſtentare valeret. Nobis propterea dicti Philippi Regis nomine fuit humiliter ſupplicatum, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Unit Paulus.

§. 4. Nos igitur Officium, ac officiales, & miniſtros prædictos, ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, &

pœ-

pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, a Collegiis prædictis tot redditus, quot ad valorem annuum bis mille, & quingentorum ſcutorum dictæ monetæ aſcendebant, ad noſtrum, & Sedis Apoſtolicæ beneplacitum ſeparamus, & diſmembramus, illaque ſic ſeparata, & diſmembrata, loco contributionis, ut præfertur fieri ſolitæ, dicto Officio pro ſupportandis illius oneribus, nec non Officialium, & Miniſtrorum hujuſmodi ſuſtentatione ſimiliter ad noſtrum, & Sedis apoſtolicæ beneplacitum applicamus.

Obſtantia tollit.

§.5. Non obſtantibus Regula noſtra de unionibus committendis ad partes, ac fe. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri, aliiſque apoſtolicis, nec non in Univerſalibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, nec non dictorum Collegiorum, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis eiſdem Collegiis, illorumque ſuperioribus, & perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum omnium tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 8. Octob. 1614. An. X.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 8. Octobris 1614. Pontificatus noſtri Anno X.

CCXXXVII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Facultas Nuncio in Partibus Inferioris Germaniæ viſitandi Civitatem, & Diœceſim Maguntinam.

Venerabili Fratri Antonio Epiſcopo Vigilien. noſtro, & Apoſtolicæ Sedis in Partibus Inferioris Germaniæ Nuncio.

PAULUS PAPA QUINTUS

Venerabilis Frater ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Epiſcopus Vigilien. deputatur Viſitator Apoſtolicus Diœceſis Maguntinæ.

§.1. CUpientes ad Animarum ſalutem, divinumque cultum promovendum Civitatem, & Diœceſim Maguntinam auctoritate noſtra apoſtolica viſitari, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, Tibi, de cujus integritate, prudentia, doctrina, & catholicæ Religionis zelo plurimum in Domino confidimus, per præſentes committimus, & mandamus, ut quam primum fieri poterit, te ad Civitatem, & Diœceſim Maguntinam conferas, ac tamquam noſter, & Apoſtolicæ Sedis Delegatus, tam Metropolitanam, quam Collegiatas, & alias quaſcumque Eccleſias, ac Monaſteria tam virorum, quam mulierum quorumcumque, etiam Mendicantium Ordinum, etiam quocumque immunitatis, & exemptionis privilegio ſuffulta, ac Nobis, & apoſtolicæ Sedi mediate, vel immediate ſubjecta, in Civitate, & Diœceſi prædicta exiſtentia, earumque Capitula, Conventus, Univerſitates, & Collegia, eorumque ſuperiores, & perſonas etiam ſimiliter exemptas, dictæque Sedi immediate ſubjectas, quoties tibi videbitur, auctoritate noſtra viſites.

Cum facultatibus hic expreſſis.

§. 2. Ac in illorum ſtatum, formam, regulas, inſtituta, regimen, Statuta, conſuetudines, vitam, ritus, mores, & diſciplinam tam conjunctim, quam diviſim, ac tam in capite, quam in membris diligenter inquiras, nec non evangelicæ, & apoſtolicæ doctrinæ, Sacrorumque Canonum, & generalium Conciliorum Decretis, ac Sacrorum Patrum traditionibus, atque inſtitutis inhærendo, & prout occaſio, rerumque qualitas exegerit, quæcumque mutatione, correctione, emendatione, revocatione, & renovatione, ac etiam ex integro editione indigere cognoveris, reformes, mutes, corrigas, ac etiam de novo condas, condita Sacris Canonibus non repugnantia confirmes, abuſus quoſcumque tollas, regulas, Inſtitutiones, & Eccleſiaſticam diſciplinam, ac in primis divinum cultum, ubicumque exciderint, modis congruis reſtituas, & reintegres, Concilii Tridentini Decreta, ubi nondum introducta ſunt, proponas, & cuſtodiri præcipias, ipſaſque perſonas tam ſeculares, quam regulares etiam exemptas, & ſubjectas, ut præfertur, ad debitum, & honeſtum vitæ modum, ac ad ſtatum Sacris Canonibus, & Concilio Tridentino prædictis conformem, revoces, ac quidquid ſtatueris, & ordinaveris obſervari facias, inobedientes, & Contradictores quoſlibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, omni, & quacumque appellatione poſtpoſita, ac quibuſvis ſubterfugiis, reclamationibus, proteſtationibus, atque recurſibus prorſus ceſſantibus, & remotis, juxta Concilii Tridentini Decreta compeſcas, cogas, & compellas: nos enim tibi præmiſſa, & quæcumque alia circa viſitationem hujuſmodi neceſſaria, & quomodolibet opportuna faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi, auctoritate prædicta, tenore præſentium, plenam, & abſolutam facultatem, & auctoritatem concedimus, & impertimur.

Graviora negocia ad Sedem Ap. referenda.

§.3. Si quæ autem graviora in hujuſmodi viſitatione repereris, volumus, ut ea, nec non informationes omnes in hujuſmodi viſitatione ſumendas, ſub tuo ſigillo clauſas, ad nos quamprimum diligenter tranſmittas, ut id, quod in illis ſtatuendum ſit, matura conſultatione adhibita, decernamus.

Man-

Obedientia Viſitatori præſtanda.

§. 4. Mandantes propterea omnibus, & ſingulis Eccleſiarum, & Monaſteriorum, & Locorum Regularium hujuſmodi ſuperioribus, quocumque nomine nuncupatis, & perſonis quibuſcumque, cæteriſque, ad quos ſpectat, ut tibi in præmiſſis omnibus, & ſingulis prompte pareant, & obediant, tuaque ſalubria monita, & mandata ſuſcipiant humiliter, & efficaciter adimplere procurent, alioquin ſententiam, ſive pœnam, quam rite tuleris, ſeu ſtatueris in Rebelles, ratam habebimus, & faciemus, auctore Domino, uſque ad ſatisfactionem condignam, inviolabiliter obſervari.

Aliæ facultates extraordinariæ.

§. 5. Inſuper, ut uberior ſalutis Animarum fructus proveniat, tibi, ut quaſcumque perſonas Civitatis, & Diœceſis prædictarum pauperes dumtaxat, & catholicas, quæ propriis manibus victum quærunt, quæ tertio, & quarto conſanguinitatis ſeu affinitatis gradibus conjunctæ, ſeu ſe attinentes Matrimonia invicem, ſive ſcienter, ſive ignoranter contraxerint, etiam ſi carnali copula conſummaverint, ſi abs Te veniam humiliter petierint, ab inceſtus reatu, & exceſſibus hujuſmodi, ac excommunicationis, aliiſque cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis, & temporalibus per eos propter præmiſſa incurſis, impoſita cuique eorum propter inceſtum hujuſmodi arbitrio tuo, pœnitentia ſalutari, in utroque foro abſolvere, & cum illis, ut impedimentis tertii, & quarti Conſanguinitatis, ſeu Affinitatis graduum hujuſmodi, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque non obſtantibus, Matrimonia inter ſe publice, ſervata forma dicti Concilii, de novo contrahere, & in faciem Eccleſiæ ſolemnizare, & in eo, ſeu in contracto alias rite matrimonio, quoad vixerint, remanere libere, & licite valeant: dummodo mulieres propter hoc raptæ non fuerint: diſpenſare: diſtantiam vero tertii gradus hujuſmodi, reſpectu quarti, eis non obſtare declarare, proleſque exinde ſuſceptas, & ſuſcipiendas, legitimas decernere, atque nunciare, ac etiam iis, qui per Hæreticos illarum Partium, & aliis ſimiliter, qui ante legitimam ætatem de Beneficiis Eccleſiaſticis nulliter, & de facto proviſi fuerint, beneficia ipſa, illis, dummodo tamen hæreſi non adhæſerint, ac alias idonei, & in ætate legitima conſtituti exiſtant, de novo, dicta auctoritate, conferre, & de illis etiam providere, illiſque quoſcumque fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta, ac etiam diſtributiones per eos ex eis indebite perceptas, gratioſe remittere, & condonare. Præterea cum quibuſvis Clericis, & perſonis Eccleſiaſticis ſecularibus, & regularibus Civitatis, & Diœceſis prædictarum ſuper irregularitatibus, & delictis occultis per eos, præterquam ex homicidio voluntario contractis, & exceptis aliis deductis ad Forum contentioſum, ita quod nondum promoti, omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines, ſi alias idonei reperti fuerint, nec aliud illis Canonicum obſtet impedimentum, & ſervatis ſervandis, ſuſcipere, & tam ipſi, quam alii in ſuſceptis tamen rite Ordinibus hujuſmodi, etiam in Altaris Miniſterio miniſtrare, ac quæcumque, & qualiacumque Beneficia Eccleſiaſtica cum cura, & ſine cura, ſe invicem compatientia, recipere, & illa, ac per eos alias Canonice obtenta, quoad vixerint, retinere, libere, & licite valeant, pariter diſpenſare poſſis, & valeas, auctoritate, & tenore prædictis facultatem impertimur.

Derogatio contrariorum.

§. 6. Non obſtantibus apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac Eccleſiarum, Monaſteriorum, & aliorum Locorum Regularium, ac Ciſtercien., & Præmonſtraten., nec non Cluniacen., etiam Congregationis Busfeldrenſis, & aliorum Ordinum, quorum illa extiterint, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, etiam mare Magnum nuncupat., & literis Apoſtolicis, illis, eorumque Capitulis, Conventibus, Superioribus, & quibuſvis aliis perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem.

Dat. die 17. Octob. 1614. An. X.

Datum Tuſculi ſub Annulo Piſcatoris die 17. Octobris 1614. Pont. Noſtri Anno Decimo.

CCXXXVIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio Concordiæ inter Regem Catholicum, & Clerum Regnorum Caſtellæ, & Legionis ſuper ſolutione ſubſidii ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum eidem Regi præſtandi.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PRO noſtro munere in his partes noſtras libenter interponimus, quæ ad Concordiam, & pacem inter Catholicos Reges, & eccleſiaſticas perſonas ſuper exactionibus apoſtolica auctoritate faciendis pertinere dignoſcuntur.

Nuper

Capitula Eccleſiarum Caſtellæ, & Legionis Concordiam cum Philippo III. Rege ineunt ſuper ſolutione primæ Decimæ eidem a Sede Apoſtolica conceſſæ;

§. 1. Nuper ſiquidem, ſicut Nobis exponi fecerunt chariſſimus in Chriſto filius noſter Philippus III. Hiſpaniarum Rex Catholicus, ac dilecti filii ſingularum Toletan., Hiſpalen., Compoſtellan., Granaten., Burgen., Legionen., Palentin., Oveten., Corduben., Abulen., Aſtoricen., Pacen., Valliſoletan., Carthaginen., Calaguritan., Calceaten., Civitaten., Gadicen., Conchen., Zamoren., Caurien., Pampilonen., Guadixen., Giennen., Lucen., Mindonien., Malacitan., Aurien., Oſomen., Oriolen., Placentin., Segobien., Salamantin., Seguntin., Tuden., & Canarien. Eccleſiarum Capitula, quæ univerſum Clerum Regnorum Caſtellæ, & Legionis repræſentant, conſiderantes dictus Philippus Rex, & Capitula prædicta, gratiam, & conceſſionem primæ decimæ quarumlibet dictarum Eccleſiarum, & Parochialium in omnibus Hiſpaniarum Regnis, & Inſulis illi adjacentibus, per dudum fel. recordat. Pium Papam Quintum Prædeceſſorem noſtrum, claræ memoriæ Philippo II. Hiſpaniarum Regi Catholico, ejuſdem Philippi III. Regis Genitori, ad quinquennium conceſſam, & poſtea pluries a rec. me: Gregorio XIII., & deinde a Sixto V., & poſtmodum a Gregorio XIV., ac denique a Clemente Octavo Prædeceſſoribus noſtris etiam pluries, & ultima vice ad aliud quinquennium a tempore infraſcriptæ concordiæ, inſtrumento, ut aſſeritur, expreſſo inchoatum, prorogatum, & extenſum, prout in ſingulis eorumdem Prædeceſſorum deſuper expeditis literis plenius continetur: ſi eiſdem modo, & forma, quibus conceſſa eſt, exequutioni demandaretur, id non ſine ejuſdem Cleri incommodo exequi poſſet: cupienteſque præmiſſis ea, qua poteſt ratione occurri, quo facilius illa, ad quæ tenentur, ab ipſis adimpleri valeant, ipſæque perſonæ eccleſiaſticæ onus illis eam ob cauſam incumbens, ſupportare facilius poſſint, ad infraſcriptam Concordiam per earum Procuratores ad hoc ſpecialiter deputatos inſimul devenerunt, videlicet.

Concordiæ tenor.

§. 2. In primis, quod prædictus Status Eccleſiaſticus Coronæ Caſtellæ, & Legionis darent, & ſolverent dicto Philippo Regi, ſeu perſonæ ab eo deputatæ ducentos, & quinquaginta mille ducatos, qui aſcendunt ad numerum nonaginta trium computorum, & ſeptingentorum quinquaginta millium morapetinorum, propriis, quæ ad hujuſmodi effectum dicto Regi debentur, & ad eum ſpectant ratione dictorum Regnorum Caſtellæ, & Legionis, non compræhenſis in dictis ducentis, & quinquaginta millibus ducatis Regnis Aragoniæ, Cathaloniæ, & Valentiæ, ac Inſulis illis adjacentibus, itaut dictus Philippus Rex ab illis poſſit exigere, prout ſibi viſum foret ex prorogatione hujuſmodi provenien., excepta Eccleſia Oriolen., cujus diſpoſitio, & pars ingreditur, & computatur una cum Statu Eccleſiaſtico Coronæ Caſtellæ: qui quidem ducenti, & quinquaginta mille ducati perſolvi deberent, ut infra videlicet; quoad fructus anni 1612. in duabus ſolutionibus æqualibus, pro una in fine menſis Junii, & altera medietatibus in fine menſis Novembris ſubſequentis anni 1613.: quo vero ad fructus dicti anni 1613. in eiſdem duabus ſolutionibus ſubſequentis anni 1614., & ſic ſucceſſive in tribus annis remanentibus, uſque ad complementum dicti quinquennii, prædictæ prorogationis, quos dabunt, & ſolvent ſuis ſumptibus in Capitulis ſingularum Diœceſum, juxta, & ſecundum repartitionem infraſcriptam inter ſe factam a prædicto Statu Eccleſiaſtico, duas partes in moneta aurea, ſive argentea, aliam vero tertiam partem in moneta de Vellon nuncupata, abſque eo quod in futurum trahatur in conſequentiam, & quod id repartiatur, & particulariter exigatur in qualibet Diœceſi ex redditibus decimalibus, & primitiis, quia ſuper illis, & non aliis redditibus Eccleſiaſticis ſunt diſtribuendi, & exigendi in unoquoque dictorum quinque annorum prædicti ducenti, & quinquaginta mille Ducati, & ex tunc remanebant obligati, prout obligabant ſua Capitula generaliter, & ſe obligarent, & obligari deberent ſpecialiter pro toto dicto novo quinquennio ad illarum ſolutionem annis ſingulis juxta diviſionem infraſcriptam, videlicet: Capitulum Eccleſiæ Toletanæ pro ſe, & ſua Diœceſi, tribus prioribus annis, ſolveret ſummam quatuordecim millionum, trecentorum, ac decem, & ſeptem millium, nec non noningentorum, & vigintiquatuor morapetinorum, reliquis vero duobus annis quinquennii hujuſmodi ſolveret ſummam quatuordecim millionum, & quingentorum millium, ac noningentorum, & triginta morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Hiſpalen. tribus prioribus annis, novem millionum, quadringentorum, & octuaginta octo millium, & quingentorum, ac quinquaginta morapetinorum, reliquis vero duobus annis quinquennii hujuſmodi, novem millionum, noningentorum, nonaginta millium, & trecentorum trigintaocto morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Salamantin. duorum millionum, & quadringentorum, ac ſexaginta unius millium, & duodecim morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Zamoren., pro ſe, & ſua Diœceſis, tribus prioribus annis, duorum millionum, & trecentorum, ac viginti novem millium, & noningentorum, ac duodecim morapetinorum; reliquis vero duobus annis quinquennii hujuſmodi, duorum millionum, ducentorum, octuaginta novem millium, ac ducentorum quinquaginta ſeptem morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Seguntin. pro ſe, & ſua Diœceſi, tribus prioribus annis, duorum millionum, noningentorum, & quatuordecim millium, ac centum, & viginti novem morapetinorum; reliquis vero duobus annis quinquennii, duorum millionum, octingentorum, & quinquaginta trium millium, ac centum, & quadraginta ſeptem morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Conchen. trium millionum, & noningentorum

rum

Obedientia Viſitatori præſtanda.

§. 4. Mandantes propterea omnibus, & ſingulis Eccleſiarum, & Monaſteriorum, & Locorum Regularium hujuſmodi ſuperioribus, quocumque nomine nuncupatis, & perſonis quibuſcumque, cæteriſque, ad quos ſpectat, ut tibi in præmiſſis omnibus, & ſingulis prompte pareant, & obediant, tuaque ſalubria monita, & mandata ſuſcipiant humiliter, & efficaciter adimplere procurent, alioquin ſententiam, ſive pœnam, quam rite tuleris, ſeu ſtatueris in Rebelles, ratam habebimus, & faciemus, auctore Domino, uſque ad ſatisfactionem condignam, inviolabiliter obſervari.

Aliæ facultates extraordinariæ.

§. 5. Inſuper, ut uberior ſalutis Animarum fructus proveniat, tibi, ut quaſcumque perſonas Civitatis, & Diœceſis prædictarum pauperes dumtaxat, & catholicas, quæ propriis manibus victum quærunt, quæ tertio, & quarto conſanguinitatis ſeu affinitatis gradibus conjunctæ, ſeu ſe attinentes Matrimonia invicem, ſive ſcienter, ſive ignoranter contraxerint, etiam ſi carnali copula conſummaverint, ſi abs Te veniam humiliter petierint, ab inceſtus reatu, & exceſſibus hujuſmodi, ac excommunicationis, aliiſque cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis, & temporalibus per eos propter præmiſſa incurſis, impoſita cuique eorum propter inceſtum hujuſmodi arbitrio tuo, pœnitentia ſalutari, in utroque foro abſolvere, & cum illis, ut impedimentis tertii, & quarti Conſanguinitatis, ſeu Affinitatis graduum hujuſmodi, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque non obſtantibus, Matrimonia inter ſe publice, ſervata forma dicti Concilii, de novo contrahere, & in faciem Eccleſiæ ſolemnizare, & in eo, ſeu in contracto alias rite matrimonio, quoad vixerint, remanere libere, & licite valeant: dummodo mulieres propter hoc raptæ non fuerint: diſpenſare: diſtantiam vero tertii gradus hujuſmodi, reſpectu quarti, eis non obſtare declarare, proleſque exinde ſuſceptas, & ſuſcipiendas, legitimas decernere, atque nunciare, ac etiam iis, qui per Hæreticos illarum Partium, & aliis ſimiliter, qui ante legitimam ætatem de Beneficiis Eccleſiaſticis nulliter, & de facto proviſi fuerint, beneficia ipſa, illis, dummodo tamen hæreſi non adhæſerint, ac alias idonei, & in ætate legitima conſtituti exiſtant, de novo, dicta auctoritate, conferre, & de illis etiam providere, illiſque quoſcumque fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta, ac etiam diſtributiones per eos ex eis indebite perceptas, gratioſe remittere, & condonare. Præterea cum quibuſvis Clericis, & perſonis Eccleſiaſticis ſecularibus, & regularibus Civitatis, & Diœceſis prædictarum ſuper irregularitatibus, & delictis occultis per eos, præterquam ex homicidio voluntario contractis, & exceptis aliis deductis ad Forum contentioſum, ita quod nondum promoti, omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines, ſi aliàs idonei reperti fuerint, nec aliud illis Canonicum obſtet impedimentum, & ſervatis ſervandis, ſuſcipere, & tam ipſi, quam alii in ſuſceptis tamen rite Ordinibus hujuſmodi, etiam in Altaris Miniſterio miniſtrare, ac quæcumque, & qualiacumque Beneficia Eccleſiaſtica cum cura, & ſine cura, ſe invicem compatientia, recipere, & illa, ac per eos alias Canonice obtenta, quoad vixerint, retinere, libere, & licite valeant, pariter diſpenſare poſſis, & valeas, auctoritate, & tenore prædictis facultatem impertimur.

Derogatio contrariorum.

§. 6. Non obſtantibus apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac Eccleſiarum, Monaſteriorum, & aliorum Locorum Regularium, ac Ciſtercien., & Præmonſtraten., nec non Cluniacen., etiam Congregationis Busfeldrenſis, & aliorum Ordinum, quorum illa extiterint, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, etiam mare Magnum nuncupat., & literis Apoſtolicis, illis, eorumque Capitulis, Conventibus, Superioribus, & quibuſvis aliis perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem.

Datum Tuſculi ſub Annulo Piſcatoris die 17. Octobris 1614. Pont. Noſtri Anno Decimo.

Dat. die 17. Octob. 1614. An. X.

CCXXXVIII.

Confirmatio Concordiæ inter Regem Catholicum, & Clerum Regnorum Caſtellæ, & Legionis ſuper ſolutione ſubſidii ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum eidem Regi præſtandi.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PRO noſtro munere in his partes noſtras libenter interponimus, quæ ad Concordiam, & pacem inter Catholicos Reges, & eccleſiaſticas perſonas ſuper exactionibus apoſtolica auctoritate faciendis pertinere dignoſcuntur.

Nuper

Capitula Eccleſiarum Caſtellæ, & Legionis Concordiam cum Philippo III. Rege ineunt ſuper ſolutione primæ Decimæ eidem a Sede Apoſtolica conceſſæ;

§.1. Nuper ſiquidem, ſicut Nobis exponi fecerunt chariſſimus in Chriſto filius noſter Philippus III. Hiſpaniarum Rex Catholicus, ac dilecti filii ſingularum Toletan., Hiſpalen., Compoſtellan., Granaten., Burgen., Legionen., Palentin., Oveten., Corduben., Abulen., Aſtoricen., Pacen., Valliſoletan., Carthaginen., Calaguritan., Calceaten., Civitaten., Gadicen., Conchen., Zamoren., Caurien., Pampilonen., Guadixen., Giennen., Lucen., Mindonien., Malacitan., Aurien., Oxomen., Oriolen., Placentin., Segobien., Salamantin., Seguntin., Tuden., & Canarien. Eccleſiarum Capitula, quæ univerſum Clerum Regnorum Caſtellæ, & Legionis repræſentant, conſiderantes dictus Philippus Rex, & Capitula prædicta, gratiam, & conceſſionem primæ decimæ quarumlibet dictarum Eccleſiarum, & Parochialium in omnibus Hiſpaniarum Regnis, & Inſulis illi adjacentibus, per dudum fel. recordat. Pium Papam Quintum Prædeceſſorem noſtrum, claræ memoriæ Philippo II. Hiſpaniarum Regi Catholico, ejuſdem Philippi III. Regis Genitori, ad quinquennium conceſſam, & poſtea pluries a re: me: Gregorio XIII., & deinde a Sixto V., & poſtmodum a Gregorio XIV., ac denique a Clemente Octavo Prædeceſſoribus noſtris etiam pluries, & ultima vice ad aliud quinquennium a tempore infraſcriptæ concordiæ, inſtrumento, ut aſſeritur, expreſſo incboatum, prorogatum, & extenſum, prout in ſingulis eorumdem Prædeceſſorum deſuper expeditis literis plenius continetur: ſi eiſdem modo, & forma, quibus conceſſa eſt, executioni demandaretur, id non ſine ejuſdem Cleri incommodo exequi poſſet; cupienteſque præmiſſis ea, qua poteſt ratione occurri, quo facilius illa, ad quæ tenentur, ab ipſis adimpleri valeant, ipſæque perſonæ eccleſiaſticæ onus illis eam ob cauſam incumbens, ſupportare facilius poſſint, ad infraſcriptam Concordiam per earum Procuratores ad hoc ſpecialiter deputatos inſimul devenerunt, videlicet.

Concordiæ tenor.

§.2. In primis, quod prædictus Status Eccleſiaſticus Coronæ Caſtellæ, & Legionis darent, & ſolverent dicto Philippo Regi, ſeu perſonæ ab eo deputatæ ducentos, & quinquaginta mille ducatos, qui aſcendunt ad numerum nonaginta trium computorum, & ſeptingentorum quinquaginta millium morapetinorum, propriis, quæ ad hujuſmodi effectum dicto Regi debentur, & ad eum ſpectant ratione dictorum Regnorum Caſtellæ, & Legionis, non compræhenſis in dictis ducentis, & quinquaginta millibus ducatis Regnis Aragoniæ, Cathaloniæ, & Valentiæ, ac Inſulis illis adjacentibus, itaut dictus Philippus Rex ab illis poſſit exigere, prout ſibi viſum foret ex prorogatione hujuſmodi provenien., excepta Eccleſia Oriolen., cujus diſpoſitio, & pars ingreditur, & computatur una cum Statu Eccleſiaſtico Coronæ Caſtellæ: qui quidem ducenti, & quinquaginta mille ducati perſolvi deberent, ut infra videlicet: quoad fructus anni 1612. in duabus ſolutionibus æqualibus, pro una in fine menſis Junii, & altera medietatibus in fine menſis Novembris ſubſequentis anni 1613.: quo vero ad fructus dicti anni 1613. in eiſdem duabus ſolutionibus ſubſequentis anni 1614., & ſic ſucceſſive in tribus annis remanentibus, uſque ad complementum dicti quinquennii, prædictæ prorogationis, quos dabunt, & ſolvent ſuis ſumptibus in Capitulis ſingularum Diœceſum, juxta, & ſecundum repartitionem infraſcriptam inter ſe factam a prædicto Statu Eccleſiaſtico, duas partes in moneta aurea, ſive argentea, aliam vero tertiam partem in moneta de Vellun nuncupata, abſque eo quod in futurum trahatur in conſequentiam, & quod id repartiatur, & particulariter exigatur in qualibet Diœceſi ex redditibus decimalibus, & primitiis, quia ſuper illis, & non aliis redditibus Eccleſiaſticis ſunt diſtribuendi, & exigendi in unoquoque dictorum quinque annorum prædicti ducenti, & quinquaginta mille Ducati, & ex tunc remanebant obligati, prout obligabant ſua Capitula generaliter, & ſe obligarent, & obligari deberent ſpecialiter pro toto dicto novo quinquennio ad illarum ſolutionem annis ſingulis juxta diviſionem infraſcriptam, videlicet: Capitulum Eccleſiæ Toletanæ pro ſe, & ſua Diœceſi, tribus prioribus annis, ſolveret ſummam quatuordecim millionum, trecentorum, ac decem, & ſeptem millium, nec non noningentorum, & viginti quatuor morapetinorum, reliquis vero duobus annis quinquennii hujuſmodi ſolveret ſummam quatuordecim millionum, & quingentorum millium, ac noningentorum, & triginta morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Hiſpalen. tribus prioribus annis, novem millionum, quadringentorum, & octuaginta octo millium, & quingentorum, ac quinquaginta morapetinorum, reliquis vero duobus annis quinquennii hujuſmodi, novem millionum, noningentorum, nonaginta millium, & trecentorum triginta octo morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Salamantin. duorum millionum, & quadringentorum, ac ſexaginta unius millium, & duodecim morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Zamoren., pro ſe, & ſua Diœceſis, tribus prioribus annis, duorum millionum, & trecentorum, ac viginti novem millium, & noningentorum, ac duodecim morapetinorum; reliquis vero duobus annis quinquennii hujuſmodi, duorum millionum, ducentorum, octuaginta novem millium, ac ducentorum quinquaginta ſeptem morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Seguntin. pro ſe, & ſua Diœceſi, tribus prioribus annis, duorum millionum, noningentorum, & quatuordecim millium, ac centum, & viginti novem morapetinorum; reliquis vero duobus annis quinquennii, duorum millionum, octingentorum, & quinquaginta trium millium, ac centum, & quadraginta ſeptem morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Conchen. trium millionum, & noningento-

Digitized by Google

rum quadraginta duorum millium, & quingentorum, ac octuaginta unius morapetinorum quolibet anno dictorum quinque annorum. Capitulum Eccleſiæ Carthaginen. tribus prioribus annis, unius millionis, quadringentorum, & quinquaginta duorum millium, ac ſexcentorum, & quinquaginta duorum morapetinorum. reliquis vero duobus annis quinquennii hujuſmodi, unius millionis quingentorum, & quinquaginta quatuor millium, & ducentorum quadraginta ſeptem morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Oriolen., quadringentorum, & quadraginta millium, & trecentorum, ac nonaginta ſeptem morapetinorum quolibet anno dictorum quinque annorum. Capitulum Eccleſiæ Corduben., trium millionum, trecentorum, ac triginta duorum millium, ac centum, & octuaginta quinque morapetinorum quolibet anno dictorum quinque annorum. Capitulum Eccleſiæ Pacen., pro ſe, & ſua Diœceſi, tribus prioribus annis, unius millionis, & ſexcentorum, & nonaginta unius millium, & ducentorum, ac viginti unius morapetinorum, reliquis vero duobus annis quinquennii hujuſmodi, unius millionis, ſexcentorum novem millium, noningentorum, & decem morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Caurien. pro ſe, & ſua Diœceſi tribus prioribus annis, unius millionis, & ſeptingentorum millium, ac octingentorum, & quinquaginta unius morapetinorum, reliquis vero duobus annis quinquennii hujuſmodi, unius millionis, ac quingentorum, nonaginta novem millium, & ducentorum, ac quatuordecim morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Placentinæ, pro ſe, & ſua Diœceſi, duorum millionum, & ducentorum, ac quadraginta novem millium, & ſeptingentorum, ac viginti unius morapetinorum quolibet anno dictorum quinque annorum. Capitulum Eccleſiæ Giennen. pro ſe, & ſua Diœceſi, tribus prioribus annis, unius millionis, & noningentorum, ac unius millium, & quingentorum, ac viginti morapetinorum, reliquis vero duobus annis quinquennii hujuſmodi, duorum millionum, octuaginta quatuor millium, quadringentorum, & ſexaginta octo morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Compoſtellan., pro ſe, & ſua Diœceſi, tribus prioribus annis duorum millionum, & trecentorum, ac ſeptuaginta novem millium, & ducentorum, ac octuaginta novem morapetinorum, reliquis vero duobus annis quinquennii, duorum millionum, quingentorum, & unius millium, ac ducentorum quinquaginta octo morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Burgen., pro ſe, & ſua Diœceſi tribus prioribus annis, ſex millionum, & octuaginta duorum millium, ac ſeptingentorum, & unius morapetinorum, reliquis vero duobus annis quinquennii hujuſmodi, quinque millionum, octingentorum, & viginti duorum millium, ac quingentorum, & ſex morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Legionen. tribus prioribus annis duorum millionum, & ſexcentorum, ac viginti ſex millium, & ſeptingentorum, ac viginti quatuor morapetinorum, reliquis vero duobus annis quinquennii, duorum millionum, quingentorum, & octuaginta ſex millium, ac ſexaginta novem morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Oveten., unius millionis, & duodecim millium, ac octingentorum, & viginti ſex morapetinorum quolibet anno dictorum quinque annorum: Capitula Eccleſiarum Calaguritan., & Calceaten. pro ſe, & ſuis Diœceſibus, tribus prioribus annis, duorum millionum, quingentorum, & ſex millium, ac quingentorum, & viginti ſeptem morapetinorum, reliquis vero duobus annis quinquennii hujuſmodi, duorum millionum, & ſexcentorum, ac octo millium, centum, & ſeptuaginta quatuor morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Aſtoricen., pro ſe, ſuaque Diœceſi, unius millionis, & ducentorum, ac triginta millium, & ſexaginta octo morapetinorum, quolibet anno dictorum quinque annorum. Capitulum Eccleſiæ Segobien. pro ſe, & ſua Diœceſi, tribus prioribus annis, duorum millionum, & ſeptingentorum, ac octuaginta novem millium, & trecentorum, ac quinquaginta ſeptem morapetinorum, reliquis vero duobus annis quinquennii hujuſmodi, duorum millionum, ſexcentorum, ſexaginta ſeptem millium, & trecentorum nonaginta unius morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Abulen. pro ſe, & ſua Diœceſi tribus prioribus annis, trium millionum, & nonaginta duorum millium, ac ſeptingentorum, & unius morapetinorum, reliquis vero duobus annis quinquennii hujuſmodi, trium millionum, & quinquaginta duorum millium, ac quadraginta ſex morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Oxomen. pro ſe, & ſua Diœceſi, tribus prioribus annis, duorum millionum, & ſeptingentorum, ac triginta duorum millium, & ducentorum, ac treſdecim morapetinorum, reliquis vero duobus annis quinquennii hujuſmodi, duorum millionum, quadringentorum, & viginti ſeptem millium, & ducentorum, ac nonaginta novem morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Aurien. pro ſe, & ſua Diœceſi, unius millionis, & nonaginta quatuor millium ac centum, & decem, & octo morapetinorum quolibet anno dicti quinquennii. Capitulum Eccleſiæ Lucen. pro ſe, & ſua Diœceſi tribus prioribus annis, trecentorum, & decem millium, ac quadringentorum, & quadraginta morapetinorum, reliquis vero duobus annis quinquennii, trecentorum octodecim millium, ac quingentorum, & ſeptuaginta duorum morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Mindonien. pro ſe, & ſua Diœceſi, tribus prioribus annis, ducentorum, & octuaginta quinque millium, ac ſexcentorum, & octo morapetinorum, reliquis vero duobus annis quinquennii hujuſmodi, ducentorum nonaginta trium millium, & ſeptingentorum, ac quadraginta morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Tuden. pro ſe, & ſua Diœceſi,

ſi, tribus prioribus annis, quadringentorum, triginta ſex millium, & quingentorum, ac ſeptuaginta octo morapetinorum; reliquis vero duobus annis quinquennii hujuſmodi, quadringentorum, quinquaginta quinque millium, & noningentorum, & quinque morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Palentin. pro ſe, & ſua Diœceſi, tribus prioribus annis, trium millionum, & ſeptingentorum, ac triginta ſex millium, & centum, & ſexdecim morapetinorum; reliquis vero duobus annis quinquennii hujuſmodi, trium millionum, ſexcentorum, & quinquaginta millium, ac ſeacentorum, nonaginta, & unius morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Valliſoletan. pro ſe, & ſua Diœceſi, tribus prioribus annis, unius millionis, & ſexcentorum, ac ſeptuaginta millium, & quingentorum quadraginta morapetinorum; reliquis vero duobus annis quinquennii hujuſmodi, unius millionis, & ſexcentorum, & treſdecim millium, quadringentorum, & nonaginta trium morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Civitaten. pro ſe, & ſua Diœceſi, tribus prioribus annis, ſeptingentorum, & quinquaginta quatuor millium, ac noningentorum, & unius morapetinorum; reliquis vero duobus annis quinquennii hujuſmodi, ſeptingentorum, quatuordecim millium, & ducentorum, ac quadraginta ſea morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Gadicen. pro ſe, & ſua Diœceſi ſexcentorum, & quinquaginta novem millium, ac quingentorum, & quinquaginta novem morapetinorum quolibet anno dictorum quinque annorum. Capitulum Eccleſiæ Granaten. pro ſe, & ſua Diœceſi, tribus prioribus annis, unius millionis, & centum, ac triginta ſea millium, & noningentorum, & octuaginta octo morapetinorum; reliquis vero duobus annis quinquennii hujuſmodi, unius millionis, ducentorum, & quinquaginta octo millium, ac noningentorum, & quinquaginta ſeptem morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Malacitan. pro ſe, & ſua Diœceſi, tribus prioribus annis, unius millionis, & ſexaginta quinque millium, ac trecentorum, & octuaginta ſeptem morapetinorum; reliquis vero duobus annis quinquennii hujuſmodi, unius millionis, centum, & octuaginta ſeptem millium, ac trecentorum, & quinquaginta ſex morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Guadiaen. pro ſe, & ſua Diœceſi, tribus prioribus annis, trecentorum, & duorum millium, ac trecentorum, & viginti morapetinorum; reliquis vero duobus annis quinquennii hujuſmodi, ducentorum, nonaginta quatuor millium, ac centum, & octuaginta octo morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Almerien. pro ſe, & ſua Diœceſi, tribus prioribus annis, trecentorum, & triginta octo millium, ac noningentorum, & quadraginta octo morapetinorum: reliquis vero duobus annis quinquennii hujuſmodi, trecentorum, viginti ſex millium, & ſeptingentorum, ac quinquaginta, & unius morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Pampilonen. tribus prioribus annis, unius millionis, centum, & decem, ac novem millium, ac octingentorum, & quinquaginta novem morapetinorum; reliquis veru duobus annis quinquennii hujuſmodi, unius millionis, & ducentorum, ſexaginta duorum millium, ac centum, & quinquaginta quinque morapetinorum. Capitulum Eccleſiæ Canarien. pro ſe, & ſua Diœceſi, tribus prioribus annis, quadringentorum, quadraginta ſeptem millium, & noningentorum, ac quadraginta trium morapetinorum; reliquis vero duobus annis quinquennii hujuſmodi, quadringentorum, octuaginta octo millium, ac ſeacentorum, & duorum morapetinorum. Abbatia dell'Alfaro octuaginta novem millium, ac quingentorum, & octuaginta ſeptem morapetinorum quolibet anno dictorum quinque annorum. Abbatia de Agreda centum, & quinquaginta ſea millium, ſeptingentorum, & octuaginta morapetinorum quolibet anno dictorum quinque annorum. Vicaria de Altadeliſte, centum, & ſeptuaginta novem millium, & centum ſeptuaginta ſeptem morapetinorum, quolibet anno dictorum quinque annorum. Vicaria de Hueſca centum, & triginta trium millium, octingentorum, quadraginta unius morapetinorum, quolibet anno dictorum quinque annorum. Abbatia de Vaza centum, & quinquaginta octo millium, centum, & viginti unius morapetinorum quolibet anno dicti quinquennii. Milites Militiæ Sancti Jacobi, duorum millionum, & noningentorum, ac undecim millium, ſexcentorum, & triginta quatuor morapetinorum, quolibet anno dictorum quinque annorum. Milites Militiæ de Calatrava, duorum millionum, & centum, ac octuaginta trium millium, & ſeptingentorum, ac vigintiquatuor morapetinorum quolibet anno dictorum quinque annorum. Milites Militiæ de Alcantbara, unius millionis, noningentorum, & trium millium, ac ſeptingentorum, & ſeptuaginta morapetinorum, quolibet anno dicti quinquennii: qui quidem ducenti, quinquaginta mille Ducati aſcendunt ad nonaginta tres milliones, & ſeptingentos, ac quinquaginta mille morapetinos. Inſuper, quod aliquis de compræhenſis in prædicta conceſſione, & prorogatione, cujuſvis dignitatis, præeminentiæ, ordinis, & religionis exiſtat, non eximetur a ſolutione ratæ illum tangentis dictorum ducentorum, & quinquaginta mille ducatorum quolibet anno, dictis quinque annis durantibus: & quod, ſi Nos, aut dictus Philippus Rex eximeret aliquem ex dictis perſonis, vel Militiis, Ordinibus, aut quavis alia dignitate fulgen. ſic compræhenſis in dicta conceſſione, & prorogatione, idem Philippus Rex fieri mandet deſuper juſtam refectionem, recipiendo ab ipſis Eccleſiis ad ſuum computum defalcando ex dictis ducentis, & quinquaginta mille ducatis ratam tales perſonas, vel Milites tangentem. Rurſus, quod quælibet perſonæ cujuſcumque qualitatis, & dignitatis exiſtant,

quæ percipiunt, & percipient penſiones compræhcudi debeant, ad effectum contribuendi ad inſtar aliorum reddituum decimalium, in diviſione hujuſmodi ducentorum, & quinquaginta millium dueatorum, non obſtante quacumque clauſula, exemptione, prærogativa, aut donatione, & obligatione, etiam in forma Cameræ in ſui favorem factis: Quodque decimæ, & tertiæ, quas idem Philippus Rex habet, & quocumque modo poſſidet, vel aliàs vendidit, aut oppignoravit, cum evictione, & immunitate, ae declaratione, quod ſint, & eſſe debeant liberæ a diviſione, & ſubſidio, & qu alibet alia impoſitione apoſtolica remanere debeant liberæ, & ſalvæ a repartitione dictorum ducentorum, & quinquaginta millium dueatorum, abſque eo quod hac de cauſa, vel aliqua alia, niſi ex contentis in præſenti Concordia, aliquid minuatur ex ſumma ducentorum quinqoaginta millium ducatorum hujuſmodi; reliquæ vero tertiæ decimæ, & aliæ primitiæ per qualcumque Eccleſias, Collegia, Univerſitates, Monaſteria, & quaſcumque perſonas poſſeſſæ, & perceptæ, quocumque titulo, jure, conſuetudine, ſeu privilegio fueriut, remaneant compræhenſa, & contribuere debeant in dicta diviſione ducentorum, & quinqnaginta millium ducatorum hujuſmodi, inſuperque dictis Philippus Rex recipere debeat, & recipiat ad computum omne id, quod tanget, & fuerit juſte diſtributum menſis Archiepiſcopalibus, & Epiſcopalibus dictorum Regnorum Caſteilæ, & Legionis, eadem Sede vaeante, intuitu dictorum duceutorum, & quinquaginta millium ducatorum: quodque dictus Philippus Rex debeat mandare dari qualcumque cedulas, & mandata ſolita, & neceſſaria, ad effectum, ut brachium ſæculare det, & præſtet favorem, & auxilium ad exequutionem, & exactionem dictæ diviſionis prædictorum ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum, & expenſarum deſuper faciendarum: Et nt negotia præſentem Concordiam tangentia non ducantur, aut trahautur ad Audientias regias per vim, neque in illis ſe intromittant. Præterea, ut pro parte dictorum Philippi Regis, & Status eccleſiaſiiei prædictorum Regnorum, ſupplicetur Nobis, quod conecderemus Breve, quo confirmaremus, & approbaremua dictam Concordiam, quam teneantur adimplere omnes Eeeleſiæ dictorum Regnorum tam illæ, quarum Procuratores ibi aderant, quæ majorem partem conſtituunt, quam illæ, quæ Procuratorem non habebant: ſicque non ſe ſubſcripſerunt. Rurſus, quod Judices Commiſſarii apoſtolici exeqnutores generales dictæ conceſſionis, & prorogationis, dent, & dare debeant proviſiones, & ſubdelegationes Judicum, & reliqua omnia neceſſaria ad exactionem dictorum ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum, & expenſarum Quodque omnia debita, quæ debentur Capitolo, vel Dignitati, aut Canouico exigi poſſint a Judieibus ſubdelegatis, ſi tamen tale debitum ſit de fructibus, vel redditibus, ſuper quibus eſt impoſitum, & oneratum prædictum excuſatum: & ſubdelegati ſint de Capitulis, Dignitatibus, & Canonicis, & non alii, ut moris eſt; & quoties ad dictos Commiſſarios ſubdelegatos fuerit appellatum per viam gravaminis, quo aliquis ſe læſum prætendat ex dicta diviſione, & repartitione, ſi Judex deſuper aliquid ordinaverit, nihilominus interim non ſuſpendet ſolutionem, neque impediet ſubdelegatis exequotionem exactionis, & ſuper omnibus juſtitiam adminiſtrent, & alias prout in publico deſuper a dilecto filio Joanne de Talavera Scriba Regio, & publico Notario ſub die 27. Julii 1613. confecto inſtrumento, plenius dicitur, contineri.

Partes eam… petunt confirmari.

§.3. Cum autem tam Philippus Rex, quam Capitula, & Status Eccleſiaſticus Regnorum Caſtellæ, & Legionis hujuſmodi cupiant, Concordiam prædictam pro illius majori validitate, apoſtolicæ confirmationis robore communiri, Nobis properea humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtulica dignaremur.

Confirmat Pontifex.

§.4. Nos, qui honeſtis Regis, & Capitulorum votis libenter annuimus, eaque ſavoribus proſequimur opportunis, eumdem Philippum Regem, ac ſingulares perſonas Capitulorum hujuſmodi a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, nec non Concordiæ, & Inſtrnmenti prædictorum veriores tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Concordiam hujuſmodi, & inde ſequuta quæcumque, etiamſi ad exactionem pecuniarum in eadem Concordia contentarum, etiam ante hujuſmodi noſtram confirmationem, in totom, vel in partem ſit proceſſum, auctoritate apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus: ſupplentes omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui forſan intervenerint in eiſdem; eaque, ac tam quoad Capitula, quæ nullo modo prædictis Concordiæ, & diſtributioni interfuerunt, nec illis conſenſerunt, etiamſi Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales fuerint, Eccleſias, & alia Beneficia poſſidentes, nec non Decimas, Primitias, & alio fructus in dicta Concordia expreſſos exigentes, valida, & efficacia eſſe, & per eos omnes inviolabiliter obſervari debere, illoſque ad illorum omnium obſervationem, & ſolutionem, omnibus viis, ac juris, & facti remediis cogi, & compelli poſſe, & debere decernimus: Abſolventes etiam, ſi opus fuerit tam ipſum Philippum Regem, quam quaſcumque ejus Miniſtros, nec non quaſeumque Eccleſiaſticas tam ſæculares,

res, quam regulares perſonas a quibuſvis cenſuris, & pœnis, ſi quas propter præmiſſa quomodolibet incurrerint, etiamſi in irregularitatem aliquam inciderint, ac Miſſas, & alia divina Officia interim, non tamen in contemptum clavium celebraverint, ſuper qua irregularitate hujuſmodi ſic per eos forſan quomodolibet incurſa, harum ſerie diſpenſamus, nec propterea fructus Eccleſiarum, & Beneficiorum obtentorum ſuos non feciſſe dici, aut cenſeri poſſe declaramus, ac ab eis omnem inhabilitatis maculam, ſive notam, ſi quam propter præmiſſa quomodolibet incurrerint, abolemus, eoſque in priſtinum, & eum, in quo ante præmiſſa quomodolibet, erant ſtatum, in omnibus, & per omnia reſtituimus, reponimus, & plenarie reintegramus, ac reſtitutos, repoſitos, & plenarie reintegratos per præſentes nunciamus.

Et in ea etiam Monaſteria, & Pia loca comprehendi declarat.

§.5. Cæterum ad obviandum litibus, & controverſiis, quæ inter perſonas eccleſiaſticas oriri poſſent, harum ſerie declaramus, ad contributionem ſolutionum hujuſmodi Concordiæ vigore faciendarum, Monaſteria, & alia Loca Pia, quocumque reſpectu, etiam eorumdem bonorum, quæ vulgo dicuntur *della Branza, & Crianza*, quæ videlicet pro uſu, & victu perſonarum eorumdem Monaſteriorum, & Piorum Locorum inſerviunt, teneri, & obligatos fore declaramus:

Clauſula.

§.6. Sicque in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices, & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, etiam Sacri Palatii Apoſtolici Auditores, etiam ejuſdem S. R. E. Cardinales, ubique judicari, & definiri debere, & irritum, ac inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Exequutores deſignati.

§.7. Et nihilominus Venerabili Fratri moderno, & dilectis filiis noſtro, & Apoſtolicæ Sedis apud dictum Philippum Regem nunc, & pro tempore exiſtenti Nuncio, & Commiſſario Generali Cruciatæ in Regnis prædictis, per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel alter eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dicti Philippi Regis, & ſingolarum perſonarum prædictarum fuerint requiſiti, ad exequutionem eorum omnium, quæ in dicta Coocordia continentur, procedant, & per eos, ad quos ſpectat, eamdem obſervari curent, & faciant: nec non eiſdem Nuncio, & Commiſſario generali injungimus, quod ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dicti Philippi Regis, & ſingularum perſonarum prædictarum fuerint requiſiti, ad exequutionem eorum omnium quæ in dicta Concordia continentur, procedant, & per eos, ad quos ſpectat, eamdem obſervari curent, & faciant, nec non eiſdem Nuncio, & Commiſſario Generali injungimus, quod ubi, & quoties ſuper repartitione, & aliis in dicta Concordia contentis, aliquas differentias exortas fuiſſe comperérint, illas abſque retardatione ſolutionis juxta repartitionem jam factam, & faciendam, judicio eorum æquabili, componant compoſitione, & terminent, juſtitiam partibus miniſtrando: Nos enim tam præmiſſa peragendi, quam quid quid ſuper præmiſſis ſtatuerint, omni, & quacumque appellatione remota, exequutioni debitæ demandandi: nec non Contradictores quoſlibet, & rebelles per opportuna juris, & facti remedia, ac demum per ſententias, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, appellatione poſtpoſita, compeſcendi, legitimiſque ſuper his habendis, ſervatis proceſſibus, ſententias, cenſuras, & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando, auxilium brachii ſecularis invocandi, plenam, & liberam facultatem concedimus.

Derogatio contrariorum

§.8. Non obſtan. fe. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non quibuſvis etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, legibus etiam municipalibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu proprio, & de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac aliàs quomodolibet, etiam iteratis vicibus conceſſis, approbatis, & innovatis: Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, harum ſerie, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque; nec non omnibus illis, quæ in dicta conceſſione primæ Decimæ hujuſmodi expreſſum eſt non obſtare; ſeu ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint, per literas apoſtolicas, non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Cardinales a ſolutione exempti.

§.9. Cæterum eoſdem S. R. E. Cardinales tantum, quibus penſiones annuæ ſuper fructibus Eccleſiarum Cathedralium, aut Metropolitanarum, & aliorum Beneficiorum Eccleſiaſticorum reſervatæ, ſeu ipſi fructus, vel eorum pars loco penſionum reſervati reperiuntur, a præmiſſa contributione, quoad ipſas penſiones, & reſervationes fructuum, volumus exemptos eſſe.

Tranſumptis danda fides.

§.10. Quodque præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii pu-

publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ ipſis originalibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 31. Octobr. 1614. An. X.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 31. Octobris 1614. Pont. noſtri Anno X. (a)

CCXXXIX.

Renovatio Conſtitutionum Clementis Papæ VIII. circa Officium duorum Aſſiſtentium Prioris generalis Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, una cum earum declarationibus.

De hoc Ordine habes etiam hic ſupra Conſtitut. CCXXXI. Paſtoralis *fol.* 150.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

PRoviſionis noſtræ debet provenire ſubſidio, ut jus ſuum unicuique conſervetur. Proinde nos tenorem quarumdam literarum in forma Brevis fel. record. Clementis Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri ſuper deputatione, ac Officio duorum Aſſiſtentium Prioris generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini pro tempore exiſtentium, confectarum in Secretaria noſtra, tunc ipſius Clementis Prædeceſſoris repertum, ex minuta originali de verbo ad verbum tranſcribi, & præſentibus annotari fecimus, pro eo quod hujuſmodi tenore dilecti filii Joannes Vincentius Spinula Genuenſis, ac Alphonſus Nunio de Andalucia dicti Ordinis profeſſores, & dilecti etiam filii Nicolai a Sancto Angelo ejuſdem Ordinis Prioris generalis Aſſiſtentes, ſe indigere nobis ſignificari fecerunt: qui quidem tenor talis eſt, videlicet.

Prior Generalis, & Aſſiſtentes Clementi literas petunt innovari.

Clementis VIII. Conſtitutio.

§. 1. Clemens Papa VIII., ad perpetuam rei memoriam. De proſpero Regularium Ordinum, & perſonarum ſtatu, & regimine, pro noſtri paſtoralis officii debito ſolicite cogitantes, ad ea libenter intendimus, per quæ recta, & felix, quam quærimus, gubernandi ratio inducatur.

Exordium d. Conſtitutionis Clem. VIII.

§. 2. Cum itaque ſacras religioſorum Domos in Eccleſia Dei, a Sanctis Patribus pie, ſancteque inſtitutas, quæ unius Superioris guberno ſubſunt, majores in via mandatorum Domini progreſſus facturas confidamus, quando eidem Superiori viri aliqui religionis zelo, morum exemplo, rerumque experientia præſtantes, ad guberni onus ſuſtinendum, conſiliarii adjungantur, & adjutores aſſiſtant. Nos, qui Religiones ipſas noſtris temporibus, reſtituta in his priſtinæ regularis diſciplinæ norma, & obſervantia, pietate, charitate, zelo, ſanctitate, aliiſque regularibus virtutibus fulgere maxime cupimus, id attente conſiderantes, & Ordinem Sancti Auguſtini Fratrum Eremitarum nuncupatum, quem in viſceribus gerimus charitatis, paterne reſpicientes, ipſius ſuperiori levamento fore ad ejus Ordinis, qui benedicente Domino quaſi ſecundus ager uberes fructus emittens, per univerſi chriſtiani Orbis partes copioſe diffuſus eſt, curam gerendam, & regiminis pondus ſuſtinendum, Ordini vero commodum, & utilitatem non modicam aliquorum Aſſiſtentium, præſtantium ſcilicet Religioſorum, operam allaturam judicavimus.

Inſtitutio duorum Aſſiſtentium Prioris generalis.

§. 3. His igitur, & aliis rationabilibus de cauſis, quas mature, ac diligenter perſcrutati ſumus, adducti, hac noſtra, quam perpetuo valere volumus, Conſtitutione decernimus, ut in ipſo Ordine Sancti Auguſtini duo ex ejuſdem Ordinis Patribus, Prioris generalis Aſſiſtentes nuncupandi, in perpetuum conſtitui, & deputari debeant, qui Aſſiſtentes (hac prima vice dumtaxat excepta, qua nos ipſi illos, ut infra, deputare volumus) in Capitulo generali ejuſdem Ordinis deputentur: eorum vero alter Citramontanus, alter Ultramontanus, ſed uterque in ſacra Theologia Magiſter, ac Sacerdos, & in quadrageſimo ſaltem ſuæ ætatis anno conſtitutus, vitæque innocentia, rerum uſu, ac doctrina maxime commendatus eſſe debeat, quorum conſilio Prior generalis, ut facilius, & accuratius univerſa Ordinis negocia, quæ ad ſuum pertinent officium, expedire poſſit, aſſidue uti debeat, ipſique Aſſiſtentes in decernendis Ordinis negociis perpetuo eidem aſſiſtant, illumque, quocumque ierit, comitentur, & aſſocient, & Generalis ipſe abſque eorum conſilio nihil decernere valeat.

Eorum electio ad quem ſpectet.

§. 4. Ipſorum Aſſiſtentium officium ad ſexennium tantum duret, quo finito alii duo ſimiles in Capitulo generali hujuſmodi, ut prædicitur, eligi debeant. Sed ſi intra ſexennium Aſſiſtentes prædicti, aut alter eorum deceſſerint, vel ipſorum officium per dimiſſionem, vel amiſſionem, aut aliàs quomodocumque vacare contigerit, tunc aliorum Aſſiſtentium, qui uſque ad tunc futurum generale Capitulum durent, in deficientium locum ſubrogatio, & electio ad Romanum Pontificem, Sedemque Apoſtolicam ſpectet, & reſervata exiſtant.

Sedi Apoſt. immediate ſint ſubjecti.

§. 5. Aſſiſtentes hujuſmodi eorum officio durante Sedi Apoſtolicæ immediate ſubiecti ſint.

De crimine ut inquirantur.

§. 6. Si vero interim crimen aliquod, quod abſit, commiſerint, propter quod eorum officio de jure privandi ſint, tunc proceſſus informativus contra illos a Priore generali, de licentia tamen Cardinalis Protectoris ipſius Ordinis, fieri, & ad Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem, Sedemque prædictam tranſmitti debeat, ad quos ejus cauſæ cognitio, & definitio pertineat. Exacto vero Aſſiſtentis officio,

(a) Eodem anno, ac die Paulus Pontifex aliam ejuſdem generis Concordiam inter Philippum III. Regem, & Clerum Caſtellæ, & Legionis ſuper altero ſubſidio quadringentorum, & viginti millium ducatorum ratam habuit; Conſtitutionem autem omiſimus, expreſſam quippe iiſdem verbis &c.

Digitized by Google

ficio, Priori generali immediate ſubjecti remaneant.

Quám auctoritatem habeant.

§. 7. Hi præterea Aſſiſtentes in omnibus prædicti Ordinis negociis votum habeant conſultivum. Priorque generalis pro illorum expeditione bis in hebdomada ipſis Aſſiſtentibus negocia hujuſmodi communicare, eorumque conſilium ſuper illis requirere debeat. In quibuſdam tamen gravioribus caſibus, veluti in Vicarii Generalis nominatione, Provincialium privatione, aut legum, Statutorum, & decretorum, quæ ad univerſum Ordinem ſpectent, promulgatione, in Commiſſariis Generalibus alicubi inſtituendis, Viſitatoribus Provinciarum deputandis, pœna triremium, & carceris ultra annum, aut exilii ultra biennium irroganda, aut vocis activæ, & paſſivæ privatione, aliiſque ſimilibus, ſi Aſſiſtentes prædicti fuerint concordes, & in voto contrario prædicti Generalis, tunc ſine retardatione exequutionis voti ipſius Prioris generalis ejus rei cognitio ad Sedem Apoſtolicam devolvatur: ſi vero contingat vota eſſe diverſa, tunc ea ſententia præferatur, quæ a Generali magis probabitur.

Et quam præcedentiam.

§. 8. Cæterum iidem Aſſiſtentes pro tempore, dum eo munere funguntur, in quibuſcumque locis, & actibus ejuſdem Ordinis locum habeant immediate, præſente Priore generali, ante omnes alios Priores Provinciales, & etiam Procuratorem Generalem Ordinis, abſente vero Priore generali, locum poſt ipſum Generalem Procuratorem, ſed ante omnes alios habere debeant. Finito vero officio habeant locum immediate poſt Aſſiſtentes pro tempore exiſtentes.

Quale ſtipendium.

§. 9. Utque pro ejus muneris qualitate congrue ſuſtentari poſſint, eiſdem Aſſiſtentibus, dum in officio fuerint, congrua ad eorum ſuſtentationem ſtipendia ex communibus Provinciarum, & Domorum ejuſdem Ordinis redditibus, per Cardinalem Protectorem, & Priorem generalem prædicti Ordinis decernenda, & ſtabilienda aſſignari debeant, & per eos exigi, & in eorum uſus, & utilitatem converti poſſint.

Electio Aſſiſtentium pro hac prima vice.

§. 10. Hac igitur prima vice dilectos filios Jacobum de Cortona, & Petrum Manriquez ejuſdem Ordinis profeſſores, & in ſacra Theologia Magiſtros, in prædicti Prioris generalis Aſſiſtentes, Jacobum nimirum nationis Citramontanæ, & Petrum Ultramontanæ, pro primo ſexennio, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium, conſtituimus, & deputamus.

Præceptum obſervandi ſupradicta.

§. 11. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis, & privationis vocis activæ, & paſſivæ, aliiſque arbitrii noſtri pœnis, moderno, & pro tempore exiſtenti dicti Ordinis Priori Generali, ac univerſis, & ſingulis aliis Superioribus, & Religioſis, ut præſentes literas, & in eis contenta quæcumque obſervent, & ab omnibus, ad quos ſpectat, obſervari curent, & faciant, nec a quoquam moleſtari patiantur tam prædictos a nobis electos, quam pro tempore futuros Aſſiſtentes hujuſmodi, ſed illos eorum officio fungi, ac omnibus, & ſingulis præmiſſis pacifice frui, & gaudere permittant, & faciant.

Derogatio contrariorum.

§. 15. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel ſpecialibus, Conſtitutionibus, & ordinationibus, dictique Ordinis, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis eidem Ordini, Priori Generali, & aliis Superioribus, & perſonis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, approbatis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub Annulo Piſcatoris die 5. Junii, milleſimo quingenteſimo nonageſimo tertio Pontificatus noſtri Anno Secundo.

Conſtitutio innovatur.

§. 13. Cæterum, ut earumdem literarum tenor ſic inſertus omnimodam rei, ſeu facti certitudinem faciat, apoſtolica auctoritate decernimus, ut illud idem robur, eamdemq; vim, & eumdem vigorem dictus tenor in omnibus, & per omnia habeat, quem haberent literæ originales prædictæ, ac eadem prorſus eidem tenori fides adhibeatur quandocumque, & ubicumque in judicio, ſive alibi, fuerit exhibitus, vel oſtenſus, ac illi pariter ſtetur, ſicut eiſdem literis originalibus ſtaretur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Per hoc autem nullum jus cuiquam de novo acquiri volumus, ſed antiquum tantummodo conſervari.

Dat. die 17. Nov. 1614. An. X.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 17. Novembris, milleſimo ſexcenteſimo decimoquarto, Pont. Noſtro Anno Decimo.

Sequitur Innovatio alterius Conſtitutionis Clementis VIII.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

PRoviſionis noſtræ debet provenire ſubſidio, ut jus ſuum unicuique conſervetur. Proinde nos tenorem quarumdam literarum in forma Brevis fel. rec. Clementis Papa VIII. Prædeceſſoris noſtri ſuper deputatione, ac officio duorum Aſſiſtentium Prioris Generalis Ordinis Frat. Eremitarum S. Auguſtini pro tempore exiſtentium confectarum, in Secretaria noſtra, tunc ipſius Clementis Prædeceſſoris repertum, ex minuta originali de verbo ad verbum traſcribi, & præſentibus annotari fecimus, pro eo quod hujuſmodi tenore Dilecti filii Joannes Vincentius Spinula Genuenſis, ac Alphonſus Nunio de Andalucia dicti Ordinis profeſſores, & dilecti filii Nicolai a ſancto Angelo ejuſdem Ordinis Prioris Generalis Aſſiſtentes, ſe indigere nobis ſignificari fecerunt, qui quidem tenor talis eſt, videlicet.

Prioris Generalis, & Aſſiſtentium preces.

Clementis VIII. literæ.

Clemens Papa Octavus, Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

§. 14. Quæ a nobis aliàs provide ſtatuta, & or-

& ordinata ſunt, firmiter perpetuo obſervari cupientes, ea, cum opus eſt, confirmamus, & innovamus, prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire. Cum itaque aliàs pro feliciori regimine Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini, decreverimus, ut in ipſo Ordine S. Auguſtini duo ex ejuſdem Ordinis Patribus in Prioris Generalis Aſſiſtentes nuncupandi in perpetuum conſtitui, & deputari deberent, qui &c. *Omittitur reſiduum relationis quia ipſa Bulla eſt quæ præcedit ſup.* §. 1., *& ſeqq.*

Refertur præcedens Conſtitutio.

§.15. Cum autem Capitulum generale prædicti Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, in proxime futuro Feſto Penteceoſtes Romę Deo favente celebrandum ſit; Nos præmiſſa omnia juxta ordinationem noſtram hujuſmodi tam in prædicto Capitulo, quam deinceps in perpetuum, obſervanda eſſe cenſentes, literarumque prædictarũ tenorem, ac ſi ad verbum insereretur, pręſentibus pro expreſſo habẽtes, Moto proprio, & ex certa ſcientia, ac mera deliberatione noſtra, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, prædictas literas, ac omnia in illis contenta de novo, quatenus opus ſit, perpetuo confirmamus, approbamus, & innovamus, ac juxta illarum ſeriem, & tenorem in prædicto futuro, & aliis Capitulis generalibus prædictos duos Aſſiſtentes, alterum ex Citramontana, & alterum ex Ultramontana natione eligi, & deputari, aliaque præmiſſa in omnibus, & per omnia obſervari, & exequutioni demandari ſtatuimus, & ordinamus. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ Præſidenti, ac Definitoribus, & Fratribus vocalibus ejuſdem Capituli generalis, cæteriſque ad quos ſpectat, & in futurum ſpectabit, ut præmiſſa omnia obſervent, & obſervari curent, & faciant.

Cujus omnimoda exequutio præcipitur.

§. 16. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, ac omnibus illis, quæ in prædictis literis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Quibuſcumque non obſtantibus.

Datum Anconæ ſub Annulo Piſcatoris die 27. Aprilis 1598. Pontificatus Noſtri Anno Septimo.

§. 17. Cæterum, ut earumdem literarum tenor ſic inſertus, omnimodam rei, ſeu facti certitudinem faciat, Apoſtolica auctoritate decernimus, ut illud idem robur, eamdemque vim, & eumdem vigorem, dictus tenor in omnibus, & per omnia habeat, quem haberent literæ originales prædictæ, ac eadem prorſus eidem tenori fides adhibeatur, quandocumque, & ubicumque, in judicio, ſive alibi, ubi fuerit exhibitus, vel oſtenſus, ac illi pariter ſtetur, ſicut eiſdem literis originalibus ſtaretur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Per hoc autem nullum jus cuiquam de novo acquiri volumus, ſed antiquum tantummodo conſervari.

Paulus prædictas Clementis literas renovat.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 27. Novembris 1614. Pont. Noſtri Anno Decimo.

Dat. die 27. Nov. 1614. An. X.

Opportunum duxi hic ſubinſerere, quæ circa prædictam primam Clementis VIII. Conſtitutionem Cardinalis Ordinis Protector conſulto eodem Pontifice declaravit.

Antonius tituli Sancti Stephani Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyter Cardinalis Sancti [?] *nuncupatus, ac totius Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini Protector. Dilectis nobis in Chriſto Patribus, Magiſtro Andreæ Fivizanio Priori Generali, Procuratori totius Ordinis, Provincialibus, Definitoribus, Prioribuſque localibus, ac cæteris omnibus ejuſdem Ordinis Fratribus, ſalutem &c.*

§.16. Cum alias menſibus proxime elapſis, Sanctiſſimus Dominus Noſter Clemens Papa VIII. pro bono regimine, ac faciliori totius Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini guberuio, per Breve Apoſtolicum duos viros probos, ac experientia præſtantes dilectos Patres, videlicet Magiſtrum Jacobum Cortonenſem Italum, & Magiſtrum Petrum Manriquez Hiſpanum, Reverendo Patri Priori Generali adjunxerit, & in Aſſiſtentes deputaverit, quorum conſilio, & voto Prior ipſe generalis univerſa Ordinis negocia, quæ ad ſuum pertinent officium, accuratius expedire poſſet, & valeret, cum auctoritate, ſtipendio, & præeminentia quadam, de quibus in dicto Brevi ſub Annulo Piſcatoris confecto die quinta Julii 1593. latiùs continetur, ad quod &c.

Cardinalis Sanctus Protector Ordinis refert præcedentes Clementis VIII. Conſtitutiones.

§.17. Cum ſit etiam, quod eo publicato, circa nonnulla in dicto Brevi contenta, quæ non modicam perturbationem in toto Ordine generari poſſe videbantur, dubitari contigerit, quæ tum ipſi perſpeximus, tum ab aliis admoniti fuimus.

Et etiam nonnulla dubia ſuper exorta.

§.18. Et propterea ad tollendas omnes dubitationes, menteſque, ac animos nonnullorum ſedandos, præfatum Sanctiſſimum Dominum Noſtrum conſulendum duximus, ut voluntatem ſuam Nobis in omnibus patefaceret. Qui ſpecialiter in infraſcriptis Nobis vivæ vocis oraculo mentem ſuam declaravit, & expreſſit, numquam ſuæ intentionis fuiſſe, nec eſſe quoad præcedentiam dictorum Aſſiſtentium, qui de præſenti ſunt, & inpoſterum erunt, finito eorum officio poſt ſexennium, velle in aliquo præjudicare Priori Generali ipſius officio functo, vel dimiſſo, vel abſoluto ab eo, nec Generali Procuratori totius Ordinis, dum fuerit in actu ſuæ procurationis, minuſque Provincialibus actu exiſtentibus in ſua Provincia, nec Definitoribus in Definitorio ipſo actu permanentibus, nec etiam Prioribus localibus Conventuum generalium in ſuo Conventu actus Priorales exercentibus, Sed illam clauſulam ibi: Finito autem officio &c, quoad locum, quem habituri ſunt inter fratres dicti Aſſiſtentes, ita intelligendam eſſe, ut poſt ſexennium, finito eorum officio, præfati Aſſiſtentes præcedere debeant omnes, & quoſcumque fra-

Deinde conſulto prius Pontifice declarat primum dubium circa præcedentiam aſſiſtentium prædictorum.

fratres, cujuſcumque ſint gradus, ordinis, dignitatis, honoris, & conditionis, exceptis ſupradictis, Priore Generali ab ejus officio abſoluto, Procuratore totius Ordinis ſuum officium acto exercente, Provincialibus in ſua Provincia cum effectu exiſtentibus, Definitoribus actu in ipſo Definitorio permanentibus, ac Prioribus localibus Conventuum generalium Priorales actus in ſuo Conventu pertractantibus. Qui omnes in occurrenti caſu dictos Aſſiſtentes, eorum officio finito, præcedere debeant, & non aliter. In cæteris omnibus dicto Brevi in ſuo robore inviolabiliter permanente.

Et ſecundum circa eorum ſtipendium.

§. 19. Quo vero ad ſtipendia præfatis Aſſiſtentibus pro eorum congrua ſuſtentatione ex communibus totius Ordinis redditibus aſſignanda, & in ipſorum uſus convertenda, idem Sanctiſſimus Dominus Noſter declaravit, ſuæ intentionis pariter fuiſſe, & eſſe, ne detur locus proprietati, & ad hujuſmodi ſuſpicionem penitus tollendam, per eoſdem Aſſiſtentes, ea lege, & hac conditione dicta ſtipendia exigi poſſe, ac in ſuos uſus, utilitatemque dicto ſexennio durante converti, dummodo eorum officio finito in Capitulo generali de habitis, & receptis, expenſiſque per eos factis fidelem computum reddant, cum reliquorum ſatisfactione, & effectuali conſignatione eorum, quæ ſupererunt, quæve non expenſa, vel male erogata apparebunt, ad quæ omnia peragenda volui, eoſdem omnino teneri, & obligatos eſſe.

Et hujuſmodi declarationes ſervari præcepit.

§. 20. Hanc igitur Sanctiſſimi Domini Noſtri voluntatem, declarationem, intentionem, ac mentis ipſius atteſtationem, ne de cætero ſuper his dubitari contingat, vobis omnibus notum fieri cupientes, has noſtras patentes literas manu noſtra ſignatas, & ſigillo parvo munitas, vobis exarandas, ſcribendaſque curavimus. Vobis omnibus auctoritate noſtri officii, immo verius Sanctiſſimi Domini Noſtri vivæ vocis oraculo Nobis facto, diſtrictius præcipiendo, ut prædicta omnia obſervetis, ac inviolabiliter a cæteris omnibus obſervari mandetis, atque curetis. Valete in Domino.

Datum Romæ in Palatio noſtræ ſolitæ Reſidentiæ, 5. Idus Novembris Anno Domini 1593.

Decretum Capituli Generalis Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini, Recineti Anno Domini 1602. Præſidente Illuſtriſs. ac Reverendiſs. D.D. Octavio S. R. E. Cardinali Bandino celebrati, circa officium duorum Aſſiſtentium.

Capitulum Generale circa Officium Aſſiſtentiū decrevit, ut hic.

§. 21. NE dignitatis memoria poſt officii functionem ſordeſcat, viſis literis Illuſtriſs. ac Reverendiſs. Domini D. Antonii Cardinalis Sauli Ordinis noſtri Protectoris, ad Illuſtriſs. ac Reverendiſs. Dominum D. Octavium Cardinalem Bandinum, ſub 23. Aprilis hujus anni, declaratur, quod tam Reverendiſs. Pater totius Ordinis Vicarius Generalis Apoſtolicus, quam Reverendi Patres Aſſiſtentes, poſt abdicationem officiorum, Jus habeant ferendi ſuffragium in Comitiis generalibus, & loco poſt electos potiantur. Quod perpetuis temporibus ſervandum decernitur. Nova autem Patrum Aſſiſtentium electio ad Definitorium generale pertineat.

CCXL.

Clero Sæculari Civitatis, totiuſque Regni Novæ Hiſpaniæ in Indiis ubique competit præcedentia ſuper Clerum Regularem, etiam in propriis Eccleſiis, & Conventibus quorumcumque Regularium.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Ven. Fratri Archiepiſcopo Mexican.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ven. Frater ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

In Regno Mexicano Regulares præcedentiam ſibi arrogant ſuper Clerum ſecularem.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Decanus, Capitulum, & Canonici Eccleſiæ Mexicanæ, quod in Civitate Mexicana in novo Hiſpaniæ Regno in Indiis, nonnulli Monachi, & alii Regulares etiam Ordinum Mendicantium prætendunt, Clerum Sæcularem in publicis proceſſionibus præcedere.

Decretum, de quo in Rubrica.

§. 2. Nos pro noſtri Paſtoralis Officii debito utriuſque Cleri Sæcularis, & Regularis quieti conſulere, & omnium controverſiarum occaſionem inter eos, quantum cum Domino poſſumus, removere cupientes, ſupplicationibus Decani, Capituli, & Canonicorum prædictorum Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium ſuper Sacris Ritibus, & Cœremoniis deputatorum conſilio Fraternitati tuæ per præſentes committimus, & mandamus, ut in Civitate Mexicana, & toto Regno Novæ Hiſpaniæ in Indiis, Regulares tam Monachos, quam Fratres quorumcumque Ordinum, etiam Mendicantium in proceſſionibus, & aliis publicis actibus non debere Clerum Sæcularem præcedere, neque cum eis mixtim incedere, ſed Clerum Sæcularem prædictum in omnibus locis, etiam in propriis Eccleſiis, & Conventibus Monachorum, & Fratrum, aliorumque Regularium quorumcumque præferendum eſſe, & præcedere debere: etiamſi aliquando ex ſæcularium indulgentia, aut humanitate, ſeu alia forſan de cauſa ſecus factum fuerit, & quamcumque contrariam conſuetudinem tamquam abuſum corrigendam eſſe, & ubique locorum in partibus prædictis obſervari debere, prout generaliter in univerſali Eccleſia juxta diſpoſitionem libri Cœremonialis ſervatur, & ſpecialiter ſervari mandatum fuit a fel. rec. Clemente Papa VIII. Prædeceſſore noſtro in Regnis Caſtellæ, & Legionis.

Clauſula.

§. 3. Sicque, & non aliter per quoſcumq; Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & ſubla-

ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate noſtra decernas, & declares.

Archiepiſcopo Mexicano ejuſdem Decreti execqutio demandatur.

§.4. Ac contradictores quoslibet, & rebelles, nec non Decreto, & declarationi per te vigore præſentium ſcien. non parentes, cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis fuerint, per cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita cogas, & compellas, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis, ſuper quo Tibi plenam, liberam, & amplam facultatem, eadem auctoritate, tenore præſentium, concedimus, & impertimur.

Obſtantibus derogatur.

§.5. Non obſtantibus fæ: re; Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad Judicium non trahatur, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, necnon Ordinum prædictorũ etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis apoſtolicis, illis, eorumque ſuperioribus, & perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides danda tranſumptis.

§.6. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique habeatur, quæ preſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 1. Dec. 1614. An. X.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die prima Decembris 1614. Pontificatus noſtri Anno X.

CCXLI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio Decreti Concilii Conſtantienſis contra aſſerentes, licere inferre manus Tyrannis.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a materia ipſa deſumptum.

Cura dominici gregis per abundantiam divinæ gratiæ humilitati noſtræ commiſſa impigre nos ſemper, & his præcipue calamitoſis temporibus invigilare cogit, ut paſtorali ſolicitudine diabolicæ verſutiæ conatus deſtruantur, & ii maxime, quibus ſub ipſo boni, ſeu liciti operis titulo incautos fallit, vel eos, qui ſunt intrinſecus lupi rapaces, ovium veſtimentis prætexit, ſalutemque Principum, unde publica tranquillitas pendet in diſcrimen vocare molitur; Adverſus quam rerum perniciem, etſi Eccleſiaſticis decretis ſatis proviſum eſt: tamen quoniam temporum conditio, & rei gravitas poſtulant, noſtraque in catholicos Principes paterna charitas requirit, ut quorum ſalutem ſinceris deſideramus affectibus, & a Domino inceſſanter expoſcimus, eorum ſecuritati, quantum in Domino poſſumus, conſulamus, amplius providendum duximus.

Concilii Conſtantienſis Decretum contra manus inicientes in Tyrannos refert.

§.1. Itaque, ut eorum nefarium, & execrandum ſcelus, qui impias manus Principum perſonis admovere, aut contra eorum ſalutem quomodolibet attentare diabolica præſumptione non verentur, ab Eccleſia Catholica, quantum ex alto conceditur, ablegetur, & omnis aditus fraudibus, & veſanis erroribus præcludatur; Concilij Conſtantienſis declarationem, decretum, ac definitionem circa doctrinam de nece tyranni editam tenoris hujuſmodi; Præcipua ſolicitudine volens hæc Sacroſancta Synodus ad extirpationem errorum, & hæreſum in diverſis mundi partibus invaleſcentium providere, ſicut tenetur, & ad hoc collecta eſt; nuper accepit, quod nonnullæ aſſertiones erroneæ in fide, & bonis moribus, ac multipliciter ſcandaloſæ, totiuſque Reipublicæ ſtatum, & ordinem ſubvertere molientes, dogmatizatæ ſunt, inter quas hæc aſſertio delata eſt: Quilibet tyrannus poteſt, & debet licite, & meritorie occidi per quemcumque vaſſallum ſuum, vel ſubditum, etiam per clanculares inſidias, & ſubtiles blanditias, vel adulationes, non obſtante quocumque præſtito juramento, ſeu confœderatione factis cum eo, non expectata ſententia, vel mandato Judicis cujuſcumque. Adverſus hunc errorem ſatagens hæc Sancta Synodus inſurgere, & ipſum funditus tollere, præhabita deliberatione matura, declarat, decernit, & definit, hujuſmodi doctrinam erroneam eſſe in fide, & in moribus, ipſamque tanquam hæreticam, ſcandaloſam, & ad fraudes, deceptiones, mendacia, proditiones, perjuria vias dantem, reprobat, & condemnat. Declarat inſuper, decernit, & definit, quod pertinaciter doctrinam hanc pernicioſiſſimam aſſerentes ſunt hæretici, & tanquam tales juxta canonicas ſanctiones puniendi.

Atque confirmat.

§.2. Nos matura deliberatione præhabita, hac noſtra perpetua conſtitutione apoſtolica auctoritate innovamus, & quatenus opus ſit, approbamus, & confirmamus. Si quis autem diabolico auſu contrarium attentare præſumpſerit, eo ipſo anathemate innodatus exiſtat.

Præſentium publicatio Romæ facta ſingulos afficiat.

§.3. Volumus autem, ut hæc noſtra Conſtitutio ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & in Acie Campi Floræ Urbis

Urbis affixa, ita omnes afficiat, ac ſi unicuique perſonaliter intimata fuiſſet.

Dat. die 24. Januar. 1615. An. X. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 24. Januarii 1615. Pontificatus noſtri Anno X.

CCXLII.

Prohibitio de pecuniis Montium Pietatis Status Eccleſiaſtici, ad alium, quam ab eorum erectione deſtinatum uſum, abſque Sedis Apoſtolicæ licentia, quoquo modo diſponendi.

Hujuſmodi Montium inſtitutiones licitas probavit Leo X. in Conſtitut. XII. Inter. *Tom. III. Part. III. fol.* 408. *Et eorum Adminiſtrationis rationem Ordinariis locorum reddendam eſſe cenſuit Concilium Tridentinum ſeſſ. 25. cap. 9. De Monte autem in Urbe conſtituto attende Gregorii XIII. Conſtit. CLXXII.* Inter. *Tom. IV. Par. IV. fol. 76.*

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. ONeroſa paſtoralis officii cura, meritis licet imparibus, nobis ex alto commiſſa poſtulat, ut bonorum quorumcumque miſerabilium perſonarum ſubventioni deſtinatorum, conſervationi conſulamus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Cauſa hujus prohibitionis. §. 1. Cum itaque, ſicut accepimus, pecuniæ Montium Pietatis nuncupatorum Status noſtri Eccleſiaſtici ad uſus pauperum mutuo dandæ in alios uſus avertantur, & in dies minuantur;

Prohibitio pecuniis Montium Pietatis, in alios quam ab eorum erectione deſtinatum uſum convertendi. §. 2. Nos huic malo opportuno remedio, quantum cum Domino poſſumus, providere volentes, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac mera deliberatione noſtris, univerſis, & ſingulis Montium Pietatis hujuſmodi Præſidentibus, Protectoribus, Defenſoribus, Adminiſtratoribus, Deputatis, & Officialibus quibuſcumque, nec non Communitatibus, Univerſitatibus, & earum etiam Officialibus quarumcumque Civitatum, Terrarum, & locorum Status noſtri Eccleſiaſtici, quacumque dignitate fulgentibus, etiamſi Epiſcopi, Archiepiſcopi, Patriarchæ, aut S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legati exiſtant, ne de pecuniis ad dd. Montes quomodolibet ſpectan., & pertinen., ac tam pro ſorte principali a principio illis aſſignatis, quam pro dictæ ſortis augmento poſtea acquiſitis, in alios quam pauperum uſus, juxta modum, & formam in erectione dictorum Montium præſcriptam, abſque noſtra, & Sedis Apoſtolicæ licentia, ſub quovis prætextu, vel quæſito colore, & cum obligatione intra quodcumque breve tempus reſtituendi, diſponere præſumant, tenore præſentium prohibemus.

Contravenientium pœ- §. 3. Quod ſi quis contra hanc noſtram prohibitionem venire præſumpſerit, Cardinales quidem, Patriarchæ, Archiepiſcopi, Epiſcopi, ſuſpenſionis, aliæ vero inferiores perſonæ excommunicationis ſententiam eo ipſo incurrant, a qua nonniſi a Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo, abſolvi poſſint.

Derogatio contrariorum. §. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque in contrarium facien. quibuſcumque.

Fides tranſumptorum. §. 5. Volumus autem, quod præſentis prohibitionis copia, in loco publico Montium Pietatis hujuſmodi, quod ab omnibus legi poſſit, continuo affixa remaneat.

Dat. die 5. Februar. 1615. An. X. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 5. Februarii 1615. Anno Decimo.

CCXLIII.

Quæ ſervare debeant Clerici Regulares Congreg. S. Pauli Decollati in admittendis Novitiis ad habitum, & profeſſionem Religionis.

Congregationem iſtam omnium primus approbavit Clem. VII. in Conſtitut. XLV. Vota. *Tom. IV. Par. I. fol. 103. Deinde confirmavit Paulus III. Conſtit. V.* Dudum *eodem Tomo fol. 122. Quæ juriſdictio, & facultates habent Conſervatores dd. Congregationis vide Conſtit. X. Julii III.* Ad hoc *eodem Tomo fol. 275. Quo vero ad receptionem, & educationem Novitiorum, attende etiam Conſtitut. CXII. Sixti V.* Cum de omnibus. *Tom. IV. Par. IV. fol. 370. Et Conſtitut. V. Greg. XIV.* Circumſpecta. *Tom. V. Par. I. fol. 252. Nec non Conſtit. CCLXVIII. Clemen. VIII.* In ſuprema. *Tom. V. Par. II. fol. 409.*

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Sixtus V. formam recipiendi Novitios ad Religionem præſcripſit. §. 1. ALias fel. record. Sixtus Papa V. Prædeceſſor noſter modum, & formam admittendi Novitios ad habitum, & profeſſionem regularem præſcribens, & antea deſuper editam ſuam Conſtitutionem moderans inter alia conceſſit, ut in qualibet Provincia ſaltem duo, vel ſi commode fieri poſſet, tria, aut plura Monaſteria, ſeu Domus Regulares deputarentur, quarum, ſeu quorum ſuperiores infra annum ſaltem, ad inquiſitionem ſuper Novitiis facien., & ad ipſos religioſos juxta formam ejus prioris Conſtitutionis recipiendus, & alia in eadem Conſtitutione contenta peragenda inſimul congregarentur, prout in ejuſdem Sixti Prędeceſſoris ſub plumbo deſuper expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Cujus Pontificis menti ſatisneri videtur, ex inquiſitione, quam iſta Clericorum Congregatio facit, le- §. 2. Cum autem, ſicut dilecti filii Præpoſitus Generalis, & Clerici regulares Congregationis Clericorum Regularium Sancti Pauli Decollati Nobis nuper exponi fecerunt, ipſi Novitios ad habitum, & profeſſionem prædictos juxta literarum prædictarum tenorem, nonniſi magno cum in-

Digitized by Google

cundum ſuum inſtitutum, auctoritate Ap. confirmatum.

commodo propter nimiam eorum Domorum regularium a ſe invicem diſtantiam, recipere non poſſint, in regularibus vero eorum inſtitutis Apoſtolica auctoritate confirmatis caveatur expreſſe, ne Novitii in Congregatione prædicta ad habitum, & profeſſionem abſque conſenſu, & voto dicti Præpoſiti generalis, & quatuor Aſſiſtentium recipi poſſint, indeque piæ dicti Sixti Prædeceſſoris circa præmiſſa Conſtitutioni ſatis proſpectum eſſe videatur.

Ipſa ergo Congregatio Pontifici ſupplicat pro opportuna proviſione.

§. 3. Nobis propterea Præpoſitus, & Clerici prædicti humiliter ſupplicari fecerunt, quatenus ſibi in præmiſſis, ut infra indulgere, aliaſque deſuper opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Qui eidem Congregationi indulget, Novitios, de voto Præpoſiti generalis, & quatuor Aſſiſtentium ad habitum, & religionem admittat, ſervata in reliquis forma d. Bullæ Sixti V.

§. 4. Nos igitur Præpoſitum, & Clericos prædictos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negociis Regularium præpoſitorum conſilio; Quod de cætero perpetuis futuris temporibus in prædicta Congregatione Novitii ad habitum, & profeſſionem regulares ejuſdem Congregationis, cum conſenſu, & voto illius Præpoſiti generalis, & quatuor Aſſiſtentium prædictorum, ſervata in reliquis prædictarum literarum forma, recipi, & admitti libere, & licite, ac valide poſſint, & valeant, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, concedimus, & indulgemus.

Contrariiſque derogat.

§. 5. Non obſtantibus literis prædictis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictę Congregationis, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 21. Febr. 1615. An. X.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 21. Febr. 1615. Pont. Noſtri Anno Decimo.

CCXLIV.

Inſtitutio Studii generalis, in Collegio per Theodorum Epiſcopum Paderbonen., & Sacri Imperii Principem, ad catholicæ fidei, ac bonarum artium profectum in Civitate Paderbonen. erecto, ſub regimine Societatis Jeſu, cum privilegiorum, & gratiarum elargitione.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Ex Studiorum Univerſitatibus quæ bona proficiſcantur

IN ſupereminenti Apoſtolicæ Sedis ſpecula, meritis licet imparibus, diſponente Domino conſtituti, & intra mentis noſtræ arcana revolventes, quantum ex literarum ſtudiis Catholica fidea augeatur, divini nominis cultus protendatur, veritas agnoſcatur, ac juſtitia colatur, ad ea, per quæ literarum ſtudia hujuſmodi ubilibet excitentur, & humiles perſonæ eis incumbere deſiderantes id efficere poſſint, libenter intendimus, & in iis noſtræ ſolicitudinis partes propenſius impertimur, prout pia eccleſiaſticorum Prælatorum vota expoſcunt, Noſque locorum qualitate penſata in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Theodorus Epiſc. Paderbonen. Collegium Societatis Jeſu, Paderbonæ erigit, redditibuſque competentibus dotavit.

§. 1. Sane nomine Venerabilis Fratris Theodori Epiſcopi Paderbonen. Sacri Romani Imperii Principis, Nobis nuper expoſitum fuit, quod ipſe a viginti annis, vel circa, ut adoleſcentes ſuæ Civitatis Paderbonen. in bonis literis, moribus, & ſincera pietate inſtituerentur, & Populus ſibi commiſſus per frequentiam Sacramentorum Pœnitentiæ, & Euchariſtiæ, nec non Concionum, lectionum, & ſacrificiorum in ſpiritualibus promoveretur, in eadem Civitate unum Collegium Societatis Jeſu, in quo humaniores literæ docerentur, per tunc exiſtentem Præpoſitum Generalem dictæ Societatis, in vim privilegiorum ſibi ab Apoſtolica Sede conceſſorum erigi, & inſtitui curavit, illudque opportuno ædificio conſtrui fecit, & competentibus redditibus annuis dotavit.

Et in d. Collegio, Univerſitatem Studii generalis, Theologiæ, Philoſophiæ, &c. inſtitui petit.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Theodorus Epiſcopus provide conſideret tam in ſuo, quam vicinis Epiſcopatibus magnam penuriam Parochorum, qui literas ſciant, ut Populum erudire, & ſe ſe hæreticis, eorumque falſis, & erroneis opinionibus opponere, ac etiam eorum, qui cum dignitate Clero ſeculari, Civitatibus, Oppidis, & locis, ac etiam Abbatiis, & Monaſteriis præfici poſſint, exiſtere, & Academias Catholicas quinque aut ſex dierum itinere diſtare, e contra vere propinqua eſſe Gymnaſia hæreticorum, in quibus omnia ſtudia ad hæreſes, & falſa dogmata propaganda diriguntur, ac ſapientia hujus ſeculi gubernantur, & ad ea meliora ſępe ingenia cum magno ſpiritualium, & temporalium rerum damno proficiſcuntur, & in tota veteri Saxonia nullam adeſſe Academiam catholicam, & propterea, ut religionem Catholicam, quæ in locis ſibi ſubjectis, & vicinis Epiſcopatibus viget, conſervet, & ubi collapſa eſt, hac potiſſima ratione reſtituat, ac ſuos ſubditos, & vicinos quam plurimos ad literarum ſtudia, & navandi bonis literis operam excitet, Univerſitatum ſtudii generalis, in qua duæ facultates Theologia, & Philoſophia, cum ſcholis linguæ Latinæ, Græcæ, & Hebrææ, ſub cura tamen, regimine, & adminiſtratione dictæ Societatis Præpoſiti generalis, & Clericorum ejus, ſeu perſonæ a dicto Præpoſito generali deputandæ, doceantur, ſeu legantur, ſufficientibus redditibus per eum dotandam, ac competen. habitatione, aliiſque rebus neceſſariis ei providendum, per nos erigi, & inſtitui ſummopere deſideret, Nobis idcirco

Digitized by Google

eo humiliter ſupplicari fecit, quatenus ſubditorum ſuorum ſaluti, & commodo conſulendo, in dicta Civitate, ac ædibus ipſius Collegii, Univerſitatem, in qua Societatis prædictæ Religioſi Theologiam, Philoſophiam, & ingenuas artes prædictas publice profiterentur, & juvenes quoſcumque docerent, apoſtolica auctoritate perpetuo erigere, & inſtituere, aliàſque in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Paulus inſtituit.

§. 3. Nos igitur Theodorum Epiſcopum a quibuſvis, &c. cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ex nunc, prout poſtquam dictus Theodorus Epiſcopus ſufficientes redditus ad infraſcripta de ſuo attribuerit, & de rebus neceſſariis providerit, in Civitate prædicta, ac ædibus dicti Collegii, ubi nunc ſcholæ ſunt, ſeu forſan in ampliorem formam conſtruentur, Univerſitatem ſtudii generalis, in qua Religioſi dictæ Societatis Theologiam, nec non Philoſophiam tam ſcholaſticam, quam poſitivam, naturalem, ac moralem, linguas Latinam, Græcam, & Hebræam, aliaſque ingenuas artes prædictas publice profiteantur, ac juvenes quoſcumque doceant, ad inſtar aliarum Univerſitatum ſtudiorum generalium tam in Tranſalpinis Provinciis, & Regnis, quam aliàs ubilibet erectarum, apoſtolica auctoritate prædicta tenore præſentium perpetuo erigimus, & inſtituimus, ſine tamen alicujus præjudicio.

Regiminique Societatis Jeſu ſupponit.

§. 4. Ipſamque Univerſitatem, & Studium generale, ſic erectum, & inſtitutum, curæ, regimini, & adminiſtrationi dictæ Societatis, & illius Præpoſiti generalis, ſeu ab eo deputandi, qui totius Univerſitatis Rector exiſtat, prædicta auctoritate, etiam perpetuo ſupponimus, & ſubmittimus.

Privilegiiſque & gratiis Studiorum hujuſmodi, d. Collegium ejuſque perſonas exornat.

§. 5. Ac eidem Univerſitati, illiuſque Rectori, Magiſtris, Scholaſticis, aliiſque prædictis univerſis, & ſingulis, ut omnibus, & quibuſcumque privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, favoribus, gratiis, prærogativis, honoribus, & præheminentiis, hujuſmodi Univerſitatibus, illarumque pro tempore exiſtentibus Rectoribus, Magiſtris, Lectoribus, Doctoribus, Præceptoribus, Scholaſticis, Procuratoribus, Bidellis, Nunciis, Officialibus, Miniſtris, & aliis perſonis, in genere, vel in ſpecie tam prædicta, quam Imperiali, Regia, aut Ducali auctoritatibus, & aliàs pro tempore quomodolibet conceſſis, non ſolum ad eorum inſtar, ſed pariſormiter, ac æque principaliter in omnibus, & per omnia, uti, potiri, & gaudere.

Rectori illius facultatem promovendi ad gradus concedit.

§. 6. Et inſuper Rectori ejuſdem Univerſitatis, & Collegii pro tempore exiſtenti, ut illos, quos in ipſa erecta Univerſitate, vel etiam alibi in alia quavis catholica per debitum tempus ſtuduiſſe, ac ſcientiæ, & moribus idoneos eſſe repererit, in prædictis facultatibus artium, & Theologiæ, ad Baccalaureatus, etiam formati, Licentiaturæ, Laureæ, ac Doctoratus, nec non Magiſterii gradus (ſervata in omnibus forma decretorum Viennen., & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus) & aliàs juxta Univerſitatum aliorum Studiorum generalium conſuetudines, & erectæ Univerſitatis Statuta promovere, & ipſorum graduum ſolita inſignia eis exhibere.

Promotis autem privilegia, & facultates in aliis hujuſmodi Studiis promotis competentes elargitur.

§. 7. Utque ad dictos gradus ſic per illum promoti, poſtea publice, & privatim, etiam in omnibus aliis Univerſitatibus Studiorum generalium facultates prædictas interpretari, & alios docere, & de eis diſputare, gradus, ſeu gradibus hujuſmodi convenien. actus exercere, ac omnibus privilegiis, gratiis, favoribus, prærogativis, & indultis, quibus alii in prædictis, ſeu aliis Univerſitatibus, & alibi juxta illarum Conſtitutiones, & mores, ad grados prædictos promoti de jure, vel conſuetudine utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt in futurum, in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi gradus ipſos in Univerſitatibus hujuſmodi juxta illarum mores, & conſuetudines rite ſuſcepiſſent, uti, potiri, & gaudere,

Præpoſito generali Societatis Jeſu, ſtatuta pro dicti Collegii regimine condendi, Officialeſque, & Miniſtros deputandi auctoritatem tribuit.

§. 8. Nec non pro tempore exiſtenti dictæ Societatis Præpoſito generali, ut per ſe, vel dicti Collegii, & erectæ Univerſitatis, Rectorem, aut alium, ſeu alios, pro ſalubri, & felici dictæ Univerſitatis directione, ac Rectoris, Magiſtrorum, Procuratorum, Bidellorum, Nunciorum, ac aliorum Miniſtrorum, & Officialium muneribus, & functionibus, modoque, & forma docendi, & aliàs ſua officia exercendi, & Scholaſticorum manutentione, quæcumque Statuta, & ordinationes, licita, & honeſta, ac ſacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis non contraria, edere, & promulgare, eaque pro temporum, rerum, & perſonarum qualitate mutare, corrigere, & reformare, ſeu illa caſſare, & abrogare, ac alia de novo edere, & ſuper illorum obſervatione pœnas ejus arbitrio imponere, Dictæque Univerſitatis Doctores, Magiſtros, Lectores, Scholaſticos, Procuratores, Bidellos, alioſque Miniſtros, & Officiales eligere, & amovere, ſeu electiones ſactas confirmare libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore prædictis, etiam perpetuo concedimus, & indulgemus.

Bona, & jura ab ipſo Theodoro Epiſcopo d. Collegio concedenda, eidem perpetuo applicat.

§. 9. Nec non Domum, bona, & jura a dicto Theodoro Epiſcopo, ut præfertur, Collegio, & illius Univerſitati per præſentes erectæ prædictis conceſſa, & donata, ac etiam concedenda, & donanda, auctoritate, & tenore ſimilibus itidem perpetuo applicamus, & appropriamus,

Clauſulas hujus Conſtitutionis præſervativas apponit.

§. 10. Præſentes vero noſtras literas de nullitatis vitio notari, ſeu impugnari, infringi, limitari, ſeu in jus, vel controverſiam vocari, aut adverſus eas quodcumque juris, & facti, vel juſtitiæ, aut gratiæ remedium intentari, impetrari, vel concedi nullatenus unquam poſſe, ſed illas ſemper, & perpetuo adverſus quaſcumque impugnationes, & exceptiones validas, & efficaces fore, & eſſe, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere.

§. 11. Sic-

Digitized by Google

Et ita, & non aliter judicari mandat.

§. 11. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſt. Auditores, ac S. R. E. Cardinales judicari &c. attentari decernimus.

Contrariiſque derogat.

§. 12. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 2. April. 1615. An. X.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, die 2. Aprilis 1615. Anno X.

CCXLV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Ludovico Regi Chriſtianiſſimo conceditur ad ſui vitam Indultum nominandi ad Eccleſias, & Monaſteria Britanniæ, & Provinciæ Provinciæ.

Chariſſimo in Chriſto filio noſtro Ludovico Francorum Regi Chriſtianiſſimo.

PAULUS PAPA QUINTUS

Chariſſime in Chriſto fili noſter, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Nonnulli Pontifices Regibus Galliæ jus nominandi ad Eccleſias, & Monaſteria Ducatus Britanniæ, & Provinciæ Provinciæ ad eorumdem Regum vitam conceſſere.

CUm nonnulli Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri aliquibus Francorum Regibus Chriſtianiſſimis, ob eorum præclara in Apoſtolicam Sedem merita, jus nominandi perſonas idoneas ad Cathedrales, & Metropolitanas Eccleſias, ac Monaſteria in Ducatu Britanniæ, & Provincia Provinciæ, quorum ipſi Reges domini in temporalibus exiſtunt, pro tempore vacantia ad cujuslibet dictorum Regum vitam tantum reſervaverint, conceſſerint, ac indulſerint, prout in diverſis eorumdem Prædeceſſorum, ac nominatim felicis recordationis Sixti Quinti ſub data die decimaquinta Novembris 1586., & Clementis Octavi ſub data die vigeſimatertia Junii 1597. expeditis literis plenius continetur.

Paulus idem jus Ludovico Regi concedit.

§. 2. Nos, qui Majeſtatem Tuam ob ejus ſingularem pietatem, religionis zelum, ac in Nos, & Apoſtolicam Sedem obſervantiam, aliaque præclara merita, ſpecialibus favoribus, & gratiis libenter proſequimur, ſingularum literarum prædictarum tenores, ac datas, perinde ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro expreſſis habentes; Motu proprio non ad Tuam, vel alterius pro Te Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex mera deliberatione, ac certa ſcientia noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Majeſtati Tuæ, quoad vixerit, jus nominandi Nobis, & pro tempore exiſtentibus Romanis Pontificibus ſucceſſoribus noſtris perſonas probatas boni nominis, ac ſecundum ſacrorum canonum diſpoſitionem idoneas ad quaſcumque Cathedrales, & Metropolitanas Eccleſias, ac Monaſteria quorumcumque Ordinum, de quibus conſiſtorialiter diſponi conſuevit, in Ducatu Britanniæ, & Provincia Provinciæ prædictis conſiſtentia, quoties illa quibuſvis modis, & ex quorumcumque perſonis, non tamen per obitum apud Sedem eamdem vacare contigerit, per Nos, & Succeſſores prædictos ad nominationem hujuſmodi Eccleſiis, & Monaſteriis prædictis præficiendas, tenore præſentium reſervamus, concedimus, & aſſignamus.

Clauſulas pro conceſſionis hujuſmodi firmitate apponit.

§. 3. Decernentes jus nominandi hujuſmodi ad Eccleſias, & Monaſteria prædicta tibi quoad vixeris competere debere, neque ſub quacumque quantumvis ſpeciali derogatione compræhendi, vel ei quovis modo, & ex quacumque cauſa derogari, & ſi ei derogari contingat, minime ſuffragari poſſe: & nihilominus quaſcumque Eccleſiarum, & Monaſteriorum hujuſmodi proviſiones, commendas, & alias de eis diſpoſitiones etiam cum juris nominandi hujuſmodi derogatione contra earumdem præſentium tenorem etiam per Nos, & Succeſſores prædictos, ac dictam Sedem eamdem abſque Tuis nominationibus etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus quoquo modo pro tempore faciendas, & deſuper conficiendas literas, ac inde ſequuta quæcumque, nulla, & invalida, nulliuſque roboris, & momenti fore, & eſſe, Teque ad docendum de literis prædictis, ſeu illas oſtendendum, & in eis contenta quæcumque juſtificandum minime teneri, ſed iiſdem præſentibus tantum uti poſſe, illiſque tam in judicio, quam extra illud ſtari debere: Sicque, & non alias per quoſcumque Judices, & Commiſſarios, quavis auctoritate fungentes, & cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantia tollit.

§. 4. Non obſtantibus quibuſvis generalibus, vel ſpecialibus Eccleſiarum, & Monaſteriorum prædictorum reſervationibus, ſeu affectionibus Apoſtolicis per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ac Nos, & Sedem eamdem quomodolibet factis, ſeu pro tempore faciendis, nec non Cancellariæ Apoſtolicæ regulis editis, & edendis, ac quibuſvis aliis Apoſtolicis, nec non in provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac Eccleſiarum Monaſteriorum, illorumque Ordinum, nec non Ducatus, & Provinciæ prædictorum etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, etiam quaſvis clauſulas, & reſervationes in ſe continen., per eoſdem Prædeceſſores, ac Nos, & Sedem eamdem Eccleſiis, & Monaſteriis, illorumque Capitulis, Conventibus, & Ordinibus, ac Ducatui, & Provinciæ prædictis, eorumque Communitatibus, & perſonis quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Qui-

Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indvidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robure permanſuris, hac vice dumtaxat, ad effectum præmiſſorum, harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus derogamus, & ad plenum derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Nominationes intra ſex menſes a die vacationis fieri mandat.

§.5. Volumus autem, quod infra ſex menſes a die vacationis Eccleſiarum, & Monaſteriorum bujuſmodi computandos, perſonas idoneas Nobis, & pro tempore exiſtentibus Romanis Pontificibus pro collatione, proviſione, ſeu commenda obtinenda nominare omnino tenearis, ac ad Monaſteria hujuſmodi in titulum concedi ſolita clerici ſæculares, vel alterius, quam Monaſterii, ad quod eos per Te nominari contigerit, Ordinis Regulares nominandi habitum per Fratres, ſeu Monachos illius Monaſterii geſtari ſolitum ſuſcipere, ac profeſſionem per eoſdem Fratres, ſeu Monachos emitti conſuetam, expreſſe emittere teneantur, alioquin dictis ſex menſibus elapſis de Eccleſiis, ſeu Monaſteriis, ut præfertur, vacantibus per Nos, ſeu pro tempore exiſtentem Romanum Pontificem libere diſponi poſſit.

Dat. die 30. April. 1615. An. X.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die trigeſima Aprilis 1615. Pontificatus noſtri Anno Decimo.

CCXLVI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio literarum Magni Magiſtri, & quorumdam Capitulorum in Conſilio dicti Magni Magiſtri factorum pro Fratribus Militibus Linguæ Provinciæ Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

PErſonarum omnium ſub militari habitu, & regularibus inſtitutis Altiſſimo famulantium, præſertim qui ſe ſe fidei catholicæ, etiam cum vitæ periculo, deſenſores profitentur, felici directioni libenter intendentes, illa, quæ propterea inter eos ſancita, & ordinata ſunt, ut ab omnibus inviolabiliter obſerventur, libenter, cum a Nobis petitur, apoſtolicæ firmitatis munimine roboramus, prout conſpicimus ſalubriter in Domino expedire.

Fratres Linguæ Provinciæ nonnulla ſtatuunt pro regimine Prioratuum S. Ægidii, & Toloſani.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Linguæ Provinciæ, Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani, quod ipſi pro feliciori Prioratuum Sancti Ægidii, & Tholoſani Linguæ, & Hoſpitalis prædictorum ſtatu, ac regimine, & gubernio, & alias certis rationabilibus de cauſis animos eorum moventibus, omnia, & ſingula in infraſcriptis Patentibus Literis contenta, matura præhabita deliberatione, fecerunt, ſtatuerunt, & decreverunt, quæ ſubinde a dilectis etiam filiis Alophio de Wignacourt Magno Magiſtro, & Concilio Ordinario ejuſdem Hoſpitalis approbata, & confirmata fuerunt, prout plenius continetur in patentibus deſuper confectis literis, tenoris ſubſequentis.

Quæ literis hic relatis confirmata fuerunt a M. Magiſtro.

§.2. Frater Alophius de Wignacourt Dei Gratia Sacræ Domus Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani Magiſter humilis, Pauperumque Jeſu Chriſti Cuſtos: Et Nos Bajulivi, Priores, Commendatarii, & Fratres Concilium ordinarium in Domino celebrantes,

Univerſis, & ſingulis præſentes noſtras literas viſuris, lecturis, & auditoris ſalutem in Domino, & proſperos ad vota ſucceſſus,

Ad ea ſtudioſe, atque libenter intendimus, aciemque mentis noſtræ dirigimus, quæ de Fratrum conſenſu pro beneficio ipſorum, & publica Ordinis noſtri utilitate, venerandæque Linguæ Provinciæ commodo, & decore, facta, & concordata eſſe dignoſcuntur, ut illibata, & firma permaneant, noſtri muniminis adiicimus firmitatem. Sane per Procuratores noſtræ Venerandæ Linguæ Provinciæ ex parte Locumtenentis Venerandi Magni Commendatarii, Commendatariorum, & Fratrum ejuſdem Venerandæ Linguæ hic Melitæ in Conventu noſtro ad Dei, & Religionis noſtræ obſequia reſidentiam, Nobis in Venerando Conſilio præſentata, & porrecta fuerunt quædam Capitula, pacta, & declarationes circa duos Prioratus Sancti Ægidii, & Tholoſæ occaſione ſeparationis, & erectionis quarumdam Commendarum, dictorum Prioratuum, ac ſuper aliis in eiſdem Capitulis expreſſis per præfatam Linguam, nemine diſcrepante, concordata, & firmata, debita cum reverentia, & inſtantia poſtulando, ea omnia a Nobis confirmari, approbari, & ratificari: Quorum Capitulorum tenor fuit, & eſt qui ſequitur, videlicet.

Adì 23. di Decembre 1614.

Fo tenuta la Veneranda Lingua di Provenza, con licenza di Monſignore Illuſtriſſimo Fra Aloſio de Wignacourt noſtro degniſſimo Gran Maeſtro, Preſidente in quella il molt' illuſtre Signore Fra Ercules di Vintimiglia Reveſt Luogotenente di Gran Commendatore, nella quale ſi propoſe, che dovendoſi conſiderare il beneficio pubblico, ed il reggimento, e buon governo dello ſtato delli Venerandi Priorati de' Santi Gili, e Toloſa, della detta Veneranda Lingua, per degni riſpetti moventi l' animo loro, dopo lunga diſcuſſione, ſi giudicò eſſere ne-

Digitized by Google

neceſſario, che ſi riformino eſſi loro ſtati nel modo ſeguente, cioè: Che la Commenda di Sao Tommaſo Trincataglia, e la Commenda di Beaulieu, tutte due Camere Prioralí, ſieno ſmembrate dal detto Priorato di San Gili, e ſieno faate due Commende ſmutibili di cabimento, o miglioramento, o di grazia Magiſtrale, ſecondo occorrerà il caſo, e ſi debbano conferire a chi per ſuo torno ſarà capace. Che ſi debbano eriggere io una Commenda li due membri, cioè quello vocato la Favigliana, dipendente dalla Commenda ſuddetta di Trincataglie, poſſeduto al preſente dal Signor Commendatore Gio;Franceſco Poget, e l'altro Membro vocato Portaroaut, dipendente dalla ſteſſa Commenda di Trincataglie, qual Commeoda ſia io capite ſmutibile in favore de' Fiarnaldi, per eſſere couferita ſecondo lo ſtile dalla noſtra Religione a ſuo torno a chi ſarà capace; perocchè detta erezione ſi debba iotendere dopo la vacanza in qualſivoglia modo di detti Membri, e ſenza pregiudizio aleuno di quelli, che al preſente li poſſiedono, li quali poſſano permotarli con grazie, o Camere Magiſtrali, o traſferirli nel modo, che gli tornerà commodo, e diſponerli ſempre nel medeſimo modo, ehe poſſono fare al preſente, non pretendendo detta Lingua di pregiudicarli in queſto accordo in coſa alcuna, anzi favorirli, ed in ſomma, che reſtino, come ſe non ſi foſſe trattato accordo: E perocchè detta unione, ed erezione in Commenda ſi debba inteodere fatta, ed avere il ſuo effetto dopo la vacanza di quello, a ehi ſarà conſerito detto membro nel modo ſudetto, e non altrimente: E perchè il più priocipale di detti doe membri erigendi in una Commenda ſmotibile ſono l'uno il ſodetto chiamato la Favigliana, e l'altro Portarnaut, s'intenda, che tutte le volte, che vacarà in qualunqne modo la Favigliana, che non ſi debba aſpettare la vacanza del membro minore ſudetto Portarnaot, ma ſi debba procedere alla ſmutizione di detto capo di membro, come capo della Commeoda nnovamente eretta, e conferirſi al ſolito a chi ſarà capace per ſuo torno, e vacando dopo il ſudetto membro minore di Portarnaut, ipſo jure, & ipſo facto s'intenda incorporato al ſuo capo ſenz' altra proviſione, in modo tale, che ſia, e s'intenda unito con detto ſuo capo a favore di chi ſarà ſtato già proviſto di detto capo della detta Commenda nuovamente eretta: Intendendo però, che ſe frattanto, che non vacaſſe nel modo ſudetto la Favigliana, capo di detta Commenda, vacaſſe in qualſivoglia modo il membro minore, ſudetto di Portarnaut, in tal caſo s'intenda, e ſi debba intendere, che la detta Venerabile Lingua riteoga ſenz' altro titolo, e godo, uſufrutta, ed amminiſtri detto minor membro vacato in utilità di eſſa Lingua, inſino che venga il caſo della vacanza del capo maggiore del ſudetto membro della Favigliana, e poſſa avere effetto eſſa erezione di nuova Commenda nel modo ſudetto. Che venendo a vacare in qnalunque modo li due membri, l'ono chiamato Bellagarda, dipendente dalla Commenda di San Gili, l'altro vocato Barbentana, dipeodente dalla ſteſſa Commenda, ſubito ſegnita detta vacanza di qualſivoglia di detti due membri, ipſo facto s'intenda, e ſi debbano iotendere uniti, ed incorporati con la Commenda nominata Ciroles dipendente dal detto Priorato di Sau Gili ſenza altra nuova proviſione; intendeodn la detta Lingua, che li Poſſeſſori preſenti di detti due membri Barbentana, e Bellagarda abbiano, e godano della ſteſſa autorità, e facoltà, come quelli della Favigliana, e Portarnaut. Che la Caſa con le ſue apparteneoze, e tutti quelli mobili, che in eſſa ſi trovano della detta Commenda di Sao Tommaſo Trincataglie, la quale è dentro la Città di Arles, ſia incorporata, e debba eſſere, e s'intenda unita, ed anneſſa col detto Priorato di S. Gili per commodità del Priore, e ſua utilità: e però, perchè detta Commenda di San Tommaſo Trincataglie, ſi ſmembra dal detto Priorato, come di ſopra, e data in beneficio delli Signori della Lingua, quello, che la conſeguirà per qualſivoglia titolo, debba eſſere obbligato a fare, o fare avere in eſſa Commenda una Caſa a ſuo arbitrio, dentro la Città ſudetta d' Arles, e ſi conterà per rata al ſuo miglioramento, altrimenti li miglioramenti ſuoi s' intendano invalidi. Che eſſendo coſa ragionevole, che il Priore ſudetto di S.Gili, eſſendo ſmembrato d.Priorato per beneficio pubblico, e per utilità, e commodo delli Sigg. Fiamaldi, ſieno in alcun modo ricompenſati; per queſto ſi riſolſe, che quello, il quale ſarà canonicamente promoſſo, e proviſto per la noſtra Religione, ſecoodo li noſtri ſtatuti, e coſtumi in detto Priorato di San Gili, poſſa in ricompenſa delle Commende, che gli ſi ſmembrano, ritenere inſieme col detto Priorato, avere, e godere, oltre Camere, o grazie Magiſtrali, che ne aveſſe, tutte altre Commende *de gratia Prioris*, di miglioramento, o cabimento, membri, e Penſioni, o qualſivoglia altri beni di detta Religione, intendendo però, che tutti li beni, con li quali entrerà in detto Priorato, s' intendano non eſſer mai incorporati, ed anneſſi al capo di detto Priorato, con queſto, che morendo detto Priore, tutto quello, che averà portato, tanto Commende, membri, penſioni, come qualſivoglia altri beni al Priorato, ritorni ogni coſa alla detta Venerabile Lingua, ed a chi toccherà per ſuo torno: Che vacando alcuna Commenda, la quale eſſo Priore, ſecondo detti noſtri ſtatuti la poteſſe dare per grazia ſua Priorale, in tal caſo ricompenſandolo, poſſa quella ritenere in ſua utilità, ed inſieme goderla col Priorato, e tutti altri beni, che aveſſe, come di ſopra: E perchè per Brevi Apoſtolici per l'anzianità, e juſqueſiti conceſſi, tanto all' Illoſtriſſimo Signore Principe di Vandome Gran Priore di Toloſa, quanto alla felice memoria del Signor Ca-

va-

valier di Guiſa ſopra li frutti di detto Priorato di S. Gili, Sua Serenità obbliga a loro ſoli, e non al Molt' Illuſtre Signore Grau Commendatore Vaqueras, dover eſſi pagare la penſione coſtituita all' Illuſtriſſimu Signor Cardinal di Giojoſa di ſcudi 1750. ſopra li frutti del Priorato di Toloſa, vita ſua durante, per ſgravare eſſo Priorato di Toloſa: Per queſto ſi riſolſe dalla detta Ven. Lingua, cbe quello che ſarà Priore di San Gili proviſto dal noſtro Convento conforme li noſtri ſtatuti dopo detti Signori di Vandome, e Vaqueras, dopo che averà intrato in rendita reale, *& in perceptione fructuum* di detto Priorato, ſia obbligato, e debba in ogni modo, ſenza contradizione, oppoſizione, o difenſione alcuna, pagare à ſuo luogo, e tempo à detto Illuſtriſſimo Signor Cardinale, o a perſona legittima per lui, o al Prior di Toloſa, ebe ſarà allora, domandandogliela etiamdio, che il detto Signor Cardinale, o legittima perſona per per lui non gliela domandaſſe, nel qual caſo eſſo Prior di Tnloſa, ehe ſarà, ſubentrerà, e ſi intenda ſubentrato in Inogo, nell' iſteſſe azioni, e ragioni dell' Illuſtriſſimo Signor di Giojnſa ſudetto per contra chi ſarà Priore di San Gili: e mentre pagherà detta penſione poſſa godere, e fruttare la ſudetta Commenda di S. Tommaſo di Trincataglie ſmembrata, ut ſuprà, e ſubito che ſarà detta penſione eſtinta in qualſivoglia modo, eo ipſo s' intenda vacata detta Commenda di San Tommaſo di Trincantaglie, e ſi debba ſmutire in Lingua, e provederſi nel modo, che li noſtri ſtatuti ordinano, come Commenda ſmotibile, e nel modo ſudetto: per maggior oſſervanza del ſudetto quello, che ha d' avere eſſo Priorato di S. Gili dopo detto Illuſtriſſimo, ed il Signor di Vaqueras, debba innauti la ſmntizione di detto Priorato obbligarſi in forma ſufficiente per atto di Cancellaria, e con giuramento di oſſervare *bona fide*, e da Cavaliero tutto il prenarrato, pagare detta penſione nel modo ſudetto, *realiter, & cum effectu*, ſenza oppoſizione alcuna, e queſto per l' iodennità, ed intereſſe tanto del comun Teſoro, che ſarà, altrimenti foſſe obbligato à tutti i danni, ſpeſe, ed intereſſi di quello, che la pagherà, delle quali ſi debba ſtare al ſolo detto e giuramento del pagante eſſa penſione, e fatta detta obligazione, allora ſi proceda alla ſmutizione del detto Priorato di S. Gili, altrimente ogni ſmutizione, proviſione, o collazione, che ſi faceſſe, foſſe di neſſun valore. Tutto queſto però, quanto ſi è concordato di ſopra, ed appuntato, intende eſſa Veoerabile Lingua, che ſempre debba eſſere, e s'intenda ſenza pregiudizio alcuno dell' anzianità, e juſqneſiti, che hanno in detto Priorato di San Gili, ragioni, ed azioni l' Illuſtriſſimo Signor Principe di Vandome, ed il Signor Gran Commendatore Frà Giovanni di Vaſſade l Vaqueras, come anco ſenza pregindizio alcuno dell' autorità, facoltà, e preminenze del preſente Signor Gran Priore di San Gili Frà Pietro de Sparviers Luſſan, alle quali loro autorità, e preminenze, detta Venerabile Lingua nnn intende pregiudicare in coſa alcuna, anzi in ogni capo de' ſudetti, ed in tutto inſieme s' intendano preſervati ſempre, nè per cauſa alcuna, nè in qualſivoglia modo, *directe, o indirecte, tacite, vel expreſſe* pregiudieati, nè pregiudizio alcuno, quanto è oel medeſimo modo, le ragiuni, preminenze, ed autorità magiſtrali, ed ancora del noſtro comun Teſoro, anzi quelle ſempre, s' intendano preſervate, ſiccome mai foſſe fatta queſta Concordia: E tutto il conteuuto nella preſente Concordia, dnpo eſſere ſtato letto, e publicato nella detta Veoerabile Lingua, qnello ha conſermato, aecordato, e concluſo; *nemine diſcrepante*, eſſendo le Galere nel Porto. *Extrait du Livre de la Venerable Langue de Provence, fait par main de autruy, e ſignè pour moi Secretaire d' icelle, ſoubſignè Fr. M. de Perier. Les Procureurs de la ſurditte Venerable Langue ſoubſignès, Fr. Froncois de Puget, Fr. Francois de la Crotbe la Menardie.* Quare Nos attendentes præinſerta omnia, & ſingula de communi conſenſu omnium Fratrum dictæ Venerabilis Linguæ, pro beneficio, & utilitate Ordinis noſtri, dictorumque Prioratnum confecta eſſe, ſupplicationibus prælibatorum inclinati, omnibus melioribus via, modo, jure, & forma, quibus melius, & validius facere poſſumus, & debemus, invicem maturo, & deliberato conſilio, de noſtra certa ſeientia, adhærentes privilegiis Apnſtolicis, quibus Nobis, & Conventui noſtro data eſt ampla, & libera facultas providendi, uniendi, & diſmembrandi, & alias de illis diſponendi cum mero, & miato imperio, capitula, pacta, declarationes, ſeparationes, & uniones præſcripta eiſdem modis, & formis in eis contentis juxta illorum continentiam, & tenorem, harum ſerie laudamus, approbamus, & confirmamus, præſentiſque ſcripti patrocinio communimns: ſupplentes omnes, & ſingulos defectus, ſi qui forſan in eiſdem intervenerint. Præcipientes omnibus, & ſingulis domus noſtræ fratribns, quacumque auctoritate, dignitate, officioque fungentibus, præſentibns, & futuris, in virtute ſanctæ obedientiæ, ne contra præſentes noſtras confirmationis, & approbationis literas, aliquatenus facere, vel venire præſumant, ſed eas ſtudeant inviolabiliter obſervare. In cujns rei teſtimonium Bulla noſtra communis plumbea præſentibus eſt appenſa.

Datum Melitæ in Conventu noſtro die 15. menſis Januarii 1614. ab Incarnatione.

El Lugarteniente del Gran Cançeller Fray Don Antonio de Saavedra.

Regiſtrata in Caneellaria.

Frater Joannes Otho Boſius Vice-Cancellarius.

Confirmari petunt a Pontifice.

§.3. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Fratres prædicti Linguæ Provinciæ hujuſmodi literas prædictas, ac in illis contenta prædicta pro firmiori eorum validitate, & ſubſiſteotia, apoſtolicæ confirmationis robore communiri plurimum deſiderent, Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Confirmat Paulus,

§.4. Nos igitur Fratres prædictos ſpecialibus ſavoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommonicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſqoe eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos ſore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, literas patentes prædictas, omniaque omnia, & ſingula in eis contenta, ſine tamen ullo præjudicio dictos Prioratus ounc obtinentium, & ad illos jus quomodolibet habentium, nec noo Venerabilis Fratris noſtri Franciſci Epiſcopi Portuenſis Cardinalis de Gloioſa nuncupat., & cujuſcumque alterius perſonæ, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis tobur adiicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti, & quoſvis alios, etiam quantumvis ſubſtantiales defectus, ſi qui in præmiſſis, aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Clauſula,

§. 5. Decernentes præſentes Literas, omniaqoe, & ſingula in illis contenta, valida, firma, & efficacia ſore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & ab omnibus Linguæ prædictæ fratribus perpetuo, & inviolabiliter obſervari debere, irritumque, & inane, ſi ſecus ſuper bis a quoquam, quavis auctoritate; ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.6. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, oec non Hoſpitalis, & Linguæ prædictorum etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, ac ordinationibns Capitularibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis apoſtolicis in contrarium præmiſsorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & ionovatis: Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores, præſentibus pro espreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 22. Maii 1615. An.X.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die vigeſima ſecunda Maii, 1615. Pontificatus Nuſtri Anno X,

CCXLVII.

Conſtitotio contra Eccleſiaſticos locantes bona Hæreticis in Dominio Archiducis Auſtriæ.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAſtoralis Officii, quam omnibus Eccleſiis impendere tenemur, ſolicitudo a Nobis poſtulat, ut quæ fidei catholicæ non mediocri detrimento ſunt, quæque Eccleſiis, earumque bonis, & Juribus grave damnum afferont, & quaotum Nobis ex alto conceditur, ut ab Eccleſia Dei ablegentur provideamus.

Eccleſiaſtici ſua bona Hæreticis locabant.

§.1. Cum itaque, ſicut non ſioe animi noſtri moleſtia accepimus, nonnulli Epiſcopi, & Eccleſiarum Præſules, ac Prælati, aliæque perſonæ Eccleſiaſticæ in Provinciis dilecto filio nobili Viro Ferdinando Archiduci Auſtriæ ſubjectis exiſtentes, ſuarum Eccleſiarum, & aliorum per eos obtentorum beneficiorum bona perſonis oobilibus hæreticis locent, & oppiguorent, non ſine gravi detrimento fidei catholicæ, ſalutis animarum, & Eccleſiarum.

Prohibet Paulus.

§.2. Nos pro incumbentis Nobis officii debito præmiſſis occurrere volentes, felic. recor. Clementis Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri veſtigiis inhærentes, moto proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatiooe noſtris, omnibus, & ſingulis Archiepiſcopis, Epiſcopis, Eccleſiarum Præſulibus, aliiſque Prælatis, & quibuſvis perſonis Eccleſiaſticis prædictis, ne de cætero perpetuis futuris temporibus Caſtra, Pagos, Villas, decimas, agros, & alia cujuſcumque generis bona, fructus, & proventus Eccleſiaſticos venditionis, locationis, gubernationis, aut pignoris, ſeu alio quocumque alienationis latiſſime ſumpto vocabulo, aut alio quocumqt titulo, ſeu nomine, neque ad breve, neque ad longum tempus, hęreticis, & perſonis de fide catholica male ſentientibus vendant, alienent, loceot, oppignorent, & concedant, ſub indignationis noſtræ, & aliis pœnis, & cenſuris in ſacris Canooibus, Conciliorum Decretis, & Conſtitutionibus apoſtolicis contentis eo ipſo incurrendis apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, ioterdicimus, & prohibemus,

Factas, faciendaſque hujuſmodi locationes irritat.

§.3. Decernentes nihilominus quaſcumque venditiones, alienationes, locationes, conceſſiones, oppignorationes, & alia cootra præſentium tenorem facta, & ſi quæ pro tempore fieri contigerit (quod non credimus) nulla, irrita, & inania fore, nulliuſque roboris, vel momenti exiſtere, nec ullis quovis modo ſuffragari poſſe.

Clauſulas apponit,

§. 4. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane

Digitized by Google

inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavi auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Nuncii Apoſtolicum Commiſſarium executorem deputat. §.5. Quocirca Venerabili fratri Epiſcopo Alexandrin., nec non aliis pro tempore exiſtentibus noſtris, & Sedis Apoſtolicæ apud dictum Ferdinandum Archiducem Nunciis per præſentes committimus, & mandamus, ut noſtram hujuſmodi prohibitionem Archieſpiſcopis, Epiſcopis, & Prælatis prædictis, & aliis, quibus opus eſſe duxerint, denuncient, & eos, ne talia comittant, quando, & quoties opus fuerit, admoneant.

Obſtantia tollit. §.6. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Præſentium tranſumptis credi jubet. §.7. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo dicti moderni, & pro tempore exiſtentis Nuncii hujuſmodi munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra habeatur, quæ præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 5. Junii 1615. An.XI. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 5. Junii 1615. Pontificatus noſtri Anno XI.

CCXLVIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Caſſatio, & annullatio Decretorum, legum, & ordinationum in præjudicium Eccleſiæ, & Patriarchæ Aquilejen. factorum ſuper Datiis, & cognitione cauſarum in Caſtris S. Danielis, & S. Viti Aquilejen., & Concordien. reſpective Diœceſum.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Facti ſeries. §.1. CUM ſicut ad noſtram notitiam, non ſine animi noſtri dolore, pervenit, complura ordinata, ſeu conſtituta, aut decreta, vel præcepta, ſeu alias attentata, & innovata fuerint, præſertim ſuper Datiis, & ſuper juriſdictione in omnibus cauſis maxime criminalibus, ac guberno, & adminiſtratione in præjudicium auctoritatis eccleſiaſticæ, & Venerabilis Fratris Patriarchæ Aquilejen. nunc, & pro tempore exiſtentis, & Jurium illi competentium in S. Danielis, & ſeu S. Viti Oppidis, vel Caſtris Aquilejen., & Concordien. reſpective Diœceſum, & Eccleſiæ Aquilejen., & omnimodæ temporalis juriſdictionis tam in civilibus, quam in criminalibus, ita, quod de eis, & in eis nullus Princeps, Senatus, aut Reſpublica ſe ingerere poteſt, ſed omnimoda juriſdictio cum mero, & mixto imperio, nec non omne, & totale dominium, adminiſtratio, gubernatio, & omne imperium, etiam vigore tranſactionum deſuper initarum libere ſpectat ad prædictum Patriarcham.

Irritatio, de qua in Rub. §.2. Propterea nos, qui ſuper univerſam Eccleſiam a Deo, nullis noſtris meritis, conſtituti, omnium Eccleſiarum jura conſervare tenemur, pro incumbentis nobis officii hujuſmodi debito, ordinationum, conſtitutionum, decretorum, præceptorum, commiſſionum, cauſarum, ac ſententiarum præſertim criminslium, & Commiſſariorum deputationum ad procedendum in illis, ſeu aliàs attentatorum, & innovatorum hujuſmodi tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, ordinationes, leges, Conſtitutiones, præcepta, decreta, & commiſſiones, cauſarum, ac ſententiarum, præſertim criminalium, ac Commiſſariorum deputationes ad procedendum, ſeu formandum proceſſus contra delinquentes, ſeu aliàs attentata, innovata, & facta quæcumque, præſertim ſuper cauſis criminalibus, & formationibus proceſſuum ſuper delictis, & exceſſibus in prædicto Oppido S. Danielis, ſeu S. Viti commiſſis, & ſuper Datiis, aut aliàs ſuper juriſdictione, & gubernio hujuſmodi tam in genere, quam in ſpecie per quoſcumque Judices, aut Magiſtratus ſæculares, Principes, Senatum, Rempublicam, ſeu quoſcumque alios, cujuſcumque gradus, & conditionis fuerint, etiam Ducali, Regali, vel Imperiali dignitate præfulgentes, & quæ deinceps per eos, & eorum quemlibet in auctoritatis eccleſiaſticæ, & dictæ Eccleſiæ Aquilejen., illarumque jurium præjudicium ordinari, conſtitui, præcipi, & decerni, ſeu aliàs attentari, innovari, aut fieri contigerit, præſertim ſuper cauſis criminalibus, & formatione proceſſuum ſuper delictis, & exceſſibus, aut ſuper Datiis, & aliàs ſuper juriſdictione, adminiſtratione, & gubernio prædictis, tam in genere pariter, quam in ſpecie ex nunc, prout poſtquam ordinata, ſtatuta, decreta, vel præcepta, ſeu aliàs attentata, innovata, & facta fuerint, cum omnibus inde ſequutis, & ſequuturis, de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tenore præſentium, irritamus, caſſamus, & annullamus, ac nullius roboris, & momenti eſſe, & fore decernimus, & declaramus.

§.3. Nec non omnibus, & ſingulis dictorum Oppidorum, ſeu Caſtrorum Habitatoribus, & Incolis, ac aliis quibuſcumque ſub Dei Omnipotentis, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, & noſtræ indignationis, nec non excommunicationis latæ ſententiæ pœnis, a quibus nonniſi a nobis, & Sede Apoſtolica, præterquam in mortis articulo quiſquam abſolvi poſſit, inhibemus, ne ordinationibus, legibus, Conſtitutionibus, Decretis, & præceptis, commiſſionibus, ſententiis, deputationibus Commiſſariorum in cauſis, & delictis, & exceſſibus prædictis, ſeu aliàs attentatis, & innovatis, ut præfertur ſuper præmiſſis per quoſcumque, quavis auctoritate, ut ſupra, ſuffultos, etiam per Senatum, Rempublicam factis, in judicio, vel extra tam in genere pariter, quam in ſpecie, uti, ſeu illis, ſe juvare, neque quicumque Judices, & Commiſſarii, ſeu a quocumque prædictorum deputati ad procedendum in cauſis prædictis, ſeu proceſſuum formatione ſuper delictis, & exceſſibus hujuſmodi ſe immiſcere, & ingerere ullatenus directe, vel indirecte audeant, vel præſumant. Publicatio utendi legibus, quæ præſenti Conſtitutione abrogantur.

Derogatio contrariorum

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.6. Aut ſi prædictis, vel quibuſvis aliis communiter, vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint, per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Præſentium facienda publicatio.

§.7. Volumus autem, & Apoſtolica auctoritate decernimus, ut præſentes literæ, ſeu illarum exempla in Urbe ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, vel in Civitate Ferrariæ, ſeu ad valvas alicujus Eccleſiæ ſæcularis, vel regularis dicti Oppidi Sancti Viti affixa, ita omnes arctent, & afficiant, ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Dat. die 6. Junii 1615. An. XI.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris die 6. Junii 1615., Pont. noſtri Anno Undecimo.

CCXLIX.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Indultum Archiepiſcopo Civitatis Regum Concilii Provincialis celebrationem ad annos duodecim differendi.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ONeroſa paſtoralis Officii cura, meritis licet imparibus, Nobis ex alto commiſſa poſtulat, ut interdum ea, quæ per Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros provide, ac mature ſtatuta, & ordinata ſunt, novis ſupervenientibus cauſis immutemus, prout temporum, & rerum qualitatibus debite penſatis, conſpicimus ſalubriter expedire.

Cauſæ dilationis concedendæ.

§.1. Cum itaque, ſicut pro parte Ven. fratris moderni Archiepiſcopi Civitatis Regum in Indiis occidentalibus Nobis nuper expoſitum fuit, in ſua Diœceſi Concilia Provincialia ſingulis ſeptenniis juxta præſcriptum literarum fe. re. Gregorii Papæ XIII. Prædeceſſoris noſtri deſuper editarum celebrari ſoleant, ad præſens vero non ita urgeat neceſſitas, ut Concilia prædicta tam frequenter convocanda ſint, quin immo Epiſcopi exinde aſperis Terræ, mariſque itineribus defatigantur, in grave ſuarum Eccleſiarum præjudicium, quæ ſuis deſtitutæ Paſtoribus, abſque proprii Paſtoris cura remanent. Nobis propterea modernus Archiepiſcopus prædictus humiliter ſupplicari fecit, ut ſuper præmiſſis de ſolita Sedis Apoſtolicæ benignitate providere dignaremur.

Conceſſio de qua in Rub.

§.2. Nos igitur moderni Archiepiſcopi, & Epiſcoporum prædictorum commoditatibus, & eorum Eccleſiarum utilitati, quantum cum Domino poſſumus, conſulere, dictumque modernum Archiepiſcopum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Ven. Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium Sacri Concilii Tridentini Interpretum conſilio, ut modernus, & pro tempore exiſtens Archiepiſcopus Civitatis Regum in poſterum perpetuis futuris temporibus Concilii Provincialis celebrationem ad duodecim annos differre, niſi aliter per Sedem Apoſtolicam ordinatum fuerit, arbitrio tamen ejuſdem Archiepiſcopi reſervato, illud frequentius, prout neceſſitas poſtulaverit, celebrandi, poſſit, & valeat, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Derogatio contrariorum

§.3. Non obſtantibus Gregorii Prædeceſſoris hujuſmodi literis, ac Apoſtolicis, nec non in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, cęteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 25. Junii 1615. An. XI.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 25. Junii 1615. Pont. Noſtri Anno Undecimo.

CCL.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Statuitur Regulares exercentes curam animarum in Diœceſi Mexicana approbandos ad id eſſe ab Archiepiſcopo.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Prœmium.

SAcri Apoſtolatus miniſterio, meritis licet inſufficientibus, divina providentia præpoſiti ad ea vigilantiæ noſtrę partes pręcipue intendimus, per quæ Chriſtifidelium animarum ſalus, & divini Numinis cultus tum ex recta Sacramentorum adminiſtratione, tum provida, & matura idoneorum Parochialium Eccleſiarum Rectorum inſtitutione felicioribus in dies augeantur incrementis.

Regulares in Diœceſi Mexicana curam animarum ſine approbatione, & examine Ordinarii ſibi ſumebant.

§.1. Cum itaque, ſicut accepimus, perſonæ Regulares ad curam animarum perſonarum ſæcularium exercendam in Civitate, & Diœceſi Mexican. in partibus Indiarum Occidentalium abſque examine, & approbatione pro tempore exiſtentis Archiepiſcopi Mexican. ſub prætextu privilegiorum eorum Ordinibus conceſſorum, & aliàs exercere poſſe prætendant, & de facto exerceant, non ſine ſalutis earumdem perſonarum detrimento, & animarum Chriſtifidelium diſcrimine.

Paulus declarat eos teneri approbationem hujuſmodi obtinere.

§.2. Nos præmiſſis, quantum Nobis ex alto conceditur, opportune providere volentes, de Ven. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Sacri Concilii Tridentini interpretum conſilio: Quod Regulares perſonæ, cujuſcumque Ordinis, & inſtituti exiſtant,

Digitized by Google

ſtant, & mendicantium, & quantumvis exempti, & Apoſtolicæ Sedi immediate ſubiecti curam animarum perſonarum ſecularium exercere minime poſſint, niſi prævio examine a pro tempore exiſtente Archiepiſcopo Mexican. ad id approbatæ fuerint, apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo decernimus, & declaramus.

Clauſulas apponit.

§. 3. Decernentes etiam, præſentes literas, & in eis contenta hujuſmodi ab omnibus, & ſingulis, quos tamen illæ concernunt, & concernent quomodolibet in futurum, inviolabiliter obſervari debere, irritum quoque, & inane decernimus, quid quid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari,

Præſentis Decreti executionem Archiepiſcopo demandat.

§. 4. Quocirca Ven. Fratri moderno, & pro tempore exiſtenti Archiepiſcopo Mexicano per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſe per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ſolemniter publicans, illas ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit, obſervari faciat: Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmiſſis non parentes per ſententias, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia ejus arbitrio, omni, & quacumque appellatione remota, compeſcat. Nos enim dicto Archiepiſcopo præmiſſa, & quæcumque alia circa ea neceſſaria, & quomodolibet opportuna facien., geren., & exequen. auctoritate, & tenore prædictis, facultatem, & auctoritatem concedimus, & impertimur.

Contraria tollit.

§. 5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quorumvis Ordinum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, necnon Mari Magno, & aliis indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 7. Octob. 1615. An. XI.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 7. Octobris, 1615. Pont. Noſtri Anno Undecimo.

CCLI.

Simile Decretum de Regularibus ab eodem Archiepiſcopo approbandis ad ſæcularium Confeſſiones audiendas.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam,

Proœmium.

UNiverſalis Eccleſiæ regimini meritis licet imparibus a Domino præpoſiti, ex officii noſtri debito providere debemus, ut Chriſtifidelium animarum cura per idoneos Rectores adminiſtretur, & Epiſcoporum ſacra auctoritas, qui in partem ſollicitudinis ad eamdem Eccleſiam regendam ſunt vocati, illæſa conſervetur.

Cauſa Decreti.

§. 1. Cum itaque, ſicut accepimus, nonnullæ perſonæ Regulares Civitatis, & Diœceſ. Mexican. in partibus Indiarum Occidentalium ad curam animarum perſonarum ſæcularium deſtinatæ recuſent examini ſe ſubiicere Archiepiſcopi Mexican. pro confeſſionibus audiendis, eo ſub prætextu quod ab aliis Archiepiſcopis Mexican. ad effectum prædictum alias, prævio examine, approbati fuerint;

Decretum.

§. 2. Nos attendentes præmiſſa contra canonicas ſanctiones, & Conſtitutionem felicis re: Pii Papæ V. Prædeceſſoris noſtri in damnum animarum, & Archiepiſcopalis Juriſdictionis attentari: Propterea iis, quantum nobis ex alto conceditur, occurrere cupientes, de Ven. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Sacri Concilii Tridentini Interpretum conſilio, quod regulares perſonæ cujuſcomque Ordinis, & Inſtituti exiſtant, etiam Mendicantium, & quantumvis exempti, & apoſtolicę Sedi immediate ſubjecti ad ſacras perſonarum ſæcularium confeſſiones audiendas ſemel a tunc exiſtente Archiepiſcopo Mexican. approbatæ, ſucceſſu temporis iterum ab Archiepiſcopo ſucceſſore juxta prædictam Pii V. Prędeceſſoris Conſtitutionem deſuper editam examinari, & minus idoneæ repertæ reprobari poſſint, apoſtolica auctoritate, tenore pręſentium perpetuo decernimus, & declaramus.

Clauſula.

§. 3. Decernentes etiam præſentes literas, & in eis contenta hujuſmodi ab omnibus, & ſingulis, quos illæ concernunt, & concernent quomodolibet in futurum, inviolabiliter obſervari debere, ac irritum, & inane quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari,

Archiepiſcopus hujuſce decreti executor.

§. 4. Quocirca Ven. fratri moderno, & pro tempore exiſtenti Archiepiſcopo Mexican. per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſe per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ſolemniter publicans, illas ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit, obſervari faciat, cum facultate eiſdem Regularibus, ne cujuſq; perſonæ ſæcularis confeſſiones abſque ſuo examine, & approbatione audiant ſub excommunicationis, vel alia ſibi beneviſa cenſura, & pęna eccleſiaſtica præcipiendi, & tranſgreſſores, & inobedientes per alia opportuna juris, & facti remedia ejus arbitrio, omni, & quacumque appellatione remota, compeſcendi,

§. 5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quorumvis Ordinum, etiam juramento, roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ac Mari Magno nuncupat., necnon aliis privilegiis, Indultis, & literis apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum omnium

Digitized by Google

nium tenores ; præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliis in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 10. Octobr. 1615. An.XI.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die decima Octobris 1615. Pontificatus noſtri Anno Undecimo.

C L I I.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Mandat Collectori Apoſtolico Portugalliæ, ut juxta formam a S. Concilio Tridentino præſcriptam, in omnibus, & ſingulis Monaſteriis Monialium ejuſdem Regni eum tantum numerum ab Archiepiſcopis, & Epiſcopis denuo præfigi, ac impoſterum conſervari curet, qui ex redditibus propriis eorumdem Monaſteriorum, vel ex conſuetis eleemoſynis congrue poſſit ſuſtentari, abuſus propinarum tollat, & Conſtitutionem Pii V. ſuper prohibitione egreſſus Monialium e Monaſteriis obſervari curet.

Venerabili fratri Octavio Epiſcopo Foroſempronien. ſpoliorum, & jurium Cameræ Apoſtolicæ in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis debitorum Collectori generali.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ven. frater ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

ONeroſa Paſtoralis ſolicitudinis cura Nobis meritis licet imparibus inſufficientibus per abundantiam divinæ gratiæ commiſſa poſtulat, ut ad ea ſedulo intendamus, per quæ ſanctimonialium, quæ relictis mundi illecebris, divini numinis obſequiis ſeſe mancipaRunt, proſpero, feliciqie regimini, & directioni conſulitur, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire, & pia Catholicorum Regum vota expoſcunt.

Mandatum, de quo in rubrica.

§.1. Supplicationibus itaque chariſſimi in Chriſto filii noſtri Philippi Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Catholici Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Ven. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpoſitorum conſilio, Fraternitati tuæ per præſentes committimus, & mandamus, ut juxta normam a Sacro Concilio Tridentino præſcriptam, in omnibus, & ſingulis Monialium Monaſteriis Regni Portugalliæ eum tantum numerum ab Archiepiſcopis, & Epiſcopis denuo præfigi, ac impoſterum conſervari cures, qui ex redditibus propriis eorumdem Monaſteriorum, vel ex conſuetis eleemoſynis congrue ſuſtentari, & juxta dictorum Monaſteriorum capacitatem, necnon Cellarum quantitatem commode ibi commorari poſſit, ita tamen, quod in his, quæ Regularibus ſubjecta ſunt, iidem Regulares ſuperiores, numeri præfixioni aſſiſtant, & ſupra numerum hujuſmodi nulla deinceps ad habitum regularem admittatur, abſque expreſſa licentia Sedis Apoſtolicæ, iiſdemque Archiepiſcopis, & Epiſcopis auctoritate noſtra præcipias, & mandes, ut curent, quod Puellæ quæ intra numerum præfixum, ordinarias, quæ vero de licentia Sedis prædictæ ſupra numerum habitum Regularem in dictis Monaſteriis ſuſcipient, duplicatas eleemoſynas dotales perſolvant: hujuſmodi autem eleemoſynæ non apud Monialium conſanguineos, vel affines relinquantur, ſed antequam prædictæ Puellæ habitum regularem ſuſcipiant, deponantur actualiter, vel apud mercatorem, vel penes alteram perſonam fide, & facultatibus idoneam ad effectum, ut ſtatim emiſſa profeſſione in emptionem bonorum ſtabilium, aut annuorum redditum pro ipſis Monaſteriis convertantur. Inſuper eadem auctoritate tollas abuſus propinarum in ingreſſu Monaſterii Superioribus, ſicut aſſeritur, ſolvi ſolitarum, illaſque de cætero quoquo modo perſolvi graviſſimarum pœnarum, & cenſurarum comminatione prohibeas, licitum tamen eſſe decernas puellæ ea die, qua ad habitum regularem admittetur, elargiri aliquid eſculenti, vel poculenti modici valoris, & pro ejuſdem diei victu dumtaxat. Præterea Conſtitutionem fel. rec. Pii Papæ Quinti Prædeceſſoris noſtri, ac decretum ejuſdem Concilii Tridentini ſuper prohibitione egreſſus Monialium e Monaſteriis omnino obſervari facias; ſuper quibus omnibus, & ſingulis dicta auctoritate, tenore præſentium plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem concedimus, & impertimur.

Obſtantium derogatio.

§.2. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac prædictorum Monaſteriorum, & Ordinum, quorum fuerint, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliis in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 10. Octobr. 1615. An.XI.

Datum Tuſculi ſub Annulo Piſcatoris die 10. Octobris 1615. Pontificatus noſtri Anno XI.

Ere-

CCLIII.

Erectio Cappellæ in Baſilica Sanctæ Mariæ Majoris de Urbe, & ad illam traoslatio Saeræ Imaginis Glorioſiſſimæ Virginis Mariæ, cum Prioratus, Cappellaniarum, & Clericatuum, ae Juriſpatronatos inſtitutione, annuorumque redditLuum aſſignatione, & Cardinalis Protectoris juriſdictione.

In hac eadem Baſilica, & e conſpectu hujus Cappellæ, olim ædificata fuit altera Cappella Præſepii Domini Noſtri Jeſu Chriſti cum non abſimili juriſpatronatus, protectionis, juriſdictioniſque, ac beneficiorum inſtitutione a Sixto Quinto in ſua Conſtitut.LXXXIX. Glorioſæ *Tom.IV. Par.IV. fol.*311.

PAULUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

B. Virginis aliqua ex pluribus merita, & laudes recenset.

IMmenſæ bonitatis Creator omnium Deus, cujus admirabili providentia cuncta reguntur, cum ita dilexiſſet muodum, ut pro illius redemptione datorus eſſet Filium Unigenitum, ad tam magnum, & ineffabile implendum myſterium, ex omni creatura Mariam Virginem puriſſimam, atque ſanctiſſimam de Regia ſtirpe prælegit. Hine Spiritus Sancti virtute, ei ſicut pluvia, quæ de rore cœli in vellus deſcendit, obumbraute, fecit Unigeniti ſui Genitricem, unaque cum uberrima fœcunditate florem virginitatis illibatum perpetuo conſervavit, cujus virtutem, & pulchritudinem, Sol, & Luna mirantur, natura obſtupeſeit, infernus quoque contremiſeit. Ipſa enim tot figuris, tot Prophetarum viſionibos, ae vatieiniis antea præmonſtrata, & a Sanctis Patribus diu expectata, tamdem veniens fortis, ac ſeuto virtutum, & gratiarum omnium ornata, ſalutiſera fœcunditate ſua liberavit nos a captivitate, ae ſerpentis capite contrito, ſole amicta, lunam habens ſub pedibus, victrix, & triumphatrix, duodeeim corona ſtellarum corouari, ae ſuper choros Angelorum exaltata, Regina Cœli, & Terræ appellari promeruit.

Eamq; in ſuis operibus adjutricem ſemper habuiſſe, & Sanctiſſimam illius Imaginẽ in Baſilica Sanctæ Mariæ Majoris de Urbe aſſervatã præcipuè coluiſſe teſtatur, in illiuſque propterea honorem, novam in dicta Baſilica a fundamẽtis Cappellam erigere, & dictam Imaginẽ ad eam transferre deliberavit.

§.1. Igitur, dom præcelſa meritorum inſignia, quibus ipſa Virgo Dei Genetrix glorioſa Sedibus prælata ſydereis, quaſi ſtella matutina refulget, Nos pia cooſiderationis iodagine perſerutamur, dum etiam intra pectoris areana revolvimos, quod ipſe uti Mater miſericordiæ pro Chriſtiano Populo ſedulo exoratrix, & pervigil ad Regem, quem genuit intercedit, quodque eamdem Sacratiſſimam Virginem in omnium rerum difficultatibus, ac operibus noſtris ſemper iovenimus adjutricem, ae innomera, quæ largitor Altiſſimus Nobis contulit beneficia, piis illius precibus credimus aceepiſſe, dignum quin potius debitum arbitramur, ut ſicuti Redemptor noſter, & Deus ipſam Sacratiſſimam Virginem ſublimavit in eœlis, ita eam Nos, quantum poſſumus honoremus in terris. Atque ut Religionem, quam ſemper erga ipſam Dei Genitricem animo inelaſam tulimus, externi quoque cultus inſigni teſtimonio aperiremus, cum alias ejuſdem Sacratiſſimæ Virgiois nomine, & miraculorum ſplendore illuſtres Eccleſias ſemper in honore habuimus, tum in primis erga celeberrimam ejus in Alma Urbe Baſilieam Sanctæ Mariæ Majoris appellatam, & illius Saeratiſſimam Imaginem, quæ inibi venerabiliter aſſervatur, præcipua quadam, & pia devotione affecti ſumus: etenim Imaginem hane Chriſtifidelium religione ſemper elaruiſſe, pluraque, & inſignia ex ea miracula prodiiſſe antiqua monumenta teſtantur: ipſius vero Baſilieæ fundamenta ab eadem Virgine præclaro Nivis miraculo deſignata fuiſſe, vetus traditio doeet. Plurimis item privilegiis, & gratiarum tam ſpiritualium, quam temporalium titulis, & prærogativis ipſa Baſiliea, ipſaque Imago a Beato Gregorio Magno, & aliis Summis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris decorata reperitur, ac frequens ad eam non modo Romani Populi, ſed exterarum Nationom devotus concurſus aeeedit. Itaque ubi primom ad apoſtolatus apicem evecti fuimus, ſiogulari erga eamdem Glorioſiſſimam Virginem, & illius Sacratiſſimam Imaginem prædictam devotione, & divina quadam inſpiratione permoti, in illius honorem ioſignem Cappellam a fundamentis extroere, & ornare, ae eamdem Imaginem, quæ in medio dictæ Baſilicæ Navi prope dextrum cornu Altaris majoris in ligneo ciborio marmoreis columnis elato colebatur, ad Cappellam novam prædictã transferre, & ſupra Altare ejuſdem Cappellæ propterea erigendum honorifieentius collocare deliberavimus, ipſamque deliberationem ex animo amplectentes, & omni ſtudio proſequentes:

Cappellæ inſignem locum, & ambitum elegit.

§.2. In primis locum opportunum pro Cappella hujuſmodi ædifieanda, ſcilicet in navi dextera ejuſdem Baſilicæ, ubi aotiqua illius Sacriſtia exiſtebat, e conſpectu alterius ioſigois Cappellæ ad Præſepe Domini per fel. rec. Sixtum Papam Quintum Prædeceſſorem noſtrum a fundamentis erectæ, & omnem illius ambitũ circumſtantem uſque in vias publicas elegimus, ae antiquam Saeriſtiam prædictam demoliri, & loco illius aliam in extrema peoe Baſilica ſiniſtrorſum, ſtructura, ædificio, urnaruque magnificentiſſimam, & commodiſſimam, magna noſtra impenſa fieri curavimus, jactiſque Cappellæ altiſſimis fundamentis, validiſſimiſque, & firmiſſimis muris illius ambitum univerſom complectentibus fabricatis, Cappellam novam prædictam ad ſui formam ereximus, ipſamque extrinſecos ſublimi teſtodine plumbi laminis regi, ac cruſtis, Tyburtinorumque lapidum tegmentis ad majorem illius roboris firmitatem undi-

Digitized by Google

undiquevalla, intus vero tectis marmoribus, ac verſicoloribus lapidibus, & columnis pretiuſis de longinquis partibus advectis, egregiis quoque ſtatuis marmoreis, & picturis a primariis ſæculi noſtri ſcultoribus, pictoribuſque delineatis, atque confectis magnificentiſſime ornari, noſtra itidem, & quidem maxima impenſa, etiam curavimus.

In cujus præcipua parte, altare mirifice exculptum gemmiſque pretioſioribus exornatum in ipſius B. Virginis honorẽ erexit.

§.3. In præcipua vero parte ipſius Cappellæ novæ, Altare in honorem ipſius Beatæ Mariæ Virginis quatuor ex iaſpide columnis aurata junctura contextis, ac ſtatuis æneis ſuperſtantibus exculptum ereximus: medium autem, qui prædictis columnis intercipitur, parietem, ubi locum ſacræ Imagini deſignavimus, cœruleis lapidis lazuli cruſtis inteximus, ibique locum inſtar feneſtræ æneis angelorum figuris auro micantibus circumſeptum, ac precioſis gemmis undique exornatum pro ejuſdem ſacræ Imaginis digna ſede excidi, ac aptari mandavimus.

Ad Cappellæ limina, ex una parte Sacellũ S. Caroli, & ex altero Sanctæ Franciſcæ magnifice conſtruxit.

§.4. Duo præterea minora Altaria, ſive Sacella eodem modo picturis, & ornamentis magnifice exculta, ad ipſius Cappellæ novæ limina ab utraque parte, unum videlicet ſub S. Caroli Borromæi, alterum vero ſub Beatæ Franciſcæ, quorum nomina in Catalogo Sanctorum a Nobis deſcripta ſunt, invocationibus inſtituimus ſupra, quæ quatuor manſiones ad uſum, & formam chori reliquimus, & in una, quæ eſt ſupra Altare ipſius S. Franciſcæ, organum juſſu noſtro collocatum eſt.

In eodẽ Cappellæ loco, unum monumentum Clementi VIII. poſuit, alterum vero ſibi ad ſepulturam reſervavit.

§.5. Ad dictæ vero Cappellæ novæ latera, duo itidem monumenta magnifice extruximus, quorum alterum ab una parte piæ memoriæ Clementi Papæ VIII. etiam Prædeceſſori noſtro, cum præcipuis ab eo in ſuo Pontificatu geſtis e marmore expreſſis, erectum, & alterum e regione memores viæ univerſæ carnis ad noſtram ſepulturam reſervatum extruximus.

In veſtibulo ſanguine ſibi conjunctis ſepulcrum collocavit.

§.6. Item aliud ſepulchrum in veſtibulo dictæ Cappellæ novæ, pro ſanguine nobis conjunctis, & de parentela noſtra pro tempore exiſtentibus ſepeliendis fieri fecimus.

Sacriſtiam ad Cappellæ uſum, pluresque ad majorem commoditatem manſiones ædificavit.

§. 7. Sacriſtiam quoque eidem Cappellæ novæ annexam ad illius uſum, nec non plures manſiones ad majorem commoditatem adjunximus.

Ad ipſam poſtea Cappellam dictam Virginis Imaginem tranſtulit.

§. 8. Et deinde Cappellam prædictam, poſtquam ejuſdem Beatiſſimæ Virginis ope adjuti illam plurium annorum Pontificatus noſtri curriculo, omnia adhibita diligentia nullis parcentes expenſis abſolvimus, atque perfecimus, & ad ipſius Dei Omnipotentis, & ejuſdem Glorioſiſſimæ Virginis laudem, & honorem, ac erga eam fidelis populi devotionem augendam, ſolemni ritu conſecrari, & dedicari, ac ſexto Kalendas Februarii ejuſdem Pontificatus Noſtri Anno Octavo ſanctam Imaginem prædictam, omnium S. R. E. Cardinalium cœtu, & Prælatorum Romanæ Curiæ, Capitulique dictæ Baſilicæ, & fere totius Romani Cleri interventu, ac fidelium utriuſque ſexus multitudine aſtante, ac etiam Nobis ipſis in Cappella nova prædicta, in una ex quatuor ad chori uſum deſtinatis manſionibus, ſacris cœremoniis præſentibus, pioque affectu cuncta aſpicientibus, debita cum reverentia, & religione diligenter e loco, ubi prius aſſervabatur, amoveri, & ſolemni proceſſione extra ipſam Baſilicam per vias, & loca publica deſignata omnibus oſtendendam, Hymnis, & Laudibus decantatis Clero univerſo pſallente circumferri, moxque in eamdem Baſilicam reportatam ad eamdem Cappellam novam transferri, & ſupra Altare in loco, ſeu tabernaculo, ut præfertur, in muro alte exciſo, & ad id decenter aptato, inibi ſub diligenti cuſtodia, clauſuraque religioſiſſime ſervandam, collocari etiam mandavimus.

Pro cujus majori veneratione ſacra ibidem, & divina officia jugiter celebrari decernit.

§.9. Quoniam vero maxime convenire cenſuimus, ut in hac Cappella nova, ipſa Beatiſſima Virgo, & illius Imago prædicta non ſolum in marmoribus lapidibus, figuris, picturiſque, imaginibus, & ornamentis prædictis, ſed etiam, & multo magis in Miſſæ ſacrificio, veraque, & actuali Corporis, & Sanguinis Domini Noſtri Jeſu Chriſti Filii ſui oblatione, diviniſque officiis jugiter honoretur, divinuſque cultus non temporalibus modo, ſed ſpiritualibus quoque ornamentis, & rebus augeatur, in eadem Cappella nova, unum Prioratum pro uno Priore, & duodecim Cappellanias pro duodecim Cappellanis perpetuis, ex quibus unus Sacriſta, & alius Camerarius etiam ſint, necnon quatuor Clericatus pro quatuor Clericis amovibilibus ereximus, & inſtituimus, ac eidem Cappellæ novæ diverſa ſæcularia, & forſan regularia beneficia eccleſiaſtica univimus, illorumque fructus, redditus, & proventus, ac emolumenta in dotem aſſignavimus, & infra, *Aliqua ideo hic enunciata prætermitto, quia aliter ut ſequitur ſtatuta fuerunt.*

Propterea unum Prioratum, duodecim Cappellanias, & quatuor Clericatus in ea inſtituit, & ex illis Sacriſtam, & Camerarium eligi, ac Priorem ſecum digniorem habere eoſque omnes per ſe ipſos deſervire, & aliud Beneficium alibi obtinere non poſſe decernit.

§.10. Et nihilominus præmiſſa, ut infra in melius declarantes, corrigentes, mutantes, ac illis addentes, & deſuper de novo diſponentes in dicta Cappella a Nobis apud Baſilicam prædictam, ut præfertur extructa, unum Prioratum perpetuum, qui inibi dignitas exiſtat, pro uno Presbytero Sacerdote ſæculari, etiam alienigena, Priore perpetuo nuncupando, & duodecim perpetuas Cappellanias pro duodecim Clericis ſæcularibus etiam alienigenis in Presbyteratus Ordine, vel ſaltem in ea ætate conſtitutis, ut infra annum ad dictum Ordinem promoveri poſſint, & debeant, futuris inibi perpetuis Cappellanis, ex quibus etiam unus Sacriſta ſit, ad nutum Patroni pro tempore exiſtentis infraſcripti amovibilis, & alius Camerarius a Priore, & Cappellanis prædictis anno quolibet eligatur, & quatuor Clericatus pro quatuor Clericis pariter ſæcularibus, & etiam alienigenis, ac amovibilibus. Quorum ſiquidem Cappellanorum, Sacriſtæ, Camerarii, & Clericorum dictus Prior caput exiſtat, ac in rebus, negotiis, & actibus tam publicis, quam privatis per eos tractandis, & faciendis, primum, & digniorem locum habeat, ibidemque præſit, ac tam ipſe, quam prædicti

dicti

dicti Cappellani, Sacriſta, Camerarius, & Clerici dictæ Cappellæ, per ſe ipſos, prout inferius dicetur, & deſcriptum erit, deſerviant, nec aliud Beneficium eccleſiaſticum perſonalem reſidentiam requirens, in dicta Baſilica, vel alibi obtineant, apoſtolica auctoritate perpetuo erigimus, & inſtituimos.

Pro dote Prioratus, Cappellaniarum, ac officiorum Sacriſtæ, & Camerarii, & Clericatuum, bona, & redditus Archipresbyteratus Canonicatuū & Beneficiorum Eccleſiæ S. Laurentii in Lucina ſuppreſſorum applicat.

§. 11. Ipſique Cappellæ pro eorumdem Prioratus, ac duodecim Cappellaniarum, & quatuor Clericatuom, & Sacriſtæ, Camerariique officiorum prædictorum dote, ac illos, illas, & illa pro tempore obtinentium ſubſtentatione, onerumque eis incumbentiom ſupportatione, eorumdem Archipreſbyteratus, ac ſes Canonicatuum, totidemque præbendarum, ac triom Beneficiatorum, necnon Cappellaniæ ſub invocatione Sanctorum Philippi, & Jacobi in dicta Eccleſia Sancti Laurentii conſiſtentium, & per Nos, ut præfertur, ſuppreſſorum, & extinctorum, ac dictæ Cappellæ onitorum, prædia, Caſalia, ac alia bona ſtabilia, & jura quomodolibet nuncupata, ubilibet eſiſtentia, illorumque fructus, redditus, proventus, obventiones, & emolumenta univerſa, eidem Cappellæ, ut præfertur, aliàs applicata, ita quod liceat eiſdem Priori, Cappellanis, & Clericis hujuſmodi per ſe, vel alium, ſeu alios, eorum, & dictæ Cappellæ, eorumque menſæ, ſeu maſſæ communis nominibus, illorum omnium, & ſingulorom realem, actualem, & corporalem poſſeſſionem, & ſeo qoaſi, propria auctoritate abſque ſpolii, & attentatorum vitio, & cujuſcumque Judicis decreto, vel miniſterio, libere appræhendere, & perpetuo retinere, illaque regere, & adminiſtrare, locare, & dislocare, ac omnes, & ſingulas pecuniarum, rerum, & bonorum ſummas, qualitates, & quantitates, nec non fructus, redditus, proventus, obventiones, & emolumenta percipere, exigere, & levare, ac de eſactis, & receptis quietare, ad infra dicendos, & deſtinatos uſus convertere, noſtra, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis, Diœceſani loci, vel Almæ Urbis Vicarii, ſeu d. Baſilicæ Archipresbyteri, aut cujuſvis alterius licentia minime requiſita, auctoritate, & tenore prædictis perpetuo damus, & concedimos, aſſignamos, applicamus, & appropriamus.

Cappellæ vero pro illius fabrica, & Sacriſtia, Cantoribus, aliiſque neceſſitatibus, reliqua Beneficia unita, & unienda applicat. Et hāc dotem Cappellæ eſſe ſeparatam a menſa cōmuni prædictorum Prioris, Cappellanorum, Sacriſtæ, Camerarii, & Clericorum decernit.

§. 12. Rurſus eidem Cappellæ, & illius fabricæ, & Sacriſtiæ, quas dotem, & menſam propriam, & particularem, ac ab illa Priori, Cappellanis, Sacriſtæ, Camerario, & Clericis prædictis, ut præfertur aſſignata prorſus diſtinctam, & ſeparatam habere volumus, & declaramus, pro Cappellæ, & illius fabricæ, & Sacriſtiæ hujuſmodi propria, & particulari dote, & menſa, ac illarum reparatione, reſtauratione, & manutentione, ſalariorumque Cantorum, & Scoparii, ut infra ab eodem Pàtrono ad ejus nutum depotandorum præſtatione, ac vini, olei, cerarum, & luminum, aliarumque impenſarum, & onerum eiſdem Cappellæ, fabricæ, & Sacriſtiæ nunc, & pro tempore incumbentium ſupportatione, omnia, & ſingula alia Beneficia Eccleſiaſtica, ſecularia, & quorumvis Ordinom regularia qoomodolibet qualificata, quæcumque, quotcumque, & qualiacumque eidem Cappellæ a nobis, ultra Archipresbyteratum, Canonicatus, Præbendas, Beneficiatus, & Cappellaniam in dicta Eccleſia S. Laurentii conſiſtentia prædicta, quæ Priori, Cappellanis, & Clericis prædictis, ut ſupra, reſervata eſſe volumus, hactenus quomodolibet unita, ac in poſterum a Nobis, vel ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, ſeu noſtra, vel eorum auctoritate unienda, ea nunc, prout ex tunc, qoando unita fuerint, ac illorum omnia, & ſingula prædia, tam ruſtica, quam urbana, caſalia, domos, proprietates, terras, poſſeſſiones, cenſus, livellos, canones, loca montiom, & quæcumque alia bona ſtabilia quomodolibet nuncupata, & ubilibet eſiſtentia cum omnibus juribus, actionibus, grangiis, membris, pertinentiis, fructibus, redditibus, proventibus, obventionibus, & emolumentis univerſis, cæteriſque rebus, & bonis, mobilibus, & immobilibus, ac ſemoventibus, cujuſcumque qualitatis, quantitatis, pretii, & valoris etiam annui exiſtentibos, & ubique locorum conſiſtentibus, eorumque proprietate, & dominio, ac omnia, & ſingula, tam io rebus quam in redditibus, pecuniis, Juribus, & actionibus hactenus a oobis qoomodolibet data, donata, conceſſa, aſſignata, & applicata, quam etiam in poſterum a nobis, & ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus prædictis, etiam quomodolibet danda, donanda, & concedenda, aſſignanda, & applicanda. ſimiliter ex nunc, proot ea tuoc, quando data, donata, conceſſa, aſſignata, & applicata fuerint.

Donata hactenus, & donanda, ac oblationes, & largitiones factas poſt tranſlationem S. Imaginis, & facienda doti Cappellæ applicat.

§. 13. Nec noo (cum infraſcripta tamen declaratione) etiam oblationes, & quæcumque a quibuſvis Imagini, & illius Cappellæ prædictæ, a dicta die ſacræ ejuſdem Imaginis tranſlationis data, doοata, ſeu relicta, dandaque, donanda, & ſeu relinquenda in futurum.

Patrono Cappellæ accipiendi poſſeſſionem propria auctoritate bonorum Cappellæ, ut ſupra unitorum facultatem concedit.

§. 14. Ita quod liceat nunc, & pro tempore exiſtenti eiuſdem Cappellæ Patrono infraſcripto, per ſe, vel alium, ſeu alios, toties, quoties ſibi videbitor deputandos, & removendos, dictæ Cappellæ, illiuſque fabricæ, & Sacriſtiæ, earumque menſæ Capitularis hujuſmodi nominibos, omnium, & ſingulorum, ſicut præfertur, unitorum, aſſignatorum, applicatorum, datorum, oblatorum, donatorum, ceſſorum, conceſſorum, & relictorum, ac uniendorum, aſſignandorum, applicandorum, dandorum, offerendorum, donandorum, cedendorum, concedendorum, & relinquendorum, poſtquam unita, aſſignata, applicata, data, oblata, donata, ceſſa, conceſſa, & relicta fuerint, realem, actualem, & corporalem poſſeſſionem, & ſeu quaſi, propria auctoritate abſqoe ſpolii, & attentatorum vitio, & cujuſcumque Judicis decreto, vel miniſterio, libere, & licite appræhendere, & perpetuo retinere, illaque regere, & adminiſtrare, locare, dislocare.

Digitized by Google

Ex redditibus dotis Cappellę ſunt per Patronum faciẽdæ impenſæ pro vino, oleo cera, & ſalarium Cantorum, & Scoparii, reſiduum vero Patroni arbitrio in utilitatem Cappellę erit convertendum.

§. 15. Ac omnes, & ſingulas pecuoiarum, rerum, & bonorum ſummas, qualitates, & quantitates, nec oon fructus, redditus, proventus, obventiones, & emolumenta percipere, exigere, & levare, ac de exactis, & receptis quietare, ac ex illis in primis, vini, olei, ceræ, aliaſque impenſas neceſſarias, nec non Cantorum, & Scoparii, ſalaria perſolvere, ſeu perſolvi facere, & reliquum in ejuſdem Cappellæ, ac illius fabricæ, & Sacriſtiæ uſum, & utilitatem, prout ſibi videbitur, & placebit, & ejus mero arbitrio convertere, noſtra, & pro tempore eſiſtentis Romani Pontificis, Diœceſani loci, vel Almæ Urbis Vicarii, ſeu dictæ Baſilicæ Archipresbyteri, aut cujuſvis alterius licentia minime requiſita, auctoritate, & tenore prædictis perpetuo damus, concedimus, aſſignamus, applicamus, & appropriamus.

Servitium incumbens Priori, Sacriſtæ, Camerario, & Cappellanis, ac Clericis in Cappella.

§. 16. Ut autem tam Prior, Cappellaoi, Sacriſta, Camerarius, Clerici, quam alii dictæ Cappellæ Miniſtri quicumque, certo ſciant, quæ, & qualia ſint eorum ſervitium, munia, onera, & inſtituta, & in illis a quoquam quovis prætextu minime impediantur, ſeu ab illis diſtrahantur, motu, ſcientia, & poteſtate ſimilibus declaramus, ſtatuimus, & ordinamus, quod Prior, & Cappellani prædicti, omnibus diebus Domioicis, ac etiam omoibus ipſis Beatæ Mariæ Virginis feſtivitatibux, ſinguli ſingulas Miſſax, & intra quamlibet hebdomadam ſinguli alias duas Miſſas per ſe ipſos, non autem per alium, ſeu alios Sacerdotes eelebrare, ac in ſolemoitatibus, io quibus Capitulum, & Caoonici dictæ Baſilicæ in dicta Cappella horas canonicas, & alia divina officia, ut iofra, celebrabunt, Cotta ſuperinduti, Miſſis, & horis canonicis, aliiſque divinis officiis tam diurnis, quam nocturnis, in ſcamno, & loco per Cardinalem Protectorem infraſcriptum deſignando, perſonaliter intereſſe teneantur.

Prior, & Cappellani faciunt Collegium, habentque inſignia Collegialia & habitum aliorum Cappellanorum.

§. 17. Ac tam Prior, quam Cappellani prædicti inſimul unum Collegium cum arca, maſſa, & ſigillo communibus, aliiſque Collegialibus inſignibus ad inſtar aliorum ſimilium Collegiorum tam in prædicta, quam in aliis quibuſcumque dictæ Urbis Baſilicis, & Eccleſiis inſtitutorum conſtituant, inibique habitum per alios Cappellanos deferri ſolitum, deferre poſſint.

Sacriſta deputatur a Patrono ad ejus nutum pro cura ſuppellectilium, de quibus Inventarium facere cautionem præſtare, & rationem reddere tenetur.

§. 18. Ex duodecim autem Cappellanis hujuſmodi unus a pro tempore exiſtente Patrono deputetur Sacriſta, qui ad ejuſdem Patroni nutum amovibilis exiſtat, & curam celebrationis Miſſarum, necnon cuſtodiam ſacræ ſuppellectilis, ornamentorumque, & paramentorum ad Cappellæ prædictæ uſum pro tempore pertineotium, vaſorum tam auri, & argenti, quam aliarum rerum, & uoiverſæ ſuppellectilis ſibi ſub inventario conſignandorum habeat, aliaque Sacriſtæ hujuſmodi officium concernentia gerat, exerceat, rationem, & computum paramentorum, & ſuppellectilis hujuſmodi, & aliorum ejus curæ commiſſorum dictæ Cappellæ Patrono ſingulis ſex menſibus, & quoties ab eo fuerit requiſitus, fideliter reddat, & de ratione hujuſmodi reddenda, & reliquum conſignando ſe obliget, cautionemque idoneam, ſi eidem Patrono placuerit, etiam præſtet, parameota, ornamenta, vaſa, vel aliàs quaſvis res, & bona Cappellæ, & Sacriſtiæ hujuſmodi, quibuſvis perſonis, Capitulis, Eccleſiis, Monaſteriis, aut aliis locis, juxta formam aliarum literarum deſuper a nobis emanatarum, & ſub in eis conteotis pœnis, accommodare non præſumat.

Sacriſtę prohibetur, ne ornamenta, paramenta, vaſa, & bona Cappellæ poſſitque commodare.

§. 19. Item de Paramentis, ornameotis, vaſis, totaque ſuppellectili, & rebus omnibus Sacriſtiæ, ejus curæ commiſſis, loveotarium duplicatum, ab eodem Sacriſta ſubſcriptum conficiat, quorum unum penes Patronum, & alterum penes eum remaneat, quod etiam ſingulis quibuſque ſex meoſibus revideatur, & renovetur.

Camerarius eligendus a Priore, & Cappellanis de gremio ipſorum cujus officium duret per annum.

§. 20. Item ſingulis aoois ab eiſdem Priore, & Cappellanis antedictis, in plena eorum Congregatione, unus de numero eorumdem duodecim Cappellanorum Camerarius per ſecreta ſuffragia eligatur, qui duret per annum tantum.

Quæ illius munia ſint.

§. 21. Et cum officio Sacriſtæ incompatibilis ſit, ac ipſorum Prioris, & Cappellanorum, & eorum Maſſæ communix Procurator exiſtat, fructuſque, redditus, & proventus, ac pecuniarum quantitates omnes eorumdem Prioris, & Cappellanorum Maſſæ communis exigere, & recuperare, ac tam Priori, quam unicuique Cappellano, & Clerico prædictis portionem ſingulis obvenientem ſtatuto tempore ſolvere, nec pecunias receptas penes ſe retinere, ſed eas in banco ad id ab ipſis Priore, & Cappellaois eligendo, ſtatim conſignare, claramque, & diſtinctam rationem officii ſui, ac totius admioiſtrationis, nec noo recepti, & impenſi per eum io plena Congregatione prædicta, ſeu coram ab eadem Congregatione deputatis, ſiogulis ſex menſibus, ac etiam quoties eiſdem Priori, & Cappellanis videbitur, reddere, ſicque ſe io maoibus Prioris efficaciter obligare debeat.

Camerarius tenetur per ſe ipſum adminiſtrare, præterquam in caſu infirmitatis, vel alterius legitimæ cauſæ, & tunc perſona ſubſtituenda ſit de illorum gremio, & per Priorem, & Cappellanos approbanda.

§. 22. Nec alium loco ſui ſubſtituere poſſit, niſi de licentia Prioris, & Cappellanorum prædictorum in caſu infirmitatis, vel abſentiæ neceſſariæ. ſeu aliàs licite: quo caſu perſona ſic ſubſtituenda, ſit de oumero eorumdem Cappellanorum, & a Priore, ac Cappellanis prædictis approbari debeat, & in manibus Prioris de bene, & fideliter adminiſtraodo, & rationem reddendo, ac reliquum conſignando, jurare, & ſe obligare, ac ſi eidem Congregationi videbitur, tam ipſe Camerarius, quam ab eo ſic ſubſtituendus, cautionem dare teneatur. Nec ipſi liceat ipſas pecunias cuiquam mutuo dare, aut in proprios uſus convertere, aliàs ultra reſtitutionem debitam, etiam pœna arbitrio Congregationis prædictæ infligeoda, puniatur.

Scoparius deputari debet per Patronum ad ejus nutum amovi-

§. 23. Præterea unum Laicum, qui pavimentum, ſtatuas, columnas, lampades, candelabra, & alia ornamenta dictæ Cappellæ, & Sacriſtiæ, ipſamque Cappellam, & Sacri-

bilis, cum ſalario 100. ſcutorum monetæ quolibet anno ex redditibus menſe Cappellæ.

criſtiam, illarumque ædes, & manſiones tergat, vertat, ac deſquillias, pulverem, & aliàs ſordes auferat, & ejiciat, Scoparium nuncupandum, ad ejuſdem Patroni nutum amovibilem, ab eodem Patrono toties quoties opus fuerit, ac eidem Patrono videbitur, & placuerit deputari, ac illi pro ejus ſalario centum ſcuta monetæ de pecuniis propriæ dotis, & menſæ dictæ Cappellæ, illiuſque fabricæ, & Sacriſtiæ, ut præfertur, aſſignatæ, quolibet menſe proportionabiliter, & pro rata perſolvi.

Scopario, & quatuor Clericis faciendo quolibet anno veſtes talares panni violacei ex redditibus menſæ Cappellæ.

§. 24. Et tam ipſi, quam ſingulis quatuor Clericis prædictis, quolibet anno veſtem talarem panni violacei de ejuſdem dotis, & menſæ Cappellæ pecuniis, fieri mandamus.

Feſta celebranda in Cappella, & Litaniæ B. M. Virginis in ibi certis diebus decantandæ.

§. 25. Inſuper, ad divinum cultum, & piorum devotionem in eadem Cappella quantum poſſumus, augendum, ſingulis Sabbathi diebus, ac Beatę Marię feſtivitatibus, illarumque vigiliis, ac in feſtivitate Translationis primodictæ Imaginis, quam ultima die Dominica menſis Januarii cujuslibet anni in eademCappella celebrari juſſimus ſingulis quibuſque annis, perpetuis futuris temporibus, Litanias cum Antiphona pro tempore currenti ejuſdem Beatæ Mariæ Virginis, cum Organo, harmonia, & cantu figurato, alternis choris decantandas, iterato inſtituimus, & ordinamus.

Pro ſalario Cantorum ad nutum Patroni eligendorum applicantur ſcuta 300. annua diſtribuenda, ex redditibus menſæ Cappellæ.

§. 26. Ac pro Cantorum, & aliorum Miniſtrorum, ad arbitrium Patroni pro tempore exiſtentis, eligendorum, ad ejus nutum amovibilium, ſalario, annua trecenta ſcuta, juxta providam dicti Patroni pro tempore exiſtentis circumſcriptionem, & ordinationem, Cantoribus, & Miniſtris prædictis diſtribuenda, & eroganda, de pecuniis propriæ dotis, & menſæ ipſius Cappellæ, fabricæ, & Sacriſtiæ ſolvenda, aſſignamus.

Prior, & Cappellani tenentur intereſſe Litaniis poſt Veſperas decantandis.

§. 27. Quibus Litaniis Prior, & ſinguli Cappellani, cum eorum Cottis ſemper ſaltem alternatim in loco, modoque, & ordine per Scipionem Cardinalem Protectorem antedictum præſcribendis debeant intereſſe. Verum quia Cappellani, Toletani nuncupati, ad primodictam Imaginem, & illius Altare inſtituti, ex eorum inſtitutionis hujuſmodi præſcripto, ſeu aliàs Litanias ipſius Beatæ Virginis ſingulis Sabbathi, & forſan aliis diebus, etiam recitare tenentur, ne ipſorum concurſu Litaniæ a nobis, ut præfertur, inſtitutæ quoquomodo impediantur, ſtatuimus, & ordinamus, quod Cappellani Toletani prædicti, de mane ſtatim poſt Miſſarum ſolemnia injunctas eis Litanias hujuſmodi recitare debeant, prout hactenus conſueverunt, Litaniæ vero a nobis inſtitutæ poſt Veſperas decantentur. Nos enim dicti Cardinalis de Toleto, & quamvis aliam diſpoſitionem, quatenus opus ſit, quoad hæc ſufficienter commutamus.

Clerici a Patrono ad ejus nutum deputantur, & ipſi Priori, & Cappellanis, & Sacriſtæ in divinis deſervire tenentur.

§. 28. Clerici autem prædicti, qui honeſtæ, & bonæ indolis a pro tempore exiſtente Patrono dictæ Cappellæ, ac ad ejus nutum amovibiles deputentur, Priori, Cappellani, & Sacriſtæ in divinis inſervire, ac obſequia, & onera ipſis pro tempore impoſita præſtare teneantur.

Ex maſſa dentur quolibet anno ſcuta 300. Priori, & ſcuta 100. ſingulis Cappellanis, nec non ſcuta 50. Sacriſtæ, & alia 50. Camerario, & alia 60. cuilibet ex Clericis.

§. 29. Porro ex fructibus, redditibus, & proventibus dictę Cappellæ pro eorumdem Prioris, Cappellanorum, & Clericorum dote, & ſuſtentatione, ut præfertur, aſſignatis, ſcilicet ex maſſa Eccleſiæ ſuppreſſæ prædictæ tantum annis ſingulis Prior trecenta, ſinguli vero Cappellani centum, & qui fuerit Sacriſta, vel Camerarius, alia quinquaginta pro quolibet, ſinguli vero Clerici ſexaginta ſcuta monetæ habeant, atque percipiant, & Clericis ſingulis menſibus præciſe, Priori vero, & Cappellanis, etiam menſtruatim, ſi pecuniæ promptæ fuerint, ſin autem in terminis inter eos ſtatuendis, illa perſolvantur.

Et ſi aliquid ſupererit dividatur pro virili inter Priorem, & Cappellanos, ac Clericos pro una, alia vero medietas applicatur menſæ Cappellæ.

§. 30. Et quidquid ex eorum dote, & menſa ſingulis annis, ſolutis ſummis prædictis, ſupererit, in fine anni in duas æquales portiones dividatur, quarum una inter ipſos Priorem, Cappellanos, & Clericos pro virili diſtribuatur, & altera doti, & menſæ propriæ ipſius Cappellæ, ac illius fabricæ, & Sacriſtiæ ad Patroni prædicti omnimodam, & liberam diſpoſitionem, augeatur, & conſignetur.

Prior, Cappellani, & Clerici, continuo in Urbe reſideant, & obſequia injuncta præſtent. Sacriſta vero ac duo ſaltem ex quatuor Clericis habitent in manſionibus Cappellæ.

§. 31. Ac tam Prior quam Cappellani, & Clerici prædicti ad vere, & perſonaliter, continuoque in Urbe reſidendum, ac debita ſervitia, & obſequia præſtandum; Sacriſta vero cum duobus ſaltem ex quatuor Clericis prædictis, ad continuo in manſionibus dictæ Cappellę habitandum, interdicta omnino Priori, Cappellanis, & Clericis hujuſmodi ab Urbe abſentia, ac Sacriſtæ, & Clericis prædictis extra manſionem dictæ Cappellæ pernoctatione ſub amiſſionis fructuum, aliiſque pœnis per Cardinalem Protectorem in ſtatutorum editione irrogandis, & declarandis obligati exiſtant.

Officia Cappellæ non poſſint reſignari nec permutari, nec penſionibus gravari.

§. 32. Nec liceat alicui ex Priore, Cappellanis, Camerario, Sacriſtæ, ſeu aliis dictæ Cappellę Miniſtris, Prioratum, Cappellanias, ſeu officia, & munia eorum in favorem alicujus reſignare, vel permutare, neque penſionibus gravare, aut illarum reſervationi conſentire poſſint, tamen ſi velint, illos, illas, & illa pure, & ſimpliciter tantum dimittere ad effectum alios per Patronum præſentandi, eligendi, & deputandi.

Exemptio Prioris, & Cappellanorum, & Clericorum a functionibus, & ſervitiis, ac etiam Proceſſionibus Baſilicæ.

§. 33. Inſuper, ut Prior, Cappellani, & Clerici prædicti ab aliis ſervitiis liberi, promptius dictę Cappellę, illiuſque obſequio & cultui, cui eos pia devotione addictos atque adſcriptos eſſe deſideramus, incumbere valeant, eoſdem Priorem, Cappellanos, & Clericos, ab omnibus, & ſingulis obſequiis, & ſervitiis Baſilicæ Sanctæ Mariæ Majoris, ejuſque Chori, Capitulique, & Cleri, ac ab interventu, & intereſſentia in Miſſa, horis canonicis, & divinis officiis, etiam illis, quæ aliàs dictis Priori, & Cappellanis injunximus, ac a Proceſſionibus, aliiſque ſervitiis, & oneribus, ad quæ forte alii dignitates habentes, nec non Cappellani, & Clerici ejuſdem Baſilicæ tenentur, omnino eximimus, & liberamus: & nihilominus tam ipſi, quam Sacriſta, & Clerici prædicti, ipſam Baſilicam,

& Cappellam hujuſmodi, quocumque tempore libere, ſine aliqua Capituli, & Canonicorum prædictorum licentia, pro ſervitio ejuſdem Cappellæ adire, & ingredi poſſint.

Capitulum, & Canonici obligantur ad celebrationē divinorum in Cappella in feſtivitatibus B. Mariæ, ac S. Franciſcæ, & S. Caroli,

§. 34. Capitulum autem, & Canonicos prædictos in feſtivitatibus Beatiſſimæ Virginis, ad Veſperas, ac Miſſas in ejus honorem, ac etiam ſimiles Miſſas in honorem S. Franciſcæ, & Sancti Caroli prædictorum in eorum feſtivis diebus, cum Prioris, & Cappellanorum Cappellæ prædictæ aſſiſtentia celebrandas obligamus, & obligatos eſſe decernimus, & declaramus: in quibus feſtivitatibus Sacriſta dictæ Cappellæ, planetas, tunicellas, ac pluvialia tantum, & ad celebrationem neceſſaria, cum quibus celebrare teneantur, ad Sacriſtiam Baſilicæ prædictæ tranſmittet, ut ab ea poſtea Capitulum, & Canonici proceſſionaliter procedendo pro ſolemni officio perficiendo ad Cappellam prædictam perveniant.

I Canonici ad celebrandum in tribus Altaribus dictæ Cappellæ benigne recipiantur.

§. 35. Canonicis autem ad Altare Beatiſſimæ Mariæ Virginis, ſeu alia Altaria dictæ Cappellæ, Miſſas privatas celebrare volentibus, in eorum tamen canonicali, & capitulari Sacriſtia planetis, & aliis ſacris veſtibus ex eorum Sacriſtiis indutis humaniter admiſſis, & receptis, omnis commoditas celebrandi, & ſanctum Miſſæ ſacrificium perficiendi, a Sacriſta concedatur. Ita tamen, ut Prior, & Cappellani dictæ Cappellæ nequaquam in eorum ſervitio impediantur.

Cuſtodia Sacræ Imaginis datur Capitulo, & Canonicis, qui deputare debent Canonicos qui claves tabernaculi retineant, & illud quando erit opus aperiant.

§. 36. Quo vero ad primodictæ ſacræ Imaginis cuſtodiam, declaramus, atque decernimus, quod non obſtantibus quibuſcumque noſtris, & aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum ordinationibus, etiam per modum concordiæ, & conventionum, ſeu aliàs quomodolibet editis, & ſupra recenſitis, perpetuis futuris temporibus primodictæ Imaginis cuſtodia, Capitulo, Canonicis prædictæ Baſilicæ, ubi Cappella a Nobis fundata, & primodicta ſacra Imago de præſenti repoſita exiſtit, ſpectet, & ſpectare debeat, quorum cura, & ſolicitudo erit deputare locum, & ſingulares Canonicos, ubi, & apud quos claves loci, ſeu tabernaculi, in quo primodicta Imago repoſita eſt, aſſervari, & Canonicos, qui primodictam Imaginem aperire, & claudere debeant.

Tabernaculum Sacræ Imaginis non erit aperiendum niſi ex decreto Capituli, vel de mandato Protectoris, vel ex inſtantia Patroni, & pro apertione aſſignatur locus tranſitus.

§. 37. Inhibentes tabernaculum hujuſmodi pro primodicta Imagine, populo, ſeu aliis Chriſtifidelibus monſtranda, & exhibenda aperiri, niſi ex ipſius Capituli decreto, vel de Protectoris mandato, ſive etiam inſtantia Patroni, tuncque Canonici ab ipſo Capitulo ad aperiendum, & claudendum deputati, per oſtium a latere dictæ Cappellæ verſus occaſum Solis, intra Baſilicam conſtructum introeuntes, ac per ſcalam chochlidis aſcendentes, & per deambulationes inibi relictas, & a cellis, ſeu cameris diſtinctas, recto tramite, abſque eo quod per ipſas cellas, ſeu cameras tam in eundo, quam in redeundo, tranſeant, procedentes ad conclave primodictæ Imaginis, pro ea aperienda, & claudenda, eant, & remeent.

§. 38. Volentes oſtium prædictum de die ab illius parte anteriori verſus Baſilicam ſemper poſſe a Canonicis deputatis aperiri, Veſpere autem deſcendente, & de nocte, quando aliæ ejuſdem Baſilicæ fores clauduntur, a parte interiori verſus ejuſdem Cappellæ Sacriſtiam, a Sacriſta Cappellæ, admoto etiam vecte, ſeu palo ferreo claudi debere, oſtii prædicti apertione, & ad ſacræ Imaginis conclave acceſſione, præterquam ex Capituli decreto, ſeu Protectoris mandato, ſeu ad inſtantiam Patroni, ut ſupra, noctis tempore penitus interdicta. Quod ſi quis ex Canonicis, ſeu alius ad hoc deputatus, vel ſine licentia Capituli, ſeu cum licentia Capituli, aliunde ad dictum conclave aperiendum auſu temerario accedere, & pervenire tentaverit, pœnam excommunicationis ipſo facto, a qua nonniſi a Nobis, & Romano Pontifice ſucceſſore noſtro abſolvi valeat, incurrat.

Prohibetur, ne apertio Tabernaculi, ſive acceſſus ad conclave fiat de nocte, nec per alium tranſitum, quam ſupra aſſignatum.

§. 39. Solicitudinem autem, curamque primodictam Imaginem coronis, torquibus, gemmis, & precioſis margaritis ornandi, & eamdem Imaginem conſervandi Sacriſtæ Cappellæ, una cum Canonicis prædictis demandamus, ita tamen, ut circa illius ornatum, & conſervationem nihil a prædictis, ſine conſenſu Protectoris pro tempore exiſtentis innovetur. Et ſi inter Canonicos, & Sacriſtam prædictos, aliqua circa præmiſſum ornatum, & conſervationem controverſia, vel diſſenſio oriatur, ſemper idem Cardinalis Protector conſulatur, a quo extrajudicialiter, & omni, & quacumque appellatione, & recurſu remotis, omnis controverſia, & diſſenſio hujuſmodi decidatur, & terminetur.

Cura ornandi Sacram Imaginem coronis, & aliis precioſis, datur Sacriſtæ Cappellæ una cum Canonicis, ita tamen, ut circa illius ornatum nihil innovetur abſque Protectoris licentia.

§. 40. Præterea ſtatuimus, & ordinamus, quod lampades ſeptem, quinque ſcilicet ante primodictam Imaginem, & reliquæ duæ ſingulæ ante ſingula Altaria Sanctæ Franciſcæ, & Sancti Caroli hujuſmodi, ubi de præſenti reperiuntur, diu, noctuque perpetuo accenſæ permaneant, ac in honorem, & venerationem primodictæ Imaginis ultra dictas lampades, duæ ſiquidem ceræ albæ ſingulæ librarum quatuor, ſemper, & perpetuo de die ante Altare in illius angulis ſuper altis candelabris ad eum uſum confectis: In vigiliis vero, ac feſtivitatibus ejuſdem Beatæ Virginis cum octo diebus ſequentibus, dum primodicta Imago aperta ad populi conſpectum permanebit, ſex aliæ candelæ ſimiles de die etiam perpetuo accenſæ in Altari, & ſuper inibi exiſtentibus candelabris retineantur, omniſque impenſa propterea neceſſaria ex propriis dote, & menſa ipſis Cappellæ, fabricæ, & Sacriſtiæ, ut præfertur, aſſignata, ſubminiſtretur.

De lampadibus, & candelis accenſis in Cappella tenendis.

§. 41. Reliquias quoque eorumdem Sanctorum Caroli, & Franciſcæ in Altaribus prædictorum Sanctorum, & aliàs quaſcumque in dicta Cappella, illiuſque Altaribus, & Sacriſtia, nunc, & pro tempore exiſtentes, ab ea amoveri, ſeu extrahi, & alibi aſportari etiam in die, quo Capitulum, ſeu Canonici alias dictæ Baſilicæ reliquias populo exhibebunt, omnino prohibemus, ſed

Reliquiæ non ſunt portandæ extra Cappellam.

tunc

tunc in Altaribus dictæ Cappellæ, ut inibi a Chriſtifidelibus venerentur, in ſuis capſulis, & receptaculis publice exponi mandamus.

Legata facta Sacræ Imagini ante translationem, & Pallia hactenus data, relinquuntur Capitulo cum onere tamen commodandi Pallia pro ornanda Cappella.

§.42. Inſuper ad omnem differentiam, & quæſtionis materiam, quæ inter Capitulum, & Canonicos prædictos ex una, ac Priorem, & Cappellanos, alioſque Miniſtros dictæ Cappellæ, illiuſque Patronum pro tempore exoriri poſſet, tollendam, Capitulo, & Canonicis prædictis, tam legatum bo. me. Cardinalis Eleinrii, quam alia omnia legata primodictæ Imagini hactenus ante translationem primodictæ Imaginis prædictam, facta, & etiam cultrices, & ſeu pallia a Camera noſtra quotannis primodictæ Imagini dari, & offerri ſolita, tam hactenus data, & oblata, quam danda, & offerenda in futurum, dimittimus, & relaxamus. Ita tamen quod Capitulum, & Canonici prædicti, cultrices, & pallia prædicta pro uſu, & ornamento dictæ Cappellæ, toties quoties occaſio tulerit, & fuerint requiſiti accommodare, & tradere teneantur.

Oblationes, & aliæ largitiones, de cætero faciendæ Sacræ Imagini ad quem spectent.

§.43. Oblationes autem, quas manualiter a quibuſvis pro tempore in majori Altari ipſius Cappellæ, ſeu altero ex duobus Altaribus S. Caroli, & S. Franciſcæ in dicta Cappella exiſtentibus, ſeu in manibus Sacriſtæ, aut alterius dictæ Cappellæ Miniſtri, ſeu primodictæ Imagini, vel Cappellæ, aut Altaribus prædictia fieri contigerit, ſive ſint in torquibus, jocalibus, margaritis, aureis, & gemmatis coronis, ſive etiam paramentis, aut precioſis veſtibus, vel in aureis, ſeu argenteis votis, cujuſcumque generis, & valoris, ſemper, & ſine aliqua diſtinctione ſint, & eſſe debeant ipſius Cappellæ, & Altarium prædictorum, ac in ejuſdem Cappellæ, ſuæque fabricæ, Sacriſtiæ, ac menſæ utilitatem omnino converti debeant. Illæ vero, quæ mediante teſtamento, legato, donatione, ſeu alia diſpoſitione primodictæ Imagini, vel Cappellæ, aut Altaribus in ea exiſtentibus prædictis relinquentur, ſi ad ſuppellectilem eccleſiaſticam ſpectare dignoſcentur, ut ſunt Cruces, candelabra, vaſa argentea, aurea, cuſtodiæ pro reliquiis, veſtes, aut alia ejuſdem generis, res, & bona eidem Cappellæ, & illios Altaribus, fabricæ, ac Sacriſtiæ cedere, & applicari volumus. Si vero hujuſmodi relicta, ſeu aliàs donata, & primodictæ Imagini, vel Cappellæ, aut Altaribus prædictis pro tempore dedicata, vel dedicanda, domus, caſalia, prædia, aut alia ſtabilia, ſeu etiam pecuniæ ſint, ad Baſilicam ipſam, illiuſque Capitulum ſpectent, ac ſpectare declaramus, & ordinamus, hoc tamen ita ſtatuimus, & declaramus, niſi ex legitimis, & juſtis conjecturis, aut aliàs conſtaret, piam diſponentis devotionem eſſe, etiam ſtabilia, & pecunias, de quibus ſupra, ipſi primodictæ Imagini, ejuſque Cappellæ, & Altaribus prædictis relinquere, & ordinare, ita ut in primodictæ Imaginis, & Cappellæ, dictorumque Altarium commodum, & honorem converti deberent, tunc enim piam offerentis mentem, & voluntatem in primis, & ante omnia ſervari volumus, & mandamus. Ceræ vero, quæ in Anniverſariis, & funeralibus ſupererunt, pro duobus Capitulo, & Cappellanis, pro reliqua vero tertiis partibus Priori, Cappellanis, & Clericis ſupradictis diſtribuantur, prout eas diſtribui jubemus. Ipſa autem Anniverſaria, & funeralia, quando fieri continget, non intra Cappellam prædictam, ſed extra eam in dicta Baſilica in loco Patrono infraſcripto beneviſo fieri, & celebrari volumus & mandamus.

Priori, Cappellanis, & Clericis, eorumque Collegio communicantur omnia privilegia ſimilibus perſonis & Collegiis competentia.

§.44. Rurſus Priori, Cappellanis, & Clericis prædictis, illorumque Collegio, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, præeminentiis, prærogativis, ſavoribus, facultatibus, indultis, & aliis gratiis, tam ſpiritualibus, quam temporalibus, quibus alii dignitates, Cappellanias, & alia Beneficia in dicta Baſilica S. Mariæ Majoris, & aliis ejuſdem Urbis Baſilicis, & Eccleſiis pro tempore obtinentes, earumque Collegia, de jure, vel conſuetudine, aut ex privilegio, vel aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, non ſolum ad eorum inſtar, ſed æque, & principaliter, & pariformiter, in omnibus, & per omnia, uti, potiri, & gaudere libere, & licite valeant, apoſtolica auctoritate, & tenore prædictis indulgemus.

Eximuntur Cappella, Prior Cappellani, Clerici, & alii Miniſtri, eorumque bona a juriſdictione, correctione, & viſitatione Urbis Vicarii Baſilicæ prædictæ Archipreſbyteri, & quorumcumque aliorum Judicum.

§.45. Præterea eamdem Cappellam, illiuſque fabricam, & Sacriſtiam, nec non Priorem, Cappellanos, Sacriſtam, Camerarium, Clericos, & alios Miniſtros, & perſonas ejuſdem Cappellæ pro tempore exiſtentes, ipſumque Collegium, ac prædicta, cæteraque omnia, & quæcumque illius, & eorum bona, mobilia, & immobilia, cujuſcumque qualitatis, & quantitatis in dictis Urbe, & locis, & extra, ac aliàs ubicumque locorum conſiſtentia, ab omni juriſdictione, correctione, viſitatione, dominio, ſuperioritate, & poteſtate, nunc, & pro tempore exiſtentis Urbis Vicarii, & Archipreſbyteri dictæ Baſilicæ S. Mariæ Majoris, ejuſque Vicarii, & Capituli, & cujuſvis Ordinarii loci, aliorumque quorumcumque Judicum, & Officialium in ipſa Urbe, vel alias ubilibet conſtitutorum, perpetuo eximimus, & liberamus.

Datur Patrono facultas nominandi Cardinalem Protectorem ad ejus libitum, & ipſe Protector Cappellæ conſtituitur Judex privative quoad omnes alios.

§. 46. Ac prædictum Scipionem Cardinalem illius vita durante, & eo vita functo, antiquiorem ejuſdem S. R. E. Cardinalem ex noſtra, ac Franciſci, & Marci Antonii prædictorum familia, & parentela, vel in ejus defectum alium Cardinalem acceptare volentem, quem etiam ex nunc requirimus, & hortamur, pro tempore exiſtenti Patrono Cappellæ prædictæ beneviſum, ac ad ipſius Patroni libitum, & arbitrium, toties, quoties opus fuerit, nominandum, & eligendum ejuſdem Cappellæ, illiuſque fabricæ, & Sacriſtiæ, nec non Prioris, Cappellanorum, Clericorum, Miniſtrorum, perſonarum, rerum, bonorum, & jurium, privative quoad Archipresbyterum prædictum, & Urbis Vicarium, & etiam omnes alios quoſcumque Romanæ Curiæ, & Urbis prædictarum, & alios quoſvis Judices quocumque

que

Digitized by Google

que nomine vocatos, & quacumque præeminentia, etiam Cardinalatus, ac etiam Legati de latere, & alio quocumque honore, dignitate, præeminentia, & auctoritate pollentes, Protectorem, ac defenſorem, nec non Judicem irrevocabilem perpetuo conſtituimus, & deputamus. Ac Vicario Urbis, nec non Archipresbytero, & illius Vicario, ac prædictis, & aliis quibuſvis, etiam cujuſcumque gradus, conditionis, & præeminentiæ exiſtentibus perſonis, & Urbis, ac Romanæ Curiæ prædictarum, & aliorum locorum Judicibus, ne ſe in Cappellam, illiuſque ſabricam, ac Sacriſtiam, ac Priorem, Cappellanos, Clericos, Miniſtros, aut alias ejuſdem Cappellæ perſonas, ac res, bona, & jura quæcumque, ſeu in litium, & differentiarum deſuper, aut illorum occaſione pro tempore ſuſcitatarum, ſeu ortarum cognitionem, etiam ratione cujuſcumque amicabilis compoſitionis, vel concordiæ, aut aliàs quomodocumque ingerere, ſeu decretum ſuum, vel auctoritatem interponere præſumant, diſtrictius inhibemus.

Cardinalis de familia præfertur quoad Protectionem cuicumque Cardinali extraneo prius nominato.

§. 47. Præterea volumus, & declaramus, quod licet nullo de noſtra, & Franciſci, ac Marci Antonii prædictorum parentela hujuſmodi exiſtente in Cardinalatus honore conſtituto, alius ad id, ut præfertur, electus, & nominatus Cardinalis munus Protectoris hujuſmodi ſubire, & exercere incepiſſet, nihilominus, ſi poſtmodum contigerit aliquem ex noſtra familia, & parentela prædicta ad Cardinalatus honorem aſſumi, is in ejuſdem muneris functione, ſeu Protectoris gradu præferri debeat, & electio, nominatio, conſtitutio, & deputatio de cujuſvis alterius perſona in Protectorem hujuſmodi factæ, eo ipſo ceſſare, & expirare cenſeantur.

Facultas condendi ſtatuta Protectori conceditur.

§. 48. Nec non eidem Scipioni Cardinali moderno, & pro tempore exiſtenti ejuſdem Cappellæ Protectori, quaſcumque opportunas, & neceſſarias conſtitutiones, & ordinationes, ſtatuta, & decreta juxta prudentiam eidem a Deo collatam pro primodictæ Imaginis veneratione, ejuſque cultus conſervatione, & augmento, ac tam circa tempora ſervitiorum præſtandorum, ipſorumque Prioris, Cappellanorum, Clericorum, & aliorum Miniſtrorum felicem directionem, ac onerum eis incumbentium ſopportationem, quam mulctas, punctuationes, & pœnas contra negligentes, & ſervitia debita omittentes, illarumque applicationem, ac ſuper aliis omnibus, quæ in præmiſſis omnibus, & ſingulis, ac præmiſſorum cauſa, & occaſione neceſſaria eſſe judicabit, condendi, componendi, edendi, atque promulgandi, & poſtquam ſemel edita, & promulgata fuerint, quoad Scipionem, aut alios pro tempore exiſtentes Cardinales Protectores Patronos ex ſe, quo vero ad alios Cardinales Protectores non Patronos de Patroni conſenſu, ſemel edita, & promulgata, prout in domino, ac toties quoties eis expedire videbitur, in parte, ſeu etiam in toto mutandi, & corrigendi, ac alia de novo edendi, & promulgandi, quæ ſemper, & perpetuo auctoritate noſtra, ex nunc, prout ex tunc, & e contra valere, & ſervari volumus, decernimus, & mandamus.

Omnes lites committuntur Protectori ſummarie, & appellatione remota, cum facultate ab aliis Judicibus avocandi & reaſſumendi cauſas inhibendi &c.

§. 49. Nec non differentias, lites, & controverſias inter quaſcumque perſonas, tam Prioris quam Cappellanorum, & Miniſtrorum hujuſmodi, ac aliarum perſonarum ejuſdem Cappellæ ſervitio, vel miniſterio addictarum, & earumdem conſortes, ſeu inter ipſos, & quoſvis alios occaſione perſonarum, & bonorum dictæ Cappellæ pro tempore exortas, ſommarie, ſimpliciter, & de plano, ſine ſtrepitu, & figura Judicii, omni, & quacumque contradictione, interpellatione, appellatione, & recurſu, in integrum reſtitutione, ac mora remotis, etiam privative quoad Archipresbyterum dictæ Baſilicæ, & illius Vicarium, ac etiam Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ, & Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem Cameræ Clericos, & Theſaurarium generalem, ac ejuſdem Urbis Gubernatorem, Camerarium, & Vicecancellarium, nec non noſtrum, & pro tempore exiſtentem in ipſa Urbe in ſpiritualibus Vicarium Generalem, atque omnes alios Curiæ, & Urbis prædictarum, & aliorum locorum quorumcumque ordinarios, & delegatos Judices, nunc, & pro tempore exiſtentes, cognoſcendi, decidendi, definiendi, terminandi, & exequendi, liteſque, & cauſas hujuſmodi alibi introductas, motas, ſeu pendentes, avocandi, reaſſumendi, ac quos, quibus, & quoties opus fuerit, citandi, ac ſub cenſuris eccleſiaſticis, & pœnis pecuniariis, ejus arbitrio imponendis, & moderandis, inhibendi, pœnaſque, & cenſuras hujuſmodi incurriſſe declarandi, ac ſervata forma Concilii Tridentini aggravandi, reaggravandi, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis, ac denique eamdem prorſus juriſdictionem, ſuperioritatem, & poteſtatem in Cappellam prædictam, illiuſque fabricam, Sacriſtiam, Altaria, & bona quæcumque, ac univerſas, & ſingulas perſonas prædictas, in omnibus, & per omnia, quam pro tempore exiſtentes dictæ Baſilicæ S. Mariæ Majoris Archipreſbyter, ejuſque Vicarius in dictam Baſilicam, illiuſque Altaria, Capitulum, Canonicos Beneficiatos, & Clericos, vel Miniſtros, de jure, vel conſuetudine, ac privilegio, vel aliàs quomodolibet exercere poteſt, & debet, ſive in futurum poterit, & debebit, etiam quoad ea univerſa, & ſingula, quæ expreſſionem, & conceſſionem requirerent magis ſpecialem, & quæ in, & ſuper generali hujuſmodi conceſſione non compræhenduntur, ſeu non compræhendi dici poſſunt, libere exercendi, plenam, liberamque damus, & concedimus facultatem.

Facultas Cardinalis Protectoris diſponendi de Cameris, & manſionibus Cappellæ adjacentibus.

§. 50. Ac eidem Scipioni Cardinali, & pro tempore exiſtenti prædictæ Cappellæ Protectori, & defenſori, omnes quaſcumque, & ſingulas ſtantias, manſiones, & habitationes eidem Cappellæ noſtræ adjacentes

tes, ſeu contiguas, & annexas, quas in intus, & ad ambitum, vel muros illius exiſtentes fabricari fecimus ad hoc, ut de illis nunc, & quandocumque ad ejuſdem Scipionis Cardinalis, & pro tempore exiſtentis Protectoris, vel familiarium, & domeſticorum, & ſibi ſervientium, ſeu aliarum perſonarum uſum, & commoditatem, ac ſervitium, & aliàs ad beneplacitum, & arbitrium ſuum, libere, & licite abſque aliqua recognitione, vel penſione, ſeu ſolutione illarum ratione, etiam prædictæ Cappellæ, vel Priori, & Cappellanis, aliiſque Miniſtris illius, ſeu Baſilicæ hujuſmodi, aut cuivis alii facienda diſponere poſſit, liberumque earumdem ſtantiarum, manſionum, & habitationum uſum, commoditatem, & ſervitium; Ita tamen quod in illis, tam in toto, quam in parte nullus præter Scipionem Cardinalem, & pro tempore exiſtentem Protectorem, & defenſorem hujuſmodi, quovis prætextu, occaſione, vel cauſa, ſeu ullo unquam tempore ſe ingerere poſſit, perpetuo reſervamus, concedimus, & aſſignamus,

Juriſpatronatus Cappellæ conceſſio, & forma ſuccedendi in illa.

§. 51. Inſuper circa Juriſpatronatus, & præſentandi, nominandique, eligendi, & deputandi, antedicti reſervationem, & ſeu Prioratus, ac Cappellaniarum, & Clericatuum hujuſmodi, aliorumque prædictorum diſpoſitionem de novo ſtatuentes, vel ſtatuendum cenſentes, prædicto Scipioni Cardinali prædictum Juſpatronatus Cappellæ prædictæ, ac ut ſupra, & infra præſentandi, eligendique, & deputandi, prædictamque diſpoſitionem, quoad vixerit, faciendi, nec non eidem Scipioni Cardinali, tamquam Patrono, & Protectori vita ſibi comite tam Prioratus, quam omnium, & ſingularum Cappellaniarum hujuſmodi tam ea prima vice ab ipſa eorum primæva erectione, & inſtitutione apud Sedem prædictam vacantium, quam de cætero quibuſvis modis, & ea quorumcumque, etiam noſtrorum, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, ſeu cujuſvis Cardinalis etiam viventis familiarium continuorum commenſalium, ſeu dictæ Curiæ Officialium, aut aliàs quomodolibet reſervationem inducentibus perſonis, ſeu per liberas, vel ex cauſa permutationis, reſignationis, jurium ceſſiones, etiam acceſſorias, vel ſimplices, de illis in dicta Curia, vel extra eam, etiam in noſtris, vel Romani Pontificis pro tempore exiſtentis manibus etiam in dicta Curia, vel extra eam quomodolibet factas, & admiſſas, aut aſſequutionem alterius beneficii eccleſiaſtici quavis auctoritate collati, ſeu illa pro tempore obtinentium deceſſum, vel quamvis aliam dimiſſionem, amiſſionem, privationem, religionis ingreſſum, matrimonii contractum, ad Cathedralium Eccleſiarum, vel Monaſteriorum, etiam conſiſtorialium, ſeu quamcumque aliam promotionem, aut aliàs quomodolibet, & qualitercumque, etiam apud Sedem prædictam, & in dicta Curia, ſimul, vel ſucceſſive, toties quoties vacaturorum, plenam, & liberam collationem, & proviſionem, ac omnimodam aliam diſpoſitionem, & inſtitutionem perſonarum in eiſdem Prioratu, & Cappellaniis nec non Sacriſtæ, Clericorum, & Scoparii deputationem per ipſum Scipionem Cardinalem, vel alium, ſeu alios, quem, vel quos ad id duxerit deputandum, vel deputandos, quando, & quoties, etiamſi eumdem Scipionem Cardinalem ab ipſa Curia, etiam pro ſua voluntate ubilibet, etiam ultra Montes abeſſe contigerit, faciendas concedimus, & reſervamus.

Conceditur Card. Burgheſio facultas conferendi, ut ſupra, & in poſſeſſionem immittendi proviſos.

§. 52. Nec non eidem Scipioni Cardinali hujuſmodi Prioratum, & Cappellanias, ut præfertur, vacantes, & vacaturas conferendi, & de eis providendi, ac diſponendi, nec non de Prioratu, & Cappellaniis prædictis ſic pro tempore, & quandocumque proviſos, vel inſtitutos, in eorumdem Prioratus, ac Cappellaniarum, ac eorum ſingulorum poſſeſſionem veram, realem, & actualem, etiam eo ipſo abſque aliqua alterius Judicis, vel perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ, vel aliàs qualificatæ miniſterio, ſeu interventu, aut præſentia, ſeu licentia aliqua, propria auctoritate immittendi, ponendi, inducendi, & manutenendi, quos ſic in poſſeſſionem immiſſos, & inductos in Priorem, ac Cappellanos hujuſmodi, & in fratres ejuſdem Cappellæ, illius Prior, & cæteri Cappellani reſpective recipere, ac ad omnia jura, & tractatus ejuſdem Cappellæ admittere teneantur, plenam, & integram, liberam, & omnimodam facultatem, & auctoritatem, & poteſtatem attribuimus, ſibique deſuper indulgemus, Poſt obitum vero prædicti Scipionis Cardinalis, prædictum juſpatronatus dictæ Cappellæ, & præſentandi perſonas idoneas etiam alienigenas ad Prioratum, omneſque, & ſingulas Cappellanias hujuſmodi, quotieſcumque illum, & illas, & illorum aliquos, ut præfertur, ſeu aliàs quomodocumque vacare contigerit, ac Sacriſtam, dictoſque Clericos, & Scoparium ad nutum deputandi, & removendi, ac Protectorem eligendi, & nominandi dicto Marco Antonio Burgheſio Principi Sulmonis, noſtro ex prædicto Jo: Baptiſta ſecundum carnem Nepoti, ejuſque natis, & deſcendentibus maſculis per lineam maſculinam legitimis, & naturalibus ex legitimo matrimonio natis, & procreatis.

Ordo Primogenituræ in ſucceſſione juriſpatronat. Cappellæ.

§. 53. Ita tamen, quod præſentatio, electio, nominatio, & deputatio reſpective ſolum fieri debeat a primogenito, & ipſius primogeniti primogenito uſque in infinitum, hoc modo videlicet: ſi dictus Marcus Antonius plures filios maſculos habuerit, præſentatio, electio, nominatio, & deputatio reſpective pertineant ad natu majorem tantum, qui ſi etiam plures ſuſceperit filios maſculos, natu major eorum tantum præſentet, & reſpective deputet, nominet, & eligat, & ſic jus præſentandi, & reſpective deputandi, eligendi, & nominandi hujuſmodi ſemper tranſeat de primogenito in primogenitum uſque in infinitum, & deficiente, vel non exiſtente linea maſculorum

rum ex maſculis a dicto primogenito deſcendentibus, tonc præſentatio, & reſpective deputatio, nominatio, & electio modo, & forma præmiſſia, ad ſecundogenitum, ſi ſuperſtes fuerit, ſin minus ad natu majorem maſeulum ſimiliter uſque in infinitum, & deficiente linea maſculorũ ea maſculis deſcendente a ſecundogenito, Juſpatronatus præſentandi, depotandi, eligendi, & nominandi bujuſmodi tranſeat ad tertiogenitum, prædicto ordine ſervato, & ſic ſucceſſive de una lioea ad aliam ad omnes deſcendentes maſeulos a dicto Marco Antonio. Non eaiſtentibua vero filiis, vel aliis maſculia ex dicto Marco Antonio, ejuſque poſteris maſculis deſcendentibus, vel illis quandocumque in perpetuum deficientibus, Juſpatronatua, & præſentandi, & reſpective deputandi, eligendi, & nominandi hujuſmodi, ad filiam fœminam dicti Marci Antonii, vel ultimi maſculi legitimi ab ipſo Marco Antonio deſcendentis, legitimam, & naturalem, ac natu majorem, & poſtmodum ad ejus filios, & deſcendentes maſculos, legitimoa, & naturales in perpetuum ordine primogenituræ, ut ſupra dictum eſt, de deſcendentibus maſeulis, ſervato, ſpectet, & pertineat. Si vero contigerit, lineam maſculinam ea fœminis ex d. Marco Autonio deſeendentibus penitua extingui, vel non extare, tunc, & eo caſu fœminæ ex filiabus, vel aliis deſcendentibus fœminis ex dicto Marco Antonio deſcendentes, ordine primogenituræ, nt de maſeulia dictum eſt, ſemper ſervato, ad dictum juſpatronatus, & præſentandi, & reſpective deputandi, eligendi, & nominandi ſuccedant. Deficiente vero in totum linea tam maſculina, quam fœminina ex dicto Marco Antonio deſcendente, vel illa non eaiſtente, juſpatronatus, & præſentandi, ae reſpective deputandi, eligendi, & nominandi hujuſmodi tranſeat ad prædictum Franciſcum, ejuſque filios, & deſcendentes maſculos, de primogenito in primogenitum, ac eis deficientibus ad fœminaa, ut ſupra dictnm eſt de deſcendentibus dicti Marci Antonii. Et tandem ex ipſo Franciſco deſcendentibus maſculis, & fœminis deficientibus, vel non eaiſtentibua ad prædictum Curtium Burgheſium noſtrum ſecundum carnem hujuſmodi conſanguineum, & poſt eum ejus primogenitum, & alias modo præmiſſo de primogenito in primogenitum, prout de dicto Marco Antonio ſupra dictum eſt, etiam quoad fœminas exinde deſcendentes in infinitum. Deficientibus autem omnibus, & ſingulis maſculia, & fœminis deſcendentibus a Marco Antonio, & Franciſeo, ac Curtio prædictis, tune ſuccedat in juſpatronatus, & præſentaodi, ac reſpective deputandi, eligendi, & nominandi hujuſmodi, qui nobis fuerit in linea maſculina, & ea deficiente in fœmininoa ſanguine proximior, ſervato ſemper in omnibus caſibus ſupradictis ordine primogenituræ, tranſeundo ſcilicet de primogenito ad primogenitum, & præferendo lineam primogeniti lineæ ſecundogeniti, & maſculos ea maſculis deſcendentes, natis ex fœmiuis, ac maſculos ex fœminis, ipſia fœminis, atque alias in omnibua, & per omnia, prout in linea filiorum deſcendentium a dicto Marco Antonio ordinatum eſt, ita quod juſpatronatus, & præſentandi, ac reſpective deputandi, eligendi, & nominandi hujuſmodi, ad unum ſolum ſucceſſorem in ſolidum, & poſt illum ad alium ſemper deveniat, abſque eo quod inter plures ſucceſſores dividi poſſit.

Patronus præſentat coram Protectore, vel Priore, & quando patronus erit in dignitate eccleſiaſtica conſtitutus poterit conferre.

§. 54. Inſtitutiones, aut collationes, & proviſiones perſonarum, ut præfertur, a Patrono pro tempore præſentatatum, videlicet quoad Prioratum per Cardinalem Protectorem, & ſeu etiam ipſum Priorem prout ipſi Patrono magis placuerit, fieri debeant, ſi vero pro tempore exiſtens Patronus Prioratus, & Cappellauiarum hujuſmodi in dignitate eccleſiaſtica conſtitutus eſſet, tunc ipſe Patronua in bujuſmodi dignitate conſtitutoa non teneatur præſentare, ſed Prioratum, ac Cappellanias, ac eorum ſingulas quomodocumque, & quandocumq; vacantes, ut præfertur, pleno jure, ac eiſdem modo, & forma auctoritate quibus dicto Scipioni Cardinali reſervavimus, & conceſſimus, abſque alicujus præſentatione conferre, & de illis etiam providere, ac diſponere, & proviſos in poſſeſſionem immittere, inducere, ponere, & defendere, libere, & licite poſſit, motu, & ea certa ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus itidem perpetuo reſervamus, concedimus, & aſſignamus.

Nova reformatio Juſpatronatus ad abundantiorē cauthelam.

§. 55. Præterea pro potiori Scipionia Cardinalis, Marei Antonii, aliorumque ad Juſpatronatus, necnon præſentandi, & reſpective deputandi, eligendi, & nominandi, aliorumque prædictorum reſervationem, & conceſſionem per nos factam quomodolibet vocatorum, cautela, & ſecuritate, & ſine aliarum donationum, & gratiarum quarumcumque illis, tam in præmiſſis, qoam alias quandocumque, & quomodocumque factarum aliquo præjudicio, quas p●ſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis haberi, ac quas in omnibus iis, quæ præſenti noſtræ diſpoſitioni contraria non ſunt, ſemper ſalvas, validas, & firmas eſſe, & remanere, & ſi quid in aliqua, ſeu aliquibus ipſarum deficeret, per aliam, ſeu alias ſuppleri, & juvari poſſe, & debere, volumus, atque decernimus, dictam Cappellam cum Altaribua, ſtatuis, picturis, Sacriſtia, manſionibus, ædificiis illi anneaia, commoditatibua, omnique illius ſtructura, & ornatu, ac impenſa, & impenſis, etiam notabiliſſimis, cujuſcumque ſummæ eatiterint, ſeu extent tam hucuſque quomodolibet factis, quam impoſterum faciendis, necnon dotibus, proventibus, introitibus, redditibus, juribus, & emolumentis, ac univerſa ſuppellectili, jocalibus, & rebus, tam hactenus quomodolibet datis, donatis, unitis, & aſſignatia, applicatis, & conceſſis, quam impoſterum a Nobis dandis, donandis, uniendis, aſſignandis, applicandia, & concedendis, necnon me-

melioramentis, & augumentis, etiam tam hactenus factis, quam faciendis quibuſcumque, illorumque pretium, valorem, & æſtimationem, ac omnes, & ſingulas pecuniarum ſummas, qualitates, & quantitates a Nobis, ſeu de mandato noſtro hactenus erogatas, & erogandas in futurum quaſcumque, etiam notabiles, & notabiliſſimas.

Donatio omnium expenſarum factarũ, & faciendarũ, ac ceſſio jurium Cameræ ſuper illis cõpetentium.

§.56. Item omnia, & ſingula, ac quæcumque jura, & actiones Cameræ noſtræ Apoſtolicæ ſuper præmiſſis omnibus, & ſingulis quibuſcumque, ſeu præmiſſorum cauſa, & occaſione, ex quovis jure, cauſa, & occaſione, capite, vel prætextu, ingenio, vel quæſito colore, etiam in corpore juris clauſis, ac tam deductis, quam deducendis, cogitatiſque, & incogitatis, & quæ deduci, & excogitari quomodolibet poſſent, & de quibus in præſentibus mentionem fieri oportet ſpecialem, aut aliàs quomodolibet, quomodocumque, & qualitercumque competentia, & competentes, ac competitura, & competituras, ac quæ competere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum dictis Scipioni Cardinali, ac Marco Antonio, & aliis, ut ſupra, ad juſpatronatus, & præſentandi, ac reſpective deputandi, eligendi, & nominandi quomodolibet vocatis quibuſcumque modo, & forma, ac ordine ſupradictis, qui hic ad verbum pro repetitis habeantur, & cenſeantur, perpetuo, ac donatione libera, & irrevocabili, quæ fit, & fieri dicitur inter vivos, perpetuo valitura donamus, damus, cedimus, concedimus, & elargimur, ac eos omnes, & ſingulos in noſtrum, & Succeſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum, ac Sedis, & Cameræ Apoſtolicæ jus, locum, privilegiumque univerſum quoad prædicta ponimus, ſubſtituimus, & ſubrogamus in verbo Rom. Pont. motu, ſcientia, & poteſtate ſimilibus: atteſtantes, atque aſſerentes, hanc tam ab initio ipſius Cappellæ fundationis, & conſtructionis, quam antea, & poſtea, ac ſemper fuiſſe, & eſſe noſtram mentem, intentionem, & indubitatam voluntatem, ut omnia, & quæcumque in dictæ Cappellæ, & novæ Sacriſtiæ dictæ Baſilicæ fundatione, ac conſtructione, & ornatu de noſtris pecuniis exponenda, ac etiam aliunde applicanda cederent, ac cedere deberent in acquiſitionem, & reſervationem Juriſpatronatus, ac præſentandi, & deputandi, nec non eligendi, & nominandi pro Scipione Cardinale, ac Marco Antonio, aliiſque in prædicto ordine vocatis, itaut eiſdem ex vera, & reali fundatione, & conſtructione, ac perpetua dotatione Juſpatronatus, & præſentandi, ac deputandi, eligendi, & nominandi, perpetuo acquiſitum foret; & eſſe deberet.

Decernitur Juſpatronatus & præſentandi eſſe ex vera, & reali fundatione, conſtructione, & dotatione Nobilium, & Illuſtrium, ac Principum, & ad inſtar Regum.

§.57. Decernentes juſpatronatus, & præſentandi, deputandique, & eligendi, & nominandi hujuſmodi, laicorum Nobilium, & Illuſtrium, ac Principum, ac in omnibus, & per omnia ad inſtar Regum vere exiſtere, ac Scipioni Cardinali, Marco Antonio, & aliis futuris Patronis prædictis, non ex privilegio, ſed ex veris primæva, reali, actuali, plena, integra, & omnimoda fundatione, & perpetua dotatione, ac etiam ratione ædificationis, ac totalis, & integræ a primis fundamentis, originaliſque, & perpetuæ conſtructionis tam Cappellæ, quam Sacriſtiæ prædictarum competere, & ad illos pertinere, & propterea vere Juſpatronatus præſentandi, deputandi, eligendi, & nominandi laicorum, ſeu laicale Nobilium, & Illuſtrium, ac Principum, & adinſtar Regum eſſe decernimus, declaramus, atque pronunciamus.

Juſpatronatus non cadere ſub quacumque revocatione, & derogatione, nec illi etiam ratione vacationis apud Sedem, permutationis, devolutionis litis, nec ex quacumque alia cauſa poſſe derogari, etiam de Patronorũ conſenſu.

§.58. Illudque veram, & propriam, ac non fictam naturam Juriſpatronatus præſentandi, deputandi, & nominandi laicalia, ac talem ſubſtantiam, eſſentiam, qualitatem, validitatem, & roboris firmitatem, vimque, & effectum habere, & obtinere, ac Scipioni Cardinali, Marco Antonio, & aliis futuris Patronis prædictis, & eorum cuilibet perpetuo ſuffragari debere in omnibus, & per omnia abſque ulla prorſus differentia, ac ut tale, ſub quacumque derogatione, etiam cum quibuſvis prægnantiſſimis, & efficaciſſimis verbis, clauſulis, ac etiam irritantibus, & aliis fortioribus decretis, etiam cum clauſula, quorum tenores, in quacumque diſpoſitione, etiam per viam Conſtitutionis, Legis, Regulæ Cancellariæ Apoſtolicæ, etiam per Nos, & Succeſſores noſtros Romanos Pontifices etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam conſiſtorialiter pro tempore, etiam in craſtinum ad ſummi Apoſtolatus apicem quorumcumque Romanorum Pontificum Succeſſorum noſtrorum, aut aliàs quomodocumque factis, conceſſis, & emanatis, nullatenus compræhendi, nec illi ullo umquam tempore, etiam ratione cujuſvis litis pendentiæ, vel vacationis Prioratus, & Cappellaniarum hujuſmodi apud Sedem prædictam, etiam ex cauſa permutationis, vel devolutionis, ſeu alio quocumque prætextu, & ex quacumque cauſa quantumvis urgenti, & legitima, per Nos, ſeu quoſcumque alios Romanos Pontifices Succeſſores noſtros pro tempore exiſtentes, vel Sedem prædictam, aut illius etiam de latere Legatos, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ſeu cujuſvis intuitu, contemplatione per quaſcumque literas apoſtolicas, etiam in forma Brevis, & quaſcumque etiam derogatoriarum derogaturias, ac fortiores, & inſolitas clauſulas, nec non irritantia, & alia contraria decreta quæcumque, etiam toto, & integro præſentium tenore inſerto, ac de Patronorum, ſeu cujuſvis alterius conſenſu, aut aliàs quomodolibet derogari poſſe, vel debere, aut derogatum cenſeri.

Uniones, & applicationes factæ menſæ Prioris, & Cappellanorũ non poſſint alteri Eccleſiæ, vel loco eſ applicari, aut aliter diſponi,

§.59. Minuſque Archipreſbyteratum, Canonicatus, & Præbendas, Cappellanias, & Beneficia in Eccleſia S. Laurentii, ut præfertur, ſuppreſſa, & extincta, ac dictæ Cappellæ, ut ſupra conſtructæ, in eaque Prioratui, & Cappellaniis a Nobis erectis, unita, & applicata, ſeu eorum alicui vacatione, ut præfertur, ut aliàs quomodolibet

contrariis non obſtant. quibuſcumque.

libet occurrente, cuiquam conferri, nec aliter de illis, etiam in favorem quarumvis perſonarum, vel etiam Eccleſiarum, Hoſpitalium, Cappellarum, Locorum Piorum, aut in alios quoſvis, etiam magis pios, & privilegiatos uſus, & quavis etiam urgente, & urgentiſſima cauſa, etiam de illa tunc obtinenda, ac Prioris, & Cappellanorum prædictorum, & ſeu etiam Patronorum, aut Præpoſiti, Religioſorum, & totius Congregationis prædictorum, aut aliorum quorumvis conſenſu, etiam formaliter habito, & etiam præſentium facta mentione, & ad verbum inſertione, & derogatione, quomodocumque, & qualitercumque diſponi poſſe, neque debere. Ac omnes, & quaſcumque collationes, proviſiones, commendas, præſentationes, inſtitutiones, vel alias diſpoſitiones tam de Archipresbyteratu, Canonicatibus, Præbendis, Cappellania, & Beneficiis prædictis, ut ſupra, ſuppreſſis, & extinctis, quam de Prioratu, & duodecim Cappellaniis, etiam ut ſupra a Nobis erectis, & inſtitutis, ſeu eorum aliqua, contra harum præſentium noſtrarum literarum formam, tenorem, & diſpoſitionem, ſub quibuſvis verborum expreſſionibus, & quomodolibet pro tempore faciendas, proceſſuſque deſuper habitos, ac omnes, & quaſcumque collationes, proviſiones, commendas, præſentationes, inſtitutiones, vel alias diſpoſitiones de Prioratu, & Cappellaniis prædictis, ut præfertur, vel aliàs quovis modo, etiam apud Sedem eandem pro tempore vacantibus, quibuſvis perſonis, & etiam communitatibus, Collegiis, Locis Piis, Cappellis, & aliàs quam ad præſentationem Pratronorum prædictorum, ſub quibuſvis verborum expreſſionibus pro tempore factas, ſeu faciendas, proceſſuſque deſuper habitos, ſeu habendos, ac inde pro tempore ſequenda quæcumque, nulla, & invalida, nulliuſque roboris, vel momenti fore, & eſſe, ac pro nullis, & infectis haberi, & cenſeri, nec jus, aut coloratum titulum poſſidendi cuiquam tribuere, vel per illa acquiri poſſe, ſuppreſſionem, extinctionem, ac unionem, & applicationem prædictas, & reſpective collationes, proviſiones, & alias diſpoſitiones per Scipionem Cardinalem, ac Protectorē ſeu Priorem reſpective ut ſupra: necnon præſentationes per Patronos prædictos reſpective pro tempore factas, ſubſequutaſque inſtitutiones validas, & efficaces fore, & eſſe, ſuoſque effectus ſortiri, ipſiſque proviſis, præſentatis, & inſtitutis, tale jus in re, vel ad rem acquiri, quale acquiritur præſentatis, & inſtitutis ad beneficia de vero, & reali Jurepatronatus Laicorum Nobilium, & Illuſtrium, ratione primævæ, & integræ inſtitutionis, ac perpetuæ dotationis ex bonis mere laicalibus, & patrimonialibus dumtaxat exiſtentia. Necnon Archipresbyteratum, Canonicatus, & Præbendas, Cappellaniam, & beneficia prædicta, ut præfertur, ſuppreſſa, extincta, ac unita, & applicata, necnon reſpective, ut præfertur, erectos, & inſtitutos Prioratum, & Cappellanias, Sacriſtiam, & Clericatus hujuſmodi, ſub quibuſcumque contrariis, vel ſimilibus, ſeu diſſimilibus, ſpecialibus, vel generalibus reſervationibus, unionibus, annexionibus, incorporationibus, ſuppreſſionibus, extinctionibus, diſſolutionibus, diſmembrationibus, applicationibus, etiam perpetuis, vel temporalibus expectativis, & aliis etiam præventivis gratiis, ac uniendi, & applicandi, necnon conferendi, providendi, & aliis facultatibus, conceſſionibus, literis, mandatis etiam de providendo, ac indultis, & diſpoſitionibus quibuſcumque, illorum, & illarum revalidationibus quibuſvis perſonis, etiam prædictæ S. R. E. Cardinalibus, etiam de latere Legatis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac cum quibuſvis ſuſpenſivis, reſtrictivis, ac etiam derogatoriarum derogatoriis, clauſulis irritantibus, etiam vim contractus inducentibus, aut fortioribus, & arctioribus decretis, atque aliàs quomodolibet nunc, & pro tempore conceſſis, necnon quibuſvis clauſulis, & decretis quantumvis ampliſſimis, & prægnantiſſimis etiam cum clauſula, quorum tenores, editis, & edendis, nullatenus compræhenſa eſſe, aut fore, minimeque compræhendi poſſe, aut debere, ſed ſemper ab illis excepta, & excluſa eſſe, & cenſeri debere.

Clauſula, quod non poſſit dari de obreptione, ſubreptione, vel intentionis defectu.

§.60. Ac omnia, & ſingula præmiſſa, necnon jam confectas literas, ac præſentes nullo umquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quovis defectu, etiam ex eo, quod cauſæ, propter quas præmiſſa facta ſunt, coram Urbis Vicario, aut Archipresbytero dictæ Baſilicæ Sanctæ Mariæ Majoris, nunc, & pro tempore exiſtenti, vel ejus Vicario hujuſmodi, aut quocumque locorum, ubi bona prædicta ſita ſunt, Ordinario, etiam tamquam Sedis prædictæ delegato, aut alibi, & coram quibuſvis examinatæ, verificatæ, & ab eis approbatæ, necnon Cardinales titulares Sancti Laurentii in Lucina, & Archipresbyter Baſilicæ Sanctæ Mariæ Majoris, qui fuerunt, & nunc ſunt, Capitulumque, & Canonici ejuſdem Baſilicæ S. Mariæ Majoris, necnon Prior, & Cappellani prædicti, ac Præpoſitus, Religioſi, Congregatioque Preſbyterorum, nec non Archipresbyteratum, Canonicatus, Præbendas, Cappellaniam, & Beneficia prædicta obtinentes, ac Guardiani, & Confratres Archiconfraternitatis Confalonis, & Confraternitatum Beatæ Mariæ de Ara-Cœli, & Sancti Alberti, ac cæteri ſupradicti, & alii quicumque in præmiſſis quomodolibet jus, ſeu intereſſe habentes, vel habere prætendentes, ad id vocati, & auditi non fuerint, nec deſuper ſuum conſenſum præſtiterint, ſeu ex quavis alia cauſa, vel quocumque prætextu, quæſito colore, vel ingenio notari, impugnari, invalidari, retractari, & ad terminos juris reduci, ſeu in jus, vel controverſiam revocari, aut adverſus illa quodcumque juris facti, vel gratiæ remedium impetra-

Digitized by Google

petrari poſſe, nec ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus compræhendi, ſed ſemper ab illis excepta, & quoties illa emanabunt, toties in priſtinum, & eum, in quo antea erant ſtatum, reſtituta, repoſita, & plenarie reintegrata, ac etiam de novo ſub poſteriori data per Scipionem Cardinalem, & Protectorem, ac Patronos futuros prædictos quandocumque eligenda conceſſa, validaque, & efficacia fore, & eſſe, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac perpetuo ſuffragari, præmiſſaque omnia, & ſingula, ac ſuper illis confectas literas prædictas, ac eaſdem præſentes, & in illis contenta quæcumque, etiamſi in illis, ſive eorum aliquo de Sedis, & Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, nec non Cardinalium titularium Sancti Laurentii in Lucina, & Archipresbyteri Baſilicæ Sanctæ Mariæ Majoris, ac Capituli, & Canonicorum, Cappellanorum, & Clericorum ejuſdem Baſilicæ, Prioriſque, & Cappellanorum prædictorum, nec non dictos Archipreſbyteratum, Canonicatus, & Præbendas, Cappellaniam, & Beneficia ſuppreſſa prædicta obtinentium, ac Præpoſiti, Religioſorum, & Congregationis, nec non Archiconfraternitatis, & Confraternitatum, aliorumque prædictorum, & aliorum quorumvis, etiam ſpeciali nota dignorum, & quantumvis privilegiatorum, & qualificatorum, etiam neceſſario exprimendorum, damno, intereſſe, ac præjudicio, & etiam quantumvis enormi, & enormiſſima læſione ageretur, ſeu ſequeretur, aut ipſum intereſſe, damnum, præjudicium, ipſaque læſio eſſet ſervata, & ad illa, aut eorum aliqua prædicti, & alii quicumque intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, auditi, citati, vel vocati non fuiſſent, minuſque ſuppreſſionem, extinctionem, diſmembrationem, unionem, applicationem, approbationem, donationes, conceſſiones pecuniarum ſolutiones, aliaque prædicta, ac præſentes juxta Pii Papæ Quarti Prædeceſſoris noſtri de regiſtrandis gratiis editam Conſtitutionem infra terminum in ea præfixum, ſeu unquam in eadem Camera, vel alibi admiſſa, neque etiam juxta juris, & quarumcumque Pontificalium Conſtitutionum, ac etiam Statutorum Urbis, & illorum reformationum formam inſinuata, notificata, & etiam in ejuſdem Cameræ libris, ſeu apud acta publica, vel alibi admiſſa, & regiſtrata non exiſtant, aut ex quibuſvis nullitatibus, aut dictæ Conſtitutionis, ſeu noſtræ Regulæ de non tollendo jure quæſito, & quibuſvis aliis Noſtris, vel Prædeceſſorum noſtrorum conſtitutionibus, legibus, ſtatutis, reformationibus, decretis, & conſuetudinibus, etiam de directo, & penitus contrariis, ſeu aliis quibuſvis obſtaculis, impedimentis, etiam præjudicialibus quibuſcumque, nullatenus, ſeu minus ſufficienter derogatum ſit, & quod in illis certæ formæ, certæque ſolemnitates etiam ex forma ipſarum literarum ad donationum, conceſſionum, aliorumque præmiſſorum, aut aliàs de neceſſitate ſervandæ, & quomodolibet requiſitæ, ſervatæ non ſint, nihilominus ſemper, & perpetuo valere, ac firmitatem, & robur obtinere, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri debere volumus, & declaramus. Nos enim prædictos, & alios quoſcumque, etiam quantumvis ſubſtantiales, atque formales, & de neceſſitate exprimendos defectus, ſiqui in illis, aut eorum aliquo, vel circa illa quomodolibet interveniſſent, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus ſupplemus, eoſdemque defectus ſanamus, tollimus, & abrogamus. Et nihilominus pro potiori ipſorum Scipionis Cardinalis, & Marci Antonii, aliorumque vocatorum, ac Prioris, Sacriſtæ, & Cappellanorum prædictorum cautela, perinde ac ſi numquam præcedentes literæ noſtræ, quoad hæc, a Nobis emanaſſent, de novo de per ſe, ac æque principaliter, juxta præſentium formam, continentiam, & tenorem, omnia, & ſingula ſupradicta facimus, ſtatuimus, decernimus, declaramus, concedimus, damus, donamus, elargimur, ac ut ſupra volumus, diſponimus, & ordinamus. Decernentes in omnibus, & ſingulis præmiſſis utile per inutile non vitiari, ſed omnia rata, valida, & firma omnino per ſe, ſine aliqua dependentia, ſeu correſpondentia, exiſtere debere.

Decernitur præſentes literas non eſſe in Camera præſentandas, nec regiſtrandas, nec alibi eſſe in aliquo verificandas, & juſtificandas, nec illis contrariam probationem nocere.

§. 65. Nec non dictum Scipionem Cardinalem, ac Marcum Antonium, & alios vocatos prędictos, ſeu quoſvis alios ad prędictas literas, minuſque præſentes, & in illis, ac præſentibus narrata, & contenta quæcumque, in Camera noſtra Apoſtolica præſentandum, & in ejus libris admitti, & regiſtrari faciendum, etiam juxta dictam Pii IV. Prædeceſſoris de regiſtrandis, minuſque illas, vel illa in toto, vel in aliqua illorum parte, in judicio, vel extra, quavis cauſa, & occaſione exhibendum, probandum, juſtificandum, ſeu verificandum ullo tempore teneri, aut ad id cogi, vel compelli ullatenus poſſe, ſeu debere: & etiam ſi eædemmet literæ non exhiberentur, & numquam apparerent, nec apparere poſſent, nihilominus illa pro verificatis haberi debere, præſenteſque etiam abſque aliarum literarum, & ſcripturarum prædictarum exhibitione, & illarum, præſentiumque, ac in eis contentorum, etiam ſine ulla prorſus probatione, verificatione, & juſtificatione, nihilominus ad omnia, & ſingula legitime, & ſufficienter in judicio, & extra probandum, verificandum, & juſtificandum omnino ſufficere, nec alterius probationis adminiculum requiri, Immo quamcumque contrariam probationem illis minime obeſſe, ac omnia, & ſingula præmiſſa perpetuo valida, firma, & efficacia fore, & eſſe ad donationem, & conceſſionem, aliaque prædicta vim validi, & efficacis, ac initi, & jurati contractus inter nos, & Sedem, Cameramque prædictas ex una, & dictum Scipionem Cardinalem, ac Marcum Antonium, alioſque vocatos prædictos ex altera partibus, etiam titulo oneroſo habere, & obtinere, ipſiſque Scipioni Car-

Cardinali,& Marco Antonio,aliiſque vocatis prædictis pleniſſime in omoibus, & per omnia ſuffragari, illoſque præmiſſorum effectu pacifice frui, & gaudere debere. Noſque, & Sedem, Cameramque prædictas tam ad eorumdem præmiſſorum plenariam obſervationem, quam ad ipſius Scipionis Cardinalis, Marci Antonii, & aliorum vocato rum prædictorum, in pacifica eorum poſſeſſione, & uſu, manutentionem perpetuo teneri, ac de omni, & quacumque evictione obligatos eſſe, & ſore decernimus, & declaramus, prout in verbo Rom. Pontif. promittimus, ac Nos, & Cameram Apoſtolicam, illiuſque bona quæcumque nominatim, & in ſpecie pro eorumdem præmiſſorum obſervatione, etiam in caſu cujuſcumque evictionis dictorum jurium tam de facto, quam de jure,ac quovis caſu,etiam inopinato, & inexcogitabili in ampliori forma Cameræ Apoſtolicæ in ipſorum Scipionis Cardinalis, Marci Antonii, & aliorum vocatorum prædictorum ſavorem, obligamus, & hypothecamus.

Clauſula ſublata.

§. 62. Sicque noſtræ mentis, intentionis, & incommutabilis voluntatis fuiſſe, & eſſe atteſtamur, & ita in omnibus, & ſingulis præmiſſis ab omnibus cenſeri, ac per prædictos Cardinales Urbis Vicarios, ac dictæ Baſilicæ S. Mariæ Majoris Archipresbyteros, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarios, nec non Theſaorarios, Clericos, Præſideutes Cameræ noſtræ prædictæ, & quoſcumque Judices ordinarios, & extraordinarios, Commiſſarios, nec oon Curiæ cauſarum ejuſdem Cameræ, & Palatii noſtri Apoſtolici Auditores,ac ejuſdem S. R.E. Cardinales etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, & Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari,& definiri debere, irritumque,& inane, quicquid ſecus a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoramer contigerit attentari, pariter decernimus, ſtatuimus, & mandamus.

Derogationes Conſtitutionum, & aliorum contrariorum quorumcumque.

§. 63. Non obſtantibus omnibus, & ſingulis præmiſſis, ac quibuſvis aliis noſtris literis, & diſpoſitionibus, nec non ſimilis mem. Symmachi, ac Calliſti, Gregorii Noni, & Decimitertii, Joannis Vigeſimiprimi, Clementis Septimi, Innocentii Sexti, & Septimi, Pauli Secundi, Tertii, & Quarti, Julii etiam Tertii, Pii ſimiliter Quarti, & Quinti, ac Sixti pariter Quinti, & aliorum Romanorum Pontiſ. Prædeceſſorum noſtrorum de rebus Eccleſiæ, & Cameræ prædictæ non alienandis, & male alienatis recuperandis, ac dicta Pii Quarti etiam Prædeceſſoris de regiſtrandis, oecnon de jure quæſito non tollendo, & de non concedendis gratiis ad inſtar, & de unionibus committendis ad partes, vocatis quorum intereſt, ac de exprimendo vero valore, aliiſque noſtris, & Cancellariæ noſtræ Apoſtolicæ regulis, necnon Lateranenſis Concilii noviſſime celebrati, uniones perpetuas, niſi in caſibus a jure permiſſis fieri prohibentis, ac Bonifacii Papæ Octavi de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo quis vigore præſentium ultra tres dietas ad judicium non trahatur, aliiſque Apoſtolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus conſtitutionibus, & ordinationibus, oecnon dictarum Baſilicæ Sanctæ Mariæ Majoris, & Eccleſiæ Sancti Laurentii, & aliarum Eccleſiarum juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis pro tempore exiſtentibus dictæ Baſilicæ Archipresbytero, Capitulo, Canonicis, Beneficiatis, Clericis, & Cappellanis, nec non Presbytero Cardinali, ſub cujus titulo dicta Eccleſia Sancti Laurentii exiſtit, oec non Camerario, Theſaurario, Auditoribus, Clericis, aliiſque Magiſtratibus, Officialibus, & Judicibus prædictis, ac etiam dilectis filiis Populo Romano contra forenſes, & alienigenas, oecnon Archiconfraternitati, Confraternitatibus, Præpoſito, Religioſis, Congregationi Presbyterorum, illorumque Superioribus, necnon Cappellæ, aliiſque prædictis omnibus, & ſingulis, ac quibuſvis aliis ſub quibuſcumque tenoribus, & ſormis, etiam motu pari, & conſiſtorialiter, etiam in fundatione, & primæva inſtitutione, ſeu aliàs quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis, etiam ſi in eis caveatur, quod Cappellaniæ, Prioratus, & alia beneficia prædictæ Urbis, nullis niſi civibus Romanis, aut civium Romanorum originariorum filiis, & forſan aliis certo inibi expreſſo modo qualificatis conferri poſſint, aut alias de illis, etiam per Sedem prædictam pro tempore factæ proviſiones, & aliæ diſpoſitiones, nullæ ſint, quibus, omnibuſque aliis, quæ præſentibus quomodolibet obeſſe poſſent, etiam ſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi etiam veriores, totoſque, & integros etiam præſentibus pro expreſſis inſertis, ac de verbo ad verbum regiſtratis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad effectum præſentium, & validitatis omnium, & ſingulorum præmiſſorum hac vice dumtaxat harum ſerie, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, & derogatum eſſe volumus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Sanctio pœnalis.

§. 64. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtræ abſolutionis, approbationis, confirmationis, roboris, adiectionis, ſupplementi, ſanationum, abrogationum, declarationum, correctionis, mutationis, addictionis, diſpoſitionis, erectionis, inſtitutionis, conceſſionum, aſſignationum, applicationum, appropriationum, declarationum, ſtatutorum, ordinationum, mandatorum, commutationis, exemptionum, liberationum, decretorum, inhi-

inhibitionum, dimiſſionis, relaxationis, juſſionis, indultorum, requiſitionis, conſtitutionis, deputationis, reſervationum, donationia, ceſſionis, elargitionum, poſitionia, ſubſtitutionis, ſubrogationis, pronunciationis, ſublationia, promiſſionis, atteſtationis, derogationis, & voluutatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis antem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Paoli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 28. Octob. 1615. An. XI.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo quintodecimo, quinto Kal. Novembris, Pontificatus Noſtri Anno Uodecimo.

CCLIV.

Inſtitutio Confraternitatis utrinſque ſexus Chriſtifidelium in Alma Urbe, ſub invocatione SS. Benedicti, & Scholaſticæ de Nurſia, cum indulgentiarum elargitione, & quotannis unum ex capitali pœna damnatis liberandi facultate.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

PAſtoris æterni, qui pro gregis ſalute, in ara Crucis immolari voluit, vices quamquam immeriti gerentes in terris, pia Chriſtifidelium, vota, quæ ad divini cultus augmentum, & ipſorum fidelium ſalutem ſpectant, ad exauditionis gratiam libenter admittimus, eoſdemque fideles ad religioſa opera exercenda, indulgentiis, & peccatorum remiſſionibus invitamus, ut per operum hujuſmodi exercitium, ad æternæ beatitudinis gaudia pervenire mereantur.

Laertius Cherubinus, & alii Pontifici ſupplicat pro erectione Confraternitatis SS. Benedicti & Scholaſticæ in Urbe.

§. 1. Cum itaque, ſicut dilecti filii Laertius Cherubinus J. U. D. in Romana Curia Advocatus, ac Benedictus Paſſerinus etiam J. U. D. nec non Sebaſtianus Maſſaronus, Olympius Ciſtarellus, & Franciſcus etiam Paſſerinus nobis nuper exponi fecerunt, ipſi, & alii, qui a terra noſtra Nurſiæ, & locis adjacentibus Spoletan. Diœceſis originem ducunt, peculiari devotione ducti erga Sanctum Benedictum clariſſimum Nurſiæ lumen, & decus. & ut ſaluti ſuæ magis conſulant, alioſque Chriſtifideles ad ejuſdem devotionis ſtudium accendant, in Eccleſia S. Euſtachii de eadem Urbe, unam utriuſque ſexus Chriſtifidelium Confraternitatem, ſub invocatione ejuſdem S. Benedicti, & S. Scholaſticæ, ad Dei gloriam, animarumque ſuarum ſalutem, per nos erigi ſummopere deſiderent.

Quam Pont. erigit.

§. 2. Nos piis dictorum Laertii, ac Benedicti, Sebaſtiani, Olympii, & Franciſci, ac aliorum prædictorum deſideriis hujuſmodi annuere, animarumque ſaluti paterna charitate proſpicere cupientes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, in prædicta Eccleſia S. Euſtachii, unam utriuſque ſexus Chriſtifidelium Confraternitatem, quæ non ſit pro hominibus unius ſpecialis artis, ſub invocatione prædicta, ſine alicujus præjudicio Apoſtolica auctoritate, & tenore præſentium perpetuo erigimus, & inſtituimus.

Confratribus dat facultatem proceſſionaliter incedendi, divina officia in ſuo Oratorio recitandi, ac licita ſtatuta pro Confraternitatis regimine condendi.

§. 3. Nec non Confratribus dictæ Confraternitatis pro tempore exiſtentibus, ut proceſſionaliter incedere, divina officia in ſuo Oratorio recitare, & pro ipſius Confraternitatis negociis ſe congregare, ac quæcumque ſtatuta, capitula, ordinationes, & decreta, pro ſalubri eorum, & dictæ Confraternitatis regimine, & directione neceſſaria, & opportuna, (licita tamen, & honeſta, ſacriſque Canonibus, & Concilii Tridentini decretia, ac conſtitutionibus Apoſtolicis non contraria) per dilectum filium noſtrum in Alma Urbe Vicarium in ſpiritualibus generalem examinanda, & approbanda, facere, & edere, illaque pro tempore, prout eis videbitur, prævia ſimili examinatione, & approbatione, mutare, alterare, corrigere, & in melius reformare.

Et quæcumque ab eadem Confraternitate bona quomodo acquiſita regendi, & in illius pios uſus convertendi.

§. 4. Ac inſuper omnia, & ſingula legata, relicta, res, & bona quomodolibet qualificata, mobilia, & immobilia per quoſcumque Chriſtifideles dictæ Confraternitati per viam teſtamenti, donationis, aut alias quomodolibet pro tempore elargita, & relicta recipere, illaque per eorum Officiales, & deputatos regere, gubernare, & adminiſtrare, ac in ipſius Confraternitatis, & ejus piorum operum uſus convertere, ita tamen ut de receptis, & adminiſtratis per eos eidem Vicario juxta decreta Concilii Tridentini rationem reddere teneantur.

Hoc habes in cap. 9. ſeſſ. 22. de reform.

Indultum etiam quotannis unum capitaliter condemnatum liberandi concedit.

§. 5. Præterea ſingulis annis, unum reum quem petierint, & a dilecto filio moderno, & pro tempore exiſtente dictæ Urbis Gubernatore obtinuerint, capitali pœna, (præterquam ob crimen hæreſis, læſæ Majeſtatis, falſificationis monetæ, aut literarum Apoſtolicarum, aſſaſſinii, aut ſacrilegii, necnon homicidii deliberati, aut extractionis frumentorum, vel aliarum frugum, & rerum, contra Apoſtolicas Conſtitutiones extra Statum Eccleſiæ) damnatum liberare, dummodo tamen pacem ab offenſis, vel eorum hæredibus habuerit, libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus. Mandantes propterea eidem nunc, & pro tempore exiſtenti dictæ Urbis Gubernatori, ut ſingulis annis in perpetuum dictis Confratribus, unum ex capitali pœna damnatis, liberum dimittat, & concedat, ipſumque per eoſdem Confratres pro tempore liberatum ab omni pœna capitali eo ipſo abſolutum, eumque ad patriam, famam, gradus, honores, & bona quæcumque (præterquam Fiſco incorporata) plenarie reſtitutum, & reintegratum, nec illum ſuper præteritis delictis, & exceſſibus ulterius moleſtari, vel perturbari poſſe decernimus, & declaramus.

Indulgentias infraſcriptas elargitur vi-

§. 6. Poſtremo ut dicta Confraternitas majora in dies ſuſcipiat incrementa, de Omni-

delicet, Confraternitatem ingredientibus, die prima ingreſſus plenariam.

Omnipotentis Dei miſericordia, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, auctoritate confiſi, Omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, qui dictam Confraternitatem in poſterum ingredientur, die prima eorum ingreſſus, ſi vere pœnitentes, & confeſſi, Sanctiſſimum Eochariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, plenariam.

Ac in articulo mortis, etiam plenariam.

§. 7. Nec non tam ipſis, quam pro tempore deſcribendis in dicta Confraternitate Confratribus, & Conſororibus, in cujuslibet eorum mortis articulo, ſi vere pœnitentes, & confeſſi, ac ſacra communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, ſaltem vere contriti nomen Jeſu, ore ſi potuerint, ſin autem corde devote invocaverint, etiam plenariam.

Et pariter viſitantibus illius Eccleſiam, vel Oratorium, in diebus feſtis S. Benedicti, & Scholaſticæ

§. 8. Ac eiſdem nunc, & pro tempore exiſtentibus Confratribus, & Conſororibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra communione refectis, qui prædictæ Confraternitatis Eccleſiam, vel Cappellam, ſeu Oratorium in die feſto eorumdem SS. Benedicti, & Scholaſticæ, a primis Veſperis uſque ad occaſum ſolis diei hujuſmodi, ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam ſimiliter omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem, miſericorditer in Domino concedimus.

Indulgentiam ſeptem annorum, & totidem quadragenarum eiſdem Confratribus, pia quædam opera facientibus.

§. 9. Inſuper dictis Confratribus, & Conſororibus etiam vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra communione refectis, qui prædictam Eccleſiam, vel Cappellam, ſeu Oratorium in Navitatis, ac ſecundo Paſchatis Reſurrectionis D. N. Jeſu Chriſti, necnon Nativitatis, & Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis feſtis diebus, a primis ſimiliter Veſperis uſque ad occaſum ſolis dierum hujuſmodi, ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi ut præfertur, oraverint, quo die prædictorum id egerint, ſeptem annos, & totidem quadragenas.

Indulgentiam quoque ſexaginta dierum pia quædam alia opera exercentibus.

§. 10. Quoties vero Miſſis, & aliis divinis officiis in dicta Eccleſia, vel Cappella, ſeu Oratorio pro tempore celebrandis, & recitandis, ſeu Congregationibus publicis, vel privatis ejuſdem Confraternitatis ubivis faciendis interfuerint, aut pauperes hoſpitio ſuſceperint, vel pacem inter inimicos compoſuerint, ſeu componi fecerint, vel procuraverint, necnon etiam, qui corpora Defunctorum tam Confratrum, & Conſororum dictæ Confraternitatis, quam aliorum ad ſepulturam aſſociaverint, aut quaſcumque proceſſiones de licentia Vicarii prædicti faciendas, ſanctiſſimumque Euchariſtiæ ſacramentum, tam in proceſſionibus quam cum ad infirmos, aut alias ubicumque, & quomodocumque pro tempore deferretur, comitati fuerint, aut ſi impediti, Campanæ ad id ſigno dato, ſemel Orationem Dominicam, & ſalutationem Angelicam dixerint, aut etiam quinquies Orationem, & Salutationem prædictas pro animabus Defunctorum Confratrum, & Conſororum dictæ Confraternitatis recitaverint; aut peccatorem aliquem ad viam ſalutis reduxerint, & ignorantes præcepta Dei, & ea, quæ ad ſalutem ſunt, docuerint, aut quodcumque pietatis, vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet prædictorum operum ſexaginta dies de injunctis eis, ſeu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus, præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Indulgentiarum conceſſionem revocat, ſi hæc Confraternitas, alteri Archiconfraternitati uniatur, vel alias inſtituatur.

§. 11. Volumus autem, quod ſi prædicta Confraternitas alicui Archiconfraternitati aggregetur, vel alia quavis ratione uniatur, ſeu etiam quomodolibet inſtituatur, præſentes, & quævis aliæ literæ Apoſtolicæ, illis nullatenus quoad indulgentias, & remiſſiones præfatas ſuffragentur, ſed ex tunc eo ipſo prorſus nullæ ſint.

Dat. die 9. Nov. 1615. An. XI.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris die 9. Novembris 1615. Pontificatus Noſtri Anno Undecimo.

CCLV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Quod de cætero perpetuis futuris temporibus quatuor Adoleſcentes Nationis Ruthenæ, ex iis videlicet, qui ad unitatem Sanctæ Matris Eccleſiæ redierunt, in Collegio Græco de Urbe recipi, & admitti valeant.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem eos, qui pravis Schiſmatum erroribus relictis ad Sanctæ Matris Eccleſiæ Catholicæ Romanæ unitatem, & communionem redierunt, ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi, ut illi in ejuſdem Eccleſiæ fide, & obedientia eo conſtantius perſeverent, quo cumulatioribus beneficiis ſe affectos eſſe perſpexerint.

Statuit quatuor Adoleſcentes Ruthenos ſemper in Collegio Græco recepi.

§. 1. Quapropter, ut Natio Ruthena, ſeu Ruſſa fide catholica, ac ſana, & orthodoxa doctrina melius, & commodius imbuatur, providere volentes, ſupplicationibus etiam Ven. Fratris Joſephi Archiepiſcopi Kiovien. & Halicien. totius Nationis prædictæ Metropolitæ Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; Quod de cætero perpetuis futoris temporibus quatuor dictæ Nationis, ex iis ſcilicet, qui ad prædictam unitatem redierunt, adoleſcentes in Collegio Græco de Urbe prædictam ob cauſam recipi, & admitti, ibique ad inſtar aliorum dicti Collegii Alumnorum ali, & teneri, ac in diſcedentium loca, alii ejuſdem Nationis ſubſtitui debeant, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, concedimus, & indulgemus.

Præcipit Card. Protectori, aliiſque Collegii Miniſtris, ut hu-

§. 2. Injungentes propterea Ven. Fratri Noſtro Benedicto Epiſcopo Sabinen. Cardinali Juſtiniano nuncupato, & pro tempore exiſtenti dicti Collegii Protectori, ejuſdem vero

Google

Juſmodi Alumnos admittant.

vero Collegii Rectori, cæteriſque, ad quos ſpectat, in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub arbitrii Noſtri pœnis mandantes, ut quatuor Adoleſcentes hujuſmodi in dictum Collegium juxta tenorem præſentim admitti faciant, & reſpective admittant, illiſque, ac in diſcedentium loca uſque ad prædictum numerum ex dicta Natione pro tempore ſubſtituendis faveant, & aſſiſtant, ac inſtar aliorum Alumnorum ſine aliqua prorſus differentia tractent.

Clauſulæ.

§. 3. Decernentes præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere, ac irritum, & inane, quid quid ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non dicti Collegii, etiam juramento, confirmatione Apuſtolica, vel quavis firmitate alia, roboratis Statutix, & Conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permauſuris, bac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 2. Dec. 1615. An. XI.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, ſub Annulo Piſcatoris die 2. Decembris 1615. Pontificatus Noſtri Anno Undecimo.

CCLVI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Declaratio circa Ritus, & Cœremonias ab Epiſcopis, & Clero Ruthenis obſervandas.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

SOlet circumſpecta Romani Pontificis providentia, ſi quæ aliquando ſuper literis ab Apoſtolica Sede emanatis dubia oriantur, ſuæ declarationis oraculo tollere, & aliàs providere, prout temporum, & perſonarum qualitatibus debite penſatis, conſpicit ſalubriter in Domino expedire.

Tempore Clementis VIII facta est Ruthenorum unio cũ S. R. E.

§. 1. Aliàs ſiquidem fel. record. Clemens Papa VIII. Prædeceſſor Noſter bon. mem. Michaelem Archiepiſcopum, & Metropolitam Kiovien., & Haliciensem, ac totius Ruſſæ, & cum eo pleroſque ejus Comprovinciales Epiſcopos, ac alios tunc expreſſos una cum omni eorum Clero, & Populo Nationis Ruthenæ, ſeu Roſſæ, quæ cum Romana Eccleſia non communicabat, ſed Græcorum ſchiſma ſequebatur, intra gremium Eccleſiæ Catholicæ, & unitatem S. R. E. uti membra ſua in Chriſto ſub certis modo, & forma recepit, univit, adjunxit, annexuit, & incorporavit, prout in dicti Clementis Prædeceſſoris ſub Plumbo deſuper ſub Dat. Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1595. Decimo kalen. Januarii Pontificatus ſui Anno Quarto expeditis literis plenius continetur.

Nonnulli putabant, Clementem PP. Ruthenum ritum extinxiſſe.

§. 2. Cum autem, ſicut Ven. Fratris Joſeph Archiepiſcopi moderni Kiovien., & Halicien. nomine Nobis nuper expoſitum fuit, non deſint, qui veritatis ignari, aut ab aliis in errorem adducti ſibi perſuadeant Romanam Eccleſiam per unionem præmiſſam eorum Ritus, & Cœremonias in divinis officiis, & Sacramentorum adminiſtratione tollere, & extinguere voluiſſe, unde ſcandalum multorum provenire dignoſcitur.

Paulus declarat propriu ritus obſervantiam fuiſſe conceſſam.

§. 3. Qua propter Nos ex paſtoralis Officii debito, inimico homini bono ſemini ſuperſeminandi zizania occaſionem auferre, & errores hujuſmodi ex mentibus hominum evellere, ac ſcandalis occurrere volentes, necnon literarum prædictarum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, ſupplicationibua dicti Joſephi Archiepiſcopi nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Omnes Sacros Ritus, & Cœremonias, quibus Rutheni Epiſcopi, & Clerus juxta SS. Patrum Græcorum Inſtituta in divinis Officiis, & Sacroſancto Miſſæ Sacrificio, cæterorumque Sacramentorum adminiſtratione, aliiſve Sacris functionibus utuntur, dummodo veritati, & doctrinæ fidei Catholicæ non adverſentur, & Communionem cum Romana Eccleſia non excludant, per unionem præmiſſam tollere, aut extinguere Eccleſiæ Romanæ intentionem, mentem, et voluntatem non fuiſſe, nec eſſe, neque id dici, vel cenſeri potuiſſe, nec poſſe, quinimmo dictos Ritus eiſdem Ruthenis Epiſcopis, et Clero ex Apoſtolica benignitate permiſſos, conceſſos, et indultos eſſe, ſicut ex literis prædictis, & Concilio Florentino apparet, & ex Inſtituto Collegii Græcorum Urbis noſtræ, nec non aliorum de Ritu hujuſmodi ſervando, ſicut accepimus, juramentum præſtant, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium decernimus, & declaramus.

Obſtantia tollit.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 10. Dec. 1615. An. XI.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoria die 10. Decembris 1615. Pontificatus Noſtri Anno Undecimo.

CCLVII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Statutum ſuper ſuſceptione muneris Conſecrationis pro Epiſcopis Ruthenis.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN ſupremo Apoſtolatus ſolio divina diſpoſitione, meritis licet imparibus, præſidentes, ad ea libenter intendimus, per quæ Eccleſiarum Præſulum præſertim in par-

partibus remotis agentium commoditati, & conſcientiæ ſecuritati opportune conſulitur.

Nonnulli Epiſcop Rutheni nunnat conſecrat-ouit acceperant aſſiſtentibus Epiſcopis latinis.

§.1. Sane Ven. Fratris Joſephi Archiepiſcopi Kiuvien., & Halicien. totius nationis Ruthenæ, ſeu Ruſſæ Metropolitæ nomine Nobis nuper expoſitum fuit, quod nonnulli, de quorum perſonis Cathedralibus Eccleſiis in partibus Ruſſiæ hactenus proviſum fuit, licet juxta Ritum Græcum poſt unionem ejuſdem Nationis cum Eccleſia Romana ab Apoſtolica Sede permiſſum vivant, tamen ob magnam Eccleſiarum hujuſmodi diſtantiam munus Conſecrationis in defectum Epiſcoporum ejuſdem Ritus, aſſiſtentibus Epiſcopis ritus latini, gratiam tamen, & cnmmunionem Apoſtolicæ Sedis habentibus, & alias canonicæ ſuſceperunt.

Quod fieri poſſe dubitabant aliqui.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat id inconſulta Sede Apoſtolica fieri poſſe quidem dubitent, Nobis propterea dictus Joſephus Archiepiſcopus humiliter ſupplicari fecit, ut deſuper providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Pontifex declarat Ruthenos Epiſcopos conſecrari poſſe cum aſſiſtentia Epiſcoporū latinorū, & viceverſa.

§.3. Nos igitur pro noſtri paſtoralis officii debito omnem circa præmiſſa dubitandi cauſam tollere volentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati auctoritate apoſtolica tenore præſentium decernimus, & declaramus Promotis ad Cathedrales Eccleſias in dictis Partibus exiſtentibus, & Ritu Græco a Sede Apoſtolica permiſſo in unione prædicta viventibus, conſecrationis munus aſſiſtentibus duobus, vel tribus Epiſcopis Ritus latini, gratiam tamen, & communionem Sedis prædictæ habentibus, & e contra promotis ad Cathedrales Eccleſias ibidem exiſtentes, qui Ritu latino vivunt, aſſiſtentibus duobus, vel tribus Epiſcopis Ritus Græci, in unione tamen prædicta viventibus, & gratiam, & communionem ejuſdem Sedis habentibus, munus conſecrationis impendi, & ab illis ſuſcipi, dummodo alias canonice impendatur, libere, & licitè poſſe, in contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Dat. die 10. Decemb. 1615. An. XI.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 10. Dec. 1615. Pontificatus Noſtri Anno XI.

CCLVIII.

Confirmatio, & declaratio conſtitutionis Sixti V. ſuper poenis, & confiſcationibus, quæ fiunt in Statu Eccleſiaſtico, illarumque ſolutione Cameræ Apoſtolicæ debita, & forma de cetero perpetuo ſervanda.

Hæc Sixti V. Conſtitutio habetur in ejus Conſtit. CXLIV. Ad Romanum. *Tom. V. Par. I. fol.* 47. *Ejuſque confirmatio a Clemente VIII. promulgata legitur in Conſt. X.* Inter cæteras. *ibid. fol.* 343.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN ſuprema Beati Petri Sede (meritis licet imparibus) a Domino conſtituti, muneris noſtri eſſe cernimus, ut inter paſtorales curas, Populorum noſtræ, & S. R. E. ditioni in temporalibus ſubiectorum, recto regimini noſtram ſollicitudinem impendamus, ac etiam provideamus, ut juribus Cameræ noſtræ Apoſtolicæ conſulatur, ne ex iis, qui irrepere ſolent abuſus, ipſa Camera Apoſtolica aliquod patiatur detrimentum, & quæ propterea ſedula meditatione à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris ſalubriter conſtituta, & ordinata fuiſſe competimus, quo inviolabilius obſerventur confirmemus, & innovemus, noſtræque auctoritatis munimine roboremus, aliaque diſponamus, quæ in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Sixtus V. edidit Bullam de qua in Rub.

§. 1. Alias ſiquidem accepto per fe. re. Sixtum Papam Quintum prædeceſſorem noſtrum, quod, &c. *Omittitur tenor hujus Bullæ, quia eam habes ſupra loco cit.*

Clemens VIII. illam confirmavit.

§. 2. Quæ quidem conſtitutio poſtmodum per rec. mem. Clementem Papam Octavum etiam prædeceſſorem noſtrum, per ſuam Motus proprii cedulam ſub die 22. menſis Aprilis Anni Domini 1592. publicatam, & affixam confirmata fuit.

Hic Pont. illius obſervantiam diſtricte præcipit.

§. 3. Cum autem ſicut accepimus ſucceſſu temporis, ut humana fert conditio, Conſtitutiones, & Motus proprius hujuſmodi, culpa etiam eorum qui in eodem Statu noſtro temporalem juriſdictionem exercent, per eoſdem, ac forſan graviores abuſus eludantur, pœnæque, mulctæ, & confiſcationes dictæ Cameræ debitæ ſimiliter intervertantur, & alia incommoda, forſan etiam cum delictorum impunitate enaſcantur. Nos his malis opportuna remedia adhibere, eaque de medio tollere, ac dictæ Cameræ noſtræ indemnitati conſulere cupientes, Motu proprio, non ad alicujus nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, meraque deliberatione noſtris, Conſtitutionem prædictam, omniaque, & ſingula in ea contenta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, approbamus, & innovamus, eamque inviolabilis firmitatis robur obtinere, & inviolabiliter obſervari perpetuis futuris temporibus debere conſtituimus, & ordinamus, & nihilominus dilectis filiis noſtris, & Apoſtolicæ Sedis in Provinciis ejuſdem Status noſtri de Latere Legatis, tenore præſentium injungimus, eorumque Vicelegatis, Præſidibus, Rectoribus, Gubernatoribus, Locatenentibus, Prætoribus, Vicariis, Notariis, Cancellariis, & ſcribis, aliiſque Officialibus, omnibus, & ſingulis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, præcipimus, & mandamus, ut eamdem Conſtitutionem inviolabiliter, & ad unguem, ſub pœnis in ea contentis, & aliis infraſcriptis obſervent, exequantur, & adimpleant.

Officialeſque teneri declarat in ingreſſu Officii cum juramento promittere obſervantiam Bullæ Sixti V. & iſtius Con-

§. 4. Præterea motu, ſcientia, deliberatione, & auctoritate paribus decernimus, & ordinamus, quod Vicelegati, Præſides, Rectores, Notarii, Cancellarii, cæterique Officiales prædicti nunc, & pro tempore exiſtentes, cum primum ſe ad eorum officia exercenda contulerint, teneantur expreſ-

ſe

Digitized by Google

ſtitutionis, & abſque conſenſu Theſaurariorum ſupplicationes, &c. non recipere nec ſignate.

ſe jurare, & juramento deſuper præſtando declarare, ſe Sixti prædeceſſoris, ac præſentem Conſtitutionem noſtram in omnibus, & per omnia ſub pœnis in ea. & noſtra reſpective contentis, & expreſſis inviolabiliter, & ad unguem obſervaturos, nec illis ſub quovis prætextu, quæſito colore, cauſa, vel ingenio contraventuros, quodque nec ipſi, minuſque pro tempore exiſtentes noſtri, & dictæ Sedis Legati, nullo prætextu, titulo, jure, cauſa, & forma ſupplicationes hujuſmodi ipſis, vel eorum alicui pro tempore porrigendas, dandas, vel dimittendas, taxare, & ſubſcribere, compoſitioneſque facere, decretaque quovis modo gratiam, ſeu remiſſionem pœnę, ſeu delicti directe, vel indirecte concernentia, interponere, eaſque, & illas regiſtrare, & in acta referre, proceſſuſque tam per viam ſupplicationum decretorum hujuſmodi, quam gratiæ compoſitionis, ſeu tranſactionis, vel remiſſionis, & ſimilium, caſſare, & abolere non poſſint, neque valeant, niſi prius Theſaurarii, aut jurium, ac proventuum dictæ Cameræ conductores, vel pœnarum Depoſitarii, & ſeu eorum ſubſtituti, juxta diſpoſitionem, tenorem, & formam inſtrumentorum Cameralium cum eis celebratorum expreſſe ſupplicationibus, decretis, gratiis, compoſitionibus, tranſactionibus, & aliarum pœnarum remiſſionibus, abolitionibus, & ſimilibus decretis deſuper faciendis conſenſerint, illorumque conſenſum ante aliquam aliam ſubſcriptionem in calce dictarum ſupplicationum, & ſeu decretorum, vel abolitionum, aut etiam ad partes etiam propria eorum manu ſubſcriptum præſtiterint.

Aliterque receptas, & ſignatas gratias & ſupplicationes irritas declarat.

§. 5. Alioquin compoſitiones, decreta, abolitiones, regiſtrationes, caſſationes, & alia quæcumque contra præſentium noſtrarum, dictorumque inſtrumentorum Cameralium, & Capitulorum in eis appoſitorum formam, continentiam, & tenorem deſuper facienda, & demandanda, nulla, & irrita, nulliuſque roboris, & momenti ſint, & eſſe cenſeantur, prout ea nunc illa motu, ſcientia, & poteſtate paribus caſſamus, revocamus, & annullamus, viribuſque, & effectu evacuamus, ac delinquentibus, & condemnatis, & aliis quibuſcumque in proceſſibus, aliiſque actis deſuper pro tempore faciendis, vocatis, & comprehenſis, & ſeu aliàs intereſſe quomodolibet habentibus, nullatenus decernimus prodeſſe, quinimmo contra eos pro pęnis incurſis, & ſeu in ſententiis contra ipſos latis, ac promulgatis, & in progreſſu temporis ferendis, & promulgandis contentis, procedi poſſit, & valeat, non ſecus ac ſi compoſitiones, abolitiones, decreta, ſupplicationes, & alia prædicta minime emanaſſent, & ſeu facta fuiſſent.

Officialibus contravenientibus pœnas infligit.

§. 6. Et nihilominus Vicelegati, Præſides, Rectores, Notarii, Cancellarii, cæterique Officiales omnes, qui ſecus fecerint, indignationis noſtræ, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis, privationis officiorum, ac mille ducatorum auri, ac alias etiam graviores arbitrio noſtro, & ejuſdem Romani Pontificis pœnas incurriſſe, & inciδiſſe intelligantur, & ad illorum ſolutionem cogi omnino poſſint, ac debeant.

Compendia harum Conſtitutionum vulgari ſermone conſcripta affigi jubet, & publicari, & in locis reſidentiarum affixa retineri.

§. 7. Cęterum, ut præſentes perpetuis futuris temporibus obſerventur, neve aliquis earum ignorantiam prætendere, allegare, aut ſe excuſare poſſit, volumus, decernimus, & mandamus, quod earumdem præſentium tranſumptis, & ut melius intelligantur, ipſarum compendia, ſive ſummaria vulgari ſermone conſcripta, & annotata in ſingulis Civitatibus, Terris, Oppidis, Caſtellis, Villis, & Burgis Status noſtri prædicti affigantur, & publicentur, ac tam præſentium, quam ſummarii tranſumpta in Cancellariis criminalibus, & in locis reſidentiæ Gubernatorum, & Officialium affixa perpetuo ſub pœna ſcutorum ducentorum dictæ Cameræ applicandorum conſerventur.

In deputationibus Legatorum earumdem conſtit. obſervantiam injungi jubet.

§. 8. In novorum autem Legatorum prædictorum a nobis, & ſucceſſoribus noſtris pro tempore eligendorum, & deputandorum, deputationibus, ac literis deſuper in quacumque forma quandocumque expediendis, apponi, & exprimi omnino debere volumus, & mandamus, quod Legati prædicti eamdem Sixti prædeceſſoris, nec non præſentem noſtram hujuſmodi conſtitutionem obſervare, adimplere, & exequutioni demandare omnino teneantur, & debeant; aliàs quæcumque per eos contra illius tenorem facienda, gerenda, & mandanda, nulla, & invalida ſint eo ipſo, prout ex nunc nulla eſſe itidem decernimus.

Officiales de contentis in dicta Bulla Sixti V. ſyndicari mandat.

§. 9. In diſceſſu vero, ſeu ſyndicatu dictorum Vicelegatorum, Gubernatorum, Prætorum, & aliorum Officialium, quomodolibet pro tempore pariter deputandorum, & eligendorum, cętera omnia per dictum Siatum prædeceſſorem, ut ſupra ordinata, a Fiſci Procuratoribus, ſeu Depoſitariis, ac Subſtitutis, & locorum Syndicis ſub quingentorum aureorum ducatorum, ut præfertur applicandorum, & aliis pœnis prædictis, obſervari, & exequutioni ſimiliter demandari debeant.

Et ita, ac non aliter judicari decernit.

§. 10. Et ita in præmiſſis omnibus, & ſingulis, & quolibet eorum, per Legatos, Vicelegatos, Præſides, Gubernatores, & Locatenentes, Prætores, Vicarios, & alios Officiales antedictos, omnes, & ſingulos, nunc, & pro tempore exiſtentes, & quemlibet eorum, nec non omnes alios Judices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quicquid ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria omnia removet.

§. 11. Non obſtantibus omnibus illis, quæ dictus Sixtus prædeceſſor in ſuis literis voluit non obſtare, cęteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis credi præcipit.

§. 12. Volumus inſuper, quod earumdem præſentium tranſumptis etiam impreſſis,

preſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 18. Dec. 1615. An. XI.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die 18. Decembris milleſimo ſexcenteſimo decimo quinto, Pontificatus Noſtri Anno Undecimo.

CCLIX.

Decernitur, Monaſteria Congregationis Monachorum Cæleſtinorum Ordinis Sancti Benedicti, obſervata reddituum quantitate, per Abbates, aut Priores gubernari, in eiſque, & non in aliis illorum membris familiam conſtitui.

Iſtam Congregationem inſtituit Cæleſtinus V. in ſua Conſtitut. I. Et ſi cunctos. *Tom. III. Part. II. fol.* 70.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD ſacram Beati Petri Sedem, meritis licet imparibus, divina providentia vocati, circa ſtatum Congregationum ad divini cultus augmentum, & Religionis propagationem pie inſtitutarum, ſolicitis ſtudiis intendentes, illa libenter ſtatuimus, & decernimus, per quæ Congregationes ipſę majora tam in ſpiritualibus, quam in temporalibus ſuſcipere valeant incrementa.

Deſignatur hic Monaſteria quæ per Abbates gubernari debeant.

§. 1. Hinc eſt, quod nos felici, proſperoque Monachorum Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Cæleſtinorum ſtatui, & ſalubri directioni, quantum nobis ex alto conceditur, proſpicere volentes, matura deliberatione deſuper habita, ſupplicationibus etiam nomine totius Congregationis prædictæ, nobis humiliter porrectis inclinati, hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione ſtatuimus, & ordinamus, quod omnia prædictæ Congregationis Monaſteria, quorum redditus, & proventus ad congruam duodecim Monachorum, computatis tam profeſſis, quam oblatis, & famulis, ex quibus ſaltem ſex Sacerdotes eſſe debeant, ſuſtentationem ſufficiunt, ab uno ex prædictis Monachis, ſpectatæ tamen virtutis, & diſciplinæ, ſub titulo Abbatis;

Quæ vero à Prioribus.

§. 2. Alia vero Monaſteria, ex quorum redditibus ſex dumtaxat, computatis omnibus, ut ſupra congrue ali, & manuteneri poſſunt, per Priores canonice eligendos juxta dictæ Congregationis inſtituta gubernentur, excepto tamen Monaſterio S. Spiritus de Majella, quod primum omnium Monaſteriorum dictæ Congregationis fuiſſe aſſeritur, & idcirco ab Abbate gubernari poſſe, volumus, etiamſi prædictum Monachorum numerum non habeat, dummodo non minus, quam decem Monachi, ut ſupra in eo alantur.

Et qui Priores in locum Abbatum decedentium ſuccedant.

§. 3. Priores autem, Abbatibus decedentibus, Monaſteriis majoribus, per gradum, prout eorum virtutum merita, & adminiſtrationis ratio poſtulare videbuntur, canonice ſimiliter, ut prædicitur, præficiantur.

Abbatum, & Priorum privilegia declarantur.

§. 4. Omneſque Abbates, & Priores ſupradicti gaudeant omnibus privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, & præeminentiis, quibus gaudent alii Abbates, & Priores ejuſdem Congregationis, quocumque jure, ſine tamen præjudicio jurium Abbatis generalis, & aliorum, qui Abbatis generalis munere functi fuerunt, eis juxta dictæ Congregationis ſtatuta competentium, & ita quod propter præmiſſa Monaſteriorum ſtatus in aliquo non alteretur.

Alia Monaſteria minora in Capitulo unienda, in eiſque familiam non retinendam.

§. 5. Alia vero Monaſteria, ſeu domus, & membra ejuſdem Congregationis, prædictis Monaſteriis majoribus unita, & annexa ſint, & eſſe cenſeantur, juxta diſtributionem in proxime futuro Capitulo Diffinitoriali faciendam. Et in ipſis minoribus Monaſteriis, ſeu Domibus, ac membris ſic unitis, nulla in poſterum conſtituatur familia, ſed in illo, ſeu illa unus dumtaxat Monachus Sacerdos quadraginta annorum major, ac probatæ vitæ cum uno Converſo, ſeu Oblato collocetur, qui ſint, & cenſeantur ex familia Monaſterii, cui Domus, ſeu membrum illud unitum, & annexum fuerit, ac in ea Eccleſia celebrent, & bonorum, ac reddituum curam reſpective habeant.

Clauſula.

§. 6. Si vero forte contigerit, ut aliquod, ſeu aliqua ex minoribus Monaſteriis prædictis, vel domibus ad formam Monaſterii majoris redigantur, competenterque dotentur, ita ut duodecim in eo Monachi, vel ſaltem ſex ali poſſint, ut præmittitur, tunc cum Capituli generalis conſenſu, & Protectoris licentia, reſtituantur ſub Abbatis, vel Prioris titulo reſpective gubernanda.

Sique ampliari contigerit Monaſteria, Abbatis, vel Prioris regimini reſtituenda.

§. 7. Decernentes præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, nullo umquam tempore de nullitatis vitio notari, ſeu impugnari, aut aliàs quomodolibet infringi, vel retractari, ſeu invalidari, aut in jus, vel controverſiam vocari nullatenus poſſe, ſed ab omnibus, quos concernunt, & concernent quomodolibet in futurum, obſervari debere.

Decretum irritans.

§. 8. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, ac Commiſſarios quoſvis auctoritate fungentes, etiam S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariiſque derogatio.

§. 9. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non Ordinis, & Congregationis prædictorum, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia, roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, quibuſvis perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in

in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Dat. die 29. Januar. 1616. An XI.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 29. Januarii 1616. Pontificatus Noſtri Anno Undecimo.

C C L X.

Inſtitutio Congregationis Monachorum Ordinis Ciſtercienſis, in Regnis Aragoniæ, Valentiæ, Majoricarum, & Principatu Cathaloniæ, & Regno Navarræ, ſub perpetua tamen obedientia Abbatis, & Capituli generalis Ciſtercii.

Hujuſmodi Ordinis Monachorum Ciſtercii erectionem, ejuſque privilegia, & alia, vide in Conſtit. Paſchalis II. De fidelium. *Tom. II. fol.* 113.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

PAſtoralis officii cura nobis, meritis licet imparibus, ex alto commiſſa, qua ſingulis Eccleſiis, Monaſteriis, & Regularibus locis adſtringimur, Nos admonet, & inducit, ut circa ſtatum Monaſteriorum, & locorum Regularium prædictorum, ac præſertim eorum, in quibus ex aliquo defectu regularem obſervantiam deformatam eſſe percipimus, ſalubriter dirigendum operoſis ſtudiis jugiter intendamus, & ad ea, per quæ meliori eorum directioni, & reformationi, perſonarumque ibi divinis obſequiis, & beneplacitis dicatarum ſaluti, & quieti conſulitur, noſtræ vigilantiæ partes, cum id præſertim per Catholicos Reges deſiderari cognoſcimus, propenſius impertimur, prout ſalubriter in Domino conſpicimus expedire.

Capitulum generale apud Ciſtercium celebratum, unam Congregationem Monaſteriorum, & locorum Ordinis Ciſtercienſis in Regnis Aragoniæ, Valentiæ, Majoricarum, & Principatu Cathaloniæ exiſtentia per Vicarium generalem, Viſitatores, & Diffinitores regendam inſtituit.

§.1. Cum itaque, ſicut accepimus, multa Monachorum Ciſtercien. Ordinis Monaſteria in Regnis Aragoniæ, Valentiæ, Majoricarum, ac Principatu Cathaloniæ conſiſtentia, tum propter locorum diſtantiam, tum etiam propter aliorum dicti Ordinis negociorum pondus, raro a ſuo Abbate generali perſonaliter viſitentur: Idque non mediocre prædictis Monaſteriis, in quibus propterea regularis minuitur obſervantia, neque ſicuti decet ab ipſorum Religioſis divinus cultus exercetur, detrimentum contrahere manifeſtum ſit. Et hæc dilecti filii Abbas generalis, & Capitulum generale Ciſtercien. de Anno Domini 1613, apud Ciſtercium Cabilonen. Diœceſis celebratum provide animadvertentes, cupienteſque felix, & proſperum Monaſteriorum, Regnorum, & Principatus prædictorum regimen, & gubernium, in iiſque diſciplinæ regularis obſervantiam, ac divini cultus augmentum, ubi deciderint, ſalubri ratione reſtitui, viſis prius in Capitulo generali actis communicationum, & deliberationum, quas dilecti pariter filii Abbates, & Priores dictorum Monaſteriorum ſuper hujuſmodi negocio in Civitate Cæſarauguſtana coram Ven: Fratre Archiepiſcopo Cæſarauguſtano congregati ſub die 27. Januarii & aliis forſan ſequentibus diebus Februarii menſium ejuſdem anni inter ſe habuerant, unam omnium Monaſteriorum, & aliorum regularium locorum dicti Ordinis, in Regnis, & Principatu prædictis Congregationem ab uno Vicario generali, Diffinitoribus, & Viſitatoribus, qui Patres regiminis vocari deberent, regendam, & gubernandam, modis, & formis ſequentibus inſtituendam cenſuerint, & decreverint.

Auctoritas tamen Abbatis, & Capituli generalis, & quatuor primorum Abbatum Ordinis, integra remaneat.

§.2. Ita videlicet, quod Congregationis hujuſmodi erectione non obſtante, auctoritas, ſuperioritas, & juriſdictio Abbatis, & Capituli generalis, & quatuor primariorum Abbatum totius Ordinis Ciſtercienſis pro tempore exiſtentium in omnibus, & per omnia ſalva, & integra remaneret, & Vicarius generalis, Diffinitores, Viſitatores, Abbates, & quicumque dictę Congregationis Superiores, atque ſubditi pro tempore exiſtentes, Generalem, & quatuor primarios Abbates prædictos, nec non Capituli generalis pro tempore deputatos Commiſſarios, Congregationem noviter erigendam hujuſmodi, ſeu ejus Monaſteria, & loca, in capite, & in membris, in ſpiritualibus, & temporalibus reformare volentes, reverenter recipere, & admittere tenerentur eodem plane modo, ac ſi Monaſteria, & loca prædicta, numquam in Congregationem hujuſmodi reducta forent.

Ipſiuſque Capituli ſtatuta ſervare, contributiones perſolvere, & ad illud duos Abbates, cum ſtatutis interim in Capitulo Provinciali editis, tranſmittere teneatur.

§.3. Quodque etiam tenerentur ipſius Capituli generalis ſtatuta, & Diffinitiones in omnibus ſervare, & contributiones Ordinis, ſubſidia quoque charitativa pro illius neceſſitatibus per Capitulum generale pro tempore imponenda perſolvere, nec non quoties Capitulum generale hujuſmodi celebrabitur, duos Abbates nomine totius hujuſmodi Congregationis, illius expenſis, cum omnibus decretis, & ſtatutis, quæ de quadriennio in quadriennium in eo ſum Capitulo Provinciali pro bono Congregationis regimine conficerent, ut ea ab ipſo Capitulo generali approbarentur, & confirmarentur, vel ſi juſtum foret, rejicerentur, & abrogarentur, tranſmittere.

Vicarius, Viſitatores, & Diffinitores prædicti ſtatim e-

§.4. Vicarius quoque generalis, Viſitatores, & Diffinitores, prout forent capitulariter electi, illico duplicæ fidelitatis ju-

Iſti, ſe Abbati, & Capitulo generali nunquam contraire, jurent.

juramentum Ordini, ideſt Capitulo, & Abbati generali Ciſtercien. quod nihil unquam directe, vel indirecte illis contrarium facerent, vel fieri procurarent, aut procurari permitterent, præſtare pariter tenerentur.

Eorum officium quadriennio tantum duret, Abbates vero perpetuo ſint.

§.5. Utque Vicarius generalis, Diffinitores, & Viſitatores prædicti ita eſſent quadriennales, quod eorum nullus ultra quadriennium quavis ex cauſa continuare poſſet. Abbates vero omnes perpetui forent.

Eorumdemque electio juxta formam hic præſcriptam fieri debeat.

§.6. Porro, ut vacatione alicujus hujuſce Congregationis Monaſterii pro tempore adveniente, Vicarius generalis, Diffinitores, & Viſitatores, ſeſe non in vacante, ſed in aliquo alio Monaſterio, vel loco congregare, ibique tres Monachos ex vacantis Monaſterii ejuſdem Congregationis profeſſis, quos ad vacantem Prælaturam digniores eſſe cognoſcerent, eligere, ſicque electos per aliquem Abbatem, ſeu Priorem nihil de perſonis electis ſcientem cum literis clauſis, Conventui, & Monachis Monaſterii vacantis capitulariter congregatis, ut ex tribus unum in ſuum Abbatem eligerent, præſentare, ſeu præſentari facere deberent. Conventus vero, & Monachi interim inter ſe colloquia habere, aut ex Capitulo diſcedere, donec electio, cui deberet ipſe Abbas, ſeu Prior præſidere, cum literis clauſis, ut præfertur, mittendus, per vota, ſeu ſuffragia ſecreta perfecta foret, non permitterentur.

Abbas inſuper generalis, vel quatuor primarii Abbates Ordinis, vel Commiſſarius a Capitulo generali deſtinandus, perſonaliter d. Capitulo Provinciali præſidere poſſint.

§.7. Quodque etiam ſi contingeret, Abbatem generalem Ciſtercien. futuram hujuſmodi Congregationem eo tempore, quo Capitulum Provinciale dictæ Congregationis celebrandum eſſet, viſitare, liceret ei ipſi Capitulo præſidere perſonaliter, idque etiam eſſet de quatuor primariis Abbatibus, necnon a Capitulo generali pro tempore deputato Commiſſario, ſi ipſorum aliquem eo tempore in illis partibus adeſſe contingeret.

Aliaſque nonnullas ordinationes d. Capitulum generale deſuper ſtatuit.

§.8. Aliaque decreverunt, & ordinaverunt, prout in ſcripturis deſuper factis plenius dicitur contineri.

Quibus Capituli generalis ſtatutis Pontifex diligenter examinatis ad preces Regis Hiſpaniarum d. Congregationem modo hic expreſſo erigit.

§.9. Quare nos ſupradictis ordinationibus ab Abbate, & Capitulo generali prædictis, ut præfertur, præſcriptis per aliquot ex Ven. Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, doctrina, prudentia, pietate, & rerum uſu præſtantes juſſu noſtro diligenter examinatis, ſupplicationibus Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, unam omnium, & ſingulorum Monaſteriorum, & aliorum regularium locorum dicti Ordinis Regnorum Aragoniæ, Valentiæ, Majoricarum, ac Principatus Cathaloniæ conſiſtentium Congregationem, per unum Vicarium generalem, dignitate tamen Abbatiali inſignitum, ex Monaſteriis dicti Ordinis prædictorum Regnorum, ac Principatus, & pro hac prima vice ex Regno Aragoniæ in Civitate Cæſarauguſtana, convocatis prius per dilectum filium Vincentium Longueſpec Monaſterii Beatæ Mariæ de Laude Tornacen. Diœceſis Abbatem, aut alium a Generali prædicto deputandum Commiſſarium, pro prima Dominica menſis Octobris Anni ejuſdem Domini 1616. proxime futuri, aut alio commodiori die, omnibus, & ſingulis tam perpetuis, quam triennalibus Abbatibus, ac Prioribus, & Adminiſtratoribus, de Vervela, & Eſcarpe Monaſteriorum dicti Ordinis Tiraſonen., & Illerden. reſpective Diœceſum, nec non Procuratoribus omnium, & ſingulorum aliorum dicti Ordinis Monaſteriorum Regnorum Aragoniæ, Valentiæ, Principatus Cathaloniæ, & Majoricarum, divino prius implorato auxilio, auctoritate Abbatis, & Capituli generalis Ciſtercien. illis a Sede Apoſtolica attributa, ac ſucceſſive in Capitulo Provinciali dictæ Congregationis de quadriennio in quadriennium ordine ſucceſſivo in Regno Aragoniæ primo, & deinde in Principatu Cathaloniæ, & demum in Valentiæ Regno prædictis, perpetuis futuris temporibus, celebrando, per Vicarium, aut Commiſſarium prędictos, ac tres Diffinitores, unum ex Aragoniæ, ac alium ex Valentiæ Regnis, & reliquum ex Principatu Cathaloniæ, poteſtate atque auctoritate æquales, nec non duos Viſitatores Patres regiminis nuncupandos Abbates, vel non Abbates, ſed probatæ vitæ Religoſos ex Conventibus Monaſteriorum Regnorum, & Principatus prædictorum, per Vincentium, aut Commiſſarium hujuſmodi pariter pro hac prima vice, & deinde in ſingulis futuris Capitulis Provincialibus, ut ſupra, celebrandis per ſchedulas, & vota ſecreta ab illius capitularibus ferenda, nominandi, regendi, & gubernandi, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, ſine cujuſque præjudicio, & ſalvis infraſcriptis erigimus, & inſtituimus.

Abbates ad quadriennium & certo modo eligendos decernit.

§.10. Ac inſuper, quod de cætero omnia, & ſingula dicti Ordinis Monaſteria in Aragoniæ, & Valentiæ, ac Majoricarum Regnis, ac Principatu Cathaloniæ conſiſtentia prædicta, cum primum illa, & eorum ſingula per ceſſum, vel deceſſum, aut quamcumque aliam dimiſſionem, vel amiſſionem, ſeu privationem, vel promotionem ad alicujus Eccleſiæ regimen, aut aliquam aliam dignitatem, illa ad præſens obtinentium vacare contigerit, nonniſi per Abbates quadriennales per ejuſdem Congregationis Vicarium generalem, & Diffinitores tantum nominandos, & modo, quo ſupra, per Monachos eligendos regi, & gubernari debeant, & ad hunc effectum, ex nunc, prout ex tunc, in ſingulis Monaſteriis prædictis cum vacaverint, ut præfertur, nomen, titulum, & denominationem Abbatum perpetuorum, etiam triennalium, ita quod de cætero perpetuis futuris temporibus Monaſteriorum eorumdem Abbates perpetui, aut triennales vocari, denominari, ſeu cenſeri, aut Monaſteria ipſa alicui in titulum conferri, vel commendari nullatenus poſſint, & ſi de eiſdem Monaſteriis, & eorum ſingulis aliter quam per electionem hujuſmodi de quadriennio in quadriennium, ut præfertur, faciendam pro tempore diſpoſitum fuerit, aut qui in Abbates electi extiterint, electionem ſuam ad vitam, ſeu aliud tempus ultra

qua-

quadriennium confirmari, aut illis præfici, vel ſibi de illis provideri, aut aliter de eis diſponi contigerit, tunc, & eo caſu hujuſmodi electiones, confirmationes, proviſiones, Coadjutorum deputationes, & quævis aliæ dictorum Monaſteriorum diſpoſitiones nullæ, irritæ, & inanes exiſtant, & eſſe cenſeautur, ipſique Vicarius generalis, & Diffinitores quadriennio elapſo ad novi Abbatis electionem in ſingulis Monaſteriis hujuſmodi, modo quo ſupra, procedere poſſint, & debeant. Nec non Monaſteria prædicta, & eorum ſingula, illa videlicet, quæ per Abbates triennales ex nunc, alia vero, quæ per Abbates perpetuos regi, & gubernari conſueverant, ex nunc, prout ex tunc, cum vacaverint, nt præfertur, itaquod donec vacatio hujuſmodi venerit, cæteris omnibus conditionibus, & legibus ejuſdem Congregationis iidem Abbates perpetui adſtricti ſint. & ſi eos, aut eorum aliquem ad alicujus Eccleſiæ regimen, aut aliam dignitatem promoveri contigerit, in Congregatione per præſentes erecta nullum officium conſeqni poſſint, ad quadriennium reducimus.

Congregationem ab obedientia Generalis quovis prætextu diſcedere prohibet.

§.11. Cæterum quod nullo unquam tempore, quovis quæſito colore, prætextu, vel ingenio, etiam ſub ſpecie majoris reformationis, Congregatio per præſentes erecta, ab obedientia Generali ſuo debita diſcedere, aut aliquod ex illius Monaſteriis ab eadem Congregatione ſe ſegregare tentet, ſeu tentare, minuſque Caſtellæ, ſive Portugalliæ Congregationibus dicti Ordinis, aut alicui eorum ſe jungere, adhærere, aut uniri ſe facere, vel procurare præſumat.

Commiſſarium a Capitulo generali deputandum, ad deputationes, & privationes Prælatorum dictæ Congregationis procedere poſſe concedit.

§.12. Inſuper quod a Capitulo generali pro tempore deputatus Commiſſarius, Abbas, vel non Abbas, cujuſcumque nationis fuerit, dummodo dictum Ordinem expreſſe profeſſus ſit, in viſitandis hujuſce Congregationis Monaſteriis, ad deputationes, & privationes Prælatorum, cauſa cognita, ut licentioſe vivendi tollatur occaſio, procedere valeat.

Monachis d. Congreg. ad Generalem Ordinis in rebus gravibus appellare permittit.

§.13. Quodque ſi quos ejuſmodi Congregationis per præſentes erectæ Religioſos, aliquando ab illius Superioribus circa res graves, quas primum Generale dicti Ordinis celebrandum Capitulum declarabit, ad Generalem appellare, quodque Generalis ipſis uuum, vel plures Judices deputare etiam reſpective poſſit.

Contributiones a generali Capitulo taxandas, per d. Congreg. ſolvi præcipit.

§.14. Præterea quod contributiones prædicto Ordini per prædicta Monaſteria, illorumque Abbates, & Conventus pro tempore exiſtentes debitæ, per Capitulum generale taxentur, & omnes in unam ſummam reducantur, nt ſimnl, & ſemel in anuo ei, qui a Generali mandatum, vel commiſſionem eas recipiendi habuerit, in poſterum, & in perpetuum a Vicario Congregationis per præſentes erectæ etiam pro tempore eſiſtentes tranſmitti debeant.

Commiſſarium a d. Capitulo eligendum, d. Congreg. Monaſteria ejus ſumptibus viſitare decernit.

§.15. Ac quod quotieſcumque hujuſmodi Congregationis Monaſteria, ab aliquo Commiſſario a generali Capitolo prædicto deputando viſitari contigerit, Monaſteriorum Congregationis per præſentes erectæ ſumptibus id fiat.

Congregationem hanc opera Procuratoris generalis Ordinis in Curia Romana uti jubet.

§.16. Ad majorem vero unionem hujus Congregationis ſic erectæ cum capite, & aliis membris ejuſdem Ordinis, & ut ſumptibus parcatur minime neceſſariis, eadem Congregatio in Curia Romana proprium Procuratorem non habebit, ſed opera, & miniſterio Procuratoris generalis dicti Ordinis utetur, quem Capitulum generale, ſeu Abbas generalis ejuſdem Ordinis nominaverit.

Congregationi ceſſanti ad Capitulum generale unum Abbatem mittere, pœnam impouit.

§.17. Rurſus, quod ſi ipſa Congregatio Abbatem unum es ejuſdem Congregationis Monaſteriis, quem loco duorum es præſcripto prædictarum ordinationum Capituli generalis ſufficere, & eo infirmo aut quavis alia ratione impedito, alium mittendum eſſe declaramus, ad Capitulum Generale, quoties celebrabitur, non mitteret; pœnam triplicatæ contributionis totius ſummæ unius anni ſuis Monaſteriis impoſitæ generali Capitulo acquirendam, ipſo facto abſque alia ejuſdem Capituli declaratione incurrat.

Vicariis, & aliis Officialibus in Capitulo Provinciali d. Congreg. juramentum fidelitatis Ordinis non præſtantibus electiones eorum irritas declarat.

§.18. Poſtremo, quod ſi in electionibus Abbatum, Vicariorum, Diffinitorum, & Secretarii, ipſos Vicarios, Diffinitores, Viſitatores, & Secretarium ſic electos, & Abbates, quorum nominatio ad dictum Philippum Regem ſpectare aſſeritur ex privilegio Apoſtolico, cui non eſt hactenus in aliquo derogatum, & quemlibet ipſorum fidelitatem dicto Ordini ab eis ut ſupra præſtandam, in manibus Præſidentis in Capitulo Provinciali, ut præfertur, celebrando, ſeu alicujus perſonæ per Vicarium pro tempore exiſtentem nominandæ, non præſtitiſſe, ac juraſſe conſtiterit, electiones de ipſorum, & cujuslibet eorum perſonis factæ, nullæ, & irritæ ſint, auctoritate, & tenore prædictis perpetuo pariter ſtatuimus, decernimus, & ordinamus.

Ad hanc Congregationem Monaſteria Regni Navarræ unienda, quartum Diffinitorum aligendum, Vicariumque generalem, &c. indicat.

§.19. Ac demum pro meliori Regni Navarræ Monaſteriorum regimine, non intendentes eidem Philippo Regi, nec Monaſteriorum eorumdem Abbatum perpetuitati, neque eorum præeminentiis, privilegiis, & prærogativis competentibus per præſentes in aliquo derogare, nec aliquo modo præjudicare, ne ſola remaneant, per Vincentium Abbatem prædictum ſeu alium Commiſſarium deſtinandum, convocatis omnibus, & ſingulis Monaſteriorum dicti Regni Abbatibus, & Prioribus in eorum Congregatione in Civitate Cæſarauguſtana, aut alio commodiori loco habenda, procurabit, ut Congregationem per præſentes erectam ingrediantur ac uniantur, & quod eamdem Congregationem ingreſſi, ac illi uniti, & in ea noſtra auctoritate per dictum Vincentium Abbatem, aut alium Commiſſarium a prædicto Generali deſtinandum recepti, & admiſſi, ſuum etiam quarto loco poſt Regnum Valentiæ, &

dum

Digitized by Google

ordine qnartum Diffinitorem habeant, ac ex tunc in ipſa Congregatione quatuor Diffinitores exiſtant, ae Vicarius Generalis, etiam ex Abbatibus, necnon Definitores, aliiqne Officiales ex Religioſis Monaſteriorum Regni Navarræ hnjuſmodi. cum conditiouibus ſuperius pro Monaſteriis Regnorum Aragoniæ, ac Valentiæ, Majoricarum, & Principatus Cathaloniæ, illorumque Abbatibus, necnon Conventibus præſcriptis, ſine tameu præjudieio juriſpatronatus ejuſdem Philippi Regis, quod ex privilegio pariter Apoſtolico illi competere aſſeritur, cni non eſt in aliqno derogatum, eligi poſſint: ac præterea Abbates triennales, cæteroſque Officiales, qui nnnc in Monaſteriis congregandis inveniuntur, in officiis, & dignitatibns ſuis uſqne ad adveutum Vincentii Abbatis, aut alterius Commiſſarii prædicti, & conclnſionem Capitnli Provincialis perdurent: poſtea vero officia omnia etiam Monaſteria electiva temporalia vacare etiam decernimus, ita ut ad novam Abbatum electionem modo, quo ſupra, ſecundum ſupradicti Generalis decretum, quoad fieri poterit, procedi debeat, excepto qnod e tribus per Vicarium, & Diffinitores prædictos nominatis in Monaſteriis de Veruela, Rueda, Eſcarpe, & Labaix eorumdem Regnorum, & Principatus, qnæ de jurepatronatus ejuſdem Philippi Regis exiſtere, ut ſupra aſſeritur, idem Philippus, & ejus ſucceſſores Hiſpaniarum Reges, quem maluerint in Abbatem nominare poſſint, prout, & ſicut antea nominabant.

Vicario, Diffinitoribus, & Viſitatoribus d. Congreg. quæcumque pro ejus regimine ſtatuta condendi, in generali tamen Capitulo Ciſtercien. examinanda, facultatem tribuit.

§.20. Præterea ut pro felici, & proſpera Congregationis prædictæ, illiuſque Monaſteriorum, & perſonarum directione, regimine, & gubernio, Vicarius generalis, Diffinitores, & Viſitatores prædicti, in Capitnlo generali ſingulo quoque quadriennio celebrando, quæcumque ſtatuta, ordinationes, & decreta, ſalubrem Congregationis, & illius Monaſteriorum hnjuſmodi ſtatum, reformationem, & gubernium concerneutia, licita tamen, & honeſta, ac ſacris Canonibus, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, nec non Concilii Tridentini decretis, & ipſius Ordinis regularibus inſtitutis minime contraria, & ab omnibus, ad quos quomodolibet ſpectabit, inviolabiliter obſervanda, in dicto tamen Capitulo generali Ord. Ciſtercienſis præſentanda, & examinanda, ac approbauda, condere, atque edere, ipſaque ſic condita, & edita, pro rerum, temporum, & perſouarum qnalitate, & viciſſitudine, prout dicto Capitulo generali viſum fuerit, immutare, corrigere, & in melius reformare, caſſare, & penitus, ſeu in parte abolere, & illorum loco alia de novo edere, & condere libere, & licite poſſint, & valeant, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Supradicta omnia inviolabiliter obſervari præcipit.

§.21. Denique ſalvis, & firmis remanentibus per Nos diſpoſitis, ſtatutis, & decretis, omnes, & ſingulas ordinationes ſuperius iuſertas, & a Capitulo generali pariter, ut præfertur, præſcriptas, auctoritate, & tenore præmiſſis approbamus, & confirmamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, omneſque, & ſingulos, tam juris, quam facti, ac ſolemnitatum, etiam quantumvis ſubſtantialium defectus, ſi qui forſan deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus. Ac ſupradicta omnia, ut præfertur, diſpoſita, ſtatuta, decreta, & ordinata, ab omuibus, & ſingulis ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit, perpetuo firmiter, & inviolabiliter obſervari, & adimpleri debere.

Clauſulas hujus conceſſionis præſervativas apponit.

§.22. Præſenteſque literas nullo nnqnam tempore de nullitatis vitio, etiam ex eo, quod cauſæ, propter quas emanarunt, coram locorum Ordinariis, aut aliis verificatæ, & approbatæ, vel iutereſſe habentes, vel prætendentes vocati non fuerint, notari, impugnari, invalidari, in jus, vel controverſiam vocari, ſeu ad terminos juris rednci, aut adverſus illas qnodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, neque ſub quibuſvis ſimilinm, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpeuſionibus, modificatiouibus, derogationibus, aut aliis contrariis diſpoſitiouibus, etiam per Nos, vel qnoſcumque alios Romauos Pontifices Succeſſores noſtros, dictamque Sedem etiam in craſtinum aſſumptionis eorumdem Succeſſorum ſummi ad Apoſtolatus apicem, vel alias etiam, motu proprio, ac etiam conſiſtorialiter, & de Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium pro tempore exiſtentium conſilio, ſub quibuſcumque tenoribus, & verborum formis, ac ex quibuſvis cauſis pro tempore faciendis, etiamſi de illis, ac eiſdem præſentibus, earumdemque toto tenore, ac datis ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac de verbo ad verbum mentio fiat, nnllatenns compræheudi, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum, & eum, in quo antequam emanarent, erant ſtatum, reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque data per Vicarium, Diffinitores, & Viſitatores prædictos, vel qnoſcumque alios intereſſe habentes eligenda conceſſas, ſemperque validas, & efficaces fore, & eſſe, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, ac Vicario, Diffinitoribus, & Viſitatoribus, aliiſque intereſſe habentibus prædictis perpetuo ſuffragari.

Decretum irritans decernit.

§.23. Sicque, & non aliter per qnoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, ac dictæ Sedis Nuncios judicari, & deffiniri debere, ac irritum, & inane, &c. attentari decernimus.

Contrariis omnia derogat

§.24. Non obſtantibus præmiſſis, ac Apoſtolicis, necnon in univerſalibus, Provin-

Digitized by Google

Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, vel edendis, ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, ac etiam Monaſteriorum, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, &c. roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eidem Ordini, illiuſque Superioribus, & perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, etiam per modum ſtatuti perpetui, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam iteratis vicibus, ac etiam cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & efficaciſſimis clauſulis, in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi in eis caveatur expreſſe, quod illis etiam per quaſcumque literas Apoſtolicas, & quaſcumque etiam derogatoriarum derogatorias, ac inſolitas clauſulas in ſe continentes, derogari non poſſit, nec derogatum cenſeatur niſi de eis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium tenores, formas, ac datas, & decreta in eis appoſita, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Transſumptis credi mandat.

§.25. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in judicio, & extra, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Abbatiarum vacantiû quindennia Reverendæ Cameræ perſolvi jubet.

§.26. Volumus etiam, quod occurrente vacatione ſingulorum Monaſteriorum, quorum Abbates perpetui exiſtunt, & quadriennales per præſentes fiunt, primo, & deinde ſingulis quindecim annis, commune, & alia jura debita juxta illorum taxam in libris Cameræ Apoſtolicæ deſcriptam, cum effectu per eos, ad quos ſpectabit, reſpective perſolvi omnino debeat, alioquin Monaſteria ipſa eo ipſo vacent, & vacare cenſeantur, ipſæque præſentes literæ, quoad ea, nullæ ſint, nec eis ullo unquam tempore ſuffragentur.

Dat. die 19. Aprilis 1616. An. XI.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, &c. die 19. Aprilis milleſimo ſexcenteſimo decimoſexto. Anno Undecimo.

Joannes Garſia Cardinalis Millinus.
Metellus Cardinalis Senenſis.
Philippus Cardinalis Philonardus.

CCLXI.

Unio Congregationis Clericorum Doctrinæ Chriſtianæ in Civitate Avenionis inſtitutæ, Congregationi Clericorum Somaſchæ, ſive S. Majoli Papienſis, una cum capitulorum inter eaſdem Congregationes initorum approbatione.

De Somaſcha Congregatione habes in Conſtitut. XXVII. Pauli III. quæ incipit : Ex injuncto. *Tom. IV. Par. I. fol.* 173.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis deſuper apoſtolicæ ſervitutis officio, ad ea, per quæ piorum hominum Congregationes, in militanti Eccleſia præſertim ad legem Chriſtianam rudibus exponendam, provide, ſancteque inſtitutæ, majoribus in dies proficiant incrementis, ſedulo intendimus.

Congregatio Clericorû Doctrinæ Chriſtianæ in Civitate Avenionen. inſtituta volens uniri Congregationi Clericorum Somaſchæ, infraſcripta Capitula, cum eiſdem firmavit quæ Pont. examinari fecit.

§.1. Exponi ſiquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii Antonius Vigerius Præpoſitus, ac Clerici ſeculares Congregationis Doctrinæ Chriſtianæ in Civitate Avenionen. canonice inſtitutæ, quod ipſi feliciori ejuſdem Congregationis ſtatui, & augmento conſulere volentes, eamdem Congregationem Congregationi Clericorum Regularium Congregationis Somaſchæ, alias S. Majoli Papien. per Nos uniri, & incorporari deſiderant, & propterea infraſcripta Capitula cum dilectis etiam filiis Præpoſito, & Clericis Regularibus dictæ Congregationis Somaſchæ ſtatuerunt, quæ a venerabilibus fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus negociis Regularium præpoſitis recognita, & approbata fuerunt, tenoris ſequentis videlicet; *Conventiones firmatæ ac ſtabilitæ inter Clericos Regulares Congregationis de Somaſcha, & Patres Congregationis Doctrinæ Chriſtianæ in Regno Galliæ, pro unione facienda utriuſque Congregationis. Quod quidem negocium a Sanctiſſimo Domino Noſtro fuit commiſſum Sacræ Congregationi Illuſtriſſimorum Dominorum Cardinalium negociis Epiſcoporum, & Regularium Præpoſitorum.*

Quarum tenor hic inſeritur:

CAP. I.

Patres Doctrinæ Chriſtianæ Galliæ retineant conſuetudinem eam docendi.

In primis igitur Doctrinæ Chriſtianæ Patres, eorumque ſucceſſores in perpetuum ſecum retinebunt inſtitutum docendi Doctrinam Chriſtianam parvam, mediocrem, & magnam, juxta laudabilem eorum conſuetudinem, quam inviolabiliter ſervabunt, & in iis Domibus, quas nunc poſſident, & in iis, quas in poſterum poſſidebunt in toto Regno Galliæ.

CAP. II.

Pater Cæſar de Bus inſtitutor Cong. Doctrinæ Chriſtianæ in Gallia.

Reverendus Pater Cæſar de Bus, vir pietatis eximiæ, Congregationiſque Patrum

Digitized by Google

trum Doctrinæ Chriſtianæ in Regno Galliæ primus parens, & inſtitutor, habeatur in religione pro authore, ut revera fuit, hujus ſanctiſſimi inſtituti Doctrinam Chriſtianam in dicto Regno Galliæ Populos edocendi.

CAP. III.

Patres d. Doctrinæ Chriſtianæ vocentur Patres Doctrinæ Chriſtianæ Congregationis Somaſchæ.

Patres Doctrinæ Chriſtianæ in Gallia, vocari deinceps poſt factam unionem debebunt Patres Doctrinæ Chriſtianæ Congregationis Somaſchæ, ſeu Sancti Majoli Papiæ, & privilegia omnia erunt communia.

CAP. IV.

Vivant ſub obedientia Præpoſiti generalis Somaſchæ, qui ſingulis trienniis viſitabit,

Sub obedientia vivent Præpoſiti generalis de Somaſcha, qui ſemel ſingulis trienniis per ſe, vel per alium ab eo deſtinandum eos viſitabit. Cæterum eorum regimen, & gubernatio in toto Regno Galliæ, in domibus tam acquiſitis, quam acquirendis, ſit penes Superiores Gallos, & Provincialis ſimiliter Gallus eligendus per Capitulum generale de Somaſcha eis conſtituatur. Qui quidem erit unus ex duobus, vel tribus Patribus nominatis, ſive propoſitis a Capitulo Provinciali ipſius Provinciæ Galliæ, tempore debito congregato.

CAP. V.

Provincialis ejuſque Socii munus, & auctoritas hic præſcribitur.

Cujus Provincialis auctoritas erit, de loco ad locum perſonas mutare. Novitios per ſe, vel per locorum Superiores ad profeſſionem admittere. Concionatoribus concionandi facultatem concedere, dummodo ab Epiſcopis locorum licentiam, ſeu benedictionem ad formam Concili Tridentini obtineant, & alia facere, quæ Viſitatoribus dictæ Congregationis Somaſchæ conceduntur. In reliquis autem tanta ſit ejus auctoritas, quanta a Capitulo Provinciali conceditur eidem. Debebit tamen Præpoſitum generalem, ubi commode poterit, conſulere, vel ſaltem de ſingulis magni momenti rebus certiorem facere. Provincialis ſtatim atque erit electus, cenſeatur eſſe, & ſit ipſo facto de gremio Capituli generalis, in quo vocem activam, & paſſivam habeat. Ejus officium per triennium durabit. Ad Capitulum generale cum accedet, ſocium unum, ſeu diſcretum, antea a Capitulo Provinciali electum deducet, qui quidem ſocius in Capitulo generali interveniet cum utraque voce.

CAP. VI.

Provinciali decedente quis ſuccedit.

Quod ſi contingat Provincialis obitus, eo caſu Superior profeſſione ſenior, cenſeatur electus.

CAP. VII.

Ad Capitulum Provinciale quæ ſpectent.

Ad Capitulum Provinciale ſpectabit, cum majori parte votorum nova loca, prævio tamen Epiſcoporum conſenſu, & ſervata forma Clementis Octavi, recipere: Recepta deſerere, Superiores locales eligere, vel deponere, Reos, ſi qui erunt, punire, aut innocentes abſolvere, curam Monialium ordinariam pro Confeſſionibus audiendis, de conſenſu, & licentia eorumdem Epiſcoporum recipere, bona in univerſum in toto Regno Galliæ ipſi Congregationi relicta alicui loco particulari aſſignare, Novitios quadrageſimum annum excedentes, vel qui alterius Religionis habitum habuerint, & debitam tranſeundi facultatem a Sede Apoſtolica obtinuerint, ad probationem admittere, exemptiones diuturnas maxime ſenibus, & Studentibus, ad tempus non autem perpetuo, & ex cauſa impertiri, locum pro Capitulo Provinciali proxime congregando determinare.

AP.C VIII.

Qui ad d. Capitulum accedent.

Inſuper Capitulo Provinciali, quod menſe Septembris præcedente Capitulum generale convocandum erit, præter Provincialem, intereſſe debebit quilibet Superior localis una cum Socio, ſeu Diſcreto a Capitulo Conventuali ejuſdem loci, dummodo ſex ſaltem ibi reſideant, eligendo.

Et modo Papa prædictam unionem, & Capitula approbat, & ab omnibus Regularibus Congreg. Somaſchæ ſervari præcipit, excepto quod Provinciales exemptiones diurnas nonniſi ex cauſa concedent.

§.2. Quare pro parte primodictæ Congregationis fuit Nobis humiliter ſupplicatum, quatenus unionem, & incorporationem hujuſmodi facere, & eis in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos piis Clericorum prædictorum votis quantum cum Domino poſſumus annuere, illoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis, &c. cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de eorumdem Cardinalium conſilio dictam Congregationem Doctrinæ Chriſtianæ in prædicta Civitate Avenionenſi Inſtitutam, Congregationi Somaſchæ prædictæ, ita ut unum corpus Congregationis efficiant, ac Clerici dictæ Congregationis Doctrinæ Chriſtianæ regulas, & conſtitutiones ſecundodictæ Congregationis Somaſchæ ab Apoſtolica Sede approbatas ſervent, & profiteantur, necnon Capitula prædicta adimpleantur, & etiam ſerventur, ſalvis tamen limitationibus, & modificationibus infraſcriptis videlicet: quod Provincialis prædictus exemptiones diurnas hujuſmodi, nonniſi ex cauſa alicujus impedimenti, concedere poſſit, aut debeat, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo unimus, & incorporamus.

Quomodo profeſſio debeat emitti.

§.5. Necnon cum dicto Antonio, ut infra quatuor menſes a die cœptæ probationis numerandos, integro non expectato probationis anno, profeſſionem per dictos Clericos Congregationis Somaſchæ hujuſmodi emitti ſolitam, expreſſe emittere libere, & licite valeat, auctoritate, & tenore prædictis indulgemus, ac cum eodem deſuper diſpenſamus. Cæteros vero primodictæ Congregationis Clericos, antequam profeſſionem hujuſmodi emittant, annum probationis integre complere debere.

In Statu Eccleſiaſtico Regni Galliæ

§.6. Ac Clericos ſecundodictæ Congregationis in Galliam pro inſtructione dicto-

etiamſi non ſint Galli, Superiores eſſe permittit.

dictorum Presbyterorum mittendos, in Statu Eccleſiaſtico Regni Galliæ locorum Superiores, etiam ſi non ſint Galli, eligi poſſe ſtatuimus.

Clauſulæ præſervativæ, & decretum irritans.

§.7. Decernentes præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus ad quos ſpectat inviolabiliter obſervari debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ derogatoriæ.

§.8. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac utriuſque Congregationis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia, roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum omnium tenores, præſentibus pro espreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptis danda.

§.9. Volumus etiam, ut præſentium tranſumptis manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 12. April. 1616. An.XII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, &c. die 11. Aprilis 1616. Anno Undecimo.

CCLXII.

Innovatio Conſtitutionum à Siſto IV., & Pio V. de Conceptione B. Mariæ Virginis editarum. Impoſitioque majorum pœnarum in transgreſſores, à locorum Ordinariis, & hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus puniendos.

PAULUS PAPA QUINTUS.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

REgis pacifici, quamquam nullo noſtro merito divina diſpenſatione vices gerentes in terris, ex muneris noſtri debito, pacis & concordiæ inter Chriſtifideles, præſertim Eccleſiaſticas perſonas, quæ aliis in viam pacis dirigendis, & in unitate ſpiritus continendis ſunt præpoſitæ, conſervationi ſedulo invigilare cupientes, ea, quæ a Prædeceſſoribus noſtris Roman. Pontif. ad ſcandalorum ſemina tollenda ſalubriter conſtituta ſunt, cum hoſtis antiqui inſidiis, qui ab initio diſſidia ſerere cepit, minime obſervari, aut variis modis eludi dignoſcuntur, ut inviolata ſerventur, opportunis remediis, quantum cum Domino poſſumus, providemus.

Sixtus IV. Conſtitutionē edidit contra affirmantes, hæreticum eſſe, aut peccatū mortale credere, vel tenere B. Virginem jam ſua conceptione a peccati originalis macula præſervatam fuiſſe vel non fuiſſe cum nondum id eſſet a Sede Apoſtolica, & Romana Eccleſia deciſum.

§.1. Olim ſiquidem per felicis recordationis Sixtum Papam Quartum Prædeceſſorem noſtrum, accepto, quod nonnulli diverſorum Ordinum Prædicatores, in ſuis ſermonibus ad populum publice per diverſas Civitates, & Terras affirmare non erubuerant, & quotidie prædicare non ceſſabant, omnes illos, qui tenebant, aut eſſerebant glorioſam, & immaculatam Dei Genitricem abſque originalis peccati macula fuiſſe conceptam, mortaliter peccare, vel eſſe hæreticos, ejuſdemque immaculatæ Conceptionis officium celebrantes, audienteſque ſermones illorum, qui eam ſine hujuſmodi macula conceptam eſſe affirmabant, graviter peccare, ſed & prædictis prædicationibus non contenti, confectos ſuper eiſdem ſuis aſſertionibus libros in publicum ediderant, ex quorum aſſertionibus, & prædicationibus non levia ſcandala in mentibus fidelium esorta erant, & majora merito exoriri formidabantur in dies, idem Siſtus Prædeceſſor hujuſmodi temerariis auſibus, & perverſis aſſertionibus, & ſcandalis, quæ exinde in Dei Eccleſia exoriri poterant, obviare volens, hujuſmodi aſſertiones prædicatorum eorumdem, & aliorum quorumlibet, qui affirmare præſumerent, eos qui crederent, aut tenerent eamdem Dei Cenitricem ab originalis peccati macula in ſua conceptione præſervatam fuiſſe, propterea alicujus hæreſis labe pollutos fore, vel mortaliter peccare, aut hujuſmodi officium conceptionis celebrantes, ſeu hujuſmodi ſermones audientes alicujus peccati reatum incurrere, utpote falſas, & erroneas, & a veritate penitus alienas, editoſque deſuper libros prædictos id continentes, quoad hoc reprobavit, & damnavit, ac ſtatuit, & ordinavit, quod prædicatores verbi Dei, & quicumque alii cujuſcumque ſtatus, gradus, aut ordinis, & conditionis eſſent, qui auſu temerario præſumerent in eorum ſermonibus ad populum, ſeu alias quomodolibet affirmare, hujuſmodi ſic per eum improbatas, & damnatas aſſertiones veras eſſe, aut dictos libros pro veris legere, tenere, vel habere, excommunicationis ſententiam eo ipſo incurrerent, a quo ab alio quam a Romano Pontifice, niſi in mortis articulo, nequirent abſolutionis beneficium obtinere. Similiſque pœnæ, & cenſuris ſubjecit eos, qui auſi eſſent aſſerere contrariam opinionem, tenentes videlicet, Glorioſam Virginem Mariam cum originali peccato fuiſſe conceptam, hæreſis crimen, vel peccatum incurrere mortale, cum nondum id eſſet a Romana Eccleſia, & Apoſtolica Sede deciſum.

Hanc Conſtitutionē Sixti IV. vide in capitulo 2. de Reliq. & Vener. Sanctorum inter Extravag.

§.2. Hanc vero Sixti Prædeceſſoris Conſtitutionem Oecumenica Tridentina Synodus poſtea innovavit.

Eam innovavit Côc. Tridentini ſeſſ. 5. de Pec. orig. in fin.

§.3. Ac deinde ſimilis recordationis Pius Papa Quintus etiam Prædeceſſor noſter, ſtatuit, ordinavit, & mandavit, quatenus nemo cujuſcumque ordinis, vel dignitatis exiſteret, in popularibus concio-

Pius V. Prohibuit de hoc articulo in popularibus con-

cionibus. diſputari, vulgari ſermone ſcribi, vel dictare, ut in ejus conſtitutione Super ſpecula.

nibus, vel nbicumque promiſcua virorum, & mulierum multitudo conveoire ſolet, de hujus controverſiæ alterutra parte diſputare rationibus, vel Doctorum auctoritate, aſſereudo propriam ſententiam, & contrariam reſellendo, vel impugnando, aut de hac ipſa quæſtione cujuſvis pietatis, aut neceſſitatis præteatu vulgari ſermone ſcribere, vel dictare præſumeret, qui contrafaceret ſuſpenſionis pœnam a divinis abſque nova declaratione ipſo facto incurreret, ſi modo eſſet in ſacris conſtitutus, & quocumque præterea gradu, ſive dignitate, vel adminiſtratione fungeretur, illis omnibus foret ipſo jure privatus, & ad eadem, vel ſimilia munera obtinenda, vel obeunda, perpetuæ inhabilitatis, cenſuræ, ipſo etiam facto obnoxius foret, ſuper quibus niſi a Romano Pontifice pro tempore exiſtente diſpenſari, ſive abſolvi nou poſſet, & nihilominus aliis pœnis, ſi opus foret, a proprio Prælato pro delicti menſura infligendis ſubjectus eſſet, prout ſubjecit.

Sed ſolummodo in Academiis, & Capitulis, ubi nulla ſcandali occaſio ſubeſſet.

§.4. Cæterum quamdiu per Apoſtolicam Sedem altera pars diſinita non eſſet, oppoſitaqoe ſeutentia condemnata, liceret viris doctis in publicæ Accademiæ diſputationibus, ſive generalium aut Proviucialium Capitulorum, vel ubi alias intereſſent, qui rem capere poſſent, nec ſcandali ulla ſubeſſet occaſio, de illa quæſtione diſſerere, & argumentis ntramlibet partem aſſerere, vel impugnare, dum tamen neutra veluti erronea prædicaretur, ſervarenturque illa omuia, quæ a dicto Sixto Prædeceſſore ſtatuta ſunt, quorum ſingula etiam quantum ad alias pœnas duxir innovanda, & iunovavit, prout iu Siati, & Pii Prædeceſſorum literis deſuper confectis plenius continetur.

Quia tamen ſuper prædicta ſic ut ſupra ſtatutis novæ quæſtiones exortæ ſunt.

§.5. Verum licet hæc provide ſtatuta ſint, nihilominus ſicut accepimus, nonnulli in diverſis Chriſtiani Orbis partibus, interminatis qnæſtionibus nimis intenti, diſſentionum hujuſmodi, jampridem Eccleſiaſticæ diſcipliuæ vigore reciſa germina coaleſcere procuraut, indeque contentiones, & rixæ non ſine Dei offenſa, & ſcandalo plurimorum exortæ ſunt, & graviores in dies ne exoriautur periculum eſt, niſi a Nobis opportune provideatur.

Hic Pontifex prædictas Sixti IV. & Pii V. Conſtitutiones innovat & inviolabiliter obſervari præcipit.

§.6. Quamobrem Motu proprio non ad alicujus Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, Couſtitutionum Sixti, & Pii Prædeceſſorum hujuſmodi veriores tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habeutes, eaſdem Conſtitutiones Apoſtolica auctoritate teuore præſentium approbamus, & coufirmamus, & etiam qnoad earum pœnas quaſcumque, etiam abſolutionis reſervationem innovamus, & inviolabiliter ab omnibus, etiam regularibus cujuſcumque Ordinis, & inſtituti, & alias quibuſcumque tam eccleſiaſticis, quam ſecularibus perſonis, cujnſvis ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis, aut dignitatis tam eccleſiaſticæ, quam ſæcularis, etiamſi ſpecialis, ſpecifica, & individua earum eſſet neceſſario facienda mentio, obſervari pręcipimos, & mandamus, donec a Romana Apoſtolica Sede hujuſmodi controverſia fuerit definita.

Traſgreſſoribus pœnas auget.

§.7. Ac pręterea ſi quis quovis modo contravenerit, præter ſnpradictarum Couſtitutionum pœnas reſpective ipſo facto incurrendas, etiam concionandi, publice legendi, ſeu docendi, & interpretaudi facultate, ac voce activa, & paſſiva in quibuſcumque electionibus eo ipſo abſque alia declaratione, privatus exiſtat necuon ad concionandi, & publice legendi, docendi, & interpretandi perpetuę inhabilitatis pœnas ſimiliter ipſo facto incurrat, abſque alia declaratione, a quibus nouniſi a Nobis ipſis, vel Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus pariter abſolvi, ſeu ſuper iis diſpenſari poſſit, & nihilominus aliis pœnis noſtro, & eorumdem Romanorum Pontificum ſucceſſorum noſtrorum arbitrio infligendis, ſubjiciatur, prout eum ſubjicimus per præſentes.

Et contra eos Epiſcopis, ac hæreticę pravitatis Inquiſitoribus facultatem procedendi tribuit.

§.8. Et contra hnjuſmodi tranſgreſſores, etiam regulares cujnſvis Ordinis, & inſtituti etiam quomodolibet exemptos, & alias quaſcumque eccleſiaſticas, & ſecolares perſonas cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, aut dignitatis, tam eccleſiaſticæ, quam ſecularis, ut præfertur, tam Epiſcopi, & Prælati, Superiores, aliique Ordinarii locorum, quam hæreticæ pravitatis ubique locorum deputati Inquiſitores procedant, & inquirant, atque in eos ſevere animadvertant. Nos enim iis, & eorum cuilibet, contra eoſdem tranſgreſſores procedendi, & inquirendi, ac pœnis coercendi, & puniendi liberam facultatem, & auctoritatem, iiſdem auctoritate, & tenore tribuimus, & impartimur, eoſque, ut præfertur, procedere, inqnirere, & punire præcipimus, & mandamus.

Contrariis derogat.

§.9. Non obſtantibus omuibus iis, & ſingulis, quæ tam Sixtus, quam Pius Prædeceſſores prædicti in literis ſuis hojuſmodi vnluerunt non obſtare. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter, eapreſſis, & ad verbum inſertis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & eapreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Publicationē Romæ factā ubique ligare decernit.

§.10. Et ne præmiſſorum ignorantia a quoquam prætendi poſſit, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod præſentes literæ, ſeu illarum eaempla, ad valvas Baſilicæ Principi Apoſtolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiaut, periude ac ſi nnicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Tranſumptiſque credi jubet.

§.11. Quodque præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, mauu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ muni-

Digitized by Google

munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. die 6. Julii An. XII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 6. Julii, milleſimo ſexconteſimo decimoſexto, Pontificatus noſtri Anno duodecimo.

CCLXIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio Decreti Collectoris Generalis Spoliorum in Regno Portugalliæ, quo cavetur, quominus Moniales propinas Superioribus Monaſteriorum ſolvant in emiſſione Profeſſionis.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Paulus Collectori commiſerat ut decerneret, in quolibet Monialium Monaſterio eas admitti, quæ juxta Monaſteriis vires poſſent ſuſtentari.

§.1. Alias ſupplicationibus Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Philippi Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Catholici Nobis tunc humiliter porrectis inclinati, de Ven. Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Regularium Præpoſitorum conſilio, Ven. Fratri Octavio Epiſcopo Foroſempronien. ſpoliorum, & Jurium Cameræ Apoſtolicæ debitorum in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Collectori Generali dedimus in mandatis, ut juxta normam à Sacro Concilio Tridentino præſcriptam, in omnibus, & ſingulis Monialium Monaſteriis Regni Portugalliæ eum tantum numerum ab Archiepiſcopis, & Epiſcopis denuo præfigi, ac in poſterum conſervari curaret, qui ex redditibus propriis eorumdem Monaſteriorum, vel ex conſuetis eleemoſynis congrue ſuſtentari, & juxta dictorum Monaſteriorum capacitatem, necnon Cellarum quantitatem commode ibi commorari poſſet, ita tamen, quod in his, quæ Regularibus ſubjecta erant, iidem Regulares ſuperiores numeri præfixioni aſſiſterent, & ſupra numerum hujuſmodi nulla deinceps ad habitum regularem admitteretur abſque expreſſa Sedis Apoſtolicæ licentia, iiſdemque Archiepiſcopis, & Epiſcopis auctoritate noſtra præciperet, & mandaret, ut curarent quod Puellæ quæ intra numerum præfixum ordinarias, quæ vero de licentia Sedis prædictæ ſupra numerum habitum regularem in dictis Monaſteriis ſuſciperent, duplicatas eleemoſynas dotales perſolverent, hujuſmodi autem eleemoſynæ, non apud Monialium Conſanguineos, vel Affines relinquerentur, ſed antequam prædictæ Puellæ habitum regularem ſuſciperent, deponerentur actualiter, vel apud mercatorem, vel penes alteram perſonam fide, & facultatibus idoneam, ad affectum, ut ſtatim emiſſa Profeſſione, in emptionem bonorum ſtabilium, aut annuorum redditunm pro ipſis Monaſteriis, converterentur. Inſuper eadem auctoritate tolleret abuſus propinarum in ingreſſu Monaſterii Superioribus, ut aſſerebatur ſolvi ſolitarum, illaſque de cætero quoquo modo perſolvi graviſſimarum pœnarum, & cenſurarum comminatione prohiberet, licitum tamen eſſe decerneret Puellæ ea die, qua ad habitum regularem admitteretur elargiri aliquid eſculenti, vel poculenti modici valoris, & pro ejuſdem diei victu dumtaxat. Præterea Conſtitutionem fel. rec. Pii Papæ V. Prædeceſſoris noſtri, ac Decretum ejuſdem Concilii Tridentini ſuper prohibitione egreſſus Monialium è Monaſteriis omnino obſervari faceret, prout in aliis noſtris in ſimili forma Brevis ſub die decima menſis Octobris anni 1615. deſuper expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis haberi volumus, plenius continentur.

Supra numerum vero ab Epiſcopis præſcriptum admitti non poſſe, niſi de licentia Sedis Apoſtolicæ.

A numerariis ordinariam dotem, a ſupra numerariis duplicatam ſolvi.

Doteſque in bona ſtabilia inveſtiri.

Abuſum Propinarumque à Puellis in ingreſſu ſolvebantur, aboleret.

Decretumque Concilii Tridentini egreſſum Monialium è Monaſteriis prohibentis, obſervari curaret.

§.2. Cum autem ſicut dicti Philippi Regis nomine Nobis nuper expoſitum fuit, dictus Octavius Epiſcopus, & Collector ad hujuſmodi literarum exequutionem deveniens compererit non ſolummodo in ingreſſu Monaſterii, ut præfertur, verum etiam in emiſſione Profeſſionis propinas prædictas, eaſque majores Monaſteriorum Superioribus perſolvi ſolere, & propterea etiamſi nulla de illis in prædictis literis mentio facta fuerit, nihilominus fælici Monaſteriorum prædictorum ſtatui, atque directioni magis conſulere cupiens: propinas hujuſmodi in emiſſione profeſſionis, ut præfertur, de cætero ſolvi ſub pœnarum, & cenſurarum prædictarum comminatione prohibuerit, Nobis propterea dictus Philippus Rex humiliter ſupplicari fecit, ut pro firmiori prohibitionis hujuſmodi validitate, ac ſubſiſtentia, illam Apoſtolicæ confirmationis robore communiri de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Idem Collector vetat etiã ſolvi Propinas in emiſſione Profeſſionis.

Quod Philippus Rex petit confirmari.

§.3. Nos dicti Philippi Regis votis quantum cum Domino poſſumus annuere volentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, prohibitionem ſolutionis propinarum in emiſſione profeſſionis hactenus, ut aſſeritur, fieri ſolitarum, per dictum Octavium Epiſcopum, ut præfertur, factam auctoritate prædicta tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac ab omnibus, ad quos ſpectat, obſervari debere, irritumque, & inane quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Confirmat Pontifex.

§.4. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Derogat contrariis.

Datum Romæ aqud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 12. Auguſti 1616. Pontificatus noſtri Anno XII.

Dat. die 12. Auguſti 1616. An. XII.

CCLXIV.

Inhibitio, ne Monaci Ordinis S. Benedicti, Congregationis Cœleſtinorum, dignitates, gradus, & officia, ſeculari favore, & illicitis viis procurent, pluribus in eos, eorumque fautores pœnis indictis.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

QUoniam nemo debet aſſumere ſibi honorem niſi vocatus à Deo tamquam Aaron, & a regularis vitæ inſtituto valde alienum eſt, ut religioſi viri, quos honorum, & dignitatum gradus, ſanctitate vitæ, ac aliis religioſis virtutibus potius promereri, quam appetere, eoſque gradus cum ad eos aſſumuntur, obedienter ſuſcipere, ſuſceptoſque humiliter adminiſtrare decet, mendicatis ſecularium præſertim perſonarum ſtudiis, ad eos ſibi aditum patefacere contendant, unde magna in Eccleſia Dei ſcandala, & damna exoriri ſolent.

Prohibitio officia religionis conquiſitis extra eam favoribus, illicitiſque viis procurandi ſub multis pœnis in eos, & eorum fautores inflictis.

§.1. Nos qui pro muneris noſtri debito in hoc potiſſimum laborare non deſiſtimus, ut Eccleſiaſtica, regulariſque diſciplina priſtinæ obſervantiæ reſtituatur, hoc malum e Congregatione Cœleſtinorũ Ordinis Sancti Benedicti, cujus proſperum regimen, & incrementum ad Eccleſiæ ſanctæ utilitatem ſinceris deſideramus affectibus, propellere cupientes, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnes, & ſingulos Monacos dictæ Congregationis cujuſcumque gradus, ſtatus, conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis exiſtentes, qui de cætero ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & alia officia dictæ Congregationis aſſequenda intenti, ad Principum, ac Prælatorum, & aliarum quarumcumque perſonarum, tam ſecularium, quam Eccleſiaſticarum, de gremio dictæ Congregationis non exiſtentium, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque ſeculari dignitate, & excellentia, etiam Imperiali, Regali, & Ducali fulgentium, favores recurrerint, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliiſque viis illicitis directe, vel indirecte, palam, vel occulte ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & alia officia præfata obtinenda aſpiraverint, vel aliis minus legitimis, & honeſtis rationibus ea obtinere quæſiverint, aut etiam ſponte oblatis, & minime conquiſitis uſi fuerint, illorumque complices, & fautores, vinculo excommunicationis latæ ſententiæ, a qua nonniſi per Nos, aut Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, præterquam in mortis articulo conſtituti, abſolvi queant, innodamus, ipſoſque, & eorum quemlibet ad quaſcumque Prælaturas, dignitates, officia, gradus, honores, adminiſtrationes, & munera in ipſa Congregatione obtinenda, perpetuo inhabiles declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, adminiſtrationibus, functionibus, & officiis hujuſmodi eo ipſo privamus, ac privatos voce tam paſſiva, quam activa carere decernimus, & declaramus.

Prohibitio ne Superiores d. Congregationis, favoribus extra ejus gremium acceptis, aliquem ad officia admittant.

§.2. Atque in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis etiam latæ ſententiæ pœna, omnibus dictæ Congregationis Monacis, Superioribuſque, & Prælatis quocumque titulo nuncupatis, etiam Abbati Generali, præſentibus, & futuris, præcipimus, diſtricteque mandamus, ne quempiam ullo tempore precibus, literis, vel favoribus adducti, vel alias ad inſtantiam, ſeu requiſitionem, vel contemplationem Principum, ſeu Prælatorum, aut aliorum quorumcumque tam ſecularium quam, eccleſiaſticorum extra dictum gremium exiſtentium præfatorum, ad cujuſvis generis Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & officia dictæ Congregationis promovere audeant, ſeu præſumant.

Declaratio, quod electiones, & promotiones aliter factæ ſint invalidæ.

§.3. Decernentes electiones, & promotiones ad Monaſteria, & Prioratus, vel officia dictæ Congregationis contra præſentium diſpoſitionem, quod abſit, quandocumque faciendas, & pro tempore obtinendas, nullas prorſus, invalidaſque fore, & eſſe, ac omnes, & ſingulos in præmiſſis delinquentes ſententias, & pœnas præmiſſas irremiſſibiliter eo ipſo incurrere.

Clauſula.

§.4. Et ita per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuſcumque non obſtantibus.

§.5. Non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon Ordinis, & Congregationis hujuſmodi etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia, roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi prædictis Monacis, vel quibuſvis aliis communiter, aut diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non fa-

ficientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Formam publicationis hujus bullæ præſcribit.

§.6. Ut autem harum literarum notitia ad omnes Congregationis hujuſmodi Monacos facilius deveniat, volumus illas pro hac prima vice in ſingulis dictæ Congregationis domibus regularibus, & deinde in ſingulo quoque Capitulo Generali, ſeu dieta dictæ Congregationis publice legi, illaſque, ut præfertur lectas ſic omnes arctare, ac ſi unicuique intimatæ fuiſſent.

Ejuſdē exemplis credi jubet.

§.7. Illarumque exemplis etiam impreſſis, manu Scribæ dictæ Congregationis, vel Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Abbatis Generalis ipſius Congregationis, vel alterius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eamdem prorſus fidem haberi, quæ præſentibus haberetur ſi eædem exhiberentur.

Dat. die 27. Aug. An. XII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 27. Auguſti, milleſimo ſexcenteſimo decimoſexto, Pontificatus noſtri Anno duodecimo.

CCLXV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Revocatio, abrogatio, annullatio, novaque conceſſio Privilegiorum nominandi ad Beneficia in Civitate, & Diœceſi Leodien. pro Univerſitate Studii Generalis Oppidi Lovanien., Mechlinien. Diœceſis.

PAULUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

REgimini univerſalis Eccleſiæ, meritis licet imparibus, divina diſponente clementia præſidentes, injunctum Nobis Apoſtolatus officium, debite ut tenemur, exequi coadjuvante Domino cupientes, ad concordiam præcipue inter perſonas eccleſiaſticas ponendam, quietemque nutriendam eo propenſius apoſtolicæ ſolicitudinis ſtudium adhibemus, quo diſſentionum talium diſpendioſam, & ſcandalis non alienam fore intelleximus: nec non indulta pariter, & privilegia per Prædeceſſores noſtros Univerſitatibus præſertim Studiorum generalium conceſſa, libenter confirmamus, ac etiam moderamur, & reſpective ampliamus, prout præclara literarum ſtudia, quibus prædicti reſidentes incumbunt, ac præcipue Magiſtrorum infraſcriptæ Univerſitatis Lovanien., nec non Sedis Apoſtolicæ Officialium, aliorumque proviſorum apoſtolicorum, maxime Romanam Curiam ſequentium, vigiliæ, & labores expoſcunt, votaque Principum, aliorumque egregiorum virorum ſuppliciter Nobis porrecta exquirunt.

Sixt. IV. Rectori Univerſitatis concedit jus nominandi Clericū ad unum beneficiū in qualibet Diœceſi in Dominiis Brabantiæ, & Flandriæ.

§.1. Sane dilectus filius nobilis vir Albertus Archidus Auſtriæ, Dux Brabantiæ, & Comes Flandriæ, nec non dilecti filii Status ejuſdem Brabantiæ Ducatus, ac Univerſitas Studii Generalis Oppidi Lovanien., olim Leodien., nunc vero Mechlinien. Diœceſis; nec non facultas artium prædictæ Univerſitatis, humiliter Nobis exponi fecerunt, quod aliàs felicis recordationis Sixtus Papa Quartus Prædeceſſor noſter claræ memoriæ Maximiliani Romanorum Imperatoris, tunc Auſtriæ Ducis, & tunc exiſtentium Doctorum, & Magiſtrorum, ſcholariumque dictæ Univerſitatis ſupplicationibus inclinatus, Rectori ejuſdem Univerſitatis pro tempore exiſtenti, facultatem de quinque Magiſtrorum in Congregatione ipſius Univerſitatis deputandorum conſilio, & aſſenſu nominandi, ſingulis Prælatis, Capitulis, Collegiis, Conventibus, & perſonis eccleſiaſticis utriuſque ſexus ſæcularibus, & regularibus, etiamſi Abbatiali, Abbatiſſali, Epiſcopali, Archiepiſcopali, aut Cardinalatus fungerentur dignitate, & honore, ad quos, quas, vel quæ Canonicatuum, & Præbendarum, ac adminiſtrationum, & officiorum, cæterorumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum quorumlibet, cum cura, vel ſine cura, in terris temporalis Dominii dicti Maximiliani Imperatoris, & rec. mem. Philippi ipſius Maximiliani Imperatoris progeniti, conſiſtentium, collatio, proviſio, præſentatio, electio, ſeu quævis alia diſpoſitio communiter, vel diviſim pertineret, & eorum cuilibet, etiamſi aliqui ipſorum extra terras eaſdem ſedem, & reſidentiam haberent, dummodo tamen, pluſquam de ſex beneficiis, ſeu officiis hujuſmodi diſponere, vel providere, aut ad illa præſentare, eligere, vel nominare, ſeu aliàs illa quovis locorum fundata, conferre haberent; ſi Prælati videlicet, vel Prælatæ, aut aliæ ſingulares perſonæ vita, & prælatura, ac adminiſtratione eorum durante, ſemel dumtaxat: ſi vero Capitula, Collegia, vel Conventus fierent ſingulis viginti annis, unum Clericum es ſtudentibus, & graduatis dictæ Univerſitatis, ac in illa reſidentibus, qui ultra quadraginta florenos auri de Camera annuatim non haberet, vel qui ob paupertatem gradum aſſequi non poſſet, per certas ſuas literas conceſſit, & perpetuo indulſit: ac voluit, quod Prælati, Capitula, Conventus, Collegia, & perſonæ hujuſmodi, ac Succeſſores eorum, quibus prædictæ nominationes factæ forent, eiſdem Clericis ſic nominatis, de uno Beneficio Eccleſiaſtico cum cura, vel ſine cura, Clerico ſeculari in titulum conferri, & per talem regi, & gubernari, ſolitæ diſpoſitioni apoſtolicæ generaliter non reſervato, aut es generali reſervatione affecto, etiamſi Canonicatus, & Præbenda, adminiſtratio, vel officium in Collegiata, aut ſcholaſtica matricularia, vel cuſtodia in Parochiali Eccleſia, ſeu Cappella eſſet, & ad adminiſtrationem, vel officium hujuſmodi conſueviſſet quis per electionem aſſumi, eique cura immineret ani-

animarum, cujus fructus, redditus, & proventus triginta florenorum Remenſium auri, ſecundum communem æſtimationem, valorem annuum non excederent: quod poſt nominationem hujuſmodi ipſis Prælatis, Capitulis, Collegiis, Conventibus, & perſonis de ſe factam, & præſentatam, quovis menſe apoſtolico, vel ordinario perpetuis futuris temporibus vacare contingeret, ipſeque ſic nominatus, per ſe, vel Procuratorem ſuum ad id ab eo ſpecialiter conſtitutum, infra unius menſis ſpatium, duceret acceptandum, poſſent, tenerenturque, & deberent omnino providere.

Leo X. Decano artium ſimile conceſſit privilegium nominandi unum Magiſtrũ artium ſingulis decennis.

§. 2. Et deinde piæ memoriæ Leo Papa Decimus etiam Prædeceſſor noſter, ejuſdem Maximiliani Imperatoris, & ſimilis memoriæ Caroli Quinti eorumdem Romanorum Imperatoris, tunc Archiducis, & Margaritæ Archiduciſſæ Auſtriæ: nec non, & tunc exiſtentium Decani, & facultatis artium ejuſdem Univerſitatis ſupplicationibus inclinatus, per alias ſuas literas, quod Decanus, vel Vice-Decanus pro tempore dictæ facultatis, de aſſenſu, & conſilio Receptoris, & Procuratorum etiam pro tempore quatuor nationum ejuſdem facultatis artium, per ſe, vel ad id ab eis ob ſuorum abſentiam, vel aliàs, ne nominationes differrentur, ſubſtituendos, præſtando, ſeu majoris partis eorumdem ſingulis decem annis poſſet quibuſcumque Collegiis, Capitulis, & Conventibus ſemel; Prælatis vero Collatoribus, Collatricibus, & aliis ſingularibus perſonis habentibus diſpoſitionem, etiam qualemcumque Beneficiorum, vel Officiorum Eccleſiaſticorum in dictis terris temporalis Dominii Maximiliani, & Caroli Imperatorum prædictorum, ſeu quæ eiſdem, vel alteri eorum, aut legitimis eorum hæredibus ſpectabant, ſeu ſpectarent, & pertinerent pro tempore, quo illi, vel illis ſubjecti eſſent: nec non in Civitate, & Patria Leodienſi, ac Comitatu Loſſenſi, & Ducatu Bullonenſi, et etiam in Civitate Cameracenſi, et tunc Comitatu Cameracenſi, ac Tornacenſi, Morinenſi, & Attrebatenſi Civitatibus, & Diœceſibus, & in Civitate Trajectenſi conſiſtentium, etiamſi aliqui eorum extra Terras, & Loca prædicta Sedem, & reſidentiam haberent, & quacumque præfulgerent dignitate, bis, ſeu duabus diſtinctis vicibus, vita, prælatura, & adminiſtratione eorum durante, unum ex Magiſtris in artibus, qui inibi in facultate prædicta ſex annis legiſſet, vel rexiſſet, vel ob doctrinæ eminentiam, ad docendum Logicam, vel Phyſicam Ariſtotelis admiſſus, ſeu in illa novem annis promotus, & graduatus foret, & ex illius conſilio eſſet, vel aliquando fuiſſet, & qui excepta prima vice, ultra octuaginta florenos auri de Camera hujuſmodi in annuis redditibus non haberet: ipſeque nominatus quodcumque Beneficium, ſeu Officium Eccleſiaſticum cum cura, vel ſine cura, in dictis literis expreſſum, eidem diſpoſitioni apoſtolicæ, reſervatione generali incorporare, juris clauſa non reſervatum, cujus fructus, redditus, & proventus ſexaginta florenos auri de Camera ſimiles, oneribus deductis, non excederent, quovis etiam menſe apoſtolico, vel ordinario acceptare valeret, nec ſic nominatus teneretur nominationem hujuſmodi inſinuare Capitulis, Collegiis, Conventibus, Prælatis, Collatoribus, Collatricibus, vel ſingularibus perſonis prædictis, aut poſt acceptationem factam de Beneficio, ſeu officio vacante, Collatorem ipſum, vel Collatricem, ſeu Capitula, Collegia, vel Conventus hujuſmodi pro collatione requirere, ſed quod poſſet vigore dictæ nominationis de perſona ſua factæ ab executoribus in literis Sixti Prædeceſſoris hujuſmodi, deputatis, ſeu Decano Eccleſiæ Sancti Petri dicti Oppidi Lovanien. pro tempore exiſtente, & Beneficio, ſeu Officio vacante ſibi provideri facere, plenarie, dicta auctoritate apoſtolica, abſque ulteriori requiſitione ipſorum Collatorum, Collatricum, Capitulorum, Conventuum, & Collegiorum, vel perſonarum prædictarum, ac poſt ſuam acceptationem, ad inſtar expectantium apoſtolicorum, & prout in gratiis expectativis obſervabatur, inſinuare, ſeque in corporalem poſſeſſionem poni, & induci facere conceſſit, & etiam perpetuo ordinavit, ſeu conceſſionem, & facultatem Sixti Prædeceſſoris hujuſmodi ad hoc extendit, & ampliavit.

Decrevitque ſic proviſos præferri aliis quibuſcumq; proviſis.

§. 3. Voluitque omnes, ſic pro tempore nominatos præferri quibuſcumque aliis etiam habentibus vigore primariarum, Regalium, & Imperialium precum, ſeu alias nominationes, etiam vigore quorumvis privilegiorum, & Indultorum Apoſtolicorum quibuſcumque aliis ſtudiis generalibus, etiam Pariſienſi tunc, & pro tempore etiam motu, auctoritate, & poteſtate ſimilibus conceſſorum.

Clauſulaſque nonnullas appoſuit pro perpetua ſuarum literarum firmitate.

§. 4. Quodque ſuis Literis hujuſmodi, nonniſi ſub certis modo, & forma tunc expreſſis derogari poſſet: Inſuperque idem Leo Prædeceſſor per reliquas ſuas Literas, motu, auctoritate, & poteſtatis plenitudine paribus, declaravit, facultates, & deſuper confectas Literas prædictas cum omnibus, & ſingulis conceſſionibus, Indultis, ſtatutis, Ordinationibus, & aliis in eis contentis clauſulis quoad Beneficia ſub illis comprehenſa per quaſcumque literas Apoſtolicas, Conſtitutiones, & Cancellariæ regulas minime revocatas, ſuſpenſas, limitatas, vel modificatas fuiſſe, & eſſe, aut revocari, caſſari, ſuſpendi, limitari, vel modificari potuiſſe, neque in futurum poſſe, niſi dum, & quoties in hujuſmodi futuris revocationibus, ſuſpenſionibus, & modificationibus de aliis Sixti Prædeceſſoris hujuſmodi, & ſuis prædictis literis, ac diebus datarum earumdem, nomineque, & dignitate ipſius Maximiliani Imperatoris, tam etiam dum in humanis ageret, quam eo vita functo, ſpecialis, ſpecifica, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio facta foret, & ipſe Leo Prædeceſſor, vel Succeſſores ſui Romani Pontifices

Digitized by Google

tifices pro tempore exiſtentes, per diverſas literas io forma Brevis duxiſſet, ſeu Succeſſores prædicti duxiſſent publice in eadem Univerſitate inſiuuandum, ſuæ, & ſucceſſorum eorumdem inteutionis eſſe, literas hujuſmodi es aliqua cauſa revocare, ſuſpendere, vel modificare eum iotervallo unius menſis ioter datas ſingularum literarum in forma Brevis hujuſmodi, & non aliter, nec alio modo, & ſi forſan alio modo literas hujuſmodi contingeret revocari, ſuſpendi, vel modificari, ſeu jam tunc revocatas fuiſſe, ex tunc, prout es ea die, & quoties ſic revocatæ, vel ſuſpenſæ forent, in ſuum priſtinum, & eum, in quo ante revocationem, ſuſpenſionem, vel modificationem hujuſmodi quomodolibet eraut ſtatum, plenarie repoſuit, reſtituit, & reintegravit, ac plenarie repoſitas, reſtitutas, & reintegratas fuiſſe, & eſſe declaravit:

Hadrianus VI. prædicta privilegia confirmavit, atque explicavit.

§.5. Succeſſiveque rec.mem. Hadrianus Papa VI. ſimiliter Prædeceſſor noſter ſingulas literas Sisti, & Leouis Prædeceſſorum hujuſmodi, & in eis contenta quæcumque, motu, ſcientia, & apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſimilibus, approbavit, & innovavit, & pro potiori cautela illa omnia de novo conceſſit, ita quod Decanus, vel vice-Decanus facultatis artium hujuſmodi, modo in literis Leonis Prædeceſſoris hujuſmodi espreſſo, quibuſcumque Collegiis, Capitulis, & aliis perſonis, etiam quacumque dignitate, vel honore ſungentibus qualemcumque diſpoſitionem Beneficiorum, vel Officiorum Eccleſiaſticorum in quibuſvis Eccleſiis locorum, Civitatum, & Diœceſum prædictarum conſiſtentium, habentibus Magiſtros in artibus in dicta facultate artium promotos, & graduatos, ut præfertur, nominare, & nominati hujuſmodi quæcumque Beneficia, & Officia Seniores, videlicet artium Magiſtri, qui dictum tempus attigiſſent, vel ſex anois in facultate prædicta legiſſent, ſeu reſiſſent, vel ob doctrinæ eminentiam ad docendum Logicam, vel Phyſicam Ariſtotelis admiſſi, ſeu in illa novem anuis promoti, & graduati forent, & de illius conſilio eſſent, vel aliquando eſtitiſſent illa Beneficia quorum ſexaginta ducat. auri de Camera: Juniores vero artium Magiſtri, qui dictum tempus non attigiſſent, illa quorum triginta florenorum Rhemenſium aureorum groſſi fructus, oneribus non ſolum perpetuis perſonalibus, & realibus, ſed etiam penſionibus annuis aliis perſonis ſuper eiſdem Beneficiis, & Officiis reſervatis, & quibuſcumque aliis oneribus valorem fructuum, quos abſens in ſtudio, aut alio loco privilegiato reciperet, diminuentibus, plenarie, & totaliter deductis, valorem annuum reſpective non excederent quovis etiam menſe apoſtolico, vel ordinario infra unius menſis ſpatium a die ſcientię vacationis beneficii computandum, etiamſi hujuſmodi beneficia cum cura, & ſine cura, Clerico ſæculari io titulum conferri, & per talem regi, & gubernari ſolita. Canonicatus, & Præbendæ, dignitates, perſonatus, adminiſtrationes, vel officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus etiam Metropolitanis, vel Collegiatis, aut Scholaſticæ Matriculariæ, ſeu Cuſtodiæ in Parochialibus Eccleſiis, vel Cappella, ſeu quocumque alio nomine nuncupata, ac diſpoſitioni apoſtolicæ quomodolibet, præterquam reſervatione generali in corpore juris clauſa reſervata forent, acceptare, & de illis per eſequutores in eiſdem literis Sisti, & Leonis Prædeceſſorum prædictorum deputatos, ſeu eorum aliquem, aut quamcumque perſonam in dignitate eccleſiaſtica conſtitutam per exequutorem, ſeu quemcunque Notarium publicum, aut Presbyterum, vel Clericum, per dictos Magiſtros artium nominatos, aut eorum quemlibet pro ſubeſequutore eligendum, ſeu eligendam, ſibi provideri facere, ipſique eſequutores, & ſubexequutores, quemlibet eorumdem nominatorum in corporalem poſſeſſionem Beneficiorum, ſic pro tempore acceptatorum, ordinariis Collatoribus prorſus irrequiſitis, inducere, & quod tam Seniores, quam etiam Juniores artium Magiſtri prædicti, ſecundo, tertio, ac toties nominari, Seniores videlicet, ut præfertur, qualificati, donec octuaginta, Juniores vero donec quadraginta florenos auri de Camera in fructibus Beneficiorum, aut certis annuis redditibus, oneribus prius modo expreſſo deductis, annuatim haberent, & quod nominationem Univerſitatis, ac aliam nominationem facultatis artium hujuſmodi inſimul habere, ac utraque uti, & gaudere valerent: quodque ipſi Collatores vita, & Prælatura eorum durante, his, ſeu duabus diſtinctis vicibus, Capitula vero infra decem annorum ſpatium ſemel unum Beneficium valoris prius espreſſi, reſpective dictis Magiſtris, ſic per dictam facultatem artium nominatis, conferre tenerentur, & quod dicti omnes, & ſinguli artium Magiſtri, ſive Seniores, ſive Juniores eſſent, ſuper Beneficiis per eos in vim hujuſmodi nominationum acceptatis, per quaſcumque perſonas, cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, vel conditionis exiſterent, etiamſi Abbatiali, Epiſcopali, Archiepiſcopali, aut alia majori dignitate, etiam Cardinalatus honore præfulgerent, aut in vim quarumcumque etiam conſervatoriarum literarum, & privilegiorum, & indultorum apoſtolicorum, etiam quibuſvis Eccleſiis, Monaſteriis, & locis, ac Archiepiſcopis, Epiſcopis, Locorum Ordinariis, Abbatibus, Capitulis, Conventibus, Collegiis, Univerſitatibus, etiam Pariſien., & aliorum Studiorum generalium, ac illorum, & quibuſvis aliis, etiam es pacis, & quibuſcumque aliis cauſis, ac ſub quibuslibet tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis pro tempore conceſſorum, extra dictam Univerſitatem, ad judicium trahi non poſſent, ipſi tamen nominati hujuſmodi ſuos in dictis Beneficiis quocumque adverſarios coram aliquo es Conſervatoribus privilegiorum ejuſdem Univerſitatis trahere valerent, perpetuo conceſſit, & ordinavit, ſeu priores literas prædictas

dictas

dictas ad hoc extendit, & ampliavit, eiſdemque per facultatem artium, ut præfertur, nominatis, prædictam prælationem adverſus nominatos, etiam vigore primariarum precum, regalium, & Imperialium, conceſſit.

Confirmavit etiam Gregorius XIII.

§.6. Ac demum ſan. mem. Gregorius Papa XIII. etiam Prædeceſſor noſter inclytæ mem. Philippi II. Hiſpaniarum Regis Catholici, Brabantiæque, & Flandriæ Ducis, & Comitis tam ſuo, quam Univerſitatis, & facultatis artium hujuſmodi ſupplicationibus humiliter porrectis inclinatus eadem indulta Univerſitati, & facultati artium prædictis, ut præfertur, conceſſa, confirmavit, & quatenus opus foret de novo conceſſit, nec non valorem annuum fructuum Beneficiorum in Indulto Sixti Prædeceſſoris prædicti expreſſum ad eam ſummam, quam dictus Leo Prædeceſſor in Indulto facultatis artium expreſſerat, ita tamen, quod ad conſtituendum valorem hujuſmodi groſſi fructus dumtaxat, quos abſens in ſtudio perciperet, quibuſcumque oneribus deductis, extendit, ſed prohibuit eiſdem nominatis, ne juri nominationum ſimpliciter, vel in favorem alicujus ullatenus cedere, ſed prædictum jus in manibus ipſorum nominantium remittere poſſent. Voluitque, quod ii, qui ad Beneficia curam animarum habentia nominati fuiſſent, non admitterentur, niſi prius ab Ordinariis locorum, prævio examine, abſque concurſu faciendo, approbati fuiſſent, quodque in eiſdem Beneficiis curam animarum habentibus, perſonaliter reſidere tenerentur, nec ſe eo nomine excuſare poſſent, quod in dictis Univerſitate, & facultate artium ſcholares eſſent, ſeu docentes, aut Magiſtri, prout in ſingulis Prædeceſſorum Sixti, ac Leonis, & Gregorii, nec non ſimilis mem. Clementis Papæ VII. etiam Prædeceſſoris noſtri ſuper prædicta conceſſione, & ampliatione ejuſdem Hadriani Prædeceſſoris, cum ipſe Hadrianus Prædeceſſor, antequam eius literæ deſuper conficerentur, ſicut Domino placuerat, rebus fuerat humanis exemptus, expeditis, plenius continetur.

Qui nominatos jus ſuum nemini cedere

Si ad beneficia curata nominarentur, ab Ordinariis locorum examinati, [illegible] in ſuiſque beneficiis voluit reſidere.

Martinus V. prohibuit ne membra Univerſitatis extra mures Lovanii ad judicium vocarentur.

§.7. Denique idem Gregorius Prædeceſſor ex ſupplicatione Rectoris, Doctorum, Magiſtrorum, & Scholarium Univerſitatis hujuſmodi, accepto, quod rec. mem. Martinus Papa Quintus, ſimiliter Prædeceſſor noſter perpetuo ſtatuerat, & ordinaverat, quod nullus ex Rectore, Doctoribus, Magiſtris, & Scholaribus, cæteriſque legentibus Univerſitatis Lovanienſis prædictæ, aut ibidem literarum ſtudio inſiſtentibus, ſeu quævis publica, vel privata negotia nomine ipſius Univerſitatis quomodolibet exercentibus, tunc, & pro tempore exiſtentibus quibuſcumque in cauſis, ſeu litibus tunc motis, & de cætero movendis tam civilibus, quam criminalibus, aut mixtis, etiam mere prophanis, ſive ratione delicti, aut contractus, vel rei de qua ageretur, ubicumque committeretur delictum, iniretur contractus, aut res ipſa conſiſteret, per quoſvis executores, ſeu Judices, & auctoritate literarum dictæ Sedis, vel Legatorum ejuſdem, ex hujuſmodi conſtitutione, & ejus toto tenore de verbo ad verbum plenam, & expreſſam mentionem non facientium forſan, pro tempore deputatos, trahi, citari, vel etiam conveniri, aut alias ad judicium evocari extra Muros Oppidi prædicti Lovanien. valeret, ſive poſſet, dummodo coram Conſervatoribus in prædicto Oppido per ipſum Martinum Prædeceſſorem deputatis, aut aliquo eorumdem, vel ejus inibi ſubdelegato de ſe querelantibus, ſingulis ſe paratos exhiberent legitime ſtare juri.

Paulus II. hoc privilegium declaravit.

§.8. Quodque piæ mem. Paulus II. itidem Prædeceſſor Noſter perpetuo etiam ſtatuerat, & ordinaverat quod tunc deinceps in quibuſcumque Litibus, querelis, & cauſis Rectoris, Doctorum, Magiſtrorum, & Scholarium prædictorum contra eos de cætero movendis extra muros Oppidi hujuſmodi, vigore quarumcumque literarum a Sede prædicta, ſeu illius legatis, delegatis, & ſubdelegatis, aut aliàs quomodolibet emanatarum in prima inſtantia, ſive ageretur in poſſeſſorio, ſive petitorio, ad judicium evocari, aut trahi, ſeu conveniri nequirent, dummodo parati eſſent in dicto Oppido coram aliquo ex Conſervatoribus de juſtitia quibuſcumque poſcentibus reſpondere, & nihilominus, quod ipſi Rector, Doctores, Magiſtri, & Scholares adverſarios ſuos, dummodo Sedis prædictæ Officiales, aut in Romana Curia præſentes non eſſent, coram aliquo ex eiſdem Conſervatoribus trahere, convenire, & ad judicium evocari facere in prima inſtantia libere, & licite valerent.

Idem Privilegium Hadrianus VI. extendit ad Magiſtros artium, etiamſi ad beneficium eſſent nominati.

§.9. Et quod inſuper prædictus Hadrianus Prædeceſſor, ut præfertur, ſtatuerat, & ordinaverat, quod omnes, & ſinguli artium Magiſtri, ſive ſeniores, ſive juniores eſſent ſuper Beneficiis per eos in vim nominationis hujuſmodi acceptatis, per quaſcumque perſonas, quomodolibet, ut præfertur, qualificatas extra dictam Univerſitatem ad judicium trahi non poſſent, ipſi tamen nominati ſuos in dictis Beneficiis adverſarios quoſcumque coram aliquo ex Conſervatoribus privilegiorum Univerſitatis hujuſmodi trahere poſſent.

Quæ quidem Martini V., Pauli II., & Hadriani VI. Privilegia rata habuit Gregorius XIII.

§.10. Quodque etiam ſi idem Gregorius Prædeceſſor ſtatutum, & ordinationem Hadriani, ut præfertur, confirmaſſet, & approbaſſet, nihilominus, pro eo quod in literis confirmationis ejuſdem Gregorii Prædeceſſoris, de Hadriani tantum, non autem Martini, neque Pauli Prædeceſſorum hujuſmodi ſtatutis, ordinationibus, & decretis mentio facta fuerat, nonnulli ſtatuta, ordinationes, & decreta Martini, & Pauli Prædeceſſorum hujuſmodi uſu, & effectu carere, neque amplius attendi debere, ac Rectorem, Doctores, Magiſtros, Scholares, & perſonas Univerſitatis hujuſmodi in quibuſcumque cauſis, alias, quam occaſione beneficiorum in vim nominationis hujuſmodi acceptatorum, motis, & movendis, extra Muros dicti Oppidi, ad judi-

Digitized by Google

judicium evocari poſſe prætenderent; idem Gregorius Prædeceſſor ſtatuta, Ordinationes, & Decreta Martini, & Pauli Prædeceſſorum hujuſmodi, ac prout illa concernunt, omnia, & ſingula in eis contenta, & prout jacent, nec non inde ſequuta quæcumque, quatenus eſſent in uſu, perpetuo approbaverat, & confirmaverat, & quatenus opus eſſet, innovaverat: Decernens, ſtatuta, ordinationes, & decreta Martini, & Paoli Prædeceſſorum hujuſmodi, valida, & efficacia fore, & eſſe, prout in aliis ejuſdem Gregorii Prædeceſſoris ſub Annulo Piſcatoris expeditis literis plenius etiam continetur: in quibus etiam noluit, per quaſcumque alias, etiam in forma Brevis, & ſub oomine Cameræ Apoſtolicæ ab ipſo Gregorio Prædeceſſore, ſeu aliis Romanis Pontificibus Succeſſoribus ſuis, ſeu dicta Sede, vel illius Legatis, aut Nunciis pro tempore emanatas literas etiam generales, ſeu ſpeciales, ſuis oltimo dictæ confirmationis literis, ullatenus derogari poſſe, nec derogatom conſeri, niſi illarom tenor de verbo ad verbum inſertus, & urgens, & ſufficiens cauſa expreſſa, & per trinas diſtinctas literas illarum tenorem continentes, tribus diſtinctis vicibus, eum trium menſium intervallo prædictæ Univerſitati legitime intimatæ, & inſinuatæ, ac derogationes ipſæ motu proprio, & ex certa ſcientia factæ fuiſſent, appareretque Romanum Pontificem illis expreſſe derogare voluiſſe: decrevitque ſuas ultimo dictæ confirmationis literas de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut alio quovis defectu notari non poſſe: Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Sacri Palatii Apoſtolici cauſarum Auditores, ſeu Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere.

Voluitque prædictas nominationes afficere, relicta copia in reſidentia ordinariorum collatorum.

§.11. Demumque idem Gregorius Prædeceſſor per alias ſuas literas in forma Brevis confectas, eidem Univerſitati, & facultati artiom, & ſeu eorum, ut præfertur, nominatis, quod de cætero inſinuationes, ſeu præſentationes nominationum ad Beneficia, & Officia hujuſmodi pro tempore factarum, fieri poſſent, & ſufficientes eſſe cenſerentur, ſi fierent per literas ad valvas Eccleſiæ affixas, illarumque relicta copia in loco ſolitæ reſidentiæ ipſorum Collatorum, quatenus eorumdem Collatorum præſentia commode haberi non poſſet: etiamſi Collatores ipſi eſſent Capitula, Collegia, Conventus, Epiſcopi, Archiepiſcopi, & S.R.E.Cardinales, ac alii quicumque, conceſſit, prout in ſingulis prædictorum Prædeceſſorum noſtrorum literis plenius continetur.

Nonnullis autem exortis litibus ſuper intelligentia hujuſmodi Privilegiorum;

§.12. Cumque, annis retro elapſis, per Nos accepto, quod ſtantibus prædictarum conceſſionum, & indultorum, ac confirmationum, & decretorum literis, ſuper ipſarum literarum, & in eis contentorum interpretatione, & exequutione, ſicut antea, ita & hiſce temporibus in Patria, Civitate, & Diœceſi Leodien. multæ oriebantur contentiones, & lites inter eoſdem Rectores, Decanum, Magiſtros, & Scholares prædictæ Univerſitatis, ſeu eorum ad prædicta Beneficia in Civitate, Patria, & Diœceſi Leodienſi conſiſtentia, nominatos ex una, & Curiales Romanæ Curiæ, & ſeu alios a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, ac etiam a Nobis de Canonicatibus, & Præbendis, aliiſque Beneficiis prædictis in aliquo ex menſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis, vacantibus proviſos ex altera contendentibus eiſdem, per Decanum, & Vice-Decanum facultatis artium Univerſitatis prædictæ nominatis, eorum nominationes eſſe validas, & ſervata forma indultorum prædictorum, ac ad ſavorem perſonarum in eiſdem indultis qualificatarum factas, ſeque propterea eſſe legitimos Beneficiorum prædictorum poſſeſſores, & contradictores, & conſequenter coram Auditore Cameræ, vel aliis Exequutoribus, ſeu Judicibus Apoſtolicis ad Romanam Curiam, vel extra eam, & præſertim Sacri Palatii Apoſtolici Cauſarum Auditoribus non poſſe etiam vigore literarum in forma Brevis, etiam de capienda poſſeſſione nomine Cameræ ſuper prædictis Beneficiis per eoſdem nomioatos acceptatis, vel illorum poſſeſſione, aut literarum apoſtolicarum etiam in forma Brevis Cameralis prædicti exequutione, vocari, & trahi: Proviſis autem Apoſtolicis, & præcipue Curialibus contrarium affirmantibus, nempe proviſiones apoſtolicas eſſe canonicas, literaſque deſuper etiam in forma Brevis, nomine Cameræ expeditas, & coram Auditore Cameræ, vel alio Judice, ſeu exequutore apoſtolico ubicumque reſidente, præſentatas, ſuum debuiſſe, & debere ſortiri effectum contra eoſdem per Univerſitatem, & Decanum, ſeu Vice-Decanum facultatis Artium nominatos, quorum nominationes coram Exequutore apoſtolico non exhibebantur, & forſan exhibitæ non comprobabantur factæ, ſervata forma prædictorum Indultorum, & ad favorem perſonarum juxta eadem Indulta qualificatarum, & proinde Magiſtros, & ſcholares, aliaſque perſonas dictæ Univerſitatis ad Beneficia in Menſibus reſervatis vacantia nominatos, potuiſſe, & poſſe coram Auditore Cameræ, & aliis quibuſcumque Judicibus Romanæ Curiæ, & aliis Exequutoribus apoſtolicis, ubilibet reſidentibus, ne dum ea eo, quod Indulta de non evocando nominatos faciebant, legitime tantum, juxta formam Indultorum nominatis, non autem aliis, & excipiebant Officiales, ac Curiales, ac propterea hactenus tam in noſtro Rotæ Auditorio, quam coram Auditore Cameræ ante, & poſt Literas confirmationis ejuſdem Gregorii Prædeceſſoris fuerant latæ, & exequutioni mandatæ diverſæ ſententiæ, & factæ plures deciſiones ad favorem Curialium, & contra eoſdem nominatos, & occaſione litium, & contentionum hujuſmodi, magna in dies oriebantur ſcandala, & majora poterant veriſimiliter exoriri, cum magno prædictæ Univerſitatis, & facultatis Artium,

tium, nec non Curialium, aliorumque proviſorum apoſtolicorum detrimento.

Paulus V. eas nonnullis Cardinalibus examinandas delegavit.

§. 13. Nos ad litium anfractus evitandos, ſcandaliſque, & malis, incommodilque, & detrimentis prædictis obviandum, prout in Domino conſpicimus expedire, dilectos filios noſtros Joannem Garziam Sanctorum Quatuor Coronatorum Millinum, & Fabritium S. Auguſtini Verallum, & Horatium S. Salvatoris in Lauro Titulorum Lancellottum nuncupatos Prebyteros Cardinales, nec non dilectum filium Magiſtrum Marcum Aurelium Maraldum Datarium noſtrum ad negotium hujuſmodi diſcutiendum, nobiſque referendum deputavimus.

Itaque auditis partibus.

§. 14. Coram quibus, tam Philippus Maſius Eques Auratus a Conſiliis Finantiarum ejuſdem Alberti Archiducis, & pro eo apud Nos reſidens, quam Carolus Robaulx Canonicatus Cameracen. & Agens Statuum Ducatus Brabantiæ, ad nos ſpecialiter a Statibus, & Univerſitate prædictis ob haſce cauſas deſtinatus, dilecti filii pluries comparuerunt, Indultaque, & privilegia prædictæ Univerſitatis, ac facultatis Artium exhibuerunt, & ſuper eis diverſas ſeſſiones ſuper prædictis prætenſionibus fieri obtinuerunt, ac pro prædictorum indultorum apoſtolicorum confirmatione iteratis vicibus ſupplicarunt.

Et re Pontifici relata Paulus publico bono conſulit: ut ſequitur.

§. 15. Audita igitur per Nos relatione eorumdem S. R. E. Cardinalium, & Datarii, præmiſſiſque omnibus prius mature digeſtis, tam erga Magiſtros, & Scholares, quam Curiales, aliiſque proviſos Apoſtolicos, paterna charitate affecti, volenteſque eos in pacis amœnitate pro noſtro poſſe confovere, ipſoſque Albertum Archiducem, nec non Rectorem, Doctores, Magiſtros, & Docentium, & Scholarium, ſeu ſtudentium, Univerſitatiſque, & facultatis Artium, ac Statuum, & Curialium prædictorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, etiam motu noſtro proprio, ex noſtraque mera liberalitate, & certa ſcientia, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, decernimus, & ordinamus, videlicet.

Abrogat jus nominandi ad Beneficia Diœceſis Leodien. Comitatus Loſſenſis, & Ducatus Bullonenſis.

§. 16. Quoad Beneficia in Civitate, Patria, & tota Diœceſi Leodienſi, ſive in Patria, & non Diœceſi, ſive in Diœceſi, & non in Patria Leodien. in quibus Comitatus Loſſenſis, & Ducatus Bullonenſis comprehenduntur, conſiſtentia, jus, & facultatem nominandi per prædicta Indulta Apoſtolica Decano, ſeu Vice-Decano facultatis Artium prædictæ Univerſitatis, ac forſan Rectori ejuſdem Univerſitatis conceſſum, & conceſſam, vel aliàs quomodolibet competens, & competentem abrogamus, & perpetuo tollimus, eademque Indulta, & conceſſiones quoad prædictum jus, ſeu facultatem nominandi perpetuo revocamus, ac etiam de conſenſu ejuſdem facultatis Artium, irritamus, & extinguimus, ita quod prędictus Decanus, & Vice Decanus facultatis Artium, nec alia perſona ejuſdem Univerſitatis de cætero habeat, aut prætendere poſſit perpetuis futuris temporibus aliquod jus, ſeu aliquam facultatem nominandi ad quæcumque Beneficia prædictarum Civitatis, Patriæ, totiuſque Diœceſis Leodienſis, & loco ejuſdem juris, ſeu facultatis nominandi, concedimus Decano, ſeu Vice-Decano prædictæ facultatis Artium, ut perpetuis futuris temporibus ipſi Decanus, vel Vice-Decanus de conſenſu Receptoris, & Procuratorum quatuor Nationum ejuſdem facultatis, per ſe, vel alios ad id ab eis ſubſtituendos præſtando, ſeu majoris partis eorum, Beneficia cum cura, & ſine cura ſæcularia, in titulum Clericis ſæcularibus conferri, & per Clericos ſæculares regi, & gubernari ſolita in Civitate, Patria, & Diœceſi, etiam non Patria Leodien. pro tempore, per obitum dumtaxat vacantia, etiamſi ſint Canonicatus, & Præbendæ, Perſonatus, Adminiſtrationes, & Dignitates cujuſcumque qualitatis, & valoris, non tamen major poſt Pontificalem, in Eccleſia Leodienſi, nec principalis Dignitas in qualibet ex Collegiatis Civitatis, Patriæ, & totius Diœceſis, etiam non Patriæ Leodien., conferri, illa tamen, illos, & illas, quæ in Civitatę, Patria, & Diœceſi, etiam non Patria Leodien., per obitum tantum vacare contigerit in Menſe Januarii, & Novembris Anni proxime venturi 1617., & unico Menſe, ſcilicet Menſe Novembris anni immediate ſequentis 1618. & ſic deinceps perpetuis futuris temporibus, ita quod alternatim uno anno vacantia per obitum dumtaxat in prædictis duobus Menſibus, & alio anno vacantia ſimiliter per obitum in prædicto unico menſe tantum, conferri valeant Magiſtris in Artibus ibidem graduatis, & reſidentibus, tam ſenioribus, ſcilicet qui inibi in facultate Artium ſex annis legerint, aut rexerint, vel ob doctrinæ eminentiam ad docendum Logicam, & Phyſicam Ariſtotelis admiſſi, vel in illa a novem annis promoti, & graduati, & de illius conſilio forent, vel aliquando fuiſſent, quam junioribus, videlicet ibidem graduatis, & reſidentibus, prædictas alias qualitates non habentibus, cujuſcumque patrimonii ſint Magiſtri prædicti, ita quod quicumque eorumdem Magiſtrorum in Artibus, ſeniorum, & juniorum annui redditus etiam patrimoniales, vel eccleſiaſtici, cujuſcumque valoris, non impediant, quominus eiſdem poſſit, de prædictis Beneficiis per Decanum, vel Vice-Decanum prædictæ facultatis artium, ut ſupra, provideri: Quodque reſpectu Beneficiorum prædictorum in Civitate, Patria, & Diœceſi, etiam non Patria Leodien., dumtaxat per obitum, ut præfertur, in prædictis duobus Menſibus unius, & in prædicto alio menſe alterius anni vacantium, idem Decanus,

Concedique jus nominandi ad Beneficia ibidem vacantia in Menſibus hic deſignatis.

Digitized by Google

canus, vel Vice-Decanus facultatis Artium, habeant plenum jus, & facultatem conferendi, & immittendi ſuos, ut præfertur, proviſos in poſſeſſionem prædictorum Beneficiorum, prout cæteri Collatores Ordinarii ejuſdem Patriæ Leodien. & in prædictis Beneficiis, & vacationibus tantum gaudeant Concordatis inter Sedem Apoſtolicam, & Nationem Germanicam anteainitis, aliiſque juribus, quibus gaudent cæteri Collatores ejuſdem Patriæ Leodien.

Hæc autem Beneficia eximit a quocumque alio collationis jure, vel privilegio.

§. 17. Quia vero antea durante facultate nominandi in Civitate, Patria, & Diœceſi, etiam non Patria Leodien. nominati præferebantur juxta prædicta Indulta Leonis X., Adriani VI., & Gregorii XIII. Prædeceſſorum, hujuſmodi nominatis, vigore primariarum precum, etiam Regalium, & Imperialium, aliorumque Indultorum Apoſtolicorum; Hinc nos, quod Beneficia in prædictis menſibus Decano, vel Vice Decano facultatis Artium aſſignatis per obitum vacantia non comprehendantur in prædictis primariis precibus, aliiſque Indultis Apoſtolicis, nec ad illa poſſint fieri, illorum vigore, aliæ nominationes, nec acceptationes, declaramus, & decernimus.

Quatuor Menſes Sedi Apoſtolicæ reſervat.

§. 18. Reliquorum vero Beneficiorum, Canonicatuum, Præbendarum, Dignitatum, & aliorum quomodolibet qualificatorum Civitatis, & Patriæ, ac totius Diœceſis, etiam non Patriæ Leodien., alias, quam per obitum, ut præfertur, ac etiam in certis menſibus Apoſtolicis, ſcilicet Martii, Maii, Julii, & Septembris anni proximi 1617., & in Menſibus Januarii, Martii, Maii, Julii, & Septembris anni immediate ſequentis 1618., & ſic deinceps alternatim in perpetuum, ſive per obitum, ſive aliàs quomodolibet vacantium, libera collatio, proviſio, & omnimoda diſpoſitio ad Nos, & Sedem Apoſtolicam, Romanoſque Pontifices noſtros ſucceſſores remaneat, ſpectetque, & pertineat, reſervataque ſit, & eſſe cenſeatur, prout harum ſerie, perpetuo nobis, & Sedi Apoſtolicæ reſervamus, abſque eo quod ad prædicta Beneficia, ſic, ut præfertur, Sedi Apoſtolicæ reſervata, poſſint Magiſtri Seniores, vel juniores Scholares, vel aliæ perſonæ dictæ Univerſitatis de cætero perpetuis futuris temporibus nominari per dictos Decanum, vel Vice-Decanum facultatis Artium, aut Rectorem ejuſdem Univerſitatis, nec quibuſcumque nominationibus forſan hactenus ad eorum favorem factis, uti, quas ex nunc revocamus, & annullamus, ac pro revocatis, & annullatis haberi decernimus.

Aliaque Beneficia hic expreſſa.

§. 19. In prædicta autem facultate conferendi per nos Decano, & ſeu Vice-Decano facultatis Artium, ut præfertur, quoad Beneficia Civitatis, Patriæ, & Diœceſis, etiam non Patriæ Leodien. conceſſa, præter majorem poſt Pontificalem in Cathedrali Leodien., ac principales in Collegiatis Eccleſiis Civitatis, Patriæ, & totius Diœceſis, etiam non Patriæ Leodien. ſuperius exceptas, alias quoque Dignitates electivas, ac Beneficia conſiſtorialia, & ſeu in Libris Cameræ Apoſtolicæ taxata, aliaſque Monaſteria, & Beneficia Regularia; necnon quæcumque Beneficia apud Sedem Apoſtolicam vacantia, & aliàs reſervatione, vel affectione in corpore juris clauſa, Sedis Apoſtolicæ diſpoſitioni reſervata, nullatenus comprehendi, ſed diſpoſitioni Sedis Apoſtolicæ reſervatas, & reſervata, etiam declaramus, & volumus: Ita quod prædicti Decanus, vel Vice-Decanus facultatis Artium, non poſſint quoquo modo in illorum proviſione, collatione, electione, vel nominatione, aut alia diſpoſitione ſe ingerere, etiamſi in prædictis duobus unius, & uno alterius anni menſibus, Decano, & ſeu Vice-Decano prædictæ facultatis Artium, ut ſupra, alternative aſſignatis, per obitum de cætero vacaverint.

Declarat cauſas movendas ſuper Collationibus Univerſitati Lovanien. conceſſis definiendas eſſe a Cõſervatore ejuſdem.

§. 20. Et ad tollendas contentiones juriſdictionum, quæ inter Exequutores Apoſtolicos, & Judices per nos, ac Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros pro tempore dandos, & delegandos ex una, & Conſervatores privilegiorum prædictæ Univerſitatis ex altera ſuper cognitione cauſarum ſuper eiſdem Beneficiis Civitatis, Patriæ, & totius Diœceſis, etiam non Patriæ Leodien. de cætero exoriri poſſent, decernimus, & declaramus, cognitionem, & deciſionem cauſarum ſuper Beneficiis in menſibus facultati Artium, ut præfertur, aſſignatis per obitum tantum vacantibus, non tamen, ut præfertur, exceptis, Sedique Apoſtolicæ reſervatis, de cætero movendarum, ſpectet, & pertineat ad Conſervatorem, vel Conſervatores prædictæ Univerſitatis, itaut Magiſtri Seniores, & juniores à Decano, vel Vice-Decano facultatis Artium, ut præfertur, providendi de Beneficiis prædictis, ut ſupra, vacantibus, non poſſint etiam vigore quarumcumque Literarum Sedis Apoſtolicæ, & Legatorum, aut Nunciorum ejuſdem, etiam in forma Brevis de capienda poſſeſſione Beneficiorum nomine Cameræ, nec alias extra Univerſitatem Lovanien., per quemcumque etiam Curialem Romanæ Curiæ, aut Officialem Sedis Apoſtolicæ, vel alium proviſum Apoſtolicum trahi. Ipſi vero Magiſtri quoſcumque ſuos adverſarios, quoad prædicta Beneficia, ut præfertur, per obitum tantum vacantia, coram aliquo ex Conſervatoribus trahere poſſint, juxta Literas Adriani VI., & Gregorii XIII. Prædeceſſorum hujuſmodi.

Cauſas vero movendas ſuper cæteris Beneficiis reſervatis Sedi Ap. reſervat.

§. 21. Cauſarum vero ſuper Beneficiis in quatuor, & quinque Menſibus alternatorum annorum reſpective, ut ſupra, vacantibus, aliiſque Beneficiis Sedi Apoſtolicæ, ut præfertur, reſervatis, vel affectis, & aliis ut ſupra exceptis de cætero movendarum, cognitio, & deciſio remaneat, & ſpectet ad Sedem Apoſtolicam, et fieri debeat per Exequutorem, vel Exequutores, & Judices per nos, Romanoſque Pontifices Succeſſores noſtros, & Sedem Apoſtolicam pro tempore, ubilibet etiam in Romana Curia, et alibi, etiam ultra tres, & quotcumque alias Dietas, etiam in exequutione quarumcum-

Digitized by Google

que literarum apoſtolicarum, etiam in forma Brevis, & de capienda poſſeſſione nomine Cameræ Apoſtolicæ, ac quarumcumque commiſſionum apoſtolicarum, & proviſionum eorumdem Beneficiorum, & cujuslibet eorum deputandos, & delegandos, deputandumque, vel delegandum, itaut proviſi apoſtolici ſuper prædictis Beneficiis Civitatis, Patriæ, & totius Diœceſis, etiam non Patriæ Leodien. in prædictis quatuor, & quinque menſibus, alternatis annis, ut præfertur, quomodolibet vacantibus, ac alias in prædicta facultate conferendi Decano, vel Vice-decano facultatis Artium conceſſa, ut æſertur, non compræhenſis, &, ut ſupra, exceptis, poſſint coram quocumque, vel quibuſcumq; Exequutore, vel Exequutoribus, ac Judicibus apoſtolicis ubilibet extra Oppidum Lovanien., ac etiam in Romana Curia, & alibi, etiam ultra tres, et quotcumque alias Dietas citare, vocare, & convenire quoſcumque Magiſtros, Scholares, Rectorem, & alias quaſcumque perſonas, & Officiales prædictæ Univerſitatis, etiam, quod actu literarum, & Theologiæ ſtudio, vel lecturæ, ſeu Magiſterio, vel cuicumque alteri officio incumbant; nec iidem Magiſtri, vel Scholares, cæterique Officiales, & perſonæ ejuſdem Univerſitatis, poſſint quemquam ex eiſdem, ut præfertur, proviſis apoſtolicis ad judicium coram eiſdem Conſervatoribus dictæ Univerſitatis trahere, nec quominus mandata de immittendo, et alia quæcumque etiam exequutiva per Exequutores, & Judices apoſtolicos decernenda, & relaxanda, exequutioni demandentur, quoquo modo impedire, nec Conſervator, vel Conſervatores Univerſitatis hujuſmodi, poſſint in eis aliquo modo, nec cognoſcendo, nec impediendo ſe ingerere, ſub nullitatis omnium actorum, ac cenſurarum, & amiſſionis Officiorum, & privationis Beneficiorum Eccleſiaſticorum per eos obtentorum pœna, ipſo facto, etiam abſque alia ſententia declaratoria incurrenda, & quatenus oriretur controverſia, an eadem Beneficia prædictæ Civitatis, Patriæ, et Diœceſis Leodien., ſeu eorum aliquot vacaverint, vel vacaverit, in aliquo ex duobus, vel uno menſibus ſucceſſive eidem facultati Artium, ut ſupra, aſſignatis, vel potius in aliquo ex menſibus cuilibet Ordinario Collatori, juxta Concordata inter Sedem apoſtolicam, & Nationem Germanicam alias inita aſſignatis, tunc cognitio ſpectabit, prout antea ſpectavit, ad Conſervatorem, ſeu Conſervatores prædictæ Univerſitatis, excepto tamen caſu, quando collatio, vel diſpoſitio Beneficii, ſeu Beneficiorum prædictorum vacantium, erit Sedi apoſtolicæ, aliàs quam ratione menſis, reſervata: tunc enim cognitio, et deciſio cauſarum deſuper movendarum ſpectet ad Exequutorem, vel Exequutores, ac Judices apoſtolicos, ut præfertur, ubilibet deputandos, ita ut Conſervator, vel Conſervatores Univerſitatis non poſſint in eis aliquo modo, nec cognoſcendo, nec impediendo, ut præfertur, ſe ingerere ſub eadem pœna nullitatis actorum quorumcumque, ac cenſurarum, & amiſſionis Officiorum, & Beneficiorum Eccleſiaſticorum per eos obtentorum, ipſo facto, ut præfertur, incurrenda.

Trajecti nominationes ad Beneficia fieri vult juxta formam antiquorum Privilegiorum.

§. 22. Volumus autem, quod in Oppido Trajecti ad Moſam, prædictæ Diœceſis Leodien. fiant de cætero nominationes, juxta Indultorum antiquorum prædictorum formam, & tenorem ad Canonicatus, Præbendas, ac Beneficia Eccleſiæ Collegiatæ Sancti Servatii: Collationes vero fiant de Canonicatibus, et Præbendis, ac Beneficiis alterius Eccleſiæ Collegiatæ Sanctæ Mariæ ejuſdem Oppidi juxta præſentis immutationis, et conceſſionis noſtræ formam, & tenorem.

Nonnulla alia ſtatuit.

§. 23. Declarantes inſuper, ſi quæ Loca Diœceſis Leodien. reperiantur de præſenti ſub dominio, & actuali juriſdictione ejuſdem Archiducis Alberti, tunc in eis pariter fieri debere nominationes, juxta prædictorum Sixti, Leonis, Adriani, & Gregorii Prædeceſſorum hujuſmodi Indultorum formam, et tenorem: quo vero ad Beneficia extra Civitatem, Patriam, & Diœceſim, etiam non Patriam Leodien., in Civitate Cameracenſi, & Comitatu Cameracenſi, ac Tornacenſi, Morinenſi, Attrebatenſi Civitatibus, & Diœceſibus, aliiſque Dominiis prædictis, olim Maximiliani, & Caroli Imperatorum, & nunc Alberti Archiducis prædictorum per prædictas Sixti, Leonis, Adriani, ſeu Clementis, ac Gregorii Prædeceſſorum hujuſmodi literas expreſſis conſiſtentia; Nos, ut eamdem Artium facultatem, ac etiam Univerſitatem prædictam, amplioris gratiæ favore proſequamur, taxam Beneficiorum prædictorum extra Patriam, & Diœceſim Leodien. conſiſtentium, ad quæ, vigore prædictorum Indultorum Sixti, Leonis, Hadriani, & Gregorii Prædeceſſorum hujuſmodi, ut præfertur, fieri poſſunt nominationes ad valorem ſexaginta ducatorum in eiſdem Indultis limitatur uſque ad ducatos centum auri de Camera, augendam duximus; quantitatem vero patrimonii aliàs per eadem Indulta ad ſummam annui redditus octuaginta ducatorum ſimilium reſtrictam, uſque ad ducatos centum, & triginta ſimiles reſpectu Magiſtrorum Seniorum, ut ſupra qualificatorum facultatis Artium, & etiam in Sacra Theologia Magiſtrorum, juriſque Canonici, & Civilis, ac Medicinæ Doctorum, necnon Licentiatorum de Conſilio Univerſitatis exiſtentium augemus: In reliquis vero, ſalvis ſemper, & intactis remanentibus omnibus, & ſingulis ſupra per nos ſtatutis, & ordinatis, & non aliàs prædicta Indulta, & literas Martini V., Pauli II., Sixti IV., Leonis X., Adriani VI., & Gregorii XIII. Prædeceſſorum noſtrorum, ac omnia, & ſingula in eis contenta, quæ tamen in aliquo præſentibus ſtatuto, & ordinationi noſtris non adverſantur, confirmamus, & approbamus, quæcumque vero contraria, vel in aliquo repugnantia revocamus.

Proviſi de Beneficiis curam animarum an-

§. 24. Volumus autem, & mandamus, quod ii, quibus de Beneficiis curam Animarum

nexam habentibus debēt ab Ordinariis approbari.

marum habentibus, & in Civitate, Patria, & Diœceſi Leodien. conſiſtentibus, ut præfertur, proviſum fuerit; necnon alii, qui ad Beneficia ſimilem curam Animarum habentia, & in Dominiis Alberti Archiducis prædictis, aliiſque Locis conſiſtentia nominati fuerint, ad illa non admittantur, niſi prius ab Ordinariis Locorum, prævio examine, abſque concurſu faciendo, fuerint approbati.

Et in eiſdem reſidere.

§. 25. Quodque in eis perſonaliter reſidere teneantur, nec ſe eo minus excuſare poſſint, quod in dictis Univerſitate, & facultate Artium Scholares ſint, aut docentes, ſeu Magiſtri, vel Officiales, ſeu Rector.

Præſervatis Privilegiis Epiſcopo Leodienſi conceſſis.

§. 26. Per præſentes autem non intendimus Indulto per nos Venerabili Fratri noſtro Ferdinando Epiſcopo Leodien., conferendi certa Beneficia reſervata prædictæ Civitatis, & Diœceſis Leodien., ad certum tempus conceſſo, et forſan prorogando, vel eidem Ferdinando Epiſcopo de novo concedendo, quatenus eidem prorogari, vel de novo concedi, contingat derogare, ſeu ejus Indulto præjudicare in aliquo.

Cæteris autem Privilegiis conceſſioni Univerſitati factæ non derogatur.

§. 27. In aliis vero Indultis tam in Epiſcopatu prædicto Leodien. ejuſdem Ferdinandi Succeſſoribus quomodolibet qualificatis, etiam S. R. E. Cardinalibus, ac Sedis Apoſtolicæ de Latere Legatis, ſeu Nunciis per nos, & Romanos Pontifices Succeſſores noſtros concedendis, beneficia in Menſibus facultati Artium, ut præfertur, per nos conceſſa per obitum tantum vacantia, minime comprehendi, nec comprehenſa cenſeri in Indulto moderni Nuncii Colonien. decernimus, & declaramus.

Clauſulæ pro ejuſdem conceſſionis firmitate.

§. 28. Præſentibus quoque noſtris per quaſcumque alias, etiam in forma Brevis, & ſub nomine Cameræ Apoſtolicæ a nobis, ſeu aliis Romanis Pontificibus Succeſſoribus noſtris, ſeu dicta Sede, vel illius Legatis, aut Nunciis pro tempore emanatas Literas, etiam quaslibet generales, vel ſpeciales, etiam derogatoriarum derogatorias, aliaſque efficaciores, & inſolitas clauſulas, nec non irritantia, & alia decreta in ſe continentes, & ſub quibuſcumque verborum formis, ac expreſſionibus conceptas derogari nullatenus poſſe, nec derogatum cenſeri, niſi earumdem præſentium tenor de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, inſertus, ac urgens, & ſufficiens cauſa expreſſa, & per trinas diſtinctas Literas illarum tenorem continentes, tribus diſtinctis vicibus, cum trium menſium intervallo prædictæ Univerſitati legitime intimata, & inſinuata, ac derogationes ipſæ motu, & ſcientia ſimilibus factæ fuerint, appareatque, Romanum Pontificem illis expreſſe derogare voluiſſe, & alias pro tempore factas derogationes nullius roboris, vel momenti fore, & nemini ſuffragari, ac pro infectis, & non conceſſis haberi debere, ipſaſque præſentes Literas de ſubreptionis, & obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quovis defectu ex quavis cauſa notari, impugnari, vel invalidari, aut ad terminos juris reduci, ſeu in jus, vel controverſiam revocari, minuſque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, minime comprehendi poſſe, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties emanabunt, toties in priſtinum, & eum, in quo ante præmiſſa quomodolibet erant ſtatum, reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub Data per dictam Univerſitatem eligenda, conceſſas eſſe; Sicque per quoſcumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Sacri Palatii Apoſtolici cauſarum Auditores, ſeu S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane quidquid ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Derogatio contrariorum.

§. 29. Non obſtante fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. itidem Prædeceſſoris noſtri, qua cavetur, ne quis extra ſuam Civitatem, vel Diœceſim, niſi in certis expreſſis caſibus, & in illis, ultra unam dietam a fine ſuæ Diœceſis ad judicium evocetur, ſeu ne Judices a Sede prædicta deputati extra Civitatem, vel Diœceſim, in quibus deputati fuerunt, contra quoſcumque procedere, aut alii, vel aliis vices ſuas committere audeant, vel præſumant, & in Concilio generali edita de duabus Dietis, aliiſque Apoſtolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibuſvis inhibitionibus etiam ab ipſis Auditoribus, ſeu Cardinalibus, vel eorum aliquo, vigore quarumcumque commiſſionum, ſeu Literarum Apoſtolicarum quoad Beneficia per obitum tantum in menſibus facultati Artium aſſignatis vacantia ſuperius non excepta, jam forſan emanatis, & in poſterum emanandis, necnon Eccleſiarum, Monaſteriorum, Univerſitatum, Provinciarum, Regionum, Civitatum, Oppidorum, & Locorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis, illis, ac quibuſvis Archiepiſcopis, Epiſcopis, Ordinariis, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, & quibuſvis aliis perſonis, quacumque dignitate præditis, nec non Capitulis, Collegiis, Conventibus, Communitatibus, & Univerſitatibus ſtudiorum etiam generalium, necnon Locis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, nec non irritantibus, & aliis decretis per nos, ſeu quoſcumque Romanos Pontifices, aut Sedem prædictam in genere, vel in ſpecie, etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Archiducum, Ducum, vel aliorum Principum inſtantiam, ſeu etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis

teſtatis plenitudine, vel alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus conceſſis, approbatis, & innovatis: Quibus omnibus, etiamſi pro eorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda eſſet, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Præſentium publicatio facienda, fideſque tranſumptis adhibenda.

§. 30. Volumus autem, quod eædem præſentes Literæ affigi, & per aliquod temporis ſpatium dimitti debeant in Valvis Eccleſiæ Majoris Leodien., ac Eccleſiarum Collegiatarum Trajeſten. ad Molàm, & Tongren. Oppidorum, dimiſſaque deinde illarum copia, ſeu Tranſumpto per Notarium publicum collationato, concordato, & ſubſcripto, affixa, ſeu affixo; quodque affixio ſic facta habeat vim validæ, & efficacis apoſtolicæ inhibitionis contra omnes, & quoſcumque Collatores cujuſcumque qualitatis, gradus, & conditionis exiſtentes, etiamſi Capitula, Conventus, & Monaſteria tam Virorum, quam mulierum, Prælati, & quicumque alii Collatores ſint quomodolibet qualificati, arctetque illos, & illa, ac afficiat, perinde ac ſi cuilibet Collatori, tam conjunctim, & collegialiter, ac conventualiter, quam diviſim, & inſolidum perſonaliter intimatæ, & notificatæ legitime fuiſſent.

Clauſulæ generales.

§. 31. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtrorum abſolutionis, ordinationis, decretorum, abrogationis, ſublationis, revocationum, immutationis, extinctionis, conceſſionis, declarationum, reſervationis, annullationis, vel voluntatum, augmenti, confirmationis, approbationis, mandati, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 1. Dec. 1616. An. XII.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1616. Kalendis Decembris, Pontificatus Noſtri Anno Duodecimo.

CCLXVI.

Confirmatio nonnullarum Conſtitutionum, ſeu Ordinationum a Fratribus Eremitis Sancti Auguſtini Congregationis Siciliæ, pro feliciori ejuſdem gubernio editarum. Nec non approbatio Unionis ipſius Congregationis prædicto Ordini antea factæ.

Horum Fratrum materiam vide in Conſtitut. Alexandr. IV. Licet. Tom. III. fol. 373.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

De anno 1581. unita fuit Ordini Eremitarum S. Auguſtini Congregatio Siciliæ ejuſdem Ord. ab ejus Vicario Generali Apoſtolico.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Antonius de Caſtrojane, & Paulus de S. Philippo Eremitæ Congregationis Siciliæ Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini, quod aliàs quondam Thadæus Peruſinus, tunc Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini hujuſmodi Vicarius Generalis Apoſtolicus eamdem Congregationem prædicto Ordini univit, & incorporavit, prout in patentibus literis dicti Thadæi, ſub die 1. Aprilis Anni 1581. deſuper expeditis, plenius dicitur contineri,

Subinde d. Congreg. nonnullas ordinationes pro feliciori gubernio edidit prout infra.

§. 2. Subinde vero Eremitæ prædicti proſpero ejuſdem Congregationis regimini, & felici ſtatui conſulere cupientes, infraſcriptas ordinationes in prædicta Congregatione hactenus obſervatas, & quas de cetero obſervare intendunt, fecerunt, tenoris ſubſequentis videlicet.

De his quæ tenentur obſervare Fratres profeſſi in d. Congregatione.

§. 3. Congregatio ipſa, & Fratres in illa profeſſi, omnibus legibus, ordinationibus, & conſtitutionibus, quæ in univerſo Ordine obſervantur, ſubjecti ſint, & inviolabiliter obſervent.

De privilegiis immunitatibus &c.

§. 4. Quod Fratres Congregationis omnibus privilegiis, immunitatibus, indulgentiis, & gratiis tam ſpiritualibus, quam temporalibus Ordini Eremitarum S. Auguſtini conceſſis, & in poſterum concedendis, fruantur, & potiantur, dummodo ſint in uſu, neque ſacris Canonibus, aut Concilii Tridentini decretis repugnent.

De receptione, ac fundatione verum locorum.

§. 5. Quod poſſint nova loca recipere, & Conventus fundare tam in Regno Siciliæ, quam per totam Italiam, ſervatis tamen decretis, & conſtitutionibus Apoſtolicis, & de licentia Prioris Generalis, & Ordinariorum locorum.

De Vicario Gen. Congre.

§. 6. Quod Congregatio gubernetur per Vicarium generalem, in Capitulo Congregationis ab iiſdem Fratribus eligendum, qui nullius ſuperioris Regularis Juriſdictioni ſubjaceat, ſed tantum Priori Generali ſit immediate ſubjectus.

De auctoritate, & juriſdictione Vic. Gener. ſuper totam Cong.

§. 7. Quod Vicarius electus habeat eamdem auctoritatem, & juriſdictionem ſuper totam Congregationem, quam habent ſinguli Provinciales in ſua Provincia.

De confirmatione Vicarii Generalis.

§. 8. Quod Vicarius generalis electus legitime, & canonice abſque repulſa, a Priore Generali confirmari debeat, & Vicarius eligi ſemper debeat unus ex Congregatio-

gatione, qui ejus vitæ aſperitatem profiteatur.

De facultate Congregationis eligendi Vicarium Generalem.

§. 9. Quod Prior Generalis, facultatem, quam habet Congregatio eligendi Vicarium, inviolatam conſervet, neque in Capitulo generali aliquid innovetur, quod ad ſubſtantiam dictæ facultatis eligendi pertineat, niſi prius conſulta Sede Apoſtolica, ad quam Fratres, ubi ſe gravatos ſenſerint, recurſum habere poterunt.

De exercitiis corporalibus Fratr.

§. 10. Quod horis, quibus vacant ab exercitiis ſpiritualibus, corporalibus exercitiis incumbant, intra tamen Monaſterii ſepta, & prout decet viros Religioſos pro vitæ ſuſtentatione: Quæ ſunt arte elaborata, vendantur ab aliquo Converſo, ſeu Laico, cui Prior injunxerit, & pretium in commune redigatur.

De tranſitu ad alias Congregationes, & de receptione Fratrum Ord. ad hanc Congregationem.

§. 11. Quod nullus Frater Congregationis poſſit ad alias Congregationes ejuſdem Ordinis tranſire, ſine licentia Prioris Generalis: & quod in Congregatione nullus Frater Ordinis recipiatur, qui eamdem vitæ aſperitatem profiteri nolit, per Capitulum Conventus approbandus.

De facultate Prioris Ord. viſitandi Congregat.

§. 12. Quod Prior Generalis pro tempore exiſtens, Congregationem, & ejus Conventus per ſe, vel per aliam perſonam, viſitare poſſit.

De Jejuniis.

§. 13. Quod Fratres Congregationis præter dies ab Eccleſia ordinatos, jejunent quarta, & ſexta feria, exceptis diebus feſtis Paſchatis, Pentecoſtes, & Nativitatis Domini, S. P. Auguſtini, & omnium Sanctorum.

De his qui jejunare non poſſunt.

§. 14. Quod ſi quis ob aliquam cauſam jejunare non poterit, a carnibus, ovis, & lacticiniis abſtineat, niſi ſuperiori Conventus de conſilio Medici aliter videatur.

De locis Eremitoriis longe a Civitatibus conſtruendis.

§. 15. Quod loca Eremitoria, in quibus Fratres habitant, ſint ad minus per unum milliare diſtantia a Civitatibus, Oppidis, vel aliis locis habitatis.

De Veſtibus.

§. 16. In veſtibus tam intraneis, quam extraneis ſervetur omnimoda uniformitas, ita tamen, ut ſemper fiant ex vilioribus, quæ in locis, ubi fuerint Monaſteria, reperiuntur, &c.

De victu, & aliis præſtandis Priori Gener. Viſitanti, aut alteri de ejus mandato.

§. 17. Quod Prior Generalis, ſive Viſitator ab eo miſſus, præter victum quotidianum, nihil ultra petere, vel recipere poſſit, exceptis tarenis duodecim, qui Priori Generali ſingulo quoque anno exhibentur pro ſua collecta &c.

Poſtea inſſerunt Pont. ut prædicta approbaret.

§. 18. Cum autem (ſicut eadem expoſitio ſubjungebat) Eremitæ prædicti plurimum cupiant, tam unionem, quam ordinationes hujuſmodi, pro majori eorum validitate, & ſubſiſtentia, apoſtolicæ confirmationis robore communiri: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſuper præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Qui unionem ac ordinationes præinſertas confirmat prohibendo, quominus nova loca extra Regnum Siciliæ abſque Sedis Apoſt. expreſſa licentia recipiantur.

§. 19. Nos Eremitas prædictos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati; de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis Regularium præpoſitorum conſilio, Unionem, & Ordinationes hujuſmodi, ita tamen ut Eremitæ prædicti nova loca extra Regnum Siciliæ abſque expreſſa Sedis Apoſtolicæ licentia fundare, vel accipere nullatenus poſſint, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus.

Defectus ſupplet.

§. 20. Ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Clauſulas præſervativas cum decreto irritanti ſuperaddit.

§. 21. Decernentes, præſentes literas ſemper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ac ab omnibus, & ſingulis præfatæ Congregationis Eremitis, & aliis, ad quos ſpectat, inviolabiliter obſervari debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quocumque quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari,

Contraria tollit.

§. 22. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia, roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 25. Januar. 1617. An. XII.

Datum Romæ apud S. M. Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 25. Januarii 1617. Pontificatus Noſtri Anno Duodecimo.

CCLXXVII.

Congregatio Fratrum Joannis Dei in Italia pridem inſtituta, & Hoſpitalia Germaniæ, Galliæ, & Poloniæ in veram Religionem eriguntur ſub tribus votis ſubſtantialibus, & quarto de juvandis Infirmis, ſub Regula Sancti Auguſtini.

De Inſtitutione, & toto ſtatu horum Fratrum Joannis Dei vide Conſtit. CXCIV. Pii V. Licet. *Tom. IV. Part. III. fol.* 390.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex circa ſacrarum Religionum, & Congregationum, ac etiam Hoſpitalium, & aliorum piorum locorum ſalubrem directionem, & felicem progreſſum ex demandatæ ſibi apoſtolicæ ſervitutis officio intentus, ea, quæ deſuper a Prædeceſſoribus ſuis facta comperit, partim approbat, & confirmat, partim vero aliis juſtis ita ſuadentibus cauſis alterat, & immutat, aliaſque officii ſui partes interponit, prout rerum, locorum, temporum, & per-

Digitized by Google

perſonarum qualitate penſata conſpicit ſalubriter in Domino expedire.

Clem. VIII. primum Hoſpitalia Congregat. Italiæ locorum ordinariis ſubjecit

§. 1. Alias ſiquidem cum pridem Congregatio Joannis Dei in Urbe, ac diverſis Italiæ partibus Apoſtolica auctoritate recepta, & confirmata, cujus Confratres pauperes infirmos, graviterque laborantes hoſpitio ſuſcipere, eiſque inſervire conſueverunt, valde aucta eſſet, illique diverſa privilegia, & indolta ab Apoſtolica Sede, Romaniſque Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, præſertim, quod per unum ex ipſis Confratribus Majorem nuncupatum Congregatio ipſa regeretur, quodque ab Ordinariis locorum exempti eſſent, atque illius Religioſi profeſſionem emittere, ac ad ſacros Ordines promoveri poſſent, conceſſa fuiſſent: ſel. record. Clemens Papa VIII. Prædeceſſor noſter accepto, quod ejuſdem Congregationis Confratres a primævo ſuo Inſtituto paulatim recedebant, ac opus hoſpitalitatis eorum pauperum infirmorum, cui inprimis incumbere tenebantur, intermittebatur, & multi Confratrum literarum ſtudiis intendebant, & ſacris ordinibus initiari, ut a ſervitio Hoſpitalium excuſarentur, procurabant, per ſuas ſub die 12. Februarii MDXCII. in ſimili forma Brevis expeditas literas ſtatuit, & ordinavit, quod omnes, & ſinguli Confratres prædicti locorum Ordinariis ſubeſſe deberent, quodque ab Hoſpitalibus, in quibus profeſſionem eatenus quilibet emiſiſſet, numquam amoveretur, niſi ob incorrigibilitatem, ac de Ordinariorum, quibus dicta Hoſpitalia ſubeſſent, nec etiam transferrentur de uno Hoſpitali ad aliud, niſi pariter de Ordinariorum licentia, ac tam Hoſpitalis, a quo, quam Ordinarii ad quem transferretur, ac de cætero votum tantum inſerviendi ipſis Hoſpitalibus ſub prædicta Ordinarii obedientia emitterent: Subinde vero cum experientia compertum fuiſſet, Congregationis prædictæ hoſpitalia, & loca pia in Italia exiſtentia ſic ad invicem ſeparata, & alicujus communis Superioris, qui ea, eorumque Confratres ad primævi Inſtituti obſervantiam reſtitueret, & eoſdem in ipſa conſervaret regimine deſtituta gravia incommoda, & damna paſſa fuiſſe, & in dies pati, itaut niſi de aliqua regiminis forma eis provideretur, facile evenire poſſet, ut Congregatio ipſa in totum extingueretur, & corrueret: dictus Clemens Prædeceſſor per alias ſimiles ſuas ſub die 9. Septembris MDXCVI. expeditas literas, eidem Congregationi Joannis Dei, ot ſingulis ejus Hoſpitalibus, & locis in Italia jam receptis, & in futurum recipiendis, eorumque Confratribus, & perſonis tunc, & pro tempore exiſtentibus, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, gratiis, facultatibus, indultis, & indulgentiis a fel. record. Pio V., Gregorio XIII., & Sixto V. aliiſque Romanis Pontificibus Congregationis Hoſpitalibus, & locis Hiſpaniarum, ac Hoſpitali Sancti Joannis Calabitæ in Inſula Sancti Bartholomæi de Urbe ejuſdem Congregationis Joannis Dei in genere, vel in ſpecie conceſſis, & confirmatis, citra tamen facultatem profeſſionem emittendi, & ſacros ordines ſuſcipiendi, & citra exemptionem a Juriſdictione Ordinariorum locorum, quibus eos omnino ſubeſſe voluit, perpetuo uti, frui, potiri, & gaudere in omnibus, & per omnia poſſent, & valerent, perinde ac ſi ipſis nominatim, & æque principaliter conceſſa fuiſſent, ita tamen, ut Confratres in quocumque Italiæ loco jam recepti ſtatim, & deinceps, recipiendi in Congregatione prædicta debito tempore votum inſerviendi eorum hoſpitalibus ſub Ordinarii loci obedientia in manibus ejuſdem Ordinarii, aut Majoris Confratris emittere, ac hoſpitalitatem pro iis infirmis, quos recipere, & curare conſueverant, quatenus fieri potuiſſet, exercere tenerentur; utque unus Confrater in Majorem ab omnibus Prioribus quorumcumque Hoſpitalium, & locorum dictæ Congregationis in Italia exiſtentium Romæ in Hoſpitali Sancti Joannis Calabitæ prædicto per ſecreta ſuffragia majoris partis vocalium eligeretur, cujus officium ad ſexennium tantum durare deberet, ita ut finito ſexennio, iterum eligi, aut confirmari, niſi lapſo altero ſexennio, minime poſſet; Duo item Conſiliarii, & duo Viſitatores in eodem loco, ac eiſdem modo, & forma eligerentur, quorum Conſiliariorum, & Viſitatorum, nec non etiam ſingulorum Priorum officium ad triennium tantum duraret, & finito dicto triennio, ad idem officium nemo poſſet iterum eligi, vel in eo confirmari, niſi alterum triennium intercederet. Præterea, quod Confratres hujus Congregationis Sacerdotes, aut in ſacris ordinibus conſtituti eſſe non poſſent, nec ad hujuſmodi ſacros ordines promoveri valerent, ſed juxta primævum eorum inſtitutum in ſimplicitate pauperibus infirmis, ut præfertur, inſervire deberent, etiam ſtatuit, & ordinavit.

Deinde ad reparandam regularem diſciplinam;

Privilegia Congregationis Hiſpaniæ eiſdē conceſſit.

Alique ſtatuit, prohibens, quominus Confratres ad ſacros Ordines promoverentur.

Confratres ad Paulum PP. V. ſuper ultimo decreto recurſum habuerunt.

§. 2. Et ſubinde pro parte Confratrum ejus Congregationis Nobis expoſito, quod omnes Domus regulares Congregationis prædictæ magna incommoda, & damna patiebantur, ex eo quod Confratribus prædictis aſcenſus ad ſacros ordines, ut præfertur, interdictus eſſet.

Qui unum ex eis ſacris initiari poſſe conceſſit. *Vide Conſtit.* 111. *Inter. Tom* 5. *Par.* 3. *p.* 303.

§. 3. Nos ſupplicationibus eorumdem Confratrum Nobis humiliter porrectis inclinati, per ſimiles noſtras ſub die prima Julii 1609. expeditas literas, quod in qualibet Domo dictæ Congregationis unus Confrater dumtaxat arbitrio tunc pro tempore exiſtentis ejuſdem Congregationis apud nos, & Apoſtolicam Sedem Protectoris ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines a ſuo Ordinario, vel de ejus licentia a quocumque maluiſſet catholico antiſtite gratiam, & communionem prædictæ Sedis habente ad titulum Hoſpitalitatis hujuſmodi promoveri, & promotos in illis etiam in altaris miniſterio miniſtrare, dummodo tamen, prævio diligenti examine, ad hoc idoneus repertus foret, neque aliud ei obſtaret canonicum impedimentum, & ante ſex annos ſaltem Congregationis hujuſmodi regulam profeſſus fuiſſet, libere, & licite valeret,

ſeret, apoſtolica auctoritate licentiam conceſſimus, & indulſimus, otque ſic promoti nullum officium, munus, aut adminiſtrationem in dicta Congregatione gerere, aut exercere poſſent, ſed Miſſis celebrandis, aut Sacramentis miniſtrandis tantummodo vacare deberent, & ſi eorum aliquem, ſuis ita exigentibus demeritis, dictæ Congregationis habitu poſtea privari contigiſſet, ipſo facto, & abſque ulla declaratione ab ordinum hujuſmodi exercitio ſtatim ſuſpenſus eſſet, & eſſe cenſeretur, eadem auctoritate ſtatuimus, & aliàs prout in dicti Clementis Prædeceſſoris, & noſtris literis prædictis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Et modo eandem Congregat. Italiæ in Religionẽ erigit ſub tribus votis ſubſtantialibus, & quarto de juvandis infirmis ſub Regula S. Auguſtini, & juriſdictione Ordinariorum.

§.4. Cum autem, ſicut dilecti filii Frater Major, ac Conſiliarii, Provinciale, & Priores ejuſdem Congregationis Italiæ Nobis nuper exponi fecerunt, ipſi pro feliciori ejuſdem Congregationis ſtato, atque directione, ac etiam ut Congregatio ipſa majoribus in dies ad divini numinis laudem, & gloriam, pauperumque infirmorum ſolamen, atque ſubſidium proficiat incrementis, ad emiſſionem trium votorum ſubſtantialium religionis, ultra quartum de juvandis infirmis hujuſmodi per Nos admitti, & ut infra ſibi indulgeri, ac alias ſtatui, & ordinari ſummopere deſiderent; Nos, qui ſimilia opera pia, & meritoria Deo accepta miniſterio noſtri paſtoralis officii libenter promovemus, piis Fratris Majoris, ac Conſiliariorum, Provincialium, & Patrum prædictorum votis benigne annuere, illoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. Eccleſiæ Cardinalium ſacri Concilii Tridentini Interpretum, quibus hujuſmodi negotium diligenter examinandum, & Nobis referendum commiſimus, conſilio, & Nobis attributæ poteſtatis plenitudine, præſentium tenores, perpetuo ſtatuimus, & ordinamus, ut quotquot impoſterum ipſam Congregationem Italiæ nuncupatam ingredi voluerint, anno probationis expleto, ac aliàs juxta ſacrorum Canonum, & Decretorum ejuſdem Concilii Tridentini præſcriptum tria vota ſubſtantialia, Obedientiæ, Caſtitatis, & Paupertatis, ac præterea quartum de juvandis Infirmis in ſuorum Superiorum manibus ſolemniter emittere, vel a Congregatione prædicta eiici debeant: qui vero in eadem Congregatione ad præſens reperiuntur, ad vota, ut præfertur, emittenda minime cogi poſſint, ſed ſit in cujuſque optione, aut vota hujuſmodi emittere, aut cum priori voto de infirmis juvandis in dicta Congregatione perſeverare, hujuſmodi autem perſonas, quæ elapſo probationis anno quatuor vota prædicta ſolemniter emiſerint, vere, ac proprie religioſos, ac proprios, & veros regulares eſſe, ac pro talibus ab univerſis Chriſtifidelibus habendos, & recipiendos, illamque veram, & propriam ſub Regula S. Auguſtini Religionem eſſe, ac inter reliquas Eccleſiæ Catholicæ Religiones ſine cujuſque præjudicio eſſe connumerandam, eamque, ac ejus tam in Italia, quam ſub juriſdictione Fratris Majoris prædictæ Congregationis in Germania, Gallia, & Polonia erecta, & de cætero erigenda Hoſpitalia, quæ ſub eadem Congregatione Italiæ compræhenduntur, juriſdictioni Ordinariorum perpetuo ſubeſſe debere, ſalva tamen illius apud Nos, & Apoſtolicam Sedem Protectoris juxta illius facultates, ac Fratris Majoris pro tempore exiſtentium auctoritate, & juriſdictione.

Conſiliariorũ officium ad ſexennium durare ſtatuit.

§.5. Præterea, quod Conſiliariorum prædictorum, tam in Capitulo generali ultimo celebrato electorum, quam de cætero eligendorum officium ad ſexennium duret, & finito ſexennio hujuſmodi ad idem officium nemo poſſit iterum eligi, vel in eo confirmari, niſi alterum ſexennium intercedat, ſalvis aliàs, & illæſis remanentibus in omnibus, & per omnia tam Clementis Prædeceſſoris, quam noſtris literis prædictis.

Clauſulas præſervativas, & decretum irritans apponit.

§.6. Præſentes vero literas, & in eis contenta quæcumque nullo umquam tempore de nullitatis vitio notari, impugnari, aut in jus, vel controverſiam revocari poſſe, ſed ſemper validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Contrariiſque derogat.

§.7. Non obſtantibus inſtitutionibus Hoſpitalium, & locorum hujuſmodi, necnon Apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibuſque, & ſynodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 13. Februar. 1617. An. XII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 13. Februarii 1617., Pontificatus noſtri Anno Duodecimo.

CCLXVIII.

Erectio Congregationis Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum ad Pauperes Scholares pie, & abſque ullo premio docendos, & erudiendos.

Hoc opus erudiendi, & docendi pauperes Scholares demandaverat hic idem Paulus Congregationi Clericorum Sæcularium B. Mariæ ſupr. in Conſtit. CCXXV. fol. 137.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD ea, per quæ Chriſtifideles piis moribus, & doctrina mature imbuantur, ſollicitæ conſiderationis dirigentes intuitum, ea, quæ proinde interdum facta ſunt, juſtis ita ſuadentibus cauſis immutamus, ac aliàs, ut pium, & maxime laudabile opus pauperes erudien., & inſtituen. hujuſmodi in dies magis ad Dei gloriam promoveatur, officii noſtri partes favorabiliter interponimus, prout perſonarum, & temporum qualitatibus penſatis conſpicimus ſalubriter in Domino expedire.

Hic Pontifex regimen Scholarum Piarum in Urbe erectarum, & erigendarum delegavit Congregat. Clericorum ſæcularium B. Mariæ in Conſt. cit. in Rubr.)

§. 1. Aliàs ſiquidem cum accepiſſemus, quod opus Scholarum Piarum a Nobis in Urbe noſtra ad pauperes erudien., & inſtituendos erectarum, uberes fructus ferebat, Nos felici ejuſdem operis progreſſui conſultum eſſe cupientes, curam, regimen, & adminiſtrationem dictarum in Urbe erectarum, & aliarum Piarum Scholarum pro tempore erigen. dilectis filiis Præpoſito Generali, & Clericis ſæcularibus Congregationis Beatæ Mariæ cum certis tunc expreſſis conventionibus inter eos, & dilectum etiam Filium Præfectum Scholarum hujuſmodi, de conſenſu Venerabilis Fratris noſtri Benedicti Epiſcopi Præneſtin. Cardinalis Juſtiniani nuncupati, earumdem Scholarum Protectoris initis, commiſimus, & demandavimus, & aliàs prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis ſub die quarta Januarii 1614. expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis haberi volumus, plenius continetur.

In ſæcularibus curis ſe abdicare nolentibus, Paulus præcedentes literas irritat.

§. 2. Cum autem, ſicut accepimus Clerici ſæculares præfati bonorum ſtabilium poſſeſſione ſe abdicari nolint, propterea quod aliis muneribus, & exercitiis juxta regularia ejuſdem Congregationis inſtituta, apoſtolica auctoritate confirmata, ne vacent, impediri ſe ſentiant, & hujuſmodi exercitiis potius operam dare, quam prædictas ſcholas regere malint, Nos, ne tam pium, ac præſertim pauperum liberorum chriſtianæ educationi, & eruditioni proficuum opus aliquod propterea detrimentum patiatur, quantum cum Domino poſſumus, providere volentes, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, literas noſtras prædictas, omniaque, & ſingula in illis contenta, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, revocamus, caſſamus, & annullamus, ac revocatas, caſſatas, & annullatas, nulliuſque roboris, vel momenti eſſe, & fore decernimus, & declaramus.

Congregationemque ſpecialē, Pauperū Matris Dei nuncupandi, & ab uno Præfecto regen. erigit, ut his & non ultra 20. milliaria, ab Urbe voluit extendi.

§. 3. Præterea in domo earumdem Scholarum Urbis prædictæ unam Congregationem Scholarum Piarum ab uno Præfecto regendam, & gubernandam, quæ de cætero perpetuis futuris temporibus Paulina Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum nuncupari, nec ultra viginti ab Urbe milliaria extendi, neque ullum locum, in quo Scholæ Piæ non ſint, domibus Novitiorum exceptis, habere, & qui eidem Congregationi nomen dare voluerint, finitis duobus probationis annis, omnes tam ad ſacros etiam Presbyteratus ordines promoti, & clericali charactere dumtaxat inſigniti, quam fratres operarii tria ſimplicia vota Paupertatis videlicet, ac Caſtitatis, & Obedientiæ, ſuper quibus a nemine, præterquam a Romano Pontifice pro tempore exiſtente diſpenſari poſſint, emittere, ac gratis, & nullo ſtipendio, mercede ſalario, aut honorario accipien. pueros in primis elementis, grammatica, computo, ac præcipue in fidei catholicæ rudimentis erudiendos, bonis, & piis moribus imbuendos, ac demum Chriſtiano more educandos operam, laborem, ac ſtudium conferre debeant, ſine alicujus præjudicio de novo erigimus, & inſtituimus, ita videlicet, quod qui ſimplex paupertatis votum, ut præfertur, emiſerint, quandiu in prædicta Congregatione permanſerint, cujuſcumque dominii, juris, & proprietatis incapaces ſint, idemque paupertatis votum ſummam in iis paupertatem inducat tam in particulari, quam in communi, itaut nihil omnino juris habeant, ſed nec habere, aut acquirere quovis titulo poſſint in bonis, ſeu ad bona, quæ vocantur immobilia, vel quæ pro immobilibus habentur; huic vero paupertati omnia ad eorum uſum pertinentia, cibos, veſtes, ſuppellectilem tam ſacram, quam prophanam ſtatui, & inſtituto convenientia, domos vero, hortos contiguos domibus, Eccleſias, Sacriſtias, Oratoria, ac Scholas, & hujuſmodi immobilia, quæ pariter uſui eorem deſtinantur, ſimiliter convenientia, ut præfertur, & præterea in dominio Romani Pontificis pro tempore exiſtentis; mobilia vero in dominio ipſorum, in communi tamen eſſe debere ſimiliter decernimus, & declaramus; Dictarum vero in Urbe, & extra eam infra viginti milliaria erectarum, & pro tempore erigendarum Piarum Scholarum, & Congregationis prædictæ ſic erectæ Præfecturam, curam, regimen, & adminiſtrationem dilecto filio Joſepho Calaſantio, Scholarum prædictarum nunc Præfecto ad noſtrum beneplacitum committimus, & demandamus, ita quod liceat Joſepho, & Congregationi hujuſmodi, earumdem, & aliarum Scholarum hujuſmodi, ſimul atque erectæ fuerint, bonorum corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem præſentium vigore capere, & appræhendere, & illa in Scholarum

præ-

Digitized by Google

prædictarum beneficium poſſidere. Inſuper duodecim ejuſdem Congregationis Clericis, qui votum paupertatis, ot præfertur, emiſerint, ut arbitrio nunc, & pro tempore exiſtentis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam earumdem Scholarum Protectoris ad omnes etism ſacros, & Presbyteratus Ordines a quocumque maluerint Catbolico Antiſtite gratiam, & communionem ejuſdem Sedis habente ad titnlum paupertatis hujnſmodi promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris miniſterio miniſtrare. dummodo tamen ad hoc idonei reperti ſuerint, neque aliud illis canonicum obſtet impedimeotom, ita tameo. quod ſi ex dicta Congregationc exire, ſive emitti cootigerit, tamdiu ſuſpenſi ab exequutione Ordinum ſuſceptorum remaneant, quamdiu in redditibus tantum habuerint, quantum ad congruam corum ſuſtentationem ſufficiat.

Eidem Congreg. facultatē tribuit Conſtitut. pro ejus regimine, concedendi, & immutandi.

§.4. Inſuper Joſepho, & Congregationi hujuſmodi de conſenſu dicti Benedicti Epiſcopi, & Cardinalis, ac pro tempore exiſteotis Protectoris, ut pro felici Congregationis prædictæ, illiuſque domorum, & Scholarum regimine quæcumque ſtatuta, capitula, ordines, & decreta oeceſſaria, & opportuua, licita tamen, & honeſta, ſacriſque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, ac Conſtitutionibns Apoſtolicis non contraria per Apoſtolicam Sedem approbanda, & confirmaoda facere, & edere, illsqoe pro tempore, prout eis videbitur, & expediens fuerit, prævia ſimili approbatione, & confirmatione mutare, alterare, corrigere, & in melius reformare, liberc, & licite vsleant aoctoritate, & tenore paribus concedimus, & indulgemus.

Decretum, quod hęc Bullæ perpetuo duret.

§.5. Decernentes præſentes literss, & in eis contenta qoæcumqoe ſemper, & perpetuo valida, firma, & efficacia ſore, & eſſe, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Præfecto, ejuſque ſociis prædictis in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragsri.

Decretum irritans contrariorum.

§.6. Sicque per qooſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam caoſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & defioiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter cootigerit attentari.

Derogatio obſtantium.

§.7. Non obſtantibus literis noſtris prædictis, ac quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 6. Martii 1617. An. XII.

Datum Romæ apud Sanctam Msriam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die ſexta Martii 1617. Pontificatus noſtri Anno Duodecimo.

CCLXIX.

Quod Fratres Minores Conventuales Ordinis Sancti Franciſci ſemel in menſe, prima die non impedita alio feſto novem Lectionum, Officium de ipſo Sancto Franciſco, prout recitatur in die feſto ejuſdem, recitare poſſint, & valeant.

Franciſcum Sanctorum Cathalogo adſcripſit Gregor. X. in ſua Conſtitut. XII. Mira. *Tom. III. fol. 256. Ejuſque feſtum ſub ritu duplici ſervari juſſit poſtea Sixt. IV. in Conſtitut. IV.* Præclara, *Tom. III. Par. III. fol. 134.*

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Domini Noſtri Jeſo Chriſti, qui Confeſſores ſuos æternæ gloriæ premio donat io cœlis, vices quamquam immeriti gerentes in terris ex iojuncti Nobis paſtoralis officii debito, ut eorumdem Chriſti Confeſſorum oomen amplioribus in dies honoribus decoretur, libenter procuramus, & Chriſtideliom præſertim ſub piis illorum inſtitutis Deo militantium, quæ peculiarem erga illos cultum reſpiciunt, votis libenter annuimus, eaqne favoribus proſequimur opportunis.

Supplicatio facta Pontif.

§ 1. Cum itaque, ſicut dilectos filius Frater Bonaventura a Carpanzaoo Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Conventualiom a Sancto Franciſco ad decorem, & otilitatem domus Dei univerſæ fundati, Nobis ouper exponi fecit, Fratres dicti Ordinis pro ſingulari quem erga dictumS. Franciſcum ejuſdem Ordinis, ut præfertur, Fundatorem, gerunt devotionis affectu, Officium de eodem Sancto Franciſco, ut iofra, recitare poſſe ſummopere deſiderent:

Conceſſio de qua in Rubr.

§.2. Nos piis eorumdem Fratrum deſideriis in præmiſſis benigne annuere, illoſque ſpecialibus ſavoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi qoibus quomodolibet innodatæ exiſtuot, ad effectum præſentium domtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutss fore cenſentes, ſopplicationibus dicti Bonaventuræ Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati: De Veoerabilinm Fratrum noſtrum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum conſilio, eiſdem Fratribus Minoribus Conventualibus, ut Officium de codem Sancto Franciſco, ſemel in menſe, prima die non impedita alio Feſto novem lectionum, prout ab ipſis recitatur in die feſto ejuſdem Sancti Franciſci, recitare libere, & licite poſſint, & valeant, apoſtolica auctoritate, tenore præſeotiom licentiam, & facultatem perpetuo concedimus, & impertimor.

Contrariorũ derogatio.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia, roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 20. Martii 1617. An. XII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die vigeſima Martii 1617. Pontificatus noſtri Anno Duodecimo.

CCLXX.

Confirmatio Conſtitutionum Religionis Fratrum Joannis Dei Ordinis Sancti Auguſtini.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

EA, quæ pro Congregationum in Eccleſia Dei, ad illius laudem, & gloriam, pauperumque ſolamen, atque ſubſidium provide, ſancteque inſtitutarum felici directione, ac gubernio ab eorum Superioribus in Capitulis generalibus ſacta, & ordinata fuiſſe dicuntur, ut firma, & illibata perſiſtant, libenter, cum a Nobis petitur, Apoſtolicæ confirmationis robore communimus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Illi Fratres condiderunt nonnullas Cõſtit. pro Congreg. regimine in Capitulo generali.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Frater Major, & Conſiliarii Congregationis Joannis Dei Italiæ, quod in Capitulo generali ejuſdem Congregationis in illius Hoſpitali Sancti Joannis Calabitæ de Urbe noviſſime celebrato, quædam Conſtitutiones, ſeu Statuta, proſperum ipſius Congregationis ſtatum, ac regimen concernentia, edita, & facta fuerunt.

Quæ ſupplicant Pont. ut confirmare dignetur.

§.2. Quæ pro majori eorum firmitate, & obſervantia Apoſtolicæ confirmationis robore communiri plurimum deſiderant, Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſuper præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Qui modo eas approbat, & confirmat.

§.3. Nos igitur Fratrem Majorem, ac Conſiliarios prædictos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Conſtitutiones, ſeu Statuta hujuſmodi, dummodo ſint in uſu, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, noſtriſque, & Rom. Pont. Prædeceſſorum Conſtitutionibus, regularibuſque dictæ Congregationis inſtitutis non adverſentur, nec revocata, aut ſub aliquibus revocationibus comprehenſa ſint, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis, & apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Suppletque defectus.

§.4. Ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Ac eas ſervari mandat in Congreg.

§.5. Ac Conſtitutiones, ſeu ſtatuta hujuſmodi in eadem Congregatione perpetuo obſervari;

Ita, & non aliter judicari decernit.

§.6. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Contraria tollit.

§.7. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 15. Aprilis 1617. An. XII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die decimaquinta Aprilis 1617. Pontificatus noſtri Anno XII.

CCLXXI.

Confirmatio quorundam Statutorum Univerſitatis Studii generalis Viennenſis.

Ex Regeſt. in Secret. Arch.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN ſupereminenti Apoſtolicæ Sedis ſpecula, meritis licet imparibus diſponente Domino, conſtituti, & attente conſiderantes quantum a literarum ſtudiis catholica fides augeatur, divini Numinis cultus protendatur, veritas agnoſcatur, & Juſtitia colatur, ad ea per quæ ſtudia hujuſmodi felicia in dies ſuſcipiant incrementa, ſedulo intendimus, ac officii noſtri partes favorabiliter interponimus, prout pia Catholicorum Principum vota id expoſcunt, ac aliàs conſpicimus ſalubriter in Domino expedire.

Matthias Imperator refert Statuta edita pro PP. Societatis legituris Philoſophiam in Univerſitate Viennenſi.

§.1. Sane Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Matthiæ Romanorum Regis in Imperatorem electi nomine Nobis nuper expoſitum fuit, quod cum pro felici ſtudiorum Philoſophiæ in Gymnaſio Univerſitatis ſtudii generalis Viennen. directione præter Theologiam, Philoſophia etiam in eodem Gymnaſio per Presbyteros Societatis Jeſu de cætero doceri debeat, Religioſi Societatis prædictæ docere debebunt Philoſophiam, & idcirco abſtinebuntur ab ea docenda in ſuis ſcholis. Et licet olim plures ex dicta Societate, quam duo Profeſſores Theologici ad facultates Univerſitatis non admitterentur, nihilominus præter duos Religioſos Theologiæ profeſſores, qui Philoſophiam docturi ſunt, tres ex iiſdem Religioſis ad facultatem Philoſophicam tamdiu, quam lecturi ſunt, & non amplius admittentur, itaut ſemper quinque de Societate prædicta, & non plures, nec pauciores Univerſitatis membra cenſeantur; aſſignabunturque in perpetuum prædictis Religioſis tres profeſſuræ, in Philoſophia nempe, Logica, ſive or-

Digitized by Google

organum Ariſtotelis, & Philoſophia primaria: & hoc quidem ita, ut logicus abſoluta Logica ad Philoſophiam, & Metephiſicam tranſeat; tum alius, qui Logicam incipiat, ſuccedat: & ſic ſemper tres Profeſſores Philoſophiæ ca Religioſis, & tres curſus ſimol in Univerſitate ab ipſis cdoceantur eo modo, quo hactenus in ipſorum Collegin docere conſueverunt. Ut autem hęc ſucceſſio ita commode continuari poſſit, Profeſſor Logicus Logicā, & quatuor libros primos Phyſicorum intra biennium pro bacalaureandis; Philoſophi vero reliquos quatuor libros Phyſicorum, libros de generatione, & corruptione, de Cœlo, Meteora, libros de anima Metaphyſicam intra idem tempus pro magiſtrandis abſolvent. Quique de Societate Philoſophiam in Univerſitate profitebuntur ſe in omnibus Statutis Univerſitatis, & facultatis conformes reddent, eruntque promoti Magiſtri, & actum repetitionis, per quem, & non ſecus ad facultatem admittentur, infallibiliter obſervabunt. Quia vero Religioſi in Univerſitate docturi perpetui a Conſiliis facultatis non erunt, ne ſubinde ſuccedentes Religioſi Profeſſores de Societate ſemper ultimum locum in facultate obtinere cogantor; aſſignabitur illis locus poſt Decanum, & ſeniorem facultatis, iſque perpetuus. Et quamvis alii Magiſtri ad Conſilia petentes facultati duos florenos, & quatuor ſolidos numerare debeant, & promoti Magiſtri non admittantor, niſi biennio poſt promotionem expleto, utrumque tamen Religioſis remittitur cum hoc, ut ſtatim poſt actum repetitionis facultatis membra cenſeantur, ita tamen, ut nullis oneribus, & officiis facultatis, & Conſiſtorii graventur, ſed ſolum publicis Univerſitatis actibus, & proceſſionibus intereſſe debeant, quibus alii Profeſſores Univerſitatis interſunt, & ad examina ordinandorum. Præterea cum facultates Philoſophiæ antiquiſſima ſtatuta velint, ut Baccalaureandi, & Magiſtrandi ad examen admittantur coram facultate teſtimonia inſcriptionis, item auditarum lectionum a Profeſſoribus ordinariis, & vitæ honeſte tranſactæ producant, alia tamen ratio cum Alumnis, & Convictoribus apud Religioſos Societatis Jeſu habebitur: nam Religioſorum prædictorum teſtimonia pro promotione obtinen. ſufficient. Quapropter cum Alumni, & Convictores ad Baccalaureatus, & Magiſterii gradus aſpiraverint, Religioſi Philoſophiam profitentes audire tenebuntur, cæteri autem Religioſorum diſcipuli, & Pedagogi, qui extra Convictum, & Alumnatum cenſentur, prædictos gradus aſſequi in Univerſitate non poterunt, niſi binis quoque aliorum Profeſſorum lectionibus ingenuiſſime operam navarint. Circa ſubiectionem vero Scholaſticorum Societatis Jeſu idem ſervari debebit, quod Ingolſtadii ſervatur, itaut Rectori Univerſitatis ſubjectio in iiſdem caſibus, & eadem ratione remaneat, quam habet Rector Univerſitatis Ingolſtadii. Cumq; olim ſtatutum fuerit, ut Baccalaurei ſingulis ſeptenniis; Magiſtri vero ſingulis menſibus unam diſputationem ex ordine habere debeant, id tamquam utiliſſimum exercitium deinceps merito ſervabitur: verum ita, ut Baccalaureorum diſputationes, quæ hactenus diebus Dominicis a prandio habitę ſunt, ne Religioſi, & eorum Alumni, ac Convictores in veſpertinis officiis impediantur, in diem ſabbathi transferri debeant, in qua duas diſputationes, unam ante prandium hora ſeptima uſque ad nonam: alteram poſt prandium a media prima uſque ad tertiam inſtituent. Verum repetitiones, & diſputationes Magiſtrorum obſervabuntur, ut olim in prædicto, & aliis Univerſitatis ſtatutis ſancitum eſt. Et quia pro examine Baccalaureandorum facultas artiſtica hactenus vigore ſuorum ſtatutorum quatuor Magiſtros de gremio ſuo eligere conſuevit, etiam poſthac, ſed ita, ſervabitur, ut ſemper unus ex Religioſis, qui publice profitetur, eligatur, quod idem apud Cancellarium Univerſitatis, qui Examinatores ex facultatis ſuppoſitis pro magiſtrandis eligere conſuevit, ſervandum erit: & cum ad gradum Magiſterii hactenus facultas 21. annos requiſiverit, prout Juramentum licentiandorum habet, hoc ne Juvenes in aliarum facultatum ſtudiis impediantur, ad 18. annum reſtringetur: Taxa etiam in reformatione facultati ex examinatoribus ratione graduum, & examinis promiſſa, Alumnis, & aliis pauperibus omnino remittetur. Ut autem ſtudioſi, & præcipue, qui ad gradus aſpirant ad exactiorem ſolertiam in frequentandis, & audiendis lectionibus ſtimulentur, quamprimum quis ſtudioſorum, vel Baccalaureorum lectiones pro gradu aliquo conſequen. audire cupiet, nomen ſuum profeſſoribus dabit, & ſingulis angariis teſtimonia diligentiæ ſuæ ab iiſdem petet, eadem poſtea ſuo tempore coram inclita facultate producturus. Omnes ſtudioſi Religioſorum, qui id petierint, ad diſpoſitionem, & inſcriptionem admitti debebunt, prout, & hactenus admiſſi ſunt: verum Clerici clericali habitu, ut Alumni incedentes, ſine diſpoſitione Univerſitatis albo inſerendi erunt. Collegium præterea Religioſorum Societatis Jeſu in poſterum liberales artes uſque ad Rhetoricam incluſive ſolum leget, quod Univerſitati eatenus tantum incorporatum, & unitum cenſebitur, & habebitur, ut omnes ſtudioſi, qui in eodem humaniora ſtudia abſolverunt, ſi a Religioſis Profeſſoribus in Collegio Societatis ſufficientiæ teſtimonia facultati exhibuerint, habebuntur tamquam ſi eadem ipſa in Univerſitate audiviſſent; Religioſi vero poſtquam unum ea ſuis Religioſis ad docendum in Univerſitate applicaverint, removere illum non debebunt, niſi prius monito Rectore Univerſitatis

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Matthias Rex in Imperatorem electus plurimum cupiat, præmiſſas Ordinationes, & ſtatuta, ſeu Conſtitutiones omnes, pro inviolabili eorum obſervatione apoſtolicæ noſtræ confirmationis

Eadem Statuta confirmari petit.

Digitized by Google

nis robore communiri; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Confirmat Paulus.

§. 3. Nos igitur ejuſdem Matthiæ Regis in Imperatorem electi votis, quantum cum Domino poſſumus, annuere volentes, hujuſmodi ſopplicationibus inclinati, Ordinationes, & ſtatuta, ſeu Conſtitutiones hujuſmodi apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque omnibus, & ſingulis perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus.

Clauſulæ.

§. 4. Decernentes præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque de nullitatis vitio notari, ſeu impugnari nullatenus umquam poſſe, ſed illa ſemper, & perpetuo valida, firma, & efficacia eſſe, & fore, ſuuſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab Univerſitate prædicta, & Religioſis dictæ Societatis Jeſu ejuſdem Univerſitatis pro tempore exiſtentibus Rectoribus, Magiſtris, Doctoribus, Scholaſticis, Officialibus, omnibuſque aliis, ad quos ſpectat, & in futurum ſpectabit, inviolabiliter obſervari debere, & ad id cenſuris eccleſiaſticis, & aliis opportunis juris, & facti remediis cogi, & compelli poſſe; ſicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quiequid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio Contrariorũ.

§. 5. Non obſtantibus quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non prædictæ Univerſitatis etiam Juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 29. Aprilis 1617. An. XII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 29. Aprilis 1617. Pontificatus Noſtri Anno XII.

CCLXXII.

Confirmatio Erectionis Accademiæ, & Collegiatæ Eccleſiæ in Oppido de Novozamoyskio Chelmen. Diœceſis.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Sacri Apoſtolatus miniſterio, meritis licet imparibus, divina diſpoſitione præſidentes, ea, quæ pro Catholicarum, & Collegiatarum Eccleſiarum, ac bonarum artium, diſciplinarum, & ſcientiarum propagatione, perſonarum quoque in his ſtudium, induſtriam, & operam navantium congrua ſuſtentatione, oneromque illis incumbentium ſupportatione, nec non orthodoxæ fidei conſervatione cum divini cultus incremento per viros generis nobilitate pollentes, & de fide catholica optime meritos provide facta, & ordinata fuiſſe dicuntur, ut firma, & illibata perpetuo ſubſiſtant, libenter, cum a Nobis petitur, apoſtolico præſidio communimus, ac deſuper paſtoralis officii noſtri partes favorabiliter interponimus, prout locorum, temporum, & perſonarum ratio poſtulat, & Nos conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Joannes Zamoyski Accademiam in Oppido novo Zamoyski,

§. 5. Sane dilectus filius Nobilis Vir Thomas Zamoyski Dominus in temporalibus Oppidi de Novozamoyskio Chelmen. Diœceſis, Nobis nuper exponi fecit, quod quondam Joannes etiam Zamoyski ejus genitor, & Regni Poloniæ, dum vixit, Supremus Cancellarius provide perpendens, univerſæ Reipublicæ uberrimos, & multiplices fructus ex literarum ſtudiis provenire, ac cupiens ſtudia hujuſmodi in ejus patrio ſolo vigere, nec non pro ampliſſimis gratiarum donis, & muneribus ſibi ab Omnipotenti Deo bonorum omnium largitore benigne collatis in devoti, & grati erga illum animi teſtimonium divinæ ſuæ Majeſtati debita laudum præconia, & ſalutaris hoſtiæ ſacrificia jugiter offerri, & perſolvi; habita deſuper cum tunc exiſtente Epiſcopo Chelmen. loci Ordinario conſultatione, & matura deliberatione, ac de illius licentia, & aſſenſu, omni meliori modo, & forma, quibus potuit, & quantum in ſe fuit, ad ipſius Omnipotentis Dei laudem, & gloriam, ac ſalutiferæ Reſurrectionis Domini Noſtri Jeſu Chriſti memoriam, & Sancti Thomæ Apoſtoli ejuſdem Reſurrectionis præclari Teſtis honorem, dictique Oppidi decorem, & ornatum, in eodem Oppido unam Accademiam publicam pro illius, ac aliorum Oppidorum, & locorum tam temporali ſuo dominio ſubditorum, quam aliorum quorumcumque in pietate, morumque probitate, ac doctrina chriſtiana, & literis humanioribus tam græcis, quam latinis, nec non Grammaticæ, Rethoricæ, Dialecticæ, Logicæ, Philoſophiæ naturalis, & moralis, Phyſicæ, Metaphyſicæ, utrinſque juris prudentiæ, Theologiæ, cæteriſque actibus, diſciplinis, ſcientiis, & facultatibus licitis eru-

Et Collegiatam Eccleſiam erexit.

erudienda, imbuenda, & inſtruenda: Unam quoque Collegiatam Eccleſiam cum Capitulo, Decano, Cuſtode, Scholaſtico, ac certo Canonicorum, Vicariorum, & Miniſtrorum numero, qui eidem Eccleſiæ in divinis laudabiliter inſervirent, fundavit, & inſtituit, ac ſumptuoſis, & magnificis ædificiis, ſtructuris, Cathedris, Scholis, ſuppellectilibus ſacris, & prophanis, aliiſque rebus ad Accademiæ, & Collegiatæ Eccleſiæ hujuſmodi reſpective uſus neceſſariis luculenter inſtruxit, & ornavit, congruiſque redditibus annuis, & perpetuis ad ipſum Joannem tunc legitime ſpectantibus dotavit, nec non ſuper proſpero, & felici ſtatu, directione, progreſſu, & ſtabilitate tam Accademiæ, quam Collegiatæ Eccleſiæ hujuſmodi, illarumque reſpective Rectoris, Lectorum, Profeſſorum, Magiſtrorum, Receptorum, Scholarium, Decani, Cuſtodis, Scholaſtici, Canonicorum, Vicariorum, Officialium, & Miniſtrorum qualitatibus, oneribus, obligationibus, functionibus, mercedibus, ſalariis, cæteriſque rebus in præmiſſis, & circa ea neceſſariis, & opportunis plurima ſtatuta, Conſtitutiones, Ordinationes, & decreta condidit, & præſcripſit.

Nonnullaque pro utriuſque regimine Statuta condidit.

Thomas ejus filius prædicta omnia petit confirmari.

§. 2. Quare dictus Thomas Nobis humiliter ſupplicari fecit, quatenus fundationi, inſtitutioni, dotationi, aliiſque prædictis pro illorum firmiori ſubſiſtentia, & obſervantia noſtræ confirmationis robur adjicere, ac alia infraſcripta concedere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Rata habet Paulus, Pontifex.

§. 3. Nos igitur, qui fidelium quomodolibet votis præſertim divinum cultum, & publicam utilitatem, & commoditatem concernentibus libenter annuimus, eaque favoribus proſequimur opportunis, prædictumque Thomam a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, nec non reddituum, & bonorum per dictum Joannem pro fundatione, inſtitutione, & dotatione prædictis donatorum, & aſſignatorum qualitates, & quantitates præſentibus pro expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, eaſdem fundationem, inſtitutionem, & ordinationem, ac prout illas concernunt, omnia, & ſingula, licita tamen, & honeſta, ſacriſque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non contraria, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti, ac quarumcumque ſolemnitatum, etiam ſubſtantialium defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, illaque omnia, & ſingula perpetuo valida, & efficacia eſſe, & fore, ac ſuos plenarios, & integros effectus ſortiri, ac ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, obſervari; Sicque per quoſcumque Judices Ordinarios, quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, dictæque Sedis Nuncios, & locorum Ordinarios judicari, & definiri debere, decernimus.

Et Accademiæ, Collegiataque Eccleſiæ Privilegia concedit.

§. 4. Inſuper Accademiæ, & Collegiatæ Eccleſiæ prædictis, earumque reſpective Rectori, Cancellario, Profeſſoribus, Lectoribus, Præceptoribus, Magiſtris, Scholaribus, Capitulo, Decano, Cuſtodi, Scholaſtico, Canonicis, Vicariis, Miniſtris, Officialibus, & perſonis nunc, & pro tempore exiſtentibus, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, prærogativis, honoribus, præeminentiis, indultis, facultatibus, & gratiis, quibus aliæ ſimiles Accademiæ, & Collegiatæ Eccleſiæ in dicto Regno, & ubicumque locorum inſtitutæ, ac illarum Rectores, Cancellarii, Profeſſores, Lectores, Magiſtri, Præceptores, Scholares, Capitula, Decani, Cuſtodes, Scholaſtici, Canonici, Vicarii, Miniſtri, Officiales, & perſonæ de jure, uſu, conſuetudine, ac aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, non ſolum ad eorum inſtar, ſed pariformiter, ac æque principaliter uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite poſſint, & valeant, apoſtolica auctoritate, & tenore prædictis perpetuo concedimus, & indulgemus.

Commiſſarios delegat.

§. 5. Quo circa Venerabilibus Fratribus Gneſnen., & Leopolien. Archiepiſcopis, & Epiſcopo Præmislien. per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte ipſius Thomæ, nec non Rectoris, Cancellarii, Profeſſorum, Lectorum, Præceptorum, Magiſtrorum, Scholarium, Capituli, Decani, Cuſtodis, Scholaſtici, Canonicorum, Vicariorum, Miniſtrorum, Officialium, & perſonarum hujuſmodi, nunc, & pro tempore exiſtentium, fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, nec non Thomæ, & aliis prædictis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra Thomam, & alios prædictos præmiſſorum omnium, & ſingulorum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere; Non permittentes illos deſuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari. Contradictores quoſlibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit auxilio brachii ſecularis.

Obſtantia tollit.

§. 6. Non obſtantibus fel. record. Bonifacii Papę VIII. Prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium in judicium non trahatur, ac aliis quibuſvis Apoſtolicis, nec non in Synodalibus, Provincialibus, & Vniverſalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Con-

Conſtitutionibos, & Ordinationibus, ac literis piæ mem. Clementis Papæ VIII. etiam Prædeceſſoris Noſtri, per quas ſtatuit, & ordinavit, quod cura, guberoium, & adminiſtratio dictæ Aceademiæ, illiuſque bonorum ad pro tempore exiſtentem Epiſcopum Chelmen., oti loci Ordioariom ſpectet, & pertineat: Quibus quidem literis dicti Clementis Prædeceſſoris quoad particulare Statutum, & Ordinationem hujuſmodi dumtaxat. eiſdem literis in reliquis omnibus, quæ ſundationi, inſtitutioni, & dotationi Accademiæ hujuſmodi non adverſantur, in ſuo robore permaoſuris, ſpecialiter, & expreſſe harum ſerie derogamus, cæteriſque contrariis qoiboſcumque.

Profeſſionem fidei a Profeſſoribus, Doctoribus &c. fieri mandat.

§. 7. Volumus autem, quod Profeſſores, Doctores, Lectores, Præceptores, Magiſtri, & quicumque alii io dicta Accademia docentes, in primis, & ante omnia Catholicæ fidei profeſſionem juxta articulos pridem a Sede prædicta propoſitos in manibus pro tempore exiſtentis Rectoris, ſeu Cancellarii dictæ Accademiæ, aut perſooæ ad id ab eo deputandæ emittere, ac etiam jurejurando interpoſito, quod nihil quicquam ab ipſa fide Catholica devium, ſeu alienum docebunt, aut interpretabuntur, promittere omnino debeant, & teneantur.

[s] Dat. die 6. Junii 1617. An. XIII.

Datom Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 6. Junii 1617. Pootificatus Noſtri Anno Decimotertio.

CCLXXIII.

Jubilęi indictio ad divinam opem pro Eccleſiæ neceſſitatibus implorandam.

PAULUS EPISCOPUS

SARVUS SERVORUM DAI

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis, ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

[r] Cauſa hujus Conſtitut.

ECce tribulationes appræhenderunt nos, Diaboli tentamenta graſſantur in Nobis: quapropter merito nos tenet timor divinæ Iræ. Iotelligimus enim preſſuras, & angoſtias ſecundum peccata noſtra veoire: tantoque magis hæc Nos formido conturbat, quod non ſemel vidimus Gregis curæ noſtræ commiſſi mala; ac perſonare Nobis aſſidue videntur aures noſtræ divinis illis per Hieremiam pronunciatis vocibus: *Fruſtra percuſſi filios veſtros, & diſciplinam non receperunt, iteraverunt vias ſuas, & melitiæ eorum non ſunt conſumptæ.* Ita ut verendum ſit, ne aggravet juſtus Dominus ſuper oos manum ſuam, & cognoſcamus, quam amarum ſit, eum in iniquitatibus provocare. Quamobrem placemus Dominum in amaritudine animarum noſtrarum, offerentes Deo Sacrificium contriti cordis, & ſpiritus humiliati, amplectamur in jejuniis, & lacrymis veram pœniteotiam, concludamus eleemoſynam in ſinu pauperis, ut hi pro Nobis exorent ad Dominum: Ipſe enim viſitat ſacinora in virga, & in flagellis delicta, miſericordiam vero ſuam non diſpergit a Nobis. Hanc miſericordiam, ut conſequamur, ad Tribunal gratiæ cum fiducia adire nos oportet unanimi oratione; memores multum poſſe apud Deum Patrem Domini noſtri Jeſu Chriſti Patrem miſericordiarum, unanimes voluntates, & concordes preces. Domioum enim diſiſſe novimus: *Si, duo ex vobis conſenſerint ſuper terram, de omni re, quamcumque petierint, fiet illis a Patre meo, qui in cælis eſt.* Hoc autem ut fructooſius, & majori cum ſpiritus ardore peragatur, ex veteri Eccleſiæ Romanæ, omoium Matris, & Magiſtræ, more, io præſentibus neceſſitatibus ad ejuſdem Eccleſiæ Thæſauri largam diſpenſationem pro noſtro paſtorali officio confugiendum duximus.

Hortatur Chriſtianos, ut hoc Jubileum aſſequi curent.

§. 5. Itaque ex parte Omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, omnes, & ſingolos utriuſque ſexus Chriſtifideles tam io Alma Urbe noſtra, quam alibi ubique locorum cooſtitutos auctoritate apoſtolica paterne, enixeque requirimus, monemus, & in Domino adhortamor ad infraſcripta devote peragendum, & adimplendum,[s] & ad pias, ac fervidas ad Altiſſimum preces effundendum, ut per viſcera miſericordiæ ſuæ Eccleſiam ſuam exaltare, eamque ab hoſtium conatibus, & inſidiis defendere, hæreſim extirpare, Principibus Chriſtianis pacem, & veram concordiam donare, ac præſeutibus Eccleſiæ neceſſitatibus ſubvenire dignetur.

Præſentibus proceſſionibus hic deſcriptis indulgentias elargitur ſervatis, quæ præſcribuntur.

§. 2. Nos enim de Omoipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, ex illa ligandi, atque ſolvendi poteſtate, quam Nobis Dominus, meritis licet minime ſuffragantibua, contulit; uoiverſis, & ſingulis Chriſtifidelibus in Alma Urbe prædicta degentibus, qui ſolemnibus proceſſionibus, quas a Cappella noſtra publica Palatii Apoſtolici ad Eccleſiam S. Petri in Vaticano feria quarta, & ab Eccleſia S. Mariæ Angelorum ad Eccleſiam S. Mariæ Majoris feria ſexta præſentis hebdomadæ una cum Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, Chriſtiaoorumque Regum, & Principum apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Oratoribus, omnibuſque Prælatis, & Proceribus, univerſoqoe Clero, & Populo agemos, interfuerint, vel qui præſenti, ut præfertur, vel ſequeoti hebdomada eaſdem Sancti Petri, & Sanctæ Mariæ Majoris Eccleſias, vel illarum alteram ſemel viſitaverint, ibique devote, ot ſupra, Deum oraverint, ac feria quarta, & ſexta, ac Sabbatho ejuſdem præſentis, vel ſequentis bebdomadæ jejunaverint, & peccata ſua confeſſi io primo die Dominico, vel ſecundo, vel ſaltem alio dictarum hebdomadarum die Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum revereoter ſuſceperint, & eleemoſynas ad libitum, prout charitas ſingulis ſuggeſſerit, fecerint.

§. 3. Cæ-

Extra Urbem vero eadem præſcribit illud aſſequendi.

§.3. Cæteris vero omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus extra Urbem exiſtentibus in quibuſvis Civitatibus, Terris, & locis, qui proceſſioni ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, ſeu Officialibus, vel de eorum mandato, & ipſis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, prima, vel ſecunda hebdomada, poſtquam ad eorum notitiam hæ noſtræ literæ pervenerint, indicendæ, & agendæ interfuerint, vel Eccleſiam, ſeu Eccleſias per eoſdem deſignandas ſaltem ſemel viſitaverint, ibique, ut ſupra, Deum oraverint, ac feria quarta, ſexta, & Sabbato alterius ex duabus hebdomadis ab eiſdem deputandis jejunaverint, pariterque peccata ſua confeſſi, ac Sanctiſſima Communione refecti fuerint, & eleemoſynas ſimiliter pro arbitrio ſuo fecerint, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem, ſicut in anno Jubilæi viſitan. certas Eccleſias intra, & extra Urbem concedi conſuevit, tenore præſentium concedimus, & elargimur.

Ac etiam iter agentibus.

§.4. Navigantes vero, aut iter agentes, ut cum primum ad ſua ſeſe domicilia receperint, ſupradictis omnibus peractis, ut ſupra, eamdem Indulgentiam conſequi poſſint, & valeant.

Necnon pro Regularibus infirmis, Carceratis, &c.

§.5. Regularibus autem perſonis utriuſque ſexus in Clauſtris perpetuo degentibus, nec non aliis quibuſcumque tam laicis, quam religioſis ſæcularibus, ſeu regularibus in carcere, aut captivitate exiſtentibus, vel aliqua corporis infirmitate, ſeu alio quocumque impedimento detentis, qui ſupra expreſſa, vel eorum aliqua præſtare nequiverint, ut Confeſſarius, quem, ut infra, elegerint, prædicta omnia, & ſingula, vel eorum aliqua in alia pietatis opera commutare, vel in alium proximum tempus prorogare poſſit, eaque injungere, quæ ipſi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus:

Una cum facultate eligendi ſibi Confeſſarium cū poteſtate abſolvendi ab his explicatis caſibus.

§.6. Cupientes autem, omnes Chriſtifideles participes fieri hujus pretioſiſſimi theſauri, univerſis, & ſingulis utriuſque ſexus tam laicis, quam eccleſiaſticis, ſæcularibus, & regularibus cujuſvis Ordinis, Congregationis, & Inſtituti licentiam concedimus, & facultatem damus, ut ſibi ad hunc effectum eligere poſſint quemcumque Presbyterum Confeſſarium, tam ſæcularem, quam cujuſvis Ordinis regularem ex approbatis a locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis, ſuſpenſionis, & aliis eccleſiaſticis ſententiis, & cenſuris a jure, vel ab homine quavis cauſa latis, ſeu inflictis, nec non ab omnibus peccatis, exceſſibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, ſive Nobis, & Sedi Apoſtolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi ſolitis contentis, atque aliàs per quaſcumque Rom. Pont. Prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutiones, quarum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, quomodocumque reſervatis, in foro conſcientiæ, & hac vice tantum abſolvere, & liberare valeant.

Vota quæ commutandi præter Religionis & Caſtitatis.

§.7. Et inſuper vota quæcumque (Religionis, & Caſtitatis exceptis) in alia pia, & ſalutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in ſupradictis omnibus caſibus pœnitentia ſalutari, aliiſque ejuſdem Confeſſarii arbitrio injungendis.

Mandat hanc Conſt. publicari a Prælatis.

§.8. Quapropter tenore præſentium, in virtute ſanctæ obedientiæ, diſtricte præcipimus, & mandamus omnibus, & quibuſcumque Ven. Fratribus, Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Eccleſiarum Prælatis, & quibuſcumque Ordinariis locorum, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cum præſentium literarum tranſumpta, aut exempla acceperint, illa ſtatim abſque ulla mora, retardatione, vel impedimento per ſuas Eccleſias, & Diœceſes, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, & Cleris, ac Populis ſibi ſubjectis ſolemnes Proceſſiones, & ſupplicationes indicant, & celebrent, Eccleſiamque, ſeu Eccleſias viſitandas deſignent.

Excipit nonnullos caſus, in quibus non intelligit poſſe diſpenſari.

§.9. Non intendimus autem per præſentes ſuper aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, ſeu inhabilitate quoquomodo contracta diſpenſare, vel aliquam facultatem tribuere diſpenſandi, ſeu habilitandi, & in priſtinum ſtatum reſtituendi, etiam in foro conſcientiæ.

Publice denunciatis excommunicatis hoc Jubilæum non ſuffragari declarat.

§.10. Neque etiam iis, qui a Nobis, & Sede Apoſtolica, vel ab aliquo Prælato, ſeu Judice Eccleſiaſtico excommunicati, ſuſpenſi, interdicti, ſeu aliàs in ſententias, & cenſuras incidiſſe declarati, vel publice denunciati fuerint, niſi infra tempus celebrationis hujuſmodi Jubilæi ſatisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo ſuffragari poſſe, aut debere.

Contraria removet.

§.11. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus apoſtolicis, præſertim quibus facultas abſolven. in certis tunc expreſſis caſibus ita Romano Pontifici pro tempore exiſtenti, reſervatur, ut nec etiam ſimiles, vel diſſimiles Jubilæi, Indulgentiarum, & facultatum hujuſmodi conceſſiones, niſi de illis expreſſa mentio, aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari queant, nec non regula noſtra de non conceden. indulgentiis ad inſtar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, ſive inſtitutorum Regularium, juramento, &c. roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, & Congregationibus, atque inſtitutis quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, aut expreſſio habenda, vel quævis alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis, ac forma eorum tradita pro ſervata habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter, nominatim, & expreſſe ad

effectum præſentium derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis credi præcipit.

§.12. Ut autem præſentes noſtræ, quæ ad ſingula loca deferri non poſſunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præſentium tranſumptis, vel exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis ubique locorum, & gentium, eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis literis, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 12. Junii 1617. An. XIII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ MDCXVII. Pridie Idus Junii, Pont. Noſtri Anno Tertiodecimo.

CCLXXIV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Præceptum omnibus Eccleſiaſticis tam ſæcularibus, quam regularibus Civitatis, & Dominii Reipublicæ Venetiarum, ne quamdam Collectam, ſeu Gabellam ipſis abſque Sedis Apoſtolicæ licentia impoſitam, perſolvant.

PAULUS PAPA QUINTUS

Omnibus, & ſingulis perſonis Eccleſiaſticis ſæcularibus, & regularibus in Civitate Venetiarum, & Statu dilectorum filiorum, nobilium virorum Ducis, & Dominii Venetorum exiſtentibus, ad quos præſentes noſtræ literæ pervenerint, ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Laici vectigal quoddam ab Eccleſiaſticis quoque ſolvendum impoſuerant.

§.1. CUM, ſicut ad noſtram notitiam, non ſine magno animi noſtri dolore, pervenit, Laici in Civitate Venetiarum, & Statu Ducis, & Dominii dictorum Venetorum, quamdam Collectam, ſeu impoſitionem *Compadigo* nuncupatam a perſonis eccleſiaſticis tam ſæcularibus, quam regularibus exigere velint, & forſan jam exegere, & nonnullæ perſonæ eccleſiaſticæ prædictæ eamdem collectam, ſeu impoſitionem ſolvere incœperint, licet nulliter, & de facto, & contra ſacrorum Canonum, & generalium Conciliorum Decreta, id abſque expreſſa Sedis Apoſtolicę licentia fieri, ſub graviſſimis cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis prohibentia.

Paulus Eccleſiaſticis interdicit ſub excommunicationis pœna, quominus illud perſolvant inconſulta Sede Apoſtolica.

§.2. Propterea Nos, qui ſuper univerſam Eccleſiam a Deo per ejus divinæ gratię abundantiam, nullo noſtro merito, conſtituti, omnem Eccleſiarum indemnitatem, & immunitatem tueri tenemur, pro incumbentis Nobis officii hujuſmodi debito, præmiſſis, quantum cum Domino poſſumus, providere volentes; Vobis omnibus, & ſingulis perſonis Eccleſiaſticis tam ſæcularibus, quam regularibus prædictis, cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, Congregationis, & Inſtituti in Civitate, & Statu prædictis exiſtentibus, ne eamdem Collectam, ſeu impoſitionem abſque expreſſa Sedis apoſtolicæ licentia, quavis occaſione, cauſa, vel quæſito colore ullo modo ſolvatis, aut hujuſmodi ſolutioni conſentiatis ſub excommunicationis latæ ſententiæ, a qua nonniſi a Nobis, præterquam in mortis articulo, abſolvi poſſitis; nec non aliis pœnis, arbitrio noſtro irrogandis, auctoritate apoſtolica, tenore præſentium, interdicimus, & prohibemus, ac præcipimus, & mandamus.

Obſtantia tollit.

§.3. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque, quorum omnium tenores, etiamſi de illis ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio habenda foret, præſentibus pro expreſſis haberi volumus. Aut ſi vobis, vel veſtrum aliquibus, communiter, vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſitis per literas apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Præſentium Tranſumpta obligant.

§.4. Volumus autem, & dicta auctoritate decernimus, quod præſentes literæ, ſeu illarum exempla, etiam impreſſa, manu Notarii publici ſubſcripta, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munita, poſtquam ad notitiam veſtram, vel cujuslibet veſtrum quoquo modo pervenerint, vos, & veſtrum quemlibet arctent, & afficiant, ac ſi vobis, & veſtrum cuilibet perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Dat. die 19. Auguſti 1617. Ann. XIII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 19. Auguſti 1617. Pontificatus Noſtri Anno Decimotertio. [a]

CCLXXV.

Prohibet quominus in actibus publicis Beatiſſimam Mariam Virginem in peccato originali fuiſſe conceptam, aſſeratur.

Ad hæc aliam ediderat ſanctionem Sixtus IV. in cap. 2. inter Extravag. Commun. de Reliq., & Vener. Sanctor. comprobatum à Concil. Trid. ſeſſ. 5. de Peccat. Orig. in fine. Et alterum Pius V. in Conſtit. LVIII. Super Specula. *Tom. IV. Part. III. f.* 138. *Et eas innovavit hic idem Paul. in ſua Conſtit. CCLXII.* Regis. *ſupra fol.* 209.

In Generali Congregatione S. Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis, habita in Palatio Apoſtolico in Monte Quirinali coram S.D.N. D. Paulo Divina providentia Papa Quinto, feria v. die 31. Auguſti, Anno a Nativitate D. Noſtri Jeſu Chriſti 1617.

Prœmium.

SANctiſs. D. N. poſt longam, & maturam diſcuſſionem, auditis Votis Illuſtriſſimo-

---

(a) Paulus Eccleſiaſticæ Immunitatis vindex literis ad Apoſtolicum in Regno Neapolitano Nuncium, & Decium Cardinalem Carafam datis, eiſdem commiſit, ut Clerum, atque Communitatem, quam vocant, Neapolis convenire curarent ſuper ſolutione cujuſdam vectigalis. Hujuſmodi literas innuere, ſatis eſſe putavimus, ut brevitati conſuleremus.

morum, & Reverendiſſimorum DD. Cardinalium contra hæreticam pravitatem Generalium Inquiſitorum, re accurate, ac diligenter perpenſa, provide conſiderans, quod quamvis in Conſtitutione fel. rec. Sixti IV. ſuper Conceptione Beatiſſimæ Virginis Mariæ, pro ſubmovendis inter Chriſtifideles ſcandalis, rixis, & contentionibus edita, a ſancta Tridentina Synodo innovata, & deinde in alia Conſtitutione ſanctæ me. Pii V. ſuper eadem re, quas ſimiliter Sanctitas Sua innovavit cum quibuſdam proviſionibus, & adiectionibus pœnarum pro efficaciori earum obſervatione, relinquatur unicuique libera facultas tenendi, & etiam aſſerendi utramque partem, quod ſcilicet fuerit, vel non fuerit concepta cum peccato originali, dum tamen neutra, veluti erronea, aut hæretica damnetur.

Cauſa hujus Conſt.

§. 1. Nihilominus ex occaſione aſſertionis affirmativæ in publicis Concionibus, Lectionibus, Concluſionibus, & actibus publicis, quod eadem Beatiſſima Virgo fuerit cum peccato originali concepta, oriuntur in populo chriſtiano, cum magna Dei offenſa, ſcandala, jurgia, & diſſenſiones.

Prohibitio aſſerendi in actibus publicis B. V. Mariam fuiſſe conceptam in peccato originali.

§. 2. Propterea volens hujuſmodi ſcandalis ex debito ſui muneris providere, decrevit, & præcepit, ac præſentis Decreti virtute mandat, & præcipit, omnibus, & ſingulis cujuſvis Ordinis, & Inſtituti Regularibus, & aliis quibuſcumque tam eccleſiaſticis, quam ſæcularibus perſonis, cujuſvis conditionis, ſtatus, gradus, ordinis, aut dignitatis tam eccleſiaſticæ, quam ſæcularis, etiam ſi ſpecialis, ſpecifica, & individua earum eſſet neceſſario mentio facienda: ut in poſterum, donec articulus hujuſmodi a ſancta Sede Apoſtolica fuerit definitus, vel per Sanctitatem Suam, & Sedem Apoſtolicam fuerit aliter ordinatum, non audeant in publicis Concionibus, Lectionibus, Concluſionibus, & aliis quibuſcumque actibus publicis aſſerere, quod eadem Beatiſſima Virgo fuerit concepta cum peccato originali.

Impoſitio pœnarum in contra facientes.

§. 3. Contrafacientes autem, eadem Sanctitas Sua voluit, & declaravit ſubjacere debere, & ſubjecit cenſuris, & pœnis contentis in ſupradictis Conſtitutionibus ſuorum Prædeceſſorum, & ſua ipſo facto incurrendis.

Permiſſio opinionis contrariæ.

§. 4. Per hujuſmodi tamen proviſionem Sanctitas Sua non intendit reprobare alteram opinionem, nec ei ullum prorſus præjudicium inferre, eam relinquens in eiſdem ſtatu, & terminis, in quibus de præſenti reperitur, præterquam quoad ſupra diſpoſita.

Prohibitio illam in actibus publicis impugnandi.

§. 5. Ulterius ſub eiſdem cenſuris, & pœnis mandans, quod negativam opinionem, videlicet, quod non fuerit concepta cum peccato originali in prædictis publicis actibus aſſerentes, aliam opinionem non impugnent, nec de ea aliquo modo agant, ſeu tractent.

Præſervatio dd. Conſtitut. extra hos caſus actuum publicorum.

§. 6. Inſuper voluit, & expreſſe mandavit, ut extra hos caſus expreſſos publicorum actuum, in reliquis omnibus ſupradictæ Conſtitutiones firmæ, & illæſæ remaneant, & exacte obſerventur, perinde ac ſi præſens Decretum non emanaſſet.

Obſervantia hujus Conſtit. & derogatio contrariorum.

§. 7. Et deinde decrevit, & mandavit ubique inviolabiliter obſervari, non obſtantibus in hac parte ſupradictis Conſtitutionibus, & aliis omnibus in contrarium facientibus.

Jurisdictio ordinariorum, & inquiſitorū in tranſgreſſores etiam exemptos.

§. 8. Volens, & decernens pro obſervatione, & exequutione præſentis Decreti, & omnium in eo contentorum, quod contra hujuſmodi tranſgreſſores, etiam Regulares cujuſvis Ordinis, & Inſtituti, etiam quomodolibet exemptos, & alias quaſcumque eccleſiaſticas, & ſæculares perſonas cujuſcumque ſtatus, conditionis, gradus, ordinis, aut dignitatis tam eccleſiaſticæ, quam ſæcularis, tam Epiſcopi, & Prælati, Superiores, aliique Ordinarii locorum, quam hæreticæ pravitatis ubique locorum deputati Inquiſitores procedant, & in eos ſevere animadvertant, tribuens eis, & eorum cuilibet liberam facultatem, & auctoritatem contra eoſdem tranſgreſſores procedendi, ac pœnis coercendi, & puniendi.

Publicatio in Urbe omnes afficiat.

§. 9. Voluit demum, ne præmiſſorum ignorantia a quoquam prætendi poſſit, quod præſens Decretum, ſeu illius exempla ad Valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant, perinde ac ſi unicuique perſonaliter intimata fuiſſent.

§ Fides Tranſumptorum.

§. 10. Quodque præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarij publici, ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Andreas de Pettinis Sanctæ Romanæ, & univerſalis Inquiſitionis Not.

Publicatio.

Anno a Nativitate D. N. Jeſu Chriſti 1617. *indictione* 15. *die vero* 12. *menſis Septembris, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Paali divina providentia Papæ V. Anno* 13. *præſens Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & in acie Campi Floræ, per me Franciſcum de Clericis Sanctiſſimi D. N. Papæ Carſorem.*

Silverius Pontirolus Mag. Curs.

CCLXXVI.

Erectio, & conceſſio Monaſterii pro Congregatione Monachorum Sylveſtrinorum Ordinis Sancti Benedicti in Civitate Auximana, cum approbatione ſanctitatis, & miraculorum Sancti Sylveſtri Abbatis fundatoris ejuſdem Congregationis.

Hanc Congregationem approbavit Innoc. IV. in Conſtitut. XII. Religioſam. *Tom. III. Par. I. fol.* 308. *Ac de electione Priorum nonnulla ſtatuit Paul. III. in Conſt. XLV,* Expoſcit. *Tom. IV. Par. I. fol.* 220.

Venerabili Fratri Epiſcopo Auximano, ſive dilecto filio ejus Vicario in ſpiritualibus Generali ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

SAnctorum virorum, qui dum in terris agerent, perſectum, ac pium Altiſſimo exhibuere famulatum, virtutes, ac merita non ſolum in cœlis a Domino æternum conſeqoi premium meruerunt, verum etiam in terris ab Eccleſia Catholica quotidie magis, ac magis glorioſo laudum præconio celebrari conſueverunt.

Recenſentur merita, ac laudes S. Sylveſtri Abbatis Fundat. Monachorũ Sylveſtrinorum.

§. 1. Et in cæteros cœli cives non mediocri laude dignus habetur Sanctus Sylveſter Cuzolinus, nobilis Auximanus, Congregationis Monachorum Sylveſtrinorum inſtitutor, quem cum multis virtutibus, & miraculorum inſignibus in Eccleſia celebretur, merito Auximana Civitas Civem ſuum in Cœlis glorioſum, etiam in terris præcipua devotione colere, & venerari, novumque Templum, ac Cœnobium ad ejus honorem erigere contendit. Unde Nos conſiderantes cujus quantique meriti apud Deum, & homines Sanctus hic Abbas exiterit, qui ſupernæ adſpirationem vocationis ſequens, & ad propoſitum ſibi bravium infatigabiliter currens, honores Mundi ſpernens, ac gloriam, aſperam Montis Fani incoluit Eremum, ut uni Deo ſibique vacaret, e qua poſtea divino afflatus Spiritu exiens, brevi eos progreſſus fecit, ut ejus nomine per univerſum Picenum, & alias Provincias propagato, divini etiam Numinis gloriam amplificaverit. Novimus enim, quanto pietatis ſtudio, quantoque cœleſtis amoris æſtu mortales ad omnia pietatis officia excitaverit, quibus virtutibus, humilitate, animi manſuetudine, in proximos caritate, abſtinentia, caſtitate, patientia, aliiſque multis floruerit; quæ, & quot miracula per eum ille, qui mirabilis eſt in Sanctis ſuis, patraverit, ſervi ſui merita, & ſanctitatem ſignis innumeris atteſtando. Nam de Sancto hoc viro etiam prophetiæ ſpiritu prædito, illud vere dici poterat, quod de ſe Chriſtus Dominus prædicabat, Cœci vident, Claudi ambulant, Surdi audiunt, Lepruſi mundantur; ut fortaſſe nihil mirum ſit, quod illi Dei mater Maria ſua ipſa manu, novo inauditoque, ſed indubitato, poſt hominum memoriam gratiæ genere Filium ſuum ſub auguſtiſſimo Euchariſtiæ Sacramento latentem, porrexerit. Quapropter multa illi poſtea Templa erecta, & innumera ad ejus ſepulcrum vota ſuſpenſa ſunt, ut non immerito felicis recordationis Clemens Papa VIII. Prædeceſſor noſter, Sanctum hunc virum Martyrologio Romano juſſerit adſcribi, & Nos in Sanctorum Monachorum Abbatum numerum retulimus. Ejus vero memoria uſque ad hæc ſæcula in benedictione eſt, & hæreditas ſancta Nepotes ejus, eo quod prædictam venerabilem Monachorum Congregationem de ſuo nomine Sylveſtrinorum nuncupatam, ſub Regula Sancti Benedicti inſtituens, per piæ memoriæ Innocentium Papam IV. etiam Prædeceſſorem Noſtrum approbatam, quam etiam Nos communicatione privilegiorum tam Mendicantium, quam non Mendicantium communivimus, ejus alumni religioſam, ac laudabilem agentes vitam, in agro dominico operam ſuam ſtrenue collocant, chriſtianam pietatem, ſana doctrina, & virtutum exemplis promoventes.

Cauſa hujus Conſtitut.

§. 2. Pia igitur conſideratione hujuſmodi ad ea libenter intendimus, per quæ fabricarum Eccleſiæ, ac Monaſterii in eadem Civitate ad honorem ipſius Sancti Sylveſtri noviter erigendi perfectioni, ac perſonarum in eo ſub ſuavi Religionis jugo altiſſimo famulantium, ut bonarum artium, & Theologiæ Studiis vacare poſſint, commoditati, & utilitati cum divini cultus augumento valeat ſalubriter provideri.

Hic Pontifex reſervavit ſibi omnia beneficia vacatura.

§. 3. Dudum ſiquidem omnia Beneficia Eccleſiaſtica, cum cura, & ſine cura, apud Sedem Apoſtolicam tunc vacantia, & in antea vacatura, collationi, & diſpoſitioni noſtræ reſervavimus, decernentes ea tunc irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Et poſteà ei libere reſignata fuit Parochialis Eccleſiæ S. Andreæ a D. Jo: Bapt. illius Rectore.

§. 4. Cum itaque poſtmodum Parochialis Eccleſiæ Sanctis Andreæ Auxim. per liberam reſignationem dilecti filii Joannis Baptiſtæ Blaxini, nuper ipſius Eccleſiæ Rectoris, de illa, quam tunc a triennio, & ultra obtinebat, in manibus noſtris ſponte factam, & per Nos admiſſam, apud Sedem eamdem vacaverit, & vacet ad præſens, nulluſque de illa præter Nos hac vice diſponere potuerit, ſive poſſit, reſervatione, & decreto obſtantibus ſupradictis.

Qui dd. Monachi ſupplicarunt Pont. applicari ipſorum Monaſterio ex cauſis hic expreſſis, & curam illius transferri in vicinam Parochialem Eccleſiam.

§. 5. Et ſicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Sebaſtiani Fabrini Generalis, & Maximi de Ubaldis Procuratoris Generalis Monachorum Sylveſtrinorum hujuſmodi petitio continebat, dilecti filii Communitas, & homines, ac populus Civitatis Auximanæ prædictæ, ob maximum pietatis, & devotionis ſtudium, quo Sanctum Sylveſtrum Abbatem Concivem ſuum, & Congregationis hujuſmodi auctorem, atque inſtitutorem ſemper proſequuti ſunt, diu, multumque exoptaverunt, eoſdem

dem Silveſtrinos Monachos intra ſua menia evocare, atque complecti, & coacti inopia eorum Religioſorum hominum Monachorum, præcipue, quorum apud illos nulla extant Monaſteria, qui ſtudeant ſpiritualibus exercitationibus, concionibus, & ſermonibus de rebus divinis inſtituendis, conſcientiæ caſibus explanandis, Scripturæ ſacræ declarandæ, quique etiam operam collocent in Philoſophiæ, & Theologiæ diſciplinis tradendis, ac explicandis. Nemo enim in tanta Civitate eſt ſive ſæcularium, ſive regularium, qui hujuſmodi munia obeant, & qui propterea dies, ac noctes Eccleſiæ pſallendo, Miſſarum ſolemnia celebrando, adoleſcientium animis Chriſtiana Doctrina imbuendis, & tum Confeſſionum audiendarum, tum etiam Euchariſtiæ Sacramentis adminiſtrandis, ea, qua par eſt religione, & diligentia inſerviant. Unde cum nullus, nec capacior, nec commodior locus exiſteret, proximum Parochiali Eccleſiæ prædictæ ſupradictis Monachis Monaſterium a fundamentis extruxerunt, & in eo ſex eorumdem Monachorum Religioſi ſub Prioris regimine, regularique obſervantia degentes maxima cum populi frequentia, ac Religionis progreſſu omnia ſupradicta munia peragunt, & proſequuntur, aliiſque pietatis, & caritatis operibus ſe exercent, & de cætero exercere, magiſque in dies augeri, & ampliari ad Dei omnipotentis gloriam, & animarum ſalutem deſiderant. Verum quia habitationes Monaſterii hujuſmodi anguſtæ, & minus capaces ſunt, ut ibi prædicti, aliique Monachi eorum numero cupientes aggregari, recipi poſſint, pium hoc, & laudabile propoſitum ſatis commode eſequi, & adimplere nequeunt, niſi eis aliunde provideatur. Cum autem, ſicut eadem petitio ſubjungebat, ſi Parochialis Eccleſia prædicta cum ejus domo rectorali, quæ anguſtiſſimæ exiſtunt, & maxima reparatione indigent, & intra ambitum ipſius Monaſterii compræhenduntur, Abbati, ſeu Priori, & Monachis prædictis, quibus illarum jam uſus conceſſus eſt, perpetuo concederentur, ac illius cura Parochialis, quæ viginti domorum circiter extitit, ad aliam Parochialem Auximanam vicinam, & tibi beneviſam transferretur, ac alia, quæ ſequuntur, fierent, ex hoc profecto dictorum Monachorum commoditatibus in tot piis, & laudabilibus operibus exercendis, illorumque hujuſmodi Congregationis augumento, & ſtabilimento, cum Dei laude, & ſervitio plurimum conſuleretur; pro parte Sebaſtiani Generalis, & Maximi prædictorum aſſerentium, dictum Joannem Baptiſtam Eccleſiam Parochialem hujuſmodi a triennio, & ultra obtinuiſſe, ut præfertur, & aliunde cum infraſcriptis commode vivere valere; fructus vero, redditus, & proventus ejuſdem Parochialis Eccleſiæ vigintiquatuor ducatorum auri de Camera, ſecundum communem æſtimationem, valorem annuum non excedere. Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus ipſius Parochialis Eccleſiæ decori, & divini cultus in ea incremento, inſtitutique regularis ipſius Congregationis propagationi opportuna ratione conſulere, ac alias in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Ideo Pontifex mandat dictã Eccleſiã ſupprimi, & extingui;

§.6. Nos igitur certam de præmiſſis notitiam non habentes, ipſoſque Sebaſtianum Generalem, & Maximum, ac eorum quemlibet a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi, ac Communitatis, & hominum, ac populi prædictorum ſupplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ, Frater Epiſcope, ſeu diſcretioni tuæ dilecte fili Vicari, per apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus conſtito prius tibi de præmiſſis, in Parochiali Eccleſia prædicta, ſive præmiſſo, ſive alio quovis modo, aut ex alterius cujuſcumque perſonæ, ſeu per ſimilem, vel aliam, vel liberam reſignationem dicti Joannis Baptiſtæ, vel cujuſvis alterius de illa in Romana Curia, vel extra eam etiam coram Notario publico, & teſtibus ſponte factam, aut Conſtitutionem recolendæ memoriæ Joannis PP. XXII. ſimiliter Prædeceſſoris noſtri, quæ incipit: *Execrabilis*, vel aſſequutionem alterius Beneficii Eccleſiaſtici quavis auctoritate collati, vacet; etiamſi tanto tempore vacaverit, quod ejus collatio juxta Lateranenſis Statuta Concilii ad Sedem prædictam legitime devoluta, ipſaque Parochialis Eccleſia diſpoſitioni Apoſtolicæ ſpecialiter, vel alias generaliter reſervata eſiſtat, & ſuper ea inter aliquos lis, cujus ſtatum præſentibus haberi volumus pro expreſſo, pendeat indeciſa; dummodo ejus diſpoſitio ad Nos hac vice pertineat, nomen, titulum, & denominationem Rectoris perpetuo dicta auctoritate noſtra ſupprimas, & extinguas.

Curamque animarũ transferri in aliam Eccleſiã cum aſſignatione emolumentorum ex tali cura provenientia.

§.7. Illiſque ſic ſuppreſſis, & extinctis, & ad hoc, ut Eccleſiæ, illiuſque domus Rectoralis uſus perpetuo Abbati, ſeu Priori, & Conventui Monaſterii hujuſmodi liber omnino, & abſolutus remaneat, ab ipſa Eccleſia Sancti Andreæ omnem curam animarum dilectorum filiorum illius Parochianorum nunc, & pro tempore exiſtentium, illiuſque exercitium, & uſum etiam perpetuo eadem auctoritate noſtra abdices, & ſepares, nec non curam, & exercitium hujuſmodi ad aliam Parochialem Eccleſiam Auximanam vicinam, & opportunam, ac tibi beneviſam, accedente tamen dilectorum filiorum illius Rectoris, & Parochianorum conſenſu; ita ut illi, & ejus Rectori pro tempore exiſtenti de cætero ſubſint, & dictus Joannes Baptiſta ex nunc ab ipſius Eccleſiæ Sancti Andreæ ſervitio, & reſidentia apud eam facienda, ac omnibus, & ſingulis functionibus, officiis, exercitiis, oneribus, & obligationibus Parochialibus tuta conſcientia liber, atque expenſus cenſeatur; ſimiliter perpetuo prædicta auctoritate

tate noſtra transferas; ac eidem Eccleſiæ, ad quam prædicta cura transferri contigerit, es nunc prout ex tunc, & e contra, poſtqoam cura prædicta translata fuerit, omnia, & ſingula emolomenta incerta ex curæ animarum esercitio in primo dicta Eccleſia provenientia, & lucrari ſolita, ac etiam decimas poſt obitom tamen dicti Joannis Baptiſtæ, quæ illi ejus vita durante reſervatæ ſint, & eſſe cenſeantur; ita quod liceat illius Rectori pro tempore esiſtenti, per ſe, vel per alium, ſeu alios ſuo, ac ſecundo dictæ Eccleſiæ nomine emolumenta incerta ex nunc, & poſt obitum dicti Joannis Baptiſtæ decimas hujuſmodi, quæ valorem annuum ſeptem ducatorum ſimilium, vel circa, ut etiam aſſeritur, conſtituunt, percipere, exigere, & levare, ac in ſuos uſus, & utilitatem convertere, pariter perpetuo auctoritate noſtra prædicta appliees, & appropries.

Eamque ſine cura prædicta una cum domo Rectorali, Reliquiis, ac ſuppellectilibus tam ſacris, quã prophanis dictis Monachis concedi, & aſſignari.

§.8. Eccleſiam vero Sancti Andreæ ſine cura remanentem, cum illius domo rectorali hojuſmodi, eujus quidem domus valor in proprietate quinquaginta ducatorum hujuſmodi ſummam non excedit, & ex qua, ſi locaretur, oſque ad ſex ducatos hujuſmodi quotannis, ut pariter aſſeritur, percipe rentur, Abbati, & Conventui prædictis, cum paramentis, & ornamentis Eccleſiæ primo dictæ, illiuſque Sacriſtiæ, ac omni, & quacumque ſacra, prophanaque ſuppellectili, Sanctorum corporibus, & aliis reliquiis quantumvis inſignibus, & principalibus, cæteriſque rebus in primo dicta Eccleſia, illiuſque Sacriſtia exiſtentibus pro eorum uſibus, & exercitiis, iiidem perpetuo eadem auctoritate noſtra concedas, & aſſignes, ita quod liceat Abbati, & Conventui Monaſterii, nunc, & pro tempore eaiſtentibus, Eccleſiæ Sancti Andreæ, ac Domus, aliorumque præmiſſorum hujuſmodi corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem per ſe, vel per alium, ſeu alios, eorum, & Congregationis hujuſmodi nomine appræhendere, & perpetuo retinere, illiſque uti, & gaudere, Diœceſani loci, vel cujuſvis alterius licentia deſuper minime requiſita.

Verumque beneficiũ ſimplex in illa, ſeu alia Eccleſia pro uno Presbyt. ſæculari ad ſubeunda onera prædictæ Eccleſiæ ſuppeſſe inſtitui jubet.

§.9. Præterea in prædicta Sancti Andreæ, ſeu alia Eccleſia tibi benevisa, unum perpetuum ſimplea, & perſonalem reſidentiam non requirens beneficium ſub ejuſdem Sancti Andreæ, ſeu alia invocatione, pro uno Clerico, ſeu Presbytero ſæculari, perpetuo futuro illius beneficiato, qui reliqua primo dictæ Eccleſiæ, illiuſque Rectoris, præter curæ animarum, & Sacramentorum Eccleſiaſticorum adminiſtrationis incumbentia onera ſupportare teneatur, etiam perpetuo, ſine tamen alicujus præjudicio, prædicta auctoritate noſtra erigas, & inſtituas.

Pro ejus dote aſſignãda omnia prædictæ Eccleſiæ emolumenta præter translata.

§.10. Illique ſic erecto, & inſtituto pro ejus dote, & futori beneficiati, onerumque illi incumbentium ſupportatione, omnia, & ſingula alia primo dictæ Eccleſiæ bona, fructus, redditus, proventus, jura, & actiones, præterquam abdicata, & translata, & conceſſa, & aſſignata, a primo dicta Eccleſia diſmembrando, & ſeparando in perpetuum, auctoritate noſtra hujuſmodi applices, & appropries: Ita quod futurus beneficiatus prædictus eorum poſſeſſionem etiam appræhendere, illaque habere, percipere, & conſequi, ac in ſuos uſus, & utilitatem convertere abſque alicujus alterius licentia libere poſſit, & valeat.

Et hujuſmodi Beneficium d. Joan. Bapt. ſi idoneus extiterit cum ſuis honoribus & oneribus conferendum

§.11. Et nihilominus beneficium prædictum, cujus, & illi forſan annexorum fructus, redditus, & proventus, quatuordecim ducatorum parium ſecundum æſtimationem prædictam valorem annuum, ut pariter aſſeritur, non exeeduut, a primæva erectione, & inſtitutione hujuſmodi vacans, dicto Joanni Baptiſtæ, poſt quam tamen per diligentem examinationem dictum Joannem Baptiſtam ad hoc idoneum eſſe repereris, ſuper quo conſcientiam tuam oneramus, prædicta auctoritate noſtra conferas, & aſſignes, inducens per te, vel alium, ſeu alios, eumdem Joannem Baptiſtam, vel Procuratorem ſuum ejus nomine, in corporalem poſſeſſionem beneficii, ac annexorum, juriumque, & pertinentiarum prædictorum; ac defendens inductum, amoto exinde quolibet illicito detentore; ac faciens, Joannem Baptiſtam, vel pro eo Procuratorem prædictum ad beneficium hujuſmodi, ut eſt moris, admitti, ſibique de illius, ac annexorum eorumdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, & obventionibus univerſis integre reſponderi; contradictores auctoritate noſtra prædicta, appellatione poſtpoſita, compeſcendo.

In contrarium facientibus derogat.

§.12. Nun obſtantibus præmiſſis, & noſtra de exprimendo vero annuo valore ſecundum æſtimationem prædictam tam beneficii uniendi, quam illius, cui fit unio, nec non piæ memoriæ Boniſacii Papæ VIII. ſimiliter Prædeceſſoris noſtri, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis contrariis quibuſcumque: Aut ſi aliqui ſuper proviſionibus ſibi faciendis de hujuſmodi, vel aliis beneficiis eccleſiaſticis in illis partibus ſpeciales, vel generales dictæ Sedis, aut Legatorum ejus literas impetrarint, etiamſi per eas ad inhibitionem, reſervationem, & decretum, vel alias quomodolibet ſit proceſſum, quas quidem literas, & proceſſus habitos per eaſdem, ac inde ſequuta quæcumque ad prædictam Eccleſiam Sancti Andreæ volumus non extendi, ſed nullum per hoc eis quoad aſſequutionem beneficiorum aliorum præjudicium generari.

Clauſulas præſervativas adjungit.

§.13. Nos enim quoad reſignationem, prout eſt, ſi attentatum forſan eſt hactenus, vel impoſterum, & quoad illam, & alia præmiſſa hujuſmodi, dictuſque Joannes Baptiſta ad hoc repertus fuerit idoneus, ex nunc perinde irritum decernimus, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, ac ſi die datæ earumdem præſentium dicto Joanne Baptiſta ad id reperto idoneo de beneficio hujuſmodi mandaviſſemus provideri.

Da-

Digitized by Google

Dat. die 25. Sept. 1617. An. XIII.

Datum Tuſculi Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo decimo ſeptimo, nono Kalendas Octobris, Pontificatus noſtri Anno XIII.

Sequitur extenſio cujuſcumque gratiæ, & privilegii Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium ad prædictam Congregationem cum omnibus reſtrictionibus.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Religioſorum virorum altiſſimo famulantium profectui, quantum cum Domino poſſumus, paterna caritate proſpicere cupientes, privilegia, & gratias aliorum Ordinum, & Congregationum Regularium Religioſis conceſſa, libenter illis communicamus, & ad eos extendimus, cum id conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Cauſa hujus Conſtitutionis.

§. 1. Cum itaque, ſicut dilecti filii Jacobus Mercatus Magiſter Generalis, & Monachi Congregationis Sylveſtrinorum Ordinis Sancti Benedicti Nobis nuper exponi fecerunt, Congregatio præſata nulla, aut pauca privilegia, gratias, & indulta, quibus ipſius Congregationis Religioſi fruuntur, habeat, & propterea, ut majori cum ſpiritus fervore, & animorum quiete Deo ſervire poſſint, cupiant Magiſter Generalis, & Monachi prædicti privilegia, gratias, & indulta hujuſmodi tam Mendicantium, quam non Mendicantium Ordinibus, & Congregationibus, ac eorum Monaſteriis, Domibus, locis, & perſonis per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, quomodolibet conceſſa, ad eorum Sylveſtrinorum Congregationem, illiuſque Monachos, & perſonas extendi, illaque eis communicari. Ideo pro parte dicti Jacobi Magiſtri Generalis, & Monachorum prædictorum Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Communicatio omnium gratiarum, & Indultorum, cujuſcumque Ordinis Mendicantium, & non Mendicantium, cum tribus reſtrictionibus.

§. 2. Nos igitur Congregationem Sylveſtrinorum prædictam, ejuſque Monachos, & perſonas quaſcumque ob eorum regularem diſciplinam ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, ac ſingulorum privilegiorum, gratiarum, & literarum deſuper confectarum, hujuſmodi tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, & quemlibet eorumdem Religioſorum a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de conſilio Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium ſuper conſultationibus, & negotiis Epiſcoporum, & Regularium deputatorum, omnia, & ſingula privilegia, prærogativas, conceſſiones, facultates, exemptiones, immunitates, indulta, cæteraſque gratias ſpirituales, & temporales, ac tam conjunctim, quam diviſim, & aliàs quomodolibet quibuſvis Mendicantium, & non Mendicantium Ordinum Congregationibus, ac tam virorum, quam mulierum Monaſteriis, Domibus, & regularibus locis in quibuſcumque mundi partibus conſiſtentibus, illorumque Superioribus, Fratribus, Monachis, & perſonis per quoſcnmque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros hujuſmodi, ac Nos, & Sedem eamdem, etiam per viam communicationis, vel extenſionis, aut aliàs conceſſa; ac quibus ſingulæ Congregationes prædictæ, earumque Monaſteria, Domus, & loca, ac Superiores, Fratres, & Monachi, & perſonæ hujuſmodi de jure, uſu, conſuetudine, vel privilegio, aut conceſſione apoſtolica, vel alia quavis auctoritate, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum

Prima reſtrictio d. communicationis.

(quatenus ſint in uſu, & non ſint revocata, neque ſub aliquibus revocationibus compræheoſa, ac ſacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, ſeu particularibus Conſtitutionibus ejuſdem Congregationis Sylveſtrinorum non contrarientur) ad prædictam Sylveſtrinorum Congregationem, ita ut illa, ejuſque, tam virorum, quam mulierum Monaſteria, Hoſpitalia, Conventus, ſeu regulares domus, illarumque Priores, Superiores, Officiales, Fratres, Miniſtri, & aliæ perſonæ nunc, & pro tempore exiſtentes, præmiſſis omnibus, & ſingulis æque, ac pariformiter, & ſine ulla prorſus differentia uti, frui, potiri, & gaudere, libere, & licite poſſint, & valeant, ac ſi illa dictæ Sylveſtrinorum Congregationi, illiuſque Monaſteriis, Hoſpitalibus, Conventibus, & domibus regularibus, ac Superioribus, Officialibus, Fratribus, Miniſtris, & aliis perſonis prædictis ſpecialiter, & expreſſe, ac principaliter, non autem ad inſtar, conceſſa, ac præſentibus de verbo ad verbum inſerta fuiſſent, auctoritate, & tenore prædictis perpetuo extendimus, illaque omnia, & ſingula dictæ Sylveſtrinorum Congregationi, illiuſque Monaſteriis, Hoſpitalibus, Conventibus, ac regularibus domibus, necnon Prioribus, Superioribus, Officialibus, Fratribus, Miniſtris, & perſonis prædictis quibuſcumque

Secunda reſtrictio.

(exceptis tamen Privilegiis Monachorum Sancti Benedicti, per quæ eidem Ordini indulgentiæ conceduntur, ac etiam excepta facultate

Tertia reſtrictio.

eligendi, & deputandi Conſervatores Religionis, & Monachorum) communicamus.

Clauſula ſublata cum decreto irritanti

§. 3. Decernentes, ſic, & non aliter, per quoſcumque Judices quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere,

ac

ac irritum, & inane, quicquid ſecus ſuper his a quocumque quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Mandat Protectori, ut faciat ea omnia obſervari omnibus opportunis remediis, appellatione poſtpoſita etiam invocato auxilio brachii ſecularis.

§. 4. Quocirca dilecto filio moderno, & pro tempore exiſtenti dictæ Sylveſtrinorum Congregationis Protectori per præſentes committimus, & mandamus, quatenus per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ſolemniter publicans, ac dictæ Sylveſtrinorum Congregationis Monachis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtens, faciat auctoritate noſtra præſentes, & in eis contenta hujuſmodi firmiter obſervari, ac ſingulos, quos ipſæ literæ concernunt, illis pacifice frui, & gaudere; non permittens, eos, vel eorum aliquem deſuper contra præſentium tenorem per quoſcumque etiam locorum Ordinarios quomodolibet indebite moleſtari, perturbari, vel impediri: Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmiſſis non parentes, per ſententias, & cenſuras eccleſiaſticas, ac etiam pecuniarias pœnas, aliaque opportuna juris, ac facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcen., invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obſtant. quibuſvis Apoſtolicis, ac in provincialibus, & in ſynodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon Mendicantium, & non Mendicantium Ordinum Congregationum, Monaſteriorum, & regularium domorum, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia, roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis illis, eorumque ſuperioribus, & perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritan., & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, illorum omnium tenores, ac ſi de verbo ad verbum exprimerentur, ac inſererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides transſumptorum.

§. 6. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo dictæ Sylveſtrinorum Congregationis, vel illius Protectoris obſignatis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

[Dat. die 23. Nov. 1617. An. XIII.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 23. Novembris 1617. Pontificatus noſtri Anno Tertiodecimo.

CCLXXVII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Irritatio nonnullorum Actorum a Judicibus Laicis Regni Portugalliæ attentatorum contra eccleſiaſticam immunitatem.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Laici Judices cauſam mere eccleſiaſticam ad ſe trahentes nonnulla attentarunt contra eccleſiaſticam immunitatem, ipſamque perſonam Collectoris Generalis ſpoliorum.

AD audientiam apoſtolatus noſtri non ſine juſto, & gravi cordis noſtri dolore pervenit, quod procedente nuper in cauſa eccleſiaſtica in Civitate Ulixbonen. pro ſui muneris auctoritate Ven. Fratris Octavii Epiſcopi Foroſempronien. Jurium, & ſpoliorum Cameræ Apoſtolicæ debitorum in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Collectoris Generalis Auditore, & Judice delegato, cum pars altera ad Judices ſæculares temere recurſum habuiſſet; Judices hujuſmodi, & poſtmodum alii pariter ſæculares non ſolum contra Auditorem prædictum, ſed etiam contra eundem Octavium Epiſcopum, & Collectorem occaſione dictæ cauſæ ſuis injuſtis, & invalidis decretis, ac mandatis contra immunitatem, ac libertatem eccleſiaſticam attentatis, Juriſdictionem pariter eccleſiaſticam, & Sanctæ Sedis Apoſtolicæ Officiales perturbando, & impediendo procedere præſumpſerunt, & ad quoddam eidem eccleſiaſticæ libertati, & immunitati maxime adverſans decretum devenerunt, per quod decreverunt, ut Octavii Epiſcopi, & Collectoris hujuſmodi jumenta, & illis ſervientes caperentur, niſi a ſervitio ejus deſiſterent, & ne pecuniæ ſuorum ſtipendiorum a Theſaurario Cameræ Apoſtolicæ ei ſolverentur, neque panis illi venderetur, & alia ſimilia, unde in ejus exequutionem factum fuit, ut non ſolum jumentum aquarii captum, & familiaris dicti Octavii Epiſcopi, & Collectoris Clericus Beneficiatus habitu, & tonſura publice a Satellitibus tamquam vilis malefactor violenter ſimiliter captus, ſed etiam Domus ejuſdem Octavii Epiſcopi, & Collectoris ab iiſdem Satellitibus obſeſſa fuerit, ſpretis ejuſdem Octavii Epiſcopi, & Collectoris in ſententiam excommunicationis, & alias eccleſiaſticas cenſuras, & pœnas incurſus declarationibus, & interdicti eccleſiaſtici appoſitione gravi cum ſcandalo totius Civitatis, & Divinæ Majeſtatis offenſa graviori.

Prædicta omnia reſcindit Paulus.

§. 2. Quamobrem Nos, qui in Sede Beati Petri quamquam immeriti a Domino poſiti ſumus, ne exceſſus hujuſmodi, ac eccleſiaſticæ libertatis, & immunitatis, tam enormis violatio diſſimuletur, & tranſeat in exemplum, pro noſtri paſtoralis officii debito providere, & malorum graviorum ſegetem, & radicem, quantum a Domino permittitur, noſtra auctoritate apoſtolica evellere volentes, motu proprio, non ad alicujus Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, ac mera deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia, & ſingula præmiſſa

Digitized by Google

miſſa, & alia ſimilia a prædictis dictorum Regnorum Judicibus ſæcularibus, etiam ſupremis, quocumque nomine, titulo, prærogativa, & gradu inſignibus, in cauſa hujuſmodi, & ejus occaſione contra Octavium Epiſcopum, & Collectorem prædictum, ejuſque Auditorem, ſeu Delegatum, Officiales, Miniſtros, familiares, res, & bona, quocumque prætextu, vel quæſito colore, quomodolibet decreta, mandata, acta, ordinata, facta, & ſive ſcriptis, ſive verbis quomodolibet attentata, quæ omnia, & ſingula præſentibus haberi volumus pro expreſſis, nulla, invalida, irrita, & inania, ac nulliter, & invalide, inaniter, & de facto contra Sacros Canones, Conciliorum decreta, & Apoſtolicas Conſtitutiones attentata, & præſumpta.

Clauſulas appoſit. §.3. Præſenteſque literas, & in eis contenta quæcumque de intentionis noſtræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, reſcindi, infringi, in jus, vel controverſiam vocari nullatenus poſſe, ſed ſemper valida, firma, & efficacia fore, & eſſe, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos ſpectat, inviolabiliter obſervari debere; Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de latere legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, tenore præſentium, decernimus, ac declaramus.

Similia ſub pœnis hic expreſſis prohibet attentari. §.4. Et nihilominus ne impoſterum ſimilia præſumantur, omnibus, & ſingulis Judicibus ſæcularibus, etiam ſupremis dictorum Regnorum quocumque nomine nuncupat., cujuſcumque gradus, conditionis, & prærogativæ exiſtant, ne talia hujuſmodi, aut ſimilia adverſus immunitatem, & libertatem eccleſiaſticam, etiam quocumque prætextu, contra eccleſiaſticos Prælatos, Judices, & perſonas, res, & bona, ac eorum juriſdictionem, & auctoritatem, ejuſque liberum exercitium quomodolibet committere, aut attentare præſumant, ſub excommunicationis majoris, a qua nonniſi a Nobis, aut Romano Pontifice pro tempore exiſtente, præterquam in mortis articulo abſolvi poſſint, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, ac privationis quorumcumque beneficiorum, penſionum, officiorum, & dignitatum eccleſiaſticarum, perpetuæque inhabilitatis, tam quoad ipſos delinquentes, ſeu contumaces, quam quoad eorum deſcendentes uſque ad eorum quartam generationem, ad illa impoſterum quomodolibet obtineri, nec non amiſſionis quorumcumque jurium patronatus, privilegiorum, indultorum, gratiarum, conceſſionum, & inveſtiturarum tam emphyteuticarum, quam feudalium eiſdem delinquentibus, & ſeu contumacibus, ſuiſque, ut præfertur uſque ad quartum gradum deſcendentibus, quocumque titulo apoſtolico, aut alio eccleſiaſtico quomodolibet nunc, & pro tempore competen., & acquiren. pœnis ipſo facto, abſque ulla declaratione incurrendis interdicimus, & prohibemus: in contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque. Quorum omnium, & ſingulorum tenores, etiamſi de illis ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio habenda, ſeu quævis alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis haberi volumus. Aut ſi prædictis, vel quibuſvis aliis perſonis ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

§.5. Volumus autem, quod præſentes literæ, ſeu illorum exempla manu Notarii publici ſubſcripta, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munita, & ad valvas Eccleſiæ Ulixbonen. affixa, ita omnes arctent, & afficiant, ac ſi unicuique perſonaliter intimata fuiſſent. Tranſumpta afficiunt, ceu præſentes Literæ ſatent publicatæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die ſexta Octobris 1617., Pontificatus noſtri Anno Decimotertio. Dat. die 6. Octob. 1617. An.XIII.

CCLXXVIII.

Confirmatio Concordiæ inter Forum Archiepiſcopale, & Forum ſæculare Mediolani ſuper controverſia exorta occaſione conſuetudinis trahendi Laicos ad Forum Eccleſiaſticum. Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Dilecto filio noſtro Friderico tituli S. Mariæ Angelorum in Thermis Presbytero Cardinali Borromeo nuncupato Eccleſiæ Mediolanenſis ex conceſſione, & diſpenſatione apoſtolica Præſuli.

PAULUS PAPA QUINTUS

Dilecte fili noſter ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

§.1. Expoſitum Nobis nuper fuit pro parte tua, & dilecti filii nobilis viri Petri de Toledo Oſorii Status Mediolanen. pro chariſſimo in Chriſto filio noſtro Philippo Hiſpaniarum Rege Catbolico Gubernatoris, quod prætendente Promotore Fiſcali Eccleſiæ Mediolanen. poſſe etiam ex antiquiſſima conſuetudine ab Eccleſiaſticis indiſtincte trahi laicos ad eccleſiaſticum forum, quacumque ageretur actione, vel remedio, & tam reſpectu bonorum eccleſiaſticorum, quam reſpectu laicalium, vel patrimonialium etiam privative ad forum ſæculare, nec non eccleſiaſticos Judices exequi poſſe in laicorum perſonis, & bonis etiam immobilibus per proprios, & alienos exe- Facti ſeries.

executores: Regii autem Fiſci Procuratore in dicto Statu Mediolanen. conſuetudinem hujuſmodi negante, quinimo aliam conſuetudinem contrariam allegante, fuiſſe videlicet ab antiquiſſimo tempore obſervatum, ut Eccleſiaſtici forum rei ſequerentur, & executio in bonis, & perſonis laicorum nonniſi cum ſæcularis brachii invocatione fieret, nonnulliſque aliis exortis juriſdictionalibus controverſiis; illæ demum in Urbe, & coram Venerabile Fratre noſtro Benedicto Epiſcopo Sabinenſi Juſtiniano, ac dilectis filiis noſtris Joanne Garzia Sanctorum Quatuor Coronatorum Millino, Marcello, Sanctorum Quirici, & Julitæ Lanti, Fabricio Sancti Auguſtini Verallo, & Horatio Sancti Salvatoris in Lauro titulorum Presbyteris Cardinalibus, Lancellotto reſpective nuncupatis, per Nos adhoc ſpecialiter deputatis, agitatæ fuerint, & ſub die 2. Junii 1615. concluſa infraſcripta Concordia, ſi & quatenus a prædicto Philippo Rege approbaretur, ac a Nobis confirmaretur, ita tamen, ut in primis fieret revocatio omnium Proclamationum, & Edictorum conditorum, ſeu editorum a miniſtris juriſdictionis eccleſiaſticæ, vel ſæcularis, quibus Notarii, Procuratores, & litigantes directe, vel indirecte poſſent retrahi ab agitandis cauſis in uno, vel altero foro reſpective ad illa pertinentibus, prout in ſcriptura deſuper confecta, plenius continetur, tenoris hujuſmodi.

Concordia inter forum Archiepiſcopale, & forum ſæculare Mediolani ſuper controverſia exorta occaſione conſuetudinis trahendi laicos ad forum Eccleſiaſtico.

CAPUT I.

Quando Eccleſia, Clerici, ſeu perſonæ eccleſiaſticæ agunt pro quibuſcumque bonis eccleſiaſticis mobilibus, ſemoventibus, immobilibus, & juribus, ſeu quovis titulo, ſive univerſali, ſive particulari, ſive inter vivos, ſive ex ultima voluntate, vel aliàs quomodolibet ad Eccleſiam, Clericos, ſeu perſonas eccleſiaſticas uti tales ſpectantibus, & pertinentibus, ſive agant actione perſonali, reali, mixta, in rem ſcripta, vel alia quacumque tam in poſſeſſorio, quam in petitorio, etiamſi laicus probabiliter neget ea bona, jura, & ut ſupra, eſſe Eccleſiæ, vel ut ſupra, aut ad eam, & ut ſupra ſpectare, & pertinere, agere poſſint contra laicos tam in foro eccleſiaſtico, quam in ſæculari, prout ipſis placuerit.

CAPUT II.

Circa actionem hypothecariam, extra materiam legatorum piorum, relinquatur diſpoſitioni juris communis.

CAPUT III.

Excipiuntur cauſæ, quas moveri contigerit per Eccleſiam, vel Clericos vigore novarum Conſtitutionum, & novarum Bullarum Pontificiarum editarum, vel edendarum, nam hoc caſu agendum erit coram eo Judice, ad quem de jure communi, vel aliàs, circumſcripta tantum conſuetudine, cognitio illius cauſæ ſpectabit; Bulla tamen Pii Quinti contra illegitimos moderetur, ſeu reſtringatur, ut in emphytheuſibus, & feudis eccleſiaſticis factis, ſeu conceſſis ante dictam Bullam, poſſint illegitimi ſuccedere ſecundum diſpoſitionem juris communis.

CAPUT IV.

Excipiuntur etiam cauſæ, in quibus Eccleſiæ, ſeu Monaſteria prætenderent aliquam hæreditatem alicui Monacho, ſeu Moniali, ſeu cujuſvis Ordinis regularis perſonæ ab inteſtato delatam, eo enim caſu agendum erit coram Judice ſæculari tantum, tam in poſſeſſorio, quam in petitorio.

CAPUT V.

Si vero Eccleſia, Clerici, ſeu perſonæ eccleſiaſticæ agere voluerint ad conſequutionem primitiarum, decimarum, & aliarum eccleſiaſticarum obventionum, ſeu legatorum piorum, fructuum, penſionum, vel fictorum ſimplicium, aut fictorum perpetuorum, ſeu libellariorum, & cenſuum, ac dependentium contra laicos conductores, colonos, emphyteutas, libellarios, penſionarios, cenſuarios, ſeu aliàs ex præmiſſis cauſis debitores, Eccleſiæ, Clerici, ſeu perſonarum eccleſiaſticarum otitalium, ut ſupra, agere poſſint tam in foro Eccleſiæ, quam in ſæculari, & hoc indiſtincte, ſive de credito conſtet per ſcripturam publicam, vel privatam, ſive non. Quod ſi agere voluerint contra alios debitores, puta ex cauſa mutui, depoſiti, aut pretii rei eccleſiaſticæ venditæ, aut quacumque alia ex cauſa, poſſint, ſi velint, pariter agere contra laicos tam in uno, quam in alio foro, dummodo conſtet de credito per publicum inſtrumentum, vel ſcripturam privatam ſubſcriptam manu debitoris, vel alterius de illius mandato, ſalvis tamen iis privilegiis, quæ Eccleſiæ, & Eccleſiaſticis perſonis reſpectu fori de jure communi competunt pro conveniendis laicis in foro eccleſiaſtico.

CAPUT VI.

Quo vero ad bona patrimonialia, vel laicalia clericorum, ſeu perſonarum eccleſiaſticarum gaudentium fori privilegio, ſi hujuſmodi perſonæ agant de conſequenda, vel recuperanda quantitate pecuniarum, fructuum, mobilium, ſemoventium, vel his ſimilium, quacumque ex cauſa, tam inter vivos, quam ex ultima voluntate ad eas quomodolibet ſpectantium, & pertinentium, vel eis debitorum, poſſint agere contra quoſcumque laicos debitores ex præfatis cauſis in foro eccleſiaſtico, modo tamen de credito conſtet per publicum inſtrumentum,

Digitized by Google

tuni, vel ſcripturam ſubſcriptam manu debitoris, aut alterius de illius mandato, cum declaratione, quod ea ſpeciali conceſſione Sanctiſſimi, appellationes in dictis cauſis patrimonialibus non committantur extra Statum Mediolani, niſi ſumma petita excedat valorem aureorum duorum mille, & quod actiones redditionis rationis, mercimonii, inſtitoriæ, tutelæ, & ſimiles incertæ, & generales occaſione patrimonialium, ſeu laicalium deducantur in foro ſæculari contra laicos.

CAPUT VII.

Ubi vero Clericus, ſeu perſona eccleſiaſtica agit contra laicum ad aliquam rem laicalem, vel patrimonialem ex iis, quæ pro immobilibus reputantur, puta domum, fundum, jura aquarum, ſervitutem, dominium, proprietatem cenſus, vel proprietatem redditus, & his ſimilia, quacumque actione agat, conveniat laicos in foro ſæculari tam in petitorio, quam in poſſeſſorio: Idem ſi ex cauſa patrimoniali agat petitione hæreditatis ad univerſam hæreditatem, ſeu ejus partem tam ex teſtamento, quam ab inteſtato.

CAPUT VIII.

In omnibus ſupraſcriptis cauſis illud obſervandum eſt, ut ſemper judicium in eo foro finem accipiat, in quo cœptum fuerit. Præterea ſi Clericus, vel Eccleſia, vel Eccleſiaſtica perſona agere voluerit ex jure ceſſo a laico, ſi titulus ceſſionis ſit principalis, & non acceſſorius alicui alii titulo, vel contractui, puta venditionis, tranſactionis, donationis, vel aliorum, in quibus titulus ceſſionis acceſſorie veniat, agendum erit in foro ſæculari, & hoc ne in fraudem fori ſæcularis fiant ceſſiones ad favorem Eccleſiæ, & eccleſiaſticarum perſonarum.

CAPUT IX.

Et quod per hanc concordiam reſpectu fori non intelligatur derogatum privilegio Fiſci, ita ut omnes cauſæ fiſcales cognoſcantur, & in eis bonorum appræhenſiones, ac liquidationes fiant per illud Tribunal, ad quod ſpectant, ſervatis privilegiis Fiſco competentibus.

CAPUT X.

Circa brachium ſæculare quoad ſententias per Judices Eccleſiaſticos in Statu, & Provincia Mediolani latas in bonis eccleſiaſticis, ſeu ad Eccleſiam, Clericos, perſonaſve eccleſiaſticas uti tales pertinentibus, vel aliis Eccleſiæ, vel ut ſupra, adjudicatis mobilibus, immobilibus, & aliis, de quibus in primo capite, exequutio fieri poſſit ſine invocatione brachii ſæcularis cum familia armata ſolita Archiepiſcopi; verum exequutio, de qua in hoc capite, reſtringatur ad Judices eccleſiaſticos Mediolani: ita tamen, ut ſi cauſæ ad forum ejuſdem Eccleſiæ Mediolanen. quomodolibet ſpectantes per appellationem, aut per avocationem, vel aliis modis fuerint devolutæ, aut introductæ coram Judicibus Eccleſiaſticis aliarum Civitatum Status, aut Provinciæ Mediolani, exequutio nihilominus fieri poſſit ſine invocatione brachii ſæcularis juxta hujus capitis formam.

CAPUT XI.

In actionibus perſonalibus contra laicos debitores Eccleſiæ, Clerici, ſeu perſonarum eccleſiaſticarum uti talium, prout in Quinto Capite, poſſit fieri quævis exequutio in bonis mobilibus laicorum ſine invocatione brachii ſæcularis, at in immobilibus laicalibus non fiat ſine invocatione brachii ſæcularis, quod concedi debeat, ſervata diſpoſitione juris communis. In actionibus vero perſonalibus ex cauſa patrimoniali, de quibus in Sexto Capite, poſſit fieri exequutio in bonis mobilibus laicalibus ſine invocatione brachii uſque ad ſummam aureorum ducentorum, & non ultra. In immobilibus autem non fiat ſine invocatione brachii, ut ſupra: In exequutione vero per capturam perſonæ debitorum, brachium ſæculare non invocetur contra debitores Eccleſiæ, Clerici, ſeu perſonarum eccleſiaſticarum uti talium, de quibus in dicto Quinto Capite; at illud omnino invocetur reſpectu debitorum ex cauſa patrimonialium, de quibus in dicto Sexto Capite. Et ampliùs reſtringatur exequutio ad Judices Eccleſiaſticos Mediolani cum declaratione in omnibus, & per omnia, prout in Capite Decimo.

CAPUT XII.

In cauſis criminalibus mixti fori, poſſit Judex eccleſiaſticus procedere contra laicos, eos diſtringere, & condemnare, ac contra eorum perſonas exequi abſque invocatione brachii ſæcularis, nec non etiam exequi poſſit in eorum bonis mobilibus uſque ad ſummam aureorum ducentorum, & non ultra abſque eadem brachii invocatione: at in immobilibus non liceat ſine brachio ſæculari, ſalva præventione juxta juris communis diſpoſitionem: Et hoc quoad Judices intelligatur cum reſtrictione, & declaratione, de qua in Decimo, & repetita in præcedenti Capite.

CAPUT XIII.

Circa virgines variis dignis de cauſis, & reſpectibus permittatur earum Collegium, prout antea, etiam ſub nomine, & cum invocatione Sancti, vel Sanctæ, reſervata Archiepiſcopo correctione, & juriſdictione circa approbationem regulæ, & in reſpicientibus cultum divinum, ſalutem animarum, & legatorum piorum diſpoſitionem, & exequutionem, circa quam tamen exequutionem legatorum piorum re-

ſpectu fori ſæcularis, ſervetur juris communis diſpoſitio, ita tamen, ut ex hoc Capite nullum deſumatur exemplum, nec aliquid inferri umquam poſſit ad alium quempiam caſum pro una, vel altera parte.

CAPUT XIV.

Circa officium Œconomatus, tollantur abuſus Œconomi, prout de eis conſtiterit.

CAPUT ULTIMUM.

Hæc autem Concordia intelligatur facta ſi, & quatenus approbetur a Sua Sanctitate, & ſua Regia Majeſtate, & non aliter; ita tamen, ut in primis fiat utrinque revocatio omnium Proclamatum, & Edictorum conditorum, ſeu editorum a miniſtris juriſdictionis eccleſiaſticæ, vel ſæcularis, quibus Notarii Procuratores, & litigantes directe, vel per indirectum poſſent retrahi ab agitandis cauſis in uno, vel altero foro reſpective ad illa pertinentibus. Datum Romæ die Martis ſecunda Junii 1615.

Auctoritate Apoſtolica petitur confirmari.

§.3. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, prædictus Philippus Rex poſtmodum dictam Concordiam approbaverit, præfatus vero Petrus etiam ex ſpeciali ejuſdem Philippi Regia mandato, ac tu quoque juxta ipſius Concordiæ formam Proclamata, & Edicta revocaveritis, ac ideo Concordiam ipſam a Nobis, & Sancta Sede Apoſtolica confirmari, ac alias, ut infra, opportune provideri deſideretis.

Confirmat Paulus.

§.4. Nos de præmiſſis plene informati, iis, quæ ad ſedan. præſertim inter Eccleſias, & ſæculares Principes controverſias pertinent, libenter annuentes, ſupplicationibus tam tuo, quam dicti Petri nominibus Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Concordiam præfatam a Benedicto Epiſcopo, ac Joanne Garzia, Marcello, Fabricio, & Horatio Cardinalibus prædictis mature, ac diligenter examinatam, deque eorumdem Cardinalium conſilio, ex certa ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tenore præſentium confirmamus, illique perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti, & quoſvis alios, etiam quantumvis ſubſtantiales defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Clauſulæ.

§. 5. Decernentes Concordiam prædictam, ac præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ſemper, & perpetuo valida, firma, & efficacia fore, & eſſe, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, ac pro tempore quomodolibet ſpectabit, inviolabiliter obſervari; Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere legatos in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.6. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis, quibuſvis perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 7. Octobr. 1617. An.XIII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die ſeptima Octobris 1617., Pontificatus noſtri Anno Decimotertio.

Cardinalium ſubſcriptiones

Benedictus Card. Juſtinianus Epiſcopus Sabinen.
Jo: Garzia Card. Millinus.
M. Card. Lantes.
F. Card. Verallus.
H. Card. Lancellottus.
S. Card. S. Suſannæ.

CCLXXIX.

Quod Fratres Cappuccini Ordinis Minorum S.Franciſci in publicis proceſſionibus ubique locorum Crucem propriam deferre poſſint.

Horum Fratrum Inſtitutionis approbationem edidit Clem.VII. in ſua Conſtit.XXIV. Religionis. *Tom.IV. Par.I. fol.73. Quod vero iſti Fratres ſint vere Fratres Minores ex Ordine Sancti Franciſci, declaravit Paulus V. in ſua Conſtitut. CXXI.* Eccleſiæ. *Tom.V. Par.III. fol.*348.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAſtoralis officii, quo divina diſpenſatione, nullo noſtro merito fungimur, ratio poſtulat, ut Religioſorum, maxime Strictioris Obſervantiæ, paci, & quieti, quantum Nobis ex alto conceditur, opportune conſulamus.

Cauſæ conſtitutionis.

§.1. Cum itaque, ſicut dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Cappuccinorum nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit, nonnullæ rixæ, & diſſenſiones inter Fratres dicti Ordinis, & dilectos etiam filios Fratres Ordinis Fratrum Minorum Conventualium S. Franciſci, dum primodicti Fratres in proceſſionibus publicis ſub eorumdem Fratrum Minorum Conventualium Cruce incedunt, interdum oriantur.

Nos

Indultum deferendi Crucem propriã in proceſſionibus.

§.2. Nos omnem rixarum, & diſſeſionum prædictarum materiam ſubmovere, dictoſque Fratres Minores Cappuccinos nuncupatos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, interdicti, aliiſque ecclesiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati: De Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis Regularium præpoſitorum conſilio, eiſdem Fratribus Minoribus Cappuccinis nuncupatis, quod ubique locorum in publicis Proceſſionibus hujuſmodi Crucem propriam ad formam Conſtitutionis fel. rec. Gregorii Papæ XIII. Prædeceſſoris noſtri, quæ incipit: *Expoſcit paſtoralis officii &c.* deferre poſſint, & valeant, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, concedimus, & indulgemus.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes, præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ derogatoriæ.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non utriuſque Ordinis, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 12. Octobr. 1617. An. XIII.

Datum Tuſculi ſub Annulo Piſcatoris die 12. Octobris milleſimo ſexcenteſimo decimoſeptimo, Pontificatus noſtri Anno Decimotertio.

CCLXXX.

Mandatum Rectori, & aliis Officialibus Univerſitatis Studii generalis Oppidi Lovanien. Mechlinien. Diœceſis, ut obſervent Decreta a Viſitatoribus Apoſtolicis edita.

Ex Regeſt. in Secret. &c.

Dilectis filiis Rectori, ac aliis Officialibus, & Miniſtris, cæteriſque perſonis Univerſitatis Studii Generalis Oppidi Lovanienſis Mechlinien. Diœceſis.

PAULUS PAPA QUINTUS

Dilecti filii ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

De mandato Pontificis viſitatio fuerat peracta.

§.1. CUm, ſicut ex literis Venerabilis fratris Lucii Archiepiſcopi Idruntin. noſtri, & Apoſtolicæ Sedis in Belgicis ditionibus Nuncii, Univerſitas iſta de ordine, & mandato noſtris per perſonas eccleſiaſticas a dilecto filio nobili Viro Alberto Archiduce Auſtriæ, Principe Belgii deputatas, auctoritate noſtra apoſtolica, viſitata fuerit.

Paulus præcipit Viſitationis decreta obſervari.

§.2. Nos, ut viſitatio prædicta ſuum quantocitius ſortiatur effectum, pro injuncto Nobis apoſtolicæ ſervitutis officio, quantum cum Domino poſſumus, providere volentes, vobis per præſentes committimus, & ſub cenſuris eccleſiaſticis, ac indignationis noſtræ pœnis mandamus, ut viſitationem, ac decreta, & ordinationes in illa, auctoritate apoſtolica, ut præfertur, facta, dummodo licita ſint, & honeſta, ac Sacris Canonibus, Concilio Tridentino, Conſtitutionibus Apoſtolicis, ac dictæ Univerſitatis erectioni, & privilegiis ab Apoſtolica Sede illi conceſſis non adverſentur, & non aliàs, ea, qua decet, reverentia recipiatis, illaque diligenter obſervetis, ac ab aliis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, obſervari curatis realiter, & cum effectu: Nos enim irritum decernimus, & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, in contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Dat. die 21. Octobr. 1617. An. XIII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die vigeſimaprima Octobris 1657. Pontificatus noſtri Anno XIII.

Digitized by Google

CCLXXXI.

Iunovatio, & declaratio Conſtitutiouum Sixti Quioti, & Clementis Octavi de noo alienandis bonis in Statu Eccleſiaſtico exiſtentibus in Forenſes, ac Caſtris, & aliis Juriſdictionalibus tam in Forenſes, quam in ſubditos, abſque præcedenti Sedis Apoſtolicæ licentia iu ſcriptis obtinenda.

PAULUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAſtorale munus, quod infirmitatem noſtram gerere divina clementia voluit, Nos admonet, ut ſicut rationis exigit ordo, Nos, qui aliis ſua tribui procuramus, Sedis etiam apoſtolicæ jura tueamur, & ſtatua, ac ſubditorum noſtrorum utilitati, & tranquillitati conſulamus, ac proinde, ut ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris provide conſtituta comperimus, illibata perpetuo perſeverent, omnem ea eludeudi viam apoſtolicis declarationibus, ac novis diſpoſitionibus præcludimus, & apoſtolico muuimine roboramus, ac aliàs diſponimus, prout io Domiuo cunſpicimus ſalubriter expedire.

Sixtus V. prohibuit abſque licentia Sedis Apoſt. bona in Statu Eccleſiaſtico exiſtentia alienari in Forenſes, & Caſtra, Fortalitia, ac feudalia, & juriſdictiones alienari in quaſcumque perſonas.

§.1. Siquidem licet olim fel. rec. Siatus Papa Quintus Prædeceſſor noſter, ut ditionis temporalis Sedis Apoſtolicæ, ejuſque ſubditorum conſervationi, & commodo proſpiceret, Civitates, Oppida, Caſtra, Feuda, Juriſdictiones, ac bona quæcumque ſtabilia, vel immobilia in Statu Eccleſiaſtico exiſtentia, abſque ſua, & Sedis Apoſtolicæ licentia, quibuſcumque forenſibus, & eatraneis eidem Sedi non ſubditis, vendi, permutari, ultra triennium locari, in emphyteuſim, feudum, livellum, pignus, ſeu precarium concedi; Nec non Civitates, Caſtra, & Oppida, multoque magis ſortalitia, ae feudalia, & juriſdictiones in eodem Statu Eccleſiaſtico conſiſtentia, & conſiſtentes tam in exteros, vel ſorenſes, quam in alios quoſcumque, etiam ſubditos, niſi de expreſſa præcedeote ſua, & Romani Pontificis pro tempore exiſteutis licentia, vendi, permutari, vel donari, prohibuerit; ac alia ſtatuerit, & ordinaverit, prout in ſuis ſub datum Romæ apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quiugenteſimo octuageſimo quinto Kalendas Julii, Pontificatus ſui Anno Primo, eapeditis literis, pleuius continetur.

Clem. VIII. hujuſmodi conſtitutionem declaravit.

§.2. Ac ſubinde a rec. mem. Clemente Papa Octavo ſimiliter Prædeceſſore noſtro emanaverint literæ tenoris ſubſequentis, videlicet: Clemens Epiſcopus ſervus ſervorum Dei, ad perpetuam rei memoriam, *Romanum decet. Tom.V. Par.II. fol.*361.

Illæ tamen male interpretabantur.

§.3. Nihilominus, quia poſtmodum experientia compertum fuit, amplius providendum eſſe, ne tam ab extraneis, & forenſibus, quam a ſubditis ooſtris prohibitiones, ac conſtitutiones, & literæ eorumdem Siati, & Clementis Prædeceſſorum variis & alienis ab eorum mente interpretationibus ſubverti, & diverſis cooventionibus, etiam palliatis, in iis, quæ circa alienationem Civitatum, Caſtrorum, Oppidorum, & locorum juriſdictionalium, nonniſi præcedente noſtra, & Romani Pontificis pro tempore eaiſtentis licentia facienda, diſpoount, fraudibus eludi poſſint,

Eas Paulus approbat, & innovat.

§.4. Nos tam ex iis, quæ in conſtitutionibus prædictis contineotur, quam ex aliis juſtis, & rationabilibus cauſis animum ooſtrum moventibus, præmiſſis, & aliis infraſcripis opportuuis remediis occurrere voleutes, necnon præſatarum Sixti, & Clementis Prædeceſſorum hujuſmodi literarum tenores præſentibus pro eapreſſis habentes: Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis pleoitudine, hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutioue eaſdem literas Siati, & Clementis Prædeceſſorum approbamus, & confirmamus, illaſque innovamus, ac iuviolabiliter obſervari mandamus.

Declaratque, & ampliat in permutationibus, donationibus, etiam reſervato beneplacito Sedis Apoſtolicæ &c.

§.5. Præterea eaſdem conſtitutioues, quatenus etiam io ſubditis bona alienari abſque Sedis Apoſtolicæ licentia vetaut, declarantes, & quatenua opus ſit, etiam extendentes, Conſtitutiones hujuſmodi in venditionis, permutationis, & donationis contractibus, etiam cum pacto de retrovendendo, vel etiam reſervato noſtro, & Apoſtolicæ Sedis beneplacito, aut etiam correſpectivis, ſeu counexis, vel ſublocationis, aut alterius contractus uomine palliatis, ſuper præfatis Civitatibus, Caſtris, Oppidis, & multo magis Fortalitiis, & quibuslibet locis juriſdictionalibus, vel feudalibus, intra limites Status Eccleſiaſtici conſiſtentibus, illorumque domioio, & poſſeſſione, juriſdictioueque, ac juriſdictionis exercitio quomodolibet, & quavis occaſione, prætextu, vel cauſa, etiam neceſſaria, etiam ſubhaſtationis, adjudicationis, & dationis iu ſolutum, etiam judicialis faciendis obtioere, inviolabiliter obſervandas eſſe, ita videlicet, quod noſtra, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis expreſſa licentia prius in ſcriptis impetrari, & in actu celebrationis contractus realiter apud Notarium exhiberi, & dimitti debeat, & non aliàs decernimus, ſtatuimus, & ordinamus.

Contravenientibus pœnas infligit, & contractus irritat.

§.6. Quod ſi quis ad aliquam alienationem devenerit contra formam præſentis Conſtitutionis, alienatio, ſeu contractus ſint ipſo jure nulli, nullumque ſortiantur effectum; nihilominus alienans, ac contrahens pœnam præſatæ Clementis Prædeceſſoris Conſtitutionis incurrat, nempe cedat ab omni jure ſuo, intelligatur ipſo jure abſque alia declaratione privatus omni ſua poſſeſſione, ejuſque vita durante, fructus, & commoditas, ut ſupra alienatæ rei, tranſlatæ, aut gravatæ, ſpectent pleno jure ad Sedem, & Cameram Apoſtolicam; ita, quod eo ipſo Camera Apoſtolica poſſit bona præfata propria auctoritate capere, & penes

Digitized by Google

nes ſe retinere, viventibus ita contrahentibus: ipſis verò defunctis, eadem Caſtra, Oppida, & juriſdictiones, aliaque ſupradicta ad eos, ad quos de jure, ſi diſponentes ab inteſtato deceſſiſſent, vel contractus hujuſmodi facti non fuiſſent, pervenire deberent, omnino perveniant.

Notariis harum alienationū inſtrumenta conficientibus pœnas imponit.

§.7. Tabelliones verò, & Notarios, etiam de numero participantium, & alios quoſcumque inſtrumenta, & ſcripturas hujuſmodi conficientes, & formam hujuſmodi non ſervantes, ſeu illas Sedi, & Cameræ Apoſtolicæ non revelantes, nec exhibentes, pœnam falſi, ac privationis nedum exercitii, ſed officii, & tituli Tabellionatus, ac Notariatus, aliorumque officiorum, quæ obtinent, ac perpetuæ inabilitatis ad illa, & alia impoſterum exercenda, eo ipſo incurrere decernimus.

Et ita, & non aliter judicari mandat.

§.8. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quicquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Obſervantiā hujus legis, officialibus injungit.

§.9. Injungentes, & mandantes eiſdem Legatis, & Vice-Legatis, Gubernatoribus, ac Judicibus, nunc, & pro tempore in toto Statu Eccleſiaſtico exiſtentibus, & eorum cuilibet, ut declarationem, extenſionem, decretum, inhibitionem, præceptum, mandatum, ſtatutum, & ordinationem noſtram hujuſmodi in eodem Stato Eccleſiaſtico ab omnibus, ad quos ſpectat, perpetuo obſervari mandent, & faciant; Contradictores quoſcumque opportunis juris, & facti remediis, appellatione poſtpoſita, compeſcendo.

Contrariiſque derogat.

§.10. Non obſtantibus omnibus, & ſingulis, quæ præfati Sixtus, & Clemens Prædeceſſores in ſuis literis præfatis voluerunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Publicationē Bullæ, & ejus effectū ſubnectit.

§.11. Volumus autem, ut præſens, poſtquam in valvis Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum, nec non in acie Campi Floræ affixæ, & publicatæ fuerint, quoſcumque tam præſentes, quam abſentes, & ubicumque etiam extra Statum noſtrum Eccleſiaſticum exiſtentes, perinde obligent, & arctent, ac ſi unicuique eorum nominatim intimatæ fuiſſent.

Tranſumptis credi jubet.

§.12. Ac etiam volumus, ut earum exemplis etiam impreſſis, manu Notarii publici, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum in judicio, & extra habeatur, quæ ipſiſmet præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§.13. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtrorum confirmationis, innovationis, declarationis, extenſionis, decretorum, inhibitionis, præcepti, mandatorum, voluntatum, ſtatuti, & ordinationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem &c.

Dat. die 20. Nov. 1617. An. XIII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo decimo ſeptimo, Pontificatus noſtri Anno XIII.

CCXXXII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Judices nonnulli Regni Portugalliæ, dummodo, quæ egerunt, revocent, abſolvuntur ab excommunicatione, in quam inciderant ob violatam eccleſiaſticam juriſdictionem.

Hujuſmodi Judices excommunicationi ſuppoſuit Paulus Conſtit. quæ incipit: Ad audientiam. *ſupr. fol.* 240.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

SEdes Apoſtolica pia mater, nonnullos, qui pro ſuis exceſſibus in cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas inciderunt, & eorum exigente contumacia, incidiſſe declarati ſunt, cum res ita in Domino exigit, & juſte fieri poſſe cernit, eoſdem cenſurarum, & pœnarum hujuſmodi vinculis, interdum ſua ſponte abſolvit, & communioni Eccleſiæ reſtituit, prout in Domino conſpicit ſalubriter expedire.

Contra nonnullos Regni Portugalliæ Judices excōmunicationis ſententia lata fuerat ob violatam eccleſiaſticam juriſdictionem.

§.1. Sane, cum ſicut, non ſine animi noſtri dolore accepimus, ſuperioribus menſibus Emanuel Vaſconcellus Regitor, Coſmus Rangheſ, Aloyſius Macciadus de Govea Conſiliarii de Paſſo, ac Melchior Pimenta, Aloyſius Mendes Baretius, Cuſtodius de Figheredo, ac Nonnius de Fonſeca, Coronæ Regni Portugalliæ, & forſan alii ejuſdem Regni Judices etiam ſupremorum Tribunalium, quorum nomina, & cognomina præſentibus haberi volumus pro expreſſis, ob violatam libertatem, & immunitatem eccleſiaſticam, certis ſuis decretis nulliter, & de facto editis, & exequutioni demandatis, juriſdictionem eccleſiaſticam Venerabilis Fratris Octavii Epiſcopi Foroſemproniensis, jorium, & ſpoliorum Cameræ Apoſtolicæ in prædicto, & Algarbii Regnis debitorum, Collectoris generalis, impediendo, & perturbando, ſeu aliàs eamdem libertatem, & immunitatem eccleſiaſticam, ac ejuſdem Octavii Epiſcopi, & Collectoris juriſdictionem, non ſine plurimorum ſcandalo, & Dei offenſa, lædendo, in ſententiam excommunicationis latæ ſententiæ contra hujuſmodi violatores, & tranſgreſſores a Sacris Canonibus, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, præſertim literis die Cœnæ Domini legi ſolitis, contentis inflictam ſemel, & iterum, ac forſan pluries inciderint, ac in eam incidiſſe declarati, & publicè excommunicati, denunciati, & aggravati, ac forſan reaggravati fuerint.

Eos abſolvit Paulus dummodo, quæ egerunt, revocent.

§.3. Nos eoſdem ſupranominatos, & alios prædictos, certis de cauſis animum noſtrum moventibus, paterna pietate, & miſe-

Digitized by Google

miſericordia prævenire volentes, Emanuelem, Coſmum, utrumque Aloyſium, Cuſtodium, Melchiorem, & Nunnium prædictos, & forſan alios, qui ob cauſam prædictam, & ejus occaſione in ſententiam excommunicationis latæ ſententiæ quomodolibet inciderunt, & incidiſſe declarati, ac publice excommunicati, denunciati, aggravati, & reaggravati fuerunt, ſi, & poſtquam decreta, & mandata hujuſmodi contra eumdem Octavium Epiſcopum, & Collectorem, ejuſque Officiales, & Miniſtros, ac ſervientes, nec non dicti Octavii Epiſcopi, & Collectoris juriſdictionem, & auctoritatem quomodolibet facta, ſcripta, & exequutioni demandata, & ſeu non demandata revocaverint, & nunc, prout ex tunc, ab excommunicationis ſententia, ſeu ſententiis, etiam a dicto Octavio Epiſcopo, & Collectore, ſeu ejus delegato latis, auctoritate apoſtolica, tenore præſentium abſolvimus, & totaliter liberamus.

Derogat obſtantibus.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 24. Nov. 1617. An.XIII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die vigeſimaquarta Novembris 1617., Pontificatus noſtri Anno XIII.

CCLXXXII.

Confirmatio Statutorum, ſeu Capitulorum Confraternitatis Coquorum, & Paſticeriorum ſub invocatione Annunciationis Beatiſſimæ Mariæ Virginis in Eccleſia Sanctorum Vincentii, & Anaſtaſii de Urbe.

De forma aggregandi Confraternitates habes in Clem.VIII. Conſtit.CCCL. Quæcumque. *Tom.V. Par.III. fol.*85.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Pias Chriſtifidelium Confraternitates ad pietatis, & chriſtianæ caritatis opera exercen. canonice inſtitutas, ut in eorumdem piorum operum exercitio confoveantur, ſpecialibus favoribus, & gratiis libenter proſequimur, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Confratres ſtatuta nonnulla edunt.

§.1. Sane nomine dilectorum filiorum Officialium, ac Confratrum Confraternitatis Coquorum, ac Paſticeriorum nuncupatæ, ſub invocatione Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis in Eccleſia Sanctorum Vincentii, & Anaſtaſii Regionis Arenulæ de Urbe canonice inſtitutæ, Nobis nuper expoſitum fuit, quod ipſi pro felici, proſperaque Confraternitatis hujuſmodi directione nonnulla ſtatuta condiderunt, illaque in unum volumen compilata, dilecto filio noſtro in Urbe Vicario in ſpiritualibus Generali approbari, & confirmari obtinuerunt, tenoris ſubſequentis videlicet.

Capitoli della Venerabile Compagnia de' Cuochi, e Paſticieri di Roma.

Omittuntur ſtatuta, quia viſum eſt minime neceſſarium ea recenſere.

Ea approbat Paulus.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Officiales, & Confratres prædicti ſtatuta hujuſmodi pro firmiori eorum ſubſiſtentia, ac validitate apoſtolicæ noſtræ confirmationis patrocinio communiri plurimum deſiderent. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut eorum votis in præmiſſis annuere de benignitate apoſtolica dignaremur. Nos igitur Officiales, & Confratres prædictos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ſtatuta prædicta apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Clauſula.

§.3. Ipſaque ſtatuta in eadem Confraternitate a modernis, & pro tempore exiſtentibus illius Confratribus perpetuo obſervari debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Cum derogatione contrariorum.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 10. Decem. 1617. An.XIII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die vigeſima Decembris 1617., Pontificatus noſtri Anno XIII.

CCXXXIII.

Nuncio Apoſtolico in partibus inferioris Germaniæ committitur viſitatio Civitatis, & Diœceſis Bambergenſis.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Venerabili Fratri Antonio Epiſcopo Vigilien. noſtro, & Sedis Apoſtolicæ in partibus inferioris Germaniæ Nuncio.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ven. Frater ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Deputatio Nuncii Apoſtolici in Viſitatorem Civitatis, & Diœceſis Bambergen. ad ea peragenda, quæ

§.1. Cupientes ad animarum ſalutem, divinumque cultum promovendum, Civitatem, & Diœceſim Bambergen. auctoritate noſtra apoſtolica viſitari: motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, tibi, de cujus inte-

Digitized by Google

tur recenſentur.

integritate, prudentia, doctrina, & catholicæ religionis zelo plurimum in Domino confidimus, per præſentes committimus, & mandamus, ut quam primum fieri poterit, tamquam noſter, & Apoſtolicæ Sedis delegatus tam Metropolitanam, quam Collegiatas, & alias quaſcumque Eccleſias, ac Monaſteria tam virorum, quam mulierum quorumcumque etiam Mendicantium Ordinum, etiam quocumque immunitatis, & exemptionis privilegio ſuffulta, ac Nobis, & Apoſtolicæ Sedi mediate, vel immediate ſubjecta, in Civitate, & Diœceſi prædicta exiſtentia, eorumque Capitula, Conventus, Univerſitates, & Collegia, ac illorum ſuperiores, & perſonas etiam ſimiliter exemptas, dictæque Sedi immediate ſubjectas, quoties tibi videbitur, auctoritate noſtra viſites, ac in illorum ſtatum, formam, regulas, inſtituta, regimen, ſtatuta, conſuetudines, vitam, mores, ritus, & diſciplinam tam conjunctim, quam diviſim, ac tam in capite, quam in membris diligenter inquiras: necnon evangelicæ, & apoſtolicæ doctrinæ, ſacrorumque Canonum, & generalium Conciliorum decretis, ac Sanctorum Patrum traditionibus, atque inſtitutis inhærendo, & prout occaſio, rerumque qualitas exegerit, quæcumque mutatione, correctione, emendatione, revocatione, & renovatione, ac etiam ex integro editione indigere cognoveris, reformes, mutes, corrigas, ac etiam de novo condas, condita Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non repugnantia confirmes, abuſus quoſcumque tollas, regulas, inſtitutiones, & eccleſiaſticam diſciplinam, ac in primis divinum cultum, ubicumque exciderint, modis congruis reſtituas, & reintegres, prædicti Concilii Tridentini decreta, ubi nondum introducta ſunt, proponas, & cuſtodiri præcipias, ipſaſque perſonas tam ſæculares, quam regulares, etiam exemptas, & ſubjectas, ut præfertur, ad debitum, & honeſtum vitæ modum, ac ad ſtatum ſacris Canonibus, & dicto Concilio Tridentino conformem revoces, & quidquid ſtatueris, & ordinaveris, obſervari facias, inobedientes, & contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, omni, & quacumque appellatione poſtpoſita, ac quibuſvis ſubterfugiis, reclamationibus, proteſtationibus, atq; recurſibus prorſus ceſſantibus, & remotis, juxta ejuſdem Concilii Trid. decreta, compeſcas, cogas, & compellas.

Conceſſio opportunarum facultatum.

§. 2. Nos enim tibi præmiſſa, & quæcumque alia circa viſitationem hujuſmodi neceſſaria, & quomodolibet opportuna faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi, auctoritate prædicta, tenore præſentium, plenam, & abſolutam facultatem, & auctoritatem concedimus, & impertimur.

Graviora negocia ad Sedē Apoſtolicā deferenda.

§. 3. Si quæ autem graviora in hujuſmodi viſitatione repereris, volumus, ut ea, necnon informationes omnes in hujuſmodi viſitatione ſumendas, ſub tuo ſigillo clauſas, ad Nos quamprimum diligenter tranſmittas, ut quod in illis ſtatuendum ſit, matura conſultatione adhibita, decernamus.

Obedientia ei præſtanda.

§. 4. Mandantes propterea omnibus, & ſingulis Eccleſiarum, & Monaſteriorum, ac locorum regularium hujuſmodi ſuperioribus, quocumque nomine nuncupatis, & perſonis quibuſcumque, cæteriſque, ad quos ſpectat, ut tibi in præmiſſis omnibus, & ſingulis prompte pareant, & obediant, tuaque ſalubria monita, & mandata ſuſcipiant humiliter, & efficaciter adimplere procurent: alioquin ſententiam, ſive pœnam, quam rite tuleris, ſeu ſtatueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus, auctore Domino, uſque ad ſatisfactionem condignam inviolabiliter obſervari.

Conceſſio nõnullarum facultatum ſpecialium.

§. 5. Inſuper, ut uberior ſalutis animarum fructus proveniat, tibi, ut quaſcumque perſonas Civitatis, & Diœceſis prædictarum, pauperes dumtaxat, & catholicas, quæ propriis manibus victum quærunt, quæ tertio, & quarto conſanguinitatis, ſeu affinitatis, gradibus conjunctæ, ſeu ſe attinentes, matrimonia invicem, ſive ſcienter, ſive ignoranter contraxerint, etiamſi carnali copula conſumaverint, ſi abs te veniam humiliter petierint, ab inceſtus reatu, & exceſſibus hujuſmodi, ac excommunicationis, aliiſque ſententiis, & pœnis eccleſiaſticis, & temporalibus per eos propter præmiſſa incurſis, impoſita cuique eorum propter inceſtum hujuſmodi, arbitrio tuo pœnitentia ſalutari, in utroque foro abſolvere, & cum illis, ut impedimentis tertii, & quarti conſanguinitatis, ſeu affinitatis graduum hujuſmodi, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque non obſtantibus, matrimonium inter ſe publice, ſervata forma dicti Concilii, de novo contrahere, & in facie Eccleſiæ ſolemnizare, & in eo, ſeu in contracto aliàs rite matrimonio, quoad vixerint, remanere libere, & licite valeant, dummodo mulieres propter hoc raptæ non fuerint, diſpenſare, diſtantiam vero tertii gradus hujuſmodi, reſpectu quarti eis non obſtare declarare, proleſque exinde ſuſceptas, & ſuſcipiendas, legitimas decernere, atque nuntiare. Ac etiam iis, qui per hæreticos illarum partium, & aliis ſimiliter, qui ante legitimam ætatem de beneficiis eccleſiaſticis nulliter, & de facto proviſi fuerint, beneficia ipſa illis, dummodo tamen hæreſi non adhæſerint, & aliàs idonei, ac in ætate legitima conſtituti exiſtant, de novo, dicta auctoritate conferre, & de illis etiam providere, illiſque quoſcumque fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta, ac etiam diſtributiones, per eos ex eis indebite perceptos gratioſe remittere, & condonare: Præterea cum quibuſvis clericis, & perſonis ſæcularibus, & regularibus Civitatis, & Diœceſis prædictarum ſuper irregularitatibus ex delictis occultis, præterquam ex homicidio voluntario contractis, & exceptis aliis deductis ad forum contentioſum, ita quod nondum promoti, omnes etiam ſacros, & Presbyteratus Ordines, ſi aliàs ido-

nei reperti fuerint, nec aliud illis canonicum obſtet impedimentum, ac ſervatis ſervandis, ſuſcipere, & tam ipſi, quam alii in ſuſceptis tamen rite Ordinibus hujuſmodi, etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, ac quæcumque, & qualiacumque beneficia eccleſiaſtica cum cura, & ſine cura, ſe invicem compatientia, recipere, & illa, ac per eos aliàs canonice obtenta, quoad vixerint, retinere, libere, & licite valeant, pariter diſpenſare poſſis, & valeas, auctoritate, & tenore prædictis, facultatem impertimur.

Derogatio contrariorum.

§.6. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibuſque, & ſynodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac Eccleſiarum, Monaſteriorum, & aliorum locorum Regularium Ciſtercien., & Præmonſtraten., necnon Cluniacen., etiam Congregationis Buſteldrenſis, & aliorum Ordinum, quorum illa extiterint, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, etiam mare magnum nuncupat., & literis apoſtolicis, illis, eorumque Capitulis, Conventibus, Superioribus, & quibuſvis aliis perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum omnium tenores præſentibus, pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint, per literas apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Dat. die 4. Januar. 1618. An. XIII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die quarta Januarii 1618., Pontificatus noſtri Anno Decimotertio.

CCLXXXV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio Concordiæ, & Tranſactionis inter Clerum, & Communitatem, ac Homines Civitatis Neapolitanæ initæ ſuper quorumdam vectigalium impoſitione.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Paulus facultatem Nuncio Apoſt. conceſſerat Partes concordandi ſuper re, de qua agitur.

Aliàs pro parte dilectorum filiorum Cleri Civitatis Neapolitanæ Nobis expoſito, quod cum in impoſitione Gabellæ unius Tareni ſuper Tumulo Farinæ aliàs per Communitatem, & Homines dictæ Civitatis facta, ad evitandas fraudes, quæ ſub nomine Eccleſiaſticorum committi poterant, eamdem Gabellam ab omnibus tam ſæcularibus, quam eccleſiaſticis indifferenter, noſtra tamen, & Apoſtolicæ Sedis ſuper hoc ſuffragante licentia, exigere opus eſſet: bon. mem. Octavius Cardinalis Aquaviva Eccleſiæ Neapolitanæ ex conceſſione, & diſpenſatione apoſtolica Præſul, ut immunitati Cleri prædicti conſuleretur, in vim facultatis apoſtolica auctoritate ſibi conceſſæ, cum Communitate, & Hominibus prædictis egerat, ut ſumma mille ducentorum ducatorum monetæ illarum partium per eamdem Communitatem, & Homines prædictos, Clero prædictæ Civitatis occaſione gabellæ hujuſmodi annuatim ſolveretur, citra tamen præjudicium facultatis ſummam hujuſmodi augendi, vel minuendi, conſtito de Cleri prædicti numero: Et in eadem expoſitione ſubjuncto, quod Clerus prædictus ſummam mille ducentorum ducatorum hujuſmodi, non ſolum pro futuro, ſed etiam pro præterito augeri debere prætendebant, & Communitas, ac Homines prædicti, ultra prædictam, duas alias gabellas, unam videlicet alterius præter unius Grani ad Rotulum aliàs impoſitam, ſeu ejus augmentum, & alteram unius Carlini ſuper Tumulo Farinæ ab iis dumtaxat, qui panem Domi faciunt, exigendi, impoſuerant.: & illas accedente pariter noſtra, & Sedis Apoſtolicæ licentia, ab iiſdem Clero, & eccleſiaſticis perſonis exigere, & ad evitandas etiam fraudes, ratam certam eiſdem reſtituere, ut præfertur, intendebant, unde eos ad aliquam ſuper hoc tranſactionem cum dictis Communitate, & Hominibus devenire neceſſe erat. Nos ejuſdem Cleri indemnitati conſulere volentes, per noſtras in ſimili forma Brevis expeditas literas Venerabili Fratri Paulo Æmilio Archiepiſcopo Amalphytan. noſtro, & Apoſtolicæ Sedis in Regno Neapolis Nuncio, ut ſuper ſumma pecuniarum primodictæ Gabellæ eidem Clero, & perſonis eccleſiaſticis debita tam pro præterito, quam debenda pro futuro, nec non ſuper duabus aliis Gabellis prædictis, illarumque exactione, accedente licentia noſtra, & dictæ Sedis, facien. cum eiſdem Communitate, & Hominibus ratione ratæ per eos dictis Clero, & Eccleſiaſticis perſonis, ad evitandas fraudes, ut præfertur, reſtituendæ, tranſigere, & concordare libere, & licite valeret, apoſtolica auctoritate factam, conceſſimus, & impertiti ſumus, ac per alias noſtras in eadem forma Brevis expeditas literas, ſummam quinque millium Ducatorum ex rata gabellæ, ſeu ejus augmenti alterius Grani ad rotulum, quæ ab Eccleſiaſticis perſonis ſæcularibus, & cujuſvis Ordinis, quantumvis exempti, regularibus, ut præfertur, exigeretur, & eis redderetur, ſeu exigi, & reddi deberet, Fabricæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe applicavimus, prout in dictis Literis, quarum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, haberi volumus, plenius continetur.

Cum

Nuncius concordiam initi curat, quæ ſummatie refertur.

§.2. Cum autem, ſicut dictus Paulus Æmilius Archiepiſcopus tam ſuo, quam Cleri, ac Communitatis, & Hominum prædictorum nominibus, Nobis nuper exponi fecit, ipſe in vim Literarum noſtrarum prædictarum ad certam cum dictis Communitate, & Hominibus tam ſuper ſumma pecuniarum primodicta unius Tareni ſuper Tumulo Farinæ, eidem Clero, & perſonis Eccleſiaſticis debita pro præterito, & debenda pro futuro, quam ſuper duabus aliis, alterius ſcilicet præter unius Grani ad Rutulum, aliàs impoſitam, ſeu ejus augmenti, ac unius ſimiliter Carlini ſuper Tumulo Farinæ gabellis prædictis, ab iis tantùm perſonis eccleſiaſticis, a quibus antea exigi conſueverunt, ac in infraſcripta tranſactione, & concordia compræhenſis dumtaxat, exigendis, ratione ratæ per eoſdem Communitatem, & Homines Clero, & Eccleſiaſticis perſonis tam ſæcularibus, quam regularibus, ut præfertur, reſtituen., tranſactionem, & concordiam, cum nonnullis pactis, conventionibus, & conditionibus, licitis, & honeſtis, ac inter cæteras, ut ſumma quinque millium ducatorum hujuſmodi ex rata Gabellæ, ſeu ejus augmenti alterius Grani ad Rotulum, Fabricæ hujuſmodi per Nos, ut præfertur, applicata, eidem Paulo Æmilio Archiepiſcopo perſolveretur, ac tranſactionis, & concordiæ hujuſmodi confirmatio a Nobis, & Apoſtolica Sede per prædictum Paulum Æmilium Archiepiſcopum obtineatur, de dilecti filii Fabritii Caraccioli ejuſdem Cleri procuratoris expreſſo conſenſu devenerit, prout in Inſtrumento publico, ſeu ſcripturis deſuper confectis, pleniùs dicitur contineri.

Eamque petit confirmari.

§.3. Nobis propterea dictus Paulus Æmilius Archiepiſcopus humiliter ſupplicari fecit, ut concordiam, & tranſactionem prædictas, pro firmiori earum validitate, & ſubſiſtentia, apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communire, de benignitate apoſtolica, dignaremur.

Confirmat Pontifex.

§.4. Nos igitur Clerum, ac Communitatem, & Homines prædictos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, tranſactionem, & concordiam hujuſmodi, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti, & quoſvis alios defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus; Decernentes concordiam, & tranſactionem prædictas ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit, inviolabiliter obſervari: Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Facultatemque eidem Nuncio tribuit eos abſolvendi, qui vectigal quoddam ab eccleſiaſticis exegerant ſine beneplacito Sedis Apoſtolicæ.

§.5. Inſuper eidem Paulo Æmilio Archiepiſcopo, deputatos a Communitate, & Hominibus prædictis, qui Gabellas hujuſmodi, ſeu alterius augmentum, ut præfertur, dumtaxat a dictis perſonis eccleſiaſticis, ante licentiam a Sede Apoſtolica obtentam, exegerunt, ſi hoc ab eo humiliter petierint, ab excommunicationis, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis per eos, præmiſſorum occaſione, quomodolibet incurſis, injuncta illis pœnitentia ſalutari, auctoritate noſtra abſolvendi, & totaliter liberandi, dictaſque pœnas illis remittendi, & condonandi, ac eos in priſtinum, & eum, in quo, antequam præmiſſa committerent, quomodolibet erant ſtatum, reſtituendi, reponendi, & plenarie reintegrandi, facultatem, auctoritate, & tenore prædictis, concedimus, & impertimur.

Obſtantia tollit.

§.6. Non obſtantibus præmiſſis, ac omnibus illis, quæ in eiſdem literis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 10. Februar. 1618. An. XIII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die decima Februarii 1618. Pontificatus noſtri Anno Decimotertio.

CCLXXXVI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Mandatur Nuncio Apoſtolico apud Sabaudiæ Ducem, ut deputet Epiſcopum Gebennen. in Viſitatorem generalem Eccleſiarum, & Monaſteriorum, & aliorum locorum piorum in toto Ducatu Sabaudiæ.

Ven: fratri Petro Epiſcopo Saonen. noſtro, & Apoſtolicæ Sedis apud dilectum filium nobilem virum Carolum Emanuelem Sabaudiæ Ducem Nuncio.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ven. frater ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Proœmium.

ONeroſa paſtoralis officii cura nullo ſuffragio meritorum Nobis ex alto commiſſa poſtulat, ut ad ea vigilantiæ noſtræ partes propenſius impendamus, per quæ Eccleſiarum, Monaſteriorum, ac locorum piorum quorumlibet felici, ac proſpero perſonarum in eis Altiſſimo famulantium ſtatui opportune provideatur, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Mandatum, de quo in Rubric.

§. 1. Hinc eſt, quod Nos Eccleſiarum, Monaſteriorum, & locorum piorum in Ducatu Subaudiæ exiſtentium felici regimini conſulere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac mera deliberatione noſtris Fraternitati tuæ per præſentes committi-

mus, & mandamus, ut Ven. Fratrem modernum Epiſcopum Gebennen. in noſtrum, & Sedis Apoſtolicæ generalem, & ſpecialem Viſitatorem in toto Ducatu Sabaudiæ Ditionis dilecti filii Nobilis Viri Caroli Emanuelis Ducis prædicto, auctoritate noſtra apoſtolica conſtituas, & deputes, cum facultate omnes, & ſingulas tam Cathedrales, quam Collegiatas, Parochiales, & alias quaſcumque cum cura, & ſine cura Eccleſias, nec non Cappellanias, & Beneficia Eccleſiaſtica, etiam ruralia, & quæcumque alia quovis nomine nuncupata, aut qualificata, etiam de jurepatronatus laicorum cujuſcumque dignitatis, ſtatus, & conditionis ii ſint, Hoſpitalia, Oratoria, Confraternitates, Societates, ſeu Scholas etiam laicorum, & diſciplinatorum, ac aliàs quomodolibet appellatas, eorumque Capitula, Univerſitates, Archidiaconos, Præpoſitos, Archipresbyteros, vel alias Dignitates etiam majores poſt Pontificalem, vel principales in Collegiatis, ac Perſonatus, & Officia obtinentes, Canonicos, Rectores, Portionarios, Presbyteros, Beneficiatos, Clericos, & quocumque nomine nuncupatos ſuperiores, & perſonas cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis exiſtentes, aut quovis officii nomine, & titulo præditos, & prædita, etiam exemptos, & exempta, ac Nobis, & Apoſtolicæ Sedi immediate ſubjectos, & ſubjecta, ac quocumque Immunitatis, & exemptionis privilegio ſuffultos, & ſuffulta, nec non Eccleſias, Cappellas, Oratoria, ac Domus, Monaſteria, & Conventus, ac perſonas quaſcumque Monialium, ac etiam virorum regularium Ordinariis locorum ſubjectorum dumtaxat, quoad viros regulares videlicet cujuſcumque Ordinis, & inſtituti etiam mendicantium, quocumque privilegio, & indulto ſuffultorum per ſe ipſum auctoritate noſtra prædicta viſitandi, ac tam in capite, quam in membris reformandi, errata corrigendi, ac deformata in melius reponendi, ac ad debitam normam reſtituen., nec non Evangelicæ, & Apoſtolicæ doctrinæ, Sacrorumque Canonum, & Generalium Conciliorum, & præſertim Tridentini Decretis, & Sanctorum Patrum traditionibus, & regularibus Monaſteriorum, & Ordinum hujuſmodi Inſtitutis a Sede prædicta confirmatis, inhærendo, & non alias, prout occaſio, rerumque qualitas exegerit, quæcumque mutatione, correctione, emendatione, renovatione, revocatione, ac etiam ex integro editione indigere cognoverit, reformandi, mutandi, corrigendi, ac etiam de novo condendi, condita Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, & regularibus inſtitutis prædictis non repugnantia, confirmandi, abuſus quoſcumque tollendi, bonas, & laudabiles inſtitutiones, ac in primis divinum cultum, monaſticamque diſciplinam, & obſervantiam regulares ubicumque exciderint, modis congruis etiam reſtituendi: Si aliquos in aliquo delinquentes repererit, eos juxta Canonicas Sanctiones, & regularia Ordinum prædictorum inſtituta puniendi, & caſtigandi: Contradictores quoslibet, & rebelles, eiſque auxilium, vel favorem publice, vel occulte, directe, vel indirecte quovis quæſito colore, ingenio, vel prætextu præſtantes cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, Ordinis, & conditionis extiterint, per cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia cogendi, & compellendi, aliaque in præmiſſis, & circa ea neceſſaria, & quomodolibet opportuna faciendi, gerendi, dicendi, & exequendi, Mandando propterea omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, ut eidem Epiſcopo Gebennen. in præmiſſis omnibus, & ſingulis prompte pareant, & obediant, ejuſque ſalubria monita, & mandata ſuſcipiant humiliter, & efficaciter adimplere procurent, alioquin ſententiam, ſive pœnam, quam rite tulerit, ſeu ſtatuerit in rebelles, ratam habebimus, & faciemus auctore Domino uſque ad ſatisfactionem condignam inviolabiliter obſervari.

Graviora negocia ad Sedem Apoſtolicam deferenda.

§. 2. Volumus autem, ut ſi quæ graviora in hujuſmodi viſitatione repererit, illa, nec non informationes, & proceſſus omnes in hujuſmodi viſitatione ſumendas, & faciendos ſub ſuo ſigillo clauſas, & clauſos ad Nos quamprimum diligenter tranſmittat, ut quod in illis ſtatuendum ſit, matura conſultatione adhibita, decernamus.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obſtantibus apoſtolicis, nec non in univerſalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, ac Eccleſiarum, Monaſteriorum, & locorum regularium quorumcumque, & Ordinum, quorum fuerint, etiam juramento confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque, Præſentibus ad unum annum tantum, & interim ad beneplacitum noſtrum duraturis.

Dat. die 25. Aprilis 1618. Ann. XIII.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 25. Aprilis 1618. Pontificatus noſtri Anno XIII.

Ec-

CCLXXXVII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Eccleſiaſticis Regni Caſtellæ mandatur, quædam extraordinaria ſubſidia Regi ſolvant intra ſexennium pro Religionis catholicæ deſenſione.

Chariſſimo in Chriſto filio noſtro Philippo Hiſpaniarum Regi Catholico.

PAULUS PAPA QUINTUS

Chariſſime in Chriſto fili noſter ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Exordium a re ipſa petitum.

ORthodoxæ fidei conſervandæ, & propagandæ zelus, ac ſingularis in apoſtolicam Sedem devotio, aliaque Catholici cognomine optimo jure inſigniti Regis præclara merita, quæ in Majeſtate tua cœleſti gratia reſplendent, plane exigunt, ut ſubſidia pro ejuſdem Fidei defenſione a tuis ſubditis prompte tibi oblata, quantum cum Domino poſſumus, adjuvemus.

Laici Regni Caſtellæ quædam ſubſidia extraordinaria Regi offerunt.

§. 1. Cum itaque, ſicut accepimus, Subditi Regnorum tuæ Coronæ Caſtellæ in noviſſimis Comitiis, ſive Curiis habitis, animadvertentes Majeſtatem tuam pro ejuſdem Religionis deſenſione, & obedientiæ erga S. R. E. conſervatione in tuis, & exteris Ditionibus, & Regnis, graviſſimis aſſidue ſumptibus urgeri, tuaque æraria pene exhauſta, ita ut niſi aliquo eorumdem ſubditorum extraordinario ſubſidio ſubleveris, eoſdem ſumptus, in tam laudabilem, Deo gratam, & Reipublicæ Chriſtianæ utilem cauſam convertendi diutius ferre difficilè poſſis, quædam ſuperadditionalia nuncupata ſervitia, ſive ſubſidia, quæ in totum ſummam decem, & octo millionum nummorum aureorum conficere debeant, ex Gabella *Siſa* nuncupata ſuper vino, muſto, aceto, aquato, oleo, & carnibus in dictis Regnis colligenda, conſumenda, & imponenda, non ſolum per ementes, & vendentes ſolvenda, ſed etiam per eos, qui percipiunt oleum, & vinum ex propriis terreois, aut affictibus, aut emuot in uvis, aut olivis, ſeu colligunt pro decimis, aut etiam dono accipiunt, ſeu aliàs ex quovis alio redditu, & introitu habent, & conſumunt, præſtare prompte obtulerint, omneſque laici, cujuſcumque gradus, ſtatus, conditionis, & præeminentiæ eadem ſubſidia contribuere, & gabellam ſolvere debeant, neque ullus immunis futuris ſit, aut exemptus, tuaque Majeſtas Nobis hæc ſignificaverit.

Ad quæ præſtanda tamen eorum vires minime ſuppetunt;

§. 2. Nos promptam, & devotam eorumdem Regnorum, & ſubditorum tuorum in te voluntatem, qui facultates ſuas pro catholica Religione conferre intendunt, commendantes, quia, ſicut etiam accepimus, ſi tantummodo laici ſubſidia hujuſmodi contribuerent, & gabellam, ſeu *Siſam* prædictam ſolverent, nimis longo tempore ſumma prædicta conficeretur, & laicorum facultates ad ſummam hujuſmodi decem, & octo millionum, ut præfertur, aliter conficiendam, minime ſuppetunt, eadem ſubſidia per eccleſiaſticas perſonas adjuvanda, ut infra ſequitur, exiſtimavimus.

Paulus ab Eccleſiaſticis quoque præſtari mandat intra ſexennium.

§. 3. Motu igitur proprio, ac matura deliberatione noſtris, & de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes, & ſingulas eccleſiaſticas perſonas tam ſeculares, quam cujuſcumque Ordinis, etiam exempti, & apoſtolicæ Sedi immediate ſubjecti Regulares: nec non Monaſteria utriuſque ſexus, Conventus, & Collegia, ac Eccleſiarum Capitula, Regnorum Caſtellæ prædictorum, ac in eiſdem Regnis commoran. & conſiſten., ad conferendum, & contribuendum proportionabiliter, & non aliàs prout laici in dictis ſubſidiis, mediante ſolutione Gabellæ, ſeu *Siſæ* eorumdem ſubſidiorum cauſa ſuper vino, muſto, aceto, aquato, oleo, & carnibus, in prædictis Regnis colligen., & conſumen., imponendæ, ſeu forſan impoſitæ, durante tamen ſexennio proximo dumtaxat, & non ultra teneri, & obligatos eſſe, non tamen quoad prædictas rerum ſpecies, quas ex propriis Terrenis, ſeu Decimis, aut aliis quibuſcumque redditibus propriis per ſe, vel per alios, etiam Affictuarios ſuos, vel etiam ex eleemoſynis percipiunt, & pro divino cultu, ac propriis & familiarum ſuarum uſibus conſumunt, pro quibus omnino immunes, & exempti ſint, decernimus, & declaramus; ita tamen, quod ſi ante ſexennii hujuſmodi finem prædicta ſumma decem, & octo millionum nummorum aureorum confecta fuerit, Eccleſiaſtici prædicti amplius contribuere, & dictam Gabellam, ſeu *Siſam*, ut præfertur, ſolvere non debeant, ac præſens gratia eo ipſo expiret.

Recuſantes ab Ordinariis vult compelli.

§. 4. Decernentes, quod omnes, & ſinguli Eccleſiaſtici prædicti recuſantes, opportunis juris, & facti remediis, adhibita tamen Ordinariorum Eccleſiaſticorum Locorum auctoritate, non autem per Exactores ejuſdem Gabellæ, ſeu *Siſæ*, neque per quoſcumque Judices, aut Miniſtros ſeculares, aut coram ejuſdem Judicibus, & Miniſtris ſecularibus, ſub pœna excommunicationis majoris, nec non aliis pœnis a ſacris Canonibus, & Conſtitutionibus apoſtolicis inflictis, & comminatis, ipſo facto incurrendis, conveniri nullo modo debeant, ſed coram prædictis Ordinariis eccleſiaſticis tantum compelli valeant.

Ita tamen, ut præter conceſſionem non graventur,

§. 5. Quibus Ordinariis diſtricte præcipiendo mandamus, ut divini judicii memores, ne Eccleſiaſtici indebite, & pluſquam laici, nec ultra continentiam noſtrarum literarum graventur, ſuper quo eorumdem etiam Ordinariorum conſcientiam oneramus, omnino provideant, & contra eoſdem eccleſiaſticos recuſantes, & Regulares, & exemptos, ac nobis, & apoſtolicæ Sedi immediate ſubjectos, ad quamcumque ſimplicem eorumdem Exactorum requiſitionem, exe-

quu-

quutive, quacumque appellatione remota, auctoritate noſtra, procedant.

Et pecuniæ colligendæ in præſcriptos uſus dumtaxat convertantur

§. 6. Volumus autem, ut pecuniæ ex prædicti ſubſidii, & Gabella, ſeu *Siſa*, ut præfertur, a dictis Eccleſiaſticis percipienda, in alios uſus, quam catholicæ Religionis defenſionis, & obedientiæ conſervationis erga Romanam Eccleſiam, pro quibus, ut præfertur, contribuuntur, nullatenus convertantur, ſuper quo Majeſtatis tuæ conſcientiam oneramus.

Derogat obſtantibus.

§. 7. Non obſtantibus Regnorum prædictorum Statutis, & conſuetudinibus, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, etiam in quibuſvis generalibus Conciliis editis, privilegiis quoque, Indultis, & literis apoſtolicis Regnis, perſonis, Capitulis, Monaſteriis, Conventibus, Collegiis, & aliis prædictis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis: Quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Transumptis credi jubet.

§. 8. Ut autem præſentes noſtræ literæ, cum opus fuerit, ad omnium notitiam faciliùs devenire poſſint, decernimus, ut earum exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 8. Aug. 1618. Ann. XIV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Auuulo Piſcatoris, die 8. Auguſti 1618., Pont. Noſtri Anno XIV.

CCLXXXVIII.

Ex Regeſt. in ſecret. Brev.

Indultum Fratribus Ordinis Eremitarum S. Auguſtini Regni Valentiæ, & Capitulo Cathedralis Eccleſtæ Valentin. V. Thomam a VillaNova olim ejuſdem Eccleſiæ Archiepiſcopum appellandi Beatum, Officiumque, ac Miſſam celebrandi die 18. Septembris.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN Sede Principis Apoſtolorum nullis licet noſtris ſuffragan tibus meritis a Domino conſtituti, piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in ſervis ſuis honorificatur, libenter annuimus, eaque favoribus proſequimur opportunis.

Philippus Rex regnumque Valentiæ V. Thomam a Villanova Beatum nuncupari poſſe petunt.

§. 1. Sane pro parte dilectorum filiorum Prioris generalis, & aliorum ſuperiorum, nec non fratrum Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini Nobis nuper expoſitum fuit, quod bon: mem: Thomas a Villanova ejuſdem Ordinis, dum vixit, profeſſus, ac Archiepiſcopus Valentin. multis eximiis virtutum, gratiarum, ac miraculorum donis a Domino illuſtratus fuit; quapropter non ſolum univerſus Ordo prædictus, ſed etiam Chariſſimus in Chriſto filius Noſter Philippus Hiſpaniarum Rex Catholicus, ac Venerabilis frater Iſidorus Archiepiſcopus Valentin., nec non dilecti filii Capitulum Cathedralis Eccleſiæ Valentin., ac Deputati, Electi, & Syndici Regni, & Civitatis Valentiæ Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut donec Canonizationis honorem, quem dicto Thomæ a Villanova, ob ejus excellentia merita aliquando divina adſpirante gratia habitum iri ſperant, ab Apoſtolica Sede impetrent, Idem Thomas a Villanova Beatus vocari, ac de eodem Officium, & Miſſa, ut infra, recitari poſſit.

Paulus eum B. appellari, officiúque fieri in Regno Valentię ſinit.

§. 2. Quare Nos re prius per Venerabiles fratres noſtros S. R. E. Cardinales Sacris Ritibus præpoſitis, quibus eam examinandam mandavimus, mature diſcuſſa, de eorumdem Cardinalium conſilio, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut ipſe bo: mem: Thomas a Villanova in poſterum Beatus nuncupari, atque ſingulis annis die decima octava Septembris in toto Regno Valentiæ a Religioſis ejuſdem Ordinis Sancti Auguſtini tam Fratribus, quam Monialibus, & in Civitate Valentina, ubi ejus Corpus requieſcere aſſeritur, & Diœceſ. Valentin., cujus per undecim annos Archiepiſcopus fuit, ut præfertur, ab omnibus utriuſque Sexus Regularibus perſonis, & etiam Presbyteris, & Clericis Sæcularibus de eo tanquam de Beato juxta Rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani de Communi Confeſſoris Pontificis Officium recitari, & Miſſa celebrari reſpectivè libere, & licite valeant, apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo concedimus, & indulgemus.

Contrariis tollit.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, dicti Ordinis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 7. Octob. 1618. An. XIV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 7. Octobris 1618. Pontificatus Noſtri Anno Decimoquarto.

Ex-

CCLXXXIX.

Extenſio Indulti recitandi Officium Beati Philippi Beniti Ordinis Fratrum Servorum B. Mariæ pro Regularibus, & ſæcularibus Civitatis Tudertinæ.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam

Exordium.

§. 1. DOmini Noſtri Jeſu Chriſti, qui ſervos ſuos æternæ gloriæ præmio donat in Cœlis, vices quamquam immeriti gerentes in terris, ex injuncto Nobis paſtoralis officii debito, libenter procuramus, ut eorumdem ſervorum Chriſti honos, & veneratio in terris promoveatur; ideoque fidelium votis, quæ peculiarem erga illos cultum reſpiciunt, favorabiliter annuimus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Supplicant Pont. h.: Ordo Servorum & Communitas Tudertin. pro licentia recitandi Officium B. Philippi in Civitate Tudertin. ubi ejus corpus requieſcit.

§. 2. Sane nomine dilectorum filiorum Communitatis, & hominum Civitatis noſtræ Tudertina, ac Aurelii Raphaelis Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Procuratoris generalis, Nobis nuper expoſitum fuit, quod ipſi ex ſingulari, quem erga Beatum Philippum Benitium ejuſdem Ordinis Profeſſorem gerunt, devotionis affectu, ac aliàs ad augendam fidelium erga illum devotionem, Officium de eodem B. Philippo aliàs a Nobis per noſtras in ſimili forma Brevis ſub die 12. Octobris 1606. expeditas literas approbatum, in prædicta Civitate, ut infra, recitari poſſe ſummopere deſiderant; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut de opportuna ſibi in præmiſſis licentia providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Quam concedit pro omnibus regularibus, & ſæcularibus.

§. 3. Nos igitur piis Communitatis, & hominum, nec non Aurelii Raphaelis prædictorum votis hujuſmodi annuere, illoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolven., & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati de Ven. Fr. noſtrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpoſitorum conſilio, ut in Civitate prædicta tantum, ubi ejuſdem Beati Philippi corpus, ut aſſeritur, aſſervatur, Officium de dicto B. Philippo per Nos, ut præmittitur, approbatum, ab omnibus tam ſæcularibus, quam regularibus perſonis publice, privatimque in die ejus obdormitionis in Domino recitari libere, & licite valeat apoſtolica auctoritate tenore præſentium licentiam, & facultatem perpetuo concedimus, & impertimur.

Quibuſcumque non obſtan.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 24. Octob. 1618. An. XIV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 24. Octobris 1618. Pontificatus Noſtri Anno Decimoquarto.

Indultum a Leone Papa X. Fratribus ejuſdem Ordinis conceſſum, ut pro Beato venerari poſſint Philippum Benitium dicti Ordinis olim profeſſorem; ejuſque feſtum die 23. Auguſti ſub duplici officio quotannis celebrare.

LEO PAPA X.

Dilectis filiis Priori generali, & Fratribus Ordinis Beatæ Mariæ Servorum, ſub Regula S. Auguſtini, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

B. Philippus Benit. Ord. Servorum B. Mariæ, ante, & poſt obitum miraculis claruit.

EXpoſuit Nobis nuper dilectus filius noſter Antonius tit. Sanctæ Praxedis Preſbyter Card. Ordinis veſtri Protector, ex parte veſtra, quod tempore, quo inſtitutus fuit Ordo veſter Fratrum Beatæ Mariæ Servorum ſub Regula S. Auguſtini, B. Philippus patria Florentinus, ex gente Benitia, trans Arnum, tunc Prior generalis ejuſdem Ordinis, velut gemma rutilans, doctrina, humilitate, moribus, jejuniis, abſtinentia, plurimiſque miraculis Ordinem ipſum illuſtravit, tam eo in humanis agente, quam etiam vita functo, ob plurima miracula, quæ (ut creditur) interceſſione ipſius Beati Philippi, pluribus in locis operatus eſt Altiſſimus, & præſertim Tuderti, ubi ejus corpus ſumma cum veneratione quieſcit, & pro Beato habitus eſt, & ad præſens habetur, & colitur.

Ideo ſupplicatur Leoni ut Ordo in ſuis eccleſiis poſſit ejus officia celebrare tamquam Beati.

§. 1. Et propterea pro devotionis affectu, ſummopere deſideratis, inſtanterque efflagitatis, in veſtris Eccleſiis, & Oratoriis utriuſque ſexus dictum Philippum pro Beato, ac Deo dilecto, orationibus, & officiis, ac Miſſarum celebrationibus, tam publice, quam private venerari, ac preces effundere, ut apud Deum pro vobis intercedere dignetur.

Ac in die obitus dupl. feſtum ind. celebrare.

§. 2. Ac etiam, quod in die obitus dicti B. Philippi liceat vobis a primis Veſperis uſque ad ſecundas Veſperas incluſive per omnes Eccleſias, Monaſteria, ſeu Domos Fratrum, & Monialium d. Ordinis veſtri, ipſi B. Philippo, feſtum duplex cum Campanis, & luminibus, & aliis cœremoniis in feſto duplici fieri ſolitis, celebrare, ſeu celebrari facere poſſe, abſque ſuperſtitione, ſeu quaſi idolatriæ nota.

Leo Pontifex utrumque concedit.

§. 3. Quare idem Cardinalis, qui, ut præfertur, Ordinis veſtri Protector exiſtit, & de præmiſſis ex mandato noſtro ad plenum ſe informavit, & Nobis retulit, ac humiliter ſupplicavit, ut veſtro pio deſiderio annuere dignaremur. Nos itaque ejuſdem Antonii Cardinalis, & veſtris in hac parte ſupplicationibus inclinati, vobis, ut donec ad Canonizationem ipſius Philippi deventum fuerit, cui ad præſens diverſis arduis negociis præpediti vacare non poſſumus, in quibuſcumque eccleſiis, domibus, Mona-

naſteriis Monialium, Oratoriis utriuſque ſexus, totius Ordinis veſtri tantum, tam in Italia, quam extra, in quibuſcumque locis conſiſtentibus, liceat vobis abſque aliqua ſuperſtitionis, vel quaſi idolatriæ nota, ac conſcientiæ ſcrupulo venerari, & in Eccleſiis domorum ad eumdem Philippum, ut pro vobis apud Deum interceſſor exiſtat, in orationibus, & officiis, ac Miſſarum ſolemniis, preces tam publice, quam private, ſeu ſecrete fundere, voſque ipſius orationibus commendare, ac etiam quod a primis Veſperis ad ſecundas Veſperas incluſive diei ipſius Philippi obitus, qui erit die 23. menſis Auguſti, ſub duplici feſto Confeſſoris, cum Candelis, Campanis, Antiphonis, Verſiculis, Orationibus, cæteriſque cœremoniis in feſto duplici fieri ſolitis adhibitis, celebrare poſſitis, & valeatis, auctoritate apoſtolica, tenore præſentium, de ſpecialis dono gratiæ concedimus.

[Contrariis derogat.

§. 4. Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, præſertim fel. recor. Alexandri Tertii, & Innocentii Tertii Prædeceſſorum noſtrorum, cæteriſque in contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Exemplis hujus Conſtit. credi jubet.

§. 5. Et quoniam difficile foret, præſentes literas ad diverſas Mundi partes tranſmittere, volumus, & earumdem præſentium tenore decernimus, quod illarum tranſumptis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo Protectoris dicti Ordinis, aut Prioris generalis ejuſdem munitis, ea prorſus fides adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi exhibitæ forent, vel oſtenſæ.

Declaratio quod hæc licentia non habeat vim Canonizationis.

§. 6. Volumus autem, quod per præmiſſa præfatus Philippus in Catalogo Sanctorum annumeratus, & canonizatus publice minime cenſeatur.

Dat. Pon. An. III. die 24. Januar.

Datum Florentiæ ſub Annulo Piſcatoris die 24. Januarii 1516. Pont. Noſtri Anno Tertio.

Sequitur ampliatio dicti Indulti, ſcilicet quod Lectiones propriæ dicti Beati in Matutinis recitari poſſint, prout etiam Officium de B. Virgine ſingulis diebus Sabbathi non impeditis.

PAULUS PAPA QUINTUS

Dilectis filiis Priori generali, ac Fratribus Ordinis Servorum Beatæ Mariæ, ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

[Exordium.

EXimia Ordinis veſtri in Deum pietas, & ſingularis devotio, quam in primis erga Beatiſſimam Virginem, cujus obſequiis ex prædicti veſtri Ordinis Inſtituto præcipue obſtricti eſtis, deinde erga Beatum Philippum Benitium, qui ejuſdem Ordinis, dum vixit, Prior extitit generalis, & illum, *qui fuit vitæ ſanctitate*, ſuo nomine illuſtrat, ac decorat, vos gerere accipimus, ac Venerabilis fratris noſtri Hieronymi Epiſcopi Albanen. Cardinalis Aſculani nuncupat. dicti Ordinis apud Nos, & Apoſtolicam Sedem Protectoris preces, ac merita jure poſtulant, ut in his, quæ ad ipſius Beatiſſimæ Virginis venerationem augendam, & ad Beati quoque Philippi memoriam in veſtro Ordine honorificentius recolendam pertinent, piis votis veſtris libenter annuamus.

Leo X. conceſſit Ordini quod ſub duplici officio Beati Philippi Benitii feſtum celebrare poſſit, ut ſup. in ejus Conſtit.

§. 1. Cum itaque vobis fel. record. Leo Papa Decimus Prædeceſſor noſter, eumdem Beatum Philippum honorare ſtudens, duplex de eodem Officium vos agere voluerit. Nos eumdem Beatum Virum amplius honorificare cupientes, ſupplicationibus veſtro nomine per dictum Hieronymum Epiſcopum, & Cardinalem Nobis humiliter porrectis inclinati,

Et hic Pont. indulget, ut dictiones proprias d. Beati in Matutinis recitare poſſint.

§. 2. Vobis, ut in quibuſcumque veſtri Ordinis eccleſiis in Matutinis Officii, quod de Beato Philippo ex Indulto dicti Leonis Prædeceſſoris recitare ſoletis, Lectiones proprias infraſcriptas, ex vita ipſius B. Philippi per approbatos Auctores deſcripta, deſumptas, ac juſſu noſtro per Ven. Fratrem Hieronymum prædictum Aſculanum, ac dilectos filios noſtros Cæſarem Baronium, Robertum Bellarminum, & Hieronymum Pamphilium nuncupatos S.R.E. Cardinales, examinatas, & approbatas, recitare libere, & licite poſſitis, auctoritate apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Prout etiam Officium ſolemne de B. Virgine ſingulis Sabbathis non impeditis.

§. 3. Ac præterea quoniam, ut dictæ preces pariter continebant Officium Beatiſſimæ Virginis ex antiquo veſtri Ordinis more, uſque ad reformationem Breviarii fel. record. Pii Papæ Quinti Prædeceſſoris noſtri juſſu factam, recitare conſueviſtis, & eamdem laudabilem conſuetudinem renovare deſideratis, Religioſis deſideriis veſtris hujuſmodi annuentes, ut diebus Sabbathi, aliquo Feſto duplici, aut vigilia de præcepto non impeditis, & exceptis Sabbathis Adventus, & Quadrageſimæ, Officium ſolemne, cum ix. lectionibus de Beatiſſima Virgine agere, & illud agendo, divini Officii obligationi ſatisfacere, perinde ac ſi Officium Sabbathi ageretis, ſimiliter libere, & licite valeatis, auctoritate, & tenore præſentis, pariter concedimus, & indulgemus.

Quibuſcumque non obſtan.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus apoſtolicis, ac novi Breviarii Romani editione, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Exemp. fides.

§. 5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, manu Prioris, ſeu Vicarii generalis, ac ſigillo veſtri Ordinis obſignatis, eadem fides, quæ ipſis præſentibus haberetur, ubique locorum habeatur. Lectionum vero &c. *Omittuntur Lectiones, quia legi poſſunt in Breviario Romano.*

Dat. P. Ann. II. die 12. Octobr.

Datum Romæ apud S. Marcum die 12. Octobris 1606. Anno Secundo.

Sub-

Subſequitur extenſio prædicti Indulti recitandi Officium de dicto Beato ad omnes Presbyteros tam Regulares, quam ſæculares in Civitate Florentina.

PAULUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Domini Noſtri Jeſu Chriſti, qui ſervos ſuos æternæ gloriæ premio donat in Cœlis, vices quamquam immeriti gerentes in terris, ex injuncto Nobis paſtoralis officii debito, ut eorumdem ſervorum Chriſti honos, & veneratio promoveatur, libenter procuramus, & Chriſtifidelium votis, quæ peculiarem erga illos cultum reſpiciunt, libenter annuimus, ut conſpicimus ſalubriter in Domino expedire.

Leo X. Ord. Fr. Servorum B. Mariæ conceſſit quod in omnibus ſuis Eccleſiis Officium de B. Philippo Benitio Florentino celebrare poſſint in die ſui obitus.

§.1. Sane nomine dilecti filii Aurelii Raphaelis Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Procuratoris generalis, Nobis nuper expoſitum fuit, quod aliàs fel: rec: Leo Papa Decimus Prædeceſſor noſter Fratribus Ordinis præfati indulſit, ut in omnibus d. Ordinis Eccleſiis Officium de B. Philippo Benitio Florentino, olim d. Ordinis profeſſore, in die ejus obdormitionis in Domino celebrare poſſent, & valerent, prout in dictis Leonis Prædeceſſoris deſuper expeditis in ſimili forma Brevis literis plenius continetur

Coſm. poſtea M. Dux Hetruriæ Pontifici ſupplicavit pro felici celebratione, & extenſione d. Indulti ad omnes perſonas Eccleſiaſticas Civitatis Florentiæ.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, bon. mem. Ferdinandus, dum vixit, deſideraverit, ac dilectus filius nobilis vir Coſmus Hetruriæ ſibi ſubiectæ Magni Duces, ac dilectæ in Chriſto filiæ nobiles mulieres Chriſterna dicti Ferdinandi vidua relicta, ipſiuſque Coſmi Mater, ac Maria Magdalena Archiduciſſa Auſtriæ ejuſdem Coſmi uxor, nec non Ven. Frater Alexander Archiepiſcopus Florentinus plurimum cupiant, indultum hujuſmodi ad alias omnes tam regulares, quam ſeculares perſonas eccleſiaſticas Civitatis Florentinæ, in qua d. Beatus Philippus natus, & educatus fuit, extendi, ac diem ſeſtum celebrari poſſe.

Idem ergo Pontifex id concedit, & feſtum die 23. Aug. celebrari poſſe indulget.

§.3. Nos pium Coſmi Magni Ducis, & Chriſternæ Magnæ Duciſſæ viduæ, ac Mariæ Magdalenæ Archiduciſſæ, nec non Alexandri Archiepiſcopi prælatorum deſiderium plurimum in Domino commendantes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, de Ven: Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpoſitorum conſilio, omnibus, & ſingulis eccleſiaſticis perſonis, tam ſecularibus, quam regularibus, ut in die obdormitionis in Domino d. B. Philippi, qui ut aſſeritur, eſt 23. menſis Auguſti, ejus ſeſtum celebrare, & Officium de d. B. Philippo ſub ritu ſimplici juſta formam, & rubricas Breviarii Romani in Civitate Florentina præfata tantum, peragi libere, & licite poſſint, & valeant, apoſtolica auctoritate tenore præſentium licentiam, & facultatem perpetuo concedimus, & impertimur.

Derogatque contrariis.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, ac d. Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. Pont. An. XI. die 31. Julii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die ultima Julii 1615. Pontificatus noſtri Anno XI.

CCXC.

Beatificatio V. Paſchalis Baylon ex Diſcalceatis Ord. Minorum Regularis Obſervantiæ, Provinciæ S. Joannis Baptiſtæ Regni Valentiæ: Cum indulto recitandi Officium, & celebrandi Miſſam pro Fratribus hujus Ordinis in eodem Regno Valentiæ, ac in Oppido Villæ Regalis ejuſdem Regni, ubi ejus Corpus requieſcit.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

In Sede Principis Apoſtolorum, nullis licet noſtris ſuffragantibus meritis, a Domino conſtituti, piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in ſervis ſuis honorificatur, libenter annuimus, eaque ſavoribus proſequimur opportunis.

Inſtantia facta Pont. pro hujus Viri Beatificatione.

§. 1. Sane pro parte dilectorum filiorum Miniſtri Generalis, & aliorum ſuperiorum, necnon Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci de obſervantia Diſcalceatorum nuncupatorum, Nobis nuper expoſitum ſuit, quod bo. me. Paſchalis Baylon ejuſdem Ordinis, dum vixit, profeſſor, multis, & eximiis virtutum, gratiarum, ac miraculorum donis a Domino illuſtratus fuit; quapropter non ſolum univerſus Ordo prædictus, ſed etiam chariſſimus in Chriſto filius noſter Philippus Hiſpaniarum Rex Catholicus, ac dilecti filii Noſtri Franciſcus S. R. E. Cardinalis Lermæ nuncupatus, necnon totius Regni Valentiæ Proceres Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut donec Canonizationis honorem, quem dictu Paſchali Baylon, ob ejus excellentia merita, aliquando, divina adſpirante gratia, habitum iri ſperant, ab Apoſtolica Sede impetrent, idem Paſchalis Baylon Beatus vocari, ac de eodem Officium, & Miſſa, ut infra, recitari poſſit.

Qui petitis annuens, ab omnibus Ordinis S. Franciſci Diſcalceatorum Fratribus, Miſſam, & officium celebrari poſſe permittit.

§. 2. Quare Nos, re prius per Venerabiles Fratres Noſtros S. R. E. Cardinales Sacris Ritibus Præpoſitos, quibus id examinandum mandavimus, mature diſcuſſa, de eorumdem Cardinalium conſilio hujuſmodi ſupplicationibus inclinati; Ut ipſe bonæ memoriæ Paſchalis Baylon in poſterum Beatus nuncupari, atque de eo ſingulis annis die 17. Maii, quo obdormivit in Domino, a Fratribus ejuſdem Ordinis in Regno Valentiæ commorantibus, tamquam de Confeſſore non Pontifice, juxta Rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani Officium recitari, & Miſſa celebrari, nec non in Eccleſia Fratrum ejuſdem Ordinis Oppidi Villæ Regalis in eodem Regno Valentiæ exiſten-

ſteutis, ubi cjus Curpus requieſcere aſſeritur, ab omnibus presbyteris, tam ſecularibus, quam regularibus Miſſa, ut ſupra, ſimiliter celebrari liberc, & licite poſſit, & valeat, apoſtolica auctoritate tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Cum derogatione contrariorum.

§. 3. Nou obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, nec non quatenus opus ſit, dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis ſirmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſquc contrariis quibuſcumque.

Dat. die 29. Octobr. 1618. An.XIV.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 29. Octobris 1618. Pontificatus Noſtri Anno Decimoquarto.

Sequitur eatenſio conceſſionis ejuſdem Indulti pro univerſis Religioſis utriuſque ſexus ejuſdem Ordinis in Hiſpaniarum Regnis, & pro cuncto Clero in Oppidis, ubi B. Paſchalis oatus fuit, vel nbi ejus Corpus requieſcit,

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Refertur indultum, de quo in precedenti Conſtitutione.

ALias pro parte dilectorum filiorum Miniſtri Generalis, & aliorum Superiorum, necnon Fratrum Ord. Minorum S. Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum nuncupatorum Nobis expoſito, quod bo. me. Paſchalis Baylon ejuſdem Ordinis, dum vixit, profeſſor, multis, & eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis a Domino illuſtratus fuerat, & idcircò non ſolum univerſus Ordo prædictus, ſed ctiam chariſſimus in Chriſto filius noſter Philippus Hiſpaniarum Res Catholicus, ac dilecti filii noſtri Franciſcus S. R. E. Cardinalis Lermæ nuncupatus, nec non totiua Regni Valentiæ Proceres Nobis bumiliter ſupplicari ſecerant, ut donec Canonizationia honorem (quem dicto Paſchali Baylon ob ejus excellentia merita, aliquando divina ad ſpirante gratia, habitum iri ſperabant) ab Apoſtolica Sede impetrarent, idem Paſchalis Baylon Beatus vocari, ac de eodem Officium, & Miſſa recitari poſſet; Nos, re prius per Venerabiles Fratres noſtros ejuſdem S. R. E. Cardinales Sacris Ritibus Præpoſitos, quibus eam eaaminandam mandaveramus, mature diſcuſſa, de eorumdem Cardinalium conſilio hujuſmodi ſupplicationibua inclinati, nt ipſe bo: me: Paſchalis Baylnn impoſterum Beatus ouncupari, atque de eo ſingulis annis die 17. Maii, quo obdormivit in Domino, a Fratribus ejuſdem Ordinis in Regno Valentiæ commorantibus, tamquam de Confeſſore non Poutifice, juxta rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani Officium recitari, & Miſſa celebrari, necnon in Eccleſiis Fratrum ejuſdem Ordinis Oppidi Villæ Regalis in eodem Regno Valentiæ exiſtentis, ab omoibus Presbyteris, tam ſecularibus, quam Regularibus Miſſa, ut ſupra, ſimiliter celebrari libere, & licitc poſſet; & valcret apoſtolica auctoritate conceſſimus, & indulſimus, prout in aliis Noſtris in ſimili ſorma Brevis ſub die 29. Octobris anni 1618. expeditis literis, quarum tenores præſentihus pro espreſſis haberi volumus, plenius contioetur.

Petitio extenſionis.

§. 2. Cum autem, ſicut dictus Philippus Rex, ac dilecti filii Miniſter Generalis, necnon alii Superiores, & Fratres ejuſdem Ordinis S. Franciſci de Obſervantia Nobis nuper eaponi ſecerunt, ipſi pro eo, quem erga ipſum Beatum Paſchalem gerunt, devotionis affectu, plurimum cupiant, conceſſionem, & indultum, ac deſuper confectas literas hujuſmodi ad univerſum Ordinem Fratrum Minorum de obſervantia hujuſmodi, ac etiam ad prædictum Villæ Regalis, ubi ejuſdem Beati Paſchalis Corpus requieſcere, necnon Turris Formoſæ Seguntin. diœceſis, unde idem Bearus Paſchalia oriundus eſſe aſſeritur, reſpective Oppida per Nos, ut infra, extendi; Nobis idcirco bumiliter ſupplicari fecerunt, ut eorum votia in præmiſſis annuere de benignitatc apoſtolica dignaremur.

Indultum, de quo in Rub.

§.3. Nos igitur de eorumdem Cardinalium conſilio poſterioribus hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, conceſſionem, & indultum, ac deſuper confectas literas hujuſmodi ad omnes utriuſque ſexus Religioſos dicti Ordinis Minorum Regularis obſervantiæ in Regnis Caſtellæ, & Aragoniæ commorantes, auctoritate apoſtolica, tenore præſentium extendimus, & ampliamus. Nec non, ut in Villæ Regalis (ubi ejuſdem Beati Paſchalis Corpus requieſcere) ac Turris Formoſæ, ubi idem Beatus Paſchalis, ut præfertur, natus, & educatua eſſe aſſeritur, Oppidis prædictis ab omnibus utriuſque ſexus Regularibus, ac etiam Presbyteris, & Clericis ſecularibus, de eodem Beato Paſchale, juata rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani bujuſmodi de communi Confeſſoris non Pontificis Officium recitari, & Miſſa celebrari reſpective valeat, auctoritatc, & tenore prædictis concedimus pariter, & indulgemus.

Contrariorum derogatio.

§.4. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumquc.

Fides danda tranſumptis.

§.5. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus ſides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent eabibitæ, vel oſtenſæ,

Dat. P. An. XV. die 20. Febr.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 20. Februarii 1620. Pont. noſtri Anno XV.

Ma-

CCXCI.

De Magiſtrorum Cœremoniarum, aliorumque Officialium S.R.E. Cardinalium Collegii Emolumentis, & Privilegiis.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. Fides, & diligentia Magiſtrorum Cœremoniarum, ac Clericorum, & Officialium Sacri Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium Collegii, eorumque aſſidui labores in rebus, & negotiis ejuſdem Sacri Collegii, procurandis, eorumque præſertim, qui nunc in officio ſunt, a Nobis merito requirunt, ut eorum jura, & privilegia, quibus ex antiqua, & approbata conſuetudine potiuntur, & gaudent, noſtro patrocinio benigne tueamur.

Recenſet ſummam pecuniarum, S.R.E. Card. ſolvi ſolitarum Magiſtr. Cœrem. Secretario, Clerico, & Computiſtæ, in Creatione, & obitu eorumdem. §.1. Sane cum dilecti filii Magiſtri noſtri Cœremoniarum, centum: Secretarius vero, ac Clericus, & Computiſta ejuſdem Collegii Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium, ſeptuagintaquinque ducatos auri de Camera a ſingulis Cardinalibus in promotionibus eorum ad Cardinalatus honorem: quinquaginta videlicet pro quolibet Magiſtrorum Cœremoniarum hujuſmodi, ac vigintiquinque pro quolibet aliorum trium Officialium, ſeu Miniſtrorum præfatorum: in obitu autem ipſorum Cardinalium iidem Magiſtri Cœremoniarum quinquaginta, Secretarius vero, ac Clericus, & Computiſta præfati ſimiliter ſeptuagintaquinque ducatos hujuſmodi: videlicet vigintiquinque pro quolibet Magiſtrorum Cœremoniarum, ac pariter vigintiquinque pro quolibet eorumdem trium Officialium, ſeu Miniſtrorum ab ipſorum Cardinalium hæredibus accipere, & exigere conſueverint, dictique centum in promotione, & quinquaginta in obitu præfatis Magiſtris, ac ſeptuagintaquinque in promotione, & pariter ſeptuaginta ducati ſimiles in obitu eorumdem Cardinalium aliis tribus Officialibus, ſeu Miniſtris, ut præfertur, ſolvi debeant.

Cauſæ hujus Conſtit. §.2. Nihilominus Nos, ne ex eo, quod literæ Apoſtolicæ pro omnibus hujuſmodi Officialibus hactenus nullæ emanaverint, ſive ex eo, quod ad Cardinalatus honorem promoti poſt illorum promotionem Romam nondum venerint, ſive ex eo, quod Cardinales ipſi extra Romanam Curiam deceſſerint, vel aliàs, Magiſtris, & Officialibus, ſeu Miniſtris præfatis dictas ſummas illis, ut præfertur, debitas, ſolvere recuſent, ſeu longius differant in eorum grave præjudicium; attendentes præfatos Cardinales officio Magiſtrorum, ac trium Officialium, ſeu Miniſtrorum præfatorum egere, & uti: dictamque ſummam a Romanis Pontificibus tamquam mercedem, ſeu pro mercede illorum ab immemorabili tempore conſtitutam eſſe.

Quam prædictam ſummam a dd. S. R. E. Card., & ejus hæredibus reſpective omnimoda ſolvi debere, ſtatuit. §.3. Et propterea indemnitatibus eorum conſulere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, præfatis Cœremoniarum Magiſtris centum, ac Secretario, & Clerico, ac Computiſtæ ſeptuaginta quinque in Promotione ad Cardinalatus honorem; nec non eiſdem Magiſtris, quinquaginta, ac Secretario, Clerico, & Computiſtæ ſimiliter ſeptuaginta quinque ducatos auri de Camera præfatos poſt obitum ſingulorum Cardinalium hujuſmodi, etiamſi ad Cardinalatus honorem promoti Romam nondum venerint, & ſive in Romana Curia, vel extra eam, & ubicumque decedere contigerit, in ſupplementum mercedis ordinariæ eorumdem Officialium, ſeu Miniſtrorum deberi, illiſque conjunctim per pro tempore exiſtentes Cardinales præfatos, ſeu eorum Agentes, & hæredes reſpective, & aliàs, ut præfertur, abſque mora ſolvi, & cuilibet ex eis conſignari debere, ſine tamen præjudicio quorumcumque jurium Cameræ Apoſtolicæ tenore præſentium perpetuo ſtatuimus, & ordinamus.

Executores deputat. §.4. Injungentes propterea dilectis filiis ejuſdem S. R. E. Collegii dictorum Cardinalium moderno, & pro tempore exiſtenti Camerario, nec non Curiæ Cauſarum noſtræ Apoſtolicæ generali Auditori, quatenus infra menſem a die promotionis eorumdem Cardinalium computandum, etiamſi iidem Cardinales nondum, ut præfertur, Romam venerint, per dicti Collegii Depoſitarium, vel aliàs, prout melius expedire videbitur, centum Magiſtris Cœremoniarum, ac ſeptuaginta quinque Secretario, Clerico, & Computiſtæ; in obitu autem, ſeu poſt obitum præfatorum Cardinalium, ſive in dicta Curia, ſive extra eam, & ubicumque decedere contigerit, quinquaginta eiſdem Magiſtris, ac pariter ſeptuagintaquinque ducatos præfatos Secretario, Clerico, & Computiſtæ præfatis ab hæredibus eorumdem Cardinalium, quibuſvis appellationibus; ſubterfugiis, & cavillationibus remotis, ut præfertur, perſolvi curent, & etiam cum effectu faciant, ac ſummarium, & expeditum jus illis adminiſtrent, omnibuſque remediis opportunis ſibi benevifis, etiam cum invocatione auxilii brachii ſecularis cogant, & compellant.

Contraria removet. §. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ſtatutiſque, & conſuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis præfatis Cardinalibus, & quibuſvis aliis ſub quibuſcumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium quomodolibet conceſſis. Quibus omnibus, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, & expreſſa mentio habenda foret, eorumque tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 3. Januarii 1619. An.XIV. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 3. Januarii 1619. Pontificatus Noſtri anno XIV.

Conſtitutio Pii Papæ IV, de emolumentis perſolvendis in Creatione, & Obitu Cardinalium Magiſtris Cœremoniarum.

PIUS PAPA QUARTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſæ hujus Conſtitutionis.

LIcet, ſicut Nobis conſtat, & dum in minoribus eſſemus, ſæpe vidimus, & ipſimet experti ſumus, dilecti filii Magiſtri noſtri Cœremoniarum a ſingulis S.R.E. Cardinalibus in promotionibus eorum ad Cardinalatus honorem centum, & in obitu, ſeu poſt obitum ipſorum Cardinalium ab hæredibus eorum quinquaginta ducatos auri de Camera habere, & conſequi conſueverint, dictique centum in promotione, & quinquaginta ducati in obitu hujuſmodi præfatis Magiſtris ſolvi debeant; Nihilominus nonnulli ex dictis Cardinalibus, ſeu eorum agentes, & ſucceſſores, neſcitur quo prætextu, dictam ſummam per eos, ut præfertur, debitam, eiſdem Magiſtris ſolvere recuſant, in eorum grave præjudicium.

Statuit centum in promotione ad Card., & 50. ducat. auri de Camera in obitu ſingulor. Card. Cœrem. Mag. omnino ſolvi debere.

§. 1. Nos igitur attendentes, præfatos Cardinales officio dictorum Magiſtrorum egere, & uti, dictamque ſummam a Romanis Pontificibus tamquam mercedem, ſeu pro mercede eorumdem Magiſtrorum ab immemorabili tempore citra conſtitutam fuiſſe, & eſſe, & propterea indemnitatibus eorum opportune conſulere volentes, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, centum in promotione ad Cardinalatus honorem, & quinquaginta ducatos auri de Camera prædictos in obitu, ſeu poſt obitum ſingulorum Cardinalium hujuſmodi, ſive in Romana Curia, ſive extra eam, & ubicumque deceſſerint, vel decedere contigerit, præfatis Magiſtris deberi, ac ſibi per modernos, qui illos ſolvere recuſant, & pro tempore exiſtentes S. R. E. Cardinales, ſeu eorum agentes, & hæredes reſpective ſolvi, & eis conſignari debere, auctoritate apoſtolica tenore præſentium, perpetuo ſtatuimus, volumus, & ordinamus.

Exequutores hujus Conſtit.

§. 2. Mandantes propterea dilectis filiis Guidoni Aſcanio, Sanctæ Mariæ in Vialata, Diacono Cardinali de Sancta Flora nuncupato, noſtro, & ejuſdem Romanæ Eccleſiæ Collegii dictorum Cardinalium modernis, & pro tempore exiſtentibus Camerariis, quatenus eiſdem Magiſtris Cœremoniarum de dictis ducatis ſic debitis, & ſolvi recuſatis, per Cardinales, ſeu eorum Agentes, & hæredes præfatos reſpective, plenarie, & integre reſponderi faciant.

Mandat ſolvi omnimode dictis Magiſtr. infra menſem.

§. 3. Et nihilominus de cætero pro potiori cautela, infra menſem a die Promotionis eorumdem Cardinalium computandum, per dicti Collegii Depoſitarium, vel aliàs, prout melius expedire videbitur, centum, quinquaginta vero ducatos hujuſmodi in obitu, ſeu poſt obitum præfatorum Cardinalium, ſive in dicta Curia, ſive extra eam, & ubicumque deceſſerint, vel decedere contigerit, ut præfertur, ab hæredibus eorumdem Cardinalium, quibuſvis appellationibus, ſubterfugiis, & cavillationibus remotis, ipſis Magiſtris Cœremoniarum perſolvi curent, & etiam cum effectu faciant, & ad id illos omnibus remediis opportunis ſibi beneviſis, etiam cum invocatione auxilii brachii ſæcularis cogant, & compellant.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ſtatutiſque, & conſuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis præfatis Cardinalibus, & quibuſvis aliis ſub quibuſcumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium quomodolibet conceſſis. Quibus omnibus, etiam ſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, & expreſſa mentio habenda foret, eorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 10. Maii 1563. An. XIV.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 10. Maii 1563. Pont. Noſtri Anno IV.

CCXCII.

Jubilæi indictio ad divinam opem in præſentibus Eccleſiæ neceſſitatibus implorandam.

PAULUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

DOminus, ac Deus noſter excelſus, qui in omnibus operibus ſuis juſtus eſt, & miſericors, juſto licet judicio viſitet in virga iniquitates noſtras, & in verberibus peccata noſtra, miſericordiam tamen ſuam non amovet a nobis: Temporalia enim immittens flagella, immenſa benignitate, & charitate ſua revocat Nos ab iniquitatibus noſtris, ut ad pœnitentiam adducamur.

Cauſa indictionis hujus Jubilæi.

§. 1. Id vero Nos cogitantes, ſicut pro noſtra paſtorali cura maximo cordis dolore afficimur, cernentes tantis, ac tam gravibus procellis interdum, ac præcipue hoc tempore in inclita Germania, & vicinis Provinciis agitari Eccleſiam Dei, ita etiam ſperamus in Domino, quod ſi eum, preſſitris nos in vias ſuas revocantem, audierimus, dignos fructus agentes pœnitentiæ, de tribulationum procellis populum ſuum educet, & tranquillitatem Eccleſiæ ſuæ reſtituet. Hoc vero, ut impetrare valeamus, in corde contrito, & humiliato orationibus ad Deum adeamus; ſcriptum eſt enim; Orabitis me, & ego

ego exaudiam vos, quæretis me, & invenietis, cum quæſieritis in toto corde veſtro; Nec deſint orationes, jejunia, eleemoſynæ, & alia pia opera, memores Danielis, cujus verba, ex quo die appoſuit cor ſuum, ut ſe affligeret in conſpectu Dei, exaudita fuerunt: Nam quod attinet ad eleemoſynas, eas peccata purgare, ac facere, ut inveniatur miſericordia, ſatis etiam divinis eloquiis admonemur. Quo circa, ut quantum cum Domino poſſumus, fideles ad hæc alacrius peragenda invitemus, pro noſtro paſtoralis officii munere, ex ſolemni Eccleſiæ Catholicæ more, ejuſdem Eccleſiæ theſauros, quorum, licet nullis noſtris meritis, a Domino diſpenſatores conſtituti ſumus, proferre, & largiſſime erogare decrevimus.

Hortatur ad ejus aſſequutionem.

§. 2. Itaque ex parte omnipotentis Dei Patris, & filii, & Spiritus ſancti, omnes, & ſingulos utriuſque ſexus Chriſtifideles tam in Alma Urbe noſtra, quam alibi ubique locorum conſtitutos, apoſtolica auctoritate paterne, enixeque requirimus, monemus, & in Domino adhortamur ad infraſcripta devote peragendum, & adimplendum, ac ad Deum patrem miſericordiarum orandum, ut per viſcera miſericordiæ ſuæ fidem catholicam protegere, ab hoſtium conatibus, & inſidiis defendere, hæreſim extirpare, Principibus Chriſtianis pacem, & veram concordiam donare, ac præcipue præſentibus Eccleſiæ neceſſitatibus ſubvenire dignetur.

Jubilæum prædictũ concedit iis, qui inter fuerint Proceſſioni, hic enumeratis, ac fecerint alia, ut hic.

§. 3. Quamobrem de omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi ex illa ligandi, atque ſolvendi poteſtate, quam Nobis Dominus, meritis minime ſuffragantibus, contulit. Univerſis, & ſingulis Chriſtifidelibus in Alma Urbe prædicta degentibus, qui ſolemnibus proceſſionibus, quas ab eccleſia Sanctæ Mariæ Angelorum nuncupata ad Baſilicam Sanctæ Mariæ Majoris, & ab eccleſia S. Mariæ ſuper Minervam ad eccleſiam Sanctæ Mariæ de Anima, pariter nuncupatam, feria quarta, & ſexta Nos ſequenti hebdomada una cum Venerabilibus Fratribus Noſtris S. R. E. Cardinalibus, Chriſtianorumque Regum, & Principum apud Nos, & Apoſtolicam Sedem Oratoribus, omnibuſque Prælatis, & Proceribus, univerſoque Clero, & populo agemus, interfuerint, aut qui prædicta, vel illam ſequenti hebdomada eaſdem eccleſias, vel duas illarum ſaltem ſemel viſitaverint, ibique devotè, ut ſupra, Deum oraverint, ac feria quarta, & ſexta, ac Sabbatho ejuſdem, vel ſequentis hebdomadæ jejunaverint, & peccata ſua confeſſi fuerint, atque in primo die Dominico, vel ſecundo, ſeu ſaltem alio dictarum hebdomadarum die Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum reverenter ſuſceperint, & eleemoſynas ad libitum, prout charitas ſingulis ſuggeſſerit, fecerint.

Abſentibus formam illud conſequendi præſcribit.

§. 4. Cæteris vero omnibus, & ſingulis fidelibus extra Urbem exiſtentibus, in quibuſvis Civitatibus, Terris, & Locis, qui proceſſioni ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, ſeu Officialibus, vel de eorum mandato, & ipſis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, prima, vel ſecunda hebdomada, poſtquam ad eorum notitiam hæ noſtræ literæ devenerint, indicendæ, & agendæ, interfuerint, vel eccleſiam, ſeu eccleſias per eoſdem deſignandas ſaltem ſemel viſitaverint, ibique, ut ſupra, Deum oraverint, ac feria quarta, ſexta, & Sabbatho alterius ex duabus hebdomadis ab eiſdem deputandis jejunaverint, pariterque peccata ſua confeſſi, ac Sanctiſſima Communione refecti fuerint, & eleemoſynas ſimiliter pro arbitrio ſuo fecerint, plenisſimam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem, ſicut in Anno Jubilæi viſitantibus certas eccleſias intra, & extra Urbem concedi conſuevit, tenore præſentium concedimus, & elargimur.

§. 5. Navigantes vero, aut iter agentes, ut cum primum ad ſua ſeſe domicilia receperint, ſupraſcriptis omnibus peractis, ut ſuprà, eamdem Indulgentiam conſequi poſſint, & valeant.

§. 6. Regularibus autem perſonis utriuſque ſexus, in clauſtris perpetuo degentibus, nec non aliis quibuſcumque tam Laicis, quam Religioſis ſæcularibus, ſeu regularibus in carcere, aut in captivitate exiſtentibus, vel aliqua corporis infirmitate, ſeu alio quocumque impedimento detentis, qui ſupra expreſſa, vel eorum aliqua præſtare nequiverint, ut confeſſarius, quem, ut infra elegerint, prædicta omnia, & ſingula, vel eorum aliqua in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare poſſit, eaque injungere, quæ ipſi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Facultatem eligendi Confeſſarium approbatum cũ poteſtate abſolvendi a caſibus reſervatis, ut hic etiam e largitur. De Confeſs. approb. vide Concil. Trid. Seſſ. 23. c. 15.

§. 7. Cupientes autem, omnes Chriſtifideles participes fieri hujus pretioſiſſimi theſauri, Univerſis, & ſingulis utriuſque ſexus tam laicis, quam Eccleſiaſticis, ſæcularibus, & regularibus cujuſvis Ordinis, Congregationis, & Inſtituti licentiam concedimus, & facultatem damus, ut ſibi ad hunc effectum eligere poſſint quemcumque Presbyterum Confeſſarium tam ſæcularem, quam cujuſvis Ordinis regularem, ex approbatis a locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis, ſuſpenſionis, & aliis eccleſiaſticis ſententiis, & cenſuris a jure, vel ab homine quavis cauſa latis, ſeu inflictis, nec non ab omnibus peccatis, exceſſibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, ſive Nobis, & Sedi Apoſtolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi ſolitis, contentis, & aliàs per quaſcumque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutiones, quarum tenores præ-

ſen-

ſentibus haberi volumus pro expreſſis, quomodocumque reſervatis, in foro conſcientiæ, & hac vice tantum abſolvere, & liberare valeant.

Et commutandi Vota, Religionis, & Caſtitatis exceptis.

§. 8. Et inſuper vota quæcumque, Religionis, & caſtitatis exceptis, in alia pia, & ſalutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in ſupradictis omnibus caſibus pœnitentia ſalutari, aliiſque ejuſdem confeſſarii arbitrio injungendis,

Juſſio hoc Jubil. publicandi.

§. 9. Quapropter tenore præſentium in virtute ſanctæ obedientiæ diſtricte præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuſcumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Eccleſiarum Prælatis, ac quibuſcumque Ordinariis locorum, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cum præſentium literarum tranſumpta, aut exempla acceperint, illa ſtatim abſque ulla mora, retardatione, vel impedimento per ſuas Eccleſias, & Diœceſes, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, & cleris, ac populis ſibi ſubjectis ſolemnes proceſſiones, & ſupplicationes indicant, & celebrent, eccleſiamque, ſeu eccleſias viſitandas deſignent.

Declarat d. facultatem circa aliquos caſus.

§. 10. Non intendimus autem per præſentes ſuper aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, ſeu inhabilitate quoquomodo contracta diſpenſare, vel aliquam facultatem tribuere diſpenſandi, ſeu habilitandi, & in priſtinum ſtatum reſtituendi, etiam in foro conſcientiæ.

Et excommunicatos denunciatos hoc Jubilæum aſſequi non poſſe.

§. 11. Neque etiam iis, qui a Nobis & Apoſtolica Sede, vel ab aliquo Prælato, ſeu Judice Eccleſiaſtico excommunicati, ſuſpenſi, interdicti, ſeu alias in ſententias, & cenſuras incidiſſe declarati, vel publice denunciati fuerint, niſi infra tempus celebrationis hujuſmodi Jubilæi ſatisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo ſuffragari poſſe, aut debere.

Clauſulas derogatorias appoſuit.

§. 12. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, præſertim quibus facultas abſolvendi in certis tunc expreſſis caſibus ita Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſervatur, ut nec etiam ſimiles, vel diſſimiles Jubilæi, Indulgentiarum, ac facultatum hujuſmodi conceſſiones, niſi de illis expreſſa mentio, aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari queant, nec non regula noſtra de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, ſive Inſtitutorum Regularium juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis apoſtolicis eiſdem Ordinibus, & Congregationibus, atque Inſtitutis quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, aut expreſſio habenda, vel quævis alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, ac formam eorum traditam pro ſervata habentes, hac vice ſpecialiter, nominatim, & expreſſe ad effectum præſentium derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis fidem addit.

§. 13. Ut autem præſentes noſtræ, quæ ad ſingula loca deferri non poſſunt, ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, ut earumdem præſentium tranſumptis, vel exemplis etiam impreſſis, manu alicujus publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis literis, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 13. Januar. 1619. An. XIV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1619. Idibus Januarii, Pont. Noſtri Anno Quartodecimo.

CCXCIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Irritatio Vectigalis Macinæ a Senatu Veneto impoſita in Caſtris S. Danielis, & S. Viti in præjudicium Dominii ſuper iis ſpectantis ad Patriarcham Aquilejenſem, & auctoritatis Sedis Apoſtolicæ.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Patriarchæ Aquilejenſis plenum, & liberum Dominium in Caſtris S. Danielis, & S. Viti.

CUM Ven: Frater modernus, & pro tempore exiſtens Patriarcha Aquilegen. S. Danielis Aquilegien., & S. Viti Oppid., ſeu Caſtrorum, Concordien. reſpective Diœceſum jus, & dominium plenum, ac liberum procerto, & indubitato habuerit per tempus longiſſimum, ac per plura annorum curricula, & ſæcula, ac dilecti filii Nobiles Viri Dux, & Senatus Venetiarum pluries, ac ſpecialiter de anno 1494., tempore ſe. rec. Eugenii Papæ IV. Prædeceſſoris noſtri, dictum jus, ac dominium eorumdem Patriarcharum recognoverint, & approbaverint, ipſique Patriarchæ pro tempore exiſtentes liberam, plenam, & omnimodam juriſdictionem in dictis Oppidis, ſeu Caſtris exercuerint a prædicto antiquiſſimo tempore, neque, præter Sedem Apoſtolicam, Principem aliquem, aut ipſos Ducem, & Senatum recognoverint uti ſuperiorem, pront moderuus etiam Patriarcha dictam juriſdictionem exercet, neque alium recognoſcat ſuperiorem, quam Nos, & Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem, & Sedem prædictam, neque ullo tempore in iiſdem Oppidis, ſeu Caſtris ab aliquo Principe, vel Duce, & Senatu prædictis ulla datia impoſita, aut publicata fuerint, neque etiam de Anno 1572., occaſione belli con-

contra Turchas datium Macinæ nuncupatum, ſimile infraſcripto, tunc generaliter ſubditis eorumdem Ducis, & Dominii indictum, in dictis Oppidis, ſeu Caſtris fuerit impoſitum, neque publicatum, ita ut nec ad præſens deberit, aut potuerit datium Macinæ, nuper in ſtatu Ducis, & Senatus prædictorum indictum, in Oppidis, ſeu Caſtris hujuſmodi imponi, & publicari, & multo minus exigi :·

Senatus Venetus in iis vectigal Macinæ imponit.

§. 2. Nihilominus, ſicut ad noſtram notitiam, non ſine magno animi noſtri dolore pervenit, publicatio datii Macinæ prædicti in dictis Oppidis, ſeu Caſtris a Miniſtris dictorum Ducis, & Senatus facta fuerit, & ejuſdem Datii exactio fiat, licet nulliter, & de facto contra Sacrorum Canonum, & generalium Conciliorum decreta, id abſque expreſſa Sedis Apoſtolicæ licentia fieri, ſub graviſſimis cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis prohibentia.

Irritat Paulus.

§. 3. Propterea Nos, qui ſuper univerſam Eccleſiam a Deo per ejus divinæ gratiæ abundantiam, nullo noſtro merito, conſtituti, omnium Eccleſiarum indemnitatem, & immunitatem tueri tenemur, pro incumbenti nobis officii hujuſmodi debito, præmiſſis, quantum cum Domino poſſumus, providere volentes, publicationem datii macinæ in dictis Oppidis ſeu Caſtris, illiuſque exactionem, ut præfertur, factas, ac omnia, & ſingula inde ſequuta, ac attentata, & innovata quæcumque, & quæ deinceps per Ducem, & Senatum hujuſmodi, illorumque Miniſtros, vel alios quoſcumque in auctoritatis Eccleſiaſticæ, & Sedis prædictæ, & dictæ Eccleſiæ Aquilegienſis, illarumque jurium præjudicium publicari, fieri, præcipi, decerni, ſeu aliàs attentari, & innovari contigerit, tam in genere, quam in ſpecie, ex nunc, prout poſtquam publicata, facta, præcepta, decreta, ſeu aliàs attentata, & innovata fuerint, de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tenore præſentium, irrita, caſſa, & nulla, & nullius roboris, & momenti eſſe, & fore declaramus, ac irritamus, caſſamus, & annullamus, ita quod impoſterum nullus debeat ex illis effectus ſubſequi, neque eidem moderno, & pro tempore exiſtenti Patriarchæ ullum præjudicium inferri, aut illatum ullo modo dici, vel cenſeri, minuſque ullum Duci, & Senatui prædictis jus acquiri ſuper Datiis imponendis in eiſdem Oppidis, ſeu Caſtris, vel aliàs ſuper juriſdictione, aut ſuperioritate in illis exercenda.

Clauſula.

§. 4. Et ita per quoſcumque Judices ordinarios, aut delegatos, etiam cauſarum Palatii apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate: Ac irritum, & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 18. Januarii, 1619. Pontificatus noſtri Anno Decimoquarto.

Dat. die 18. Januarii 1619. An. XIV.

CCXCIV.

Ferdinando Hungariæ, & Bohemiæ Regi facultas conceditur Militarem Ordinem inſtituendi ſub invocatione Beatiſſimæ Matris Dei.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Chariſſimo in Chriſto filio Noſtro Ferdinando Hungariæ, & Bohemiæ Regi Illuſtri.

PAULUS PAPA QUINTUS

Chariſſime in Chriſto fili noſter ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

SAcri apoſtolatus miniſterio per abundantiam divinæ clementiæ, nullo licet merito noſtro præſidentes, inter præcipuas apoſtolicæ ſervitutis curas, illam ſedulo amplectimur, ut Catholica Religio, ſublatis quibuslibet obſtaculis, ubique floreat, ac etiam piorum virorum, tamquam Chriſti Athletarum ope, ac fortitudine in dies magis augeatur, proindeque Catholicorum Principum in id tendentium vota ad exauditionis gratiam libenter admittimus, ac deſuper paſtoralis officii partes favorabiliter interponimus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Ferdinandus Militiam inſtitui optat pro defenſione Catholicæ religionis.

§. 1. Siquidem Majeſtatis tuæ nomine Nobis nuper expoſitum fuit, quod ſi una Militia, ſeu Militaris Ordo, ſub denominatione, ſeu titulo Beatiſſimæ Matris Dei, ac aliàs modo, & forma infraſcriptis erigeretur, & inſtitueretur ex hoc profecto Catholicæ Religionis adverſus ejus hoſtes defenſioni plurimum conſuleretur: Nobis propterea eadem Majeſtas tua humiliter ſupplicari fecit, ut ſuper præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Facultatem ad id neceſſariam eidē Ferdinando concedit Pontifex.

§. 2. Nos igitur laudabilibus deſideriis tuis, quantum Nobis ex alto conceditur, benigne annuere volentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, eidem Majeſtati tuæ, unam Militiam, ſeu Ordinem militarē perſonarum catholicarum ſub denominatione, & titulo *Beatiſſimæ Matris Dei*, ac una ex Regulis approbatis a Sede Apoſtolica per te eligenda, cujus Militiæ, ſeu Militaris Ordinis ſuprema, vel principalis Sedes, & Conventus in loco per Te, in Hungaria, vel Bohemia tamen pariter eligendo, dictaque Militia, ſeu Militaris Ordo Nobis, & Apoſtolicæ Sedi immediate ſubjecta, ſeu ſubjectus ſit, & eſſe debeat, ac illius Milites caſtitatis conjugalis, obedientiæ ipſius Militiæ Magno Magiſtro, ac defenſionis Religionis Catholicæ contra inimicos S. R. E. vota emittant: Habitum album, & Crucem cæru-

ruleam aureo ornamento circomdatam deferant; necnon Religionem Catholicam, & Sedem Apoſtolicam contra Infideles, & alios Inimicos prædictos defendant, & tueantur, & cum dote de bonis mere laicalibus, ac etiam ex oblationibus hactenus factis, & faciendis arbitrio tuo conficienda ex nunc, prout ex tunc, & e contra, poſtquam Militia, ſeu Ordo hujuſmodi competenter dotata, ſeu dotatus fuerit, auctoritate noſtra apoſtolica, perpetuo, & ſine alicujus præjudicio erigendi, & inſtituendi, nec non quæcumque ſtabilimenta, Statuta, & Ordinationes, proſperum regimen Militiæ, ſeu Ordinis hujuſmodi etiam perſonam illius Magni Magiſtri, qui tamen ex Natione Hungarica, vel Bohemica eſſe debeat, concernentia, condendi, condita pro rerum, & temporum qualitate, ſi opus fuerit, mutandi, ac alia de novo, dummodo licita, & honeſta, nec ſacris Canonibus, & præſertim Concilii Tridentini Decretis, ac Conſtitutionibus Apoſtolicis contraria non ſint, & ab Apoſtolica Sede approbari debeant, edendi, cæteraque omnia, & ſingula in præmiſſis, & circa ea neceſſaria, & opportuna, etiamſi talia ſint, vel fuerint, quæ ſpecialem, ſpecificam, & expreſſam requirerent mentionem, faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi, dicta auctoritate, tenore præſentium facultatem concedimus, & impartimur.

Contraria tollit.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium quomodolibet conceſſis. Quibus omnibus, etiam ſi de illis, illorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda foret, illis aliàs in ſuo robore permanſoris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 3. Februar. 1619. An. XIV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 3. Februarii 1619. Pont. Noſtri Anno XIV.

CCXCV.

Declaratio Juriſdictionis Ordinariorum in Fratres Congregationis Joannis Dei, ac ſpecialis ipſius præfinitio.

Iſtam Congregationem inſtituit, ac Ordinariorum juriſdictioni ſuppoſuit Pius V. in ſua Conſt.CXCIV. Licet. *Tom.IV. Par.III. fol.* 190., *& Clemens VIII. in Conſtitut.CXXXIV.* Romani. *Tom.V. Par.II. fol.*125.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex ex ſupremo diſpoſitionis arbitrio ad hoc potiſſimum ſolicitudinis ſuæ nerua intendit, ut Religionum omnium, præſertim ad curam infirmorum, & miſerabilium perſonarum inſtitutarum, indemnitati conſulat, exemptioneſque, & alias gratias illis, intuitu caritatis, & laborum per Sedem Apoſtolicam conceſſas, a noxiis, & obſtaculis quibuslibet præſervet, aliaſque officii ſui partes ſolerter impendat, ſtatuat, & declaret, prout rerum, temporum, & perſonarum qualitatibus debite penſatis, conſpicit in Domino ſalobriter expedire.

Congr. Fratr. Jo: Dei inſerviens infirmis multum profecit, & ideo variis privilegiis a Sede Apoſt. dotata

§.1. Dudum ſiquidem, cum Congregatio Joannis Dei, ſub Regula Sancti Auguſtini in Republica Chriſtiana introducta, & ſubindq apoſtolica auctoritate recepta, atque admiſſa fuiſſet, & gratia cooperante divina, per varias mundi partes multiplicatis illius Fratribus, mirabiliter propagaretur, & quamplurima Hoſpitalia tam in Italia, quam in Hiſpaniis, aliiſque partibus ex congeſtis Chriſtifidelium eleemoſynis conſtruerentur, in eiſque innumerabiles Chriſti pauperes utriuſque ſexus, videlicet ſenes, mentecaptos, membrorum, & virium impotentia, atque debilitate laborantes, aliaſque miſerabiles perſonas pro eorum morbis, & infirmitatibus, etiam incurabilibus ſublevandis, refovendis, & ſanandis continue reciperet; diverſi Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri præfatæ Congregationi nonnulla privilegia, gratias, & indulta benigne conceſſerunt. Volentes tamen, quod Hoſpitalia, & alia loca, ac Fratres in eis pro tempore degentes, ſub obedientia Ordinariorum locorum, in quibus Hoſpitalia, & loca hujuſmodi conſiſterent, perpetuo ſubeſſent, & ſubjacerent.

Eamque univit cum diſtinctione Prov.

§.2. Et cum plerique Fratrum dictæ Congregationis tria vota ſubſtantialia, & quartum de juvando infirmos emitterent, Generalem tamen, ac Conſtitutiones, aut certum vivendi modum non haberent; felicis recordationis Sixtus Papa Quintus etiam Prædeceſſor noſter omnia Hoſpitalia Joannis Dei nuncupata tam in Italia, quam in cæteris quibuſvis Provinciis etiam Tranſalpinis exiſtentia, invicem univit, & ex eis unam Congregationem Confratrum Joannis Dei nuncupan. erexit, Provinciaſque diſtinxit.

Sub-

Clem.VIII. juſſit emittere votum inſervien. Hoſpitalibus.

§.3. Subinde piæ memoriæ Clemens Papa VIII. etiam Prædeceſſor noſter inter alia perpetuo ſtatuit, & ordinavit, quod de cætero Fratres dictæ Congregationis unum dumtaxat inſerviendi prædictis Hoſpitalibus ſub obedientia Ordinarii votum emitterent.

Paulus V. voluit alia etiam tria vota emitterent eamque verè eſſe regularem Congregationem declaravit.

§.4. Poſtremo Nos ad ſummi apoſtolatus apicem divina favente clementia aſſumpti, etiam ſtatuimus,& ordinavimus,quod ex tunc deinceps perpetuis futuris temporibus, in Hoſpitalibus, & locis Regnorũ Hiſpaniarum, quæ proprium Confratrem Majorem eorum regimini, & adminiſtrationi, ſub juriſdictione tamen, & viſitatione Ordinarii loci, Præfectum habere conſueverant, Fratres ejuſdem Congregationis anno eorum probationis elapſo, aut aliàs juxta Sacrorum Canonum, & decretorum Concilii Tridentini præſcriptum tria vota antedicta, videlicet Obedientiæ, Caſtitatis, & Paupertatis, & inſuper quartum votum ſerviendi infirmis in ſuorum Superiorum manibus ſolemniter omnino emittere tenerentur, & ſubinde eos, qui ſic profeſſi forent, proprie Religioſos, ac proprios, & veros Regulares eſſe, & fore, ac pro talibus ab univerſis Chriſtifidelibus habendos, & recipiendos, ac Congregationem hujuſmodi veram, ac propriam ſub Regula Sancti Auguſtini Religionem, & inter reliquas Eccleſiæ Catholicæ Religiones eſſe connumerandam.

Ordinariis locorum ſubjecit.

§.5. Præterea eiſdem Hoſpitalibus dictorum Regnorum, ut deinceps in eorum ſingulis duo Fratres manere, & ali poſſent, qui confeſſiones tam infirmorum, quam aliorum Confratrum, & Miniſtrorum ejuſdem Congregationis audire, & injuncta pœnitentibus pœnitentia ſalutari, eos a peccatis ſuis abſolvere, illiſque Sanctiſſimum Euchariſtiæ, & Extremæ Unctionis Sacramenta miniſtrare libere, & licite valerent, conceſſimus, & indulſimus. Ac omnia Hoſpitalia, & loca dictorum Regnorum, illorumque perſonas, & ſuperiores, etiam quod perſonæ Religioſæ eſſent, ac etiam dictum Confratrem Majorem,& quemcumque alium pro tempore exiſtentem juriſdictioni, ſuperioritati, & correctioni Ordinariorum locorum perpetuo ſubeſſe, dictoſque Ordinarios in loca, & perſonas hujuſmodi quoad cauſas civiles, & criminales, ac mixtas, & tam in viſitatione, quam extra, plenam facultatem, & auctoritatem perpetuis futuris temporibus habere, ac rationem omnium, & ſingulorum bonorum, proprietatum, & rerum tam mobilium, quam immobilium, decimas, primitias, novalia, onera quomodolibet nuncupata, ſolita, & conſueta quibuſcumque locorum Ordinariis, Monaſteriis, Domibus, Capitulis, Hoſpitalibus, Parochialium Eccleſiarum Rectoribus, aliiſque perſonis, & locis, quibus ea colligendi jus competit, ſolvere teneri, & ad id per opportuna juris remedia (niſi privilegio, vel legitima præſcriptione eatenus obſervata munirentur) cogi, & compelli, nec deinceps contra juriſdictionem, & ſuperioritatem Ordinariorum, vel ſolutionem decimarum, primitiarum, novalium, & aliorum onerum præmiſſorum ullo unquam tempore quantumvis longiſſimo præſcribere, aut præſcripſiſſe dici, vel cenſeri, quinimo ſi quando in Hoſpitalibus, & locis ſupradictis hoſpitalitas deficeret, eoſdem Ordinarios illa, eorumque bona per Fratres hujuſmodi, aut alias perſonas etiam ſęculares adminiſtrare, ita quod Hoſpitalia,& loca pręfata,eorumque bona nullatenus umquam dictæ Congregationi incorporarentur, committere, & mandare poſſe, ac etiam debere, voluimus, & decrevimus. Volentes etiam, quod dum dictorum Hoſpitalium adminiſtratio ad Fratres dictæ Congregationis pertineret, ſingulis annis ſuæ adminiſtrationis rationem Ordinario ad præſcriptum Concilii Tridentini reddere tenerentur.

Statuitque ab omnibus FF. Congregationis Italiæ tria vota ſubſtantialia emitti.

§.6. Poſtremo pariter ſtatuimus,& ordinavimus, ut quotquot impoſterum dictam Congregationem Italiæ nuncupatam, ingredi vellent, anno probationis expleto, ac aliàs juxta Sac. Canonum, & decretorum Concilii Tridentini præſcriptum, tria vota ſubſtantialia hujuſmodi, ac præterea quartum de juvandis Infirmis, in ſuorum Superiorum manibus ſolemniter emittere, vel a Congregatione præfata eiici deberent: eos vero ſic profeſſos proprios, & veros Regulares eſſe, ipſamque Congregationem, ac ejus, tam in Italia, quam ſub juriſdictione fratris Majoris ejuſdem Congreg. in Germania, Gallia, & Polonia erecta, & de cætero erigenda Hoſpitalia, quæ ſub eadem Congregatione Italiæ compræhenduntur, juriſdictioni Ordinariorum, ſalva tamen ejuſdem Congregationis apud Nos, & præfatam Sedem Protectoris juxta illius facultates, ac Fratris Majoris pro tempore exiſtentium auctoritate, & juriſdictione, perpetuo ſubeſſe debere, ac aliàs prout in diverſis, tam noſtris, quam ſupradictorum Prædeceſſorum noſtrorum deſuper confectis literis plenius continetur.

Et quia dicti Ordinarii hujuſmodi juriſdictionẽ nimis extendebant.

§.7. Cum autem, ſicut accepimus, nonnulli locorum Ordinarii, in quibus dicti Fratres introducti reperiuntur, prætextu obedientiæ, cui iidem Fratres, ac Hoſpitalia tam Italiæ, quam Hiſpaniæ Provinciarum hujuſmodi, ut præfertur, ſubjecta exiſtunt, late nimis ſe extendentes nedum circa regimen, & gubernium Hoſpitalium ipſis Fratribus commiſſorum, ac Sacramentorum Eccleſiaſticorum in eis adminiſtrationem, atque in eiſdem Hoſpitalibus receptorum, & expoſitorum rationis redditionem, ſeu receptionem, verum etiam privatam dictorum Fratrum correctionem, & diſciplinam Regularem, omnemque in eos juriſdictionem exercere conſueverunt, Superioreſque dictæ Congregationis, ac Presbyteros, ſeu Cappellanos, qui dictis Hoſpitalibus in divinis inſerviant, eligere, ac Medicos, Chirurgos, & alios Miniſtros, ac Officiales gubernio, & regimini ipſorum Hoſpitalium neceſſarios deputare, novitioſque recipere, ac generaliter omnia, & ſingula, quæ ad regularem diſciplinam, ac correctionem dictorum Fratrum ſpectant, quæ-

que juxta Regularia Inſtituta dictæ Congregationis a præfata Sede approbata, per Superiores ejuſdem Congregationis peragi debent, facere, & exequi intendant, ipſorumque Fratrum quietem circa præmiſſa diverſimode pertubent, ob idque Superiorum d. Congregationis auctoritas, ac illius Regularis inſtituti obſervantia evaneſcat, dictaque Hoſpitalia, ac Fratres in illis degentes in ſpiritualibus, & temporalibus non levia ſuſtineant incommoda, ob idque operæ pretium ſit, ut tot, tantiſque incommodis aliquo opportuno, & ſalubri remedio provideatur.

Illam modo Paulus declarat.

§.8. Nos igitur cupientes, ut omnis difficultatis, & ambiguitatis materia, quæ deſuper oriri poſſet, prorſus tollatur, ac Congregationis hujuſmodi ſingulares perſonas a quibuſvis exeommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſenteutiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſiooe, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, nec non ſingularum literarum Apoſtolicarum tam a præfatis, quam quibuſvis aliis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, & Nobis ad favorem ejuſdem Congregationis emanatarum, nec oon quorumcumque privilegiorum, & indultorum illi per Sedem apoſtolicam prædictam quomodulibet conceſſorum veriores, & totos tenores, ac datas præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes; Motu proprio, non ad ipſius Congregationis, vel ejus Superiorum, aut alicujus alterius pro eis Nobis deſuper oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ea mera deliberatione, ac ſcientia noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, es Voto tamen Congregationis S. R. E. Cardinalium negotiis Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, quibus negotium hujuſmodi mature diſcutiendum, & referendum commiſimus, Congregationem Jo: Dei hujuſmodi, ac omnes, & ſingulos ipſius Congregationis Domos, Superiores, etiam Majorem, ac Fratres, & perſonas, ac miniſtrantes, tam in Italia, quam Hiſpaniis, aliiſque Mundi partibus conſiſtentia, & tam hactenus fundata, quam de cætero fundandi, in his dumtaaat, quæ regularia inſtituta juxta Conſtitutiones dictæ Congregationis Joannis Dei a Sede Apoſtolica approbatas, & confirmatas concernunt, a ſuperioritate, viſitatione, correctione, ac etiam obedientia Ordinariorum locorum, itaut Religioſis Congregationis Joannis Dei hujuſmodi Regularibus Inſtitotis ſuis ſe conformare debeant, ſalvis in reliquis tam Sacrorum Canonum, & Concilii Tridentioi decretis, quam noſtris, aliqnorumque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum literis in favorem Ordinariorum emanatis, quibus nullatenus derogare, qoinimo eas in ſuo robore, & firmitate permanere intendimus, penitus, & omnino apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, perpertuo eximimus, abſolvimus, & liberamus, ac eos in præmiſſis dumtaxat ab omoimoda Ordinariorum locorum juriſdictione perpetuo exemptos fore, & eſſe declaramus, ipſiſque Ordinariis, & eorum cuilibet, etiamſi Cardinalatus honore præfulgeant, ne deinceps in his, quæ obſervantiam, diſciplinam, & inſtituta regularia Congregationis Joannis Dei hujuſmodi, ut præfertur, concernunt, præterquam in caſibus ſacris Canonibus, & Concilii Trid. decretis, & literis apoſtolicis præfatis quomodolibet contentis, ſe immiſcere, aut inrromittere valeant, ſeu præſumant, diſtricte præcipimus, & inhibemus.

Clauſulas præſervativas apponit.

§.9. Decernentes, præſentes literas, etiam ex eo quod Ordinarii locorum, ſeu quicumque alii quavis auctoritate, dignitate, officio, ac etiam Cardinalatus honore fungentes, ac in præmiſſis, quomodolibet intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, ad hoc vocati, & cauſæ, propter quas præmiſſa emanarunt quomodolibet examinatæ, juſtificatæ, vel approbatæ non fuerint, nec præmiſſis conſenſerint, validas, & efficaces fore; ſicque, & non aliter cenſeri, & ita per quoſcumque Judices quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos in quavis cauſa, & inſtantia judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcieoter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores hujus Conſtit. deputat.

§.10. Quocirca Venerabili Fratri noſtro Epiſcopo Oſtien., & dilectis filiis noſtro & Sedis Apoſtolicæ Nuncio in partibus Hiſpaniarum commoran., ac Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori motu pari per præſentes committimus, & maodamus quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes noſtras literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Majoris, & Superiorum, ac Fratrum Congregationis Joannis Dei hujuſmodi, ſeu alicujus eorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant, auctoritate noſtra, literas præfatas, & in eis contenta quæcumque hujuſmodi inviolabiliter obſervari, ac Fratres Congregationis Joannis Dei hujuſmodi illis pacifice frui, & gaudere: non permittentes, eos deſuper per Ordinarios locorum, ſeu quoſvis alios contra præſentium tenorē quomodolibet moleſtari, aut inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles per cenſuras eccleſiaſticas, & pœnas etiam pecuniarias, aliaque juris, & facti remedia, auctoritate noſtra prædicta, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas hujuſmodi etiam iteratis vicibus aggravando, auxiliumque brachii ſæcularis ad hoc, ſi opus fuerit, invocando.

Contrariis omnibus derogat.

§.11. Non obſtantibus præmiſſis, ac ſingulis literis præfatis, nec non felicis recordationis Bonifacii Papæ Octavi Prædeceſſoris no-

Noſtri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo non ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad judicium trahatur, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Congregationis Joannis Dei, & Ordinis S. Auguſtini hujuſmodi juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis dictæ Congregationi Joannis Dei, illiuſque Superioribus, & perſonis; ac quibuſvis aliis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis etiam motu ſimili, ac aliàs quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, contrariis quibuſcumque; Aut ſi dictis Ordinariis, ſeu quibuſvis aliis communiter, aut diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Tranſumptis fidem dari jubet.

§.10. Cæterum, quia difficile foret, præſentes literas ad ſingula quæque loca, in quibus opus fuerit, deferri, volumus, ac etiam præfata apoſtolica auctoritate decernimus, quod earumdem præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 16. Martii 1619. An. XIV.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 16. Martii 1619. Pontificatus noſtri anno XIV.

CCXCVI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Irritatio Datii Macinæ a Senatu Veneto in Urbe Cenetenſi impoſiti contra jura Epiſcopi.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Liberum Cenetenſis Epiſcopi Dominium in Urbe Cenetenſi.

CUM Venerabilis Frater modernus, & pro tempore exiſtens Epiſcopus Cenetenſis jus, & dominium liberum habeat in Civitate Cenetenſi, nec alicujus præterquam noſtræ, & Sedis Apoſtolicæ ſuperioritati ſubjaceat, & dictum jus, ac temporalem, omnimodam, & liberam juriſdictionem ab antiquiſſimo tempore annorum ſeptingentorum, & ultra exercuerit, & ad præſens exerceat, nec in ullo actu alium, quam Sedem Apoſtolicam ſuperiorem recognoſcat, ac exegerit ſemper, & ad præſens exigat omnia datia, quæ a Communitate, & Hominibus dictæ Civitatis ſolvuntur, & ſolvi debent, ipſique Communitas, & Homines numquam fuerint comprehenſi in impoſitionibus datiorum dilectorum filiorum nobilium Virorum Ducis, & Senatus Venetiarum; quinimmo de anno 1572. cum occaſione belli contra Turcas, datium macinæ nuncupatum ſimile infraſcripto in Statu eorumdem Ducis, & Senatus impoſitum fuiſſet, in eodem Senatu Venetiarum deliberatum fuerit, non eſſe Datium hujuſmodi in prædicta Civitate exigendum, prout per documenta authentica conſtat, ex quibus apparet, nec ad præſens potuiſſe, aut debuiſſe datium macinæ hujuſmodi publicari, neque exigi in eadem Civitate.

Senatus Venetus tentat ibidem Macinæ datium exigere.

§.2. Nihilominus, ſicut ad noſtram notitiam, non ſine magno animi noſtri dolore, pervenit, publicatio datii macinæ prædicti in dicta Civitate a Miniſtris Ducis, & Senatus prædictorum facta fuerit, & ejuſdem Datii exactio fiat, ſeu facienda ſit, licet nulliter, & de facto, & contra Sacrorum Canonum, & Generalium Conciliorum decreta, id abſque expreſſa Sedis Apoſtolicæ licentia fieri ſub graviſſimis cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis prohibentia.

Omnia ſuper hac re acta nulla declarat Paulus.

§.3. Propterea Nos, qui ſuper univerſam Eccleſiam a Deo per ejus divinæ gratiæ abundantiam, nullo noſtro merito conſtituti, omnium Eccleſiarum indemnitatem, & immunitatem tueri tenemur, pro incumbenti Nobis officii hujuſmodi debito, præmiſſis, quantum cum Domino poſſumus, providere volentes, publicationem Datii macinæ in dicta Civitate, illiuſque exactionem, ut præfertur, factas, ſeu faciendas, ac omnia, & ſingula inde ſequuta, & attentata, & innovata quæcumque, & quæ deinceps per Ducem, & Senatum hujuſmodi, illorumque Miniſtros, vel alios quoſcumque in auctoritatis eccleſiaſticæ, ac Sedis prædictæ, & dictæ Eccleſiæ Cenetenſis, illarumque jurium præjudicium publicari, fieri, præcipi, decerni, vel aliàs attentari, & innovari contigerit tam in genere, quam in ſpecie ex nunc, prout poſtquam publicata, facta, præcepta, decreta, ſeu aliàs attentata, & innovata fuerint, de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tenore præſentium, irrita, caſſa, & nulla, ac nullius roboris, & momenti eſſe, & fore declaramus, ac irritamus, caſſamus, & annullamus, ita, quod impoſterum nullus debeat ex illis effectus ſubſequi, neque eidem moderno, & pro tempore exiſtenti Epiſcopo ullum præjudicium inferri, aut illatum ullo modo dici, vel cenſeri, minuſque ullum Duci, & Senatui prædictis jus acquiri ſuper Datiis imponendis in eadem Civitate, vel aliàs ſuper juriſdictione, aut ſuperioritate in illa exercenda.

Clauſulæ.

§.4. Et ita per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & inter-

interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, in contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Dat. die 23. Martii 1619. An. XIV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die vigeſimatertia Martii 1619. Pontificatus noſtri Anno XIV.

CCXCVII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Facultas Archiepiſcopo Lugdunen. erigendi quinque Monialium Monaſteria, ſub nuncupatione S. Urſulæ, & Regula Sancti Auguſtini pro Puellarum inſtructione.

Venerabili Fratri Archiepiſcopo Lugdunen.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ven. Frater ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Proœmium.

INter univerſa opera divinæ placita bonitati, ſundare Cœnobia, in quibus ſapientes virgines accenſis lampadibus obviam exeant Chriſto ſponſo ſuo, ac gratum, & debitum exhibeant eidem famulatum, non minimum reputamus: rum in eis divinis laudibus glorificetur Altiſſimus, ac per innocentis vitæ merita gloria æternæ beatitudinis acquiratur. Et propterea piis Eccleſiarum Præſulum, ac devotarum perſonarum id exoptantium votis Nos benignos, & favorabiles exhibemus, noſtram, & Sedis Apoſtolicæ deſuper mandantes interponi auctoritatem.

Nonnullæ piæ fœminæ in Diœceſi Lugdunen. monaſticam vitam inſtituere cupiunt pro puellarum inſtructione.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper feciſti, quod in Civitate Lugdunen., ac Oppidis, ſeu locis Sanctorum Boneti, & Chamundi, nec non de Montbriſon, ac Rodane, & Burgi tuæ Lugdunen. Diœceſis, nonnullæ devotæ virgines religionis zelo ductæ, & Deo gratam virginitatem ſervare ſtatuentes, & pro proprio, ac peculiari earum Inſtituto, Puellarum inſtructionem, & doctrinæ Chriſtianæ circa eaſdem puellas exercitium aſſumentes, piæ, & honeſtæ puellarum educationi conſulere, nec non eaſdem Puellas catholicis moribus, & virtutibus chriſtianis inſtruendo laudabiliter ſeſe exercere intendunt. Quare, ut eum, quem ſibi propoſuerunt finem, facilius conſequi, & inſtructioni prædictæ melius inſiſtere valeant, in Civitate, & Oppidis, ſeu locis prædictis Monaſteria Monialium, quarum proprium, & peculiare inſtitutum ſit, Puellarum inſtructioni vacare, illaſque in pietate chriſtiana erudire, virtutes, bonos mores, laudabilia, & ſuo ſexui convenientia opera, & exercitia docere, ac aliàs ad inſtar per Nos in Civitate Burdegalen. ſub datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem nonis Februarii Pontificatus noſtri Anno Decimoquarto, ejuſdem Inſtituti erecti Monialium Monaſterii, per Nos pariter erigi, & alias ut infra indulgeri ſummopere deſideras; Nobis propterea humiliter ſupplicari feciſti, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Paulus facultatem Archiepiſcopo concedit Monaſteria erigendi cum conditionibus hic expreſſis.

§. 2. Nos igitur, qui divini cultus augmentum, religionis propagationem, ac Puellarum educationem hujuſmodi, ſinceris deſideramus affectibus, pium tuum ſtudium hujuſmodi plurimum in Domino commendantes, dictaſque virgines ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & earum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ, de cujus fide, prudentia, integritate, & religionis zelo plurimum in Domino confidimus, per præſentes committimus, & mandamus, quatenus virginibus prædictis in Civitatis, ac Oppidorum, ſeu locorum hujuſmodi decentibus, & honeſtis locis Monaſteria Monialium cum Eccleſiis, ſeu Cappellis, Clauſtris, Dormitoriis, Refectoriis, Cœmeteriis, Areis, Hortis, Hortalitiis, Cellis, aliiſque officinis, & membris neceſſariis, & opportunis conſtrui, & ædificari faciendi licentiam, & facultatem auctoritate noſtra impertiaris, illaque, poſtquam ſic conſtructa, & debita, convenientique clauſura munita, ac ſacra, & prophana ſupellectili, aliiſque ad divini cultus, & monialium inibi introducendarum uſum neceſſariis competenter inſtructa fuerint, in Monaſteria Monialium ſub Invocatione Sanctæ Urſulæ Ordinis Sancti Auguſtini pro perpetuis uſu, & habitatione unius Superioris pro quolibet Monaſterio, & tot aliarum Monialium, quot ex illorum redditibus commode ſuſtentari valeant, quæ pro eleemoſyna dotali quingenta, pro ſuppellectili vero centum ſcuta ſolvere, & elapſo biennio probationis, profeſſionem regularem emittere, perpetuam clauſuram ſervare, & ſub regulari obſervantia dicti Ordinis, ac cura, viſitatione, correctione, & ſubjectione tuis, & pro tempore exiſtentis Archiepiſcopi Lugdunen. vivere teneantur, & alias ad inſtar per Nos, ut præfertur, in Civitate Burdegalen. erecti Monialium Monaſterii, apoſtolica auctoritate, perpetuo ſine alicujus præjudicio erigas, & inſtituas.

Monaſteriis, poſtquam fuerint erecta, nonnulla concedit privilegia.

§. 3. Illiſque ſic erectis, & inſtitutis pro eorum dote, ac congrua Virginum, & Monialium inibi pro tempore exiſtentium ſuſtentatione, omnia, & ſingula bona mobilia, & immobilia, res, proprietates, & jura quæcumque in quibuſvis rebus conſiſtentia, & undecumque provenientia illis per quaſcumque pias perſonas in quacumque diſpoſitione etiam intuitu Monialium pro tempore introductarum, vel aliàs quomodo-

modocumque relinquen., & elargien., ita quod liceat Superioribus, & Monialibus dicti Monaſterii pro tempore exiſtentibus, bonorum, rerum, proprietatum, & jurium hujuſmodi per ſe, vel alios earum, & dicti Monaſterii nomine corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem appræhendere, & appræhenſam perpetuo retinere, fructuſque, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta exinde provenientia percipere, exigere, levare, ac in ſuos communes, & dicti Monaſterii uſus, utilitatemque convertere, Diœceſani loci, vel cujuſvis alterius licentia deſuper minime requiſita, etiam perpetuo applices, & appropries.

Ac præcipue Monaſteriorũ eorumdem administratores deputandi.

§. 4. Cæterum Superioribus dictorum Monaſteriorum, quæ de conſenſu Conventuum, ſeu Majoris partis illorum, ſervata ſemper forma Concilii Tridentini, & Conſtitutionum Apoſtolicarum, eligi debeant, tot, quot videbitur, Adminiſtratores, & Gubernatores, qui rerum, & bonorum dictorum Monaſteriorum curam, tutelam, & defenſionem habeant, ad tempus beneviſum conſtituen., & deputan., eoſque quoties opus fuerit mutan., deponen., amoven., ac alios in illorum locum ſufficiendi.

Conſtitutiones efformandi;

§.5. Nec non pro ſalubri regimine, & felici ſtatu eorumdem Monaſteriorum, ac conſervatione illorum, rerum, & bonorum quæcumque ſtatuta, & Ordinationes, licita tamen, & honeſta, ac regularibus Inſtitutis Ordinis prædicti, ac regulis, & Conſtitutionibus a te forſan præſcriptis, ſeu præſcribendis minime contraria, & per Te, ſeu pro tempore exiſtentem Archiepiſcopum Lugdunen. examinanda, condendi, & pro temporum varietate commutandi, alterandi, modificandi, limitandi, corrigendi, & alia de novo prævia examinatione, & approbatione tuis, ſeu pro tempore exiſtentis Archiepiſcopi Lugdun. hujuſmodi edendi, licentiam, & facultatem impertiaris.

Fruendiq; privilegiis, quibus cætera Ordinis Sancti Auguſtini Monaſteria fruuntur.

§.6. Denique Monaſteriis per te vigore præſentium, ut præfertur, erigendis, illorumque Superioribus, Monialibus, & perſonis, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, immunitatibus, libertatibus, exemptionibus, prærogativis, Indultis, & gratiis, ac Indulgentiis, quibus quæcumque alia Ordinis prædicti Monaſteria, illorumque Moniales, perſonæ, ac bona de Jure, uſu, privilegio, conſuetudine, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pariter, & pariformiter, ac abſque ulla prorſus differentia, dummodo ſint in uſu, & Sacris Canonibus, ac Conciliorum generalium decretis non contrarientur, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite valeant, in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi Monaſteriis per Te erigendis, ut præfertur, illorumque Superioribus, & Monialibus particulariter, ſpecifice, nominatim, & ſpecialiter, ac expreſſe conceſſa fuiſſent, concedas, & indulgeas.

Peculiares Conſtitutiones eis imponit.

§.7. Præterea, ut ſupradictæ Virgines peculiare, quod cupiunt Inſtitutum alias Virgines, & Puellas catholicis moribus, & virtutibus inſtituendi amplecti valeant, illudque in eiſdem Monaſteriis deinceps perpetuo obſervetur, infraſcriptas Conſtitutiones ſancias: ut nimirum præter Virgines, & viduas ad habitum, & profeſſionem regulares in eiſdem Monaſteriis introducendas, pro inſtitutione Virginum, & Puellarum, aliæ etiam piæ Mulieres conjugatæ, in caſibus tamen a Sacris Canonibus, & Concilio Tridentino permiſſis tantummodo, & non aliter, in Socias hujus pii Inſtituti, quæ earumdem etiam Puellarum inſtitutioni una cum prædictis Religioſis intra Clauſtra tamen eorumdem Monaſteriorum in loco a Cellis, & habitatione Religioſarum ſeparato vacent, recipi poſſint. Harum autem Religioſarum aliæ Novitiæ, aliæ Sorores, & aliæ mulieres, aliæ vero Sociæ vocentur: novitiæ quidem propter ſexus infirmitatem, & temporum malitiam ad duos annos in probatione erunt, nec ipſi anni ante decimum ſextum cujuſque earum ætatis annum completum finiantur, nec convictu cum aliis communi, quoad fieri poteſt, ſed ſejuncto licet intra clauſtra, ſeorſumque a profeſſis, utantur: Sorores vero decurſis duobus probationis annis, profeſſionem regularem emittant: Matres autem poſt xxv. annum ætatis, aut decimum religionis incumbere teneantur inſtitutioni puellarum per ſe, & per ſorores gratis: Primo quidem in pietate, & virtute chriſtiana virgine digna, docendo chriſtianæ ſimiliter doctrinæ, ſummam rationem examinandæ conſcientiæ, confitendi peccata, communicandi, ſacrum audiendi, precandi, roſarium recitandi, meditandi, libros pios lectitandi, ſpirituales cantica modulandi, vitia, eorumque occaſiones vitandi, virtutes, & opera miſericordiæ exercendi, deinde legendi, officia denique chriſtiana præſtandi: Deinde vero, ut ad hanc inſtitutionem alliciantur, & ab hæreticis, impuriſque abducantur ſcholis, virgines primis legendi, ſcribendique rudimentis, deinde variis acu laborandi modis, omnibus demum artibus honeſtis, quæ ingenuam virginem decent, inſtituentur. Poſtremo ſociæ ex religioſis dicantur, quæ editis cæterarum votis in re familiari tractanda ſolum occupabuntur, neque in matres eligi umquam poſſint.

Subjicit Ordinarii juriſdictioni.

§.8. Subjectæ ſint omnes tibi, & pro tempore exiſtenti Archiepiſcopo Lugdunen. juxta Sacri Concilii Tridentini decreta, nec umquam ſub regularium cura, ſive per ſe, ſive per alios quovis prætextu, vel auctoritate redigi poſſint: tua, & pro tempore exiſten. Archiepiſcopi Lugdunen. poteſtas in illas ſit juxta prædicti Concilii Tridentini decreta, ac prædictum inſtitutum, & præſentes Conſtitutiones, quæ ut ſancte obſerventur, tu earum viſitationem inſtituas juxta prædicti Concilii Tridentini decreta, & formulam ab Eccleſia Romana præſcriptam, quæ ſanctiſſime retineatur.

De Confeſſario.

§.9. Confeſſarius a te illis deputetur ad tui

Digitized by Google

tui libitum, iſque ætate, & moribus gravis, fidei, vitæ, famæque integræ, ac exemplaris, in theologia, & ſpiritualibus rebus bene verſatus ſit, a quo inſtitutiones, exhortationes, & ſacramenta omnes recipiant, ei autem præter victum, & habitationem proximam quidem, ſed parietibus firmis ſejunctam, ac nullo proſpectu, vel aditu in ſepta religioſa perviam, ſalarium arbitrio tuo, & pro tempore exiſtentis Archiepiſcopi imponetur in annos ſingulos.

Superioris, ſeu Primæ electione, & officio.

§. 10. Superior, quæ prima vocabitur, e Monialibus eligatur ante Feſtum Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis, vel ſi mors primæ durante illius officio intervenerit, altero poſt ejus exequiarum die, ſervata in reliquis ſemper forma Conciliorum generalium, nec non Conſtitutionum Apoſtolicarum. Prima electa, ut dictum eſt, poſtquam a te, ſeu pro tempore exiſtente Archiepiſcopo Lugdunen. confirmata fuerit, primo quoque tempore ſecundam, quæ ad ordinis domeſtici, & regularum obſervantiam juvet, ipſiuſque ægrotæ, aut ſibi vacantis ad breve tempus vices gerat, quomodo & quatenus illi expedire videbitur, eliget. Procuratricem etiam de ſororibus ſibi ipſa leget, auditis Matrum judiciis: Æditaam item, & Magiſtram ſcholæ de Matribus, exploratis pariter ſecreto ſententiis Matrum, quibus ſe, niſi quid melius in Domino ipſi videbitur, ſemper conformabit: Officiales demum reliquas, communicato cum Matribus, & Sororibus, quibus videbitur, conſilio, inſtituet, aut confirmabit. Conſiliarias tamen habebit tres cum diſcreta ad regimen commune, & res ordinarias, quas ſingulatim ſic deliget tota Congregatio, ut de tribus, quæ plura Matrum ſuffragia habuerit, ea electa ſit, in quam deinde plura ſuffragia ſecreta convenerint.

Reliquæ Conſtitutiones.

§. 11. Finis omnium hic erit, ut ſaluti, profectionique propriæ, atque alienæ ſtudeant, ex hoc inſtituto veſtitus, & victus communis ad modeſtiæ, paupertatiſque religioſæ, & Eccleſiæ normam nulla ordinaria corporis afflictione conſtituta, præter jejunium ſingulorum dierum Sabathi, & Vigiliarum Feſtivitatum Beatæ Mariæ Virginis, ſed extraordinaria, quam ſuperior præſcribet, aut ſua cuique perfectio ſuadebit, cum judicio confeſſarii, & primæ aſſenſu erit. Clauſura religioſiſſime obſervabitur, ut inſtitutum fert, ac ne medicus quidem, aut chirurgus, vir denique nullus, aut fœmina intrabit umquam habitationis religioſæ ſepta, niſi de licentia tua, ſeu pro tempore exiſtentis Archiepiſcopi Lugdunen. in ſcriptis, ac campanæ dato ſigno, & Prima præſente, cum duabus antiquiſſimis Matribus. Et quamvis maximo olim cum fructu animarum, & famularum in Gallia factum id fuiſſe dicatur, non eſt viſum tamen expedire inſtituti hujus religioſis, ut in eiſdem ædibus cum ipſis ſæculares Puellæ convivant, & inſtituantur: amplum atrium ad alterum Eccleſiæ latus, intra tamen Monaſteriorum hujuſmodi clauſuram, ea ædibus circum extructis fiet, ad quod cum Matres, & Sorores Magiſtræ docendi cauſa ſigno ſcholæ ultimo audito accedent, portæ geminæ exterior ſcilicet, & interior obſeratæ erunt, ac in illud aſſiſtrice præſente, binæ, & binæ ingredientur ante, & poſt meridiem, unde ſe poſt duas circiter horas recipient in religioſa clauſtra, ut his occluſis, & non ante portæ atrii in publicum reſerentur, & Puellæ domum quæque ſuam recedant, quæ non erunt Convictrices. Hoc autem introducendi Puellas non Convictrices, ad noſtrum, & Sedis Apoſtolicæ beneplacitum tantum duret. Convictrices autem in ſuum cubiculum ſe quæque recipient, ac in loco ſeparato ab habitatione Religioſarum, ſed intra eamdem clauſuram inhabitabunt, intra quam clauſuram aliæ perſonæ ſæculares præter ſupradictas admitti non poſſint. His omnibus duæ præerunt, ex Matribus una, altera ex Sororibus, quibus ſocia ad rem familiarem una item adjungetur. Sub his autem, quæ interius, & intra clauſtra, ac intra Eccleſiam ſimul habitabunt, ſingulæ per ſingula contubernia puellarum ſæculares Præfectæ maturiores, quæ fere vel commoditatem expectent admiſſionis, vel ad probationem majorem differantur. Confeſſio etiam generalis totius vitæ in ingreſſu, & deinceps ad libitum cujuſque Monialis fiat. Quotidianæ pietatis exercitationes erunt meditatio matutina per horam, Sacrum examen antemeridianum, & ſerotinum, Roſari per tres partes, & myſteria triplicia recitatio mane, media die, & veſpere, litaniæ ſub noctem, & præter hæc quoad Matres parvum Beatæ Virginis Mariæ Officium, veſperæ cum cantu diebus Dominicis, & Doctrina Chriſtiana ante, vel poſt veſperas cum brevi explicatione illius per virum aliquem doctum facienda, cum pridie habita fuerit religioſis exhortatio accommodata poſt litanias Lauretanas: a choro, & pſallendi onere, ut inſtitutioni Puellarum vacare commodius poſſint, exemptæ erunt. Lectio Regularum, & inſtituti frequentiſſima, librorumque ſpiritualium cum privatim, tum communiter ad menſam, & cum aliquid operis quieti fiet propter inſtitutionem Puellarum, quidquid operis facient Religioſæ primum ad ipſarum, & domus neceſſarios uſus, deinde ad Eccleſiarum Religioſorum, & pauperum ſubſidium conferetur, ut corporalibus, Purificatoriis, Altaris mappis abluendis, ſarciendis, conficiendis veſtibus, item lineis, & linteis ſuendis, & ſimilibus demum charitatis officiis, ut melius illarum famæ, & neceſſitatibus provideatur: proviſor deligetur idoneus, qui penſiones ipſarum, & redditus colligat, & Procuratrici reddat. Aſſiſtrices item tres, vel quatuor Matronæ lectiſſimæ, quæ viciſſim per hebdomadas ſuas aſſiſtant quotidie, cum fores atrii reſerabuntur, & obſerabuntur. His autem, & Confeſſariis communicabuntur omnia bona, & gratiæ totius domus, & privatim roſaria pro ipſis benefactoribus ſingula quotidie a ſingulis

reci-

recitabuntur, Reliqua enim duo pro Eccleſia Sancta, Summo Pontifice, Cardinalibus, Archiepiſcopo Lugdunen. pro tempore exiſtente partim, partim pro Religioſis Ordinibus, & viris, a quibus juvantur in ſpiritu, Deo, Beatæque Virgini offerentur, nihil autem ſupradictorum, præter vota, obliget ad peccatum vigore inſtituti, aut præcepti, niſi ex natura rei, & communi jure, ſed ad ea omnia diligentiſſime, & perfectiſſime obſervanda omues amore Dei, & profeſſionis ſtudio excitentur. Pœnitentiæ tamen delinquentibus imponentur pro defectus qualitate, ut Prima judicaverit. Jurabit tandem prima coram Confeſſario ſe nihil contra inſtitutum facturam, aut permiſſuram ſcienter, quod ad alias, & regimen pertineat: ſi præſertim ab alia quavis adeoque minima ex ſociis, aut externis admoneatur, & conſiliariæ cum diſcreta, adeoque in re gravi major pars Matrum ſic cenſeat: ſed omni ope, & opera in Domino adnitetur, ut ſilentium, humilitas, obedientia, devotio, charitas, cæteræque virtutes, obſervantia religioſa, & hujus inſtituti formam in ſua familia ſemper eluceſcant: ſuper quibus omnibus, & ſingulis plenam, liberam, & amplam facultatem d. auctoritate tenore præſentium concedimus, & impertimur.

Derogatio contrariorum

§. 12. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis necnon etiam Ordinis eligen. etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis illi, ejuſque ſuperioribus, & perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis decretis in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, confirmatis, appprobatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & individua mentio habenda foret, illorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 10. Aprilis 1619. An. XIV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 10. Aprilis 1619. Pontificatus noſtri Anno Decimoquarto.

CCXCVIII.

De ambitu Fratribus Minoribus de Obſervantia Ordinis S. Franciſci, eorumque Superioribus interdicto.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Admonemur paſtoralis officii noſtri debito, deligentius proſpicere, ne Religioſis, qui regularem vitam profeſſi ſæculo renunciarunt, ad dignitates, & Officia per emendicata ſuffragia ambitioſius pateat acceſſus.

Prohibitio ambitus de quo in Rubr.

§. 1. Qnocirca Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, dilectis filiis Miniſtro Generali, ac Provincialibus, & reliquis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Prælatis nunc, & pro tempore exiſten. in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis pœna ipſo facto incurrenda præcipimus, & mandamus, ne ad inſtantiam, & requiſitionem quarumcumque perſonarum, tam laicarum, quam eccleſiaſticarum extra dictum Ordinem conſtitutarum, etiam Cardinalatus honore, & quacumque ſæculari dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, Imperiali fulgentium, cuivis prædicti Ordinis Religioſo ullam gratiam concedere, vel pœnas aliquas remittere, ſeu gradus, honores, dignitates, officia, adminiſtrationes, functiones, & prælaturas ejuſdem Ordinis concedere audeant: quinimo dicti Ordinis Fratres, & Religioſos, qui contra decreta, hac via, & his mediis per conquiſitos favores, & ſuffragia aliquid ſibi procuraverint, ad talia, & ſimilia, ac etiam majora in eodem Ordine conſequen. perpetuo inhabiles declaramus. Inſuper dictis Religioſis, & Fratribus ejuſdem Ordinis quibuſcumque ſub eiſdem pœnis præcipimus, & expreſſe interdicimus, ut non ſolum in præmiſſis omnibus favores hujuſmodi minime procurare, ſed nec etiam ſponte oblatos, aut ab eis minime procuratus recipere, & ſimiliter, ne ad hunc effectum munera aliqua prædictis perſonis exhibere audeant, ſeu præſumant.

Derogatio contrariorum

§. 2. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, dictique Ordinis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi Ordini, & Fratribus prædictis communiter, aut diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Tranſumptorum fides.

§. 3. Volumus autem, quod præſentium literarum tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſoox in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 18. Aprilis 1619. An. XIV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 18. Aprilis 1619. Pontificatns noſtri Anno Decimoquarto.

Digitized by Google

CCXCIX.

In idem Argumentum: Pro Ordine Fratrum Minorum Ordinis Sancti Franciſci Cooventualium.

Similem prohibitionem fecit hic idem Paulus Fratribus de Obſervantia Sancti Franciſci, ut in ejus Conſtit.CCXCVIII. Admonemur. *hic ſupr. fol.*271.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ADmonemur paſtoralis officii noſtri debito diligentius proſpicere, ne Religioſis, qui regularem vitam profeſſi ſæculo renunciarunt, ad dignitates, & officia per emendicata ſuffragia ambitioſus pateat acceſſus.

Prohibitio ambitus Conventualibus S. Franciſci.

§. 1. Quocirca Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, dilectis filiis Miniſtro Generali, ac Provincialibus, & reliquis Ordinis Fratrum Minorum Conventualium S. Franciſci Prælatis nunc, & pro tempore exiſtentibus in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis pœna ipſo facto incurrenda præcipimus, & mandamus, ne ad inſtantiam, & requiſitionem quarumcumque perſonarum tam laicarum, quam eccleſiaſticarum extra d. Ordinem conſtituarum, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque ſæculari dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, cuivis dicti Ordiois Religioſo ullam gratiam concedere, vel pœnas aliquas remittere, ſeu gradus, honores, dignitates, officia, adminiſtrationes, functiones, & Prælatoras ejuſdem Ordinis concedere audeant.

Si aliquid per conquiſitos favores pro curaverint inabiles ſint.

§. 2. Quinimo d. Ordinis Fratres, & Religioſos, qui contra decreta, hac via, & his mediis per conquiſitos favores, & ſuffragia, aliquid ſibi procuraverint, ad talia, & ſimilia, ac etiam majora in eodem Ordine conſequenda perpetuo inabiles declaramos.

Nec etiam ſponte oblatos recipere poſſint.

§. 3. Inſuper dd. Religioſis, & Fratribus ejuſdem Ordinis quibuſcumque ſub eiſdem pœnis præcipimus, & expreſſe interdicimus, ut non ſolum in præmiſſis omnibus favores hujuſmodi minime procorare, ſed nec etiam ſponte oblatos, aut ab eis minime procuratos recipere, & ſimiliter ne ad hunc effectum munera aliqua prædictis perſonis exhibere audeant, ſeu præſumant.

Contrariorum derogatio.

§. 4. Non obſtan. Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, dictiſque Ordinis Statutis, & conſuetudinibos etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi Ordini, & Fratribus prædictis communiter, vel diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per Literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi meotionem.

Fides tranſumptorum.

§. 5. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeator, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 4. Sept. 1619. An. XV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 4. Septembris MDCXIX. Pontificatus Noſtri Anno Decimoquinto.

CCC.

In idem Argumentum: Pro Ordine Fratrum Minimorum Sancti Franciſci de Paula.

Congregationem iſtorum Fratrum approbavit Sixtus IV. in Conſt.VI. Sedes. *Tom.III. Part.III. fol.* 136.. *Regulam vero ipſorum confirmavit Jul. II. in ſua Conſt.XII.* Dudum. *Tom.III. Par.III. fol.* 273.. *Tranſitumque ad Cappuccinos, & e contra prohibuit Pius V. in Conſtitut.LXVI.* Sedis. *Tom.IV. Par.II. fol.* 399., *Qui etiam poſtea d. Ordinem inter Mendicantium Ordines connumeravit in Conſt.LXX.* Apoſtolicæ. *ibid. fol.* 403.. *Et poſtea Capitulum generale quolibet ſexennio celebrari, Officialiumque durationis tempus ſtatuit iſtemet Paul. in Conſtit.XV.* Cum ſicut. *Tom.V. Par.III. fol.* 158.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

ADmonemur paſtoralis officii noſtri debito, diligentius proſpicere, ne Religioſis, qoi regularem vitam profeſſi ſæculo renunciarunt, ad dignitates, & officia per emendicata ſuffragia ambitioſus pateat acceſſos.

Prohibitio ambitus de quo in Rubrica.

§. 1. Quocirca Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, dilectis filiis Correctori generali, ac Provincialibus, & reliquis Ordinis Fratrum Sancti Franciſci de Paula Minimorum nuncupatorum Prælatis, nunc & pro tempore exiſtentibus in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis pœna ipſo facto iocurrenda præcipimus, & maodamus, ne ad inſtantiam, & requiſitionem quarumcumque perſonarum, tam laicarum, quam eccleſiaſticarum extra dictum Ordinem conſtitutarum, etiam Cardinalatus honore, & quacumque ſæculari dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, cuivis dicti Ordiois Religioſo ullam gratiam concedere, vel pœnas aliqoas remittere, ſeu gradus, honores, dignitates, officia, adminiſtrationes, functiones, & Prælaturas ejuſdem

Digitized by Google

dem Ordinis concedere audeant, quinimo dicti Ordinis Fratres, & Religioſos, qui contra decreta, hac via, & his mediis per conquiſitos favores, & ſuffragia aliquid ſibi procuraverint, ad talia, & ſimilia, ac etiam majora in eodem Ordine conſequenda perpetuo inhabiles declaramus. Inſuper dictis Religioſis, & Fratribus ejuſdem Ordinis quibuſcumque ſub eiſdem pœnis præcipimus, & expreſſe interdicimus, ut non ſolum in præmiſſis omnibus favores hujuſmodi minime procurare, ſed nec etiam ſponte oblatos, aut ab eis minime procuratos recipere, & ſimiliter ne ad hunc effectum munera aliqua prædictis perſonis exhibere audeant, ſeu præſumant.

Abrogatio contrariorum.

§.2. Non obſtan. conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, dictique Ordinis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi Ordini, & Fratribus prædictis communiter, aut diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Fides tranſumptorum.

§.3. Volumus autem, quod præſentium literarum tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 6. Sept. 1619. An. XV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem. ſub Annulo Piſcatoris die 6. Septembris 1619. Pontificatus noſtri Anno Decimoquinto.

CCCI.

Extenſio Indulti recitandi Officium, & Miſſam celebrandi de B. Thoma à Villanova ad omnes Fratres Ordinis Eremitarum S. Auguſtini Regnorum Hiſpaniarum, & ad quoſcumque utriuſque ſexus Regulares, ac etiam Presbyteros ſæculares in Oppido de Villanova commorantes.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN ſupremo Apoſtolatus ſolio meritis licet inſufficientibus, divina diſpenſatione conſtituti, ad ea, per quæ ſervorum Chriſti honos, & veneratio in terris promoveatur, juxta creditum Nobis deſuper apoſtolicæ ſervitutis officium, libenter intendimus, & piis Chriſtifidelium, præſertim Catholicorum Regum id exoptantium votis libenter annuimus, eaque favoribus proſequimur opportunis, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Ad preces Ordinis Eremit. S. Auguſt., & Regis Catholici.

§. 1. Alias ſiquidem nomine dilectorum filiorum Prioris generalis, & aliorum ſuperiorum, necnon Fratrum Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini Nobis expoſito, quod bo. me. Thomas a Villanova ejuſdem Ordinis dum vixit profeſſor, ac Archiepiſcopus Valentin. multis, & eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis a Domino illuſtratus fuerat, & propterea non ſolum univerſus Ordo prædictus, ſed etiam chariſſimus in Chriſto filius noſter Philippus Hiſpaniarum Rex Catholicus, ac Venerabilis frater Iſidorus Archiepiſcopus Valentinus, nec non dilecti filii Capitulum & Canonici Eccleſiæ Valentinæ, ac Deputati, Electi, & Sindici Regni, & Civitatis Valentiæ Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut donec Canonizationis honor dicto Thomæ a Villanova ab Apoſtolica Sede haberetur, idem Thomas a Villanova Beatus vocari, & de eodem Officium, & Miſſa, ut infra recitari poſſet.

Hic Pont. conceſſit Thomam a Villanova Beatum nuncupari, & 18. Sept. ab Ordine Offic. recitari, & Miſſam celebrari.

§.2. Nos re prius per Venerabiles fratres noſtros S. R. E. Cardinales Sacris Ritibus præpoſitos, quibus eam examinandam mandaveramus, mature diſcuſſa, de eorumdem Cardinalium conſilio, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut ipſe bo. me. Thomas a Villanova in poſterum Beatus nuncupari, atque ſingulis annis die 18. Septembris in toto Regno Valentiæ a Religioſis ejuſdem Ordinis Sancti Auguſtini, tam fratribus, quam monialibus, & in dicta Civitate Valentina, ubi ejus corpus requieſcere aſſerebatur, & Diœceſi Valentina, cujus per undecim annos Archiepiſcopus fuit, ut præfertur, ab omnibus utriuſque ſexus regularibus perſonis, ac etiam presbyteris, & clericis ſæcularibus, de eo tamquam de Beato juxta Rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani de communi Confeſſoris Pontificis Officium recitari, & Miſſa celebrari reſpective poſſet, apoſtolica auctoritate perpetuo conceſſimus, & indulſimus, prout in aliis noſtris in ſimili forma Brevis deſuper expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Et ad alias eorumdem preces,

§.3. Cum autem, ſicut pro parte Prioris generalis, ac ſuperiorum, & Fratrum prædictorum denuo Nobis nuper expoſitum fuit, tam dictus Philippus Rea, quam Ordo prædictus, nec non dicti Deputati, Electi & Sindici conceſſionem, & indultum prædicta ad univerſum Ordinem S. Auguſtini hujuſmodi, ac etiam ad Oppidum Villanovæ de los Infantes nuncupat. Toletanę Diœceſis, unde dictus Thomas oriundus eſſe aſſeritur, per Nos auctoritate apoſtolica eatendi ſummopere deſiderent.

Conceſ. prædictam amplia.

§.4. Nos ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc iterum porrectis inclinati, de eorumdem Fratrum conſilio, quod de cætero perpetuis futuris temporibus ab omnibus utriuſque ſexus ejuſdem Ordinis Sancti Auguſtini religioſis in Hiſpania, nempe in Regnis Caſtellæ, Aragoniæ, & Cathaloniæ commorantibus, necnon in Oppido de Villanova de los Infantes prædicto, ubi dictus Thomas natus, & educatus eſſe aſſeritur, ab omnibus etiam utriuſ-

Digitized by Google

qoc ſexus regularibus,ac etiam presbyteris, & clericis ſæcularibus Officium, & Miſſa, de eodem Thoma a Villanova,ſervata alias in omoibus, & per omnia literarum prædictarum forma, & tenore, recitari, & celebrari reſpective, libere, & licite poſſit, & valeat, auctoritate prædicta tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in eiſdem literis noſtris voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Conceſſionis tranſumptis cre. di mandat.

§. 6. Volumos autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ io dignitate eccleſiaſtica conſtitutę munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 24. Sept. 1619. An. XV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 24. Septembris 1619. Pontificatus Noſtri Aono Decimoquioto.

CCCII.

Beatificatio Ven. Franciſci Xaverii Sacerdotis Societatis Jeſu, cum facultate recitandi Officium, ac celebrandi Miſſam de communi Confeſſoris non Pootificis quot annis die 2. Decembris.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Sede Principis Apoſtolorum, nullis licet noſtris ſuffragantibus meritis, a Domioo conſtituti, piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in ſervis ſuis honorificatur, libenter annuimus, eaque ſavoribus proſequimur opportunis.

Superiores Soc. Jeſu ſupplicatunt huic Pôt. pro Beatif. Franciſci Xaverii dictæ Soc. profeſſoris.

§. 1. Sane pro parte dilectorum filiorum Præpoſiti Generalis, ac Presbyterorum Societatis Jeſu Nobis nuper expoſitum fuit, quod bo: me: Franciſcus Xaverius ejuſdem Societatis, dum vixit, presbyter, multis, & eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis a Domino illuſtratus fuit. Quapropter Præpoſitus, & Presbyteri prædicti; Nobis humiliter ſupplicari ſecerunt, ut donec Canonizationis honorem, quem dicto Franciſco Xaverio, ob ejus excellentia merita, aliquando, divina adſpirante gratia, habitum iri ſperant, ab Apoſtolica Sede impetrent, idem Franciſcus Xaverius Beatus vocari, ac de eodem Officium, & Miſſa, ut infra, recitari, & celebrari reſpective poſſit.

Qui d. Franciſcum de cetero Beatum nuncupari, ac die 2. Decembris de eo offic. recitari, & Miſſam celebrari poſſe indulget.

§. 2. Quare Nos, re prius per Venerabiles Fratres ooſtros S. R. E. Cardinales Sacris Ritibus præpoſitos, quibus eam examinandam mandavimus, mature diſcuſſa, de eorumdem Cardinalium conſilio, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut ipſe bo. me. Franciſcus Xaverius in poſterum Beatus nuncupari, atque de eo die ſecunda Decembris, qua obdormivit in Domino, ab omoibus Religioſis dictæ Societati ubique terrarum exiſteotibus, io eorum Eccleſiis, necnon in omnibus Regnis Iodiæ Orieotalis, in quibus per uodecim continuos annos Chriſtianam Religionem diſſeminavit, ac looge, lateque propagavit, item & in Oppido Vavier nuncupato Pampilonen. Diœceſis onde ipſe Franciſcus Xaverius oriundus eſſe aſſeritur, ab omnibus utriuſque ſexus regularibus, ac etiam presbyteris, & clericis ſęcularibus juxta Rubricas Breviarii, & Miſſalis Romaoi de communi Confeſſ. non Pont. Officium recitari, & Miſſa celebrari reſpective, libere, & licite valeat, apoſtolica auctoritate, tenore præſeotium perpetuo coocedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obſtaotibus conſtitutionibus & ordinationibus apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptiſque d. Conceſ. fidem dari præcipit.

§. 4. Volumus autem, quod præſentium literarum tranſumptis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ io dignitate eccleſiaſtica cooſtitutæ muoitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetor, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 25. Octob. 1619. An. XV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris die vigeſimaquinta Octobris, milleſimo ſexcenteſimodecimonono, Pontificatus noſtri Anno decimoquiuto.

CCCIII.

Ferdinaodus Imperator a cenſuris ad caothelam cum complicibus abſolvitur ob amotionem Cardinalis Cleſelii ab Aula Cæſarea,

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Chariſſimo in Chiſto filio noſtro Ferdinando Romanorum Regi in Imperatorem Electo.

PAULUS PAPA QUINTUS

Chariſſime in Chriſto fili noſter ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Ferdinandi petitio.

§. 1. CUM, ſicut Majeſtas tua per literas ſuas die tertia Menſis Maii proxime præteriti datas, necnon per quon. Tyberium Carnevalium ad Nos infraſcripta de re a Majeſtate Tua ſpecialiter deſtinatum nobis expoui fecit, tu una cum bon. mem. Maximiliano Archiduce Auſtriæ, adeo neceſſariis rationibus, & cauſis, ad dilectum filium noſtrum Melchiorem S. R. E. Preſbyterum Cardinalem Cleſelium ooocupatum Eccleſiæ Viennen. ex conceſſione, & diſpenſatione apoſtolica Præſulem, ab Aula clar. mem. Matthiæ Romanorum Regis io Imperatorem electi amovendum, & in tuto loco in Oppido Œniponti noſtro nomine cuſtodiendum permotus fuerit, ut in ea re nihil a te peccatum, ſed religioni catholicæ, & Reipublicæ, nec non ſtatibus Domus Auſtriacæ cooſultum fuiſſe reperias, nec propterea abſolutione a præmiſſis, quamvis ad cau-

cauthelam tibi opus eſſe exiſtimas: Nihilominus quando per dilectum filium Magiſtrum Fabritium Veroſpium Cappellanum noſtrum,& cauſarum Palatii Apoſtolici Auditorem a nobis de boe negocio ad Majeſtatem tuam miſſum abſolutione a præmiſſis ſaltem ad eauthelam te indigere noſtro nomine tibi ſignificatum fuerit, Majeſtas Tua pro ſua in nos, & hane Sanctam Sedem obſervantia, ac obſequendi ſtudio rem hanc ad noſtram voluntatem, & arbitrium, cui, ut Princeps Catholicus parebit, rejecerit, & idcirco dictus quon. Tyberius inhærendo literis tuis hujuſmodi abſolutionem ad cauthelam a præmiſſis nomine tuo pro te, & aliis, quorum opera, & conſilio in eiſdem præmiſſis uſus fuiſti, a nobis petierit, promittens hujuſmodi petitionem Majeſtatis Tuæ approbatione, & ratificatione ratam, validam futuram, prout in ſuplici libello ejuſdem Tyberii ſub die 3. Menſis Junii proxime præteriti nobis exhibito plenius continetur.

Pontificis benignitas.

§. 2. Nos ad grandia Majeſtatis Tuæ in Nos, & apoſtolicam Sedem fidei, & obſervantiæ, atque adeo in Religionem Catholicam merita paternæ conſiderationis dirigentes intuitum, ſupplicationibus prædictis nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, re prius cum nonnullis Venerabilibus Fratribus Noſtris S.R.E. Cardinalibus prudentia, doctrina, & pietate eximiis communicata, & mature examinata, Te, & eorum ſingulos,quorum opera, & conſilio in præmiſſis uſus fuiſti, ut præfertur, ab excommunicatione majori, necnon aliis quibuſcumque cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis ob præmiſſa omnia, & ſingula quomodolibet incurſis, qualeſcumque ſint, apoſtolica auctoritate tenore preſentium ad cauthelam abſolvimus, & abſolutos eſſe, & fore decernimus, & declaramus, necnon in priſtinum, & eum, in quo ante præmiſſa quomodolibet, Majeſtas Tua, & illi eratis ſtatum, & gradum in omnibus, & per omnia plenarie reſtituimus, reponimus, & reintegramus.

Derogatio contrariorum

§. 3. Non obſtan. apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibus, Generalibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus conſtitutionibus, & ordinationibus, privilegiis, indultis, & literis apoſtolicis, etiam Extravagantibus, & in Corpore Juris clauſis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Pœnitentia a Confeſſario imponenda.

§. 4. Volumus autem, quod pœnitentiam, quam tibi, & aliis prædictis Confeſſarius idoneus propter præmiſſa injungen. duxerit, adimplere omnino teneamini.

Dat. die 25. Octob. 1619. An. XV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 25. Octobris 1619. Pontificatus Noſtri Anno Decimoquinto.

CCCIV.

Nuncio Apoſtolico in Poloniæ Regno committitur diſmembratio Decimarum manipularium Præfecturæ Lomzenſis a Menſa Epiſcopali Plocen. earumque unio Menſæ Capitulari pro diſtributionum quotidianarum augmento.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

PAULUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Dilecto filio Noſtro, & Sedis Apoſtolicæ Nuncio in Regno Poloniæ reſidenti ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

Debitum paſtoralis officii Nobis ex alto commiſſi Nos admonet, & inducit, ut ad ea, per quæ Eccleſiarum quarumlibet, præſertim Cathedralium, earumque Menſarum Capitularium, nec non perſonarum divinis laudibus in ipſis Eccleſiis inſiſtentium commoditatibus conſulitur, & neceſſitatibus occurritur, libenter intendamus, ac in his ejuſdem Officii Noſtri partes ſavorabiliter interponi mandemus, prout perſonarum, rerum, & temporum qualitatibus diligenter penſatis, conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Petitio Epiſcopi, & Capituli.

§. 1. Exhibita ſiquidem Nobis nuper pro parte Ven. Fratris Noſtri Henrici Epiſcopi Plocen., ac dilectorum filiorum Capituli, & Canonicorum Eccleſiæ Plocen. petitio continebat, quod fructus, redditus, & proventus Menſæ Capitularis dictæ Eccleſiæ, temporum injuria adeo imminuti fuerint, ut propter illorum, ac diſtributionum quotidianarum tenuitatem, pauci admodum ejuſdem Eccleſiæ Canonici divinis Officiis in ea celebrari ſolitis intereſſe, eaſdemque diſtributiones lucrari curent. Verum prædictus Henricus Epiſcopus id pro ſui paſtoralis Officii debito provide conſiderans, ac aliàs animos eorumdem Canonicorum ad laudes divinas in eadem Eccleſia alacrius, & ferventius decantandas incitare cupiens, quaſdam Decimas manipulares nuncupatas ex bonis regalibus Præfecturæ Lomzenſis ad Menſam ſuam Epiſcopalem Plocen. legitime ſpectantes annui redditus bis mille Florenorum Polonicorum, mille ſcuta auri circiter, ut aſſeritur, conſtituentium, licet octingenti floreni hujuſmodi monetæ, nec non quadringenta ſcota paria conficien. eidem Menſæ Epiſcopali ad præſens obveniant, ex quo reſiduum illorum quibuſdam particularibus perſonis ipſius Eccleſiæ Canonicis per dicti Henrici Epiſcopi prædeceſſores tunc exiſtentes Epiſcopos Plocen. ad eorum vitam conceſſus fuit, eidem Menſæ Capitulari pro augmento diſtributionum quotidianarum hujuſmodi cum hoc tamen, quod ejuſdem Eccleſiæ Capitulum, & Canonici prædicti, & pro tempore exiſten. ſexcentos Collegio dilectorum filiorum Vicariorum dictæ Eccleſiæ, & quadringentos florenos ſimiles

Seminario Puerorum Eccleſiaſtico Plocen. ea dictis bia mille florenis quolibet anno dare, & aſſignare debeant, & teneantur, concedere, & aſſignare proponat, & ſi dictæ Decimæ ex nune, prout poſtquam omnes ad prædictam Menſam Epiſcopalem per obitum modernorum eas, ſeu earum partes percipientium in vim conceſſionum, ut præfertur, factarum, redierint, ab eadem Menſa Epiſcopali, cujus fructus, redditus, & proventus pro commoda Epiſcopi Plocen. pro tempore exiſtentis ſuſtentatione, & manutentione, & detractis hujuſmodi Decimis abunde ſufficiunt, diſmembrarentur, illæque ſic diſmembratæ, & ſeparatæ, dictæ Menſæ Epiſcopali pro hujuſmodi diſtributionum quotidianarum augmento applicarentur, & appropriarentur, ut infra, ex hoc profecto feliciori ejuſdem Eccleſiæ ſtatui, & Canonicorum eorumdem commoditatibus eum non modico divini cultus ſplendore, & incremento ſatis opportune conſuleretur, nec propterea dicta Menſa Epiſcopalis aliquod ſentiret gravamen. Quare pro parte Henrici Epiſcopi, Capituli, ac Canonicorum prædictorum Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica digna remur.

Diſmembratio, & reſpectiva unio, de quibus in Rubrica, Nuncio Apoſtolico committitur.

§. 2. Nos igitur certam de præmiſſis notitiam non habentes, dictumque Henricum Epiſcopum, ac Capituli, & Canonicorum hujuſmodi ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, nec non veriores aliarum unionum, annexionum, incorporationum, applicationum, & appropriationum dictæ Menſæ Capitulari hactenus factarum tenores, ac datas, Decimarum quoque hujuſmodi valores præſentibus pro expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, diſcretioni tuæ per præſentes committimus, & mandamus, quatenus, conſtito Tibi prius legitime de præmiſſis, dictas Decimas cum omnibus earum juribus, & pertinentiis univerſis ab eadem Menſa Epiſcopali ex nunc, prout poſtquam omnes ad eam redierint, ut præfertur, auctoritate noſtra perpetuo diſmembres, & ſepares, illaſque ſic diſmembratas, & ſeparatas prædictæ Menſæ Capitulari pro augmento diſtributionum quotidianarum prædictarum, dicta auctoritate noſtra, etiam perpetuo applices, & appropries, ita quod liceat modernis prædictis, ac pro tempore exiſtentibus Capitulo, & Canonicis ejuſdem Eccleſiæ, per ſe, vel alium, ſeu alios eorum nomine partis non conceſſæ ex nunc, reſidui vero decimarum hujuſmodi, poſtquam per obitum ſingulorum Canonicorum illas, ſeu earum partes nunc percipientium vacare, ac aliàs ad Menſam Epiſcopalem redire contigerit, ſimul, vel ſucceſſive, facto loco vacationi hujuſmodi, corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem appræhendere, & appræhenſam perpetuo retinere, illaſque percipere, exigere, levare, arrendare, locare, diſlocare, ac donationem ex eis ſexcentis pro Collegio, & aliis quadringentis florenis hujuſmodi pro Seminario prædictis, per dictos Capitulum, & Canonicos, ut præfertur, poſtquam tamen omnium decimarum prædictarum poſſeſſionem adepti fuerint, modo, & forma præmiſſis, & interim pro rata poſſeſſarum Collegio, & Seminario hujuſmodi dandis, & aſſignandis: Ita quod ad id per Ordinarium loci nunc, & pro tempore exiſtentem, etiam per cenſuras eccleſiaſticas cogi poſſint, in ſuos, & dictarum diſtributionum quotidianarum uſus, & utilitatem convertere, Diœceſani loci, vel cujuſvis alterius licentia deſuper minime requiſita.

Clauſulæ pro præſentium literarum firmitate.

§. 3. Nec non præſentes noſtras literas ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, ſeu regulis, vel Conſtitutionibus, etiam revocatoriis unionum, & annexionum, & incorporationum effectum non ſortitarum, etiam per quoſcumque Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros, etiam in craſtinum aſſumptionis cujuslibet ipſorum ad Summi Apoſtolatus apicem fieri ſolitis compræhendi, ſed ſemper, & perpetuo ab eis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum, etiam ſub poſteriori data per modernos prædictos, ac pro tempore exiſtentes ejuſdem Eccleſiæ Capitulum, & Canonicos quandocumque eligenda reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo conceſſas eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere: Ac ita per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos judicari, & definiri debere, necnon quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane eadem auctoritate noſtra decernimus.

Derogatio contrariorum

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac noſtra de exprimendo vero valore ſecundum communem extimationem, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus apoſtolicis, nec non ejuſdem Eccleſiæ Plocen. juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis illi, ejuſque Præſuli, Capitulo, Clero, Canonicis, aliiſque Superioribus, & perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis in contrarium forſan præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis mentio in eiſdem noſtris literis habenda foret, illis aliàs in ſuo robore permanſuris,

hac

hac viee dumtasat harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 11. Decem. 1619. Ann. XV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem Anno Incarnationis Domioicæ milleſimo ſeacenteſimo decimo nono tertio Idus Dtcembris Pont. Noſtri Anno XV.

CCCV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Decimæ ſex ſuper omnibus Fructibus, & Penſionibus Eccleſiaſticia Italiæ imponuntur.

PAULUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad futuram rei memoriam.

Cauſa imponendi Decimas receníentur.

IN ſpecula militantis Eccleſiæ a Domino per ejus divinæ gratię abundantiam, nollo licet merito noſtro, conſtitoti, & inteſtina mala, quibua ioelita Germania, & illi vicinæ Provinciæ afflictantur, necnon quanto hoſtis humani generis conato, Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Ferdinandi Romanorum Regia in Imperatorem electi, & Catholicorum res ibidem oppugnentur, paſtorali ſolicitudine conſiderantes, non poſſumus non graviter commoveri: nemo enim neſcit, quantis ſeditionibus, rebellionibua, & funeſtis hæreticorum motibus omnia fluctuent, ot in Locis, quæ a Catbolicæ Fidei Hoſtibus occupantur, divina, humaoaque Iura, ac Sacroſancta Dei Templa violentur, ſacræ cœremoniæ ablegentor, ſacrificia ceſſeut, Dei, Sanctorumque honor nullus, contumeliæ, & opprobria multa ſint, quæ ſane calamitates cum Eccleſiæ, hoc eſt myſtici Corporis Chriſti tam principalia membra affligaut, cætera membra una nobiſcum, qui hujus corporis, licet indigni, viſibile Caput a Domino conſtituti ſomus, merito coudolere debent.

Quapropter nos in hac rerum calamitoſo ſtatu, pro ea, quam de Catholicorum Germaniæ prædictæ, & vicinarum Provinciarum hujuſmodi, qui noo modica pars ſuot gregia Dominici nobia divinitus crediti, præcipuam habemus ſollicitudinem, officii noſtri partes eſſe duximus, eiſdem quacumque opportuna ratione poſſumus, opem ferre, & communem cauſam Reipublicæ Chriſtianæ adjuvare. Cum vero Cameræ noſtræ Apoſtolicæ virea valde debilitatæ ſint, & redditus ad ea comparanda præſidia, quæ præſentes neceſſitates poſtulant, nequaquam ſufficiaut, cogimur, exemplo Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, ad aliarum Eccleſiarum peculium, Chriſtique Domini patrimonium, cujus cauſa nunc agitur, nos convertere, ſperantes in Domino, non iniquum quemque urgentium harum neceſſitatum æſtimatorem in tam ſanctum, pium, ac neceſſarium uſum, pro chriſtiana pietate, libenter contributurum.

Imponuntur ſex Decimæ.

§.1. Habita igitur ſuper his omnibus cum Venerabilibus Fratribus noſtria S. R. E. Cardinalibus deliberatione matura, de eorum conſilio, & aſſeoſu indicimus, & imponimus ſea integras decimas omnium, & quorumcumque fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, diſtributionum quotidianarom, & emolumentorum ordinariorum, & extraordinariorum omnium, & quarumcumque Eccleſiarum Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, Collegiatarum, & Parochialium, necnon Monaſteriorum, & Conventuum, ac etiam Menſarum Patriarchalium, Archiepiſcopalium, Epiſcopalium, Abbatialium, Capitularium, & Conventualium, Prioratoom quoque, Præpoſiturarum, Præceptoriarum, Canooicatuum, Præbendarum, Dignitatum, Perſonatuum, Adminiſtrationum, & Officiorum, cæterorumque beneficiorum Eccleſiaſticorum, cum cura, & ſine cura, ſæcularium, ac S. Benedicti, S. Auguſtini, Cluniacenſis, Ciſterciensis, Præmonſtratenſis, S. Baſilii, Silveſtrinorum, & qui proprietates, redditusque certos ex privilegio, vel aliàs poſſident, Mendicantium, ac quorumcumque aliorum Ordinom utriuſque ſexus; necnon Congregationum regularium, exceptis prædictia S. R. E. Cardinalibus ob aſſiduoa, magnoſque laborea, quos ipſi Eccleſiæ univerſali impendunt, & graviſſima, quæ tuendæ dignitatia cauſa ſuſtinent, oneta, ac exceptis etiam duodecim illis Congregatiouibus, quæ cum Camera Apoſtolica tempore fe. rec. Pii Papæ V. Prædeceſſoris noſtri de ſubſidio ordinario concordarunt, & præterea Hoſpitalium, etiam pauperum hoſpitalitatem non exereentium, ſeu bona, & redditus ultra infirmorum neceſſitates, & alia, pro quibus inſtituta ſunt, pia officia exercenda poſſidentiom, nec non B. Mariæ Tbeutonicorum, S. Lazari de Alto Paſſu, Templi Dominici, & aliarum Militiarum, Hoſpitalis S. Joannis Hieruſolymitaoi, quæ pro ſui tutela contra Turcas, & alios Infideles alienis auxiliis quotidie iodiget, dumtaxat exceptia, io Italia univerſa conſiſtentium, ſecundum verum annoum valorem fructuum, reddituum, proveotuum, & aliorum prædictorum, niſi aliter cum Sede, & Camera Apoſtolica fuerit concordatum, ac etiam indicimus, & imponimus ſex alias Decimas omniom, & quarumcumque penſiouum annuarum ſuper fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibos, emolumentis, & diſtributionibus ſupradictis, in favorem quorumcumque, non tamen Cardinalium, & duodecim Congregationum hujuſmodi, aſſignatarum, & aſſignandarum, percipiendas, exigendas, & levandas ab omoibus, & quibuſcumque Epiſcopis, Archiepiſcopis, & Primatibus, Patriarchis, & aliis Eccleſiarum Prælatis, ac cæteria cujuſcumque dignitatis, gradus, ſtatus, & conditionia, perſonis prædicta, quocumque jure, & titulo obtioeutibus, & obtentoris, necnon Æconomis, & Adminiſtratoribus perpetuis, & temporalibus uſu-

Digitized by Google

uſu,fructuariis, ac fructus, penſiones, res, & alia bujuſmodi jura, ex quacumque cauſa ſibi apoſtolica auctoritate in toto, vel in parte reſervata habentibus, & habituris ſæcularibus, & regularibus Ordinum, Congregationum, Militiarum, & Hoſpitalium, non tamen Sancti Joannis prædictorum, necnon ab ipſis Eccleſiis, Cappellaniis, Conventibus, Ordinibus, Congregationibus, Collegiis, Hoſpitalibus, Militiis, Menſis, Maſſis, & locis quocumque privilegio, & exemptione reali, perſonali, & mixta, antiqua, & immemorabili, pacifica, & continua ſuffultis: quos omnes ad hoc obligatos pro una intra proximum diem feſtum S. Michaelis Archangeli proximi menſis Septembris, & pro alia intra eumdem feſtum anni proxime futuri, & pro tertia partibus æqualibus intra illum ipſum diem feſtum conſequentis protinus anni, Cameræ prædictæ, & illius Depoſitario Generali ad id conſtituendo, omnino volumus perſolviſſe.

Depoſitarii deputatio, & munus.

§. 3. Ejuſdem vero Depoſitarii munus erit ſedulo curare, ut quicquid pecuniarum ex decimis colligetur, id diligenter, ac fideliter aſſervetur, de mandato noſtro ſpeciali in dictos uſus dumtaxat, nec alias erogandum.

Pœnæ non ſolventibus infliguntur.

§. 4. Quicumque vero decimas hujuſmodi nullo modo, vel non integre ſcienter, aut non ſecundum verum annuum valorem fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, diſtributionum, & emolumentorum, vel concordiam cum Sede, & Camera prædictis, ut præfertur, ineundam, ſive terminis conſtitutis non exhibuerint, ſeu in illorum exhibitione malitiam commiſerint, vel fraudem, Eccleſiarum Antiſtites ſuſpendimus a Divinis, Capitula verò, Conventus, & Collegia quæcumque Eccleſiaſtico Interdicto ſupponimus, ac ſingulares perſonas, Antiſtite inferiores, excommunicationis ſententia innodamus.

Modus perſolvendi hujuſmodi Decimas præſcribitur.

§. 5. Cæterum ad prædictas Decimas conſequendas præcipimus etiam omnibus Conducturibus, Cenſuariis, & Locatoribus proprietatum, fructuum, rerum, & jurium prædictorum, etiam hujuſmodi penſionibus oneratorum, ut utraſque Decimas, nomine Dominorum, & Penſionariorum ad computum ſuæ quiſque locationis, omnibus vero poſſeſſoribus, uſufructuariis, & aliis penſiones ſolvere debentibus, ut ipſi etiam decimas penſionum hujuſmodi, nomine Penſionariorum, Cameræ, & procuratoribus prædictis integre perſolvant: Decernentes Decimas fructuum, reddituum, proventuum, & aliorum jurium prædictorum, ſecundum verum valorem annuum, vel ſaltem juxta taxam, de qua cum S.R.E. Camerario, noſtroque, & Cameræ prædictæ Theſaurario generali, ut præfertur, concordaverint, alias vero penſionum decimas ad rationem decem pro centenario præſtari debere, & ſecundum ea prædictos omnes in ſolidum cogendos eſſe, ipſarumque Decimarum Procuratores, a quibus li-buerit, integre exigendi optionem, facultatemque habere, neque ullas immunitates, & exemptiones, etiam ex cauſa reſignationis, ceſſionis juris, concordiæ, conventionis, aut quacumque alia gravi, & oneroſa occaſione, quocumque modo conceſſas, & interim concedendas, integram ſolutionem hujuſmodi minuere, vel impedire, neque poſſeſſores, uſufructuarios, aut alios penſiones hujuſmodi ſolvere debentes, etiamſi ipſi juri, & actioni petendæ, vel detrahendæ, vel retinendæ portionis, & ratæ partis penſionarios contingentis, jure jurando renunciaverint, atque ex forma dictæ Cameræ ampliſſima caverint modo aliquo obligari, neque ad id pro dicto tempore conſtringi poſſe: Omnes vero confeſſiones, & quietantias receptionis decimarum a Procuratoribus, & Miniſtris Cameræ prædictæ, tam Conductoribus, Cenſuariis, & Locatoribus nomine ſuorum principalium, quam etiam ipſis, necnon poſſeſſoribus, uſufructuariis, & aliis penſiones ſolvere debentibus nomine penſionariorum faciendas, perinde valere, atque in judicio, & extra illud ubique Locorum fidem facere, ac ſi ipſiſmet principalibus, & penſionariis præſentibus, & ſolventibus factæ, & exhibitæ fuiſſent: Conductores autem, qui pretium locationis Dominis legitime anticipaverint, locationem ſuam hujuſmodi, quam ad hoc prorogamus, uſque ad integram ſatisfactionem, ut prius, etiam adveniente ſucceſſore, continuare debere.

Clauſulæ.

§. 6. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S.R.E. Cardinales in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cardinalis Camerarius Collector deſignatur.

§. 7. Ut autem omnia ſupradicta, ſicut cauſa urgens poſtulat, diligenter, & fideliter executioni demandentur, dilectum filium noſtrum Petrum Tituli S. Mariæ Tranſtyberim Presbyterum Cardinalem Aldobrandinum nuncupatum, S. R. E. Camerarium, cujus integritas, atque experientia jampridem nobis perſpecta eſt, generalem omnium Decimarum prædictarum Collectorem in univerſa Italia, cum omnibus, & quibuſcumque privilegiis, Juriſdictionibus, ac juribus, quæ omnes alii antehac hujuſmodi Collectores habuerunt, auctoritate prædicta, tenore præſentium, conſtituimus, & deputamus, eique plenam, liberam, & abſolutam poteſtatem, facultatem, & auctoritatem tribuimus, omnes ipſas Decimas Cameræ prædictæ nomine ubique procurandi, prædictos omnes, tam conjunctim, quam diviſim, ad illarum integram ſolutionem, ut prædictum eſt, faciendam etiam per Edictum Locis publicis affigendum, monendi, & requirendi: non parentes, fraudantes, & cæteros contuma-

ces

ces in cenſuras, & pœnas prædictas incidiſſe declarandi, proprietates, res, fructus, & alia bona ipſorum, etiam manu regia appræhendendi, & uſque ad condignam ſatiſfactionem retinendi, contradictores, & perturbatores, moleſtatores, & rebelles quolcumque, eiſque auxilium, conſilium, vel favorem, publice, vel occulte, quovis quæſito colore præſtantes, cujuſcumque dignitatis, gradus, & ordinis fuerint, prædictis, aliiſque cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis, nec non pecuniariis, cæteriſque juris, ac facti remediis compellendi, illoſque etiam iteratis vicibus aggravandi, dignitatibus, beneficiis, & officiis omnibus privandi, & amovendi, & ad futura inhabiles faciendi, interdictum eccleſiaſticum apponendi, auxiliumque brachii ſæcularis, quandocumque opus fuerit, invocandi: Ad ſanitatem vero reverſos, qui debite ſatisfecerint, ab omnibus cenſuris, & pœnis ſupradictis, in forma Eccleſiæ conſueta, abſolvendi, ſuper irregularitate forſan occurſa diſpenſandi, & ad priſtinum ſtatum omnino reſtituendi; Præterea Collectores, & ſubcollectores fide, & facultatibus idoneos in omnibus Civitatibus, Terris, & Provinciis Italiæ prædictæ, quot quot viderit expedire, cum ſimili, vel limitata, non tamen abſolvendi poteſtate, conſtituendi, eumque, vel eos arbitrio ſuo revocandi, negligentes, & moroſos removendi, ac alium, ſeu alios ſubrogandi, quotieſcumque ei videbitur; in delinquentes, & ſuſpectos per ſe, vel alium, ſeu alios etiam ſimpliciter, & de plano, ac ſine ſtrepitu, & figura judicii inquirendi, & meritis pœnis puniendi, modos, & formas in prædictis ſervandos præſcribendi, dubia quæcumque in præmiſſis forte oritura declarandi, ac prorſus omnia, & quæcumque circa ea neceſſaria, & opportuna faciendi, ſtatuendi, & exequendi, etiamſi talia forent, quæ Mandatum exigerent magis ſpeciale, quam præſentibus eſt expreſſum.

Contraria tolluntur.

§. 8. Non obſtantibus piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus Dietis, ac aliis Apoſtolicis Conſtitutionibus, nec non Eccleſiarum, Monaſteriorum, Ordinum, Congregationum, Hoſpitalium, Militiarum, & locorum prædictorum juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, quodque Prælatis, & perſonis prædictis, eorumque Eccleſiis, & Locis, vel quibuſvis aliis communiter, vel diviſim a prædicta ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint, per literas apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Indulto, nec non perſonis, earumque nominibus, & cognominibus, Eccleſiis, Monaſteriis, Ordinibus, & Locis hujuſmodi mentionem, & quibuslibet aliis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, in genere, & in ſpecie quomodocumque, conceſſis, confirmatis, & innovatis, etiam ſolutionem Decimarum aliter, quam ſecundum antiquam taxam, & niſi in univerſali Decimarum per orbem impoſitionem fieri prohibentibus, necnon promiſſionibus, donationibus, obligationibus, juramentis, & renunciationibus, vinculis, & cauthelis in aſſignatione prædictarum penſionum factis, quibus per impoſitionem Decimarum hujuſmodi neminem teneri, neque eas, quoad præmiſſa, contra quemquam locum habere declaramus, aliiſque Indultis, & literis apoſtolicis generalibus, & ſpecialibus, cujuſcumque tenoris exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa, aut omnino non inſerta, effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus quomodolibet eorumque totis tenoribus habenda ſit in noſtris literis mentio ſpecialis: quæ omnia contra præmiſſa, nolumus cuiquam in aliquo ſuffragari; necnon aliis hujuſmodi impoſitionibus, & conceſſionibus ad tempus nondum elapſum per nos factis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Clementis V. Conſtitutio præſervatur.

§. 9. Cæterum in percipiendis Decimis prædictis Conſtitutionem rec. mem. Clem. Papæ V. ſimiliter Prædeceſſoris noſtri, in Concilio Vienneuſi editam, quod Decimæ ad monetam currentem communiter levari, nec Calices, Libri, cæteraque Eccleſiarum ornamenta divino cultui dicata, ex cauſa pignoris, capi, percipi, vel diſtrahi, aut aliàs quomodolibet occupari debeant, ubique volumus obſervari. Quin etiam præcipimus, ne quiſquam etiam plura, quanticumque valoris Beneficia Eccleſiaſtica, ſeu plures penſiones, aut fructus, ſeu talia mixtim obtinens, pro litera, & ſigillo quietantiæ univerſalis, ſi illam habere voluerit, ultra unum Carlenum conficientem quatrenos 37. hujus monetæ, ſolvere teneatur, nec ad aliud onus, etiam prætextu cambii uſpiam compellatur.

Tranſumptis danda fides.

§. 10. Quia vero difficile nimis eſſet, præſentes literas, quocumque illis opus erit perferre: volumus quoque illarum exemplis etiam impreſſis, & Notarii publici manu, ac Petri Cardinalis, & Camerarii prædicti, aut alterius Collectoris, ſeu Prælati Eccleſiaſtici, ejuſve Curiæ ſigillo obſignatis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra illud, ubique locorum adhibeatur, quæ illis ipſis adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Clauſulæ pœnales.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtrorum indictionum, impoſitionum, ſtatuti, ſuſpenſionis, ſuppoſitionis, innodationis, decreti, prorogationis, conſtitutionis, deputationis, tributionis, voluntatis, & præceptorum infringere, vel ei auſu temerario contraire: Si quis &c.

Dat. die 13. Januar. 1620. Ann. XV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1619., Idibus Januarii, Pont. noſtri Anno XV.

Pontificis,

✠ Ego Paulus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Satiabor cum apparuerit gloria tua.

Et Card. ſubſcriptiones.

✠ *Ego A. Maria Epiſcopus Oſtien., Cardinalis Gallus.*

✠ *Ego*

✠ *Ego Antonius Epiſcopus Portuen., Card. Sanlius.*
✠
✠ *Ego Benedictus Epiſcopus Sabinen., Card. Juſtinianus.*
✠ *Ego Franciſcus Maria Epiſcopus Praneſtin. Card. à Monte.*
✠
✠
✠ *Ego Petrus S. Mariæ Transtyberim Presbyter Card. Aldobrandinus S. R. E. Camerarius.*
✠ *Ego Octavius tituli S. Laurentii in Lucina S.R.E. Presbyter Card. Bandinus.*
✠
✠
✠ *Ego Dominicus tituli S. Petri in Monte Aureo Presbyter Card. Tuſcus.*
✠
✠
✠
✠
✠ *Ego Dominicus Baſilica SS. Apoſtolorum Presbyter Card. Gymnaſius.*
✠
✠
✠ *Ego Joannes Card. de Vicentia, tituli S. Marci.*
✠ *Ego Jacobus tituli S. Stephani in Monte Cælio, Presbyter Card. Sanneſius.*
✠ *Ego Scipio, tit. S. Chryſogoni Presbyter Card. Burgheſius Major Pœnitentiarius.*
✠ *Ego M. tituli S. Honuphrii Presbyter Card. Barberinus.*
✠ *Ego Jo: Garzia tituli SS. Quatuor Coronatorum, Presbyter Card. Millinus.*
✠ *Ego M. tituli SS. Quirici, & Julitæ Presbyter Card. Lantes.*
✠
✠
✠ *Ego Fr. tituli Sancti Auguſtini Presbyter Card. Verallus.*
✠ *Ego Joannes Baptiſta, tituli S. Cæciliæ, Presbyter Card. Lenius.*
✠
✠
✠ *Ego Jo. tituli S. Clementis, Presbyter Card. Bonſius.*
✠ *Ego Philippus, tituli S. Mariæ de Populo, Presbyter Card. Philonardus.*
✠ *Ego P. tituli SS. Nerei, & Achillei, Presbyter Card. Creſcentius.*
✠
✠
✠ *Ego Horatius tituli S. Salvatoris in Lauro, Presbyter Card. Lancellottus.*
✠ *Ego Caſpar tituli S. Crucis in Hyeruſalem Presbyter Card. Borgia.*
✠
✠
✠ *Ego Robertus tituli S. Pudentianæ Presbyter Card. Ubaldinus.*
✠ *Ego Tyberius tituli S. Priſcæ, Presbyter Card. Mutus.*
✠
✠
✠
✠
✠

✠ *Ego Ladiſlaus tituli S. Mariæ ſuper Minervam, Presbyter Card. de Aquino.*
✠ *Ego Petrus tituli S. Thomæ in Parione Presbyter Card. Camporeus.*
✠ *Ego Matthæus, Presbyter Card. Priolus, tituli S. Hieronymi Illyricorum.*
✠ *Ego Scipio Presbyter Card. S. Suſannæ, S.R.E. Bibliothecarius.*
✠
✠
✠ *Ego Alexander S. Laurentii in Damaſo Diac. Card. Montaltus, S. R. E. Vicecancellarius.*
✠
✠ *Ego Andreas S. Euſtachii Diac. Cardinalis Ferettus.*
✠
✠
✠
✠
✠ *Ego A. S. Angeli Card. Capponius.*
✠ *Ego A. S. Mariæ in Coſmedin Diac. Cardinalis Urſinus.*
✠

CCCVI.

Exemptio Monaſterii Monialium Diſcalceatarum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Biſuntin. Diœceſis Oppidi de Liege a cura, & gubernio Archiepiſcopi Biſuntin., ac Superiorum, & Fratrum Carmelitarum, & ſubjectio curæ quorumdam Presbyterorum ad hujuſmodi Monaſteriorum regimen a Sede Apoſtolica deputatorum. *Ex Regeſt. in Secret. Brev.*

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

EX debito paſtoralis officii noſtri, quo divina diſponente clementia univerſalis Eccleſiæ regimini præſidemus, ad ea ſedulo intendimus, ut ſanctimoniales, quæ relictis mundi illecebris, divini numinis obſequiis ſe ſe manciparuut, feliciter dirigantur, & gubernentur. *Exordium.*

§.1. Hoc eſt, quod Nos proſpero, feliciqne Monaſterii Monialium Diſcalceatarum nuncupatarum Beatæ Mariæ Virginis, & Sancti Joſephi Biſuntin. Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo per dilectum filium Ferdinandum Bereur Dominum in temporalibus loci de Liege in Comitatu Burgundiæ Biſuntin. Diœceſis, ut accepimus, fundati, & dotati, regimini, & gubernio, quantum cum Domino poſſumos, conſulere volentes, ſupplicationibos dicti Ferdinandi Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Monaſterium prædictum, ac illios pro tempore exiſteotes Abbatiſſam, ſeu Prioriſſam, & Moniales, nec non Conventum, res, & bona univerſa ab omoi ſuperioritate, juriſdictione, viſitatione, cura, & gubernio Ven. Fratris Ferdinandi moderni, & pro tempore exiſtentis Archiepiſcopi Biſuntin., oec oon Prioris *Monaſterium a Viſitatione Archiepiſcopi Biſuntin., & gubernio FF. Carmelitarum eximit*

ris generalis, aliorumque Superiorum, & Fratrum dicti Ordinis in ſpiritualibus, & temporalibus, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, perpetuo eximimus, & liberamus.

Subiicitque regimini nonnullorū Preſbyterorum.

§.2. Ac illa trium Preſbyterorum Regni Franciæ ad curam, regimen, & gubernium aliorom ejuſdem Regni Monialium, hujuſmodi Monaſteriorum a Sede Apoſtolica pro tempore deputatorum, nec non duorum aliorum Preſbyterorum ex dicto Comitatu, ſeu alio dominio dilecti filii nobilis viri Alberti, & dilectæ in Chriſto filiæ nobilis mulieris Iſabellæ Claræ Eugeniæ Archiducom Auſtriæ, & Belgii Principum, ſeu illorum in ditionibus hujuſmodi ſucceſſorum per dictos tres Preſbyteros eligendorum, & nominandorum, ac ab eodem Ferdinando moderno, & pro tempore exiſtente Archiepiſcopo Biſuntin. approbandorum ſuperioritati, juriſdictioni, viſitationi, correctioni, curæ, & gubernio in eiſdem ſpiritualibus, & temporalibus, ſine tamen præjudicio jurium ejuſdem Archiepiſcopi, tam vigore decretorum Concilii Tridentini, quam alias quomodolibet in Regulares exemptos illi competen. auctoritate, & tenore prædictis perpetuo ſubiicimus, & ſupponimus.

Monialibus exterorū Monaſteriorum privilegia concedit.

§.3. Nec non Abbatiſſæ, ſeu Prioriſſæ & Monialibus prædictis, ut ſub Preſbyterorum prædictorum obedientia hujuſmodi viventes omnibus, & ſingulis gratiis, indulgentiis, indultis, & privilegiis non tamen revocatis, nec ſub aliqua revocatione compræhenſis, ac decretis ejuſdem Concilii, & Conſtitotionibus Apoſtolicis non contrariis, quibus aliæ dicti Ordinis Moniales de jure, uſu, conſuetudine, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, non ſolum ad earum inſtar, ſed pariformiter, & æque principaliter, & abſque ulla prorſus differentia, exemptione a joriſdictione dictorum Preſbyterorum pro tempore deputatorum, & approbandorum, ut præfertur, excepta, uti, frui, potiri, & gaudere, perinde acſi ſub Prioris generalis, ac Superiorum, & Fratrum prædictorum cura, & gubernio exiſterent, libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore paribus concedimus, & indulgemus.

Prohibet, quominus Archiepiſc., vel Superiores Ord. Carmelitarū ſe in ejuſdem Monaſterii cura ingerant.

§.4. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ eidem Ferdinando moderno, & pro tempore exiſtenti Archiepiſcopo Biſuntin., nec non Priori generali, aliiſque Superioribus, & Fratribus, nec non Abbatiſſæ, ſeu Prioriſſæ, & Monialibus prædictis, ut Ferdinandus modernus, & pro tempore exiſtens Archiepiſcopus Biſuntin., nec non Prior generalis, ac alii Superiores, & Fratres prædicti ſe ſe minime impoſterum quovis quæſito colore, prætextu, vel ingenio in cura, & gubernio Monaſterii, illiuſque Abbatiſſæ, ſeu Prioriſſæ, & Monialium, Conventus, rerum, & bonorum prædictorum, præterqoam ut ſupra, reſpective quoquomodo ſe immiſcere, aut in ea juriſdictionem, ſuperioritatem, viſitationem, aut correctionem aliquam exercere audeant, vel præſumant; Abbatiſſa vero, ſeu Prioriſſa, & Moniales prædictæ eoſdem Preſbyteros pro tempore deputatos, ac approbatos, ut ſupra, in earum, Monaſteriique, & rerum, ac bonorum prædictorum ſuperiores, reſormatores, & correctores habeant, & recognoſcant, ipſorumque Preſbyterorum monitis, & mandatis ſalubribus prompte pareant, & obediant, illaque ſuſcipiant humiliter, & efficaciter adimplere procurent.

Clauſulæ.

§.5. Decernentes irritum, & inane, quidquid ſecus ſuper his a qooquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§.6. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibuſqoe, & ſynodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, nec non Monaſterii, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis in contrarium præmiſſorum qnomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenorea præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 25. Januarii 1620. An.XV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 25. Januarii 1620. Pontificatus noſtri Anno Decimuquinto.

CCCVII.

Confirmatio Electionis Ferdinandi II. in Imperatorem Romanorum.

Ex Arch. in Arce S. Angeli de Urbe.

PAULUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Chariſſimo in Chriſto Filio Ferdinando, Romanorum, Hungariæ, & Bohemiæ Regi illuſtri, ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Proœmium.

Romani Pontificis, qui in terris Domini Noſtri Jeſu Chriſti Regis Regum, Domini Dominantium, & per quem Reges regnant, & Regum conditores juſta decernunt, in Beati Petri Sede vices gerit, muneris eſſe dignoſcitur, quæ ad communem utilitatem, ſalutem, & præſidium, & ad Sacri Romani Imperii ſtatum pertinent, judicii, & auctoritatis ſuæ robore communire.

Ferdinandus in Rom. Imp. eligitur, & coronatur.

§.1. Quapropter cum inclytæ memoriæ Mathia Romanorum Rege in Imperatorem Electo rebus humanis exempto, Romanum vacaret Imperium, ejuſdem Imperii Principes Electores a Venerabile Fratre nuſtro Joan-

Joanne Archiepiſcopo Moguntin. pro munere ſuo in Civitatem Francoſurti de more ad certam diem vocati in eadem Civitate convenientes, ut Romanorum Regem ſuturum Imperatorem eligerent, qui præcellis, Regiiſque virtutibus Rempublicam tueretur, iidem Principes Te, qui Hungariæ, & Bohemiæ Rex eras, unanimi conſenſu divina favente clementia in Romanorum Regem futurum Imperatorem ſolemniter elegerunt, Tuque electioni hujuſmodi, oblato Tibi de more decreto, qua decuit, modeſtia conſenſiſti, ac deinde in ejuſdem Civitatis Collegiata Eccleſia Sancti Bartholomæi poſt Miſſarum ſolemnia a prædicto Joanne Archiepiſcopo Moguntin. celebrata, per Te in manibus ejuſdem Joannis Archiepiſcopi præſtito more Catholicorum Regum Romanorum Prædeceſſorum Tuorum juramento, aliiſque ſolemnibus rite peractis dicti Joannis Archiepiſcopi miniſterio ritu, & pompa ſolita coronatus fuiſti.

Electionem ſuam a Pontif. petit confirmari.

§.2. Quoniam vero electionis, coronationiſque negotium hujuſmodi nuper per dilectum filium nobilem virum Paulum Sabellum Albani Principem coram Nobis proponi feciſti, petens omnia præmiſſa per Nos apoſtolica auctoritate cœremoniis ſervari ſolitis confirmari.

Confirmat Paulus.

§.3. Nos de præmiſſis per legitima documenta ſufficienti habito teſtimonio, & re cum Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus diligenter perpenſa, & mature conſiderata, magna animi noſtri cum ſpirituali lætitia ex eadem electione ſuſcepta, ad laudem, & gloriam Omnipotentis Dei, Glorioſiſſimæque ejus Genitricis Mariæ, ac Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, nec non ejuſdem Romanæ Eccleſiæ, & Sacri Imperii exaltationem, & honorem, electionem de perſona Majeſtatis Tuæ in Regem Romanorum futurum Imperatorem, & Coronationem in dicta Civitate Francofurti factas ob præſtantiſſimas animi; & corporis Tui dotes, luculentiſſimaque earum indicia, ac teſtimonia, & certiſſimam ſpem, quam de Te in ſanctæ fidei, ac religionis catholicæ, ac noſtra, & Romanæ Eccleſiæ, illiuſque rerum, & bonorum defenſione, propagatione, & protectione conceptam habemus, de eorumdem Fratrum conſilio, & unanimi aſſenſu, auctoritate apoſtolica, & ex certa noſtra ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, omneſque, & ſingulos juris, & facti defectus, qui aut ratione formæ, aut loci coronationis ejuſdem, aut perſonarum electorum eorumdem, ſeu etiam ex eo, quod idem Mathias electus Imperator de manu Romani Pontificis auream coronam non ſuſceperit, ſeu quavis alia ratione, vel cauſa in hujuſmodi electione, & coronatione quovis modo forſan intervenerint, ſupplemus, Teque ſic electum, & confirmatum ad ſuſcipiendum Imperialis dignitatis culmen ſuis loco, & tempore dignum, & idoneum etiam decernimus, & declaramus.

Obſtantia tollit.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non quibuſvis legibus imperialibus, ac privilegiis Electoribus ipſis, & quibuſvis aliis forſan conceſſis. Quibus, etiamſi ad illorum derogationem de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia forma ſervanda eſſet, illorum omnium tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, auctoritate, ſcientia, poteſtate, & tenore præmiſſis ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Clauſulæ.

§.5. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtræ confirmationis, approbationis, ſuppletionis, decreti, declarationis, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 9. Maii 1620. An.XV.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimotertio, ix. Maii Pontificatus noſtri Anno XV.

Papa.

✠ Ego Paulus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Satiabor cum apparuerit gloria tua.

Cardinaliumque ſubſcriptiones.

✠ *Ego Antonius Cardinalis Saulius Epiſcopus Oſtien.*

✠ *Ego E. Cardinalis Coſentin. Epiſcopus Portuen.*

✠ *Ego Benedictus Epiſcopus Sabinen. Card. Juſtinianus.*

✠ *Ego Franciſcus Maria Cardinalis a Monte Epiſcopus Præneſtin.*

✠ *Ego F. Sfortia Cardinalis Epiſcopus Tuſculanus.*

✠ *Ego A. Cardinalis Montaltus Epiſcopus Albanen. S. R. E. Vice-Cancellarius.*

✠ *Ego Petrus Tit. S. Mariæ in Tranſtyberim Presbyter Cardinalis Aldobrandinus S.R.E. Camerarius.*

✠ *Ego Octavius Tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Bandinus.*

✠ *Ego Bartholomæus Tit. S. Praxedis Presb. Cardinalis Ceſius.*

✠ *Ego Robertus Tit. S. Mariæ in Via Card. Bellarminus.*

✠ *Ego Dominicus SS. Apoſtolorum Card. Gymnaſius.*

✠ *Ego Joannes Tit. S. Marci Presb. Cardinalis de Vicentia.*

✠ *Ego Jacobus Tit. S. Stephani in Monte Cœlio Cardinalis Sanneſius.*

✠ *Ego Scipio Tit. S. Chryſogoni Presbyter Cardinalis Burgheſius.*

✠ *Ego Maphæus Tit. S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Barberinus.*

✠ *Ego*

✠ *Ego Jo. Garſia Tit. SS. Quatuor Coronatorum Preſb. Cardinalis Millinus.*
✠ *Ego Alexander Cardinalis Lantes Tituli SS. Quirici, & Julittæ.*
✠ *Ego F. Tit. S. Auguſtini Preſb. Cardinalis Veralius.*
✠ *Ego Joannes Tit. S. Clementis Presbyter Cardinalis Bonſius.*
✠ *Ego P. Tit. S. Mariæ de Populo Preſb. Cardinalis Philonardus.*
✠ *Ego Hor. Tit. S. Salvatoris in Lauro Preſb. Cardinalis Lancellottus.*
✠ *Ego Robertus Tit. S. Pudentianæ Preſb. Cardinalis Ubaldinus.*
✠ *Ego J. Preſb. Cardinalis Mutus Tituli S. Priſcæ.*
✠ *Ego Ladislaus Tit. S. Mariæ ſupra Minervam Preſb. Cardinalis de Aquino.*
✠ *Ego Petrus Tit. S. Thomæ in Parione Preſb. Card. Comporius.*
✠ *Ego Matthæus Tit. S. Hieronymi Illyric. Preſb. Card. Priolus.*
✠ *Ego Scipio Presbyter Card. S. Suſannæ S. R. E. Bibliothecarius.*
✠ *Ego Andreas S. Euſtachii Diaconus Card. Perettus.*
✠ *Ego Alexander S. Mariæ Novæ Diaconus Card. Eſtenſis.*
✠ *Ego Alexander S. M. in Coſmedin Diac. Card. Urſinus.*

CCCVIII.

Confirmatio Conſtitutionum Fratrum Eremitarum Ordinis Sancti Auguſtini Congregationis Diſcalceatorum Italiæ.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcri Apoſtolatus miniſterio per abundantiam divinæ gratiæ, nullo licet merito noſtro, præpoſiti ad ea, per quæ Chriſtifidelium, præſertim ſub ſuavi Religionis jugo, & in humilitatis ſpiritu Altiſſimo famulantium felici, proſperæque directioni conſulitur, libenter intendimus, & iis, quæ propterea facta fuiſſe dicuntur, ut ab omnibus, quos illa concernunt, inviolabiliter obſerventur apoſtolici muniminis adiicimus firmitatem, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Illi Fratres nonnullas Conſtitutiones, & Ordinationes condiderunt quarum approbationem modo petunt ab illo Pont.

§. 1. Cum itaque pro felici dilectorum filiorum Fratrum Eremitarum Ordinis Sancti Auguſtini Congregationis Diſcalceatorum Italiæ regimine nonnullæ Conſtitutiones editæ, & illæ juſſu noſtro recognitæ, & examinatæ, ac in unum volumen compilatæ ſint, tenoris ſequentis, videlicet. *Omittitur tenor ipſarum Conſtitutionum, quas in unoquoque Cœnobio ipſorum Patrum videre poteris.*

Qui eas approbat & confirmat ſuppleado omnes defectus.

§. 2. Nos inviolabili earumdem Conſtitutionum obſervationi, quantum cum Domino poſſumus, conſulere volentes, Conſtitutiones præfatas, omniaque, & ſingula in eis contenta, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, perpetuo approbamus, & confirmamus, ac illis perpetuæ, ac inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, omneſque, & ſingulos tam juris, quam facti, & quoſvis alios defectus, ſi qui in præmiſſis, aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Illaſq; ab omnibus ſervari decernit.

§. 3. Decernentes, modernos, & pro tempore exiſtentes dictæ Congregationis Fratres ad plenariam earumdem Conſtitutionum obſervationem, prout illæ eos concernunt, teneri, & obligatos eſſe, & fore, ac id etiam ſub cenſuris Eccleſiaſticis, & aliis in Conſtitutionibus prædictis contentis pœnis cogi, & compelli poſſe.

Et ita, & non aliter judicari mandat.

§. 4. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid ſecus ſuper his a quoquã, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obſtante felicis recordationis Julii Secundi, ſub data die 24. Septembris 1508., ac Leonis X. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, ſub data 10. Julii 1533., ac quibuſvis aliis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio habenda foret, tenores hujuſmodi præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 5. Maii 1620. An. XV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die quinta Maii 1620. Pontificatus noſtri Anno Decimoquinto.

CCCIX.

Ex Reg. in Secret. Brev.

Mandatum Archiepiſcopo Mexicano Cœremoniale Romanum introducendi in Cathedrali, & Diœceſi Mexican.

Venerabili Fratri Archiepiſcopo Mexican.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ven. Frater, ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Abuſus nonnulli in Cœremoniis latens in Diœc. Mexicana irrepſerant.

EXponi Nobis nuper feciſti, quod in Cathedrali Eccleſia Mexican., ac etiam per totam tuam Diœceſim Mexican. nonnulli ritus, ſeu etiam abuſus in Cœremoniis Eccleſiaſticis prætextu conſuetudinum introducti reperiuntur, quos tollere, dictaſque Civitatem, & Diœceſim Ritibus Cœremonialis Romani conſormare plurimum deſideras.

Archiepiſcopus Cœremoniale Romanum ibidem cupit obſervari.

§. 2. Nobis propterea humiliter ſupplicari feciſti, quatenus in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Quod præcipit Pontifex.

§. 3. Nos igitur votis tuis, quantum cum Domino poſſumus, annuere, teque ſpecialibus ſavoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtis, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium ſacris Ritibus præpoſitorum conſilio; Quod de cætero perpetuis futuris temporibus in Civitate, & Diœceſi Mexican. Cœremoniale Romanum ſervari debeat, ac irritum, & inane, quicquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, decernimus, & declaramus.

Abuſus introductos corrigi.

§. 4. Quocirca Fraternitati tuæ per præſentes committimus, & mandamus, ut pro tua prudentia provideas, quod abuſus circa Ritus, & Cœremonias Eccleſiaſticas introducti, juxta ejuſdem Cœremonialis præſcriptum corrigantur.

Contraria tollit.

§. 5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Cathedralis, & aliarum Eccleſiarum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Eccleſiis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingolis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 18. Maii 1620. An. X

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die decima octava Maii 1620. Pontificatus noſtri Anno Decimoquinto.

CCCX.

Ex Arch. in Arc. S. Angeli de Urbe.

Ferdinando in Romanorum Imperatorem Electo Primariæ Preces, ſeu Indultum nominandi ad Beneficia primo vacatura conceduntur.

PAULUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Chariſſimo in Chriſto filio Ferdinando Romanorum Regi illuſtri in Imperatorem electo ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Ferdinandus Primarias Preces ſibi petit concedi.

§. 1. CUm poſt factam de perſona Tua per S.R.I. Principes Electores in Regem Romanorum electionem, per Nos pro univerſæ chriſtianæ Reipublicæ ſalute confirmatam, nuper Nobis ſignificaveris, Te ſommopere deſiderare, perſonas tibi gratas, & acceptas, gratia, & munificentia, aliqua beneficia eccleſiaſtica conſequi poſſe: Nos quemadmodum magnis merentur efferri laudibus, inſignibuſque præconiis commendari, & ſublimium Principum deſideria, & vota, quæ in divini nominis, & perſonarum illi clericali vinculo adſtrictarum amore feruntur, & opere poſtmodum conſequente, totum deducantur in actum; ita etiam dignum, vel potius debitum exiſtimamus, ut quoniam in fidei ſinceritate, & devotione illibatæ Eccleſiæ ſponſæ noſtræ Te fidelem advocatum devoviſti, eamque humili profeſſione Matrem, & Dominam Tuam recognoviſti, & ad ipſius honorem, ac S. R. I. decus, unctionem victoriæ, & diadema, & noſtro uti miniſterio, adveniente tempore ſuſcipere, & in eis immobilis perſiſtere intendis, verum etiam, tamquam ipſius Eccleſiæ legitimus Pugil, & Athleta, Te adverſus Schiſmaticorum, & Hæreticorum, Turcarum tyramni, ac fidei, & Chriſti nominis hoſtis inſanias, & furores ſpiritualiter, & temporaliter armaris, & in dies arma hujuſmodi jugiter exequeris, ea tibi ſavorabiliter concedamus, quæ Tuæ Celſitudini cedant ad honorem, & per quæ eiſdem benemeritis perſonis Te munificum reddere poſſis, ope auctoritatis apoſtolicæ, exhibitione gratiarum.

Concedit Pontifex.

§. 2. Hinc eſt, quod Tuæ Celſitudinis ſupplicationi inclinati, dicta auctoritate, præſentium ſerie, eidem Celſitudini Tuæ concedimus, & indulgemus, quod, ſi per Te, quibuſvis collatoribus, ſeu collatricibus quorumcumque beneficiorum eccleſiaſticorum ſæcularium, vel regularium Ordinum quorumcumque per Sacrum Romanum Imperium ubilibet conſtitutorum, etiam ſi qui, vel ſi quæ ex illis Pontificali,

vel

Vel alia quavis auctoritate præfulgeant, ſen Collegia, Capitula, & Conventus fuerint, ſuper ſingulis beueficiis eccleſiaſticis cum cura, & ſine cura ſæcularibus, vel Ordioum hujuſmodi regularibus, in ſingulis Cathedralibus, & Metropolitanis, Collegiatis, & aliis quibuſvis Eccleſiis, etiamſi beoeficia hujuſmodi Canonicatus, & Præbendæ, Dignitates, Perſonatus, Adminiſtrationes, vel Officia in eiſdem Cathedralibus, Metropolitanis, vel Collegiatis, & ipſæ Præbeodæ in illis ex hujuſmodi Eccleſiis, in quibus majores, vel minores Præbeodæ etiam noſcuntur, etiamſi majores fuerint, & ad Dignitates, Perſooatus, Adminiſtrationes, vel Officia hujuſmodi conſueverint, qui per electionem aſſumi, eiſque cura immiueat animarum, dummodo Dignitates ipſæ io Cathedralibus, & Metropolitanis poſt Pontificales majores, aut Collegiatis bujuſmodi principales hujuſmodi oon exiſtant, ad eorumdem Collatorum, & Collatricum collationem, proviſionem, præſentationem, electionem, ſeu quamvis aliam diſpoſitionem, communiter, vel diviſim pertineotibus ſingulis perſonis conferendis, ſeu ſuper hoc, quod perſonæ hujuſmodi ad illa recipiantur, & admittantur preces porrigi, ſeu de perſonis eiſdem ad hujuſmodi beneficia, nominationes fieri contigerit, primarias iiſdem Collatores, & Collatrices, ſalvo, quod ſingulæ collatiooes, & ſingulæ Eccleſiæ ea hoc, ultra quam iu uno beneficio non graventur, ac ipſi Collatores, & Collatrices ſaltem quatuor beneficia eccleſiaſtica conferre habeant, hujuſmodi precibus, & nominationibus parere, & intendere; nec non perſonas ipſas ad hujuſmodi beoeficia, poſtquam de illis ipſis canonice proviſum fuerit, juxta earumdem precum, aut nominationum tenorem, recipere, & admittere debeant, & etiam teneantur: ita quod Celſitudo Tua unam, & eamdem perſonam ſupradictis Collatoribus, & Collatricibus ſimul, vel ſucceſſive nominare poſſit; ita tamen, quod quamprimum perſona ſic nominata de aliquo beneficio proviſa fuerit, ejus nominatio quoad alios Collatores, vel Collatrices facta, ipſo jure eapiret; & quoad eaſdem preces, Canonicatum, & Præbendam, ac Dignitatem, ſeu Perſonatum, Adminiſtrationem, vel Officium io una Eccleſia pro unico dumtaxat beneficio computari debere declaramus: Quodque quicumque quibuſvis in Dignitatibus conſtituti, ſeu Eccleſiarum Cathedralium Canonici ſinguli, videlicet in illis, quos pro ſingulis perſonis prædictis, precum, & nominationum hujuſmodi, & ad hoc, ut illæ ſortiantur effectum, etiam præſentium exequutores deputaveris per te, vel alium, ſeu alios beneficia prædicta cum in quibuſvis etiam ordinariis Collatoribus, per Conſtitutiones noſtras, aut literas alternativarum, aliaque privilegia, & indulta quæcumque quomodolibet conceſſis, & impoſterum concedeodis, aut aliis quibuſcumque menſibus vacaverint, & quæ perſonæ, pro quibus preces, & nominationes hujuſmodi factæ fuerint, quatenus hujuſmodi preces, ſeu nominationes ad illa ſe eatendant, infra menſem, poſtquam ipſis vacatio hujuſmodi beneficiorum innotuerit, duxerint acceptanda, etiamſi ipſa beneficia diſpoſitioni apoſtolicæ aliàs quam per Conſtitutionem felicis recordationis Benedicti Papæ XII. Prædeceſſoris noſtri, quæ incipit; *Ad regimen*, generaliter reſervata eaiſtant, & ea diverſis perſonis vacaverint, & perſonæ nominatæ, tempore aſſequutionis beneficii, ad quod oominati fuerint, aliud beneficium in eadem Eccleſia obtineant, & ſecundum ſtatuta, ac conſuetudines Eccleſiarum, in quibus beneficia hujuſmodi conſtiterint, vel indulta Eccleſiis conceſſa, capaces videlicet, in ætate legitima conſtitutæ, aut de legitimo matrimonio procreatæ non ſint, dummodo quoad hujuſmodi qualitates aliàs cum eis canonice diſpenſatum, & beneficia in eadem Eccleſia obtinenda talia ſint, quæ ſine diſpenſatione apoſtolica inſimul obtineri poſſint, aut conſueveriot, ac ipſorum vacantium beneficiorum collatio non fuerit, juata Lateranenſis ſtatuta Concilii, ad Sedem prædictam legitime devoluta, neque ſuper illis inter aliquos lis pendeat indeciſa, cum omnibus juribus, & pertioentiis ſuis perſonis ipſis, etiam duo, vel tria, ſeu plura quarumcumque qualitatum, & cujuſcumque annui valoris, Eccleſiaſtica beneficia obtinenda, & expectantibus conferre, & aſſignare, nec non omnia, & ſingula, quæ ad hoc, ut precum, ſeu nominationum, & acceptationum, ac collationum hujuſmodi ſucacdat effectus, opportuna fuerint, facere, auctoritate noſtra per cenſuram eccleſiaſticam exequi poſſint, & valeant: ſuper quibus ipſis plenam, & liberam, auctoritate prædicta, tenore præſentium, poteſtatem concedimus, & facultatem, ac perſonis prædictis, pro quibus hujuſmodi primarias preces porrigi, ſeu nominationes fieri contigerit, quod ipſæ expectativis, ac nominationibus, ſeu ſpeciali reſervationum de quibuſvis beneficiis pro eis factarum gratiis, & mandatis de providendo ipſis de eiſdem, ſi quæ ipſis conceſſa fuerint, onacum gratia precum, & nominationum primariarum earumdem uti poſſint: nec aliqua gratiarum hujuſmodi conſumpta, reliquæ earumdem caſſæ cenſeantur, vel irritæ indulgemus.

Obſtantibus derogat.

§. 3. Non obſtantibus noſtris de non ntendo gratia eapectativa, ac reſervatione ſpeciali, ac duabus gratiis inſimul, ac de inſinuatione, ac publicatione, & diligentiis per acceptantes deſuper facieodis, ac in favorem ordinariorum Collatorum, nec noo expectativas in forma pauperum habentia, ac illuſtrium, & graduatorum, ac Sedis prædictæ Officialium, ac certas inibi eapreſſas gratias habentiom, oec noo quibuſcumque io Cancellaria Apoſtolica quandocumque publicatis, & publicandis, ac aliis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non aliis Eccleſiarum, io quibus beneficia hujuſmodi forſan fueriot, ſtatutis, & conſuetudinibus, illis præſer-

tim,

Digitized by Google

tim, quibus In Eccleſiis, in quibus majores, & minores Præbendæ hujuſmodi fuerint, caveri dicitur, quod nullus inibi majorem Præbendam aſſequi poſſit, & valeat, ſi illa de minori gradatim, & per optionem aſcendant, juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus ſuper proviſione ſibi facienda de hujuſmodi, vel aliis beneficiis eccleſiaſticis ſpeciales, vel generales dictæ Sedis, vel Legatorum ejus literæ, etiam noſtro, vel eas concedeotium proprio motu, aut cuivis etiam, quocumqoe reſpectu, & ad cujuſcumque inſtaotiam ſint conceſſæ, vel concedantur impoſterum, ſeu ſi ſpeciales de hujuſmodi beneficiis per Nos, vel Sedem prædictam, aut quæcumque aliæ, aut quamcumque nominandi, & reſervandi facultatem quibuſvis, quacumque etiam eccleſiaſtica, vel mundana dignitate fulgentibus, per Sedem prædictam conceſſarum, vel coocedendarum, vigore reſervationum, ſive earumdem facultatum obtento, ad hujoſmodi beneficia quarumcumque perſonarum nominationes pro tempore factæ fuerint: quas quidem literas, etiamſi per eas ad inhibitionem, reſervationem, & decretum, vel aliàs quumodolibet proceſſum fuerit, nec nun reſervationes, facultates, & nominationes, cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis clauſulis, quatenus præſentium effectum ſuſpendere, impedire, vel perimere, aut aliàs eiſdem præſentibos quomodolibet obſiſtere viderentur, ſive ex certa ſcientia noſtra, vel ſimili motu, ſive aliàs ſub quibuſvis forma, & expreſſione verborum, & quæ fortaſſis totalis ſui tenoris inſertionem, ac illorum, quibus conceſſa ſunt, vel fuerunt nominum, & cognominum individualem expreſſionem præſentibus faciendam, ad hoc ot illis per eaſdem præſentes ſufficienter derogetur, exigunt, vel reqoirunt, & quæ ipſis præſentibus, perinde ac ſi eorum tenor de verbo ad verbom inſertus foret, pro expreſſis habeantur, & maodata de providendo iode ſequuta, cum proceſſibus per ea pro tempore habitis, niſi illi, pro quibus emanaverint, ut præfertur, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium oumero fuerint, ad Beneficia, quæ precum, & nominationum primariarum vigore per perſonas, pro quibus illæ factæ fueriot, acceptata, etiam de quibus eis provideri contigerit, minime extendi, cum imo in illorum execotione perſonas ipſas omnibus, & quibuſcumque earum literarom, & expectativarum ac reſervationum hujuſmodi vigore, & cum qnibuſvis aotelationibus, prærogativis, etiam illis, quas certis noſtris Familiaribus, continuis Commenſalibus in Camera apoſtolica, ac aliis noſtris literis ad effectum, & aliis in aſſeqoutione beneficiorum conferendis, oominatim deſcriptis conceſſimus, & cum ſimilibus derogatoriis clauſulis, quæ nulli, quominus præſentium ſuccedat effectus, ſuffragari debeat, expectantibus, etiamſi illarum obtentum in quibuſvis Eccleſiis in Canonicos recepti, ac de uumero ipſorum Familiarium continuorum Commenſalium antiquorum fuerint, necnon gratias io commuoi forma pauperum habentibus, ac officialibus, & illuſtribus, ac aliàs quaſcumque facultates habentibus, etiam noſtris familiaribus continuis Commenſalibus aotiquis, & deſcriptis, & impoſterum deſcribendis, dictis Cardinalibus dumtaxat exceptis, anteferri volomos, ſed nullum per hoc expectantibus ipſis, quoad aſſequutionem beneficiorum aliorum, præjudicium generari, ſeu ſi dictis Collatoribus, vel Collatricibus, vel quibuſvis aliis communiter, vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod ad receptionem, vel proviſionem alicujus minime teneantur, & ad id compelli, aut, quod interdici, ſuſpendi, vel escommonicari non poſſint: Quodque de hujuſmodi, vel aliis Beneficiis Eccleſiaſticis ad eorum collationem, proviſionem, præſentationem, electionem, ſeu quamvis aliam diſpoſitionem conjunctim, vel ſeparatim ſpectan. nulli valeat provideri per literas apoſtolicas oon facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indolto hujuſmodi mentionem; Et qualibet alia dictæ Sedis iodulgentia generali, vel ſpeciali, cujuſcumque tenoris exiſtat, per quam præſentibus non expreſſam, vel totaliter non inſertam, effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de qua, cujuſcumque tuto tenore, habenda ſit in noſtris literis mentio ſpecialis. Aut ſi perſonæ prædictæ non fuerint ad præſtandum de obſervandis ſtatutis, & conſuetodinibus Eccleſiarum, in quibus hujuſmodi Beneficia fuerint, ot præfertur, ſolita juramenta, dummodo in abſentia ſua per Procuratores idoneos, & cum ad Eccleſias ipſas acceſſerint corporaliter, illa præſtent, necnon Concordatis Nationis Germanicæ, ac eorum Concordatorum confirmatione, ac prædictis, & quiboſcumque aliis quandocumque editis, & edendis Conſtitutionibus, & regulis noſtris, & dictæ Cancellariæ, ad quarum ſolemnitatum adſtrictiorem formam, vel ſatisfactionem, ſeu obſervantiam habentes preces, ſeu nominationem hujuſmodi, minime teneantur, nec ipſæ preces ſub illis comprævhendantur qunquo modo, necnon quiboſvis privilegiia, indultis, & literis Apoſtolicis, & quibuſvis gratiis, expectativis, ſpecialibus, vel generalibus, etiam meotalibus, reſervationibus, unionibus, aonexionibus, & incorporationibus, ſuppreſſionibus, & extinctionibus perpetuis, & temporalibus, nominatiooibus, ac reſervandi, noiendi, adnectendi, incorporandi, ac nomiontis, & aliis conferendi, commendandi, ſupprimendi, & extinguendi, aliiſque citra acceſſus, & regreſſus de conſenſu, facultatibus, literis, mandatis, & iodultis qoibuſcumque, etiam cum proviſionibus, Commendis, & aliis diſpoſitionibus ex tunc, & gratiis quibuſcumque perſoois, cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, vel conditionis exiſtentibus, & quacumque

etiam Imperiali, Regali, Reginali, Ducali, ſive Epiſcopali, Archiepiſcopali, Patriarchali, vel majori auctoritate, præeminentia, nobilitate, & escellentia, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, & Familiaribus continuis Commenſalibus noſtris, etiam deſcriptis, & antiquis, & in earum Eccleſiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, ac Patriarchalium, & principalium Monaſteriorum, Menſarum, Capitulorum, Dignitatum, & aliorum Beneficiorum quorumcumque, aut in illius favorem, aut eorum, nec non jurium ceſſorum, vel ablatorum, aut ſpoliorum, damnorum etiam per infideles illatorum, & obſequiorum Nobis, Romanæque Eccleſiæ, vel dictæ Sedi, aut pro fide catholica impenſorum, ſeu quibuſvis aliis excogitabilibus, & urgentiſſimis, & inſolitis, nec non exprimendis cauſis, conſideratione, contemplatione, inſtantia, intuitu, ratione, val reſpectu, ac motu proprio, ac ex certa ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, & cum quibuſvis antelationibus, esceptionibus, & annullativis, irritativis, ac derogatoriarum derogatoriis, nec non prædictam, & aliàs quaſcumque conceſſas, & concedendas gratias ſuſpendentibus, ac illis derogantibus, nec non mentis, & intentionis, ac perpetuæ, & incommutabilis voluntatis noſtræ fuiſſe, & eſſe de non revocando, & ſuſpendendo gratias eaſdem, & illis non derogan. quomodolibet atteſtantibus, & in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reponentibus, reſtituentibus, ac plenarie reintegrantibus, ac per modum pacti, & initi contractus, ac perpetui ſtatuti, nec non gratias ipſas, ut de actu vacantibus espectare, & ex tunc vere, & non ficte, & quoad poſſeſſionem beneficiorum prædictorum, ac omnes juris, & facti defectus, plenum eſſe ſortitas effectum decernen., & declaran., aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis per Nos, & Sedem prædictam, aut ejus Legatos in genere, vel in ſpecie, & nominatim de dictis beneficiis, & aliis quomodolibet emanatis. Quibus, etiamſi in illis, quod illæ nonniſi certis modis, & formis inibi espreſſis, & nominatis, verbiſque, & ſignis inibi appoſitis, & omni diverſarum literarum apoſtolicarum expeditione, & intimatione, etiam diverſis temporibus facienda, ac de conſenſu eorum, quorum intereſſe concernebatur, aut etiam nullatenus ſuſpendi, moderari, aut eis in aliquo derogari poſſet, & quatenus ſuſpenderentur, aut illis derogaretur, toties de novo, & ſub quacumque data per illos, quorum intereſſe concernebatur, eligenda, conceſſa, & facta ſint, & eſſe cenſeantur, ac espediri poſſint: ac ſic, & non aliter per quoſcumque Judices, & perſonas judicari debeat, caveatur expreſſe, illorum omnium tenores pro ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis, ac modos, & formas hujuſmodi pro individuo ſervatis habentes, ad effectum præſentium omnino derogamus, & in dictis beneficiis, cum, ut præfertur, vacaverint, effectum ſortiri, aut locum ſibi vindicare non poſſe.

Clauſulas præſervativas apponit.

§.4. Præſentes quoque literas nullatenus de ſubreptionis, & obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ defectu notari, aut impugnari poſſe, nec debere, & ſic per quoſcumque tam ordinaria, quam delegata, & miſta auctoritate fungentes Judices, & perſonas ubique judicari, cognoſci, atque decidi debere, ſublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, cognoſcendi, & decidendi facultate, nec non irritum, & inane, quidquid ſecus ſuper præmiſſis omnibus, & ſingulis, vel eorum aliquo, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Præſentium tranſumptis credi jubet.

§.5. Prætcrea, quia difficile foret, præſentes literas ad ſingula loca deferri, volumus, ac dicta auctoritate noſtra decernimus, quod illarum tranſumptis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ubique adhiberetur eiſdem præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Clauſulæ pœnales.

§.6. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtræ declarationis, conceſſionis, indulti, derogationis, decreti, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 4. Junii 1620. An.XVI.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo, Pridie Nonas Junii, Pontificatus noſtri Anno XVI.

CCCXI.

Inſtitutio Collegii S. Antonii de Patavio in Inſula Melevitana, & Domo regulari Fratrum Minorum Conventualium Ordinis Sancti Franciſci pro Studentibus ejuſdem Ordinis.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN ſupereminenti Apoſtolicæ Sedis ſpecula, meritis licet imparibus, diſponente Domino, conſtituti, & intra mentis noſtræ arcana revolventes, quantum ex literarum ſtudiis catholica fides augeatur, divini nominis cultus protendatur, veritas agnoſcatur, ac juſtitia colatur, ad ea, per quæ literarum ſtudia hujuſmodi ubilibet excitentur, libenter intendimus, & in his ſolicitudinis noſtræ partes propenſius impartimur, prout locorum qualitate penſata conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Miniſtri Generalis propoſ.

§.1. Cum itaque, ſicut dilectus filius Miniſter generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Conventualium nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit, in domo regulari ejuſdem Ordinis in Inſula Melevi-

levitana quamplures d. domus Fratres uberes io vinea Domini fructus producere noſcantur, ac iu eadem domo cum ob Inſulæ hujuſmodi celebritatem, manſionemque ſatis perſpicuam, tum propter Turcarum, & Infidelium vicinitatem, unius Collegii ſtudii pro ejoſdem Ordinis in prædicta domo profeſſoribus, qui literis, & præſertim Sacræ Theologiæ operam navent, erectio, & inſtitutio perutilis futura ſit; Nobis propterea tam Miniſter prædictus, quam dilectus filius Alophins de Wignacourt, Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani magnus Magiſter humiliter ſupplicari fecerunt, quatenus Collegium hujuſmodi cum facoltate aliquot Profeſſores ejuſdem Ordinis idoneos gradus Magiſterii in Sacra Theologia decorandi, & aliàs ut infra erigere, & inſtituere, ac deſuper opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremor.

Erectio, de qua in Rubrica. §.2. Nos piis, & laudabilibus Miniſtri, ac Alophii Magni Magiſtri prædictorum votis quantum cum Domino poſſumus, annuere volentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis Regularium præpoſitorum conſilio, ad Omnipotentis Dei laudem, & gloriam, necnon Militantis Eccleſiæ exaltationem, Divinique cultus, & Orthodoxæ fidei augmentum, ac Religioſorum prædictorum commoditatem, atque profectum in prædicta domn unum Collegium ſub invocatione Sancti Antnnii de Padua, ejuſdem Ordinis Minorum Conventualium profeſſorum, ad inſtar Collegii Sancti Bonaventuræ per felicis recordationis Sixtum Papam Quintum Prædeceſſorem noſtrum in domo regulari Sanctorum Duodecim Apoſtolorum de Urbe, ejuſdem Ordinis, ſub Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1587. Kal. Januarii, Pontificatus ſui Auno Tertio erecti, & inſtituti, ita tamen, ut ſex dumtaxat primodictæ domus Religioſi a prædicto Miniſtro generali eligendi, ad Magiſterii hujuſmodi gradum, niſi poſtquam per debitum tempus Philoſophiæ, & Sacræ Theologiæ in Collegio per præſentes erecto operam dederint, & prævio rigoroſo examine ad id idonei reperti fuerint, ac aliquo diſputationum publicarum ſolemni actu, reliquiſque muniis ſolitis, & ex inſtituto d. Ordinis adimpletis, ſervatiſque aliis ſervandis, & non aliàs, ad Magiſterii in eadem Sacra Theologia gradum promoveri valeant, auctoritate apoſtolica tenore præſentium, perpetuo erigimus, & inſtituimus.

Clauſulæ. §.3. Decernentes præſentes literas ſemper, & perpetuo validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtan. Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Ordinis hujuſmodi, etiam juramento confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. *Contrariis derogat.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die decima Julii 1620., Pontificatus noſtri Anno Decimoſexto. *Dat. die 10. Julii 1620. An. XVI.*

CCCXII.

Impoſitio Decimæ in Germania pro Religionis defenſione ab omnibus Eccleſiaſticis uno tantum anno perſolvendæ. *Ex Regeſt. in Secret. Brev.*

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. Militantis Eccleſiæ regimini, diſponente Domino præſidentes, inter graves ſollicitudines, quibus pro paſtoralis Officii, & Apoſtolicæ ſervitutis debito continue premimur, ea nunc eſt præcipua, quam inclita Germaniæ præſens ſtatus nobis merito conficit. Quamobrem libenter paſtoralis officii noſtri partes interponimus, cum ea a Nobis poſtulantur, per quæ Catholicorum vires ad reſiſtendum hoſtium veræ fidei conatibus augentur, prout rerum, & temporum qualitatibus debite penſatis conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Cauſæ imponendi Decimam. §.1. Sanè, cum ſicut accepimus, Principes, & Ordines, tam eccleſiaſtici, quam ſæculares in Germania, ob inibi concitatas ad præſens per humani generis hoſtem motus, & Catholicæ Religionis, in quo verſatur, diſcrimen, pro ejuſdem Religionis defenſione, confœderati ſoli hactenus gravia expenſarum onera, ob cauſam prædictam ſuſtineant, ita ut niſi de aliquo ſubſidio mature proſpiciatur, verendum ſit, ne tantis oneribus impares deficiant.

Eam imponit Pontifex. §.2. His igitur, & aliis graviſſimis cauſis ad Dei gloriam, Sanctæque ejus Eccleſiæ defenſionem, & exaltationem pertinentibus adducti, ſupplicationibus nomine eorumdem Confederatorum Nobis humiliter porrectis inclinati, de tributæ Nobis a Domino Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tenore præſentium, indicimus, & imponimus unam ſemel, & præſenti anno in una, vel pluribus ſolutionibus, arbitrio Collectorum infra deputatorum, perſolvendam integram Decimam in uſum præſentis belli contra hæreticos tantum, & non in alios uſus erogandam, omnium, & quorumcumque fructuum, redditnum, & proventuum, Jurium, obventionum, emolumentorum, ac diſtributionum quotidianarum omnium Eccleſiarum Collegiatarum, Parochialium, necnon Monaſteriorum, & Conventuum, ac etiam Menſarum Abbatialium, Capitularium, tam Cathedralium, & Metropolitanarum, quam quarumcumque Collegiatarum Eccleſiarum, necnon Conventualium, Prioratuum quoque, Præpoſiturarum,

rum, Præceptoriatum, Canonicatuum, & Præbendarum, Dignitatum, Perſonatuum, Adminiſtrationum, etiam Fabricæ, & Officiorum, cæterorumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura, ſæcularium, ac S. Benedicti, S. Auguſtini, Cluniacen., Ciſtercien. Præmonſtraten., & ſi qui bona immobilia, redditusſque certos ex privilegio, vel aliàs poſſideat, Mendicantium, ac quorumcumque aliorum Ordinum utriusque ſexus, necnon Congregationum Regularium, iis dumtaxat exceptis, quæ a Ven. fratribus Noſtris S. R. E. Cardinalibus obtinentur, ſeu percipiuntur, ac quoad Beneficia curata, iis quorum annuus redditus ſummam quadraginta ducatorum auri de Camera non excedunt, & prætorea hoſpitalium etiam pauperum hoſpitalitatem non exercentium, ſeu bona, & redditus ultra uſus infirmorum, & alia, pro quibus instituta ſunt, pia officia exercenda poſſideotur, nec non Beatæ Mariæ Teutonicorum, S. Lazari, Templi Dominici, ac quoad illos, qui communi theſauro ſui Hoſpitalis Melevitan. onera ſolita non contribuunt, etiam S. Joannis Hieroſolymitani, & aliarum Militiarum in Colonien., Treveren., Salisburgen., Bambergen., Herbipolen., Eyſteten., Spiren., Wormatien., Argentinen., Conſtantien., Auguſtan., Ratisbonen., Paſſavien., & Friſingen., Civitatibus, Diœceſibus, Provinciis, Patriis, & Ditionibus exiſten., ſecundum communem æſtimationem fructuum, & aliorum prædictorum, ac ſimiliter integram Decimam omnium penſionum ſuper præmiſſis aſſignatarum, & aſſignandarum ſemel tantum, ut dictum eſt, percipien., exigen. a quibuſcumque Primatibus, Præpoſitis, Decanis, Capitulis, Canonicis, Rectoribus, Beneficiatis, Abbatibus, Prioribus, Commendatariis, Abbatiſſis, Prioriſſis, fratribus Militibus, & aliis quocumque nomine nuncupatis ſæcularibus, & Regularibus, cæteriſque cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, & conditionis exiſtentibus præterquam Cardinalibus prædicta quocumque Jure, modo, occaſione, ea obtinentibus, ſeu detinentibus, & obtenturis, nec non Æconomis, & Adminiſtratoribus perpetuis, ſeu temporalibus, uſufructuariis, ac fructus, penſiones, res, & alia quæcumque hujuſmodi Jura, & bona ex quacumque cauſa quavis auctoritate in toto, vel in parte ſibi reſervata, aut conceſſa habentibus, vel habituris, ſæcularibus, & Regularibus Ordinum, Congregationum, Militiarum, & Hoſpitalium prædictorum, necnon ab ipſis Eccleſiis, Capitulis, Conventibus, Ordinibus, Congregationibus, Collegiis, Hoſpitalibus, Militiis, Menſis, Maſſis, & locis quocumque privilegio, & exemptione reali, perſonali, & mixta antiqua, & immemorabili, pacifica, & continuata ſuffultis: Quos omnes, exceptis ſupradictis, in una, vel pluribus ſolutionibus, ut præfertur, Collectoribus prædictis volumus Decimam prædictam infra terminum ab eiſdem Collectoribus præſcribendum perſolviſſe, ita ut, qui penſiones ſolvere debent, etiam nomine Penſionariorum Decimam penſionum perſolvant, & deinde in proximis terminis penſionum eam ratam ſibi retineant, ad rationem decem pro centenario, niſi iidem Collectores ab ipſiſmet Penſionariis eam exigere maluerint.

§.3. Decernentes nullas omnino exemptiones, & immunitates exactionem hujuſmodi impedire poſſe; Sicque per quoſcumque Judices, & Commiſſarios, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Cardinales prædictos, & de latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clauſulæ.

§.4. Ut autem ſupradicta diligenter, & fideliter executioni demandentur, Ven. Fratres Aſcanium Patriarcham Conſtantinopolitanum Nuncium Noſtrum, ac Epiſcopum Eyſteten., quorum integritas, & prudentia Nobis jampridem cognita eſt, Decimæ prædictæ Collectores in univerſis Civitatibus, Diœceſibus, Provinciis, Patriis, & Ditionibus prædictis cum omnibus Juriſdictionibus, quæ hujuſmodi Collectoribus de Jure, vel conſuetudine quomodolibet competunt, auctoritate, & tenore prædictis conſtituimus, & deputamus. Mandantes, ut quidquid inde per ſe, vel ſubcollectores ſuos exegerint, id omne in uſus præſentis Belli tantum, nec aliàs erogari curent, & faciant, ac Aſcanio Patriarchæ, & Nuncio, necnon Epiſcopo prædictis plenam, liberam, & amplam, ac abſolutam poteſtatem, Decimam hujuſmodi ubique, eorum arbitrio, habita tamen ratione communis æſtimationis fructuum, ac etiam onerum cuique Eccleſiæ, aut loco Sacro, vel pio, unde exigenda erit incumbentium, taxandi, & exigendi, atque ubi opus fuerit, moderandi, & ad minorem ſummam reducen., prædictos omnes tam conjunctim, quam diviſim ad integram illius ſolutionem etiam per edictum locis publicis affigendum, etiam ſub cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis monendi, & requirendi, non parentes, contumaces, & fraudantes in cenſuras, & pœnas prædictas incidiſſe declarandi, proprietates, fructus, res, & bona ipſorum apprehendendi, & uſque ad ſatisfactionem retinendi, Contradictores, perturbatores, moleſtatores, & rebelles quoſcumque, eiſque auxilium, conſilium, vel favorem publice, vel occulte quovis quæſito colore præſtantes, cujuſcumque dignitatis, gradus, & Ordinis fuerint, prædictis, aliiſque cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis, nec non pecuniariis, cæteriſque juris, & facti remediis opportunis compellendi, illaſque etiam iteratis vicibus aggravandi, Dignitatibus, Beneficiis, & officiis omnibus privandi, & amovendi, & ad futura inhabiles faciendi, Interdictum eccleſiaſticum apponen., auxiliumque brachii ſecularis, quandocumque opus fuerit, invocandi; Ad ſanitatem vero reverſos, qui debi- Collectoris deputatio.

te ſatisfecerint, ab omnibus cenſuris, & pœnis ſupradictis in forma Eccleſiæ conſueta abſolvendi, Præterea Collectores, & ſubcollectores fide, & facultatibus idoneos in omnibus Civitatibus, Diœceſibus, Provinciis, patriis, & Ditionibus prædictis quot quot viderint expedire, cum ſimili, aut limitata, non tamen abſolvendi poteſtate, conſtituendi, eumque, vel eos arbitrio ſuo revocandi, negligentes, & moroſos removendi, ac alium, ſeu alios ſubrogandi, quotieſcumque eis videbitur, in delinquentes, & contumaces per ſe, vel alium, ſeu alios etiam ſimpliciter, & de plano, ac ſine ſtrepitu, & figura judicii inquirendi, ac meritis pœnis puniendi, modos, & formas in prædictis ſervandos præſcribendi, dubia quæcumque in præmiſſis forte oritura declarandi.

Derogatio contrariorum

§.5. Non obſtantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri de una, & in concilio generali edita de duabus dietis, ac aliis Apoſtolicis Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon Eccleſiarum, Monaſteriorum, Ordinum, Congregationum, Hoſpitalium, & locorum prædictorum etiam Juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis: quodque perſonis prædictis, eorumque Eccleſiis, & locis, vel quibusvis aliis communiter a prædicta ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per Literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Indulto, necnon perſonis, eorumque nominibus, cognominibus, Eccleſiis, Monaſteriis, Ordinibus, & locis hujuſmodi mentionem, & quibuslibet aliis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus in genere, vel in ſpecie quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, & ſolutiones Decimarum aliter quam ſecundum antiquam Taxam, & niſi in univerſali Decimarum per orbem, aut per univerſa Romani Imperii loca impoſitione fieri prohiben., necnon promiſſionibus, donationibus, obligationibus, Juramentis, renunciationibus, vinculis, & cautelis in aſſignatione prædictarum penſionum factis, quibus per impoſitionem Decimæ hujuſmodi mentionem teneri, neque eas quoad præmiſſa contra quemcumque locum habere declaramus, aliiſque Indultis, & Literis Apoſtolicis generalibus, vel ſpecialibus cujuſcumque tenoris exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa, aut totaliter non inſerta effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda ſit in noſtris literis mentio ſpecialis, quæ omnia contra prædicta nolumus cuiquam ſuffragari, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Præſervatio Conſtitutionis Clementis PP. V.

§.6. In percipien. vero Decima prædicta piæ mem. Clementis Papæ V. etiam prædeceſſoris noſtri in Concilio Viennen. editam conſtitutionem, ac præſertim quod ad monetam currentem exigi, quodque nec Calices, nec libri, cæteraque Eccleſiarum ornamenta divino cultui dicata; aliave ſupellex Eccleſiaſtica ex cauſa pignoris capi, recipi, vel diſtrahi, aut aliàs quomodolibet occupari debeant, ubique præcipimus obſervari, quinimo volumus, ut illius occaſione eccleſiæ, Monaſteria, aliaque pia, & ſacra loca quæcumque debitis propterea non fraudentur obſequiis, ac divinus in eis cultus, & ſolitus Altiſſimo famulatium, & Miniſtrorum numerus nullatenus minuatur, nec eis quoquo modo injuncta onera, aut pia, quæ exerceri ſolent opera, & Officia ullo modo minuantur, ſeu negligantur, ſed eorum congrue ſupportentur onera conſueta. Nec quiſquam etiam plura fortaſſe Beneficia, aut penſiones cujuſcumque valoris obtinens pro quietantia, ultra vigeſimam partem unius aurei nummi ſolvere cogatur.

Tranſumptis danda fides.

§.7. Præſentium vero literarum exempla etiam impreſſa Notarii publici manu ſubſcripta, ac alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo obſignata, eamdem in Judicio, & extra illud ubique locorum fidem facere, quam ipſæ originales facerent, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 31. Julii 1620. Pontificatus Noſtri Anno XVI.

Dat. die 31. Julii 1620. An. XVI.

CCCXIII.

De Abbatiarum, Prioratuum, aliarumque Domorum Congregationis Monachorum Beatæ Mariæ Montis Virginis Ordinis Sancti Benedicti erectione; Abbatumque & Priorum, ac aliorum eis præficiendorum electione; Vocalium in Capitulis præfinitione; Novitiorumque. Converſorum, & aliorum habitu, atque regimine.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

POſtulat ratio paſtoralis officii Nobis licet imparibus meritis divina providentia commiſſi, ut Congregationum ad divini cultus augmentum, & Religionis propagationem inſtitutarum conſervationi intendentes, illa ſtatuamus, & decernamus, per quæ non ſolum ipſæ Congregationes conſervari, verum etiam incrementum ſuſcipere valeant.

Quia decreta Delegato Ap. edita circa Monaſteria Congregationis retinenda & reſpective dimittenda, exequi minime opportunum fuit.

§. 1. Cum itaque, ſicut accepimus, alias dilectus filius Joannes de Leonardis Clericus Regularis Congregationis Lucenſis ad reſtituendam, & augendam regularem diſciplinam Monachorum Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Montis Virginis a fel. rec. Clemente Papa VIII. prædeceſſore noſtro delegatus, decretis Concilii Tridentini inhærens, & in vim facultatum ſibi a dicto Clemente prædeceſſore attributarum, ne major eſſet Monachorum numerus, quam ejuſdem Congregationis redditibus ali poſſet, quædam Monaſteria Ordinis, & Congre-

gregationis prædictorum perpetuo retinenda alia per modum proviſionis,&ad certum tempus, reliqua ſupprimenda decreverit; experientia vero compertum ſit, in exequutione decretorum ipſius Joannis difficultates, & incommoda, & detrimenta varia circa eccleſiaſticum cultum, redditunm, & Monaſteriorum conſervationem, & manutentionem naſci, & proinde dictus Clemens prædeceſſor multa ea illis ſuſtulerit, & immutaverit, multaque alia pro conſervatione, & augmento Ordinis, & Congregationis prædictorum veniant abroganda;

Pontifex decernit quod Monaſteria 24. ſint, cum certo Monachorum numero

§.2. Idcirco Nos dictorum decretorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, matura deliberatione deſuper habita, hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione, perpetuo ſtatuimus, & ordinamus, quod Monaſteria, quibus tota Congregatio Montis Virginis conſtare debet, infraſcripta vigintiquatuor ſint, & in eiſdem infraſcriptus Monachorum numerus ali debeat, qui neque minui. neque augeri, niſi quatenus augeatur dictorum Monaſteriorum redditus, poſſit.

Ex quibus tredecim gubernentur per Abbates.

§. 3. Videlicet Monaſterium Montis Virginis de Monte, in quo ſint Monachi centum computatis omnibus tam profeſſis, quam oblatis, & famulis, ita tamen. ut dimidia ſaltem pars ſint Sacerdotes. Monaſterium Sanctæ Mariæ Montis Virginis de Neapoli, in quo ſint ſexdecim: Et Monaſterium Caſæ Maricanæ, in quo quatuordecim, compræhenſis Profeſſis, Oblatis,& famulis, ut ſupra dictum eſt. Monaſterium Sanctæ Mariæ Virginis de Capua; S. Mariæ de Gratia Terræ Pintæ; Sanctæ Mariæ Montis Virginis Terræ Candidæ: Sanctæ Mariæ de Gratia Mariliani: Sanctæ Mariæ Virginis de Averſa. & Sanctæ Agathæ Urbis Romæ, S. Salvatoris de Guſero, S. Agathæ de Apulia: S. Mariæ Laventanæ Montis Falcionis; S. Joannis de Argento: in quibus ſingulis ſint Monachi duodecim, omnibus ſupradictis computatis. Prædicta vero Monaſteria gubernentur ſub titulo Abbatis, iiſque non præficiantur niſi Monachi ſpectatæ virtutis, & diſciplinæ.

Alia vero undecim per Priores ad ea eligendos.

§. 4. Monaſteria S. Honuphrii Terræ Abbedinæ; Sanctæ Crucis Terræ Palmæ; S. Joannis de Sarno: S. Jacobi in Terra Lanri; Sancti Benedicti de Ariano; S. Joannis Baptiſtæ de Caſtello; S. Joannis Baptiſtæ Noceriæ; S. Jacobi de Benevento; Sanctæ Mariæ de Gratia de Carviſcara; Sanctiſſimi Corporis Chriſti Montis Aurei: S. Jacobi Terræ S. Angeli de Scaſa, in quibus ſint Monachi ſex pro quolibet Monaſterio, neque plures, neque pauciores, computatis omnibus ſupradictis,& Monaſteria prædicta gubernentur ſub titulo Prioris.

Qui Priores juxta eorum merita ſufficiantur in locum decedentium Abbatum.

§. 5. Qui quidem Priores, Abbatibus decedentibus, per gradus præficiantur Monaſteriis majoribus ſupradictis, prout eorum virtutum merita, & adminiſtrationis ratio poſtulare videbuntur.

§. 6. Ex numero vero dictorum undecim Priorum, qui erunt ad nutum amovibiles, tres eligantur per vota ſecreta ipſorum tantum undecim Priorum, fabis albis, & nigris in pixidem conjiciendis, & qui plura vota tulerint, i vocem electivam in Capitulo habeant; ea vero electio celebretur coram Abbate Generali, & duobus Definitoribus, vel ſaltem uno, ſi alter aliquo impedimento intercedente adeſſe non poterit.

Et eorum tres coram Abbate, & Definitoribus ab ipſiſmet 11. Prioribus eligendi vocē electivam habeant in Capitulo.

§. 7. Decanus vero, Definitores, ſeu Viſitatores, Procurator Generalis in Urbe pro tempore exiſtens, nec non ſupradicti omnes Abbates,&Magiſter Novitiorum, qui tantum eſt ad præſens, & Vicarius ſimiliter ad præſens exiſtens Presbyterorum Montis Virginis, qui declaretur Abbas, & deinceps eligetur ea ſupradicto numero Abbatum, ſemper vocem habeant activam, & paſſivam in Capitulis Generalibus, & Provincialibus, & in electione Abbatis Generalis Definitorum.

Decanus, Definitores, Procurator generalis, & omnes ſupradicti Abbates vocem habeant, in Capitulis, & in electione Abbatis Generalis, ac Definitorum.

§.8. Omneſque Abbates ſupradicti gaudeant, & gaudere debeant omnibus privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, & præeminentiis, quibus gaudent Abbates Camaldulenſes quocumque jure.

Abbates prædicti gaudeant privilegiis Abbatum Ordinis Camal.

§. 9. Monachi quoque ſenes,& ſexagiota annis majores, cum fuerint Abbates ad minus decem annis, & ſeu per dictum temporis ſpatium iis locis præfuerint, qui nunc Abbatiæ appellantur, licet velint cedere officio, quod obtinent, habeant pariter vocem activam, & paſſivam in omnibus Capitulis,& electionibus, ſi tamen ad id conſenſerit Capitolum Generale. & non alias.

Monachi majores ann. 60. qui Abbates suo locis prædictis per ann. 10. præfuerint vocem habeant, ſi Capitulum velit.

§. 10. In aliis Monaſteriis, ſeu Domibus, & membris, quæ prædictis Monaſteriis unita, & annexa, vel aliter reperiuntur, nulla in poſterum conſtituatur familia, ſed Monachus tantum unus Sacerdos quadraginta annorum major, ac probatæ vitæ cum uno Converſo, ſeu Oblato collocetur, qui ſint, & cenſeantur ex familia, cui Domus, ſeu membrum illud unitum fuerit, ac in ea eccleſia celebrent, & bonorum, & redituum curam habeant. Hujuſmodi vero Monaſteria, ſeu domus ſint infraſcriptæ; videlicet Monaſterium Sanctæ Mariæ Magdalenæ de Salerno: Sanctæ Mariæ de Nive de Trivico; S. Bartholomæi de Troja; S. Joannis Baptiſtæ de Avellino; Annunciatæ Altavillæ: Sanctæ Mariæ Annunciatæ de Merculiano; Montis Virginis de Thiano; S. Mariæ de Nive de Prata; S. Leonardi de Monteſuſculo; S. Mariæ de Aſcenſione de Cariſſo; S. Mariæ Annunciatæ de Illiceto; Sancti Donati de Aſculo: S. Mariæ de Tocco; S. Mariæ de Bojano; S. Mariæ Montis Virginis de Altovilla Capacii: S. Catharinæ de S. Martino; S. Mariæ Annunciatæ de Matalona; S. Mariæ de Airola,& S. Rocchi de Baniolo.

In aliis 10. Monaſteriis quæ prædictis unita ſunt, collocetur unus Monachus cum Cōverſo, vel Oblato, Sacerdos 40. ann. major, & hi cenſeantur de familia Monaſterii, cui illud in quo degunt Monaſterium unitum erit.

§. 11. In Monaſteriis autem Fendi, quod ſicut accepimus, membrum eſt Monaſterii Montis Virginis,& animarum curam habet, ſint Monachi, quot ſicut pariter accepimus, in eo eſſe ſolent, numero quinque; in Monaſterio Puteolano, quod ut aſſeritur hoſ-

In reliquis domibus, ſeu membris, alii deputentur, ut hic.

ſpitium eſt, & membrum Monaſterii Neapolitani, numero tres, in reliquis domibus, ſeu membris, deputetur unus Oblatus Profeſſus ſpectatæ probitatis, & ætatis, qui ſit ex familia Monaſterii, cui domus annexa eſt, qui eccleſiæ ſuppellectilis, ædium, & redditúum curam habeat.

Si quæ ad formam Monaſterii redigantur, cum competenti dote proalendis 12. Monachis, tūc reſtituatur ſub Abbatis, vel Prioris titulo gubernanda.

§. 12. Si vero forte contigerit, ut aliquod, ſeu aliqua ex Monaſteriis prædictis, vel domibus ad formam Monaſterii redigantur, competenterque dotentur, itaut duodecim in eo Monachi, vel ſaltem ſex ali poſſint, ut ſupra dictum eſt, tunc cum Capituli Generalis conſenſu, & Protectoris licentia reſtituantur ſub Abbatis, vel Prioris titulo reſpective gubernanda.

Noviriatus in Monaſterio Montis Virginis, & S. Agathę de Urbe eriguntur.

§. 13. Præterea ad propagationem Congregationis unum in Monaſterio Montis Virginis de Monte, & alterum in Monaſterio Sanctæ Agathæ de Urbe Novitiatum, in quibus poſtquam fabrica, & rebus neceſſariis inſtructi fuerint, Novitiis recipi, & admitti, ac ſumptibus dictorum Monaſteriorum reſpective ali, & manuteneri debeant ad inſtar aliorum dictę Congregationis Noviriatuum, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, ſine alicujus præjudicio perpetuo erigimus, & inſtituimus.

Qui aliorum Novitiatuum Congregationis privilegiis omnibus perfruantur.

§. 14. Illiſque ſic erectis, & inſtitutis, nec non Novitiis, & aliis perſonis Regularibus profeſſis, in illis pro tempore exiſtentibus, quod omnibus, & ſingulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, prærogativis, antelationibus, favoribus, præeminentiis, indultis, licentiis, aliiſque gratiis tam ſpiritualibus, quam temporalibus, quibus alii ejuſdem Congregationis Novitiatus, & illorum Novitii, ac regulares perſonæ, de Jure, ſtatuto, uſu, conſuetudine, privilegio, aut aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ipſi pariter, & pariformiter, ac æque principaliter, abſque ulla prorſus differentia, in omnibus, & per omnia, ac ſi illis nominatim, & expreſſe per præſentes conceſſa, & impertita forent, etiamſi talia eſſent, quæ ſpecialem, & individuam requirerent mentionem, & ſub generali expreſſione non comprehenderentur, uti, potiri, & gaudere poſſint, & valeant, auctoritate, & tenore prædictis, itidem perpetuo concedimus, & indulgemus.

Quo vero ad Novitios recipiendos, ac regendos, decreta Sedis Ap. ſerventur.

§. 15. Quod vero ad uniuſcujuſque loci qualitatem, & Novitiatus, ac recipiendorum in Novitios, formam ſpectat, eorumque regimen, decreta ſuper prædictis a Sede Apoſtolica evulgata omnino ſerventur.

Qui, & quot Novitii recipiendi ſint.

§. 16. Et quoniam, ut ea ſtatu perſonali Monachorum dictæ Congregationis nobis conſtitit, ea quorumdam Superiorum negligentia, ſeu aliquo humano affectu factum eſt, ut ex eadem patria, & etiam ex eadem familia multoties major numerus Monachorum receptus fuerit, quam par erat, ſeu Monaſterii redditibus, qui in eadem Patria ſunt, ali poſſent, decernimus non plures Novitios, quam tres ejuſdem patriæ in poſterum in Congregatione prædicta recipiendos, niſi in defectum aliorum, quo caſu recipiendi munus hujuſmodi ad Capitulum Generale cum Protectoris licentia ſpectet, & non aliter.

Abbas, Prior vel Cellerarius in propria patria non eligatur.

§. 17. Nemo etiam Abbas, Prior, vel Cellerarius creari poſſit in propria patria.

Noviriatus duo alii arbitrio Capituli generalis inſtituantur.

§. 18. Inſuper duo alii Novitiatus Monachorum profeſſorum arbitratu Capituli generalis conſtituantur, in quibus Novitii profeſſi uſque ad presbyteratus, vel ſaltem ad ſubdiaconatus ordinem, in obſervantia diſciplinæ monaſticæ, ſtudiis incumbant.

Diverſitas habitus pro diverſitate Monachorum.

§. 19. Sicut autem veſtitus Novitiorum a Monachorum profeſſorum diſtinctus eſſe debet, ſic Converſorum profeſſorum veſtitus a non profeſſis diſtinctus omnino ſit, & oblatis non profeſſis Tabanus tantum cum beretto albi coloris concedatur.

Filiationes Monaſteriorum.

§. 20. Volumus etiam, & decernimus, ut filiationes Monaſteriorum, uti habent aliæ Congregationes S. Benedicti in Congregationem hujuſmodi introducantur.

Abbates, & Priores ubi prædicare poſſint.

§. 21. Et tam Abbates, quam Priores prædicare verbum Dei in locis vigintiquinque milliaribus a ſuis Monaſteriis diſtantibus.

Qui, & quando Doctoratus gradum ſuſcipiant.

§. 22. Et poſtquam curſum in Theologia peregerint, & quinque annos continuos legerint, gradum Docturatus ſuſcipere cum licentia Abbatis generalis, qui nulla tamen gaudeant exemptione, poſſint, & valeant.

Oblati profeſſionē quando emittant, & quo poſtea habitu utantur.

§. 23. Ac omnes Oblati, tam hactenus profeſſi, quam qui in poſterum emiſſerint profeſſionem, debeant poſt illam emiſſam, deferre ſcapulare parvum, latitudinis palmi, longitudinis uſque ad genua, ac in ima parte ad figuram ovi redactum, cum cuculla rotunda, & ſine cauda, ut dicunt, & dicto ſcapulari conſueta, dictaque profeſſio non poſſit ab illis emitti, niſi de vita, & moribus a Religioſis Monaſteriorum, ubi ſervieront, & tunc ſervient, fuerint approbati, ac ſervatis decretis a fel. record. Clemente Papa VIII. Prædeceſſore noſtro conditis, & publicatis: antequam vero emiſerint dictam profeſſionem, debeant geſtare tunicam oblongam dumtaxat cum mantello, & pileo.

Novitiatum que faciant.

§. 24. Hi autem omnes ſupradicti Oblati teneantur per annum integrum Novitiatum facere, & quæ ſunt neceſſaria, addiſcere.

Alii ſervientes quem habitum geſtent

§. 25. Alii vero, qui recipientur ad ſervitia utilia obeunda, nec emittent profeſſionem, ſolum unam veſtem uſque ad genua, & non infra oblongam, una cum mantello, & pileo ad inſtar laicorum ſæcularium habere debeant.

Clauſulę hujus Conſtitutionis præſervativæ.

§. 26. Decernentes præſentes literas, ac in eis contenta quæcumque nullo umquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari, ſeu impugnari, aut aliàs quomodolibet infringi, vel retractari, ſeu invalidari, aut in jus, vel controverſiam vocari, aut adverſus eas, & ea quodcumque juris, & facti, vel juſtitiæ, & gratiæ remedium intentari, impetrari, vel concedi ullatenus unquam poſſe,

poſſe, ſed ab omnibus, quos concernunt, & concernent quomodolibet in futurum, inviolabiliter obſervari debere.

Decretum irritans.

§. 27. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, ac Commiſſarios, quavis auctoritate fungentes, ac etiam S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§. 28. Non obſtantibus noſtra, ac Cancellariæ Apoſtolicæ regula de privilegiis ad inſtar non concedendis, ac quibuſvis aliis Conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, nec non Congregationis, & Ordinis prędictorum, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis, quibuſvis perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque: aut ſi aliquibus communiter, aut diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per Literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Dat. die 19. Maii 1611. An. VI.

Datum Romæ apud S. Marcum, ſub Annulo Piſcatoris, die 19. Maii 1611. Pont. noſtri Anno VI.

CCCXIV.

Quod Superioribus Ordinis Mendicantium liceat ſuos Religioſos etiam per aliam viam, quam per Luſitaniam, ad Japonicas, & alia Indiarum Orientalium regiones, prædicandi, aut Chriſtianam fidem docendi cauſa tranſmittere, ſervata in reliquis forma Conſtitutionis Clementis VIII.

PAULUS PAPA QUINTUS

Univerſis, & ſingulis præſentes literas inſpecturis. Salutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

Sedis Apoſtolicæ providentia circumſpecta, quæ ratione ſuadente aliquando decrevit, experientia deinde comperto, mutatione indigere, nonnomquam immutat, prout re mature diſcuſſa in Domino judicat expedire.

Gregor. XIII. prohibuit, ad religiones Chinarum, & Japonis abſque Sedis Ap. licentia pergere.

§. 1. Alias ſiquidem fel. record. Gregorius Papa XIII. prædeceſſor noſter, certis tunc expreſſis cauſis adductus, per ſuas in ſimili forma Brevis literas, ſub Datum die 28. Januarii 1585. Pontificatus ſui Anno XIII. omnibus Patriarchis, & Epiſcopis, etiam Provinciæ Chinæ, & Japonis, ſub interdicti eccleſiaſtici, & ſuſpenſionis ab ingreſſu eccleſiæ, & Pontificalium exercitio, aliis vero Sacerdotibus, Clericis, & Miniſtris Eccleſiaſticis tam ſæcularibus, quam cujuſvis Ordinis regularibus, cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis exiſterent, ſub excommunicationis majoris pœnis ipſo facto incurrendis interdixit, & inhibuit, ne ad eas regiones, & provincias Japonicas, Evangelii prædicandi, vel doctrinam Chriſtianam docendi, aut ſacramenta miniſtrandi, aliave munia eccleſiaſtica obeundi cauſa, ſine ſua, & Sedis Apoſtolicæ expreſſa licentia proficiſci auderent.

Clemens VIII. omnibus Mendicantium Ordinum Superioribus indulſit, ut ſpectatæ vitæ, & cõditionis Religioſos illuc tranſmitterẽt per Luſitania dumtaxat.

§. 2. Poſtmodum autem rec. mem. Clemens Papa VIII. ſimiliter prædeceſſor noſter accepto quod tam Chinæ, & Japonum, quam aliæ illis vicinæ, & adjacentes Inſulæ, regiones, & provinciæ, ac finitima Regna Indiæ Occidentalis ampliſſima, & populis refertiſſima erant, & pro tanta animarum multitudine ad fidem catholicam traducenda, & ſpiritualibus alimentis fovenda, plures operarii, ac Miniſtri neceſſarii erant, quam ex ſola Religioſorum Societate Jeſu haberi poterant, omnibus, & ſingulis Mendicantium Ordinum Magiſtris, ſeu Prioribus generalibus tunc, & pro tempore exiſtentibus indulſit, ut cum neceſſitas poſtulaſſet, quoslibet Ordinis ſui ſpectatæ vitæ, & eruditionis Religioſos, quos nimirum ad prædicta officia, & miniſteria idoneos, & utiles fore in Domino judicarent, per Luſitaniam dumtaxat, & ſuſcepta inde navigatione, in Indias, & Civitatem Goan., atque ad Superiores Ordinum in illis partibus exiſtentes tranſmittere tam ipſi ſic tranſmittendi, quam alii ſupradictorum Ordinum Religioſi in eiſdem Indiarum partibus exiſtentes, & ad hoc munus obeundum a ſuis Magiſtris, Miniſtris, vel Prioribus generalibus, ſeu aliis Superioribus electi, & approbati tam ad Japonicas prædictas, quam ad alias proximas, & adjacentes, etiam Chinæ, & finitimorum Regnorum, & terræ firmæ Indiæ Orientalis Inſulas, regiones, & Provincias accedere poſſent.

Prohibuitque ne per Inſulas Philippinas, vel per alia loca Indiarum Occidentaliũ in Japonicas, vel eis finitimas regiones tranſirent.

§. 3. Cæterum omnibus, & ſingulis Religioſis, cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis eſſent, ſub excommunicationis majoris, a qua, nonniſi a Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo abſolvi poſſent, nec non privationis vocis tam activæ, quam paſſivæ, ac dignitatum, adminiſtrationum, & officiorum quorumcumque, nec non inhabilitatis ad illa, & alia impoſterum obtinenda, ac exercenda, pœnis ipſo facto abſque ulla declaratione incurrendis interdixit, & prohibuit, ne ex Inſulis Philippinis nuncupatis, ſive qualibet alia Indiarum Occidentalium, vel quæ pro partibus Indiarum Occidentalium, tunc habebantur, parte ad illas pertinente, in Japo-

ponicas, & alias illis proximàs adjacentes, & finitimas Inſulas, Provincias, & regiones prædictas, etiam quorumcumque privilegiorum, eis, vel ſuis Ordinibus, a dicto Clemente, & Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus ſuis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, in genere, vel in ſpecie, etiam ſuper facultate prædicandi verbum Dei per univerſum Mundum eatenus conceſſorum, ſeu in poſterum etiam concedendorum, approbandorum, & innovandorum, niſi in illis de prohibitione hujuſmodi, & interdicto, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio, cum ſufficienti derogatione fieret, aut quovis alio prætextu, & quæſito colore proficiſci, & tranſire auderent, vel præſumerent, & ſi qui eatenus, vel in poſterum ſecus facerent, poſtquam moniti eſſent, ſtatim ſub eiſdem pœnis, omni mora, & excuſatione ceſſante, ad dictas Inſulas Philippinas, vel alias partes Indiarum Occidentalium reverti, & redire omnino deberent, & ad id per quoſcumque Iudices Eccleſiaſticos, ſub eiſdem, & aliis eorum arbitrio infligendis pœnis cogi, & compelli poſſent, prout in dictis Gregorii, ac prædicti Clementis prędeceſſorum deſuper etiam in forma Brevis, ſub Dat. Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 12. Decembris 1600. Pontificatus ſui Anno IX. confectis literis plenius continetur.

Paulus permittit per aliā viam illuc accedi poſſe ſervata in reliquis forma Conſtit. Clementis VIII.

§. 4. Cum autem, ſicut ex inſinuatione Chariſſimi in Christo filii noſtri Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici accepimus, experientia compertum ſit, quod prohibitio accedendi ad Indias, & Civitatem Goan. alias quam per Luſitaniam, nec qui ſperabatur ex eo fructum protulit, neque Catholicæ fidei propagationis negotio utilis fuit: Nos pro paſtoralis officii noſtri debito, ut tantum opus Dei, omni ſublato impedimento, libere peragi poſſit, quantum humilitati noſtræ ex alto conceditur, providere volentes, dictarumque literarum Gregorii, & Clementis prædeceſſorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, omnibus, & ſingulis Mendicantium Ordinum Magiſtris, Miniſtris, ſeu Prioribus generalibus, aut alio quocumque nomine nuncupatis Ordinum Capitibus, nunc, & pro tempore exiſtentibus, ut cum neceſſitas poſtulaverit, quoslibet Ordinis ſui ſpectatæ vitæ, & eruditionis religioſos, quos nimirum ad prædicta officia, & munia idoneos, utiles fore in Domino judicaverint, ad Superiores Ordinum in illis partibus exiſtentes, etiam per aliam viam, quam per Luſitaniam in Japonicas, & alias illis proximas adiacentes, & finitimas Inſulas, Provincias, & regiones prædictas, ſervata in reliquis dictarum literarum Clementis prædeceſſoris forma, in omnibus, & per omnia, & non aliter, tranſmittere libere, & licite valeant, auctoritate apoſtolica, tenore præſentium indulgemus.

Contrariis derogatur.

§. 5. Non obſtantibus interdicto, & prohibitionibus, ac literis dictorum prædeceſſorum, aliiſque præmiſſis, necnon Apoſtolicis, ac in ſynodalibus, provincialibus, & univerſalibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon prædictæ Societatis Jeſu, aliarumque Religionum, Provinciarum, & Regionum prædictarum juramento confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis, illis, eorumque Prælatis, ſuperioribus, & perſonis etiam particularibus ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, in genere, vel in ſpecie, ac aliàs quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, aliàs de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda eſſet, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, hac vice ſpecialiter, & expreſſe, in quantum noſtris prohibitioni, & interdicto, aliiſque præmiſſis adverſentur, harum ſerie derogamus, & derogatum eſſe, & cenſeri, neque illa eis ullatenus ſuffragari volumus, & declaramus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 6. Et quia difficile foret, præſentes literas, ubicumque uſus venerit, oſtendi, & publicari; Volumus, ut earum exemplis etiam impreſſis, manu Notarii publici, vel alicujus dd. Religionum Secretarii ſubſcriptis, & perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ, vel cujuſvis ex Generalibus prædictis ſigillo munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ. — Tranſumptis hujus Bullæ credi jubet.

Datum Romæ apud S. Marcum, ſub Annulo Piſcatoris die 11. Junii 1608. Pont. Noſtri Anno Quarto. — Dat. die 11. Junii 1608. An. IV.

CCCXV.

Inſtitutio Congregationis Piorum Sacerdotum Oratorii Ieſu Chriſti Domini Noſtri nuncupandæ, in Regno Franciæ, ab Henrico Epiſcopo Pariſienſi, & Maria Francorum Regina, ad reſtituendam, augendamque fidem catholicam promotæ.

PAULUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

SAcroſanctæ Romanæ Eccleſiæ, quam Dei unigenitus Ieſus Chriſtus D. N. aucto-

ctor ipſe piorum operum fundavit, regimini ſuprema diſpoſitione præſidentes pro nobis commiſſi gregis dominici proſpero ſtatu, & animarum ſalute ſoliciti eſſe compellimur, & ea ſincere tenemur amplecti, quæ ad incrementum Religionis pertinent, & ad virtutum ſpectant ornamentum, ac piæ Chriſtifidelium Congregationes inſtituantur, & exinde uberiores fructus bonorum operum, in illis locis præſertim, ubi id magis expedire dignoſcitur, in dies per pia, & ſpiritualia exercitia accreſcunt, & iis exercitiis debite, ac Domino famulantes perſonæ, animarum ſuarum ſalutem eodem Domino miſerante facilius conſequi, cæteriſque Chriſtifidelibus vitæ, ac morum exemplo proficere valeant ad ſalutem.

Henricus Epiſcopus Pariſien., & Maria Francorum Regina, ſupplicant Pōtifici, pro inſtitutione Cōgregationis Piorum Sacerdotum in eo Regno, eiuſque regimen Petro de Beralle Preſbytero Pariſien. committitur.

§. 1. Sane exhibita Nobis nuper pro parte Venerabilis Fratris noſtri Henrici Epiſcopi Pariſien., ac Chariſſimæ in Chriſto filiæ Mariæ Francorum Reginæ, petitio continebat, quod alias cum ipſa Maria Regina pro devotionis zelo ducta, ut aliquo devotionis ſuæ monumento, immenſarum gratiarum munera, quibus eam bonorum omnium Largitor optimus decoravit, teſtari poſſit, diſciplinam eccleſiaſticam, undique fere in Regno Franciæ hæreſum, bellorumque præteritorum injuria, tum in Religione, tum etiam in moribus non parum depravatam, ac corruptam, in primævum, & priſtinum ſuum ſtatum, devotioniſque, & pietatis ſplendorem ſalubri aliqua ratione reſtitui plurimum deſideret, & id re ipſa in conſultatione cum viris gravibus, & piis, ac præſertim cum d. Henrico Epiſcopo pluries habita mature diſcuſſa, utilius, & fructuoſius, quam ex inſtitutione alicujus Congregationis piorum ſacerdotum, quorum ſtudium, & officium, ac munus ſacerdotale, juxta ſanctum, atque pium illius inſtitutum debite exequen., & adimplen. ſit omnino directum, inſtituen. exequi poſſe non videatur, ipſaque Maria Regina unam devotam piorum, ac probatæ vitæ Sacerdotum, quorum principale inſtitutum ſingulas actiones ordini ſacerdotali convenientes, & eſſentiales amplecti, exiſtat, Congregationem in ipſo Regno, & præſertim in Civitate Pariſien., ubi illa non parum deſiderari videtur, erigi, & inſtitui, curamque erectionis, & inſtitutionis hujuſmodi dilecto filio Petro de Beralle presbytero Pariſienſi, cujus miniſterium felici progreſſui, & directioni ipſius Congregationis maxime profuturum eſſe in Domino confidit, per Nos committi, & demandari ſummopere deſideret, pro parte eorumdem Henrici Epiſcopi, & Mariæ Reginæ, Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus Congregationem piorum, ac probatæ vitæ ſacerdotum perpetuo erigere, & inſtituere, illiuſque curam dicto Petro committere, & demandare, ut præfertur, ac alias de apoſtolicæ poteſtatis providentia conſulere dignaremur.

Hic ideò Pontifex Congregationem Oratorii Jeſu Chriſti D. N. nuncupādam, pro Piis Sacerdotibus inſtituit.

§. 2. Nos igitur quibus cura, & ſolicitudo cordi inſidet, fidem, & religionem catholicam propagare, divinique cultus augmentum, & ut Chriſtifideles ſinguli per viam ſalutis in hoc ſæculo gradientes, ad cæleſtia Regna pervenire mereantur procurare, præſertim ubi Catholicorum Principum vota id expoſcere, ac in Domino ſalubriter conſpicimus expedire, conſiderantes hujuſmodi inſtitutionem, ſpecialiter ſacerdotes, aut perſonas ad ſacerdotalem ſtatum aſpirantes, vel ſaltem eorum miniſterio neceſſarias, ac Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum ſacerdotalis dignitatis immediatum inſtitutorem tangere, & reſpicere, æquum maxime, & rationi conſentaneum judicamus, ut qui hujuſmodi inſtitutum aggrediuntur, ultra communem fidelium devotionem, ſpeciali, & particulari devotioni Jeſu Chriſti Domini Noſtri addicantur, qui eſt ſacerdos in æternum ſecundum ordinem Melchiſedech, & fons ſacerdotii in Eccleſia Chriſtiana. Hinc pio, & ſalubri dictæ Mariæ Reginæ deſiderio favorabiliter annuere, ac ipſum opus pium muneris Sedis Apoſtolicæ conſolatione confovere, nec non Chriſtifideles ad pia, meritoria, & ſalutaria opera exercenda, eccleſias quoque, & ſacra Dei templa devotionis cauſa viſitandi æternis præmiis, ac ſpiritualibus muneribus, & peccatorum remiſſione invitare volentes, nec non Henricum Epiſcopum, & Petrum prædictos, ac eorum quemlibet, a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, dicto Petro apud Nos de religionis zelo, vitæ, ac morum honeſtate, aliiſque probitatis, & virtutum meritis multipliciter commendato, noſtram, & dictæ Sedis benedictionem impertientes, ad laudem, & gloriam Omnipotentis Dei Patris, & animarum ſalutem, unam ſub nomine Oratorii Jeſu Chriſti Domini Noſtri Congregationem, in honorem orationum quas in diebus carnis ſuæ fudit, ut ii qui Congregationem ipſam ingredientur eumdem Jeſum Chriſtum pro nobis in oratione poſitum, & pernoctantem revereantur, atque etiam inſtituti ad quod vocati ſunt, moveantur, & præſertim ſemper hanc præcipuam omnibus communem, & omni tempore congruentem officii eorum partem, quæ in orationibus pro populo, ac in Dei laudibus celebrandis verſatur, habeant, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium ſine alicujus præjudicio perpetuo erigimus, & inſtituimus.

Dictumque Petrum deputat Præpoſitum dictæ Congregationis Piorum Sacerdotum, qui in ſimul religioſe vivant eorumque ſit præcipuum inſtitutum, perfectioni da

§. 3. Dictumque Petrum in Inſtitutorem Præpoſitum generalem hujus piorum ſacerdotum, nulli antea religioni voto ſolemni addictorum, nec non, & aliorum ad preſbyteratus ordinem promoveri cupientium, & reliquorum ad familiaria officia neceſſariorum Congregationis Oratorii Jeſu Chriſti Domini Noſtri nuncupan. hujuſmodi, qui ſimul, & in Societate religioſe vivere, & humilitatis ſpiritu, & piæ vitæ ſtudiis al-

... re Sacerdotalis totaliter incumbere.

altiſſimo famulatum exhibere, & impendere ſtudeant, quorum principale, ac præcipuum inſtitutum ſit, perfectioni ſtatus ſacerdotalis totaliter incumbere, ſingulaſque actiones ordini ſacerdotali proprie, & eſſentialiter convenientes, ſibi ab eorum Ordinariis, ubi ſtabilita fuerit, præſcriben., & non alias, amplecti; Sacerdotum inſuper, & aliorum ad ſacros ordines aſpiran. inſtructioni, non circa ſcientiam, ſed circa uſum ſcientiæ ritus, & mores proprie eccleſiaſticos, ſe addicere volentes.

Dat eidem facultatem, Congregationes ejuſmodi in locis ad quæ vocatus fuerit per Ordinarios, inſtituendi, & alia quæcumque neceſſaria præſcribendi.

§. 4. Cum plena, & omnimoda facultate, poteſtate, & auctoritate eidem Petro per Nos ad id aſſumpto, & a dicta Maria Regina ſummopere commendato, ut prædictam Congregationem hujuſmodi tam in Civitate Pariſienſi, quam in omnibus aliis Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis ad quæ a locorum Epiſcopis vocatus fuerit, & non alias, inſtituen., ac demum pro felici ſtatu, & directione perſonarum, ac bonorum ſpiritualium, & temporalium ejuſdem Congregationis, ſeu Congregationum ſic erigen. tam circa receptionem, & admiſſionem, numerum, ætatem, & qualitates in ipſa Congregatione recipien., & admitten. eorumque inſtructionem, & diſciplinam, exercitia, ac modum, & formam divinorum Officiorum, precum, & orationum, aliorumque ſuffragiorum recitan., & alia ipſis Congregationibus utilia, atque neceſſaria quæcumque ſtatuta, ordinationes, & capitula licita, & honeſta, ſacriſque Canonibus, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, necnon Concilii Tridentini decretis minime contraria a ſancta Sede Apoſtolica poſtmodum approbanda, confirmanda, ac per ipſarum Congregationum Præpoſitum, presbyteros, officiales, miniſtros, & coadiutores, ſub pœnis in eis apponen., adimpleu., & obſervan., faciendi, edendi, & condendi, factaque, edita, & condita, quoties pro illorum, ac rerum, & temporum qualitate, & viciſſitudine, ſeu alias videbitur, corrigen., limitan., immutan., alteran., ac etiam alia, ut præfertur, examinan., & approban., ac etiam, ut præfertur, adimplenda, & obſervanda, ea integro facien., & conden., aliaque omnia, & ſingula a ſimilium Congregationum, necnon quorumcumque Ordinum approbatorum conſtitutoribus, aut aliis Superioribus etiam generalibus, de jure, vel conſuetudine, ſive ex privilegio, aut aliàs quomodocumque fieri, & exequi ſolita, facien., & exequen., dicta auctoritate deputamus, & aſſumimus.

Eas tamen Congregationes, a Congregatione Pariſienſi dependere decernit.

§. 5. Omneſque alias ad inſtar ſupradictæ per Nos ſic erectæ, canonice erigen. Congregationes, quas ab ea Pariſienſi, & a dicto Præpoſito generali ubicumque locorum ſtabilitæ fuerint, in omnibus dependere volumus, & intelligimus, ea nunc, prout poſtquam auctoritate prædicta erectæ fuerint, eiſdem auctoritate, & tenore perpetuo approbamus, & confirmamus.

Quam Congregationem Pariſien. duodecim ſaltem presbyteros, alias autem decem habere præcipit, cum opportuna redditum aſſignatione.

§. 6. Ita tamen quod Congregatio Pariſienſis ſaltem duodecim presbyteria conſtaret, tot redditus annuos habere debeat, ex quibus unicuique presbytero hujuſmodi portio annua quadraginta quinque ducatorum auri de Camera obvenire poſſit. Cæteræ vero Congregationes decem ad minus presbyteros, ac eoſdem redditus annuos, vel quæ Sedis prædictæ Legatus, aut pro tempore exiſtens Nuncius Apoſtolicus, & Epiſcopus loci, ac dictæ Congregationis ſic erectæ Præpoſitus generalia, pro loci qualitate ſufficere judicaverit, habere debeant.

Legatorum, & eleemoſynarum receptionem eiſdem Congregationibus concedit.

§. 7. Et poſtremo eiſdem Congregationibus ea nunc, prout etiam poſtquam inſtitutæ, & erectæ fuerint, ut præfertur, pro illarum dote, & dicti Petri, nec non Præpoſiti generalia, & presbyterorum eorumdem pro tempore exiſtentium ſuſtentatione, onerumque illis incumbentium ſupportatione, omnia, & ſingula, res, bona, fructus, redditus, & legata, ac eleæmoſynas tam per dictam Mariam Reginam, quam alios quoſcumque Chriſtifideles dictis Congregationibus quomodolibet relinquenda, donanda, & elargienda (ita quod liceat dicto Petro, vel alii Præpoſito generali, & presbyteris dictarum Congregationum pro tempore exiſtentibus, illorum omnium corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem, per ſe, vel alium, ſeu alios dictarum Congregationum nomine libere appræhendere, & perpetuo retinere, fructus quoque, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque eorumdem percipere, exigere, levare, recuperare, ac in dictarum Congregationum uſus, & utilitatem convertere, (Diœceſani loci, vel cujuſvis alterius licentia deſuper minime requiſita) etiam perpetuo applicamus.

Contrariis derogat quibuſcumque.

§. 8. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibus, & ſynodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus conſtitutionibus, & ordinationibus, ac ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, ac Literis Apoſtolicis, quibuſcumque Superioribus, & perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, in genere, vel in ſpecie, per quoſcumque Romanos Pontifices Prędeceſſores noſtros, & Sedem prædictam, ejuſque Legatos quavis cauſa, & occaſione, etiam motu proprio, & ea certa ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac etiam conſiſtorialiter, & alias quomodolibet etiam iteratis vicibus conceſſis, approbatis, & innovatis: quibus omnibus, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua mentio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda eſſet, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, & forma in illis tradita obſervata, nihilque penitus ommiſſo, inſerti forent, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cęteriſque contrariis quibuſcumque.

Indulgentias perſonis dictæ ...

§. 9. Cęterum ad augendam fidelium devotionem, animarumq; ſaluti conſulendum, & ut

Digitized by Google

& ut Chriſtifideles ad hujus inſtituti exercitium animentur, atque invitentur, de omnipotentis Dei miſericordia, ac BB. Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis presbyteris, qui perpetuis futuris temporibus dictam Congregationem ingredientur, & in ea recipientur, eorumque coadiutoribus, & oblatis, aliiſque miniſtris die eorum, & cujuslibet ipſorum ingreſſus, receptionis, ac profeſſionis, ac in mortis articulo, ſi pœnitentes, & confeſſi, ac ſacra communione refecti fuerint, plenariam indulgentiam, & omnium peccatorum ſuorum remiſſionem, eiſdem auctoritate, & tenore miſericorditer in Domino concedimus, & elargimur. Poſtremo eiſdem Præpoſito, Presbyteris, Coadiutoribus, Oblatis, & aliis Miniſtris prædictis, qui Congregationibus publicis, vel ſecretis, pro quocumque opere pio exercendo interfuerint, aut pium aliquod opus circa functiones ſuas exercuerint, toties pro quolibet præmiſſorum piorum operum, & ut magis ad ſui inſtituti opera animentur, & ſuavios ad ea invitentur, ſexaginta dies de injunctis eis, vel alias quomodolibet debitis pœnitentiis, etiam apoſtolica auctoritate, & tenore hujuſmodi miſericorditer relaxamus, necnon tam ipſis, quam omnibus aliis Chriſtifidelibus, qui etiam vere pœnitentes, & confeſſi, ac ſacra communione refecti eorumdem Presbyterorum Eccleſias, aut Oratoria, in Sanctiſſimi Corporis Chriſti, & Aſſumptionis B. Mariæ Virginis feſtivitatum, ac in quo Eccleſiæ, ſeu Oratoria dd. Presbyterorum in unaquaque diœceſi, ſeu loco prima vice populo aperientur, diebus devote viſitaverint, ſimili apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, etiam Indulgentiam plenariam, & omnium peccatorum ſuorum remiſſionem, concedimus, & elargimur, præſentibus perpetuis futuris temporibus duraturis. Nulli ergo &c. Si quis autem, &c.

Datum Tuſculi Anno a Nativitate D. N. Jeſo Chriſti 1613. ſexto Idus Maii, Anno Octavo.

CCCXVI.

Confirmatio Conſtitutionum Congregationis Oratorii a Beato Philippo Nerio in Urbe fundatæ: Et prohibitio, ne quævis Congregatio, Conſtitutiones ſub denominatione dicti Beati Philippi promulgare, aut ejuſdem Inſtituti domos in Urbe inſtituere poſſit.

Congregationem iſtam approbavit Greg. XIII. in Conſtit. CLXXXVI. Copioſus. *Tom. IV. Par. IV. fol.* 108.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Prœmium: Chriſtifidelium quorumlibet, præſertim Altiſſimo in humilitatis ſpiritu famulantium votis, quæ felicem eorum, proſperamque directionem, & gubernium concernunt, libenter annuimus, eaque favoribus proſequimur opportunis, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Congregatio Oratorii in Urbe ſuas ordinationes ſtatuit, & pro confirmatione Papæ ſupplicavit.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Præpoſitus, & Presbyteri Congregationis Oratorii, in Eccleſia Sanctæ Mariæ in Vallicella nuncupata de Urbe inſtitutæ, quod ipſi quaſdam Conſtitutiones, & ordinationes pro felici dictæ Congregationis regimine, & ſpirituali progreſſu conſcripſerunt, illaſque non ſemel examinatas, ac etiam mandato noſtro recognitas, in unum volumen redegerunt, tenoris ſubſequentis videlicet.

CAP. I.

De Oratorio, & Oratione.

Vere locum orationi deſtinatum Oratorium dicimus; nam familiaris in ipſo nota divini Verbi tractatio, poſt hæc tractanda, jam adulta, & in Eccleſiam noſtram translata nomen minus accomodate retinuit Oratorii, in quo ſcilicet tam exteri, quam noſtri quotidie veſperis, poſt orationem quam dicimus mentalem, conſuetas litanias recitant, aut ſingulis ter hebdomadis, quæ eſt voluntaria corporis caſtigatio, ſupplicio flagellorum ſeſe afficiunt. Feſtis item diebus a Kalendis Novembris, uſque ad ſanctam Chriſti Domini reſurrectionem, non modo ſupplicationibus, ſed etiam familiari cohortatione, & muſico concentu excitantur ad cœleſtia contemplanda. A Reſurrectione viciſſim Dominica uſque ad Kal. Novembris, poſt officium veſpertinum in Eccleſia a noſtris decantatum, & auditum ſermonem, in ſuburbanum quempiam locum, vel (ſi per calores æſtivos non liceat) in templum aliquod ad has rerum divinarum tractationes intra Urbem convenire ſolent. Singulis præterea diebus Dominicis, niſi noſtro ſit in templo concionandum, mane lectis Litaniis, & ſermone opportuno de documentis præſertim evangelicis familiariter habito, declarantur ex exteris, qui ſeptem primarias Urbis Eccleſias, ac tres domos infirmorum publicas hoſpitales infra hebdomadam aliquando viſitent. Harum omnium cura rerum Præfectum attingit Oratorii, e noſtris conſtitutum ſacerdotibus, vel adjutorem, ut alteruter bis ritibus præſit, ſalutique confluentium conſulat externorum, quibus etiam præſenti ope pietatis officia, in valetudinariis erga ægrotos feſtis diebus proponat exercenda. Ex exteris item fratribus idoneos ad certa Oratorii munia deligat, & in primis Rectorem, caveatque ne ulla ex parte Conſtitutioni derogetur, quam Congregatio his verbis expreſſam voluit.

Præfectus Oratorii noſtri nullo modo permittat exteris officialibus in eo conſtitutis, ut in aliquid ſe rerum, aut negociorum ingerant ad ipſum locum, vel inſtitutum quoquo modo pertinentium, quod ipſe non

eis præſcripſerit; nullum enim hujuſmodi jus, aut poteſtatem habere poſſunt. Ne quid præterea innovetur, ibi haſtenus obſervatum; de rebus præſertim gravibus ad Oratorium ſpectantibus quibuſcumque Præpoſitum Congregationis noſtræ conſulat, penes quem rerum Oratorii, & Congregationis eadem eſt gubernatio;

Hæc ſatis, ut appareat, qua via ſint externi frequentiores in Oratorio ad contemplationem, & amorem divinorum promovendi. Noſtris autem ejuſmodi inſtituto magis deditis, id etiam maxime adhibendum, quod a Beato Philippo Patres edocti, ad hunc modum conſtituerunt.

Horas ſuas quilibet meditationibus præſtitutas, in quibus majores quotidie progreſſus faciat, Deum cœleſtiaque amando, & appetendo, quod Superiores pro ſua caritate, ac prudentia ſæpius unumquemque admonere, & qui hujuſmodi ſtudiorum fructus conſtet, animadvertere debebunt. Habeant igitur, quæ orationi, & meditationi ſeponant, ſtata tempora, & præter hortatorem Præpoſitum, quem audiant, etiam ſacerdotem ſacris familiæ noſtræ confeſſionibus audiendis præfectum, qui pro ſua quemque prudentia ad hæc divina ſtudia, ſegniorem incitare ſolet, vel nimis incitatum, cum fuerit conſentaneum, moderari.

Cæterum ob alias plurimas occupationes ſibi proximiſque ſalutares, aliud nullum mane, vel die orandi tempus, ac ſpatium ſibi præfinitum capiunt, & conſignatum, quam quod arbitratu quiſque ſuo ejuſmodi meditationibus, & ſacris precibus, pie, ſancteque dederit. Ad Veſperas autem, ſicuti dictum eſt, in Oratorium publicum externis etiam quibuſque viris patens, & expoſitum ad orationem, unde nomen accepit, ſeduli convenire debent. Sed de omni orationis, & flagellorum in Oratorio ritu, & conſuetudine, deque piis externorum officiis, infra poſt alias conſtitutiones, in hujus capitis appendice agendum eſt.

C A P. I I.

De Eccleſia, & Divinis Officiis.

COngregationis noſtræ Sacerdotes, utpote divinorum adminiſtri, in Eccleſia feſtis præſertim diebus frequentes adſunt, alii confluentibus divina myſteria præbent, alii ad ſacras confeſſiones audiendas intenti, a prima luce ad horam uſque prandii e ſubſelliis ſuis, nonniſi neceſſitate impulſi recedunt. Sacrum omnes quotidie peragunt, & cæteri inſerviunt, potiſſimum Clerici, qui cum res ipſa ſacra ſolemniori ritu, & muſico concentu celebranda eſt, bene mane deſcendentes in ſacrarium, ſacerdotes pia diligentia ſacris veſtibus ornant, & ſolemni ſacrificio præſentes, ac diverſa munera obeuntes, ab ipſa Sacrorum cuſtodia, aut eccleſia, dum datur divinis opera, numquam recedunt; de rebus autem ad eccleſiam ſpectantibus hæc ſunt noſtris propoſita decreta.

In eccleſia noſtra nullæ erunt ſtatuæ vita functorum, ſive ex marmore, ſive ære, ſive gypſo, aut alia materia.

Diebus feſtis ſemper ſolemni apparatu, tam Miſſa, quam Veſperæ celebrabuntur. Erunt etiam Veſperæ ſolemnes in Vigiliis Corporis Chriſti, Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, & Conſecrationis Eccleſiæ noſtræ ad x. Kal. Iunii, cujus octavæ redditur officium, & infra eam gratiſſima nobis recurrit memoria dormitionis B. Philippi Patris noſtri, ad viii. Kal. Junias. Præterea intra octavam Corporis Chriſti Veſperas quotidie decantamus.

Singulis ſimiliter annis iv. Kal. Februarii die feſto SS. Papiæ, & Mauro martyribus, ſolemni apparatu celebratur, & mane ejus diei feſti res ſacra, Diacono, & Subdiacono miniſtris peragitur. Veſperæ in Vigilia, & ipſo die feſto, muſico concentu decantatur. Porro in Vigilia etiam matutinæ laudes ante cœnam, coram ſacris eorum Reliquiis, Sacerdotibus, & Clericis noſtris una recitantur, ut debitus honor Patronis Eccleſiæ, & Congregationis exhibeatur.

In traslatione vero, quæ contingit iii. Idus Februarii idem ſervatur. Miſſa tamen, & Veſperæ ſolemniter non decantantur.

Dies etiam feſtus Sancti Gregorii Papæ, Congregationis, & Eccleſiæ noſtræ Patroni, iv. Idus Martii, eſt nobis tam in primis Veſperis, quam in miſſa admodum ſolemnis.

Alios item Sanctos, quorum ſacris Reliquiis, vel inſignioribus aucti ſumus, Eccleſiaſticis officiis ſingulariter veneramur, nam iv. Nonas Maii Nereum, Achilleum, & Domitillam martyres, duplici.

vii. Nonas Julii Patermuthium, Copretem, & Alexandrum martyres, quibus dicatum eſt Altare, ſemiduplici.

vi. Kal. Auguſti Pantaleonem martyrem, ſemiduplici.

xi. Kal. Novembris Urſulam, & Socias Virgines, & martyres, ſemiduplici.

xix. Kal. Jan. Spiridionem Epiſcopum, & Confeſſorem, ſemiduplici ſimiliter proſequimur.

Quamvis vero noſtri Eccleſiaſticis officiis, Veſperis dierum feſtorum exceptis, eccleſiam non frequentent; cum tamen habetur aliqua ſingularis celebritas anniverſaria, ut die feſto Purificationis Beatæ Mariæ Virginis ad candelas: in capite jejunii ad Cineres; Dominica Palmarum ad olivas; conſuetis majoris Hebdomadæ diebus ad matutinas, Miſſam, aliaſque ſolemnes ejus temporis cœremonias: die inſuper feſto omnium Sanctorum ad Veſperas, præter conſuetas etiam defunctorum, item ad matutinas, ſicut mane ad Miſſam: Nocte tandem Nativitatis D. N. Jeſu Chriſti ad matutinas, in Chorum eccleſiæ convenire ſolent.

Sed jam ab hiſce feriis veniamus ad funera.

Cum enim aliquis e noſtra Congregatione e vita deceſſerit, ſinguli Sacerdotes tres Miſſas celebrabunt pro vita functo, qui vero Sacerdotes non fuerint, novem coronas recitabunt, in loco vero ubi defuncti corpus fuerit præſens, recitabitur officium defun-

Digitized by Google

defunctorum : ſi mane fuerit celebrabitur Miſſa ſolemnis, ſin minus ſequenti die Diacono, & Subdiacono miniſtris, ſea candelis accenſis in Altari, & quatuor facibus juxta corpus. Abſoluto autem officio, duæ ex illis remaneant uſque ad ſepulturam, quod ſi abſens obierit, privatim recitabitur : Sacerdotibus nocturnum officium defunctorum. Miſſa vero ſolemnis, ut ſupra, ſingulis item annis infra octavam omnium Sanctorum, celebrabitur Miſſa ſolemnis pro defunctis noſtræ Congregationis.

Sine conſenſu Præpoſiti, & Deputatorum, res ſacra non celebrabitur ſolemni apparatu pro vita functis exteris, videlicet Diacono, & Subdiacono miniſtris, nec id ipſi facile concedent, niſi mortuus Prælatus extiterit, aut eximiæ dignitatis, & honoris inter laicos, aut certe valde benemeritus de noſtra Congregatione.

Nullum recipietur a Congregatione noſtra legatum de re ſacra perpetuo peragenda, niſi forte juſtiſſima cauſa intercedat, & ex conſenſu Patrum expleti decennii.

Quæ autem hoc in loco de ſacris confeſſionibus videntur ponenda, hæc habemus. Singulis diebus ferialibus, aliquis ex Sacerdotibus ad hoc muneris delectis morari debet in Eccleſia ad confeſſiones audiendas. Feria vero quarta, & ſexta, mane uſque ad horam prandii omnes, feſtis pariter diebus omnes excubare.

Nemo tamen eorum admittitur ad audiendas confeſſiones ſine Patrum conſenſu, qui exegerint decennium in noſtra Congregatione.

CAP. III.

De ſalutari familiarium ſermonum uſu tam in Eccleſia, quam in Oratorio.

IN Eccleſia noſtra, die Sabbatho ad vacandum excepto, quatuor quotidie, niſi etiam dies feſti ſint, cum aliquis tantum unus ſermocinari ſolet, e Sacerdotibus noſtris, qui fuerint ad hoc oneris, munerisque delecti, ordinata ſucceſſione, verba ad vulgi præſertim captum accomodantes, & ad nullam prorſus pompam, vel vanum populi applauſum declinantes, genere dicendi vere fructuoſo audientium, animos paſcunt. Sanctorum præſertim exemplis, ac probatis hiſtoriis ſermonem confirmantes. Vitandæ enim ſunt eis quæſtiones difficiles, dogmatum tractatus, & quæcumque ſcholas decent magis, quam Oratorium. Eſt autem ejus conſuetudinis, qui provide negocium id curet, ſtato tempore ad Eccleſiam deſcendere, & inter alia, quæ paranda ſunt, horologium arenarium juxta ſedem ſermocinantis ponere, & librum aliquem de ſalutaribus ſcriptum præceptis, aut de Sanctorum dictis, & factis, ubi octo, aut decem auditores præſentes viderit lectitare, cum vero quindecim, vel ut ſummum viginti, ære campano hora conſueta ſignum dare, quo ille quidem audito cui primo dicendum eſt, ad locum feſtinat, & poſtquam legentem pauliſper audierit ligneam ſedem ſex, vel octo circiter graduum aſcenſu ſublimem conſcendit, arenarium horologium juxta poſitum invertit, quod ſemihoræ ſpatium præfiniat, & nullo uſus procemio, ab argumento præſertim, quod in libro lectum eſt, ſermonem orditur. In medio ejus ſermone ſurgit cuſtos ad ſignum eadem grandiori campana iterum dandum, quo habito alter dicturus ſecundo loco huc properat, & tantiſper expectat, dum primus finem dicendi fecerit. Eodem penitus modo ſecundo ſuccedit tertius, & tertio quartus, nec horum cuiquam amplius hora dimidia datur, nec horologio ſolum, ſed tintinnabulo, cum opus eſt, ad finiendum admonentur.

Sermonibus abſolutis ſacer concentu muſico canitur hymnus, quo expleto, is, qui dixit ultimus, ad orationem Dominicam, & Angelicam ſalutationem ter ſecreto recitandam invitat, & concio dimittitur. At Dominicis, cæteriſque diebus feſtis, eorum unus, quibus ad dicendum ſunt ejuſmodi dies conſignati, in Eccleſia poſt veſpertinum officium decantatum ſermonem habet, cui ſemihoram aliquantulum prætetire, non tamen certas jam enarratas dicendi leges, liberum eſſe debet. Eiſdem diebus a kal. Novembris uſque ad celeberrimum Chriſti Domini reſurrectionis diem, ſicut etiam Dominicis, mane toto anno ab aliquo ex noſtris ſermo in Oratorio habendus eſt, ſed hac de re alias, nunc ſatis eſt referre noſtras Conſtitutiones huc pertinentes.

Ad ſermonem habendum in Oratorio nullus admittetur ex noſtris, abſque conſenſu Patrum, qui decennium expleverint in Congregatione.

Ex exteris vero nullus invitandus ad concionem habendam in Oratorio, vel Eccleſia, niſi ex Præpoſiti, & quatuor Deputatorum conſenſu.

CAP. IV.

De ſtatu Congregationis Oratorii perpetuo.

NUnc ſtatum, & formam Congregationis noſtræ penitus immutabilem in promptu ponimus duobus decretis expreſſam. Horum primum his verbis ſancitum eſt.

Cum noſtra Congregatio ſolo caritatis mutuæ nexu, neque ullis aſtricta votorum, juramenti, aut promiſſionis hujuſmodi vinculis olim per Beatum Patrem Philippum Nerium, fuerit divina inſpiratione inſtituta, atque hæc fuerit ejus, & omnium Congregationis Patrum mens ſemper unanimis, ac ſit, ut ita perſeveret, decretum eſt, ſi quando aliqui ex noſtris putaverint ab hoc ſtatu recedendum, & alligare Patres, fratreſque ullis votorum juriſjurandi, aut promiſſionis vinculis, etiam ſi iſti majorem partem conficiant, ut

ſit ipſis quidem liberum, quam velint ingredi Religionem, ſed altera para quamvis numero longe impar, habeat omnia bona Congregationis quocumque loco poſita, quandiu perſeveraverit in hoc ſtatu, nec alteri quicquam dare, vel acquiſitum, vel acquirendum teneatur. Sic enim conſervabitur in Eccleſia Dei circumdata varietate. Hactenus decreti verba, ut inde etiam appareat parentem optimum in Chriſto noſtrum adduci non potuiſſe, ut ſuos alia via filios duceret, qui pro chriſtiana caritate religioſos homines tam religioſe coluit, & pro ſingulari prudentia ſanctiſſima tot Ordinum inſtituta votorum vinculis religare ſe volentibus, eo tempore ad omnem chriſtianæ diſciplinæ præſtantiam ſatis eſſe noverit.

Alterum decretum eſt: Ne quis prætextu amplificandæ Congregationis, eam diſſipet, atque ut confuſio vitetur, quam multitudo parere ſolet, arctiuſque inter ſe, qui ſunt e Congregatione amoris vinculo colligentur, quem quotidiana conſuetudo conciliat, ac mores cujuslibet ipſorum ea hoc cognoſci poſſint, & notorum vultus cuncti revereantur, ſtatutum eſt, ne Congregatio alibi ullum locum recipiat, neque alterius Congregationis regendæ ſuſcipiat onus. Si quæ vero aliorum locorum Collegia, & Congregationes noſtra inſtituta obtinuerint, & ſervare voluerint, non ſint illa quidem noſtræ annexa, neque Clerici eorum ſint è Congregatione Oratorii Romani, quemadmodum eſſe debet inſtituti, ut unaquæque domus, aut familia, noſtræ formam imitata, ſeparatim ab aliis ſe per ſe regat, & moderetur.

CAP. V.

De Præpoſiti, & quatuor Presbyterorum deputandorum electione, & munere.

AD Congregationis, rerumque ad ipſam ſpectantium gubernationem, & curam, Præpoſitus primum eligitur, quem etiam Patrem appellamus, deinde quatuor Presbyteri deputantur; de quorum omnium electione, & munere ſic decernit Congregatio.

Nullus Præpoſitus eligetur, qui in noſtra Congregatione quindecim annos non permanſerit, quo temporis ſpatio Deputati, vel Miniſtri ſit functus officio, & qui ætatis ſuæ annum quadrageſimum ſaltem non attigerit.

Electio Præpoſiti pertinebit ad omnes Sacerdotes Congregationis, qui exacto decennio fuerint admiſſi ad jus ſuffragii ferendi; Laici vero certo ſciant, ſe nihil ad electionem Præpoſiti, Deputatorum, Præfectorumque juris habere, munia aſſignata ex præſcripto dumtaxat obituri.

Tam Præpoſitus, quam Deputati, & cæteri Officiales eligi poſſunt etiam abſentes.

Præeſſe debet in electione, abſentiaque Præpoſiti, quaſi Superior, qui primum è Sacerdotibus noſtris tenet poſt Præpoſitum in Congregatione locum.

Fiet autem Præpoſiti electio hoc modo. Qui erit a ſecretis, ſingulis electoribus ſchedulas dabit, in quibus ſcriptum, vel typis impreſſum ſit nomen eligendorum, ut illas in vas conjiciant, videntibus duobus ad id muneris deputandis. Eductus autem iiſdem duobus cernentibus a Secretario clara voce legetur, & electus is erit Præpoſitus, in cujus electionem convenerint Electores medietate plures, hunc ſane modum eligendi, donec conſentiant, decies repetere poſſunt, poſt decimum vero ſcrutinium, ſi necdum in unum pars major media conſpiraverit, compromiſſum fiat, ut ſcilicet quinque ſolum ex electoribus Præpoſitum è duobus tantummodo deligant, in quos plura ſuffragia ex quacumque diſquiſitione hactenus collecta concurrerint, quod exemplo declaratur. Si enim duo, vel plures octavum ſibi numerum in ſuffragiis obtinuerint, vel unus, aut plures octavum, alii vero ſeptimum; tunc cæteris omnibus rejectis horum tantum delectus electoribus habendus eſt. Ipſi autem electores quinque compromiſſarii, quibus ſcilicet datum eſt arbitrium deligendi Præpoſitum, in ipſa tunc ſimul Congregatione ita ſunt deputandi, ut ſinguli ad eam electionis poteſtatem plures ſibi ſuffragantes habeant (non enim plura medietate ſuffragia in ipſis deligendis requiruntur) & ex illis conſtituantur, qui non fuerint inter primos eligendos numerati, his enim duobus eo tempore, nulla ad hujuſmodi electionem relinquitur facultas, ſed activa ſimul, ut dicitur, & paſſiva voce privantur.

Si quando tandem ſchedulis eductis compromiſſarii pares extiterint, electus habeatur, qui debito in Congregatione ſibi loco aliis pariter concurrentibus præſtat.

Tres annos duret Præpoſiti munus, & confirmari poſſit tertio quoque anno Congregationis arbitrio. Ad eamdem menſam una cum cæteris accedet, & aſſidebit, niſi impediat invaletudo.

Nihil ſingulare habeat in Eccleſia, menſa, cubiculo, domi, foriſve præter locum primarium, & laicum ex noſtris a deputatis aſſignandum, qui omnem in ejus obſequium conferat operam.

Circa rem familiarem, & bona Congregationis, adminiſtratione utatur accurata, præſtetque noſtris ad victum, & veſtitum neceſſaria. At vero pauperibus, aut aliis, qui non ſunt ex noſtra Congregatione, quolibet menſe nummi aurei ſummam poterit elargiri. In majori quidem ſumma quotieſcumque ejuſmodi largitionum ſe dederit occaſio, quatuor Deputatorum requiret conſenſum, cum vero decem nummos aureos excedere contigerit, totius Congregationis. Idem in aliis cujuslibet completi operis, aut negocii ſervet impenſis extraordinariis, & ad victum, aut quotidianum familiæ noſtræ uſum nihil attinentibus.

Totius Congregationis gubernandæ om-

omniumque curandorum, quæ ad eam ſpectant, prima poteſtas ſit penes Præpoſitum, ad ipſum enim ſolum pertinebit Congregationem, ſi opus fuerit, convocare, tractanda proponere, rite conſtituta perficienda curare, exigere quoque rationem actorum, vel agendorum a ſingulis noſtrorum, quibus eſt aliquod munus, vel onus quomodolibet ubique locorum mandatum, & videre, ut ſingula recte expediantur. Convocabit ad hoc Congregationem quatuor Deputatorum ſaltem qualibet hebdomada, ſine quorum conſenſu nihil agat, quod ſpectet ad univerſalem gubernationem Domus, & eligendos, aut amovendos officiales. A Præpoſito enim, & quatuor Deputatis cæteri Officiales, & Miniſtri triennium duraturi eligentur, excepto Confeſſario, ad quem eligendum plures ex electoribus convenire debent in ipſa Congregatione proxime poſt Præpoſitum, & Deputatos electos, horum enim nullus ei muneri præficiendus eſt.

Domeſticis autem officiis Præfecti, quos Officiales dicimus, ſuis nominibus ſatis noti ſunt, qui ſequuntur.

Sacerdos a Confeſſionibus.

Corrector ex ſenioribus, qui ſecreto corripiat errantes.

Miniſter, qui rebus domeſticis adminiſtrandis, Præpoſiti ſententia conſulta, & explorata, det operam.

Præfectus Sacrarii, cujus paternæ curæ Sacrarii miniſterio aſſignati committuntur, ſicut Miniſtro cæteri Laici omnes.

Cuſtos Sacrarii.

Præfectus Oratorii, & Adjutor.

Præfectus Sermocinantium in Eccleſia.

Præfectus Cœremoniarum.

Præfectus Muſicæ.

Receptatores Hoſpitum duo.

Monitor precum, quas debemus commendatis, in menſa Veſperi.

Tyronum Præfectus.

Cuſtos depoſitæ pecuniæ.

Negociorum domeſticorum Procurator, & adjutores.

Bibliothecarius, & adjutor, qui non permittant è communi Bibliotheca libros extrahi.

Miniſter infirmorum, & adjutores.

Præfectus ædificiorum. & adjutor.

Præfecti corrigendis legentium erroribus in menſa duo.

Aromatariæ Præfectus, & Aromatarius.

Pecuniarum exactor, & diſpenſator.

Cuſtos ſuppellectilium.

Cellæ pœnariæ cuſtos.

Cellæ vinariæ cuſtos.

Cuſtos Triclinii.

Janitores.

Hos præſertim Congregatio ſingulos hujuſmodi Conſtitutione voluit admonitos.

Nemo munus a Congregatione, ſeu Præpoſito, & Deputatis demandatum recuſet, ſed omni animi dimiſſione ſuſcipiet, quod ſi aliqua ex cauſa ſibi recuſandum judicabit, poſtquam ea, quæ ſenſerit, debita modeſtia ſemel, aut iterum expoſuerit, nec Præpoſitus, & Deputati approbaverint, injunctum munus ſine ulla amplius excuſatione accipiet.

De Deputatis autem cum Præpoſito eodem tempore eligendis, hæc habentur,

Poſt electionem Præpoſiti ſtatim eligentur ei quatuor ex Presbyteris, qui decennium tranſegerint in Congregatione, ex quo ſunt admiſſi ad primam probationem, & jus habeant eligendi a tota Congregatione, de quorum conſenſu, ut dictum eſt, cuncta a Præpoſito agentur, quæ ad univerſalem Congregationis gubernationem pertinere ipſe judicaverit.

Ab eiſdem ergo Presbyteris omnibus exacti decennii eodem modo, quo ſupra, uſque ad tertium ſcrutinium, eligentur quatuor Deputati, ſinguli ſeperatim in eadem Congregatione, poſt tertium vero ſcrutinium, nullo facto compromiſſo duo eligantur, in quos plura fuerint ſuffragia id illa trina diſquiſitione collata: ſi vero plures pariter concurrant eligendi, duo tantum cæteris rejectis ad electionem pervenire poſſunt, illi ſcilicet, qui aliis de more præire debeant in Congregatione, exemplum proponimus. Si ſcrutinio ter peracto, in octavum alter ſuffragiorum numerum pervenerit; alter vero in ſeptimum hos dicimus duos, cæteris omni ſuffragio privatis ad Deputati munus per ſcrutinium provehendos; quod ſi plures ſeptimum illum numerum obtineant, ille ex eis ſcrutinio ſimiliter eligendus erit, excluſis aliis, qui debeat eis in Congregatione antecedere, ſi rurſus paria duorum fuerint eligendorum ſuffragia, is ſimiliter habeatur Deputatus: qui ex inſtituto alterum inter noſtros ſit ſolitus anteire.

Unus a quatuor Deputatis triennii præteriti (tres enim annos durat cujuſque munus) aut etiam ſi placebit, duo confirmentur in tres alios annos, qui poſt illos confirmari amplius non poſſint.

Ex deputatis item eligetur aliquis a Secretis ex ipſorum conſenſu deputatorum, qui ſingula decreta a Congregatione univerſali, vel a Præpoſito, & quatuor Deputatis, in libro ad hæc conficiendo notabit, & literas, ad quos continget, ſcribet. Literæ autem omnes, quæ negocia continent, in alio libro ſunt exſcribendæ.

Deputatorum erit præterea, cum Præpoſitus deceſſerit, vel finierit ejus munus, ſeniorem prædictum monere, qui ejus vice interim fungitur, ut convocet ad electionem Præpoſiti convocandos: quod ſi ille negligat, ipſi convocabunt.

Si nemine diſſentiente ipſis videbitur ceſſatio muneris concedenda, vel indicenda Præpoſito ob juſtam cauſam, quatuor è Sacerdotibus exacti decennii advocabuntur, quod ſi his videbitur, iidem convocent Congregationem, a qua deponatur, & eligatur novus Præpoſitus, ſicut jam ſupradictum eſt, eo modo tamen ſervato in Præpoſito

depo-

depuneodo, qui in eligendis tenendus eſt.

Singulis annis menſe Januario, aliquis ex Deputatis cum altero nou deputato, rationem omnium expenſarum, quæ toto anno fiunt, ſigillatim inibit, eamque initam in publica Congregatione referet, ut appareant omnibus, quæ ſuperiori anno factæ ſunt expenſæ, pateatque ſingulis contractum ne ſit æs alieoum, & quota ſit ſumma rei familiaris, & bonorum omnium noſtræ Congregationis.

C A P. VI.

De admittendis in Congregationem, & eiiciendis ex ea.

NOſtræ Congregationis Patres Beati Philippi Inſtitutoris optimi morem ſequuti, nun niſi homines probatæ vitæ, maxime idoneos, & quaſi ad inſtitutum natos recipi volunt ad ſuorum oumerum aggregandos, etiam ad hunc modum factis decretis.

Minóres duo de viginti annis, ac majores quadragiotaquinque ad primam probationem oon recipiaotur, neque ii quos canones ab ordinibus arcent, niſi in ordine laicorum ſint omnino permanſuri, non infirmæ valetudinis, noo ii, qui ingreſſi ſint aliquam Religionem, nonniſi bonæ apud omnes famæ, qui Oratorii noſtri frequentes fuerint auditores, & orationibus interfuerint, & ſæpius alicui ea noſtris Sacerdotibus ſoliti fuerint confiteri, & experimentum eæperiot inſtituti noſtri. In his tamen omnibus, ſi ita videatur Patribus, qui decennium expleverint, in Congregatione poterit diſpenſari.

Duo ex noſtris Presbyteris a Congregatione eligentur, qui diligentem adhibeant curam circa eos, qui admittendi ſunt in Congregationem, ut vel antequam admittantur, eorum vita, & mores omni ſtudio explorentur, ea propter crebra cum illis inhibunt colloquia, una cum ipſis verſabuntur, nec his contenti, ab illis etiam certiores reddantur, qui ejuſdem eruot patriæ, & quibuſcumqoe anteacto tempore, quam recipiantur fuerint verſati. Referre autem debent doo electi ad Congregationem iterum convocandam, quæcumque de illis habuerint, ſi quomodo ſcire interſit, antequam ſecreto ſuffragia ferantur.

Præter duos Patres, quos eligendos ad id muneris diximus, alii etiam Patres diligenti cura exquireot, quæ hactenus præfati ſumus, & num animo veniant permanendi ſemper uſque ad vitæ obitum in Congregatione, non alio prætextu, quam ut Deo inſerviant, & obſervent noſtræ Congregationis Inſtituta, ſeu Conſtitutiones, quas propterea antequam recipiantur, legendas Patres offerent, quo rem totam maturiori conſilio deliberent.

Quomodo autem oporteat admittendos expeditas habere res ſuas familiares, & domeſticas, habetur *cap.* 8. Antequam enim per ſecreta ſuffragia admittantur, debent eſſe expediti ad vivendum nobiſcum, & habitandum, oe ſic admiſſi extra Congregationem degant, præter tempus dierum aliquot, ut ad ſummum quindecim.

Admiſſi ad primam probationem non continuo tyrooibos aggregabuntur, ſed menſem veluti hoſpites in noſtris ædibus morabuntur, ut interim omnia noſtra cognoſcant, ac maturius deliberent, & è contra ipſorum periculum fiat, ſi prompti ſint in omnibus parere, vel in humillimis, ac duriſſimis, ſi exercitationibus ſanctarum meditationum, & ſacramentorum ſint a ſe ipſi devoti, noo contentioſi, non pertinaces, non ſuperbi ulla omnino in re, adverſus majores, aut etiam minores.

Si bonum ſui ſpecimen dederint, poſt menſem eorum nomina in libro ad hæc deſtinato notabuntur, & inde annus primæ probationis incipiet, per quod anni ſpatium ſi fuerint in vitæ laudabilis ratione verſati, in ſecunda probatione bienoium conſiſtent, alioquin dimitteotur a Præpoſito, & Deputatis, quorum eſt munus ad primam, & ſecundam probationem admittere. Exacto autem triennio, ſi laudem ſimili modo probatæ vitæ habuerint in convictu, ut eſſe poſſint e Congregatione oomioatim decernendum eſt. Aggregabuntur ergo per ſecreta ſuffragia, poteruntque deinceps ad omnia miniſteria, excepto Præpoſiti, & Deputati, munere eligi, jus autem ipſi alios eligendi poſt decennium ſolum habebunt, niſi de conſenſu Deputatorum Præpoſitus hoc jus ea cauſa ſtatuerit differendum.

Quod ſi quis eorum, alia nulla intercedente cauſa, niſi oblivionis, aut modeſtiæ, ad tempus oon petierit, quod a Congregatione fuiſſet accepturus, cum in noſtrorum catalogum admiſſus referetur, ab eo tempore cenſeatur aggregatus, quo expletum fuerit conſuetum triennium, vel decennium.

Admittere ad Congregationem, & omnia ſupradicta pertinebit ad Sacerdotes expleti decennii, & ſtabitur majori parti ſuffragiorum, ad primam tamen, & ſecundam probationem, ut dictum eſt, ad Præpoſitum, & Deputatos.

Nemo poſſit expelli e Congregatione, niſi primum in unum locum congregati fuerint omnes Presbyteri, qui decennium exegerint in Congregatione, numerandum a die qua ſunt admiſſi ad primam probationem, & ſinguli ſuum ſuffragium dederint, & quod duæ e tribus partibus ſtatuerit, id fiat. Quod ſi in tres partes non poterit fieri Presbyterorum æqua diſtributio, tunc ſervabitur ratio, quæ eſt octo ad tredecim, aut quatuordecim, ita ut octo exempli gratia conficiant duas partes, ſive treſdecim ſint Presbyteri, ſive quatuordecim.

Nemo poſſit expelli e Congregatione, niſi propter iteratam, gravemque pertinaciam, vel grave delictum, ſed qualia ſint ſingula hujuſmodi, ſtabitur judicio duarum partium e tribus, numerandarum ut ſupra.

Digitized by Google

CAP. VII.

De Tyronum inſtitutione.

ADmiſſi ad primam probationem, ſive Clerici, ſive Sacerdotes, donec fuerint expleto triennio noſtris adſcripti, ejus curæ commendantur, qui id muneris in Congregatione ſuſtinet. Is ad fructum animorum omnia referens, præter virtutum ſingulare ſtudium, quarum maxime compotes eſſe noſtros oportet, curet alia quædam proponere, quæ ſunt hactenus obſervata, ut videlicet.

Sacro quotidie inſerviant.

A ſtudiis literarum Superioris arbitrio abſtineant. Hæc enim moderanda primum, ut Divina Sapientia imbuti diſcant amare, neſcire.

Ad menſam ſigno dato, ſine ulla mora conveniant, ibique ex præſcripto, Miniſtratoris, vel Lectoris officio ſungantur.

Singuli miniſtrent, vel legant ſingulis diebus, aut hebdomadis tam prima, quam ſecunda prandii, vel cœnæ hora, qui vero ea eis Sacerdotes fuerint, ad primam, nonniſi mane miniſtrare ſolent.

Lectionem ſimiliter in Eccleſia, ut cuique ſua fuerit conſtituta hebdomada, ſermonibus præmittant interſint, dum habentur, atque etiam curent, ne quid omittatur eo tempore, quod eſſe ſolet inſtituti. Eam vero miniſtrandi, & legendi conſuetudinem, jam aggregati ad decennium uſque retineant, vel circiter, Superiorum arbitrio, Præpoſiti ſcilicet, & Deputatorum.

Ubi finem ſermones habuerint, quorum quotidie duos, vel ſaltem unum audierint, ut etiam valetudini quadam ex parte inſerviant, in aliquam ambulationem veniant.

Veſperi ad orationem in Oratorium ſe conferant.

A prandio, & cœnæ, animi recreandi gratia per horæ ſpatium eorum quiſque in unum cum aliis locum adveniat, & omni mitigata ſeveritate, vultu hilariori, modeſte tamen ſic ſe gerat, ne alium, vel loco tangat.

Si quis eorum per janitorem accerſatur ab aliquo, ſtatim ad portam domus deſcendat, ſe paucis expediat, & neminem externorum in cubiculum ſuum, vel omnino in ædes noſtras, inſcio Superiore, admittat.

Nec domo, nec ſoli, niſi facultate ab eodem data aliquando exeant.

Nulla exterorum negocia, vel quæcumque in Congregatione degentibus, ſeu conſuetudine, ſive decreto aliquo ſunt denegata, ſine Præpoſiti etiam licentia adminiſtrent, aut conficiant.

Ab adminiſtratione Sacrorum, ipſoque Sacrario Feſtis diebus, vix neceſſitate cogente recedant.

Altare cujus quiſque curam ſuſcepit, ut tempori congruit, ea viciſſitudine Eccleſiaſtici myſterii ornet.

Ter in hebdomada aſſignato Confeſſario peccata ſua confiteantur, & qui non fuerint Sacerdotes, ejus arbitrio Euchariſtiam accipiant.

Curent, ſi quid erraverint, ut ſponte ſe correctioni ſubiiciant.

De Congregatione autem, ad quam convenientes in aliqua ſe culpa eſſe demonſtrant, extat hujuſmodi noſtrorum conſtitutio.

Congregatio culparum Tyronum, ideſt eorum, qui nondom triennium in noſtra Congregatione exegerint, ſive Sacerdotes ſint, ſive Clerici, ſingulis fiet hebdomadis, ut ſcilicet ad omnium communem veniant, & ea hebdomada, in qua non habetur communis, privatim apud illum, cujus curæ ſunt commendati, ad ſuas culpas coarguendas congregentur.

Adhibere etiam, loco accuſationis jam dictæ, aliquando ſolent probati cujuſque auctoris lectionem, ex qua ſaluberrimis viciſſim documentis per communicationem, & divinorum collationem imbui poſſint.

CAP. VIII.

De præcipuis noſtrorum obſervationibus.

AD excolendos diviniori diſciplina ſuorum animos, & ad Chriſtianam, veramque pietatem magis conformandos, hæc præſertim interpoſita decreta ſervat Congregatio.

Ter in hebdomada ſua peccata Sacerdoti ad hoc delecto quilibet confitetur, niſi aliqua interdum de cauſa permittatur ab ipſo quilpiam aliter facere. Hanc tamen conſuetudinem a Beato Philippo Patres inſtituti perutilem ad ſalutem æternam volunt, & prædicant. Ad Euchariſtiam ſimiliter ſumendam ſe paret, ſumatque, ſi videatur eidem, cui confeſſus fuerit.

Congregatio (ut dicimus) culparum, decimoquinto quoque die perpetuo fiat, in qua non modo Sacerdotes intererunt, ſed clerici, laicique omnes noſtræ Congregationis, & a noviſſimis ad primos quiſque commiſſam a ſe aliquam in conſuetudine familiari culpam, etiam levem flexis genibus accuſat, & quoquo modo alicujus animum offenderit, petit ab illo veniam. In hac tamen accuſatione publica, nulla earum rerum mentio eſt, quarum ſecreta apud Sacerdotem debet eſſe confeſſio.

Nemo ex Sacerdotibus alios corrigat, qui decennium Sacerdotii non expleverit in Congregatione.

Statuto igitur die congregatis omnibus, invocato primum, ut moris eſt, a Præpoſito in Sacris precibus Spiritu Sancto, ille e Sacerdotibus, cujus eſt ex ordine alios corrigere, (ſolent enim in hujuſmodi munere ſibi invicem ſuccedere) in ſella ad Præpoſiti dextram locatam vocatus aſſidet, & per brevi ſermone ad inflammandos in Deum animos utiliter præmiſſo, fungitur in ſpiritu lenitatis officio Correctoris, ac dum clericos corrigit, & Sacerdotes, caput detegit, quod in laicis corrigendis non ſolet. Præpoſi-

Digitized by Google

poſitum inſuper corrigendum detecto capite ſtans admonet.

Laici, & clerici ubi ſuas culpas accuſaverint, correcti, & a Præpoſito de aliqua vitioſa conſuetudine emendanda, vel laudabili retinenda, quam breviſſime etiam admoniti ſimul diſcedunt. Singuli deinde Sacerdotes, qui adhuc infra triennium approbationem expectant, ſe ſe culpant, his pariter abeuntibus remanent cæteri Sacerdotes, quorum accuſatione expleta, & correctione adbibita, Præpoſitus Deo gratias agit precibus conſuetis.

Præſcribetur autem forma, ut dici ſolet, pœnitentiarum, quam in illis conſcribendis nullo modo tranſgredi liceat. In ſchedulis autem ſcriptæ eodem die, quo fuerint accuſatæ culpæ, veſperi in triclinio ſub cœnæ finem per manus e ſacculo ſingulis diſtribuantur.

Haç diſtributione facta, ut ſorte obvenerint, ordinatim, & aperte legat coram omnibus quiſque ſuam.

Eligetur præterea, ut ſupra diximus, aliquis ea ſenioribus, qui Correctoris officio fungatur. Hujus erit unumquemque e noſtra Congregatione, etiam Deputatos, & Præpoſitum clam corrigere, quod tamen munus omni manſuetudine, & animi lenitate exequetur, ſeipſum, ut ait Apoſtolus, conſiderans, ne, & ipſe tentetur, itaut ſe potius, & vitia ſua corrigere videatur, ut hac ratione fratres ad meliorem frugem reducat.

Quod domeſticæ tandem diſciplinæ ſtudium poſtulat, ea hebdomada, in qua nulla eſt communis accuſatio culparum, Laici omnes noſtræ Congregationis cujus miniſterio aſſignati, apud Miniſtrum convenire debent, ut ab illo erudiantur, & ad tenendam ſalutis æternæ viam benigne inſtituantur.

Ad hæc, ne noſtri inflammentur avaritia, vel ambitione prolabantur, ne modeſtiam leniter abiiciant, vel temere auctoritatem teneant, his quæ ſequuntur, conſtitutionibus aliqua ex parte cautum eſt.

Quo Deo diviniſque rebus expeditiſſime, quicumque admittuntur in Congregationem, ſe tradere poſſint, id maxime videbunt in primis, ne quid delitioſum ſit ullo modo in rebus familiaribus, quas habent, ſciantque cujuslibet anni redditus, expendendo in bonos quos ipſi judicaverint uſus, neque quicquam cumulandum, ne quis ſcilicet e noſtra Congregatione ullam curam ponat in divitiis parandis, immo vero ex cenſu pro ſuis cuique facultatibus in commune commodum Congregationis libere conferendum eſt. Quod a noſtris adeo ſervatum eſt haſtenus, ut ſiquis ob inopiam id non præſtiterit, vel præſtare intermiſerit, ſtatim atque de ſuo abundantior quoquo modo factus eſt, pecuniam pro rata portione dare, ac ſolvere non deſtiterit, ita eis conveniens, ac conſentaneum ſemper viſum eſt ſtipendiis propriis militare, & a rebus etiam Congregationis tamquam ab alienis abſtinere, quibus ipſa debet in primis non habentes unde vivant ſuſtentare ſuos. Nec propterea pecuniam imperat Congregatio, dum exigit, quod ali hilari datore ex inſtituto pro victu offertur, idque etiam prout cujuſque facultates ferunt.

Poſſunt etiam Præpoſitus, & Deputati partem, vel totum aſſignatorum proventuum remittere, ſi eis videatur aliqua de cauſa id faciendum.

Omnia ſecularia negocia interdicuntur noſtris, niſi aliquid juſta de cauſa mandetur expediendum a Præpoſito, & quatuor Deputatis. Nulli ex noſtris quamvis fuerit requiſitus, profiteri licebit ſub aliqua Congregatione, vel Societate extra Domum, vel aliquod onus ſuſcipere ſine conſenſu Congregationis.

Cum ſint multi in Eccleſia Dei, qui audiendis Monialium confeſſionibus, aut dant operam, aut dare optime poſſunt, propterea ne quis ab inſtituto Congregationis noſtræ proprio poſſit abduci, ſtatutum eſt, ne noſtrorum aliquis ſe ſe obliget, aut dedat confeſſionibus audiendis, moribus reformandis, rebuſque earum gerendis. Idem dicimus de Seminariis, Collegiis, Congregationibus, Societatibus, aut aliis Univerſitatibus, rebuſve earum quomodolibet tractandis.

Nemo Epiſcopus, Præſul, aut alia quacumque ea ſit dignitate ornatus, recipiatur in ædes Congregationis, ut in iis una cum noſtris moraturus habitet, etiamſi id fiat ad aliquod tempus.

Nulla eccleſiaſtica beneficia petere, aut accipere unquam omnino poſſint, habita olim ſi reſidentiam perſonalem non requirant, poterunt retinere.

Dignitates ullas nemo poſſit accipere, niſi Pontifex jubeat.

Nec licebit, abſque Præpoſiti, & quatuor Deputatorum conſenſu, frequentare Curias, neque officia, vel beneficia pro ſe, vel pro aliis expoſcere.

Nulli ſit proprius famulus, ſi qua aliquem neceſſitas præmet, deferet ad Præpoſitum, qui una cum quatuor Deputatis, quid ei opus ſit, curabit.

Nec ſinat quis pueros ingredi cubiculum ſuum, niſi ducantur ab aliis, qui teſtes interſint, reliquos admodum parce admittant, ſed vocati deorſum ad illos ſe conferant.

Non admittatur aliquis ad quoſcumque ordines eccleſiaſticos abſque conſenſu Sacerdotum, qui decennium exegerint in noſtra Congregatione. Eodem modo nec ad ſermones habendos, vel ad confeſſiones audiendas, ſicut alibi dictum eſt.

Nemo librum imprimendum det abſque licentia Præpoſiti, & Deputatorum.

Nulla lex a Sanctiſſimo confirmanda proponatur, niſi prius in eam conſenſerint Presbyteri exacti in Congregat. decennii.

Quando lex aliqua univerſalis conſtituenda eſt, Sacerdotes omnes interſint, qui expleverint triennium, votumque conſultivum habeant, deciſivum vero tantum, qui decennium compleverint.

Com

Cum aliquid gerendum proponitur, antea publica, & libera de ea re habeatur a Patribus conſultatio: deinde aliquot tranſactis diebus ſuffragia erunt ſecreta, niſi forte rei neceſſitas, utilitas, vel etiam aliquando modicitas, expediri ſtatim poſt conſultationem, de Congregationis ſententia, per ſecreta ſuffragia, cogant. Sed ſicut dictum eſt, licet Sacerdotes omnes admittantur, qui exegerint triennium in Congregatione, votumque conſultivum habeant, deciſivum tamen ſolummodo illi, qui decennium expleverint.

C A P. IX.

De veſtitu, & conſuetudine familiari.

HAs præterea Conſtitutiones, & obſervationes ad externam noſtrorum hominum modeſtiam exhibemus: Ipſi ad interiorem animi virtutem habendam adhibere non negligant.

Nemo ex fratribus noſtris, aut Patribus, ſericum quicquam in ſuis veſtibus gerat, præter breve, preſſumque verticis operculum confovendo capiti, & velum interiori pileo inſuendum.

Forma item veſtium ſemper ſervabitur conveniens Clericis ſæcularibus.

Noſtri laici gerent veſtem demiſſam uſque ad genua, paulo vero inferius pallium.

Qui ex domeſticis impenſis veſtiuntur, quoties opus fuerit, miniſtrum adeant, vel ipſo abſente, Præpoſitum, eique proponant quibus indigent. Ipſi autem ad ſubveniendum expoſiti, quo charitatis affectu valent, eorum petitionibus ſatisfaciant.

In veſtitu, inceſſu, ſermone, actione, geſtuque omni, decorem ſervent, modeſtiamque omnem ſinguli præſeferant: nulla tamen appareat noſtrorum actio, ut dicitur, ſingularis, a vulgari, & communi bonorum, & ſimplicium virorum moribus diſcrepans.

Quamquam vero noſtrorum eſt conſuetudo peculiaris, ut ſe invicem honore prævenientes, & ſibi invicem obſequentes, quiſque velit, ad demittendum animum, infimum inter alios tenere locum; ne tamen perturbetur quaſi cujuſdam anteceſſionis, aut ætatum ordo, præſertim publice in ſedendo, incedendo, aliiſque actibus hujuſmodi, ex Sacerdotibus præcedent illi, qui priores fuerint Sacerdotes, ex quo admiſſi ſunt in Congregationem, ita tamen, ut ſi quis ex Clericis exacti triennii promotus fuerit ad Sacerdotium, tyronibus Sacerdotibus, illis videlicet, qui nondum triennium in Congregatione exegerint, præferantur. Laici autem ſemper Clericis poſtponentur.

Poſt prandium, & cœnam, morabuntur omnes noſtræ Congregationis homines in loco deputato per horæ unius ſpatium, quo elapſo omnes in ſuum cubiculum ſeſe conferant.

In electione vacantium cubiculorum, erit optio penes ſeniores Sacerdotes, niſi aliter viſum fuerit Præpoſito, & Deputatis.

Domo non egrediatur quiſquam ex noſtris ſine permiſſu Præpoſiti, niſi expleverit decennium in Congregatione: exacto enim triennio ad hoc uſque tempus, illos, vel maxime Sacerdotio nondum præditos, Præpoſitus per ſe, vel per alium peculiari quadam cura ad virtutum progreſſus juvare ſolet.

Invitatus ad prandium, vel ad cœnam extra domum nemo accedat abſque permiſſu Præpoſiti.

Nemo externorum ad prandium, vel ad cœnam, inſcio Superiore, invitetur, multo etiam minus hoſpitio, niſi uno omnium conſenſu Præpoſiti, & Deputatorum.

Ex exteris aliquem nullus Patrum, aut Fratrum invitet ad prædia quæcumque noſtræ Congregationis, nec recipiet, ut ſecum ibi moretur, ſine conſenſu Præpoſiti Congregationis.

Nullus abeſſe ultra menſem a Congregatione permittatur a Præpoſito, ſive in patriam profecturus ſit, ſive alio, niſi de conſenſu etiam Deputatorum.

Nullus e noſtra Congregatione in Baptiſmate, aut alio Sacramento quempiam ſuſcipiet.

His apte congruenterque addenda ſunt etiam, & repetenda nonnulla, quæ diuturna conſuetudine recepta, & probata ſtudioſe retinentur a noſtris, Litanias enim in Oratorio veſpere ſingulis hebdomadis ſinguli Sacerdotes recitant.

In divinę Sacrificio Miſſę, non ſolum ſinguli quotidie Clerici, Laicique deſerviunt, ſed Sacerdotes complures, laude quidem digni, ſunt adminiſtri.

Menſæ, præter laicos, & clericos, qui perpetuo miniſtrant alterni, ſinguli etiam Sacerdotes veſpere ſingulis diebus miniſtratores adſunt.

Neque deſunt ex noſtris, qui ſe frequenter ad domos infirmorum hoſpitales conferant, ut opera ſua ægrotantes juvent.

Domi vero cum quis noſtrum ægrotaverit, omnes frequentes adſunt, ſubveniunt, conſolantur, inſerviunt, confirmant quam diligentiſſime.

Cum autem morti proximus quis fuerit, ſigno dato conveniunt omnes, tam Sacerdotes, quam cæteri, ut divinam morienti miſericordiam unanimes expoſcant.

Si quando alterum quis verbo offenderit, veſpere inter cœnandum, re dubia jam explicata, flexis in medio triclinio genibus, faciens ſe reum, veniam ab illo petit, quem offenderit. Is vero aſſurgens, idemque faciens, culpam in ſe ſaltem convertit, quod occaſionem dederit: injurioſus autem merita afficitur a Præpoſito pœna, aliquando levi, aliquando nulla.

Pœnæ autem, quæ culpis in Congregatione bis in menſe accuſatis imponi ſolent ſunt hujus fere generis. Trium priorum Sacerdotum, aut noviſſimorum pedes in menſa deoſculari. Pſalmum, cujus initium, *De profundis*, ſubmiſſa voce, extenſis brachiis, vel

Digitized by Google

vel Pſalmum *Miſerore*, conjuctis manibus medio in triclinio recitare. In noviſſimo menſæ loco recumbere. Humi ſedendo cibum capere. Auxiliares preces ab ingredientibus triclinium flexis genibus flagitare, vel eaſdem petere ad delenda ante obitum pœnitendo peccata. Ante menſæ accubitum aliqnid a ſingulis recumbentibus eleemoſynæ nomine petere. Secundæ menſæ miniſtrare, vel in ea Lectoris officio ſungi. Sacram Beatæ Mariæ Virginis coronam pro ſummo Pontifice, aut pro beneficiis in Congregationem noſtram, aut pro mortuis noſtris recitare. Infirmos, qui ſunt in domibus hoſpitalibus, inviſere, & aliæ his perſimiles.

C A P. X.

De Triclinio, & communi menſa.

ASſumenda tandem eſt tractatio menſæ ad pium in Triclinio convictum inſtructæ, ubi ſingulis noſtrum idem genus, eadem portio cibi, potioniſque ſuppetit. Legitur ipſa Italice quandoque inter cœnandum, arbitratu Præpoſiti, vel Miniſtri, hoc fere ſcripta exemplo.

Cum primum prandii, aut cœnæ datum fuerit ſignum, nonſquiſque noſtrum in omni prorſus opere, ac negocio ceſſans, ad triclinium ſe confert. Inter eumdum ſilentium facit, etiam dum a menſa ad locum pervenerit, in quem homines noſtri ad animum recreandum convenire debent.

In ipſo primum ingreſſu capite inclinato veneratur Imaginem Sacram è conſpectu propoſitam, deinde conſueto reverentiæ ſigno ſalutans alios, modeſtius, ac ſilens prope menſam, ut ſuo ſtat quiſque loco, nec epulas appoſitas, nec alios ingredientes curioſe circumſpicit.

Præpoſitus, vel qui ejus abſentis locum obtinet, poſtquam tantiſper expectaverit, dum ex cubiculis convenire huc omnes potuerint, clare, ac diſtincte ex præſcripto S. R. E. menſæ benedicit, & in primo loco ipſe Præpoſitus aſſidet, deinde alii, ut quotuſquiſque ſolet in Congregatione præcedere. Si quis vero tardius, Lectione tamen Latina nondum abſoluta, advenerit, ſtans prope januam orat pauliſper tacitus, & Præpoſitus reverentiam exhibens, proxime poſt alios omnes aſſidet. Præpoſito enim abſenti, reverentiæ, & obſequii cauſa, non autem aliis proprius relinquitur in menſa locus. Poſt latinam tamen menſæ lectionem non ingredietur, donec ad menſam iterum inſtructam conſueto ſigno convocetur, ut ad benedictionem, & gratiarum actiones omnes conveniant. Excipiuntur tamen Confeſſarii, quibus permiſſum eſt feſtis diebus, etiam abſoluta menſæ lectione, ad prandium venire Menſæ initio, donec Præpoſitus ad cibum capiendum ſe expediat, (antequam enim incipiat, duos ad ſummum verſus lectionis attendit) nemo quicquam attingit in menſa. Cavent etiam, ne ſtrepitus a principio nimius audiatur.

Singuli ex noſtris iis contenti erunt, quæ ipſis apponuntur in menſa, nihil præterea expoſcentes, vel per ſe ipſi deferentes, niſi Præpoſiti, vel Miniſtri fruantur licentia, qui & promptiores largientur, & providebunt, quæ opus eſſe, & expedire unicuique judicaverint. Si earum rerum, quæ in menſam inferri ſolent, & apponi, aliquid cuiquam deerit, ipſe quidem per ſe a Miniſtris exiget, ejus tamen curæ potius erit, qui proprior conſideat.

Fit in menſa ſilentium ſemper, modo non incurrat exceptio. Fit enim loquendi poteſtas proponenti, vel reſpondentibus ad rem dubiam explicandam.

Præterea denuncianti poſt cœnam noſtrorum precibus commendandos. Præpoſito demum, vel Miniſtro, cum quid occurrit, quod Lectori committi non potuerit, nec differri debeat: alioquin ſilentii lex, qua etiam Præpoſitus aſtringitur, eſt obſervanda.

Nemo in menſa literas legat, nec janitor eas deferat, vel alicui quicquam denunciet comedentium. Quod ſi qua imminens urgeat neceſſitas, negocium cum Præpoſito, aut cum eo, qui in illius locum ſuccedit, collatum prius, exequitur ex conſenſu. Id ipſum ſervet, donec ex triclinio eo perventum fuerit, quo animi cauſa noſtri omnes conveniunt.

Poſt epulas ablata menſa ſinguli, ſurgente Præpoſito, ſurgunt, & egreſſi, ita ſtant prope menſam, ut ſi commode id fieri poſſit, qui ſedentes extremos occupabant locos ſtantes occupent medios, & qui ſedebant medii, ſtent extremi, ſinguli recto conſiſtentes ordine. Præpoſitus ſolus dignitatis cauſa paululum a cæteris disjungitur, Hic igitur ſitus, & ordo, quo Deo optimo maximo gratiæ referuntur. Quibus peractis egrediuntur bini ex triclinio, ut qui in menſa primus poſt Præpoſitum ſedebat, ipſi egredienti ſe adjungat, ac cæteri deinceps eodem ordine.

Nemo in Triclinio, vel in proximo veſtibulo, ubi ſolum ad abluendas manus licet conſiſtere, aliquam præterea moram faciat.

C A P. XI.

Lector, & lectio Menſæ.

NON ſolum corpori, ſed etiam menti proprius ſuppeditari debet in menſa cibus. Sacra igitur ante alios libros legitur Biblia, deinde pia quæcumque Commentaria, vel commentata, poſtremo Superioris arbitrio liber alius, in quo, vel probatæ Sanctorum Hiſtoriæ, vel ſalutaria documenta Italice habeantur. Lector autem ante prandium, vel cœnam, in ſuggeſto ſe, libroſque parat ad legendum, ſtat nudato capite, dum preces adhibentur ad menſam, & ubi verſum illum protulerit: *Jube domne benedicere*, expectaveritque donec omnes conſederint, ipſe etiam ſedens, tecto, ac recto capite, clara voce, diſtincte atque

ex-

explicate legit : Lectione jam in ſuas partes ſapienter diſtributa, ab ultima non ceſſat, niſi juſſus a Præpoſito, nec is jubet, niſi ultra dimidium prandium, vel cœnam. Quod ſupereſt in menſa temporis, in quæſtione, ut moris eſt, ponenda, ac reſponſionibus declaranda traducitur. Lectoris erit non modu in menſa, quos diximus legere libros, ſed ad rem dubiam ponendam io vitare. Singulis item hebdomadis, ſemel, ut minimum, eorum qui benefici fuerint in noſtros, ſcripta nomina recitare, quæcumque tamdem verbis, aut ſcriptis a Præpoſito, ſeu Miniſtro juſſus fuerit, referre. Nihil enim præterea legere, aut nunciare debet, quam quod ſibi fuerit ab ipſis impoſitum. Correctus Lector verba correctoris eodem ſyllabarum ſono, quo ille pronunciavit, repetat: Corrector autem ad hoc electus vocabulum ſolum, in quo erratum eſt, corrigere modeſte, nec alia verba interponere curet.

Legendi finem Lector faciet, cum Præpoſitum audierit verba illa pronunciantem. Et reliqua. Tunc ille prolato verſu, *Tu autem Domine miſerere nobis*, & Sacerdote clara voce admonito, cui ſit res dubia eo ordine proponenda, deſcendit. & exhibita Præpoſito reverentia aſſidet in menſa, ut comedat

CAP. XII.

Res dubia in menſa proponenda.

POſt lectionem continuo unus aliquis ea Sacerdotibus (id enim ipſi ſinguli, quorum eſt expletum in Congregatione triennium, præſtare ſolent) ſingulis diebus mane, & veſpere ex literis ſacris, & morali diſciplina, vel ex præceptis optimæ mentis, & conſcientiæ aliquid proponit, quod poſſit in dubium, vel controverſiam venire: cavet tamen, ne quid arduum, obſcurũ, aut nimis exquiſitum ponat, quo minus valeant ſinguli reſpondere. Si quando tamen aliquis non aliud reſponderit, quam ſe aliorum communi judicio ſtare, datur id modeſtiæ potius, quam inſcitiæ. Is autem, cui muneris ejuſmodi dies obvenerit, etiamſi Lector, ut moris eſt, non commune fecerit, per ſe proponit. Si quis tamen externorum ad menſam vocatus adſit, non niſi jubente Præpoſito, vel alio in ejus locum conſtituto, neque enim tunc Lector, ut alias, ipſum præmonere debet. Abſenti is ad proponendum ſuccedit, qui proximus poſt illum in menſa ſedere conſuevit. Si quis etiam tardior ad proponendum videatur, quod oblivione, vel negligentia acceſſerit imparatus; Præpoſiti eſt, expoſcere altiori voce, aut vicinioris convivæ ſubmiſſa commune facere. Duæ quæſtiones eſſe ſolent, quæ dubitationem habentes ponuntur in menſa explicata, alterutram ſinguli, ſolus qui proponit, ut omnem dubitationem ultimus tollat, præmeditatus ad utramque reſpondet. Reſpondentium is primus eſſe debet, qui proponenti proximum inferiorem locum in menſa tenet, deinde alii Sacerdotes expleti in Congregatione trienni eodem ordine. A reſponſis, quæ debent eſſe, quam breviſſima, recedat omnis apparatus, & oſtentatio. Proponitur enim explicandum, quod dubium eſt omnium nomine, ut quilque quaſi diſcipulus a Præceptore interrogatus reſpondeat, etiam is, qui propoſuit.

Appendix.

DE ipſis tamen conſtitutionibus hæc habentur.

Si quid ambiguum fuerit in noſtris conſtitutionibus, Præpoſitus, & Deputati declarabunt, nullo tamen modo poſſint eas immutare, derogare, aut aliqua ex parte innovare, vel nova condere.

Appendix primi Cap. conſulto ſepoſita.

IN Oratorio noſtro ad Veſperum quotidie, dato ſigno, lampade, ac luminibus accenſis, horologio item arenario ſuper Altare poſito ante Sacram Beatæ Virginis Mariæ Imaginem a ſolemni Chriſti Domini Reſurrectionis die uſque ad Kalendas* Novembris hora die xxxv. ex Kal. autem* Novembris ad Sanctum Paſcha prima noctis orationi præfinita eſt. Feſtis vero diebus * etiam ſecunda: habetur enim ſermo fitque concentus muſicus,

(Margin: Septembris : — Septembris . — A Kal. Novembris ,)

Eſt autem orandi ritus, ut ibi dimidiam horam taciti in oratione, ut dicitur mentali traduxerint, accenſis ab Ædituo reliquis in Altari luminibus, & ſigno dato, Sacerdos, ad quem per hebdomadam pertinet, Litanias incipiat, & preces conſequentes, alternis etiam multitudinis congregatæ vocibus recitandas, ſibi ſolas reſervans orationes. Cum vero ad pacis orationem pervenerit, cujus eſt initium, *Deus, a quo ſancta deſideria*, &c. Duo confeſtim ex Oratorii fratribus, vel miniſtris Sacras clementiſſimi Jeſu ex Altari ſumentes imagunculas, Sacerdoti primum genuflexo oſculandas præbent. Exoſculanti autem, dicentique hinc atque inde, *Pax tecum*, inclinato ipſi capite reſpondent. *Et cum ſpiritu tuo*. Deinde ſingulis, qui ſunt in Oratorio, cum Salutatione, qua Sacerdos uſus eſt, eas ad oſculum ſanctum offeront. Cæteris interim orationibus abſolutis, petit ab omnibus clara voce, ut a Deo jugem in ejus cultu, & ſervitute perſeverantiam precentur, quinquies ſecreto Orationem Dominicam, & Angelicam Salutationem recitantes, dicit enim, *Petamus quæſo nobis in Divinis perſeverantiam, recitantes*, &c. His adhibitis precibus, petit iterum, ut pro ſummo Pontifice, Cardinalibus, aliiſque Sacerdotum primariis, pro Chriſtianorum Principum concordia, Fidei propagatione, & hæreſum extirpatione, atque improborum hominum obtinenda converſione utramque bis repetant. Tum inde ſemel pro Fratribus Oratorii vita defunctis precantes illis requiem ſempiter-

ternam. Poſtea verſu illo prolato, *Dominus det nobis ſuam pacem*. Antiphonam Beatæ Mariæ pronuuciat, vel Salve Regina, vel aliam tempori magis congruentem. Tandem, qui pacis oſculo per Sacras Imagines primum alios, deinde ſe ipſos invicem ſalutarunt, quæcumque acceperint eo tempore orationibus commendanda, referunt Sacerdoti, qui omnes adhuc obſecrat, ut velint pro ejuſmodi rebus Orationem Dominicam, & Angelicam Salutationem ſemel repetere, & Sanctiſſimum Jeſu Nomen quinquies invocare. Et prece completa, cum ipſe verſum pronunciaverit, *Divinum auxilium maneat ſemper nobiſcum*, & ad oſculum uſque terræ ſeſe omnes inclinaverint, Oratorium dimittitur.

Hic perpetuus eſt Orationis uſus, exceptis ſecunda, quarta, & ſexta feriis, tota præterea majori Hebdomada. His enim diebus ob memoriam flagellorum, quibus innocens pro nubis Chriſtus Dominus cæſus fuit, ſe omnes in Oratòrio flagellis cædunt. Eſt autem conſuetudinis, & inſtituti (niſi hujuſmodi dies feſti ſint, aut hebdomadæ Reſurrectionis Domini noſtri Jeſu Chriſti), ut poſt horæ dimidiæ tacitam orationem, quam mentalem appellant, ſtatim aliqui ex Oratorii Cuſtodibua, vel Curatoribus, flagella ex funiculis crebris contexta nodis, diſtribuentes, miſſis foras (ſi qui ſint) pueris, januis, feneſtriſque diligenter clauſis, lucernula tantum accenſa, quæ ſit intra ejus artificii laternam ſuper Altare tunc poſitam, ut tantum inde Chriſti cruci affixi nitida, nihil tamen fulgoris emittens appareat imago, cæteris extinctis luminaribus, tenebras obducant. Tunc Sacerdos clara, lugubrique voce pronnnciat verſum *Jube domne benedicere*.

Paſſio Domini Noſtri Jeſu Chriſti ſit ſemper in cordibus noſtris.

Recordemini Fratres chariſſimi, quod Dominus noſter Jeſus Chriſtus fuit pro nobis venditus, oſculo traditus, ad Annam primum, deinde ad Caipham Pontificem ductus, & poſtremo in Pretorium ad Pilatum, ubi fuit ad columnam ligatus, & flagellatus, ſpinea corona coronatus, ac veſte purpurca circumdatus, alapis percuſſus atque conſputus, & Judæis traditus, ut crucifigerent, ad Calvariæ locum deductus, & crucifixus, & cum eo crucifixi ſunt latronea duo, unus a dextris, & alter a ſiniſtris: & cum dixiſſet, ſitio, porrexerunt ei acetum, quod cum accepiſſet, dixit: Conſummatum eſt: & inclinato capite emiſit ſpiritum: (Hic ſinguli ſibi pectus pugno tundont) deinde unus militum lancea latos ejus aperuit, & continuo exivit ſaugnis, & aqua, & de cruce depoſitus, fuit in monumento novo ſepultus, tertia autem die reſurrexit a mortuis. Tu autem Domine miſerere nobis. ℟. Deo gratias: ſequitur,

Servite Domino in timore, & exultate ei cum tremore. Appræhendite diſciplinam &c.

Ad hæc verba arreptis funieulis nudatum corpus tamdiu verberant, donec Pſalmi L. nempe *Miſerere*, cum verſu *Gloria Patri*, &c., & pſalmi 129. cujus initium. *De profundis*. in cujus fine dicunt, *Requiem æternam* &c. verſus alterni devote pronuncientur. Inſuper orationes. *Fidelium Deus omnium conditor, & redemptor*, & *Deus qui culpa offenderis*, &c. ad cujus finem ſit ſigno dato, flagellorum finis. Sacerdos autem ad orationem Dominicam, & ad ſalutationem Angelicam quinquies repetendam hortatur, deinde bis pro Pontifice, &c. & ſemel pro fidelibus defunctis, &c. ad eumdem plane modum, quo aliis diebus orare ſolent, in quibus abſtinent a verberibus. Hoc interim ſpatio ſinguli in tenebris, & ſilentio ſuis ſe veſtibus induunt. Poſt hæc Cantici Simeonis videlicet *Nunc dimittis ſervum tuum Domine*. &c. verſus alternos recitant. Parat interim ſe cuſtos, ut, cum illa verba audierit, *Lumen ad revelationem gentium &c.* laternam aperiens, lumina rurſus accendat. Sequitur Sacerdos orans, *Da pacem Domine*, &c. & oratione illa abſoluta, *Deus, a quo ſancta deſideria*, &c. offeruntur ad pacis oſculum Imagines Sacræ eodem penitus ritu, quo aliis feriis. Additis interim orationibus aliis conſequentibus, ſubdit orans, *Dominus det nobis ſuam pacem*, Reſpondent, *Vitam æternam Amen*. Poſtremo Sanctam Virginem Deiparam ſalutant Antiphona conſueta, ut anni tempus apte, congruenterque poſtulat, itemque cætera, ut in aliis feriis, in quibus nullus eſt flagellorum uſus.

CAP. XIII.

Exercitationes, in quibus verſari ſolent Dominicis diebus.

AEdituus, vel quivis alius Cuſtos, mature diebus Dominicis fores Oratorii mane aperit. Lector ſuccedit ad lectitandum librum optimi cujuſpiam argumenti, ac ſalutaris tractationis, donec frequentiori concurſu facto, Præfectus, vel adjutor flexis genibus ad pie meditandum aliquid proponit: poſtea Litanias, ac cæteras orationes proſequitur, ſicut Veſperi moris eſt quotidie facere. His abſolutis, unus aliquis Sacerdotum, qui ad audiendas confeſſiones non ſunt deputati, ex Evangelio Sermonem habens ad diem recurrente, ſimplici ſtylo, ad peccata cavenda, ad optimos mores retinendos, ad omnem denique conſervandam pietatem, hora non amplius dimidia, adhortari ſolet auditores. Sermone habito, & oratione Dominica, Angelicaque Salutatione repetita, interrogat Præfectus, adſit ne aliquis, qui noverit quempiam ex fratribus ægrotare, ut ſtatim ad hoc muneris delectos, vel quos maluerit, mittat, qui languentem viſitent, conſolentur, mœrore, vel inopia ſublevent, ad peccatorum confeſſionem, atque ad dolorem patienter placideque ferendum, hortentur. Infirmi fratris nomen, & habitatio ſcribitur in tabella, ne viſitationis, & orationis præter mittatur officium. Septem deinceps ex Fratri

Digitized by Google

tribus ad ſeptem Urbis Eccleſias, religione, & ſacris Pontificum Indulgentiis toto Orbe celebres, ac tres ad tria publica infirmorum hoſpitia mittuntur, ut quiſque ſuam, quæ ſortito obtigerit, vel Eccleſiam, vel Domum hoſpitalem ſemel infra hebdomadam viſitet. Feſtis enim diebus ad hæc pietatis officia fere omnes commeant. In his autem exercitationibus impendunt fere horam cum dimidia. Die autem Dominica, quæcumque ultima menſis erit, præmoneutur, ut ad Synaxim ſe præparent, ad Euchariſtiam ſcilicet ſumendam. Hoc Sacramento prima quavis die menſis Dominica ſe communiunt, & a prandio Oratorio, vel in ſchedulis, compendiaria quædam documenta ſcripta, vel Sanctorum Imagines chartaceæ diſtribuuntur, ut ſuam quiſque accipiat, & quid per Sanctum, cujus imago ſibi obtigit, a Domino petere debeat, ſubſcriptum in illa cognoſcat.

CAP. XIV.

Aliæ a prandio exercitationes tam in Dominicis, quam in aliis feſtis diebus.

POſt officium Veſpertinum feſtis quibuſque diebus in Eccleſia noſtra decantatum, & ſermonem habitum, ſtatim ex Presbyteris noſtris, ac Laicis, cum externis Oratorii fratribus, aliiſque plurimis ad ſuburbanum peculiarem locum frequentes conveniunt, ubi ſuper herbam conſidentes, primum, qui muſici ſunt, pium aliquod ſacrumve carmen concinunt, deinde quiſpiam ſermonem non minus pietate quam elegantia ornatum, ab Oratorii Præfecto in ſcriptis traditum, recitat memoriter. Quo habito rurſus concinent. Surgit poſt hæc Oratorii Præfectus, vel alius, cui ſit a Patribus demandatum, qui aliquot ad pie chriſtianeque vivendum quam breviſſime proponens argumentum, alterum ad dicendum invitat, ac deinceps tertium, immo ſi tempus id poſtulet, etiam quartum: qui omnes ad rem propoſitam pari brevitate, ac pietate, ad ſuam, & audientium utilitatem ſermocinantur. Cum fuerit dicendi finis, hymnus concinitur, ac demum omnes ad propria, vel ad Oratorium reverſuntur. Dum vero per æſtivi caloris moleſtias ad hujuſmodi loca non licet exire, in aliquod Templum ad eas exercitationes ſe ſe conferunt. At hyeme ex Kalendis Novembris uſque ad Sanctum Paſcha, Feſtis diebus Veſperis ad Salutationis Angelicæ ſignum in Oratorium itur. Durat dimidiam horam mentalis oratio. Litaniæ recitantur, vel a muſicis concinuntur. Oratio Dominica, Angelicaque Salutatio ad ſolitum numerum * repetuntur. Antiphona Sanctæ Mariæ Virginis, pro temporis opportunitate mutata canitur, pium aliquod canticum muſicis legibus concinitur. Sacerdos ex noſtris, quotuſquiſque eſt in ſerie ſermocinantium, Dei verbum adſtanti populo, qua poteſt utilitate, ac facilitate, per dimidiæ horæ ſpatium miniſtrat, rurſus concentus efficitur. Ter prece conſueta oratur Deus, Virgoque Deipara ſalutatur, ac cætus dimittitur.

CAP. XV.

Externorum in Oratorio munera.

EX externis Oratorii Fratribus eligitur a Præfecto inprimis Rector, qui aliorum officiis præſit. Æditui, vel cuſtodes duo, aut quatuor, qui Oratorium ſcopis verrant, lampades, & candelas accendant, flagellorum, horologii, & Altaris ornandi curam gerant. Duo item, vel quatuor ægrotantium curatores, qui infirmos fratres viſitent. Aliqui etiam eliguntur, qui oblatam ſponte pecuniam, vel ægrotantium fratrum, vel domorum hoſpitalium, vel demum Oratorii commodo, ſincere, ac diligenter attribuant, nec omnino accipiant, niſi quam ſciunt ſponte oblatam, ut illud Apoſtoli dictum re vera ſervetur. *Non veſtra, ſed vos*. A ſecretis etiam aliquis deligitur, qui in libro quæcumque tractantur, notat. Præterea Lector, qui pias lectiones diebus feſtis præmittit orationi. Ad infirmos item, qui ſunt in Valetudinariis, quolibet feſto die perferunt corporis refectioni utilia, Medico probata.

Expenſarum autem, Rectori, & Oratorii Præfecto ſingulis menſibus, immo quoties eis libuerit, rationes ex præſcripto referant. Nihil enim juris, aut poteſtatis eſt hominibus exteris, & laicis in Oratorii rebus, præter adminiſtrationem a Præfecto Oratorii traditam.

CAP. XVI.

Horum electionis Ordo.

QUarto quoque menſe eliguntur exteri Fratres ad ejuſmodi munera, hoc plane modo. Oratione Dominica, & Salutatione Angelica recitatis, his Præfectus ſolet precibus Divinum auxilium invocare, videlicet. *Veni Creator Spiritus, reple* &c. Reſpondetur, *Et tui amoris*, &c. Verſic. *Emitte ſpiritum tuum, & creabuntur*. Reſpondetur. *Et renovabis faciem terræ*. Oratio *Deus, qui corda fidelium* &c. *Actiones noſtras*, &c. Declaratis, & publicatis recitatur hymnus. *Te Deum*, &c. Antiphona *Beatæ Mariæ*, Oratio. *Gratiam tuam*, &c. Antiphona. *Da pacem*, &c. Oratio, *Deus, a quo ſancta deſideria*, &c. Item Oratio Dominicæ eo tempore recurrentis, vel Sancti, cujus feſtum celebrari contingat. Electis pia aliqua documenta, aut obſervationes breviſſime leguntur.

CAP. XVII.

Admonitio.

CUM ſit Congregationi noſtræ liberum, omnes graviter delinquentes, vel ſtatum

tum ejus perturbantes, de convictu, & familia ſuorum dimovere, ac depellere; cum ſatis item perſuaſum ſit vix quemquam ſuæ negligentem ſalutis diu permanſurum, ubi, & progreſſus ad virtutes, & perfectorum piam æmulationem eſſe debet, Beatus Inſtitutor aſſerit, neminem penitus has conſtitutiones obligare ad peccatum velle. Ipſe Deus arbiter, premia pro pietate daturus æterna, ſit ſua nobis benignitate propitius. Amen.

Pontifex dictas ordinationes approbat. §. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Præpoſitus, & Presbyteri prædicti plurimum cupiant conſtitutiones, & inſtitutiones hujuſmodi pro firmiori earum ſubſiſtentia, & inviolabili obſervatione, Apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri, Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, quatenus eorum votis in præmiſſis annuere, aliaſque deſuper opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur. Nos igitur deſiderii hujuſmodi juſtitiam attendentes, illoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum dumtaxat præſentium conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, conſtitutiones, & ordinationes prædictas, ſicut præfertur, examinatas, & recognitas, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque omnibus, & ſingulis perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti, & quoſvis alios, etiam quantumvis ſubſtantiales defectus, ſiqui in præmiſſis, aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Illaſque omnino ſervari præcipit. §. 3. Decernentes, modernos, & pro tempore exiſtentes Præpoſitos, & Presbyteros dictæ Congregationis, ab eis, prout illæ quemlibet eorum adſtringunt, nullo umquam tempore reſilire poſſe, aut debere, ſed ad plenariam earum obſervationem teneri, & obligatos eſſe, & ad id pœnis in Conſtitutionibus, & Ordinationibus hujuſmodi contentis cogi, & compelli poſſe.

Et ita, ac non aliter judicari mandat. §. 4. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quicquid ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariiſque derogat. §. 5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis, eidem Congregationi, illiuſque Præpoſito, & Presbyteris, & quibuſvis aliis Superioribus, & perſonis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum ſub Annulo Piſcatoris, die 24. Febr. 1612. Pontificatus noſtri Anno VII. *Dat. die 24. Februar. 1612. An. VII.*

Sequitur prohibitio alias Domos Romæ erigendi ſub denominatione Congregationis Oratorii.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Congregationis petitio pro prohibitione de qua ſupra. §. 1. Cum dilecti filii Præpoſitus, & Presbyteri Congregationis Oratorii Sanctæ Mariæ in Vallicella nuncupatæ de Urbe, quibus pridem a Sede Apoſtolica indultum fuit, ut pro felici regimine dictæ Congregationis ſtatuta, & ordinationes ab ipſis obſervan. facere, & condere valerent, indulto hujuſmodi inhærentes, ſtatuta, & ordinationes condiderint, quæ de mandato noſtro reviſa, & per Nos apoſtolica auctoritate confirmata fuerunt. Et ſicut accepimus in diverſis locis aliæ Congregationes ad inſtar primo dictæ erectæ fuerint, quæ a primo dictæ Congregationis regulis declinare noſcuntur;

Pontificis prohibitio. §. 2. Nos primo dictæ Congregationis inſtitutum in ſuo vigore perpetuo manere cupientes, Motu proprio, non ad Præpoſiti, & Presbyterorum prædictorum, vel alterius pro eis Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia noſtra, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ne de cætero quævis Congregationes ubivis locorum inſtitutæ, Conſtitutiones, & inſtituta ſub denominatione B. Philippi Nerii primo dictæ Congregationis Fundatoris, promulgare audeant, minuſque in Urbe aliæ domus ejuſdem inſtituti abſque prædictorum Præpoſiti, & Presbyterorum licentia inſtitui poſſint, ſub pœnis arbitrio noſtro imponendis, & per contrafacientes ipſo facto incurrendis, tenore præſentium prohibemus.

Contrariorum derogatio. §. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque in contrarium facientibus quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Marcum ſub Annulo Piſcatoris, die 26. Junii 1612. Pontificatus noſtri Anno VIII. *Dat. die 26. Julii 1612. An. VIII.*

GRE-

Digitized by Google

GREGORIUS XV.

PAPA CCXXXVI.

AN. CH. MDCXXI.

DUodecima poſt Pauli V. obitum die, noua ſcilicet Februarii anno 1621. electus eſt in Summum Pontificem Alexander Tit. Sanctæ Mariæ in Tranſpontina Presbyter Cardinalis Ludoviſius, Archiepiſcopus Bononienſis, qua in Urbe aute ſexagintaſeptem annos natus fuerat. Sex poſt dies Sacra Thiara redimitus eſt. Sedit in Pontificatu Aunos II. Meuſs.V. temporibus Ferdiuandi II. in Romanorum Imperatorem electi. Creatia undecim Cardinalibus obiit die 8. Julii 1623., & ſepultus eſt in Baſilica Principis Apoſtolorum, atque iude ejus corpus translatum fuit ad Ædem S. Ignatii ſacram. Vacavit Sedes diea XXIX.

I.

Beatus Iſidorus Agricola Matritenſis Sanctorum Confeſſorum Albo adſcribitur. *Ex Regeſt. in Secret. Brev.*

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IMmenſa, & inveſtigabilis divinæ ſcientiæ, ac ſapientiæ altitudo. ſicut in ipſis mundi primordiis luminaria creavit, atque in firmamento collocavit, ut inde lucerent, & illuminarent univerſam terram; ita etiam in Eccleſia ſua, quam ante mundi conſtitutionem mirabiliter præelegit, & præordinavit, plurimos eſſe voluit homines magnos virtute, prudentia præditos, & ſanctitate præſtantes, qui quaſi viventia luminaria in Templo Dei omnibus juſtitiæ, ac bonorum operum exemplis prælucerent, ac ſponſam ejus Sanctam Catholicam Eccleſiam meritorum ſplendore, & interceſſionum ſuffragiis protegerent, & illuſtrarent. Noviſſime vero, in diebus Patrum noſtrorum parvulum elegit, & humilem Beatum Iſidorum, quem ex vili pulvere ſuſcitatum ſuper omnes Principes, & Reges Terræ exaltaret, ejuſque ſanctitatis lucernam ſuper candelabrum poneret, & in conſpectu omnium gentium collocaret. Hominem in diebus vitæ ſuæ mortificatum quidem carne, vivificatum autem ſpiritu, quæ ſunt ſæculi ſapienter ignorantem, & cœleſtia humiliter ſapientem, terrenorum inopem, abundantem cœleſtium, & repletum divinæ gratiæ theſauris, quem hominum judicio contemptibilem, & ſine honore, qui eſt Omnipotens in excelſis, & facit mirabilia magna ſolus divinorum chariſmatum donis adeo abundanter cumulavit, ut ſanctorum operum, & ſignorum ſplendoribus univerſam Eccleſiam lætificaret. Quamobrem paſtoralis officii munus exigere exiſtimamus, ut hunc Dei ſervum in Hiſpaniis, quam natalis ſui decore clarificavit, ſanctitatis gloria coruſcantem, in univerſa etiam militanti Eccleſia, cui licet immeriti præſidemus, ab omnibus Chriſtifidelibus debita veneratione colendum apoſtolica auctoritate decerneremus, ut pro tanto beneficio gratiæ agantur Deo, & Ieſu Chriſto filio ejus Domino noſtro, qui præordinatis temporibus per ſervos ſuos fideles Eccleſiam ſuam viſitare dignatur, ut per eos exempla juſtitiæ, & ſanctitatis in diebus noſtris ad imitan. renoventur, & ad quos in noſtris, & Eccleſiæ Catholicæ neceſſitatibus cum fiducia recurramus.

§.1. Ut autem omnibus fidelibus innoteſcant virtutes, & magna alia, quæ operatus eſt Omnipotens in manu Pueri ſui Iſidori, nonnulla ad Dei omnipotentis gloriam, & Catholicæ Eccleſiæ ædificationem duximus enarranda. *Geſta ab Iſidoro enarrat.*

§.2. Natus eſt Iſidorus in Oppido Matriti Toletan. Diœceſis humilibus quidem, & ege- *Ejus nativitas.*

Pueri educatio.

& egenis parentibus, catholicis tamen, ac piis, a quibus in timore Domini educatus, & doctus ferre jugum ab adoleſcentia ſua, juventutis illecebras fortiter, ac viriliter devicit, ac ſpreta lata via, quæ ducit ad perditionem, anguſtam, & arduam ſemitam vitæ aggreſſus eſt, indutus juſta Apoſtolum tamquam electus Dei Sanctus, & dilectus viſcera miſericordiæ, benignitatem, humilitatem, modeſtiam, & patientiam, & ſuper omnia charitatem habens, quod eſt vinculum perfectionis. Cumque paupertatis onere premeretur, eique neceſſe eſſet in labore vultus ſui veſci pane ſuo laborioſum, & humile, ſed quod innocuum exiſtimavit vitæ genus agriculturam elegit. Quam tamen omnibus diebus ita exercuit, ut numquam ejus cauſa pietatis, & miſericordiæ opera intermiſerit. Nec enim umquam ad agrum colendum exiit, niſi poſtquam ſacrificio Miſſæ interfuit, ac preces ad Deum, & Beatiſſimam Virginem Dei Matrem ex imo pectore profudit. Præcepta vero Dei, & Eccleſiæ adeo diligenter obſervabat, ut ne aſſiduis quidem laboribus fractus, ſtatuta a ſacris Conſtitutionibus jejunia umquam omiſerit; Corpus autem ſuum, ut in ſervitutem redigeret, non contentus vitæ laborioſæ incommodis, quibus aſſidue fatigabatur, ſpiritu Dei impellente, aliis etiam caſtigabat afflictionibus, & preſſuris, charitate in proximos fuit admirabili, nam quamvis ipſe pauperrimus labore manuum ſuarum ſibi victum compararet, erga illos tamen ſemper dives in miſericordia inventus eſt, adeo ut de neceſſariis jugiter ſibi detraheret, nec umquam, quod Pauperibus elargiretur, deeſſet: Accedebat ad hoc injuriarum perfecta condonatio: Conjugalis præterea caſtitas, quam ſemper inviolatam ſervavit; quas, cæteraſque omnes virtutes adeo mirifice coluit, ut proximis nedum exemplo, ſed etiam admirationi eſſet, qui videntes opera ejus bona, glorificabant Deum Patrem, qui in Cœlis eſt.

Agricolam agit.

Præceptorum Dei cuſtos.

Corpus affligit mortificationibus.

Erga pauperes benignus.

Conjugalem caſtitatem ſervat.

Plura ſigna per illum operatur Deus.

§. 3. Quam vero validum, & inconcuſſum fuerit fundamentum fidei, quo ejus virtutes innitebantur, pluribus, & admirabilibus ſignis Altiſſimus comprobavit.

In arido aquas ſuſcitat.

§. 4. Atque illud in primis memorabile fuit, nam cum media æſtate Dominus agri, quem vir Dei Iſidorus colebat, eo ſitibundus acceſſiſſet, ipſumque rogaſſet, ut ubi aliquid aquæ reperiretur oſtenderet, locum ad vicinum montem demonſtravit: quo cum ille perrexiſſet, atque omnia arentia, ac ſolis ardoribus exuſta reperiiſſet, cum indignatione quaſi deluſus ad eum revertitur. At vir Sanctus ſtatim ad eumdem locum redire ſuadet, eumque comitatur, & fide fortiter animatus inſtar Moyſis, ſtimulo, quem gerebat percuſſit terram, & ſtatim fluxerunt in ſicco perennes aquæ, duratque admirandus ille fons nullis umquam ardoribus arefactus uſque ad præſentem diem, & magna populorum frequentia celebratur, ob innumera miracula, quæ in ſanitatem gentium meritis Beati Iſidori per ejus aquæ uſum omnipotens operatur.

Angeli pro eo Agrum colunt.

§. 5. Accuſatus fuerat a vicinis Iſidorus apud Agri Dominum, quod orationi plurimum intentus, minus quam par erat, in cultura fundi laboraret: cumque ad eum ſevere caſtigaturus Dominus accurriſſet, agrum ſuum triplici jugo Bovum arari proſpexit; duobus quidem ab adoleſcentibus candidis veſtibus indutis actis, tertio vero ab Iſidoro; cum appropinquaſſet autem Dominus, ſolum Iſidori jugum cernit, reliqua non vidit; intellexitque demum veriſſimum eſſe, quod Dei ſervus ſæpe affirmaverat, non perire ipſi tempus, quod in obſequium Dei impenderetur.

Aſinam a Lupi faucibus oratione liberat.

§. 6. Orabat vir Dei in Eccleſia Sanctæ Mariæ Magdalenæ, cum ad eum acceſſere quidam nunciantes aſinam ejus in faucibus lupi jam eſſe, nec ſervari poſſe niſi propere ſubveniret: At ille, qui jactabat in Domino cogitatum ſuum, nec minimum quidem commotus, pacato vultu reſpondit. Ite in pace filii, fiat voluntas Dei. Cæterum precibus expletis, Eccleſiamque egreſſus, aſinam vivam, lupum vero divinitus percuſſum, & juxta eam mortuum invenit.

Cibos multiplicat in auxilium pauperum.

§. 7. Magnifice etiam teſtatus eſt Deus miſericordiarum, quam acceptus ei fuerit ſervus ſuus in miſericordiis pauperum: ſæpius enim panes, & edulia ad refectionem egenorum ab eo comparata, in manibus ejus multiplicavit: Quodam enim die cum omnia, quæ in cibos pauperum paraverat, diſtribuiſſet, pauper ſupervenit eleemoſynam efflagitans: at vir Sanctus Uxorem ſuam juſſit inſpicere, ſi quid cibarii in olla remanſiſſet, atque ad illum deferre; Cumque illa quicquam ſuperfuiſſe negaret. Iſidorus fide fervens, & charitate exæſtuans, rurſus inſtetit, ut iterum inſpiceret, quod cum feciſſet, vas, quod vacuum relictum erat, mirabiliter pulmento plenum repertum eſt, atque ita egenus abunde ſaturatus. Rurſus cum quodam feſto die de more a piis nonnullis Sodalibus convivium ageretur, Dei ſervus orationi intentus in Eccleſia diutius commoratus eſt, nec ad convivium acceſſit, niſi illo peracto, adducens ſecum numeroſum pauperum gregem, cumque de tanto egenorum numero ſocii indignarentur, cum nihil quod illis apponere poſſent, præter unicam partem Iſidoro reſervatam, intereſſet, vas, in quo ea repoſita erat, adeo redundans invenerunt, ut non ſolum abunde præſentibus ſufficeret, ſed & portio ejus non modica pro abſentibus pauperibus ſepoſita fuerit. Nec ſolum hominum genus miſericordia compleſus eſt, ſed illud prætergreſſus, etiam volucres cœli ea inundavit: Cum enim hyemali tempore omnia nive cooperta eſſent, ipſeque columbarum ingentem numerum vidiſſet non invenientium cibum, miſericordia motus ſuper eas, ad illius imitationem, qui dat jumentis eſcam ipſorum, & pullis corvorum invocantibus eum, terram manu deterſit, eamque tritico, quod ad molendum deferebatur, abundantem conſpeſit. Quem commiſerationis exceſ-

Atque etiam pro volucrum alimonia.

excesſum miraculo Deus iosignire voloit: Tritico, quod ſuperfuerat ad priſtinæ menſuræ modum, ſtupentibus ſociis mirabiliter aucto,

Moritur.

§.8. Adveniente demum tempore, quo tamquam bonus certator coronam juſtitiæ ſibi repoſitam conſequuturus erat, poſt humillimam peccatorum confeſſionem, & Sacrum Viaticum ſumma cum devotione ſuſceptum hortatus domeſticos, quantum potuit ad dilectionem Dei, & proximi, plenus bonorum operum, ſanctitate, & miraculis admirabilis, terrenis vinculis, quod diu concupierat, ut cum Chriſto eſſet, exolutus, ad cœleſtem patriam evolavit anno a ſalute mundi milleſimo centeſimo ſeptuageſimo.

Corpus ejus incorruptum manet,

§.9. Corpus ejus in Sancti Andreæ Cœmeterio depoſitum, cum per quadraginta annos fuiſſet omnibus Cœli injuriis expoſitum, nihilominus, qui capillorum capitis Sanctorum ſuorum numerum cuſtodit, ab omni corruptione illæſum præſervavit. Nam quadrageſimo anno elapſo, cum amicus ejus, deinde Matrona per viſum admoniti fuiſſent, ut decentius in Eccleſia conderetur, corpus ejus integrum, & incontaminatum, incorruptis velaminibus, quibus erat involutum, ſuaviſſimum odorem ſpirans repertum eſt, ac honorifico ſepulchro datum, in quo deinde anno 1613. cum eadem integritate, & odorum ſuavitate inventum fuit, cum mandato Delegatorum Sanctæ Sedis Apoſtolicæ, ut viſitaretur, & inſpiceretur, inde fuit extractum.

Miracula quamplurima cum transferretur.

§.10. Dies vero translationis ejus, vere dies inſignis ſolemnitatis, & lætitiæ divinitus effectus eſt; effuſi enim ſunt abundanter ſuper populum fidelem ejus interceſſionibus theſauri miſerationum Domini in curationibus, & ſanitatibus. Ad contactum enim pulveris ſepulchri ejus, oculi cœcorum aperti ſunt, ſurdorum aures patuerunt, & claudi, conſolidatis baſibus, ambulaverunt, & variis languoribus vexati, ſanitatis gratiam impetrarunt; omnibus Dominum in Sanctis ejus, & in multitudine virtutis ejus collaudantibus. Quin etiam, & Eccleſiarum campanæ, quamdiu proceſſio translationis duravit, per univerſum Oppidum nullo impellente ſonuerunt.

Alia etiam post translationem.

§.11. Quamvis autem ejus ſanctitatis fama per univerſam Hiſpaniam jam antea penetraſſet, & memoria illius apud omnes illas gentes in benedictione eſſet: poſt translationem tamen corporis ejus tot magnalibus a Deo decorata, illuſtrior, & glorioſior haberi cœpit; ſed & ſequentibus temporibus frequenter dignatus eſt Dominus Deus noſter per interceſſionem ſervi ſui notam facere multitudinem miſericordiæ ſuæ, ingentia beneficia tribuens fideliter petentibus, quorum aliqua inſigniora præſentibus literis inſerenda decrevimus.

Lumen cœco restitutum.

§.12. Quodam enim die cum Sacrum ejus Corpus publice in Eccleſia ad pluviam a Deo ejus precibus impetrandam expoſitum fuiſſet, cœcus Benedictus nomine, qui curationem cœcitatis ſuæ a Sancto devote efflagitaverat, repente, e media multitudine cadens, ſe videre exclamavit, benedicens Deum in Sanctis ſuis admirabilem, qui Beati Iſidori meritis oculos ſuos illuminaſſet.

Catharina Fernandez ulcere in crure ſanata.

§.13. Gravi, & lethali ulcere in Crure Catharina Fernandez laborabat, ſæviſque doloribus affligebatur, nec aliam opem adverſus mortem a medicorum induſtria ſperare poterat, niſi per totius cruris abſciſſionem: quamobrem oculis ad cœlum levatis imploravit interceſſionem hujus electi Dei, indeque auxilium invenit: admotis enim corbus, qui ſacrum corpus tetigerant, dolore ſtatim libera, tridui ſpatio, abſque alio medicamento convaluit.

Nonnulli e parietis ruina eruti.

§.14. Cum ingens parietis ruina Balthaſaram Ortiz pregnantem, una cum tribus filiis, & ancilla oppreſſiſſet, & graviter læſiſſet, Beati Iſidori patrocinio, cui ſe commendarunt, omnes incolumes, eo protegente, mirabiliter evaſere: & ne cui dubium eſſet, tam inſigne beneficium divinitus Beati Iſidori ſuffragiis impetratum fuiſſe, ſex a ruina menſibus elapſis Balthaſara peperit filium vivum tres profundas vulnerum cicatrices, quaſi miraculi teſtimonium, in capite habentem.

Adoleſcens quidam ſaluti reſtitutus.

§.15. Vexabatur graviſſimo morbo Hadrianus adoleſcens, tribus carbunculis adeo gutture obſtructo, ut non ſolum cibo, potuique, ſed & reſpirationi via intercluderetur. Cumque in extremo vitæ diſcrimine conſtitutus, divina miſericordia fretos, ad Imaginem Beati Iſidori converſus incolumitatem devote efflagitaſſet, repente per quietem de vita, ſaluteque a Deo impetrata ab Iſidoro admonitus, melius habere cœpit, nec multo poſt integram conſequutus eſt ſanitatem.

Hernioſus a nativitate ſanatus.

§.16. Puer Didacus a nativitate hernioſus, poſt vota Deo in honorem Iſidori a matre nuncupata, & reddita, nullo alio medicamine adhibito, ſanus effectus eſt.

Morti proximus ſaluti redditur.

§.17. Alter item quatuor annorum Puer Alphonſus nomine continuis febribus, ac dyſenteria plane oppreſſus, jamque vitali calore deſtitutus, ac animam agens, a Patre Iſidoro cum lachrymis commendatos, in ipſa hora utroque morbo liberatur, ac priſtinæ reſtituitur valetudini.

Nonnulli cum in præceps raperentur, a periculo liberati

§.18. Acceſſerunt orationis cauſa ad hæremum Sancti Iſidori curru vecti, quem mulæ duæ trahebant nonnulli cum domeſticis fœminis, pueriſque omnes ad duo de viginti. Dum vero Domum revertuntur, currus magno impetu in declive in crepidinem incidit altiſſimæ, ac præcipitis rupis fluvio imminentis; tum altera mula collapſa, ac ſolo proſtrata, altera e rupe pependit, & currus jam jam in præceps habiturus ſaxis adhæſit: cumque omnes in extremo vitæ periculo, clamore, & ejulatu Beatum Iſidorum invocarent, adſuit ipſe in auxilio opportuno; & currus quidem ejus patrocinio ſuffultus, præruptis illis ſaxis tandiu immobilis hæſit, donec omnes incolumes deſilirent, & funibus præciſis, altera mula tantum in præceps dela-

pla, cætera divino beneficio ſervarentur,

Cibi in pauperum ſuſtentationem multiplicati.

§.19. Theſaurarius Confraternitatis, quæ Matriti in honorem Divi Iſidori inſtituta eſt, daturus ſolemni quodam die de more pauperibus convivium, cibaria, & vina, quæ viginti tantum reficiendis ſatis eſſent, comparaverat; ſed cum trecenti ferme pauperes ad menſam aſſediſſent, implorato Iſidori præſidio, adeo multiplicata ſunt, quæ appoſuit, ut non modo omnes affatim ſaturarentur, ſed & plurima, quæ ſuperfuerant collecta fuerint fragmenta.

Miracula per fontem, quem B. Iſidorus eruit patrata.

§.20. Sed ut omnibus innoteſcat abundantia gratiarum, quas jugiter meritis ſervi ſui ſuper invocantes eum miſericors Dominus effundit, inſigniora quædam beneficia per admirabilem illum fontem, quem e terra ſtimulo percuſſa ſubito erupiſſe memoratum eſt, fidelibus impertita his literis duximus memoranda,

Deſperata corporali ſalute, continuis febribus, & diarrhea Catharina de Villa Sancte laborabat, cum invocato Iſidori patrocinio ſanitati reſtituta eſt,

Eadem fide munitus Hilarius Cimbren poſt trium menſium dyſenteriam, cum hætica febri recepto extremæ unctionis Sacramento, ac animam agens, clamavit ad Dominum, & ad ſervum ejus Iſidorum, & exauditus eſt: Poculo enim fontis ejus hauſto, convaluit, ſtupentibus omnibus, & Deum in mirabilibus ejus laudantibus,

Sed & eamdem virtutem expertus eſt Auguſtinus de Fuente Advocatus Matriti, qui deſperata ſanitate, ex acuto morbo, & jam in faucibus mortis conſtitutus, omni humana ope fruſtra tentata, ad divinam converſus, fuſiſque ad Deum precibus, & implorato Iſidori ſubſidio, eadem aqua ſumpta, incolumis evaſit,

Quin etiam Alphonſus Gallo peſtilenti febri, & mentis ſtupore correptus, medicis omnem ſpem vitæ deponendam eſſe conteſtantibus, converſus ad Deum, & ad Sanctum ejus, miſericordiam conſequutus eſt, Nam ſolo aquæ potu, quam deceptus a matre, fontis ejus eſſe credebat, momentu temporis reſtitutus eſt ſanitati.

Proceſſus ſuper ejus Sanctitate, & miraculis ordinaria auctoritate formati.

§.21. Igitur cum tot, tantiſque ſignis mirificaret Dominus Sanctum ſuum, & fama ſanctitatis Iſidori, ac miraculorum, quæ per ejus interceſſionem fiebant, coruſcaret, & procedente tempore majora ſuſciperet incrementa, & conſequenter fidelium devotio, ac veneratio erga ipſum in dies augeretur; fuerunt auctoritate ordinaria formati proceſſus ſuper ejuſdem vita, ac miraculis, & a claræ memoriæ Philippo III. Hiſpaniarum Rege Catholico pro Canonizatione ipſius apud ſel. rec. Paulum Quintum Prædeceſſorem noſtrum actum, qui precibus Catholici Regis benigne auditis, commiſit tribus Sacri Palatii Apoſtolici Cauſarum Auditoribus, nempe bon. mem. Franciſco Peña Decano, & bon. mem. Horatio Lancellotto poſtmodum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali, & dilecto filio Alphonſo Manzanedo, ac deinde in priorum loco ſubrogatis dilecto filio noſtro

Inſtante Philippo III. Hiſpaniarum Rege.

A Paulo V. tribus S. R. Auditoribus ea dies, ut ...

Franciſco Archiepiſcopo Damaſceno tunc Auditoris Locumtenenti nunc Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbytero Cardinali, ac dilecto etiam filio Joanni Baptiſtæ Coccino Decano, ut acta reciperent cum facultate ſi videretur, novos proceſſus auctoritate apoſtolica conficiendi,

Qui Proceſſus auctoritate apoſtolica conficiendos eſſe cenſuerunt.

§.22. Auditores, re diligenter, ac mature perpenſa, novos proceſſus auctoritate apoſtolica conficiendos cenſuerunt, eademque proceſſuum confectio bon. mem. Bernardo de Roras Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali, & Archiepiſcopo Toletan., & Ven. Fratri Franciſco Epiſcopo Canarien., & dilecto filio Joanni de Hores Canonico, & Theſaurario Eccleſiæ Carthaginen. delegata fuit,

Iiſque viſis ad ulteriora in Canonizatione B. Iſidori poſſe procedi.

§.23. Qui cum de mandato munere diligenter perfuncti fuiſſent, omnia ejuſmodi acta ad eoſdem Auditores tranſmiſerunt; qui omnibus ſumma cum diligentia, prout rei magnitudo expoſcebat, conſideratis, & examinatis, retulerunt eidem Paulo V. Prædeceſſori, ſatis juſtificari excellentiam vitæ, ſanctitatis, ac miracula Servi Dei Iſidori, omniaque abunde conſtare, quæ pro canonizatione ejuſdem a ſacris Canonibus requiruntur, poſſeque ad ulteriora procedi.

Negotium commiſſum Congregationi S. Rituum.

§.24. Utque ea maturitate, quæ in re tanta requirebatur, negotium ageretur, idem Paulus dilectis filiis noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus Sacris Ritibus præfectis de more dedit in mandatis, ut memoratos Proceſſus quam diligentiſſime inſpicerent, ac de tota hujuſmodi cauſa accurate cognoſcerent.

Quæ commiſſio a Gregorio XV. fuit renovata.

§.25. Deinde eodem Paulo, ſicut Altiſſimo placuit, viam univerſæ carnis ingreſſo, cum humilitas noſtra ad apoſtolatus apicem, licet nullis noſtris exigentibus meritis, ſed ſola divinæ miſericordiæ dignatione vocata eſſet, ad honorem Dei, & decorem Domus ejus ſummopere pertinere exiſtimavimus, ut negotium hujuſmodi canonizationis promoveretur, Si enim, ut de omnipotentis Dei benignitate ſperabamus, juxta deſiderium cordis noſtri proſpere proceſſiſſet, magnum devotionis augmentum erga Deum, & electos illius omnibus Chriſtifidelibus futurum cernebamus. Mandavimus itaque prædictis Cardinalibus, ut quod illis a Prædeceſſore noſtro prædicto olim injunctum fuerat, quamprimum exequerentur,

Cardinales in Conſiſtorio Secreto ad Canonizationem procedendum eſſe cenſent.

§.26. Quod cum illi accurate perfeciſſent, ac pro Sancti viri Canonizatione omnes unanimes cenſuiſſent, Ven. Frater noſter Franciſcus Maria Epiſcopus Portuen. Cardinalis de Monte totius Proceſſus ſummam, ac ſuam, Collegarumque ſententiam coram Nobis in Conſiſtorio noſtro ſecreto expoſuit. Quibus auditis, ac perpenſis, reliqui Cardinales, qui aderant, omnes ad ulteriora procedendum cenſuerunt,

Præmiſſis deinque orationibus aliiſque piis operibus.

§.27. Cum itaque publico ſequenti Conſiſtorio pro ejus Canonizatione dilectus filius Fauſtus Caffarellus Aulæ noſtræ Conſiſtorialis Advocatus appoſite dixiſſet, ac nomine chariſſimi in Chriſto filii noſtri Philippi

lippi Hiſpaniarum Regis Catholici, ut ad eam procedere dignaremur, humiliter ſupplicaſſet: Nos de re tanta Venerabiles Fratres noſtros Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & Epiſcopos in Curia præſentes conſulturos eſſe reſpondimus: Atque interim Cardinales, & Epiſcopos, qui aderant vehementer in viſceribus Jeſu Chriſti hortati ſumus, ut eleemoſynas operantes, & corda ſua in jejuniis, & orationibus coram Deo nobiſcum effundentes, humiliter expoſcerent a Patre luminum, ut Spiritum Sanctum ſuum de Cœlo in Nos mittere dignaretur, qui mentis noſtræ oculos divinæ gratiæ ſplendore illuminaret, ut voluntatem ejus agnoſcere, & perficere valeremus.

Accedentibuſque omnium ſuffragiis,

§.28. Sed cum ſemipublico Conſiſtorio, quod deinde ex more celebratum fuit, vocatis Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis in Urbe tunc præſentibus, noſtriſque, & Sedis Apoſtolicæ Notariis, ac Sacri Palatii Apoſtolici cauſarum Auditoribus multa a Nobis propoſita fuiſſent de vita, & miraculis Beati Iſidori, ſingulorumque rogatæ ſententiæ, omnes concorditer benedicentes Deum amicos ſuos clarificantem Beatum Iſidorum canonizandum eſſe, & in Sanctorum Confeſſorum Cathalogum referendum, apertis ſuffragiis cenſuerunt.

Statutum eſt ad Canonizationem devenire.

§.29. Quorum omnium unanimi conſenſu audito repletum eſt gaudio os noſtrum, & lingua noſtra exultatione, quia magnificaverit Dominus facere nobiſcum, & Eccleſiam ſuam novo decore augendam, & illuſtrandam decreverit. Canonizationis itaque conſtituimus diem, & orationibus apud Deum, a quo omne donum perfectum eſt, ut inſtarent omnes admonuimus, ut in tanto opere peragendo humilitati noſtræ per ſpiritum ſuum aſſiſtere dignaretur.

Quod actum eſt in Baſilica Vaticana die 12. Martii,

§.30. Demum cum omnia, quæ ex Sanctorum Patrum decretis, & Romanæ Eccleſiæ conſuetudine agi, & obſervari in talibus conſueverunt, perfecta eſſent; hodie in Sacroſancta Principis Apoſtolorum Baſilica, ubi ſolemni ritu cum Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, nec non Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis prædictis, Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, & Familiaribus noſtris, Clero ſæculari, & regulari, ac maxima populi frequentia convenimus, poſt repetitas pro Canonizationis decreto petitiones nomine ejuſdem chariſſimi in Chriſto filii noſtri Philippi Regis Catholici a dilecto filio noſtro Ludovico tituli Sanctæ Mariæ Tranſpontinæ Cardinali Ludoviſio noſtro ſecundum carnem nepote per dilectum filium Nicolaum Zambecarium Advocatum, decantatis ſacris Precibus, ac Litaniis, ac Spiritus Sancti gratia devote, ac humiliter implorata, ad honorem Sanctæ, & Individuæ Trinitatis, ac fidei catholicæ exaltationem, auctoritate omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac noſtra, de Venerabilium Fratrum noſtrum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum conſilio, ac unanimi conſenſu, bon. mem. Iſidorum Agricolam de Matrito, de cujus vitæ ſanctitate, fidei ſinceritate, & miraculorum excellentia plene conſtabat, & conſtat, Sanctum eſſe definivimus, ac Sanctorum Confeſſorum non Pontificum Cathalogo adſcribendum decrevimus: prout præſentium tenore definimus, decernimus, & adſcribimus, illumque omnes Chriſtifideles tamquam vere Sanctum honorare, & venerari mandamus; Statuentes, ut ab univerſali Eccleſia in ejus honorem Eccleſiæ, & Altaria, in quibus ſacrificia Deo offerantur, ædificari, & conſecrari, & ſingulis annis die, quo ad cœleſtem patriam migravit, ejus officium, ut de Sancto Confeſſore non Pontifice ad præſcriptum Romani Breviarii celebrari poſſint.

Propoſitæ Indulgentiæ ejus ſepulchrum viſitantibus.

§.31. Eademque auctoritate omnibus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, qui annis ſingulis eodem feſto die ad ſepulchrum, in quo corpus ejus requieſcit, viſitandum devote acceſſerint, unum annum, & unam quadragenam; iis vero, qui in ejuſdem feſti octava, quadraginta dies de injunctis, ſeu quomodolibet debitis pœnitentiis miſericorditer in Domino relaxavimus. Poſtremo, cum gratias egiſſemus Deo, qui Eccleſiam ſuam meritis, & interceſſione Sancti Iſidori clarificare dignatus eſſet, in hymnis, & confeſſionibus majeſtatem ejus collaudantes, ut miſericordias ſuas ſuper populum ſuum jugiter effunderet, ſolemni Oratione Confeſſorum in Sancti Iſidori honorem decantata humiliter precati ſumus, atque ad Altare Principis Apoſtolorum, Miſſam celebravimus, cum ejuſdem Sancti Confeſſoris commemoratione; omnibuſque Chriſtifidelibus tunc præſentibus, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam conceſſimus.

Orationes ad Deum effundendæ,

§.32. Dignum igitur, & congruum eſt, ut omnes uno ore glorificemus Deum, & unicum filium ejus Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum, qui quamvis peccatis noſtris exigentibus, calamitoſis hiſce temporibus Eccleſiam ſuam adeo affligi a contrariis poteſtatibus patiatur, miſericordiam tamen ſuam non diſpergit a Nobis, & abundare facit in omni tribulatione, & preſſura conſolationes noſtras, cum apud thronum gratiæ ſuæ talem interceſſorem, & Advocatum pro Nobis manifeſtavit, quo ſuffragante placatus, flagella ſuæ indignationis ab Eccleſia ſua avertat, eamque ſuper capita inimicorum ſuorum exaltet, & in diebus noſtris populo ſuo Dominus Deus noſter pacem miſericorditer concedat, & tranquillitatem.

Tranſumptis danda fides.

§.33. Cæterum, quia difficile foret præſentes noſtras literas ad ſingula loca, ubi opus eſſet, deferri; volumus, ut earum exemplis etiam impreſſis manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadē ubique fides habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Clauſulæ pœnales.

§.34. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrorum definitionis, decreti, adſcriptionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 12. Martii 1621. An. I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimoprimo, quarto Idus Martii Pontificatus noſtri Anno Primo.

Pontificis ſubſcriptio.

✠ Ego Gregorius Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Perfice greſſus meos in ſemitis tuis.

Et ſubſcriptiones Cardinalium.

✠ *Ego Antonius Cardinalis Saulius Decanus.*
✠ *Ego Franciſcus Maria Cardinalis de Monte Epiſcopus Portuen.*
✠ *Ego Octavius Epiſcopus Prœneſtin. Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Bandinus.*
✠
✠
✠
✠
✠
✠ *Ego Dominicus Sanctorum Apoſtolorum Presbyter Cardinalis Gymnaſius.*
✠ *Ego Carolus tit. S. Cæſarei Presbyter Cardinalis Madrutius.*
✠
✠
✠ *Ego S. tit. S. Chriſogoni Presbyter Cardinalis Burghesius.*
✠ *Ego M. tit. S. Honuphrii Presb. Cardinalis Barberinus.*
✠ *Ego Joannes Garzia tit. Sanctorum Quatuor Coronatorum Presbyter Cardinalis Millinus.*
✠
✠ *Ego M. tit. Sanctorum Quirici, & Julittæ Presb. Card. Lantes.*
✠ *Ego F. tit. S. Auguſtini Presb. Cardinalis Verallus.*
✠
✠ *Ego Joannes Baptiſta tit. S. Cæciliæ Presbyter Card. Lenius.*
✠
✠
✠ *Ego Dominicus tit. S. Martini in Montibus Card. Rivarola.*
✠ *Ego Philippus tit. S. Mariæ de Populo Card. Philonardus.*
✠
✠
✠
✠ *Ego G. tit. S. Crucis in Hyeruſalem Card. Bergia.*
✠
✠ *Ego R. Cardinalis Ubaldinus tit. Sancti Alexii.*
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠ *Ego S. Presb. Card. S. Suſannæ S. R. E. Bibliothecarius.*
✠
✠
✠
✠
✠ *Ego Guido tit. S. Joannis ante Portam latinam Card. Bentivolus.*
✠
✠ *Ego P. tit. S. Salvatoris in Lauro Presb. Card. Valerius.*
✠ *Ego Itelius Fridericus tit. Sancti Laurentii in pane, & perna Presb. Card. de Zolleren.*
✠
✠
✠ *Ego F. R. Deſiderius tit. S. Clementis Presb. Card. de Cremona.*
✠
✠ *Ego Ludovicus Cardinalis Ludoviſius tit. Sanctæ Mariæ Transpontinæ S.R.E. Camerarius.*
✠
✠ *Ego P. tit. S. Matthæi in Merulana Card. Sacratus.*
✠
✠ *Ego M. A. tit. S. Euſebii Card. Gozzadinus.*
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠

II.

Privilegia, & Indulta pro Conclaviſtis, qui interfuerunt Conclavi, in quo Gregorius XV. Pontifex electus fuit.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex ex ſua circumſpecta providentia eas conſuevit perſonas condignis præcipue complecti favoribus, & gratiis, quas ſibi, & Apoſtolicæ Sedi devotas, & obſequioſas, ac plurimis cognoſcit meritis adjuvari.

Cauſa hujus Conſtit.

§.1. Hinc eſt, quod Nos dilectos filios Conclaviſtas, qui in Conclavi, in quo divina favente clementia, ad ſummi apoſtolatus

latus apicem aſſumpti ſuimus, Nobis, & Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus uti familiares, & continui commenſales inſerviendo interfuerunt, quique ea de cauſa labores, vigilias, & incommoda plura ſubierunt, habita ratione obſequiorum, ſavoribus, gratiis, & privilegiis pro cujuſcumque meritis exornare volentes.

Abſolutio a cenſuris ac donatio decem millium ſcutorum aureorum pro conclaviſtis.

§.2. Ipſoſque Conclaviſtas, & quemlibet eorum a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, etiamſi in illis per annum continuum inſorduerint, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, Motu proprio, non ad ipſorum Conclaviſtarum, ſeu alicujus eorum, vel alterius pro eis Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex noſtra mera liberalitate Conclaviſtis prædictis ſcuta decem millia auri in auro ſtamparum, per tres ex prædictis Cardinalibus ſingulatim in quolibet ordine antiquiores inter ipſos Conclaviſtas, & per capita ſingulorum Conclaviſtarum, non autem per ſingulas cellulas æquis portionibus diſtribuenda, gratioſe, & irrevocabiliter apoſtolica auctoritate, tenore præſentium donamus.

Creantur Nobiles Cives, ac familiares Papæ.

§.3. Ipſoſque Conclaviſtas in veros, indubitatos, & non fictos familiares, continuos commenſales noſtros, ac eos, qui ex illis clerici exiſtunt, ſeu militiæ clericali adſcribi deſiderant, quoſque tres hujuſmodi Cardinales gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in noſtros, & Apoſtolicæ Sedis Notarios, ſine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium, recipimus; ac tam illos, quam alios Conclaviſtas ſingulos, qui ſigillatim ab eiſdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, ſacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, & Milites, ac tam illos, quam omnes, & quoſcumque alios Conclaviſtas indiſtincte, qui nobiles non ſunt, nobiles quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus temporali dominio, & dictæ Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubjectis Cives eſſe voluerint, ſingulos in ea ipſa Civitate, quam ſigillatim quiſque eorum elegerit, & ad quam ab eiſdem tribus Cardinalibus ſe admitti petierit, veros Cives ad inſtar, & nulla prorſus differentia inter eos, & ſingulos, alios veros originarios, & antiquiſſimos etiam nobiles, & participantes cives ipſius Urbis, vel Civitatis, ita ut ipſum jus Civitatis ad quoſcumque illorum hæredes eodem modo tranſeat, creamus, conſtituimus, & aſſignamus, & nobilitatis, & civilitatis titulo, honore, & inſignibus decoramus, aliorumque familiarum, continuorum commenſalium Nobis actu in Palatio noſtro Apoſtolico inſervientium, ac illius Tinello comedentium, & bibentium, ac noſtrorum, & Sedis prædictæ Notariorum, Palatiique, & Aulæ prædictorum Comitum, Militum, & Nobilium, ac Civium hujuſmodi originariorum numero, & conſortio favorabiliter aggregamus, ac pro veris, indubitatis, & non fictis familiaribus, continuis commenſalibus, ac Notariis noſtris, Comitibus, militibus, nobilibus, & Civibus deinceps haberi, & reputari volumus, ac mandamus.

Eorumque privilegiis, & indultis donatur cum privilegio, ut literæ ſub his nominibus impetratæ ſubreptionis vitio careant.

§.4. Eiſque, ut in quibuſcumque impetrationibus, conceſſionibus, & literis tam gratiam, quam juſtitiam concernentibus, ſe familiares, continuos Commenſales noſtros, Comites, Milites, Nobiles, & Cives etiam originarios nominare, nec propterea impetrationes, conceſſiones, & literæ ipſæ ſubreptionis vitio ſubjaceant; ſed validæ, & efficaces exiſtant, ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus, & quibuſcumque, ac prorſus ſimilibus antelationū, anticipationibus, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, ſuſpenſionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii noſtri familiares tempore dictæ aſſumptionis noſtræ ad Summi Apoſtolatus apicem, ac quibus alii ejuſdem Sedis Notarii etiam de numero participantium exiſtentes, etiam ſi habitum, & Rochettum Notariorum ipſius Sedis non deferant, Palatiique, & Aulæ præfatorum Comites, Milites, & Nobiles etiam originarii, ac antiquiſſimi Cives ejuſdem Urbis, vel Civitatis, quam ut præfertur, elegerint, quique ex utroque parente vere nobili, & Cive originario, & antiquiſſimo procreati de jure, ſtatuto, conſuetudine, vel alias ex aliquo ſpeciali privilegio, ſeu alias quomodolibet, etiam quoad aſſecutionem quorumcumque Beneficiorum, etiam Eccleſiaſticorum, etiam per quaſcumque literas, ſeu Conſtitutiones Apoſtolicas pro tempore editas, utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in Judicio, & extra, ſine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite valeant, realiter, & integre in omnibus, & per omnia, etiam ſi in Urbe, & Civitate hujuſmodi non habitaverint, perinde ac ſi de vere nobili genere ex utroque parente nobili originario, & antiquiſſimo ejus procreati forent, & hujuſmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, conceſſiones, indulta, & jura, quæ pro aliis nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eiſdem Conclaviſtis in ſpecie emanaſſent, ſeu emanarunt, & eis naturaliter de jure, ſtatuto, conſuetudine, fundatione, vel alias competerent, auctoritate, & tenore ſimilibus indulgemus.

A ſolutione decimarum eximit.

§. 5. Singuloſque Conclaviſtas prædictos a ſolutione, & exactione decimarum Eccleſiaſticarum ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentiſſima, &

inex-

Digitized by Google

inexcogitabili cauſa, & occaſione, etiam ad inſtantiam Imperatoris, Regum, & Rerumpublicarum, etiam Venetiarum, ac quorumcumque aliorum Principum impoſitarum, & imponendarum pro tempore liberamus, & eximimus, liberoſque, & exemptos fore, & eſſe decernimus.

Remittit fructus male perceptos ob non recitationem horarum Canonicarum.

§.6. Ipſiſque Conclaviſtis ſingulis quoſcumque fructus, redditus, & proventus eccleſiaſticos, etiam occaſione penſionum annuarum ipſis, vel eorum alicui reſervatarum ratiooe omiſſionis recitationis Horarum canonicarum indebite perceptos, cujuſcumque quantitatis fuerint, gratioſe remittimus, & condonamus.

Diſpenſatque ſuper inhabilitate ad ſacros Ordines.

§.7. Ac cum eis ſuper inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod cenſuris hujuſmodi ligati Miſſas, & alia Divina officia, dummodo tamen non io contemptum clavium, celebraverint, aut alias in divinis ſe immiſcuerint, ut illa, & aliis præmiſſis non obſtantibus ad omnes, etiam Sacros, & Preſbyteratus ordines alias rite promoveri, & in illis, ac in ſuſceptis per eos aliàs rite ordinibus, etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, etiam libere, & licite valeant, diſpenſamos.

De ætate, & qualitate promovendorum ad Ordines habes in Conc. Trid. Seſſ. 23. cap. 4. & 12.

Ab eis omnem natalium maculam abſtergit.

§.8. Ac eoſdem Conelaviſtas, ſi qui eorum defectum Natalium ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamſi ex nobiliſſimis parentibus, & vilibus fœminis forſan procreati ſint, etiamſi legitimati aliàs exiſtant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujuſmodi maculam, ſive notam abſtergimus, & abolemus, ac Natalibus reſtituimus.

Ac habilitat ad ſucceſſiones, & hæreditates.

§.9. Et eum eorum ſingulis, ut in quibuſcumque bonis paternis, & maternis, & aliorum conſanguineorum, ſeu cognatorum, vel aliorum quorumcumque, ſine tamen præjudicio venientium ab inteſtato, vel ex fideicommiſſo, ſeu aliàs de jure valida diſpoſitione ſuccedere, & illa donationis, vel alio quovis titulo conſequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis ſuccedere, eos ad omnia jura, legitimas ſucceſſiones ex teſtamento, vel ab inteſtato hæreditates, legata, libertates reſtituendo, & reintegrando realiter, & cum effectu.

Necnon ad honores, & dignitates.

§.10. Ac ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia ſecularia publica, vel privata etiam aſſumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac ſi de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obſtante, ſi aliud canonicum eis impedimentum non obſiſtat, ut clericali charactere, qui illo nondum inſigniti, ac ad omnes etiam ſacros, & presbyteratus ordines, ſi nondum ad illos promoti ſint, promoveri, ac poſtmodum charactere, & ordinibus hujuſmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eiſdem ordinibus, etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & ſine cura beneficia eccleſiaſtica, etiamſi perſonatus, adminiſtrationes, & officia, etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Eccleſiis, ſeu Parochiales Eccleſiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & Præbendæ, Dignitates, non tamen principales in Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi fuerint, ſi ſibi aliàs canonice conferant, aut ipſi eligantur, præſententur, vel aliàs aſſumantur ad illa, & inſtituantur in eiſdem, recipere, & retinere, libere, & licite valeant.

Expeditio literarum Apoſtolicarum pro Conclaviſtis gratis facienda.

§.11. Omneſque, & quæcumque gratiæ, proviſiones, comendæ, & quævis aliæ literæ Apoſtolicæ, etiam in forma Brevis pro illis expediendis, gratis ubique expediantur, tam de capienda poſſeſſione nomine Cameræ Apoſtolicæ, quam in forma literarum Apoſtolicarum, ubi illis ſuper proviſionibus quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum dari poterunt, prout noſtris familiaribus continuis commenſalibus, etiam gratis dentur, & concedantur, ac dari, & concedi omnino debeant præcipimus, & mandamus.

Indulta circa penſiones transferendas uſque ad ſummam ſcutorum centum auri de Camera.

§.12. Ac eiſdem Conclaviſtis, & eorum ſingulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, ſeu aliarum Eccleſiarum, aut perſonæ quæcumque Eccleſiaſticæ tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum ſingulos eligendi, ſeu eligendæ quaſcumque penſiones annuas eis, & eorum ſingulis ſuper quibuſcumque fructibus, redditibus, & proventibus quorumcumque beneficiorum eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, ſeu fructus, redditus, & proventus hujuſmodi beneficiorum reſervatos, ſeu reſervandos, etiamſi alias ſemel, vel pluries translatæ, ſeu translati fuerint, uſque ad ſummam centum ducatorum auri de Camera ſimilium in toto, vel in parte, ac etiam io mortis articulo caſſare, & extinguere, & poſtquam caſſatæ, & extinctæ fuerint, alias ſimiles penſiones annuas, ſeu fructus, redditus, & proventus hujuſmodi, uſque ad ſummam prædictam uni, vel pluribus aliis perſonis eccleſiaſticis per eoſdem Conclaviſtas, & eorum ſingulos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia eccleſiaſtica obtinentibus, & expectantibus, ſimiliter eis, quoad vixerint, vel eorum procuratoribus legitimis eiſdem modo, & forma, quibus eiſdem Conclaviſtis reſervatæ, ſeu reſervati fuerint, etiam abſque beneficia ipſa obtinentium conſenſu, integre perſolvendas, ac per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & levandas, reſervare, conſtituere, concedere, & aſſignare valeant, atque in poſſeſſione dictas penſiones exigendi, in qua ipſi Conclaviſtæ tempore translationis per eos præſentium vigore faciendæ, exiſtebant, in omnibus, & per omnia ſubrogati eſſe cenſeantur, etiam concedimus, & indulgemus, etiam ſi ſimilem gratiam a prædeceſſoribus Noſtris aliàs forſan obtinuerint, ſeu quilibet eorum obtinuerit, illius effectu cumulative eos gaudere, & potiri volumus. Decernentes, ipſas translationes, & novas reſervationes, conſtitu-

ſtitutiones, & aſſignationes penſionum, ſeu fructuum, redдituum, & proventuum hujuſmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipſoſque beneficia, ſuper quorum fructibus, redditibus, & proventibus reſervatæ fuerint, obtinentes ad illas perſolvendas efficaciter obligatos fore,

Habitum Clericalem geſtare non teneantur ob dd. penſiones ſummã 200. ſcut. non excedentes imo in contracto ſemel matrimonio vivere poſſint.

§. 13. Ac cum eiſdem Conclaviſtis, quod ratione quarumcumque penſionum annuarum eis, & eorum cuilibet ſuper quibuſcumque beneficiis Eccleſiaſticis, ut præfertur, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen ultra ſummam ducentorum ducatorum parium pro quolibet nunc, & pro tempore reſervatarum, & reſervandarum habitum, & tonſuram clericales geſtare, & in illis, dummodo aliàs ipſi habitum decentem, & honeſtum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam deſuper cogi, ſeu compelli, minuſque aliquas ſententias, cenſuras, etiam privationis, ſeu ceſſationis ipſarum penſionum pœnas occaſione præmiſſorum incurrere poſſint, ſed eaſdem penſiones ad prædictam ſummam ducentorum ducatorum aſcendentes, & reſervatas, ut præfertur, etiamſi matrimonium contraxerint, cum unica tamen, & virgine, recipere, & retinere.

A ſpoliis eximit.

§. 14. Poſtremo, quod bona quæcumque ad dictos Concliviſtas, & eorum quemlibet ſpectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque beneficiorum eccleſiaſticorum, etiam canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum, etiam majorum, & principalium etiam ſpeciali nota, & expreſſione dignarum quarumcumque per eos alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæſito colore, vel ingenio, ſeu eorum induſtria, licite tamen acquiſita, & acquirenda, etiam in Urbe, ejuſque Diſtrictu, & ubique exiſtentium, ſpoliis minime ſubjaceant; ſed Concliviſtæ præfati, etiam ſi Religionis alicujus Militiæ, etiam S. Joannis Hieroſolymitani adſcripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque perſonarum, etiamſi Curiales eſſe deſierint, & in quocumque loco quantumvis remoto eos decedere contigerit, teſtari, & alias diſponere, iiſque ab inteſtato decedentibus legitime eorum hæredes quicumque ſuccedere libere, & licite valeant, ſimili modo concedimus, & indulgemus.

Executores deputat.

§. 15. Præcipientes, ac mandantes dilectis filiis nunc, & pro tempore exiſtentibus S.R.E. Camerario, Theſaurario, Præſidentibus, Clericis Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, & quibuſvis aliis ſpoliorum hujuſmodi Collectoribus, & Subcollectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Prioribus, ne in hujuſmodi bonis manus apponant, neque hæredes præfatorum Concliviſtarum deſuper moleſtare audeant, ſeu præſumant, ac etiam decernentes donationes per viam Teſtamenti, & Codicillorum per ipſos Concliviſtas, de eorum bonis hujuſmodi faciendas, ſemper, & perpetuo validas, & efficaces fore,

A Regiſtro Cameræ eximit.

§. 16. Nec eoſdem Concliviſtas, eorumve aliquem ad præſentes literas in dicta Camera inſinuandum, aut admitti, & regiſtrari petendum teneri, nec illas, etiamſi illæ intra tempus legitimum inſinuatæ, admiſſæ, ſeu regiſtratæ non fuerint, propterea minus validas cenſeri, ſed ſuos plenarios effectus ſortiri debere,

Clauſulas præſervativas apponit.

§. 17. Ac eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ſub quibuſvis revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis ſimilium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, ſeu moderarent, quæ a Nobis, & dicta Sede pro tempore, & ex quibuſvis cauſis, etiam urgentiſſimis, etiam in favorem fidei, ac divini cultus augumentum, etiam conſiſtorialiter, vel aliàs quavis auctoritate hactenus, vel in poſterum emanaverint, minime comprehenſas eſſe, ſed quoties illæ emanabunt, toties eaſdem præſentes in priſtinum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & reintegratas eſſe, & cenſeri.

§. 18. Sicque per quoſcumque Judices, & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ubique judicari, & definiri debere, irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Juſſio quod dd. literæ gratis expediantur.

§. 19. Et inſuper dilectis filiis Reſcribendario, & Computatori literarum Apoſtolicarum, & aliis, ad quos ſpectat, in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub pœna indignationis noſtræ, Motu ſimili, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine per Apoſtolica ſcripta mandamus, ut literas Apoſtolicas prædictas ſuper præmiſſis omnibus, & ſingulis tam conjunctim, quam ſeparatim, ac pro ſingulis, quibus conceſſa fuerunt, ac ſeorſum, & ſeparatim cum omnibus, & quibuſcumque derogationibus, decretis, & clauſulis in eis contentis, gratis de mandato noſtro ubique, in omnibus officiis, etiam Abbreviatorum, Sollicitatorum, Secretariorum, Plumbique, & Regiſtri, abſque aliqua pecuniarum exactione, etiam per viam compoſitionis facienda, omni contradictione, & dilatione ceſſantibus, ſignent, expediant, & expedire faciant.

Contrariis derogat.

§. 20. Non obſtantibus præmiſſis, ac decreto de eorumdem Notariorum numero, etiam ſi ad illum nondum ſit deventum, cui per hoc alias non intendimus derogare, ac una de inſoleſcentibus, & altera noſtris de præſtando conſenſu in penſionibus, ac felicis record. Pii Papæ IV. de ſimilibus, vel diſſimilibus gratiis in Camera Apoſtolica infra tres menſes præſentandis, & regiſtrandis, ac Pii V. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum contra illegitimos, necnon Pictaven. Concilii, & aliis Apoſtolicis, ac etiam in Univerſalibus, Provincialibuſque Conciliis editis, ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac Eccleſiarum, Monaſteriorum, Ordinum, etiam Sancti Joannis Hieroſolymitani, ac etiam Urbis Romanæ, & aliarum

rum Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Cameræ prædictæ, ac quarumvis Univerſitatum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatotis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, naturis, decretis, etiam novis reformationibus, & legibus tam Pontificiis, quam Imperialibos, Regiis, & Ducalibus, & ſacris Canonibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, illis, eorumque ſuperioribos, & perſonis, ac locis quibuſcumque in genere, vel in ſpecie ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus', & inſolitis claoſulis, irritantiboſque, & aliis decretis, etiam in vim contractus, & ſtatuti perpetui continentibus, ac etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibos, etiam conſiſtorialiter, & aliàs in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, illis præſertim, quibus inter alia caveri dicitur expreſſe, quod Beneficia Urbis nonniſi perſonis, ſub certis modo, & forma inibi qualificatis, & oriundis es certis locis, ac trium Ordinum, & Militiarum expreſſe profeſſis conferri, & commendari poſſint diſponentibus, quibus omnibus, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtasat harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe derogamus contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter, aut diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & espreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Fides tranſumptorum.

§. 21. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis etiam impreſſis, & ſigillo, ac manu alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, & ſubſcriptis, eadem fides tam in judicio, quam extra adhibeatur, quæ ipſis originalibus adhiberetur, ſi forent eshibitæ, vel oſtenſæ.

Nomina autem Conclaviſtarum, qui in Conclavi hujuſmodi interfuerunt ſunt hæc, videlicet.

VEnerabilis Frater noſter Joannes Vincentius Spinula Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini Epiſcopus Tagaſten. Sacriſta, & dilecti filii Paulus Alaleo Canonicus, Joannes Baptiſta etiam Alaleo, & Carolus Antonius Vaccarius clerici reſpective perpetui beneficiati, beneficiatus, & clericus reſpective nuncupati Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & Petrus Ciammariconus perpetuus Beneficiatus Eccleſiæ Lateranenſis Magiſtri Cœremoniarum, Mutius Riccerius Camerinen. Canonicus Eccleſiæ Sancti Angeli in foro Piſcium Collegii S. R. E. Cardinalium Secretarius, Raphael Pinchiarius presbyter Bononien. & Livius Sonantius Reatinos clericus noſtri etiam dum Cardinalatus honore fungebamur. Stephanus Racanus Spoletanus, Hortenſius Baleſtrerius Fanen. Diœc. presbyter, & Joannes Cæſar Trojanus de Paliano clericus, ſeu laicus Antonii Oſtienſis Sauli. Franciſcus Fuccius Tifernas, & Joannes Jacobus Baldinus de Apiro Camerinen. Diœc. clerici Benedicti Portuen. Juſtiniani. Matthæus de Zannis laicus Bononien., & Angelus Orius clericus Anconitanus, Franciſci Mariæ Præneſtin. a Monte. Sebaſtianus Bruſſatus clericus Caſalen., & Cambius Artoſinus Forolivien. Miles Militiæ Sanctorum Mauritii, & Lazari, Franciſci Tuſculan. Sfortiæ. Cæſar Melottus Canonicus Eccleſiæ Sancti Laorentii in Damaſo de Urbe, & Rodulphus Mancinus clericus Peruſinæ Diœc. Alexandri Albanen. de Monte Alto, Venerabilium Fratrum noſtrorum Epiſcoporum. Alphonſus Carandinus clericus conjugatus Mutinen., & Miles Militiæ Jeſu Chriſti, Petrus de Caſtro Toletan., & Tobias Aldinus Cæſenaten. clerici, Odoardi nuper Sanctæ Mariæ in Via lata Farneſii. Franciſcus Cavalcantes perpetuus Commendatarius Monaſterii S. Petri de Laderchia, alias de Riolo Imolen. Diœc. & Joannes Baptiſta Buttus clericus Aſſiſien., Octavii Sancti Laorentii in Lucina Bandini, Hieronymus Signorellus perpetuus Commendatarius Monaſterii Sancti Petri Vallis Daſinæ Nucerin. Diœc., Juſtinus Jacoponus Camerinen., & Palmerius de Palmeriis Tiburtin. Diœc. clerici, Bartholomæi Sanctæ Mariæ in Tranſtiberim Cœſii. Petrus Calabrinus Mutinen., & Stephanus de Roſis Cathacen. presbyter, Bonifacii Sancti Petri ad Vincula Bevilacquæ. Bandinus de Nores Nicoſien., Antonius Doctus Ferrarien., & Auguſtinus Mongardus clerici Montis Politiani. Roberti Sanctæ Praxedis Bellarminii. Fabius Tanianus Piſtorien., Gherardus Gherardus Urbevetanus, & Nicolaus Accurſinus de Sancta Flora clerici, Joannis Baptiſtæ Sanctorum Marcellini, & Petri Deti. Emilius Sperellus Aſſiſien., & Franciſcus Teſcbius laici Imolen. Dominici Sanctorum Duodecim Apoſtolorum Gimnaſii. Joannes de Zunega Pacen., & Gabriel Fratus clerici Aſten., Antonii Sanctæ Balbinæ Zapatæ. Jacobus Antonius Rigottus Canonicus Tridentin., & Jacobus Franciſchinus clerici Veronen., Caroli S. Cæſarei Madrutii. Jacobus Benedictus Nicoſien., & Julius Saracenus Vicentinus presbyteri, ac Franciſcus Lambertus clericus Florentin., Joannis Sancti Marci Delphini. Octavius Baccius Canonicus Eccleſiæ S. Mariæ Majoris, etiam de Urbe, & Carolus Falcinellus presbyter Peruſin., Scipionis S. Chryſogoni Burgheſii. Franciſcus Adrianus Ceva Montis Regalis, & Antonius Criſolinus clerici a Sancta Sophia, Maffæi Sancti Honuphrii Barberini.

Fran-

Google

Franciſcus Ferentillus Nullius, ſeu Spoletanæ Diœc., & Petrus Roncius clerici a Campagnano Nepeſinæ Diœc., Joannis Garziæ Sanctorum Quatuor Coronatorum Millini. Joannes Ferrarinus Regien., & Franciſcus Baruffaldus clerici Cremonen., Marcelli Sanctorum Quirici, & Julittæ Lantes. Claudius Ruthy Biſuntin. Diœc., & Blaſius Factorius Presbyteri Ariminen., Michaelis Angeli S. Bartholomæi in Inſula Nazareth. Alexander Biffius Florentin., & Joannes Criſentus laici Carrigien., Fabritii Sancti Auguſtini Veralli. Claudius Suſannius perpetuus Commendatarius Monaſterii Sancti Michaelis de Pola Polen. Diœc. S. Benedicti, ſeu alterius Ordinis, & Franciſcus Landua presbyter Tyburtinus, Joannis Baptiſtæ S. Cæciliæ Lenii. Aleaander Viola presbyter Aquilan., & Joannes Paulus Leonardus clericus, ſeu laicus Beneventanus, Decii SS. Jo., & Pauli Caraffæ. Auguſtinus Jojoſius presbyter Sancti Severini, & Gaſpar Morellua Romanus, Dominici S. Martini in Montibus Rivarolæ. Sigiſmundus Thadeus Florentinus, & Joſephus Trullier Lingenſis, & Carolus Gurgas clerici Bitterren., Joannis S. Euſebii Bonſij. Bernardinus Zampa clericus de Sarnano Camerinen. Diœceſ., & Lauretus de Franchis Presbyter Neapolitan., Philippi Sanctæ Mariæ de Populo Philonardi. Cornelius Henricus Notmanus Leodien., & Bartholomæus Juncbettus de Mutiliano clerici Faventin. Diœceſ., Petri Pauli Sanctorum Nerei, & Achilei Creſcentii. Joannes Alphonſius Presbyt. Jannen., & Joannes Antonins Paſiadeſcus laicus, ſeu clericus Albinganen. Diœceſ., Jacobi S. Mariæ de Pace Serræ. Rainaldua Magnus Sarſinaten. Canonicus prædictæ Eccleſiæ S. Laurentii in Damaſo, & Petrus Antonius Pugliolus presbyter Mutinen., Auguſtini S. Mariæ in Aracœli de Araceli. Didacus de Savedra Canonicus Compoſtellan., & Joannes de Rojas clericus Seguntin., Gaſparis S. Crucis in Hieruſalem Borgiæ. Franciſcus Maria Coſtacutus Januen., & Petrua Riccius presbyteri Romanus, Felicia Sancti Laurentii in Panc, & Perna de Aſculo. Alexander Minerbetus Florentinus, & Horatius Piccinardus clerici Romanus, Roberti Sanctæ Pudentianæ Ubaldini. Timotheus Vannius Viterbien., & Aurelius Martignonus clerici Mediolanen., Tyberii S. Priſcæ Muti. Petrua Palla Reatin. Diœc., & Paulus Vicarellus clerici Urbevetan., Julii Sanctæ Sabinæ Sabellii. Michael Angelus Anchjanus clericus Lucen., & Antonius Botta clericus, ſeu laicua Camerinen., Petri Sancti Thomæ in Parione Camporel. Simon Brunus Nonantulan. Sanctes Foroſo clerici Veronen., & Tyberius Fonſius laicus Eugubin., Matthæi Sancti Hieronymi Illyricorum Priuli. Gaſpar Luſiganus Conſtantinopolitan., & Delius Cornices clerici Narnien. Diœceſ., Scipionis Sanctæ Suſannæ Cobellutii. Antoniua Benedellus presbyter Nonantulan., & Joannes Thomas Guglielmus laicus, ſeu clericus Piſauren. Diœc., Petri Sancti Salvatoria in Lauro Valerii. Bernardinus Saracinellus Urbevetan., & Petrus Franciſcus Buſca laici, ſeu clerici, Julii Sanctæ Mariæ ſupra Minervam Romæ. Antonius Graſſellus clericus Nucerin. Diœceſ. & Flaminius Maggius laicus Cæſaris S. Petri in Monte Aureo Gherardi. Lazarus Caraſinua Cremonen., & Ioannea Bonua clerici Aſten., Deſiderii S. Clementis Scaliæ. Dionyſius Damianus Narnien., & Franciſcus Bevolus clerici Tifernas, Stephani Sanctæ Mariæ in Via Titulorum presbyterorum Pignatelli nuncupat.. Petrus Franciſcus Bonioannes presbyter Firmanus prædictæ Eccleſiæ S. Mariæ Majoris Præpoſitus, & Franciſcus Fracaſſinus laicus Urbevetan.. Andreæ Sanctæ Mariæ in Via lata Peretti. Joſephus Fontanella Regien., & Petrus Paulus Mecia clerici conjugatus Campanen. Diœc., Aleaandri Sancti Euſtachii Eſtenſis. Clemens Merlinus clericus Forolivien., & Paulus Boſcus laicus, ſeu clericus Bononien., Caroli Emanuelis Sancti Nicolai in Carcere Pii. Joannes Reſtius Raguſin., & Petrua Paulus Palmutiua laici, ſeu clerici Tudertin., Aloyſii Sancti Angeli in foro Piſcium Caponli. Everardus Medius Florentin., & Octavianus de Lotto clerici conjugatus, & Miles prædictæ Militiæ S. Stephani, Caroli Sanctæ Mariæ in Dominica Medices. Dominicus Fedinus Canonicus prædictæ Eccleſiæ Sanctæ Mariæ Majoris, & Emilius Feus Miles cjuſdem Militiæ S. Stephani, Alexandri S. Mariæ in Coſmedin. Urſini Diaconorum S. R. E. Cardinalium etiam nuncupatorum. Laurentius Bernardinus Lucen., Bernardinus de Lupis de ſancto Oreſto presbyteri Nullius Diœceſ., & Angelus Colius laicus, ſeu clericus Senen. bon. mem. Petri Epiſcopi Sabinen. Aldobrandini. Urbanus Paleonus Civitatia Realis Reatin. Diœceſ., & Gregorius de Benedictis clerici Maceraten., Jacobi S. Stephani in Monte Celio Sanneſii. Franciſcus Maria Sinibaldus Foroſempronien., Antonius Gbirlandarius Florentin., & Pompejus Nurmilla clerici conjugatus Venafr. Ladislai nuper ejuſdem Sanctæ Mariæ ſupra Minervam, ſimiliter titulorum ejuſdem S.R.E. presbyterorum Cardinalium defunctorum. Frater Chriſtophorus Fucciatinus Peruſinus Ordinis Sancti Auguſtini Magiſter in Theologia cum dicto Joanne Vincentio Epiſcopo, Frater Ferdinandus Aſtoricen. Diœceſ. de Matre Dei Ordinis Carmelitarum Diſcalceatorum confeſſarius. Cynthius Clemens Senogallien. Canonicus prædictæ Eccleſię Lateranen., & Camillus Gorus clericus conjugatus Phyſici. Proſper Cecchinua Chirurgus, Cæſar Magnolus Aromatarius, Joannea Baptiſta Gallua Urbinaten., & Jonnes Maria Lolius Urbevetan. ejus Adjutores. Linus Blaſinua de ſancto Oreſto Nullius Diœceſ. Cuſtos Fontis. Gabriel Renzonus Feſulan. Diœc. Secretarii ejuſdem Collegii Adjutor. Antonius Pacificus Camplen. Diœceſ. Magiſt. Cœremoniarum Adjutor. Blaſius Zucchius, & Riccius Tonſius Barbitonſores. Andreas Boccalinua, & Alcaius Mollia eorum Adjutores. Antonius Bernaſconus Cemen-

mentarius, Joannes Volpetta Faber Lignarius, Joannes Auguſtini Mediolanen., Joannes Sorcius, Joannes ad Rotundam, Joannes de Remedio, Antonius Mecus, Dominicus Covaja, Hieronymus Tamanſtuus, & Felietonus ſcopatores Conelavis.

Decretum pœnale.

§. 22. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, donationis, receptionis, creationis, conſtitutionis, aſſignationis, decorationis, aggregationis, liberationis, exemptionis, remiſſionis, condonationis, diſpenſationis, legitimationis, abſterſionis, abolitionis, reſtitutionis, decretorom, conceſſionum, indultorum, præceptorum, mandatorum, derogationis voluntatum, infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 15. Martii 1621. An. I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1620. Idibus Martii, Pont. Noſtri Anno Primo.

III.

Indictio univerſalis Jubilæi ad divinum auxilium initio Pontificatus implorandum.

Hujuſmodi Jubilæum omnes Pontifices ſolent indicere in primordiis ſui regiminis, nonnullaſque Conſtitutiones legere eſt in noſtra Collectione.

GREGORIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Univerſis Chriſtifidelibus, ad quos præſentes literæ pervenerint, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Cauſa edicti hujus Jubilæi.

SPiritus Domini, cujus inenarrabili providentia regimur, & gubernamur, ſe neminem ſuorum ſpernere, hoc tempore præcipue demonſtravit: cum abundantiam miſericordiæ ſuæ in humilitatem noſtram derivare dignatus, in ſuprema B. Petri Sede nos collocando, univerſi gregis ſui curam, nullo meritorum ſuffragio, nobis commiſit. In quo, ut divina agnoſcimus dona, ita etiam formidamus judicia. Quoties enim creditum munus mentis oculo circumſpicimus, toties oneris gravitas nos terret, virium noſtrarum infirmitatis conſcientia conturbat: gregem ſiquidem innumerabilem, per univerſum Orbem ſparſum, nobis creditum cernimus, & gregem quidem non auro, aut argento, ſed æterni Patris unigeniti Jeſu Chriſti Domini noſtri ſanguinis pretio acquiſitum, non paucis in locis non ſolum Paſtoribus, ſed paſcuis etiam deſtitutum: hinc luporum inſidiæ non ceſſantes, illinc prædonum, & hoſtium violentia mactare, & perdere adnitentium. Quapropter ad Dominum cum Propheta clamare compellimur; *Exaltatus humiliatus ſum, & conturbatus, terrores tui conturbaverunt me, circumdederunt me. ſicut aqua, tota die circumdederunt me ſimul*: ac niſi ejus auxilium, qui noſtris humeris tantum pondus impoſuit, Nobis adſuturum conſideremus, animos planè conſideremus; Sed quoniam benignus eſt Dominus, & non derelinquit ſperantes in ſe, infirmitatem noſtram, licet tanto oneri longè imparem, gratiæ ſuæ virtute conſortabit, ac tribuet, ut ſufficere valeamus. Id vero ut impetrare ab æterno Paſtore mereamur, ad veſtras orationes, & bona opera conſugere ea more Rom. Pont. prædeceſſorum noſtrorum decrevimos. Vos enim, quibus noſtra paſtoralis impendenda eſt ſolicitudo, apud Deum pro Nobis intercedendo, non veſtram minus, quam noſtram procurabitis ſpiritualem utilitatem. Quamobrem, ut majori cum fructu adminiſtrationi noſtri officii ſuffragari ad divinum auxilium conſequendum poſſitis, de theſauro Eccleſiæ, cujus Nos diſpenſatores ſumus, abundantar erogando, ad veram pœnitentiam, & pia opera vos incitandos duximus. Dignos itaque fructus pœnitentiæ faciamus, animas noſtras Domino humiliemus, & in hoc ſacro Quadrageſimali tempore, ubi eo durante, publicatæ hæ noſtræ literæ fuerint, ad penſum ſanctæ inſtitutionis aliquid addamus, corda noſtra ſcindamus, & in oratione, jejunio, cęteriſque pietatis operibus unanimiter perſeveremus.

Indictio Jubilæi de quo in Rubrica.

§. 1. Quapropter in hac Alma Urbe noſtra a Cappella noſtra publica Palatii Apoſtolici ad Baſil. Principis Apoſtolorum in Vaticano, necnon ab Eccleſia S. Mariæ Angelorum nuncupata, ad Baſilicam Sanctæ Mariæ Majoris proxima hebdomada, quæ erit poſt quartam Dominicam Quadrageſimæ, quarta, & ſexta feria reſpective ſolemnes Proceſſiones de more indicimus, ad quas Baſilicas Nos una cum Vener. fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, nec non Patriarchis, Archiepiſcopis, atque Epiſcopis, quos in Romana Curia adeſſe contigerit; ac Chriſtianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos exiſtentibus, aliiſque Prælatis, atque Officialibus Romanæ Curiæ, univerſoque Clero, & Populo comitante, accedere, dictaſque Proceſſiones celebrare ſtatuimus. Ut autem divinam opem efficacius imploremus, & ſimul effuſis multorum precibus fructuoſius exaudiamur, omnes, & ſingulos utriuſque ſexus Chriſtifideles ubique exiſtentes enixe in Domino hortamur, & paterna caritate monemus, ut qui in hac Alma Urbe ſunt, dicta hebdomada, aut ſaltem altera ſequenti. qui vero extra Urbem in quibuſvis orbis Terrarum locis exiſtunt, proxima, aut altera ſequenti hebdomada poſt præſentium notitiam, pias ad Deum preces effundant, ut Eccleſiam ſuam ſanctam tueatur, & protegat, hæreſes undique evellere, & extirpare, Fidem Sanctam Catholicam adaugere, & propagare, pacem, & veram concordiam largiri dignetur; Nobis vero vires tribuat, quibus ſuſceptum onus ad ejus nominis gloriam, fide-

fideliumque, & animæ noſtræ ſalutem adminiſtrare valeamus, & ii quidem, qui in eadem Urbe hic præſentes ſunt, prædictas Principis Apoſtolorum, ac Sanctæ Mariæ Majoris Baſilicas, vel unam ex eis, quam maluerint, qoi vero alibi extra Urbem erunt, Eccleſiam, ſeu Eccleſias per locorum Ordinarios, ſeu eorum Vicarios, aut de eorum mandato, aut iis deficientibus per eos, qui inibi curam eaercent animarum, deputandam, ſeu deputandas, quocumque ſibi beneviſo ejusdem hebdomadæ die, vel diebus, ſaltem ſemel devote viſitent. Omnes præterea quarta, & ſexta Feria, Sabbatho ejusdem, vel alterius ſequentis hebdomadæ jejunent, & quantum pro ſuo quiſque arbitrio judicaverit, eleemoſynas erogent, atque intra hoc ipſum tempus Sacerdotibus ab Ordinario approbatis peccata ſua confiteantur, & die Dominico dictum Sabbathi diem proxime ſubſequente, vel alio dictæ ſequentis hebdomadæ die, arbitrio Confeſſarii, Sanctiſſimæ Euchariſtiæ Sacramentum devote percipiant. Qui autem in navigatione, vel itinere fuerint, eo peracto, hæc ipſa faciant, & exequantur; qui vero regulares utriuſque ſexus in clauſtris perpetuo degunt, vel in carcere, aut captivitate detinentur, vel propter corporis infirmitatem, aut aliud quodcumque impedimentum, ſuperius expreſſa, ſeu eorum aliqua facere, ſeu adimplere nequiverint, Sacerdotis Confeſſarii approbati ab Ordinario, quem elegerint, arbitrio, prædicta omnia, & ſingula, vel eorum aliqua in alia pietatis opera commutare, vel in aliud tempus, proximum tamen, differre valeant.

Conceſſio plenariæ indulgentiæ.

§. 2. Quæ omnia, ut eo libentius præſtare ſtudeant, quo uberius ſpiritualibus muneribus, & gratiis a Nobis ſe refectos eſſe cognoverint: De Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, ex illa ligandi, atque ſolvendi poteſtate, quam Deus Nobis licet indignis contulit, omnibus, & ſingulis prædictis, qui prædicta adimpleverint, pleniſſimam peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem, ſicut in Anno Jubilæi, viſitantibus certas Eccleſias intra, & extra Urbem concedi conſuevit, tenore præſentium concedimus, & elargimur. Necnon eiſdem fidelibus etiam cujuſcumque Ordinis, Congregationis, & Inſtituti regularibus utriuſque ſexus facultatem impertimur eligendi ſibi Presbyterum Confeſſarium tam ſecularem, quam cujuſvis Ordinis, vel Inſtituti regularem, ex approbatis ab Ordinariis locorum, qui eos ab omnibus excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, & cenſuris a jure, vel ab homine, quovis modo, vel cauſa latis, ſeu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, exceſſibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam in caſibus tam locorum Ordinariis, quam Nobis, & Sedi Apoſtolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi conſuetis, atque alias etiam per quaſcumque Rom. Pont. prædeceſſorum noſtrorum conſtitutiones, quarum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, quomodolibet reſervatis, in foro tantum conſcientiæ, hac vice dumtaxat abſolvere. Et inſuper vota quæcumque (religionis, & caſtitatis tantummodo exceptis) in alia pia, & ſalutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in ſupradictis caſibus pœnitentia ſalutari, ac aliis injungendis, poſſint, & valeant.

Jubilæum ubique locorum publicandum.

§. 3. Mandantes inſuper venerabilibus fratribus noſtris Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis quibuſcumque Eccleſiarum Prælatis, & locorum Ordinariis in virtute ſanctæ obedientiæ, ut cum harum literarum tranſumpta, aut exempla acceperint, illa ſtatim per ſuas Provincias, Eccleſias, Diœceſes publicent, & publicare faciant, Cleroque, & populo ſibi ſubjecto ſolemnes proceſſiones, ſicut Nos in prædicta Urbe indiximus, indicant, & celebrent. Per præſentes autem, ſuper aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, aut inhabilitate quomodolibet contracta non intendimus, nec etiam in foro conſcientiæ diſpenſare, neque ullam facultatem tribuere diſpenſandi. Ac declaramus has ipſas præſentes, quoad abſolutionem in foro conſcientiæ, & pœnitentiali tantum, non autem in foro fori, ſeu contentioſo conſequendam, neque etiam quoad dictum forum conſcientiæ iis, qui ab aliquo Judice excommunicati, ſuſpenſi, vel interdicti, ſeu alias in ſententias, & cenſuras incidiſſe declarati, vel publice denonciati fuerint, niſi intra tempus celebrationis hujuſmodi Jubilæi ſatisfecerint, aut cum partibus concordaverint, neque pariter hæreticis, aut ſchiſmaticis ſpecialiter declaratis, ſeu condemnatis ullo modo ſuffragari.

Derogatio contrariorum

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, præſertim quibus abſolvendi facultas in certis tunc expreſſis caſibus, ita ſpecialiter Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſervatur, ut nec etiam ſimiles, vel diſſimiles Jubilæi, Indulgentiarum, aut facultatum hujuſmodi conceſſiones, niſi de illis expreſſa mentio, aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari valeat, necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, & inſtitutorum regularium juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, Congregationibus, & Inſtitutis quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis: quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, aut expreſſio habenda, vel quævis alia exquiſita forma ad hoc ſervan. foret, illarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac formam in illis traditam penitus pro ſervata habentes, hac vice ſpecialiter, & expreſſe ad effectum præſentium derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcu n j.

Fides Tranſumptorum.

§. 5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, vel exemplis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique gentium, & locorum adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ,

Dat. die 17. Martii 1621. An. I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo 16. kal. Aprilis, Pont. noſtri anno primo.

I V.

Ex Regeſt. in Secret. Brevi.

Confirmatio literarum Clementis VIII., & Pauli V. ſuper regimine, & viſitatione Monaſteriorum Monialium Ordinis Carmelitarum Diſcalceatorum in Regno Galliæ.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Quæ a Clemente VIII. & Paulo V. circa Moniales Ord. Carmelitarum Diſcalc. Regni Franciæ ſtatuta fuit, recenſet.

CUM pridem, poſtquam fe: re: Clemens Papa VIII. Prædeceſſor noſter Monaſterium Monialium Ordinis Carmelitarum Diſcalceatorum noviter tunc in Civitate Pariſien. erectum, eiuſque Abbatiſſam, ſeu Prioriſſam, & Conventum ab Ordinarii loci juriſdictione, & ſuperioritate exemerat, ac Sedi Apoſtolicæ immediate, ac viſitationi, & correctioni Commiſſarii Generalis Ordinis Carmelitarum Diſcalceatorum ſubjecerat, & ex eo quod Ordo prædictus Carmelitarum Diſcalceatorum in Regno Franciæ tunc nondum introductus erat, voluerat, ut donec Ordo prædictus in dictum Regnum introduceretur, Monaſterium prædictum viſitationi, & correctioni Prioris Generalis Ordinis Cartuſien., ac adminiſtrationi trium virorum in literis apoſtolicis ſuper ipſius Monaſterii erectione expeditis nominatorum ſubjectum eſſet; Per re: me: Paulum Papam V. etiam Prædeceſſorem noſtrum accepto, quod dictus Generalis in vim decreti in Capitulo generali poſterioris Ordinis celebrato facti, onus hujuſmodi recuſaverat, Idem Paulus Prædeceſſor, ne Monaſterium prædictum aliquod in ſpiritualibus detrimentum pateretur, de prudentia, fide, & integritate dilecti filii noſtri Maphæi tituli Sancti Honuphrii Presbyteri Cardinalis Barberini nuncupati tunc in minoribus conſtituti, & tunc Archiepiſcopi Nazareni, ac Apoſtolicæ Sedis apud claræ memoriæ Henricum Francorum Regem Chriſtianiſſimum Nuncii plurimum in Domino confiſus, eidem Maphæo Cardinali, & pro tempore dictæ Sedis Nuncio in Regno prædicto commoranti, ut ſingulis trienniis, donec aliud circa præmiſſa ab Apoſtolica Sede mandatum foret, & etiamſi dicti Fratres Carmelitæ Diſcalceati tunc jam forſan Pariſiis, vel alibi in dicto Regno Conventus obtinerent, aut impoſterum aſſequerentur, aliquem Presbyterum ſecularem ætate gravem, ac vitæ, & probitatis ſpectatæ ex duobus ſibi per prædictos Adminiſtratores nominandis, ac præſentandis in viſitatorem dicti, & aliorum Monaſteriorum Monialium Carmelitarum Diſcalceatarum in dicto Regno eatenus erectorum, & deinceps erigendorum deputatæ, ac deputandæ ejus arbitrio etiam infra triennium revocare, ac finito triennio, ad aliud triennium, & non ultra, confirmare, auctoritate apoſtolica poſſet, & valeret, facultatem, & auctoritatem conceſſerit, & impartitus fuerit: ac viſitatori ſic, ut præfertur, deputato, prædictum, nec non alia quæcumque Monaſteria Monialium primo dicti Ordinis in toto Regno prædicto tunc, & pro tempore erecta, eorumque ſuperiores, Abbatiſſas, ſeu Prioriſſas, & Moniales, cæteraſque perſonas in eis degentes viſitare, ac tam in capite, quam in membris corrigere, reformare, ac in ſingularum vitam, mores, ritus, & diſciplinam inquirere, nec non Evangelicæ, & Apoſtolicæ doctrinæ, ſacrorumque Canonum, & generalium Conciliorum decretis, & Sanctorum Patrum traditionibus, ac regularibus dicti Ordinis inſtitutis inhærendo, quæcumque mutatione, correctione, reformatione, renovatione, innovatione, aut etiam ex integro editione indigere cognoſceret, immutare, corrigere, & reformare, emendare, revocare, & de novo conſtituere, abuſus quoſcumque tollere, bonas, & laudabiles inſtitutiones, & in primis divinum cultum, ac monaſticam diſciplinam, & regularem obſervantiam ubicumque excidiſſent, modis congruis reſtituere, ipſaſque moniales, & alias perſonas prædictas ad regularis clauſuræ formam, ac debitum, & honeſtum vitæ modum reducere, & ſi aliquas in aliquo delinquentes reperiret, eas juxta Canonicas Sanctiones, & regularia dicti Ordinis inſtituta punire, & caſtigare, graviora vero quæcumque in ſcriptis redacta ad eumdem Paulum Prædeceſſorem diligenter deferri facere: ac quaſcumque rebelles, & præmiſſis non parentes per cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, ſententias, cenſuras, & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravare, interdictum eccleſiaſticum apponere, ac etiamſi opus foret, auxilium brachii ſæcularis invocare, omniaque alia, quæ viſitationem, & reformationem concernerent, pro dictorum Monaſteriorum, eorumque Monialium proſpero ſtato dirigen. neceſſaria, & opportuna forent, facere, & exequi poſſet, & valeret, ſimiliter facultatem conceſſerit, & impartitus fuerit; ſubinde vero dictus Paulus Prædeceſſor, qui in prædicto Galliæ Regno Congregationem Clericorum Oratorii nuncupatam, in cujus Generalem Præpoſitum dilectum filium Petrum Borulle Presbyterum Pariſien. virum pietate, & vitæ probitate fide dignis teſtimoniis commen-

Digitized by Google

mendatum deputavit, erexit, & inſtituit; per ipſum pariter accepto, quod Congregatio prædicta ex Presbyteris pietate, & doctrina conſpicuis, ætate gravibus, zeloque erga religionem catholicam, & fidem apoſtolicam præſtantibus compoſita erat, & uberes fructus in vinea Domini producebat, ut ſperandum eſſet, Petrum, & futuros dictæ Congregationis Præpoſitos cum multo Abbatiſſæ, ſeu Prioriſſæ, & Conventus ejuſdem, ac aliorum primodicti Ordinis Monaſteriorum Monialium ſpirituali fructu circa præmiſſa, ſi id oneris ſibi apoſtolica auctoritate demandaretur, vacaturos eſſe; Motu proprio, non ad dicti Petri, aut Congregationis, aut Abbatiſſæ, ſeu Prioriſſæ hujuſmodi, vel aliorum primodicti Ordinis Monaſteriorum eatenus in dicto Regno erectorum inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, ac mera deliberatione ſuis, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine facultatem Maphæo Cardinali, & pro tempore exiſtenti Apoſtolicæ Sedis Nuncio in Regno Franciæ deputan., confirmandi, & revocandi viſitatorem, ac eidem viſitatori ſic deputato, & confirmato circa primodicti, ac aliorum primodicti Ordinis Monaſteriorum, illorumque Abbatiſſarum, ſeu Prioriſſarum, & Monialium, aliarumque illorum perſonarum viſitationem, aliaque præmiſſa per ipſum, ut præfertur, conceſſam, & attributam, circa præmiſſa eatenus geſtorum revocavit, ac viribus evacuavit, nec non primodictum, cæteraque primodicti Ordinis Monaſteria tam eatenus in univerſo Franciæ Regno erecta, quam deinceps perpetuis futuris temporibus erigen. curæ, viſitationi, correctioni, & ſuperioritati dicti Petri, ac pro tempore exiſtentis Præpoſiti Generalis ejuſdem Congregationis, qui hujuſmodi Monaſteria, eorumque Superiores, Abbatiſſas, ſeu Prioriſſas, & Moniales, & alias perſonas in eis degentes viſitare, ac tam in capite, quam in membris corrigere, & reformare, ac in ſingulorum vitam, ritus, mores, & diſciplinam diligenter inquirere, nec non evangelicæ, & apoſtolicæ doctrinæ, ſacrorumque Canonum, & generalium Conciliorum decretis, ac SS. Patrum traditionibus, ac regularibus primodicti Ordinis inſtitutis inhærendo, quæcumque mutatione, correctione, reformatione, emendatione, revocatione, & renovatione indigere cognoſceret, mutare, corrigere, reformare, emendare, revocare, renovare, & de novo Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, ac Conſtitutionibus apoſtolicis, regularibuſque dicti Ordinis inſtitutis non contraria, concedere, abuſus quoſcumque tollere, nec non bonas, & laudabiles inſtitutiones, ac in primis divinum cultum, diſciplinam, regularemque obſervantiam, ubicumque excidiſſent, modis congruis reſtituere, ac ipſas Moniales, & alias perſonas prædictas ad regularis clauſuræ formam, ac debitum, & honeſtum vitæ modum juxta Sacri Concilii Tridentini decreta reducere, & ſi aliquas in aliquo delinquentes reperiret, eas juxta Canonicas Sanctiones, & regularia primodicti Ordinis inſtituta punire, corrigere, & caſtigare, quæcumque vero graviora reperiret, ea in ſcriptis redacta ad Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem deferri facere, ac quaſcumque rebelles, & præmiſſis non parentes per cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcere, legitimiſque ſuper his haben. ſervatis proceſſibus, ſententias, cenſuras, & pœnas ipſas aggravare, & reaggravare, interdictum eccleſiaſticum apponere, acſi opus eſſet, auxilium brachii ſecularis invocare, nec non omnia, & ſingula in præmiſſis, & circa ea quomodolibet neceſſaria facere, & exequi libere, & licite poſſet, & valeret, ad Sedis apoſtolicæ beneplacitum ſubjecit, & ſuppoſuit, prout in ipſius Pauli Prædeceſſoris in ſimili forma Brevis ſub die 17. Aprilis 1714. deſuper expeditis literis plenius continetur.

Atque etiam confirmata.

§.2. Ac demum pro parte Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Ludovici Francorum Regis Chriſtianiſſimi eidem Paulo Prædeceſſori expoſito, quod dictus Petrus regimini, & gubernio Monialium primodicti Ordinis cum multo illarum ſpirituali fructu, ac Chriſtifidelium ædificatione vacaverat: idem Paulus Prædeceſſor Motu, ſcientia, deliberatione, ac apoſtolicæ popoteſtatis plenitudine paribus, literas prædictas, ac omnia, & ſingula in eis contenta ſub certis modo, & forma tunc expreſſis approbavit, & confirmavit, prout in aliis ejuſdem Pauli prædeceſſoris in eadem forma Brevis ſub die 14. Martii 1620. deſuper expeditis literis plenius ſimiliter continetur.

Reclamantibus tamen Monialibus, & Ord. Carmelit. ſuperioribus.

§.3. Cum autem, ſicut accepimus, idem Paulus Prædeceſſor per eum ſimiliter accepto, quod ejus literæ prædictæ non ſolum a Fratribus, & ab omnibus Monialibus Diſcalceatis dicti Ordinis non obſervatæ, ſed nonnulla potius contra earum tenores attentata fuerant; & propterea dictus Paulus de iis, quæ a Monialibus ad ſuum favorem allegabantur, nec non de prætenſis eorumdem fratrum juribus informatus, ſicut ab earum Procuratore expoſita, & coram dilectis filiis noſtris S.R.E. Cardinalibus, quibus negocium audiendum, & ſibi referen. commiſerat, deducta fuerunt, & ſibi relata, eaſdem literas modo, & forma infraſcriptis obſervan. decreverat.

Sed Pauli ſuperveniente obitu Literæ Apoſtolicæ minime expeditæ fuerunt.

§.4. Verum ſuperveniente illius obitu, literæ deſuper expeditæ non fuerint.

Gregorius primas Pauli literas ratas habet.

§.5. Nos, qui ſubinde divina diſponente clementia ad ſummi apoſtolatus apicem aſſumpti ſumus, volentes eaſdem literas, & in eis contenta quæcumque, tam a dictis fratribus, quam ab omnibus Monialibus Diſcalceatis hujuſmodi de cætero inviolabiliter obſervari, earumdemque Monialium quieti, & ſtatui, quantum cum Domino poſſumus, conſulere, de omnibus, & ſingulis præmiſſis ſupra allegatis, & prætenſis ſimiliter, ut præfertur, informati, nec non dictarum literarum veriores, &

to-

totos tenores, perinde acſi inſererentur præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, Motu proprio, & ex certa, ac mera ſcientia, & deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine literas prædictas, ac omnia, & ſingula in eis contenta tenore præſentium etiam approbamus, & confirmamus, illiſque omnibus, & ſingulis inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus.

Eaſque præcipit obſervari.

§. 6. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ fratribus, ac omnibus, & ſingulis Abbatiſſis, ſeu Prioriſſis, & Monialibus Diſcalceatis Ordinis prædicti, aliiſque perſonis, cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, & conditionis exiſtentibus, ac quavis auctoritate, & poteſtate fungentibus, ne per ſe, vel alium, ſeu alios directe, vel indirecte ex quacomque cauſa, titulo, aut quæſito colore, vel ingenio contra literarum prædictarum continentiam, & tenorem venire, aut quicquam aliud moliri, intentare, aut innovare quoquo modo audeant, vel præſumant: quinimo dictæ Abbatiſſæ, ſeu Prioriſſæ, & Moniales omnes, & ſingulæ eidem Petro moderno, & pro tempore exiſtenti dictæ Congregationis Oratorii Præpoſito Generali, & aliis duobus prædictis tanquam ſuis ſuperioribus juxta præſentium literarum tenorem pareant, & obtemperent, alioquin ſententiam, ſive pœnam, quam rite tulerit, ſeu ſtatuerit in rebelles, ratam habebimus, & faciemus, auctore Domino, uſque ad ſatisfactionem condignam inviolabiliter obſervari.

Clauſulæ.

§. 7. Decernentes nihilominus prædictas, & præſentes literas, & omnia, & ſingula in illis contenta valida, firma, & efficacia eſſe, & fore, ac ab omnibus, & ſingulis prædictis inviolabiliter obſervari, & ita per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorũ.

§. 8. Non obſtantibus omnibus illis, quæ dictus Paulus Prædeceſſor in eiſdem literis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 20. Martii 1621. An. I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die 20. Martii 1621. Pontificatus noſtri anno I.

V.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Monaſteria Monialium Reformatarum Ordinis Sancti Benedicti in Regno Franciæ committuntur curæ Cardinalis de Rez, Archiepiſcopi Senonen., & Superioris Monachorum Reformatorum ejuſdem Ordinis S. Benedicti.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

AD militantis Eccleſiæ regimen, divina diſpoſitione, meritis licet imparibus, evecti, illud præ cæteris curandum propoſuimus, ut Religioſorum Ordines ad priſtini cujuſque regularis eorum inſtituti normam, quantum cum Domino poſſumus, reduceremus, & propterea, qui ſua ſponte religionis, & arctioris vitæ zelo ducti priſtinæ Regulæ, quam ſuæ Religionis auctores ſuſceperunt, obſervantiam amplecti, & de cætero ſectari deſiderant, eoſdem non ſolum in eorum propoſito confovere, ſed etiam opportunis favoribus, & gratiis proſequi ſolemus.

Nonnulla Monaſteria Ordinis Sancti Benedicti in Gallia reperiebantur commiſſa curæ Abbatis Gen. Congreg. Fulienſis.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit chariſſimus in Chriſto filius noſter Ludovicus Francorum Rex Chriſtianiſſimus, quod non ita pridem unum Monaſterium Monialium Reformatarum noncupatarum Ordinis Sancti Benedicti ſub illius primitiva Regula in Pictavien., & ſucceſſive ad illius inſtar aliud in Andegaven., ac aliud in Leonen. Civitatibus, nec non reliquum in Oppido della Val Cenomanen. Diœceſ. Monaſteria erecta, ac curæ, & gubernio dilectorum filiorum Abbatis generalis, & Monachorum Congregationis Beatæ Mariæ Fulien. etiam nuncupatæ Ciſtercien. Ordinis commiſſa fuerunt, nec non ad Monaſteria hujoſmodi quondam Antonia de Orleans, dum vixit, Prioriſſa Monaſterii Monialium de Leucaſtro Ordinis Fontis Ebraldi ſub Regula Sancti Benedicti Pictavien. Diœceſis, ac diverſæ aliæ dicti Monaſterii Moniales melioris vitæ ſtudio ductæ, de licentia Sedis Apoſtolicæ ſe tranſtulerunt.

Dimiſſam poſtea hujuſmodi curam ab eodem Abbate Ludovicus Rex aliis viris petit demandari.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, cura, & gubernium dictorum Monaſteriorum regularibus eorumdem Monachorum inſtitutis adverſetur: & propterea his, & aliis certis de cauſis Abbas, & Monachi hujuſmodi curæ, & gubernio prædictorum, & aliorum pro tempore erigendorum Monaſteriorum dictarum Monialium vacare non poſſint, & trium primodictorum Monaſteriorum Moniales curæ, regimini, juriſdictioni, & adminiſtrationi dilecti filii noſtri Henrici Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis de Rez nuncupati, ac Venerabilis Fratris Joannis Archiepiſcopi Senonen., nec non Superioris Monachorum Reformatorum Ordinis Sancti Benedicti in Regno Franciæ ſe ſe ſubmittere, ac multæ aliæ ſimili ſtudio accenſæ, illarum veſtigia ſequi deſiderent; Curam vero, & gubernium hujuſmodi Henricus Cardinalis, & Joannes Archiepiſcopus, nec non Superior Monachorum Reformatorum dicti Ordinis in Regno Franciæ prædicti ſuſcipere parati ſint; Nobis propterea dictus Ludovicus Rex ne tam ſalutare in Eccleſia Dei opus imperfectum remaneat, humiliter ſupplicari fecit, ut ſuper præmiſſis modo, & forma infraſcriptis providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Committit Pont. Card. de Rez, Archiep. Senonenſi, & ſuperiori Monachorum.

§. 3. Nos igitur, qui pro noſtri paſtoralis officii debito ſanctimonialium ſtatui proſpere dirigendo libenter intendimus, pium dicti Ludovici Regis deſiderium plurimum in Domino commendantes, hujuſmodi ſuppli-

Digitized by Google

Reform. Ordinis S. Benedicti.

plicationibus inclinati: ut prædicta, & alia quæcumque Monialium Monaſteria in Regno Franciæ pro tempore canonice erigen. Ordinis Sancti Benedicti Regulam, & primitiva inſtituta cum priſtino illo rigore ſuſcipere, & obſervare, & prædictorum ſuperiorum curæ, & regimini ſe ſubiicere, de conſenſu tamen Ordinariorum libere, & licite valeant, cum hoc tamen, ut dictorum Monaſteriorum, poſtquam Regulam, & Inſtituta hujuſmodi ſuſceperint, Priorisſæ triennales eſſe debeant; in eadem tamen Priorisſæ officio ad aliud triennium dumtaxat confirmari poſſint, auctoritate apoſtolica, tenore præſentium perpetuo concedimus, & indulgemus: ac ex nunc primodicta quatuor, prævia illorum a cura, gubernio, & adminiſtratione Abbatis, & Monachorum Congregationis hujuſmodi, quatenus opus ſit, opportuna abdicatione; & quæcumque alia Monialium primitivam Ordinis Sancti Benedicti Regulam amplecti volentium Monaſteria cum eorum omnibus bonis mobilibus, & immobilibus, cujuſcumque generis, ſpeciei, valoris, naturæ, quantitatis, & qualitatis exiſtentibus curæ, regimini, adminiſtrationi, & juriſdictioni Henrici Cardinalis, & Joannis Archiepiſcopi prædictorum, quoad vixerint, & eorum quilibet vixerit, ac pro tempore exiſtentis in dicto Regno Superioris Monachorum Reformatorum dicti Ordinis Sancti Benedicti ſubiicimus, ſupponimus, & ſubmittimus, illiſque, vel illorum cuilibet in aliorum duorum abſentia dictarum Monialium Viſitatorem, qui ad triennium duret, ac pro prima vice dumtaxat Superiorem ex dictis Monachis reformatis eligendi, & deputandi: ita tamen, ut ſi Henrici Cardinalis, aut Joannis Archiepiſcopi prædictorum vita durante Superior, ut præfertur, electus, & nominatus non fuerit, omnis auctoritas, & ſuperioritas ad prædictorum Monachorum reformatorum Superiorem tunc exiſtentem devoluta eſſe cenſeatur, & talis Superior tunc omnimoda, ſeu ordinaria auctoritate in dictas Moniales polleat, ipſiſque Henrico Cardinali, & Joanni Archiepiſcopo, nec non Superiori conjunctim, vel duobus eorum in alterius abſentia, omnes, & ſingulas Conſtitutiones, & ſtatuta præſertim a dicta Antonia pro obſervatione primitivæ Regulæ hujuſmodi condita, ſacris tamen Canonibus, & Conciliis non contraria approbandi, & etiam alia ſimiliter non contraria, ut præfertur, condendi. Inſuper, quod antiqua dicti Ordinis Monaſteria, in quibus vera ipſius Sancti Benedicti regula obſervabitur, accedente conſenſu Ordinariorum locorum, ſub quorum juriſdictione exiſtent, dictæ Congregationis privilegiis gaudere: quodque in ejuſdem Ordinis non reformati Monaſteriis, etiamſi illa Henrico Cardinali, ac Joanni Archiepiſcopo, ac Superiori prædictis non ſubſint, ſubjecta pro ſpirituali eorumdem Monaſteriorum conſolatione, aliquæ reformatæ hujuſmodi Moniales capaces, & idoneæ pro primitivæ hujuſmodi Regulæ Sancti Benedicti introductione, recipi libere, & licite poſſint, & valeant, licentiam, & facultatem auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & impertimur.

Iis Monaſteriis cæterorum Monaſteriorum privilegia concedit.

§.4. Præterea omnibus, & ſingulis dictorum Monaſteriorum Monialibus, & perſonis pro tempore exiſtentibus, ac Monaſteriis, & Locis regularibus, eorumque bonis, & rebus, quod omnibus, & ſingulis privilegiis, gratiis, indultis, exemptionibus, prærogativis, & aliis gratiis tam ſpiritualibus, quam temporalibus, quibus alia dicti Ordinis Sancti Benedicti Monaſteria, & loca regularia, eorumque perſonæ de jure, vel conſuetudine, aut aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, pari modo uti, potiri, & gaudere poſſint, & valeant, etiam perpetuo concedimus, & indulgemus.

Monialibus indulgentias nonnullas elargitur.

§.5. Poſtremo omnibus, & ſingulis dictis Monialibus, die quo habitum ſuſceperint, & profeſſionem in eadem Congregatione emiſerint regulares, ſi vere pœnitentes, & confeſſæ Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, plenariam; iiſque in cujuslibet earum mortis articulo, ſi vere pœnitentes, & confeſſæ, ac Sacra Communione refectæ, vel quatenus id facere nequiverint, ſaltem contritæ nomen Jeſu ore ſi potuerint, ſin autem corde devote invocaverint, etiam plenariam; Ac tam ipſis Monialibus, quam quibuſcumque aliis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui Monaſteriorum dictæ Congregationis Eccleſias in ſecundo Paſchatis Reſurrectionis, ac Nativitatis Domini noſtri Jeſu Chriſti, nec non Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis feſtis diebus a primis Veſperis uſque ad occaſum ſolis dierum hujuſmodi, ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, quo die feſtivitatum prædictarum id egerint, plenariam ſimiliter omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus.

Clauſula.

§.6. Decernentes præſentes literas ſemper, & perpetuo validas, & efficaces eſſe, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos nunc ſpectat, & pro tempore ſpectabit, firmiter, & inviolabiliter, ac inconcuſſe obſervari, & adimpleri debere: irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorũ.

§.7. Non obſtantibus quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 22. Martii 1621. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die vigeſimaſecunda Martii 1621. Pontificatus noſtri Anno I.

Pri-

VI.

Privilegia, Indulta, Gratiæ, Facultates, & Exemptiones conceſſæ Cubiculariis, qui Sanctitati Suæ inſerviebant.

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabili Fratri Galeatio Archiepiſcopo Baren., Domus, & Palatii noſtri Præfecto, ac dilectis filiis Petro Pavonio Ariminen. Cubiculi noſtri Præfecto, Clementi Leoni Bononien. Pincernæ, Franciſco Volparæ Bononien. Dapifero, Marco Antonio Gozzadino Bononien., Mario Bovio Bononien. eleemoſynario ſecreto, Attilio Arioſto Bononien. Fratri Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani Forerio majori, Carolo Lilio Romano. Joſepho Simoni Lucan., Bernardino Caſtellano Alben. Medica, Franciſco Cecchino Romano, Paulo Alaleoni Romano, Joanni Antonio Pavonio Ariminen., Erneſto Adalberto ab Harrach Viennen., Raphaeli Pinchiaro Bononien. Caudatario, Stephano Pinchiaro Bononien. Hippolyto Boncompagno Romano, Michaeli Angelo Caſtello Bononien. Cappellanis ſecretis, Livio Senantio Reatin., Thomæ Scribanario Bononien., Jacobo Domenichino Bononien. conjugato, Auguſtino Mirono Tyburtin. Diœceſ. etiam conjugato, nec non Gaſpari Palonio Romano Secretario noſtro domeſtico, ac reſpective Cubiculariis, & Familiaribus, continuis Commenſalibus noſtris Clericis ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Proœmium.

Circumſpecta Romani Pontificis gratiarum diſpenſatoris providentia devotos, & fideles ſuos, illos præſertim, qui grata familiaritatis obſequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id aliàs propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris dignitatum titulis decorare, & ornare, nec non ſpecialis benevolentiæ favoribus amplecti ſolet, prout perſonarum qualitatibus conſpicit convenire.

Pontifex Cubiculariis concedit privilegia ſubſequentia, ſcilicet eos creat Notarios Sedis Apoſtolicæ ſine præjudicio participantiũ.

§.1. Hinc eſt, quod Nos ad grata familiaritatis obſequia, quæ vos, qui etiam continui commenſales noſtri exiſtitis, & quilibet veſtrum nobis hactenus impendiſtis, & adhuc ſolicitis ſtudiis impendere non deſiſtitis, nec non vitæ, ac morum honeſtas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus perſonas veſtras etiam familiari experientia juvari percepimus, condignam rationem habentes, ac propterea eaſdem perſonas veſtras peculiaris favoris gratia, ac ſpecialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo ſublimare volentes, vos, & quemlibet veſtrum a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtitis, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes; Motu proprio, non ad veſtram, vel alterius pro vobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de mera liberalitate, & certa ſcientia noſtris, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine; Vos, & quemlibet veſtrum reſpective in noſtros, & Sedis Apoſtolicæ Notarios (ſine tamen præjudicio dilectorum filiorum noſtrorum Notariorum de numero participantium) apoſtolica auctoritate, tenore præſentium recipimus.

Eorumque privilegiis præter hic deſcripta etiamſi habitum non deferant, utantur.

§.2. Ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, nec non Auratæ Militiæ Equites, ac Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, omniumque, & ſingularum aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Eccleſiæ mediate ſubjectorum cives, cum omnibus juribus, juriſdictionibus, prærogativis, & inſignibus debitis, & conſuetis creamus, ac conſtituimus, ac in numerum, & conſortium aliorum noſtrorum, & ejuſdem Sedis Notariorum, nec non Palatii, & Aulæ hujuſmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conſcribimus.

§.3. Vobiſque, etiamſi habitum, & Rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxta decreta Lateranen. Concilii noviſſime celebrati non deferatis, aut Civitates hujuſmodi non incolueritis, nec umquam in eiſdem Civitatibus domicilium habueritis, ut omnibus, & quibuſcumque privilegiis, facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii noſtri etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & Nobiles (citra tamen exemptionem a Concilio Tridentino ſublatam, ac facultates legitimandi, ad gradus promovendi, Notarios, ſeu Tabelliones creandi, aliaque hujuſmodi privilegia a Notariis, & Comitibus præfatis prætenſa), itant illis uti nullibi valeatis, ac irritum, & inane exiſtat, quicquid ſecus per vos, aut quemlibet veſtrum reſpective attentari contigerit.

Etiam in aſſequutione Beneficiorum Eccleſiaſticorum.

§.4. Nec non Cives originarii, etiam in dignitatum, beneficiorum, & officiorum eccleſiaſticorum, ac ſecularium, etiam ex perſonis Romanorum Civium originariorum vacantium aſſequutione, & exercitio tam in Urbe, quam in Civitatibus prædictis, & aliàs ubique locorum, & gentium, necnon Seſſionum, & Conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum: non ſolum ad eorum inſtar, ſed pariformiter, & æque principaliter, ac ſi privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujuſmodi pro vobis emanaſſent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & ſingulis Apoſtolicis, aliiſque literis, inſtrumentis, & ſcripturis publicis, & privatis deinceps nomine veſtro conficiendis, vos Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, nec non Romanæ, & aliarum Civitatum, & Terrarum prædictarum Cives,

prout

Digitized by Google

prout libuerit, inſcribere, & vos illis ſubſcribere valeatis, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini, nihilque, qualecumque illud fuerit, cum iis expreſſionibus ſubreptitium, aut obreptitium, vel invalidum, ſed illud idem efficas in omnibus cenſeatur, nec non honoris cauſa inſignia gentis noſtræ, ſive integre, ſive cum veſtris reſpective compoſita, geſtare poſſitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Exemptio a decimis, & aliis impoſitionibus.

§.5. Et inſuper vos, veſtraque beneficia, & officia eccleſiaſtica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque, illorum fructus, res, & jura, ubicumque locorum, Regnorum, & Provinciarum, nec non in Urbe, Civitatibus, Terris, & locis eidem Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubjectis conſiſtentia, prædia, domos, poſſeſſiones, & bona patrimonialia, aliaque tempo alia, mobilia, & immobilia, ac ſemoventia, nec non actiones, & jura præſentia, & futura, cujuſcumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, & cujuſvis etiam annui valoris, fructus, redditus, & proventus hujuſmodi ſint, vel fuerint, ac etiam quæcumque a vobis vendenda, ac pro veſtris, & familiarum veſtrarum uſibus emenda ab omnibus, & quibuſcumque decimis, quartis, & dimidiis partibus, ſubſidiis etiam caritativis, nec non vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio modo nuncupatis, augariis, perangariis, cæteriſque oneribus, & contributionibus tam urbanis, quam ruſticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, perſonalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum, mœnium, & pontium, portarum, moliturarum, & mercium cujuſcumque generis, tranſitus, ſeu paſſus, & vecturæ, etiam in aliud Territorum, ſeu Provinciam, Terra, Mari, & Flumine, nec non equorum mortuorum, ſtabulationum militum, inſtitutionis Seminarii Eccleſiaſtici, aut quacumque alia quantumvis gravi, etiam graviſſima cauſa (pro ſubventione contra infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impoſitis; ita quod vos, & quemlibet veſtrum nihil omnino horum, aut aliorum ſimilium ſubire teneamini, nec per Cameræ Apoſtolicæ, aut alios Commiſſarios, ſeu vectigalium, & tributorum hujuſmodi redemptores, conductores, & exactores, quocumque privilegio, eſemptione, & facultate ſuffultos, aliàs quam, ut præfertur, valeatis coarctari (quamdiu ſervitiis noſtris inſteteritis dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Diſpenſatio ad duo diſſimilia, vel ſimplicia ſimilia ſub ſingulis tribus tectis.

§.6. Ad hæc vobiſcum, & cum quolibet veſtrum reſpective, ut quæcumque duo diſſimilia, vel ſimplicia ſimilia, ſub ſingulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum Eccleſiarum conſiſtentia, etiamſi unum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas etiam major, & principalis Canonicatus, & præben., perſonatus, adminiſtratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, perſonatum, adminiſtrationem, vel officium hujuſmodi conſueverit quis per electionem aſſumi, eique cura etiam juriſdictionalis immineat animarum, ſi alicui veſtrum aliàs canonice conferantur, aut quiſque veſtrum eligatur, præſentetur, aut aliàs aſſumatur ad illa, & inſtituatur in eis, recipere, & dummodo illa omnia (uno eſcepto) perſonalem reſidentiam non requirant, inſimul quoad vixeritis retinere.

Nec non a reſidentia durante ſervitio Pont. cũ perceptione omnium fructuũ diſtributionibus quotidianis exceptis.

§.7. Nec non etiam, quamdiu Nobis inſervieritis tantum, in beneficiis eccleſiaſticis, etiam curatis, non tamen Parochialibus, nec curatis cura animarum Parochianorum, per vos pro tempore reſpective obtentis, etiam de jure, ſtatuto, fundatione, vel privilegio perſonalem reſidentiam requirentibus, etiamſi dignitates in Cathedralibus etiam Metropolitanis majores, ac Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi principales fuerint, perſonaliter reſidere non teneamini, nec ad id per locorum Ordinarios, aut Eccleſiarum earumdem Capitula, ſeu quoſvis alios ad reſiden. interim in illis inviti compelli poſſitis, omneſque, & ſingulos veſtrorum beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & proventus, durante ſervitio prædicto, cum ea integritate (diſtributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperetis, ſi in eiſdem Eccleſiis, ſive locis perſonaliter reſideretis, percipere, exigere, & levare.

Facultas recipiendi Ordines etiam ſacros a quocũque catholico antiſtite, etiã extra tempore, & ſine licentia ordinarii.

§.8. Ac interim, vel poſtmodum, ſi volueritis, hic in Romana Curia, vel extra eam a quocumque malueritis catholico antiſtite gratiam, & communionem ejuſdem Sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes etiam ſacros, & presbyteratus ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis feſtivis diebus, etiam extra tempora a jure ſtatuta, proprii Ordinarii, aut cujuſvis alterius licentia deſuper minime requiſita, ſi aliàs idonei ad id reperti fueritis, ſuper quo antiſtitis conſcientiam oneramus, promoveri, & in illis promoti etiam in altaris miniſterio miniſtrare.

Indultum audiendi leges, & eas docendi, necnon Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in cauſis Eccleſiaſticis, civilibus tantum exercendi.

§.9. Nec non etiamſi Presbyteri fueritis, ac dignitates, & officia obtinueritis, leges, & jura civilia etiam publice in ſcholis, & Univerſitatibus ſtudiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigeſimum ætatis annum non exceſſeritis, audire, & ſi habiles, & ſufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujuſmodi facultate vos promoveri facere, ipſaque jura etiam publice docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in cauſis eccleſiaſticis civilibus tantum eſercere libere, & licite poſſitis, & valeatis, auctoritate, & tenore prædictis de ſpecialis dono gratiæ diſpenſamus.

Licentia eligendi ſibi Confeſſarium cum facultate eos ab omnibus hue expreſſis abſolvendi.

§.10. Liceat quoque vobis, & cuilibet veſtrum aliquem idoneum, & ab Ordinario approbatum Presbyterum ſecularem, vel cujuſvis Ordinis regularem in veſtrum eligere Confeſſorem, qui vita ejus comite vos, & quemlibet veſtrum a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cen-

ſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, & per vos incurſis, & quibus vos etiam apoſtolica auctoritate illaqueari contigerit, etiamſi abſolutio Nobis, & Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus pro tempore exiſtentibus ſpecialiter, vel generaliter reſervata exiſtat, & quorumcumque votorum, & Eccleſiæ præceptorum tranſgreſſionibus, homicidii caſualis, manuum violentarum in quaſvis perſonas etiam eccleſiaſticas (non tamen Epiſcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, ſeu conſilii, vel favoris ad id præſtationibus, jejuniorum omiſſionibus (non tamen recitationis Horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum Officiorum) & denique ab omnibus, & quibuſcumque aliis veſtris peccatis, criminibus, & exceſſibus, ac delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta merito conſulenda foret, videlicet a contentis in literis die Cœnæ Domini publicari conſuetis, ſemel tantum in vita, & mortis articulo; in reliquis vero dictæ Sedi quomodocumque reſervatis, aliiſque quibuſvis caſibus ſemel in anno, confeſſionibus veſtris diligenter auditis (ſine tamen alicujus præjudicio) prædicta auctoritate apoſtolica abſolvere, & vobis pro commiſſis pœnitentiam injungere ſalutarem.

Ac vota commutandi.

§.11. Nec non vota quæcumque (viſitationis liminum ultramarinorum, & Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, caſtitatiſque, ac religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare.

Indultum transferendi penſiones etiã in mortis articulo uſque ad ſummam 300. duc. auri de Camera.

§.12. Vobiſque ulterius, & cuicumque veſtrum reſpective, ut ultra quaſcumque alias ſimiles facultates a Nobis, vel Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris vobis conceſſas, quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitan., ſeu aliarum Eccleſiarum, aut perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ tam in dicta Curia, quam extra eam ad id per vos reſpective coram Notarios, & teſtibus fide dignis eligendi, ſeu eligendæ quaſcumque penſiones annuas vobis ſuper menſarum Abbatialium, ſeu Capitularium, ac Epiſcopalium, & Archiepiſcopalium, ac quorumcumque aliorum beneficiorum eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſecularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum Regularium, etiam Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & diſtributionibus etiam quotidianis, ſeu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, diſtributiones, & emolumenta vobis nunc, & pro tempore aſſignata, & reſervata, ac reſervanda, pro ſumma videlicet trecentorum ducatorum auri de Camera, quoad ſingulos veſtrum, quandocumque alicui veſtrum reſpective placuerit, ſimul, vel ſucceſſive, in toto, vel in parte, etiam in cujuslibet veſtrum mortis articulo caſſare, & extinguere, ac poſtquam caſſatæ, & extinctæ fuerint, alias ſimiles penſiones annuas ſuper eiſdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & diſtributionibus, ſeu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, diſtributiones, & emolumenta hujuſmodi uſque ad ſummam, & quantitatem præfatam uni, vel pluribus aliis perſonis, etiam per vos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia eccleſiaſtica obtinentibus, & expectantibus, ſeu clericali charactere inſigniri volentibus, etiam eis, quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus ad id ab eis ſpeciale mandatum habentibus, iiſdem modo, & forma, quibus vobis aſſignatæ, aut reſervari, ſeu aſſignari conceſſæ, ſeu conceſſi fuerint, etiam abſque conſenſu eaſdem penſiones ſolvere debentium, etiamſi illas, vel illa aliàs caſſari, & reſervari de novo facien. facultatem non habueritis, ac penſiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac diſtributiones, & emolumenta hujuſmodi eiſdem pluries caſſatæ, & de novo aſſignatæ fuerint, uſque ad ſummam, & quantitatem prædictam, etiam literis apoſtolicis ſuper reſervationibus, & aſſignationibus hujuſmodi non confectis, ac aliàs cum omnibus, & quibuſcumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clauſulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam cenſuris, & pœnis, in prioribus reſervationibus hujuſmodi conceſſis, & contentis integre perſolvendas reſervare, conſtituere, & aſſignare valeant, auctoritate, & tenore prædictis, de ſpeciali gratia indulgemus.

Facultas teſtandi ad favorem etiam conſanguineorum, vel aliorum etiã per privatam ſcripturam uſque ad ſummam ſex milliũ ducatorum auri de Camera.

§.13. Nec non etiam vobis, ut de omnibus, & ſingulis domibus, prædiis, poſſeſſionibus, terris, & locis, ac juriſdictionibus, cæteriſque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non ſint altaris, vel altarium Eccleſiarum vobis commiſſarum miniſterio, ſeu alicui ſpeciali earumdem Eccleſiarum divino cultui, ſeu uſui deputata, ſeque moventibus, cujuſcumque qualitatis, quantitatis, valoris, ſpeciei, pretii, & conditionis exiſtentibus, ac juribus, & actionibus ad vos ratione Eccleſiarum etiam Cathedralium, etiam Metropolitan., quibus vos præeſſe forſan contigerit, nec non Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque beneficiorum eccleſiaſticorum, cum cura, & ſine cura ſecularium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ etiam ex quibuſvis conceſſionibus, & diſpenſationibus apoſtolicis in titulum, commendam, adminiſtrationem, ac aliàs quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, reddituum, & proventuum Eccleſiarum loco penſionum annuarum ſuper ſimilibus fructibus, redditibus, & proventibus vobis reſervatorum, & aſſignatarum, ac reſervandorum, & aſſignandarum, quos, & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum, nec non emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, & aliàs quomodolibet ſpectantibus, & pertinentibus,

bus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & penſionibus annuis, nec non veſtra, & cujuslibet veſtrum induſtria, & labore quomodolibet, & undecumque, licite tamen acquiſitis, & acquirendis, ac aliàs etiam de muneribus, & officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alia quavis occaſione, vel cauſa, ſeu contemplatione ad vos perventuris, etiamſi in pecunia numerata, & jocalibus, gemmis, aliiſque pretioſioribus rebus conſiſtant tam in dicta Curia, quam extra eam ubique locorum, & penes beneficia ipſa exiſtentibus, quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamſi talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, & ſupellectilium non venirent; ſed ſpecialibus indigerent vocabulis præſentibus, acſi ſpecifice, & ſigillatim exprimerentur, & denominarentur, pro ſufficienter expreſſis, & declaratis haberi volumus, uſque ad ſummam ſex millium ducatorum auri de Camera, ac etiam de ipſis fructibus, redditibus, proventibus, & penſionibus debitis, & debendis, ac nondum perceptis, & exactis, etiamſi illorum ſolutionis, aut perceptionis terminus nondum advenerit, pro illa rata, quæ vobis debita erit, conſtitutione, & declaratione ſuper fructibus, & pecuniis non exactis, quæ forſan ad ſucceſſores in ipſis beneficiis ſpectare, & pertinere debeant, non obſtantibus, etiam cumulative cum quibuſvis aliis ſimilibus, vel diſſimilibus facultatibus habitis, & habendis, uſque ad ſummam quadringentorum ducatorum ſimilium dumtaxat tam pro decentibus, & honeſtis impenſis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus ſervierint, etiam ultra ſervitii meritum, ac in veſtrorum conſanguineorum, & affinium, ac quorumcumque piorum locorum favorem, & uſum aliàs pro arbitrio, & voluntate veſtris, & cujuslibet veſtrum abſolutis teſtari, & teſtamento, codicillis, fideicommiſſis, legatis, donationibus tam inter vivos, quam cauſa mortis, & aliis quibuſcumque modis, & titulis, ſcriptura etiam minus ſolemni, coram duobus, vel tribus teſtibus, aut etiam cedula ſola manu veſtra ſcripta, vel ſubſcripta, & aliàs in omnibus, & per omnia, prout, & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipſa Curia, & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præſentis, vel aliarum vobis pro tempore conceſſarum ſimilium facultatum, aut quod in vim illarum teſtari, ſeu diſponere velitis, & intendatis, ſemel, atque iterum, aut plures diſponere, ſtatuere, & ordinare; itaut quicquid teſtatum, geſtum, aut ordinatum, ſeu aliàs diſpoſitum a vobis fuerit, etiam in vim ſimplicis diſtributionis, ac aliàs omni meliori modo valeat, & ſervari debeat, ipſaque teſtamenta, codicillos, diſpoſitiones, ordinationes, donationes, legata, & ſtatuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo edere libere, & licite valeatis, auctoritate apoſtolica, & tenore præmiſſis plenam, & liberam concedimus facultatem.

Supplementū omnium defectuum ſuper his ſequutorū vel ſequendorum.

§.14. Et inſuper ſtatuimus, ordinamus, vobiſque indulgemus, quod ſi contigerit vos ab inteſtato, & ſine ulla, vel minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redditu um, & proventuum præfatorum diſpoſitione in dicta Curia, vel extra eam, ac etiam extra veſtra beneficia, vel alia loca debitæ a vobis reſidentiæ perſonalis, etiam nulla ſubſiſtente cauſa, ab humanis decedere, omnia, & ſingula bona, res, & jura, etiam ut præfertur qualificata, necnon ſpolia cujuſcumque quantitatis, & valoris exiſtentia, etiam ex præfatis, & aliàs undecumque provenientia, ad Cameram Apoſtolicam, ſeu in dictis beneficiis ſucceſſores non pertineant, ſed ad hæredes veſtri ſanguinis integre deveniant, & illis deficientibus inter familiares veſtros, arbitrio perſonæ, ſeu perſonarum, quas ad id ſcripto nominaveritis, diſtribuantur, niſi de alia diſpoſitione, vel intentione veſtra ſcriptura etiam minus ſolemni ſecus appareret, quam tunc velut efficacem ipſæ perſonæ, vel alii Judices, ſeu exequutores omnino exequi, & adimplere, illique ſeſe conformare in omnibus, & per omnia debeant; Et nihilominus quæcumque hujuſmodi teſtamenta, legata, donationes, diſpoſitiones, & alia forſan aliàs a vobis, etiam nulla, aut minus ſufficienti facultate ſuffultis, de hujuſmodi bonis, juribus, ac actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliiſque rebus ſupradictis, etiam in favorem conſanguineorum, & affinium prædictorum, & aliàs quomodolibet facta, cum omnibus inde ſequutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum quomodolibet fient, ex nunc, prout ea tunc, & e contra approbamus, & confirmamus, omneſq; & ſingulos juris, & facti, ac ſolemnitatum omiſſarum, & omittendarum, necnon ſubſtantiales, alioſque defectus quoſcumque, ſi qui intervenerint, aut intervenerunt in eiſdē, etiamſi tales ſint, vel fuerint, quod ſpecialis, & ſpecifica de illis mentio præſentibus habenda eſſet, ſupplemus.

Inhibitio contra moleſtantes.

§.15. Diſtrictius inhibentes quibuſvis Archiepiſcopis, Epiſcopis, aut aliis Eccleſiarum Prælatis, necnon Cameræ præfatæ Præſidentibus, & Clericis, ac eorum, necnon Fabricæ Baſilicæ Principis Apoſt. de Urbe, & Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cęteriſque cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, & conditionis exiſtentibus, etiam quavis auctoritate, & poteſtate fungentibus, ſub excommunicationis majoris, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis, ne Univerſitates, Collegia, ac Loca, & Legatarios, hæredes, perſonas, necnon teſtamentorum, voluntatum, & ordinationum hujuſmodi exequutores præfatos directe, vel indirecte quovis quæſito colore, vel ingenio moleſtare audeant quoquo modo, vel perturbare.

Clauſulæ conſervativa.

§.16. Ac decernen. prædicta omnia, & ſingula, præſenteſq; literas, & teſtamenta, donationes, codicillos, fideicommiſſa, legata, ordinationes, derogationes, diſpoſitiones, & alia

alia quæcumque, necnon quæ in præmiſſis facta ſunt, aut fieri contigerit, tam vigore præſentis, quam etiam aliarum conceſſionum vobis factarum, ac deinceps in genere, & in ſpecie faciendarum, cum inde ſequutis, & ſequuturis, etiam ſi vos intra Curiam, aut quacumque alia Mundi parte extra Eccleſias, & beneficia, perſonalem reſidentiam requirentia qualitercumque qualificata, per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro veſtra ſola voluntate, & nulla ſubſiſtente cauſa reſiden. ab humanis decedere contigerit, ſub literis felicis recordationis Pii Papæ III. Prædeceſſoris noſtri contra quoſcumque Epiſcopos, Archiepiſcopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Eccleſiarum Rectores, cæteroſque reſidentiæ perſonali prædictæ adſtrictos, extra illam quomodocumque decedentes, ſeptimo Kalen. Decembris, Pontificatus ſui Anno quinto, aut alio veriori tempore, emanatis, & ſub quibuſcumque aliis conſtitutionibus, aut revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apoſtolicis, Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, ex quibuſvis cauſis quantumcũque maximis, urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, ac conſiſtorialiter, etiam a Nobis, & Sede præfata hactenus, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minime compræhendi, ſed ſemper ab illis excepta, & quoties emanatæ fuerint, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum, & etiam ſub data poſteriori, etiam cum derogationibus, & regulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibuſque, & aliis decretis per vos eligenda apponendis, & latiſſime ſpecificandis, repoſita, reſtituta, & plenarie reintegrata, ac de novo conceſſa, validaque, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate ſubſiſtere, ſuoſq; plenarios, & omnes effectus, qui de jure, ſtylo, conſuetudine, aut alias quomodocumque ſortiri poterunt, aut vim veri, legitimi, jurati, ſtipulati, validi, & efficacis contractus inter vos ex una, ac Nos, & Cameram prædictos ex altera partibus habere, nec etiam per promotionem ad Eccleſiam Cathedralem etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam ſtatus, & perſonæ veſtræ mutationem, nec per ſimiles, vel diſſimiles gratias vobis conceſſas, & concedendas confundi, ſed ipſis cumulative in omnibus, & per omnia uti, & ſi quid in una ex facultatibus hujuſmodi defecerit, per aliam ſuppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, ſeu quæ bona, jura, & actiones devenient, vel quibus relinquentur, aut exequutores prædictos ad tertiam, ſeu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus legatariis, ac donatariis præfatis liberaliter concedimus, & donamus: Cameræ, vel fabricæ, aut beneficiis præfatis, etiam pro expeditione contra infideles, & quibuſvis aliis quantumlibet piis uſibus ſolvendum, ac cum iis deſuper componendum, vel vos ad aliam particularem licentiam, ſive indultum, aut informationem præſentium a Nobis, vel Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia ſimili gratia, ſive ejus confirmatione vobis quomodocumq; vobis concedenda de præſenti mentionem aliquam faciendam minime teneri, nec ad id ulla unquam neceſſitate cogi poſſe.

§. 17. Et ſic in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Palatii Apoſtolici cauſarum Auditores, & ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, necnon pro tempore exiſten. ejuſdem Cameræ Camerarium, Præſidentes, & Clericos in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Clauſula ſublata.*

§. 18. Quocirca Venerabilibus Fratribus noſtris Archiepiſcopo Bononien., & Epiſcopo Ariminen., & dilecto filio Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per Apoſtolica ſcripta mandamus Motu ſimili, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit; ac quoties pro parte veſtra deſuper fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, vobiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eaſdem præſentes literas, & in eis contenta hujuſmodi firmiter obſervari, ac vos illis omnibus pacifice frui, & gaudere, non permittentes vos per quoſcumque quavis auctoritate fungentes contra præſentium earumdem tenorem quomodolibet indebite moleſtari, inquietari, vel perturbari; Contradictores quoslibet, & rebelles per cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, ac alia opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis. *Exequutorum hujus Conſt. deputatio.*

§. 19. Non obſtantibus præmiſſis, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præſentium ad judicium non trahatur, necnon Lateranen. Concilii etiam noviſſime celebrati, & de certo Notariorum numero, etiamſi ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc alias derogatum non intendimus, ac de conſenſu præſtando in penſionibus, & quibuſcumque aliis, etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, vel impoſterum edendis Cancellariæ Apoſt. regulis, ac ſtylo in ſimilibus hactenus obſervato, ac recolendæ memoriæ Alexandri VI. tertiam partem bonorum eccleſiaſticorum Cameræ præfatæ deberi inter alia diſponente, necnon ejuſdem Bonifacii VIII. per quam conceſſiones, & fructus in abſentia percipiendi ſine præfinitione temporis fieri prohibentur, necnon piæ etiam me: Pii Pa- *Derogatio contrariorum.*

pæ

pæ IV. etiam Prædeceſſoris noſtri de gratiis qualecumque intereſſe Cameræ Apoſtolicæ concernentibus in d. Camera infra certum tunc eapreſſum tempus præſentaudis, & regiſtrandis, ita qnod præſentes in eadem Camera nullo unquam tempore regiſtrare teneamini, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum, & quibuſvis aliis Apoſtolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, nec non legibus, etiam Imperialibus, & aliis municipalibus, tam Urbis, quam aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives originarii ereati exiſtitis, & quorumvia Eccleſiarum, Monaſteriorum, Ordinum, & Hoſpitalium prædictorum, necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac Cameræ præfatorum juramento; confirmatione apoſtolica, vel quavia firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, naturis, etiamſi de illis ſervandis, & non impetrandis literis apoſtolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut aliàs quomodolibet conceſſis utendo vos, per vos, vel Procuratores veſtros præſiteritia forſan hactenus, vel vos impoſterum præſtare contigerit juramentum, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicia dictis Eccleſiis, Monaſteriis, Ordinibus, & Hoſpitalibus, illorumque Præſulibus, ſeu Oratoribus, & Superioribus, ac Magiſtris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam Antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & locis, aliiſque prædictis, illorum Communitatibus, & Univerſitatibus, aliiſque perſonia, & particularibus, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum exactoribus, & appaltatoribus, & aliorum onerum redemptoribus, necnon Archipiſcopis, Epiſcopis, & aliorum Ordinariia, etiam eiſdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliia decretis per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſorea noſtros, ac etiam Nos, & Sedem prædictam, etiam conſiſtorialiter, ae de eorumdem Cardinalium conſilio, etiam per modum Statuti, & Conſtitutionis perpetuorum, ac Motu, & ſcientia ſimilibus, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum inſtantiam, ſeu illorum contemplatione in genere, vel in ſpecie, ac aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus conceſſis; etiamſi in eis, ac ſtatutis, & ſtabilimentis præfatis caveatur expreſſe, vel tacite, qnod beneficia Urbis nonniſi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis conferantur, quodque nonnullarum Eccleſiarum beneficia, niſi per perſonas illuſtres, ſeu Nobiles, ac etiam originarios Cives, aut aliàs certo modo in illis expreſſe qualificatos obtineri non poſſint, & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum hujuſmodi admitti, ſeu illarum privilegiis uti poſſint, niſi priua in dictia Civitatibua, Oppidis, Terris, & locis per certum tempus habitaverint, ſeu etiam in illis bona etiam ſtabilia forſan ad certum valorem aſcendentia poſſederint, ipſique Exactores, & Appaltatores decimas, pedagia, & onera hujuſmodi, etiam ab exemptis exigere, & illos ad ſolutionem, ſeu contributionem cogere, & compellere poſſint, ſeu debeant: Quodque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hoſpitalis, tam ex ejua inſtitutione, quàm ex ſtabilimentorum prædictorum diſpoſitione penſionibus Clericis ſæcularibus, & aliis perſonis, etiam apoſtolica auctoritate reſervandis gravari non poſſint: quodque ſtabilimentis, & privilegiis præfatis, etiam vigore implicitæ derogationis latiſſime extendendæ, etiamſi per quaſcumque literas Apoſtolicas, & quaſvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciorea, & inſolitas clauſulas derogari non poſſit, nec derogatum cenſeatur, niſi derogatio hujuſmodi de conſilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demum ad id Magiſtri, & Conventua prædictorum accedat aſſenſus; ſintque literæ derogationis hujuſmodi etiam per dictum Magiſtrum ſubſcriptæ. ac illi, & prædictis Conventui per diverſas in forma Brevis, aut alias literas diverſis temporibus, cum certis intervallis præſentataa intimatæ, & non alias, nec alio modo, & ſemper in omnibus, quæ ſic fient, etiam de ſimili conſilio derogationes. ſeu appoſita clauſula, quod illorum effectum ſortiantur de conſenſu Magiſtri, & Conventus prædictorum, non aliàs, & alio modo. Quibus omnibus, illorum omnium tenores, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, jn genere, & in ſpecie, ad effectum præſentium ſufficienter, & expreſſe derogamus, & derogatum eſſe decernimus: Quodque vos primam non feceritia in Eccleſiis hujuſmodi perſonalem reſidentiam conſuetam, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.20. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſia, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Tranſumptorum fides.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die 22. Martii 1621. Pontificatus noſtri Anno Primo. Dat. die 22. Martii 1621. An. I.

Decer.

VII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Decernitur in Ordine S. Antonii de Sancto Antonio Viennen. non admitti poſſe Novitios, niſi juramentum præſtiterint de ſervanda Reformatione, quam Abbas Generalis induxerit.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis deſuper apoſtolicæ ſervitutis officio ad ea ſedulo intendimus, per quæ Regulares ſob ſuavi jugo Deo famulantes, in Regularium, & ſalutarium Inſtitutorum obſervatione non modo conſerventur,ſed ad illa obſervaoda modis congruis ioducantur.

Decretum, de quo in Rubr.

§.1. Cum itaque, ſieot dilectus filius modernus Abbas Generalis Ordinis Sancti Antonii de Sancto Antouio Vienoeu. Nobis nuper exponi feeit, ipſe Reformationem in ſuo Ordine benedicente Domino introdoeere intendat: Nos laudabile ipſius moderni Abbatis propoſitum plurimum in Domino commendantes, ae quò reformationis introductio hojuſmodi, ſoblatis quibuslibet obſtaculis, felicem ſortiatur effectum, providere volentes, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis Regularium præpoſitorum conſilio, eidem moderno, & pro tempore exiſtenti dicti Ordinis Abbati Generali in virtute ſanctæ obedientiæ,& ſub excommunieationis pęna apoſtoliea auctoritate, tenore præſentium præcipimus, & mandamus, ne de eætero aliquos in religione hujuſmodi novitios reeipiat, ſeu jam receptos ad profeſſionem admittat, niſi prius ſic reeipiendi, ſen admittendi in manibus prædicti Abbatis ſe reformationem Regulæ ejuſdem Ordinis, quam, ut præfertur, idem Abbas Generalis introducere intendit, amplexuros, & ſub ea victuros juraverint, ita tamen, ut jam profeſſi, nullo modo ad joramentom hujuſmodi eogantur, quodque de eætero in recipiendis Novitiis ſupradicti Ordinis, Conſtitutio fel. rec. Sixti V., & Deereta Clementis VIII.,ac Pauli V. Romanorum Pontificum Prædeeeſſorum noſtrorom deſuper edita omnino ſerventur.

Derogatio contrariorum.

§.2. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit,dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 2. Aprilis 1621. An.I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 2. Aprilis 1621. Pontifieatus noſtri Anno I.

VIII.

Univerſo Ordini Eremitarum Sancti Auguſtini etiam utriuſque ſexus indultum coneeditur celebrandi Feſtum Sancti Thomæ de Villanova cum Offieio, & Miſſa.

Hunc Thomam BB. Albo adſcripſit Paul.V. in Conſtit.CCCI. In ſupremo. *fol.273. ut ſupra.*

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Paul.V. edidit Conſt. citat. in Rubr.

ALiàs a fel. rec. Paulo Papa Quinto Prædeeeſſore noſtro emanarunt literæ tenoris ſubſequeotis,videlicet; *In ſupremo &c.*

§.1. Cum autem, ſieut pro parte cla:me: d.Philippi Regis tune iu humanis agentis, ac Prioris Generalis, necnon Superiorum, & Fratrum, ae Deputatorum, Electorum, & Siudicorum prædictorum Nobis uuper expoſitum fuit, ipſi pro eo, quem erga dictum Beatum Thomam gerunt reſpective, devotionis affectu, plurimum eupiant couceſſiones, & indulta prædicta ad omnes utriuſqoe ſexus Religioſos ejuſdem Ordiois ubique terrarum exiſteotes per Nos, ut infra extendi.

Hic Pontif. ea ampliavit.

§.2. Nos piis eorum votis in præmiſſis annuere, illoſque amplioribus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eeeleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis,ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore eenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper boc humiliter porrectis inelinati: de eorumdem Cardioalium conſilio, quod ab omnibus utriuſque ſexus Religioſis ejuſdem Ordinis ubique terrarum exiſtentibus, Officium, & Miſſa de eodem Beato Thoma a Villanova, ſervata aliàs in omnibus, & per omnia literarum prædictarum forma, & tenore recitari, & celebrari reſpective libere ſimiliter, & licite poſſit, & valeat, eadem auctoritate apoſtolica, tenore præſentium, etiam concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat.

§.3. Non obſtantibus omnibus illis, quæ dictus Paulus Prædeceſſor in ſuis literis prædictis voluit non obſtare, eæteriſque contrariis quibuſeumque.

Tranſumptis credi jubet.

§.4. Volumus ſimiliter, quod præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſeriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſteuſæ.

Dat. die 14. Maii 1621. An.I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 14. Maii 1621. Pontificatus noſtri Anno I.

I X,

De Facultatibus S.R.E. Cardinalis Camerarii.

GREGORIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

ROmanum decet Pontificem in his partes Paſtoralis officii ſui interponere, per quæ eccleſiaſticæ perſonæ, præſertim Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, quos Sancta Sedes Apoſtolica Sacræ Purpuræ decore alios antecellere voluit, quotieſcumque ad aliquod officium exercendum deliguntur, ſpeciali gratiarum, atque indultorum prærogativa, ut eo facilius, & felicius perfungi poſſint, benigna liberalitate præ aliis decorentur.

Cardinalis Ludoviſius Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarius deputatur.

§.1. Cum itaque Nos nuper noſtri, & ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerariatus officium, tunc per obitum bonæ memoriæ Petri Epiſcopi Sabinen. Cardinalis Aldobrandini nuncupati, vacans, dilecto filio noſtro Ludovico tituli Sanctæ Mariæ Tranſpontinæ Presbytero Cardinali Ludoviſio nuncupato, noſtro ſecundum carnem ex fratre germano nepoti, per eum quoad viveret, tenendum, regendum, & adminiſtrandum conceſſerimus, & aſſignaverimus, illique totum, & integrum ejuſdem officii pretium gratioſe remiſerimus, & condonaverimus, ac illum in locum dicti Petri Epiſcopi Cardinalis quoad dictum officium, illiuſque exercitium in omnibus, & per omnia ſubſtituerimus, & ſubrogaverimus, prout in noſtris deſuper expeditis literis plenius continetur;

Cauſam inter Camerarium, & C. A. Clericos vertentem Gregorius nonnullis cognoſcendā committit.

§.2. Et licet aliàs felicis recordationis Urbanus VI., Bonifacius IX., Gregorius XII., Martinus V., & nonnulli alii Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri occurrentibus ejuſdem Officii Camerariatus vacationibus, ſeu aliàs ipſis Camerariis inter alia ſpecialiter, & expreſſe facultatem, & auctoritatem cognoſcendi omnes, & quaſcumque cauſas Camerales ſuper rebus, & juribus ad noſtram Cameram Apoſtolicam pertinentibus, ac aliis negotiis ipſam quoquomodo tangentibus conceſſerint; ipſoſque Camerarios, qui pro tempore fuerunt, prædictam facultatem ſemper, & uſque in præſentem diem habuiſſe, & exercuiſſe, illaque uſus fuiſſe dignoſcatur: nihilominus, ut ex quadam plurium fide dignorum inſinuatione accepimus, quandoque inter Camerarium ipſum, ac Clericos, & Præſidentes prædictæ Cameræ, nec non forſan alias perſonas ſuper dictarum cauſarum cameralium cognitione nonnullæ ſubortæ fuerint controverſiæ, & forſan aliæ in futurum ſuboriri dubitentur: quas quidem controverſias Nos e medio omnino tollere deſiderantes, negotium hujuſmodi dilectis filiis noſtris Bartholomæo Sancti Laurentii in Lucina Cæſio, & Maffeo Sancti Honuphrii Barberino, ac Aloyſio Sancti Blaſii de annulo titulorum Capponio, nuncupatis Presbyteris Cardinalibus per eos videndum, conſiderandum, & examinandum, & quid de eo ſentirent Nobis referendum vivæ vocis oraculo commiſimus.

Qui ut infra, declarandum cenſuerunt.

§.3. Qui quidem Cardinales viſis videndis, ac conſideratis conſiderandis, vocatiſque etiam, & pluries auditis Clericis, & Præſidentibus prædictis in voce, & in ſcriptis, nec non etiam habita plena informatione ab ejuſdem Cameræ Notariis, tam modernis, quam antiquis, ac etiam viſis eorumdem Notariorum atteſtationibus, & ſcripturis, veras pendentias, & cognitiones cauſarum hujuſmodi concernentibus, Nobis retulerunt ſe reperiiſſe, & judicaviſſe, ac judicare, nedum congruum, & conſonum, ſed imo expediens, & opportunum fuiſſe, & eſſe, quod prædictus Ludovicus Cardinalis modernus, & pro tempore exiſtens dictæ Romanæ Eccleſiæ Camerarius infraſcriptis juriſdictionibus, & facultatibus gaudere debeat; ac ita per Nos declarandum, & ſtatuendum eſſe cenſuerunt.

§.4. Quamobrem Nos omnem controvertendi viam præcludere, ac dicti Ludovici Cardinalis, & ejus in dicto Camerariatus Officio ſucceſſorum quieti, & tranquillitati conſulere volentes, ac ſupradictas Urbani, Bonifacii, Gregorii, & Martini, & aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum deſuper editas Conſtitutiones, quarum omnium etiam veriores, & totos tenores, ac Dat. præſentibus haberi volumus pro expreſſis, harum ſerie confirmantes, & approbantes, ac illas innovantes, Motu proprio, non ad ejuſdem Ludovici Cardinalis, ſeu alterius pro eo Nobis deſuper oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex noſtra mera deliberatione, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine decernimus, & declaramus omnes, & ſingulas cauſas Camerales hujuſmodi, & ab eis quomodolibet dependentes cumulative cognoſcendi facultatem prædicto Ludovico Cardinali moderno, & pro tempore exiſtenti Camerario competere debere, nec illum ullo unquam tempore deſuper a quoquam cujuſcumque qualitatis, ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, auctoritatis, prærogativæ, & præeminentiæ fuerit, ſeu etiam ab ipſius Cameræ Clericis Præſidentibus, vel aliis perſonis Cameralibus moleſtari, perturbari, aut inquietari poſſe.

Facultas Cumulativa inter Camerarium, Theſaurariū, ac Clericos, & Præſidentes Cameræ quoad cognitionem Cauſarum Cameralium, & ab eis dependen.

§.5. Et inſuper eumdem Ludovicum Cardinalem amplioribus favoribus, & gratiis proſequi volentes, ei, & pro tempore exiſtenti Camerario hujuſmodi, ut ultra juriſdictiones, & facultates in conceſſione Officii Camerariatus hujuſmodi ſibi conceſſas, etiam omnibus infraſcriptis facultatibus, indultis, & gratiis uti, frui, & gaudere libere, & licite poſſit, auctoritate apoſtolica prædicta, tenore præſentium concedimus, & indulgemus: videlicet, quod dictus Ludovicus Cardinalis modernus, & pro tempore exiſtens Camerarius Officii Camerariatus hujuſmodi ratione Cameræ

Præſidendi tamquam caput omnibus Congreg. Cameralibus ac

præ-

Digitized by Google

præſertim Annonæ, & triremium.

prædictæ, & ubique præſidere, ac omnium, & quarumcumque Congregationum pro rebus Cameralibus pro tempore faciendis, & præſertim Annonæ, & Triremium caput eſſe debeat;

§.6. Nec non proventus, pecunias, res, & cætera omnia ejuſdem Cameræ procurare, rationes acceptorum, & impenſarum habere, atque computa rationum prædictarum a quibuſvis perſonis illas exhibere debentibus prævio juramento juxta morem Cameralem recipere, illaque ſolidari mandare, credita exigere, debita ſolvere, Arcibus, Præſidiis, & munitionibus omnibus præeſſe, Exactores, Caſtellanos, & alios Officiales, & Miniſtros quoſcumque infra nominatos, & ſpecificatos tam in Urbe, quam in omnibus Provinciis, Terris, & locis, tam Sede Apoſtolica plena, quam vacante, conſtituere toties, quoties opus fuerit, ac aliàs ei videbitur, & placuerit, ac etiam per Nos, & Prædeceſſores noſtros, aut alios de mandato noſtro, ſive prædictorum Prædeceſſorum noſtrorum, quomodolibet, & ubilibet, ut ſupra, conſtitutos revocare, & alios ſubrogare, ſeu de novo conſtituere toties, quoties opus fuerit, ut ſupra;

Recipiendi juramenta computorum, illaque ſolidari mandandi.

Præſidendi Arcibus, & conſtituendi Caſtellanos, & alios Miniſtros illoſque &c. revocandi, & alios ſubrogandi.

§.7. Militiam pro uſu Status, & Reipublicæ ejuſdem Romanæ Eccleſiæ, ac Sedis Apoſtolicæ, ubicumque opus fuerit, inſtituere, milites conſcribere, ac Officiales quoſcumque deſuper neceſſarios, & opportunos pro intereſſe Cameræ prædictæ deputare, ac ejus arbitrio revocare, ſtipendia aſſignare, ſtatuta condere, & condita, ſalvis tamen infraſcriptis reformationibus, mutare, vices ſuas in toto, vel in parte delegare, & pro libito revocare, ac prorſus omnia, & quæcumque alia facere, ordinare, & exequi, eamdemque, & omnimodam Juriſdictionem in omnibus cauſis, & negotiis ad ejus Officium Camerariatus, & Cameram prædictam quomodolibet pertinentibus privative quoad alios habere, & exercere.

Inſtituendi militiam, ac conſcribendi milites, ac deputandi Officiales.

Condendi ſtatuta, & condita mutandi.

Vices ſuas in toto vel in parte delegandi, ac ſuo libito revocandi.

Cauſaſque ad ſuum officium pertinentes cognoſcendi.

Privilegiis anteceſſorum gaudendi.

§.8. Ac omnia, & ſingula alia, quæ prædictus Petrus Epiſcopus Cardinalis, & omnes alii, qui ante eum fuerunt Camerarii de jure, ſtatuto, uſu, conſuetudine, privilegiis, fundatione, & aliàs quomodocumque facere, ordinare, & exequi potuerunt, ſeu etiam debuerunt, etiamſi talia forent, quæ facultatem, & mandatum exigerent, magis ſpeciale, quam præſentibus eſt expreſſum, facere, ordinare, & exequi, nec non omnibus prædictis, & quibuſcumque aliis privilegiis, facultatibus, prærogativis, præeminentiis, anrelationibus, exemptionibus, immunitatibus, juribus, juriſdictionibus, emolumentis, gratiis, & indultis, quibus prædictus Petrus Epiſcopus Cardinalis, & alii ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarii, qui hactenus fuerunt, in genere, vel in ſpecie, aut aliàs quomodolibet, tam Sede Apoſtolica prædicta plena, quam vacante, uſi, potiti, & gaviſi, tam antiquis, quam modernis temporibus fuerunt, ac uti, potiri, & gaudere poſſent, & etiam deberent, ſive de illis per literas apoſtolicas, ſive per patentes, aut ſcripturas, aut libros Camerales, aut decreta Cameralia, ſeu quæcumque alia publica, vel privata documenta, vel per uſum, conſuetudinem, aut aliàs quomodolibet appareat; ſimiliter, & pariformiter, ac abſque ulla prorſus differentia uti, potiri, & gaudere.

§.9. Nec non omnia, & ſingula regalia, proventus, & jura etiam antiqua, tam ex ſigillo, Cuſtodiis, Præfecturis, Officiis, exactionibus, taxis, & quibuſcumque aliis rebus], & præſertim in literis facultatum prædicti Petri Epiſcopi Cardinalis, & aliorum Camerariorum, enumeratis, quam etiam ex collectoria in Regnis Hiſpaniarum, Luſitaniæ, & Neapolis, ac univerſa Italia vigeſima nuncupata obvenientia, quæ ad rationem duorum pro centenario ſuper ſpoliis, fructibus, juribus, & emolumentis omnibus dictarum, & aliarum collectoriarum, ubicumque inſtitutarum, & inſtituendarum, ac etiam occaſione decimarum impoſitarum, & imponendarum quarumcumque, ſive ſubſidiorum earum loco ſuppoſitorum, & ſupponendorum, non obſtante illius diſmembratione a fel. record. Gregorio Papa XIII., & aliis Prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus forſan facta, ac quibuſcumque facultatibus Nunciis Apoſtolicis, & Collectoribus in contrarium quomodolibet facientibus conceſſis, eidem Ludovico Cardinali, & Camerario harum ſerie aſſignamus, ac omnino perſolvi volumus, & mandamus, regalibus tantum, & emolumentis unius pro centenario, ex compoſitionibus Congregationum Regularium, & dimidii pro centenario ex vigeſima Hæbreorum, ac etiam dimidii pro centenario ex ſubſidio triennali exceptis, integre percipere, exigere, & levare.

Emolumenta percipiendi.

§.10. Ac propria auctoritate quoſcumque Nuncios, & Collectores, Appaltatores, Depoſitarios, Notarios, etiam Auditores Cameræ, & alios Officiales Romanæ Curiæ, etiamſi ſpeciali nota digni ſint, & quavis auctoritate, & dignitate, etiam Cardinalatus præfulgeant ad jura, obventiones, & alia quæcumque emolumenta ſibi debita, & in futurum debenda, tradendum, & conſignandum exequutive, & manu regia procedendo, cogere, & compellere, nec non tam quoad jus percipiendi emolumenta prædicta, & alia jura ſibi quomodolibet debita, quam quoad alia omnia, & ſingula ſupradicta, & infraſcripta exequendum, & ordinandum, non ſolum ſupradicta auctoritate, & facultate ſibi a Nobis per præſentes attributa, & conceſſa, ſed etiam omni, & quacumque facultate, & auctoritate, qua dictus Petrus Epiſcopus Cardinalis, & quicumque ejus in dicto Officio Camerariatus Prædeceſſores uſi fuerunt, & uti potuerunt, pariformiter pleniſſime uti, frui, & potiri libere, & licite poſſit, & valeat.

Facultas cogendi Appaltatores, Notarios, & alios quoad emolumenta Camerariatus, manu regia.

§.11. Mandantes in virtute ſanctæ obedientiæ dilectis filiis Præſidentibus, & Cleri-

Obedientia ei præſtanda.

ricis dictæ Cameræ, cæteriſque perſonis cujuſcumque dignitatis, gradus, ordinis, conditionis, qualitatis, & præemioentiæ fuerint, nec non Communitatibus, Univerſitatibus, locis, illorumque Officialibus, & homioibus, ac aliis, ad quox ſpectat, & pertinet, ac pro tempore ſpectabit, & pertinebit, quatenus ipſi, & eorum quilibet eidem Ludovico Cardinali, & pro tempore exiſtenti Camerario, qui io prædicto Camerariatus Officio perſonam noſtram, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis repræſentat, tamquam membra capiti obſequentes, ac reverentiam, & obedientiam debitas exhibentes, ejus monitis, & mandatis omnino pareant, & obediant, illique in regimine, & adminiſtratione ipſiux Cameræ, ac dicti officii Camerariatus officio, ubicumque expediet, adſint, ac omnia officia debita præſtare procurent, alioquin ſententiam, ſive pœnam, quam ipſe rite tulerit, ſeu ſtatoerit io rebelles, ratam habebimus, & faciemus, auctore Domino, uſque ad ſatisfactionem condigoam inviolabiliter obſervare.

Facultas dandi abſolutiones, quas vocant a tranſgreſſibus, Hebreis cum limitationibus, & reſervationibus &c.

§.12. Præterea volumus, & ordinamus, quod ipſe Ludovicos Cardinalis, ac pro tempore exiſteos Camerarius abſolutiones, quas vocant a tranſgreſſibus, Hæbreis ad eum recurrentibos, dum modo fiant cum limitationibus, & reſervationibus introſcriptis, videlicet læſæ majeſtatis, homicidii, ſacrilegii, rebellionis, ac falſæ monetæ dumtaxat exceptis, & dummodo pro delictis delioquens non fuerit inquiſitus, vel delicta ad Officiom inquiſitionis non pertineant, ac habita pace, & concordata parte, in caſibus, in quibus de jure venit concordanda, & nihilomiuus parti læſæ jure civiliter agendi reſervato.

Et licentias retinendi bona ſtabilia, illaque conducendi ad certum tempus privative.

§. 13. Inſuper liceotias retinendi bona ſtabilia, & illa in locationem conducendi ad certum tempus privative quoad omnes, & ſingulos Gubernatores, & alios Officiales etiam ejuſdem S.R.E. Cardinales de Latere Legatos, in quibuſcumque Provinciis, Civitatibus, Terris, & Locis, etiam in dicta Urbe deputatos, ſeu deputandos, Hæbreis, necnon etiam exercendi artem Nummularii, ſeu Bancherotti, etiam quoad permutationem auri, & argenti pro numero, & conditionibus ipſi benevifis concedere poſſit.

Exercendi artem Nummularii.

Prohibitio concedendi Hebræis recenſitas hic licentias.

§. 14. Abſtineat tamen perpetuis futuris temporibus a concedendo Hæbreis extra Statum noſtrum Eccleſiaſticum liceotias ſeneraodi, quas tolerantias vocant, niſi Domini temporales Locorum id poſtulaverint. In Statu autem Eccleſiaſtico prædicto ubi Hæbrei commorantur, uti Avenione, Anconæ, & in Legatione Ferrariæ, ipſis Hæbreis ibidem commorantibus concedere poſſit: In Urbe quoque numerum Bancheriorum ſeptuagiota aliàs conventum, niſi ex aliqua Juſta, & rationabili cauſa, aliter ſibi viſum fuerit, non augeat, tolerantias, & privilegia præjudicium Chriſtianorum concernentia, ac licentias medendi, erigendi Synagogas, ducendi aliam uxorem vivente prima, aliaque contra Conſtitutiones apoſtolicas facientia, licentias non concedat.

Atque etiam deferendi ad Urbem monetas reprobatas

§. 15. Non poſſit dare licentiam deferendi ad Urbem quatrenos, aut monetas reprobatas a conceſſione moratoriarum, ſive dilationum, quarum prohibitionem innovamus, etiam abſtineat.

Dandi ſalvos conductos pro debitis contractis in ſtatu Eccleſiaſtico, aut non gravetur contra mandata aliorum Judicum.

§. 16. Non det ſalvoſconductus pro debitis in prædicto Statu Eccleſiaſtico contractis, pro debitis autem extra dictum Statum contractis concedat juxta ſolitum hactenus obſervatum, neque cedulas *Non gravetur* nuncupatas contra mandata ab aliis Judicibus relaxata, etiam ſub prætextu depoſiti, niſi pro dictis, aot aliquo eorum ordinem noſtrum, aut pro tempore exiſtentis Romani Pontificis habeat, niſi ſint perſonæ privilegiatæ, & Juriſdictioni illius ſubjectæ ratione Officiorum, aut aliorum privilegiorum Cameralium, concedat.

Et concedendi tractas frumenti, Bladarum, leguminum, olei, aut animalium extra ſtatum;

§. 17. In conceſſionibus tractarum frumentorum, bladarum, leguminum, olei, & animalium ſerventur conſtitutiones per Prædeceſſores noſtros Romanos Pontifices deſuper editæ, ipſeque Ludovicus Cardinalis, & pro tempore exiſtens Camerarius nullo modo extra Statum Eccleſiaſticum, nec non etiam ad Civitates, & Loca Boboniæ, Ferrariæ, ſine chirographo noſtro, ſeu pro tempore exiſtentis Romani Pontificis tractas hujuſmodi concedat; ubi autem aderit hujuſmodi chirographum, ſive ſit pro certa perſona, vel Univerſitate, ſive pro incertis perſonis facultativum, & cuicomque directum fiat expeditio per eumdem Ludovicum Cardinalem, & pro tempore exiſtentem Camerarium ſolum, & oon per alium.

Expeditio dictarum tractarum extra ſtatum fiat per Camerarium ſolum, & non per alium.

Quæ regiſtrari debent in libro *Tractarum* una cum chirographo.

§.18. Ac iſtæ, quæ dicuotur *tractæ* extra Statum, & ad Civitates, & Loca, de quibus ſupra, regiſtrentur una cum chirographo hujuſmodi in particulari libro nuncupando *liber tractarum*, pro quibus percipientur pro ſigillo Julii undecim pro quolibet centenario Rubrorum, non obſtante reformatione piæ mem. Pauli Papæ V. etiam prædeceſſoris noſtri, & taxa deſuper facta.

Extractiones frumentorum & aliorum intra ſtatum, & de loco ad locum fieri debent intra quadraginta milliaria per Præfectum Annonæ nomine, & ſigillo Camerarii.

§. 19. Extractinnes autem de loco viciniori Urbi ad locum remotiorem intra quadraginta milliaria in Patrimonio, Tyberina, Latio, & Campanea, atque Maritima quoad frumenta, bladas, & legumina non concedantur, niſi per Præfectum Annonæ, cum participatione tamen, & ſub nomine, & ſigillo prædicti Ludovici Cardinalis, & pro tempore exiſtentis Camerarii, pro quo ſigillo uſque ad quinquaginta rubra unus tantom, & uſque ad ceotum duo, ac ab inde ſupra, uſque ad quamcumque ſummam quinque jul. ſolvantur.

Extractio Olei intra quadraginta milliaria fiat per Graſſæ Præſidem nomine Camerarii.

§. 20. Quoad oleum autem intra quadraginta milliaria, & animalia in Provincia Patrimonii non concedantur, niſi per Præſidentem Graſſiæ cum ſimili participatione Camerarii, ac ſob nomine, & ſigillo prædictis, pro quo ſigillo ſolvatur julius unus pro qualibet ſalma, proot aliàs conſueverat, non obſtante dicta reformatione ejuſdem Pauli Prædeceſſoris noſtri, & pro una ſalma

Digitized by Google

tantum nihil omnino ſolvatur, & pro eſtractione animalium ſolvatur, ut in reformatione dicti Pauli Prædeceſſoris noſtri diſpoſitum eſt.

Quoad extractiones prædictas aliorum locorum non comprehenſorum in locis conceſſis Præfecto Annonæ & graſſię Præſidi, ſpectet facultas Eminentiſſimo Camerario.

§. 21. Quo vero ad alia Loca ultra ſopradicta Præfecto, & Præſidenti conceſſa, circa fromenta, bladas, & legumina, ac oleum, & aliud genus Graſſiæ, ipſe ſolus Camerarius provideat, ut ſupra, & licentias opportunas, prout ſibi videbitur, etiam a Locis immediate prædictæ Sedi ſubjectis ad loca mediate ſubjecta concedere poſſit, non obſtante Conſtitutione dicti Pauli prædeceſſoris, & excommunicatione, aliiſque pœnis in ea appoſitis, pro quibus licentiis ſolvatur pro ſigillo, ut ſupra dictum eſt de tractis frumentorum, & olei reſpective; licentias quoque frumenta, & bladas, ultra uſum accipiendi in ſolutum, ac olivas emendi, ad effectum infra breve tempus oleum, & frumenta, ac bladas prædictas ad Urbem conducendi ſub cautionibus ejus arbitrio concedat.

Soluta rata nemo teneatur pro aliis.

§. 22. Ab indultis tamen, quod quis ſoluta rata non teneator pro aliis, niſi ad favorem conducentium Graſſiam ad Urbem, ac in caſibus aliàs permiſſis, abſtineant.

Aliæ facultates.

§. 23. Necnon permanendi Ægyptios, Cingaros nuncupatos, in prædicto Statu Eccleſiaſtico, & alterandi pœnas ſtatutarias ad favorem certarum perſonarum, & generaliter ab indultis, & diſpenſationibus contra conſtitutiones apoſtolicas prædictas abſtineat. Licentias vendendi ſtabilia Univerſitatibus, & accipiendi pecunias ad cenſum ex rationabili, & legitima cauſa, nempe Annonæ procurandæ, & conſervandæ, ac ſe liberandi a majoribus, & exceſſivis interoſuriis, vel alia ſimili neceſſitatis cauſa, ac indulta faciendi nundinas, & mercatum ejus arbitrio, etiam concedat. Patentes, licentias, & privilegia emendi, & vendendi, tam in Platea Agonis, quam in foro Boario, aut alio quocumque loco Urbis contra bannimenta, & ſolitum, niſi ex juſta, & rationabili cauſa, non concedat.

Emolumentũ pro ſigillo Camerarii in expeditionibus.

§. 24. Pro mandatis de excarcerando a carcerum Præſide emanandis vigore decreti viſitæ, nihil pro ſigillo ſolvatur; pro mandatis ratione Graſſiæ, & Annonæ pro ſumma, in qua non intrat captura perſonæ, pro ſigillo non ſolvatur niſi Julius unus; ubi vero intrat captura perſonæ, uſque ad ſummam vigintiquinque ſcutorum ſolvantur bononeni viginti ſeptem cum dimidio, & ab inde ſupra ſervetur taxa Auditoris Cameræ.

Facultas deputandi Commiſſarios, & Officiales in ſtatu Eccleſiaſtico pro regimine Officii Camerariatus.

§. 25. Commiſſarios, & Officiales, tam in Urbe, quam in aliis Civitatibus, Terris, & Locis prædicto Statui noſtro Eccleſiaſtico, mediate, & immediate ſubjectis pro faciliori regimine, gubernio, & adminiſtratione dicti Officii Camerariatus, & rerum illud concernentium arbitrio ſuo toties, quoties opus fuerit, deputet.

Commiſſarium mundatorem plateæ agonis cum emolumentis, &c.

§. 26. Officium Commiſſarii mundatoris plateæ Agonis nuncupatum habeat emolumenta omnia tempore recolendæ memoriæ Clementis VIII., & dicti Pauli V. Romanorum Pontificum ante Annum Domini milleſimum ſexcenteſimum decimum ſeptimum exigi ſolita, & conſueta, tam ab habentibus locum certum in dicta platea die mercati, quam ab adventitiis, venalia deferentibus, & in eadem platea quibuſvis in locis exiſtentibus, & vendentibus etiam ante domos, & Eccleſias in ea exiſtentes, & ſuper mattonatibus earumdem, incipiendo a muris ipſarum Domorum, & Eccleſiarum, vel certum ſalarium quolibet menſe, quod exigitur prævia taxa per dictum Ludovicum Cardinalem, & pro tempore exiſtentem Camerarium prædictum facienda, & exigenda ab omnibus, qui in dicta platea res venales in dies deferunt, & retinent.

Alium Ripettæ.

§. 27. Similiter Commiſſarium Ripettæ cum facultatibus opportunis, ac emolumentis ſolitis, ac aliàs ejus arbitrio ſtatuendis deputare poſſit.

Item perſonam in Cauſis Criminalibus dependen., a ſuo Tribunali.

§. 28. Et inſuper ipſe Ludovicus Cardinalis, & pro tempore exiſtens Camerarius poſſit in Cauſis criminalibus quoquo modo dependentibus a ſuo Tribunali, & ad illud quomodolibet ſpectantibus, unam Perſonam capacem ſibi beneviſam juxta caſuum contingentiam, prout ante reformationem dicti Pauli Prædeceſſoris fieri conſueverat, etiam deputare poſſit.

Item in enunciatis hic Cauſis civilibus unum Auditorem ad nutum amovibilem.

§. 29. Et quoad Civilia pariter habeat proprium Tribunal juxta ſolitum cum uno Auditore, ſeu Locumtenente ad ejus nutum amovibili, cum ſalario ejus arbitrio ſtatuendo, qui omnes, & ſingulas Cauſas, in quibus tam activè, quam paſſive, & ſive primario, ſive ſecundario quomodolibet agi contigerit de intereſſe Cameræ, tam occaſione appaltuum, bonorum, & Jurium Cameralium, quam Gabellarum, Doganarum, exactionum, Juriſdictionum, Feudorum, conceſſionum, Regaliorum, bonorum naufragatorum, Decimarum, & aliorum quorumcumque Jurium, necnon Annonæ, Graſciæ, Viarum, Aquarum, Fontium, Platearum, Aquæductuum, ædificiorum, Riparum, Zeccarum, Archiviorum, & recurſuum a gravaminibus inferendis a Conſervatoribus Cameræ, Urbis, & aliis Officialibus Capitolii, Artificibus, Tabernariis, Laniis, Salſamentariis, Mercatoribus, & aliis Perſonis, tam vigore particularium ſententiarum, ſeu decretorum, quam vigore generalium diſpoſitionum, etiam per viam Bannimentorum editorum, necnon cauſas diſcuſſionum Mercatorum, ſeu aliarum Perſonarum, cum quibus Camera negotia, vel intereſſe quomodolibet etiam inſimul cum aliis habuerit, nec non ſimiliter Cauſas appellationum, ſive recurſuum a ſententiis, ſeu decretis Magiſtrorum viarum, & eorum Aſſeſſoris in ordinariis cauſis ad eos ſpectantibus vigore Statuti Urbis de Officio Magiſtrorum Viarum Lib. 3. cap. 29. recipere, & recognoſcere poſſit.

In his cauſis ſoli Notarii Cameræ ſcribere poſſint.

§. 30. In quibus cauſis ſoli Notarii Cameræ ſcribere poſſint: necnon etiam cauſas tam motas, quam movendas Communitatum, & Univerſitatum, Civitatum, Terrarum, Caſtrorum, & locorum mediate, & im-

immediate Sedi apoſtolicæ prædictæ ſubjectorum, cauſa, & occaſione confinium, Territoriorom, Juriſdictionum, Collectarum, Gabellarum, exemptionum, Fluminum decurſionum, & derivationum aquarum, juris paſcendi, lignandi, collectandi, venandi, piſcandi, molendi, & ſimilium, ſive Camera apoſtolica in eis, aut aliqua ipſarum faciat partem, vel non, cauſæ ipſæ inter ipſas Communitates, ſive inter ipſas, & earum Dominos in temporalibus, vel inter alias particulares Perſonas, Communia, & Collegia motæ ſint, vel eas moveri contingat, cognoſcere poſſit.

Hujuſmodi Cauſæ ſemper pertinent ad ejus Tribunal.

§. 31. Et ſemper cauſæ iſtæ, vel ſimiles, & aliæ quovis modo compræhenſæ in aliis literis facultatum Camerariis pro tempore conceſſis, quas in omnibus, & per omnia, quatenus præſentibus non contrarientur, harum ſerie confirmamus, & innovamus, ſint, & eſſe debeant ſub juriſdictione, & ſuperioritate ejuſdem Ludovici Cardinalis, & pro tempore exiſtentis Camerarii, ipſeque in eis procedere poſſit, tam vigore præſentium, quam aliarum quarumcumque facultatum per quoſcumque alios Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros aliis Camerariis conceſſarum.

Aliarum facultatum conceſſio.

§. 32. Subhaſtationes pignorum exiſtentium penes Hæbreos Bancherios, fiant in Monte Pietatis, in quo reſiduum pretii deponi conſuevit, vel in domo Notarii cum decreto tamen ejuſdem Ludovici Cardinalis, & pro tempore exiſtentis Camerarii, ſive ejus Auditoris per acta ejus Notarii gratis: & in cauſis furti pignorum dictorum Bancheriorum, ipſe ſolus privative quoad omnes alios procedat, non obſtante reformatione prædicta: Bannimenta, Edicta, & proclamata, ac alias quaſcumque expeditiones Camerales ſuper Annona, Graſcia, & aliis ſupradictis omnibus, ac ſingulis facere, & publicare poſſit: Et ſiquæ a Præſidentibus, & Clericis ſubſcribantur in locis compræhenſis tantum in eorum Juriſdictione, ut ſupra, ſub nomine, & ſigillo dicti Ludovici Cardinalis, & pro tempore exiſtentis Camerarii, & cum illius participatione fieri debeant: necnon pœnæ in eiſdem bannimentis infligendæ ejus, & Præſidentium, qui illa ſubſcripſerint, arbitrio cumulative apponantur, & in caſu contraventionis, & exequutionis illarum inter Camerarium, & Præſidentes prædictos præventio locum habeat, & bannimenta ultra loca in juriſdictione Præſidentium conſtituta emananda per eumdem Ludovicum Cardinalem, & pro tempore exiſtentem Camerarium ſolum fiant, & ſubſcribantur. Similiter Edicta ſuper novis locationibus, ſeu ut dicitur Appaltis, ſcilicet Doganarum, Theſaurariarum, Gabellarum, & aliorum quorumcumque bonorum, & Jurium dictæ Cameræ apoſtolicæ, per eum fiant. Et capitula deſuper conficienda per Theſaurarium coram Camerario prædicto, ſeu in plena Camera, & non aliàs firmentur; Tabellæ Communitatum prædicti Status noſtri Eccleſiaſtici per prædictum Camerarium ſubſcribantur, & obſervari mandentur. Ipſeque Camerarius ordinationes, & Decreta per Congregationes ſuper viis, aquis, & Flumine Tyberis, & demolitionibus domorum pro ampliandis, ſternendis, ſeu dirigendis viis, & Plateis Urbis facienda debitæ eſequutioni demandari faciat, & exequatur. Et ſi caſus evenerit, quod aliquis ex Officialibus Populi Romani dicta Sede apoſtolica vacante moriatur, vel nolit, aut non valeat deſervire, ſeu munus ſuum obire, ipſe auctoritate ejus officii alium ex Buſſula extrahere poſſit: Conceſſiones ſituum, & locorum publicorum in Urbe, & Aquarum Virginis, & Felicis fiant per Literas Patentes dicti Ludovici Cardinalis, & pro tempore exiſtentis Camerarii: Notarii Cameræ Apoſtolicæ, & alii Officiales, & Miniſtri Camerales in omnibus eorum cauſis, tam civilibus, quam criminalibus, & mixtis ſint, & eſſe intelligantur ſubjecti Juriſdictioni dicti Ludovici Cardinalis, & pro tempore exiſtentis Camerarii, etiam privative quoad alios omnes Judices cum facultate inhibendi, etiam ſub cenſuris, & avocandi. Scripturarum omnium, & ſingularum, quæ in Archivio ejuſdem Cameræ Apoſtolicæ aſſervantur tam in conſtructo apud Bibliothecam Vaticanam, quam in alio inferiori, ubi regeſtra Bullarum, & aliæ Scripturæ, & libri Camerales cuſtodiuntur, & reponuntur in dies, dictum Ludovicum Cardinalem, & pro tempore exiſtentem Camerarium Protectorem, & Superintendentem harum ſerie facimus, & deputamus, Dantes eidem Ludovico Cardinali, & pro tempore exiſtenti camerario dicti Archivii curam, gubernium, & adminiſtrationem cum facultate Sumpta, & tranſumpta ex dictis regeſtris, ut hactenus conſuetum extitit, in autenticam formam quibuſcumque Perſonis ad eum recurrentibus, & ſibi beneviſis concedendi: Scripturas camerales, tam per Notarios Cameræ, quam alias quaſcumque Perſonas indebite detentas, ſeu detinendas ad ipſum Archivium deferri faciendi, & mandandi, ac illos ad id per Juris, & facti remedia opportuna cogendi, & compellendi: liberumque acceſſum ad ipſum Archivium Notario, Cuſtodi, ac aliis Perſonis ſibi beneviſis patere faciendi, & decernendi, dummodo copiæ, ſumpta, ac tranſumpta materiarum intereſſe Cameræ prædictæ concernentium, non dentur ſine participatione, & mandato ſuo, & pro tempore exiſtentis Camerarii. Volumus autem, & decernimus, quod ipſe in omnibus Montibus, tam Cameræ prædictæ, quam Communitatum, & aliorum particularium, in quibus ejuſdem R.E. Camerarius Protector datus exiſtit, ipſe protectoriam hujuſmodi in eiſdem omnibus habere, & exercere poſſit; Dantes ſibi facultatem, & auctoritatem omnes, & ſingulas cauſas ab eiſdem dependentes privative quoad omnes alios cognoſcendi, & terminandi, necnon Officiales quoſcumque neceſſarios, & opportunos toties, quoties opus fuerit, deputandi, & in il-

lis Montibus, qui ſub illius protectione non ſunt, aut Protectorem non habent, nihilominus auctoritatem habere debeat, & Muntiſtis, cæteriſque ad illum recurrentibus ſuum officium, & beneficium impertiatur, & opportune provideat: non obſtantibus quibuſcumque diſpoſitioaibus apoſtolicis in contrarium forſan factis: quibus, earum ſingularum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis haben. etiam harum ſerie ad effectum prædictum ſpecialiter derogamus.

Facultas deputandi Pro-Camerarium tam ratione voluntariæ, quam neceſſariæ abſentiæ.

§. 33. Præterea ſi contingat eumdem Ludovicum Cardinalem Camerarium, tam ratione voluntariæ, quam neceſſariæ abſentiæ occaſione reſidentiæ in Eccleſiis cathedralibus, etiam Metropolitanis, quibus præeſt, aut illum præeſſe contigerit, ab Urbe recedere, ſibi, ut ipſe aliquem ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalem Pro-Camerarium ejus loco deputare, eique vices, & voces ſuas cum eiſdem facultatibus, & auctoritatibus, ac Indultis, quæ ipſemet Ludovicus Cardinalis Camerarius habuerit, pariformiter, & abſque ulla prorſus differentia delegare poſſit, & valeat, pariter indulgemus, ac licentiam, & facultatem opportunam illi deſuper concedimus, & impertimur.

Avocatio Cauſarum Camerariatus etiam a Congregatione Boni regiminis, & aliis quibuſvis Judicibus, & remiſſio ad Camerarium.

§. 34. Et quia, ſicut accepimus, nonnullæ cauſæ Camerales, quæ coram Camerario, ſeu in Camera hujuſmodi coram illius Præſidente, & Clericis cognoſci debuiſſent, coram diverſis Judicibus introductæ reperiuntur, & adhuc indeciſæ pendent, Nos illas ad eumdem Camerarium, & Cameram prædictam, tamquam eorum proprium Tribunal, remitti volentes, harum ſerie omnes, & ſingulas cauſas prædictas, tam in Congregationibus de Bono regimine, ſeu ſuper gravaminibus tollendis, quam coram aliis quibuſcumque Judicibus introductas, & indeciſas pendentes in ſtatu, & terminis, in quibus reperiuntur, ad Nos harum ſerie avocantes, eidem Ludovico Cardinali Camerario per ſe, vel alium, ſeu alios audiendas, cognoſcendas, & fine debito terminandas, committimus, & mandamus: non obſtantibus earum litis pendentia, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Camerarius præter ſuas ordinarias facultates tempore Sedis Vacantis, in omnibus negociis debet intereſſe cum Cardinalibus Capitibus Ordinum.

§. 35. Inſuper volumus, decernimus, & mandamus, quod ipſe Ludovicus Cardinalis Camerarius, præter ordinarias ſuas facultates tempore Sedis apoſtolicæ vacantis ſibi competentes in omnibus, & ſingulis rebus, & negociis debeat intereſſe cum Cardinalibus Capitibus Ordinum, & cum eis inſimul reſolutiones capere, & ubi opus fuerit opportune providere.

Facultas deputandi Fontanarium Conclavis.

§. 36. Necnon ultra Officiales per alios Camerarios deputari ſolitos; Fontanarium Conclavis deputare poſſit, & valeat, non obſtante Conſtitutione recolendæ memoriæ Pii Papæ IV. Prædeceſſoris noſtri deſuper edita.

Signatura Juſtitiæ non poteſt apponere manus.

§. 37. Ad hæc ſtatuimus, quod de cætero Signatura Juſtitiæ non poſſit, nec debeat, ſive committendo, ſive reformando, ſive declarando aliquid in Camera noſtra, vel alibi in cauſis ſpectantibus ad ipſum Ludovicum Cardinalem, uti Camerarium, & Cameram prædictam reſcribere: & ſupplicationes, ſive Commiſſiones deſuper ſignatæ nullius ſint roboris, vel momenti, nullamque tribuant Juriſdictionem, perinde ac ſi non emanaſſent.

Facultas vocandi, & reaſſumendi cauſas a quibuſvis Judicibus, etiamſi agatur de obligatione Camerali.

§. 38. Ac etiam decernimus licere Ludovico Cardinali Camerario, & Cameræ prædictis, omnes, & quaſcumque cauſas ad Camerariatus, & Cameræ prædictorum Tribunal quomodolibet, ut ſupra, ſpectantes, a quibuſcumque Judicibus etiam Auditore Cameræ, etiamſi agatur de obligatione Camerali a Theſaurario Generali, Palatii apoſtolici cauſarum Auditoribus, & ejuſdem Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, libere avocare, & illas reaſſumere, iiſdemque inbibere.

Nullus vero Judex poſſit reaſſumere cauſas a dicto Camerario.

Signatura Juſtitiæ, & Camera non poſſit ſe ingerere.

Sed cognitio an Cauſæ ſint de juriſdictione Camerariatus, pertineat ad ipſum Camerarium.

Signatura tantum Gratiæ partes audire poſſit citato Commiſſario Cameræ.

Inter Camerarium, Cameram, & Præſidentes, & Clericos ſit locus præventioni.

Et Camera, Præſidentes, & Clerici in cauſis ſpectan. privative ad Camerarium non poſſint ſe ingerere.

§. 39. Nullum vero ex prædictis, aut aliis quibuſcumque Judicibus, etiam Cameræ prædictæ Clericis, & Præſidentibus, tam conjunctim, quam diviſim poſſe cauſas prædictas a dicto Camerariatus Tribunali avocare, aut reaſſumere, etiam ſub prætextu, quod cauſæ ad dictum Tribunal Camerarii non ſpectent: ſuper quo non poſſit Signatura Juſtitiæ, vel Camera ipſa cognoſcere, aut aliquo modo reſcribere, nec ſe ingerere, ſed hujuſmodi cognitio, an cauſæ ſint de juriſdictione Camerariatus, pertineat ad eumdem Ludovicum Cardinalem, & pro tempore exiſtentem Camerarium, qui cognoſcere debeat, an ſint ejus Juriſdictionis, & ſi partes hujuſmodi declarationi non acquieverint, Signaturam noſtram Gratiæ tantum adire poſſint, & citato Commiſſario ejuſdem Cameræ commiſſiones proponi debeant. In cauſis vero, in quibus tam Ludovicus Cardinalis, & Camerarius, quam Camera, & Præſidentes, & Clerici prædicti procedere poſſunt, ſit locus præventioni inter ipſos: ita tamen, quod in cauſis ad prædictum Ludovicum Cardinalem, & pro tempore exiſten. Camerarium ſpecialiter, & privative quoad alios, tam de jure, uſu, & conſuetudine, quam aliàs quomodolibet ſpectantibus, Camera, Præſidentes, & Clerici præfati nullatenus ſe ingerere, aut intromittere poſſint: ſuper quo, quatenus aliqua controverſia oriatur, ipſe Camerarius cognoſcere poſſit, ad quem ſpectet, ut ſupra, reſervato nihilominus jure Signaturam noſtram gratiæ adeundi.

Derogatio contrariorum.

§. 40. Non obſtantibus aſſerta litis pendentia, illiuſque determinatione, & aliis præmiſſis, ac noſtra de non tollendo jure quæſito, quatenus opus ſit, ac aliis Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, necnon ſimilis memoriæ Symmachi, & Pauli II., ac Pauli IV., & aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum de rebus Eccleſiæ non alienandis, ac literis prædicti Clementis VIII. conceſſionis dicti Officii Camerariatus factæ prædicto Petro Epiſcopo Cardinali, necnon Sixti V. etiam Romanorum Pontificum ſuper prohibitione alienandi officia, ſeu jura, & emolumenta conſiſtorialiter edita ſub Dat. decimo octavo Kal.

Kal. Februarii Pontificatus ſui Anno quinto; Necnon prædicta Pauli V. ſuper reformatione Tribunalium Urbis edita, in quantum præſentibus noſtris contrarientur, ac prædicti Pii IV. qua cavetur, quod gratiæ, & indulta intereſſe Cameræ prædictæ concernentia infra certum inibi expreſſum tempus in dicta Camera præſententur, ſive regiſtrentur, alioquin illæ non valeant; Ita quod ipſe Ludovicus Cardinalis ad eaſdem præſentes in dicta Camera præſentandum, ſeu regiſtrari faciendum, nullo umquam tempore teneatur, nec ad id ulla neceſſitate cogi, aut compelli poſſit. Et nihilominus illæ valeant, ſibique ſuffragentur in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi præſentatæ, & regiſtratæ fuiſſent, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, necnon Cameræ, & Officii Camerariatus prædictorum etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, uſibus quoque, & naturis quantocumque tempore pacifice obſervatis, privilegiis quoque, Indultis, & Literis apoſtolicis, Collegio Cardinalium, & dictæ Cameræ Theſaurario, illiuſque Præſidentibus, & Clericis, ac Notariis, & Collectoribus per prædictos, & quoſcumque alios Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ac Nos, & dictam Sedem, etiam per modum Statuti perpetui, ac initi, & ſtipulati contractus, ſeu quaſi, ac aliàs ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac etiam conſiſtorialiter, & aliàs quomodocumque conceſſis, confirmatis, innovatis, extenſis, & moderatis. Quibus, ac omnibus aliis, quæ eiſdem præſentibus quomodolibet obeſſe poſſent, etiamſi talia, & tanta eſſent, quæ ſub conceſſionibus generalibus non venirent, ſed ſpecialibus omnino indigerent expreſſionibus, illorum, ac ſupradictorum omnium veriores, ac totos tenores, etiam præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe, ac ampliſſime motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus ad effectum validitatis earumdem præſentium derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Officiales vero per dictum Ludovicum Cardinalem, & pro tempore exiſtentem Camerarium ponendi, & conſtituendi, ſunt infraſcripti, videlicet.

Officiales per Camerarium deputandi qui ſunt.

Advocatus Fiſcalis Nuntii Hiſpaniarum.
Advocatus Fiſcalis Nuntii Neapolis.
Advocatus Fiſcalis Cameræ, & Pauperum Peruſiæ.
Advocatus Fiſcalis Cameræ apoſtolicæ in Civitate Fulginatenſi.
Advocatus Fiſcalis Romandiolæ.
Admiralius Portus Anconæ.
Auditor Cardinalis Camerarii.
Armarolus Civitatis Anconitanæ.
Armarolus Palatii apoſtolici.
Archiviſta Cameræ apoſtolicæ in Civitate Neapolitana.
Guſtator Vinorum Ripæ.
Aſſaggiatores Zecchæ Urbis, numero duo.
Aſſaggiator Zecchæ Ferrariæ.
Bidelli Gymnaſii Urbis numero duo.
Bidelli Gymnaſii Peruſiæ.
Bidellus, & curator bonorum defunctorum Peruſiæ ad nominationem illius Communitatis.
Bullator menſurarum Salariæ Urbis.
Barigellus, & Cuſtos Domus Plani Peruſiæ.
Barigellus Cardinalis Camerarii, & Magiſtrorum Viarum.
Cuſtos Turris Cavolinali.
Cuſtos Armariæ Anconæ.
Cuſtodes Sylvarum Tulphæ numero duo.
Cuſtos, ſeu Cancellarius Turris Portus Corneti.
Cuſtos Turris Flumicini.
Cuſtos Turris Bortaldæ.
Cuſtos Armariæ Ferrariæ.
Cuſtos Turris Bellochii.
Cuſtos Funderiæ Arcis Sancti Angeli.
Cuſtos Palatii, & Maſſaritiarum Anconæ.
Cuſtos Armariæ Arcis Sancti Angeli.
Cuſtos Armariæ Palatii apoſtolici Urbis.
Cuſtos Bonorum, & Viridarii Palatii Camerini.
Cuſtos Portæ Marinæ Ariminenſis.
Cuſtos cavæ aluminum Tulphæ.
Cuſtos Armarii Ravennæ.
Cuſtos cavæ Arenæ prope Propugnacula Burgi, & Portæ Militum levis Armaturæ.
Cuſtos Lacus Tranſimeni.
Cuſtos Turris Magnavacca.
Cuſtos Arcis Camerini.
Cuſtos Armariæ Bononiæ.
Cuſtos Palatii Fulginii.
Cuſtos Fluminum Terracinæ.
Cuſtos Turris Sancti Alberti Comaclen.
Cuſtos Salariæ Urbis.
Cuſtos Turris Primaræ, Palatæ Cervien.
Cuſtos Clavium Ghetti Hebræorum Anconæ.
Commiſſarius Fluminum Umbriæ.
Commiſſarius Alumeriarum Tulphæ.
Commiſſarius ſuper extractione Oleorum Marchiæ.
Commiſſarius tractarum Patrimonii.
Commiſſarius, & Mareſciallus Fraudum in Urbe.
Commiſſarius ſuper reviſione Librorum Hebræorum Bancheriorum Anconæ.
Commiſſarius ſuper Annotatione tractarum Fani.
Commiſſarius ſuper Naufragiis.
Commiſſarius ſuper Antiquitatibus Urbis.
Commiſſarii ſuper Graſcia Campi Floræ numero quatuor.
Commiſſarii Plateæ Agonis.
Commiſſarii ſuper exactione ſubſidii triremium.
Commiſſarius ſuper annotationes Granorum Civitatis Vetulæ.

Com,

Commiſſarius Olei ad Saponem Urbis, ad nominationē Commiſſarii Cameræ Apoſtolicæ.
Commiſſarius ſuper Foveis Puteolanæ Urbis.
Commiſſarius ſuper attergatione Patentium Cameralium Urbis.
Commiſſarius Appretii in Civitate Camerinen.
Commiſſarius ſuper exactione Decimarum, & Subſidiorum.
Commiſſarii ſuper Annona, Graſcia, Viis, Taxis, Gertotis, Aluminibus, Vitriolis, Dogania, Gabellis, & quibuſvis Appaltibus Cameralibus.
Commiſſarius ſupra Ripam magnam,
Commiſſarius Ripettæ.
Caſtellanus Arcis Cæſenæ.
Caſtellaous Arcis Nepeſinæ.
Caſtellanus Arcis Ravennæ.
Caſtellanus Roccbæ veteris Civitatis Vetulæ.
Caſtellanus Arquatæ.
Caſtellanus Montis Faliſci.
Caſtellauus Faventiæ.
Caſtellanus Arcis Urbis veteris.
Caſtellanus Arcis Portus Cæſenatici.
Caſtellanus Imolæ.
Caſtellanus, & Capitaneus Terræ Lugi.
Computiſta Nuncii Regni Neapolitani.
Computiſta Cameræ iu Civitate Ancouitana.
Computiſta Collectoriæ Hiſpaniarum.
Computiſta Salariæ Urbis.
Computiſta Montis Quatrinorum.
Computiſta Montis Abuodantiæ.
Computiſta Exercitus Eccleſiaſtici.
Collateralis Generalis dicti Exercitus, etiam Sede Vacante.
Capitaneus, & Factor Commachii.
Gabellariatus Fulginei.
Camerarins, & Cuſtos Orologii, & Fiſcalatus Aſſiſii.
Camerarius Salinarum Cerviæ.
Capſerius Vallium Comachii.
Confirmatio Vicarii Caſtri Genghæ.
Carcerarius in Civitate Neapolitana.
Chirurgus Vulneratorum in Civitate Anconæ.
Depoſitarius Montis Camerariatus.
Depoſitarius Montis Cancellariarum.
Depoſitarius Cameræ Apoſtolicæ in Terra Lugi.
Depoſitarii Communitatum ad ipſarum nominationem.
Exactor creditorum Theſaurariæ Spoleti.
Funditor Cameræ Apoſtolicæ in Civitate Ferrarien.
Funditor Tormentorum Bellicorum Anconæ.
Funditor Tormentorum Bellicorum Caſtri Sancti Angeli.
Inciſor Typorum Zecchæ Urbis.
Locumtenens ad daodum gradum Doctoratus in jure Civili, & Canooico.
Locumtenens ad dandum gradum Doctorum in Philoſophia, Medicina, & Chirurgia.
Locumtenens in cauſis Criminalibus Cardinalis Camerarii.
Magiſter Actorum Nuntii Apoſtolici Regni Neapolitan.
Menſurator Salis ad groſſum in Salaria Urbis.
Menſuratores Cameræ Apoſtolicæ in Urbe, numero duo Menſuratores, & Æſtimatores Fabricarum Cameræ in Civitate Anconitan.
Mandatarius, & Subhaſtator Pignorum Hebræorum Bancheriorum Urbis.
Medicus Carceratorum ægrotantium Peruſiæ.
Medicus Carceratorum ægrotantium Nuntii Regni Neapolitan.
Mareſciallus, ſeu Commiſſarius ſuper Fraudibus Urbis.
Mareſciallus Magiſtrorum Viarum Urbis.
Magiſter Viarum Anconæ.
Magiſter Viarum Nuceriæ.
Magiſter Viarum Caldarolæ.
Magiſter Viarum Marchiæ.
Magiſter Viarum Trevii.
Magiſter Viarum Caſſiæ, & aliorum locorum.
Magiſter Tabellariorum Galliæ.
Notarius Cameræ Apoſtolicæ in Civitate Peruſin.
Notarius Pauperum in eadem Civitate.
Notarius Cameræ Apoſtolicæ in Civitate Anconitan.
Notarius ejuſdem Cameræ in Civitate Fulginaten.
Notarius Cardinalis Camerarii in Urbe.
Notarius Subhaſtationum Pignorum Hebræorum Bancheriorum Urbis.
Notarius Subhaſtationum Pignorum Hebræorum Bancheriorum Anconæ.
Notarii Rutæ Urbis numero duodecim.
Officialis Marozzi Vallium Commachii.
Officialis Caſſettæ ad Ripam Magnam.
Officiales ſuper Coltis Camerini.
Officialis ſuper Fabrica ceſarum Fulginei.
Officium ſuper Lembo, ſeu Navicula Urbis.
Proviſor, & Commiſſarius Fabricæ Portus Anconæ.
Proviſor Palatii Peruſiæ.
Proviſor Arcis Auconæ.
Pagator Exercitus Eccleſiaſtici, etiam Sede Vacante.
Proviſor Vallium Commacbii.
Procurator Fiſcalis Nuntii Hiſpaniarum.
Procurator Fiſcalis Nuntii Regni Neapolitan.
Procurator Fiſcalis Peruſiæ.
Procurator Gymnaſii Urbis.
Punctator Gymnaſii Bononiæ.
Ponderator Aluminum Tulphæ in Civitate Vetula.
Ponderator Zecchæ Urbis.
Ponderator Aluminum Tulphæ, & Alumeriarum.
Præfectus Bottinorum Aquæ Felicis.
Reviſor Pontium.
Reviſor Turrium, & Fortalitiorum Splaggiæ Romanæ.
Reviſor menſurarum Salis in Salaria Urbis.
Reviſor Salinarum Oſtiæ.
Rincontrum Doganæ Fori Piſcium.
Rincontra Medaliarum Salis ad minutum

tum in Salaria Urbis, numero duo.
Rincontrum Salis ad groſſum in Salaria Urbis.
Rincontrum Doganæ.
Rincontrum Terræ Cameræ in exercitu Eccleſiaſtico.
Rincontrum Doganæ Ripettæ.
Receptor Aluminum in Civitate Vetuli.
Receptor Bolleſtarum Comachii.
Reſiguator Granorum Patrimonii, & Campaneæ.
Reſignator Generalis Tractarum in Provincia Romandiolæ.
Supraſtans Retalii Bononiæ.
Supraſtans Fontis S. Petri.
Supraſtans Zecchæ Ferrariæ.
Supraſtantes Zecchæ Urbis numero duo.
Supraſtans ponderum in Civitate Forolivii.
Supraſtans Murorum Burgi.
Supraſtans Palatii Peruſiæ, & medietatis Factoriæ Cluſi.
Sepelitor Mortuorum in Civitate Peruſiæ.
Secretarius Spoliorum Hiſpaniarum.
Secretarius Officii Camerariatus.
Secretarius Montis Quatrini.
Æſtimator Bonorum Spoliorum.
Scutiferi Populi Romani numero quatuor.
Impreſſor Cameralis Ferrariæ.
Proſenetæ Ripæ numero vigintiquinque.
Proſenetæ Civitatis Anconæ.
Theſaurarius Montis Leonis ad nominationem Communitatis.

Præſervatio aliorum jurium ad Camerarium ſpectantium.

§.43. Volumus autem, quod per præſentes nullum præjudicium dicto Ludovico Cardinali, & pro tempore exiſtenti Camerario quoad alia Officia ad ipſius collationem, ſeu conceſſionem ſpectantia, quoquomodo inferatur.

Clauſulæ.

§.44. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrarum voluntatum, confirmationum, approbationis, innovantium Decretorum declarationis, conceſſionum, indultorum, mandatorum, ordinationis, factionis, deputationis, dationum, derogationum, impartitionis, avocationis, & commonionis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 14. Maii 1621. An. I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexageſimo vigeſimoprimo, Pridie nonas Maii Pontificatus noſtri Anno I.

V. Dat. -- Jo: Baptiſta Bolognettus.

N. Odot. &c.

X.

Erectio Congregationis S. Mauri Ordinis Sancti Benedicti in Galliis.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

SAcri apoſtolatus miniſterio nullo licet merito noſtro, per abundantiam divinæ gratiæ præpoſiti, ad ea, per quæ Eccleſiaſticorum, & Religioſorum Ordines quilibet ad priſtini cujuſque Regularis eorum Inſtituti normam reducantur, mentis noſtræ aciem ſedulo intendimus, & propterea, qui ſua ſponte religionis, & arctioris vitæ ſtudio ducti priſtinæ Regulæ, quam ſuæ Religionis authores inſtituerunt, obſervantiam amplecti, & de cætero ſectari deſiderant, eoſdem non ſolum in eorum propoſito confovere, ſed etiam opportunis favoribus, & gratiis proſequi ſolemus, prout pia Catholicorum Regum vota id expoſcunt, & Nos conſpicimus ſalubriter in Domino expedire.

In nonnullis Monaſteriis Ordinis Sancti Benedicti inducta Reformatio.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt chariſſimus in Chriſto filius noſter Ludovicus Francorum Rex Chriſtianiſſimus, ac dilecti filii Prioratus, ſeu Collegii Conventualis Cluniacen. nuncupati Pariſien. Priores, ac Sancti Auguſtini Lemovicen., & de Nohaliaco, Pictavien., ac Sancti Pharaonis Melden., & Sancti Petri de Gemellis Rhotomagen., & Sanctæ Mariæ de Bernejo Lexovien. Monaſteriorum Conventus, & Monachi, nec non Domus Regularis Sancti Guilielmi Alborum Mantellorum nuncupat. etiam Pariſien. Prior, & Conventus Ordinis Sancti Benedicti, quod cum aliàs Sedis Apoſtolicæ auctoritate in Monaſteriis Ordinis Sancti Benedicti in Lotharingiæ, & Barri Ducis Ducatibus ac Meten., Virdunen., ac Tullen. Civitatibus, & Diœceſibus conſiſten. reformatio Congregationis Caſſinen., ſeu Sanctæ Juſtinæ de Padua dicti Ordinis introducta, ipſaque Monaſteria reformata in unam Congregationem, quæ Sanctorum Vitonis, & Hidulphi Virdunen. appellatur, redacta fuiſſent, nonnulli ejuſdem Ordinis Monachi Galli perfectioris vitæ zelo ducti, ſanctam hanc reformationem amplexi in Monaſterio eorumdem Sanctorum Vitonis, & Hidulphi Virdunen. prædictæ Congregationis Lotharingiæ ſeſe ſubmiſerunt, & in Galliam poſt ſufficientem Reformationis experientiam, & tolerantiam de conſenſu Superiorum ſecundo dictæ Congr. reverſi, ab iiſque dimiſſi, vitæ ſanctimonia, & reformationis obſervantia ſe adeo conſpicuos reddiderunt, ut eorum bonæ famæ odor in diverſas Galliarum partes, atque Regiones diffuſus, nonnullorum Monaſteriorum Religioſos ad Reformationem hujuſmodi amplecten. excitant, jamque Monachi in Prioratu, ſeu Collegio Conventuali Cluniacen. hujuſmodi, nec non in prædictis, ac Sancti Jodoci ſupra Mare, Sancti Petri Corbien., ac Sancti Petri Solemniacen.

niaeen. Oppidorum, ſeu Locorum Ambianen., & Lemovicen. reſpective Diœceſ. Monaſteriis prædicti Ordinis Monachi degentes vitam ſalutaribus agunt Sancti Benedicti Inſtitutis conformem.

Eaque in Congregationem redigi petitur.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, in ſingulis Galliæ Provinciis multa hujuſce Ordinis Monaſteria fundata reperiantur, ac de Dei bonitate, & miſericordia tantum ſperandum ſit, quod ſi non omnium, & ſane plurimorum Conventuum Religioſi chariſmata meliora emulantes, & ad eumdem Sanctum Benedictum eorum Patrem reſpicientes, hanc ipſam Reformationem ſinceris affectibus ſint recepturi: ad felicem vero hujuſce ſancti operis progreſſum maxime expediat, in Gallia unam Conventuum Reformatorum hujuſmodi Congregationem adinſtar prædictæ Congreg. Caſſinen., quæ ſuum particularem Superiorem habet, inſtitui, illique Domum Regularem S. Guilielmi alborum Mantellorum nuncupat. Pariſien. prædictam, quæ non in titulum, commendam, aut proprietatem obtineri, ſed per Priorem triennalem regi conſuevit, cujuſque Prior, & Religioſi, qui Sancti Benedicti prædicti Regulam juxta antiquum ejus Inſtitutum profeſſi ſunt, Reformationi in prædictis Conventibus Reformatis, ut præfertur, introductæ inhærere intendant, quin imo etiam illam auſpiciis dilecti filii noſtri Henrici S. R. E. Presbyteri Cardinalis de Retz nuncupati Eccleſiæ Pariſien. ea conceſſione, & diſpenſatione apoſtolica Præſulis jam ultro ſuſceperunt, aggregari. Nobis propterea tam Ludovicus Rex, quam Priores, ac Conventus, & Monachi prædicti humiliter ſupplicari fecerunt, quatenus in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Gregorius Pontifex erigit Congregationem Sancti Mauri.

§.3. Nos igitur piis Ludovici Regis, ac Prioris, & Conventuum, ac Monachorum eorumdem votis in præmiſſis annuere, ipſoſque Priores, & Conventus, ac Monachos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Sacri Concilii Tridentini interpretum conſilio, unam Prioratus, ſeu Collegii, ac Sancti Auguſtini, & de Nohaliaco, & Sancti Pharaonis, nec non Sancti Petri, & Beatæ Mariæ Reformatorum prædictorum, atque etiam quorumvis aliorum Monaſteriorum prædicti Ordinis in Gallia, & omnibus Provinciis prædicto Ludovico Regi ſubditis conſiſtentium Conventuum, & Monachorum, qui deinceps Reformationem hujuſmodi recipere, ſeque illi ſubmittere voluerint, Congregationem Sancti Mauri Gallicanam Pariſien. nuncupan. adinſtar Congregationis Montis Caſſinen., ſeu Sanctorum Vitonis, & Hidulphi per unum Vicarium Generalem natione Gallum, ſeu ex loco temporali Dominio dicti Ludovici Regis ſubjecto oriundum a Capitulo Generali ejuſdem Congregationis, ut infra erigendæ ſingulo quoque anno, vel biennio, aut triennio eligendum, regendam, & gubernandam, ita tamen, ut ex hujuſmodi erectione nullum prorſus præjudicium cenſeatur illatum Menſis Abbatialibus, ſed Abbatiæ ipſæ in omnibus primævam naturam, & titulum collativum dignitatis Abbatialis ipſorum Monaſteriorum retineant, perinde acſi erectio hujuſmodi facta non eſſet: quodque deinceps occurrente quorumcumque Monaſteriorum tam eorum, quorum Conventus dictam Reformationem jam amplexi ſunt, quam eorum, qui ſe deinceps illi ſubmittent, vacatione, illorum collationes, ſeu proviſiones, aut Commendæ ad Sedem Apoſtolicam ad nominationem pro tempore exiſtentis eorumdem Francorum Regis, prout prius, perinde acſi in illorum Conventibus reformatio introducta, ſeu Congregatio ipſa erigenda erecta non fuiſſet, pertineant, ipſaque Congregatio, ut infra erigenda in Conventibus, & Menſis Conventualibus, ac locis, & portionibus Monachalibus, nec non officiis clauſtralibus ipſorum, & pro tempore aggregandorum dumtaxat locum habeat, ac ſalvis illæſis remanentibus titulis Prioratuum, & quorumcumque aliorum Beneficiorum collativorum a prædictis Monaſteriis, & eorum quolibet dependen., itaut illa deinceps prout antea conferri, ſeu commendari debeant, abſque ulla prorſus differentia, apoſtolica auctoritate prædicta, tenore præſentium perpetuo erigimus, & inſtituimus.

Per Vicarium Generalem triennalem regendam.

Monaſteria Abbatialia per Priores gubernanda.

§.4. Cæterum, quia dignitates Abbatiales Monaſteriorum, quorum Conventus ſunt, & erunt reformati, ſub Congregatione per præſentes erecta non comprehendentur, ſed ab illa exemptæ, & extra illam remanebunt, quodque ipſorum Monaſteriorum Abbates Titulares, ſeu Commendatarii cum Conventibus, & Monachis Reformatis nihil commune, nihilque agendum habeant, ſed illi a Prioribus clauſtralibus juxta Reformationis, ſeu Congregationis Caſſinen., aut Sanctorum Vitonis, & Hidulphi hujuſmodi ritus, ſtatuta, & conſuetudines eligendis regantur, & gubernentur, perpetuo ſtatuimus, & ordinamus.

Novæ Congregationi privilegia omnia Congr. Caſſinen., ſeu S. Juſtinæ communicantur.

§.5. Inſuper Congregationi per præſentes erectæ hujuſmodi, illiuſque Conventibus, perſonis, & bonis nunc, & pro tempore exiſtentibus, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, gratiis, Indultis, & Indulgentiis dictæ Congregationi Caſſinen. illiuſque Conventibus, Monaſteriis, & Regularibus locis, & principaliter, & particulariter, vel generaliter, aut acceſſorie, vel per viam communicationis, & extenſionis conceſſis, dummodo tamen ſint in uſu, nec revocata, aut ſub illis revocationibus comprehenſa, nec Sacris Canonibus, dictique Concilii Decretis contra-

traria ſint, uti, frui, potiri, & gaudere poſſint, & valeant pariter, ac parìformiter perinde acſi illa Congregationi per præſentes erectæ, illiuſque Conventibus, perſonis, & bonis particulariter, ſpecifice, expreſſe, ac nominatim conceſſa fuiſſent, ad quæ etiam Monachis Congregationis per præſentes erectæ, donec numerus Religioſorum, & Superiorum Congregationis per præſentes erectæ ſuffragari auctus fuerit, in Priores, Novitiorum Magiſtros, Præſidentes, ſeu Superiores eligere, & ad Ordines Sacros ſuſcipiendos, & ad triennium tantum quoſcumque Religioſos capacitatem, & ætatem a Sacris Canonibus requiſitas habentes, præſentare poſſint, neque eam ætatem, quæ per Conſtitutiones, & declarationes dictæ Congregationis Montis Caſſinen. ſuper vigeſimoprimo capite Regulæ ejoſdem S. Benedicti præſcripta reperitur, neque etiam quinque annorum ſpatium, quo durante novi profeſſi ſub Magiſtris Novitiorum morari debent, expectare teneantur, ſed ad triennium tantum, & dummodo eligendi trigeſimum ſaltem eorum ætatis annum expleverint, concedimus, & indulgemus.

Monachis Congreg. S. Vitonis pro hac vice tantum facultas datur manendi in nova Congregatione.

§. 6. Præterea ob Superiorum penuriam, quæ in Congregatione per præſentes erecta in hoc Inſtitutionis ejus primordio, ut aſſeritur, exiſtit, Religioſis illis tam Superioribus, quam non ſuperioribus, qui a dicta Congregatione Lotharingiæ, cui ſe ſobmiſerant, de ipſius Superiorum licentia, & conſenſu profecti, & in Galliam dimiſſi fuerunt, quique ſic dimiſſi in Conventibus reformandis, & reformatis prædictis ſedulam, & quidem fructuoſam operam, ut accepimus impenderunt, in Congregatione per præſentes erecta, de conſenſu tamen Congregationis Sanctorum Vitonis, & Hidulphi hujuſmodi remanere poſſint, licentiam, & facultatem impertimur. Pro potiori eorum cauthela, ac quatenus opus ſit, eos a Juramentis, ſubjectione, & obedientia per ipſos dictæ Congregationi Lotharingiæ præſtitis, & promiſſis, vero exiſtente tamen, ut præfertur, conſenſu Superioris ejuſdem Congregationis Lotharingiæ, abſolvimus, eximimus, & liberamus. Porro prædictam Domum S. Guilielmi, ejuſque Conventum, Priorem, & Monachos, ac res, & bona quæcumque dictæ Congregationi per præſentes erectæ, aggregamus, denique in Protectorem dictæ Congregationis per præſentes erectæ dictum Henricum Cardinalem deputamus.

Clauſulæ.

§. 7. Decernentes præſentes literas ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum; revocationibus, ſuſpenſioniobus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus minime compræhendi, ſed ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data per Vicarium Generalem, & Monachos Congregationis per præſentes erectæ, quandocumque eligen. conceſſas eſſe, & fore; Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 8. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, dictorumque Ordinis, & Monaſteriorum, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis, illis, eorumque ſuperioribus, & perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua mentio habenda eſſet, eorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Officia clauſtralia ſupprimuntur in Monaſteriis, in quibus reformatio fuerit introducta.

§. 9. Volumus autem, quod officia clauſtralia ſuppreſſa, & extincta ſint, & eſſe cenſeantur, quatenus in ipſis Monaſteriis reformatio hujuſmodi vere, & realiter introducta fuerit, ſeu introducatur, & non alias, ſicque ſuppreſſa, & extincta remaneant, donec, & quouſque Reformatio ſic introducta in eis duraverit, & non ultra, ita ut in eventum, in quem illam ceſſare, vel extingui quandocumque contigerit, Officia prædicta in priſtinum ſtatum ipſo jure revertantur, ita quod, ut prius in titulum conferri, & de illis eorumdem Monaſteriorum Monachis reſpective provideri debeat.

Dat. die 17. Maii 1621. An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 17. Maii 1621. Pontificatus noſtri Anno I.

XI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Erectio Hoſpitii, & Collegii Gregoriani in Urbe pro univerſis Monachis ſub Regula S. Benedicti Militantibus, una cum privilegiorum conceſſione.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

SAlvatoris noſtri Jeſu Chriſti, Dei Patris Unigeniti, qui ut Nos, Religione claris vitæ probatæ exemplis comprobata, cœleſtis patriæ cultores efficeret, de ſummis Cœlorum hujus mundi infima deſcendere, & in ara venerandiſſimæ Crucis in pretium immolari non abnuit, vices licet immeriti gerentes in terris, inter multiplices curas, quæ Nobis ex Apoſtolatus officio incumbere dignoſcuntur, illam, per quam Religio ipſa, præſertim Sancti Benedicti, quæ lon-

longa, & continuata multorum ſæculorum ſerie efflorait, multiplicatis illius cultoribus, quorum aſſiduis precibus, & fructuoſis operibus Deus ipſe propitiatur, noſtris temporibus amplificetur, ejuſque Religioſi ad Almam Urbem noſtram pro negotiis confluentes, ab inopia, & indaceuti quæſtu revocentur, quantum cum Deo poſſumus, libenter amplectimur: & ut feliciter id ſubſequi valeat, ejuſdem officii partes, ut piiſſimi Paſtoris eſt, favorabiliter impertimur: prout etiam Nobis, & Apoſtolicæ Sedi devotarum perſonarum ejuſdem Religionis pia vota ad hoc tendere, & in Deo conſpicimus ſalubriter expedire.

Cauſæ erectionis hujus Hoſpitii, & Collegii.

§.1. Exhibita ſiquidem Nobis nuper pro parte dilecti filii Conſtantini Cajetani, Abbatis Monaſterii Sancti Baronti, Ordinis Sancti Benedicti, Piſtorien. diœceſis, Congregationis Caſſinen. familiaris continui commenſalis noſtri, petitio continebat, quod licet inter omnes diſciplinæ regularis Ordines is maxime conſpicuus eſſe dignoſcatur, qui à Sancto Benedicto Abbate fundatus, ſaluberrimiſque inſtitutis excultus eſt: & quem olim tot Imperatores, tot Reges, tot Duces, tot Principes, Regalibus ſceptris, Regnorumque, & Provinciarum gubernaculis depoſitis, ingreſſos fuiſſe, vitamque monaſticam in eo duxiſſe; ac ex quo tot Religioſus in Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & Prælatos aſſumptos, totque ad Summi Apoſtolatus apicem evectos fuiſſe conſtat, ut longa, & continuata multorum ſæculorum ſerie Eccleſia ipſa nullos alios: quam familiæ Benedictinæ Alumnos, Summos Pontifices habuerit; ex eoque jam ab antiquiſſimis temporibus admirabili doctrina, & ſanctitate præditi viri prope innumerabiles prodierunt; nihilominus omnes Monachi ſub vexillo dicti Ordinis Sancti Benedicti militantes, non uni, & eidem Superiori ſubſunt, ſed in aliquibus Regionibus particularium Monaſteriorum Abbatibus, & Prioribus, in aliis vero Caſſinen. etiam, in aliis aliarum Congregationum Superioribus ſubſunt. Et hinc fit, ut cum in Alma Urbe noſtra nullum præfati Ordinis, niſi præfatæ Congregationis Caſſinen. Cœnobium, ſeu Regularis locus exiſtat, ejuſdem Ordinis Monachi, qui ad illam devotionis, ſeu peregrinationis, ac liminum Apoſtolorum viſitandorum, ſeu etiam negotiorum, vel ſtudiorum cauſa', ea omnibus Chriſtiani orbis partibus inceſſanter confluunt, ſi præfatæ Congregationis Caſſinen. non modo ſecularium perſonarum more, eiſque promiſcui, in publicis Hoſpitiis, atque etiam privatorum ædibus vivant, quin etiam plerique conſumptis in longinquis itineribus, & peregrinationibus, ſive negotiis, quas aſportaverant, pecuniis, ad inopiam redacti, ſeu morbo aliquo correpti, oſtiatim, ad ſingula privatarum ædium veſtibula cum maxima monacalis habitus, atque ſtatus indecentia, Sacerdotaliſque dignitatis vilipendio, mendicare cogantur. Alii etiam, quod pejus eſt, ex rubore, & verecundia proprii ſtatus, & mendicitatis religioſum habitum non ſine gravi laicorum ſcandalo deponant. Quorum infelicem ſtatum dictus Conſtantinus Abbas ſic in Alma Urbe noſtra reſidens, fraterna, atque chriſtiana caritate miſeratus, tandem animi cogitationem ad operoſiorem, & diuturniorem, immo vero perpetuam extraneorum illorum Monachorum, Confratrũ ſuorum ſubventionem attollens, his incommodis opportuna ratione remedium afferri poſſe cogitavit: ſi in dicta Urbe aliquod Hoſpitium, ſeu Collegium, in quo omnes Monachi dicti Ordinis quarumcumque caeterarum Regionum Romam devotionis, ſeu negotiorum, vel ſtudiorum cauſa adventantes, recipiantur, & convivant, inſtituatur.

Conceſſa facultas conſtituendi Hoſpitium in Urbe D. Conſtantino Abbati Cajetano a Card. Montalto, uti Congr. Caſſin. Protectore per ſuas Patentes literas.

§.2. Hocque ſuo conſilio Venerabilibus Fratribus noſtris, Alexandro Epiſcopo Albanen. Montalto, præfatæ Congregationis Caſſinen., necnon Octavio Epiſcopo Praeneſtin. Baodino, nuncupatis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, Congregationis Burſfeldenſis in Germania ejuſdem Ordinis, reſpective Protectoribus, communicato, cum eos non approbatores modo, ſed pii hujuſce ſui propoſiti laudatores habuiſſet, in eam rem alacriori ſtudio ſibi incumbendum ratus, ab eodem Alexandro Epiſcopo Cardinale Literas Patentes obtinuit: quibus idem Alexander Epiſcopus Cardinalis, ei, reſervato tamen Sedis Apoſtolicæ beneplacito; ut in quocumque dictæ Urbis loco & ſitu commodo, & decenti ſibi beneviſo, Hoſpitium, ſeu Collegium ad effectum recipiendi quoſcumque Monachos ex omnibus Mundi partibus ad eamdem Urbem devotionis, & negotiorum cauſa accedentes, conſtruere poſſet, facultatem conceſſit: ac omnia, & quæcumque Inſtrumenta ſuper acquiſitione ſitus ad id neceſſarii celebrata, & celebranda approbavit: ac Collegio, ſeu Hoſpitio ſic conſtruendo omnia bona, res, proprietates, & eleemoſynas ei relicta, & relinquenda applicavit, & appropriavit: ipſumque Conſtantinum Abbatem Collegii, ſeu Hoſpitii hujuſmodi ſic erigendi, illiuſque fabricæ Miniſtrum, & Curatorem, cum facultate illius redditus tunc præſentes, ſi qui eſſent, & futuros exigendi, citra tamen illius bonorum alienationem; illiuſque lites, & cauſas defendendi, & ad illas unum, vel plures Procuratores ſubſtituendi, conſtituit, & deputavit.

Qui diverſas domos, & ædificia emit, ſuã ſupellectilem, & libros aliaque ſupra dicto Hoſpitio, & Collegio donat.

§.3. Atque dictus Conſtantinus Abbas, hac licentia fultus, ſanctum hoc opus pia meditatione conceptum, re ipſa aggredi ſtatuit: dataque ſibi certa ſpe, & fiducia, quod ſi opus inſtitutionis dicti Hoſpitii, ſeu Collegii inchoaretur, quamplurimi Italiæ, Galliæ, Hiſpaniæ, Germaniæ, Portugalliæ, atque Poloniæ, necnon Lotharingiæ, Flandriæ, aliarumque Regionum, & Provinciarum Abbates, ad quorum notitiam dicti Conſtantini Abbatis intentio, nonnullorum Monachorum in Urbe degentium relatione, devenerat, fabricæ opus promovere, & pro ſtabilienda illius dote adjutrices manus porrigere intendebant, diverſas domos, & edi-

ædificia, necnon ſitus acquiſivit a dilectis in Chriſto filiabus Victoria, Laura, & Lucretia quondam Laurentii de Caſtellanis, ac dilecto filio Tiberio quondam Pauli Alberini, tam per viam emptionis, quam perpetuæ conditionis emphyteoticæ de pecuniis ex parſimonia, atque induſtria, ſeu licite acquiſitis ad opus dicti Hoſpitii, ſeu Collegii. Ad quod, ſi inſtituatur, omnem ſuam ſupellectilem, omneſque libros, quos magna in quantitate, magnique valoris habet ut Monachi pro tempore in eo degentes ſtudere, rudioreſque ab eruditioribus, juxta cujuſque captum, ſeu capacitatem, tam publice, quam privatim doceri poſſint: aliaque omnia ſua tranſportare, illaque ei donare, & relinquere intendit: & ea nunc, prout poſtquam dictum Collegium, ſeu Hoſpitium inſtitutum fuerit, donat, & relinquit.

Quidam Chriſtifideles ceſſerunt juribus ſibi competentibus in quadã domo.

§.4. Et dilecti filii Joannes Baptiſta, & fratres, quondam Marſilii de Mancinis, ſola pii hujuſce operis, licet nondum inchoati, ſama ad caritatem excitati, jura ſibi competentia ſupra una eorum domo contigua, in eumdem Conſtantinum Abbatem, nomine dicti Ordinis, ceſſionis titulo, gratis, & tam laudabilis operis intuitu tranſtulerunt; prout in diverſis publicis Inſtrumentis, ſeu aliis ſcripturis dicitur contineri.

Pont. approbat contractus emptionis, donationis, ac defectus ſupplet.

§.5. Quare pro parte dicti Conſtantini Abbatis, aſſerentis, ſe dictum Ordinem in Monaſterio Sancti Nicolai de Arena, Catanien. expreſſe profeſſum, & ex Civitate Syracuſana oriundum exiſtere, ac primo dicto Monaſterio præeſſe, Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus Hoſpitium, ſeu Collegium hujuſmodi inſtituere, ac alias in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur. Nos igitur, quibus nihil umquam accidere poteſt optatius, nihil jucundius, quam dum intelligimus hiſce noſtris temporibus Religioſos aliquos emergere, qui de ea, quam profeſſi ſunt, Religione non propaganda modo, ſed, & exornanda ſolliciti ſunt, ſanctum in primis, & laudabile dicti Conſtantini Abbatis propoſitum plurimum in Domino, gratiarum omnium auctore, commendantes, ipſumque Conſtantinum Abbatem a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, eumque paterna benevolentia complectentes, ac ſperantes, quod ſi dictum Hoſpitium, ſeu Collegium inſtituatur, illius inſtitutio non ſolum in divini cultus augmentum, præfatique Ordinis ornamentum, ac illius Monachorum ſubventionem, ſed etiam in d. urbis noſtræ ornatum, ac Chriſtifidelium ſpiritualem conſolationem ceſſura ſit. Necnon ſituum, ædificiorum, & locorũ emptorum, conductorum, donatorum, & ceſſorum reſpective ſituationes, confines, vocabula, & denominationes, præſentibus pro expreſſis habentes: necnon contractus emptionum, & conductionum, atque donationes, ſeu ceſſiones, ut præfertur, factas: ac etiam emptiones, & acquiſitiones aliorum ſituum, & bonorum ad uſum fabricæ dicti Hoſpitii, ſeu Collegii pro tempore faciendas, ex nunc, prout poſtquam factæ fuerint, ea approbantes, & confirmantes: omneſque tam juris, quam facti, ac ſolemnitatum quantumvis ſubſtantialium, & circa præmiſſa requiſitarum, ſeu requirendarum defectus, ſi qui jam intervenerint, aut pro tempore intervenisse apparuerint, harum ſerie ſupplentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati;

Facultatem D. Conſtantino Abbati concedit, ut poſſit conſtruere Hoſpitium, & Collegium Gregorianũ nuncupandũ pro Monachis totius Ordinis S. Benedicti ad Urbem accedentibus.

§.6. Eidem Conſtantino Abbati, ut in dicta Urbe, ac ſitibus, ædificiis, & domibus a dilecto filio noſtro in dicta Urbe, ejuſque diſtrictu Vicario in ſpiritualibus generali, & dicto Alexandro Epiſcopo Cardinale prius approbandis, & viſitandis, unum Hoſpitium, ſeu Collegium pro receptione Monachorum extraneorum totius Ordinis Sancti Benedicti, & ſub ejus Regula militantium, ad Urbem devotionis, ſeu negotiorum, vel ſtudiorum cauſa pro tempore accedentium una cum refectorio, dormitorio, cellis, & partibus neceſſariis, conſtruere, ſeu conſtrui facere, libere, & licite poſſit, & valeat, licentiam, & facultatem, apoſtolica auctoritate, concedimus, & impertimur.

Collegii Superiorem erigit in Abbatem Præſidentem, ejuſque Viceſgerent. nuncupari Præpoſitum jubet.

§.7. Illudque ex nunc, prout ex tunc, & e contra poſtquam conſtructum, & ad convenientem formam, ita ut in eo Monachi recipi, & habitare poſſint, reductum fuerit in Hoſpitium, ſeu Collegium Monachorum extraneorum dicti Ordinis, Gregorianum nuncupandum; in quo adſit unus Superior, qui Abbas Præſidens, unuſque Vice-Præſidens, qui Præpoſitus, vocentur: & in quo Monachi dicti Ordinis ad eamdem Urbem devotionis, ſeu ſtudiorum, vel negotiorum cauſa accedentes, recipi, ibique (durante eorum in dicta Urbe manſione) habitare, pernoctare, & quoad illius redditus ferre poterunt, caritative tractari, eorum neceſſitates ſublevari, & in caſu infirmitatis curari poſſint, & debeant. Et quamdiu inibi fuerint, Theologiæ, & Juris Canonici, aliiſque Liberalium Artium Studiis, ſub aliquibus ejuſdem Hoſpitii, ſeu Collegii profeſſoribus tam publice, quam privatim vacare poſſint. Et ſub cura, gubernio, & obedientia dicti Abbatis Præſidentis, qui in eos, aliaſque dicti Hoſpitii, ſeu Collegii perſonas, & ſervientes ſuperioritatem exerceat, illiuſque bona gubernet, ac de redditibus in illius uſum diſponat, vivant, illique uti Superiori obedientiam præſtent, & aliàs ad inſtar quorumcumque aliorum Hoſpitiorum, ſeu Collegiorum quorumvis Ordinum tam in dicta Urbe, quam in quacumque alia Mundi parte, & regione inſtitutorum, perpetuo ſine alicujus præjudicio erigimus, & inſtituimus.

Quædam bona per d. Conſt. Abb. relicta, & per alios Chriſtifideles relinquenda pro onerum ſupportatione applicat.

§.8. Illique ſic erecto, & inſtituto pro onerum illi incumbentium ſupportatione, omnia, & ſingula, res, proprietates, & bona, in quibuſvis rebus conſiſtentia, illi tam per dictum Conſtantinum Abbatem jam relicta, ad valorem auuuum centum ſcutorum monetæ circiter aſcendentia, quam deinceps per quoſcumque alios dicti Ordinis Abbates, & Conveutus, ac alios Chriſtifideles quocumque intuitu, etiam per viam teſtamenti, codicillorum, donationis etiam inter vivos, & cauſa mortis, ſeu cujuſcumque alterius diſpoſitiouis, ac etiam in eleemoſynam, vel aliaa quandocumque, & qualitercumque relinquenda, elargienda, donanda, & eroganda, ea nunc, prout ea tunc, & e contra poſtquam relicta, elargita donata, & erogata fuerint; ita quod liceat pro tempore exiſtenti dicti Hoſpitii, ſeu Collegii Abbati Præſidenti, & ab eo deputatis, illorum omnium corporalem poſſeſſionem per ſe, vel alium, ſeu alios, nomine dicti Hoſpitii, ſeu Collegii, propria auctoritate, libere appræhendere, & perpetuo retinere: fructuſque, jura, obventiones, & emolumenta exinde provenientia, necnon oblationes, & eleemoſynas eidẽ Collegio, ſeu Hoſpitio elargienda percipere, colligere, levare, arrendare, & locare: ac in d. Hoſpitii, ſeu Collegii, & Monachorum in eo pro tempore degentium uſus, & utilitatem, ac neceſſitates convertere (Vicarii urbis hujuſmodi, vel cujuſvis alterius licentia deſuper minime requiſita) dicta auctoritate etiam perpetuo applicamus, & appropriamus.

Collegium, Abbatem, Præſidentem, Monachos, & alias perſonas a juriſdictione, correctione, &c. Vicarii Urbis, & Superiorũ Congreg. Caſſin. eximit.

§.9. Nec non Hoſpitium, ſeu Collegium, ac ejus Abbatem, Præſidentem, Præpoſitum, & Monachos, aliaſque perſonas, & buna tam mobilia, quam immobilia cujuſcumq: qualitatis, & quantitatis exiſtentia, ac ubilibet conſiſtentia, ab omui juriſdictione, correctione, viſitatione, dominio, ſuperioritate, & poteſtate præſati uoſtri, & pro tempore exiſtentis in eadem Urbe Vicarii, ad inſtar aliorum locorum regularium in dicta Urbe exiſtentium, ac Ordiuis, ſeu Congregationis Caſſiuen. hujuſmodi Superiorum: Ita tamen quod ſingulis annis ab uno, ſeu duobus ea Procuratoribus generalibus Congregationum dicti Ordinis in Urbe præſata degentibus (qui ſi quid correctione, aut reformatione dignum invenerint, ejuſdem Hoſpitii, ſeu Collegii Protectori pro tempore exiſtenti quamprimum reſerant) per turnum viſitari debeat.

Collegium liberat a contributione, & ſolutione decimarum, aliorumque onerum.

§.10. Necnon a præſtatione, contributioue, & ſolutione decimarum, & quorumcumque aliorum onerum ordinariorum, & extraordinariorum ea quacumque cauſa impoſitorum, & imponendorum, penitus, & omnino eximimus, & liberamus.

Sub Sedis Apoſtolicæ protectione ſuſcipit.

§.11. Et ſub Beati Petri Apoſtoli, ac noſtra, & Sedis Apoſtolicæ protectione inviolabili conſervatione ſuſcipimus: ac correctioni, & omnimodæ juriſdictinni in ſpiritualibus, & temporalibus dicti Alexandri Epiſcopi Cardinalia, & Protectoris pro tempore eſiſtentis: Qui etiã illius Defenſor, Conſervator, ac Judex Ordinarius exiſtat, & coram quo, ſeu Prælato ab eo in vice Protectorem deputando dumtaxat, omnes, & ſingulæ lites, quæſtiones, & moleſtiæ civiles, & criminales, ac miſtæ ſuper Hoſpitii, ſeu Collegii bujuſmodi bonis, rebus, juribus, actionibus, & perſonis moveudæ cum omnibus earum incidentibus, dependentibus, emergeutibua, annesis, & connexis, totoque negotio principali, privative quoad omnes alios dictæ Urbis Judices ordinarios, eorumque tribunalia cognoſci, & decidi debeant, ſubmittimus, & ſubiicimus.

Statuit Abbatem Præſidentem eligendũ ex Monachis ejuſdem Collegii, vel ex locis aliis Ordinis S. Benedicti ad quinquennium.

§.12. Statnentes, & ordinantes, quod dicti Hoſpitii, ſeu Collegii Abbas Præſidens a Monachis in eo pro tempore degentibus, ea eorum gremio, ſeu ea quocumque alio ejuſdem Ordinis Monaſterio, in perpetuum, ſervatis de jure ſervandia, eligi: ejuſque officium ad quinquennium tantum durare: ac perpetuis futuris temporibus, omuibus, & ſingulis privilegiis, gratiis, & indultis, quibus præſati Ordinis, & Congregatiouum, ac præſertim Caſſinen. Abbates utuntur, ſruuntur, & gaudent, ſimiliter, & æque priucipaliter, & abſque ulla prorſus differentia uti, ſrui, & gaodere debeat; hac prima vice dumtaxat excepta, qua eumdem Conſtantinum Abbatem uti Fundatorem, & pii hujus operis Auctorem, in gratiam fundatiouis hujuſmodi, & laborum, quos illius cauſa ſuſcepit, ut peculiari quadam prærogativa ſe a Nobia cohoneſtatum fuiſſe lætetur, tenore præſeutium iu perpetuum Præſidentem, & Superiorem dicti Hoſpitii, ſeu Collegii ad ejus vitam etiam cum ſacultatibus, privilegiis, atque bonoribua quibuſcumque aliis ſimilium locorum, & Hoſpitiorum, ſeu Collegiorum Superioribus conceſſis, & competentibus, eadem auctoritate conſtituimus, & deputamus.

Dat facultatẽ Protectori, quod poſſit cogere convicinos ad venditionem domorum, & ſituũ, ſoluto illorũ pretio tantũ.

§.13. Ipſique, ac pro tempore eaiſtenti dicti Hoſpitii, ſeu Collegii Protectori, ut attento, quod illius conſtructio uon ſolum in divini cultus augmentum, ſed etiam in ornatum Urbis cedit, ſi pro perſectione, & ampliatione illius fabricæ aliis ſitibus, & ædificiis, ſeu fundis contiguis opus fuerit; ipſorum ſituum, ſundorum, & ædificiorum dominos ad illorum venditionem ſibi, ad effectum illa dictæ ſabricæ incorporandi, facieudam mediante ſolutione pretii a peritis æſtimaudi, & nou ultra, cogere poſſint, ſacultatem impertimur.

Collegium, illius ſitus, & ædificium a fideicommiſſ. hypothecis, &c. eximit illiſque derog.

§.14. Et ue contingat tempore procedente, Hoſpitium, ſeu Collegium præfatum, vel ipſum Conſtantinum Abbatem, & pro tempore exiſtentes illius Abbates Præſidentes, & Monachos, occaſione ſituum, & bouorum pro dicta fabrica acquiſitorum, & acquirendorum aliqua damna, ſeu moleſtias pati, omnia, & ſingula ſitus, domos, fundos, ædificia, & loca in dictam cauſam empta, & emenda, ab omnibus, & quibuſcumque fideicommiſſis, ſubſtitutiouibus, devolutionibus, bypothecis, & vinculis, tam uotis, quam non notis, purificatis, & purificandis, ſi quibus quomodo-

modolibet ſubjecta ſint, aut eſſe, dici, cenſeri, vel apparere poſſint, penitus, & omnino eſimimus, & liberamus. Ipſiſque fideicommiſſis ad effectum præmiſſum cum hoc quod pretia bonorum emendorum in emptionem tot bonorum ſtabilium, ſeu locorum montium non vacabilium de Urbe convertantur, & loco bonorum fideicommiſſariorum ad fa[v]orem inſtitutorum, ſubſtitutorum, & alias quomodolibet vocatorum ſuccedant; & fideicommiſsum, ſeu bypothecam, aut alia jura ſuper dictis bonis pro dicta fabrica emptis, & emendis habentes, aut prætendentea, non ad illa, ſed ad bona, aut loca Montium ex illorum pretiis emenda, agere, & actiones ſuas dirigere poſſint, ſpecialiter, & eapreſſe derogamus.

Card. Montaltum Collegio deputat Protectorem cum facultate decidendi cauſas, abſolvendi a cenſuris, & condendi ſtatuta quæcumque.

§.15. Cæterum eumdem Aleaandrum Epiſcopum Cardinalem, ac pro tempore exiſtentem Protectorem dicti Ordinis, in eorum, & dicti Hoſpitii, ſeu Collegii Protectorem: qui omnes illorum cauſas antedictas audiat, & decidat, cum facultate quos, quibus, ubi, quando, & quoties opus fuerit, citandi, & inhibendi, ſub cenſuris eccleſiaſticis, ac pecuniariis pœnis, aliaque neceſſaria, & opportuna faciendi. Necnon quæcumque ſtatuta, & ordinationes, capitula, & decreta ipſius Hoſpitii, ſeu Collegii, illiuſque bonorum, & perſonatum directionem, adminiſtrationem, gubernium, & receptionem Monachotum estraneorum, corumque vivendi normam concernentia, ac alia utilia, & neceſſaria, licita tamen, & honeſta, ac ſacris Canonibus, decretiſque Concilii Tridentini, & Inſtitutis ipſius Ordinis minime contraria, faciendi, & condendi: ac quoties pro rerum, temporum, & perſonarum qualitate, ſeu alias expediens videbitur, immutandi, corrigendi, alterandi, moderandi, reformandi, & alia etiam ex integro condendi: quæ poſtquam correcta, & condita fuerint, eo ipſo Apoſtolica auctoritate approbata, & confirmata eſſe cenſeantur, pari auctoritate deputamus.

Indulget dicto Hoſpitio, & Collegio, ut poſſit gaudere privilegiis univerſo Ordini S. Benedicti ejuſque Congr. & præcipue Caſſinen. conceſſis.

§.16. Denique eidem Collegio, ſeu Hoſpitio, ejuſque Abbati Præſidenti, & perſonis, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, facultatibus, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, prærogativis, præeminentiis, antelationibus, conceſſionibus, indultis, indulgentiis, peccatorum remiſſionibus, cæteriſque gratiis tam ſpiritualibus, quam temporalibus, quibuſvis aliis Ordinis præfati, & Congregationum, præſertim Caſſinen. hujuſmodi Hoſpitiis, Collegiis, & Monaſteriis tam in prædicta Urbe, quam in quibuſcumque aliis Mundi partibus, Civitatibus, & locis exiſtentibus: eorumque perſonis in genere, vel in ſpecie, etiam per viam ſimplicis communicationis, ac alias quomodolibet nunc, & pro tempore conceſſis, & quibus illa, & illæ de jure, uſu, ſtatuto, conſuetudine, privilegio, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſint, non ſolum ad eorum inſtar, ſed pariter, & pariformiter, ac æque principaliter, & abſque ulla prorſus differentia in omnibus, & per omnia, perinde acſi illa dicto Hoſpitio, ſeu Collegio, illiuſque perſonis ſpecialiter, & espreſſe, ac in individuo conceſſa eſſent, æque perpetuo indulgemus.

Dat facultatem aggregandi quæcumque Benedictinorũ loca iiſque ea ipſa omnia privilegia cõmunicandi.

§.17. Illiſque, ut quæcumque alia dicti Ordinis Hoſpitia, ſeu Collegia, Monaſteria, & Regularia loca, Hoſpitio, ſeu Collegio per præſentes erecto, de licentia illius Protectoris pro tempore exiſtentis aggregare: illiuſque omnia, & ſingula gratias, indulta, & privilegia eis per præſentes conceſſa, & deinceps tam principaliter, quam extenſive, & communicative concedenda, communicare poſſint, dicta auctoritate concedimus.

Inhibet ne libri amoveantur a Collegii Bibliotheca.

§.18. Poſtremo autem, tam præfato Conſtantino Abbati, quam pro tempore exiſtenti Hoſpitii, ſeu Collegii Abbati Præſidenti, cæteriſque perſonis tam Regularibus, quam ſæcularibus ſub excommunicationia majoris pœna, ne ullo unquam tempore libros aliquos, qui tam ab ipſo Conſtantino Abbate, quam quibuſvis aliis eidem Hoſpitio, ſeu Collegio pro illius Monachorum uſu donati, & aſſignati, ſeu empti, & in particulari Inventario, quod deſuper fieri debeat, deſcripti, & annotati fuerint, ea illius Bibliotheca, Aniciana nuncupanda, mutare, vendere, aut quoquomodo diſtrahere audeant, ſeu præſumant, diſtrictius inhibemus.

Decretum præſervativũ.

§.19. Decernentes præſentes Literas ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, per Nos, vel alios Romanos Pontifices Succeſſores noſtros, ſub quibuſcumque verborum espreſſionibus, & formis, etiam Motu proprio, ſeu ad quorumvis Imperatorum, Regum, aut aliorum Principum inſtantiam pro tempore factis, minime comprænhendi, ſed tamquam pro loci pii ad divini cultus, & piorum operum augumentum erectione conceſſas, ab illis exceptas; & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & eum in quo antea quomodolibet erant ſtatum, reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub dat. per Cardinalem pro tempore Protectorem, necnon Collegii, ſeu Hoſpitii hujuſmodi Abbatem Præſidentem, & Monachos quandocumque eligenda, de novo conceſſas eſſe, & fore, ſuumque plenarium effectum ſortiri debere: ſicque ab omnibus cenſeri, atque ita, & non alias per quoſcumque Judices, etiam Palatii Apoſtolici cauſarum Auditores, ac ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales judicari, & definiri debere.

Derogatio contrariorum.

§.20. Non obſtantibus præmiſſis, ac noſtris de Indulgentiis, & gratiis ad inſtar non concedendis: & ſi opus ſit, de unionibus committendis ad partes, vocatis, quorum Intereſt, esprimendoque vero valore, ac Lateranen. Concilii noviſſime celebrati uniones perpetuas, niſi in caſibus a jure per-

permiſſis, fieri prohibentis: ac felicis recordat. Gregorii Papæ XIII. de ſolvendo augmento es cauſa Retractus, vel juris congrui, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Urbis, & Ordinis præſatorum, illiuſque Monaſteriorum, & Regularium Locorum, ac Urbis præſatæ, & quorumvis illius Tribunalium, juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, reſormationibus, uſibus, & naturis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis dilectis filiis Ordinis, illiuſque Monaſteriorum, Regulariumque locorum hujuſmodi Superioribus, ac etiam Urbi, & Senatori, Populoque Romano, necnon Vicario, Gubernatori, Senatori, Conſervatoribus, Auditori Cameræ ejuſdem noſtræ Urbis, eorumque Locatenentibus, Viceſgerenti, Vicariis, Officialibus, & quibuſvis aliis Judicibus, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie per quoſcumque Romanos Pontifices, etiam Prædeceſſores noſtros, ac Nos, & Sedem præſatam, Motu ſimili, ac etiam conſiſtorialiter, etiam iteratis vicibus in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§.21. Volumus autem, quod præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii ſubſcriptis, & ſigillo Protectoris pro tempore exiſtentis ejuſdem Hoſpitii, ſeu Collegii munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in judicio, & extra illud, ac ubique locorum, quæ ipſis originalibus adhiberetur, ſi oſtenſæ, vel exhibitæ forent.

Decretum irritans.

§.22. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtræ abſolutionis, confirmationis, approbationis, defectuum ſupplectionis, conceſſionum, impartitionis, erectionis, inſtitutionis, applicationis, appropriationis, exemptionis, liberationis, ſuſceptionis, conſtitutionis, deputationis, derogationum, indulti, inhibitionis, decreti, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſu[illegible]ſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 18. Maii 1621. An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimoprimo, quintodecimo Kal. Junii, Pontificatus noſtri Anno I.

XII.

Confirmatio Sententiæ latæ favore Cameræ Apoſtolicæ in Regnis Hiſpaniarum, contra Judicem Curiæ Archiepiſcopalis Hiſpalenſis Juriſdictionem Sedis Apoſtolicæ lædentem.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Facti ſeries.

CUM, ſicut Nobis innotuit, in cauſa, & cauſis coram dilecto filio Magiſtro Horatio de Oddis in utraque Signatura noſtra Referendario, dilecti filii noſtri Franciſci tituli Sancti Marcelli Presbyteri Cardinalis tunc noſtri, & Sedis Apoſtolicæ in Regnis Hiſpaniarum Nuncii Auditore, & ab eodem Franciſco Cardinale ad infraſcripta deputato, & ſubſtituto inter Procuratorem Fiſcalem Cameræ Apoſtolicæ ex una, & dilectum filium Antonium Covarruvias olim Curiæ Archiepiſcopalis Hiſpalen. Judicem ex altera partibus, vertentibus de, & ſuper eo, quod d. Antonius Juriſdictionem apoſtolicam, & Nuncii noſtri hujuſmodi impugnare, & impedire, ſeu impugnari, & impediri facere præſumpſerit, rebuſque aliis in actis cauſæ, & cauſarum hujuſmodi latius deductis, idem Horatius ſententiam tulerit, tenoris ſubſequentis, videlicet.

Auditoris Nunciaturæ ſententia.

Dei Nomine invocato. Pro Tribunali ſedentes, & ſolum Deum præ oculis habentes per hanc noſtram definitivam ſententiam, quam de juris peritorum conſilio ferimus in iis ſcriptis in cauſa, & cauſis coram Nobis in prima, ſeu alia veriori inſtantia vertentibus inter D. Fiſcalem Cameræ Apoſtolicæ accuſan., & querelan. ex una, & Antonium de Covarruvias olim Archiepiſcopatus Hiſpalen. Judicem, de, & ſuper eo, quod dictus Antonius Juriſdictionem apoſtolicam impugnare, & impedire, ac impugnari, & impediri facere, Juriſdictionem quoque Illuſtriſſimi Domini Nuncii, illiuſque Judicum delegatorum parvi facere, ſpernere oretenus, & in ſcriptis, vexari, moleſtari, capi, & carcerari facere, publice excommunicatos celebrare, ac divinis aſſiſtere officiis, alioſque exceſſus, & delicta enormia committere auſus fuerit, rebuſque aliis in actis cauſæ, & cauſarum hujuſmodi latius deductis, & illorum occaſione adverſarium partibus ex altera, dicimus, pronunciamus, & definitive ſententiamus, dictum Antonium reum accuſatum de præmiſſis criminibus culpabilem, & de jure punibilem repertum (firmo remanente decreto ſuper ſolutione expenſarum in hac cauſa factarum, & ſalariorum, ac in illius exequutione ſubſequuta obligationum, & fidejuſſorum promiſſione, circa quam nihil innovatum per hanc noſtram definitivam ſententiam intelligimus, & declaramus) ultra excommunicationes, & cenſuras, ipſo jure per eum incurſas, & per Nos declaratas innodandum fore, & eſſe, prout hac noſtra definitiva ſententia condemnamus in pœnam priva-

vationis omnium, & quorumcumque beneficiorum, & officiorum eccleſiaſticorum, & ſæcularium, ac uſus exercitii cujuſcumque juriſdictionis tam civilis, quam criminalis, tam ordinariæ, quam delegatæ, ac privationis omnium, & quorumcumque Beneficiorum, Dignitatum, ac reddituum Eccleſiaſticorum hactenus obtentorum, & incapacitatis ad omnia alia officia, & beneficia, ac dignitates in futurum obtinendum: nec non ſuſpenſionis a Divinis per biennium, prout eumdem Antonium prædictis omnibus privamus, inhabilitamus, & incapacem reddimus, & ſuſpendimus, & ulterius in pœnam relegationis, & exilii a Civitate, & Diœceſi Hiſpalen. ad beneplacitum Sanctiſſimi, Sanctæque Sedis Apoſtolicæ ſub pœna reincidentiæ ipſo facto, & jure incurren. in caſu contraventionis dicti exilii, ac etiam in pœnam duorum millium ſcutorum, quos ex nunc Cameræ Apoſtolicæ applicamus, incorporamus, ac pro applicatis, & incorporatis haberi volumus, & mandamus; nec non eumdem Antonium condemnamus in omnibus, & quibuſcumque expenſis in hac cauſa factis, & præſertim in ſalariis cuſtodum poſt dictum decretum promiſſionem, & fidejuſſionem, obligationem reſpective, quarum taxationem, & liquidationem Nobis, vel cui de jure reſervamus, & ita dicimus, pronunciamus, & definitive ſententiamus, non ſolum præmiſſo, ſed omni alio meliori modo.

Sententiam hujuſmodi ratam habet Pontifex. §. 2. Nos ſententiam hujuſmodi ab omnibus, ad quos ſpectat, inviolabiliter obſervari, & debitæ, ut par eſt, executioni demandari volentes, eamdem ſententiam, & in ea contenta quæcumque apoſtolica auctoritate, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti, & ſolemnitatum, ac alios quoſcumque etiam quantumvis ſubſtantiales defectus, ſi qui in præmiſſis, aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint, aut interveniſſe dici, vel cenſeri, aut allegari poſſint, etiamſi tales ſint, vel fuerint, de quibus adhoc, ut ſuppleri poſſint, ſpecialis, & expreſſa mentio habenda foret, ſupplemus, eaque omnia, & ſingula valida, firma, & efficacia eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere.

Clauſulæ. §. 3. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Derogatio contrariorum. §. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 21. Maii 1621. An. I. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 21. Maii 1621. Pontificatus noſtri Anno I.

XIII.

Facultas Clero Regni Poloniæ, & Archiepiſcopo Gneſnenſi, ut Regi ſubſidium præſtare poſſint. *Ex Regeſt. in Secret. Brev.*

Ven. Fratri Archiepiſcopo Gneſnenſi

GREGORIUS PAPA XV.

Ven. Frater ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Archiep. Gneſnen. Cleri nomine ſubſidium Regi offert. §. 1. Exponi Nobis nuper feciſti, quod attentis preſentibus neceſſitatibus, periculiſque Regni Poloniæ cum univerſo illius Clero, Te ad contribuendum ſubſidii nomine ſummam centum quinquaginta millium florenorum monetæ illarum partium Chariſſimo in Chriſto filio Noſtro Sigiſmundo Poloniæ, & Svetiæ Regi Illuſtri ſub noſtro, & Sedis Apoſtolicæ beneplacito ſubmiſiſti.

Ad id facultatem ei elargitur Gregorius. §. 2. Nos prædicti Sigiſmundi Regis, & dicti Poloniæ Regni hujuſmodi neceſſitatibus conſulere volentes, Tibi, ac Clero prædictis, ut eidem Sigiſmundo Regi pro dictis neceſſitatibus Regni ſubſidium hujuſmodi, ſponte tamen pro una vice, & ſumma centum quinquaginta millium florenorum hujuſmodi dumtaxat tribuere, prædicto autem Sigiſmundo Regi, ejuſque Miniſtris, quod hujuſmodi ſubſidium petere, & recipere abſque conſcientiæ ſcrupulo, ac cenſurarum, & pœnarum eccleſiaſticarum incurſu libere, & licite reſpective poſſitis, & valeatis, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium licentiam concedimus, & impertimur. Tibique, ut ad exactionem prædicti ſubſidii per perſonas eccleſiaſticas tantum, & non alias procedere debeas, eadem auctoritate committimus, & mandamus. Contradictores, ac ſolvere recuſantes per cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, eadem auctoritate compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Contraria tolluntur. §. 3. Non obſtantibus Concilio Lateranenſi, ac quibuſvis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nec non Eccleſiarum, Monaſteriorum, & Beneficiorum Regni hujuſmodi etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, ac exemptionibus, immunitatibus etiam in corpore Juris clauſis, quibuſvis generaliter, vel ſpecialiter conceſſis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus, de verbo ad verbum, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda ſit, & in eis caveatur expreſſe, quod per hujuſmodi clauſulas generales, etiam mentionem ſpecialem importan. eis derogatum eſſe non cenſeatur, aut derogari videatur, niſi certis modo, & forma in illis expreſſis plene obſervatis. Quibus omnibus, eorum tenores præſentibus pro plene expreſſis habentes, illis alias

in

Digitized by Google

in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Pauperes Clerici ab hoc ſubſidio præſtando eximuntur.

§. 4. Volumus autem, ut pauperes Clerici, qui in redditibus non habent, niſi victum neceſſarium, ad contribuendum minime compellantur.

Tranſumptis danda fides.

§. 5. Præterea volumus, quod præſentium tranſumptis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eamdem prorſus fidem in Judicio, & extra in omnibus, & per omnia adhiberi, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 27. Maii 1621. An.I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 27. Maii 1621. Pontificatus noſtri Anno Primo.

XIV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Sex Decimæ ſex annis perſolvendæ in Dominiis Caroli Emanuelis Sabaudiæ Ducis pro eodem Duce indicuntur.

Ven. fratri Petro Franciſco Epiſcopo Seonen. Noſtra, & Apoſtolicæ Sedis apud dilectum filium nobilem Virum Carolum Emanuelem Sabaudiæ Ducem Nuncio.

GREGORIUS PAPA XV.

Ven. frater ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Cauſa præſtandi Duci ſubſidium.

§. 1. Præſtantia dilecti filii Nobilis Viri Caroli Emanuelis Sabaudiæ Ducis, & Pedemontium Principis in Nos, & Apoſtolicam Sedem merita poſcunt, ut illi, qui pro Catholica Religione in ſuis Dominiis tuenda, graviſſimis aſſidue ſumptibus premitur, quibus ſuppeditandis ipſius redditus nequaquam ſufficiunt, de aliquo ſubventionis auxilio ex Apoſtolicæ Sedis benignitate libenter proſpiciamus.

Sex decimæ Sexennio ſolvendæ indicuntur.

§. 2. Motu igitur proprio, ac ex certa ſcientia, maturaque deliberatione, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tenore præſentium, indicimus, & imponimus ſex integras Decimas intra ſexennium ab initio currentis anni 1621. numeran., unam ſcilicet quolibet anno reſpective exigendas omnium, & ſingulorum fructuum, redditium, & proventuum, Jurium, obventionum, & emolumentorum quorumcumque tam certorum, quam incertorum ſecundum verum annuum valorem quarumcumque Cathedralium, etiam Metropolitanarum, Collegiatarum, & Parochialium, aliarumque Eccleſiarum, & Monaſteriorum, & Conventuum, ac etiam Menſarum Archiepiſcopalium, Epiſcopalium, Abbatialium, Capitularium, & Conventualium, Prioratuum quoque, Præpoſiturarum, Præceptoriarum, Canonicatuum, Præbendarum, Dignitatum, Perſonatuum, adminiſtrationum, Officiorum, cæterorumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura Secularium, ac S. Benedicti, S. Auguſtini, Cluniacen., Ciſtercien., Præmonſtraten., Silveſtrinorum, & quorumcumque aliorum Ordinum, non tamen Mendicantium, utriuſque ſexus, necnon Congregationum Regularium, ac Hoſpitalium actu pauperum hoſpitalitatem non exercentium, ac Militiarum quarumcumque, non tamen Sanctorum Mauritii. & Lazari, & Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani, quæ pro ſui tutela contra Turcas, & alios Infideles alienis auxiliis continuo egent, in univerſo Ducatu Sabaudiæ, & Principatu Pedemontium, necnon Niceæ Provincia nuncupat., & toto ejus Diſtricto, ac Territorio, & Statu Oneliæ, ac in reliqua temporali ditione dicti Caroli Emanuelis Ducis ultra, & citra montes exiſtentium a Ven. fratribus Archiepiſcopis, & Epiſcopis, ac dilectis filiis electis Adminiſtratoribus, Commendatariis, Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis, Prælatis, Capitulis, Conventibus, Canonicis, Rectoribus, cæteriſque perſonis Eccleſiaſticis Secularibus, ac quorumvis Ordinum, & Militiarum Regularibus, etiam exemptis, ac Nobis, & Apoſtolicæ Sedi immediate ſubjectis, Eccleſias, Monaſteria, & alia Beneficia Eccleſiaſtica Secularia, vel Regularia, etiam Militaria ſupradicta in titulum, Commendam, adminiſtrationem, aut aliàs quomodolibet obtinentibus, necnon ab aliis etiam, quibus fructus, redditus, proventus, Jura, obventiones, & emolumenta hujuſmodi Eccleſiarum, Monaſteriorum, & aliorum Beneficiorum ſupradictorum loco penſionum annuarum, aut ſuper illis penſiones annuæ etiam a ſimilium Decimarum ſolutione quantumcumque libera, & exempta, & ſub quibuſvis obligationibus etiam in forma Cameræ Apoſtolicæ, & Juramento etiam de non contraveniendo, ac fortaſſe etiam de non impetrando gratias Apoſtolicas contra hujuſmodi exemptiones, & conceſſis non utendo vallatæ, reſervatæ fuerint, & intra ſexennium prædictum dumtaxat reſervabuntur, cujuſcumque præeminentiæ, dignitatis, Status, gradus, Ordinis, & conditionis exiſtant (exceptis tamen S. R. E. Cardinalibus, & quoad Parochialium Eccleſiarum, aliorumque Beneficiorum perſonalem reſidentiam requirentium, quorum ſingulorum fructus, redditus, proventus, Jura, obventiones, & diſtributiones quotidianas, aliaque emolumenta tam certa, quam incerta valorem annuum centum ſcutorum monetæ illarum partium vere, & realiter non excedunt, poſſeſſores arbitrio tuo remittimus, quos ab hujuſmodi decimarum ſolutione liberos, & exemptos eſſe volueris, & declaraveris), quos omnes ſupradictos unica ſingulis annis, dicto ſexennio durante, ſolutione, intra terminum a fraternitate tua præfigendum, decimam hujuſmodi perſolviſſe, ita ut, qui penſiones ſolvere debent, etiam nomine Penſionariorum decimas hujuſmodi perſolvant, & deinde in proximis terminis perſolvendarum penſionum eam ratam ſibi retineant, ad rationem decem pro centenario, niſi ejuſdem

dem Decimæ Collectores, aut ſubcollectores ab ipſiſmet penſionariis eam exigere voluerint.

Nullis ſuffragantibus exemptionibus niſi iis, quæ hic exprimuntur.

§. 3. Decernentes nullas omnino immunitates, & exemptiones, etiam ex cauſa reſignationis, ceſſionis Jurium, concordiæ, conventionis, aut quacumqoe alia gravi, & oneroſa occaſione quocumque modo conceſſas, & dicto ſexennio durante concedendas, etiamſi poſſeſſores, uſuſfructuarii, aut alii penſiones hujuſmodi ſolvere habentes juri, & actioni petendæ, vel retinen. portionis, & ratæ partis penſionarios contingentis jurejurando renunciaverint, & illam libere donaverint, ac facultati repetendi ſimiliter renunciaverint, ac in forma Cameræ Apoſtolicæ ampliſſima caverint, eoſdem penſionarins aliquo modo excnſare, ſeu integram ſolutionem hujuſmodi minuere, vel impedire poſſe: Sicque per quoſcumque Judices, & Commiſſarios, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, ſublata eis, & corum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decimarum hujuſmodi Collector deputatur Nuncius Apoſtolicus.

§. 4. Ut autem ſupradicta diligenter, & fideliter exequutioni demandentur, Fraternitatem tuam, cujus fides, & prudentia Nobis jam pridem cogmta, & probata exiſtit, & pro tempore exiſtentem noſtrum, & Apoſtolicæ Sedis apud eumdem Carolum Emanuelem Nuncium, generalem Decimarum hujuſmodi Collectorem cum omnibus privilegiis, juriſdictionibns, & juribus hujuſmodi Collectoribus de jure, vel conſuetudine qnomodolibet competentibus, auctoritate apoſtolica, teoore præſentium, facimus, conſtituimus, & deputamus. Mandantes Tibi, ut hujuſmodi Decimas a Te, vel Subcollectoribus tuis juxta declarationes infraſcriptas deputandis exigendas, eidem Carolo Emanueli Duci, vel ab eo deputato integre conſignari cures, daotes Tibi plenam, liberam, & abſolutam poteſtatem, & auctoritatem ſupradictos omnes, tam conjunctim, quam diviſim ad integram hujuſmodi Decimæ ſolutionem, etiam per Edictum locis publicis affigen., & ſub cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis monendi, & requirendi; non parentes, contumaces, & fraudantes in cenſuras, & pœnas incidiſſe declarandi, proprietates, fructus, res, & bona ipſorum appræhendendi, & uſque ad ſatisfactionem retinendi, Contradictores, Pertorbatores, Moleſtatores, & rebelles quoſcumque, eiſque auxilium, conſilium, vel ſavorem publice, vel occulte quovis quæſito colore præſtautes, cujuſcumque dignitatis, gradus, & ordinis fuerint, prædictis, aliiſque cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis, nec non pecuniariis, cæteriſque Juris, & facti remediis opportunis compellendi, illaſque etiam iteratis vicibus aggravan., Dignitatibus, Beneficiis, & Officiis omnibus privandi, & amovendi, & ad futura inbabjles faciendi, interdictum eccleſiaſticum apponen., auxiliumque brachii ſecolaris, quandocumque, opus fuerit, invocandi, ad ſanitatem vero reverſos qui debite ſatisfecerint, ab omnibus cenſuris, & pœnis ſupradictis in forma Eccleſiæ conſueta abſolven., ſuper irregularitate forſan incurſa diſpenſan., & ad priſtinum ſtatum omnino reſtituendi. Præterea Collectores, & Subcollectores fide, & faculiatibus idoneos in univerſo Ducatu Sabaudiæ, ac Principatu Pedemontium, nec non Niceæ Provinciæ nuncupat., & toto ejus Diſtrictu, ac Territorio, & Stato Oneliæ, ac in reliqua temporali Ditione hujuſmodi, quotquot videris expedire, cum ſimili, vel limitata, non tamen abſolvendi poteſtate, ut infra dicitur, conſtituendi, eumque, vel eos arbitrio tuo revocandi, negligentes, & mnroſos removendi, ac alium, ſeu alios ſurrogandi, quotieſcumque tibi videbitur, in delinquentes, & contumaces per Te, vel alium, ſeu alios etiam ſimpliciter & de plano, ac ſine ſtrepitu, & figura Judicii inquirendi, & meritis pœnis puniendi, modos, & formas in prædictis ſervandas præſcribendi, dubia quæcumque in præmiſſis forte oritura declarandi, ac prorſus omnia, & quæcumque circa ea neceſſaria, & opportuna faciendi, ſtatuendi, & exequendi, etiamſi talia forent, quæ mandatum exigerent magis ſpeciale, quam præſentibus eſt expreſſum. Verom pro verificando vero valore ſingulorum Beneficiorum, vnlumus, & decernimus, ut locorum Ordinarii in ſua quiſque Diœceſi, vocato Clero, una cum duabus perſonis a prædicto Carolo Emaouele Duce deputandis declarare debeant, quantum cujuſcumque Beneficii ratione pro hujuſmodi Decima debeatur. Si quis ſe ſuper hujuſmodi declaratione gravatum ſenſerit, gravaminis coguitio ad Te pertineat. Exactionem autem hujuſmodi Decimarum juxta dictam declarationem in qualibet Diœceſi a duobus Collectoribus ab Epiſcopo, & Clero nominandis, & a Te per tuas pateutes literas deputandis facien. eſſe, pecunias autem penes perſonas fide, & facultatibus idoneas per quemlibet Epiſcopum deputandas curare, illaſque poſtea, ſtatutis ſolutionum temporibus io manus tuas tranſmittere debere volumus, & declaramus: Tu vero pecunias prædictas eidem Carolo Emanueli Duci, aut ab eo deputato conſignare curabis.

In unaquaque Provincia nonniſi decem millia ſcutor. exigenda.

§. 5. Cæterum, quia non intendimus eidem Carolo Emanueli Duci ultra ſummam annuam decem millium ſcutorum auri in auro ratione hujuſmodi Decimarum ex qualibet ex dictis ditionibus, videlicet, Ducatus Sabaudiæ, & Principatus Pedemontium, & Niceæ cum Statu Oneliæ concedere, volumus, ut ſi Decimæ in qualibet ex dictis Ditionibos colligendæ ſummam prædictam decem millium ſcutorum exceſſerint in ootabili quantitate, tu illius ratam partem in qualibet Diœceſi reſpective minuendo, ad dictam ſummam in qualibet ex dictis Ditionibos reducas, ita tamen, ut ſi in altera ex dictis Ditionibus Decimæ hujuſ-

juſmodi ad ſummam decem millium ſcutorum non aſcenderint,& in altera eamdem ſummam exceſſerint, non debeant, nec poſſint ex Decimis unius excedentis ſuppleri Decimæ alterius Ditionis deficientis. Ad hujuſmodi autem Decimarum ſolutionem, Beneficia etiam Civitatis, & Diœceſis Saluciarum ad inſtar aliorum teneri volumus, & declaramus.

Penſio Collectori aſſignatur.

§. 6. Volumuſque etiam, ut Tu ex Decimis in Principatu Pedemontium, & Niceæ, ac Statu Oneliæ prædictis, non autem in Ducatu Sabaudiæ, ut præfertur exigen., poſtquam exactæ fuerint, decimam partem pro tua proviſione retinere poſſis,ita tamen, ut Clerus nihil ratione hujuſmodi procurationis, aut alia quavis de cauſa ulterius ſolvat, quam integras Decimas ſupradictas; Tu vero ex ſingulis decem per Te pro tua decima parte, ut ſupra exactis, duo, noſtro, & S. R. E. Camerario cum effectu perſolvas.

Contraria tolluntur.

§. 7. Non obſtantibus fel. record. Bonifacii Papæ VIII. prædeceſſoris Noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, aliiſque apoſtolicis Conſtitutionibus, & Ordinationibus, nec non Eccleſiarum, Monaſteriorum, & Ordinum, Congregationum, Hoſpitalium, Militiarum, & locorum prædictorum, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis: Quodque Prælatis, & perſonis prædictis, eorumque Eccleſiis, & locis, vel quibuſvia aliis communiter, vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas apoſtolicas non facientes plenam,& expreſſam, ac de verbo ad verbum de Indulto, necnon perſonis,earumque nominibus, cognominibus, Eccleſiis, Monaſteriis, Ordinibus, & locis hujuſmodi mentionem; & quibuslibet aliis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus in genere, & in ſpecie quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis: & ſolutionem Decimarum aliter, quam ſecundum antiquam taxam, & niſi in univerſali Decimarum per Orbem impoſitione, fieri prohibentibus, nec non promiſſionibus, donationibus, obligationibus, juramentis, renunciationibus, vinculis, & cauthelis in aſſignatione prædictarum penſionum factis, quibus per impoſitionem Decimæ hujuſmodi neminem teneri, neque eas quoad præmiſſa contra quemquam locum habere declaramus, aliiſque Indultis, & literis apoſtolicis generalibus, & ſpecialibus cujuſcumque tenoris exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa, aut omnino non inſerta effectus earum impediri quomodolibet valeat, vel differri, & de quibus quorumque totis tenoribus habenda ſit in noſtris literis mentio ſpecialis, quæ omnia contra prædicta nolumus cuiquam ſuffragari, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Concilii Viennen. decreta ſervanda.

§. 8. In percipienda vero Decima prædicta Conſtitutionem piæ mem. Clementis Papæ V. etiam prædeceſſoris Noſtri in Concilio Viennen. editam, & præſertim quod ad monetam currentem exigi, quodque nec Calices, nec libri, cæteraque Eccleſiarum ornamenta divino cultui dicata, aliaque ſupellex eccleſiaſtica ex cauſa pignoris capi, recipi, vel diſtrahi, aut aliàs quomodolibet occupari debeant, quinimo volumus, ut illius occaſione Eccleſiæ, Monaſteria, aliaque pia, & ſacra loca quæcumque debitis propterea non fraudentur obſequiis, ac divinis in iis cultus Altiſſimo famulantium, & Miniſtrorum numerus nullatenus minuatur, neque eis quoquo modo injuncta onera, aut pia, quæ exerceri ſolent, opera, & officia ullo modo minuantur, ſeu negligantur, ſed illorum congrue ſupportentur onera conſueta: Nec quiſquam etiam plura, aut fortaſſe Beneficia, aut penſiones quanticumque valoris obtinens pro quietantia ultra vigeſimam partem unius aurei nummi perſolvere cogatur.

Tranſumptis danda fides.

§. 9. Præſentium vero literarum exempla etiam impreſſa Notarii publici manu ſubſcripta, ac tuo ſigillo obſignata, eamdem in Judicio, & extra illud ubique locorum fidem facere, quam ipſæ originales facerent, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 27. Maii 1621. An. I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 27. Maii 1621. Pont. noſtri Anno Primo.

XV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio nonnullarum Literarum Apoſtolicarum, quibus ſtatuitur, ut Eccleſiaſtici, tam ſeculares, quam regulares Civitatis Bononienſis ad opera publica concurrant.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Recenſet Pontificum Conſtitutiones, quibus ſtatuitur, ut Eccleſiaſtici Bononien. ad publica opera concurrant.

§. 1. CUm aliàs fel. rec. Gregorius XIII. per ſuas ſub die 11. Julii 1573., & Clemens VIII. Romani Pontifices Prędeceſſores noſtri, etiam per ſuas ſub die 10. Martii 1600. in ſimili forma Brevis expeditas literas decreverint,& ordinaverint, ut ad refectionem,& reparationem,conſtructionemque Pontium, Viarum, Aggerum, Fluminum, Aquæductuum,& aliorum ſimilium operum in publicum, commune, aut privatum beneficium factorum, omnes Religioſi regulares, & ſeculares Mendicantes, & non Mendicantes, & quæcumque Domus, Hoſpitalia, Monaſteria, & alia loca pia, & omnes aliæ perſonæ quantumvis privilegiatæ, & exemptæ Civitatis noſtræ Bononien., quæ ex dictis operibus utilitatem, commodumque conſequuntur, pro rata concurrere deberent: idemque tempore fel. etiam rec. Pauli Papæ Quinti etiam Prædeceſſoris noſtri, cauſa cognita, per literas de illius ordine emanatas ſervari debere omnino mandatum fuerit.

Eaſque confirmat.

§. 2. Nos harum prædictarum literarum tenores præſentibus pro expreſſis habentes,

Digitized by Google

tes, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris omnia, & ſingula in dictis literis contenta, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, & quatenus opus ſit, de novo concedimus.

Contraria tollit.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 14. Junii 1621. An.I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 14. Junii 1621. Pontificatus noſtri Anno I.

XVI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Exemptiones nonnullæ Legatis, & Vice-Legatis, & Gubernatoribus Civitatis Bononien. conceduntur.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Gregor. XIII. certas exemptiones Legato, & Vice-Legato concessit in nonnullis Cibariis.

§.1. CUM, ſicut accepimus a fel. rec. Gregorio Papa XIII. Prædeceſſore noſtro per ſuas in ſimili forma Brevis expeditas literas fuerit ordinatum, pro exemptione Piſcium pro uſu dilectorum filiorum noſtrorum, & Sedis Apoſtolicæ in Civitate, & Comitatu noſtris Bononien. de latere Legatorum, & eorum familiis ſingulo menſe quinque a Camera Bononien. eiſdem perſolvi, & pro carnium exemptione libras ſex pariter quolibet menſe; ipſis vero Legatis abſentibus pro Vice-Legatorum, & Gubernatorum uſu pro dimidia tantum earumdem ſommarum præſtari debere, & quod nihil ulterius pro exemptionibus prætendere quovis alio prætextu poſſent, aut deberent.

Sed cum exceſſum aliqua in parte fuerit.

§.2. Retroactis vero temporibus valde exceſſum fuerit in maximum Cameræ prædictæ præjudicium, & in dies magis, niſi opportune provideatur, excedetur.

Gregorius ſummas pro Legatis, Vice-Legatis, & Gubernatoribus duplicat, & quidquam ultra exigi vetat.

§.3. Nos præmiſſis quantum cum Domino poſſumus obviare volentes; Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, attenta etiam mutatione, & qualitate temporum, ſummas prædictas in eorumdem Legatorum, aut Vice-Legatorum, aut Gubernatorum reſpective uſum, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium duplicamus, declarantes, & ordinantes, ut nihil ultra quovis modo, aut quavis ratione, vel cauſa pro dictis, aut aliis exemptionibus petere, aut prætendere poſſint, & in reliqois prædictas Gregorii Prædeceſſoris Literas, auctoritate, & tenore prædictis approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 15. Junii 1621. An.I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 15. Junii 1621. Pontificatus noſtri Anno I.

Bull. Rom. Tom. V. Par. IV.

XVII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Cauſæ Eccleſiaſticorum, & Locorum Piorum Civitatis, & Diœceſis Bononienſis in prima inſtantia in Foro Archiepiſcopali cognoſcendæ.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

ECcleſiarum Prælatos præſertim Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, qui univerſalis Eccleſiæ ſervitio aſſiſtentes aſſiduos nobiſcum pro ea labores ſuſcipiunt, ſpecialibus favoribus, & gratiis libenter proſequimur, prout conſpicimus ſalubriter in Domino expedire.

Statutum, de quo in Rubr.

§.s. Motu itaque proprio, & ex certa ſcientia, & mera deliberatione noſtris, de que apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, quod de cætero perpetuis futuris temporibus in Foro Archiepiſcopali Eccleſiæ Bononien., cui dilectus filius noſter Ludovicus tituli Sanctæ Mariæ Tranſpontinæ Presbyter Cardinalis Ludoviſius nuncupatus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarius noſter ſecundum carnem ex fratre germano nepos ex conceſſione, & diſpenſatione apoſtolica præeſſe dignoſcitur, omnes, & quæcumque cauſæ perſonarum Eccleſiaſticarum, utriuſque ſexus, ac piorum locorum Civitatis, & Diœceſis Bononien. cujuſcumque qualitatis cauſæ ipſæ exiſtant, & ad quamcumque ſummam aſcendentes tam civiles, quam criminales, & mixtæ, & tam activæ, quam paſſivæ contra quoſcumque tam Eccleſiaſticos, quam Laicos, tam ſeculares, quam cujuſvis Ordinis, & Inſtituti regulares, etiam privative quoad eorum Conſervatores, nec non etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & quoſcumque alios tam ordinariam, quam delegatam juriſdictionem habentes, in prima inſtantia tam hactenus motæ, quam in futurum movendæ in Curia, & Foro Archiepiſcopali, in quo forte, ut aſſeritur, extat conſuctum, quod clerici actores trahunt laicos reos per Officiales, & Judices ab ipſo Ludovico Cardinale, ac ejus in dicta Eccleſia ſucceſſores pro tempore deputatos una cum earumdem cauſarum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totiſque negociis principalibus audiri, cognoſci, & fine debito, prout juris fuerit, terminari, & debitæ exequutioni demandari omnino debeant, quodque duæ ſententiæ conformes in cauſis prædictis faciant rem judicatam, nec ab eis appellari, reſtitutio in integrum, ſeu reductio ad arbitrium boni viri peti, ſeu quocumque alio modo reclamari poſſit, tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus.

Archiepiſcopis datæ facultates.

§.3. Dictoque Lodovico Cardinali, & ejus in dicta Eccleſia ſucceſſoribus prædictis, & ab eo, & illis pro tempore deputatis Officialibus, & Judicibus hujuſmodi omnes, & ſingulos, nec non Univerſitates, Collegia, & loca etiam pia jus, & intereſ-

ſe haben., aut habere quomodolibet prætenden., citan., etiam per Edictum publicum, conſtito ſummarie de non tuto acceſſu, ac eiſdem ſub cenſuris, & pecuniariis, aliiſque ejus arbitrio imponen., applican., & moderan. pœnis inhiben., aliaque omnia, & ſingula in præmiſſis, & circa ea quomodolibet neceſſaria, & opportuna faciendi, dicendi, gerendi, & eſequendi, earumdem tenore præſentium plenam, & amplam facultatem impertimur.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes, præſentes literas de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel alio quocumque defectu, prætextu, occaſione, vel cauſa, etiam ex eo quod regulares hujuſmodi, ſeu eorum Procuratores auditi, vel cauſæ propter quas præſentes emanarunt, examinatæ non fuerint, notari, impugnari, reſcindi, ſeu revocari, in jus, vel controverſiam adduci, eaſque ſub ſimilium, vel diſſimilium gratiarum, & conceſſionum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus factis, ſeu faciendis minime compræhendi, ſed ſemper validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, neque quod idem Ludovicus Cardinalis facultatibus per præſentes conceſſis, etiamſi pluries caſus evenerit, uſus non fuerit, opponi poſſe; Sicque ab omnibus cenſeri, & ita per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quid quid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.5. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, regula noſtra de jure quæſito non tollendo, ac quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non Civitatis, & Diœceſis Bononien. hujuſmodi etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, uſibus, ſtylis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, nec non quibuſvis Conſervatoriis, privilegiis quoque pro electione Conſervatorum, indultis, & literis apoſtolicis, nec non quibuſvis Conſervatoriis, quibuſvis Ordinibus, & perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, etiamſi pro ſufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda eſſet, eorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 18. Junii 1621. Pontificatus noſtri Anno I. Dat. die 18. Junii 1621. An. I.

XVIII.

Facultas Vice-Legato Avenionen. eligendi tres viros pro deciſione controverſiarum inter Civitatem Avenionen., & Homines Burgi de Noves, & alios Provinciales vertentium ratione confinium, & juriſdictionis, quam Francorum Rex ſuper Flumine Durentiæ ſibi aſſerit.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Ven. fratri Guillelmo Archiepiſcopo Seleucien. in Civitate Avenionen., ac Comitatu noſtris Venayſſino Vice Legato.

GREGORIUS PAPA XV.

Ven. frater ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Facultas, de qua in Rubr.

CUpientes lites, & differentias inter ſubditos Civitatis Avenionen., & Comitatus noſtrorum Venayſſin. ex una, & ſubditos chariſſimi in Chriſto filii noſtri Ludovici Francorum Regis Chriſtianiſſimi Burgi de Noves, & Provinciales ex altera partibus occaſione limitum, & confinium Territorii Avenionen., & Fluminis Durentiæ e Regione Provinciæ, ac etiam ratione Juriſdictionis, quam dictus Ludovicus Rex ſuper dicto flumine, illiuſque alveo, & Inſulis in eodem alveo ſitis prætendit, vertentes terminari, & decidi, ac de tua fide, prudentia, doctrina, integritate, an in rebus agendis experientia plurimum in Domino confiſi, tibi tres perſonas, quæ inſimul cum Commiſſariis, ſeu Deputatis a dicto Ludovico Rege de litium, & differentiarum prædictarum determinatione, & deciſione agant, eligendi, aliaque omnia, & ſingula in præmiſſis, & circa ea neceſſaria, & opportuna, etiamſi talia forent, quæ mandatum requirerent magis ſpecialem, ſimiliter faciendi, gerendi, & exequendi apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, facultatem concedimus, & indulgemus.

Derogatio contrariorum

§.2. In contrarium facien. non obſtantibus quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum ſub Annulo Piſcatoris die 26. Junii 1621., Pontificatus noſtri Anno I. Dat. die 26. Junii 1621. An. I.

Epi-

XIX.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Epiſcopis Indiarum Occidentalium conceditur facultas Lauream Doctoratus iis concedendi, qui in Scholis Collegiorum Societatis Jeſu per quinquennium ſcientiis operam dabunt, ubi ſtudiorum deſunt Univerſitates.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

IN ſupereminenti Apoſtolicæ Sedis ſpecula, meritis licet imparibus, Domino diſponente conſtituti, & intra mentis noſtræ arcana revolventes, quantum ex literarum ſtudiis catholica fides augeatur, divini numinis cultus protendatur, veritas cognoſcatur, & juſtitia colatur, ad ea libenter intendimus, per quæ literarum hujuſmodi ſtudiis operam ſedulo navantes, laborum ſuorum fructus, & premia, ſublatis impedimentis quibuslibet, conſequi poſſint.

Conceſſio facultatis, de qua in Rubr.

§. 1. Hinc eſt, quod Nos ſupplicationibus chariſſimi in Chriſto filii noſtri Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Sacri Concilii Tridentini interpretum conſilio, Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopis, atque Epiſcopis Indiarum Occidentalium, & Sede illarum vacante, Cathedralium Eccleſiarum Capitulis, ut gradibus Baccalaureatus, Licentiaturæ, Magiſterii, & Doctoratus inſignire valeant, quotquot annis quinque ſtuduerint in Collegiis formatis Presbyterorum Societatis Jeſu Inſularum Philippinarum, ac de Chile, Tucuman, Fluvii de Plata, & novi Regni Granaten., aliarumque Provinciarum, & partium earumdem Indiarum, ubi non ſunt Univerſitates Studii generalia, quæ a publicis Univerſitatibus ducentis ſaltem milliaribus diſtant, itaut gradus hujuſmodi ubique locorum ſuffragentur, dum tamen iidem, ut præfertur, promovendi prius geſſerint actus omnes, qui in Univerſitatibus generalibus fieri conſueverunt pro his gradibus adipiſcendis, atque a Rectore, & Magiſtro Collegii approbationem obtinuerint; quodque tempus, quo quis in prædictis Collegiis ſtuduerit, computetur, & proſit ad effectum lucrandi, quos vocant, curſus in Univerſitatibus Indiarum Occidentalium, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Derogatio contrariorum

§. 2. Non obſtantibus quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quarumcumque Univerſitatum generalium juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis, illis, eorumque Rectoribus, Magiſtris, Clericis, & perſonis, & quibuſvis aliis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs etiam iteratis vicibus conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio ſacta foret, tenores hujuſmodi, acſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis, & ſufficienter inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 9. Julii 1621. Pontificatus noſtri Anno I. Dat. die 9. Julii 1621. An. I.

XX.

Erectio Officii perpetui ad inſtar aliorum Officiorum Romanæ Curiæ vacabilis pro uno Notario ſpecialiter deputato ad formandum, privative quoad alios quoſcumque Notarios, Proceſſus coram S.R.E. Cardinalibus ſuper qualitatibus promovendorum a Summo Pontifice ad Cathedrales Eccleſias, & Monaſteria Conſiſtorialia, eorumque ſtatu cum privilegiorum, & gratiarum elargitione.

De forma autem promovendi ad hujuſmodi Eccleſias, & dignitates, & qualitatibus promovendorum ultra diſpoſita per Sacros Canones in cap. Cum in cunctis, de Election. Et Conc. Trid. Decreta, ſeſſ. 7. cap. 1. & ſeſſ. 25. cap. 1. de Reform. vide etiam in Conſt. XVI. Gregor. XIV. Onus. *Tom. V. Par. I. fol.* 268.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

COnſuevit Romanus Pont. in ſupremo Apoſtolicæ poteſtatis ſolio ex præpotentis Dei, cujus vices in inferiore hoc Orbe gerit, providentia conſtitutos, qui ſuos actus provida moderatione dirigit, ſi quid in publicum, vel privatum præjudicium aliquando proceſſiſſe, ac etiam ex defectu debitæ proviſionis, & animadverſionis inveteraſſe comperit, id de medio tollere, ac in literis etiam nonnunquam per novorum Officiorum, viris fide, ingenio, induſtria, ſolertia, & diligentia pollentibus, qui Officia ipſa fideliter, ut convenit, exercere, & ſuo muneri reſpondere ſciant, velint, & valeant, committendorum, ex debito ſui Paſtoralis Officii providere, & in his quoque ejuſdem Officii ſui partes interponere, prout rerum, temporum, & perſonarum qualitatibus debite penſatis, conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Cauſa hujus erectionis.

§. 1. Cum itaque, ſicut Nobis innotuit, antea

Digitized by Google

antea in formandis, & inſtruendis proceſſibus, qui ſuper qualitatibus promovendorum per Romanos Pontifices pro tempore exiſten. ad quarumcumque Cathedralium Eccleſiarum Paſtorum ſolatio deſtitutarum, ac Monaſteriorum conſiſtorialium pro tempore vacantium regimina, ac Eccleſiarum, & Monaſteriorum hujuſmodi ſtatu hic in Curia coram Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus etiam pro tempore exiſtentibus, formari, & inſtitui conſueverunt, quod tamen maxime neceſſarium videtur, nullus certus hactenus deputatus, ſeu deſtinatus fuerit Notarius, ſed ad hoc munus Notarii plerumque in eo parum experti, qui promovendorum ad Eccleſiarum, & Monaſteriorum hujuſmodi regimina libito adhibiti fuerint.

Erectio officii de quo in rubrica.

§. 2. Nos, cui ab ipſo noſtri Pontificatus initio cordi fuit, abuſus quoſcumque, ab ipſa præſertim Romana Curia, quantum in nobis eſſet, extirpare, atque evellere, & circa ea provida animadverſione, etiam per novorum officiorum, viris fides, ingenio, induſtria, ſolertia, & diligentia, ut præfertur, pollentibus, committendorum erectionem, ubi id opportunum, & conveniens fore cenſeremus proſpicere: Motu proprio, non ad alicujus Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & mera deliberatione noſtris, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine unum pepetuum Notariatus officium ad inſtar aliorum Rom. Cur. officiorum vacabile, cujus conceſſio, & omnimoda alia diſpoſitio, quoties illud per obitum, reſignationem, privationem, aut aliàs quovis modo vacare contigerit, ad Nos, & Rom. Pontific. pro tempore exiſten. ſpectet, & pertineat, pro uno Notario, qui privative quoad alios quoſcumque Notarios, in formandis, & inſtituendis proceſſibus, quos ſuper qualitatibus promovendorum per Nos, & Romanum Pontificem pro tempore exiſten. ad quarumcumque Cathedralium Eccleſiarum Paſtorum ſolatio etiam pro tempore deſtitutarum, necnon Monaſteriorum quorumcumque conſiſtorialium ſimiliter pro tempoce vacantium regimina, ac Eccleſiarum, & Monaſteriorum hujuſmodi ſtatu hic in Curia coram S. R. E. Cardinalibus, aut eorum Auditoribus formari, & inſtitui deinceps perpetuis futuris temporibus contigerit, ipſis Cardinalibus, ſeu eorum Auditoribus aſſiſtere, & teſtium dicta, & depoſitiones in ſcriptis, per ſe, vel ſubſtitutum idoneum redigere teneatur, ac debeat, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium erigimus, & inſtituimus.

Dotis aſſignatio.

§.3. Illique ſic erecto, & inſtituto pro ejus congrua dote omnia, & ſingula emolumenta, regalia, & jura per alios Notarios, qui antea in formandis hujuſmodi proceſſibus eiſdem Cardinalibus, ſeu eorum Auditoribus, ut præfertur, aſtiterunt, ac dicta, & depoſitiones teſtium in ſcriptis redegerunt, percipi ſolita, & conſueta, eiſque propterea debita, perpetuo applicamus, & appropriamus.

Privilegiorum, & gratiarum conceſſio.

§.4. Et inſuper Officium Notariatus hujuſmodi pro tempore obtinenti, ut in quibuſcumque ſeſſionibus, proceſſionibus, nec non equitationibus, etiam ſolemnibus Rom. Pont., & aliis quibuſcumque una cum cæteris Rom. Cur. Notariis, cujuſcumque gradus, & conditionis exiſtentibus, intereſſe, ac omnibus, & ſingulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, antelationibus, aliiſque prærogativis, & gratiis, tam ſpiritualibus, quam temporalibus, quibus Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Notarii de jure, uſu, conſuetudine, ſeu privilegio, aut aliàs etiam quoad exemptionem vectigalium, gabellarum, & pedagiorum quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ſimiliter, & pariformiter non ſolum ad eorum inſtar, ſed æqualiter, & principaliter, ac ſine ulla prorſus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite poſſit, & valeat, perinde ac ſi illa ſibi per præſentes ſpecialiter conceſſa fuiſſent, auctoritate, & tenore præmiſſis perpetuo concedimus, & indulgemus.

Electio Odoardi Tibaldeſchi ad dictum officium.

§.5. Et inſuper cupientes Officium prædictum, ſic per Nos erectum perſonæ idoneæ cum primum concedere, de fide, induſtria, ſolertia, & diligentia, & non vulgari in arte Notariatus hujuſmodi peritia dilecti filii Odoardi Tibaldeſchi Clerici Spoletan. Diœc. fide dignis teſtimoniis certiorati, motu ſimili, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine, Officium prædictum a primæva illius erectione hujuſmodi vacans, cum omnibus, & ſingulis illius honoribus, oneribus, ſalariis, & emolumentis univerſis, ordinariis, & extraordinariis, undecumque ex illius exercitio provenientibus, & illi propterea debitis, prædicto Odoardo, qui ob urgentes, quibus premimur, neceſſitates, in noſtram, & Sedis Apoſtolicæ ſubventionem ſummam ſcutorum mille perſolvit, apoſtolica auctoritate tenore præſentium concedimus, & aſſignamus: ipſumque ad Officium hujuſmodi, illiuſque liberum, exercitium, honores, & onera per eos, ad quos ſpectat, & pertinet, ſpectareque, & pertinere poterit, recipiendum, & admittendum fore, & eſſe, eique de ejuſdem Officii juribus, regaliis, ſalariis, & emolumentis ſolitis, & conſuetis integre reſponderi debere decernimus.

Clauſulæ præſervativæ.

§.6. Præſenteſque ad probandum plene, quod eadem ſumma in noſtram, & Sedis Apoſtolicæ ſubventionem converſa fuerit, aliaque præmiſſa ubique tam in judicio, quam extra ſufficere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri, neque ipſum Odoardum, ejuſque in dicto Officio ſucceſſores ad eaſdem præſentes in Camera noſtra Apoſtolica juxta Conſtitutionem piæ mem. Pii Papæ IV. Prædeceſſoris noſtri ſub dat. octavo Idus Auguſti, Pontificatus ſui anno VI. editam, inter alia diſponentem, quod impetrantes gratias intereſſe dictæ Cameræ quomodolibet concernentes, illas in eadem Camera infra certum inibi expreſſum tempus præſentare, ſeu regiſtrari facere de-

beant,

Digitized by Google

beant; teneri, neque ad id ulla unquam neceſſitate cogi, nec propterea ipſas literas viribus carere: ſed eidem Odoardo, ejuſque ſucceſſoribus prædictis io omnibus, & per omnia, perinde ac ſi juxta conſtitutionem prædictam præſentatæ, ſeu regiſtratæ, ac inſinuatæ, ac omnia ad id neceſſaria adimpleta fuiſſent, ſuffragari, nec non eaſdem præſentes literas ſub ea, per quam in principio Pontificatus cujuſvis Rom. Pont. caſſantur facultates percipiendi pretium quorumvis Rom. Cur. officiorum in toto, vel parte, ac quævis diſpoſitiones per quemcumque Rom. Pont. Prædeceſſorem de officiis vacantibus, etiam in vim contractus, & ea titulo oneroſo, ac ſub quacumque verborum forma pro tempore factæ, & omnino ſub aliis quibuſvis conſtitutionibus, revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, derogationibus, modificationibus, decretis, & declarationibus generalibus, & ſpecialibus, etiam per Nos, & ſucceſſores noſtros Rom. Pont., ac Sedem prædictam, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac etiam conſiſtorialiter, & aliàs quandocumque, & ex quibuſvis cauſis, etiam pro tempore factis, minime compræhendi, ſed ab illis ſemper exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo conceſſas eſſe, ac Odoardo, & ſucceſſoribus prædictis ſuffragari, nec non quemcumque eorum de non tollendo jure quæſito, aliiſque Conſtitutionibus, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulis editis, & edendis, cæteriſque beneficiis, quorum poſſeſſores longi temporis aliàs gaudere poſſunt, ac debent, & ſolent, pleniſſime gaudere: præſenteſque vim validi, & efficacis contractus ſolemni ſtipulatione interveniente, inter Nos, & dictam Sedem, ſucceſſoreſque noſtros, & Cameram prædictam ex una, nec non prædictum Odoardum ex altera partibus, etiam ex cauſa oneroſa initi habere, nec illas, etiam ex eo, quod dictus Odoardus, aut alii quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, aut aliàs quovis etiam enormis, vel enormiſſimæ læſionis prætextu, occaſione, vel cauſa, etiam graviſſima, & urgentiſſima, ac de neceſſitate exprimenda revocari, nec etiam pro eo, quod dicti officii pretium juxta currentem illius valorem præſtitum, vel ſolutum, aut ex alia quacumque cauſa de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, vel intentionis noſtræ, aut alio quocumque defectu notari, neque propterea, ſeu aliàs ad viam juris reduci poſſe.

Decretum irritans.

§. 7. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices orditarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatit Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam Camerarium, & ejuſdem Cameræ Præſidentes, & Clericos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Derogatio contrariorum

§. 8. Non obſtan. quatenus opus ſit, noſtra de non tollen. jure quæſito, aliiſque quibuſvis conſtitutionib., & ordinationibus apoſtolicis, nec non Urbis, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 16. Julii 1621. An.I.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 16. Julii 1621. Pont. Noſtri Anno Primo.

Sequitur Deputatio hujus Notarii ad conſervandum dd. Proceſſus in partibus formatos, & ad Romanam Curiam tranſmiſſos cum emolumentorum aſſignatione.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium, & narratio erectionis Officii Notariatus de quo in Rubrica.

PRidem cum in formandis, & inſtruendis Proceſſibus, qui ſuper qualitatibus promovendorum per Rom. Pontific. pro tempore eaiſtenteni ad Eccleſiarum Cathedralium Paſtorum ſolatio deſtitutarum, ac Monaſteriorum conſiſtorialium pro tempore vacantium regimina, ac Eccleſiarum, & Monaſteriorum hujuſmodi ſtatu hic in Curia coram S. R. E. Cardinalibus formari, & inſtitui conſueverunt, nullus certus eatenus deputatus, ſeu deſtinatus fuiſſet Notarius, ſed ad hoc munus Notarii plerumque parum experti adhiberentur, Nos huic incommodo opportuna ratione providere volentes; Motu proprio, non ad alicujus ſuper hoc Nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & mera deliberatione noſtra, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine unum perpetuum Notariatus Officium ad inſtar aliorum Rom. Cur. Officiorum vacabile, cujus conceſſio, & omnimoda alia diſpoſitio, quoties illud per obitum, reſignationem, privationem, aut aliàs quovis modo vacare contingeret, ad Nos, & Rom. Pontifices pro tempore exiſten. ſpectare pro uno Notario, qui privative quoad alios quoſcumque in formandis, inſtruendiſque proceſſibus, quos ſuper qualitatibus promovendorum ad Eccleſiarum Cathedralium, & Monaſteriorum conſiſtorialium regimina, ac Eccleſiarum, & Monaſteriorum hujuſmodi ſtatu hic in Curia coram S. R. E. Cardinalibus, aut eorum Auditoribus formari, & inſtitui deinceps perpetuis futuris temporibus contingeret, ipſis Cardinalibus, ſeu eorum Auditoribus aſſiſtere, & teſtium dicta, & depoſitiones in ſcriptis per ſe, vel ſubſtitutum idoneum redigere teneretur, ac deberet, apoſtolica auctoritate ereximus, ac inſtituimus.

Ex Dotis aſſignatio

§. 1. Illique ſic erecto, & inſtituto pro ejus congrua dote omnia, & ſingula emolumenta, regalia, & jura per alios Notarios, qui antea in formandis hujuſmodi proceſſibus eiſdem Cardinalibus, ſeu eorum Auditoribus, ut præfertur, adſtiterunt, ac dicta, & depoſitiones teſtium in ſcriptis redegerunt, percipi ſolita, & conſueta, eiſque

que propterea debita, perpetuo applicavimus, & appropriavimus.

Privilegiorum que conceſſio.

§.2. Et inſuper Officium Notariatus hujuſmodi pro tempore obtinenti, ut iu quibuſcumque ſeſſioolbus, proceſſionibus, oec non equitationibus etiam ſolemnibua Rom. Pont., & aliis quibuſcumque una eum cæteris Rom. Cur. Notariis cujuſcumque gradus, & conditionis exiſtentibus intereſſe, ac omnibus, & ſiogulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, antelationibus, aliiſque prærogativis, & gratiia tam ſpiritualibua, quam temporalibua, quibus Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Notarii de jure, uſu, conſuetudine, privilegio, aut alias etiam quoad exemptionem vectigaliom, gabellarum, & pedagiorum quomodolibet utebantur, fruebantur, potiebantur, & gaudebant, ae uti, frui, potiri, & gaudere poterant quomodolibet in futurum ſimiliter, & pariſormiter, non ſolum ad eorum inſtar, ſed æqualiter, & principaliter, ae ſine ulla prorſus differentia, uti, ſrui, & gaudere, libere, & licite poſſet, & valeret, perinde acſi illa ſibi per præſeotes conceſſæ ſuiſſeot, ſpecialiter coneeſſimus, & indulſimus.

Conceſſio d. offic. Odoar. Tibaldeſco.

§.3. Et inſuper cupientes offieium prædictum ſic per Nos creſtum, perſonæ idoneæ cum primum concedere, de fide, & induſtria, ſolertia, & diligentia, & noo vulgari in arte Notariatus bujuſmodi peritia dilecti filii Odoardi Tibaldeſchi Clerici Spoletan. Diœceſ. fide diguis teſtimoniis certiorati, motu ſimili, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris officium prædictum a primæva illius erectione hujuſmodi vacana cum omnibus, & ſingulis illius honoribua, oneribus, ſalariis, & emolumentis oniverſia ordinariis, & extraordinariis undeeumque ex illius exercitio provenientibus, & illi propterea debitis prædicto Odoardo, qui ob urgentes, quibus premebamur neceſſitates, in noſtram, & Sedis Apoſtolicæ ſubventionem ſummam ſcutorum mille perſolverat, ſimili auctoritate conceſſimus, & aſſignavimus, ipſumque ad officium hujuſmodi, illiuſque liberum exercitium, honores, & onera per eos, ad quos ſpectabat, & pertiuebat, ſpectareque, & pertinere poterat, recipiendum, & admittendum fore, & eſſe, eique de ejuſdem offieii regaliis, juribus, & emolumentis ſolitis, & conſuetis integre reſponderi debere decrevimus, prout in noſtris in forma Brevis ſub dat. Rumæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die decimaſexta Julii 1621. Pontificatus noſtri Anno Primo eonfectis literis pleoius continetur.

Modo eidem officio annexis curam conſervandi proceſs. de partib. de quibus in rubrica.

§.4. Cumque a tempore erectionis, & inſtitutionis officii hujuſmodi experientia docuerit, Nobiſque conſtet, ex illius exercitio non ſolum meliori proceſſuum hujuſmodi inſtructioni, ſed etiam illorum conſervationi, cujus in tanta Notariorum varietate, nulla antea ratio habebatur, conſultum eſſe, Nobis vero, & quidem non ſine animi noſtri diſplicentia innotuerit, proceſſua, qui extra dictam Curiam in Germania, Gallia, Hiſpania, aliiſque Chriſtiani orbis Provinciis, & Regionibus ſuper qualitatibus promoven dorum ad illarum partium Eccleſiarum Cathedralium, & Monaſteriorum conſiſtorialium regimina, ipſarumque Eccleſiarum, & Monaſteriorum ſtatu in partibua ipſis formantur, & ad eamdem Curiam pro literarum apoſtolicarum expeditione tranſmittuntur, expeditione facta, uullam prorſus rationem haberi, ſed illos uti nollius uſus, aut couſiderationis, cartulas, vilipendi, diſtrahi, & deperdi ſolere. Nos conſiderantea, maxime expedire dictorũ proceſſuum conſervationi providere, ot ſucceſſivis temporibus ſemper de illis, eorumque enntinentia apparere, & ad illos juxta caſuum occurrentiam recurſus, & relatio haberi poſſit: id autem nulla convenientiori ratione fieri poſſe vidextur, quam ſi hæc eura prædictum Officium obtinenti demandetur, hocque proceſſuum conſervandorum onus, & munus eidem officio annectatur, ut penes uoum, & eumdem omnes omnium partiom hujuſmodi proceſſus, quandocumque opus ſuerit, reperiri poſſint; Motu ſimili, non ad ipſius Odoardi, aut alterius Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus volumus, & ſimiliter apoſtolica auctoritate ſtatuimus, quod de cætero perpetuis futuria temporibus, omnes, & ſinguli proceſſus, quos extra dictam Curiam, tam in Germania, Gallia, Hiſpania, cæteriſque Chriſtiani orbis Regnis, Provinciis, & Regionibua ſuper qualitatibus promovendorum ad quarumcumque Cathedralium Eccleſiarum, nunc, & pro tempore Paſtoris ſolatio deſtitutarum, & Monaſteriorum conſiſtorialium, ubivis conſiſtentium, & quovis modo vacantium, & vacaturorum regimina, ac Eccleſiarum, & Monaſteriorum hujuſmodi ſtatu formari, & ad dictam Curiam tranſmitti contigerit, poſtquam ab ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus ipſarum Nationum Protectoribus, Comprotectoribus, ſeu Viee-Protectoribus, ſeu qui Eccleſias, & Monaſteria hujuſmodi in noſtro, & Romani Pontificia pro tempore exiſtentis Conſiſtorio, ut moris eſt, & fuerit, propoſuerint, & ab Ordinum Capitibus viſi, recogniti, approbati, & ſubſcripti fuerint, ab ipſis Cardinalibus, ſeu coram Auditoribua, & iis, ad quos ſpectaverit, ante cedulæ conſiſtorialis ſubſcriptionem, ſeu ſaltem illius partibus conſignationem, prædicto Odoardo, quamdiu prædictum officium obtinuerit, ejuſque in illo ſocceſſoribus, ad effectum illos conſervandi, tradi, & conſiguari, ipſi vero Odoardus, & ſucceſſores illos ſic ipſis conſignatos, tamquam prædicti Officii proceſſus, & ſcripturas bene, & fideliter conſervare, & illorum durabilitati, & quoad fieri poteſt, & humana patitur conditio, perpetuitati providere, bonamque, fidelem, & diligentem illorum curam gerere, & ad effectum illorum, dum opus fuerit, facilioris perquiſitionis, & reperitionis notam, ſeu ut vocant,

rubri-

Digitized by Google

rubricellam in libro ad hunc particularem effectum retinendo facere debeant, & ad id obligati exiſtant, & hoc conſervationis proceſſuum onus, curam, & munus prædicto Officio Notariatus per Nos, ut præfertur, erecto imponimus, & annectimus.

Mercedē duorum duc. pro ſingulis proceſſibus ejuſmodi per promovendos eidem Odoardo præſtari decernit.

§.5. Et quia ſua labori merces debetur, eidem Odoardo, ejuſque in dicto Officio ſucceſſoribus, ratione laboris eis ex dicto conſervationis proceſſuum onere accreſcentis, & pro illius ſalario, & mercede, juribus, & regalibus Officii prædicti duos ducatos auri de Camera, pro ſingulo proceſſu ad dictam Curiam pro expeditione tranſmittendo, eis in conſervationem tradendo, & conſignan. ipſis a quolibet ex promovendis ad Eccleſias, & Monaſteria hujuſmodi, ſeu Sollicitatoribus in dicta Curia tales expeditiones proſequentibus, realiter, & cum effectu, & abſque mora, ſeu dilatione aliqua ſolvendos aſſignamus, ipſiſque ut mercedem, ſeu ſalarium, ac jura, vel regalia duorum ducatorum pro quolibet proceſſu hujuſmodi ab ipſis promovendis, ſeu eorum agentibus, vel eorum nomine expeditiones in prædicta Curia proſequentibus, qui ad illorum ſolutionem omnibus juris, & facti remediis opportunis cogi, & compelli poſſint, petere, exigere, & conſequi valeant, atque etiam debeant, licentiam, facultatem, & auctoritatem concedimus.

Togam violaceam ab ipſo deferri indulget.

§.6. Cæterum pro majori dicti Officii prædicti decore, & ut illud obtinentes peculiari aliqua prærogativa gaudeant, eidem Odoardo, ejuſque ſucceſſoribus, ut quamdiu Officium prædictum obtinuerint, veſtem, ſeu togam violaceam deferre, ac violaceo colore induti quandocumque, & in quibuſcumque tam publicis, quam privatis actibus incedere poſſint, ſimili auctoritate indulgemus.

Clauſulas præſervativas apponit.

§.7. Præſentes vero, etiam ex eo, quod intereſſe forſan habentes, ſeu habere prætendentes ad hoc vocati non fuerint, ſeu quibuſvis ex cauſis ſubreptionis, vel obreptionis vitio notari, impugnari, aut invalidari, ſeu ad viam, & terminos juris reduci, aut adverſus illas, quodcumque juris, facti, gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari, vel ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, ſuſpenſionibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus editis, & edendis comprehendi non poſſe, ſed ſemper uti ex titulo oneroſo conceſſas ab illis excipi, & quoties illas revocari, ſeu annullari, aut aliàs contrarias diſpoſitiones emanare contigerit, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum repoſitas, reſtitutas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data per Odoardum, & ſucceſſores prædictos quandocumque eligenda, conceſſas eſſe, & fore.

Decretum irritans adjungit.

§.8. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, & cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritumque, & inane, quicquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, pari apoſtolica auctoritate decernimus.

Contrariis derogat.

§.9. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non conſuetudinibus, uſibus etiam, & naturis, ac omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obſtare, quæ etiam hic præſentibus pro repetitis, ac de verbo ad verbum inſertis habemus, & haberi volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 7. Decem. 1621. An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 7. Decembris 1621., Pontificatus noſtri Anno I.

XXI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio Literarum Nicolai Quinti, Sixti Quarti, & Clementis Septimi, quibus Univerſitas Studii Generalis Trevirenſis erigitur, conceſſiſque privilegiis nonnullis ei Beneficia aliqua Eccleſiaſtica uniuntur.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

UNiverſalis Eccleſiæ regimini, nullo licet merito noſtro, divina diſpenſatione præpoſiti, inter cæteras paſtoralis ſollicitudinis noſtræ curas illam ſedulo amplectimur, per quam literarum ſtudia propagantur, ſtudiorumque generalium Collegia, & Univerſitates ad divini nominis laudem, & gloriam, animarumque ſalutem inſtituta majoribus in dies proficiant incrementis, ac propterea iis, quæ a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris Collegiis, & univerſitatibus hujuſmodi conceſſa, & indulta ſunt, ut firma, & illibata perpetuo ſubſiſtant, libenter, cum a Nobis petitur, apoſtolicæ confirmationis robur adjicimus, prout conſpicimus ſalubriter in Domino expedire.

Summorum Pontif. literas de Trevirenſi Univerſitate recenſet.

§.1. Aliàs ſiquidem a fel. rec. Nicolao Quinto, Sixto Quarto, & Clemente Septimo Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris emanarunt literæ tenoris ſubſequentis videlicet.

Literæ Nicolai PP. V. quibus Trevirenſis Univerſitas erigitur, eique nonnulla conceduntur privilegia.

§.2. Nicolaus Epiſcopus ſervus ſervorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Inter cæteras felicitates, quas mortalis homo in hac labili vita ex domo Dei nanciſci poteſt, ea non in ultimis computari meretur, quod per aſſiduum ſtudium adipiſci valet ſcientiæ margaritam, quæ bene, beateque vivendi viam præbet, ac peritum ab immerito ſui precioſitate longe facit excellere, & ſimilem Deo reddit. Hoc præterea illum ad mundi arcana cognoſcenda dilucide introducit, ſuffragatur indoctis, & in infimo loco natos evehit in ſublimes, & propterea Sedes Apoſtolica rerum ſpiritualium,

lium, & etiam temporalium provida miniſtratrix, liberalitatis honeſtæ circumſpecta diſtributrix, & cujuſvis commendabilis exercitii perpetua, & conſtans adiutrix, ut eo facilius homines ad tam excelſum humanæ conditionis faſtigium acquirendum, & acquiſitum in alios transfundendum ſemper cum augmento quæſiti indicantur, cum aliarum rerum diſtributio Maſſam minuat, ſcientiæ vero communicatio quanto in plures diffunditur, tanto ſemper augeatur, & creſcat; Sedes in quam Apoſtolica illos hortatur, eis loca præparat, illos juvat, & fovet, ac ſavoribus proſequitur gratioſis. Cum itaque, ſicut accepimus, Venerabilis frater noſter Jacobus de Sinch Archiepiſcopus Treviren., & prout etiam dilectus filius noſter Arnoldus Heymerici de Clinis Literarum Apoſtolicarum Abbreviator, & ipſius Archiepiſcopi Secretarius, ac in Romana Curia Procurator Nobis retulit, idem Archiepiſcopus non ſolum ad Reipublicæ, ac Incolarum Terrarum ſibi ſubjectarum, ſed etiam ad aliarum mundi partium utilitatem, & proſperitatem intendens, in ejus Civitate Treviren. tamquam loco inſigniori, & magis ad hoc accommodo, & idoneo, in quo aeris viget temperies, victualium ubertas, cæterarumque rerum ad uſum humanum pertinentium copia reperitur, deſideret plurimum fieri, & ordinari per Sedem Apoſtolicam Studium generale in qualibet licita facultate, ut ibidem fides catholica dilatetur, erudiantur ſimplices, æquitas ſervetur Judicii, vigeat ratio, illuminentur mentes, & intellectus hominum illuſtrentur; Nos præmiſſa, ac etiam eximiam devotionis ſinceritatem, quam dictus Archiepiſcopus ad Nos, & Romanam gerit Eccleſiam attente conſiderantem, ſuumque laudabile propoſitum in Domino plurimum commendantes, ferventi ſtudio ducimur, quod civitas ipſa ſcientiarum muniatur honoribus, itaut Viros producat conſilii maturitate conſpicuos, virtutum pollentes ornatibus, & diverſarum facultatum dignitatibus eruditos, ſitque inibi ſcientiarum fons irriguus, de cujus plenitudine hauriant univerſi literarum cupientes imbui documentis; His igitur omnibus, & præſertim idoneitate dictæ Civitatis, quæ etiam, ut accepimus, ad multiplicanda ſanctæ doctrinæ ſemina, & germina ſalutaria producenda valde accommoda exiſtit, diligenti examinatione penſatis, ac ipſius Archiepiſcopi in hac parte ſupplicationibus inclinati, ad laudem Domini nominis, & ejuſdem fidei propagationem auctoritate apoſtolica tenore præſentium in eadem Civitate Studium generale erigimus, ac ſtatuimus, & ordinamus, quod illud inibi perpetuis temporibus vigeat tam in Theologia, & Jure Canonico, ac Civili, quam in quavis alia licita facultate: quodque legentes, & ſtudentes ibidem omnibus, & ſingulis privilegiis, libertatibus, honoribus, exemptionibus, & immunitatibus, etiam per viam, & modum perpetuarum conſervatoriarum ſub quibuſvis modis, & formis conceſſis Magiſtris, doctoribus, ac ſtudentibus commorantibus, ſive reſidentibus in ſtudio generali Colonien. gaudeant, & utantur: quodque illi, qui proceſſu temporis bravium meruerunt in facultate illa, in qua ſtuduerint, obtinere, ac docendi licentiam, ut alios erudire valeant, necnon Magiſterii, ſeu Doctoratus honorem petierint, eis largiri per Doctorem, ſeu Doctores, Magiſtrum, ſeu Magiſtros facultatis ejuſdem, in qua examinatio fienda fuerit, Archiepiſcopo Treviren. pro tempore exiſtenti, & Treviren. Eccleſia Paſtoris ſolatio deſtituta Vicario, ſeu Officiali in ſpiritualibus dilectorum filiorum Capituli Treviren. præſententur. Qui quidem Archiepiſcopus, vel Vicarius, ſeu Officialis, aliis Doctoribus, & Magiſtris in eadem facultate ibidem tunc legentibus convocatis, promovendos eoſdem in his, quæ ad Magiſterii, ſeu Doctoratus honorem quomodolibet requiruntur, per ſe, vel alium juxta modum, ſeu conſuetudinem in talibus in dicto ſtudio Colonien. ſervari ſolitos examinare ſtudeant diligenter, eiſque, ſi ad hoc ſufficientes, & idonei reperti fuerint, hujuſmodi licentiam tribuat, & Doctoratus, ſeu Magiſterii impendat honorem; Illi vero, qui in eodem ſtudio Civitatis ejuſdem examinati, & approbati fuerint, ac docendi licentiam, & honorem hujuſmodi obtinuerint, ut præfertur, ex nunc, abſque aliis examinatione, & approbatione deinceps docendi, regendi, & legendi tam in Civitate, quam ſingulis aliis ſtudiis, in quibus regere, vel docere voluerint, plenam, & liberam habeant facultatem; Præterea, ut ipſorum Magiſtrorum, Doctorum, & Scholarium, diſpendiis obvietur, præfato, & pro tempore exiſtenti Archiepiſcopo Treviren., ac dilectis filiis Abbati Monaſterii S. Matthiæ extra Muros Treviren., & Præpoſito Treviren., necnon Meten., & S. Florini Confluentiæ Treviren. Diœceſ. Decanis Eccleſiarum, ac Priori Domus S. Albani extra dictos Muros Treviren. Cartuſien. Ordinis mandamus, quatenus ipſi, vel duo, vel unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios, etiamſi ſint extra loca, in quibus deputati ſint præfatis Magiſtris, Doctoribus, & Scholaribus efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, non permittant eos contra hujuſmodi privilegia, exemptiones, & immunitates, vel ſuper eorum bonis, rebus, & Juribus quibuſcumque indebite moleſtari, vel eis damna, ſeu gravamina, aut injurias irrogari, facturi dictis Magiſtris, Doctoribus, & Scholaribus, cum ab eis, vel Procuratoribus ſuis, aut eorum aliquo fuerint requiſiti, de prædictis, & quibuslibet moleſtiis, injuriis, vel damnis præſentibus, & futuris, in his videlicet, quæ judicialem requirunt indaginem, ſummarie, & de plano ſine ſtrepitu, & figura Judicii; In aliis vero prout qualitas negotiorum exegerit, juſtitiæ complementum, occupatores, detentores, præſumptores, moleſtatores, & injuriatores, necnon contradictores quoslibet, & rebelles, cujuſcumque dignitatis, ſtatus,

gra-

gradus, ordinis, vel conditionis extiterint, quandocumque, & quotieſcumque expedire viderint, auctoritate noſtra per cenſuram eccleſiaſticam, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis. Non obſtantibus fe. re. Bonifacii PP. VIII. prædeceſſoris noſtri, illa præſertim, quæ incipit *Statutum*, quod circa Judices, ac de duabus Dietis in Concilio generali, quodque Conſervatores de aliis, quam de manifeſtis injuriis, & violentiis, & aliis, quæ judicialem requirunt indaginem, pœnis in eos, ſi ſecus egerint, & in id Procuratores adjectis ſe nullatenus intromittant, ac noſtris, & aliis Apoſtolicis Conſtitutionibus contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem, & quibuslibet aliis privilegiis, Indulgentiis, & Literis Apoſtolicis generalibus, vel ſpecialibus, quorumcumque tenorum exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa, vel totaliter non inſerta effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda ſit in literis noſtris mentio ſpecialis. Cæterum volumus, & apoſtolica auctoritate decernimus, quod quilibet ipſorum per Nos deputatorum Conſervatorum proſequi valeat articulum etiam per alium inchoatum, quamvis idem inchoans nullo fuerit impedimento præpeditus, quodque a Data præſentium ſit eis, & cuilibet ipſorum, in præmiſſis omnibus, & ſingulis cœptis, & non cœptis præſentibus, & futuris perpetuata poteſtas, & Juriſdictio attributa, ut eo vigore, eaque firmitate in præmiſſis omnibus cœptis, & non cœptis, præſentibus, & futuris, & pro illis procedere, ac ſi prædicta omnia, & ſingula coram eis cœpta fuerint, ſtent, & Juriſdictio eorum, & cujuslibet ipſorum in prædictis omnibus, & ſingulis per citationem, vel modum alium perpetuata, legitime exiſtere, conſtitutione prædicta ſuper Conſervatoribus, & alia qualibet in contrarium edita non obſtante. Et inſuper ex nunc irritum decernimus, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari: præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtræ erectionis, ſtatuti, ordinationis, mandati, voluntatis, & Conſtitutionis infringere, vel ei auſu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo Quarto, quarto nonas Februarii Pontificatus noſtri Anno octavo.

Altera ejuſdem Nicolai

§. 3. Nicolaus Epiſcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Romanum decet Pontificem ſic ſalubriter providere, quod literarum ſtudia viris literatis decorentur, ut per eorum doctrinam optati fructus in Eccleſia Dei poſſint ſuo tempore provenire. Nuper ſiquidem per Nos accepto, quod Venerabilis frater noſter Jacobus de Serich Archiepiſcopus Treviren. non ſolum ad Reipublicæ, ac Incolarum Terrarum ſibi ſubjectarum, ſed etiam ad aliarum mundi partium utilitatem, & proſperitatem intendens, in ejus Civitate Treviren. tamquam loco inſigniori, & magis ad hoc accommodo, & idoneo, in quo aeris viget temperies, Victualium ubertas, cæterarumque rerum ad uſum humanarum pertinentium copia reperitur, deſiderabat plurimum fieri, & ordinari per Sedem Apoſtolicam Studium generale in qualibet licita facultate, ut ibidem fides catholica dilataretur, erudirentur ſimplices, æquitas ſervaretur Judicii, vigeret ratio, illuminarentur mentes, & intellectus hominum illuſtrarentur. Nos præmiſſa, ac etiam eximiam devotionis ſinceritatem, quam dictus Archiepiſcopus ad Nos, & Romanam gerit Eccleſiam attente conſiderantes, ſuumque laudabile propoſitum in Domino plurimum commendantes, ferventi ſtudio ducti fuimus, quod Civitas ipſa ſcientiarum muniretur honoribus, ita ut Viros produceret conſilii maturitate conſpicuos, præfatique Archiepiſcopi in ea parte ſupplicationibus inclinati, ac etiam dilecto filio noſtro Arnoldo Heymerici de Clibis Literarum Apoſtolicarum Abbreviatore, & ipſius Archiepiſcopi Secretario, ac in Romana Curia Procuratore apud Nos non mediocriter ſolicitante, ad laudem divini nominis, & ejuſdem fidei propagationem auctoritate apoſtolica in eadem Civitate Studium generale ereximus, ac ſtatuimus, & ordinavimus, quod illud inibi perpetuis temporibus vigeret tam in Theologia, ac Jure Canonico, & Civili, quam in quavis alia licita facultate, prout in aliis noſtris inde confectis literis plenius continetur. Cupientes igitur, ut Doctores, & Magiſtri in eodem ſtudio manuteneri, ac ſtatum ſuum decenter tenere poſſint, ejuſdem Archiepiſcopi etiam in hac parte ſupplicationibus inclinati, ac dicto Arnoldo id apud Nos inceſſabiliter promovente, ſex Canonicatus, & totidem Præbendas, ac etiam tres Parochiales Eccleſias, vel earum perpetuas Vicarias ad ipſius Archiepiſcopi, ſeu quorumcumque aliorum Collatorum, vel Collatricum ſæcularium, ſeu regularium ejuſdem Civitatis, ac Diœceſis Treviren. communiter, vel diviſim pertinentes, quos, & quas idem Archiepiſcopus duxerit nominandos, ſeu nominandas, Univerſitati dicti Studii Treviren. auctoritate apoſtolica tenore præſentium perpetuo incorporamus, annectimus, & unimus, ita quod ſimul, vel ſucceſſive cedentibus, vel decedentibus aliquibus ex Canonicis eccleſiarum, in quibus ipſi Canonicatus, & præbendæ fuerint, ſeu ſuas inibi Præbendas, ac Rectoribus

Conſtitutio, qua prædictæ Univerſitati ſex Canonicatus, & tres Parochiales Eccleſiæ adjiciuntur.

Parochialium Eccleſiarum hujuſmodi, aut ipſas Parochiales Eccleſias aliàs quomodolibet dimittentibus, liceat Rectori dicti Studii Treviren, pro tempore exiſtenti, ſi illos, & illas per ſe, vel Procuratorem ſuum ad hoc legitime conſtitutum acceptandos, & acceptandas duxerit, per ſe, vel alium, ſeu alios Canonicatuum, & Præbendarum, ac Patochialium Eccleſiarum hujuſmodi corporalem poſſeſſionem auctoritate propria libere appræhendere, ac illorum, & illarum fructus, redditus, & proventus in Doctorum, & Magiſtrorum legentium hujuſmodi uſus, utilitatemque convertere, & perpetuo retinere, Diœceſani loci, & cujuſcumque alterius ſuper hoc licentia minime requiſita. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, etiam per Nos editis, illa præſertim, per quam voluimus, quod ſemper uniones committantur ad partes, oncrando conſcientias illorum quibus committuntur, & quod tam uniendorum, quam illorum, quibus uniri petitur Beneficiorum fructus exprimantur, alioquin unio non valeat, cui hac vice dumtaxat derogamus; necnon ſtatutis, & conſuetudinibus Eccleſiarum, in quibus Canonicatus, & Præbendæ hujuſmodi forſan fuerint, Juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliqui Apoſtolica, vel alia quavis auctoritate in dictis Eccleſiis in Canonicos ſint recepti, vel, ut recipiantur, inſiſtant. Seu ſi ſuper proviſionibus ſibi faciendis de Canonicatibus, & Præbendis dictarum Eccleſiarum, ac hujuſmodi ſpeciales, vel aliis Beneficiis Eccleſiaſticis, in illis partibus generales Apoſtolicæ Sedis, vel legatorum ejus literas impetrarint, etiamſi per eos ad inhibitionem, reſervationem, & Decretum, vel aliàs quomodolibet ſit proceſſum, quas quidem literas, etiamſi motu proprio, & ex certa ſcientia, & cum quibuſvis prærogativis, & declarationibus, etiam ad inſtar nonnullorum familiarium noſtrorum in certo libro Cancellariæ Apoſtolicæ deſcriptorum, & aliis clauſulis etiam derogatoriarum derogatoriis, vel aliàs effectui præſentium quomodolibet obviantibus, ſeu præjudicantibus, etiamſi de illis ſpecialis, & expreſſa mentio præſentibus habenda foret, necnon proceſſus habitos per eaſdem, & inde ſequuta quęcumque ad prędictos uniendos Canonicatus, & Præbendas, ac Parochiales Eccleſias volumus non extendi, ſed nullum per hoc eis, quoad aſſequutionem Canonicatuum, & Præbendarum, aut Beneficiorum aliorum præjudicium generari, & quibuslibet aliis privilegiis, Indulgentiis, & Literis Apoſtolicis generalibus, vel ſpecialibus, quorumcumque tenorum exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa, vel totaliter non inſerta effectus eorum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumcumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda ſit in noſtris literis mentio ſpecialis, Volumus autem, quod propter unionem, annexionem, & incorporationem hujuſmodi divinus cultus in dictis Eccleſiis non diminuatur, nec animarum cura in eiſdem Parochialibus Eccleſiis negligatur, ſed illarum, ac Canonicatuum, & Præbendarum hujuſmodi, & conſueta onera congrue ſupportentur. Et inſuper ea nunc irritum decernimus, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtræ incorporationis, annexionis, unionis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quadringenteſimu quarto, Pridie idus Februarii Pontificatus Noſtri Anno Octavo.

Sixti IV. literæ, quibus deſignantur Canonicatus, & Parochiæ eidem Univerſitati uniendæ.

§. 4. Sixtus Epiſcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. In ſupremæ dignitatis ſpecula, licet immeriti divina diſpoſitione conſtituti ad univerſas fidelium Regiones, earumque profectus, & commoda tanquam univerſalis gregis dominici, paſtoralis ſpeculationis aciem extendentes fidelibus ipſis ad quærenda literarum ſtudia, per quæ divini nominis gloria, fideique catholicæ cultus protenditur, Juſtitia colitur tam publica, quam privata, res utiliter geritur, omniſque proſperitas humanæ conditionis augetur, libenter favores impendimus, & opportunæ commoditatis auxilia, cum a nobis petitur, liberaliter impartimur, & his, quæ propterea proceſſiſſe noſcuntur, ut firma perpetuo, & illibata perſiſtant, apoſtolici muniminis adiicimus firmitatem. Dudum ſiquidem fe. recor; Nicolao PP. V. prædeceſſori noſtro expoſito, quod bo: me: Jacobus Archiepiſcopus Treviren. non ſolum ad Reipublicæ, ac Incolarum Terrarum ſibi ſubjectarum, ſed etiam ad aliarum mundi partium utilitatem, & proſperitatem intendens, quod in ejus Civitate Treviren. tamquam in loco inſigniori, & magis ad hoc accommodo, & idoneo, in quo aeria viget temperies, victualium ubertas, cæterarumque rerum ad uſum humanum pertinentium copia reperitur, deſiderabat plurimum fieri, & ordinari per Sedem Apoſtolicam Studium generale in qualibet licita facultate, ut ibidem fides catholica dilataretur, erudirentur ſimplices, æquitas ſervaretur, Judicii vigeret ratio, illuminarentur mentes, & intellectus hominum illuſtrarentur; idem Prædeceſſor præmiſſa, ac etiam eximiam devotionis ſinceritatem, quam dictus Jacobus Archiepiſcopus ad Romanam gerebat Eccleſiam, attente conſiderans, ac ſuum laudabile prapoſitum in Domino plurimum commendans, ferventi ſtudio ductus, quod Civitas ipſa ſcientiarum muniretur honoribus, itaut Viros produceret conſilii maturitate conſpicuos, præfati Jacobi Archiepiſcopi in ea parte ſupplicationibus inclinatus, ad laudem Divini nominis, & ejuſdem fidei pro-

Digitized by Google

propagationem auctoritate apoſtolica in eadem Civitate ſtudium generale erexit, ac ſtatuit, & ordinavit, quod illud inibi perpetuis temporibus vigeret tam in Theologia, ac Jure Canonico, & Civili, quam in quavis alia licita facultate, prout in literis ipſius Prædeceſſoris inde confectis plenius continetur. Quare pro parte tam Venerabilis fratris noſtri Joannis Archiepiſcopi Treviren., quam dilectorum filiorum univerſorum Doctorum, Magiſtrorum, & Scholarium Univerſitatis dicti ſtudii aſſerentium, quod præfatus Nicolaus prædeceſſor ſex Canonicatus, & totidem Præbendas, ac tres Parochiales Eccleſias, vel earum perpetuas Vicarias ad ipſius Jacobi Archiepiſcopi, ſeu quorumcumque Collatorum, & Collatricum dictæ Civitatis, & Treviren. Diœceſ. collationem, proviſionem, præſentationem, ſeu quamvis aliam diſpoſitionem communiter, vel diviſim pertinentes Univerſitati ſtudii hujuſmodi per alias ſuas literas perpetuo univit, & quod unio ipſa effectum conſequuta non extitit. Nobis fuit humiliter ſupplicatum, ut erectioni, ſtatuto, & ordinationi prædictis pro illorum ſubſiſtentia firmiori robur apoſtolicæ confirmationis adiicere, & ut Doctores, & Magiſtri prædicti lectionibus intendere, & onera ejus incumbentia ſupportare commodius poſſint, in ſingulis S. Simeonis Treviren., & S. Florini, & Sancti Caſtoris in Confluentia, ac in Munſtermeinſeldt, & in Dichirchen., ac in Palatiolo Eccleſiis unum Canonicatum, & unam Præbendam primo vacaturos, nec non in Andernach, & Diedenhoffen, & Epternach dictæ Diœceſ., & Sancti Laurentii, & Sancti Gaugolfi Treviren. Parochiales Eccleſias, cum omnibus Juribus, & pertinentiis ſuis ſub onere legendi in Univerſitate hujuſmodi illis per Archiepiſcopum Treviren. pro tempore exiſtentem adiiciendo, dictæ Univerſitati pro illius Doctoribus, & Magiſtris dumtaxat perpetuo unire, annectere, & incorporare, eoſque ex tunc per Doctores, & Magiſtros prædictos, quibus de illorum fructibus, redditibus, & proventibus reſpondeatur, regi facere, mandare, ac aliàs in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur. Nos igitur, qui dudum inter alia voluimus, quod petentes Beneficia eccleſiaſtica aliis uniri, tenerentur exprimere verum valorem ſecundum communem exiſtimationem tam beneficii uniendi, quam illius, cui uniri peteretur, alioquin unio non valeret, & ſemper in unionibus commiſſio fieret ad partes, vocatis quorum intereſt, Univerſitatis, Canonicatuum, & Præbendarum, ac Parochialium Eccleſiarum hujuſmodi veros valores annuos, præſentibus pro expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, erectionem, ſtatutum, & ordinationem prædicta, ac omnia, & ſingula in dictis prioribus literis contenta, ac promotiones in quavis facultate in ipſa Univerſitate rite factas, & inde ſequuta quæcumque, auctoritate apoſtolica prædicta tenore præſentium approbamus, & plenum firmitatis robur obtinere decernimus, ſupplentes omnes, & ſingulos defectus, ſi qui forſan intervenerint in eiſdem, necnon Canonicatus, & præbendas, ac Parochiales Eccleſias hujuſmodi cum omnibus juribus, & pertinentiis ſupradictis Univerſitati dicti ſtudii ejuſdem auctoritate, & tenore perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus, ita quod liceat Rectori dictæ Univerſitatis ipſorum Canonicatuum, & Præbendarum, ac Parochialium Eccleſiarum, cum illos ſimul, vel ſucceſſive per ceſſum, vel deceſſum, ſeu dimiſſionem, aut aliàs vacare contigerit, per ſe, vel alium, ſeu alios corporalem poſſeſſionem auctoritate propria libere appræhendere, ac ipſis Rectori, & Univerſitati illos ex tunc per Doctores, & Magiſtros prædictos, quibus de illorum fructibus, redditibus, & proventibus prædictis reſpondeatur, regi facere, ſervatis tamen congruis portionibus pro perpetuis Vicariis dictarum Parochialium Eccleſiarum, de quibus commode ſuſtentari, Epiſcopalia Jura ſolvere, & alia ejus incumbentia onera ſupportare poſſint, cujuſcumque ſuper hoc licentia minime requiſita. Non obſtantibus voluntate prædicta, ac conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, ſtatutis, & conſuetudinibus Collegiatarum Eccleſiarum prædictarum juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliqui apoſtolica, vel alia quavis auctoritate in dictis Collegiatis Eccleſiis in Canonicos ſint recepti, vel, ut recipiantur, inſiſtant: Seu ſi ſuper proviſionibus ſibi faciendis de Canonicatibus, & Præbendis dictarum Eccleſiarum Collegiatarum, ac hujuſmodi ſpeciales, vel aliis Beneficiis Eccleſiaſticis generales prædictæ Sedis, vel Legatorum ejus literas impetrarint, etiamſi per eas ad inhibitionem, reſervationem, & Decretum, vel aliàs quomodolibet ſit proceſſum: quas quidem literas, nec non proceſſus habitos per eaſdem, & inde ſequuta quæcumque, ad prædictos Canonicatus, & Præbendas, ac Parochiales Eccleſias volumus non extendi, ſed nullum per hoc eis, quoad aſſequutionem Canonicatuum, & Præbendarum, aut beneficiorum aliorum præjudicium generari, & quibuslibet aliis privilegiis, indulgentiis, & Literis Apoſtolicis generalibus, vel ſpecialibus, quorumcumque tenorum exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa, vel totaliter non inſerta effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda ſit in noſtris literis mentio ſpecialis. Et inſuper Doctoribus, & Magiſtris prædictis per Rectorem, & Univerſitatem hujuſmodi pro tempore ad tenendum, & regendum Canonicatus, & Præbendas, ac Parochiales Eccleſias hujuſmodi deputatis, quod ad ſolutionem aliquarum pecuniarum pro eorum receptione ad illos, & ad ſervandum annos expectantiæ, & reſidendum, ac ſolutionem primorum fructuum, & ad alia onera quemadmodum

in

in aliis Univeſitatibus illarum partium minime teneantur, & ab oneribus hujuſmodi ſint liberi, & immunes, ac ipſi Univerſitati, qood omnibus, & ſingulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, gratiis, conceſſionibua, & ſavoribus, quibus Colonien. & aliç Universitatea ſtudiorum illarum partium gaudent, & utuntur, uti, & gaudere valeant: necnon Rectori, & Univerſitati prædictis, quod perſonas a Jure prohibitas ad audien. legea admittere poſſint, fe: re: Honorii PP. III. etiam Prædeceſſoris noſtri, & quibuſcumque aliis Apoſtolicis Conſtitutionibua in contrarium editis, non obſtantibus, auctoritate apoſtolica prædicta tenore præſentium indulgemus. Volumus autem, quod propter uniones hujuſmodi, ſi effectum ſortiantur, ipſorum Canonicatuum, & Præbendarum conſueta onera congrue ſupportentur. Præterea ex nunc irritum decernimus, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtræ approbationis, conſtitutiooia, ſuppletionis, unionis, annexionis, incorporationis, voluntatis, Indulti, & Decreti infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quia autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo quarto, Septimo Kal. Junii Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

Conſtitutio Clementis VII. præcedentes confirmant nonnullas etiam addit gratias, ac declarationes

§. 5. Clemens Epiſcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Quoniam per literarum ſtudia Chriſtifideles bonis moribus, virtutibuſque ornantur, & in illis ſtudioſi cœlicuo quodam rore reſperſi ſapientiæ, & intellectua ſpiritum nacti non ſolum rebus gerendia bonum exitum parant, ſæpe etiam cunctis opem præſtant conſilii ſanioris, & per eos fides catholica roboratur, dignum duximus his, quæ in favorem ſtudiorum hujuſmodi a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris proceſſerunt, ut firma perpetuo, & illibata, ac inconcuſſa perſiſtant, robur noſtræ probationis adjicere, ac etiam eildem ſtudiis inſiſtentes gratiis uberioribus decorare. Dudum ſiquidem fel. record. Nicolao PP. V. Prædeceſſori noſtro pro parte bon. mem. Jacobi Archiepiſcopi Trevireo. expoſito, quod dictus Jacobus Archiepiſcopus, dum in humanis agerer, non ſolum ad Reipublicæ, ac Incolarum Terrarum ſibi ſubjectarum, ſed etiam ad aliarum mundi partium utilitatem, & proſperitatem intendens in ejus Civitate Treviren., tamquam in loco inſigniori, & magis ad hoc accommodo, & idoneo, in quo aeris vigebat temperies, Victualium ubertas, cçterarumque rerum ad uſum humanum pertinentium copia reperitur, deſiderabat plurimum fieri, & ordinari per Sedem Apoſtolicam Studium generale in qualibet licita facultate, ut ibidem fides Catholica dilataretur, erudiren tur ſimplices, æquitas ſervaretur Judicii, vigeret ratio, illuminarentur mentea, intellectus hominum illuſtrarentur; Idem Nicolaus Prædeceſſor præmiſſia, & etiam eximiæ ſinceritatis devotionem, quam dictus Jacobus Archiepiſcopus ad Romanam gerebat Ecclesiam, attente conſiderans, ac ſuum laudabile propoſitum in Domino plurimum commendans, ferventi ſtudio ductus, quod Civitas ipſa ſcientiarum muniretur honoribus, itant Viros produceret conſilii maturitate conſpicuos, præfati Jacobi Archiepiſcopi in ea parte ſupplicationibus inclinatus ad laudem divini nominis, & ejuſdem fidei propagationem, auctoritate apoſtolica in eadem Civitate Studium generale creait, ac ſtatuit; & ordinavit, quod illud inibi perpetuis vigeret temporibus tam in Theologia, ac Jure Canonico, & Civili, quam in quavis alia licita facultate. Quodque legentes, & ſtudentes ibidem omnibus, & ſingulia privilegiis, libertatibus, honoribus. exemptionibus, & immunitatibus, etiam per viam, & modum perpetuarum conſervatoriarum, ſub quibuſvis modis, & ſormis conceſſia Magiſtris, Doctoribus, & Studentibus commorantibus, & reſideutibus iu Studio generali Colonien., gauderent, & uterentur. Quodque illi, qui proceſſu temporis bravium mererentur in facultate illa, in qua ſtuduiſſent, obtinere, ac docendi licentiam, ut alius erudire valeant, nec non Magiſterii, & Doctoratus honorem peterent, eis largiri per Doctorem, ſeu Doctores, per Magiſtrum, ſeu Magiſtrus facultatis ejuſdem, in qua examinatio fienda foret, Archiepiſcopo Treviren. pro tempore exiſtenti, & Treviren. Eccleſia paſtorum ſolatio deſtituta, Vicario, ſeu Officiali in ſpiritualibus dilectorum filiorum præſentarentur: Qui quidem Archiepiſcopus, vel Vicarius, ſeu Officialis aliis Doctoribus, & Magiſtris in eadem facultate ibidem tunc legentibus convocatis promovendos eoſdem in bis, quæ ad Magiſterii, ſeu doctoratus honorem quemlibet requiruntur, per ſe, vel alium juxta modum, ſeu conſuetudinem in talibus in dicto ſtudio Colonien. ſervari ſolitam examinare ſtuderent, qui eis doctoratus, ſeu Magiſterii honorem impenderent. Illi vero, qui in eodem ſtudio Civitatis ejuſdem examinati, & approbati eſſent, ac docendi licentiam, & honorem huiuſmodi obtinuiſſent, ut præfertur, & tunc abſque aliis, examinatione, & approbatione deinceps docendi, regendi, & legendi, tam in dicta Civitate, quam ſingulis aliis ſtudiis, in quibus legere, vel docere vellent, plenam, & liberam haberent facultatem. Et deinde idem Nicolaus Prædeceſſor cupiens, ut Doctores, & Magiſtri, in eodem ſtudio manuteneri, & ſtatum ſuum decenter tenere poſſint, ejuſdem Jacobi Archiepiſcopi ſupplicationibus inclinatus ſex Canonicatus, & totidem Præbendas, ac tres Parochiales Eccleſias, vel earum perpetuas Vicarias ad ipſius Jacobi Archiepiſcopi, ſeu quorumcumque aliorum Collatorum, & Collatricum Treviren. Civitatis, & Diœceſis collatio-

nem

nem, proviſionem, præſentationem, nominationem, electionem, ſeu quamvis aliam diſpoſitionem communiter, vel diviſim pertinentes, Univerſitati ſtudii Treviren. hujuſmodi perpetuo univit, anneauit, & incorporavit. Et ſucceſſive piæ memor. Siſtu PP.IV. ad ſupplicationem bon. mer Joannis Archiepiſeopi Treviren., & univerſorum Doctorum, Magiſtrorum, & Scholarium Univerſitatis ſtudii Treviren. hujuſmodi aſſerentium unionem prædictam tunc effectum conſequutam non fuiſſe, erectionem, Statutum, & Ordinatum prædicta, ac omuia, & ſingula in literis dicti Nicolai Prædeceſſoris conteuta, nec noo promotiones in quavis facultate, in ipſa Univerſitate Trevireu. rite factas, & inde ſequuta quæcumque approbavit, & plenum firmitatis robur obtinere decrevit: ſupplens omnes, & ſingulos defectus, ſi qui forſan intervenisſent in eiſdem: necnon ln ſingulis S. Simeonis Treviren., & Sancti Florini, & S. Caſtoris in Confluentia, & in Monaſterio Menifeldt, Aindielerichen, ac in Palatiolo Eccleſiis unum Canonicatum, & unam Præbendam primo vacaturas, necnon in Andernach, Diedenhoſren, & Epſernach dictæ Diœceſ., ac Sancti Laurentii, & Sancti Gandolffi Treviren. Parochiales Eccleſias, cum omnibus juribus, & pertinentiis ſuis dictæ Uoiverſitati Treviren. pro illius Doctoribus, & Magiſtris dumtaxat, reſervatis tamen congruis portionibus pro perpetuis Vicariis dictarum Eccleſiarum Parochialium, perpetuo univit, annexuit, & ncorporavit. Et inſuper Doctoribus, & Magiſtris, per dictam Univerſitatem, & illios pro tempore Rectorem ad tenendum, & vegendum Canonicatus, & Præbendas, ac Parochiales Eccleſias hujuſmodi deputatis, quod ad ſolutionem aliqnarum pecuniarum pro eorum receptione ad illos, & ad ſervandum annos expectantes, & reſidendum, ac ſolutionem primorum fructuum, & alia onera quemadmodom in alsis Univerſitatibus illarum partium minime tenerentur, & ab oneribus hujuſmodi eſſent liberi, & immunes, ipſique Univerſirati Trevirenſi, quod ombibus, & ſingulis libertatibus, privilegiis, & immunitatibus, gratiis, conceſſionibus, & favoribus, quibus nedum Colonien. ſed etiam aliæ Univerſitates ſtudiorum illarum partinm gaudebant, & utebantur, uti, & gaudere valerent; nec non Rectori, & Univerſitati Treviren. prædictis, quod perſonas a Jure prohibitas ad audiendum leges admittere poſſint, auctoritate apoſtolica indulſit, prout in ſingulis Nicolai, & Siati Prædeceſſorum prædictorum deſuper confectis literia, in quibus videlicet Siſti Prædeceſſoris, quod dicta Eccleſia in Diedenoffen dictæ Diœceſis erat expreſſum, plenius continetur. Cum autem, ſicut exhibita Nobis nuper pro parte, tam Venerabilis Fratris noſtri Joannis moderni Archiepiſcopi Treviren., quam dilectorum filiorum univerſorum Doctorum, Magiſtrorum, & Scholarium dicti Studii Trevireu. petitio continebat, dicta Eccleſia in Diedenoffen non Treviren. prędictę, ſed Metenſis Diœceſis eaiſtit, & propterea præfatus Joannes modernus Archiepiſcopus Treviren., ac univerſi Doctores, Magiſtri, & Scholares dicti ſtudii Trevireo. dubitent, literas Sixti Prædeceſſoris hujuſmodi de ſubreptionis vitio notari, illarumque effectum fruſtrari poſſe tempore procedeute; Quare pro parte dictorum Joannis moderni Archiepiſcopi, ac univerſorum Doctorum, Magiſtrorum, & Scholarium dicti Studii Treviren. aſſerentium nnionem, annexionem, & incorporationem per Siatum Prædeceſſorem hujuſmodi conceſſas ſolum quoad Sancti Simeonis, & Sancti Caſtoris Eccleſiarum Canonicatus, & Præbendas, & ad S. Laurentii, & S. Ganvolffi, & in Epternach Parochiales Eccleſias prædictas effectum habuiſſe, Nobis fuit humiliter ſupplicatum, ut ſingulas dictarum Nicolai, & Sixti Prædeceſſorum literas prædictas, ac omnia, & ſingula in eis contenta approbare, & innovare, ac perpetuæ firmitatis robor obtinere decernere, nec uon uoionem, annexionem, & incorporationem hujuſmodi, quoad ea, iu quibus nondum effectum ſortita fuerunt, adverſus quaſcumque Cooſtitutiouum, Unionnm, annexionum, & incorporationum effectum non ſortitarum revocatorias, quæ tam a Nobis, & Sede Apoſtolica, quam a Nicolao, & Siſto, & quibuſcumque aliis Romanis Pontificibus etiam Prædeceſſoribus Noſtris hactenus emanaruot pro manuteotione dicti ſtudii Treviren., in priſtinum, & in eum ſtatum, In quo ante Conſtitutionum revocatorias ipſas erant, plenarie reſtituere, & reintegrare, & aliás revalidare, & etiam de novo concedere, nec non pro uberiori Doctorum, & Magiſtrorum prædictorum ſuſtentatione ad unum ea Canonicatibus, & unam ea Prebendis ſingularum S. Paulini extra Muros Treviren. in Lymburgh Diœceſ., Beatæ Mariæ Weſalia in Wetzlavia in Cardona, in Lougvviono, & in Ivodio dictæ Treviren. Diœceſis Eccleſiarum, primo vacaturis extendere, & ampliare, ac aliás in præmiſſis opportune providere de benignitare apoſtolica dignaremur. Nos igitur, qui dudum inter alia voluimus, quod petentes Beneficia Eccleſiaſtica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem, ſecundum communem æſtimationem ram Beneficii uniendi, quam illius, cui aliud uniri peteretur, alioqoin unio non valeret, & ſemper in unionibus commiſſio fieret ad partes, vocatis quorum intereſt, & idem voluimua obſervari in confirmatione unionum jam factarum, præfatis Joanni Archiepiſcopo, Doctoribus, Magiſtris, & Scholaribua, ne literæ Sixti Prædeceſſoris hujuſmodi fruſtrarentur effectum, providere volentes, ipſoſque Joannem Archiepiſcopum, Doctores, Magiſtros, & Scholares d. ſtudii Treviren., & eorum ſingulos a quibuſque eacommuoicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum ha-

rum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ac ſingulorum tam priorum, quam poſteriorum Canonicatuum, & Præbendarum, & Parochialium Eccleſiarum prædictorum fructuum, redditunm, & proventuum veros annuos valores præſentibus pro expreſſis haben., hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, volumus, & apoſtolica auctoritate concedimus, quod literæ Sixti prædeceſſoris hujuſmodi, & proceſſus habiti per eaſdem literas, nec non unio, & annexio, & incorporatio prædictæ, & inde ſequuta quæcumque a data præſentium valeant, plenamque roboris firmitatem obtineant in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi eiſdem literis dicti Prædeceſſoris, quod dicta Eccleſia de Diedenhoffen non Treviren., imo q. Meten. Diœceſis prædictæ erat, expreſſum fuiſſet, nec non prædictas, & ſingulas dicti Nicolai prædeceſſoris literas, ac omnia, & ſingula in eis contenta auctoritate apoſtolica præfata, tenore earumdem præſentium approbamus, & innovamus, ac perpetuæ firmitatis robur obtinere decrevimus, nec non unionem, annexionem, & incorporationem prædictas, quoad ea, in quibus nondum effectum ſortitæ fuerunt, adverſus dictas revocatoriaſque ipſas in eum, in quo erant ſtatum, plenarie reſtituimus, & reintegramus, & aliàs revalidamus, ac cum omnibus, & ſingulis in literis Prædeceſſoris Sixti hujuſmodi contentis clauſulis de novo concedimus; nec non pro uberiori Doctorum, Magiſtrorumque prædictorum ſuſtentatione, ad unum ex Canonicatibus, & unam ex Præbendis ſingularum Sancti Paulini extra Muros Treviren. in Lymburgh Diæc., Beatæ Mariæ in Weſalia in Wetzflavia in Cardona, in Longuiono, & in Puodio dictæ Treviren. Diœceſis Eccleſiis primo vacaturis, auctoritate apoſtolica, & tenore prædictarum extendimus, & ampliamus, ita quod liceat Rectori dictæ Univerſitatis ſingulorum tam priorum, quam poſteriorum Canonicatuum, & præbendarum, ac Parochialium Eccleſiarum prædictorum eum illos, & illas ſimul, vel ſucceſſive, etiam in aliquo ex menſibus ordinariis Collatoribus per Conſtitotiones noſtras, vel alternativas, aut Concordata Principum Nationis Germanicæ, ſeu quævis alia privilegia, & indulta apoſtolica conceſſis, vacare contigerit, per ſe, vel alium, ſeu alios corporalem poſſeſſionem propria auctoritate libere apprehendere, ac dictis Parochialibus Eccleſiis unitis per Vicarios, per eum ad ejus nutum ponendos, & amovendos deſerviri, ac Doctoribus, & Magiſtris prædictis de illarum fructibus, redditibus, & proventibus juxta præfati Joannis moderni Archiepiſcopi Treviren. providam ordinationem deſuper faciendam reſponderi facere, nec non dictarum Collegiatarum Eccleſiarum Capitula de omnibus, & ſingulis fructibus, redditibus, & proventibus Canonicatuum, & Præbendarum unitorum hujuſmodi, quotidianis diſtributionibus dumtaxat exceptis, juxta ſimilem ordinationem ejuſdem Archiepiſcopi pro tempore inter Doctores, & Magiſtros prædictos diſtribuendis ſtatim poſt aſſequutionem poſſeſſionis Canonicatuum, & Præbendarum hujuſmodi, etiam abſque aliqua expectatione annorum carentiæ, & ſtatutorum ſolutionem eidem Rectori reſpondere teneantur, & ad hoc per eumdem Joannem, ejuſque ſucceſſores Archiepiſcopos Treviren. per cenſuras eccleſiaſticas, & alia juris remedia, etiam inviti compelli poſſint, & debeant: quodque Joannes Archiepiſcopus, & ſucceſſores præfati bis omnibus ſuperintendere, & ad eos ſingulorum ordinatio, & correctio, emendatio, & reformatio eorum, quæ circa præmiſſa occurrere poſſint jure ordinario ſpectare debeant. Et ſi dicta Univerſitas, illiuſque Doctores, Magiſtri, & Scholares in dicta Civitate contra eorum Conſtitutiones, & privilegia a Præfectis, & Gubernatoribus, ſeu Civibus, & Incolis dictæ Civitatis ullo unquam tempore indebite gravarentur, ſeu aliàs minus ei viliter tractarentur, ita quod Joanni Archiepiſcopo, & ſucceſſoribus præfatis ex his, vel aliis juſtis cauſis, & legitimis videretur Studium commode in eadem Civitate continuari non poſſe, quod ex tunc durantibus cauſis hujuſmodi, liceat eidem Joanni Archiepiſcopo, & ſucceſſoribus ſua ordinaria auctoritate, tam Univerſitatem, quam omnes illi annexos fructus, redditus, & proventus ubicumque conſiſtentes ad aliquod Oppidum inſigne dictæ Treviren. Diæceſis toties quoties transferre, & ibidem quandiu iis placuerit, & viſum fuerit continuare, auctoritate apoſtolica, & tenore prædictis ſtatuimus, & ordinamus. Quodque unionem, & annexionem, & incorporationem ſic revalidatas, illorumque extenſionem, & ampliationem prædictas, ad hoc ne de cætero ſub aliquibus revocationibus, vel ſuſpenſionibus in genere, vel in ſpecie, per Nos, & Sedem prædictam quomodolibet faciendis, & edendis compræhendantur, ex nunc vere, & non ficte effectum ſortitas, ipſique Univerſitati plenum Jus in re acquiſitum fore, & eamdem Univerſitatem ſolam fructuum perceptionem expectare, ac privilegio Conſtitutionis noſtræ, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de non tollendo jus quæſitum gaudere; Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, aut ſubdelegatos, & S. R. E. Cardinales, & Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores in quavis inſtantia, etiam primæ, & ulterioris appellationis in Romana Curia, vel extra eam ſententiari, terminari, definiri, & interpretari debere, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliàs, & aliter ſententiandi, terminandi, definiendi, & interpretandi facultate, poteſtate, & auctoritate. Et ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter fieri, & attentari contigerit, irritum, & inane decernimus. Non obſtan. priore voluntate noſtra, & aliis præmiſſis, ac in favorem dictorum ordinariorum editis, & alternativis, & concordatis, & aliis Conſtit., & ordinat. Apoſtolicis, & dictarum Metropolitanarum, vel Collegiatarum Eccleſiarum

ſta.

ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam de ſervando Amicos, expectando, & faciendo primam annualem, continuam, perſonalem reſidentiam, ac de ſolvendo certam pecuniæ quantitatem, ſeu certa alia Jura in prima receptione ad Canonicatus, & Præbendas earumdem Collegiatarum Eccleſiarum, etiam Juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis privilegis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis præfatis Ordinariis, & Eccleſiis, earumque Capitulis, & perſonis, & per Nicolaum, & Sixtum, & quoſcumque alios Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, etiam moto proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine etiam conſiſtorialiter, & ſub quibuſvis verborum formis, & cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, fortioribus, efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, etiam ad nullius inſtantiam, & ſupplicationem conceſſis, ac per eos, & Nos, ſedemque prædictam, & iteratis vicibus approbatis, innovatis, & denuo etiam conceſſis, Quibus, ac ſtatutis, alternativis, & concordatis, & aliis prædictis, etiamſi pro illorum omnium ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus plena, & expreſſa, ſpecialis, ſpecifica, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales id importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ſervanda foret, tenores huiuſmodi præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice domtaxat harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe derogamus, & derogatum, eſſe volumus: necnon omnibus illis, quæ in ſingulis literis prædictis conceſſum fuit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, voluntatis, conceſſionis, Decreti, approbationis, innovationis, reſtitutionis, reintegrationis, extenſionis, ampliationis, ſtatuti, ordinationis, derogationis, & voluntatis infringere, vel eiauſu temerario contraire; ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beaturum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo trigeſimo ſecundo, octavo Idus Octobris Pontificatus noſtri anno Nono.

Prædicta omnia confirmari petit Archiep.

§. 6. Cum autem ſicut Venerabilis frater Lotharius modernus Archiepiſcopus Treviren. S. R. I. Princeps Elector Nobis nuper exponi fecit, ipſe ot gregem ſibi a Deo commiſſum in orthodoxa fide, ac pace, & tranquillitate melius conſervare poſſit, Univerſitatem Treviren. prædictam reſtaurare, ac omnibus liberalibus artibus, diſciplinis, & facultatibus inſtruere, & reintegrare inteudat; & propterea literas prædictas, omniaque, & ſingula in eis contenta apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore commoniri plurimum deſideret;

Confirmat Gregorius.

§. 7. Nos pio, & laudabili dicti Lotharii Archiepiſcopi deſiderio, quantum cum Domino poſſumus, anouere volentes, ſupplicationibus ejusdem nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnes, & ſingulas Nicolai, Sixti, & Clementis prædeceſſorum prædictorum literas, omniaque, & ſingula in eis contenta, exceptis tamen quoad Parochiales Eccleſias prædictas iis, quarum uniones, annexiones, & incorporationes, ut præfertur, facta effectum ſortitæ nun ſunt, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo apprubamus, & confirmamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus.

Clauſulæ.

§. 8. Decernentes tam præinſertas, quam præſentes literas, & io eis contenta, ut præfertur, ſemper, & perpetuo valida, firma, & efficacia eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, dictæque Univerſitati, illiuſque Rectori, & perſonis quibuſcumque, quocumque nomine nuncupatis, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari debere, ſicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§. 9. Non obſtantibus præmiſſis, ac omnibus illis, quæ iidem prædeceſſores in ſuis literis prædictis voluerunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcomque.

Dat. die 17. Julii 1621. An.I.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 17. Julii 1621 Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XXII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Regni Galliarum Proceres ſub excommunicationis pœna admonetur, ne rebellibus contra Ludovicum Regem adhæreant, faveantque.

GREGORIUS PAPA XV.

Univerſis, & ſingulis Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, aliiſque Regni Franciæ Proceribus, Nobilibus, & perſonis Rebellium hæreticorum parti adhærentibus, ſeu illos ſequentibus, aut auxilium, & opem, aut favorem quomodolibet iis ferentibus contra chariſſimum in Chriſto filium noſtrum Ludovicum Francorum Regem Chriſtianiſſimum, ſpiritum conſilii ſanioris.

A Laudibus Ludovici Regis exordiens,

§. 1. POſtquam Dominus, in cujus manu ſunt omnes fines terræ, & per quem Reges regnant, & legum conditores juſta decernunt, eumdem Ludovicum Regem ſedere fecit in ſolio Patris ſui, & ſuper florentiſſimum Franciæ Regnum adhuc puerum conſtituit, multis ſignis oſtendit appoſuiſſe erga eum cor ſuum, ut faceret illi magna, & exaltaret nomen ſuum per eum: Siquidem dedit illi cor re-

rectum, cor ſapiens, & intelligibile, cor diligens juſtitiam, & odio habens iniquitatem, multaſque miſericordias fecit cum eo, auferens bella de Regno ejus, & pacans illud in tempore opportuno, ut in pace, & tranquillitate creſceret, & proficeret in ſapientia, & virtute coram ſe, & hominibus, quemadmodum profeciſſe, & proficere, benedicente Domino, in dies magis omnes ſciunt, & laudant Deum Cœli; appoſuit enim manus ſuas ad fortia, & juſtitiam ſuam notam fecit omnibus nationibus, itaut Juſtus prædicitur, & Juſti nomine honorificetur,

Qui rebelles Regni ſui profligarit,

§.2. Cum vero omnes Franciæ Populi divinæ bonitati gratias agere, & Deum laudare deberent, quod talem Rectorem, & Principem ſibi dediſſet, per quem ad optatam omnibus in Domino tranquillitatem, & proſperitatem pervenire poſſe ſperare liceret; nonnulli, qui in via veritatis non ſteterunt, ſed ab errando a recta poſt vanitates, & inſanias falſas abjerunt, hæreſum diabolica fraude decepti, ſicut Deum Regem Regum, ita & illum, qui per Deum regnat, poſt habentes, patri ſuo diabolo auſcultarunt, & pro eo, ut diligerent tam pium, juſtumque Regem, adverſus enim cornua erexerunt, & arma impia ſumentes, apertam rebellionem, & bellum inteſtinum excitaverunt, quos tamen Ludovicus Rex divina pro eo pugnante dextera, ſicut promeriti ſunt, humiliare, & proſternere feliciter cœpit, & felicitus proſequitur, ac ſperare in Domino licet brevi eos debellaturum, eorumque contrita ſuperbia poteſtati ſuæ ſubditurum; Quod & Nos, qui a Dnmino ſuper gregem ſuum inſcrutabili divinæ ſapientiæ conſilio conſtituti ſumus, & intimo cordis affectu Ludovicum Regem diligimus, a Domino poſtulamua, & precamur,

Nonnullos tamen eis favere dolet.

§.3. Verum, ut huc prætermittere pro noſtri officii debito non debemus, ita etiam quantum cum Domino poſſumus, providere tenemur, ne unde auxilium Ludovico Regi eſſe oportet, inde exiſtat incommodum, & detrimentum, hoſtibus vero robur, & præſidium, divino honori contumelia, fidelibus ſcandalum & animarum æternæ ſalutis diſpendium; ipſeque Ludovicus Rex optimo jure conqueri poſſit, ſi inimicus meus maledixiſſet mihi, ſubſtinuiſſem utique, tu vero homo unanimis, & notus meus. Siquidem non ſine gravi animi noſtri moleſtia accepimus, non deeſſe ea catholicis Regni Franciæ, qui in his hæreticorum motibus non ſolum a Rege ſuo, ut Jus, & fas poſtulat, non ſtent, ſed hoſtium iniquis partibus favere, iiſque adhærere non vereantur.

Quos ut ab iniquo reſiſtāt propoſito, ad monens,

§.4. Quos idcirco Noa paterno affectu enixe in Domino hortamur, ut memores officii ſui, & Fidei, quam Regi ſuo debent, memores divinorum mandatorum, & judiciorum contriſtare deſinant Eccleſiam Dei matrem ſuam, quæ ſine dolore audire non poteſt, filios ſuos cum impiis partem habere adverſus Principem ſuum, & adverſus Deum ipſum; Qui enim poteſtati reſiſtit, Deo reſiſtit, tantoque gravius, quod hæreticis, & a grege Chriſti ſegregatis favent, & opitulantur. Quæ enim ſocietas luci, & tenebris, aut Chriſto, & Belial. Quod ſi oon odio Religionis hoc fieri prætendant, intelligant non idcirco apud Deum eſcuſari, cujua valde offenditur, & irritatur Majeſtas, quoties cum Regiæ Majeſtatis offenſione, hæreticis favetur, Itaque iterum eos in Domino hortamur, & monemus, ac ſub interminatione divini Judicii requirimns per viſcera Domini noſtri Jeſu Chriſti, ante cujus Tribunal omnes Nos manifeſtari oportet, reddituri de factis propriis rationem, ut ad cor redeant, ac privatos omiſſo bono publico non anteponant, divinæ voluntati terrena deſideria, publicæ utilitati privata ſtudia, Regni tranquillitati diſcordiarum & bellorum civilium tempeſtates, & procellas, Juſtitiæ iniquitatem Deo, denique homini, & propriæ ſaluti æternam damnationem, & hæreticos deſerentes ad caſtra Domini, & ad Regem ſuum revertantur.

Eis, niſi reſipuerint intra quindecim dies, excommunicationē ſibi reſervatā proponit,

§.5. Quod ſi indurato corde noſtras hujuſmodi paternas admonitiones, & cohortationes parvipendentes noſtris hujuſmodi mandatis, Regique ſuo non obtemperaverint, ſed per quiodecim dies a præſentium intimatione, ſeu in loco infraſcripto affiaione, ſeu publicatione, quorum quinque pro primo, quinque pro ſecundo, & quinque pro tertio, & ultimo, ac peremptorio termino illis præfigimua, & aſſignamus, non reſipuerint, auctoritate Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac noſtra eorum ſingulos anathematis vinculo innodamus, & innodatos decernimus, & declaramus, a quo nonniſi a Nobis, & Romano Pontifice, aut ab eo auctoritatem habente, præterquam in mortis articulo abſolvi minime poſſint, aliaſque pœnas incurrere volnmus, a ſacris canonibus hæreticorum fautoribus impoſitas. Imposterum vero, ne quiſquam ſimilem eaceſſum committere, & hæreticis contra prædictumLudovicumRegem adhærere, ſeu illia favorem, opem, & auailium, vel conſilium dare præſumat, ſub ſimilis excommunicationis, aliiſque hujuſmodi pœnis ipſo facto incurrendis, auctoritate prædicta, tenore præſentium interdicimus, & prohibemus, non obſtantibus in contrarium facientibus quibuſcumque.

Præſentium tranſumpta publicanda;

§.6. Quia vero difficile foret, præſentes literas ſingulia eorum præſentari, & ad ſingula loca deſerri, ad quæ oportet, volumus, ut illæ in loco viciniori affixæ, & publicatæ, perinde omnea arctent, & afficiant, acſi unicuique eorum perſonaliter intimatæ fuiſſent;

Iiſque credendum.

Quodque, ut earum tranſumptis, etiam impreſſis, manu publici Notarii, ac ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eadem prorſus fides ubique gentium, & locorum in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ eiſdem originalibus literis adhiberetur, ſi eſſent eahibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 11. Auguſti 1621. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 11. Auguſti 1621. Pontificatus noſtri Anno I.

Fa-

XXIII,

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Facultas Epiſcopo Luceorien. reſervandi tria Beneficia Eccleſiaſtica in ſingulis Gneſnen., Uladislavien., Poſnanien., Plocen., Crscovien, Warmien. Eccleſiis Perſonis per Regem Poloniæ nominandis.

Ven. fratri Andreæ Epiſcopo Luceorien.

GREGORIUS PAPA XV.

Ven. Frater ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Facultas ; de qua in rubrica.

§.1. UT chariſſimus in Chriſto filius noſter Sigiſmundus Poloniæ, & Svetiæ Rex Illuſtris perſonis in fide catholica, & unione Sanctæ Romanæ Eccleſiæ perſiſtentibus, aliàſque ſibi gratis, & acceptis le ſe noſtra, & hujus Sanctæ Sedis opera benignum præſtare poſſit, fraternitati tuæ Beneficia Eccleſiaſtica in ſingulis Gneſiten., Uladislavien., Poſnanien., Plocen., Cracovien., & Warmien. Eccleſiis, Civitatibus, vel Diœceſibus conſiſtentia, etiamſi Canonicatus, & Præbendæ, Dignitates, Perſonatus, adminiſtrationes, & officia, ac dignitates ipſæ in prædictis poſt Pontificales majores, aut aliis Eccleſiis prædictarum Civitatum, vel Diœceſum principales fuerint, & ad illas, nec non perſonatus, adminiſtrationes, vel officia hujuſmodi conſueverint qui per electionem aſſumi, eiſque cura etiam Juriſdictionalis immineat animarum, illaque omnia diſpoſitioni apoſtolicæ ſpecialiter, vel ex quavis cauſa, præterquam ratione vacationis illorum apud Sedem prædictam, aut familiaritatis continuæ commenſalitatis noſtræ, ſeu alicujus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis viventis, cujus conſenſus requirendus foret, generaliter reſervata, vel ex generali reſervatione apoſtolica affecta, & cujuſcumque annui valoris illorum fructus, redditus, & proventus extiterint, ad collationem, proviſionem, præſentationem, electionem, ſeu quamvis aliam diſpoſitionem Ven: fratrum Archiepiſcopi Gneſnen., nec non Uladiſlavien., Poſnanien. Plocen., Cracovien., & Warmien. Epiſcoporum, ac dilectorum filiorum Capitulorum Eccleſiarum prædictarum communiter, vel diviſim pertinen. vacantis ad præſens, aut ſimul, vel ſucceſſive, etiam in menſibus, in quibus vacantium Beneficiorum Eccleſiaſticorum diſpoſitio per Conſtitutiones Apoſtolicas, aut Cancellariæ Apoſtolicæ Regulas Nobis generaliter reſervata exiſtit vacatura, ſingula videlicet ſingulis perſonis eccleſiaſticis, clericali ſaltem charactere inſignitis, & aliàs idoneis, ac in fide catholica omni tempore conſtantibus, quas dictus Sigiſmundus Rex duxerit nominandas, ſi quiſque nominandorum per ſe, vel Procuratorem ſuum legitimum infra unius menſis ſpatium, poſtquam vacatio hujuſmodi innotuerit, Beneficium vacans duxerit acceptandum, cum omnibus Juribus, & pertinentiis ſuis, auctoritate noſtra apoſtolica, hac vice dumtaxat ſpecialiter reſervandi, nec non Archiepiſcopo, & Epiſcopis, ac Capitulis prædictis, ne de Beneficiis hujuſmodi, ſi vacant, aut cum vacaverint, ut præfertur, diſponere quoquo modo præſumant, diſtrictius inhibendi, nec non quid quid ſecus per prædictos, aut alios quoſcumque ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernendi.

Facultatum neceſſariarum conceſſio.

§.2. Et nihilominus ſingula Beneficia prædicta ſi vacant, aut cum vacaverint, ut præfertur, ſingulis perſonis nominan. prædictis cum juribus, & pertinentiis hujuſmodi, ac plenitudine juris canonici conferendi, & de illis etiam providendi, eoſque, ſeu eorum Procuratores ipſorum nominibus in corporalem poſſeſſionem Beneficiorum, jurium, & pertinentiarum prædictorum inducendi, ac inductos defendendi, & eaſdem nominandas perſonas, vel pro eis Procuratores prædictos ad præben. hujuſmodi in ſingulis Eccleſiis prædictis in Canonicum, & fratrem recipi, & Stallo ſibi in choro, & loco in capitulo ſingularum Eccleſiarum prædictarum cum dicti Juris plenitudine aſſignatis, nec non ad ſingula alia Beneficia hujuſmodi, ut moris eſt, admitten. ſibique de illorum, ac Canonicatuum, & Præbendarum prædictarum fructibus, redditibus, proventibus, Juribus, & obventionibus univerſis integre reſponderi faciendi: Ac contradictores quoslibet, dicta auctoritate noſtra, appellatione poſtpoſita compeſcendi, cæteraque in præmiſſis, circa ea neceſſaria, & opportuna faciendi, & exequendi, plenam, & liberam, auctoritate apoſtolica, tribuimus facultatem.

Derogatio contrariorum

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac ipſarum Eccleſiarum juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliqui apoſtolica prædicta, vel alia quavis auctoritate in dictis Eccleſiis in Canonicos ſint recepti, vel, ut recipiantur inſiſtant, ſeu ſi ſuper proviſionibus ſibi faciendis de Canonicatibus, & Præbendis, aut dignitatibus, perſonatibus, adminiſtrationibus, & officiis dictarum Eccleſiarum ſpeciales, vel aliis Beneficiis eccleſiaſticis in illis partibus generales dictæ Sedis, vel Legatorum ejus literas impetrarint, etiamſi per eas ad inhibitionem, reſervationem, & decretum, vel aliàs quomodolibet ſit proceſſum. Quibus omnibus perſonas prædictas in aſſequutione Canonicatuum, & Præbendarum, Dignitatum, Adminiſtrationum, & officiorum, & Beneficiorum hujuſmodi volumus anteferri, ſed nullum per hoc eis quoad aſſequutionem Dignitatum, Perſonatuum, Adminiſtrationum, vel Beneficiorum aliorum præjudicium generari. Aut ſi Archiepiſcopo, & Epiſcopis, ac Capitulis prædictis communiter, aut diviſim ab eadem ſit ſede indultum, quod ad receptionem, vel præſentatio-

Digitized by Google

tationem alicujus minime teneantur, & ad id compelli, aut quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint, quodque de Canonicatibus, & Præbendis, aut Dignitatibus, Perſonatibus, adminiſtrationibus, vel officiis hujuſmodi, aut aliis Beneficiis Eccleſiaſticis ad eorum collationem, proviſionem, præſentationem, electionem ſeu quamvis aliam diſpoſitionem conjunctim, vel ſeparatim ſpectan. nulli valeat provideri per literas apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem, & qualibet alia dictæ Sedis indulgentia generali, vel ſpeciali cujuſcumque tenoris exiſtat, per quam præſentibus non expreſſam, vel totaliter inſertam effectus hujuſmodi gratiæ impediri valeat quomodolibet, vel differri. & de qua, cujuſque toto tenore habenda ſit in noſtris literis mentio ſpecialis. Seu ſi perſonæ prædictæ præſentes non fuerint, ad præſtandum de obſervandis Statutis, & conſuetudinibus dictarum Eccleſiarum, ſolitum Juramentum, dummodo in abſentia ſua per Procuratorem idoneum, & cum ad Eccleſias prædictas acceſſerint, corporaliter illud præſtent.

Beneficiorum redditum 24. duc. excedentium expeditio in Dataria facienda.

§.4. Volumus autem, ut ſi alicujus ex Beneficiis per te vigore præſentium collatis fructus, redditus, & proventus XXIV. ducat. auri de Camera ſecundum communem extimationem valorem annuum exceſſerint, illi, quibus per te proviſum de illis extiterit, infra ſex menſes a die eis factarum proviſionum hujuſmodi computan. novam proviſionem ſuper illis a dicta Sede Apoſtolica impetrare, literaſque in totum deſuper expedire, ac Jura Cameræ Apoſtolicæ propterea debita perſolvere omnino teneatur, alioquin ſex menſibus elapſis prædictis, Beneficia ipſa vacare cenſeantur eo ipſo.

Dat. die 13. Augusti 1621. An.I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 13. Auguſti 1621. Pontificatus noſtri Anno I.

XXIV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Hortatur Archiepiſcopos, & Epiſcopos Regni Franciæ, ut aſſiduas preces pro felici Regis ſucceſſu contra hæreticos fundant.

GREGORIUS PAPA XV.

Ven. fratribus Archiepiſcopis, & Epiſcopis in Regno Franciæ conſtitutis ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

SAcri apoſtolatus miniſterio per abundantiam divinæ gratiæ, nullo licet merito noſtro, præſidentes, inter graves ſolicitudines, quibus pro apoſtolicæ ſervitutis debito continue premimur, illa Nos maxime ſolicitos habet, quam præſentes hæreticorum, & rebellium in nobiliſſimo Franciæ Regno motus Nobis merito conficiunt.

Cauſæ peculiares preces ad Deum fundendi.

§.1. Quamobrem cum chariſſimus in Chriſto filius noſter Ludovicus Francorum Rex Chriſtianiſſimus eoſdem hæreticos, propitiante Domino Deo exercituum, debellare, & nefarios eorum conatus, atque machinationes reprimere fortiter cœperit, ita ut ſperare Nos poſſe videamur, eumdem Ludovicum Regem Deum elegiſſe ad oſtendendam per eum miſericordiam ſuam, & faciendi potentiam in brachio ſuo paſtoralis officii noſtri partes præcipuas eſſe duximus, Fraternitates veſtras, quas in partem ſolicitudinis noſtræ vocavit Altiſſimus, paterne, enixeque, quod facimus, requirere & in Domino adhortari, ut temporalia ejuſdem Ludovici Regis arma veſtris ſpiritualibus, videlicet orationibus, & jejuniis coadjuvetis, greges veſtræ curæ divinitus commiſſos, ut corde contrito, & humiliato aſſiduas pias ad Deum Patrem miſericordiarum preces pro felici ejuſdem Ludovici Regis contra dictos hæreticos ſucceſſu, hæreſum ipſarum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, & tranquillitate fundant, moneatis.

Adhortatio, de qua in rubrica.

Oratio XL. Horarum indicenda cum indulgentiæ conceſſione.

§.2. Nos enim, ut illi ad hæc alacrius peragenda invitentur, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra communione refectis, qui orationi XL. horarum ea de cauſa in ejuſdem Regni Eccleſiis a Vobis deputandis, & mandato etiam veſtro inſtituendæ per aliquod temporis ſpatium devote interfuerint, & ibi, ut præfertur, ad Deum oraverint, Plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus.

Derogatio contrariorum.

§.3. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque, præſentibus pro hac vice tantum valituris.

Dat. die 21. Augusti 1621. An.I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 21. Auguſti 1621. Pontificatus noſtri Anno I.

XXV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Facultas Nuncio Apoſtolico apud Regem Hiſpaniarum confirmandi nonnullos Judices ſeculares ab eodem Rege deputatos pro cognitione cujuſdam cauſæ concernentis Milites Militiarum Regnorum Hiſpaniarum.

Ven. fratri Alexandro Patriarchæ Alexandrino Noſtro, & Sedis apoſtolicæ in Regnis Hiſpaniarum Nuncio.

GREGORIUS PAPA XV.

Ven. frater ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Cauſæ concedendi facultatem, de qua in Rubrica.

§.1. CUm, ſicut chariſſimus in Chriſto filius noſter Philippus Hiſpaniarum Rex Catholicus Nobis nuper exponi fecit, in proceſſu cauſæ, ſeu cauſarum moderni Ducis Oſſunæ coram cæteris Judicibus ab eodem Philippo Rege deputatis pen-

pendentium, nonnulli fratres milites militiæ Sancti Jacobi de Spatha culpabiles reperti ſint, & fieri poſſit, ut etiam de Calatrava, & Alcantara militiarum fratres milites in eodem proceſſu ſimiliter inditiati ſucceſſu temporis reperiantur.

Conceſſio.

§.2. Idcirco fraternitati tuæ per præſentes committimus, & mandamus, ut Judicibus ab eodem Philippo Rege, ut præfertur, deputatis, & in cauſa, ſeu cauſis hujuſmodi pro tempore deputandis, contra omnes, & ſingulos tam prædictarum, quam aliarum quarumcumque Regnorum Hiſpaniarum militiarum, quarum dictus Philippus Rex Adminiſtrator, apoſtolica auctoritate, deputatus exiſtit, fratres milites, legitimis præcedentibus indiciis, etiam ad carcerationem, & rigoroſum examen procedeodi, atque inquiſitiones, & proceſſus fabricandi, & contra culpabiles repertos ad ſententiam definitivam, & illius exequutionem deveniendi Juris ordine ſervato, aliaque omnia, & ſingula in præmiſſis, & circa ea neceſſaria, & quomodolibet opportuna, etiamſi talia ſint, vel fuerint, quæ magis ſpecialem, & expreſſam requirerent commiſſionem, faciendi, gerendi, & exequendi, plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem, auctoritate noſtra, concedas, & impartiaris.

Derogatio contrariorum.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac apoſtolicis, nec non in univerſalibus, provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac prædictarum militiarum etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, privilegiis quoque, Indultis, & literis apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, individua, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, eorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 23. Auguſti 1621. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 23. Auguſti 1621. Pontificatus noſtri Anno I.

XXVI.

Præfinitio nonnullarum Ordinationum pro feliciori gubernio Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia Reformatorum in Italia.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Oneroſa paſtoralis officii ſolicitudo, meritis licet inſufficientibus, Nobis ex alto commiſſa, crebro Nos admonet, ac inducit, ut ad ſtatum Chriſtifidelium quorumlibet, præſertim Regularem vitam profitentium, ſalubriter dirigen. operoſis ſtudiis intendentes, ea, quæ felici eorum gubernio, proſperæque directioni profutura noſcuntur, provide ſtatuamus, & ordinemus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Solus Cuſtos Reformatorũ accedat ad Capitulum Provinciale, & vocem habeat activam.

§.1. Ut igitur Ordo Fratrum Minorum S. Franciſci de obſervantia Reformatorum nuncupatorum, per totam Italiam felicioribus in dies augeatur progreſſibus, Motu proprio, non ad ipſorum Fratrum Reformatorum inſtantiam, ſed de mera noſtra matura deliberatione volumus, & mandamus, ut ultra ea, quæ diſponuntur in Conſtitutionibus fel. record. Gregrorii XIII., & Clementis VIII. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum circa modum vivendi Reformatorum, Fratres Obſervantes Reformati amplius ad Capitulum Provinciale non accedant, niſi ſolum ipſorum Cuſtos, qui etiam ſolus vocem activam tantum habeat.

Tranſitus Reformatorũ ad obſervantes, & viceverſa quibus in cauſis permittendus.

§.2. Non habeant in futurum præfati Reformati inter Obſervantes, ſeu de familia aliquam dignitatem, ſeu officium; & ſi aliqui de familia ob aliquam cauſam, & ob quodcumque privilegium, ſeu facultatem tranſierint ad Reformationem, nullum officium, & dignitatem habere poſſint, niſi per ſex annos inter eos permanſerint, & laudabiliter cum eis vixerint; Et illi, qui tranſire voluerint a familia ad Reformatos, debeant hoc obtinere in Congregatione, ſeu Capitulo, prout modo obſervatur. Et illi qui talem licentiam obtinebunt, debeant facere annum novitiatus integrum, prout alii Reformati faciunt. Intimetur omnibus Reformatis in Congregatione, ſeu Capitulo Provinciali ad deducendas cauſas, propter quas velint ad familiam tranſire, quibus aſſignetur annus ad deliberandum, quo elapſo, nullus poſtea Reformatus ob quamcumque cauſam a Reformatis ad familiam tranſire poſſit.

Juriſdictio Miniſtri Gen. Reform. præſervatur.

§.3. Quoad juriſdictionem Miniſtri generalis in Reformatos, ſervetur Conſt. ejuſdem Gregorii Prædeceſſoris.

Procurator, & Viſitatores Reformatorũ a Card. Protectore eligen. regularem obſervantiam curent.

§.4. Procurator Refomatorum eligatur a Cardinale Protectore pro tempore exiſtenti, qui debeat etiam deputare quatuor Viſitatores per totam Italiam de triennio in triennium, qui curent obſervari literas piæ mem. Nicolai III. & Clementis V. Romanorum

norum Pontificum etiam Prædeceſſorum noſtrorum, concernentes obſervantiam regularem, & delinquentes corrigant, & puniant, prout eis magis expedire videbitur, certioreſque faciant Cardinalem Protectorem, & Miniſtrum generalem Reformatorum, ut, & ipſi, quod neceſſarium fuerit ad animarum ſalutem, procurent obſervari.

Miniſtri Provinciales Obſervantiũ ſuperioritatem non habeant in Reformatos.

§.5. Miniſtri Provinciales Fratrum de familia nullam habeant juriſdictionem, poteſtatem, & ſuperioritatem in Reformatos.

Præmiſſa inviolabiliter obſerventur. Clauſulæ præſervativæ.

§.6. Decernentes præmiſſa omnia, & ſingula, perpetua, valida, firma, & efficacia eſſe, & fore, & per præfatos Fratres Reformatos perpetuo obſervari debere.

§.7. Præſentes quoque literas nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ defectu notari, argui, ſeu impugnari, aut ſub quibuſvis revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus compræhendi poſſe, ſed ſemper ab illis exceptas eſſe, & fore, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas cenſeri: Sicque per quoſcumque Judices, & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari,

Executorũ deputatio.

§.8. Quocirca Ven. Fratribus Archiepiſcopis, & Epiſcopis, aliiſque locorum Ordinariis per præſentes committimus, & mandamus, quatenus quicumque illorum per ſe, vel per alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Fratrum Reformatorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, ipſiſque Fratribus Reformatis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſten. faciant auctoritate noſtra illos eorumdem præmiſſorum effectu pacifice frui, & gaudere; non permittentes eos deſuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari. Contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Derogatio contrariorum

§.9. Non obſtantibus quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis danda fides.

§.10. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides prorſus adhibeatur, quæ ipſis originalibus literis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 1. Septem. 1621. An.I.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 1. Sept. 1621. Pontificatus noſtri An.I.

XXVII.

Facultas Nuncio apud Regem Franciæ affrancandi nonnulla Bona Eccleſiaſtica, pecuniaſque ex hujuſmodi affrancatione provenientes in ſumptus belli contra Hæreticos, ac rebelles erogandi.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

Militantis Eccleſiæ regimini divina diſponente Clementia præſidentes, inter graves ſollicitudines, quibus pro paſtoralis officii, & apoſtolicæ ſervitutis debito continue premimur, ea nunc eſt præcipua, quam præſentes hæreticorum in Regno Franciæ motus Nobis merito conficiunt. Quamobrem libenter paſtoralis officii noſtri partes interponimus, cum ea a Nobis poſtulantur, per quæ Catholicorum Principum vires ad reſiſtendum hoſtium veræ Fidei conatibus augentur, prout rerum, & temporum qualitatibus debite penſatis, conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Excitatis bellorum motibus per Hæreticos in Gallia,

§.1. Sane cum chariſſimus in Chriſto filius noſter Ludovicus Francorum Rex Chriſtianiſſimus ob concitatos in eodem Regno ad præſens per humani generis hoſtem motus, pro compeſcendis hæreticis rebellibus, gravia hactenus expenſarum onera ſubierit, & ad præſens ſubeat, & ſicut accepimus, aliàs diverſa bona ad Eccleſias, Monaſteria, Prioratus, & alia Beneficia Eccleſiaſtica Regni Franciæ ſpectantia, & pertinentia, de licentia Sedis Apoſtolicæ vendita, & alienata fuerint, & ad certum tempus eiſdem Eccleſiis, Monaſteriis, Prioratibus, & aliis Beneficiis hujuſmodi eadem bona ſub certis modo, & forma affrancandi facultas conceſſa fuerit; Nos idcirco eidem Ludovico Regi de aliquo ſubventionis auxilio, quacumque ratione poſſumus, providere cupientes, ſine Cleri gravi diſpendio hujuſmodi affrancationem bonorum fieri poſſe decrevimus.

Gregorius permittit pecunias ex affrancatione nonnullorum bonorum eccleſiaſticorum provenientes in hujuſmodi belli ſumptus erogari.

§.2. His, aliiſque graviſſimis cauſis ad Dei gloriam, Sanctæque ejus Eccleſiæ defenſionem, & exaltationem adducti, ſupplicationibus ejuſdem Ludovici Regis nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de attributæ Nobis a Domino, apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Ven: fratri Octavio Archiepiſcopo Tarſen. noſtro, & apoſtolicæ Sedis in dicto Regno Nuncio, ac aliis perſonis Eccleſiaſticis ab eo, ſi ei videbitur, ex dicto Clero deputan., ut omnia, & ſingula bona, quæ, ut præfertur, vendita, vel alienata reperientur, reſiduo juſti pretii per emptores ſoluto, ſeu aliis honeſtis conditionibus affrancare, omneſque pecunias ex affrancatione hujuſmodi provenientes, perſonæ a dicto Clero Regni prædicti deputandæ per eam in præfatis Belli, & non alios uſus convertendas, & erogandas conſignari facere, nec non Inſtrumenta, ac omnia, & ſingula alia in præmiſſis, & circa ea quomodolibet neceſſaria, & oppor-

Digitized by Google

portuna, etiamſi talia ſint, vel fuerint, quæ magis ſpecialem, ſpecificam, & expreſſam requirerent mentionem, facere, gerere, & exequi libere, & licite poſſint, & valeant, tenore præſentium licentiam, & facultatem concedimus, & impertimur.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes affrancationes vigore præſentium faciendas ſuam debitam roboris firmitatem obtinere, ſuoſque plenarios effectus ſortiri, & per Eccleſias, Monaſteria, Prioratus, & alia Beneficia prædicta obtinentes, ac alios quoſcumque ad quos ſpectat, & impoſterum ſpectabit, inviolabiliter obſervari debere, neque Archiepiſcopos, Epiſcopos, Abbates, Priores, aliaſque perſonas dignitates, & alia Beneficia prædicta obtinentes a præmiſſis, & aliis in vim præſentium facien. quovis etiam enormiſſimæ læſionis prætextu, aut ex quacumque alia etiam juſtiſſima cauſa quomodolibet appellare, ſeu reclamare, ac illis aliqua privilegia etiam per Sedem Apoſtolicam quomolibet conceſſa ſuffragari non poſſe, ſicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio.

§.4. Non obſtan. Conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, ac præſertim Symmachi, Pauli II., & Pauli IV. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum de rebus Eccleſiæ non alienandis, ac Eccleſiarum, monaſteriorum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum, etiam Juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & Decretis in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio habenda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 13. Septem. 1621. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 13. ſeptembris 1621. Pontificatus noſtri Anno I.

XXVIII.

Facultas Apoſtol. Nuncio apud Galliarum Regem colligendi ſubſidium Decies centenorum millium ſcutorum ab Eccleſiaſticis, Piiſque Locis Regni ejuſdem, quæ in Belli contra Rebelles ſumptus erogentur.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Ven. Fratri Octavio Archiepiſcopo Tarſen. Noſtro, & Sedis Apoſtolicæ in Regno Franciæ Nuncio.

GREGORIUS PAPA XV.

Ven. Frater ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Exordium.

Militantis Eccleſiæ regimini divina diſponente clementia præſidentes, inter graves ſolicitudines, quibus pro Paſtoralis officii, & apoſtolicæ ſervitutis debito continue premimur, ea nunc eſt præcipua, quam præſentes hæreticorum in Regno Franciæ motus Nobis merito conficiunt. Quamobrem libenter paſtoralis officii noſtri partes interponimus, cum ea a Nobis poſtulantur, per quæ Catholicorum Principum vires ad reſiſtendum hoſtium veræ Fidei conatibus augentur, prout rerum, & temporum qualitatibus debite penſatis, conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Ad præſtandum Regi pro bello contra rebelles auxilium.

§.1. Sane cum chariſſimus in Chriſto filius noſter Ludovicus Francorum Rex Chriſtianiſſimus ob concitatos in eodem Regno ad præſens per humani generis hoſtem motus pro compeſcen. hæreticis rebellibus, gravia hactenus expenſarum onera ſubjerit, & ad præſens ſubeat: Nos eidem Ludovico Regi de aliquo ſubſidio ex Eccleſiarum Regni Franciæ peculio, Chriſtique Domini patrimonio providere decrevimus.

Pontifex Ap. Nuncio facultatem concedit colligendi ſubſidium decentenorum millium ſcut. a Clero, & locis piis.

§.2. His igitur, & aliis graviſſimis cauſis ad Dei gloriam, ſanctæque ejus Eccleſiæ defenſionem, & exaltationem pertinentibus adducti, ſupplicationibus ejuſdem Lodovici Regis nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, fraternitati tuæ ſubſidium unius millionis ſcutorum a quarumcumq; tam Metropolitanarum, quam Cathedralium Eccleſiarum Archiepiſcopis, Epiſcopis, necnon illarum, & Collegiatarum Præpoſitis, Decanis, Capitulis, & Canonicis, ac Parochialium, & aliarum Eccleſiarum in Regno Franciæ exiſtentium dumtaxat, & ſitarum Rectoribus, Beneficiatis, cæteriſque perſonis eccleſiaſticis ſæcularibus, quæcumque alia Beneficia Eccleſiaſtica quomodolibet nuncupata, & qualitercumque qualificata, etiam ex quibuſvis conceſſionibus, & diſpenſationibus apoſtolicis, vel alias quomodolibet obtinentibus (exceptis tamen quoad curata iis, quorum centum, & quoad ſimplicia Beneficia iis, quorum annui redditus ſummam viginti quatuor ducatorum auri de Camera non excedunt) nec non etiam quorumcumque Monaſteriorum, Domorum, & Prioratuum Conven-

ventualium Ciſtercien., Sancti Benedicti, Sancti Auguſtini, Cluniacen., Fontis Ebraldi, Præmonſtraten., Graudimonten., Cartuſien., Camaldulen., Montis Oliveti, Valliſumbroſæ, Crueiferorum Sancti Hieronymi, & aliorum quorumcumque Ordinum, non tamen Mendicantium, ac etiam Caſſinen., Sanctæ Juſtinæ de Padua, Sancti Bernardi, Valliſcholarium, Lateranen., ac Sancti Salvatoris, aliarumque Congregationum, tam virorum, quam Mulierum in Regno prædicto ſimiliter exiſtentium, & ſitorum Abbatibus, Prioribus, Commendatariis, Abbatiſſis, Prioriſſis, & aliis quibuſcumque quocumque nomine nuncupatis ſuperioribus, cujuſcumque conditionis, ſtatus, gradus, ordinis, & qualitatis exiſten., ac immunitatis, exemptionis, vel alio quocumque privilegio gaudentibus, juxta taxam a Te, & perſonis a Te ſi videbitur nominandis ex Clero prædicto auctoritate noſtra pro reddituum, & proventuum quantitate facien., ac modum, & formam, tempus, locumque ſolutionis præſcriben. petendi, exigendi, & imponendi, ac quaſcumque perſonas eccleſiaſticas ad exactionem ſubſidii hujuſmodi facien. conſtituendi, & deputandi, quodque, ut pecuniæ ex ſubſidii hujuſmodi exactione provenientes, perſonæ a dicto Clero Regni prædicti deputandæ per eam in præſentis Belli, & non alios uſus erogandæ conſignentur, mandandi, & præcipiendi.

Cum auctoritate etiam renuentes compellendi. §. 3. Contradictores quoslibet, & rebelles, ac Tibi in præmiſſis non parentes per ſententias, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, omni, & quacumque appellatione, recurſu, & reclamatione prorſus remotis, & poſtpoſitis compeſcendi, & compellendi, auxiliumque brachii ſecularis, ſi opus fuerit, invocandi, aliaque in præmiſſis, & circa ea neceſſaria, & quomodolibet opportuna, etiamſi talia ſint, vel fuerint, quæ magis ſpecialem, ſpecificam, & expreſſam requirerent mentionem, faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi.

Data etiam eccleſiaſticis facultate Beneficiorum ſuorum bona ad hunc effectum hypothecandi. §. 4. Inſuper omnibus, & ſingulis perſonis eccleſiaſticis ſupradictis, ut in faciliori ſubſidii hujuſmodi ſolutione Eccleſiarum, Monaſteriorum, & aliorum Beneficiorum ſuorum ecclcſtaſtienrum prædictorum bona, non tamen ultra quinquennium obligare, & hypothecare libere, & licite valeant, ita tamen, ut ſinito quinquennio hujuſmodi, eadem bona ab obligatione, & hypotheca hujuſmodi omnino liberentur, concedendi, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium plenam, liberam, & amplam facultatem, auctoritatem, & poteſtatem concedimus, & impertimur.

Inhibendo eiſdem, ne d. Nuncium in hoc ullo modo perturbent. §. 5. Diſtrictius inhibentes Archiepiſcopis, Epiſcopis, Præpoſitis, Decanis, Capitulis, Canonicis, Rectoribus, Beneficiatis, nec non Abbatibus, Prioribus, Commendatariis, Abbatiſſis, Prioriſſis, & Superioribus, aliiſque ſupradictis ſub excommunicationis majoris, a qua non niſi per Summum Pontificem pro tempore exiſtentem, præterquam in mortis articulo conſtituti abſolvi poſſint, uecoon privationis omnium, & ſingulorum Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, Monaſteriorum, officiorum, adminiſtrationum, & aliorum beneficiorum eccleſiaſticorum per eos obtentorũ, inhabilitatiſque ad illa, & alia inpoſterum obtineu. aliiſque arbitrio noſtro ſtatuendis, moderandis, & infligendis pœnis, ne Te ſuper præmiſſis omnibus, & ſingulis etiam vigore quorumcumque privilegiorum, Indultorum, immunitatum, exemptionum, aut aliarum gratiarum eis, vel eorum Eccleſiis, Ordinibus, Monaſteriis, Domibus, Prioratibus quomodolibet conceſſorum, confirmatorum, approbatorum, & innovatorum impedire, perturbare, moleſtare, vel inquietare audeant, ſeu præſumant.

Clauſulæ. §. 6. Decernentes, præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ſicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio. §. 7. Non obſtante fel. record. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris Noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, ac noſtra de jure quæſito non tollendo, aliiſque apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibuſque, & Sinodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac Eccleſiarum, nec non Ordinum, Congregationum, Monaſteriorum, Domorum, & Prioratuum prædictorum etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, legibus etiam municipalibus, & inſtitutis, privilegiis quoque, Indultis, & literis apoſtolicis illis, eorumque Eccleſiis, bonis, & Beneficiis, ac ſuperioribus, & perſonis, etiam per viam legis, aut Statuti perpetui, ac etiam juramento ſtipulati contractus, ac aliàs ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie. ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio habenda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Servanda tamen Concilii Viennen. ſtatuta de ſacris §. 8. Volumus autem, quod dicta ſumma unius millionis ſcutorum auri hujuſmodi ſemel ſoluta præſens gratia nulla ſit, neque

Digitized by Google

Supellectilibus non diſtrahendis.

que exactioni amplius ullatenus ſit locus, quodque etiam juxta ordinationem in Concilio Viennen. ſuper hoc editam Sacri Calices, libri, & alia ornamenta Eccleſiarum, Beneficiorum, & aliorum ſupradictorum divino cultui dicata, ex cauſa pignoris, vel aliàs occaſione ſolutionis ſummæ hujuſmodi ullatenus capiantur, diſtrahantur, vel occupentur.

Fides danda tranſumptis.

§. 9. Et pariter, quod præſentium Tranſumptis ſigillo alicujus Prælati eccleſiaſtici, & publici Notarii ſubſcriptione munitis eadem prorſus fides adhibeatur in judicio, & extra illud, quæ ipſis originalibus literis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 13. Sept. 1621. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 13. Septembris 1621. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XXIX.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Eadem de cauſa duæ Decimæ in Galliæ Regno ab eccleſiaſticis perſolvendæ indicuntur.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

Militantis Eccleſiæ regimini, divina diſponente clementia præſidentes, inter graves ſolicitudines, quibus pro paſtoralis officii, & apoſtolicæ ſervitutis debito continue premimur, ea nunc eſt præcipua, quam præſentes Hæreticorum in Regno Franciæ motus Nobis merito conficiunt. Quamobrem libenter paſtoralis officii noſtri partes interponimus cum ea a Nobis poſtulantur, per quæ Catholicorum Principum vires ad reſiſtendum Hoſtium veræ fidei conatibus, augentur, prout rerum, & temporum qualitatibus debite penſatis, conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Ad ſubſidium Regi pro bello contra rebelles præſtandum.

§. 1. Sane cum Chariſſimus in Chriſto filius noſter Ludovicus Francorum Rex Chriſtianiſſimus ob concitatos in eodem Regno ad præſens per humani generis Hoſtem motus, pro compeſcendis Hæreticis rebellibus gravia hactenus expenſarum onera ſubierit, & ad præſens ſubeat: Nos eidem Ludovico Regi de aliquo ſubſidio ea Eccleſiarum Regni Franciæ peculio, Chriſtique Domini patrimonio, cujus cauſa agitur, providere decrevimus.

Duæ Decimæ ſuper fructibus omnium eccleſiaſticorum Beneficiorum indicuntur.

§. 2. His igitur, & aliis graviſſimis cauſis ad Dei gloriam, ſanctæque ejus Eccleſiæ defenſionem, & exaltationem pertinentibus adducti, ſupplicationibus ejuſdem Ludovici Regis nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de attributæ Nobis a Domino apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tenore præſentium indicimus, & imponimus duas ſemel in una, vel pluribus ſolutionibus, arbitrio Collectorum infra deputatorum perſolvendas integras Decimas in uſum præſentis belli contra Hæreticos tantum, & non in alios erogandas, omnium, & quorumcumque fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, emolumentorum, ac diſtributionum quotidianarum omnium Eccleſiarum Archiepiſcopalium, Epiſcopalium, Collegiatarum, Parochialium, nec non Monaſteriorum, & Conventuum, ac etiam Menſarum Abbatialium, Capitularium, tam Cathedralium, & Metropolitanarum, quam quarumcumque Collegiatarum Eccleſiarum, nec non Conventualium, Prioratuum quoque, Præpoſiturarum, Canonicatuum, & Præbendarum, dignitatum, Perſonatuum, Adminiſtrationum, etiam Fabricæ, & officiorum, cæterorumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſecularium, ac Sancti Benedicti, Sancti Auguſtini, Cluniacen., Ciſtercien., Præmonſtraten., Grandimonten., ac quorumcumque aliorum Ordinum utriuſque ſexus, non tamen Mendicantium, nec non Congregationum Regularium, acceptis tamen quoad curata iis, quorum centum, quo vero ad ſimplicia Beneficia iis, quorum annui redditus ſummam viginti quatuor ducatorum auri de Camera non excedunt, & præterea Hoſpitalium etiam pauperum Hoſpitalitatem non exercentium, ſeu bona, & redditus ultra uſus infirmorum, & alia pro quibus inſtituta ſunt, pia officia exercenda, poſſiden., nec non Beatæ Mariæ Theutonicorum, Sancti Lazari, Templi Dominici, & aliarum Militiarum (Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolimytani, quæ pro ſui tutela contra Turcas, & alios infideles, alienis auxiliis quotidie indiget, dumtaxat excepta) in Univerſo Regno Franciæ exiſten., ſecundum communem æſtimationem, fructuum, & aliorum prædictorum, ac ſimiliter duas integras Decimas omnium penſionum ſuper præmiſſis aſſignatarum, & aſſignandarum, ſemel tantum, ut dictum eſt percipien., & exigen. a quibuſcumque Archiepiſcopis, Epiſcopis, Primatibus, Præpoſitis, Decanis, Capitulis, Canonicis, Rectoribus, Beneficiatis, Abbatibus, Prioribus, Commendatariis, Abbatiſſis, Prioriſſis, Fratribus Militibus, & aliis quocumque nomine nuncupatis ſecularibus, & Regularibus, cæteriſque cujuſcumque dignitatis, ſtatus, & conditionis exiſtentibus prædicta quocumque jure, modo, occaſione, & titulo obtinentibus, ſeu detinentibus, & obtenturis, nec non Œconomis, & Adminiſtratoribus perpetuis, ſeu temporalibus, uſufructuariis, ac fructus, penſiones res, & alia quæcumque hujuſmodi jura, & bona ex quacumque cauſa quavis auctoritate in toto, vel in parte ſibi reſervata, aut conceſſa habentibus, vel habituris ſecularibus, & regularibus Ordinum, Congregationum, Militiarum, & Hoſpitalium prædictorum, nec non ab ipſis Eccleſiis, Capitulis, Conventibus, Ordinibus Congregationibus, Collegiis, Hoſpitalibus, Militiis, menſis, maſſis, & locis quocumque privilegio, & exemptione reali, perſonali, & mixta, antiqua, & immemorabili, paci-

paciſica, & continuata ſuffultis, quos omnes exceptis ſupradictis, in uua, vel pluribus ſolutionibus, ut præſertor, Collectoribus prædictis volumus decimas prædictas inſra terminoum ab eisdem Collectoribus præſcribendum perſolviſſe, ita ut qui penſiones perſolvere debent, etiam nomine Penſionariorum deeimas penſionum perſolvaot, & deinde in proximis terminis penſionum eam ratam ſibi retineant, ad rationem decem pro centenario, niſi iidem collectores ab ipſiſmet penſionariis eam eaigere voluerint.

Clauſulæ.

§. 3. Decernentes, nullas omoino exemptiones, & immuoitates exactionem hujuſmodi impedire poſſe: Sieque per quoſcumque Judices, & Commiſſarios, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ae irritum, & inaue, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel igoorantet contigerit attentari.

Nuncius Apoſtolicus Collector deputatur cum opportunis facultatibus.

§. 4. Ut autem ſupradicta diligenter, & fideliter exequutioni demandentur, Ven: Fratrem Octavium Archiepiſcopum Tarſen. Nostrum, & Sedis Apoſtolicæ in dicto Regno Nuntium, cujns integritas, & prudentia Nobis jampridem cognita eſt, & alias eccleſiaſticas perſonas, ſi ita ei videbitur, ab eo numinandas, decimarum prædictarum Collectorem cum omnibus, quæ aliis hujuſmodi Collectoribus de Jure, vel conſuetudine quomodolibet competunt, auctoritate, & tenore prædictis conſtituimus, & deputamus. Mandantes, ut quicquid inde per ſe, vel perſonas eceleſiaſticas prædictas, ſeu ſubcollectores ſuos esegerit, id omne perſonæ a Clero Regui prædicti deputandæ conſignari, perſuna vero deputan. hujuſmodi in uſus præſentis belli tantom, nec alias erogare curet, & faciat; Ac eidem Octavio Archiepiſcopo plenam, liberam, amplam, & abſolutam poteſtatem Decimas hujuſmodi ubique per ſe, vel perſonas eceleſiaſticas, ut præfertur, eorum arbitrio, habita tamen ratione communis æſtimationis fructuum, ac etiam ouerum euique Eccleſiæ, aut loco Sacro, vel pio, unde exigendæ erunt, incumbentium tasandi, & esigendi, atque ubi opus fuerit, moderandi, & ad minorem ſummam reducendi, prædictos omnes tam conjunctim, quam diviſim ad integram illius ſolutionem, etiam per Edictum locis publicis affigendum, etiam ſub eenſuris, & pœnis Eeclesiaſticis monendi, & requirendi, non parentes, contumaces, & fraudantes in cenſuras, & pœnas prædictas ineidiſſe declaran., proprietates, fructus, res, & bona ipſorum appræhendendi, & uſque ad ſatisfactionem retiuen. Contradictores, perturbatores, moleſtatores, & rebelles quoſcumque, eiſque auxilium, conſilium, vel favorem publice, vel occulte quovis colore præſtantes, cujuſcumque dignitatis, gradus, & Ordinis fuerint, prædictis, aliiſque cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis, nec non pecuniariis, cæteriſque Juris, & facti remediis opportunis compellendi, illaſque etiam iteratis vieibus aggravandi, dignitatibus, Beneficiis, & Officiis omnibus privandi, & amoven., & ad futura inhabiles faciendi, interdictum eccleſiaſticum apponendi, auxiliumque brachii ſecularis quandocumque opus fuerit invocandi, ad ſanitatem vero reverſos, qui debite ſatisfecerint, ab omnibus cenſuris, & pœnis ſupradictis in forma Eccleſiæ conſueta abſolvendi; Præterea quaſcumque perſonas eccleſiaſticas in Collectores, & Subcollectores fide, & facultatibus idoneos in omnibus Civitatibus, Diœceſibus, & Provinciis Regni prædicti, quotquot expedierit, cum ſimili, aut limitata, non tamen abſulvendi poteſtate, conſtituendi, eumque, vel eos arbitrio ſoo revocandi, negligentes, & moroſos removendi, ae alium, ſeu alios ſubrogandi, quotieſcumque eis videbitur, in delinquentes, & euntumaces per ſe, vel alium, ſeu alios etiam ſimpliciter, & de plano, ac ſine ſtrepitu, & figura Judicii inquirendi, ac meritis pœnis punieodi, modos, & formas in prædictis ſervandos præſcribendi, dubia quæcumque in præmiſſis forte oritura declarandi.

Contraria tolluntur.

§. 5. Non obſtao. fe: re: Boniſacii Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, & aliis Apoſtolieis Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon Eccleſiarum, Monaſteriorum, Ordinum, Congregationum, Hoſpitalium, & locorum prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetodinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, quodque perſonis prædictis, eorumque Ecelesiis, & locis, vel quibuſvis aliis communiter a prædicta ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ae de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem, & quibuslibet aliis privilegiis, exemptionibus, Immunitatibus in geuere, vel in ſpecie quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, & ſolutiones Deeimarum aliter, quam ſecundum antiquam taxam, & niſi in univerſali Deeimarum per Orbem, aut per univerſa Regni Franciæ prædicti loca impoſitiones fieri prohiben., necnon promiſſionibus, donationibus, obligationibus, Juramentis, renunciationibus, vinculis, & cautelis in aſſignatione prædictarum penſionum factis, qoibus per Impoſitionem Decimarum hujuſmodi neminem teneri, neque eas quoad præmiſſa contra quemcumque locum habere declaramus, aliiſque Indultis in literis Apoſtolicis generalibus, vel ſpecialibus, cujuſcumque tenoris exiſtant, per quæ præſentibus non espreſſa, aut totaliter non inſerta effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, eorumque totis tenoribus habenda ſit in noſtris literis mentio ſpecialis; quæ omnia contra prædicta nolumus cuiquam ſuffragari, cæteriſque eontrariis quibuſcumque.

Clementis PP. V. Conſtitu-

§. 6. In pereipiendis vero Decimis prædictis

tio, & Concilii Viennen. ſtatuta obſervanda.

dictis piæ memoriæ Clementis Papæ V. etiam prædeceſſoris noſtri in Concilio Viennen. editam Conſtitutionem, ac præſertim quod ad monetam currentem exigi, quodque nec calices, nec libri, cæteraque Eccleſiarum ornamenta divino cultui dicata, aliaque ſupellex eccleſiaſtica ea cauſa pignoris capi, recipi, vel diſtrahi, aut aliàs quomodolibet occupari debeant, ubique præcipimus obſervari. Quinimo volumus, ut illius occaſione Eccleſiæ, Monaſteria, aliaque pia, & Sacra loca quæcumque debitis propterea non fraudentur obſequiis, ac divinus in iis cultus, & ſolitus Altiſſimo famulantium, & Miniſtrorum numerus nullatenus minuatur, nec eis quoquo modo injuncta onera, aut pia, quæ exerceri ſolent opera, & officia ullo modo minuantur, ſeu negligantur, ſed eorum congrue ſupportentur onera conſueta, nec quiſquam etiam plura fortaſſe beneficia, aut penſiones cujuſcumque valoris obtinens pro quietantia ultra vigeſimam partem unius aurei nummi ſolvere cogatur.

Tranſumptis danda fides.

§. 7. Præſentium vero literarum exempla etiam impreſſa Notarii publici manu ſubſcriptæ, aut alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo obſignata, eamdem in Judicio, & extra illud ubique locorum fidem facere, quam ipſæ originales facerent, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 13. Sept. 1621. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 13. Septembris 1621. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

X X X.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

De Decem mille Ducatis Fabricæ S. Petri quotannis perſolvendi ea eleemoſynis, quæ in Regno Portugalliæ ea Privilegiis Cruciatæ colliguntur.

Chariſſimo in Chriſto filio Noſtro Philippo Portugalliæ, & Algarbiorum Regi Catholico.

GREGORIUS PAPA XV.

Chariſſime in Chriſto fili noſter ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Recenſet indulgentias, & privilegia Cruciatæ a ſe prorogata.

§. 1. Hodie per alias noſtras in ſimili forma Brevis expeditas literas Indulgentias, & gratias illas ſpirituales, & temporales ad certum tempus publicandas, & duraturas clar. mem. Philippo II., & Philippi III. Portugalliæ, & Algarbiorum Regibus Catholicis Avo, & Genitori tuis reſpective, ac omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis, aliiſque Terris, & locis in dictis literis expreſſis conſiſten., & ad illa declinan., qui certa munera adimpleviſſent a fel. record. Gregorio XIV. die 12. Aprilis Pontificatus ſui Anno Primo, et deinde a Clemente VIII. ad triennium, poſtea a Paulo V. Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris die 23. Decembris 1595. per ſuas in eadem forma Brevis expeditas literas ad ſexennium a dicta die 23. Decembris inchoandum reſpective conceſſas, & ut præfertur, extenſas, & prorogatas, juſtis, & gravibus cauſis adducti ad ſexennium a data literarum noſtrarum prædictarum inchoandum extendimus, & prorogamus; Nec non eidem Majeſtati tuæ, ac omnibus Chriſtifidelibus prædictis, Indulgentias, & gratias ſpirituales, & temporales prædictas cum omnibus, & quibuſcumque Indultis, facultatibus, conceſſionibus, declarationibus, extenſionibus, conditionibus, clauſulis, & Decretis in Gregorii, Clementis, & Pauli Prædeceſſorum Noſtrorum, ac Noſtris literis contentis, ad ſexennium auctoritate apoſtolica de novo conceſſimus, & indulſimus, & aliàs, prout in dictis literis noſtris hujuſmodi plenius continetur.

Decem mille ducatos Fabricæ S. Petri quotannis ex eleemoſynis colligen. ſolvi præcipit.

§. 2. Ut autem Fabrica Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, quæ in ejuſdem Apoſtolorum Principis honorem, jam multis annis ingentibus ſumptibus extruitur, parte alia eorumdem fidelium eleemoſynarum adjuvetur, volumus, & dicta auctoritate tenore præſentium decernimus, ut ex eleemoſynis, quæ cauſa, & occaſione dictarum Indulgentiarum, & gratiarum erogabuntur, decem millia ducat. auri de Camera quotannis a data præſentium incipien., eidem Fabricæ impertiri, ac pro ea Ven. fratri Vincentio Epiſcopo Albinganen. ſpoliorum, & jurium Cameræ Apoſtolicæ in prædictis Regnis moderno, & pro tempore exiſtenti Collectori, ſolvi omnino debeant.

Qui quidem exequutores Collectori ſpoliorum ſolvi debeant.

§. 3. Mandantes propterea dilecto filio Antonio Maſcarenas prædictarum gratiarum Exequutori, & Commiſſario a Nobis deputato, & pro tempore Exequutori, & Commiſſario deputando, omnibuſque ad quos ſpectat, & ſpectabit, ut præfertur, pecuniarum ſummam Collectori prædicto integre ſolvi faciant.

Contraria tolluntur.

§. 4. Non obſtan. Conſtitutionibus, & Ordinationibus apoſtolicis cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 16. Sept. 1621. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 16. Septembris 1621. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

X X X I.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Facultas Officiali Metenſi uniendi Abbatia Sancti Gorgonii Primatui Collegiatæ Eccleſiæ B.M.V. Oppidi de Nancey Tullen. Diœceſis.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Dilecto filio officiali Meten. ſalutem, & apoſtolicam Benedictionem.

Proœmium.

EX ſupremæ majeſtatis providentia in dignitatis ſublimitate, meritis licet impar-

paribus, divina diſpoſitione conſtituti, votis illis, per quæ dignitatum quarumlibet utilitatibus, & commodis conſulitur, libenter annuimus, & in his paſtoralis officii partes, etiam per unionis aliarum dignitatum miniſterium impendimus, prout locorum, temporum, & perſonarum qualitatibus debite penſatis, conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Cauſa belli ſecularizatum fuit Monaſterium S. Gorgonii Gorzien. & in Collegiatam Eccleſiam cum Abbatia ſeculari erectum.

§. 1. Exhibita ſiquidem Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum nobilis viri Henrici Lotharingiæ, & Barri Ducis, & Caroli a Lotharingia Clerici Tullen. Diœceſis petitio continebat, quod dudum Monaſterium Sancti Gorgonii loci Gorzien. Ordinis Sancti Benedicti Meten., ſeu nullius Diœceſis exorto in illis partibus inter potentiſſimos Principes Bello, ſeu militari incendio ad fundamenta uſque conflagrarit, & ea potiſſimum occaſione Monaſterium ipſum, auctoritate apoſtolica, perpetuo ſuppreſſum, & extinctum, illiuſque Eccleſia in ſecularem, & Collegiatam cum una Abbatia, unoque Decanatu, ac nonnullis Canonicatibus, & Præbendis, etiam ſecularibus certis modo, & forma tunc expreſſis eadem auctoritate erecta fuit, dictaque Abbatia in hujuſmodi erectione omnia, & ſingula proprietates, bona, jura, juriſdictiones, & emolumentia ad menſam Abbatialem dicti Monaſterii ante ſuppreſſionem, & extinctionem hujuſmodi ſpectantia in dotem a menſa Capitulari dictæ Collegiatæ Eccleſiæ ſeparatam, & diſtinctam accepit, & ad præſens ultra prædictum locum de Gorzien. ſeu circiter alia loca Territoriorum continua, & conjuncta ſub ſua juriſdictione temporali poſſidet;

Sed cum ingruentibus bellis periculum ſit, ne majora damna etiam ſpiritualia illius ſubditi patiantur;

§. 2. Sæpe vero dum bellici tumultus in illis, vel aliis ibi proximis partibus excitantur, copiæ militares, ad ipſa loca, uti juriſdictioni perſonæ eccleſiaſticæ ſubjecta divertere, & non ſolum in eorum habitatores ſævire, eoſque bonis, & facultatibus ſpoliare, ac rapinas, & cædes, aliaque maleficia perpetrare, ſed etiam plerumque ipſa loca, & ædificia incendiis, & ruinis miſere vaſtare, & deſtruere, dictæque Abbatiæ in bonis, & redditibus ſuis gravia damna, & detrimenta afferre ſolent; & annis proxime elapſis repentino quodam ingruente Bello, dilecti filii Incolæ, & habitatores dictorum locorum direptionem timentes, fuga cum Uxoribus, & liberis ſuis arrepta, Domos, & bona ſævitiæ militari expoſita, miſerabili ſpectaculo relinquere coacti fuerunt, & Abbas dictæ Collegiatæ Eccleſiæ pro tempore exiſtens hæc mala, & inconvenientia nec propriis viribus repellere, nec illis abſque ope, & auxilio potentis alicujus Principis occurrere poſſit, ac incolæ, & habitatores prædicti omnem ſalutis ſuæ rationem adverſus calamitates bellicas hujuſmodi in ope aliena poſitam eſſe videntes, facile alicujus Principis, in cujus Dominiis hæreſis soleretur, ſubſidium, etiam ipſo Abbate invito, implorabunt, & ſe illi, ipſaque loca tutanda committent, & ſi id eveniet, dubium non eſt, quin ipſius hæreſis venenum in dicta loca penetrare, & inde in Barri, in quo illa incluſa ſunt, & qui illis proximus eſt, Lotharingiæ Ducatus magno religionis catholicæ damno, & ſalutis animarum periculo ſeſe diffundere debeant, & nihil Collegiatæ Eccleſiæ, & Abbatiæ, ac locis prædictis in hoc miſero eorum ſtatu magis expedire videtur, quam illis auxilium ejus Principis conciliare, cui pro conſervatione jurium ſuorum injurias, Bella, & militares direptiones a dictis locis arcere, & eorum incolas in avita Religione Catholica manutenere neceſſe futurum ſit;

In Oppido vero de Nancey Collegiata Eccleſia Beatæ Mariæ Virginis ſit immediate Sedi Ap. ſubjecta; nonnulliſque ſuffulta privilegiis;

§. 3. In oppido vero Nancey Tullen. Diœceſis, quod reſidentia Ducum Lotharingiæ, Procerum, & Magnatum, ac aliorum nobilium illius Provinciæ perſonarum concurſu, Populique frequentia celeberrimum eſt, una inſignis Collegiata Eccleſia ſub invocatione, & ad honorem Deiparæ Virginis aliàs a fel. rec. Clemente Papa VIII. Prædeceſſore noſtro erecta, & Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjecta, in eaque unus Primatus, dignitas inibi principalis, ac tres aliæ dignitates, videlicet Decanatus, Cantoria, & Scholaſtria, & treſdecim Canonicatus, & totidem Præbendæ, & octo perpetuæ ſine cura Cappellaniæ, Vicariæ nuncupatæ, quæ de Jurepatronatus Ducis Lotharingiæ pro tempore exiſtentis ex fundatione, & dotatione exiſtunt, adeſſe reperiuntur, & in limine erectionis ipſius Collegiatæ Eccleſiæ Deiparæ Virginis, illius Primatui etiam pro tempore exiſtenti juriſdictio in dilectos filios ejus Capitulum, Canonicos, Cappellanos, & alios miniſtros, ac perſonarum ad Canonicatus, & Præben. prædictos pro tempore præſentatarum inſtitutio attributa, facultaſque Miſſam, & alia divina officia pontificaliter, & jure Epiſcoporum celebrandi, populo benedictionem impendendi, Paramenta, & ornamenta eccleſiaſtica benedicendi, ac Eccleſias pollutas reconciliandi: Et ſucceſſive fabrica ipſius Eccleſiæ Deiparæ Virginis eleganti, & ſumptuoſo admodum ædificio, impenſa dicti Henrici Ducis cœpta fuit: hiſque, & aliis pluribus nominibus, & titulis Eccleſiæ Deiparæ Virginis, & Dignitas Primatus prædicti in tota illa Provincia maxime ſpectabiles, & conſpicuæ exiſtunt; Ipſe tamen Primatus eos fructus, & redditus annuos non habet, ex quibus ejus pro tempore poſſeſſor ſtatum ſuum juxta dignitatis hujuſmodi exigentiam, dictique Oppidi, & Aulæ Ducalis in eo verſantis ſplendorem decenter, & commode manutenere poſſit. Verum ſi dicta Abbatia una cum ei annexis, ac juribus, juriſdictionibus, & pertinentiis ſuis univerſis, quæ a menſa Capitulari dictæ Eccleſiæ Sancti Gorgonii diſtincta, ac ſeparata ſunt, ut præfertur, prædicto Primatui per Nos, & Sedem Apoſtolicam perpetuo uniatur, & incorporetur, dictus Primatus, cujus dum pro tempore vacat, proviſio, & collatio ad præſentationem dicti Ducis facien. ad Sedem prædictam ſpectat, competentem fructuum ſubventionem inde recepturus, & Dux ipſe pro tempore exiſtens in-

Digitized by Google

intuitu, & contemplatione Iuriſpatronatus, quod illi in dicto Primatu competit, defenſionem bonorum, & Iurium dictæ Abbatiæ tamquam ad ipſumPrimatum beneficio unionis hujuſmodi ſpectantium libenter ſuſcepturus, ac devaſtationem, & direptiones militares a dictis locis pro viribus propulſaturus, ipſaque loca imposterum ab eiſdem devaſtationibus, & reparationibus, direptionibus, aliiſque Bellorum injuriis præſertim a labe hæreſis, protectione, & ope dicti Henrici Ducis tuta futura, nec inde divini cultus in dicta Ecclesia Sancti Gorgonii, apud quam illius Abbas pro tempore exiſtens ex defectu habitationis nudam prorſus reſidentiam hactenus facere conſuevit, aliquod detrimentum paſſurus ſit.

Henricus Lotharingiæ Dux petit d. S. Gorgonii Collegiatam primatui Ecclesiæ B. M. V. de Nancey uniri.

§. 4. Quare pro parte Henrici Ducis, eo qui, ut aſſeritur, prædictam Abbatiam obtinet, & dilecto filio Antonio de Lenoncourt moderno Primati dictæ Ecclesiæ Deiparæ Virginis Coadjutor perpetuus, & irrevocabilis in regimine, & adminiſtratione dicti primatus cum futura in eodem ſucceſſione, apoſtolica auctoritate deputatus reperitur, Caroli prædictorum Nobis fuit humiliter ſupplicatum quatenus Abbatiam hujuſmodi, dicto primatui unire, annectere, & incorporare, aliaſque in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Pontifex Officiali Meten. facultatem concedit ad hujuſmodi unionem deveniendi.

§. 5. Nos igitur qui dudum inter alia voluimus, ſtatuimus, & ordinavimus, quod petentes Beneficia Eccleſiaſtica aliis uniri, teneri exprimere verum annuum valorem ſecundum communem extimationem, tam Beneficii uniendi, quam illius, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret, certam de præmiſſis notitiam non habentes, ac Henricum Ducem, & Carolum prædictos, eorumque ſingulos a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, necnon aliarum unionum, & applicationum dicto Primatui hactenus quomodolibet factarum tenores, præſentibus pro expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, diſcretioni tuæ per præſentes committimus, & mandamus, quatenus vocatis, qui fuerint evocandi, de præmiſſis omnibus, & ſingulis, horumque circumſtantiis univerſis, auctoritate noſtra te diligenter informes, & ſi per Informationem eamdem ita eſſe repereris, Abbatiam prædictam, cujus, & illi forſan annex. fructus, redditus, & proventus ad mille quingentos florenos auri in libris Cameræ Apoſtolicæ taxati reperiuntur, cum primum illam per ceſſum etiam ex cauſa permutationis, etiam in manibus Romani Pontificis pro tempore exiſten., vel deceſſum, ſeu privationem, aut quamvis aliam dimiſſionem, ſeu amiſſionem, ſeu Matrimonii contractum prædicti Caroli, ſeu, & Religionis ingreſſum, etiam apud Sedem Apoſtolicam, & in aliquo ex menſibus Nobis, & eidem Romano Pontifici pro tempore exiſtenti, Sedique prædictæ per quaſcumque Conſtitutiones Apoſtolicas, aut Cancellariæ Apoſtolicæ Regulas editas, & edendas, nunc, & pro tempore reſervatis, aut Ordinariis Collatoribus, etiam per eaſdem, vel quaſvis alias Conſtitutiones Apoſtolicas, aut Regulas, ſeu literas alternativarum, vel alia privilegia, & Indulta conceſſis hactenus, & imposterum concedendis, aut Iure Ordinario, vel aliàs competen., & competituris vacare contigerit, etiamſi actu nunc præmiſſo, aut alio quovis modo, & ex alterius cujuſcumque perſona, ſeu per liberam reſignationem dicti Caroli, vel cujuſvis alterius de illa in Romana Curia, vel extra eam, etiam coram Notario publico, & Teſtibus ſponte fact., aut Conſtitutionem fel: re: Joannis Papæ XXII. prædeceſſoris, quæ incipit: *Execrabilis*, aut aſſequutionem alterius Beneficii Eccleſiaſtici quavis auctoritate collati vacet, etiamſi tanto tempore vacaverit, quod ejus Collatio juxta Lateranen. ſtatuta Concilii, ad Sedem Apoſtolicam legitime devoluta, ipſaque Abbatia diſpoſitioni Apoſtolicæ ſpecialiter, vel generaliter reſervata exiſtat, & ad illam conſueverit quis per electionem aſſumi, eique cura Jurisdictionalis immineat animarum, & ſuper ea inter aliquos lis, cujus ſtatum præſentibus haberi volumus pro expreſſo pendeat indeciſa, cum annexis hujuſmodi, ac Juribus etiam Beneficia Eccleſiaſtica, non tamen Nobis, aut Romano Pontifici pro tempore exiſtenti quomodolibet reſervata, vel affecta, conferendi, & perſonas idoneas ad ea, ceſſantibus etiam reſervationibus, & affectionibus apoſtolicis, præſentandi, vel nominandi, Juriſdictionibus, bonis, proprietatibus, & pertinentiis ſuis univerſis, dummodo tamen deinceps perpetuis futuris temporibus de eodem Primatu, occurrente illius vacatione, primo tamquam liberæ collationis, & deinde ad præſentationem Ducis pro tempore exiſtentis prædicti, & ſic in perpetuam alternis vicibus per Romanos Pontifices Clerico tantum, ſeu Presbytero capaci, & idoneo, qui vere, & non ficte in loco, Dominio temporali ejuſdem Ducis ſubdito oriundus ſit, provideri, ac in ſingulis proviſionibus hujuſmodi de alternativa proviſionis ſic, ut præfertur, faciendæ, ſpecialis, ſeu ſpecifica, & expreſſa mentio fieri debeat, alias proviſiones in contrarium facien. nullius ſint roboris, & momenti, nec etiam coloratum titulum poſſidendi illis, quibus factæ fuerint, tribuere poſſint. Ita quod liceat dicti Primatus poſſeſſori pro tempore exiſtenti, corporalem, realem, & actualem illorum omnium poſſeſſionem per ſe, vel alium, ſeu alios, ejus, ac dicti Primatus nomine, propria auctoritate apprehendere, & apprehenſam perpetuo retinere, fructus quoque, redditus, proventus, Jura, obventiones, & emolumenta ex eis provenientia quæcumque percipere, exigere, levare, recupera-

re

Digitized by Google

re, adminiſtrare, locare, & arrendare, ac in ſuos, necnon Primatus, & Abbatiæ prædictorom uſus, & utilitatem convertere, Diœceſani loci, vel cujuſvis alterius, licentia deſuper minime requiſita, cum hoc tamen, quod ipſi Primates nunc, & pro tempore exiſtentes apud dictam Eccleſiam Deiparę Virginis ſolummodo reſidentiam facere teneantur, auctoritate noſtra perpetuo uniaa, annectas, & incorpores.

Quod ſi fecerit, ratum habet, præſenteſque literas perpetuum vigorem vult habere.

§. 6. Nos enim ſi unionem, anneaionem, & incorporationem hujuſmodi per Te vigore earumdem præſentium fieri contigerit ut præfertur, easdem præſentes ſub quibuſvia ſimiliom, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſoſpenſionibus, limitationibua, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, ſeu alios Rumanos Pontifices ſucceſſores noſtros ſub quibuſcumque verborum expreſſionibus, & ſormis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium forſan quomodolibet, etiam motu proprio, & ea certa ſcientia, ac de Apoſtolicę poteſtatis plenitudine pro tempore quomodolibet ſactis minime comprænhendi, vel conſundi, ſed ſemper ab illis eacipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & eum, in quo antea qnomodolibet erant ſtatum, reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo, etiam ſub quacumque poſteriori data per dictum Henricum Ducem, & ſucceſſores ſuos Lotharingiæ Duces pro tempore exiſtentes quandocumque eligenda conceſſas, ac ſemper, & perpetuo validas, & efficaces eſſe, & ſore, ſuoſque plenarios, & integroa effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos nunc quomodolibet ſpectat, & ſpectare poterit quomodolibet in ſuturum, perpetuo, firmiter, & inviolabiliter obſervari, & adimpleri; Sicque per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtoliei Auditores judicari, & definiri debere, & ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimua.

Quibuſcumque non obſtantibus.

§. 7. Non obſtantibus prioribus voluntate, ſtatuto, & Ordinatione Noſtris prædictis, ac Lateranen. Concilii novisſime celebrati, uniones perpetuas, niſi in caſibua a Jure permiſſis fieri prohibentis, aliiſque apoſtolicis, etiam in ſynodalibus, provincialibus, univerſalibus Conciliis editis, & edendis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac dictarum Collegiatarum Eccleſiarum Juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis apoſtolicis, illis, illorumque Capitulis, Canonicis, aliiſque ſuperioribus, & perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac eum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac conſiſtorialiter, ac alias in contrariom ſorſan quomodolibet conceſſia, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione aliâa de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & individua meutio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita ſorma ad hoc ſervanda ſoret, eorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro plene, & ſufficienter eapreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaaat harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe derogamua, cæteriſque contrariis qoibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo Sexcenteſimo Vigeſimo Primo, Seatodecimo Kalen. Octobris, Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Dat. die 16. Sept. 1621. An.I.

XXXII.

Pampilonenſis Univerſitatis Erectioni cæterarum Univerſitatum privilegia conceduntur.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Cœleſtia Patris providentia ad ſummi Apoſtolatus apicem evecti tamquam de excelſo monte ad ima agri irrigui militantis Eccleſię noſtrum dirigentes intuitum, ac conſiderantes, quod per literarum ſtudia ad bene, beateque vivendom via præbetur, adeptaque ſcientiarum cognitione juſtitia colitur, ſuum cuique tribuitur, ac belli, & paeis tempore, Domi, foriſque, res æquitate geruntur, ac omnis humanæ conditionis proſperitas augetur, fides, atque Religio propagatur, & Divini nominis cultua protenditur, ad ea, per quæ ſtudia ipſa florere valeant libenter intendimus, & in his Apoſtolicæ providentiæ partes conferimos, prout Catholicorum Regum vota expoſcunt, & Nos locorum, & temporum qualitatibus debite penſatis, conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Proceres Regni Navarræ Philippo III. ſupplicant pro erectione ſtudii generalis Pampilonæ.

§. 1. Sane cariſſimua in Chriſto filius Noſter Philippus IV. Hiſpaniarum Rea Catholieus, Suo, & dilectorum filiorum Syndicorum, & Deputatorum Regni Navarræ nominibus Nobia nuper exponi fecit, quod cum aliquot iam ante anoos Deputati, & Syndici dicti Regoi Navarræ, glorioſæ memoriæ Principi Philippo III. Hiſpaniarum Regi Catholico totius Regoi nomine expoſuiſſent, quod licet Regnum illud florentiſſimum, illiuſque incolæ in literarum ſtudia, & ſcientiarum cognitionem propenſiſſimi eſſent, quia tamen nullum in eo aderat ſtudium generale, in quo ſeientiarum omnium lectiones haberentur, quam plurimi præſtan-

Digitized by Google

ſtantiſſimorum ingeniorum adoleſcentes, præcipue pauperes, & virorum tenuioris fortunæ filii, guſtato humanarum literarum, & diſciplinarum fructu, & de his jam benemeriti ad graviora Philoſophiæ juris prudentiæ, Theologiæ, & Medicinæ ſtudia aſpirantes, deficientibus eis facultatibus, ad remotas Univerſitates, in quibus harum ſcientiarum doctrinæ incumbitur, ſtudiis vacandi gratia ſe conferre non valentes, pedem ſiſtere, & in obſcuro, & tenebris jacere cogebantur, proindeque ab eodem Philippo III. Rege in Civitate Pampilonæ, oonam ſtudii generalis Univerſitatem inſtitui, ſupplices petiiſſent.

Rex Pro Regi dat in mandatis, locum opportunum ſeligat.

§. 2. Idem Philippus III. Rex, etſi honorificis illis ſubditorum ſuorum votis, Regio animo gratulabatur, teque ea in re quam, & ipſe, pro eo, quod Regna, & Dominia omnia temporali ſuo dominio, & gubernio ſumma cum poteſtate ſubjecta, eorumque incolas amore proſequebatur, ſummopere deſiderabat, facile exorari paſſurus eſſet, nihilominus tamen quia ad ſelicem hujus rei ſucceſſum, loci ſelectum non parum conducere arbitrabatur, ſuo tunc in dicto Regno Proregi, & Capitaneo generali, atque Conſiliariis commiſit, ut cum aſſiſtentia ſui Procuratoris fiſcalis, & Patrimonialis ejuſdem Regni, & eum de loci opportunitate, aliiſque ad ſtatum Univerſitatis ſtabiliendum requiſitis referrent.

Pro-Rex Pampilonam ſeligit.

§. 3. Quorum relatione cum acceſſiſſet, Civitatem Pampilonen., utpote ampliſſimam, & in medio Regni ſitam, opportuniſſimum locum, ubi talis Uoiverſitas fundari poſſet, jamque pro illius fundatione, tum ab univerſo Regno, tum a particularibus perſonis duodecim mille ducatos hujus fundationis principio inſervituros oblatos fuiſſe, & quondam Martinum de Altuerrea ſuo Teſtamento Conventui Fratrum Ordinis Sancti Dominici dictæ Civitatis ſex mille ducatos ea conditione reliquiſſe, ut ſi in dicta Civitate Univerſitas inſtitueretur, duas Cathedras, ſeu lectiones, Artium nempe unam, & Theologiæ alteram, facere tenerentur, ipſamque Civitatem, eo opportuniorem eſſe, quod in ea jam adeſſet unum Collegium Religioſorum Societatis Jeſu, in quo iidem Religioſi pro laudabili eorum Inſtituto juventutem humaniores literas, & diſciplinas edocebant, a quingentis, & amplius ſcholaribus continuo frequentatum, atque relationi præſenti Pro-Rex, & Conſiliarii quædam Capitula, ſeu Statuta, & Conſtitutiones ab eis exarata, quæ in ipſo inſtitutionis dictæ Univerſitatis primordio rerum, & temporum, atque etiam loci qualitatibus penſatis, proponenda, & obſervanda judicaverant, modum legendi, docendi, ſcholas frequentandi, gradus conferendi, & recipiendi ſalaria, & jura ſolvendi, & alia felix Regimen, & gubernium futuræ Univerſitatia concernentia adjunxiſſent, illaque ad eumdem Philippum III. Regem tranſmiſiſſent.

Philippus Rex ſuis Commiſſariis mandat, ſtudium generale ibi erigant.

§. 4. Prædictus Philippus Rex III. illis accurate perſpectis, & proinde conſideratis quantum ex literarum ſtudiis Catholica fides, tenebroſa ignorantiæ caligine expulſa, augeatur, divini numinis cultus protendatur, veritas agnoſcatur, juſtitia colatur, reliquæque virtutes illuſtrentur, ac bene beateque vivendi via paretur, ut prædicti ſui Regni adoleſcentes adepta humanarum literarum cognitione, ad excelſum doctrinæ faſtigium aſpirantes eo facilius illud attingere poſſent, quo præſentiorem haberent ſtudendi commoditatem, prædictis Deputatis, & Syndicis unam Univerſitatem ſtudii generalis, in quo Philoſophia, jus Civile, & Canonicum, ac Medicina, & Theologia docerentur, & in qua Capitula, Statuta, & Conſtitutiones antedicta, quæ etiam ipſe confirmavit, obſervarentur, in dicta Civitate inſtituendi facultatem conceſſit, ſeque, ac ſucceſſores ſuos Hiſpaniarum Reges Catholicos illius Patronos, & Protectores conſtituit, illaque ſub ſua, & eorum Regia protectione ſuſcepit, in illius vero Cancellarium Epiſcopum Pampilonenſem tunc, & pro tempore exiſtentem deputavit.

Nonnullaque eidem conceſſit privilegia.

§. 5. Ipſique Univerſitati, illiuſque Cancellario, Lectoribus, Doctoribus, Graduatis, Scholaribus, Miniſtris, & aliis perſonis omnia privilegia, libertates, & exemptiones, immunitates, & gratias, quibuſcumque Univerſitatibus ſtudiorum generalium Regnorum Hiſpaniæ tam per ipſum, quam per ejus Prædeceſſores Reges conceſſa attribuit, cum hoc tamen quod Doctores, Lectores, Graduati, Scholares, Miniſtri, & aliæ dictæ Univerſitatis perſonæ prætextu privilegiorum hujuſmodi, ſeu quia in ipſa Univerſitate matriculati eſſent, proprium forum, & in eorum judicum competentium juriſdictionem declinare non poterunt, ſed illia non obſtantibus ſuis legitimis ſuperioribus Clerici, & Presbyteri, nempe Ordinario loci, & Eccleſiaſticis, loci vero ſecularibus, & laicis, judicibus ſubjecti remanerent, & aliàs, prout in ejuſdem Diplomate Regio plenius continetur.

Philippus IV. prædicta omnia auctoritate apoſtolica petit confirmari.

§. 6. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat dictus Philippus IV. Rex cui probè innoteſcit, quod Philippus III. Rex ejus Genitor non multo ab hinc tempore rebus humanis exemptus, prædictam Univerſitatem apoſtolica auctoritate erigi deſiderabat, jamque deſuper felicis recor. Paulo Papa Quinto Prædeceſſori Noſtro ſcripſerat, hujuſce chariſſimi ſui Genitoris, qui, & prædicto Diplomate Regio, & ipſi ejus filio prædictam Univerſitatem commendavit, intentionis conſcius, & per ejus veſtigia incedere intendens, ut quod ipſe jam animo conceperat, & morte præventus tempore aſſequi non potuerat, ipſo ejus filio, quaſi in ipſo ſuſcepti hæreditariorum Regnorum, & Dominiorum gubernaculi principio procurante noſtris auſpiciis ad effectum perducatur, plurimum cupiat perpetuam Univerſitatem, per Nos, ut infra erigi; Quare pro parte dicti Philippi IV. Regis nominibus prædictis Nobis fuit humiliter ſup-

Digitized by Google

ſupplicatum, quatenus in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Iterum erigit Univerſitatë Gregorius.

§. 7. Nos igitur, quibus nihil magis cordi eſt, quam, ut temporibus Noſtris literarom ſtudia floreſcant, prædictum Philippum Quartum Regem, & dictorum Syndicorum, & Deputatorum ſingulares perſonas, a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ex voto Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum, in prædicta Civitate Pampilonen. Univerſitatem ſtudii generalis, in qua Philoſophia, Medicina, jus Civile, & Canonicum, atque Theologia doceantur, & in his facultatibus publice lectiones habeantur, & cujus Cancellarius ſit, & eſſe debeat venerabilis frater noſter modernus, & pro tempore exiſtens Epiſcopus Pampilonen., qui in caſu abſentiæ, aut impedimenti unum ex Canonicis profeſſis Eccleſiæ Pampilonenſis in Vice-Cancellario deputare poſſit, apoſtolica auctoritate, ad inſtar Salamantin., Compluten., & aliarum Hiſpaniæ Univerſitatum ſine alicujus præjudicio, perpetuo erigimus, & inſtituimus.

Illique, cæterarum, Univerſitatum privilegia, elargitur.

§. 8. Illique ſic erectæ, & inſtitutæ, ac ejus pro tempore exiſtentibus Cancellario, Vice-Cancellario, Rectori, Magiſtris, Doctoribus, Lectoribus, Præceptoribus, Graduatis, Scholaribus, Bedellis, Nunciis, & aliis Officialibus, ac perſonis, nec non membris, & ſubditis, quod omnibus, & ſingulis indultis, libertatibus, immunitatibus, exempsionibus, favoribus, gratiis, honoribus, ac præeminentiis Salmanticen., & Compluten., ac quibus aliis Hiſpaniæ Univerſitatibus prædictis, illarumque pro tempore exiſtentibus Cancellariis, Vice-Cancellariis, Lectoribus, Magiſtris, Doctoribus, Præceptoribus, Graduatis, Scholaribus, Procuratoribus Bedellis, Nunciis, aliiſque officialibus, ac perſonis, nec non membris, & ſubditis in genere, & ſpecie, tam apoſtolica, quam Imperiali, & Regia auctoritatibus, aut aliàs quomodolibet conceſſis, ſeu legitime præſcriptis, aut in poſterum concedendis, ac quibus illæ, & illa utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum cum hoc, quod prætextu privilegiorum hujuſmodi, ſeu quia in ipſa univerſitate matriculati fuerint, proprium forum, & eorum Judicum competentium juriſdictionem declinare non poſſint, ſed illis non obſtantibus ſuis legitimis ſuperioribus Clerici, & Presbyteri, nempe Ordinario, & Eccleſiaſticis, Laici vero ſecularibus, & laicis Judicibus ſubjecti remaneant, uti, potiri, & gaudere, necnon iis, qui in prædicta, atque etiam iis, qui in quavis alia Univerſitate diſciplinis, & facultatibus prædictis ſtudere incæperint, ut ſtudia ſua in ea continuare, & qui in Univerſitate per præſentes erecta hujuſmodi per tempus debitum ſtuduiſſe, & in ſcientia, ac moribus idonei comperti fuerint in Artibus, & medicina, Philoſophia, Theologia, nec non Juribus, & facultatibus prædictis Baccalaureatus, etiam formati, & licentiaturæ, nec non Doctoratus, & Magiſterii, & quoſvis alios ipſius Univerſitatis ſolitos gradus earum ſcientiarum, in quibus ſtudoerint a Cancellario, ſeu Vice-Cancellario, nec non Rectore, & Doctoribus Univerſitatis per præſentes erectæ, ab his ad quos ſpectabit, recipere, & ipſorum graduum ſolita inſignia, ſibi exhibere facere, & poſtquam hujuſmodi gradus, & illorum inſignia ſuſceperint, ſcientias, in quibus graduati fuerint, docere, & interpretari, ac in eis diſputare, nec non quoſcumque actus gradui, ſeu gradibus per vos conceſſis benemeritis facere, & exercere, aliiſque omnibus, & ſingulis privilegiis, gratiis, favoribus, prærogativis, & indultis quibus alii in Salamantin., & Compluten., ac quibuſvis aliis Hiſpaniarum Univerſitatibus approbatis juxta illarum conſtitutiones, & mores promoti de Jure, uſu, conſuetudine, aut aliàs utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, etiam uti, frui, & gaudere poſſint in omnibus, & per omnia, perinde, ac ſi gradus hujuſmodi in Salamantin., ſeu Compluten., aut aliis Univerſitatibus prædictis juxta illarum conſtitutiones, & conſuetudines hujuſmodi ſuſcepiſſent, nec non moderno, & pro tempore exiſtenti Epiſcopo Pampilonen. hujuſmodi Univerſitatis per præſentes erectæ futuro Cancellario, ut per ſe, vel alios, quos ad id duxerit deputandos, ultra prædicta quæcumque alia pro dictæ Univerſitatis per præſentes erectæ directione, & conſervatione, ac Rectorum, Magiſtrorum, Lectorum, Præceptorum, Bedellorum, Nunciorum, ac aliorum Officialium electione, Scholarium promotione, quæcumque ſtatuta, & ordinationes, licita tamen, & honeſta, ac Sacris Canonibus, præcipue vero Concilii Tridentini Decretis non contraria, facere, edere, ac pro rerum, temporum, & perſonarum qualitate, & varietate mutare, corrigere, alterare, reformare, caſſare, & alia de novo condere, ac ſuper illorum obſervatione, quaſcumque pœnas imponere libere, & licite valeant, dicta apoſtolica auctoritate concedimus, & indulgemus.

Clauſulas pro præſentium literarum firmitate apponit.

§. 9. Decernentes præſentes Literas, etiam ex eo quod intereſſe habentes, ſeu prætendentes ad hoc vocati non fuerint, nec præmiſſis conſenſerint, aut quocumque alio prætextu, ſeu aliàs ex quavis cauſa de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut quovis alio defectu, impugnari, invalidari, & ad terminos juris reduci, in jus, vel controverſiam revocari, ſeu adverſus illas quodcumque juris, facti, vel quodvis remedium impetrare non poſſe, nec ſub quibuſvis ſimilium, vel Diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, de-

derogationibus, & aliis contrariis diſpoſitionibus a Nobis, & ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus quandocumque, & ſub quibuſcumque tenoribus, & formis pro tempore emanatis, comprehendi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & eum, in quo antequam emanarent erant ſtatum, reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo ſub quacumque, etiam poſteriori data, quandocumque eligenda de novo conceſſas, validaſque, & efficaces fore, & eſſe, ac ſuos plenarios, & integros effectus ſortiri, ſicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos judicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§. 10. Non obſtantibus præmiſſis, ac Apoſtolicis, nec non in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel ſpecialibus conſtitutionibus, & ordinationibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque: Volumus autem quod ſinguli Magiſtri, Doctores, & Lectores Univerſitatis per præſentes erectæ hujuſmodi in principio cujuslibet anni, ſeu renovatione ſtudiorum facta prius per ipſorum, & eorum quemlibet in manibus ordinarii Catholicæ Fidei profeſſione justa articulos a Sede Apoſtolica propoſitos, ſe nihil, quod illi quovis modo repugnet, aut ſit contra bonos mores lecturos, docturos, aut interpretaturos ſolemni juramento ſe adſtringere debeant in hoc quoque idem ordinarius ſedulam operam juxta dicti Concilii Decreta adhibere teneatur.

Clauſulæ pœnales.

§. 11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, erectionis, inſtitutionis, conceſſionis, Indulti, Decreti, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 16. Sept. 1621. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo primo, Sexto Decimo Kalendas Octobris Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XXXIII.

Revocatio quarumcumque electionum Judicum Conſervatorum hactenus factarum, & nova de eis, eorumque electionibus in poſterum faciendis diſpoſitio

De hac materia vide diſpoſitionem Bonif. VIII. in cap. 11. de reſcript. num. 6., & etiam cap. 1., & 15. de Offic. deleg. num. 6. necnon Conc. Trid. ſeſſ. 14. c. 5. de ref., & Leonis X. conſt. & Clem. VIII.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & Dominus noſter D. Gregorius divina providentia Papa XV. ex certis rationabilibus

cauſis animum ſuum moven., & de voto venerabilium fratrum ſuorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, partim fel. rec. Clementis Papæ VIII. prædeceſſoris ſui veſtigiis inhærendo;

Pont. revocat omnes, & quaſcumque electiones Cõſervatorum hactenus factas.

§. 1. Revocavit, ac nullas, & invalidas decrevit omnes, & quaſcumque Judicum Conſervatorum electiones, nominationes, ſeu deputationes, tam in vim literarum conſervatoriarum, juxta formam in quinterno Cancellariæ deſcriptam, quam in vim quorumcumque privilegiorum perpetuo, vel ad tempus nondum elapſum, apoſtolica auctoritate conceſſorum, ſeu aliis quocumque jure, vel titulo hactenus factas per quibuſcumque Conventibus, Capitulis, Militiis, etiam S. Joannis Hieroſolymitani, Congregationibus, Collegiis, Ordinibus, Monaſteriis, Hoſpitalibus, aut aliis quibuſvis piis, tam ſæcularibus, quam cujuſvis Ordinis, etiam Mendicantium, ſeu Inſtituti, vel Societatis Regularibus, locis quantumvis exemptis, etiam de neceſſitate exprimendis, ſeu illorum perſonis, cujuſvis qualitatis, ſeu conditionis exiſtant.

Statuit hujuſmodi electiones de cætero fieri ut hic.

§. 2. In futurum vero Sanctitas ſua hac generali, & perpetuo valitura conſtitutione ſtatuit, & decrevit, ut Judices Conſervatores hujuſmodi, ſive principales, ſive ſubrogati, eligi, nominari, aut deputari non poſſint, niſi non ſolum habeant qualitates requiſitas, & deſcriptas in conſtitutione ſimilis rec. Bonifacii Papæ VIII. etiam prædeceſſoris ſui, quæ incipit *Statutum*, ita ut vel dignitate eccleſiaſtica præditi, vel perſonatum obtinentes, vel Eccleſiarum Cathedralium Canonici exiſtant, ſed etiam in Conciliis Provincialibus, aut diœceſanis juxta Decretum Concilii prædicti, Judices electi, ſeu deſignati ſint.

Ac Conſervatores aliter eligi vetat.

§. 3. Quodque deinceps Literæ Conſervatoriæ per Sedem Apoſtolicam concedendæ inſtraſcriptis tantum dirigantur, & ſi quæ Literæ aliter expedientur, illæ, ac deputationes hujuſmodi, omniaque exinde ſequenda nullius ſint roboris, vel momenti.

Eligentibuſque pœnas infligit.

§. 4. Et nihilominus qui ſecus, quam juxta formam ſuperius præſcriptam Conſervatores hujuſmodi cum effectu eligere, nominare, ſeu deputare, aut electis, nominatis, ſeu deputatis uti auſi fuerint, regulares quidem voce activa, & paſſiva ſint ipſo jure privati, adeo ut habilitationem a nemine, præterquam a Romano Pontifice conſequi valeant, reliqui vero aliis pœnis arbitrio Sanctitatis ſuæ coerceantur, & prædictorum omnium Conventus, Monaſteria, ac loca hujuſmodi, eorumque perſonæ, ac bona careant Conſervatore ad annum, itaut illorum cauſæ interea coram locorum Ordinariis dumtaxat cognoſci, ac diffiniri debeant.

Conſer. in Synodis provincialibus ab Ordinariis certo modo eligi decernit.

§. 5. Cæterum ut latius pateat Conſervatorum hujuſmodi deligendorum facultas, Sanctitas ſua admonitos voluit omnes locorum ordinarios, ut in Synodis Provincialibus, aut Diœceſanis quamplures perſonas ex habentibus qualitates in prædicta conſtitutione ejuſdem Bonifacii prædeceſſoris

contentas, & alioquin ad id aptas deſignari procurent, & ſi aliquem interim ea deſignatis mori contigerit, ſubſtituat Ordinarius loci cum conſilio Capituli alium in ejus locum uſque ad futuram Provincialem, aut Diœceſanam Synodum.

Tempus ad elig. hujuſmodi Conſ. præfinit.

§. 6. Inſuper Sanctitas ſua, inhærendo hac in parte Decreto ſimilis recor. Gregorii Papæ XIII. etiam prædeceſſoris ſui, ſtatuit, & ordinavit, ut Regulares, ac perſonæ hujuſmodi in Italia infra duos, extra Italiam vero infra ſex menſes a die publicationis in Urbe præſentis conſtitutionis inchoandos, debeant ſibi eligere, ſeu aſſumere Conſervatores juxta formam ſuperius propoſitam.

Electionem factas in Curia Ordinariorum in actis exhiberi mandat.

§. 7. Ejuſque electionis, ſeu aſſumptionis documentum infra tempus hujuſmodi penes acta Curiæ Ordinariorum exhibere, & dimittere teneantur, alioquin eo termino elapſo, quamdiu Conſervatores ſecundum formam præſentis Conſtitutionis non elegerint, coram eiſdem Ordinariis conveniantur.

Nec non electos infra quinquennium mutari prohibet.

§. 8. Quodque Conſervatores hujuſmodi ſemel legitime deputati, niſi ea legitima cauſa a Sede Apoſtolica, aut locorum Ordinariis, prout iiſdem Regularibus, & aliis ſupradictis libuerit, approbanda, durante quinquennio a die deputationis amoveri, aut mutari nullatenus poſſint, aut valeant.

Conſervatorum juriſdictionem declarat.

§. 9. Ad hæc ſtatuit Sanctitas ſua, ut coram ipſis Conſervatoribus Regulares, ac perſonæ ſupraſcriptæ conveniri quidem, aut trahi debeant, ſed alios convenire, aut trahere non poſſint, itaut memorati Conſervatores in cauſis, in quibus Regulares, & alii actores fuerint, nullam prorſus juriſdictionem habeant, ſed in iis tantum, in quibus rei extiterint, neque extra Civitates, ſeu Diœceſes, in quibus fuerint deputati, contra quoſcumque procedere præſumant.

Controverſias inter Conſer. & Ordinar. per arbitros decidi jubet.

§. 10. Si quæ vero inter Judices Conſervatores hujusmodi, & locorum Ordinarios controverſia ſuper competentia juriſdictionis orta fuerit, nequaquam in cauſa procedatur, donec per arbitros in forma Juris electos ſuper juriſdictionis competentia fuerit judicatum.

Conſer., & litigantium ſuos limites excedentium juxta Bonif. 8. Conſt. pœnas declarat.

§. 11. Quod ſi qui Conſervatores, ſive in hac parte, ſive alias quomodolibet ſuos limites exceſſerint, per annum ab Officio Conſervatoris hujuſmodi ſuſpenſi ſint, & pars, quæ hoc fieri procuraverit, ſententiam excommunicationis incurrat, juxta formam alterius Conſtitutionis ejusdem Bonifacii prædeceſſoris, quæ incipit. *Hac Conſtitutione*: quam Sanctitas ſua in omnibus, quæ præſenti Conſtitutioni non adverſatur, innovavit, & innovat.

Judices non ſuſpectos, quando a Principibus peti poſſint explicat.

§. 12. Per hoc tamen non intendit Sanctitas ſua prohibere, quominus Regulares, & alii ſupradicti in caſibus a jure permiſſis petant Judicem non ſuſpectum a Principibus, ſeu Magiſtratibus ſecularibus: dum tamen hæc tria copulative concurrant, videlicet, ut Regulares, & alii prædicti ſint actores, non autem rei, utque agant contra laicum, non autem contra eccleſiaſticum, vel aliàs a juriſdictione ſeculari exemptum, atque, ut cauſa, in qua Judex deputetur, fuerit profana, non autem eccleſiaſtica, & in ea juxta ſacrorum Canonum diſpoſitionem laicus, ut præfertur, eligendus, Judex competens exiſtat.

Obſervantiam præmiſſorum præcipit cum Decr. irritanti.

§. 13. Quæ omnia, & ſingula in præſenti Conſtitutione contenta Sanctitas ſua voluit inviolabiliter obſervari, decernens ſic in iis, cæteriſque omnibus præmiſſis per quoſcumque &c. etiam Sacri Palatii Apoſtolici Auditores, necnon S. R. E. Cardinales, ſublata &c. judicari &c. necnon irritum, & inane &c.

Contrariis quibuſcumque plenisſ. derogat.

§. 14. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac literis conſervatoriis, quas omnes ad formam præſentis Conſtitutionis reduxit in favorem quorumcumque Ordinum tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militiarum, etiam S. Joannis Hieroſolimitani, Congregationum, Societatum, aut cujuſvis alterius Inſtituti etiam neceſſario exprimendi, Collegiorum, Capitulorum, Eccleſiarum, Monaſteriorum, ac piorum quorumcumque, tam ſecularium, quam regularium locorum, necnon illorum, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque etiam ex cauſa, & titolo oneroſo, indultis, & literis apoſtolicis, etiam Marimagno, ſeu Bulla aurea, aut alias nuncupatis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut alias quomodolibet, etiam per viam communicationis, ſeu extenſionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque tenoribus, & formis ſpecialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ſervanda eſſet, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habens, quibus quoad ea, quæ præſentibus adverſantur, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogavit, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Hanc legem in locis ſolitis, & in Cancellaria publicari, & in illius quinterno deſcribi mandat.

§. 15. Cæterum, ut præſens Conſtitutio facilius omnibus innoteſcat, Sanctitas ſua voluit, & mandavit, ut non ſolum in Cancellaria Apoſtolica, ſed etiam ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ publicetur, illiuſque exempla in iiſdem locis affixa dimittantur, ac in Quinterno Cancellariæ inter Conſtitutiones perpetuas deſcribatur, & adnotetur.

Papæ ſubſcriptio.

Placet publicetur, & deſcribatur A.

Lecta, & publicata fuit ſupradicta Conſtitutio in Cancellaria Apoſtolica ab altero ex Rev.

Digitized by Google

Publicatio in Coll. die 20. Sept. 1621.

Rev. PP.DD. Majoris Præſidentiæ Abbreviatoribus, die vigeſima menſis Septembris, Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſexenteſimo vigeſimoprimo, Pontificatus vero prælibati Sanctiſſimi Domini Noſtri D.Gregorii Papæ Decimiquinti, Anno primo.

Et poſtmodum die, & anno ſupradictis in Quinterno ejuſdem Cancellariæ inter alias Conſtitutiones Apoſtolicas deſcripta, & adnotata fuit.

Deſcriptio in illius quinterno.

Nicolaus Urſinus Procuſtos.

Publicatio in Urbe die 20. Septem. 1621. P. A. I.

In Dei Nomine Amen. Anno a Nativitate Domini noſtri Jeſu Chriſti Milleſimo ſexcenteſimo vigeſimoprimo, Indictione quarta, die vero vigeſimo Septembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri Domini Gregorii Divina Providentia Papæ Decimiquinti Pontificatus ſui Anno Primo retroſcripta Conſtitutio Apoſtolica affixa, ac publicata fuit in Valvis Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ, per me Auguſtinum Braccherium Apoſtolicum Curſorem.

Octavius Spada Magiſter Curſorum.

Sequitur quoddam Dubium ſuper iſta Conſtitutione exortum, cum ſua declaratione.

Dubium.

IN Conſtitutione de Conſervatoribus, edita a ſa. me. Gregorio Decimoquinto, ex ſententia Sacræ Congregationis Concilii, inter cætera ſtatutum eſt, ut coram Conſervatoribus Regulares conveniri quidem, aut trahi debeant, ſed alios convenire, aut trahere non poſſint, itant memorati Conſervatores in cauſis, in quibus Regulares, & alii actores fuerint, nullam prorſus juriſdictionem habeant, ſed in iis tantum, in quibus rei extiterint.

Dubitatur nunc, An per hæc verba ſublata ſit facultas, quam habent Conſervatores defendendi Regulares, & alios a manifeſtis injuriis, & violentiis, quæ illis de facto inferuntur, dum a ſuis poſſeſſionibus dejiciuntur, & propriis bonis uti, ac frui impediuntur.

Reſponſio d. Dubii.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum cenſuit, ejuſmodi verbis minime ſublatam fuiſſe facultatem, quam habent Conſervatores defendendi Regulares a manifeſtis injuriis, ac violentiis: dummodo obſervent formam præſcriptam a Conſtitutionibus Innocentii Quarti, & Bonifacii Octavi relatis in cap. 1., & in fin. *de offic. deleg. in 6.*

C. Card. de Torres.

Proſper Fagnanus S. Cong. Secr.

XXXIV.

Ecclesiaſticis Regni Siciliæ permittitur, nonnullas pecunias loco donativi Regi Philippo IV. offerant.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Chariſſimo in Chriſto filio noſtro Philippo Hiſpaniarum Regi Catholico.

GREGORIUS PAPA XV.

Chariſſime in Chriſto fili noſter ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Eccleſiaſtici Regni Siciliæ quaſdam pecunias Regi offerunt donandas ſi Sedis Ap. conſenſus acceſſerit.

§. 1. EXponi Nobis nuper feciſti, quod cum nuper dilecti filii tres hominum ſtatus, ſeu tria brachia, Eccleſiaſticum, Militare, & Demoniale nuncupata Regni Siciliæ ultra Pharum, cujus tu Rex exiſtis, quibuſdam rationabilibus de cauſis, animos eorum moventibus, de offerendo Tibi, ac dilecto filio Nobili viro Franciſco de Caſtro Duci Tauriſani ejuſdem Regni Proregi, certas pecuniarum ſummas, donativa nuncupat. ſub certis terminis, & modo, & forma exigendas inter ſe tractaverint; Vener. fratres Archiepiſcopi, Epiſcopi, ac dilecti filii Archimandrita, & aliæ perſonæ eccleſiaſticæ dicti Regni, certam ratam ſponte ſua obtulerunt, & dare ſtatuerunt in Parlamentis ordinariis habitis de Anno præſenti, ipſique Archiepiſcopi, Epiſcopi, & Archimandrita, ac aliæ eccleſiaſticæ perſonæ eorum ratam hujuſmodi, accedente ad hoc noſtro, & Apoſtolicæ Sedis beneplacito, perſolvere obtulerunt, & forſan etiam perſolverunt.

Philippus Rex pro hujuſmodi conſenſu ſupplicat.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ex eo quod per Lateranenſe Concilium noviſſime celebratum, diverſaſque alias canonicas ſanctiones ſub certis cenſuris, & pœnis caveatur expreſſe, ne Reges, Principes, & alii Potentatus ab Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, & aliis perſonis eccleſiaſticis etiam ſponte offerentibus, aliquam pecuniarum ſummam, ſive ſubventionem recipiant, Majeſtas tua, ac tui illius Regni Miniſtri, necnon dictus Franciſcus Prorex dubitetis ratam prædictam recipiendo cenſuras, & pœnas prædictas incorrere, & forſan incurriſſe, & nobis propterea humiliter ſupplicari feceris pro tuæ, & dictorum Miniſtrorum, & Franciſci Proregis conſcientiæ quiete, quatenus præmiſſis noſtram, & hujus S. Sedis auctoritatem interponere dignaremur.

Præſtat Pontifex.

§. 3. Nos hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, oblationi, & forſan præſtationi, necnon ſolutioni per Archiepiſcopos, Epiſcopos, & Archimandritam, ac alias eccleſiaſticas perſonas factis pro hac vice tantum noſtram, & Sedis prædictæ auctoritatem interponimus per præſentes. Et nihilominus Archiepiſcopis, Epiſcopis, & Archimandritæ, & aliis eccleſiaſticis perſonis prædictis, ut ratam hujuſmodi per eos, ut præfertur, oblatam, & promiſſam perſolvere, ac Majeſtas tua, & tui Miniſtri, dictuſque Franciſcus Prorex eam petere, &

recipere abſq; conſcientiæ ſcrupulo, ſeu cenſurarum, & pœnarum prædictarum incurſu libere, & licite valeant, concedimus, & indulgemus: ipſoſque Archiepiſcopos, Epiſcopos, & Archimandritam, ac alias perſonas eccleſiaſticas, & earum ſingulas, quatenus ipſi dictam ratam jam promiſerint, aut ſolverint, necnon eamdem Majeſtatem tuam, & tuos Miniſtros, ac Franciſcum Proregem prædictum, ſi eamdem ratam jam perceperint, ab omnibus, & ſingulis cenſuris, & pœnis propterea quomodolibet incurſis, eadem auctoritate abſolvimus, & abſolutos fore cenſemus, & declaramus.

Ac in hujuſmodi ſubſidio penſionarios quoque vult comprehendi.

§. 4. Decernentes, quod omnes, & ſinguli Penſionarii, ſeu ii, quibus loco penſionum fructus in totum, vel in partem reſervati exiſtant, cujuſcumque dignitatis, vel conditionis ſint, exceptis tamen S.R.E. Cardinalibus, ad hujuſmodi ratæ ſolutionem in omnibus, & per omnia perinde, ac ſi nominatim ratam eamdem ſe ſoluturos obtuliſſent, clauſulis, & decretis in literis apoſtolicis reſervationum penſionum, & fructuum hujuſmodi, etiam conſiſtorialiter appoſitis, etiam quod dictæ penſiones ab omni decima, ſubſidio etiam charitativo, ac quovis alio onere tam ordinario, quam extraordinario quavis auctoritate etiam pro expeditione tam offenſiva, quam defenſiva contra Turcas, & alios Infideles, ac Reipublicæ Chriſtianæ ab illorum conatibus defenſione, ſeu inexcogitabili cauſa a Romano Pontifice pro tempore exiſtente, etiam ad Imperatorum, Regum, Ducum, & aliorum inſtantiam, illorumque contemplatione, & intuitu, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia impoſitis, & imponendis, aut aliàs qualitercumque exemptæ ſint, nequaquam obſtare, teneantur, & efficaciter obſtricti ſint, ipſique Archiepiſcopi, Epiſcopi, Archimandrita, & aliæ perſonæ, quarum Eccleſiæ, Monaſteria, & alia Beneficia eccleſiaſtica annuis penſionibus auctoritate apoſtolica aſſignatis gravata, & onerata ſunt, ratam penſionariorum hujuſmodi, ſeu eorum, quibus fructus hujuſmodi ſunt reſervati, ſolvere, & illud, quod pro ipſis penſionariis, ſeu iis, quibus fructus hujuſmodi ſunt reſervati, vere, & realiter, ac quacumque fictione ceſſante perſolverint, ſua propria auctoritate poſtmodum penes ſe retinere poſſint, nec propterea ſententias, cenſuras, & pœnas in eiſdem penſionum reſervationibus contentas incurrant.

Contraria tollit.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Eccleſiarum, Monaſteriorum, & Beneficiorum hujuſmodi etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus, immunitatibus etiam in corpore Juris clauſis, ac literis apoſtolicis quibuſvis generaliter, vel ſpecialiter conceſſis, necnon literis Reſervationum penſionum, & fructuum hujuſmodi, ac quibuſvis obligationibus etiam in forma Cameræ, etiam cum juramento, & cenſuris, & mandatis exequutivis ſuſceptione, vel aliàs deſuper factis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda ſit, & in eis caveatur expreſſe, quod per hujuſmodi clauſulas generales, etiam mentionem ſpecialem importantes, eis derogatum eſſe non cenſeatur, aut derogari non videatur, niſi certis modo, & forma in illis expreſſis plene obſervatis. Quibus omnibus, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Pauperes eccleſiaſticos gravari vetat.

§. 6. Cæterum volentes providere, ne pauperes eccleſiaſtici ad contributionem hujuſmodi graventur, Franciſcum Proregem prædictum hortamur attente, ac in virtute ſanctæ obedientiæ illi mandamus, quatenus pauperes eccleſiaſticos, qui in redditibus annuis nihil, aut parum etiam uſque ad valorem decem unciarum, ſcuta 25. monetæ illius Regni conſtituen. incluſive habent, ad contributionem prædictam per quoſcumque quavis auctoritate fungentes cogi, aut compelli nullo modo permittat.

Pecuniaſque per eccleſiaſticos exigi jubet.

§. 7. Voluműſque, quod exactio pecuniarum hujuſmodi contra perſonas eccleſiaſticas per perſonas etiam eccleſiaſticas a dicta Majeſtate tua, ſeu dicto Franciſco Prorege deputandas fieri debeat, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis: quod ſi ſecus in aliquo præmiſſorum factum fuerit, qui contravenerint, in pœnas, & cenſuras incurrant, perinde ac ſi præſentes literas non emanaſſent.

Præſentiumque tranſumptis fidem adhiberi.

§. 8. Præterea volumus, præſentium Tranſumptis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eamdem prorſus fidem in Judicio, & extra in omnibus, & per omnia adhiberi, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 23. Sept. 1621. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 23. Septembris 1621. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

X X X V.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Prævia confirmatione Literarum Pauli Papæ V, quibus Canoniſſis Eccleſiæ S. Petri Oppidi Romaricomontis Nullius, ſeu Tullen. Diœceſis facultas conceditur Monaſticam emittendi profeſſionem, ſtatuitur, ut Canonicatus, & Dignitates quas impoſterum vacare contigerit, iis, quæ profeſſionem emiſere, conferantur.

G R E G O R I U S P A P A XV.

Ad futuram rei memoriam.

Pauli PP. V. literæ.

§. 1. Aliàs a fel. record. Paulo Papa V. prædeceſſore noſtro emanarunt lite-

literæ tenoris ſubſequentis videlicet. Paulus Papa V.. Ad perpetuam rei memoriam. Cum ſicut accepimus, dum coram dilectis filiis noſtris Joanne Garzia Sanctorum Quatuor Coronatorum Millino, Marcello Sancti Alexii Senen., ac Horatio S. Salvatoris in Lauro titulorum S.R.E. Presbyteris Cardinalibus Lancellotto nuncupatis a Nobis deputatis ſuper ſtatu, & qualiſte Eccleſiæ Sancti Petri Oppidi Romaricomontis nullius, ſeu Tullen. Diœceſis, quæ Nobis, & Apoſtolicæ Sedi immediate ſubjecta exiſtit, & cujus, ut aſſeritur, Abbatiſſa dumtaxat Ordinem Sancti Benedicti profiteri conſue, vit, diſcutitur, interim contingere poſſit, ut aliquæ dictæ Eccleſiæ Canoniſſæ pro Religionis zelo profeſſionem hujuſmodi etiam emittere cupiant: Propterea Nos, laudabili illarum deſiderio, quantum cum Domino poſſumus, benigne conſulere volentes, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnibus, & ſingulis dictæ Eccleſiæ Canoniſſis nunc, & pro tempore exiſtentibus, quæ dictum Ordinem profiteri voluerint, ut profeſſionem, quam Abbatiſſa hujuſmodi emittere ſolet in ejuſdem Abbatiſſæ manibus, ita tamen, ut in loco debito, & convenienti clauſura munito, eamdem clauſuram juxta formam Conſtitutionis fel. record. Pii Papæ V. prædeceſſoris noſtri ſuper clauſura Monialium editæ obſervent, expreſſe emittere libere, & licite poſſint, & valeant, tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Declarantes omnes, & ſingulas ſic profeſſas omnium prærogativarum, cæterorumque jurium, quibus gaudent, & potiuntur, vel gaudere, & potiri poſſent, in futurum gaviſuras, & potituras ſine aliqua diminutione. Et nihilominus Abbatiſſæ, atque iis omnibus, quæ realiter, & cum effectu profeſſionem, ut ſupra, emiſerint, omnes, & quaſcumque Indulgentias, gratias, indulta, & privilegia Religioſis ſub dicti S. Benedicti Regula viventibus a Nobis, vel quibuſcumque Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris in genere, vel in ſpecie conceſſa, motu ſimili concedimus, & indulgemus. Volumus autem, ut per præſentes literas dictæ Eccleſiæ ſtatus nullatenus immutatus, vel in aliquo alteratus cenſeatur. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dictæ Eccleſiæ etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis apoſtolicis eidem Eccleſiæ, illiuſque Abbatiſſæ, & Canoniſſis prædictis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Per præſentes autem non intendimus ſtatum dictæ Eccleſiæ in aliquo approbare: Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 26. Martii 1618. Pontificatus Noſtri Anno XIII.

Confirmatis hujuſmodi literis, Gregorius decernit, Canonicatus aliaſque dignitates vacaturas iis, quæ profeſſionem emiſerint, eſſe conferendas.

§. 2. Nos autem, qui pium Canoniſtarum dictæ Eccleſiæ deſiderium, quantum cum Domino poſſumus, promovere cupimus, eaſdem Canoniſſas ſpecialibus favoribus proſequi volentes, & earum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ex voto dilectorum filiorum noſtrorum Joannis Garziæ SS. Quatuor Coronatorum Millini, Fabritii Sancti Auguſtini Veralli, ac Franciſci Sancti Matthæi in Merulana titulorum Presbyterorum Cardinalium Sacrati nuncupatorum, prædictas literas, & omnia, & ſingula in illis contenta approbantes, illiſque in ſua firmitate, & robore remanentibus, ut de cætero quotieſcumque Abbatiſſatum, Decanatum, Sacriſtiam, Celerariam, Eleemoſynariam, ac Theſaurariam dictæ Eccleſiæ, aut illarum aliquam per ceſſum, vel deceſſum, aut alias quomodolibet vacare contigerit, ſi tunc aliqua, ſeu aliquæ Canoniſſæ ejuſdem Eccleſiæ juxta dictarum literarum formam, Ordinem prædictum profeſſæ, & quibus aliquod canonicum non obſtiterit impedimentum, reperiantur, Dignitates prædictæ, ut ſupra vacantes, nulli alteri, quam Canoniſſis Ordinem hujuſmodi profeſſis per Nos, aut ſucceſſores Noſtros Romanos Pontifices, nec non quoſcumque alios Collatores conferri valeant, aut de illis ſic vacantibus provideri poſſit, & aliter factæ de illis, aut illarum aliqua electiones, proviſiones, & diſpoſitiones nullius ſint roboris, vel momenti, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, decernimus, & declaramus.

Obſtantia tollit.

§. 3. Non obſtantibus omnibus illis, quæ dictus Paulus prædeceſſor in ſuis literis prædictis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 4. Per præſentes autem non intendimus ſtatum dictæ Eccleſiæ in aliquo approbare.

Dat. die 30. Septem. 1621. An. I.

Datum Tuſculi ſub Annulo Piſcatoris, die ultima Septembris 1621. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

In-

XXXVI.

Religioſis Societatis Jeſu Indultum conceditur Officium recitandi, ac Miſſam celebrandi de Communi Confeſſoris non Pontificis die 21. Junii de Beato Aloyſio Gonzaga.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Sede Principis Apoſtolorum, nullis licet noſtris ſuffragantibus meritis, a Domino conſtituti, piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in ſervis ſuis honorificetur, libenter annuimus, eaque ſavoribus proſequimur opportunis.

Ad preces Societatis Jeſu.

§.1. Sane pro parte dilectorum filiorum Præpoſiti Generalis, ac Presbyterorum Societatis Jeſu Nobis nuper expoſitum fuit, quod ipſi pro eo, quem erga Beatum Aloyſium Gonzagam ejuſdem Societatis, dum vixit, religioſum gerunt devotionis affectum, Officium, & Miſſam de eo, ut infra recitari poſſe, ſummopere deſiderant; Quare Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut eorum votis hujuſmodi annuere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Concedit Religioſis d. Societ. Officium & Miſſā de B. Aloyſio Gonzaga celebrari.

§.2. Nos igitur Præpoſitum Generalem, ac Presbyteros prædictos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Sacris Ritibus Præpoſitorum conſilio, ut de dicto Beato Aloyſio Gonzaga die 21. Junii, quo ex hac vita migravit ad Cœlum, ab omnibus ejuſdem Societatis Religioſis ubique terrarum exiſtentibus juxta Rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani de communi Confeſſoris non Pontificis Officium recitari, & Miſſa celebrari reſpective liberè, & licitè valeat, necnon etiam confluentibus ad eorumdem Religioſorum Eccleſias Miſſam in illis de eodem Beato Aloyſio Gonzaga, ut ſupra, celebrare liceat, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuò concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis credi mandat.

§.4. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, Secretarii ipſius Societatis, vel Notarii publici manu ſubſcriptis, & perſonæ alicujus in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ, vel pro tempore exiſtentis Præpoſiti, aut Vicarii Generalis ejuſdem Societatis ſigillo munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud ubique locorum adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 2. Octobr. 1621. Anno I.

Datum Tuſculi ſub Annulo Piſcatoris, die 2. Octobris 1621. Pontificatus noſtri Anno I.

XXXVII.

Suppreſſio, & extinctio Parochialis Eccleſiæ Sanctæ Cæciliæ de Urbe in Monte Jordano, cum animarum curæ translatione ad Eccleſias circumpoſitas, & ex ejus proventibus duorum Canonicatuum in Eccleſia Sancti Laurentii in Damaſo erectione, ac ejuſdem reductio ad profanos uſus; Nec non ejuſdem conceſſio Congregationi Oratorii Urbis pro ampliori Sacriſtiæ, ac Oratorii ædificatione, & propriæ Domus dilatatione.

Oratorii Congregationem a Sancto Philippo Nerio inſtitutam approbavit Greg. XIII. eique conceſſit Parochialem Eccleſiam Beatæ Mariæ in Vallicella de Urbe, in Conſtitut. CLXXXVI. Copioſus, *Tom. IV. Par. IV. fol.* 108.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dilecto filio Noſtro in Urbe ejuſque Diſtrictu Vicario in ſpiritualibus Generali ſalutem, & Apoſtolicum benedictionem.

Exordium.

CUm ad uberes fructus, quos Presbyteri Congregationis Oratorii in agro militantis Eccleſiæ producere non deſiſtunt, noſtræ conſiderationis dirigimus intuitum, dignum ducimus, ut ea, quæ pro dictæ Congregationis, illiuſque domorum, & Oratoriorum ornatu, & uſibus neceſſaria eſſe noſcuntur, favorabiliter concedamus, & aliàs deſuper noſtri officii partes, etiam per conceſſionem Eccleſiarum, interponamus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Preces Cong. Oratorii pro obtinenda facultate propriam Ædem dilatandi.

§.1. Exhibita ſiquidem Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Præpoſiti, & Presbyterorum Congregationis Oratorii in Eccleſia Beatæ Mariæ Virginis, & Sancti Gregorii in Vallicella de Urbe dudum à Beato Philippo Nerio fundatæ petitio continebat; Quod ipſe Præpoſitus, & Presbyteri amplioris loci ſpatio pro eorum Oratorii, Sacriſtiæ, & etiam propriæ domus dilatatione, aut nova conſtructione indigentes, in vim facultatis a felicis recordationis Paulo Papa Quinto Prędeceſſore noſtro eis conceſſæ, omnes fere domos in utraque inſula, majori videlicet, & minori Montis Jordani intus plateam dicti Montis, & Eccleſiam prædictam ſitas, magna eorum impenſa emerunt, & alias in ipſis inſulis per eos nondum emptas domos vigore ejuſdem facultatis emere, ibique amplam ædificationem eorum uſibus, & neceſſitatibus congruentem, quamprimum facere propoſuerunt. Cum autem, ſicut eadem petitio ſub-

ſubjungebat, in dicto ſitu Parochialis Eccleſia Sanctæ Cæciliæ poſita, & a tribus partibus, ſeu lateribus ab eiſdem domibus, hinc inde circumſepta reperiatur, & ea propter dictæ ædificationis operi, & ornatui haud parum incommodum, & impedimentũ allatum ſit, huicque incommodo, & impedimento aliàs, quam per d. Eccleſiæ S. Cæciliæ demolitionem provideri non poſſit: Ipſa autem fonte baptiſmali careat, & in ſuis ſtructuris ſatis anguſta, & cura animarum illi imminens non valde numeroſa exiſtat: curaque hujuſmodi ad alias Parochiales Eccleſias circumvicinas transferri, & ab earum Rectoribus commode exerceri poſſit: pro parte Præpoſiti, & Presbyterorum hujuſmodi Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus in præmiſſis opportunè providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Gregorius mandat Card. Vicario, ut ab Eccleſia S. Cæciliæ animarũ curã, proprietates, fructus, cum conſenſu Diacon. Card. S. Laurentii in Damaſo abdicet, ſeparet, ac diſmembret.

§.2. Nos igitur, qui dudum inter alia voluimus, quod petentes beneficia Eccleſiaſtica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem etiam beneficii, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret; idemque ſervaretur in quibuſvis diſmembrationibus, conceſſionibus, & applicationibus de quibuſcumque fructibus, & bonis Eccleſiaſticis prædictis; Præpoſitum, ejoſque, ac Presbyterorum hujuſmodi ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicatio nis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occatione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, necnon aliarum conceſſionum, & aſſignationum præfatæ Congreg. hactenus quomodolibet factarum, tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, circumſpectioni tuæ per apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus vocatis, qui fuerint evocandi, te de præmiſſis diligenter informes, & ſi per informationem eamdem ita eſſe repereris, a dicta Eccleſia Sanctæ Cæciliæ, quæ ab Eccleſia Sancti Laurentii in Damaſo de dicta Urbe, tamquam ejus Matrice dependet, & quam dilectus filius Angelus Baldus ipſius Eccleſiæ Sanctæ Cæciliæ Rector ad præſens obtinet; cujuſque fructus, redditus, & proventus centum, & viginti ducatorum auri de Camera, ſecundum communem æſtimationem, valorem annuum non excedunt, ut aſſeritur, ex nunc, prout ex tunc, & e contra, poſtquam illa per ceſſum, etiam permutationis cauſa, etiam in manibus Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, vel deceſſum, ſeu privationem, vel amiſſionem aliam quamcumque, aut Religionis ingreſſum dicti Angeli, ſeu aliàs quovis modo, etiam apud Sedem Apoſtolicam, etiam in aliquo ex menſibus Nobis, & eidem Romano Pontifici pro tempore exiſtenti, Sedique præfatæ, per quaſcumque Conſtitutiones Apoſtolicas, aut Cancellariæ Apoſtolicæ regulas editas, & edendas nunc, & pro tempore reſervatis, aut collatoribus Ordinariis, etiam per eaſdem, vel quaſvis alias Conſtitutiones, aut regulas, ſeu literas alternativarum, vel alia privilegia, indulta hactenus conceſſis, & impoſterum concedendis, aut jure ordinario, vel aliàs competentibus, vacare contigerit, ſeu ſi in aliquo ex præmiſſis, vel alio quovis modo, & ex alterius cujuſcũque perſona, ſeu per liberam reſignationem d. Angeli, vel cujuſvis alterius de illa in Rom. Curia, aut extra eam, etiam coram Notario publico, & teſtibus ſponte factam, aut Conſtitutionem piæ me. Joannis Papæ XXII. etiam Prædeceſſoris noſtri, quæ incipit: *Execrabilis*; vel aſſequutionem alterius beneficii Eccleſiaſtici, quavis auctoritate collativa, & etiam ſi tanto tempore vacaverit, quod ejus collatio juxta Lateranen. ſtatuta Concilii ad Sedem prædictam legitime devoluta, ipſaque Eccleſia Sanctæ Cæciliæ diſpoſitioni Apoſtolicæ ſpecialiter, vel generaliter reſervata exiſtat, & ſuper ea inter aliquos lis, cujus ſtatum etiam præſentibus haberi volumus pro expreſſo, pendeat indeciſa, omnimodam animarum dilectorum filiorum illius Parochianorum curam, illaque jura, officia, & onera Parochialia univerſa, & illorum exercitium, necnon etiam omnia, & ſingula illius proprietates, fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque, in quibuſvis rebus conſiſtentia, & undecumque provenientia, de conſenſu dilecti filii noſtri Alexandri Sancti Laurentii in Damaſo Diaconi Cardinalis de Montealto nuncupatis, ſine tamen aliquo dicti Angeli præjudicio, præſertim quoad univerſa jura Parochialia ipſius Eccleſiæ Sanctæ Cæciliæ, liberamque, & omnimodam tam illius, quam bonorum ejuſdem adminiſtrationem, quæ præfato Angelo, quoad vixerit, eamdem Eccleſiam Sanctæ Cæciliæ obtinuerit, plene cedere, & competere valeant, auctoritate Noſtra perpetuo abdices, ac reſpective ſepares, ac diſmembres,

Diſtributionemque onerum Parochialium Eccleſiis circumvicinis arbitrio dicti Card. S. Laurentii faciendam jubet.

§.3. Necnon curam, jura, officia, & onera Parochialia, illorumque exercitium hujuſmodi cum utriuſque ſexus Parochianis prædictis, pro ea parte videlicet, quæ ambas Inſulas prædictas complectitur, ad dictam Eccleſiam Beatæ Mariæ, & Sancti Gregorii, pro reſiduo vero ad alias Parochiales Eccleſias circumvicinas juxta diſtributionem a dicto Alexandro Cardinali, ſeu pro tempore exiſtente ipſius Sancti Laurentii in Damaſo Diacono Cardinali, pro libero, & abſoluto ejus voluntatis arbitrio faciendam.

Eccleſia S. Laurentii tamquã matrix ſingulis annis, modo hic expreſſo, recognoſcenda.

§.4. Ita quod ipſa Eccleſia Beatæ Mariæ, & Sancti Gregorii, & prædicti moderni, ac pro tempore exiſtentes Præpoſitus, & Presbyteri dictæ Congregationis Eccleſiam S. Laurentii prædictam ratione Parochianorum dictas duas Inſulas pro tempore incolentium dumtaxat in matricem ad inſtar aliarum ſimilium Eccleſiarum recognoſcere, & ad illam perpetuis futuris temporibus in ſignum recognitionis hujuſmodi ſingulis annis die Sabbathi Hebdomadæ Sanctæ Parochum, ſeu alium Presbyterum, qui ibi ad

ad Olei Sancti benedictionem, ut moris eſt, aſſiſtat, mittere teneantur, dicta auctoritate etiam perpetuo transferas.

Necnon duos Canonicatus ad inſtar aliorum Canonicatuũ in dict. Eccl. S. Laurentii cũ conſenſuCapituli, ac duas præbendas Sacerdotales erigat & inſtituat.

§.5. Ac in dicta Eccleſia Sancti Laurentii duos Canonicatus, & duas Præbendas Sacerdotales pro totidem Canonicis, qui apud eamdem Eccleſiam Sancti Laurentii perſonaliter reſidere, ac ſtallum in Choro, locumque, & vocem in Capitulo habere, ac omnibus, & ſingulis privilegiis, quibus ejuſdem Eccleſiæ Sancti Laurentii Canonici utuntur, ſimiliter uti poſſint, & valeant, de conſenſu dictorum filiorum Capituli prædictæ Eccleſiæ Sancti Laurentii, dicta auctoritate erigas, & inſtituas.

Cum dotis aſſignati ne hic deſcripta.

§.6. Illiſque ſic erectis, & inſtitutis, pro illorum dote, ac illos pro tempore obtinentium ſubſtentatione omnia, & ſingula dictæ Parochialis Eccleſiæ Sanctæ Cæciliæ proprietates, fructus, redditus, & proventus, bona, canones, cenſus, & alia quæcumque, non tamen emolumenta ex exercitio curæ animarum provenientia, & exceptis tot bonis ſtabilibus, ſeu legatis pro celebratione infraſcriptarum Miſſarum, & Anniverſariorum eidem Eccleſiæ S. Cęciliæ, ſeu ipſius Rectori factis, ſeu relictis: ex quibus centum ſcuta monetæ annuatim percipi poſſint, quæ Eccleſiis, ad quas Miſſas, & anniverſaria infraſcripta transferri contigerit, applicari debeant, auctoritate prædicta applices, & appropries.

Parulitatem quoque concedat d. Sancti Laurentii Diac. Card. ut omnes Miſſas, preces, orationes, & alia ſuffragia quæcumque in d. Eccl. S. Cæciliæ quomodolibet fundata ad alias Eccleſias ſibi benviſas transferat.

§.7. Cæterum quia, ut aſſeritur, in dicta Eccleſia Sanctæ Cæciliæ ſeptingentæ Miſſæ, vel forſan plures celebrandæ a diverſis fidelibus fundatæ reperiuntur; eidem Alexandro, ſeu pro tempore exiſtenti Sancti Laurentii in Damaſo Diacono Cardinali, tam Miſſas hujuſmodi, cujuſcumque numeri illæ exiſtant, & etiamſi aliquæ earum in cantu celebrari debeant; quam omnia, & quæcumque Anniverſaria, orationes, preces, & alia ſuffragia in eadem Eccleſia Sanctæ Cæciliæ hactenus quomodolibet fundata, ad quaslibet alias Eccleſias ſibi beneviſas transferendi, & illis pro arbitrio ſuo applicandi, dummodo tamen piæ ipſorum fundatorum diſpoſitiones inde in aliquo non lædantur, licentiam, & facultatem impertiaris.

Ipſamq; Eccl. S. Cæciliæ ab omnibus oneribus liberam, ac ſine bonis d. Congregat. ac cleric cõcedat, & aſſignet.

§.8. Porro ipſam Eccleſiam Sanctæ Cæciliæ ſic ab hujuſmodi cura, officiis, oneribus, & exercitiis Parochialibus, Miſſarumque, Anniverſariorum, precum, orationum, & aliorum ſuffragiorum hujuſmodi celebrationibus, & recitationibus liberam, & exemptam, ac ſine bonis, & fructibus remanentem, dictæ Congregationi, ita quod liceat illius Præpoſito, & Presbyteris prædictis nunc, & pro tempore exiſtentibus, corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem ipſius Eccleſiæ Sanctæ Cæciliæ appræhendere, & appræhenſam perpetuo retinere; cujuſvis licentia deſuper minime requiſita, de conſenſu ejuſdem Alexandri Cardinalis, itidem eadem auctoritate ſimiliter perpetuo concedas, & aſſignes.

§.9. Poſtremo autem tibi, & pro tempore exiſtenti d. Urbis Vicario, quotieſcumque, & quandocumque poſt factum abdicationi, diſmembrationi, conceſſioni, & aſſignationi, aliiſque præmiſſis locum a Præpoſito, & Presbyteris d. Congregat. deſuper requiſiti fueritis, ipſam Eccleſiam Sanctæ Cœciliæ, extractis tamen prius ea ea omnibus defunctorum ibi ſepultorum oſſibus, & corporibus, iiſdemque ad dictam Eccleſiam Beatæ Mariæ, & Sancti Gregorii translatis, & in ea decenter reconditis, ſervatis de jure ſervandis, profanandi, & ad profanos, non tamen ſordidos, uſus reducendi.

Cardinali Vicario licentiam tribuit d. Eccl. S. Cæciliæ (ſublatis prius defunctorum oſſibus, ac in Eccleſia S. Mariæ, & S. Gregorii collatis) profanandi.

§.10. Præpoſito vero, & Presbyteris eiſdem illam ſic profanatam demoliendi, & ligna, lapides, aliaque rudera, & materialia inde provenientia in novas ædificationes prædictas, aut alios quoſcumque eorum uſus convertendi, & in, & ſuper ſolo, ſeu ſitu ipſius Eccleſiæ Sanctæ Cœciliæ ſic profanatæ, & demolitæ, fabricari faciendi.

Et Clericis prædictis eam demoliendi, ac de novo ædificandi.

§.11. Cum hoc tamen, quod in ſignum profanatæ, & demolitæ Eccleſiæ hujuſmodi, in Oratorio per dictam Congregationem de novo conſtruendo, Altare majus in honorem, & ſub invocatione Sanctæ Cœciliæ, ac Beati Philippi Nerii, fieri illius icone Imago ejuſdem S. Cæciliæ a parte dextra collocari debeat, licentiam pariter, facultatem eadem auctoritate, tenore præſentium tribuimus, & impertimur.

Cum onere erigendi in Oratorio Altare majus ſub invocatione Sanctæ Cæciliæ, & S. Philippi Nerii.

§.12. Decernentes, præſentes literas ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, ſeu alios Romanos Pontifices Succeſſores noſtros ſub quibuſcumque verborum expreſſionibus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, decretis, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine pro tempore quomodolibet factis, minime compræbendi, ſed ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & eum, in quo antea quomodolibet erant ſtatum, reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo, etiam ſub quacumque poſteriori data per Præpoſitum, & Presbyteros ejuſdem Congregationis quandocumque eligenda, conceſſas, ac ſemper, & perpetuo validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos nunc quomodolibet ſpectat, & ſpectare poterit in futurum, perpetuo firmiter, & inviolabiliter obſervari, & adimpleri.

Clauſulæ præſervativæ hujus Conſtitutionis.

Decretum irritans.

§.13. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, vel delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & de latere Legatos, & Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ abrogatio.

§.14. Non obſtantibus priori voluntate noſtra, & ſingulis præmiſſis, ac Lateranen. Concilii noviſſime celebrati uniones perpetuas

Digitized by Google

tuas niſi in caſibus a jure permiſſis fieri prohibentes, aliiſque Apoſtolicis, ac in Provincialibus, ſynodalibus, & univerſalibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, dictæque Eccleſiæ Sanctæ Cœciliæ, ac Miſſarum, Orationum, Precum, & ſuffragiorum hujuſmodi fundationibus, ejuſdemque Urbis, quatenus opus ſit, juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & Conſtitutionibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 8. Octobr. 1621. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexageſimo vigeſimoprimo, ſeptimo Kalendas Novembris, Pontificatus noſtri Anno I.

XXXVIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio Decreti Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium pro elevatione Congregationis Presbyterorum Matris Dei ad ſtatum Religionis cum tribus Votis ſolemnibus.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN ſupremo apoſtulatus ſolio meritis licet imparibus divina diſpoſitione conſtituti, ad ea vigilantiæ noſtræ partes libenter interponimus, per quæ piæ Presbyterorum Congregationes in Eccleſia Dei, ad illius laudem, & gloriam provide ſancteque inſtitutæ, in perſeverantia laudabilium operum incitentur, ac majoribus in dies proficiant incrementis.

Inſtante Rectore Generali,

§.1. Cum itaque, ſicut dilectus filius Joſephus Matrai Rector Generalis Congregationis Presbyterorum Matris Dei de Urbe Nobis nuper exponi fecit, Presbyteri ejuſdem Congregationis tria ſimplicia Paupertatis, ſcilicet, Caſtitatis, & Obedientiæ Vota emittant; cumque perfectioris vitæ ſtudio ducti ſimplicia Vota præfata per Nos ſolemnia declarari Nobis humiliter ſupplicaſſent, Venerabiles Fratres noſtri Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales negociis Epiſcoporum, & Regularium præpoſiti, quibus negocium hujuſmodi mature examinandum, & Nobis referendum commiſimus, præfatam Congregationem nuncupatam Matris Dei, olim Lucæ primitus erectam, & in Eccleſia Sanctæ Mariæ in Porticu de Urbe modo degentem, juxta Conſtitutiones ſuas aliàs per bon. mem. Cæſarem Cardinalem Baronium viſas, & ab ipſo de ordine ſel. rec. Clementis Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri probatas, & deinde per rec. mem. Paulum Papam V. etiam Prædeceſſorem noſtrum inſtauratas in Religionem trium Votorum ſolemnium approbari poſſe cenſuerint, prout in decreto deſuper ſub die xxxi. Auguſti proxime præteriti facto dicitur contineri.

Congr. Epiſcoporum, & Regularium Congr. Presbyter. Matris Dei ad ſtatum Religionis cũ votis ſolemnibus elevari poſſe cenſet.

§.2. Nos piis Joſephi, & Presbyterorum præfatorum Votis hujuſmodi, quantum cum Domino poſſumus, benigne annuere, eoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præſatum auctoritate apoſtolica, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Decretum hujuſmodi cõfirmat Pontifex.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Joſepho, & Presbyteris præfatis in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ita per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quocumque quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.4. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibuſque, & ſynodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, nec non, quatenus opus ſit, dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die iii. Novem. 1621. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die tertia Novembris 1621. Pontificatus noſtri Anno Primo.

XXXIX.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio quarumdam literarum Apoſtolicarum, & privilegiorum pro Collegio, & Univerſitate Studii Generalis Civitatis Elboren. quod ab Archiepiſcopi Juriſdictione liberum declaratur.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Henricus Card. Portugalliæ fundato prius Collegio Soc. Jeſu in Urbe Elborenſi,

CUm ſicut accepimus, olim per claræ memoriæ Henricum tituli Sanctorum Quatuor Coronatorum Presbyterum Cardinalem tunc Infantem Portugalliæ nuncupatum, qui poſtmodum etiam Portugalliæ, & Algarbiorum Rex fuit, ſel. rec. Pio Papa Quinto Prædeceſſori noſtro expoſito, quod aliàs ipſe Henricus Cardinalis unum Collegium ſumptuoſis ædificiis in Civitate Elbo-

Digitized by Google

Elboren., cujns tunc Archiepiicopus erat, propriis ſuis ſumptibus, & expenſis pro divini cultus, & religionis augmento ereaerat, & inſtituerat, illudque dilectis filiis Religioſis Societatis Jeſu per eos tenendum, regendum, & gubernandum concelſerat, & dotaverat, & deinde conſiderans, quod Civitas prædicta una ex inſignibus dicti Regni, & ad Univerſitatem Studii Generalis manutenen. capax, & idonea erat, & a Civitate Colimbrien., ubi Univerſitas Studiorum generalium vigebat, nimium diſtabat; ita ut Cives ejuſdem Civitatia Elboren., aliique Incolæ eſua diſtrictus, & aliorum circumvicinorum locorum abſque longi itineria diſpendio, literis incumbere, divinnm cultum augere, ac bona, quæ ea literarum ſcientia proveniunt, in Dei laudem, & honorem adipiſci non valeant, Collegium prædictum in Univerſitatem Studii Generalis, in qua omnes licite ſcientiam, & facultates præter medicitam, & Jus civile, ac tam partem juris canonici, quæ ad forum contentioſum pertinet, doceri, legi, & interpretari poſſent, & in qua ſcieotiis, ſeu facultatibus prædictis omnes etiam Magiſterii, & Doctoratus gradus ad inſtar Colimbrien., & aliatum Univerſitatum Regni Portugalliæ, rigoroſo examine præcedente, ac juxta earumdem Univerſitatnm morem, his, qui idonei forent, per Rectorem Univerſitatis, vel alias perſonas idoneas per eumdem Henricum Cardinalem deputan., conferrentur, erigi, & inſtitui, illamque, & illius curam, regimen, & adminiſtrationem dilecto filio Præpoſito generali dictæ Societatis, & Religioſis prædictis; Univerſitatia vero hujuſmodi, ac Scholarium in ea pro tempore exiſtentium juriſdictionem, & correctionem, ſalvis privilegiis ipſius Societatis ſibi, ejuſque Vicario quoad viverent, & deinde ſucceſſoribus ſuis Archiepiſcopis Elboren., ſeu ſimilis mem, Sebaſtiano Portugalliæ, & Algarbiorum Regi, tunc in humanis agenti, ejuſque ſucceſſoribus, proot idem Henricus Cardinalis expedire judicaſſet, juxta providam deſuper per eum facien. ordinatiooem perpetuo, apoſtolica auctoritate, committi, aliaque fieri, ſtatui, concedi, indulgeri, ac decerni obtinuerat.

Studiorum quoque Univerſitatem in eo erigendam curavit.

Et apoſtolica auctoritate confirmari.

§.2. Et in exdem expoſitione ſubjuncto, quod ipſe Henricus Cardinalis de proſpero, ac felici ſucceſſu, & directione ſalutari Univerſitatis hujuſmodi anxius, & ſollicitus, re per eum maturius perſpecta, & conſiderata cenſuerat, & judicaverat eidem Univerſitati, illiuſque optato progreſſui, & augmento valde conſultum iri, ſi non ſolum omnimodæ illius cura, regimeo, & adminiſtratio Præpoſito Generali, & Religioſis prædictis, ut præfertur, verum etiam illius, ac Scholarium in eadem Univerſitate pro tempore exiſtentium juriſdictio, & viſitatin quoad ea videlicet, quæ eorumdem Religioſorum Conſtitutionibus non repugnarent, eiſdem Præpoſito Generali, & Religioſis ex tunc in perpetuum committeretur, demandaretur, concederetur, & aſſignaretur, ita quod nec ipſe Henricus Cardinalis de cætero quoad viveret, ſi ei placuiſſet, jus ſibi competens ex tunc a ſe abdicare, nec poſt ejus obitum Archiepiſcopus Elboren., aut Portugalliæ Rex prædicti, vel alia quævis perſona in juriſdictione, correctione, aut viſitatione prædictis, nullo umquam tempore ſe valerent intromittere.

Obtinuit etiã declarari omnimodam ſuper ea Univerſitate, ejuſque membris juriſdictioně ad Præpoſitum Generalě Soc. pertinere.

§.3. Ac per prædictum Henricum Cardinalem eidem Pio Prædeceſſori humiliter ſupplicato, quatenus ejus pio deſiderio annuere, ac aliàs in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaretur; idem Pius Prædeceſſor illius precibus tunc annuens, Præpoſito Generali, & Religioſis prædictis, noo ſolum omnimodam curam, regimen, & adminiſtrationem Univerſitatis prædictæ, prout aliàs illis commiſſa, & conceſſa erat, verom etiam illios, ac Scholarium in eadem Univerſitate pro tempore exiſtentium juriſdictionem, correctionem, & viſitationem, quoad ea videlicet, quæ eorum conſtitutionibus non repuguarent, in perpetuum auctoritate prædicta commiſerit, conceſſerit, demandaverit, & aſſignaverit, ipſumque Henricum Cardinalem, ut præfertur, & ſi ei placuiſſet, jus ſibi competens a ſe abdicare, ex tunc de cætero, aut poſt ejus obitum Sebaſtianum, & pro tempore exiſtentem Portugalliæ, & Algarbiorum Regem, ſeu Archiepiſcopum prædictos, vel aliam quamvis perſonam cujuſcumque ſtatus, gradus, & conditionis exiſteret, in juriſdictione, correctione, & viſitatione prædictia, omnibuſque, & ſingulis aliis ad eamdem Univerſitatem, illiuſque Religioſos, Scholares, Officiales, lectiones in ea perlegendas, aut bona, privilegia, gratias, libertates, & exemptiones illorum ſpectantia, & pertinentia ſe intromittere, aliquam ſuperioritatem, juriſdictionem, correctionem, aut viſitationem, ſeo viſitandi, aut ea regendi jus habere, nullatenus poſſe, ſed præmiſſa omnia ad eoſdem Præpoſitum, & Religioſos plenarie ſpectare, & pertinere debere, nec ſuper illis a prædictis, aut quibuſvis aliis perſonia moleſtari, perturbari, aut impediri poſſe, etiam perpetuo ſtatuerit, & ordinaverit, & mandaverit; nihilominus pro potiori cauthela Univerſitatem, ſeu Collegium, illiuſque Religioſos, Officiales, perſonas, res, & bona quæcumque, nec non Scholares in ea pro tempore exiſtentes, ab ipſius Henrici Cardinalis, & Sebaſtiani Regis, ac Archiepiſcopi, & ſucceſſorum prædictorum juriſdictione, correctione, & viſitatione ex tunc ſimiliter perpetuo exemerit, & liberaverit, illaque omnia Præpoſiti, & Religioſorum prædictorum curæ, regimini, adminiſtrationi, juriſdictioni, correctioni, & viſitationi, quoad ea videlicet, quæ eorum Conſtitutionibus non repugnarent, pariter perpetuo ſuppoſuerit, ſubmiſerit, & ſubjecerit: Sicque per quoſcumque Commiſſarios quavis auctoritate fungeotes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctori-

Quæ omnia Pius PP. rata habuit, nonnulla etiam peculiaris cõcedens privilegia.

ctoritate judicari, & definiri debere, ac quidquid ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decrevit.

Repugnante vero Regulis Soc. exercitio Juriſdictionis civilis, & criminalis,

Illud Miniſtris Elboren. ad placitum tamen Rectoris Univerſitatis exercendum, commiſit.

§. 4. Et inſuper, quia juriſdictionis civilis, & criminalis exercitium eorumdem Religioſorum Conſtitutionibus repugnabat, & pro ſalubri Scholarium, & ejuſdem Univerſitatis directione plurimum expediebat, quod miniſtri tam Eccleſiaſtici, quam ſæculares, qui juriſdictionem hujuſmodi in Civitate Elboren. exercerent Rectoris ipſius Univerſitatis voluntatem etiam circa punitionem Scholarium diligenter exquirerent, & generaliter res ſtudiorum, cum ab eorum Rectore illis forent commendatæ, condigno favore ſuo proſequerentur, eoſdem Miniſtros, ut id diligenter, ac benigno animo præſtarent, in Domino hortatus fuerit, & rogaverit, ipſiſque, ne quempiam ex Scholaribus prædictis intra Scholas, & Clauſtra ejuſdem Univerſitatis contra Rectoris voluntatem, pro quavis cauſa civili, aut criminali, alioque quocumque prætextu capere, appræhendere, & ad carceres deducere, aut aliquam vim, ſeu violentiam inferre, ſub excommunicationis pœna, quam contrafacientes eo ipſo abſque alia declaratione incurrerent, inhibuerit.

Sixtus deinde Quintus Univerſitatis Rectori facultatẽ conceſſit, ejus Conſervatorẽ deſignandi.

§. 5. Et deinde idem Henricus Cardinalis, legitimis, ut aſſerebat cauſis adductus, ſtatuerit, ut Scholaſticorum, Clericorum in ſacris ordinibus conſtitutorum, aut Beneficiatorum, & in dicta Univerſitate Studentium conſervator eſſet unus ex duobus Inquiſitoribus hæreticæ pravitatis in dicta Civitate Elboren. deputatis, aut Protector Elboren., quem ſcilicet nominaſſet ipſius Univerſitatis Rector, & ſucceſſive pro parte dilectorum filiorum Rectoris Collegii, & Univerſitatis hujuſmodi, ac Provincialis ejuſdem Societatis in dicto Regno piæ memoriæ Sixto Papa etiam Quinto ſimiliter Prædeceſſori noſtro etiam expoſito, quod idem Henricus Cardinalis, qui antea Collegium, & Univerſitatem hujuſmodi fundaverat, illaque, nec non eorum Collegiales, & Scholares tam Eccleſiaſticos, quam ſæculares ab hujuſmodi juriſdictione, & ſuperioritate pro tempore exiſtentis Archiepiſcopi Elboren. per dictum Pium Prædeceſſorem perpetuo eximi obtinuerat pro tempore exiſtentem Officialem Elboren., ſive alterum ex Inquiſitoribus prædictis, quem Rector Univerſitatis hujuſmodi pro tempore duxiſſet eligendum, ſeu nominandum in Conſervatorem Eccleſiaſticum Collegialium, & Scholarium Collegii, & Univerſitatis hujuſmodi, qui ſacris ordinibus initiati, ſeu Beneficiati eſſent, ſufficienti ad id a Sede Apoſtolica facultate ſuffultus, conſtituerat, ordinaverat, & deputaverat, & ordinationis, & deputationis hujuſmodi vigore diverſi Conſervatores Eccleſiaſtici a Rectoribus Collegii, & Univerſitatis prædictorum eatenus nominati fuerant, conveniens tamen non erat, ut Collegii, & Univerſitatis, ac Collegialium, nec non Scholarium prædictorum a juriſdictione dicti Archiepiſcopi exemptorum, ipſius Archiepiſcopi Officialis Conſervator exiſteret, cum etiam ratione exemptionis prædictæ poſſent inter Archiepiſcopum, & exemptos prædictos aliquæ differentiæ veriſimiliter exoriri, dicti vero Inquiſitores aliis præpediti negotiis ad ea, quæ erant Collegii, & Univerſitatis hujuſmodi non commode, & prout conveniebat, attendere poterant, ac proinde operæ pretium erat, alios eorum loco Conſervatores ſubrogare, ſeu illis adjungi: Sixtus Prædeceſſor prædictus ſupplicationibus pro Rectoris, & Univerſitatis, ac Provincialis prædictorum parte ſibi deſuper tunc porrectis inclinatus, Rectori, & Provinciali prædictis tunc, & pro tempore exiſtentibus, & ipſorum Collegii cum, vel eos in dignitate eccleſiaſtica conſtitutos tam ſeculares, quã quorumvis ordinum Regulares Decretorum Doctores, vel in Theologia Magiſtros, vel Licentiatos, quem, ſeu quos Rector, ſive Provincialis ipſe duxiſſent nominandos, & eligendos, aſſumere poſſent, & valerent, itidem perpetuo conceſſerit, & indulſerit; eiſdemque, ut præfertur, in Conſervatores nominatis, & electis commiſerit, & mandaverit, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios, etiamſi forent extra loca, in quibus Judices, & Conſervatores, ut præfertur, deputati eſſent, eiſdem Rectori, Collegio, Univerſitati, & ſingularibus illorum perſonis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, non permitterent Rectorem, Collegiales, & Scholares prædictos ſuper bonis, ac juribus ad Collegium, & Univerſitatem hujuſmodi ſpectan., ac privilegiis, & exemptionibus, immunitatibus, facultatibus, & indultis eis communiter, vel diviſim pro tempore quomodolibet conceſſis, eorumque uſu, & pacifica poſſeſſione a quibuſvis perſonis indebite moleſtari, aut eis gravamina, damna, vel injurias deſuper irrogari, acturi Collegio, & Univerſitati, illorumque Collegialibus, & Scholaribus, ac perſonis hujuſmodi, cum ab eis, eorumque Protectore forent requiſiti, ſuper præmiſſis in iis, quæ judicialem requirerent indaginem, ſummarie, ſimpliciter, & de plano, ſine ſtrepitu, & figura Judicii, ſola facti veritate inſpecta, in aliis vero, prout qualitas negociorum exigeret, Juſtitiæ complementum, occupatores, ſeu detentores, præſumptores, & innovatores hujuſmodi, nec non contradictores quoslibet, ac rebelles, cujuſcumque dignitatis, ſtatus, & conditionis forent, per ſententias, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, illos ſententias, cenſuras, & pœnas prædictas incurriſſe, ſervata forma Concilii Tridentini declaran., invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis, prout in Apoſtolicis Pii, & Sixti Prædeceſſorum, ac patentibus Henrici Cardinalis prædicto-

rum literis ſuper præmiſſis reſpective confectis, plenius dicitur contineri.

Cauſam tamē contra univerſitatem intentante Archiepiſcopo Elboren,

§.6. Et nihilominus cum Venerabilis Frater modernus Archiepiſcopus Elboren. ſuper Juriſdictione, & ejus exercitio, ſeu facultatibus conceſſis Rectori, & Collegio, ſeu Univerſitati, eorumque Conſervatoribus prædictis in Scholares prædictos plura attentaſſet, & in dies procuraret, introducta de mandato ſimilis recol. Pauli Papæ ſimiliter V. pariter Prædeceſſoris noſtri coram dilectis filiis noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus ſuper cauſis ad Epiſcopos, & Regulares ſpectan. præpoſitis controverſia inter modernum Archiepiſcopum ex una, & Rectorem, ac Univerſitatem, ſeu Provincialem prædictos deſuper ex altera partibus, Cardinales prædicti dictas facultates eiſdem Collegio, Univerſitati, & Conſervatoribus per literas Pii, & Siſti Prædeceſſorum conceſſas ſuffragari, necnon Scholarem Emanuelem Alburquerque in dicta Univerſitate Matriculatum, & ibidem Studentem a Carceribus Curiæ Archiepiſcopalis Elboren. ad ejuſdem Univerſitatis Conſervatorem remittendum fore, & eſſe decreverint; Cumque decreto hujuſmodi non obſtante, dictus modernus Archiepiſcopus cauſam juriſdictionis prædictæ uni ex dilectis filiis Cappellanis noſtris Apoſtolicis committi inſtaret, iidem Cardinales decretum per eos, ut præfertur factum approbaverint, & conſequenter privilegia, exemptiones, & conſervatorias per Pium, & Sixtum Prædeceſſores prædictos Rectori, Univerſitati, & Provinciali prædictis conceſſa, eiſdem ſuffragari, & Scholares in eadem Univerſitate Matriculatos, & in Carceribus dictæ Curiæ detentos, omnino relaxandos fore, & eſſe mandaverint, & inſuper re de novo ad eos deducta privilegia prædicta non modo peregrinos, ſed etiam Diœceſanos Clericos dummodo in Matricula ejuſdem Univerſitatis deſcripti eſſent complecti declaraverint, & noviſſime cauſam appellationis a quadam ſententia Auditoris noſtri Collectoris in Luſitania ſuper nullitate, & injuſtitia cenſurarum per Vicarium prædicti Archiepiſcopi Elboren, adverſus dictæ Univerſitatis Conſervatorem in eadem cauſa Emanuelis Alburquerque fulminatarum, de lite litem ſuſcitando, dilecto filio Magiſtro Fabritio Veruſpio dicti noſtri Palatii Apoſtolici cauſarum Auditori, dicta Univerſitate, & Collegio non citatis, committi extorſerit, cujus vigore inhibitionem emanatam, & in partibus exequutam Congregatio prædicta moderandam eſſe decreverit, prout in decretis, & declaratione prædictis, etiam plenius dicitur contineri.

S. Congreg. Epiſcoporum, & Regularium decrevit Privilegia Univerſitatis conſervanda eſſe,

Petente itaque Univerſitate ipſa,

§.7. Et nihilominus Rector, & Univerſitas, & Provincialis prædicti vereantur, ne denuo ab eodem Archiepiſcopo, ſeu aliquo ex ſucceſſoribus ſuis, aut eorum Miniſtris, vel Officialibus pro tempore deſuper cavilloſe moleſtentur, eaque de cauſa iterum ad Cardinales prædictos, ſive etiam Nos, & Romanus Pontifices Succeſſores noſtros pro tempore exiſtentes recurſum habere cogantur.

Gregorius PP quaſcumque controverſias extinguit.

§.8. Nos his, & aliis dignis cauſis animum noſtrum inducentibus impulſi, Rectori, & Univerſitati, ac Provinciali prædictis, eorumque ſtatui, & indemnitati opportune conſulere, ac eorum ſingulares perſonas ab hujuſmodi indebitis vexationibus penitus eximere, ac ſpecialibus ſavoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes; nec non ſingularum Pii, & Sixti Prædeceſſorum, ac patentium Henrici Cardinalis prædictorum literarum, & per eoſdem S. R. E. Cardinales Cauſis ad Epiſcopos, & Regulares ſpectan. Præpoſitos, editorum Decretorum prædictorum, & inde ſequutorum, ac præmiſſorum omnium, & aliorum neceſſariorum quorumcumque veriores, ac totos tenores, ac prædicta, & aliarum litium, Cauſarum, & controverſiarum ſtatus, & merita, nominaque, & cognomina, gradus, & qualitates Judicum, & collitigantium, juraque, & titulos, & quaſvis alias dicti Moderni Archiepiſcopi, ejuſque Miniſtrorum, & officialium, & quorumcumque aliorum prætenſiones, præſentibus pro expreſſis habentes; de eorumdem Cardinalium negotiis Epiſcoporum, & Regularium hujuſmodi præpoſitorum conſilio, Motu proprio, non ad Præpoſiti, vel Rectoris, ſeu Univerſitatis, aut Provincialis prædictorum, aut alicujus eorum, vel alterius pro eis Nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex noſtra ſcientia, & mera deliberatione, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnem, & quamcumque litem, & cauſam, vel controverſiam, ſeu omnes, & quaſcumque lites, & cauſas, vel controverſias, tam judiciales, quam extrajudiciales ſi qua, vel quæ adhoc inter Præpoſitum, Rectorem, & Univerſitatem, & Provincialem prædictos ſuper præmiſſis, aut eorum aliquo, & eorum occaſione, tam in petitorio, quam in poſſeſſorio, vel mixtim, aut alias etiam per quamcumque Archiepiſcopi, ſeu ejus Miniſtrorum, vel officialium prædictorum, aut alicujus eorum appellationem, vel proteſtationem, ſi quæ ſit pro eorum, aut alicujus ipſorum, parte interpoſita, vel facta, ſeu aliàs quomodolibet ſuperſint, vel pendeant, aut ſupereſſe, vel pendere cenſeantur, ſeu cenſeri poſſint, etiam a Cardinalibus prædictis, ac quibuſvis aliis Judicibus, & perſonis, in ſtatu, ac terminis, quibus reperiuntur ad Nos harum ſerie avocamus, illaſque ſic avocatas ex nunc perpetuo extinguimus, ſopimus, ſupprimimus, caſſamus, annullamus, & abolemus.

Prædeceſſorumque ſuorum literas confirmat.

§.9. Nec non tam Pii, quam Sixti Prædeceſſorum, & patentes Henrici Cardinalis literas, quam S. R. E. Cardinalium prædicto-

dictorum Decreta, & declarationem prædictam, cum omnibus, & ſingulis in eis contentis clauſulis, apoſtolica auctoritate, etiam perpetuo approbamus, & confirmamus, & innovamus, ac etiam de novo in perpetuum concedimus, nec non illis perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robor adiicimus, omneſque, & ſingulos, tam juris, quam facti, ac ſolemnitatum, etiam ſubſtantialium, & quoſcumque alios defectus, ſi qui intervenerint in eiſdem, ſupplemus.

Præpoſito Gen. Soc. omnimodam juriſdictionem ſuper univerſitate demandat.

§.10. Et nihilominus pro potiori cautela, Univerſitatem, illiuſque Officiales, perſonas, res, & bona quæcumque, nec non ſcholares, tam Peregrinos, quam Diœceſanos in Matricula Univerſitatis hujuſmodi deſcriptos a prædicti moderni, & pro tempore exiſtentis Archiepiſcopi Elboren., ſuorumque officialium, & Miniſtrorum ſuperioritate, juriſdictione, correctione, & viſitatione ex nunc perpetuo eximimus, & liberamus, omniaque illa moderni, & pro tempore exiſtentis Præpoſiti, & Religioſorum dictæ Societatis curæ, regimini, adminiſtrationi, & correctioni, ac viſitationi quoad ea, quæ eorum Conſtitutionibus non repugnant, etiam perpetuo ſupponimus, ſubmittimus, & ſubiicimus: nec non moderni, & pro tempore exiſtentibus Præpoſito generali, & Religioſis prædictis omnimodam curam, regimen, & adminiſtrationem Univerſitatis hujuſmodi, ac illius, & ſcholarium tam Peregrinorum, quam Diœceſanorum, ut præfertur, in matricula deſcriptorum juriſdictionem, correctionem, & viſitationē, quoad ea quæ Societatis hujuſmodi inſtitutis, ut præfertur, non repugnant, dicta auctoritate ſimiliter perpetuo committimus, concedimus, demandamus, & aſſignamus.

Prohibet, quominus Archiepiſcopus in ea ſe ullo modo ingerat.

§.11. Ac prædictum modernum, & pro tempore exiſtentem Archiepiſcopum Elboren., ſuoſque officiales, & Miniſtros, vel aliam quamvis perſonam, cujuſcumque ſtatus, gradus, & conditionis exiſtat, in juriſdictione, correctione, & viſitatione prædictis, aliiſque omnibus ad Univerſitatem, & illius ſcholares tam Peregrinos, quam Diœceſanos, ut præfertur deſcriptos, officiales, lectiones perlegentes, aut bona, privilegia, gratias, libertates, & exemptiones illorum ſpectantia ſe intromittere, aut aliam ſuperioritatem, juriſdictionem, correctionem, etiam ratione cujuſvis delicti, ubicumque delictum commiſſum fuerit, aut viſitationem, ſeu viſitandi jus habere, aut prætendere nullatenus poſſe, ſed præmiſſa omnia ad eoſdem Præpoſitum, & Religioſos plenarie ſpectare, & pertinere debere, nec eos ſuper illis a prædictis, ſeu quibuſvis aliis perſonis moleſtari, perturbari, aut impediri poſſe, pariter perpetuo ſtatuimus, ordinamus, & mandamus.

Præpoſito facultatem concedit Conſervatorem Univerſitatis deputandi.

§.12. Nec non nunc, & pro tempore exiſtentibus Præpoſito, & Religioſis prædictis, ut ipſorum Collegii, & Univerſitatis Conſervatores, eum, vel eos in dignitate eccleſiaſtica conſtitutos, tam ſeculares, quam quorumvis ordinum Regulares decretorum Doctores, vel in Theologia Magiſtros, vel licentiatos, quem, ſeu quos Rector, ſeu Provincialis, aut Præpoſitus, & Religioſi prædicti duxerint nominandos, & eligendos, aſſumere poſſint, & valeant, itidem perpetuo concedimus, & indulgemus.

Quæ Conſervatoris ſint facultates.

§.13. Eiſdemque, ut præfertur, in conſervatores nominatis, & electis committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios, etiamſi ſint ex locis in quibus Judices, & Conſervatores, ut præfertur, deputati fuerint, iiſdem Præpoſito, Religioſis, Rectori, Collegio, Univerſitati ſcholaribus tam Peregrinis, quam Diœceſanis, ut præfertur deſcriptis, & ſingularibus illorum perſonis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, non permittant Præpoſitum, Religioſos, Rectorem, Collegiales, & Scholares prædictos ſuper eorum perſonis, ac bonis, & juribus ad eos, eorumque ſingulos, nec non Collegium, & Univerſitatem hujuſmodi ſpectan., ac privilegiis, & exemptionibus, immunitatibus, facultatibus, & indultis, eis communiter, vel diviſim pro tempore conceſſis, eorumque uſu, & pacifica poſſeſſione a quibuſvis perſonis indebite moleſtari, aut eis gravamina, damna, vel injurias deſuper irrogari, facturi Rectori, Religioſis, Collegio, & Univerſitati, illorumque Collegialibus, & Scholaribus tam Peregrinis, quam Diœceſanis in Matricula Univerſitatis hujuſmodi deſcriptis, ac perſonis hujuſmodi cum ab eis, ſive eorum Protectore fuerint requiſiti, in his, quæ judicialem requirunt indaginem, ſummarie, ſimpliciter, & de plano, ſine ſtrepitu, & figura Judicii, ſola facti veritate inſpecta, in aliis vero, prout negociorum qualitas exegerit, juſtitiæ complementum, occupatores, ſeu detentores, præſumptores, & innovatores hujuſmodi, nec non contradictores quoslibet, & rebelles cujuſcumque ſtatus, gradus, dignitatis, & conditionis exiſtant, per ſententias, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis, ſervatis proceſſibus, illos ſententias, cenſuras, & pœnas prædictas incurriſſe, ſervata forma Concilii Tridentini declarando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Clauſulæ.

§.14. Præſentes quoque literas, & in eis contenta quæcumque perpetuo valida, & efficacia exiſtere, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac per modernum, & pro tempore exiſtentem Archiepiſcopum Elburen., eorumque Miniſtros, officiales, ac alios omnes, ad quos ſpectat, & ſpectabit, quoſque præmiſſæ concernunt, aut concernent quomodolibet in futurum, inviolabiliter perpetuo obſervari debere, nec ab eis, aut eorum aliquo reſiliri unquam poſſe, nec etiam ex eo, quod Archiepiſcopus, ejuſque Miniſtri, & officiales prædicti, aut quicumque alii intereſſe habentes, vel putantes, ſeu prætendentes

tes

tes ad hoc vocati, & cauſa, ſeu cauſæ, propter quam, ſeu quas præmiſſa emanarint, etiam coram Cardinalibus prædictis, vel aliquo alio Judice, etiam Ordinario, vel delegato, aut aliàs eaaminatæ, juſtificatæ, & verificatæ non fuerint, ſeu quavis alia causa de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, ſeu quovis alio defectu notari, argui, vel impugnari, aut aliàs quomodolibet infringi, vel retractari, ſeu etiam per Nos, & ſucceſſorea noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, vel Sedem Apoſtolicam, ejuſve Legatos etiam de latere revocari, ſuſpendi, reſtringi, limitari, modificari, vel eis in aliquo derogari, aut etiam illas, & illa ad viam, & terminos juris reduci, ant contra eos, & ea reſtitutionem in integrum, ſeu quodvis aliud gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari, vel concedi, aut quidquam aliud in contrarium fieri, ſtatui, vel ordinari nullatenus unquam poſſe: & nihilominus ſub quibuſvis illarum, & illorum revocationibus, ſuſpenſionibus, & derogationibus, & aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam, ut præfertur, vel aliàs quomodolibet pro tempore emanatis, & emanan. non compræhendi, ſed ſemper ab illia eacipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitui, & etiam de novo, etiam ſub quacumque poſteriori data per Præpoſitum, Religioſos, Rectorem, & Univerſitatem, ac Provincialem prædictos, & eorum ſingulos pro tempore eligenda conceſſas eſſe, & cenſeri; ac Præpoſito, Rectori, & Univerſitati, nec non Provinciali prædictis ſuffragari debere, ipſoſque Præpoſitum, Religioſos, Rectorem, & Univerſitatem, ac Provincialem, & Univerſitatis hujuſmodi perſonas ſingulares ea nunc deincepa ſuper præmiſſis omnibus, & ſingulis per Archiepiſcopum, ejuſque Miniſtros, ac Officiales prædictos, aut quoſcumque alios quomodolibet moleſtari, vel impedire non poſſe: Sicque in præmiſſis omnibus, & ſingulis ab omnibus cenſeri, ac ita per prædictos, & quoſcumque alios ejuſdem S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & quoſcumque alios Judices, etiam Ordinarios, & Delegatos, & Sedis prædictæ Nuncios, nec non cauſarum dicti Palatii Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter jodicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: irritum quoque, & inane ſi ſecus ſuper his a qnoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, etiam perpetuo decernimus, & declaramus; Necnon prædicto moderno, & pro tempore exiſtenti Archiepiſcopo Elboren., eorumque Mioiſtris, & Officialibus, & quibuſvis aliis in, & ſuper præmiſſis omnibus, & ſingulis perpetuum ſilentium imponimus; Sicque incommutabilis voluntatis, & iotentionis noſtræ, & Sedis prædictæ fuiſſe, & eſſe, ae perpetuo fore atteſtamur. Diſtrictius inhibentes prædicto moderno, & pro tempore exiſtenti Archiepiſcopo Elboren., eorumque Miniſtris, & Officialibus, ac quibuſvis aliis perſonis cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis exiſtant, in virtute ſanctę obedientiæ, & ſub indignationis noſtræ, dictæque Sedis apoſtolicæ quoad modernum videlicet, & pro tempore eaiſtentem Archiepiſcopum ſub interdicto ingreſſus Eccleſiæ, & ſuſpeoſionis a divinis; quoad alios vero inferiores etiam ſub excommunicationis, aliiſque eccleſiaſticia ſententiis, cenſuris, & pœnis, nec ex tunc deinceps in perpetuum ullo umquam tempore præſentibus literis in aliquo per ſe, vel alium, ſeu alios publice, vel occulte, directe, vel indirecte, tacite, vel eapreſſe quovis quæſito colore, prætcatu, vel ingenio quomodolibet contrafacere, dicere, vel venire, neque Præpoſitum, Religioſos, Rectorem, Collegium, Univerſitatem, illorumque Collegiales, & ſcholares tam Peregrinos, quam Diœceſanos, ut præfertur, deſcriptos, aut eorum aliquem deſuper quomodolibet moleſtare, vel impedire, in Judicio, & eatra illud audeant, ſeu præſumant. Decernentes nihilominus etiam irritum, & inane, quidquid ſecus ſuper hia a qnoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 15. Non obſtantibus prædictis, & quacumque litis pendentia, & noſtris de non tollendo jure quæſito, & in Caocellaria Apoſtolica, noviſſime publicata, qua cavetur, ne eligantur in Conſervatores niſi perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ, qui etiam in Judices Synodales deputati exiſtunt, quodque hie electi eatra Diœceſim, in cujus Synodo Indices ſunt deputati Juriſdictionem exercere non poſſint, earumque in cauſis dumtaxat, in quibus ii, qui eos elegerint, ſunt rei, habeant, aliiſque ejuſdem Cancellariæ regulis editis, & edendis, nec non rec. memor. Bonifacii PP. VIII. pariter Prædeceſſoris noſtri, in quibus etiam cavetur, quod nullus extra ſuam Civitatem, vel Diœceſim, niſi in certis exceptis caſibus, & in illis ultra unam Dietam a fine ſuæ Diœceſis ad Judicium evocetur, ſeu ne Judices, & Conſervatores a d. Sede deputati cuntra quoſcumque eatra Civitatem, vel Diœceſim, in quibus deputati fuerint, procedere, ſeu alii, vel aliis, vicea ſuas committere præſumant, dummodo ultra tres dictas aliquis ad Judicium non trahatur, ſeu quod de aliis, quam manifeſtis injuriis, & violentiis, & aliis, quæ judicialem non requirunt indaginem, pœnis in eos, ſi ſecus egerint, & in id procurantes adjectis, Conſervatores. ſe nullateuus intromittant, aliiſque apoſtolicis, ac etiam in univerſalibus, & Provincialibus, ac Synodalibus Conciliis, & aliis editis ſpecialibus, nec non generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, aliiſque Conſervatoriis, privilegiis, & indultis, Capitulis Cathedralium Eccleſiarum, nec non Communitatibus, & Univerſitatibus, ac perſonis particularibus ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, etiam motu, & ex certa ſcientia, ac de apoſtolicæ pote-

Derogatio contrariorum.

Digitized by Google

poteſtatis plenitudine paribus, ac etiam conſiſtorialiter, ac aliàs in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis, ac impoſterum concedendis, confirmandis, & innovandis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda foret, tenores hujuſmodi præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 8. Nov. 1621. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die octava Novembris 1621. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

X L.

Quod votum, ac juramentum, quæ Clerici Congregationis Doctrinæ Chriſtianæ de Urbe in ea perpetuo manendi emittunt, Romano Pontificis reſervata de cætero ſint.

Iſtam Congregationem una cum Confraternitate Laicorum ſub invocatione Doctrinæ Chriſtianæ erexit Paul. V. in Conſtitut. LXXXIII. Ex credito. *ut ſup. fol.* 284.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

EX incumbenti Nobis deſuper paſtoralis officii debito ad ea libenter intendimus, per quæ piorum Chriſtifidelium Congregationes ad divini nominis laudem, & gloriam, animarumque ſalutem pie, & recte inſtitutæ, ſub ſalubribus eorum Regulis, & inſtitutis perſeverent, & majoribus in dies proficiant incrementis.

Clerici Congreg. Doctrinæ Chriſtianæ elapſo noviciatus anno ſponte emittunt votum, ac juramentum perpetuo manendi in d. Congr.

§. 1. Com itaque, ſicut dilecti filii Præpoſitus, & Clerici Congregationis Doctrinæ Chriſtianæ in Eccleſia S. Agathæ Tranſtyberim de Urbe inſtitutæ Nobis nuper exponi fecerunt, Clerici ejuſdem Congregationis elapſo Novitiatus anno votum cum juramento in eadem Congregatione perpetuo manendi libera, & ſpontanea voluntate emittant;

Et tamen cum nonnulli putent ſuper hoc licitum diſpenſare, & illa commutare;

§. 2. Nonnulli vero ſuper voto, ac juramento præfatis invita etiam Congregatione hujuſmodi, diſpenſare, & illa commutare licitum putent, & de facto in ejuſdem Congregationis præjudicium diſpenſent, & commutent.

Ideo Pont., commutationem, & diſpenſationem ſuper voto, ac juramento ſibi, & Rom. Pont. de cætero reſervat.

§. 3. Non præmiſſis, quantum cum Domino poſſumus, obviare, dictoſque Præpoſitum, & Clericos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; Quod de cætero cum Clericis ejuſdem Congregationis ſuper voto, & juramento præfatis, niſi per Nos, aut Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem, diſpenſari, aut votum, & juramentum præfata commutari nullatenus poſſint, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium decernimus, & ordinamus, & facultatem ſuper voto, & juramento præfatis diſpenſandi, ſeu eadem vota commutandi Nobis, & Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſervamus.

Privilegia ipſius Congreg. non revocata approbat, & confirmat.

§. 4. Inſuper quod decem dictæ Domus S. Agathæ ejuſdem Congregationis Clerici ab illis Præpoſito nominandi ad quatuor minores quatuor feriatis, vel non feriatis diebus, ac ſubinde ad ſacros Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus ordines in temporibus a jure ſtatutis, interſtitiis tamen a ſacro Concil. Trid. deſignatis minime ſervatis, annique curriculo non expectato, etiamſi ſic promovendi, antequam de uno ad alium promoveantur, in primo quoque ſuſcepto ordine ſe minime exercuerint, ad titulum portionis annuæ 40. ſcutorum unicuique illorum per pro tempore exiſtentes dictæ Congregationis Officiales annuatim, quamdiu ſub illius obedientia vixerint dumtaxat pro victu, & veſtitu, prout præſtantur aliis dictæ Congregationis Confratribus in communi viventibus, & in ea præſtan., ſi aliàs ad id idonei reperti fuerint, a dilecto filio noſtro in Alma Urbe Vicario in ſpiritualibus generali ejus arbitrio, ac ſi ita illi videbitur, promoveri, & promoti in ordinibus hujuſmodi etiam in Altaris miniſterio miniſtrare libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus. Volumus autem, quod ipſi decem hujuſmodi promovendi ab obedientia dictorum Officialium recedere non poſſint, nec debeant, niſi aliunde alium commodiorem, & perpetuum redditum, unde ſe decenter ſubſtentare valeant, acquirant, & tunc nonniſi de ejus Vicarii pro tempore exiſtentis licentia, & nihilominus aliter ab obedientia prædicta recedentes, ab executione ſuſceptorum Ordinum, arbitrio ejuſdem Vicarii, ſint ſuſpenſi.

§. 5. Inſuper omnia, & ſingula dictæ Congregationis privilegia, quatenus ſint in uſu, & non ſint revocata, neque ſub aliquibus revocationibus compræhenſa, neque Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, ac Conſtitutionibus Apoſtolicis adverſentur, auctoritate, & tenore præfatis approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Diſpenſationes, vel commutationes

§. 6. Decernentes, quaſcumque voti, ſeu juramenti præfatorum diſpenſationes, ſeu

praedictas contra harum tenorem faciendas irritat.

ſeu voti, & juramenti eorumdem commutationes, contra præſentium tenorem quandocumque faciendas, nullas, irritas, & inanes, nulliuſque roboris, vel momenti.

Clauſulas præſervativas adjungit.

§. 7. Præſentes vero literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, inviolabiliter obſervari debere, irritumque, & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§. 8. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 12. Nov. 1621. An.I.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die duodecima Novembris 1621. Pont. Noſtri Anno Primo.

XLI.

De electione Summi Romani Pontificis.

Aliæ de hac materia electionis Papæ a diverſis Pontificibus hactenus editæ fuerunt Conſtitutiones, quarum nonnullæ ſunt in Corpore Juris, ubi videre poteris diſpoſitionem Symmachi relatam in cap. 2. diſt. 79. Nicol. II. c. 1. diſt. 23., & Alexand. III. in cap. 6. de election. Necnon Greg. X. in cap. 3. eod. tit. lib. 6., ac Clement. V. in Clem. II. Ne Rom., eod. tit.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exactiſſima cura, & diligentia adhibenda eſt in electione ſummi Romani Pont., & ideo alii jam Rom. Pontificum, & Sanctorum Patrum decreta pro rite & recte peragenda electione edita fuerunt. Sed ſalubriori remedio Pontifex iſte locum adhuc agnovit, propterea plenius deſuper, infra diſpoſuit.

Æterni Patris Filius, Magiſter, & Legiſlator noſter Chriſtus Dominus, cujus omnis actio noſtra eſt inſtructio, licet portaret omnia verbo virtutis ſuæ, nec eſſet quicquam abſconditum ab oculis ejus, tamen priuſquam ad Apoſtolatus munus duodecim Apoſtolos eligeret, & nominaret, quod aliàs unquam feciſſe in ſcripturis non legimus, pernoctare voluit in oratione Dei: & antequam B. Petro ovium ſuarum curam commiteret, tertium repetita interrogatione, trinam extare æterni amoris ejus profeſſionem: Nos ſcilicet erudiens, quanta diligentia, cautione, & cura in omnium Paſtorum electione adniti debeamus, ut boni eligantur, & fideles, præſertim vero in Beati Petri ſucceſſorem, qui Orbis eſt lumen, Doctor gentium, & Paſtor Paſtorum. Quapropter ſatis etiam admonemur, nihil eorum, quæ ad electionis Romani Pontificis negotium cautius, & melius tranſigendum conducunt, omitti debere: ſalus enim non unius membri, ſed totius corporis agitur, cum de capite conſulitur. Igitur, etſi diverſis fe. re. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, & Sanctorum Patrum decretis ſalubriter proviſum eſt, ut ejus electio rite, & recte peragatur, & in ea non caro, & ſanguis, aut humana ſapientia, quæ ſtultitia eſt apud Deum, dominetur, ſed Spiritus Sancti gratia omnia dirigantur, & gubernentur: nihilominus, ut dies diei eructat verbum, & nox nocti indicat ſcientiam, experientia compertum eſt, ſalubriori remedio locum non deeſſe. Nos igitur, quos poſuit Dominus, licet nullis ſuffragantibus meritis, regere Eccleſiam ſuam, ne in extremo die prætermiſſi officii in re tanti momenti a Nobis ratio a diſtricto Judice exigatur, quod multorum etiam votis, & poſtulationibus multum expetitum eſt, Sancti Spiritus adſpirante gratia, faciendum decernimus.

Tribus dumtaxat modis PP. eligi poſſe decernit ſcilicet per Scrutinium, per compromiſſum, & per quaſi inſpirationem.

§. 1. Matura itaque cum Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus deliberatione habita, de eorumdem Fratrum conſilio pariter, & aſſenſu, hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione, ſtatuimus, decernimus, & declaramus, in poſterum electionem Romani Pontificis fieri aliter non poſſe, quam Conclavi, & eo clauſo, ac poſt celebratum in eo prima die Sacroſanctum Miſſæ ſolitum Sacrificium, cui Cardinales intereſſe, & in eo communicare conſueverunt, ac per ſecreta Schedularum ſuffragia duarum ex tribus partibus Cardinalium in Conclavi præſentium: præterquam ſi omnes, & ſinguli Cardinales ſimiliter in Conclavi præſentes, nemine diſſentiente, aliquibus ex eorumdem Collegio Cardinalium committerent eligendi poteſtatem, ut vice omnium Eccleſiæ Catholicæ providerent de Paſtore: aut niſi communiter ab omnibus, & ſingulis Cardinalibus, qui itidem in Conclavi præſentes erunt nemine pariter diſſentiente, quaſi per inſpirationem nullo præcedente de perſona ſpeciali tractatu, per verbum, *Eligo*, intelligibili voce prolatum, aut ſcripto, ſi voce fieri non potuerit, expreſſum, fuerit celebrata.

Et neminem per viam Scrutinii, vel Scrutinii, & acceſſus, & viam compromiſſi ſe ipſum eligere poſſe.

§. 2. Numerum autem Suffragiorum duarum ex tribus partibus Cardinalium in Conclavi præſentium, ut electio per viam Scrutinii, ſive Scrutinii, & acceſſus valida ſit, decernimus, & declaramus ita eſſe cenſendum, ut in duabus tertiis partibus Suffragium electi non numeretur, nec quiſquam, ſive Scrutinii, ſive Scrutinii, & acceſſus, ſive compromiſſi via procedatur, ſe ipſum eligere, ſeu ſuffragium ſibi dare ullatenus poſſit. Electi tamen perſona, ſi in Conclavi ſit, debeat in numerum Cardinalium computari.

In Scrutinio, vel Scrutinio, & acceſſu neceſſariam eſſe ſuffragiorum publicationē.

§. 3. Rurſus nemo per viam Scrutinii, ſeu Scrutinii, & acceſſus habeatur pro electo, niſi publicatis omnibus ſuffragiis, & electi, ſi numerum tantummodo duarum ex tribus partibus habuiſſe compertum ſit, etiam ſchedulis apertis.

In ſuffragiorum paritate neminem electū eſſe, & in imparitate electum dici, qui ultra duas partes in uno ſuffragio ſuperior erit.

§. 4. Ac ſi contingat plures in ſchedulis nominatos, duas tertias partes ſuffragiorum tuliſſe, in ſuffragiorum paritate neuter ſit electus, in imparitate vero, qui numero ſuffragiorum ſuperior erit, dummodo duas tertias partes, etiam in uno ſuffragio excedat, electus cenſeatur.

Juramentū a quolibet Car-

§. 5. Inſuper in unoquoque Scrutinio, antequam Schedula in calicem mittatur, a quo-

din. in ferendo ſuffragio præſtandi formã præſcribit.

quolibet Cardinale juramentum alta, & intelligibili voce fiat his verbis. *Teſtor Chriſtum Dominum, qui me judicaturus eſt, me eligere quem ſecundum Deum Judico eligi debere, & quod idem in acceſſu præſtabo.* Et hoc juramentum a nullo omittatur.

Qualitatem quoque inſcriptionis, & Schedularum ſigna pro ſuffragiis.

§. 6. Suffragiorum autem Schedulæ hujuſmodi, tam Scrutinii, quam acceſſus, ubi fieri potuerit, impreſſæ omnino eſſe debeant: ubi non potuerit, unius tantum manu ſcriptæ ſint, ita videlicet, ut tam impreſſæ, quam ita ſcriptæ ea omnia, quæ in Schedulis hujuſmodi exprimi ſolent, contineant, præter ſola nomina, ſeu denominationes eligentis, & electi, & infraſcripta ſigna, quæ omnia manu ejuſdem eligentis ſcribantur, & nomen quidem eligentis in prima parte Schedulæ, electi vero in ſequenti, & rurſus electi, quantum fieri poterit, charactere alterato, ita ut cognoſci non poſſit: eaque Schedulæ pars, in qua erit eligentis nomen, claudatur, ac ſigillo ad hoc parato, ac ſecrete habito, non autem eo, quo quiſque uti ſolet, obſignetur. Ut autem videri poſſit, ne qui alicui acceſſit, eidem in Scrutinio ſuffragium dederit, Schedulæ omnes duobus aliis ſignis in ultima parte ſignentur, numero nempe aliquo, & brevi dicto ſacræ Scripturæ, vel alio hujuſmodi, quæ ſigna in utraque Schedula, tam Scrutinii, quam acceſſus eadem ſint.

Complicationemque obſignationem, & aperitionem dictarũ Schedularum.

§. 7. Poſtea vero pars illa Schedulæ, ubi hæc ſigna erunt, etiam complicetur, & obſignetur, ne a Scrutatoribus videri poſſit, niſi poſtquam fuerit per Scrutinium, & acceſſum electio perfecta, quo caſu Schedulæ acceſſus a Scrutatoribus ea in parte, ubi duo prædicta ſunt ſigna, aperiantur, iiſque inſpectis, & earum ſigillis, aliæ Schedulæ cum iiſdem ſignis notatæ, & in Scrutinio datæ reperiantur, ut videlicet, an duo hæc ſigna, & ſigillum eadem ſint cognoſcatur, & inde duo ſuffragia ab eodem Cardinali uni data non fuiſſe appareat.

Quando ſuffragium acceſſus nullum ſit declarat: & quando Schedulæ aperiantur in ea etiam parte, ubi eſt nomen eligentis.

§. 8. At ſi inter Shedulas Scrutinii nulla reperietur iiſdem ſignis notata, quibus ſchedula acceſſus ſignata erit, aut ſi quis eidem acceſſerit, quem in Scrutinio nominaverit, utroque caſu ſuffragium acceſſus nullum ſit. Subſcriptio autem, ſeu nomen eligentis reſignari non poſſit, niſi contingat, ut ſigillum, & alia duo prædicta ſigna ſint eadem cum ſignis, & ſigillo alicujus alterius Cardinalis, aut alia difficultate cogente.

Nomen electi quomodo in Schedulis ſcribendum, & ubi debeat fieri Schedularum inſcriptio declarat.

§. 9. Quod autem attinet ad nomen electi, illud eo modo a Cardinalibus ſcribatur, quomodo in folio impreſſo, ubi in Conclavi notari ſuffragia ſolent. Præterea, ut ſecreto cautius conſulatur, Schedulæ ſuffragiorum conficiantur una, ſeu pluribus in menſis, in media Cappella conſtitutis, ita e Cardinalibus remotis, & circumſpectis, ut quid ſcribatur ab aliis videri non poſſit. Si quis vero ad menſam accedere, impeditus valetudine non poterit, is ſuffragium ſuum in loco ſuo ſecrete conficere debeat, & ad illud accipiendum ultimus Scrutatorum accedat.

Ac quando ſit locus acceſſui & quando, & quomodo fieri debeat.

§. 10. Et ut acceſſus ſecrete etiam peragatur, Scrutinio publicato, ſi electio per conſenſum duarum partium in eo non fuerit celebrata, ſtatim antequam ad alios actus deveniatur, Cardinales Schedulam pro acceſſu formatam prædictis in menſis conficere, ſicut in Scrutinio, teneantur. Porro uſus Schedularum pro acceſſu talis erit. Qui accedere alicui ex nominatis in Scrutinio voluerit, ejus nomen ſcribet, qui vero noluerit, ne cognoſci poſſit eum nulli accedere, in loco nominis ſcribat *nemini*.

Tam in Scrutinio, quam in acceſſu plures nominari poſſe vetat.

§. 11. Nulli autem, tam in Schedula Scrutinii, quam acceſſus plures nominare liceat, alioquin ſuffragium, in quo plures fuerint nominati, nullum ſit, accedere tamen uni ex nominatis a ſe in dicta Schedula, vel alii, dummodo aliquod aliud ſuffragium in eodem Scrutinio tulerit, non prohibeatur, & in numerum Cardinalium in Conclavi præſentium numeretur.

Semel accedere in uno Scrutinio, & per acceſſum non recedi a nominato decernit.

§. 12. Neque in quolibet Scrutinio, niſi ſemel accedere liceat, neque per acceſſum ab alterius nominatione in Scrutinii Schedula facta recedi, decernimus, & declaramus.

Numeratio Schedularum quomodo fiat & quid ſi numero Cardinalium, illæ non reſpondeant, declarat.

§. 13. Inſuper antequam Schedulæ, ſive Scrutinii, ſive acceſſus a Scrutatoribus aperiantur, omnes ab iis diligentiſſime palam numerentur, & ſi plures repertæ fuerint, quam ſint Cardinales in Conclavi præſentes, omnes comburantur, & iterum ad ſuffragia ſtatim deveniatur.

Aliquid de prædictis non obſervanti, excommunicationis pœnam infligit.

§. 14. Si quis autem aliquid ex ſupra expreſſis non ſervaverit, aut quomodocumque directe, vel indirecte in aliquo contravenerit, ſententiam excommunicationis ipſo facto incurrat.

Suffragia a Car. infirmis in Scrutinio, & acceſſu quomodo ferenda ſint.

§. 15. Præterea ſtatuimus, & ordinamus, quod ſi aliquem infirmitas impediverit ad Scrutinium venire, ad eum adire debeant tres Cardinales, ſorte ante Scrutinium, ut infra ad hanc rem ex omnibus Cardinalibus per ultimum Diaconorum extracti, cum capſula præforata, ſed inani, & palam a Scrutatoribus clauſa, cujus clavis ſuper altare remaneat, & Schedulam impreſſam illi deferre, ipſeque illam ſicut alii Cardinales, prævio juramento ſupraſcripto, ſecrete conficere teneatur, deinde in capſulam conjiciat, eaque per eoſdem Cardinales relata, & aperta, in calicem Schedula mittatur. Publicato deinde Scrutinio, ſi acceſſus agendus erit, ut etiam infirmi accedere poſſint, unum ex foliis, in quibus nomina Cardinalium, & ſuffragiorum numerus notantur, a tribus Cardinalibus prædictis ſumatur, & palam recognito numero ſuffragiorum, quæ quiſque in Scrutinio tulerit, ad infirmum una cum alia impreſſa Schedula, pro acceſſu parata, & cum eadem capſula ab iis deferatur. Infirmus vero alicui accedere, vel nemini accedere debeat, omniaque, & ſingula ſerventur, quæ de Scrutinii Schedula ſupra ordinata ſunt, ſub eadem eacommunicationis latæ ſententiæ pœna. At ſi quis ſcribere valetudine impeditus, per alium prævio juramento, ab eo qui ſcribet præſtando, de

Digitized by Google

ſervando ſecreto, quod ſub eadem escommunicationis pœna ſervari mandamus, ſubſcribere libere poſſit.

De Scrutatorum electione Secreto ſervando, Schedulisque comburendis.

§. 16. Ad hæc Scrutatores tres, ſicut & tres alii Cardinales, qui ad infirmorum ſuffragia deferenda proficiſcentur, ex omnibus Cardinalibus præſentibus in Conclavi nulla ordinis ſervata diſtinctione, ſorte immediate ante quodlibet Scrutinium per ultimum Diaconorum extrahantur, & qui ſemel extracti fuerint in vas iterum conjiciantur: alioquin ſi quis contrafecerit ſicut ſi Scrutatores, vel recognitores aliquid ſeereti in exercendo ſuo officio cognoverint, & illud revelaverint, eamdem latæ ſententiæ escommunicationem incurrant. Finito Scrutinio, & acceſſu, ſive electio ſequuta ſit, ſive non ſit, tres alii Cardinales, ſorte pariter, ut ſupra, estrahendi, Schedulas omnes recognoſcere debeant, ſigillo tamen, & duobus aliis ſignis, ſi aperta non fuerint, intactis remanentibus. Quæ omnes, & ſingulæ Schedulæ, ſive ſequuta, ſive non ſequuta electione, poſtmodum ſtatim palam comburantur.

Et etiam quoties in die & quando fieri debeat Scrutin., vel compromiſſum, nec non quam pœnam incurrant non obſervantes.

§. 17. Similiter ne electio protrahatur, ſtatuimus, & ordinamus, ut ſub ſimili escommunicationis pœna eo ipſo incurrenda, Scrutinium bis ſingulis diebus peragatur, ita ut etiam perficiatur, mane ſcilicet poſt ſolitam Miſſam, & prima quidem die tantum poſt Cardinalium ſacram peractam communionem, & pomeridiano tempore hora opportuna, poſt Hymnum *Veni Creator Spiritus*, & orationem de Spiritu Sancto: idemque ſi compromiſſi via eligatur, obſervari debeat: atque ad Scrutinium, cum tertium pulſata per loca ſolita Conclavis campanula de more fuerit, omnes, & ſinguli Cardinales convenire debeant, valetudine non impediti, ſub eadem escommunicationis latæ ſententiæ pœna.

Pactiones promiſſiones, ſigna, & alia tam reſpectu incluſionis, quam excluſionis, &c. ſub pœna excommunic. prohibet.

§. 18. Cardinales præterea omnino abſtineant ab omnibus pactionibus, conventionibus, promiſſionibus, intendimentis, condictis, fœderibus, aliiſque quibuſcumque obligationibus, minis, ſignis, contraſignis ſuffragiorum, ſeu Schedularum, aut aliis, tam verbo, quam ſeripto, aut quomodocumque dandis, aut petendis, tam reſpectu incluſionis, quam excluſionis, tam unius perſonæ, quam plurium aut certi generis, veluti creaturarum, aut hujuſmodi, ſeu de ſuffragio dando, vel oon dando: quæ omnia, & ſingula, ſi de facto intervenerint, etiam juramento adjecto, nulla, & irrita, neque ad eorum obſervantiam quemquam teneri, aut ex tranſgreſſione notam incurrere fidei non ſervatæ decernimus, & declaramus, & contrafacientes ex nunc excommunicationis pœna innodamus: tractatus tamen pro electione habendos vetare non intelligimus.

Quæ electionem Rom. Pont. nullam reddant pœnaſque eligentium, & electorum con...

§. 19. Quod ſi electio hujuſmodi alibi celebrata fuerit, quam in Conclavi clauſo, vel aliter quam per ſecreta Schedularum ſuffragia duarum ex tribus partibus Cardinalium in Conclavi præſentium in Scrutinio, ſeu Scrutiolo, & acceſſu, electi ſuffragio non computato, vel per viam compromiſſi, ab omnibus Cardinalibus ſimiliter in Conclavi præſentibus, nemine diſſentiente, initi, & ita ut nemo ſeipſum elegerit, vel quaſi per inſpirationem nullo præcedente de perſona ſpeciali tractatu, omnium pariter Cardioalium præſentium in Conclavi communiter. nemine itidem diſſentiente, per verbum *Eligo*, intelligibili voce prolatum, aut ſcripto, ſi voce non potuerit, expreſſum, nulla ſit, & iovalida eo ipſo, abſque ulla declaratione, & ita electo nullum jus tribuat: quin immo is non Apoſtolicus, ſed Apoſtaticus ſit, & habeatur, & tam ipſe, quam eligentes, ejuſque fautores, & complices ſententiam escommunicationis, & anathema, aliaſque cenſuras, & pœnas invaſoribus Sedis Apoſtolicæ a ſacris Canonibus, & Conſtitutionibus apuſtolicis impoſitas, pariter ipſo facto incurrant, a qua, ſicut ab alia quacumque in hac Conſtitutione impoſita, & irrogata, ſeu infra imponenda, & irroganda pœna escommunicationis tam ipſi, quam quilibet alius, ſive S.R.E. Cardinalis, ſive alia perſona cujuſcumque gradus, conditionis, dignitatis, & præeminentiæ a nullo, neque etiam a Majori Pœnitentiario, eujuſcumque facultatis vigore præterquam a Romano Pontifice niſi in mortis articulo abſolvi poſſit, & tam ipſe, ejuſque complices, & fautores, quam alii quicumque, etiam S. R. E. Cardinales hujus Conſtitutionis in aliquo tranſgreſſores aliis graviſſimis pœnis teneantur, futuri Pontificis canonice intrantis arbitrio irrogandis.

...tra hujus Cõſtit. formam tradit.

Secretum in electione Papæ obſervare percipit. Et mutationem, aut alterationem hujus Conſt. Cardinalibus fieri prohibet.

§. 20. Poſtremo ſtatuimus, & diſtricte præcipiendo mandamus, ut S. R. E. Cardinales, quæcumque ſecretum violare quomodolibet poterunt, omnia evitare, & cavere omnino teneantur, cum intentio, & mens noſtra ſit electionis hujuſmodi tam ſanctum negotium, ſi fiat per Scrutinium, ſeu Scrutinium, & acceſſum, ut præfertur, ſecretiſſime tranſigatur, ac proinde iiſdem omnibus, & ſingulis S.R.E. Cardinalibus, & eorum ſacro Collegio inhibemus, ne contra hæc, vel horum aliquod ſtatuere, diſponere, vel ordiuare, ſeu in aliquo corrigere, alterare, mutare, ſeu aliquo modo facere, tractare, moliri, vel attentare præſumant quovis prætextu, cauſa, vel exquiſito colore ſub eadem escommunicationis pœna ipſo facto incurrenda.

Hujus Conſt. Executores deputat.

§. 21. Ut autem hujuſmodi noſtra Conſtitutio inviolabilius obſervetur, tres Cardinales, qui ſingulis diebus Congregationibus agendis præpoſiti ſunt, & cum iis S.R.E. Camerarius illam in omnibus, & per omnia obſervari procurent, & faciant.

Cardinales cenſuris irretitos ab electione Papæ non excludi decernit.

§. 22. Volumus etiam, & decernimus, cenſurarum, & escommunicationum prædictarum, & aliarum quarumcumque prætextu, vel cauſa Cardinales a ſummi Pont. electione activa, & paſſiva excludi nullo modo poſſe, quas quidem cenſuras, & excommunicationes ad effectum hujuſmodi electionis tantum, illis alias io ſuo robore permanſuris, ſuſpendimus: decernentes, eaſ-

Google

eaſdem excommunicationes, & cenſuras eos ſolum afficere, qui deliquerint, non autem alios, Conclavi durante, qui cum iis converſati fuerint.

Adhortatio ad Cardinales.

§. 23. Cæterum, etſi opus non eſſe in Domino confidimus, tamen pro officii noſtri debito, & rei de qua agitur gravitate, admonemus, hortamur, & in Domino obſecramus S. R. E. Cardinales, ut attente conſiderent perſonæ, quam ſuſtinent, officium, & dignitatem, quam ſacrum præterea, & quanti momenti ſit opus, quod tractant, & nihil quod ſe non deceat, nihil a re alienum committant, ſed cogitent, quam pernicioſum futurum ſit univerſæ Eccleſiæ, Chriſti ſanguine acquiſitæ, ſi male adminiſtretur: ac proinde exuant omnes mundanas curas, & induant ſolum Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum memores, nihil prodeſſe homini, ſi univerſum Mundum lucretur, animæ vero ſuæ detrimentum patiatur. Denique animum advertant, ſe in Conclavi clauſos editiſſima in ſpecula conſtitutos eſſe, & factos ſpectaculum Deo, & hominibus, a Domino, cujus negotium gerunt, ſupplicii, vel gloriæ ſempiternæ retributionem citiſſime laturos.

Derogatio contrariorum.

§. 24. Non obſtantibus quatenus opus ſit, ſe. re. Alexandri Papæ III. Prædeceſſoris noſtri in Concilio Lateranen. edita, quæ incipit: *Licet de vitanda*, & aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, etiam in Conciliis generalibus promulgatis Conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, etiam in corpore juris clauſis, quibus omnibus, & ſingulis, quatenus pariter opus ſit, eorum omnium, & ſingulorum tenores, perinde ac ſi ad verbum exprimerentur, pro expreſſis, & inſertis habentes, pro hac vice dumtaxat, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Juramentum ſuper hujus Conſt. obſervatione præſtandum.

§. 25. Volumus quoque, præſentes noſtras coram omnibus in prima Congregatione poſt obitum Pontificis fieri ſolita, & deinde poſt Conclavis ingreſſum, & cum quis ad Cardinalatus honorem promotus fuerit, cum aliis ſimilibus Conſtitutionibus legi, & juramentum ſuper illius obſervatione præſtari, & ita præcipimus, & mandamus.

Aliæ ſimiles Conſtitut. ſervandæ his, quæ præſenti non adverſantur.

§. 26. Quibus Conſtitutionibus, & pœnis in eis contentis, niſi in ſuperius expreſſis per hanc noſtram derogare non intendimus, ſed eas in ſui roboris firmitate relinquere. Sperantes etiam Romanos Pontifices qui pro tempore canonice eligentur, omni ſtudio curaturos, ut quæ noſtris hujuſmodi, & in eis ſalubriter ſtatuta ſunt, inviolabiliter, ac etiam ſi opus fuerit, per pœnarum ipſarum contra transgreſſores exequutionem, obſerventur.

Public. hujus Conſt. in Urbe fieri, & factam omnes Card. etiam abſentes, & futuros, & alios quoſcumque ligare præcipit.

§. 27. Denique volumus, eaſdem præſentes in Valvis Baſilicarum Sancti Joannis Lateranen., ac Principis Apoſtolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, nec non in Acie Campi Floræ per Curſores noſtros affigi, & publicari, ac eorum exempla ibidem affixa dimitti, & deinde omnes, & ſingulos Cardinales tam abſentes, quam præſentes, modernos, & qui pro tempore erunt, & alios quoſcumque, quorum intereſt, vel intereſſe poterit quomodolibet in futurum, afficere, & ligare, nullamque harum ignorantiam prætendere poſſe, ac ſi eis perſonaliter intimatæ forent, præmiſſis, cæteriſque contrariis quibuſcumque non obſtantibus.

Sanctionem que pœnalem adjungit.

§. 28. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrorum Statutorum, Decretorum, Declarationum, Mandatorum, Innodationis, Voluntatis, Admonitionis, Hortationis, Obſecrationis, Inhibitionis, Derogationis, Præcepti, & ſuſpenſionis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 15. Nov. 1621. An.I.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo, ſexcenteſimo vigeſimoprimo, decimoſeptimo kal. Decembris, Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Papæ ſubſcriptio.

✠ Ego Gregorius Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Card. ſubſcriptiones.

✠ *Ego Antonius Cardinalis Saulius Epiſc. Oſtien. promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Franciſcus Maria Cardinalis a Monte Epiſcopus Portuen., promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Franciſcus Cardinalis Sfortia, Epiſcopus Tuſculanus promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego A. Cardinalis Montaltus Epiſcopus Albanen. S. R. E. Vicecancellarius, promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Odoardus Cardinalis Farneſius, Epiſcopus Sabinen., promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Octavius Cardinalis Bandinus, Epiſcopus Prœneſtinus, promitto, voveo, & juro.*

✠

✠ *Ego Andreas Cardinalis Perrettus, promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego B. Cardinalis Bevilacqua, promitto, voveo, & juro.*

✠

✠ *Ego F. tit. S. Praxedis, Presb. Card. de Sourdis promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Jo: Baptiſta tit. SS. Marcellini, & Petri, Card. Detus, promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Dominicus SS. Apoſtolorum, Presb. Card. Gymnaſius, promitto, voveo, & juro.*

✠

✠ *Ego Carolus tit. S. Cæſarei Presb. Card. Madrutius, promitto, voveo, & juro.*

✠

✠ *Ego S. tit. S. Chriſogoni Presb. Card. Burgheſius, Major Pœnitentiarius, promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego M. tit. S. Onuphrii Presb. Card. Barberinus, promitto, voveo, & juro.*
✠ *Ego Jo: Garſia tit. SS. Quatuor Coronatorum Presb. Card. Millinus, promitto, voveo, & juro.*
✠ *Ego M. tit. SS. Quirici, & Julitæ Preſ. Card. Lantes, promitto, voveo, & juro.*
✠ *Ego M. Angelus Tontus tit. S. Petri ad Vincula, Presb. Cardinalis Nazarenus, promitto, voveo, & juro.*
✠ *Ego P. tit S. Auguſtini Presbyt Verallus, promitto, voveo, & juro.*
✠ *Ego Jo: Bapt. tit. S. Cæciliæ Presb. Card. Leuns, promitto, voveo, & juro.*
✠ *Ego Dominicus tit. S. Martini in Montibus, Presb. Card. Rivarola, promitto, voveo, & juro.*
✠ *Ego P. tit. S. Mariæ de Populo, Presb. Card. Philonardus, promitto, voveo, & juro.*
✠ *Ego P. Paulus tit. SS. Nerei, & Achillei, Presb. Card. Creſcentius, promitto, voveo, & juro.*
✠
✠
✠ *Ego Gaſpar tit. S. Crucis in Hyeruſalem, Presb. Card. Borgia, promitto, voveo, & juro.*
✠ *Ego Robertus tit. S. Alexii Presb. Card. Ubaldinus, promitto, voveo, & juro.*
✠ *Ego Tiberius tit. S. Priſcæ Presb. Card. Mutus, promitto, voveo, & juro.*
✠ *Ego Gabriel tit. S. Pancratii, Presbyt. Card. de Trejo, promitto, voveo, & juro.*
✠
✠
✠
✠ *Ego Petrus tit. S. Thomæ in Parione, Presb. Card. Camporeus, promitto, voveo, & juro.*
✠ *Ego Matthæus tit. S. Marci, Presbyt. Card. Priolus, promitto, voveo, & juro.*
✠ *Ego S. Presbyt. Cardinalis S. Suſannæ S.R.E. Biblioth. promitto, voveo, & juro.*
✠
✠
✠
✠ *Ego Guido tit. S. Joannis ante Portam Latinam, Presb. Card. Bentivolus, promitto, voveo, & juro.*
✠ *Ego Petrus tit. S. Salvatoris in Lauro, Presb. Card. promitto, voveo, & juro.*
✠ *Ego It. Fridericus Presb. Cardinalis de Zolrelen, promitto, voveo, & juro.*
✠ *Ego Cæſar tit. S. Petri in Monte Aureo, Presb. Card. Gherardus, promitto, voveo, & juro.*
✠ *Ego Fr. Deſiderius tit. S. Clementis, Preſ. Card. de Cremona, promitto, voveo, & juro.*
✠ *Ego Stephanus tit. S. Mariæ in Via, Preſ. Card. Pignattellus, promitto, voveo, & juro.*
✠ *Ego L. Card. Ludoviſius, tit S. Mariæ de Tranſpontina S.R.E. Cam., promitto voveo, & juro.*
✠ *Ego Franciſcus tit. S. Matthæi in Merulana, Presb. Cardinalis Sacratus, promitto, voveo, & juro.*
✠ *Ego M. Ant. tit. S. Euſebii, Presb. Card. Gozadinus, promitto, voveo, & juro.*
✠ *Ego Alexander S. Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis Eſten., promitto, voveo, & juro.*
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠ *Ego Franciſcus, S. Angeli in Foro piſcium, Diaconus Cardinalis Boncompagnus, promitto, voveo, & juro.*
✠ *Ego Hippolytus S. Mariæ Novæ, Diac. Card. Aldobrandinus, promitto, voveo, & juro.*
✠

Publicatio facta in Urbe.

Anno a Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti Milleſimo ſexcenteſimo vigeſimoprimo, Indictione quarta, die vero vigeſima ſexta Menſis Novembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini N. D. Gregorii divina providentia Papæ XV. Pontificatus ſui primo. Introſcriptæ literæ Apoſtolicæ publicatæ, & affixæ fuerunt ad Valvas Baſilicarum S. Joannis Lateranenſis, Principis Apoſtolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, & in Acie Campi Floræ, dimiſſis ibidem earumdem literarum originalibus appenſis per aliquod temporis ſpatium, & exinde amotis, deinde dimiſſis earumdem literarum copiis affixis, ut moris eſt, per nos Auguſtinum Bracherium, & Brandimartem Latinum prælibati S. D. N. Papæ Curſores.

Octavius Spada Magiſter Curſorum.

XLII.

Clericis Regularibus Scholarum Piarum permittitur, tria ſolemnia vota emittant.

Hanc Congregationem ad pauperes ſcholares pie, & ſine ulla mercede erudiendos, erexiſſe Paul. V. vide in Conſtit. CCLXVIII. Ad ea. *ut ſupra fol.* 226.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN ſupremo Apoſtolatus ſolio, meritis licet imparibus divina diſpoſitione conſtituti, ad ea vigilantiæ noſtræ partes libenter interponimus, per quæ piæ Clericorum Congregationes in Eccleſia Dei ad illius laudem, & gloriam provide, ſancteque inſtitutæ, in perſeverantia laudabilium operum incitentur, ac majoribus in dies proficiant incrementis.

Joſephi a Matre Dei Præfecti Congr. Cleric. Pau-

§. 1. Cum itaque, ſicut dilectus filius Joſephus de Matre Dei Præfectus Generalis Congregationis Clericorum Pauperum Matris

perum Matris Dei Scholarum Piarum Preces.

tris Dei Scholarum Piarum de Urbe, Nobis nuper capooi fecit, Clerici ejuſdem Con gregationis tria ſimplicia, Paupertatis ſcilicet, Caſtitatis, & Obedientiæ vota emittant. Cumque perſectioris vitæ ſtudio ducti, ſimplicia vota prædicta per nos ſolemnia declarari, Nobis humiliter ſupplicaſſent.

Decreto Congregationis Episcoporum, & regularium cujus examini remiſsæ fuerant, approbatæ.

§. 2. Veoerabiles Fratres noſtri S. R. E. Cardinales oegotiis Epiſcoporum, & Regularium præpoſiti, quibus negotium hujuſmodi mature examinan., & Nobis referen. commiſimus, prædictam Congregationem nuncupatam Pauperum Matris Dei, olim Romæ ſel. rec. Clementis Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri auctoritate erectam, & per ſanctæ memoriæ Paulum Papam V. Prædeceſſorum noſtrum confirmatam, & prope Eccleſiam Sancti Pantaleonis de Urbe modo degentem, in Religionem trium votorum ſolemnium approbari poſſe cenſueriot, prout in decreto deſuper ſub die 31. Auguſti proxime præteriti facto dicitur contioeri.

Illudque Gregorius Papa confirmat.

§. 3. Nos piis Joſephi, & Clericorum prædictorum votis hujuſmodi, quantum cum Domino poſſumos, benigne annuere, eoſque ſpecialibus ſavoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingolares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & ioterdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſoris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen., harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum prædictum apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſiogulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Clauſulas præſervativas

§. 4. Decernentes, præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Joſepho, & Clericis prædictis in omnibus, & per omnia pleoiſſime ſuffragari.

Irritanſque Decret. apponit.

§. 5. Atque ita per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarom Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis quoque derogat.

§. 6. Non obſtantibus apoſtolicis, ac in univerſalibos, Provincialibuſque, & ſynodalibus Conciliis editis, generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, nec non quatenus opus ſit, dictæ Congregationis, etiam juramento, coofirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 18. Nov. 1621. An. I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 18. Novembris 1621. Pontificatus noſtri Anno I.

Sequitur Communicatio omnium exemptionum, indultorum, & privilegiorum, quibuſcumque Ordioibus Mendicantiom, eorumque locis, & perſonis quomodolibet coocesſorum, & concedeodorum.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

AD uberes fructus, quos dilecti filii Miniſter Generalis, & Clerici Congregationis Paoperum Matris Dei Scholarum piarum in Militanti Eccleſia, cujus regimini divina diſponeote clementia præſidemus, in dies afferunt, meotis noſtræ aciem convertentes, ac uberiores ex ipſa Coogregatione fructus io dies proveoturos eſſe ſperantes, ad ea merito libenter iotendimus, per quæ Congregatio ipſa felicioribus in dies proficiat incrementis.

Elargitio, & communicatio privilegiorum, & gratiarum de quibus in rubrica.

§. 1. Ut igitur Mioiſter, & Clerici prædicti eo ferventius io ſuo laudabili inſtituto perſeverent, quo majoribus ſe viderint favoribus, & gratiis munitos, providere volentes, ac ſingulares Miniſtri, & Clericorum prædictorum perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet ionodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Congregationi prædictæ, illiuſque Miniſtro, & Clericis, aliiſque perſonis, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, immuoitatibus, libertatibus, facultatibus, exemptiooibus, aliiſque gratiis, & indultis, tam ſpiritualibus, quam temporalibus Ordinibus Mendicantium, illorumque Superioribus, Profeſſoribus, nec non Eccleſiis, Monaſteriis, regularibus locis, etiam per viam communicatioois, vel extenſionis, aut aliàs quomodolibet per quoſcumque Rom. Pontifices Prædeceſſores noſtros, ac etiam Nos quomodolibet conceſſis, & quibus ipſi, nec non Eccleſiæ, Monaſteria, & Regularia loca hujuſmodi de jure, uſu, conſuetudine, privilegio, aut coaceſſione apoſtolica io genere, vel io ſpecie, ac tam conjunctim, quam diviſim, ſeu aliàs quomodolibet utootur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, dummodo tamen ſint in uſu, & non ſint revocata, aut ſub aliquibus revocationibus comprehenſa, oec Sacris Canonibus, & Concilii Tridentioi Decretis, aut Conſtitutionibus apoſtolicis repugnent, pari modo non ſolum ad eorum inſtar, ſed pariformiter, & æque principaliter, perinde ac ſi illis nominatim, & in ſpecie conceſſa foiſſeot, uti, frui, & gaudere libere, & licite valeant, apoſtolica auctoritate tenore præſeotium perpetuo concedimus, & indulgemus, dictaque privilegia, immunitates,

li-

libertates, facultates, eaemptiones, gratias, & indulta eis communicamus, illaque ad eos estendimus.

Clauſulas præſervativas apponit.

§.2. Decernentes, præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectos ſortiri, & obtioere, ac Præpoſito, & Clericis prædictis in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari.

Et Decretum irritans.

§.3. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariiſque derogat.

§.4. Non obſtantibus noſtra de gratiis ad inſtar non concedendis, ac quibuſvis Conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, Ordinum prædictorum, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter espreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & espreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 15. Octob. 1621. An.I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 15. Octobris 1621. Pontificatus noſtri Anno II.

XLIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Inveſtitura Regni Siciliæ Philippo IV. Hiſpaniarum Regi Catholico conceditur cum ſolitis conditionibus.

GREGORIUS PAPA XV.

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

REgis æterni Jeſu Chriſti Domini Noſtri, per quem Reges regnant, & legum conditores juſta decernunt, vices licet immeriti in Beati Petri Sede gerentes in Terris, dum omnibus Eccleſiis paſtoralem impendimus ſolicitudinem, curæ Eccleſiæ Romanæ, quæ ab eodem Apoſtolorum Principe continuata ſucceſſione ad humilitatem noſtram divina providentia pervenit, præcipue, ot par eſt, ſicut ea alto conceditur, invigilamus, & de Principatibus, Regnis, quorum eadem Eccleſia proprietatem habere dignoſcitur, & directum Dominium, prædictorum Prædeceſſorum noſtrorom Rom. Pontificum veſtigiis inſiſtentes, ita diſponimus, ut Reges, & Principes, qui avita majorum ſuorum eximia pietate, & erga catholicam fidem, & Rom. Eccleſiam illuſtri zelo toto Orbe reſulgent, plane agnoſcant a Nobis, & Sancta Sede Apoſtolica eorum merita, quanti cum Domino poteſt æſtimari, ac ſavoribus, & gratiis, quotieſcumque datur occaſio, ſuas, ac ſuorum ſucceſſorum perſonas decorari, & ipſi in religionis illius, quam eadem Eccleſia Rom. radix, & magiſtra Eccleſiarum docet, & docuit ſemper deſenſione, & quantum ſibi conceditur, propagatione, ejoſdemque Sanctæ Sedis cultu, & reverentia confirmentur, & foveantur.

Julius II. Siciliæ Regnum in feudum conceſſit Ferdinando I. Aragoniæ Regi, ejuſque Succeſſoribus.

§.1. Dudum ſiquidem fel. rec. Julius Papa II. Prædeceſſor noſter Regnum Siciliæ, ac Hyeruſalem cum tota terra, quæ eſt citra Pharum uſque ad confinia terrarum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, Civitate Beneventana cum ejus Territorio, & pertineutiis dumtaxat excepta, ad Jus, & proprietatem ejuſdem Eccleſiæ pertinens, & tunc ad ipſum Prædeceſſorem, & dictam Eccleſiam devolutum, quovis modo, & ex quavis cauſa illud ad eamdem Eccleſiam devolutum eſſet, aut aliàs ejus diſpoſitio ad prædictum Prædeceſſorem pertineret, cum omnibus juribus, & pertinentiis ſuis cla. mem. Ferdinando Aragoniæ, & utriuſque Siciliæ, ac Hyeruſalem Regi pro ſe, ſuiſque in dicto Regno Aragoniæ ſucceſſoribus, & hæredibus, tam maſculis, quam ſœminis ea eo recta linea deſcendentibus certo tunc capreſſo modo natis, & naſcituris in ſeudum perpetuom pro annuo cenſu, & ſub diverſis conceſſiunibus, modis, formis, adjectionibus, promiſſionibus, clauſulis, cauthelis, voluntatibus, & ordinationibus etiam tunc eapreſſis, ſine tamen præjudicio juris ipſi Ferdinando Regi aliàs in eodem Regno forſan competentis, cui tunc noluit derogari, de Fratrum ſuorum conſilio pariter, & aſſenſu, ex certa ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine conceſſit, & elargitus ſuit, dictam Civitatem Beneventanam cum ejus territorio, diſtrictu, & pertinentiis per ipſum Prædeceſſorem, ſeu Rom. Pontificem diſtinctis, ſeu diſtinguendis cum eorum incolis, prout illam ſibi dudum antea prædicta Eccleſia ſpecialiter retinuerat, & reſervaverat, ſibi, & eidem Eccleſiæ ſpecialiter reſervando, prout in ipſius Prædeceſſoris deſuper confectis literis, in quibus idem Prædeceſſor inter alia voluit, quod dictus Ferdinandus Rea, & ſui in dicto Regno Siciliæ ultra Pharum hæredes, & ſucceſſores darent prædeceſſori, & Eccleſiæ prædictis eorum Privilegium aurea Bulla bullatum, in quo proprio juramento faterentur, & recognoſcerent expreſſe Regnum Siciliæ, & Hyeruſalem, ac totam eorum terram, quæ eſt citra Pharum uſque ad confinia ejuſdem Eccleſiæ, excepta Civitate Beneventana prædicta, cum Territorio, diſtrictu, & pertinentiis ſuis ea ſola gratia, & mera liberalitate Sedis, & Prædeceſſorum prædictorum ſibi, ſuiſque hæredibus, & ſucceſſoribus ſuiſſe conceſſa, & eas recepiſſe, & tenere Regnum Siciliæ, & terram hujuſmodi a Prædeceſſore, & Eccleſia prædictis, ſub pactis, modis, & conditioaibus tunc, ut præfertur expreſſis, plenius continetur.

Nonnullis additis conditionibus.

§.2. Et deinde piæ mem. Leo Papa X. etiam

Digitized by Google

Leo X. eiſdem legibus prædictum Regnũ Carolo V. conceſſit.

etiam Prædeceſſor noſter dictum Regnum Siciliæ citra Pharum cla. mem. Carolo Rom. Imperatori ſemper Auguſto tunc Romanorum, & Hiſpaniarum Regi Catholico, in Imperatorem electo io feudum eiſdem modo, & forma, quibus per prædictum Julium Prædeceſſorem prædicto Frediuando Regi conceſſum fuerat, & ſub prædictis, quæ tunc per eamdem Sedem remiſſæ nou apparerent, & certis aliis tuoc expreſſis conditionibus de novo conceſſit, & de eo etiam ipſum Carolum Imperatorem iuveſtivit, & dictus Carolus Imperator per quondam Joannem Emanuelem Aurei Velleris Equitem tunc in bumanis agentem, & ipſius Caroli Imperatoris apud Leonem Prædeceſſorem, & Sedem prædictos oratorem, & procuratorem ſpecialem promiſit, & ſe, ac omnea Regnum ipſum Siciliæ vigore illius conceſſiouum, tam per Julium, quam Leouem Prædeceſſores factorum pro tempore obtinentes obligavit ad inviolabiliter obſervandum, & adimplendum omuia in literis Julii Prædeceſſoris hujuſmodi contenta, ſuper quibus de diſpenſatione, aut illorum remiſſione, per eamdem Sedem non conſtaret, ſeu appareret, & ſolvendum ſingulis annis in perpetuum Cameræ Apoſtolicæ ſeptem mille ducatos auri de Camera in feſto Beati Petri ultra ſolitum cenſum Parafræni albi pro recognitione veri, & directi dominii ipſius Regni Siciliæ, & ad Leouis Prædeceſſoris, & Cameræ prædictorum requiſitionem delinquentes in Terris eidem Eccleſiæ meditate, vel immediate ſubjectis, ad dictum Regnom, & illius Civitates, Terras, & loca confugientes capi, & ad Urbem, vel alium locum remitti faciendi, ſub pœnis in literis Julii Prædeceſſoris hujuſmodi contentis: dummodo idem Leo Prædeceſſor, & Succeſſores ſui Rom. Pontifices, ac prædicta Camera ad ipſius Caroli Imperatoris, & officialium ſuorum requiſitiouem delinquentes in terris, & locis dicti Regni, ad terras, & loca Eccleſiæ confugentes pariter ad eos remitteret, prout in inſtrumento publico deſuper confecto, & in certis ipſius Prædeceſſoris Leonis literis de verbo ad verbum inſerto, etiam plenius continetur.

Julius III. inveſtiturã conceſſit Philippo Secundo.

§.3. Ac demum recolendæ mem. Julius Papa III. etiam Prædeceſſor noſter prævia renunciatione prædicti Caroli Rom. Imperatoris ſemper Auguſti dictum Regnum Siciliæ, & Hyeruſalem cum tota terra citra Pharum uſque ad confinia Rom. Eccleſiæ cacepta Civitate Beneventana cum ejus territorio, & diſtrictu, ut ſopra inclitæ mem. Philippo Secundo tunc Angliæ Regi, & Hiſpaniarum Principi pro ſe, ſuiſque hæredibus, & ſucceſſoribus Aragoniæ Regibus tam maſculis, quam fœminis ex eo recta linea deſcendentibus natis, & naſcituris, ac aliis perſonis in conceſſionbus Julii, & Leonis comprehenſis, & per eas vocatis in feudum perpetuum pro ſolito annuo cenſu ſeptem mille ducat. auri de Camera, & unius Paraphræni albi ſolvendo, & ſub conditionibus, modis, & formis, adjectionibus, promiſſionibus, clauſulis, cautelis, voluntatibus, & ordinationibus in literis Julii, & conceſſione Leonis contentis, quæ per eamdem Sedem remiſſa non apparerent, ſimiliter conceſſit, & de eo etiam ipſum Philippum Regem inveſtivit, & dictus Philippus Rex per quondam Ferdinandum Franciſcum Avolos de Aquino Marchionem Piſcariæ, tunc in humanis agentem, & ipſius Philippi Regis apud Julium Prædeceſſorem, & Sedem prædictos procuratorem ſpecialem obedientiam, homagium, & Juramentum fidelitatis conſuetum præſtitit, prout in ipſius etiam Julii Prædeceſſoris literis plenius continetur: Quæ omnia idem Philippus Rex ſucceſſive per bullam ſuam Auream ſub datum Bruſellys Anno Domini 1555. die 1. Octobris, manu ſua ſubſcriptum approbando, & acceptando confeſſus, fuit, & recognovit.

Eadem inveſtitura a Clemente VIII. conceſſa fuit Philippo III.

§.4. Poſtremo autem fel. rec. Clemens Papa VIII. Prædeceſſor noſter eodem Philippo III. viam univerſæ carnis ingreſſo Regnum ipſum Siciliæ, & Hieruſalem cum tota terra prædicta citra pharum uſque ad confinia terrarum ejuſdem Eccleſiæ Romanæ, excepta Civitate Beneventan., cum ejus territorio, diſtrictu, & pertinentiis per ſe, ſeu ejus, & noſtros Prædeceſſores Rom. Pontifices, diſtinctis, ac eorum incolis, quam ſibi, & eidem Eccleſiæ ſpecialiter retinuit, & reſervavit cla. mem. Philippo III. etiam Hiſpaniarum Regi Catholico pro ſe, ſuiſque Hæredibus, & Succeſſoribus Aragoniæ Regibus tam maſculis, quam fœminis, ex eo recta linea deſcendentibus natis, & naſcituris, ac aliis perſonis io conceſſionibus utriuſque Julii, & Leonis prædictorum hujuſmodi compræhenſis, & per eas vocatis, in feudum perpetuum pro ſolito annuo cenſu ſeptem millium ducat. ſimilium, & unius Paraphræni albi, ut præfertur ſolvendo, & ſub conditionibus, modis, formis, adjectionibus, promiſſionibus, clauſulis, cautelis, voluntatibus, & ordinationibus in literis utriuſque Julii, & conceſſione Leonis Prædeceſſorum hujuſmodi contentis, quarum remiſſionem per Sedem prædictam factam fuiſſe non appareret, præſtitæ prius tamen eidem Clementi Prædeceſſori, ac Sedi, & Eccleſiæ prædictis nomine ipſius Philippi III. Regis per bo. me. Antonii de Cardona, & Corduba Ducem Sveſſæ, Somæ, Varnæ, Comitem Cabræ, & Palemos, Vicecomitem de Ibregar, & ipſius Philippi III. Regis conſanguineum, & conſiliarium apud eumdem Clementem Prædeceſſorem, & Sedem prædictam Oratorem, & Procuratorem, ac Mandatarium ſuum ſpecialem, per eumdem Clementem Prædeceſſorem admiſſa obedientia, atque homagio, & Juramento fidelitatis ſub certa tunc expreſſa forma pariter conceſſit, & elargitus eſt, ac Regnum ipſum prædicto Philippo III. Regi modo, & forma præmiſſis infeudavit, prout in prædicti Clementis Prædeceſſoris ſub plumbo ſub Dat. Romæ apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Do-

Digitized by Google

Dominicæ 1599., quinto idus Septembris Pontificatus ſui An.VIII., expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis haberi volumus, plenius continetur.

Philippus IV. eam petit.

§.5. Cum autem, ſicut Deo placuit, ab humanis exempto dicto Philippo III. Rege jure ſucceſſionis una cum aliis Regnis, Provinciis, & ditionibus univerſis dictum Regnum Siciliæ, & Hieruſalem cum tota terra citra Pharum ad chariſſimum in Chriſto filium noſtrum Philippum IV. Hiſpaniarum Regem Catholicum dicti Philippi III. Regis filium, & hæredem legitime pervenerint, & idem Philippus Rex volens debitam obedientiam, & fidelitatis, ac homagii juramentum in manibus noſtris præſtare, ac ea, ad quæ ratione ipſius feudi tenetur, adimplere, dilectum filium nobilem Virum Franciſcum de Cueva Ducem de Alburquerque, & ipſius Philippi Regis conſanguineum, & conſiliarium, & apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Oratorem, & Procuratorem, & Mandatarium ſuum ſpecialem fecerit, conſtituerit, & deputaverit ſpecialiter, & expreſſe ad ſe nomine prædicti Philippi Regis, quoties opus fuerit, coram Nobis humiliter, & cum omni reverentia præſtandum, ac a Nobis inveſtituram dicti Regni humiliter petendum, eamque acceptandum, nec non Nobis nomine ejuſdem Philippi Regis pro prædicto Regno Siciliæ, & Hieruſalem cum tota terra citra Pharum debitam obedientiam exhibendum, ac etiam fidelitatis, & homagii juramentum ratione feudi dicti Regni præſtandum, quod requiſitum neceſſarium, & opportunum foret, ex ipſius feudi natura, & quemadmodum illud præſtitum fuerat a Philippo Tertio Rege prædicto, atque ab aliis Prædeceſſoribus ſuis in eodem Regno ſolitum fuerat præſtari, dans, & tribuens idem Philippus Rex prædicto Franciſco Duci, & Procuratori omnem poteſtatem, omneque arbitrium, & auctoritatem ea agendi, & jurandi præmiſſa ex cauſa in animam ſuam, quæ ipſemet Philippus Rex agere, & jurare poſſet, ſi perſonaliter ea faceret, & dictus Franciſcus Dux, & Procurator in vim conſtitutionis, & deputationis hujuſmodi ad præmiſſa omnia, & ſingula nomine prædicti Philippi Regis peragenda, & exequenda coram Nobis humiliter, & cum omni reverentia ſub die 16. Septembris proxime præteriti ſe præſentaverit, & in generali Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Congregatione, quæ poſtmodum ob varia noſtra impedimenta ſub die 27. Octobris præſentis anni coram Nobis, in Palatio noſtro apoſtolico in Vaticano, ad hoc ſpecialiter convocata, & habita fuit cum pluribus Archiepiſcopis, Epiſcopis, aliiſque Prælatis ibi adſtantibus nomine ipſius Philippi Regis Nobis, & Sedi Apoſtolicæ, ac Romanæ Eccleſiæ prædictis obedientiam, itemque homagium, & juramentum fidelitatis ſub forma inferius adnotata præſtiterit.

Concedit Gregorius.

§.6. Nos conſiderantes ipſius Philippi Regis hæreditariam regnandi conſuetudinem, & quod ſciat, & volet commiſſos ſibi populos in pacis amænitate, & juſtitiæ cultu conſovere, ac Nos, & Romanam Eccleſiam ipſius Regni proprietarios, & directos Dominos grata devotione, & fide ſincera recognoſcere, mandato procurationes ipſius Philippi Regis hujuſmodi publice, & alta voce in eadem Congregatione perlecto, & diligenter inſpecto, & conſiderato, ac habita ſuper his cum eiſdem Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus prius in Conſiſtorio noſtro ſecreto, & deinde etiam in alia ſimili Congregatione generali ad hoc nominatim habita in eodem Palatio noſtro deliberatione matura, de ipſorum Fratrum noſtrorum conſilio pariter, & aſſenſu, & ex certa noſtra ſcientia, & de apoſtulicæ poteſtatis plenitudine, In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti obedientiam ab eodem Franciſco Duce, & Procuratore nomine ipſius Philippi Regis Nobis, ac Sedi, ac Eccleſiæ prædictis, ut præmittitur, præſtitam, itemque homagium, & juramentum fidelitatis hujuſmodi læto, atque hilari animo admittimus, ac Regnum ipſum Siciliæ, & Hieruſalem cum tota terra prædicta citra Pharum uſque ad confinia terrarum ejuſdem Eccleſiæ Romanæ, excepta prædicta Civitate Beneventana cum ejus Territorio, diſtrictu, & pertinentiis per Nos, ſeu Romanos Pontifices diſtinctis, ac eorum incolis, quam Nobis, prout illam ſibi dudum prædictæ Eccleſiæ ſpecialiter retinuit, & reſervavit, harum ſerie una cum loco Pontis curvi, ejuſque Territorio Nobis, & eidem Eccleſiæ ſpecialiter reſervamus, dicto Philippo Regi pro ſe, ſuiſque hæredibus, & ſucceſſoribus Aragoniæ Regibus, tam maſculis, quam fœminis ex eo recta linea deſcendentibus natis, & naſcituris, ac aliis perſonis in conceſſionibus utriuſque Julii, ac Leonis, & Clementis Prædeceſſorum hujuſmodi comprehenſis, & per eas vocatis in feudum perpetuum pro ſolito annuo cenſu ſeptem millium ducat. ſimilium, & unius Paraphræni albi, ut præfertur, ſolvendo, & ſub conditionibus, modis, formis, adjectionibus, promiſſionibus, clauſulis, cautbelis, voluntatibus, & ordinationibus in literis utriuſque Julii, & Clementis, ac conceſſione Leonis Prædeceſſorum hujuſmodi contentis, quarum remiſſionem per Sedem prædictam factam fuiſſe non apparebit, omni meliori quo poſſumus modo concedimus, & elargimur, ac Regnum ipſum prædicto Philippo Regi modo, & forma præmiſſis infeudamus, eumque de illo per ipſius Franciſci Ducis, & Procuratoris ad oſculum Pedum noſtrorum admiſſionem inveſtimus.

Cum conditionibus hic expreſſis.

§.7. Volentes, & intendentes, ut infra annum a data præſentium computandum idem Philippus Rex privilegium ſuum bulla aurea bullatum, in quo proprio Juramento fateatur, & recognoſcat expreſſe regnum Siciliæ, & Hieruſalem, ac totam terram eorum, quæ eſt citra Pharum uſque ad cun-

confinia ipſius Eccleſiæ Romanæ, excepta Civitate Beneventana, & loco Pontis curvi cum illorum territoriis, diſtrictibus, & pertinentiis, quæ eidem Eccleſiæ remaneant prædicto Philippo Regi, ſuiſque hæredibus, & ſucceſſoribus ex ſola gratia, & mera liberalitate Sedis Apoſtolicæ, & noſtra fuiſſe conceſſa, eoſque receſſiſſe, & tenere Regnum Siciliæ, & terram hujuſmodi a Nobis, & dicta Romana Eccleſia ſub pactis, modis, & conditionibus ſupradictis Nobis, ſeu Romano Pontifici pro tempore exiſtenti dare, & tradere teneatur.

Reſervatio Jurium cuicumque competentium.

§.8. Per præmiſſa autem non intendimus juri cujuſcumque in aliquo præjudicare.

Tenor Juramenti per oratorem Philippi Regis præſtiti.

§.9. *Forma vero juramenti per ipſum Franciſcum Ducem, & Procuratorem præſtiti talis eſt*: Ego Franciſcus de la Cueva Dux de Alburquerque Marchio de Cuellar, Comes de Ledeſma, & de Gulman Dominus in temporalibus de Monbeltran., & de la Codoſera Sereniſſimi Domini Philippi Dei gratia Regis Siciliæ citra Pharum, & Hieruſalem, ac Hiſpaniarum Domini mei conſiliarius, & apud Sanctiſſimum Dominum noſtrum D. Gregorium Papam XV., & Sanctam Sedem Apoſtolicam Orator, & Procurator ad hæc omnia ſpecialiter conſtitutus ſpeciali mandato Sanctitati Veſtræ exhibito plenum homagium ligium, & vaſſallagium nomine ipſius Philippi Regis facien. vobis Domino noſtro Domino Gregorio Papæ XV., & Eccleſiæ Romanæ pro Regno Siciliæ, & Hieruſalem, ac tota terra, quæ eſt citra Pharum uſque ad confinia terrarum ipſius Eccleſiæ, excepta Civitate Beneventana, ac toto Territorio, ac omnibus diſtrictibus, & pertinentiis, ſecundum antiquos fines Territorii, & pertinentiarum, ac diſtrictus Civitatis ejuſdem per Romanos Pontifices diſtinctos, & impoſterum diſtinguen. in animam dicti Sereniſſimi Domini Philippi Regis Principalis mei juro, quod idem Sereniſſimus Dominus Philippus Rex ab hac hora in antea fidelis, & obediens erit Beato Petro, & Vobis Domino Gregor. XV. veſtriſque Succeſſoribus Rom. Pontificibus canonice intrantibus, Sanctæque Apoſtolicæ Romanæ Eccleſiæ, non erit in conſilio, conſenſu, vel facto, ut vitam perdatis, ſeu perdant, aut membrum, ſeu capiamini, vel capiantur mala captione; Conſilium vero, quod ſibi crediturí eſtis per vos, aut Nuncios veſtros, vel per literas ad veſtrum, vel eorum damnum ſcienter nemini pandet, & ſi ſciverit fieri, vel tractari, ſeu procurari aliquid, quod in veſtrum, vel eorum damnum cedat, illud pro poſſe impediet, & ſi hoc impedire non poterit, illud vobis, vel eis ſignificare curabit; Papatum Romanum, & Regalia Sancti Petri tam in Regno Siciliæ prædicto, quam alibi conſiſtentia adjutor vobis, & eis erit ad defendendum, & retinendum, ac recuperandum, & recuperata manutenen. contra omnem hominem univerſas, & ſingulas conditiones ſupradictas, & quaſcumque alias in literis felicis recordationis Julii Papæ II. ſuper ipſius Regni, & terrarum inſeudatione, ſive inveſtitura confectis contentas, ac omnia, & ſingula, quæ in eis continentur, plenarie adimplebit, & inviolabiliter obſervabit, & nullo umquam tempore veniet contra ea, nec procurabit per ſe, vel alium, ſeu alios quoquo modo, ut eligatur, vel nominetur in Regem, vel Imperatorem Romanorum, ſeu Regem Theutoniæ, aut Dominum Lombardiæ, ſeu Tuſciæ, etſi electionem, vel nominationem ad Imperium, ſeu Regnum Romanum, ſeu Regnum Theutoniæ, vel Dominium Lombardiæ, & Tuſciæ, aut majoris partis eorumdem de eo celebrari contiget, nullum hujuſmodi electioni, ſeu nominationi aſſenſum præſtabit, nec intromittet ſe modo aliquo de eorum, vel alicujus eorum regimine, nec de Civitate Beneventana, & ſuis territoriis, diſtrictibus, & pertinentiis, ſeu campaniæ, neque de maritimæ, Ducatu Spoletano, neque Marchia Anconitana, Patrimonio Beati Petri, & Tuſcia, & Maſſa Trebatia, Romandiola alma Urbe, in Civitatibus Peruſin., Civitate Caſtelli, Bononien., Ferrarien., Avenionen., & Comitatu Venaiſino, ſeu aliis terris quibuſcumque veſtris, & feudis ipſius Eccleſiæ ubilibet conſtitutis, ex ſucceſſione, vel Legato, ſeu donatione, aut venditione, ſeu alio quovis titulo, vel contractu nihil unquam ſibi acquiret, ſeu vendicabit, vel poterit acquirere, ſeu quomodolibet vendicare, & nihil unquam recipiet, vel habebit, ſeu retinebit, vel poterit recipere, habere, vel etiam retinere in illis, nec ullam Poteſtariam, Capitaniam, vel Rectoriam, nullumque aliud officium recipiet, ſeu recipere poterit in eiſdem, ſeu ipſorum aliquo, nec etiam occupabit, vel occupari permittet, ſeu faciet præmiſſa, vel partem aliquam eorundem, neque illam offendet, aut moleſtabit, neque etiam Rom. Eccleſiam quoquo modo ſub cenſuris, pœniſque ſpiritualibus, & temporalibus in conditionibus, & inſeudatione prædictis contentis, quas hic haberi volo in ſingulis ſuis partibus aliis pro ſpecifice repetitis, & expreſſis, ſchiſmatico, aut hæretico cuicumque, vel a fide devio, ab ipſa Eccleſia præciſo, ejuſque ſequacibus, & dantibus ei auxilium, conſilium, vel favorem non dabit quovis modo, per ſe, vel alium, ſeu alios directe, vel indirecte publice, vel occulte auxilium, conſilium, vel favorem, nec ab aliis, quantum in eo erit, ſi impedire poterit, dari permittet, ſed eos juxta poſſe ſuum donec convertantur perſequetur, & impugnabit; ſic dictum Philippum Regem Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia. Juravi ut ſupra.

Ego prædictus Dux.

Clauſula pœnalis.

§.10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ admiſſionis, reſervationis, conceſſionis, elargitionis, inſeudationis, inveſtituræ, voluntatis, vel intentionis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, &

Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 27. Novem. 1621. An. I. Datum Romæ apud Sanctom Petrum Anno Incarnatiouis Dominicæ 1621., quinto Kalendas Decembris Pontificatus noſtri Auoo I.

Papæ ſubſcriptio. ✠ Ego Gregorius Eccleſiæ Catholicæ Epiſcopus.

Perfice greſſus meos io ſemitis tuis.

Et ſubſcriptiones Card.

† *Ego Antonius Card. Saulius Diaconus.*
† *Ego Franciſcus Maria Card. a Monte.*
† *F. Sfortia Cardinalis Epiſcopus Tuſculanus.*
†
†
† *Ego Octavius Epiſcopus Præneſtin. Card. Baudinus.*
†
†
† *Ego Andreas tituli S. Agnetis in Agone Card. Perettus.*
†
†
†
†
†
† *Ego Dominicus SS. Apoſtolorum Card. Gymnaſius.*
†
† *Ego Carolus tituli S. Cæſarei Presb. Card. Madrutius.*
†
† *Ego Scipio tit. S. Chriſogoni Presb. Card. Burgheſius.*
†
† *Ego Garzias tit. SS. Quatuor Coronatorum Presb. Card. Millinus.*
† *Ego M. tit. SS. Quirici, & Julittæ Presb. Card. Lantes.*
†
†
† *Ego P. tit. S. Auguſtini Presb. Card. Verallus.*
† *Ego Jo: Baptiſta tit. S. Cæciliæ Presbyter Card. Senzu.*
†
†
† *Ego Dominicus tit. S. Martini in Montibus Presb. Card. Rivarola.*
†
† *Ego Paulus tit. SS. Nerei, & Achillei Presb. Card. Creſcentius.*
†
†
† *Ego Gaſpar tit. S. Crucis in Hieruſalem Presb. Card. Borgia.*
† *Ego P. Felix tit. S. Anaſtaſiæ Presb. Card. Aſculanus.*
†
† *Ego Tyberius tit. S. Priſcæ Presb. Card. Mutus.*
† *Ego Gabriel tit. S. Bartholomæi in Inſula Presb. Card. de Trejo.*
†
†
† *Ego Julius tit. S. Sabinæ Presb. Card. Sabellius.*
†
†
†
† *Ego S. Presb. Card. S. Suſannæ S.R.E. Bibliothecarius.*
†
†
†
†
† *Ego Guido tit. S. Mariæ de Populo Presb. Card. Bentivolus.*
† *Ego P. tit. S. Salvatoris in Lauro Presb. Card. Valerius.*
†
† *Ego Jo: Frid. tit. S. Clementis Presb. Card. de Cremona.*
†
†
†
† *Ego Ant. tit. S. Pudentianæ Presb. Card. Cajetanus.*
†
†
† *Ego Alexander S. Mariæ in Via lata Diac. Card. Eſtea.*
†
†
†
†
†
†
†
† *Ego F. S. Angeli in Foro Piſcium Card. Boncompagnus.*
† *Ego Hieronymus S. Mariæ Novæ Diac. Card. Aldobrandinus.*

XLIV.

Facultas Epiſcopo Ebroicenſi erigendi Congregationem Hoſpitalarem utriuſque ſexus io Oppido Locovarienſi ejuſdem Ebroicen. Diœceſis ſub Regula Ordinis Mioorum S. Franciſci, nonnullis additis cooceſſionibus, & Privilegiis. *Ex Regeſt. in Secret. brev.*

Ven. fratri Epiſcopo Ebroicen.

GREGORIUS PAPA XV.

Ven. frater ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium. SUperna diſpoſitione, a cujus inſcrutabili providentia ordinationem ſuſcipiunt univerſa, ſacroſanctæ militantis Eccleſiæ regimini nullo licet merito noſtro præſidentes, pia Chriſtifidelium quorumlibet vota, præſertim ad divini numinis laudem, & gloriam, Catholicæ Religionis propagationem, & pauperum Peregrinorum, & perſonarum peſtiferis, & aliis gravibus infirmitatibus laborantium curam, & conſolatiooem tendentia, ad exauditionis gratiam libenter admittimus, ac favoribus, & gratiis proſequimur opportunis, ac aliàs in his pa-

paſtoralis officii noſtri partes favorabiliter interponimus, prout perſonarum, rerum, & temporum qualitatibus debite penſatis conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Nonnullæ piæ utriuſque ſexus perſonæ Ordinem Hoſpitalarium pro Chriſtianæ caritatis operibus exercendis erigere ſtregerunt.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Petrus David, & Andreas du Sauſſay, ac Renatus Borontesauge, & Philippus Bilaine, Maturinus le Picart, Joannes le Feullon, & Marinus le Leorier Ebroicen, ſeu alterius Diœceſis, nec non dilectæ in Chriſto filiæ Catharina le Bis, ac Franciſca de la Croux, & Claudia le Caron, Joanna le Bis, Maria le Caron, Joanna de Santay, Caroletta le Pigeon, & Maria Bonvier Mulieres illarum partium, quod ipſi cupientes, & aliàs non ſine animi dolore perpendentes, multos Chriſtifideles, qui ex devotione, aut votis emiſſis ad id adſcripti, Eccleſiarum, in quibus Sanctorum, & Sanctarum interceſſionibus divina Majeſtas miracula operari, & gratias ſuas pie invocantibus impartiri dignatur, viſitandarum gratia etiam a longinquis partibus peregrinantur, facultatibus deſtitutos propter modicas hiſce calamitoſis, & in exercenda charitate tepidis temporibus eleemoſynas erogari ſolitas, ac Hoſpitalium ſufficientibus redditibus ſuffultorum penuriam, ventis, & pluviis, frigori, aliiſque Cœli injuriis, etiam fami expoſitos, & quod magis dolendum eſt, ſine prævia Sacramentorum perceptione miſere interdum emori, hiſque ſalubre, & ſalutare aliquod remedium afferre cogitantes, ſe ſe in Oppido Locovarienſi, vulgo de Louviois dictæ tuæ Ebroicen. Diœceſis, de tua licentia nonnullis aliis utriuſque ſexus perſonis in eorum Societatem adductis eo aduoaverunt, ac ad publicam hoſpitalitatem erga pauperes Peregrinos, nec non opera miſericordiæ corporalia, & ſpiritualia erga peſte affectos, & laborantes in opportunis locis expreſſe ſepoſitos exercendum ſe ſe, & facultates ſuas Deo dicaverunt, magnamque pecuniarum ſummam in emptionem domorum, & aliorum bonorum ſtabilium pro dote duorum Monaſteriorum, unius videlicet virorum, & alterius Mulierum, totidemque Hoſpitalium pro Viris, & Mulieribus ad profeſſionem admittendis. & egenis, ac Infirmis Hoſpitio excipiendis reſpective converterunt, & erogaverunt, ac in Congregatione, ut infra, erigenda cum animi quiete Deo inſervire cupiunt, & ad hunc effectum Nobis præſentem vivendi formulam, uti ad propoſitum ſibi finem conducentem præſentari fecerunt, videlicet.

Nonnullas ſuæm Regulas ſibi conſtituere.

§. 2. Ut quicumque fideles hujuſmodi Congregationem ingredi, & in illo Altiſſimo famulari cupient, quo purius, & expeditius obſervare poſſint etiam conſilia Sancti Jeſu Chriſti Dei, & Domini noſtri Evangelii præter caſtitatis, obedientiæ, & vitæ ſine proprio degendæ vota per eos emittenda, etiam peculiare votum emittant ad hoſpitalitatem erga pauperes Peregrinos exercendam, curamque ſuſcipiendam epidemia, ſeu peſte laborantium, ac neceſſaria illis tam corporalia, quam ſpiritualia, etiam Sacramentorum adminiſtrationem procurandam, ſeu reſpective ſuppeditandam, idque in locis opportunis, & ad id deputatis, citra tamen ab Juriſdictione Ordinariorum locorum exemptionem, quinimo Tibi, ac Ordinario loci, in cujus Diœceſi eos pro tempore degere contigerit, ac pro tempore exiſtenti Miniſtro generali Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obſervantia nuncupatorum, aliiſque ſuis ſuperioribus e dicto Ordine electis, & eligendis ſe in perpetuum ſubmittent: & quoad Clericos, ipſi nocturnis, & diurnis horis in Choro convenientes Officium divinum ſecundum ritum S. R. E., & Concilii Tridentini unanimiter perſolvent, ita tamen, ut illi ex dictis Clericis, qui hoſpitalitatis, vel aliorum miſericordiæ operum gratia, aliiſve juſtis de cauſis a choro aberunt, pro temporis, & loci opportunitate devote, & attente privatim dictum Officium, laici vero non cantantes, vel abſentes a Choro, pro Nocturno quater, & vigeſies Pater Noſter, ſive Orationem Dominicam cum ſalutatione Angelica, & pro Laudibus quinquies, ac pro qualibet horarum, Prima ſcilicet, Tertia, Sexta, Nona, Septies, nec non pro Veſperis duodecies, & pro Completorio ſepties dictam Orationem Dominicam, & ſalutationem Angelicam recitare teneantur: Matutinis autem, & Completoriis horis recitatis in Choro, Orationi mentali per dimidiam horam, aut aliàs, prout eorum ſuperiori beneviſum fuerit, vacabunt, & quotidie hora ſerotina examen conſcientiæ exacte, & fideliter facient. Et quia jejunium mentem ad Deum elevat, quarta feria cujuslibet hebdomadæ, niſi debilitas manifeſta, aut infirmitas, vel periculum peſtis contrarium ſuaſerit, ab eſu carnium abſtinebunt, & qualibet ſexta feria totius anni jejunabunt, niſi feſto Nativitatis Domini Noſtri Jeſu Chriſti, aliove legitimo impedimento adveniente, itemque a die feſto Sancti Martini, uſque ad Nativitatem ejuſdem Domini, & a Dominica Quinquageſimæ, uſque ad feſtivitatem Paſchatis Reſurrectionis Dominicæ, ſingulis tamen diebus Dominicis exceptis, ac ceſſante infirmitate, & peſtis evidenti periculo, jejunium obſervabunt, prout etiam a Nativitate ejuſdem Domini, uſque ad dictam Dominicam Quinquageſimæ ſingulis quarta, & ſexta feriis, obſervantes inter ea omnia alia jejunia ab Eccleſia, & Ordinariis locorum indicta. Item ne Orationi, & jejunio frequentatio deſit Sacramentorum, ſingulis ſaltem menſibus peccata ſua confitebuntur tam Religioſi, quam Moniales Congregationis hujuſmodi, ac propterea ſolemnioribus totius anni, & ejuſdem Congregationis Patronorum feſtivitatibus, etiam ſacra Communione reficientur. Præterea una quæque Domus Hoſpitalis Præpoſito ſuo pro tempore exiſtenti ſuberit, qui legitime ab eiſdem Religioſis ex eadem Congregatione eligetur, & a pro tempore exiſtente Ordinario loci approbabitur. Univerſi vero Religio-

ligioſi Hoſpitalarii, & Hoſpitalariæ hujuſce Congregationis ſupradicto Miniſtro generali ſubmittentur, cui, & ſuis aliis ſuperioribus ex ſuo Ordine prædicto electis, & eligendis eidem Miniſtro generali ſubalternatis firmiter obedire tenebuntur: ita tamen, ut prædictus Miniſter generalis per ſe, vel per aliquem Fratrum Reformatorum de Obſervantia, ſive Recollectorum, non autem Tertiariorum, ſeu Tertii Ordinis S. Franciſci de pœnitentia nuncupat. a ſe deputatum de triennio in triennium ad minus ſèmel, quoad votorum implementum, & exactam vitæ regularis obſervantiam; Ordinarius vero loci ratione hoſpitalitatis, & curæ laborantium peſte quoties libuerit, dictos Hoſpitalarios, & Hoſpitalarias modo, & forma dicti Concilii Tridentini ſervatis, viſitare poſſint, & debeant. Inſuper Religioſi hoſpitalarii in Superiores miniſtros ab ipſa Congregatione electi alios ſibi ſubditos viſitantes humiliter, ac in charitate, & cum moderatione corrigent, nihil contra conſcientiam ſuam, & Regulam, quam profeſſi fuerint, præcipientes: Subditi autem patienter in omnibus, quæ Domino promiſerunt, ſuis ſuperioribus, etiam quoad curam erga peſte laborantes, & hoſpitalitatem obedient. Quantum vero ad Moniales hujuſce Congregationis, regulam ſibi præſcriptam, & clauſuram juxta Concilii Tridentini Decreta exacte obſervabunt, & ab Ordinario loci, ac ſuis ſuperioribus pro tempore exiſtentibus de iis, quæ ad legitimam electionem ſpectant, & pertinent, fideliter edoceri procurabunt, ut ſic edoctæ, matrem ſibi ex earum gremio, & Societate præficiendam canonice, & juxta dicti Concilii Decreta eligere poſſint. Porro ne quis ad Religionem hujuſmodi leviter, & inconſiderate admittatur, neminem ad illius Inſtitutum prius recipient, quam pro tempore exiſtentes ſuperiores ingreſſum ad illam poſtolantis fidem, religionem, officium, ſtatum, & conditionem exploraverint, eique Congregationis, & Regulæ onera propoſuerint, monuerintque alienorum bonorum reſtitutionem faciendam, qua ſatisfactione, vel ſatisfaciendi cautione præſtita, & quatenus opus ſit, reconciliatione cum proximo facta per quindecim plus, minuſve dies inſtando pro qualitate perſonæ ter, quaterve, ſi ita libuerit, de conſilio tamen Religioſorum magis idoneorum ad id deputatorum, priuſquam recipiatur, rejicient: in Monialibus tamen forma Concilii Tridentini ſervetur quoad voluntatis explorationem, antequam profiteantur, & poſt annum profeſſurus tam Religioſus, quam Monialis ſi idoneus, vel idonea videbitur, facto prius Teſtamento, & bonorum ſuorum diſpoſitione ad præſcriptum Sacri Concilii Tridentini, prout illis Spiritus Sanctus ſuggeſſerit, prædicta hujuſce Religionis vota emittent. Quæ quidem profeſſio in ſcriptis redacta, & manu publica ſignata non aliter, nec alio modo recipietur, niſi conditione, & inſtantia perſonæ attenta conſideratione diſcuſſis. Hujus autem Congregationis pro habitu duas Tunicas ex panno, vel ex alia materia contra epidemiam, ſeu peſtem aptiore ſuperiorum ſuæ Congregationis arbitrio pro temporis, & locorum varietate terreſtris, ſive cinericii, aut griſei coloris, ut vocant, tam Novitii, quam profeſſi veſtient: quarum Tunicarum altera deſuper major erit, & in ſuperiori parte inſimul aſſutum habebit Capuccium cum corda ex crine equino deſuper lumbos cingente, & ejuſdem materiæ coloris caſtanei vulgo tanei mantellettum humeris, calceatis pedibus ferent: Novitiorum habitui diſtinctione Superiorum arbitrio adhibita.

Inſignia in veſtibus geſtanda.

§. 3 Et inſuper Inſignia ſibi peculiaria hæc deſument, quæ ad ſiniſtram geſtabunt, ut a cæteris quibuſcumque internoſcantur: videlicet in ſuperiori Tunica coloris cinericii, ſive griſei hujuſmodi crucem oblongam caſtanei coloris, quem taneum vocant, effinget, quamquidem in traverſali ſpinea corona viridis amplectetur, tribus apicibus cacuminis nimirum, & brachii utriuſque ſingula lilia Gallici ſtemmatis flava, in ima vero ſtirpe, tres Clavos ceruleos in acuminibus deorſum coalitos, & ab utraque parte Crucis juxta arrectarium priores nominis S. Ludovici literas hieroglificas appingent: Moniales vero ſimiliter duas Tunicas decenter longas, & talares veſtient cum alia Tonicella, & corda crinea deſuper, necnon mantellum ex materia, & colore prædictis, velumque album tempore Novitiatus, & poſt emiſſam profeſſionem nigrum deſuper gerent. Denique Hoſpitalarii hujuſmodi habitum ſemel ſuſceptum poſt emiſſam profeſſionem, niſi arctioris Inſtituti, aut Religionis profeſſionem, ſervata tamen quoad hoc ſacrorum Canonum, & ſacri Concilii Tridentini forma, dimittere non poterunt: nullique Religioſorum eorumdem fas erit, ſine ſui ſuperioris licentia de loco regulari, ſive Hoſpitali, in quo eos pro tempore tranſmitti, ſeu commorari contigerit, diſcedere, aut diſcedentem recipere abſque Literarum Societatis cautione: & hæc omnia, & ſingula præter tria vota cæteris Ordinibus eſſentialia, & quartum ſupraſcriptum, in hujuſmodi Regula, contenta erunt conſilia ad facilius ſalvandas animas viatorum, & nulla obligatoria ad peccatum mortale, vel veniale, niſi humano, vel divino jure aliquis aliàs fuerit obligatus.

Prædicta confirmari, facultatemque ſibi nova Hoſpitalia erigendi concedi petunt.

§.4. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Inſtituti hujuſmodi ratio nihil, quod pium non ſit, & ſalutare amplectatur, ſitque quippe, quod ad omnium fidelium perutile, & neceſſarium dignoſcatur, omnibus illius notitiam habentibus, ita gratum, & acceptum, ut diverſi utriuſque ſexus Chriſtifideles ſummo affectu in illud profitentium Congregationem recipi, & admitti exoptent: ob idque cupiant exponentes prædicti, ex Domibus, & aliis bonis ſtabilibus in Oppido Locovarienſi ad effectum præmiſſorum, ut præfertur, donatis, ſeu acquiſitis, duo Monaſteria ſub Inſtituto prædicto militantia, unum videlicet hominum, & alterum mulierum, ut præfertur,

tuti-

totidemque Hoſpitalia erigi, ſive illa erigendi ſibi a Nobis, & Sede Apoſtolica licentiam concedi.

Ac perpetuum Fratribus Tertii Ordinis S. Franciſci ſilentium ſuper nonnullis Controverſiis imponi.

§. 5. Et quia tempore Pontificatus fel. record. Pauli Papæ V. prædeceſſoris noſtri, ei pro parte eorumdem exponentium expoſito, quod ipſi etiam medio juramento ſe velle profiteri ſub Regula Tertii Ordinis ejuſdem Sancti Franciſci de Pœnitentia intendebant, & mulieres prædictæ, ac aliquæ earum Sociæ a Superioribus dicti Tertii Ordinis habitum per Moniales dicti Tertii Ordinis geſtari ſolitum ſuſceperant; Subinde vero ortis controverſiis inter ſuperiores, & fratres dicti Tertii Ordinis ex una, & exponentes prædictos ex altera partibus, profeſſionem dicti Tertii Ordinis, nec alterius cujuſcumque Religionis non emiſerant, ſuper quo per dictum Paulum prædeceſſorem a voto, & juramento prædictis abſolvi, & ſuperioribus, ac fratribus Tertii Ordinis hujuſmodi, etiam de conſilio, & voto Congregationis Ven: Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negociis Regularium præpoſitorum, ſilentium perpetuum imponi obtinuerunt, impoſitionem perpetui ſilentii hujuſmodi per Nos, & Sedem Apoſtolicam approbari, & confirmari. Quare Nobis humiliter ſupplicari fecerunt iidem Exponentes, ut eis in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Præſtat Gregorius.

§. 6. Nos, qui pia, & in ſubventionem proximi tendentia Inſtituta, ut ſuum debitum ſortiantur effectum, quantum cum Domino poſſumus, adjuvamus, exponentes prædictos, eorumque ſanctum propoſitum hujuſmodi ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, nec non eos, & eorum quemlibet a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ, de voto eorumdem Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negociis Regularium præpoſitorum, per præſentes committimus, & mandamus, quatenus præinſertam formulam, ſeu Inſtitutum vivendi, necnon habitus, & Inſignium hujuſmodi delationem, & geſtationem auctoritate noſtra perpetuo approbes, & confirmes, eiſque perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicias, omneſque, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, in eiſdem ſuppleas, nec non unam Congregationem Hoſpitalariorum, & Hoſpitalariarum Sancti Ludovici Regis Franciæ, & Sanctæ Eliſabethæ olim Reginæ Ungariæ ſub Regula S. Franciſci per pro tempore exiſtentes dictorum Fratrum Minorum de Obſervantia Miniſtrum generalem, & ejuſdem Congregationis Præſules, ac alios illius Miniſtros eidem Miniſtro generali ſubditos, electos, & pro

Idque efficiendi Ebroicen. Epiſcopo concedit facultatem.

tempore eligendos, regendam, & gubernandam, ac uno, eodemque tempore in dicto Oppido Locovarienſi dicta duo Monaſteria una cum hoſpitali pro quolibet, ac Eccleſiis, campanilibus, campanis, clauſtris, dormitoriis, Refectoriis, cœmeteriis, areis, hortis, hortalitiis, cellis, aliiſque officinis neceſſariis, & opportunis; dummodo tamen ita conſtructa, & ædificata fuerint, ut via publica, vel Atrio ſaltem intermedio pro ſpatio, arbitrio tuo, & Ordinariorum locorum pro tempore exiſtentium ſtatuendo, nec non muris altis, & inacceſſibilibus ab invicem ſeparentur, & diſtincta ſint, & in muris hujuſmodi nullæ omnino adſint Januæ, neque feneſtræ, nec collocutoria, aut alia foramina, minuſque ab uno ad alterum pateat aditus, vel proſpectus in Monaſteria, & Hoſpitalia dictæ Congregationis, quorum unum ad virorum, & alterum ad Mulierum ad numerum certum juxta formam, & præſcriptum Sacri Concilii Tridentini, & cum dote pro qualibet Moniali, & arbitrio tuo quoad quantitatem, formam in illis reſpective recipiendorum, & recipiendarum uſum inſervire debeat, ſine alicujus præjudicio, dicta noſtra auctoritate etiam perpetuo erigas, & inſtituas, illiſque, & eorum cuilibet ex nunc, prout poſtquam ſic erecta, & inſtituta fuerint, pro eorum dote, ac illorum Religioſorum, & Monialium in ipſis Monaſteriis per Te, pro hac prima vice, ac eorum ſuperiores poſtea pro tempore introducendorum, & introducendarum ſuſtentatione, onerumque illis incumbentium ſupportatione tam redditus, & proventus per dictos Exponentes, ut præfertur, donatos, & aſſignatos, dummodo tamen pro quolibet eorumdem Monaſteriorum ſaltem quadringenta ſcuta monetæ illarum partium annuatim proveniant, quæ omnia, & ſingula alia, proprietates, bona, cenſus, redditus, Jura, obventiones, & emolumenta quæcumque dictis duobus Monaſteriis, ut præfertur, erigendis per quoſcumque Chriſtifideles, & dictæ Congregationis Hoſpitalarios, ſeu Hoſpitalarias, aut alicujus eorum intuitu per viam codicillorum, donationis etiam inter vivos, & cauſa mortis, ſeu alterius cujuſcumque diſpoſitionis, ac etiam in eleemoſynam, vel aliàs pro tempore quomodocumque, & qualitercumque relinquenda, & eroganda ex tunc, prout poſtquam donati, & aſſignati, ac relicta fuerint, ita tamen quod liceat eorumdem Monaſteriorum Præpoſito, ſeu Miniſtro, Superiori, & Abbatiſſæ, ſeu Prioriſſæ, necnon eorumdem Conventibus pro tempore exiſtentibus corporalem, realem, & actualem illorum omnium, ac jurium, & pertinentiarum ſuorum quorumcumque poſſeſſionem per ſe, vel alium, ſeu alios eorum, vel earum, ac Monaſteriorum, ut præfertur, erigendorum nominibus propria auctoritate appræhendere, & appræhenſam perpetuo retinere, fructus quoque, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta ex his provenientia quæcumque, nec non oblationes, & eleemoſynas eiſdem Monaſteriis, illorumque

Cum aliis facultatibus hic expreſſis.

ſu-

ſuperioribus pro tempore elargitas, & elargien. percipere, exigere, levare, recipere, recuperare, arrendare, locare, regere, & adminiſtrare, ac in eorum, & earum, nec non ipſorum Monaſteriorum, & Hoſpitalium hujuſmodi communes uſus, & neceſſitates, ac utilitatem convertere, cujuſvis licentia deſuper minime requiſita, ſimiliter perpetuo, eadem auctoritate, applices, & appropries: dictiſque Monaſteriis una cum eorum Hoſpitalibus, & pertinentiis, ſic, ut præfertur, conſtructis, ædificatis, diſtinctis, dotatis, erectis, & inſtitutis Petrum, & Andream, nec non Renatum, & Philippum, ac Maturinum, & Joannem, necnon Marinum, prout, & Catherinam, ac Franciſcam, necnon Claudiam, ac Joannam le Bis, & Mariam le Caron, ac Joannam de Sauſay, nec non Carolottam, ac Mariam Bouuier expoοenies præfatos, & ſi quos alios, vel alias tempore primævæ bujuſce erectionis ſeſe obtulerint, ad habitum, ut ſupra, ſpecificatum portandum pro hac prima vice dumtaxat admittas, illoſque & illas in Domino induas, ac ſic veſtitos, & veſtitas in Monaſteria, ſic, ut præfertur, erecta, & inſtituta viros, quidem in unum, ad Hoſpitaliorum: Moniales vero in alterum ad Hoſpitaliarum ulum reſpective conſtructa, introducas, & pro Hoſpitalitate exercenda Ancillas, & Famulas honeſtæ vitæ, & famæ, quæ dictarum Monialium Superiori ſubſint, & nullatenus earum Clauſuram ingrediantur, eiſdem monialibus concedas: & anno probationis elapſo, illos, & illas, ac illorum, & illarum quamlibet, & quemlibet, ad profeſſionem juxta Formulam, & vivendi modum ſupra præſcriptos, emittendam pro prima vice dumtaxat ſimiliter admittas, illumque, & illam, quem, & quam magis idoneos repereris, in eorumdem Monaſteriorum Superiores conſtituas, omneſque, & ſingulos Exponentes prædictos, ac alios, quos per te ad habitum, & profeſſionem hujuſmodi admitti contigerit, ut Inſtitutum prædictum juxta eorum profeſſionem ſervent, diviniſque laudibus, & Officiis in Choro inſiſtant, nec non ſub perpetua obedientia noſtra, ac pro tempore exiſtentium Romanorum Pontificum, nec non Miniſtri Generalis, & aliorum ſuorum ſuperiorum ex dicta Congregatione, ut ſupra, eligendorum directione, & correctione, nec non pro tempore exiſtentis Ordinarii loci quoad curam Infirmorum, & Hoſpitalitatis viſitationem vivant, ac Hoſpitalitatem, & curam peſte laborantium, Religioſi videlicet erga maſculos, in virorum; Moniales vero erga ſui ſexus Peregrinas in mulierum Hoſpitalibus, ut ſupra, diſtinctis, & ſeparatis, perpetuam tamen clauſuram ſemper ſervando, exerceant, injungas, ac pro Monaſteriorum, & Hoſpitalium hujuſmodi proſpero, & felici regimine, & adminiſtratione, dictæque Congregationis ampliatione, & propagatione, Superioribus, & Religioſis illorum quæcumque ſtatuta, Ordinationes, & Capitula, etiam virorum, & monialium receptionem, ætatem, qualitates, directiones, & alia neceſſaria, ac Hoſpitalium illorum, & Monaſteriorum prædictorum, bonorum, & redditnum, adminiſtrationem concernentia, licita tamen, & honeſta, ac Sacris Canonibus, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, dictique Concilii Tridentini decretis, & præmiſſis hujuſce Inſtituti Regulis, aut formolis minime contraria, per Nos tamen, & Sedem Apoſtolicam, ſive locorum Ordinarios pro tempore exiſtentes de noſtra, & dictæ Sedis auctoritate examinanda, & approbanda, ac per ipſos Hoſpitalarios, & Hoſpitalarias firmiter, & inviolabiliter obſervanda, & adimplenda faciendi, condendi, ac quoties pro rerum, & temporum qualitate, vel aliás ipſis expediens videbitur, immutandi, corrigendi, emendandi, ac in melius reformandi, aliaque ex integro præviis examine, & approbatione prædictis, condendi, nec non quæcumque loca, ſeu Domus ad habitandum donata, ſeu acquiſita, vel ab illis quomodolibet habita in Eccleſias, & Domos Regulares, ſeu Conventus, & Monaſteria, ſeu Hoſpitalia, & Oratoria Ordinis, & Congregationis hujuſmodi, dummodo tamen pro quorumcumque Monaſteriorum prædictorum dote, ac Religioſorum, ſeu Monialium in illa introducendorum, & introducendarum manutentione, eorumque onerum ſupportatione quadringenta ſcuta, ut ſupra, annuatim aſſignentur, abſque nova dictæ Sedis deſuper obtinenda facultate, & approbatione, erigendis, ſeu erigi procurandi, dummodo in novorum Monaſteriorum, & Hoſpitalium Virorum hujuſmodi erectionibus Ordinariorum locorum accedat aſſenſus, duodecim ſaltem Religioſorum numerus in quolibet illorum manuteneatur, ſerveturque in reliquis forma decreti fe. re. Clementis Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri jam pridem, & Cardinalium prædictorum auctoritate ſuper novorum Conventuum erectione noviſſime editi. In Monialium vero Monaſteriis, ut præfertur, erigendis certus Monialium numerus, qui ex eorumdem redditibus commode valeat ſuſtentari, Ordinariorum locorum, in quibus pro tempore erigentur arbitrio, præfigatur. Puellæ Monaſteria hujuſmodi ingreſſuræ qualitatibus neceſſariis ſint præditæ, ac unaquæque earum certam dotalem eleemoſynam Ordinarii arbitrio ſimiliter taxandam, Monaſterio realiter, & cum effectu pendat quæ autem ſupra numerum hujuſmodi, ut ſupra, præfigendum ingredi voluerint, duplicatam dotem perſolvant, ſolitamque licentiam a Sede Apoſtolica impetrare teneantur: ac quoſcumque Seculares Clericos, ſeu laicos quavis dignitate fulgentes, qui Deo inſpirante, ſe ad hujuſmodi vitæ Inſtitutum conformare intenderint, recipiendi, & ad profeſſionem admittendi, & ſi quid pro Hoſpitalitatis oneribus ſupportandis defuerit, eleemoſynas pro Peregrinorum ſuſtentatione quæritandi; & inſuper habita ratione, quod Inſtitutum hujuſmodi charitatem urget, eiſdem pro tempore exiſtentibus

Præ-

Digitized by Google

Prælatis, ſeu ſuperioribus hujuſmodi Congregationis per ſe, vel alium, ſeu alios ad id per eos deputandum, vel deputandos, omnes, & ſingulos ejuſdem Congregationis Religioſos, & Moniales, perſonaſque ſub eodem Inſtituto, Regula, diſciplina. & religione pro tempore degentes ab omnibus, & ſingulis eorum peccatis ante, vel poſt ingreſſum in dictam Religionem per eos commiſſis in foro conſcientiæ tantum abſolvendi, ac generaliter Superioribus, & Religioſis ejuſdem Congregationis, omnibus quibuſcumque privilegiis, exemptionibus, Indulgentiis, facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, favoribus, prærogativis, conceſſionibus, & gratiis quorumvis etiam Ciſtercien., Cluniacen., ac S. Benedicti Monachis, nec non Clericis Regularibus, ac Presbyteris, & Collegialibus Societatis Jeſu, ac Canonicis Congregationis Lateranen., nec non quibuſcumque aliis Clericis regularibus, & aliorum tam mendicantium, quam non mendicantium Ordinum, & Congregationum fratribus, & perſonis, tam ſpiritualibus, quam temporalibus in ſpecie, vel in genere, etiam communicative per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac Sedem prædictam quomodolibet conceſſis, dummodo tamen ſint in uſu, nec ſub ullis revocationibus compræhenſa ſint, neque Sacris Canonibus, Conſtitutionibus Apoſtolicis, aut Concilii Tridentini Decretis, vel ipſius Congregationis Regularibus Inſtitutis adverſentur, & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo etiam circa peccatorum remiſſiones, aut aliàs quomodolibet uti, potiri, frui, & gaudere poſſunt, aut poterunt quomodolibet in futurum, perpetuis futuris temporibus utendi, fruendi, potiendi, & gaudendi, ac de illis omnibus participandi pariformiter, non ad inſtar tantum, ſed æque principaliter, abſque ulla prorſus differentia, perinde acſi pro Religioſis, & Monialibus Hoſpitalariis hujuſmodi, & eorum Congregationi, Domibus, Eccleſiis, Oratoriis nominatim, & ſpecialiter, ac generaliter, aut expreſſe conceſſa fuiſſent. Ac demum, ut omnium animarum profectui, & ſaluti juxta pia eorum deſideria providere poſſint, & valeant, in ſuis Eccleſiis conſtructis, & conſtruendis, dummodo prius ab Ordinariis locorum fuerint approbati, Mercatorum peregrinorum, ac tranſeuntium, & aliarum quarumcumque perſonarum confeſſiones audiendi, illiſque Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, quoties opus fuerit, non tamen in feſto Paſchatis Reſurrectionis Dominicæ, & de licentia pro tempore exiſtentis Ordinarii loci, nec alio modo miniſtrandi, ac miniſtrari faciendi, licentiam, & facultatem, dicta auctoritate noſtra etiam perpetuo concedas, & elargiaris. Nec non Tibi, ac pro tempore exiſtentibus Ordinariis locorum, ubi Monaſteria dictæ Congregationis erigi, & inſtitui contigerit, pro Monialium in illis pro tempore recipiendarum felici directione, ac in vita, moribus, & regularibus Inſtitutis inſtructione, duas, vel plures moniales, quæ ad id voluntarie repertæ fuerint, earum ſuperiorum conſenſu requiſito, ex ſuis Monaſteriis dicti Ordinis S. Franciſci hac prima vice deducendi, & in Monaſterium Monialium Hoſpitalariarum hujuſmodi erigendum, ita ut illæ eodem ſe transferre, ac prorſus, vel ad tempus tibi, ſeu ipſis Ordinariis pro tempore exiſtentibus benevisum permanere poſſint, & debeant, transferendi, ac dummodo Moniales ſic transferendæ a Conſanguineis gravibus, & honeſtis Matronis aſſocientur, ab uno Monaſterio ad aliud, & modeſtè, & quantum occultius fieri poterit Rheda clauſa, vel ſaltem earumdem Monialium oris parte velata, nec non rectà tendatur, nec alio divertatur, & nullibi pernoctetur, niſi cauſa hoſpitii, idque non niſi apud honeſtas perſonas, plenam, liberam, & omnimodam facultatem, & poteſtatem auctoritate, & tenore præmiſſis concedimus.

Clauſulæ.

§. 6. Decernentes præſentes noſtras literas ſub quibuſcumque ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, ſuſpenſionibus, derogationibus, diſpoſitionibus, aliiſque contrariis etiam per Nos, & ſucceſſores Noſtros Romanos Pontifices ſub quibuſcumque verborum expreſſionibus, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium pro tempore factis, & faciendis nullatenus compræhendi, ſed ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data per Religioſos, & Moniales prædictos pro tempore exiſtentes quandocumque eligenda conceſſa eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ipſoſque Religioſos, & Moniales deſuper a quoquam quovis quæſito colore, vel ingenio moleſtari nullatenus poſſe, nec non quoſcumque quomodolibet clauſuram dictarum Monialium violare præſumentes, excommunicationis pœnam eo ipſo incurriſſe. Sicque per quoſcumque judices, & Commiſſarios ordinarios, vel delegatos, etiã quavis auctoritate fungentes, nec non Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Vicelegatos ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorũ

§. 7. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Ordinum prædictorum etiam Juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis, illis, eorumque Superioribus, & perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eo-

rum.

rumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio in præſentibus facienda foret, illis aliàs in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis danda fides.

§. 8. Volumus autem, & apoſtolica auctoritate decernimus, quod earumdem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſobſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 6. Decem. 1621. An.I.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 6. Decembris 1621. Pont. Noſtri Anno Primo.

XLV.

Confirmatio, & innovatio Conſtitutionum Gregor. XIII., & Gregor. XIV. ſuper prohibitione delationis Habitus Fratrum Cappuccinorum, vel conſimilis Habitus per alios Regulares. Nec non commiſſio Ordinariis Locorum Regnorum Hiſpaniæ, Franciæ, aliorumque Regnorum, & Provinciarum Italiæ, ne aliis quibuſvis Religioſis cujuſcumque Ordinis, Societatis, & Inſtituti Regularibus ſub quovis prætextu, impoſterum Nomen, vel Habitum ipſorum Fratrum Cappuccinorum ſibi vindicare, vel uſurpare permittant, ſed ipſas editas Conſtitutiones per eccleſiaſticas cenſuras, & pœnas obſervari faciant.

Horum Fratrum Regulæ approbationem cum habitus præfinitione vid. in Clem. VII. Conſtit. XXIV. Religionis. *Tom. IV. Par. I. fol. 73.*

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

EX injuncto Nobis apoſtolicæ ſervitutis officio, ad ea, per quæ Chriſtifidelium quorumlibet, præſertim ſub ſuavi Religionis jugo Altiſſimo ſamulantium, quieti, & paci opportune conſulitur, libenter intendimus, ac in his Officii noſtris partes interponimus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Literæ Gregorii XIII. de quibus fit mêtio in rubrica.

§. 1. Aliàs ſiquidem a fel. rec. Gregorio XIII., & Gregorio XIV. Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris emanarunt Literæ tenoris ſubſequentis, videlicet: Gregrorius Papa XIII. Ad perpetuam rei memoriam. Regularium perſonarum, præſertim exemplarem vitam in humilitatis, & paupertatis ſpiritu ducentium, quieti, ac indemnitati pro commiſſo Nobis paſtoralis Officii debito conſulere cupientes, ad ea removenda, quæ ipſis præjudicium adſerre, & ſcandali materiam præſtare dignoſcuntur, curam noſtram libenter intendimus. Accepimus ſiquidem, quod licet aliàs fel. rec. Paulus Papa III. Prædeceſſor noſter, per ſuas literas inter alia diſtrictius inhibuerit quibuſvis perſonis, cujuſcumque conditionis exiſterent, ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna eo ipſo incurrenda, ne Habitum per Fratres Ordinis Minorum Cappuccinorum nuncupatorum geſtari ſolitum, niſi ſub pro tempore exiſtentis Vicarii Generalis ejuſdem Ordinis obedientia, & cura permanerent, geſtare quoquo modo præſumerent, & piæ mem. Pius Papa IV. etiam Prædeceſſor noſter literas Pauli Prædeceſſoris hujuſmodi, ita quod nullus, cujuſcumque conditionis exiſteret, non ſolum habitum præfatum juxta literarum Pauli Prædeceſſoris hujuſmodi tenorem, verum etiam nec ita conſimilem, quod propter eum credi Frater eorum Congregationis, niſi ſub præfati Vicarii Generalis pro tempore exiſtentis obedientia, & cura permaneret, ſub ſimili pœna excommunicationis latæ ſententiæ quoquo modo geſtare præſumeret; per aliàs ſuas literas confirmaverit, & approbaverit, ac etiam ad id extenderit: nihilominus multi Fratres Tertiarii nuncupati, Ordinis Minorum Conventualium Sancti Franciſci nuncupatorum, in Regno Siciliæ degentes, Habitum ejuſdem panni, & coloris quo ipſi Fratres Cappuccini utuntur, geſtare, & ſalvo, quod Cappuccium rotundum more Fratrum Conventualium hujuſmodi, deferunt, in reliquis ita conſimiles eiſdem Fratribus Cappuccinis incedere præſumunt, ut paſſim a populo pro Cappuccinis habeantur, & reputentur, ac illis tamquam talibus eleemoſynæ, & oblationes clargiantur, non ſine eorumdem Cappuccinorũ, qui ea ratione eleemoſynis hujuſmodi ab aliis ſuo nomine interceptis fruſtrati remanent, præjudicio, & incommodo, ſed etiam gravi d. plebis offenſione, & ſcandalo, dum quos diſciplinæ regulari ipſorum Fratrum Cappuccinorum mancipatos credit, eis pecuniarum uſum, ac rerum commercium permitti intuetur. Quocirca Nos rationi conſonum eſſe rati, ut qui in obſervantia vitæ regularis uniformes non ſunt, iidem etiam habitus delatione diſtinguantur, in præmiſſis ad evitandas confuſiones, & contentiones, quæ niſi habitus utrinque diſtinguatur, oriri poſſent, providere volentes, ac ſingulas literas Prædeceſſ. hujuſmodi, & in eis contenta quæcumque pro expreſſis habentes, & harum ſerie approbantes, & confirmantes, atque etiam innovantes, Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra ſtatuimus, & ordinamus, quod ex nunc de cætero perpetuis futuris temporibus hujuſmodi Fratres Tertiarii nuncupati dicti Ordinis Fratrum Minorum Conventualium in Regno Siciliæ exiſtentes, & ſub obedientia, & cura dicti Vicarii Generalis Cappuccinorum pro tempore exiſtentis non permanentes, ad inſtar aliorum Fratrum ejuſdem Ord. Min. Conventualium ibidem degentium, non ſolum Cappuccium rotundum, ut præfertur, ſed etiam habitum ejuſdem coloris, cujus eſt habitus dictorum Fratrum Conventualium, videlicet berrettini

tini noncupati, ot propterea a Cappuccinis Fratribus facile diſeernantur, deſerre debesnt, & teneantur, alioqoio ſi ſecus fecerint, poſt ſex menſes ab intimatione præſentium, pœnas Conſtitutionum Pauli, & Pii prædictorom incurrant eo ipſo. Decernentes, præſentes literas de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quopiam defectu, etiam ex eo quod intereſſe habentes vocati noo fuerint, ſeu quocumque alio prætextu notari, impugnsri, invalidsri, retractari, aut in jus, vel controverſism revocari, ſeu adverſus eas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullo umquam tempore poſſe: Sicque per quoſcumque Judices ordinsrios, vel delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inanc, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Et nihilominus univerſis, & ſingulis dicti Regni locorum Ordinariis, in quorum Diœceſibos Fratres Tertiarii Ordinis Minorum Conventualium hujuſmodi pro tempore degent, per præſentes committimus, & mandamus, ut per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis conteota quæcumque, ubi, & qosudo opus fuerit, ac quoties pro parte Cappuecinorum prædictorum, vel sliorum, quorum lotererit, fuerint reqoiſiti, ſolemniter publicantes, faeisnt soctoritste noſtra literas, & in eis contenta hujuſmodi ab omnibus ad quos ſpectst, & ſpectabit quomodolibet in futurum, ſublsto quocumque exemptionis privilegio, inviolabiliter obſervari; Contrsdictores quoslibet, & rebelles per prædictas, aliaſque ſententias, cenſuras, & pœnas, aliaque juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis ſervstis proceſſibus, ipſas ſententias, cenſuras, & pœnas, etiam iterstis vicibus aggravando, invocsto etiam ad hoc, ſi opus ſuerit, auxilio brachii ſecularis. Non obſtantibus præmiſſis, sc Apoſtolicis, nec non io Provincialibus, & Synodalibus Coociliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, nec non ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, etiam ſub quibuſcumque tenoribus, & formia, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, nec non irritaotibus, & sliis decretis, etiam Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, in genere, vel io ſpecie, ac aliàs quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis, quæ omnia adverſus præmiſſa oullatenus ſuffragari volumus, contrariis quibuſcumque: Aut ſi Fratribus Tertiariis prædictis, vel quibuſvis aliis communiter, vel diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommonicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, msnu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicojus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides ubique in judicio, & extra adbibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi eſſent esbibitæ, vel oſtenſæ. Dat. Tuſculi ſub annulo Piſcatoris, die 4. Octobris 1581. Pontificatus Noſtri Anno Decimo. Gregorius Papa XIV. Ad perpetoam rei memoriam. Beati Frsnciſci Conſeſſoris Sodalitas. *Omittitur reſiduum, quia legitur in Conſtitut. XXVI. Tom. V. Par. I. fol.* 283.

Bull. Rom. Tom. V. Par. IV.

§. 2. Cum itaque, ſicut dilectus filius Procurator Generalis eorumdem Fratrum Cappuccinorum totius Ordinis hujuſmodi nomine Nobis nuper exponi fecit, nonnulli in Hiſpaniarum, Galliæ, & aliorum fortaſſe Regnorum, ſeu Provincisrum, nec non in aliquibus Italiæ partibus nomen, & habitum eorumdem Frstrum Cappuccinorum ſibi vendicent; Sed cum nonnulli habitum nomenq; Cappuccinorum deferrent;

§. 3. Nos præmiſſis, quantum cum Domino poſſumus, obviare volentes; ſupplicationibus ejuſdem Procuratoris nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, De Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpoſitorum couſilio, locorum Ordinariis in eiſdem Regnis, & Provinciis exiſtentibus per præſentes committimus, & mandsmos, ue Nomen, vel Habitum præfatorum Fratrum Cappuceinorum ab sliis quibuſvis Religioſis, ſeu cujuſcumque Ordinis, Societatis, vel inſtituti Regularibus, ſub quovis prætextu impoſterum ſibi vindicare, aut uſurpare permittant, ſed Conſtitutiones Apoſtolicas dictorum Gregorii XIII., & Gregorii XIV. Prædeceſſorum hujuſmodi per eccleſiaſticas cenſuras, & pœnas obſervari faciant. Gregorius prærelatas Cōſtitut. præcipit obſervari.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Contraria tollit.

§. 5. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides ubique in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ. Exemplis fidē vult adhiberi.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die 9. Decembris 1621. Pontificatus Noſtri Anno Primo. Dat. die 9. Dec. 1621. An. I.

XLVI.

Ampliatio, & extenſio facultatis Fratribus Minoribus Ordinis Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum in Regnis Hiſpaniarum commorantium, nova loca erigendi, ſervata forma Sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini, cæteris non obſtantibus, ad Fratres ejuſdem Ordinis citra montes degentes.

Hujuſmodi facultatis conceſſionem habes in Pauli V. Conſtitut. L. Ad uberes. *Tom. V. Par. III. fol. 230. ſed plenius cernas Conſt. Approbationis Religionis dd. Fratrum per Clem. VII. Conſt. XXIV.* Religionis *Tom. IV. Par. I. fol. 73.*

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Paulus V. hiſce Fratribus licentiam conceſſit nova loca in Hiſpania recipiendi ſervata forma Conc. Trid. Seſſ. 25. c. 3. *de regul.*

§. 1. Aliàs fel. rec. Paulus Papa V. Prædeceſſor noſter per ſuas in ſimili forma Brevis ſub die 5. Septembris 1606. expeditas literas, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac mera deliberatione ſuis, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum, ſeu Recollectorum nuncupatorum Superioribus, ut ubique locorum domos, & Monaſteria, ſervata forma ſacrorum Canonum, & Concilii Tridentini de ſola licentia Ordinariorum, nullo aliarum perſonarum cujuſvis Ordinis Regularium requiſito conſenſu, condere, fundare, & erigere valerent, licentiam, & facultatem conceſſit, & indulſit, prout in dictis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Eamque Gregorius extendit ad eoſdem Fratres citra Montes.

§. 2. Nunc vero Nos ad uberes, & ſuaves fructus, quos dilecti filii Fratres Ordinis prædicti ſtrictioris Obſervantia Reformati nuncupati citra montes commorantes in militanti Eccleſia, cujus regimini divina diſponente clementia præſidemus, in dies afferunt, mentis noſtræ aciem convertentes, ad ea, quæ eorumdem Fratrum citra montes commorantium domorum, & locorum Regularium augmento conducere poſſunt, libenter intendimus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire. Itaque ultimo dictos Fratres Reformatos citra montes hujuſmodi ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Literas Pauli prædeceſſoris hujuſmodi cum omnibus in eis contentis clauſulis, decretis, ac derogationibus ad prædictos Fratres Reformatos citra montes commorantes, ut præfertur, tenore præſentium extendimus, eorumdemque Fratrum citra montes commorantium Superioribus, ut ubique locorum citra montes domos, & Monaſteria, ſervata forma ſacrorum Canonum, & Concilii Tridentini de ſola Ordinariorum licentia, nullo aliarum perſonarum cujuſvis Ordinis Regularium requiſito conſenſu, condere, fundare, & erigere libere, & licite valeant, auctoritate apoſtolica earumdem tenore præſentium licentiam, & facultatem concedimus, & impertimur.

Derogat contrariis.

§. 3. Non obſtantibus omnibus illis, quæ idem Paulus Prædeceſſor in ſuis literis prædictis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 23. Dec. 1621. An. I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die 23. Decembris 1621. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XLVII.

Confirmatio Conſtitutionum a Congregatione Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum pro felici ejus regimine editarum.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Sacri Apoſtolatus miniſterio per abundantiam divinæ gratiæ, nullo licet merito noſtro præpoſiti, ad ea, per quæ Chriſtifidelium, præſertim ſub ſuavi Religionis jugo, & in humilitatis ſpiritu altiſſimo famulantium, felici, proſperæque directioni conſulitur, libenter intendimus, & his, quæ propterea facta eſſe dicuntur, ut ab omnibus, quos illa concernunt inviolabiliter obſerventur, apoſtolici muniminis firmitatem adjicimus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Clerici Cong. Scholarũ Piarum ſuas edũt Conſtitutiones;

§. 1. Cum ita ſit, ſicut dilecti filii Præpoſitus, & Clerici Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum Nobis nuper exponi fecerunt, ipſi pro felici, & proſpero ejuſdem Congregationis ſtatu, atque regimine diverſas Conſtitutiones fecerint, illaſque in unum volumen redegerint, tenoris, ſubſequentis, videlicet. *Omittitur tenor earum Conſtitutionum, quia illæ ſunt impreſſæ in libro particulari, qui aſſervatur in Archivio hujus Congregationis, & in quolibet illius Monaſterio habetur.*

Demum Capitulum generale ſupradictas Conſtitutiones immutare, aut infringere, niſi ex ſex Capituli partibus quinque concurrant, non poſſe, volumus, atque ſtatuimus, ad Omnipotentis Dei gloriam, & proximorum utilitatem.

Quas confirmat Pontifex.

§. 2. Nos inviolabili dictarum Conſtitutionum obſervationi, quantum cum Domino poſſumus, conſulere, dictoſque Præpoſitum, & Clericos ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingula-

gulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; de Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, Conſtitutiones prædictas, omniaque, & ſingula in eis contenta apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, ac illis perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, omneſque, & ſingulos tam juris, quam facti, & quoſvis alios defectus, ſi qui in præmiſſis, aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Ac præcipit obſervari. §. 3. Decernentes, modernos, & pro tempore exiſtentes dictæ Congregationis Præpoſitum, & Clericos, aliaſque perſonas ad plenariam earumdem Conſtitutionum obſervationem, prout illæ eos concernunt, teneri, & obligatos exiſtere, & fore, & ad id etiam ſub cenſuris eccleſiaſticis, & aliis in Conſtitutionibus prædictis contentis pœni cogi, & compelli poſſe, ſicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides danda tranſumptis. §. 5. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 31. Januar. 1622. An. I. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 31. Januarii 1622. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XLVIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Ludovicus Francorum Rex admonetur, damnis occurrat, quæ catholica doctrina patitur ex Libris, qui in Galliarum Regno vulgantur.

Chariſſimo in Chriſto filio noſtro Ludovico Francorum Regi Chriſtianiſſimo,

GREGORIUS PAPA XV.

Chariſſime in Chriſto fili noſter ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Nuncium de negocio fidei acturum commendat. §. 1. REddet majeſtati tuę has literas ven. Frater Octavius Archiepiſcopus Tarſen. Nuncius noſter, ac ſimul noſtro nomine de negocio tecum aget, quod Nobis magnæ, ut oportet, curæ eſt, nec Majeſtati tuæ minoris erit, ut Nos certo ſperare jubet ſingularis, ac toto Orbe illuſtris honoris Dei, ac fidei catholicæ zelus tuus.

Libros contra puritatem Catholicæ fidei in Galliis publici juris factos eſſe dolet. §. 2. Agitur enim de ſinceræ fidei catholicæ doctrinæ in iſto florentiſſimo Regno tuo defenſione adverſus diabolicas inſidias nonnollorum, qui ſcriptis eam inquinare, & evertere conantur, nihil facientes, quod miniſtrorum tuorum nomen gerunt, quinimo ſub tali nomine libros peſtilentes in publicum edere præſumunt. Id quod non dubitamus fore, quin Majeſtatis Tuæ piiſſimum animum graviter offendat, ac hujuſmodi gravibus, & periculoſis malis providentia, & auctoritate ſua occurrat.

Ludovicum Regem hortatur, hiſce malis occurrat. §. 3. Quod, ut præſtet, non quod opus eſſe arbitremur, ſed pro noſtri officii debito, Majeſtatem Tuam in Domino hortamur, & rogamus, obſequium certe Deo gratiſſimum reddet, ac Nobis gratius facere nihil poterit. Cætera a Nuncio cognoſcet, cui eamdem fidem habere Majeſtatem Tuam cupimus, quam Nobis haberet.

Dat. die 4. Februar. 1622. An. I. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 4. Febr. 1622. Pont. Noſtri Anno Primo.

XLIX.

Confirmatio Unionis Congregationis Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini in Regno Siciliæ antea erectæ, Congregationi Italiæ ejuſdem Ordinis.

GREGORIUS PAPA XV.

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Prœmium. PAſtoralis officii Nobis (meritis licet imparibus) deſuper commiſſi cura poſtulat, ut ad ea, per quæ fidelium quorumlibet, præſertim Religioſorum, eorum maxime, quos una religio, & unum profeſſionis vinculum invicem copulavit, quieti conſulitur, ad hoc, ut nulla eos diſſenſio diſſecet, nullave immutatio perturbet; ſed ipſi mutua caritate conjuncti cæteris exemplo proficiant, libenter intendamus; ac ea, quæ propterea provide decreta fuiſſe comperimus, ut firma perpetuo, & illibata perſiſtant, cum a Nobis petitur, apoſtolico munimine roboremus.

Huic Ordini Siciliæ inſtitutio Paulus Papa V. conceſſit Eccleſiam S. Mariæ de Catena Panormi. §. 1. Cum itaque, ſicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Religioſorum Congregationis Fratrum Diſcalceatorum Italiæ nuncupatorum, Ordinis Frat. Eremit. S. Auguſtini petitio continebat, quod cum aliàs nonnulli Religioſi Ordinis Fratrum Eremitarum ejuſdem Sancti Auguſtini reformationem, & obſervationem regularem ad regulæ ipſius Sancti Auguſtini, necnon Decretorum felicis recordat. Clementis Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri

ſuper reformatione dicti Ordinis editorum præſcriptum in Regno Siciliæ introducere intenderent, recol. mem. Paulus Papa V. etiam Prædeceſſor noſter ipſis, & aliis regularibus hujuſmodi ſub reformatione, & obſervantia prædictis vitam acturis, Eccleſiam Sanctæ Mariæ de Catena nuncupatæ Panormitan., quæ per Beneficiatos ad nominationem Communitatis, & hominum Civitatis Panormitan. quolibet anno mutari ſolitos regi conſueverat cum illius ædibus rectoralibus, ac juribus, & pertinentiis ſuis univerſis ad effectum ædes prædictas ad formam domus regularis Obſervantium Eremitarum ejuſdem Sancti Auguſtini reformatorum nuncupandorum reducendi, accedente tamen conſenſu Ordinarii, & quorumcumque intereſſe habentium, perpetuo conceſſit: ipſiſque religioſis, ut juxta inſtituta regularia Ordinis hujuſmodi Novitios abſque licentia Ordinariorum ad habitus ſuſceptionem, & profeſſionis emiſſionem, ſervatis in reliquis decretis dicti Clementis Prædeceſſoris deſuper editis, admittere, & in quibuſvis Regnis, ac Provinciis Eccleſias, & ædes quaſcumque eis oblatas, de licentia Ordinariorum locorum pro fabricandis novis domibus regularibus reformatorum, juxta Conſtitutionis, & Decretorum hujuſmodi formam, & non aliàs, non autem domos jam fundatas, ſeu inſtitutas alterius Provinciæ, vel Congregationis, quamvis ejuſdem Ordinis exiſterent, abſque expreſſa Prioris generalis dicti Ordinis licentia acceptare poſſent, & valerent, dicta auctoritate permiſit, & etiam conceſſit, cum declaratione tamen, quod religioſi hujuſmodi ſub obedientia, & correctione Prioris generalis prædicti Ordinis in perpetuo remanerent, & calceati incederent, prout in literis Apoſtolicis deſuper ſub die vigeſimatertia menſis Maii Anni Domini milleſimi ſexcenteſimi octavi confectis plenius continetur.

Erecta dein ſe in codē Regno Congregatione Regular.,

§.2. Succeſſive cum in vim dictarum literarum Sancti Nicolai Tolentinatis, & Sancti Gregorii, ac aliquæ aliæ domus regulares Ordinis Reformatorum Sancti Auguſtini hujuſmodi in prædicto Regno erectæ fuiſſent, illarumque Religioſi unam Congregationem ſub invocatione Sanctæ Mariæ de Succurſu nuncupatæ, Regni Siciliæ facientes, ſub obedientia tamen ejuſdem Prioris generalis Deo famulari cœpiſſent.

Petitioque, ut Congr. Italiæ uniretur;

§.3 Et deinde quamplures, & fere omnes Religioſi Congregationis, & Regni Siciliæ hujuſmodi, ut perfectius Deo inſerviant: Procuratores ad effectum præfatam eorum Congregationem dictæ Congregationi Fratrum Diſcalceatorum Italiæ nuncupatorum, uniri petendum deputaſſent.

Effectum eſt a Card. Saulio ex auctoritate Pauli PP. V.

§.4. Ac Vener. Frater noſter Antonius Epiſcopus Oſtienſis Cardinalis Saulius nuncupatus, totius Ordinis Sancti Auguſtini Eremitarum apud Sedem Apoſtolicam Protector, vivæ vocis oraculo a prædicto Paulo Prædeceſſore habito, Congregationem Regni Siciliæ de conſenſu dictorum Procuratorum Congregationi Italiæ hujuſmodi univiſſet, & incorporaviſſet, Vicariumque generalem Diſcalceatorum Italiæ hujuſmodi ad ſupradictum effectum ad Regnum Siciliæ miſiſſet, illumque Fratres Siculi cum honore, obedientia, tamquam ſuum Superiorem recepiſſent, & quamplures eorum in Capitulis generalibus dictæ Congregationis Italiæ ſuffragia tuliſſent, ac in Priores, Definitores, Viſitatores generales, & alios officiales tam intra, quam extra Provinciā Siciliȩ electi fuiſſent, ac etiam habitum, profeſſiones, Conſtitutiones, Cœremonias, Viſitationes, Correctiones, & omnia alia, tamquam vere incorporati, & uniti dictæ Congregationi Italiæ circa octo annos recepiſſent, & obſervaviſſent.

Nonnulli tamen Fratres Siculi huic unioni ſeſe oppoſuere.

§.5. Tandem nonnulli memoratæ Congregationis Siciliæ Religioſi Procuratores fines eorum mandati exceſſiſſe, majoremque partem Religioſorum Congregationis Siciliæ deputationi, & Conſtitutioni præfatorum Procuratorum non interveniſſe, nonnullaque alia neceſſaria ad id adhibita non fuiſſe, prætendentes, unionemque præfatam nullam eſſe aſſerentes, ſed ei oppoſuerunt.

Cauſa igitur acta eſt in Sacra Congreg. Epiſcoporum, & Regulariū.

§.6. Quare negotio hujuſmodi ab eodem Paulo Prædeceſſore ad Congregationem Venerabilium fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, Cardinalium negociis Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum remiſſo, in eaque diu matureque diſcuſſo, partibus ipſis videlicet dilectis filiis fratribus præfatarum Congregationum Italiæ, & Siciliæ, ac etiam dilecto filio Priore generali totius Ordinis Sancti Auguſtini, eorumque Procuratoribus, & Advocatis ſemel, & plures auditis, bonæ memoriæ Joanne tituli Sancti Clementis Presbytero Cardinale Bonſio nuncupato referente.

Quæ Unionē confirmavit.

§.7. Eadem Sacra Congregatio Unionem Congregationis Siciliæ, Congregationi Religioſorum Sancti Auguſtini Diſcalceatorum Italiæ, ut præfertur, factam, validam eſſe cenſuit, eamque confirmavit, atque declaravit, ſupradictas literas fundationis, & erectionis Congregationis Siciliæ ejuſdem Pauli Prædeceſſoris ſub eadem die vigeſima tertia Maii milleſimi ſexcenteſimi octavi hujuſmodi per dictam unionem expiraſſe, nulliuſque roboris eſſe, & fore, & Fratres Siciliæ, ac Italiæ hujuſmodi Congregationis Diſcalceatorum Sancti Auguſtini unam, eamdemque Congregationem facere ſub eadem Obedientia, Legibus, Conſtitutionibus, Statutis, Juribus, Privilegiis, & quibuſcumque aliis ſine aliqua differentia neque particularitate in perpetuum eſſe, & fore quibuſcumque non obſtantibus. Ita tamen, ut omnes, & ſinguli Congregationis Siciliæ hujuſmodi Religioſi, qui in ea ante unionem præfatam profeſſionem emiſerunt, ad ſex menſes dumtaxat a notificatione facta, vel facienda juxta Decretum dictæ Congregationis ſub ultima Novembris milleſimi ſexcenteſimi noni, & ejus literis ſub decimanona Decembris menſium diebus milleſimi ſexcenteſimi

teſimi vigeſimi annorum ejuſdem Domini, ad alias ejuſdem Ordinis Congregationes ſub obedientia ejuſdem Prioris generalis tranſire, in eiſque de cætero vivere, & illorum Regularia inſtituta obſervare teneantur. Illi vero hujuſmodi profeſſi ante unionem, qui talem tranſitum facere noluerint, & alii, qui poſt unionem præſatam in Congregationem Diſcalceatorum Italiæ ſub eodem Vicario generali profeſſionem emiſerunt, in ea perpetuo ſimiliter remanere debeant, ac etiam teneantur, ac ſuperioritati, juriſdictioni, & obedientiæ Superiorum Congregationis Diſcalceatorum Sancti Auguſtini Italiæ hujuſmodi ſubjacere cogantur, ac aliàs prout in Decreto dictæ Congregationis, cujus tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, etiam plenius continetur.

Patres petunt præd. Congr. Decreti confirmati.

§.8. Cum autem, ſicut eadem petitio ſubjungebat, ut ea quæ à Nobis, & Sede præſata confirmantur, & approbantur firmius ſubſiſtant, & ab omnibus inviolabilius obſerventur, pro parte Religioſorum primo dictæ Congregationis Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus Decretum prædictum approbare, & confirmare, aliiſque in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Confirmat Gregorius.

§.9. Nos igitur, qui Chriſtifidelium quorumlibet Altiſſimo præſertim ſub ſuavi Religionis jugo famulantium vota inviolabiliter obſervari, ac in eis cum animi tranquillitate perſeverari, ſinceris deſideramus affectibus; primo dictam Congregationem, ac omnes, & ſingulos illius Religioſos, & Profeſſores ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, eoſdemque Religioſos, & Profeſſores, ac eorum quemlibet, necnon primo dictæ Congregationis ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtant, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ejuſdem jure decreti, ac quarumcumque aliarum ſcripturarum deſuper quomodolibet confectarum veriores, & totos tenores, ac dat. cum inde legitimis ſequutis quibuſcumque, necnon litis, & cauſæ, ratione oppoſitionis unioni hujuſmodi, ſtatus, & merita præſentibus pro expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ex voto ejuſdem Sacræ Congregationis omnia, & quæcumque in eodem decreto contenta, & inſerta, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, omneſque, & ſingulos tam juris, quam facti, ac ſolemnitatum tam de jure, uſu, conſuetudine, aut aliàs quomodolibet requiſitarum, in præmiſſis forſan omiſſarum defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Et utramque Congreg. iterum unit.

§.10. Et nihilominus ad tollendas omnes lites, dictas domos regulares S. Nicolai, & S. Gregorii Congregationi Diſcalceatorum Italiæ hujuſmodi, non obſtantibus prætenſionibus, & reclamationibus Prioris Generalis totius Ordinis prædicti, auctoritate, & tenore præſatis, quatenus opus ſit, de novo unimus, annectimus, & incorporamus.

Clauſulæ.

§.11. Decernentes, confirmationem, approbationem, defectuum ſuppletionem, novam unionem, annexionem, & incorporationem hujuſmodi, ac præſentes literas ſemper, & perpetuo validas, & efficaces exiſtere, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus inviolabiliter obſervari, nec ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, derogationibus, Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, aut aliis contrariis diſpoſitionibus a Nobis, vel aliis Romanis Pontificibus Succeſſoribus noſtris ſub quibuſvis juſtiſſimis cauſis, etiam ad Prioris Generalis dicti Ordinis, aut quorumcumque aliorum inſtantiam, intuitum, vel contemplationem, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam conſiſtorialiter, ac aliàs quomodolibet emanatis, & emanandis nullatenus compræhenſa, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub poſteriori data per Religioſos Congregationis Italiæ hujuſmodi eligenda, conceſſas eſſe, & cenſeri.

Derogatio contrariorum

§.12. Sicque, & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales judicari, & definiri debere, irritumque, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.13. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nec non Ordinis, & Congregationis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, præſertim felicis record. Sixti Quarti, & Julii Secundi, ac Leonis Decimi, nec non Julii Tertii Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum, quorum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, eidem Ordini, ac illius Priori Generali, necnon quibuſvis illius Fratribus, & Religioſis, ſeu aliis perſonis in genere, vel in ſpecie ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio

preſſio habenda foret, illis aliàs in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaaat harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Clauſulæ pœnales.

§. 14. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtræ abſolutionis, approbationis, confirmationis, defectuum ſuppletionis, unionis, annexionis, incorporationis, decreti, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat die 12. Feb. 1621. An. I.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimoprimo, pridie Idus Februarii, Pontificatus noſtri anno primo.

Literæ Pauli PP: V. Conceſſionis Eccleſiæ B. Mariæ de Catena in Civitate Panormitana exiſtentis, Fratribus Ordinis Eremitarum S. Auguſtini Diſcalceatorum Congregationis Siciliæ.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

COllapſæ regularis diſciplinæ reſtitutioni pro paſtoralis officii noſtri debito aſſidue invigilantes, omnem adhibemus operam, ut Religioni primævus ſanctitatis ordo reſtituatur.

Nonnulli Fratres hujus Ordinis Regulæ obſervantiam in Siciliam inducere curant

§. 1. Cum itaque (ſicut accepimus) dilectus filius Dionyſius de Neapoli in ſacra Theologia Magiſter, & nonnulli ejus ſocii Ordinis S. Auguſtini Fratrum Eremitarum expreſſe profeſſi reformationem, & obſervantiam regularem ad præſcriptum Regulæ B. Auguſtini, & Decretorum fel. rec. Clementis Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri ſuper reformatione dicti Ordinis Eremitarum S. Auguſtini editorum, in Siciliæ Regnum introducere intendant.

Paulus V. eis concedit Panormi Eccleſiam S. Mariæ de Catena.

§. 2. Et nos d. Ordinis decus, integritatem, ſuique priſtini candoris reſtitutionem ſincero deſiderantes affectu, Dionyſio, & aliis Fratribus ſub reformatione, & obſervantia prædictis vitam acturis Eccleſiam S. Mariæ de Catena nuncupatam Panormitan., quæ (ut accepimus) per Beneficiatos ad nominationem Communitatis, & hominum Civitatis Panormitan. quolibet anno mutari ſolitos, regi conſuevit, cum illius ædibus Rectoralibus, ac Juribus, & pertinentiis ſuis univerſis, ad effectum ædes prædictas ad formam domus Regularis Obſervantium Eremitarum Ordinis S. Auguſtini nuncupan. reducen. accedente tamen conſenſu Ordinarii, & quorumcumque intereſſe habentium, perpetuo concedimus.

Datque facultatem Novitios admittendi.

§. 3. Ac Dionyſio, & Fratribus prædictis, ut juxta regularia inſtituta Ordinis hujuſmodi, novitios abſque licentia Ordinariorum ad habitus ſuſceptionem, & profeſſionis emiſſionem, ſervatis in reliquis Decretis d. Clementis prædeceſſoris deſuper editis, admittere.

Novas quæ recipiendi Domos.

§. 4. Et in quibuſvis Regnis, & Provinciis Eccleſias, & ædes quaſcumque eis oblatas de licentia Ordinariorum pro fabrican. novis domibus Reformatorum juxta formam ſimiliter Conſtitutionis d. Clementis prædeceſſoris, & non aliàs, non autem domos jam fundatas, ſeu conſtructas alterius Provinciæ, vel Congregationis abſque expreſſa d. Prioris generalis licentia accipere poſſint, & valeant, auctoritate apoſtolica tenore præſentium permittimus, & licentiam damus.

Nullos tamen titulos ab eis vult uſurpari.

§. 5. Cum declaratione tamen, quod Priori Generali prædicto ſubjecti remaneant, & aliquem gradum quovis nomine nuncupatum ſuſcipere non poſſint, ſed juxta tenorem Conſtitutionum Apoſtolicarum habeant gradus abſolute ad Jus exponen. legen. interpretan., & concionan., & nomen Regentis, Reſpondentis, Magiſtri, ſtudentium, & Lectoris ſolus ipſe actus legen. diſputan. reſponden., & argumentan. Fratribus tribuat, & eo in actu tantum hujuſmodi nominibus frui, & gaudere poſſint, ſed omnes communi nomine Fratrum Reformatorum nuncupentur, & ſi Magiſterii, aut alio gradu inſigniti dictam Reformationem, ſeu obſervantiam ingredi petierint, aut voluerint, nomine tantum Fratris appellentur.

Eorum Superiores ab ipſis Reformatis eligi ſtatuit.

§. 6. Inſuper perpetuo ſtatuimus, & ordinamus, quod Superiores ipſorum Reformatorum, ſeu Obſervantium ab ipſiſmet Reformatoribus, ſeu Obſervantibus tantum, ſervata tamen forma Conſtitutionum Ordinis prædicti eligantur, ac a Priore Generali totius Ordinis pro tempore exiſten. confirmentur, quodque ſi numerus domorum Reformatorum, ſeu Obſervantium hujuſmodi excreverit, Vicarius hujus Reformationis juxta Conſtitutiones prædictas eligatur, & in quibuſvis Capitulis eorum Prior primæ domus, in quam primum Reformatio, ſeu Obſervantia regularis introducetur, vel primus Definitor, & eorum quilibet pro ſuo biennio, quod a Priore Generali confirmabitur, Præſidens exiſtat, liberum autem ſit Priori generali in certis caſibus Præſidentem nominare, & mittere non ſolum ea prædicta Reformatione, ſed quemcumque alium non tamen Regni Siciliæ, cum pro quiete Fratrum Reformationis hujuſmodi, ita expedire in Domino viſum fuerit.

Definitque formam habitus.

§. 7. Omnes autem calceati incedant, ac panno craſſo, & vilis pretii, ſeu ferendina, ut vocant, etiam craſſa, juxta formam Conſtitutionum Ordinis prædicti, non autem alio panno ſubtiliori utantur, & in reliquis Conſtitutiones Decreta, & Ordinationes a d. Clemente Prædeceſſore edita, præſertim quæ Fratres dicti Ordinis nominatim concernunt, obſervent.

Gratias ſpirituales nonnulles elargitur.

§. 8. Denique ut reformatio hujuſmodi cum puritate cordis introducatur, Fratribus Reformatis prædictis, ut ea die, qua poſſeſſionem dictæ Eccleſiæ accipient, ſeſe invicem a quibuſvis peccatis, erroribus, & exceſſibus etiam Sedi Apoſtolicæ reſervatis, non tamen hæreſis, injuncta pro modo cul-

pæ

pæ pœnitentia ſalutari, abſolvere poſſint, & valeant, auctoritatem, & facultatem concedimus.

§. 9. Ac tam ipſis, quam aliis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra communione refectis, qui eodem die eamdem Eccleſiam viſitaverint, ac ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Saoctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderiot, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus.

Derogat obſtantibus. §. 10. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſtitutionibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis eidem Ordini, illiuſque Superioribus, & quibuſvis aliis perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac etiam motu proprio, vel conſiſtorialiter, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 23. Maii 1608. A. I. Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 23. Maii 1608. Pontificatos noſtri Anno III.

Sequitur vivæ vocis oraculum datum Cardinali Saulio Protectori ab eodem Paulo Quinto ſuper unione, atque incorporatinne Congregationum Italiæ, & Siciliæ.

Antonius Cardinalis Saulius Congregationis Reformatorum Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini Diſcalceatorum Italiæ nuncupatorum Protector.

CUm Reverendus Pater Fr. Joſeph a Meſſana, unos ex Congregatione Diſcalceatorum illius Regni, qui Fratres Reformati Diſcalceati Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini Sanctæ Mariæ de Soccurſu nuncupantur, Romam ex Panormo venerit, mandatom procuræ ſecum afferens, ut Fratrum illorum omnium nomine unionem, & incorporationem com Reformatorum ejuſdem Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini Diſcalceatorum Italiæ nuncupatorum Congregatione, ut ſic uniti, ac incorporati Deo humilius, & ferventius poſſent inſervire, peteret, Nos noſtræ Protectionis munere fungentes, eorumque hujuſmodi piæ petitioni favere volentes, verbum hac de re cum SS. D. N. Paulo Papa V, fecimus: Sua vero Sanctitas cum annuerit, Nos auctoritate ob noſtram camdem Protectionem Nobis a Sanctitate ſua conceſſa ſupradictos Siciliæ Fratres Reformatos Diſcalceatos cum Fratrum Italiæ Diſcalceatorum Reformatorum Congregatione omnibus cum clauſulis neceſſariis, atque opportunis unimos, atque incorporamus. Deum Optimum Maximum precantes, ut hoc fidelium bono, & ſui ipſius nominis fieri cum gloria velit. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

Romæ in ædibus noſtris die ſeptima menſis Maii 1611.

Antonius Cardinalis Saulius Ordinis Protector.

Sequitur aliud vivæ vocis oraculum ſuper dicta unione confirmatorium primi cum ſupplemento quorumcumque defectuum, ſi qui deſuper intervenerint.

Antonius Cardinalis Saulius totius Ordinis S. Auguſtini Protector.

NOvem jam prope abjerunt anni, cum ſic volentibus, atque poſcentibus Reverendis Nobis dilectis Fratribus in Sicilia Reformatis Diſcalceatis Eremitis S. Auguſtini Sanctæ Mariæ de Succurſu nuncupatis, eos Nos cum Reformatorum ejuſdem Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini Diſcalceatorum Italiæ noncupatorum Congregatione, facto hac de re verbo cum Sanctiſſimo Domino Noſtro Papa Paulo Quinto, qui annuit, univimus, atque incorporavimus. Nuper extitere tamen ex Siculis Fratres nonnulli, qui iſtam Congregationem conjunctionem dirimere, atque etiam tollere cogitarint, invalidam illam, ac nullam eſſe jactantes. Ajunt namque Procurationis mandatum ad ipſam hanc Congregationum unioocm, atque incorporationem obtinen. ex Siciliæ aliatum, non rite, neque eo, quo debuit modo, hoc eſt, non omnibus coovocatis Fratribus, neque per campanæ (ut dicitur) ſonum fuiſſe confectum; Propterea nullas etiam eſſe habitus ſuſceptiones, & profeſſiones ab incorporatis ante lapſum probationis aonum emiſſas. Nos omnia hæc SS. D. N. narravimus: Sua vero Saoctitas diſſeotiooes, & lites tollens omnes tam præſentes, quam futuras, & defectus (ſi qui fuerunt) tam juris, quam facti ſuper præmiſſo Procurationis mandato, ſuper etiam habitus ſuſceptionibus, ac profeſſionibus prædictis ab incorporatis emiſſas, aliiſque omnibus Nobis ſatis cognitis, juſtis de cauſis hic non expreſſis ſupplevit, ipſaromque

Con-

Congregationum unionem, atque incorporationem manere voluit: Itaque Nos ex auctoritate Nobis, qui totius Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini Protectoris munus gerimus, a Sanctitate ſua vivæ vocis oraculo conceſſa eam confirmamus (& quatenus opus ſit) denuo facimus, perpetuiſque futuris temporibus in omnibus juxta voluntatem, ac juſſum Sanctitatis ſuæ obſervari mandamus. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

Romæ die 5. Martii 1619.

Antonius Card. Saulius Protector.

Subſequuntur Decretum, ac Literæ, quibus conceditur facultas dd. Fratribus in domibus S. Nicolai, ac S. Gregorii Panormitan. ante dictam unionem profeſſis, tranſeundi ad alias Domos Conventuales extra dictum Regnum per Priorem Generalem aſſignandas infra ſex menſes a notitia præſentium decurrendos.

Ex Audientia Sanctiſſimi die ultima Novembris 1619.

SAnctiſſimus Dominus noſter confirmationem hujuſmodi unionis ab Illuſtriſſimo Cardinali Saulio factam probavit, ac (quatenus opus ſit) denuo uniri mandavit, cum Decreto, quod Religioſi, qui in S. Nicolai de Tolentino, ac S. Gregorii Panormitan. domibus ante ſupradictam unionem profeſſionem emiſerunt, ſi Congregationem Italiæ ingredi, illiuſque Reformationem, ac regularia inſtituta accipere noluerint, ad alias Domos Conventuales, etiam extra dictum Regnum Siciliæ, eis per Priorem Generalem ejuſdem Ordinis deſignandas, ad ſex menſes dumtaxat a die notificationis præſentium inchoandos, tranſire poſſint, & valeant, literaſque ſub Annulo Piſcatoris deſuper expediri mandavit.

Ex Audientia Sanctiſſimi die 19. Dec. 1621.

Sant' Agoſtino Scalzi d' Italia.

Al Generale. Napoli.

AVendo fatto ſupplicare alla Santità di Noſtro Signore li Scalzi di coteſta Religione, che ſono in Sicilia, e che ſi trovano profeſſi prima, che da Noi col vivo oracolo della Santità Sua foſſero uniti alla Congregazione delli Scalzi d' Italia del medeſimo Ordine, di paſſare ad alcune di quelle Congregazioni dell'iſteſs' Ordine, che più piacerà loro. M'ha la Santità Sua ordinato di ſcriverne a V. P. che a tutti quelli Scalzi ſudetti, che dentro a ſei meſi da cominciarſi dalla notitia della preſente vorranno paſſare a qualſivoglia delle Congregazioni di coteſta Religione, dia loro licenza di poterlo fare, con pigliare l' abito della medeſima Congregazione, alla quale paſſaranno, e reſtando ferma nel reſto l' unione ſuddetta, conforme al Decreto della Sagra Congregazione per quelli, che non ſi curano di fare ſimile tranſito, e per quelli, ch' hanno profeſſato doppo la ſuddetta unione, a quali reſteranno anco li Conventi di Palermo. E Dio &c.

Finis Tomi Quinti Partis Quartæ.

IN-

Digitized by Google

INDEX
NOMINUM, ET RERUM PRÆCIPUARUM
Quæ in hoc Volumine continentur.

Numerus paginam indicat, A *primam columnam*, B *ſecundam deſignant*.

A

AGriculturam exercentium privilegia. 10. *a.* & *ſeqq.*

Albertus Archidux Auſtriæ Dolenſem Studiorum Univerſitatem promovet. 2. *b.*

Alexander Card. Ludoviſius Archiepiſcopus Bononienſis. 312. *a.* In Summum Pontificem eligitur. *ibid.* *Vid.* Gregorius XV.

Alexander Card. Montaltus. 118. *a.* Congregationem Presbyterorum ſecularium in Eccleſia S. Laurentii in Damaſo de Urbe erigit. *ibid.* Eique nonnullos addicit redditus. 118. *b.* Hoſpitii Gregoriani pro univerſo Ordine Benedictinorum Romæ erecti Protector. 346. *a.*

Alexander Patriarcha Alexandrinus Apoſtolicus Nuncius apud Regem Hiſpaniarum. 372. *b.* Data ei facultas confirmandi nonnullos Judices ſeculares a Philippo Rege deputatos ad cognoſcendam quamdam cauſam ſpectantem ad Milites Militiarum Regni ejuſdem. *ibid.*

Alophius de Wignacourt M. Magiſter Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani. 288. *a.* Erectionem Collegii S. Antonii in Conventu Melevitano Ordinis Minorum Conventualium promovet. *ibid.*

B. Aloyſius Gonzaga. 390. *a.* Officium, ac Miſſam de eo celebrari Societati Jeſu indulſit Gregorius XV. 390. *a.*

Alphonſus Mazanedo S. Rotæ Auditor. 314. *a.* Proceſſus ſuper virtutibus, & miraculis B. Iſidori Agricolæ auctoritate ordinari efformatos ex mandato Pauli PP. V. examinat. 314. *a.*

Andreas Codebò nomine Cæſaris Eſtenſis Ducis Mutinæ Concordiam cum Legato Bononienſi init ſuper confinibus Caſtrorum Roffenii, & Montis Turturis. 121. *a.*

Anglicanum Collegium in Oppido Matriti erectum. 101. *a.* Apoſt. Sedi immediate ſubjicitur. *ibid.*

S. Antonii de S. Antonio Viennen. Ordo. 334. *a.* In eo Novitios admitti vetitum, niſi juramentum præſtiterint de ſervanda Reformatione, quam Abbas Generalis induxerit. *ibid.*

Antonius Card. Saolius Ord. Eremitarum Sancti Auguſtini Protector. 168. *b.* Ex mandato apoſtolico Congregationem Diſcalceatorum Siciliæ unit Congregationi Italiæ. 420. *a.* 423. *a* & *b.*

Antonius Diaz Nuncius Apoſtolicus ad Capitulum Salisburgenſe. 19. *a.* Data ei facultas nomine Pontificis Wolfangum Archiepiſcopum detinendi, ceſſionemque dictæ Eccleſiæ admittendi. *ibid.* Conditiones in hujuſmodi admiſſione apponendæ. 20. *b.*

Antonius Epiſcopus Vigilienſis Sedis Apoſtolicæ Nuncius in partibus inferioris Germaniæ. 89. *a.* Nonnulla decernit ſuper Tonſura, & Habito Clericorum in Diœceſi Leodienſi. 116. *b.* Atque etiam ſuper Clauſura Monialium. 117. *a.* Et ſuper obſervatione Sacr. Concilii Tridentini. 117. *b.* Facultas ei conceſſa viſitandi Civitatem, & Diœceſim Moguntinam. 159. *a.* Atque etiam Civitatem, & Diœceſim Bambergenſem. 248. *b.*

Aquilejenſis Eccleſiæ jus in Caſtris S. Danielis, & S. Viti. 179. *a.* 262. *b.*

S. Auguſtini Eremitarum Ordo. 150. *b.* Prioris Generalis, aliorumque Officialium electio per ſuffragia ſecreta facienda. *ibid.* Aſſiſtentium electio ad quem pertineat. 166. *a.* & *b.* Quæ eſſe debeat inter eos præcedentia. 168. *b.* Congregatio Siciliæ. 222. *b.* Statuta nonnulla pro ea edita. *ibid.* Et a Paulo Quinto confirmata. 223. *a.*

Aurelius Raphael Ordinis Servorum B. Mariæ Procurator Generalis. 255. *a.*

B

SAncti Benedicti Ordo. 345. *b.* Hoſpitium pro eodem a Gregor. XV. Romæ erectum. *ibid.* Privilegia hujuſmodi Hoſpitio conceſſa. 348. *a.*

Benedictus Card. Juſtinianus Congregationis Matris Dei Scholarum Piarum Protector. 137. *a.*

S. Bernardi Congregatio Italiæ Ordinis Ciſtercienſium. 113. *b.* Monachis ſub inobedientiæ, & excommunicationis pœna vetitum, quominus favores pro obtinendis intra Congregationem gradibus exquirant. 114. *a.*

Bernardus Card. de Roxas Archiepiſcopus Toletanus Proceſſum ſuper virtutibus, & miraculis B. Iſidori Agricolæ auctoritate apoſtolica efformat. 314. *a.*

Bibliotheca Ambroſiana. 112. *b.* A Friderico Card. Borromæo comparata. *ibid.* Doctorum Collegium in ea inſtitutum. 113. *a.* Qui eccleſiaſtici eſſe debent. 113. *b.*

Biſuntina Univerſitas Studiorum erecta temporibus Pii V., & Sixti V. 1. a., ac poſtea ſuppreſſa. 1. b.

Fr. Bonaventura Carpanzano Ord. Minorum Conventualium Procurator Generalis. 227. b.

Bononiæ Eccleſiaſtici tam ſeculares, quam regulares ad opera publica concurrere tenentur. 354. b. Exemptiones Legatis, & Vice-Legatis conceſſæ. 355. a. Cauſæ Eccleſiaſticorum in prima inſtantia in Foro Archiepiſcopali cognoſcendæ. 355. b.

Boves ad arandum aptos mactari vetitum. 10. b.

Burgheſiorum Sacellum in Baſilica Liberiana a Paulo PP. V. erectum. 183. a. Mirifice ornatum, ac liberaliter dotatum. 184. a. & b. Prioratus, ac duodecim Cappellaniæ in eo inſtitutæ. 184. b. Redditus Canonicatuum in Eccleſia S. Laurentii in Lucina ſuppreſſorum eis addicti. 185. a. Statuta nonnulla pro eorumdem bonorum administratione, ſervitioque Sacellanis præſtando edita. 185. & ſeqq. De Patrono, & Cardinali Protectore. 189. b. Et quæ ſint utriuſque facultates. 190. a. & ſeqq. Privilegia Juriſpatronatus Familiæ Burgheſiæ competentis. 193. b.

C

Camera Apoſtolica. 24. a. Ejus Tribunal a Paulo PP. V. reformatum. *ibid.* Ei perſolvi pecunias ex pœnis, & confiſcationibus, quæ in Statu Eccleſiaſtico fiunt, provenientes, juſſerunt Sixtus PP. V., & Paulus V. 200. a. & ſeqq.

Camerarius Sanctæ Romanæ Eccleſiæ. 24. a. Ejus Tribunalis Reformatio. *ibid.* Quæ ſint ejus facultates. 335. b. Præſidet tamquam Caput Congregationibus Cameralibus. *ibid.* Præſidet Arcibus, Milites conſcribit, cauſaſque ad ſuum officium pertinentes cognoſcit. 336. a. Aliæ facultates. 337. a. & b. Qui ſint Officiales qui a Camerario ſolent deputari. 341. a. & ſeqq.

Cappuccinorum Ordini conceditur indultum propriam Crucem in Proceſſionibus deferendi. 244. b. Quibuſcumque aliis Habitum Cappuccinorum, vel illi ſimilem deferre cavit Gregorius XIII. 416. a. Atque etiam Gregorius XV. 417. b.

Carmelitarum Diſcalceatorum Ordo. 111. b. Congregatio S. Pauli erecta. *ibid.* Ei conceſſa Domus Romæ in Monte Quirinali: ibique erectum Seminarium pro Miſſionibus. 112. a.

Carolus Emanuel Sabaudiæ Dux. 251. b. Pro eo ſex Decimæ indictæ. 352. b.

Carolus V. Imperator Inveſtituram Regni Siciliæ a Leone Papa Decimo obtinet. 407. a.

Cœleſtinorum Congregatio. 202. a. Quæ Monaſteria ab Abbatibus, quæ a Prioribus debeant gubernari. *ibid.* Gradus, & officia ſeculari favore procurare Monachis vetitum. 112. a.

Ceneteoſibus vetitum, quominus quidquam contra jura ſui Epiſcopi in temporalibus tentent. 135. b. Monetur Epiſcopus, ne quid in ſuæ Eccleſiæ, & Sedis Apoſtolicæ præjudicium tentari patiatur. 152. b.

Cenetenſis Epiſcopi dominium in Urbe Cenetenſi. 267. a. & b.

Cæſar de Bus Congregationem Doctrinæ Chriſtianæ Avenione erigit. 207. b.

Cæſar Eſtenſis Mutinæ Dux Concordiam cum Legato Bononienſi init ſuper confinibus Caſtrorum Roſſenii, & Montis Turturis. 121. a. Et ſuper aquis Panarii. 125. a.

Ceulæ, & Cerfulii Caſtra in Comitatu Bobienſi ad Cameram Apoſt. pertinentia. 17. b.

Ciſtercienſium Ordo. 113. b. Congregatio pro Monaſteriis Regnorum Aragoniæ, Valentiæ, Majoricarum, Cathaloniæ, & Navarræ inſtituta. 203. a. Sub obedientia tamen Abbatis Generalis Ciſtercii. *ibid.* Atque etiam Capituli Generalis. 203. b. Statuta ab hujuſmodi Congregatione ſervanda. 204. a. & ſeqq. *Vide etiam* S. Bernardi Congregatio.

Civitatis Regum Archiepiſcopo indulgetur Concilii Provincialis celebrationem differat ad duodecim annos. 180. a.

Clemens PP. VIII. Pontificale, & Cœremoniale Epiſcoporum emendari, atque edi curat. 152. a. B. Sylveſtrum Cuzolinum Martyrologio Romano adſcribit. 236. b.

Collectæ onerum realium in loco, ubi bona ſita ſunt, non autem domicilii, exigi debeant. 9. a.

Collegium Ambroſianum a Friderico Card. Borromæo Mediolani inſtitutum. 112. b. Ejus Doctores omnes eſſe eccleſiaſtici debent. 113. b.

Collegium Græcorum Romæ inſtitutum. 198. b. In eo quatuor Rutheni Adoleſcentes perpetuo admittendi. *ibid.*

Compoſtellanus Archiepiſcopus eſt perpetuus Cappellanus Major Regis Hiſpaniarum. 138. a. Quæ ſint hujuſmodi Cappellani facultates. *ibid.* Ei incumbit cura animarum quoad eos, qui Regiam Curiam ſequuntur. 138. b. Ordinariamque ſuper eos Juriſdictionem exercet. *ibid.* Eiſque Sacramenta etiam in Paſchate per ſe, vel alios Sacerdotes ab ipſo deputatos adminiſtrat. 139. a. Quæ ſint Cappellanorum ab eo deputatorum privilegia. 139. b.

Conclaviſtæ, & quæ eorum ſint privilegia. 316. b. & ſeqq.

Confraternitas SS. Benedicti, & Scholaſticæ Romæ erecta. 197. a. Privilegiiſque aucta. 197. b.

Congregatio Annonæ, & Graſciæ pro agro Romano a Paulo PP. V. erecta. 9. b. Quintodecimo quoque die cogenda. 10. a.

Congregatio Aquæ Paulæ a Paulo PP. V. inſtituta. 104. a. Quæ ſint ejus juriſdictio, & facultates. 104. b.

Congregatio Clericorum Regularium Matris Dei Scholarum Piarum Romæ erecta. 137. b. Ei demandata cura earumdem Scholarum. *ibid.* Diſcipuli gratis erudiendi. 137. b. Congregatio Pauperum Matris Dei nuncupanda. 226. a. Data facultas Conſtitutiones pro ſui regimine efformandi. 227. a.

Tria

Tria vota ſolemnia in ea profeſſis emittendi data facultas. 405. a. Communicata privilegia Ordinum Mendicantium. 406. b. Conſtitutiones hujus Congregationis confirmavit Gregorius XV. 418. a.

Congregatio Clericorum Regularium S. Pauli Decollati. 171. b. Quæ ſervari debeant in receptione Novitiorum. ibid.

Congregatio Oratorii Jeſu Chriſti in Regno Galliarum erecta. 295. a. Quale ſit ejus Inſtitutum. 295. b. Privilegia ei conceſſa. 296. a. & b.

Congregatio Oratorii Romæ a S. Philippo Nerio inſtituta. 55. b. Aliæ Congregationes ſub eodem titulo non erigendæ ſine licentia Congregationis Romanæ. 55. b. 297. a. Conſtitutiones ſibi efformat. ibid. De Oratorio, & Oratione. 297. b. De Eccleſia, & Divinis Officiis. 298. a. De familiarium ſermonum uſu in Eccleſia, & in Oratorio. 299. a. De ſtatu perpetuo Congregationis. 299. b. De Præpoſiti, & quatuor Presbyterorum deputandorum electione, & munere. 300. a. De admittendis in Congregationem, ex eaque ejiciendis. 302. a. De Tyronum inſtitutione. 303. a. De veſtitu, & conſuetudine familiari. 305. a. De Triclinio, & menſa communi. 306. a. De Lectione in menſa. 306. b. Res dubiæ in eadem proponendæ. 307. a. Exercitationes diebus Dominicis. 308. b. Hujuſmodi Conſtitutiones Paulus Quintus approbat. 310. a. Qui alias Domos ſub eodem Titulo Romæ erigi vetat. 310. b. Huic Congregationi conceſſit Eccleſiam S. Cœciliæ in Monte Jordano Gregorius Decimuſquintus. 395. b.

Congregatio Presbyterorum Matris Dei Lucæ erecta. 393. a. Eccleſia S. Mariæ in Porticu de Urbe ei conceſſa. ibid. Ad ſtatum Religionis cum tribus votis ſolemnibus elevatur. ibid.

Conſtantienſe Concilium Tyrannis inferre manus non licere declaravit. 570. a.

Cracoviæ erecta Studiorum Univerſitas. 123. b. Ei nonnulla conceſſa, confirmataque privilegia. ibid.

D

DOctrinæ Chriſtianæ Congregatio Romæ in Eccleſia Sanctæ Agathæ erecta. 399. a. Diſpenſatio voti, quod hujuſmodi Clerici emittere ſolent in ea manendi, Pontifici Rom. reſervata. ibid.

Dolenſis Univerſitas Studiorum erecta. 1. a. Jeſuitis, ac Fratribus Ordinis Minimorum vetitum, quominus in Civitate Biſuntina eas facultates legant, quæ in Univerſitate Dolenſi legi ſolent. ibid.

E

ECcleſiaſtica bona Hæreticis locare vetitum in Dominio Archiducis Auſtriæ. 578. b.

Eccleſiaſticis in Dominio Venetiarum interdicitur, quominus vectigal quoddam a Senatu impoſitum inconſulta Sede Apoſtolica perſolvant. 234. a.

Elborenſis Studiorum Univerſitas erecta. 393. b. Et Præpoſito Soc. Jeſu tradita. 394. a. Apoſtolica auctoritate confirmata, & privilegiis aucta. 394. b. & ſeqq. Eidem Præpoſito omnimodam juriſdictionem ſuper hujuſmodi Univerſitate tribuit Gregorius Decimuſquintus. 397. a. A quacumque Archiepiſcopi juriſdictione exempta declaratur. ibid. Quæ Conſervatoris ſint facultates. 397. b.

Eremitarum Diſcalceatorum Ordinis S. Auguſtini Congregatio Italiæ. 283. a. Nonnullas Conſtitutiones efformat, quas approbat Paulus PP. V. Conſt. CCCVIII. 283. a. Huic Congregationi alteram Siciliæ univit Gregorius XV. Conſt. XLIX. 419. b.

Erneſtus Archiepiſcopus Colonien., & Adminiſtrator Eccleſiæ Monaſterienſis. 6. a. Monetur, ut pro Eccleſia Monaſterien. Coadjutorem aſſumat. ibid.

F

FAbrica Sancti Petri. 379. a. Decem mille ducati quotannis ex eleemoſynis Cruciatæ in Regno Portugalliæ ei perſolvendi. 379. a.

Fauſtus Caffarellus Conſiſtorialis Advocatus pro Canonizatione B. Iſidori Agricolæ inſtat. 314. b.

Fenoculi Caſtrum in Comitatu Bobienſi ad Cameram Apoſtolicam pertinens. 17. b.

Ferdinandus I. Aragoniæ Rex Inveſtituram Regni Siciliæ a Julio PP. II. obtinet. 406. b.

Ferdinandus Archidux Auſtriæ. 578. b. Hungariæ, & Boemiæ Rex. 263. b. Ei conceſſa facultas Militarem Ordinem inſtituendi ſub invocatione Beatiſſimæ Matris Dei. 263. b. A cenſuris ad cauthelam abſolvitur ob amotionem Card. Cleſelii ab Aula Cæſarea. 274. b. In Imperatorem eligitur. 281. b. Et confirmationem pontificiam obtinet. 282. a. Primarias preces, ſeu Indultum nominandi ad Beneficia primo vacatura ei conceſſit Paulus V. 284. b.

Ferdinandus Bereur in Oppido de Liege Biſuntinæ Diœceſis Monaſterium pro Monialibus Diſcalceatis Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo fundat. 280. b.

Franciſcus Cardinalis Lerma Ven. Paſchalem Baylon Beatorum Albo adſcribi ſtudet. 257. b.

Franciſcus de la Cueva Philippi IV. Hiſpaniarum Regis ad Gregorium Decimumquintum Orator. 409. a. Juramentum fidelitatis ejus nomine eidem Pontifici præſtat. ibidem.

Franciſcus Maria Card. de Monte Epiſcopus Portuenſis. 314. b.

Franciſcus Peña Sacræ Rotæ Auditor. 314. a. Proceſſus ſuper ſanctitate, & miraculis B. Iſidori Agricolæ auctoritate ordinaria efformatos ex mandato Pauli PP. V. examinat. 314. a.

Ven. Franciſcus Xaverius Presbyter Soc. Jeſu Beatorum Albo adſcribitur a Paulo Papa Quinto cum facultate Officium, ac Miſſam

Miſſam de eo celebrandi die ſecunda Decembris. 274. a.

Fridericus Card. Borromæus Collegium Eccleſiaſticum XII. Doctorum Mediolani erigit. 112. b.

G

Gregorius Decimuſquintus Sacra Thiara redimitur. 311. a. B. Iſidorum Agricolam SS. Catalogo adſcribit. 312. b. Privilegia Conclaviſtis elargitur. 316. b. Jubilæum univerſale initio ſui Pontificatus indicit. 322. a. Sea Decimas in Dominiis Sabaudiæ pro Carolo Emmanuele Duce indicit. 352. a. Officium Notariatus erigit pro formandis Proceſſibus ſuper qualitatibus promovendorum ad Eccleſias, & Monaſteria Conſiſtorialia, ac ſuper eorum ſtatu. 357. b. Regni Galliarum Proceres admonet, ne Ludovico Regi rebellibus faveant, eiſque excommunicationis pœnam minatur. 369. b. Epiſcopos vero, ut aſſiduas preces pro felici ejuſdem Regis contra Hæreticos ſucceſſu fundant. 372. a. Decimaſque nonnullas indicit ab Eccleſiaſticis perſolvendas. 377. a. Formam in Judicum Conſervatorum electionibus ſervandam præſcribit. 383. a. Conſtitutionem ſuper forma eligendi Romanum Pontificem edit. 400. a. Inveſtituram Regni utriuſque Siciliæ Philippo IV. Hiſpaniarum Regi concedit. 406. a. Ludovicum Francorum Regem monet, damnis occurrat, quæ catholica religio ex libris, pati poteſt. 410. a.

Gubernatoris Urbis Tribunal a Paulo PP. V. reſormatum. 25. b.

H

Henricus Card. de Rez. 326. b. Ei commiſſa cura Monaſteriorum Monialium Reformatarum Ordinis S. Benedicti in Regno Franciæ. ibid.

Henricus Card. Portugalliæ Infans Elborenſem Univerſitatem Studiorum erigit. 393. b. Et Soc. Jeſu Præpoſito tradit. 394. a.

Hibernorum Collegium Uliſyppone erectum. 115. a. A juriſdictione Ordinarii exemptum Sedi Apoſtolicæ immediate ſubiicitur. ibid.

Horatius Lancellottus S. Rotæ Auditor. 314. a. Proceſſus ſuper ſanctitate, & miraculis B. Iſidori Agricolæ auctoritate ordinaria efformatos ex mandato Pauli PP. V. examinat. 314. a.

I

Jacobus de Sinc Archiepiſcopus Trevirenſem Studiorum Univerſitatem erigit. 362. a.

Jacobus Mercatus Monachorum Sylveſtrinorum Magiſter Generalis. 239. a.

Indiarum Occidentalium Epiſcopi gaudent facultate Lauream Doctoratus eis concedendi, qui in Scholis Collegiorum Soc. Jeſu per quinquennium ſcientiis operam dant. 357. a.

Joannes Archiepiſcopus Moguntinus Matthiam in Roman. Imperatorem electum coronat. 108. b.

Joannes de Leonardis Clericus Regularis Congreg. Lucenſis. 290. b. A Clemente Papa VIII. Commiſſarius Viſitator deputatur Congregationis Montis Virginis. ibid.

Joannes Jacobus Bulgarinus Congregationis Aquæ Paulæ Secretarius. 104. a.

Joannes Zamoyski Regni Poloniæ ſupremus Cancellarius. 230. b. Accademiam in Oppido Zamoyſcii erigit. ibid. Et Collegiatam Eccleſiam. 231. a. Nonnullaque pro utriuſque regimine ſtatuta condit. ibid.

Joannis Dei Congregationi nonnulla a Summis Pontificibus conceſſa privilegia. 2. b. Pius Quintus eleemoſynas pro Hoſpitalibus colligendi facultatem fecit, quæ tamen Ordinariorum juri ſubpoſuit. ibid. Sixtus Quintus erectæ Congregationi Provincias erigi, ac Generalem eligi permiſit. ibid. Clemens VIII. a Fratribus unicum infirmis inſerviendi votum emitti voluit. 3. a. Paulus vero V. Conſtit. CLXXIII. ad Ordinem regularem redegit, ac alia tria vota ſubſtantialia emitti permiſit. ibid. Atque in ſingolis Domibus binos Presbyteros pro adminiſtrandis ſacramentis infirmis admitti in Hiſpania. 3. b. Si vero ceſſet hoſpitalitas, locorum ad hanc Congregationem pertinentium adminiſtratio ad Ordinarios devolvitur. 4. a. Hoſpitalia Germaniæ, Galliæ, & Poloniæ Congregationi Italiæ uniuntur. 223. b. Hujuſmodi Congregatio in veram Religionem erigitur cum tribus votis ſubſtantialibus, ac quarto de juvando Infirmis. 225. a. Conſtitutiones ſibi efformat, quas Paulus Papa V. confirmavit. 228. a. Quæ ſuper hujuſmodi Fratribus locorum Ordinariis competat juriſdictio. 266. a.

S. Joannis Hieroſolymitani Hoſpitalis Ordo. 106. a. Magiſtratui Prioratus Angliæ, & Hiberniæ, ac Bajulivatum Aquilæ univit Gregorius XIII. donec Angliæ Regnum ad unitatem Eccleſiæ Catholicæ redierit. 106. a. Hanc unionem a Sixto V. diſſolutam reſtituit Paulus V. Conſt. CCV. ibid. Capitula nonnulla edita pro Fratribus Linguæ Provinciæ. 157. a.

Joſeph a Matre Dei Congregationis ſcholarum piarum fundator, ejuſque Præpoſitus. 404. b.

B. Iſidorus Agricola. 311. b. Ejus nativitas ibid. Educatio. 312. a. Præcepta Dei ſervat. ibid. Corpus affligit mortificationibus. ibid. Erga pauperes benigus. ibid. Conjugalem caſtitatem cuſtodit. ibid. Plura ſigna per illum operatur Deus. ibid. In arido aquam ſuſcitat. ibid. Angeli pro eo agrum colunt. 312. b. Cibos multiplicat in alimoniam pauperum, atq. etiam volucrum ibid. Poſt mortem corpus ejus incorruptum manet. 313. a. Miracula nonnulla operatur per eum Deus. ibid. 31. 36. 314. a. Proceſſus ſuper ejus

ſan

ſanctitate, & miraculis auctoritate ordinaria efformati. 314. a. Qui a Tribunali ſacræ Rotæ examinantur. *ibid.* Ac deinde a Congregatione S. Rituum, quæ ad ejus Canonizationem procedi poſſe cenſet. 314. b. SS. Albo adſcribitur in Baſilica Vaticana. 315. a.

Jubilæum univerſale pro Eccleſiæ neceſſitatibus a Paulo PP. V. indictum. 232. a.

Judices Conſervatores quo pacto ſint eligendi. 385. b. Electio, poſtquam facta fuerit, in Curia Ordinarii exhibenda. 386. a. Electi intra quinquennium mutari nequeunt. *ibid.* Quæ ſit eorum juriſdictio. *ibid.*

Julius PP. II. Inveſtituram Regni Siciliæ Ferdinando I. Aragoniæ Regi concedit. 406. b.

Julius III. PP. Inveſtituram Regni Siciliæ concedit Philippo II. Regi Hiſpaniarum. 407. a.

L

LAdislaus Epiſcopus Venafranus Apoſtolicæ Sedis Nuncius apud Helvetios. 109. b. Nonnulla ſtatuit ad regularem diſciplinam in Monaſterio Monialium Tertiariarum Urbis Solodori. 110. a.

Lelius Epiſcopus Balneoregienſis apud Sigiſmundum III. Poloniæ Regem Sedis Apoſtolicæ Nuncius. 116. a

Leo PP. X. Ven. Philippum Benitium BB. Albo adſcribit. 255. b.

Leo X. Carolo V. Imperatori Inveſtituram Regni Siciliæ concedit. 407. a.

Leonardus Epiſcopus Cenetenſis. 152. b. Monetur, nequid ab ullo in ſuæ Eccleſiæ, & Sedis Apoſtolicæ præjudicium tentari ſinat. *ibid.* & 153. b.

Laertius Cherubinus Confraternitatem S. Benedicti, & Scholaſticæ Romæ inſtitui curat. 197. a.

Locovarienſe Oppidum. 410. b. Ibi inſtituta Congregatio Hoſpitalaris ſub Regula S. Francisci. *ibid.*

Lovanienſis Univerſitas. 213. a. Sixus PP. IV. Rectori conceſſit jus nominadi Clericum ad unum Beneficium in qualibet Diœceſi in Dominiis Brabantiæ, & Flandriæ. 213. b. Leo X. artium Decano ſimile privilegium tribuit nominandi Magiſtrum artium ſingulis Decenniis. 214. a. Martinus V. prohibuit, quominus Univerſitatis membra extra Lovanii mœnia ad judicium vocarentur. 216. a. Hæc omnia privilegia rata habuit Gregorius XIII. 216. b. Ea vero explicat, firmatque Paulus PP. V. 218. a. & *ſeqq.* Qui ſtatuta a Viſitatoribus a ſe deputatis edita præcipit obſervari. 245. b.

Lodovicus Card. Ludoviſius. 315. a. Camerarius Sanctæ Romanæ Eccleſiæ deputatur. 335. a.

Ludovicus XI. Galliæ Rex. 174. a. Ei conceſſum jus nominandi ad Eccleſias, & Monaſteria Britanniæ, & Provinciæ. *ibid.*

M

MAgiſtris Cœremoniarum PP. emolumenta a Cardinalibus in ſui creatione, atque etiam in obitu ſolvenda. 259. a.

Maphæus Card. Barberinus Bononiæ Legatus Concordiam init cum Cæſare Eſtenſi Duce.

Marcus ab Altaemps in Archiepiſcopum Salisburgenſem electus. 90. a. Admonetur, ne Conventiones nonnullas a Capitulo in ſuæ juriſdictionis præjudicium factas recipiat. 91. b. Ejus electio confirmatur. 95. a. Facultas ei conceſſa conſecrationis munus a quolibet ſuſcipiendi Epiſcopo. 98. a.

B. Mariam Virginem in ſua Conceptione a peccati originalis macula immunem fuiſſe, vel e contra, affirmantes hæreſis labe notari prohibuit Sixtus Papa IV. 209. b. Ejuſque Conſtitutionem innovavit Concilium Trid. *ibid.* Ac de hujuſmodi articulo in popularibus concionibus differere cavit S. Pius Papa V. *ibid.* Dictorumque Pontificum Conſtitutiones innovat Paulus Quintus. 210. a.

Maria Galliarum Regina. 295. a. Congregationem Oratorii Jeſu Christi erigi curat. *ibid.*

Matthias Imperator. 96. b. 108. b. Ab Archiepiſcopo Moguntino coronatus. 108. b. Ejus electio confirmatur a Paulo Papa Quinto. 108. b. Primariæ preces ei conceſſæ. 110. a. Conſtitutiones pro Vienenſi Univerſitate editas confirmari petit. 228. b.

S. Mauri Ordinis S. Benedicti Congregatio in Galliis erecta. 343. b. Privilegia ei conceſſa. 344. b.

Maximilianus Bavariæ Dux. 20. b.

Maximus de Ubaldis Monachorum Sylveſtrinorum Procurator Generalis. 236. b.

Melchior Card. Cleſelius Archiepiſcopus Vienenſis. 274. b.

Mexicanæ Diœceſis Regulares Ordinarii approbatione indigent ad curam animarum exercendam. 180. b. Nec non ad ſecularium Confeſſiones audiendas. 181. a. In Cathedrali, & Diœceſi Mexicana Cœremoniale Romanū ſervari juſſit Paulus Papa V. 284. a.

Minimorum Ordo. In Conventu Biſuntino Philoſophiam, ac Theologiam pro externis legi cautum Conſt. Paul. V. CLXXII. 1. b. Fratribus hujus Ordinis ambitum interdixit idem Paulus Conſt. CCC. 272. b.

Minorum Conventualium Ordo a S. Franciſco inſtitutus. 227. b. Ei conceditur Indultum recitandi Officium de eodem S. Franciſco ſemel in menſe prima die non impedita. 227. b. Hujus Ordinis Fratribus ambitus interdictus. 272. a. Collegium S. Antonii in Conventu Melevitano inſtituitur. 287. b.

Minorum de Obſervantia Ordinis Fratribus ambitus interdictus. 271. a. Conſtitutiones nonnullas pro regimine Reformatorum Italiæ ſancivit Gregorius XV. 373. b. Diſcalceatis Hiſpaniæ conceſſit Paulus V. ut nova loca poſſent erigere. 418. a.

Monialium Monaſteria. 182. a. In iis non admittendæ niſi quæ ex eorumdem redditibus poſſunt ſuſtentari. *ibid.*

Montis Senarii Eremus Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis. 107. a. Quo pacto reci-

Digitized by Google

recipi poſſint, & debeant Novitii. *ibid.* Mitigatur a Paulo V. Jejunium a conſtitutionibus præſcriptum in pane, & aqua nonnullis cujuslibet hebdomadæ diebus 107. *b.*

Montis Virginis Monachorum Congregatio. 290. *b.* Tredecim Monaſteria per Abbates regi voluit Paulus V. 291. *a.* Alia vero per Priores *ibid.* Qui in locum deficientium Abbatum ſunt ſubſtituendi. *ibid.* Qui vocem habere debeant in Capitulis Generalibus. 291. *b.* Novitiatus quibus in Monaſteriis ſit faciendus. 292. *a.* Qui, & quot novitii ſint recipiendi *ibid.* De Oblatis. 292. *b.*

Montium Pietatis pecuniæ in alios uſus præter inſtitutionem abſque Sedis Apoſt. licentia non impendendæ. 171. *a.*

Mozambique Provincia ab Eccleſia Goana ſejungitur. 13. *b.* Et in Vicariam perpetuam erigitur. 14. *a.* Quæ fuerint Vicario facultates attributæ. 14. *b.*

Motellæ Caſtrum in Comitatu Bobienſi ad Cameram Apoſt. pertinens. 17. *b.*

N

Nicolaus PP. V. Trevirenſem Studiorum Univerſitatem erigit, eique nonnulla concedit privilegia. 361. *b.* Eidem ſex Canonicatus, ac tres Parochiales Eccleſias addicit. 363. *b.*

Nicolaus Epiſcopus Sarſinatenſis. 12. *b.*

Novozamoyſcii Accademia, & Collegiata Eccleſia erectæ. 230. *b.* Confirmatæ. 231. *a.* Privilegia eis conceſſa. 231. *b.*

P

Paderbornenſis Univerſitas a Theodoro Epiſcopo erecta. 172. *a.* Privilegia ei conceſſa. 173. *a.*

Pampilonenſis Studiorum Univerſitas erigitur. 382. *b.* A Philippo IV. Hiſpaniarum Rege privilegiis aucta. 383. *b.* A Gregorio XV. confirmatur. *ibid.* Cæterarumque Univerſitatum privilegiis ornatur. 384. *a.*

Ven. Paſchalis Baylon Ord. Minorum Sancti Franciſci Diſcalceatorum Beatorum Catalogo a Paulo Papa V. adſcribitur cum Indulto officium de eo recitandi, ac celebrandi Miſſam. 257. *b.*

Paulus Papa V. Agriculturam in Statu Eccleſiaſtico promovet. 10. *b.* Eamque exercentium privilegia renovat, & auget. 11. *a.* Licentias conceſſas in Hiſpaniis legendi, ac retinendi Libros prohibitos revocat. 16. *b.* Urbis Tribunalia reformat. 23. *a.* & *ſeqq.* Licentias Monialium Monaſteria ingrediendi quibuſvis conceſſas revocat. 102. *a.* Urbem Romam variis ædificiis ornat. 102. *b.* Aquam Paulam in eam inducit. 103. *a.* Congregationem pro ea conſervanda inſtituit. 104. *a.* Concordiam cum Cæſare Eſtenſi ſuper confinibus Caſtrorum Roſſenii, & Montis Turturis a Bononienſibus initam confirmat. 120. *b.* Aliamque ſuper aquis Panarii. 125. *a.* Cenetenſis Eccleſiæ jura tuetur. 135. *b.* 154. *a.* Concordiam inter Communitates Citerni Status Eccleſiaſtici, & Monterchi in Dominio M. Ducis Hetruriæ pro reparandis alluvionibus Fluminum Cerſonis, & Rivianelli initam confirmat. 141. *a.* Rituale Romanum in Sacramentorum adminiſtratione ſervandum publici juris fieri curat. 151. *b.* Decretum Concilii Conſtantienſis de non inferendo manus tyrannis confirmat. 170. *a.* Decreta nonnulla in Veneto Senatu in præjudicium juris Patriarchæ Aquilejenſi ſpectantis ſuper Caſtris S. Danielis, & Sancti Viti lata irritat. 179. *a.* Sacellum in Baſilica Liberiana erigit. 183. *a.* *Vid.* Burgheſiorum Sacellum. Clementis Papæ VIII. Monumentum in eo ponit. 184. *a.* Jubilæum Univerſale pro Eccleſiæ neceſſitatibus indicit. 232. *a.* 260. *b.* In actibus publicis B. Mariam Virginem in peccato originali fuiſſe conceptam aſſeri prohibet. 234. *b.* B. Sylveſtrum Cuzolinum SS. Abbatum numero adſcribit. 236. *b.* Acta nonnulla a Judicibus Laicis in Regno Luſitaniæ contra eccleſiaſticam immunitatem attentata irritat. 240. *b.* Concordiam inter forum Eccleſiaſticum, & laicale Status Mediolanenſis ſuper cauſis ad utrumque ſpectantibus initam confirmat. 241. *b.* Sixti V., & Clementis VIII. Conſtitutiones de bonis in Statu Eccleſiaſtico in Forenſes, Caſtris vero, aliiſque Juriſdictionalibus nullimode alienandis confirmat, explicatque. 246. *a.* Ven. Paſchalem Baylon Ordinis Minorum Sancti Franciſci Diſcalceatorum Beatorum numero adſcribit. 257. *b.* Et Officium diei, ac Miſſam de eo permittit celebrari. *ibid.* Ven. quoque Franciſcum Xaverium e Soc. Jeſu inter Beatos adnumerat. 274. *a.* Decimas ſex ſuper omnibus fructibus Beneficiorum, & Penſionibus Eccleſiaſticis Italiæ imponit. 277. *a.* Electionem Ferdinandi II. in Imperatorem Romanorum confirmat. 282. *a.*

De Pernambuco Provincia in Indiis Occidentalibus ab Eccleſia Sancti Salvatoris diſmembratur, & in Vicariam perpetuam erigitur. 6. *b.* Vicarii facultates quæ ſint. 7. *b.* Eidem uniuntur Provinciæ de Peraiba, Itamaraca, & Riogrande. 154. *b.*

Petrus de Beralle Presbyter Pariſienſis. 295. *a.* Ei committitur cura erigendi Congregationem Oratorii Jeſu Chriſti. *ibid.*

Petrus de Toledo Status Mediolanenſis Gubernator. 241. *b.*

Petrus Epiſcopus Saonenſis Sedis Apoſtolicæ Nuncius apud Carolum Emanuelem Sabaudiæ Ducem. 251. *b.* Ei committitur, Epiſcopum Gebennen. deputet in Viſitatorem generalem Eccleſiarum, & Monaſteriorum Ducatus Sabaudiæ. *ibid.*

Petrus Maronitarum Patriarcha. 108. *a.* Data ei facultas Populo papalem benedictionem impertiendi. *ibid.*

Ven.

Digitized by Google

Ven. Philippus Benitius SS. Albo adſcriptus. 455. a. Indultumque Tudertinis Civibus ejus Officium celebrandi. ibid.
Philippus II. Hiſpaniarum Rex Inveſtituram Regni Siciliæ a Julio PP. III. impetrat. 407. a.
Philippus III. Hiſpaniarum, & Portugalliæ Rex. 6. b. Provinciam de Pernambuco, ut ſpiritualibus Incolarum indigentiis conſulatur, in Vicariam perpetuam erigi curat. 6. b. Atque etiam Provinciam de Mozambique. 13. a. Tamquam Adminiſtrator Militiæ de Monthesia Concordiam init cum Præceptore de Onda. 93. b. Ei conceditur indultum quædã extraordinaria ſubſidia ab eccleſiaſticis Regni Caſtellæ ad ſexennium percipiendi. 253. a. V. Paſchalem Baylon BB. Albo adſcribi curat. 257. b. Atque etiam B. Iſidorum Agricolam inter SS. referri. 314. a.
Philippus IV. Hiſpaniarum Rex Inveſtituram Regni Siciliæ a Gregorio XV. obtinet. 406. b. 408. a.
B. Philippus Nerius Romæ Congregationem Oratorii inſtituit. 297. a.
Philippus IV. Rex Hiſpaniarum Pampilonenſem Univerſitatem erigit. 383. a. Eique nonnulla privilegia elargitur. 383. b. Ei facultatem conceſſit Gregorius XV. nonnullas pecunias ab eccleſiaſticis Regni Siciliæ donativi loco accipiendi. 387. b.
Pius PP. V. Miſſale, & Breviarium Romanum edendum curat. 152. a
Pontificis Romani electio qui ſit facienda præſcribit Gregorius XV. Conſtit. XLI. 400. a. Nemo ſe ipſum eligere poteſt. 400. b. Pro incluſiva duæ ex tribus ſuffragiorum partes excedendæ. ibid. Forma juramenti a Cardinalibus præſtandi. 401. a. De Schedulis, earumque inſcriptionibus, & ſignis. ibid. A Cardinalibus infirmis quomodo danda ſint ſuffragia. 401. b. De Scrutatorum electione, ſecreto ſervando, Schedulisque comburendis 402. a. *Cætera ad hanc materiam ſpectantia vide in prælaudata Conſtitutione Gregorii XV.*
Putei Caſtrum in Comitatu Bobienſi ad Cameram Apoſtolicam pertinens. 17. b.

R

Regulares exercentes curam animarum approbatione ad id indigent Ordinarii 180. b.
Rituale Romanum. 151. b. A Paulo Papa V. emendatum. 152. a.
Rodulphi Imperatoris obitus 108. b.
Romaricomontis oppidum, & Eccleſia Sancti Petri 388. b. Ejus Canoniſſis facultas data monaſticam emittendi profeſſionem. ibid. Iis vero, qui hujuſmodi profeſſionem emiſerint, Canonicatus conferendos eſſe decrevit Gregorius XV. 389. b.
Rotæ Romanæ Auditorium. 28. b. Hoc Tribunal reformavit Paulus PP. V. ibid.
Rutheni 198. b. Quatuor Rutheni adoleſcentes ſemper in Collegio Græco admittendi. ibid. Proprii ritus obſervantia eis conceſſa 199. a. Epiſcopi Rutheni conſecrationis munus accipere poſſunt adſiſtentibus Epiſcopis Latinis, & viceverſa. 200. a.

S

Sarſinatenſis Eccleſiæ directum Dominium in Caſtra Ceulæ, Mutellæ, Cerfolii, Fenoculi, & Putei. 12. a.
Scipio Card. Burgheſius. 104. a. Congregationis Aquæ Paulæ Præfectus. 104. b.
Sebaſtianus Fabrini Magiſter Generalis Monachorum Sylveſtrinorum. 236. b.
Secretario S. Collegii emolumenta a Cardinalibus in ſui electione, atque etiam in obitu perſolvenda. 259. a.
Servorum B. M. V. Ordo. 107. a. In Eremo Montis Senarii quo pacto recipi poſſint, ac debeant Novitii. ibid. Mitigatum hiſce Eremitis fuit a Paulo V. Jejunium in pane, & aqua a conſtitutionibus certis diebus præſcriptum. 107. b. Eis conceſſum Indultum recitandi Officium de B. Philippo Benitio. 455. a.
Sigiſmundus III. Poloniæ Rex bellum contra Moſcos parat. 92. b. Data ei facultas peculiare ſubſidium ſibi ab Eccleſiaſticis Regni oblatum recipiendi. 93. a. 116. a. 145. b.
Signaturæ Gratiæ, & Juſtitiæ Tribunal a Paulo PP. reformatum. 23. b.
Sixtus PP. IV. Nonnullos Canonicatus, & parochiales Eccleſias Univerſitati Studiorum Trivirenſi unit. 364. b.
Societas Jeſu. In Collegio Biſuntino Philoſophiam, ac Theologiam pro externis legere non licet juxta Pauli V. Conſtit. CLXXII. 2. a. Collegium Paderbornenſe a Theodoro Epiſcopo erectum. 172. a. Quoti Lectores in Viennenſi Univerſitate Philoſophiam, vel Theologiam lecturi ſint admittendi. 228. b. Societati Indultum conceſſit Gregorius XV. Officium, ac Miſſam celebrandi de B. Aloyſio Gonzaga. 390. a.
Somaſchæ Congregationi unitur Congregatio Clericorum Doctrinæ Avenione inſtituta. 207. b. Quibus legibus. ibid.
B. Sylveſter Cuzolinus virtutibus, & miraculis clarus. 236. a. A Clemente PP. VIII. Martyrologio Romano adſcriptus. 236. b. Congregationem Monachorum Sylveſtrinorum fundat. ibid.
Sylveſtrinorum Congregatio ab Innocentio PP. IV. approbata. 236. b. Ei conceditur Eccleſia S. Andreæ in Civitate Auximana ibid. Ei communicata Mendicantium Ordinum Privilegia. 239. a. Cum nonnullis reſtrictionibus. 239. b.
Sylvius Albergatus nomine Sedis Apoſt. Concordiam init cum Cæſare Eſtenſi Duce Mutinæ ſuper confinibus Caſtrorum Roſſenii, & Montis Turturis. 121 a.

T

Theodorus Epiſcopus Paderbornenſis. 4. b. Ut Coadjutorem aſſumat, monetur. 5. b. Univerſitatem Studiorum erigit. 172. a.
Ven. Thomas a Villanova Beatorum Albo adſcriptus. 254. b. Ejus Officium recitandi, Miſſamque celebrandi Indultum Fratribus

Digitized by Google

bus Ordinis Eremitarum S. Auguſtini Regnorum Hiſpaniarum, ac Prebyteris ſecularibus, & Regularibus Oppidi de Villanova conceſſit Paulus PP. V. Conſt. CCCI. 273. *a.*

Thomas Zamoyski edita a Joanne patre pro Accademia, & Collegiata Eccleſia Novozamoyſcen., quas erexerat, Statuta petit confirmari. 251 *a.*

Trevirenſis Studiorum Univerſitas inſtituta a Jacobo de Sinch Archiepiſcopo. 362. *a.* A Nicolao PP. V. confirmata, auctaque privilegiis. *ibid.* Et ſex Canonicatus tres Paruchialis Eccleſias addixit Nicolaus Papa V. 363. *b.* A Gregorio XV. prædicta omnia confirmatur. 369. *a.*

Tribunalium Urbis Reformatio per Paulum PP. 23. *a.* De Signatura Gratiæ, & Juſtitiæ. 23. *b.* De Camerario, & Cam. Apoſt. 24. *a.* Gubernatore Urbis, ejuſque Tribunali. 25. *b.* Auditore Cameræ Apoſt. 26. *a.* Capitolio, & ejus Officialibus. 30. *a.* Curia Sabellorum, & Turris Nonæ. 31. *a.* Ripæ, & Ripettæ. 31. *b.* De Judicibus Criminalibus, & iis quæ ad ipſos pertinent. 32. *a.* Judicibus in Cauſis Civilibus. 34. *b.* Sportulis. 36. *a.* Commiſſariis. 36. *b.* Advocatis Pauperum, & Fiſci 37. *b.* Pauperum Procuratoribus. *ibid.* Fiſci Procuratore, & Subſtitutis. 38. *a.* Advocatis, Procuratoribus, & Sollicitatoribus. 39. *b.* Notariis 40. *a.* Curſoribus, & Mandatariis. 49. *a.* Baroncellis, & exequutoribus. 50. *b.* Carceribus, Carceratis, eorumque Viſitatoribus, & Cuſtodibus. 51. *b.* Protomedico, & Aromatariis. 54. *a.* Taxa a Notariis horum Tribunalium ſervanda. 55. *b.* & ſeqq.

Tyrannis inferre manus non licet. 170. *a.*

V

Vallis-Cluſæ Caſtrum in Comitatu Venayſino. 99. *a.* In feudum Claræ de Peruſiis conceditur. 99. *b.* & ſeq.

Viennenſis Univerſitas Studiorum erecta. 228. *b.* Statuta pro Lectoribus in ea admittendis edita. *ibid.* A Paulo Papa V. confirmata. 230. *a.*

Uliſyppone erectum Collegium Hibernorum 115. *a.* *Vid.* Hibernorum Collegium.

Wolfangus Archiepiſcopus Salisburgenſis. 19. *a.*

Urſulinarum Monaſteria in Diœceſi Lugdunenſi erecta. 268. *a.* Hujuſmodi Monialium inſtitutum puellas chriſtianos mores, & ſuo ſexui convenientia exercitia docere. *ibid.* Privilegia eis conceſſa. *ibid.* Nonnullas Conſtitutiones eis præſcribit Paulus PP. V. 269. *b.*

F I N I S.

598082

Digitized by Google